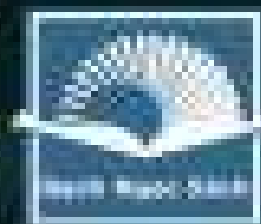

Công Đức Bộ

Dữ Mạt

Mục lục

[Chương 1: Số Công Đức](#)

[Chương 2: Mất Công Đức, Được Công Đức](#)

[Chương 3: Cày Điền](#)

[Chương 4: Không Vốn Vạn Lợi](#)

[Chương 5: Bạn Thân, Túc Địch](#)

[Chương 6: Hối Ức](#)

[Chương 7: Trừ Điền](#)

[Chương 8: Trừng Ác](#)

[Chương 9: Thường Ngày](#)

[Chương 10: Dũng Vi](#)

[Chương 11: Thân Thế](#)

[Chương 12: Khí Linh](#)

[Chương 13: Đậu Hà Lan](#)

[Chương 14: Đồng Phạm](#)

[Chương 15: Trang Nham](#)

[Chương 16: Nguyễn Vọng](#)

[Chương 17: Thư Tình Nhật Ký](#)

[Chương 18: Chu Viên](#)

[Chương 19: Ngăn Lại Phương Pháp](#)

[Chương 20: Treo Giải Thưởng Truy Nã](#)

[Chương 21: Ba Loại Khả Năng](#)

[Chương 22: Dừng Ngay](#)

[Chương 23: Kế Hoạch B](#)

[Chương 24: Bắt Giữ](#)

[Chương 25: Lấy Danh Chính Nghĩa](#)

[Chương 26: Trắc Viết](#)

[Chương 27: Té Xiu](#)

[Chương 28: Hậu Tục](#)

[Chương 29: Trí Lực](#)

Chương 30: Ngoại Giáo
Chương 31: Alan - Neal
Chương 32: Hỏa
Chương 33: Một Điểm Công Đức
Chương 34: Mưa Gió Sắp Đến
Chương 35: Mười Một, Mười Hai
Chương 36: Hạng Chế
Chương 37: Nhanh Chóng
Chương 38: Mành Chi Treo Chuông
Chương 39: Tập Trung
Chương 40: Mộ Viên
Chương 41: Giao Tình Đồng Sinh Cộng Tử
Chương 42: Học Bổng
Chương 43: Thổ Bát Thử
Chương 44: Kim Linh
Chương 45: Trinh Sát
Chương 46: Hiềm Nghi
Chương 47: Chân Tướng
Chương 48: Huyết Ấn
Chương 49: Giao Thừa
Chương 50: Theo Đuôi
Chương 51: Truy Đuối
Chương 52: Thăng Thấn
Chương 53: Nguyên Do
Chương 54: Vũ Toa
Chương 55: Hủy Diệt
Chương 56: Tiếng Súng Vang Lên
Chương 57: Kim Nam
Chương 58: Lữ Hành
Chương 59: Nguyệt Hành
Chương 60: Hang Đá
Chương 61: Tranh Chấp

[Chương 62: Hạ Vũ Long](#)
[Chương 63: Vấn Đề](#)
[Chương 64: Thay Đổi](#)
[Chương 65: Tổ Điều Tra](#)
[Chương 66: Tìm Thân](#)
[Chương 67: Mạnh Mỗi Thứ Nhất](#)
[Chương 68: Hoài Nghi](#)
[Chương 69: Học Sinh Chuyển Trường](#)
[Chương 70: Thẻ Đánh Dấu Sách](#)
[Chương 71: Thân Phận](#)
[Chương 72: Tiêu Thị](#)
[Chương 73: Quyết Định](#)
[Chương 74: Đối Chọi Gay Gắt](#)
[Chương 75: Buông Tay](#)
[Chương 76: Chuyện Cũ](#)
[Chương 77: Quen Biết](#)
[Chương 78: Tập Huấn](#)
[Chương 79: Trò Khôi Hài](#)
[Chương 80: Án Mạng](#)
[Chương 81: Ý Tưởng](#)
[Chương 82: Mời Thực](#)
[Chương 83: Nguyên Ủy](#)
[Chương 84: Đầu Mối](#)
[Chương 85: Nghi Vấn](#)
[Chương 86: Uy Hiếp](#)
[Chương 87: Yên Hòa](#)
[Chương 88: Chim Non](#)
[Chương 89: Cứu Cùng Sát](#)
[Chương 90: Ba Vấn Đề](#)
[Chương 91: Một Quyển Sách](#)
[Chương 92: Tiêu Dật Phi](#)
[Chương 93: Ngọc Diệp](#)

[Chương 94: Lệnh Khởi Quỹ Đạo Lộ Tuyến Xe Bus](#)

[Chương 95: Một Đường Sinh Cơ](#)

[Chương 96: Dạ Tập](#)

[Chương 97: Một Đêm](#)

[Chương 98: Nguyên Do, Định Nhân](#)

[Chương 99: Kẹo Đường](#)

[Chương 100: Thế Giới Vĩ Mô](#)

[Chương 101: Cùng Cá Voi Phi Hành](#)

[Chương 102: Mọc Xúc Giác Micromet Nhân](#)

[Chương 103: Độ Cao So Với Mặt Nước Biển Một Vạn Mét](#)

[Chương 104: Bình Tĩnh Thông Dong](#)

[Chương 105: Năm Phút Đồng Hồ](#)

[Chương 106: Tại Tha Hương](#)

[Chương 107: Thi Đua](#)

[Chương 108: Quán Quân Phong Ba](#)

[Chương 109: Wuli Viễn Viễn](#)

[Chương 110: Đánh Cuộc](#)

[Chương 111: Ghép Hình](#)

[Chương 112: Tin Tức](#)

[Chương 113: Là Đúng Hay Sai](#)

[Chương 114: Biến Hóa](#)

[Chương 115: Chuyện May Mắn Nhất](#)

[Chương 116: Mặt Trái Của Mặt Trăng](#)

[Chương 117: Tiểu Bàn Tử](#)

[Chương 118: Nguyệt Tâm Đô Thị](#)

[Chương 119: Ngàn Vạn Giao Nang](#)

[Chương 120: Đại Tai Biến](#)

[Chương 121: Gia Viên? Mộ Viên](#)

[Chương 122: Ngoại Tình Nhân](#)

[Chương 123: Dung Viễn Một Ngày \[1\]](#)

[Chương 124: Dung Viễn Một Ngày \[2\]](#)

[Chương 125: Đối Bình](#)

[Chương 126: Thanh Minh](#)
[Chương 127: Tân Trợ Thủ](#)
[Chương 128: Học Tập](#)
[Chương 129: Thực Nghiệm](#)
[Chương 130: Kẹo Đường Cuồng Tưởng](#)
[Chương 131: Thi Đại Học](#)
[Chương 132: Chờ Người Lên Mặt Trăng](#)
[Chương 133: Phỏng Vấn 1](#)
[Chương 134: Phỏng Vấn 2](#)
[Chương 135: Phỏng Vấn 3](#)
[Chương 136: Danh Văn Thiên Hạ](#)
[Chương 137: Khắp Nơi Phản Ứng](#)
[Chương 138: Ánh Đạo](#)
[Chương 139: Cha Mẹ](#)
[Chương 140: Chín Người](#)
[Chương 141: Xác Định Địa Điểm Npc Dung Viễn](#)
[Chương 142: Khuynh Thành Loạn](#)
[Chương 143: Tốc Chiến](#)
[Chương 144: Phân Tranh](#)
[Chương 145: Đường Vòng](#)
[Chương 146: Chạy Trốn](#)
[Chương 147: Nguy Cơ Trí Mạng](#)
[Chương 148: Được Đến Cùng Mất Đi](#)
[Chương 149: Bạch Kỳ](#)
[Chương 150: Hắc Kỳ](#)
[Chương 151: Chính Minh Địa Bàn](#)
[Chương 152: Kiểu Mới Trí Não](#)
[Chương 153: Sắt Thép Quái Vật](#)
[Chương 154: Cá Bạc](#)
[Chương 155: Khách Không Mời Mà Đến](#)
[Chương 156: Giấy Thông Hành](#)
[Chương 157: Biến](#)

[Chương 158: Giải Khảo](#)
[Chương 159: Tân Quy Tắc](#)
[Chương 160: Trời Cao Biển Rộng](#)
[Chương 161: Không Có Giá Trị](#)
[Chương 162: Bảo Hộ Cùng Sát Hại](#)
[Chương 163: Bị Tập Kích](#)
[Chương 164: Tình Đồ](#)
[Chương 165: Nhiệm Vụ](#)
[Chương 166: Wheat](#)
[Chương 167: Tập Sát](#)
[Chương 168: Tín Nhiệm](#)
[Chương 169: Bạn Thân](#)
[Chương 170: Cáo Biệt](#)
[Chương 171: Cốc Thủy Tinh](#)
[Chương 172: Nay Không Nên Làm](#)
[Chương 173: Kha Kha](#)
[Chương 174: Ngủ Đông](#)
[Chương 175: Viện Trờ Giả](#)
[Chương 176: Xuất Phát](#)
[Chương 177: Tinh Tế Liên Minh](#)
[Chương 178: Tinh Tế Lữ Trình](#)
[Chương 179: Thẩm Mỹ Quan Bất Đồng](#)
[Chương 180: Picchu Tinh](#)
[Chương 181: Nguy Hiểm Tồn Tại Khắp Nơi](#)
[Chương 182: Âm Dương Ngư Đồ](#)
[Chương 183: Bạch Tuộc Xám](#)
[Chương 184: Emerald](#)
[Chương 185: Hộp Bí Tàng](#)
[Chương 186: Trung Thành](#)
[Chương 187: Hi Sinh Cùng Phong Tỏa](#)
[Chương 188: Hồi Hận Cùng Tinh Ngộ](#)
[Chương 189: Chấp Chính Quan](#)

Chương 190: Đã Quyết Định Vận Mệnh

Chương 191: Đi Qua

Chương 192: Hạ Xuống Phi Thuyền

Chương 193: Tin Vắn

Chương 194: Đưa Ra Lựa Chọn Chính Xác

Chương 195: Quyền Chủ Động

Chương 196: Thủ Hộ

Chương 197: Khốn Thú

Chương 198: Do Đấu

Chương 199: Bí Thước Là Cái Gì

Chương 200: Tự Do Chi Dực

Chương 201: Công Khai Bưu Kiện

Chương 202: Cảnh Cáo

Chương 203: Thành Linh Đến Tập Kích

Chương 204: Tiến Sĩ

Chương 205: Sinh Hóa Thú

Chương 206: Nghịch Tập

Chương 207: Truy Kích

Chương 208: Trên Đời Chú Mục

Chương 209: Cơ Giáp

Chương 210: Ký Sinh Trùng

Chương 211: khắp Nơi Vận Động

Chương 212: Tiếp Ứng

Chương 213: Ngộ

Chương 214: Huyền Lực

Chương 215: Adiab

Chương 216: Thời Gian

Chương 217: Thời Gian Như Nước Chảy

Chương 218: Cái Gọi Là Trọng Yếu Nhất

Chương 219: Thế Không Thế Đỡ

Chương 220: Ác Mộng

Chương 221: Cảm Giác Khác Thường

[Chương 222: Đường Về Xa Xa](#)
[Chương 223: Gặp Lại](#)
[Chương 224: Cự Ly](#)
[Chương 225: Chi Lan Chi Giao](#)
[Chương 226: Giữa Hồ Tiểu Đảo](#)
[Chương 227: Giáp Ất Bình](#)
[Chương 228: Hiệp Nghị](#)
[Chương 229: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 1](#)
[Chương 230: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 2](#)
[Chương 231: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 3](#)
[Chương 232: Công Viên Giải Trí](#)
[Chương 233: Huyền Thanh](#)
[Chương 234: Lời Vàng Ngọc](#)
[Chương 235: Phố Cổ](#)
[Chương 236: Khảo Hạch](#)
[Chương 237: Phong Cảnh](#)
[Chương 238: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 4](#)
[Chương 239: Cáo Biệt](#)
[Chương 240: Chinh Đốn Sở Nghiên Cứu](#)
[Chương 241: Vương Hiếu Hải](#)
[Chương 242: Phương Chu](#)
[Chương 243: Uoc Chứng](#)
[Chương 244: Khuếch Tán](#)
[Chương 245: Hủy Diệt Đếm Ngược Thời Gian](#)
[Chương 246: Suy Đoán Cùng Giả Thiết](#)
[Chương 247: Trong Truyền Thuyết Phi Chi Một Tộc](#)
[Chương 248: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 1](#)
[Chương 249: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 2](#)
[Chương 250: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 3](#)
[Chương 251: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 4](#)
[Chương 252: Tai Nạn](#)
[Chương 253: Viên Cầu, Viên Cầu](#)

Chương 254: Bất Lão Tộc

Chương 255: Ôn Nhu Cùng Thương Tôn

Chương 256: Cúng Bái

Chương 257: Tin Tức

Chương 258: Lốc Xoáy

Chương 259: Vật Vong Ngã

Chương 260: Hắc Là Dung Viễn

Chương 261: Gặp Lại Cố Nhân

Chương 262: Khảo Vấn

Chương 263: Điều Tra Viên, Nhân Viên Quan Sát

Chương 264: Quy Tắc Hai Mươi Sáu

Chương 265: Thư Mời

Chương 266: Phương Chu, Xuất Phát

Chương 267: Chân Chính Tài Phú

Chương 268: Tài Phú Lớn Nhất

Chương 269: Thế Giới Xa Xôi

Chương 270: Cánh Bay Cao

Chương 271: Cảm Ơn Ngài

Chương 272: Có Hận Hay Không

Chương 273: Tiêu Thị Tàng Thư Lô

Chương 274: Cáo Biệt Cùng Bắt Đầu

Chương 275: Phiên Ngoại - Bọn Họ Sau Đây

Chương 276: Phiên Ngoại - Chân Chính Biệt Ly (End)

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Sổ Công Đức

[Đại Thừa nghĩa chương · mười công đức nghĩa tam môn phân biệt]:"Công gọi là công năng, có thể phá sinh tử, có thể được Niết Bàn, có thể độ chúng sinh, danh chi vi công. Nay công là này thiện hạnh gia đức, cổ vãn công đức."

Tiểu khu ồn ào náo động sáng sớm dĩ nhiên qua đi, đi làm đến trường tản bộ lưu miêu lưu cầu lưu hài tử đều các bên các phương hướng, trong không khí còn tràn ngập nhàn nhạt khói dầu vị cùng xăng vị, mơ hồ còn có thể nghe được tiểu khu ngoại trên đường cái còi ô tô vang thanh âm.

Nhưng mà đối với này tiểu khu người đến nói, chung quy là im lặng xuống dưới, phảng phất ngay cả hô hấp tiết tấu đều rất cuộc có thể phóng hoãn.

Thái Dương dần dần lên cao, xanh um tươi tốt lá cây cũng tại giữa trưa dương quang nướng dưới xấp đầu xấp não, ngay cả phi trùng điều thú tựa hồ cũng mệt mỏi mất đi tinh thần, câu được câu không gọi hai tiếng, tiếp liền giấu ở rậm rạp giữa lá cây, không thấy bóng dáng.

Đã là học sinh cấp ba Dung Viễn lại không có một tia đi đến trường tâm tư. Hắn chần còn lung tung chất đống ở trên giường, một bên trên lưng ghế dựa treo quần cụt, T shirt một nửa tại trên ghế, một nửa tha trên mặt đất. Túi sách ném tại cạnh cửa góc tường, mấy quyển sách cùng luyện tập sách từ chỗ mở miệng trượt đi ra. Trên bàn hắn thư phân loại ngay ngắn

chỉnh tề đặt, ống đựng bút trung bút máy, bút bi, bút chì, thước đo, cao su, băng dán đều dựa theo chủng loại cùng lớn nhỏ chỉnh tề sắp hàng, tựa như đang tại chờ đợi kiểm duyệt binh lính. Trên giá sách, từ tự điển đến tiểu thuyết, từ viết văn luận cứ đại toàn đến các khoa đề điển, từ tiếng Anh thính lực đến các loại trò chơi đĩa, từ hân dưỡn ba năm kia bồn tiểu xương rồng đến ven đường tiểu quán đào đến các sắc vật trang trí, không có một kiện không chỉnh tề, không có một dạng không quen thuộc.

Dung Viễn khoanh chân ngồi ở trên giường, một bàn tay chống cằm, thân thể bất động, ánh mắt một tắc một tắc từ trong phòng đảo qua, ý đồ tìm đến bất cứ một tia không hợp điều địa phương. Này trạng thái từ hân sáng sớm tỉnh lại bắt đầu, vẫn duy trì liên tục đến hiện tại liệt nhật nhô lên cao.

Nguyên nhân chính là, sáng sớm tỉnh lại sau, Dung Viễn liền phát hiện ba chuyện.

Đệ nhất, hân bị mất ba ngày thời gian. Rõ ràng nằm xuống phía trước vẫn là thứ sáu, hân còn kế hoạch hai ngày sau nghỉ ngơi ngày nên làm những gì, dựa theo trình tự một hai ba bốn điền vào trong đầu thời gian biểu sau mới an tâm ngủ. Vừa mở ra ánh mắt cũng đã đến thứ ba.

Đệ nhị, hân có đôi chút bắt buộc chứng cùng khiết phích, thói quen đem mọi thứ đều dựa theo cố định trình tự đặt tại cố định trên vị trí, bất cứ thời điểm nhìn qua đều tuyệt sẽ không có hỗn độn cảm giác. Tuyệt sẽ không giống hiện tại như vậy -- quần áo túi sách đều lung tung ném tại một bên, không có nửa điểm trật tự. Hơn nữa kia thân T shirt cùng quần cụt, nếu hân không có nhớ lầm mà nói -- mà nhớ lầm xác suất so sao hỏa đựng địa cầu còn muốn nhỏ -- cũng không phải hân thứ sáu mặc đi đến trường kia bộ.

-- nguyên nhân rất đơn giản, trường học quy định, đến trường trong lúc, muốn xuyên kia thân lam bạch tương gian không hề có đặc sắc giáo

phục.

Đệ tam, hẩn bên gổi, mạc danh nhiều một quyển cổ phác quyển số, a5 giấy lớn nhỏ, bên cạnh đánh chín lỗ đóng sách, trong lỗ bộ kim sắc tể hoàn, trang giấy mỏng mà dẻo dai, tính chất chặt chẽ trơn nhẵn, màu lam nhạt bìa mặt, mặt trên là ba màu đen chữ lệ tự thể --"Công đức bạc" .

Hẩn có thể xác định, chính mình luôn luôn không tại bất cứ chỗ nào bán qua như vậy vật kỷ niệm, hoặc là nói, chưa từng có tại bất cứ địa phương gặp qua như vậy một quyển tập.

Huống chi, này [công đức bạc] trung trang giấy trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, sờ lên như nước bóng loáng mềm mại, nhưng vô luận gấp, tắm thủy, hỏa thiêu, cũng không có bất cứ tổn thương hoặc là biến hình, chẳng sợ đem một lọ mực đổ lên đi, chỉ cần một lát liền sẽ bị hấp thu sạch sẽ, nửa điểm dấu vết cũng sẽ không lưu lại. Dung Viễn thậm chí vạch ra chính mình đầu ngón tay lau vài giọt huyết đi lên, cũng giống nhau bị hấp thu hầu như không còn, không có khác bất cứ phản ứng.

Đây là một quyển không thể bị viết, cơ hồ hoàn toàn trống rỗng tập.

Nói là cơ hồ, là vì này bản tập, chỉ có đệ nhất trang có nội dung: Hơn phân nửa trang đều bị hẩn nhất trường toàn thân chiếu chiếm cứ, quần áo chính là hiện tại ném tại trên ghế kia một bộ. Ảnh chụp bên phải, là một chuỗi rậm rạp dày đặc số liệu, trừ thường gặp thân cao, thể trọng, vai rộng, ngực, vòng eo bên ngoài, còn có cùng loại đầu trường, cảnh trường, khoảng cách giữa hai lông mày, độ dày môi, ngón trỏ chiều dài đợi đã (vân vân), chi tiết đến làm người ta giận sôi tình cảnh. Hơn nữa không chỉ như thế, khi hẩn ngón tay ở trên tấm ảnh chụp này điểm nhẹ thời điểm, còn sẽ hiện ra trong cơ thể các khí quan số liệu cùng khỏe mạnh trạng huống, từ tóc đến ngón chân không một để sót. Tại ảnh chụp đầu điểm nhẹ ba lần, sở hữu thân thể số liệu đều sẽ biến mất, chiếm lấy là tứ hạnh tứ hạnh tự --

[lực lượng:15. 375]

[nhanh nhẹn:7. 013]

[thể chất:5. 953]

[trí lực:4. 367]

Ảnh chụp phía dưới, là ngăn ngủi mấy hàng chữ:

[tính danh: Dung Viễn]

[giới tính: Nam]

[tuổi:17]

[huyết thống:-][huyết thống mặt sau là một đạo màu đỏ tươi vết rạch, Dung Viễn hoài nghi đó là chính mình huyết]

[công đức:-178500000]

Dung Viễn nhìn chăm chăm cuối cùng kia một chuỗi con số nhìn chăm chăm hồi lâu, sau đó từng cái chỉ, đếm một lần.

-- hẳn luôn luôn cũng không có hoài nghi qua chính mình nhãn lực, cũng chưa từng có hoài nghi qua chính mình chỉ số thông minh, nhưng hẳn vẫn là lại đếm một lần.

Sau đó lại đếm lần thứ ba.

Đếm ba lần liền đủ rồi, Dung Viễn rốt cuộc có thể xác định, nhìn đến hàng số liệu này không phải chính mình ảo giác.

Phụ một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn công đức trị.

Ha ha.

Chẳng lẽ "Công đức" Thứ này là dựa theo Zimbabwe [từng phát hành mệnh giá 500 ức tiền mặt, 500 ức lại chỉ có thể mua hai điều bánh mì quốc gia] tỉ suất hối đoái đến tính toán sao?

Xét thấy công đức bạc các loại thần kỳ thuộc tính cùng với trong đó các hạng khách quan số liệu chính xác đến số lẻ sau ba vị -- cứ việc không rõ ràng trong đó hay không tồn tại khác biệt -- Dung Viễn đối với này [-178500000] dù có hoài nghi, vẫn là cúi đầu bắt đầu hồi ức chính mình gần gũi mười bảy năm nhân sinh.

Hắn là một sinh ra tức bị cha mẹ song phương vứt bỏ cô nhi, từ nhỏ liền cùng một vị niên du sáu mươi, không có con cái thúc gia gia lớn lên. Lão nhân tinh lực không tốt, ngay cả chính mình cũng không tất chiếu cố được, lại càng không cần nói chiếu cố anh nhi . Cho nên trong nhà kinh tế điều kiện tuy rằng còn không tính kém, Dung Viễn lớn lên quá trình nhưng cũng là gặp ghềnh. Hắn từ có thể nói liền sẽ mắng chửi người, biết đi đường liền bắt đầu đánh nhau. May mà hắn bộ dạng hảo xem, lại cực thông minh, từ trường mầm non bắt đầu đến trường khởi liền không có bị người khác cướp đi qua thành tích đệ nhất danh bảo tọa. Đối loại này bộ dạng hảo thành tích cũng hảo hài tử, mọi người bao giờ cũng phá lệ khoan dung cùng yêu thích, bởi vậy muốn nói đau khổ, hắn cũng không trải qua bao nhiêu, ngược lại nhận đến chung quanh nhân rất nhiều đồng tình cùng giúp.

Dung Viễn rất rõ ràng chính mình cũng không phải một người tốt. Lừa gạt vợ vét tài sản, đánh nhau bác sát linh tinh việc nhỏ không nói đến, các loại trừng mắt tất báo sự cũng trải qua không thiếu. Nhưng hắn vẫn cảm giác chính mình rất vô tội rất thiện lương, chung quy hắn đều là "Phòng thủ phản kích", trên tay không có dính qua mạng người, trên xe công cộng nhường ghế qua, trên đường cái phù qua té xỉu lão nhân, giúp qua lạc đường hài tử, trên đường nhặt tiền giao cho lão sư, tuân thủ các loại tất yếu tuân thủ xã hội quy tắc, thậm chí không có xông qua đèn đỏ... Hắn vẫn cảm

giác chính mình là người tốt, so trên thế giới đại đa số người đều càng tốt một điểm.

Cho nên nói --

Phụ một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn?

A, làm sao có khả năng?

Quả nhiên là Zimbabwe tỉ suất hồi đoái đi?

Liên tại Dung Viễn nghĩ như vậy thời điểm, trong tay hãn công đức bạc đột nhiên một trận nóng lên, trong lòng vọt lên một cỗ dự cảm bất hảo. Hãn bần rộn đem công đức bạc lật ra, chỉ thấy nguyên lai trống rỗng trên bìa trong lại có màu đen hỏa diễm tại thiêu đốt, nhảy lên ngọn lửa ở trên trang giống như tàn sát bừa bãi Hắc Xà tại lan tràn, một lát sau hỏa diễm lui tắt, tụ hợp thành mấy hàng văn tự:[quy tắc nhất: Công đức bạc khế ước giả công đức là giá trị âm khi gạt bỏ. Như khế ước giả mới bắt đầu trị là giá trị âm, cho phép dụng công đức trị hồi đoái sinh mệnh hoặc triệt tiêu phụ công đức trị, sinh mệnh hồi đoái phần trăm vì 10 công đức / thiên. Như hồi đoái sinh mệnh công đức tại 24 giờ bên trong không thể thanh toán hơn nữa khế ước giả công đức trị vẫn là giá trị âm, khế ước giả tức bị gạt bỏ.][quy tắc nhị: Không cho phép lấy bất cứ phương thức, hướng bất cứ có sinh mệnh vật thể báo cho biết công đức bạc tồn tại. Trái với này quy tắc giả đem giải trừ khế ước. Như giải trừ khế ước khi khế ước giả công đức là giá trị âm, khế ước giả tức bị gạt bỏ.][quy tắc tam: Khế ước giả đem bất cứ một quyển giấy chất vật phẩm đặt ở công đức bạc bên trên 3000 giây, công đức bạc đem tại khế ước giả bên ngoài bất cứ tồn tại trung biểu hiện ra vật phẩm này về ngoài cùng nội dung; Như không tiến hành này trình tự, công đức bạc đem biểu hiện là không bạch tập sách. Cận khế ước giả có thể nhìn thấy công đức bạc chân thật nội dung.]

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Mất Công Đức, Được Công Đức

Đại Thừa nghĩa chương quyển cửu [đại tứ tứ · tám chín cửu dưới]:"Ngôn công đức, công gọi là công năng, thiện có tư nhuận phúc lợi công, tên cổ vi công; Này công là này thiện hạnh gia đức, tên là công đức."

[quy tắc nhất: Công đức bạc kế ước giả công đức là giá trị âm khi gạt bỏ. Như kế ước giả mới bắt đầu trị là giá trị âm, cho phép dụng công đức trị hồi đoái sinh mệnh hoặc triệt tiêu phụ công đức trị, sinh mệnh hồi đoái phần trăm vi 10 công đức / thiện. Như hồi đoái sinh mệnh công đức tại 24 giờ bên trong không thể thanh toán hơn nữa kế ước giả công đức trị vẫn là giá trị âm, kế ước giả tức bị gạt bỏ.] Dung Viễn nhìn chăm chăm "Gạt bỏ" Hai chữ, đồng tử nháy mắt khoách đến mức tận cùng, trong lúc nhất thời năm công đức bạc ngón tay đều tại run rẩy.

-- gạt bỏ? Nói cách khác, hai mươi bốn giờ bên trong, nếu hân không thể nghĩ biện pháp được đến 10 công đức trị thanh toán cho này bản rách nát tập mà nói, hân liền sẽ bị gạt bỏ?

-- hơn nữa đây không phải một ngày hai ngày, mãi cho đến hân đem kia một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn phụ công đức trị toàn bộ để tiêu phía trước, mỗi một ngày đều muốn cầm đến ít nhất 10 công đức trị đến hồi đoái sinh mệnh, sau đó còn muốn nghĩ biện pháp đạt được tận khả năng nhiều công đức trị đến để tiêu giá trị âm, bằng không ngay cả muốn giải trừ kế ước đều không khả năng?

-- đến cùng hẳn vì cái gì sẽ gặp được loại sự tình này? Công đức bạc lại từ đâu mà đến? Vì cái gì sẽ cùng hẳn kết thành khế ước? Hẳn mất đi kia ba ngày đến cùng phát sinh cái gì? Hẳn công đức trị số vì cái gì sẽ như vậy khoa trương? Hẳn làm cái gì?

Trong nháy mắt toát ra không đếm được nghi vấn hoàn toàn chiếm cứ Dung Viễn suy nghĩ, cự đại phần nộ khiến hẳn không thể bình thường tự hỏi. Dung Viễn cầm chặt công đức bạc đem nó hung hăng ném ra, đè lại trán nhắm mắt lại, cố gắng khiến chính mình tỉnh táo lại.

Không phải không có hoài nghi qua đây là một công nghệ cao đùa dai, tựa như [The Truman Show] như vậy, có lẽ an bài một màn này nhân đang tại một chỗ khác màn ảnh bên trong nhìn hẳn nhất cử nhất động lấy này tìm niềm vui. Nhưng vừa đến, Dung Viễn xác định chính mình chỉ là một người bình thường, không đáng bất luận kẻ nào tiêu phí lớn như vậy tinh lực đến như vậy trên đùa; Thứ hai, này bản công đức bạc bên trên sở thể hiện ra kỹ thuật, tại hẳn nhận tri phạm vi bên trong không có bất cứ cơ cấu hoặc quốc gia có thể đạt tới; Tam đến, sinh mệnh chỉ có một lần, liên tính này hết thảy đều là giả, bị người trên đùa tổng so đem mạng nhỏ đều ngoạn diệu tốt hơn nhiều.

Cho nên trước mắt bức thiết nhất nhiệm vụ, chính là tại quy định thời hạn bên trong trước hết nghĩ biện pháp làm đến 10 công đức trị, sau đó mới có dư lực đi suy xét mặt khác vấn đề.

Muốn đạt được công đức hẳn là cũng không khó, đơn giản chính là làm vài cái hảo sự. Nhưng hiện tại trọng yếu nhất vấn đề là: 24 giờ thời hạn, đến cùng là từ lúc nào bắt đầu tính lên? Nếu là từ hẳn nhìn thấy này quy tắc thời điểm khởi, như vậy hẳn còn có rất đầy đủ thời gian; Nhưng nếu là từ hẳn lập xuống khế ước thời điểm khởi... Quý biết đó là lúc nào? Có lẽ hẳn còn có một giờ, có lẽ tiếp theo phút hẳn liền sẽ bị gạt bỏ.

Cho nên đầu tiên, thời gian đối với hắn rất trọng yếu. Không muốn chết mà nói, lấy đến 10 công đức trị tốc độ muốn càng nhanh càng tốt. Chẳng sợ chỉ là sớm một giây, hắn sống sót hi vọng cũng sẽ lớn hơn một phần.

Nghĩ đến đây, Dung Viễn lập tức từ trên giường nhảy xuống, dùng nhanh nhất tốc độ từ tủ quần áo trung bắt quần áo thay, lại tùy tiện bộ một đôi giày, nắm lên công đức bạc nhét vào túi sách liền xông ra gia môn.

Chạy xuống lầu trong quá trình, Dung Viễn tiếp tục tự hỏi hắn vừa nghĩ đến cái thứ hai vấn đề: Hắn cũng không biết công đức bạc tính toán công đức trị quy tắc. Nếu cứu người một mạng mới có thể tính một công đức trị mà nói, hắn hoàn thành nhiệm vụ khả năng tính đem vô hạn gần bằng 0.

Lại, công đức bạc "Gạt bỏ" Là thông qua cái gì con đường thực hiện đâu? Nếu giống [Tử thần đến đây (Final Destination)] như vậy chế tạo đủ loại ngoài ý muốn đến trí nhân tử vong mà nói, có thể hay không nghĩ biện pháp tránh né? Vẫn là nói công đức bạc sẽ trong nháy mắt phóng thích cường đại điện lưu hoặc sóng siêu âm linh tinh gì đó đến giết chết hắn? Hoặc là tựa như [Vô Hạn Khủng Bố] lý như vậy vô duyên vô cớ phát sinh bạo tạc?

Nếu gạt bỏ thủ đoạn là nào đó khoa học kỹ thuật thủ đoạn hoặc là ngoài ý muốn sự cố mà nói, hắn còn có thể nghĩ biện pháp tìm đến một đường sinh cơ; Nhưng nếu thật là siêu tự nhiên lực lượng, kia tất nhiên là tuyệt không may mắn .

-- cho nên, không thể tâm tồn may mắn. Trước cam đoan sống sót, lại nghĩ cái khác.

...

Dung Viễn sở trụ này a thị Thái An tiểu khu, cũng không phải cái gì hoang vu đoạn, mà là vừa lúc là dựa vào gần thành phố trung tâm vị trí. Thái An tiểu khu kiến thành thời gian rất sớm, khi đó a thị còn rất lạc hậu, đại đa số người đều không có cái gì đoạn khái niệm, rất nhiều người còn sẽ bởi vì giá phòng tiện nghi mà chuyên môn lựa chọn ở tại vùng ngoại thành -- đương nhiên, khi đó vùng ngoại thành hiện tại cũng là vô cùng tốt đoạn, Dung Viễn thúc gia gia vẫn là bởi vì tại quốc xí công tác nguyên nhân mới phân phối đến này bộ nhà ở.

Tuy rằng diện tích bất quá hơn bảy mươi bình, bố cục quá hạn, trang hoàng đơn sơ, nhà lầu trên tường ngoài phủ đầy mưa gió ăn mòn tang thương dấu vết, nhưng tiểu khu xanh hoá vượt qua quảng cáo trung sở cổ xúy bất cứ cao cấp, quốc tế hóa, siêu xa hoa khu dân cư. Trong tiểu khu tùy ý có thể thấy được vài thập niên thậm chí trên trăm năm cao lớn cây cối, nhà lầu ở giữa trên bãi đất trống không có phân chia bất cứ chỗ dừng xe hoặc là trang bị dụng cụ tập thể thao, tất cả đều là đủ loại cây cối cùng hoa cỏ, cùng với tiểu khu hộ gia đình chính mình đặt bàn ghế đá, có thể so với một tòa loại nhỏ sinh thái hoa viên.

Thái An trong tiểu khu là yên tĩnh mà tường hòa, nhưng vừa bước ra đại môn, dứt khoát tựa như đến một thế giới khác -- bốn phương tám hướng nhìn lại, không đếm được chiếc xe qua lại xuyên toa, hai bên đường tất cả đều là các loại cửa hàng bảng hiệu, một nhà so một nhà càng bắt mắt, đặt ở tử kính bên trong thương phẩm càng là rực rỡ muôn màu. Trên lối đi bộ rộn ràng nhốn nháo lui tới đám người chen vai thích cánh, tiếng xe cộ nói chuyện thanh âm nhạc thanh từng tiếng lọt vào tai, ồn ào náo động để người khó có thể chịu đựng.

Bởi loại này ồn ào hỗn loạn cùng lung tung, Dung Viễn bình thường là không thích đi ra ngoài, nhưng hần lúc này rất may mắn điểm này, bởi vì vừa ra khỏi cửa hần liền thấy được một khát cái.

Đó là một nhìn qua khiến cho nhân tâm sinh đồng tình nam nhân. Hắc chỉ có thường nhân một nửa cao, đùi trở xuống cái gì cũng không có, cả người bần ô, tóc thật dài, che khuất hơn phân nửa khuôn mặt, "Tọa" Tại một thô chế tạo Tiểu Mộc xe đẩy tay thượng, dựa vào hai tay chống đất trượt. Tại hắc trước người, bày một lại cũ lại bần ly trắng men.

Dung Viễn đi qua, móc ra một khối tiền đặt ở khất cái trong chén, khất cái đầu chậm rãi chuyển lại đây, dùng trầm thấp mà chết lặng thanh âm nói tiếng "Cám ơn" .

Dung Viễn không có để ý hắc, móc ra công đức bạc lật lật, mặt trên lại cái gì biến hóa cũng không có.

-- là vì hắc ôm thực dụng mục đích cấp tiền cho nên mới không có công đức tri? Vẫn là bởi vì này điểm công đức quá nhỏ cho nên xem nhẹ bất kể ?

Dung Viễn không tin tà, lại thả mười khối, khất cái kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắc liếc nhìn, thấp giọng nói câu "Cám ơn", thò tay trao ra kia mười đồng tiền nhét vào chính mình trong quần áo.

Công đức bạc vẫn là không có một chút phản ứng.

Dung Viễn dứt khoát rút ra hai trương một trăm bỏ vào khất cái trong bát, cảm thấy trong tay công đức bạc một trận nóng lên, trong lòng vui vẻ, vội vàng lật ra. Chỉ thấy tại đệ nhị trang thượng, hiện ra mấy hàng chữ:[công đức bạc khế ước giả: Dung Viễn]

[hiện có công đức:-1]

[có thể đổi công đức:0]

[công đức được mất ghi lại:]

[cổ vũ không làm mà hưởng, thúc đẩy Lý Phúc Thụy kiên định hành nhất tín niệm, công đức -1] công đức -1?

Ha ha.

Dung Viễn bá một chút từ khát cái trong tay đem hai trăm đồng tiền rút về, lườm mắt nhìn hăn liếc nhìn, mặt không chút thay đổi nói:"Đậu người chơi ."

Mặc kệ kia hăn là gọi là Lý Phúc Thụy khát cái ở sau lưng là như thế nào phản ứng, Dung Viễn xoay người rời đi, công đức trị lại bởi vì trêu đùa người khác mà bị trừ mất một điểm sau, hăn ngược lại triệt để bình tĩnh trở lại. Tuy rằng gạt bỏ uy hiếp vẫn là một phen treo ở đỉnh đầu lợi kiếm, bất quá Dung Viễn hiện tại đã phát hiện có thể trì hoãn nó rút xuống phương pháp.

Muốn tưởng đạt được công đức trị, hăn là giúp chân chính cần giúp nhân -- không phải cái loại này trang mô tác dạng ăn xin, không phải kia vài lợi dụng người khác đồng tình cùng thương hại đến thỏa mãn chính mình tư dục nhân, hăn mục tiêu, hăn là bị vây ở trong khốn cảnh, bức thiết khát vọng người khác vươn ra viện thủ những người đó.

Quá khứ hăn đi ở trên đường, chưa từng có chú ý qua đường thượng người đi đường, hiện tại dụng tâm quan sát, nhất thời liền phát hiện rất nhiều "Mục tiêu nhân vật" .

Cách đó không xa chỗ giao lộ thập tự, một chống quái tượng lão nhân do dự nhìn trước mặt như nước chảy không ngừng chiếc xe, mỗi lần đèn xanh sáng lên thời điểm đều run run rẩy rẩy hướng về phía trước di chuyển vài bước, bất quá rất nhanh liền có queo phải ô tô từ trước mặt gào thét mà qua. Lão nhân không thể không lại lui về phía sau vài bước, chờ chờ, thật vất vả queo phải chiếc xe đều qua, đèn đỏ cũng sáng.

Bỗng nhiên lão nhân cánh tay căng thẳng, chỉ thấy một tóc đen thiếu niên đỡ lấy hắc cánh tay cười nói: "Gia gia, ta đỡ ngài qua đi."

Thiếu niên ánh mắt trong veo sáng sủa, tươi cười tuy đậm lại rất chân thành, lễ phép trung còn mang theo vài phần hài tử thân mật. Lão nhân nguyên bản cô độc bi thương tâm cảnh không khỏi ứa lên một cổ dòng nước ấm, trên mặt bảo kính phong sương nếp nhăn tất cả đều giãn ra, cười đến thập phần hòa ái dễ gần.

"Hảo ! hảo ! hảo hài tử." Lão nhân trao Dung Viễn tay, liên tục nói.

Dung Viễn cười cười, không nói gì thêm. Chờ đèn xanh sáng lên thời điểm, đỡ lão nhân đi qua đường cái, lại nhìn theo hắc liên tục nói lời cảm tạ sau chậm rì rì rời đi. Dung Viễn lật ra công đức bạc, chỉ thấy tại liên tục hai "-1" Mặt sau rốt cuộc xuất hiện một số dương.

[giúp trong khốn cảnh Dương Ái Quốc thông qua đường cái, công đức +1] sau hai giờ trung, Dung Viễn lại bang vừa không cẩn thận đem tảo rải đầy trên mặt đất tiểu tiện nhật tảo, cấp ba khóc nháo không chỉ hài tử mua đường hồ lô, kem ly đẳng đồ ăn vặt, đưa một xuống thang lầu khi té bị thương nữ hài đi bệnh viện, thay một vội vã đi WC sinh viên phát năm phút đồng hồ truyền đơn, vì hai lạc đường du khách chỉ lộ, hoàn cho một lục thùng rác tìm thực vật nhân mua phân cơm hộp.

Hắc hiện có công đức cùng có thể đổi công đức đều biến thành 8, trừ đó ra, bìa trong quy tắc trung lại xuất hiện tân một điều:[quy tắc tứ: Công đức trị có thể thông qua giúp bị vây ở trong khốn cảnh sinh mệnh thể đạt được, thu hoạch công đức trị bao nhiêu cùng thụ trợ giả khốn cảnh trình độ chính tương quan.]

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Cày Điểm

Thằng man bảo quật quuyến thượng bản [đại tam thất · nhất nhất trung]:"Ác tần viết công, thiện mãn xưng đức. Lại đức giả, được cũng; Tu công đoạt được, tên cổ công đức cũng."

Hai giờ trong, Dung Viễn giúp người khác tổng cộng đạt được 10 công đức trị, giảm đi ban đầu bởi vì trung niên khát cái mà khấu trừ 2 công đức trị, hẳn bây giờ còn có 8 công đức trị, lại nhất thời lại không có mục tiêu.

Cũng không phải nói trên đường không có có thể giúp nhân, trên thực tế như vậy đối tượng còn có rất nhiều. Tỷ như ở tiền phương năm sáu mét liền có một người tuổi còn trẻ nữ nhân, nàng sau lưng cũng một anh nhi, trước ngực treo một túi sách lớn, tay phải kéo một thùng còn cầm hai túi nilon, tay trái cũng mang theo một căng phòng túi du lịch, nhìn qua tất cả đều phân lượng không nhẹ, xem như phi thường cần giúp một đối tượng . Dựa theo Dung Viễn này hai giờ kinh nghiệm đến nói, giúp nàng xách đồ cũng đưa nàng đến mục đích, hẳn là có hai điểm công đức trị. Nhưng không biết nàng muốn đi bao nhiêu xa địa phương, cũng không biết cần mất bao nhiêu thời gian, nếu không phải không có lựa chọn nào khác mà nói, Dung Viễn sẽ không đem quý giá thời gian hao phí tại đây mục tiêu thượng.

Lại tỷ như này trên đường kia hai cùng hẳn như vậy lững thững đi tới cũng vẫn đánh giá người qua đường thanh niên, Dung Viễn từng hai lần nhìn thấy bọn họ thừa dịp nhân không chú ý lấy ra người qua đường đi

động hoặc là ví tiền, bất quá hắn không có thấy việc nghĩa hăng hái làm tính toán, bởi vì đồng thời hắn còn nhìn thấy này hai người cùng mặt khác mấy cái tráng hán ở giữa hồ có mi nhân trao đổi, nghĩ đến là tập đoàn gây án. Chỉ bằng hắn hiện tại thân thể, thấy việc nghĩa hăng hái làm chính là tìm chết đại danh từ.

Đi tới đi lui, Dung Viễn bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lật ra công đức bạc vừa thấy, quả nhiên, quy tắc tứ trung viết:[công đức trị có thể thông qua giúp bị vây ở trong khốn cảnh sinh mệnh thể mà được đến, thu hoạch công đức trị bao nhiêu cùng thụ trợ giả khốn cảnh trình độ chính tương quan.] muốn giúp, là "Bị vây ở trong khốn cảnh sinh mệnh", mà không phải "Bị vây ở trong khốn cảnh nhân" .

Dung Viễn cân nhắc một chút từ này, mắt sáng lên.

Thanh Hải trong thị nuôi mèo nuôi chó nhân rất nhiều, càng nhiều là không chỗ để về chó mèo hoang. Dung Viễn liền gần tại siêu thị bên trong mua một túi súng vật ăn bánh quy nhỏ, phàm là nhìn thấy có lưu lãng kiếm ăn mèo chó, liền ném hai khối bánh quy, rất nhanh liền có mấy chỉ cảnh giác tâm không quá cường tiểu động vật vây quanh ở hắn bên cạnh thử thăm dò bắt đầu cẩn thận dè chừng ăn bánh quy.

[nuôi năng đói khát trung Trung Hoa điền viên khuyến, công đức +1]

[nuôi năng đói khát trung quyền mao miêu, công đức +1]

[nuôi năng đói khát trung mèo tai cụp, công đức +1]

[nuôi năng đói khát trung Lạp xưởng khuyến, công đức +1]

...

Tại Dung Viễn cho ăn lưu lãng tiểu động vật trong quá trình, hắn cảm thấy chính mình trong lòng công đức bạc từng đợt nóng lên. Xem bốn phía

tới được tiểu động vật càng ngày càng nhiều, hẳn dứt khoát đem gói to bên trong bánh quy tất cả đều đổ ở trên mặt đất, nhấc chân đi ra này mấy tiểu miêu tiểu cầu vòng vây, ngồi ở bên đường cung người qua đường nghỉ ngơi trên ghế dài, lật ra công đức bạc bắt đầu xem xét.

Đầu tiên là bì trong quy tắc lại nhiều hai điều:

[quy tắc ngũ: Công đức thương thành bên trong bất cứ thương phẩm đều có thể dùng tương ứng công đức trị hồi đoái, nhưng hồi đoái ra thương phẩm không thể một lần nữa hồi đoái vì công đức trị. Hiện thực thế giới bất cứ vật phẩm cũng không thể hồi đoái vì công đức trị.][quy tắc lục: Từ công đức thương thành hồi đoái thương phẩm trung, chỉ có không vượt qua khế ước giả sử tại thế giới khoa học kỹ thuật trình độ thực thể đạo cụ có thể chuyển giao người khác sử dụng, cái khác thương phẩm chỉ có thể do khế ước giả bản nhân sử dụng.] đệ nhất trang nội dung không có cái gì biến hóa, đệ nhị trang phía trước mấy hàng văn tự biến thành:[công đức bạc khế ước giả: Dung Viên]

[hiện có công đức:23]

[có thể đổi công đức:23]

Mặt sau còn lại là một loạt công đức được mất ghi lại, Dung Viên ở trên trang điểm điểm, phát hiện còn có [lựa chọn],[cắt bỏ] đẳng công năng.

Đệ tam trang chỉ có một bắt mắt tiêu đề:[công đức hồi đoái ghi lại] thứ bốn trang thoát nhìn cùng loại đào bảo Kinh Đông như vậy mua hàng qua mạng trang, góc trên bên trái là một [công đức thương thành] logo, phía dưới là một loạt thương phẩm phân loại; Góc bên phải có [của ta công đức],[khả tuyến thương phẩm],[đã cấu thương phẩm],[cặp cất chứa],[thương phẩm tìm tòi] đẳng tuyến hạng; Chủ yếu trang vẫn là bị các loại đứng đầu thương phẩm lớn nhỏ hình ảnh chiếm cứ. Chẳng qua đại khái là

hắn công đức trị quá ít duyên cố, đa số thương phẩm phân loại cùng thương phẩm hình ảnh đều là một mảnh màu xám, ngay cả cụ thể là cái gì đều không thể nhìn thấy. Toàn bộ công đức thương thành trang trung, lại chỉ có ít ỏi vài hạng nội dung là rõ ràng có thể thấy được .

Dung Viễn xem xem thương phẩm phân loại trung có thể nhìn thấy ba tuyến hạng:[cơ bản trị],[sinh hoạt vật tư],[vũ khí]. Ngón tay hắn hoạt động một chút, điểm đến góc bên phải [khả tuyến thương phẩm] thượng.

Thương thành trang nháy mắt biến thành một hàng hai, tổng cộng Ngũ Hành thương phẩm triển lãm trang, mỗi chủng hồi đoái thương phẩm trung đều có nhất trương hai tắc ảnh chụp lớn nhỏ hình ảnh, thương phẩm tên, công năng giới thiệu văn tắt cùng cần công đức trị tứ hạng.

Xếp hạng tại phía trước, chính là trước mắt Dung Viễn cần nhất --

Nhất trương nhân thể giản đồ, bên cạnh viết:

[thương phẩm tên: Sinh mệnh trị]

[công năng giới thiệu văn tắt: Kéo dài khế ước giả thọ mệnh]

[giá:10 công đức / thiên]

Dung Viễn lập tức hồi đoái hai ngày thọ mệnh, tiếp cảm thấy công đức bạc phía trước nào đó một trương có chút dị động, hắn lật đến đệ nhất trang về sau, ngạc nhiên phát hiện tại đệ nhất trang thuyết minh trung, tuổi mặt sau nhiều một hàng chữ:[thọ mệnh:42:26:37]

Mặt sau cùng cái kia 37, còn tại một giây một vài giảm bớt.

-- cho nên, đây chính là hắn sinh mệnh đếm ngược thời gian sao? Hắn hiện tại thọ mệnh, có bốn mươi hai giờ?

Hai mươi công đức, hẳn là hồi đoái bốn mươi tám giờ sinh mệnh, hiện tại lại chỉ còn lại có bốn mươi hai giờ sao? Dung Viễn nhìn nhìn đồng hồ, từ hẳn tỉnh lại đến hiện tại, không sai biệt lắm cũng có sáu giờ . Cho nên từ lúc ấy, hẳn sinh mệnh liền tiến vào đếm ngược thời gian? Hai mươi bốn giờ bên trong nếu không thể lấy được mười công đức trị, liền sẽ bị gạt bỏ?

Nhìn thấy số liệu này, Dung Viễn ngược lại nhẹ nhàng thở ra, cảm giác vẫn lạc ở trên cổ kia sợi dây thường rất cuộc buông lỏng chút, không lại có một loại thời khắc mệnh tại sớm tối gấp gáp cảm. Hai ngày thời gian, đầy đủ hẳn làm rất nhiều sự .

Hẳn lại phiên hồi thương thành trang, phát hiện còn lại ba công đức điểm có thể mua đều là một ít dùng tiền liền có thể mua được sinh hoạt vật tư, tỷ như đồ làm bếp, đồ ăn, rượu, quần áo, tịnh thủy, món đồ chơi, đồ trang điểm, bảo thạch đợi đã (vân vân). Rất nhiều hồi đoái thoát nhìn đều là rất có lời, trong hiện thực có lẽ cần mấy ngàn mấy vạn khối mới có thể mua đến gì đó, tại công đức thương thành bên trong chỉ cần trả giá nuôi nấng mấy con mèo cầu đại giới mà thôi. Nếu được đến công đức bạc là chặt tay tộc, phỏng chừng sẽ cao hứng khoa tay múa chân, sau đó điên cuồng mua sắm.

Bất quá đối Dung Viễn đến nói, tiền chỉ cần có thể duy trì sinh tồn cơ bản cần là đủ rồi, hẳn đối xa xỉ phẩm không có hứng thú, đối có thể trong hiện thực đổi tiền kim ngân châu báu cũng không có hứng thú, hấp dẫn hẳn, là công đức thương thành bên trong chưa mở ra kia vài nội dung.

Chưa biết tức thần bí, tức đại biểu cho vô hạn khả năng tính, chỉ là tưởng tượng một chút kia một mảnh màu xám mặt sau sẽ là cái gì nội dung, Dung Viễn liền cảm giác da đầu một trận run lên, giống có cổ điện lưu xoát từ trong thân thể nhảy lên qua, khiến hẳn hưng phấn mỗi một sợi tóc gáy đều dựng thẳng lên đến.

Cho nên hẳn một điểm công đức trị đều sẽ không lãng phí tại kia chút thứ không cần thiết thượng, mà là tích góp lên đến tận khả năng nhiều mở ra thương thành bên trong màu xám bộ phận. Sinh mệnh trị cũng muốn hồi đoái được càng nhiều mới được, vì tránh cho gặp được nào đó ngoài ý muốn tình huống dẫn đến hẳn không thể thu hoạch công đức, hẳn chỉ ít phải hồi đoái ra 100 thiên trên đây sung túc thọ mệnh.

Về phần kia phụ một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn công đức trị muốn hoàn toàn triệt tiêu -- cứ việc công đức trị tính toán so với hẳn nguyên bản dự đoán muốn rộng rãi rất nhiều, nhưng cũng căn bản không phải một kiện trong khoảng thời gian ngắn có thể đạt thành mục tiêu. Dù sao liên tính là đem phụ một ức triệt tiêu đến phụ một trăm, chỉ cần không có dùng công đức hồi đoái sinh mệnh, như vậy là bị gạt bỏ kết quả, cho nên này ngược lại là tối không gấp gáp nhiệm vụ. Dung Viễn liền đem này một hạng cấp vô hạn kỳ kéo dài .

"Ồ ô --" Một con chó nhỏ nhẹ nhàng cọ cọ Dung Viễn hài, hẳn ngừng đầu vừa thấy, không biết lúc nào kia vài bánh quy đều đã bị ăn xong, bên cạnh còn bồi hồi mấy con mèo cầu, có còn không cam tâm liếm ướm sũng xi măng mặt đất.

Cọ hẳn là một chỉ màu vàng thổ cầu, này thông minh tiểu gia hỏa tựa hồ biết hẳn chính là đầu uy bọn họ nhân, đang ngồi xổm một bên tội nghiệp nhìn hẳn, một đôi ngậm nước màu đen ánh mắt phảng phất sáng sủa hắc bảo thạch.

Dung Viễn có chút kỳ quái. Thực ra hẳn phía trước động vật duyên cũng không tốt, không phải theo dõi hẳn cảnh giác sủa, chính là vừa thấy đến hẳn liền chạy được xa xa, lại càng không cần nói này mấy đối với nhân loại tràn ngập đề phòng thậm chí địch ý lưu lãng động vật . Hôm nay này mấy chó mèo hoang lại dễ dàng liền tiếp nhận hẳn cấp đồ ăn không nói, còn tại chung quanh lưu luyến không đi, thậm chí dám hướng hẳn cầu xin đồ ăn, đây chính là chưa từng có qua quái kì hiện tượng.

-- chẳng lẽ công đức bạc còn có gia tăng hẳn đối động vật lực tương tác công hiệu sao?

Trong vòng một ngày gặp được trạng huống quá nhiều, Dung Viễn đã không lại vì loại này việc nhỏ rồi rằm . So với giúp nhân loại tốn thời gian tốn sức lực còn bị các loại hoài nghi chất vấn, từ này mấy đơn thuần sinh vật trên người kiểm lấy công đức thật sự là đơn giản bớt lo mau lẹ, có thể nói tiểu các động vật phản ứng chính hợp hẳn ý.

Dung Viễn móc ra trên người sở hữu tiền, trừ cho mình mua một lọ nước cùng một ổ bánh mì bên ngoài, mặt khác tất cả đều dùng đến mua tối tiện nghi thực dụng súng vật thực phẩm, cuối cùng hẳn mang theo hai cự đại túi nilon, tại điểm chủ quái dị ánh mắt nhìn theo dưới ly khai súng vật đồ dùng điểm.

Một ngày này Thái An tiểu khu phụ cận lưu lã các động vật chiếm được một hồi Thao Thiết thịnh yển, tuy rằng trên thực tế đều là giá rẻ súng vật thực phẩm, hương vị không tốt, khuyết thiếu hợp lý dinh dưỡng kết cấu, còn có rất nặng dị vị, nhưng đối với bọn nó đến nói, là khó được có thể buông ra da bụng ăn đến ăn no trải qua. Không biết chúng nó là như thế nào truyền lại tin tức, ngay cả khác khu phố chó mèo hoang đều người tấn mà đến, vì tránh đi người qua đường vây xem, Dung Viễn không thể không mang theo này quần tiểu gia hỏa chuyển dời đến phụ cận một vắng bóng người trong khu rừng nhỏ, còn đến máy rút tiền tự động thượng lấy một hồi tiền, đem súng vật đồ dùng trong tiệm vài loại giá rẻ thực phẩm quét sạch.

...

Ánh trăng nhô lên cao, rừng cây bên trong ầm ầm xước xước màu đen bóng dáng qua lại xuyên toa, đi theo động vật trong cổ họng phát ra trầm thấp thanh âm, không biết nhân đi vào đến sợ là sẽ bị dọa đến tè ra quần, mà duy nhất nhân loại thân ở trong đó, lại là dương dương tự đắc.

Dung Viễn hoạt động một chút lâu tọat cường ngành thân thể, nhìn quanh bốn phía, hắ mua kia vài sủng vật thực phẩm đã bị hoàn toàn ăn xong, dưới đất chỉ còn lại có một ít cặ cùng đóng gói túi. Mắ chục chỉ tiểu động vật một đắ ăn chống đỡ tràng trụ phúc, hoặc lẫn nhau chơi đùa, hoặc ôm tròn trính bụng nằm ngửa ngủ, còn có rất nhiều động vật địa bàn đại khái không phải này một phiến, ăn no về sau liền phần mình ly khai. Hắ thu thập dưới đất sở hữu đóng gói túi ném vào thùng rác, kết thúc một ngày này xoát phân hành động.

Tác giả có lời muốn nói: Rất nhiều thân đều không lý giải chó mèo hoang trung sẽ có mèo tai cụp Chihuahua như vậy quý báu loại sao? Cùng mặt tỏ vẻ có thể có, tỷ như thân thể có bệnh, có tàn tật, tính tình không tốt, sinh ra thời điểm phẩm tướng không tốt, từ chủ nhân gia lạc đường... Đợi đã (vân vân), nguyên nhân không phải nhiều lắm sao?

Đương nhiên trọng yếu nhất là, tác giả viết văn thời điểm, không biết trừ thổ cầu bên ngoài nào chủng loại mèo chó tương đối khả năng bị vứt bỏ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Không Vốn Vạn Lợi

Cảnh Đức truyện đăng lục quyển tam: Lương Võ Đế hỏi vu Bồ Đề Đạt Ma: "Trẫm vào chỗ đã đến, tạo tự, viết kinh, độ tăng không thể thắng kỷ, có gì công đức?" Sư viết: "Cũng không công đức."

Chó mèo hoang một buổi chiều thịnh yến, mang cho Dung Viễn 135 công đức trị.

Tân thương phẩm hạng mục rất nhanh liền phải lấy mở ra, lướt qua kia vài có hoa không quả đạo cụ, chủ yếu chính là [lực lượng], [nhanh nhẹn], [thể chất], [trí lực] bốn chủng cơ bản thuộc tính hồi đoái, này mấy tên nhìn qua tựa như trò chơi nhân vật thuộc tính trị, nhưng thực ra hoàn toàn bất đồng, này hồi đoái trị cũng là bất đồng . Trong trò chơi có thể dễ dàng đem nhân vật cơ bản thuộc tính gia tăng thượng mấy chục điểm lên trăm điểm, nhưng tại công đức thương thành bên trong, này mấy thuộc tính công đức hồi đoái là dần dần tăng lên .

[lực lượng] Dung Viễn lực lượng trị là 15, hồi đoái lực lượng điểm thứ nhất cần 10 công đức, điểm thứ hai liền cần 11 công đức, đệ tam điểm 12 công đức, lấy này loại suy. [nhanh nhẹn] hồi đoái quy luật cùng [lực lượng] giống nhau. [thể chất] hồi đoái muốn càng quý một ít, điểm thứ nhất cần 10 công đức, điểm thứ hai 15 công đức, đệ tam điểm còn lại là 20 công đức, lấy này loại suy.

[trí lực] là giá không thể nói lý nhất một loại thuộc tính, bắt đầu 10 công đức chỉ có thể hồi đoái 0. 001 trí lực trị, hồi đoái ba ngàn lần về sau, cũng chính là trí lực tăng ba điểm sau, giá hồi đoái sẽ biến thành 100 công đức hồi đoái 0. 001 trí lực trị. Đương trí lực trị đạt tới 10 về sau, 0. 001 trí lực trị liền cần 1000 công đức . Sau là trí lực trị mỗi gia tăng 10 điểm số, giá hồi đoái liền sẽ tương gấp mười lần.

Dung Viễn yên lặng tâm tính một phen, nếu hắc tử đem [trí lực] hồi đoái đến 100, kia cần công đức trị chính là 1111. 1111102933 vạn ức... Như vậy vừa so sánh, hắc tử phụ hơn một ức công đức trị liên số lẻ đều không tính là, dứt khoát chính là mưa bụi phân lượng.

-- xin hỏi nhiều như vậy công đức, Thượng Đế hắc tử nhân gia có hay không? Như Lai Phật Tổ có hay không ? ? Tam Thanh Đạo Tổ có hay không ? ? ?

Cuối cùng Dung Viễn quyết định hồi đoái ba điểm nhanh nhẹn, 10 ngày sinh mệnh. Cơ bản thuộc tính hồi đoái cũng không giống hồi đoái sinh mệnh như vậy là lặng yên không một tiếng động, khi hắc tử lựa chọn [xác định hồi đoái] về sau, chỉ thấy một nho nhỏ quang điểm từ đại biểu [nhanh nhẹn] hình ảnh -- là một bức bôn chạy nhân giản bút họa -- thượng nổi lên đến, tựa như một chỉ đom đóm lẳng lặng huyền phù ở không trung. Dung Viễn sở trường chạm vào, quang điểm liền biến mất ở trên đầu ngón tay. Tiếp một loại khó có thể hình dung cảm giác tại toàn thân tán loạn, thật giống như là có mỏng manh điện lưu tại không ngừng tẩy xuyên thân thể hắc tử, mỗi một tế bào đều ở loại này hơi hơi đau đớn trung run rẩy run rẩy.

Loại cảm giác này đương nhiên không dễ chịu, Dung Viễn cắn chặt răng cứng rắn chống, may mà ba năm phút về sau khác thường cảm đều rút đi. Hắc tử huy huy cánh tay, lại đá đá chân, trừ đầy thân mồ hôi lâm li bên ngoài, thân thể giống như càng nhẹ một ít -- hắc tử cũng không xác định này hay không là chính mình ảo giác.

Nhìn cuối cùng còn lại năm điểm công đức, Dung Viễn phiên công đức thương thành thương phẩm mục lục, có chút do dự.

Hắn nguyên bản cũng không tưởng đem công đức hoa tại sinh hoạt vật tư hoặc xa xỉ phẩm thượng, hắn cũng không cảm giác chính mình cần kia vài, nhưng hiện tại ý tưởng lại phát sinh thay đổi.

Một buổi chiều gia buổi tối thời gian, hắn bỏ gần một ngàn đồng tiền, thu hoạch 135 công đức trị, chia đều ước chừng 7.5 đồng tiền đổi một công đức trị.

Mà tại công đức thương thành, 1 công đức trị có thể hối đoái 1 cara phẩm chất vô cùng tốt kim cương, ít nhất trị bốn năm vạn; Mà 2 công đức trị liền có thể hối đoái 1 kg Hoàng Kim, lấy hiện tại giá vàng, kia tương đương với ba mươi vạn.

Càng trắng ra một ít, uy no hơn mười chỉ chó hoang, hắn có thể tại Thanh Hải thành phố trung tâm mua một bộ tam thất hai thính phòng ở; Lại đến một lần giống như hôm nay buổi chiều xoát phân, hắn liền có thể lập tức trở thành ngàn vạn phú ông.

Trả giá cùng thu hoạch ở giữa cự đại chênh lệch đủ để cho bất luận kẻ nào đều tay run nhũn chân, như vậy vô bản vạn lợi mua bán, dù là Dung Viễn lại như thế nào bình tĩnh vững vàng, cũng nhịn không được tim đập như nổi trống. Hắn đấu tranh lại giây dựa, rốt cuộc vẫn là nhịn không được dùng 1 điểm công đức trị hối đoái một hình thức cũ kỹ lão cũ kim vòng tay.

Chung quy một kg Hoàng Kim vẫn là rất dễ khiến người khác chú ý, loại này không lớn không nhỏ kim vòng tay liền vừa hảo, tuy rằng tính giới so co lại, nhưng là càng an toàn, càng thực dụng, hắn có thể lấy cớ nói là trường bối di vật, không có nhân hoài nghi. Lấy này không nhẹ phân lượng đến nói, hắn là có thể bán vài vạn.

Một loại cấp bách tâm tình kích động thúc đẩy Dung Viễn muốn mau chóng hành động, bởi vậy hẳn cả một đêm đều lăn qua lộn lại không có ngủ hảo, một lát nghĩ nên dùng cái gì lấy cớ, cái gì biểu tình mới càng có thể thủ tín với kim điểm lão bản, một lát nghĩ nếu đổi tiền không thuận lợi mà nói hẳn là làm thế nào; Một lát nghĩ nên ở địa phương nào mua hảo điểm phòng ở, một lát lại ảo tưởng chính mình trở thành thế giới thủ phủ khi nên là như thế nào quang cảnh... Đại não thủy chung ở độ cao hưng phấn trạng thái bên trong, thẳng đến trời tờ mờ sáng khi mới bởi vì thật sự buồn ngủ bất quá mà ngủ nửa giờ. Đương trong tiểu khu sáng sớm đi làm đến trường tiếng huyền não vừa vang lên đến, Dung Viễn lập tức giống lên dây cót như vậy bật lên đến, tùy tiện thu thập một chút, đem vòng tay nhét vào túi sách liền đi ra ngoài .

Hắn lên quá sớm, rời nhà gần nhất cũng danh dự tốt nhất kim điểm còn muốn nửa giờ mới mở cửa. Dung Viễn tại kim cửa tiệm thông thả đi đến thông thả đi đi mười mấy tranh sau, gặp đã có người cảnh giác mà nghi hoặc quan sát đến hắn, trong hưng phấn đại não rất cuộc thanh tỉnh một ít, xoay người xem xem kim điểm đóng chặt đại môn, quyết định đăng điểm khai về sau lại lại đây.

-- ngô... Còn muốn mua tóc giả cùng kính mắt... Làm chút nguy trang.

Dung Viễn theo lộ bất tri bất giác đi đến một tòa trên cầu nhỏ, hắn cũng đi được một mải, liền ghé vào trên lan can nghỉ ngơi một lát, tay phải nắm ngón tay nhanh chóng tại kiều trên lan can thay phiên điểm, thỉnh thoảng lại xem xem đồng hồ, bức thiết khát vọng thời gian có thể sưu một chút bay qua đi.

Lại một lần nữa cúi đầu xem thời gian Dung Viễn tầm mắt trong lúc vô ý đảo qua dưới cầu mặt nước, không khỏi sửng sốt.

-- sao thế này? Nước sông bên trong phản chiếu người kia... Đó là hắn sao?

Hắn cúi xuống, càng cẩn thận nhìn nhìn hồ nước trung cái kia ảnh phản chiếu.

Tóc hỗn độn, buổi sáng căn bản là quên sơ lý; Trên mặt còn có một điểm bọt kem đánh răng không rửa sạch; Vốn sạch sẽ T-shirt không biết ở nơi nào cọ thật lớn một mảnh vết bẩn, tối như mực bóng nhẫy, bình thường hắn căn bản liên xem một chút đều chán ghét, nhưng là hiện tại đều đã xuyên không biết có bao nhiêu lâu; Còn có -- hắn cúi đầu nhìn nhìn -- trên chân tất cũng không xứng đôi, hai phía trên đã tích một tầng bụi.

Càng trọng yếu hơn là, trong nước kia dường có chút mơ hồ trên mặt phiếm không bình thường ửng hồng, trong mắt thần tình vừa điên cuồng lại mê ly, lộ ra khác thường hưng phấn, để người vừa thấy liền cảm giác, người này lý trí đang ở tại tràn ngập nguy cơ bên cạnh, đại não trung kia căn tuyến lập tức liền muốn bị đứt đoạn.

Một trận gió nhẹ thổi qua, trên mặt nước nổi lên từng trận gợn sóng, đem kia dường phản chiếu mặt cắt bỏ được phá thành mảnh nhỏ. Nhưng mà Dung Viễn vẫn là kinh ngạc nhìn, ánh mắt một chút khôi phục bình thường lãnh tĩnh cùng lý trí.

Cuối cùng, hắn nhắm chặt mắt, từ túi sách bên trong lấy ra cái kia kim vòng tay, nghĩ nghĩ, lại dùng khăn giấy bao chính mình ngón tay cẩn thận lau đi vòng tay trong ngoài vân tay, sau đó ngón tay buông lỏng, liền nhìn cái kia vừa chịu tải hắn rất nhiều ảo tưởng cùng dã vọng kim quang "Phù phù" Một tiếng rơi vào trong nước.

Theo mặt nước từng vòng sóng gợn dần dần bình ổn, Dung Viễn trong lòng cuối cùng một điểm không nỡ cùng không cam tâm rốt cuộc đều nhạt đi .

Hắn đi đến kiều biên trong khu vực xanh hoá công dụng vòi nước tiền, đem thủy lượng chạy đến lớn nhất, lạnh lẽo dòng nước "Ào ào" từ trên đầu

lao xuống đi, cả người không nhìn được giạt nẩy mình, bởi vì giấc ngủ không đủ mà còn có chút mơ hồ đại não nháy mắt thanh tỉnh. Vọt mười mấy giây sau, Dung Viễn mới dùng thủy rửa mặt cùng thủ, đóng vòi nước, dùng sức lắc đầu thượng thủy châu, lại lau trên mặt còn tại đi xuống tích nước lạnh, khắc sâu cảm giác từ ngày hôm qua buổi chiều đến hiện tại chính mình, hoàn toàn chính là ngu ngốc.

Hắn sớm nên nghĩ đến ... Đây hồi đoái, loại này một vốn bốn lời, không làm mà hưởng cự đại thu nhập, hoàn toàn chính là cạm bẫy.

Hoặc là cũng có thể nói, đây là [công đức bạc] đối khế ước giả tâm tính một khảo nghiệm.

Một khi hắn thật lấy này kim vòng tay đi kim điểm đối tiền, kế tiếp sẽ thế nào?

Từ lần đầu tiên ném đến ưu việt lại không có trả giá bất cứ đại giới khởi, hắn tất nhiên sẽ như là hít thuốc phiện kẻ nghiện như vậy, lại như thế nào cảnh cáo chính mình nên thu tay lại, đều sẽ nhìn không được đi hồi đoái lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư...

Sau đó, mỗi lần khi hắn gặp được trên tiền tài khó khăn khi, đều sẽ nhìn không được đi mượn dùng [công đức bạc] đến giải quyết.

Lại sau đó, khi hắn gặp được mặt khác phương diện khó khăn khi, cũng sẽ bắt đầu hoàn toàn ý lại vào [công đức bạc] lực lượng.

Càng thậm chí, ngay cả ngày thường sinh hoạt cũng sẽ trở nên hoàn toàn ý lại vào [công đức bộ], đồ ăn, quần áo, nước uống, gia cụ, chiếc xe, dược phẩm... Mấy thứ này, hắn tin tưởng công đức thương thành bên trong hồi đoái đến thương phẩm nhất định sẽ so trong thế giới hiện thực mua muốn càng khỏe mạnh, càng thực dụng, phẩm chất càng tốt.

Số lần nhiều, sơ hở cũng sẽ càng ngày càng nhiều, lỗ hổng càng lúc càng lớn, lại hoàn mỹ nói dối cùng lấy cớ cũng chịu không được người có tâm cân nhắc, nhưng tương ứng, chính mình cảnh giác lại sẽ càng ngày càng yếu, may mắn, tham dục, tư duy quán tính đợi đã (vân vân), đều sẽ đem hẳn lý trí hủ thực một điểm không dư thừa, dần dần lưu lạc thành [công đức bạc] khô lồi.

Chung sẽ có một ngày,[công đức bạc] loại này thần kỳ tồn tại bí mật sẽ hoàn toàn bại lộ ở nhân tiền. Đến thời điểm đó, chính hẳn lại sẽ thế nào?

Như vậy hẳn, này đột nhiên xuất hiện [công đức bạc] còn sẽ tiếp tục lưu lại hẳn bên cạnh, trở thành hẳn chống đỡ sao?

Vấn đề này đáp án tại không có chân chính phát sinh phía trước, Dung Viễn vô tận chính mình tưởng tượng cũng vô pháp được ra, nhưng hẳn biết, nếu là chính mình phát hiện chung quanh có người cư nhiên có như vậy bảo bối, kia khẳng định là tướng tẩn biện pháp không từ thủ đoạn cũng muốn làm đến tay .

Chính hẳn đều có ý nghĩ như vậy, kia cũng liền không thể trông cậy vào người khác đều cao phong lượng tiết, hoặc là toàn thế giới chỉ số thông minh đều chỉ có năm mươi vĩnh viễn không thể phát hiện hẳn bí mật.

"Tại thương phẩm xã hội, đương lợi nhuận đạt tới 50% thời điểm, sẽ có nhân bí quá hoá liều; Đương lợi nhuận đạt tới 100% thời điểm, sẽ có nhân giẫm lên pháp luật; Đương lợi nhuận đạt tới 300% thời điểm, sẽ có nhân liều lĩnh mất đầu nguy hiểm." --by Engels.

[công đức bạc] lợi nhuận, đâu chỉ là 300%?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Bạn Thân, Túc Địch

[lễ kí · vương chế]:"Có công đức vu dân giả, gia tiến luật."

Lão cũ cửa phòng trộm tại lai khách dùng lực phách kích hạ phát ra "Bang bang" tiếng vang, toàn bộ thiết chế khung cửa tựa hồ đều tại phát ra vô lực thô ách rên rỉ.

Kim Dương vô lực khuyên can nói:"Lớp trưởng, người như vậy sẽ quấy rầy mặt khác hàng xóm ."

Dựng trường đuôi ngựa Chu Tĩnh tuyệt không văn tĩnh thực đạp một chút cửa phòng trộm, nổi giận dùng dùng nói:"Ta nào quản được nhiều như vậy? Dung Viễn, người hỗn đản này ! đi ra cho ta !"

Nhìn cơ hồ sắp phun hỏa nữ bá long, Kim Dương không kìm lòng được lui về phía sau một bước, không dám ngăn trở, nhỏ giọng thay Dung Viễn biện giải nói:"Khả năng hấn sinh bệnh đâu? Ta gọi điện thoại xem xem."

Chu Tĩnh nghe vậy càng thêm tức giận:"Thí ! hôm nay buổi sáng còn có người thấy hấn tại trên cầu lớn lung lay đâu !"

Kim Dương chỉ đương không nghe thấy, cảm ra di động, bát thông mấy ngày này đã đánh qua mấy chục lần điện thoại, nghe được bên trong trước sau như một truyền đến máy móc giọng nữ:"Xin lỗi, ngài sở gọi cho

điện thoại đã tắt máy, thỉnh chờ một lát lại bắt. sorry,themunberyoudialedisnotin,pleaserediallater..."

Kim Dương cắt đứt điện thoại, nhú nhú mày, trở nên lo lắng. Ngẩng đầu nhìn đến Chu Tĩnh âm thầm theo dõi hần bộ dáng, tựa hồ tưởng đem lửa giận chuyển dời đến hần trên người đi, không khỏi lại lui một bước, cơ hồ dán đến cách vách hàng xóm trên cửa đi, vẫy tay cười gượng nói:"Ngô... Cái kia..."

Liền tại Kim Dương vắt hết óc nghĩ như thế nào có thể đem Chu Tĩnh bạo lực dục vọng cấp ấn xuống đi thời điểm, liền nghe đến khóa cửa bị vặn mở một tiếng "Ca ắt" Khẽ vang, nhất thời như lấy được đại xá.

Cửa phòng trộm lan can sắt mặt sau xuất hiện, nhưng không chính là Dung Viễn kia trương thiên hô vạn gọi thủy đi ra mặt.

Vừa thấy đến ngoài cửa hai người, Dung Viễn vốn không quá dễ nhìn sắc mặt dịu đi một ít, nhưng đang kéo ra cửa phòng trộm đồng thời, lại không có một tia che giấu trong giọng nói không kiên nhẫn:"Ta nói như thế nào như vậy sảo, nguyên lai là các người hai... Lớp trưởng đại nhân hôm nay như thế nào có không lại đây?"

"Người còn không biết thẹn nói !" Chu Tĩnh không đợi môn hoàn toàn mở ra liền chen đi vào, đầu ngón tay cơ hồ sắp điểm đến Dung Viễn trên mũi,"Người biết bởi vì người này ba ngày trốn học, chúng ta ban bị khấu bao nhiêu phân sao? Một tuần này hạnh kiểm phân đều bị người một người khấu trừ hết ! có chuyện người sẽ không xin phép sao? Có chuyện người sẽ không xin phép sao? Ngay cả điện thoại cũng không có, ta còn nghĩ đến người chết ở trong WC đâu !"

Dung Viễn cố gắng đem đầu ngả ra sau ngưỡng, hần trán vốn liền tại thoáng trùu thoáng trùu đau, lúc này tại Chu Tĩnh dày đặc pháo oanh xuống

liền càng đau . Này nữ hài giọng nhất định là trời sinh tự mang theo một loa, làm cho nhân đầu óc đau.

"Ta tình nguyện người cho là ta chết đâu ! đừng đến phiền ta, vạn phần cảm tạ !" Dung Viễn lẩm bẩm nói.

Chu Tĩnh mày liễu dựng lên:"Người nói cái gì?"

Kim Dương từ Chu Tĩnh sau lưng ném cho Dung Viễn một đồng tình lại lực bất tòng tâm tiểu nhân thần, nghe được trên lầu có người đi xuống đến tiếng bước chân, bận rộn ấn Chu Tĩnh bả vai đem nhân đẩy vào đi, khuyên nhủ:"Hào hảo, chúng ta vào phòng nói sau đi ! đừng đứng nơi này để người nhìn chê cười."

Như vậy vừa ngắt lời, đăng đôi giày vào phòng, ngồi ở lão cũ trên sofa sau, Chu Tĩnh lửa giận đã "Nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt", nàng hai tay hoàn tại trước ngực, lười lại mắng Dung Viễn, lại cũng kéo không xuống mặt đến cùng hân ôn tồn nói chuyện.

Trọng yếu nhất là, nàng xem được ra đến, Dung Viễn là thật trạng thái không tốt lắm.

Thiếu niên trên mặt mang theo không quá bình thường đỏ ửng, ánh mắt cũng không phục bình thường lấp lánh hữu thần, thường thường hoảng hốt một chút. Cho bọn họ mở cửa thời điểm, tựa hồ đứng cũng đứng không vững, nửa thân thể đều dựa tú giày. Hiện tại ngồi xuống, lập tức liền co quắp xuống, miễn cưỡng tựa vào sofa trên chỗ tựa lưng, ngay cả hô hấp đều tựa hồ có chút lao lực.

Kim Dương cúi xuống sờ sờ Dung Viễn trán, sợ tới mức co rụt lại thủ:"Hào nóng ! như thế nào phát sốt như vậy nghiêm trọng? Nhiệt độ cơ thể bao nhiêu lượng qua sao? Người đi bệnh viện xem qua sao? Uống thuốc đi sao? Như thế nào không cho ta gọi điện thoại?"

Một chuỗi vấn đề Dung Viễn ở trong đầu qua một lần, mới dùng vận chuyển có chút trì hoãn đại não đem đáp án lấy ra: "Nhiệt độ cơ thể? Không lượng qua... Ta uống thuốc đi."

Dung Viễn vốn thật không chuẩn bị không đi lên lớp... Tại ném kim vòng tay về sau, hắn liền hạ quyết tâm, muốn bảo trì bình thường mà quy luật sinh hoạt, nghỉ ngơi quy luật, ẩm thực quy luật, tất yếu xã giao hoạt động cùng học tập công tác trung cũng không thể toát ra khác hắn với thường nhân bộ phận, nói ngắn gọn, muốn "Tiêu tan trong đám đông nhân". Trên tiền tài vấn đề tuyệt không mượn dùng [công đức bạc] đến giải quyết, chính là bình thường đồ ăn nước uống cùng quần áo gia cụ đợi đã (vân vân), chẳng sợ tại công đức thương thành bên trong chỉ cần một công đức điểm liền có thể hồi đoái đến, cũng không thể hồi đoái.

-- nếu hắn một người bao giờ cũng không đến bên ngoài mua gạo mặt rau dưa quần áo đồ dùng, lại cũng không thiếu ăn thiếu xuyên; Trên người xuyên, trong nhà dùng, nếu vượt qua chính mình kinh tế có khả năng gánh nặng phạm vi, lại không có đầy đủ thu nhập nơi phát ra, khoản thưởng cũng không có tương ứng phát ra, ngay cả tương quan trong cửa hàng cũng không có mua ghi lại... Không bị người chú ý thời điểm còn dễ nói, một khi người có tâm hơi thêm chú ý, kia hắn liền ly bí mật bại lộ một ngày cũng không xa .

Cho nên hắn chuẩn bị về nhà thu thập một chút liền đi đến trường, đương nhiên này hai ngày trốn học vấn đề cũng cần một hảo lý có đến khiến lão sư tin tưởng. Điểm này cũng không khó khăn, đối trường học lão sư đến nói, dưới đại đa số tình huống đều là thành tích hảo liền cái gì đều hảo, Dung Viễn làm trung khảo đệ nhất cùng sở hữu khoa liên tục nhiều lần niên cấp đệ nhất, liền tính hắn thật cùng lão sư nói ở nhà ngủ hai ngày thấy, hơn phân nửa dưới tình huống cũng sẽ bị dễ dàng lượng giải.

Mười bảy năm qua hắn đã dùng chính mình vô số lần kinh nghiệm chứng minh điểm này.

Chỉ là hăn tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt, hôm nay sáng sớm lại ở bên ngoài dùng nước lạnh vọt đầu, một đường ướt đầm trở về còn thổi gió lạnh, lại thêm này hai ngày cảm xúc thay đổi rất nhanh, trên tinh thần gánh nặng cũng vượt xa dự đoán... Cảm mạo là tự nhiên mà vậy sự. Buổi sáng còn chưa vào gia môn thời điểm Dung Viễn liền cảm giác đầu choáng váng nặng nề có chút không đúng, về nhà rửa mặt lại đổi thân khô mát quần áo, tìm ra chuẩn bị sẵn được ăn vài mảnh về sau liền một đầu ngã quy trên sofa, vẫn ngủ đến bị Chu Tĩnh gõ cửa thanh âm đánh thức -- chuẩn xác mà nói, hăn thực ra là hôn mê cả một ban ngày.

Kim Dương nhìn hăn mơ mơ màng màng bộ dáng, bất đắc dĩ thở dài, quen thuộc từ trong ngăn tủ cầm ra hòm thuốc, tìm đến nhiệt kế lau sạch sẽ khiến hăn ngậm ở trong miệng, nhìn nhìn hăn buổi sáng ném qua được -- được hạp liền rắc ở trên bàn không có thu thập -- gặp cũng đều tính đúng bệnh, thuận tay sờ bình nước, phát hiện đã lạnh thấu, lại vội vàng đi phòng bếp nấu nước.

Nước ấm hồ cầm lên nguồn điện về sau phát ra "Ong ong" tiếng vang, Kim Dương xem xem chung quanh lãnh nồi lãnh bếp lò, nhớ tới một sự kiện, lại đến phòng khách vỗ vỗ đang tại hết sức chuyên chú ngậm nhiệt kế Dung Viễn: "Tiểu Viễn, người giữa trưa ăn cơm sao?"

Dung Viễn con mắt chuyển hướng hăn, hơn nửa ngày mới đổi chuẩn tiêu cự, hăn chớp mắt, Kim Dương câu hỏi như là cách thật dày thủy tầng truyền đến hăn lỗ tai bên trong, mông mông lung lung, khiến hăn tự hỏi hơn nửa ngày.

-- ăn cơm? Lần trước ăn cơm là thời điểm gì tới? Hôm nay ngủ một ngày đương nhiên chưa ăn qua... Ngày hôm qua... Ngày hôm qua tính mạng đều lửa sém lông mày, hăn chỉ lo phục vụ xã hội, uy miêu uy cầu, chính mình chỉ liền nước lạnh ăn chút bánh mì... Hôm kia... Đại đại hôm trước... Quý biết hăn mất đi ký ức mấy ngày đó ăn cơm không có... Nói tình lại thời điểm không có rất đói bụng cảm giác, hăn là ném qua đi... Có lẽ là đói quá

? ... Hắn hẳn là rút thời gian đi điều tra một chút, mấy ngày đó đến cùng phát sinh chuyện gì...

Nghĩ nghĩ, Dung Viễn liền quên Kim Dương hỏi hắn mà nói, suy nghĩ bay tới lên chín tầng mây duệ không trở lại. Kim Dương nhìn hắn mơ mơ màng màng bộ dáng, trong lòng biết khẳng định là đói bụng không biết có bao nhiêu thời gian dài, liền thò tay xoa xoa tóc của hắn, cùng ngồi ở một bên Chu Tĩnh nói: "Lớp trưởng, ta đi cấp Tiểu Viễn mua chút cháo. Người có thể hỗ trợ chiếu khán hắn một lát sao?"

"... Ân." Chu Tĩnh chần chờ một lát mới thấp giọng hồi đáp. Kim Dương quay đầu vừa thấy, gặp này hướng đến mạnh mẽ nữ hài ánh mắt hiểm thấy dao động, sắc mặt quý dị phiếm mỏng manh hồng.

-- nên sẽ không là bị Tiểu Viễn truyền nhiễm đi?

Kim Dương lo lắng một chút, quyết định đợi một hồi chính mình cùng Chu Tĩnh cũng rất hẳn là uống chút rượu bản lam dự phòng cảm mạo. Loại này chuẩn bị sẵn được tại Dung Viễn trong hòm thuốc liền có, còn tại hạn sử dụng nội, ngược lại là không phải dùng lại mặt khác đi mua.

Kim Dương đối đãi cầm ví tiền, đi ra ngoài khi lại không yên lòng dặn dò nói: "Lớp trưởng, người xem điểm thời gian, không sai biệt lắm liền đem nhiệt kế lấy ra, vạn nhất vượt qua ba mươi cửu độ chúng ta trực tiếp đưa Tiểu Viễn đi bệnh viện."

"Được rồi, biết !" Chu Tĩnh không kiên nhẫn chắc một tiếng, "Người cũng không phải hẳn mù ! có thể đừng như vậy dây dưa lưỡng lự sao?"

Kim Dương hảo tính tình cười cười, nói: "Vậy người đợi một lát, ta lập tức liền trở lại."

"Lăn !"

Môn ca đất một tiếng khép lại, Chu Tĩnh yên lặng chờ đợi một lát, lén lút trái phải nhìn quanh một chút, mới cẩn thận dè chừng vươn ra hai tay -- niết !

Dung Viễn nhất trường khuôn mặt tuần tú lập tức bị kéo thành nhất trường bánh lớn mặt.

"Hừ hừ, người cũng có hôm nay !" Chu Tĩnh sung sướng khi người gặp họa tả lạp hữu xả, lại trạc lại khắp. Dung Viễn bởi vì cảm mạo trở nên khó chịu, tứ chi bủn rủn vô lực, giác quan cũng trì độn đến muốn chết, hơn nửa ngày mới phát hiện Chu Tĩnh đang tại lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn ép buộc hắn, lại liên đánh cặp kia móng vuốt khí lực cũng không có, vô lực hừ hừ hai tiếng, ý đồ dùng ánh mắt giết chết nàng.

Ngậm nhiệt kế tóc đen thiếu niên có vẻ ngốc hồ hồ, trong mắt bởi vì cảm mạo mà phủ một tầng thủy khí, tự cho là hung ác tiểu nhân thần trên thực tế mềm nhũn nằm sấp, vừa đáng thương lại đáng yêu. Ánh mắt chống lại trong nháy mắt, Chu Tĩnh ngăn người, tiếp mạnh bịt kín mũi.

-- ngọa tào, mỹ sắc mê người, rất phạm quy ! manh lão nương đầy mặt huyết !

Chu Tĩnh hung tợn nghĩ, lại không cách nào cấm chỉ chính mình nội tâm chán ghét cùng kiên định một chút bắt đầu dao động.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Hồi Ưc

Chu Tĩnh nghĩ nghĩ, nói lên, tuy rằng nàng vẫn đều có nghe bên cạnh nhân nói Dung Viễn bộ dạng có bao nhiêu cỡ nào hảo, nhưng này còn giống như là lần đầu tiên, nàng như vậy rõ ràng nhận thức đến, trước mặt thiếu niên xác thật bộ dạng... Đẹp như họa.

Chu Tĩnh cùng Dung Viễn túc địch chi oán, bắt nguồn từ hai người trung học sơ nhập học thời điểm. Ngày đó, tại trường học dán đi ra bảng vàng thưởng, Dung Viễn danh liệt đứng đầu bảng, mà Chu Tĩnh lấy ba mươi phân chênh lệch theo sát sau đó.

Văn vô đệ nhất, võ vô đệ nhị. Mặc kệ ở địa phương nào, đệ nhất danh cùng đệ nhị danh ở giữa đều có nói không rõ tả không được duyên phận. Mà chinh chinh ba mươi phân chênh lệch, lại rõ ràng tại giữa song phương vạch xuống thâm thâm hồng câu, khiến cho vốn vẹn một vị thứ tự kém có vẻ như vậy không thể siêu việt.

a thị nhất trung, là toàn thị tốt nhất trung học; a thị nhất trung đệ nhất danh, tự nhiên là năm đó khu phố khảo Trạng Nguyên.

Trên thực tế, Dung Viễn không chỉ là a thị trung khảo Trạng Nguyên, vẫn là kia một năm toàn tỉnh trung khảo Trạng Nguyên.

Cho nên kể từ ngày đó, Dung Viễn danh tự không nói vang vọng a thị, ít nhất cũng là tại sở hữu trung học trung đạt tới không người không biết độ nổi tiếng. Mà đệ nhị danh Chu Tĩnh? Trừ phụ mẫu nàng thân nhân bên

ngoài, mọi người phản ứng đại đa số là "Nga? Cái kia ai a? Khảo đệ nhị ... Hình như là nữ sinh."

Chu Tĩnh cha mẹ đều là trí thức phần tử, nàng từ nhỏ liền bị cao tiêu chuẩn nghiêm yêu cầu chỉ bảo, vô luận là học tập thành tích vẫn là vì nhân phẩm cách đều phi thường ưu tú. Chính trực lại có điểm thiên chân nữ hài tử không có bởi vậy "Đố mà sinh hận" Cái gì, nhưng từ nay về sau, lại không thể tránh cho đem Dung Viễn xem như chính mình tất yếu phải siêu việt một mục tiêu, đối với hẳn chú ý vượt qua trong trường học bất luận kẻ nào. Ban sơ thời điểm, nàng khả năng cũng bị kia trương cực kỳ lóa mắt mặt cùng đồng dạng không thể nhìn thẳng học tập thành tích sở mê hoặc qua, nhưng không qua bao lâu, Dung Viễn liền thành công trở thành Chu Tĩnh chán ghét nhất nhân, không có thứ hai.

Nguyên nhân rất đơn giản, làm một trách nhiệm tâm bạo bằng, vinh dự cảm siêu cường lớp trưởng, đối mặt một ba năm thỉnh thoảng đi muộn về sớm, lên lớp ngủ, không giao tác nghiệp, làm trực nhật ứng phó công sự, nhiều lần dẫn đến lớp điểm bị khấu, xin phép tùy tâm sở dục, cự tuyệt tham gia bất cứ ban tập thể gian thi đấu hoặc tập thể hoạt động, rõ ràng có năng lực lại không xuất lực vì lớp tranh thủ vinh dự, vĩnh viễn đều là nhất trương trào phúng mặt khinh miệt mắt giống như người liều mạng tranh thủ gì đó là cỡ nào đáng cười như vậy, hơn nữa mấy lần khiêu chiến ban cán bộ quyền uy dẫn đến trong thời gian rất lâu toàn bộ ban tập nhân tâm phù động, các loại công tác cũng khó mà triển khai càng khó mà phục chúng... Đối mặt như vậy một tồn tại, Chu Tĩnh vẫn cảm giác chính mình có thể nhẫn đến hiện tại cũng không có đem người khác nói hủy diệt đã đều nhanh thành "Ninja rùa" . Nàng sẽ từ lúc trước nói chuyện đều sẽ không lớn nhỏ thanh ngoan ngoan bài nữ sinh biến thành hôm nay toàn ban công nhận nữ bạo long, Dung Viễn tuyệt đối có không thể trốn tránh trách nhiệm.

Thực ra Chu Tĩnh cũng minh bạch, Dung Viễn mấy vấn đề này nếu đặt ở trung học trong trường học... Thậm chí chính là tại nhất trung thành tích

kém một ít trong lớp, đều không tính quá lớn vấn đề. Nhưng tại Chu Tĩnh ở nhất trung nhất ban bên trong, tập trung toàn thị ưu tú nhất, học tập tối khắc khổ, đại não thông minh nhất này mấy học sinh trong, Dung Viễn tản mạn mà kiệt ngạo sở tác sở vi dứt khoát giống như là trong bóng đêm đèn tù quang như vậy bắt mắt. Mà thành tích gia thành càng làm cho nhân kỳ vọng càng lớn, thất vọng lại càng lớn. Như vậy một gia hỏa cư nhiên mỗi lần khảo thí đều áp đảo chính mình bên trên, tựa hồ chính mình mặc kệ như thế nào cố gắng chăm chú tại đối phương trong mắt đều giống chê cười như vậy không đáng giá nhắc tới, càng làm cho Chu Tĩnh khó có thể chịu đựng.

Thường xuyên qua lại, giữa hai người tranh chấp liên tiếp, lẫn nhau đều xem đối phương chán ghét đến cực điểm, dứt khoát sắp không thể tại một phòng ở bên trong hô hấp .

Nhưng lấy "Lo lắng sẽ ảnh hưởng học tập" Vì do chống đẩy sở hữu ban cán bộ chức trách Dung Viễn có thể tùy hứng, làm lớp trưởng Chu Tĩnh lại không thể. Tỷ như ở loại này rõ ràng tướng xem hai tướng ghét thời điểm, Chu Tĩnh lại còn không thể không tiếp được tại tan học sau đến thăm trốn học vinh viễn nhiệm vụ.

Nhìn gã này bởi vì sinh bệnh mà hiện ra chưa bao giờ gặp qua mơ hồ bộ dáng, Chu Tĩnh nhin không được nghĩ đến phía trước chủ nhiệm lớp cùng nàng từng nói lời:"Chu Tĩnh, ta biết người cùng Dung Viễn ở giữa có không thiếu mâu thuẫn, nhiệm vụ lần này cũng không phải như vậy cam tâm tình nguyện. Bất quá ta hi vọng người làm chúng ta ban lớp trưởng, có thể làm ra gương mẫu tác dụng, đối Dung Viễn có thể nhiều thông cảm một điểm, cũng nhiều điểm khoan dung... Lão sư nói như vậy, không phải bởi vì hân thành tích hảo hảo, mà là có rất nhiều nguyên nhân... Dung Viễn kia hài tử... Rất không dễ dàng . Có thể bang thời điểm, người liên nhiều bang một điểm."

Chu Tĩnh vẫn cảm giác, đại đa số thời điểm chính mình là tại bị Dung Viễn khi dễ, thật không nghĩ tới như vậy ác liệt gia hỏa có cái gì cần chính

mình hỗ trợ thời điểm. Nhưng là hiện tại...

Nàng xem xem chung quanh, này đông phòng ở, vắng lặng, lạnh lẽo, không có một tia nhân khí. Không nói lời nào thời điểm, chỉ có thể nghe được Dung Viễn ngăn ngủi tiếng hít thở, chung quanh hết thấy phảng phất đều bị hắc ám im lặng nuốt sống.

-- này trong nhà, không có người thứ hai ở trong này sinh hoạt dấu hiệu.

-- cha mẹ hắc đầu? Hắc không có gia nhân sao? Sinh bệnh thời điểm, hoàn toàn không ai đến chiếu cố hắc sao? Ngay cả hỗ trợ đổ ly nước nóng, vắt khăn mặt, gọi điện thoại cùng trường học xin phép người đều không có sao? Kia hay không là nói, nếu có một ngày hắc im ắng bệnh chết tại đây phòng ở bên trong, đều có khả năng không ai phát hiện?

-- người này... Luôn luôn vô pháp vô thiên, cũng không tuân thủ quy tắc, xưa nay thiên địa nhất ta đệ nhị gia hỏa, liền sinh hoạt tại trong hoàn cảnh như vậy sao?

Nghĩ đến chính mình trong nhà mỗi ngày về nhà đều có nóng hầm hập chính mình thích ăn đồ ăn, nghĩ đến cha mẹ mặc kệ nhiều bận rộn đều sẽ về nhà cùng nhau ăn cơm tối, nghĩ đến chính mình trong nhà kia mỗi một nơi đều kể ra này gia đình có bao nhiêu hòa thuận ấm áp chi tiết, lại đối lập này phòng ở bên trong để lộ ra hắc ám, yên tĩnh, cô độc, Chu Tĩnh nước mắt đều sắp xuống dưới .

"Két" Một tiếng, cửa mở, Chu Tĩnh hoảng sợ, vội vàng thò tay xoa xoa ánh mắt. Kim Dương xách cháo cùng canh gừng tiến vào, nhìn thấy hai người bộ dáng, kinh ngạc hỏi:"Lớp trưởng, đều thời gian dài như vậy, người còn chưa đem nhiệt kế lấy ra?"

...

Một gối hắc ngọt, Dung Viễn tỉnh lại thời điểm, còn cảm thấy có vài phần không tha. Nhưng tại ý chí lực bắt buộc dưới, hắc đấu tranh vài giây, cuối cùng vẫn là chậm rãi mở to mắt, lược nằm nằm, cuối cùng là từ trên giường ngồi dậy.

Hắn lấy ra di động muốn nhìn một chút thời gian, lại phát hiện không biết lúc nào đã cúp điện tắt máy. Bức màn bị người cẩn thận kéo lên, không lộ ra một tia ánh sáng đến. Dung Viễn thò tay kéo lấy bức màn dùng lực xả, đại phiến ánh vàng rực rỡ dương quang tầm tã rải xuống, nghênh diện đánh vào không hề có phòng bị trên mắt.

Nguyên lai đã là mặt trời lên cao lúc.

"Sớm a, Tiểu Viễn. Người cảm giác thế nào?"

Nghe được động tĩnh Kim Dương đi vào phòng ngủ, thò tay khoát lên Dung Viễn trên trán, thử độ ấm sau thả lỏng cười nói:"Quá tốt, sốt đã lui. Người ngày hôm qua nhưng là đốt tới ba mươi tám độ thất, ta hơi kém liền đưa người đi bệnh viện."

"Dương Dương, người chừng nào thì..." Dung Viễn hỏi, cũng mơ mơ hồ hồ nghĩ đến tối hôm qua Kim Dương cùng Chu Tĩnh một khối lại đây, còn có trước mặt nhân từng uy hấn uống cháo uống được hình ảnh đến,"Đêm qua đều là người chiếu cố ta đi? Người một đêm không trở về?"

"Ngày hôm qua lớp trưởng cũng đến, nàng giúp đỡ không ít... Sau này sắc trời đã tối mới trở về ." Kim Dương nhớ tới Chu Tĩnh thiếu chút nữa đánh nghiêng nhiệt kế thời điểm đôi mắt phiếm hồng, vội vàng bận rộn đào tẩu bộ dáng, trong mắt lóe qua một tia tiểu ý."Tối hôm qua người sốt cao không lùi, ta trở về cũng không yên tâm, liền cho ta mượn điện thoại nói tại người bên này ở một đêm. Trường học ta cũng đều xin nghỉ . Lão sư nói khiến người ở nhà nghỉ ngơi nhiều một ngày, dưỡng hảo thân thể, ngày mai lại đi lên lớp."

"Nga." Dung Viễn toàn coi như không nghe thấy hần thay Chu Tĩnh che lấp mà nói, cũng không có nói lời cảm tạ. Hần nợ Kim Dương, Kim Dương nợ hần, sớm liền không phải một tạ tự có thể nói thanh . Bởi vậy giữa bọn họ, cũng không cần nói lời cảm tạ. Dung Viễn khụt khịt mũi, người được một loại Kim Dương trên người có loại khó có thể hình dung đồ ăn hương vị:"Thơm quá ! người làm cái gì ăn ngon ?"

Kim Dương bật cười:"Đây không phải tay nghề của ta ! chính là từ tiểu khu ngoại kia gia tiệm ăn sáng mua cháo thịt nạc trứng muối. Người là đói ngoan mới cảm giác thơm như vậy. Nhanh chóng rửa mặt đi !"

"Người nói chưa dứt lời, như vậy vừa nói... Ta cảm giác ta đều nhanh đói chết !"

Dung Viễn lăn lông lốc từ trên giường phiến xuống dưới đi buồng vệ sinh, Kim Dương lưu lại mặt sau giúp hần sửa sang lại giường.

Mới ra phòng ngủ, Dung Viễn liền phát hiện bất đồng -- toàn bộ phòng, đều bị quét tước sáng sủa sạch sẽ. Trên bàn cơm đã dọn xong đồ ăn bát đĩa, còn có hai bình trị liệu cảm mạo phát sốt được, cùng với một ly lượng hảo nước sôi.

Kinh hồng thoáng nhìn dưới, rất nhiều hình ảnh cũng đã ẩn ở trong đầu. Hần cơ hồ có thể từ giữa nhìn thấy Kim Dương tại quét tước phòng, chuẩn bị bữa sáng khi chăm chú cùng cẩn thận. Rõ ràng là sinh ra rất tốt đại thiếu gia, so với hần này cô nhi càng hiểu được như thế nào chiều cố nhân, cũng càng nguyện ý trả giá chính mình ôn nhu cùng quan tâm.

"Hoa hoa hoa --"

Trong veo dòng nước nện tại bồn rửa tay tuyết trắng trên vách trong, phác đầy mặt nước Dung Viễn hai mắt phóng không, còn đang suy nghĩ Kim Dương này nhân.

Tất cả mọi người biết, bọn họ là tốt nhất bằng hữu. Nhưng trừ Dung Viễn bên ngoài không ai biết, bọn họ quen biết cùng tương giao, là nguyên từ một hồi có ý định kế hoạch.

...

Tiểu học thời điểm -- bảy tuổi vẫn là tám tuổi? -- có một lần, Dung Viễn nghe được mấy cái lão sư nói chuyện, một người nói: "Các người biết sao? Chúng ta ban cái kia Kim Dương -- bộ dạng rất xinh đẹp cái kia thiên nhiên quyền -- trong nhà đặc biệt có quyền thế, nhìn không ra đi?"

"Nhìn không ra a. Bình thường rất ngoan một tiểu hài tử, không giống quan nhị đại a."

"Như thế nào có quyền thế pháp?"

"Nhà bọn họ a, chính là trong truyền thuyết cảnh sát thế gia... Ta ngày hôm qua vừa thấy lý lịch biểu, yêu a, hoảng sợ ! hắc ba chính là chúng ta thị công an cục phó cục trưởng, hiện tại cao cục trưởng về hưu về sau thỏa thỏa muốn thăng lên đi, cơ bản chính là điều động nội bộ ... Về phần hắc gia gia, các người cũng không dám tưởng tượng hắc là cái gì thân phận..."

Nói chuyện lão sư đề thấp thanh âm, khiến hắc nghe không được đoạn dưới, nhưng lại nghe được mặt khác mấy cái lão sư áp lực tiếng kinh hô.

"Loại này nhân gia hài tử, như thế nào sẽ đến chúng ta trường học đến?" Có một người hỏi.

"Ai biết được. Kẻ có tiền gia ham thích cổ quái đi?" Có người chưa chưa nói.

Sau nói chuyện chính là không có ý nghĩa bức tức cùng không tưởng. Dung Viễn tâm "Bùm bùm" Nhảy, một thô thiển ý tưởng ẩn ẩn ở trong lòng

thành hình -- nếu là... Có thể nhận thức tên kia mà nói, tương lai có vạn nhất... Cũng có thể tìm đến nhân nói đi?

-- lại hồi tưởng thời điểm, Dung Viễn mới phát hiện, nguyên lai tại như vậy lúc còn nhỏ, hẳn chính là tại lấy "Dự bị kẻ phạm tội" góc độ đến suy xét vấn đề . Hẳn thậm chí bắt đầu cho mình chuẩn bị đường lui !

Nói ngắn lại, sau này Dung Viễn tìm hiểu nguồn gốc tìm đến cái kia đồng niên cấp lại bất đồng ban "Thiên nhiên quyền xinh đẹp tiểu hài tử", tiểu nam hài màu đen tóc quyền quyền, ngũ quan lập thể, lông mi rất dài, mi nhân xinh đẹp giống con lai, trên mặt anh nhi phì có vẻ thập phần khả ái. Cười lên, liền lộ ra hoàn toàn thiên chân vô tà, để người dõi mắt nhìn lại, liền biết nhân sinh của hẳn hoàn mỹ không tì vết, không có nửa điểm âm trầm.

Bắt đầu thời điểm, Dung Viễn cũng không thích Kim Dương, cho nên tiếp cận hẳn kế hoạch cũng chấp hành câu được câu không, có vẻ phá lệ ngạo mạn. Nam hài còn tuổi nhỏ lại thập phần cao lãnh, thông minh lộ ra ngoài, thêm cố ý vô tình duy độc đối một người toát ra một điểm bất đồng... Vì thế dần dần biến thành Kim Dương ngược lại bắt đầu thích cùng hẳn chạy. Sau này cơ duyên xảo hợp dưới, Dung Viễn cứu Kim Dương một hồi, từ đó về sau hẳn liền nhanh chóng thăng lên thành đối phương thân mật nhất bằng hữu, ngay cả lẫn nhau xưng hô cũng biến thành si độ phá biểu "Tiểu Viễn" Cùng "Dương Dương" . Liền tính lên trung học về sau, mỗi lần như vậy xưng hô đều sẽ gọi ra một đám nữ sinh hai mắt tỏa sáng rít the thé, hai người cũng không có nghĩ tới muốn sửa. Dần dần, mọi người cũng đều thấy cũng không ngạc nhiên .

Mà hiện tại, Dung Viễn không thừa nhận cũng không được, tại suy yếu nhất thời điểm có như vậy một người -- không cần khẩn cầu, liền nguyện ý buông xuống trong tay sở hữu sự tới chiếu cố người, giúp người, đơn giản là hẳn cho rằng người cần. Hơn nữa hẳn sở hữu hành động đều phát ra từ chân tâm, không cầu bất cứ hồi báo -- như vậy một người, đương

nhiên sẽ khiến người cũng nhin không được muốn vì hãn khuynh này hết thấy.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trừ Điểm

"Ta đây liền đi về trước . Có chuyện gì nhớ rõ đánh cho ta điện thoại, đừng một người cậy mạnh a !" Kim Dương khóa ngòi ở trên xe, trước khi đi lại vẫn không yên lòng dặn dò nói,"Cơm cũng muốn nhớ rõ ăn. Được liền thả ở trên bàn, đừng quên uống !"

Dung Viễn một bộ không kiên nhẫn bộ dáng:"Biết. Người như thế nào càng ngày càng dong dài ? Kim mụ !"

Kim Dương triều thiên trợn trắng mắt, tức giận nói:"Ta đây đều là vì ai !" Hắn phát phát tay,"Đi a !"

"Trên đường cẩn thận" Bốn chữ tại đầu lưỡi lặn một vòng, lại nuốt xuống đi. Dung Viễn cũng không nói tái kiến, hai tay rút túi, nhìn theo tóc ngắn hơi xoắn thiếu niên cười xe đạp ly khai.

... Có loại sở hữu nhiệt lượng cũng bị cùng nhau mang đi vắng lặng cảm.

Dung Viễn nhìn nhìn, giữa trưa đã qua đi, lúc này mặt trời ngã về tây, sắc trời hơi tối, bị liệt nhật nướng một ngày mặt đất đang chậm rãi tản ra nhiệt lượng, có loại độ ẩm không hàng phản thẳng oi bức cảm. Nhưng đối bệnh nặng mới khỏi Dung Viễn đến nói, loại này độ ẩm lại vừa hảo, tứ chi bách hài lãnh ý phảng phất đều tại bị nhiệt độ dần dần xua tan.

Tại Kim Dương trước lúc rời đi, Dung Viễn đã đem [công đức bạc] tại [Anh ngữ từ hồi đại toàn] phía dưới áp năm mươi vài phút, sau đem nó cố ý đặt ở Kim Dương xem tới được địa phương. Tại Dung Viễn trong mắt

kia vẫn là một quyển cổ phác đóng buộc chỉ tập, nhưng Kim Dương nhìn thoáng qua liền cười rộ lên, nói: "Sinh bệnh còn không quên học thuộc từ đơn? Ta như thế nào không biết người bình thường có như vậy chăm chỉ đâu?"

Không thể không nói, dù cho Kim Dương là Dung Viễn tốt nhất bằng hữu, nhưng Dung Viễn đem tính mạng du quan [công đức bạc] đặt ở trước mặt hẳn vẫn là mạo rất lớn phiêu lưu . Kia một khắc phía trước, Dung Viễn hai tay gắt gao siết thành quyền đầu, trong lòng đã làm tốt xấu nhất tính toán -- nhưng xấu nhất tính toán là cái gì, thực ra lúc ấy hẳn căn bản không có một minh xác khái niệm. Nghe được Kim Dương mà nói về sau, Dung Viễn thở phào một cái, trong nháy mắt thậm chí có ướm mồ hôi tiếp bối cảm giác. Hẳn cười hàm hồ cho qua chuyện, nhìn về phía [công đức bạc] ánh mắt trở nên thâm thúy.

Từ bệnh trung tỉnh lại sau, Dung Viễn đối với [công đức bạc] cuồng nhiệt cùng hưng phấn đã giảm bớt rất nhiều. [công đức bạc] lại hảo, cũng so ra kém chính mình mạng nhỏ trọng yếu, nếu hẳn vì này không biết cái gì lai lịch tập mà dễ dàng tổng mệnh, kia mới thật sự là vạn sự đều không .

Nhưng này siêu việt hết thấy khoa học tri thức có thể giải thích phạm trù thần bí tồn tại, đối Dung Viễn đến nói như cũ tràn ngập mị lực. Hơn mười ngày sinh mệnh trị nơi tay, hẳn đối tích cóp công đức cần đã không lại bức thiết, ngược lại đối [công đức bạc] có nào quy tắc, có thể làm đến tình trạng gì, đến cùng là lai lịch gì cùng cái gì mục đích có càng cường liệt thăm dò dục vọng.

Mặc kệ nói như thế nào, hẳn hiện tại đều cùng này bản tập cột vào cùng nhau. Tại lợi dụng nó phía trước, có nguyên vẹn lý giải cùng nắm giữ là tất yếu .

[công đức bạc] quy tắc hiển nhiên còn có rất nhiều, trước mắt chỉ hướng hẳn triển lãm cơ bản nhất, đơn giản nhất mấy cái. Hơn nữa rất rõ

ràng, thứ này cũng sẽ không thiện lương hào phóng cho hẳn một quyển tân thủ chỉ đạo lấy làm tham chiếu, còn thừa quy tắc nội dung chỉ cần khi hẳn chạm đến thời điểm, mới sẽ ở trên trang biểu hiện đi ra.

Bởi vậy Kim Dương đi sau, Dung Viễn liền mang theo [công đức bạc] cùng ví tiền, theo sát cũng ra cửa.

Xa hoa truy lạc ngã tư đường, rộn ràng nhốn nháo đám người, tiếng xe cộ, giọng người hỗn tạp cùng một chỗ, cửa hàng bên trong truyền phát tiếng âm nhạc cùng đẩy xe nhỏ tiếng tiểu thương rao hàng liên tiếp, mọi người đang nói đùa, khắc khẩu, gọi điện thoại, mặt không chút thay đổi vội vàng đi qua... Trước mắt chứng kiến hết thấy ồn ào hỗn loạn mà phổ thông, hết thấy đều cùng ngày hôm qua không có bất cứ phân biệt, cùng đi qua một tháng, một năm, ba năm trung mỗi một ngày đều không có cái gì phân biệt. Nhưng Dung Viễn cảm giác chính mình giống như thoát thai hoá cốt như vậy, thế giới vẫn là kia thế giới, nhưng ở trong mắt hẳn, cũng đã hoàn toàn bất đồng. Hẳn chứng kiến đến phong cảnh, có khả năng có được tương lai, trước mắt này mấy vội vàng đi ngang qua nhân khả năng đến cuối đời cũng vô pháp tưởng tượng. Hẳn thậm chí có một loại cảm giác -- chính mình cùng trước mắt này mấy bộ mặt mơ hồ, chết lặng mà chán nản người đã có trên căn bản bất đồng, phảng phất hai người không lại là cùng một giống loài.

Như cũ có tại đèn xanh đèn đỏ tiền trừ trừ không được lão nhân, có nguyên nhân vì không biết tên nguyên nhân mà oa oa khóc lớn hài tử, có quỳ tại bên đường đầy mặt bi thiết khát cái, có uốn lưng sụp vai nhìn như sầu khổ nữ nhân... Nhưng Dung Viễn hôm nay đã đối với này những tổn thời gian tổn sức lực còn hồi báo rất nhỏ công đức không có hứng thú . So với bao giờ cũng tràn ngập bị hại vọng tưởng chứng nhân loại đến nói, từ tiểu động vật trên người đạt được công đức trị hồi báo tỷ lệ thật sự là cao nhiều. Dung Viễn đổi một nhà sủng vật điểm mua mấy bao sủng vật thực phẩm, quen thuộc đi đến phía trước trong khu rừng nhỏ, mấy chỉ tại nơi này

bồi hồi chó mèo hoang vừa thấy đến hần, liền ôn thuận thẫu lại đây, tại hần bên chân đối tới đối lui, thường thường phát ra lấy lòng tiếng kêu.

Dung Viễn lau sạch sẽ ghế dài ngồi xuống, một bên xé ra một bao sủng vật bánh quy, một bên tự hỏi nên từ địa phương nào vào tay thăm dò [công đức bạc].

"Ai, người xem kia vài tiểu cầu hảo khả ái." Một có chút non nớt nữ hài thanh âm truyền đến. Dung Viễn ngẩng đầu vừa thấy, cách đó không xa một đeo túi sách tiểu cô nương trốn ở tinh tế thân cây sau, mắt to không chút nháy mắt nhìn hần bên cạnh mấy chỉ chó hoang, một bộ nghĩ tới đến lại không dám tới được bộ dáng.

"Người thích mà nói, ta đem bọn nó kêu lên đến bồi người ngoạn !" Bên người nàng một mập mập tiểu nam hài vỗ ngực thả ra lời nói hùng hồn, phảng phất vì xinh đẹp tiểu muội muội lên núi đao xuống biển lửa đều không nói chơi.

Tiểu cô nương nghe vậy tựa hồ có chút không tin, cắn môi hỏi:"Thật sao? Ta sợ cầu cầu biết cắn người. Mẹ ta nói, bị chó cắn sẽ chết đi ."

"Mới sẽ không đâu ! yên tâm hảo." Béo nam hài đem bộ ngực chụp ba ba vang, sít chặt quai đeo cặp sách tử liền đi về phía trước, đầy mặt mới sinh ghé con không sợ hổ hổ mãng. Thẳng đến cự ly gần nhất một chỉ màu vàng tiểu cầu chỉ có hai ba bước xa khi mới dừng lại đến, vẫy vẫy tay:"Hư ! hư ! xuân cầu, lại đây !"

Chó mèo hoang đa số chỉ là lỗ tai giật giật, chỉ có kia chỉ Tiểu Hoàng cầu nghe được thanh âm quay đầu nhìn hần một cái, sau đó hướng bên cạnh cọ hai bước, lấy mông đối với hần.

Béo nam hài không có lĩnh hội đến trong đó khinh bỉ ý vị, nhưng cầu cầu đều không nguyện ý để ý đến hần vẫn là nhìn ra. Hần ngẩn người, sau

đó dụng lực vỗ vỗ tay, học chó sủa thanh âm nói:"Uông uông ! uông uông ! mau tới đây !"

Vẫn là không có một con chó để ý đến hăn.

Dung Viễn mắt lạnh nhìn béo nam hài nểm thử nửa ngày đi khiêu khích mấy chỉ bản hề hề tiểu cầu, mắt thấy liền muốn thử phì phì dưới đất chân đá, hăn bỗng nhiên mở miệng nói:"Người muốn tưởng cùng chúng nó thân cận, quang kê là vô dụng . Muốn hay không uy bánh quy thử xem xem?"

Nam hài xem hăn lại xem xem kia vài vây quanh ở hăn bên chân chó mèo hoang, tựa hồ cân nhắc một giây, sau đó sáng khoái gật gật đầu nói:"Muốn !"

Dung Viễn ném cho hăn một bao sủng vật thực phẩm, nhìn hăn có chút lao lực xé ra, sau đó "Uông uông Miêu Miêu" kêu tiếp đón tiểu các động vật vây đến hăn bên cạnh đi. Như vậy nửa ngày, vinh viễn vừa mới bắt đầu sách phong kia một bao bánh quy đã bị ăn xong, tiểu các động vật cứ việc có chút không nở cùng đề phòng, nhưng vẫn là do do dự dự đến gần nam hài bên cạnh. Béo nam hài cao hứng phần chần đem nhất chỉnh bao sủng vật đồ ăn tất cả đều vấy xuống đất thấy bọn nó ăn, còn đem tiểu cô nương hô qua đến cùng nhau xem, rất nhanh liền vang lên hai cái hài tử cao hứng tiếng cười nói.

Dung Viễn lật ra [công đức bạc], không có gì bất ngờ xảy ra thấy từng hàng tự từ màu đen trong hỏa diễm hiện lên:[thông qua ngô soái nuôi nấng đói khát trung Husky, công đức +0. 5][thông qua ngô soái nuôi nấng đói khát trung tạp giao Dobermann khuyến, công đức +0. 5]...

-- nguyên lai gián tiếp thông qua tay người khác làm việc thiện, thu hoạch công đức trị là bình thường trị một nửa?

-- cùng với, nguyên lai công đức ghi lại trung cũng sẽ xuất hiện số nhỏ vị số? Phía trước tại công đức thương thành bên trong, Dung Viễn nhìn đến công đức hồi đoái thấp nhất trị chính là 1, thu hoạch công đức trị thấp nhất cũng là 1, cho nên một phần mì sợi cùng một cara kim cương giá trị tại công đức thương thành bên trong là cùng cấp, đều cần một công đức trị, luôn luôn cũng không có có thể chia tách hồi đoái tình huống.

Tuy rằng đạt được công đức trị chỉ có một nửa, nhưng cẩn thận ngẫm lại, thực ra rất có khả năng. Chung quy một người tinh lực là có hạn, nếu có thể mượn dùng người khác thu hoạch công đức trị mà nói... Dung Viễn trong nháy mắt trong đầu liền hiện ra vô số phương án: Tỷ như tại toàn quốc các nơi thành lập súng vật thu dụng sở, thành lập thu dưỡng cô nhi cùng chiếu cố lão nhân từ thiện cơ cấu, ra tiền trợ giúp biên cương giáo dục... Tuy rằng này đều cần đại lượng tiền, nhưng tiền nha, luôn là sẽ có biện pháp, tỷ như từ thiện quyên tiền...

"Oa a ! ta muốn chết lập ! oa oa oa..." Tiểu cô nương đột nhiên một tiếng rít the thé. Nguyên lai là một chỉ Chihuahua không kiên nhẫn nàng vuốt ve, dùng răng sữa cắn nàng ngón tay một chút. Tuy rằng văng đầu cũng không có sát phá một điểm, nhưng bị mụ mụ giáo dục dọa thành chim sợ cành cong tiểu cô nương lập tức oa oa khóc lớn lên.

Béo nam hài lập tức che chở tiểu cô nương đứng lên, đồng thời trả thù tính tại Chihuahua trên người hung hăng đập một cước, mắng:"Xấu cầu ! đem người đánh chết !"

"Ô ô..." Tiểu cầu đổ ở trên mặt đất, đấu tranh vài cái không có đứng lên, tựa hồ thương đến nội tạng. Mặt khác chó mèo hoang cũng không lại ăn kia vài vẩy xuống đất đồ ăn, tất cả đều cúi thấp người nhìn chăm chăm hai người, trong cổ họng phát ra uy hiếp tính tiếng ngáy.

Nhìn thấy này mấy tựa hồ tùy thời sẽ nhào lên đến cắn chết hần mèo chó, nam hài cũng bị dọa mộng . Hắn lui một bước, chân mềm nhũn hơi

kém ngã sắp xuống, nhìn bản hồ hồ chó mèo hoang nhóm từng bước chậm rãi tới gần, nam hài khoe miệng nhất phiết, nước mắt rào rào một chút trào ra.

"Mụ mụ -- cứu mạng a --" Nam hài khóc lớn đào tẩu, chạy thời điểm còn không quên kéo thút tha thút thít tiểu cô nương.

Kết xuống chiến hữu tình nghĩa tiểu miêu tiểu cầu nhóm vây thành một vòng, liếm kia chỉ nằm trên mặt đất Chihuahua, thử dùng đầu đem nó chống lên đến, một bên phát ra bi thiết than nhẹ thanh.

Cả người cương ngạnh Dung Viễn đem trong tay [công đức bạc] siết được cơ hồ biến hình, nhưng này cũng ngăn cản không được này bản không khoa học tập từng đợt nóng lên. Dùng đầu ngón chân tưởng đều biết, lúc này hiện lên ở mặt trên, tuyệt đối không phải hân muốn nhìn đến văn tự.

Đãi [công đức bạc] nhiệt độ tán đi về sau, Dung Viễn mới chần chờ lật ra trang sách, trong lòng cầu nguyện công đức trị không cần khấu được quá nhiều.

[bởi khế ước giả hành vi, gián tiếp dẫn đến Chihuahua nhận đến trọng thương, công đức -15][bởi khế ước giả hành vi, gián tiếp dẫn đến ngô soái cùng Lý Linh Linh nhận đến kinh hách, công đức -6][khế ước giả đối nhận đến vết thương trí mệnh Chihuahua thấy chết mà không cứu, công đức -10] cùng với, hiện lên tại trên bìa trong tâm quy tắc:

[quy tắc thất: Khế ước giả hành vi trực tiếp thúc đẩy người khác làm việc thiện khi, thu hoạch công đức trị do khế ước giả cùng chấp hành giả phần mình chia sẻ 50%; Khế ước giả hành vi trực tiếp thúc đẩy người khác làm ác khi, khế ước giả tương đối chấp hành giả khấu trừ gấp ba công đức trị; Khế ước giả cùng người khác hành vi ở giữa không có trực tiếp liên hệ khi, vô luận người khác có bất cứ hành vi, khế ước giả đều không công đức được mất.][quy tắc bát: Sự tình liên quan đến sinh tử dưới tình huống, như

khế ước giả có năng lực cứu trợ mà lựa chọn không cứu trợ, tắc khẩu trừ công đức trị $10-\infty$; Như khế ước giả không lấy sinh tồn làm mục đích mà có ý định gián tiếp dẫn đến mặt khác sinh mệnh thể tử vong, tắc khẩu trừ công đức trị $50-\infty$; Như khế ước giả không lấy sinh tồn làm mục đích mà có ý định trực tiếp dẫn đến mặt khác sinh mệnh thể tử vong, tắc khẩu trừ công đức trị $100-\infty$]

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Trừng Ác

Từ sủng vật bệnh viện đi ra sau, Dung Viễn cũng không có xoát phân cùng nghiệm chứng [công đức bạc] quy tắc hứng thú, tùy ý ngồi ở ven đường một trên băng ghế, sửa sang lại chính mình suy nghĩ.

[công đức bạc] còn có rất nhiều quy tắc không có biểu hiện, đây là hẩn sớm liền rõ ràng, nhưng không nghĩ tới vừa toát ra này xoát phân ý niệm, nhanh như vậy liền bị chứng thực không thể được.

Tại đây trên xã hội, một người lực lượng chung quy là có hạn, muốn tưởng đạt được đại lượng công đức trị, tất nhiên muốn mượn trợ người khác lực lượng, nhưng mà muốn thông qua người khác làm việc thiện, liền không thể tránh cho có người sẽ bằng mặt không bằng lòng vấn đề. Tỷ như hẩn tích lũy mới bắt đầu tài chính về sau tại toàn quốc các nơi đều xây dựng sủng vật miễn phí cứu hộ sở, cứu trợ cùng nuôi nấng chó mèo hoang, này đương nhiên là hảo sự, có thể nhanh chóng thu thập đại lượng công đức trị. Nhưng hẩn có thể không sai mắt nhìn chăm chăm chỉ có một điểm, địa phương khác nếu mượn đến công tác nhân viên mua bán thậm chí ngược đãi sát hại chó mèo hoang, sở mang đến tổn thất cũng là không thể dự tính . Hơn nữa làm việc thiện khi hẩn làm chủ đạo giả chỉ có thể thu hoạch một nửa công đức trị, làm ác khi lại trực tiếp khấu trừ gấp ba, có tăng có giảm dưới, cuối cùng có thể ích lợi bao nhiêu thật đúng là khó mà nói.

Lại tỷ như xây cầu trải đường, hẩn khẳng định là không có khả năng chính mình một người đi hoàn thành, tất nhiên muốn đem tài chính chuyển cho chính phủ ngành hoặc là kiến trúc công ty, kể từ đó, biến số liền càng nhiều, khả năng sẽ dẫn phát ngầm chiếm tiền nợ, lấy hàng kém làm giả,

cường chế trưng thu vân vân các loại vấn đề. Hẳn không biết đơn thuần muốn làm một chuyện tốt có bao nhiêu khó, nhưng từ trên tin tức lý giải kia vài sự đến xem, tuyệt không là hẳn cấp tiền, sẽ có nhân đem sự tình làm được thỏa đáng, nửa điểm bại lộ đều không ra . Nếu là về sau bởi vì chất lượng vấn đề phát sinh cái gì sụp đổ, tổn thương mạng người linh tinh sự,[công đức bạc] khẳng định sẽ không chút khách khí tính hẳn một phần.

Cũng không phải nói việc này hoàn toàn không thể làm. Chỉ là muốn muốn làm hảo, hẳn cần một hiệu suất cao, trung thành, không lơ đãn đội, cần chế định hoàn chỉnh quy phạm điều lệ, cần phải có rất nhiều tiền cùng rất cao xã hội địa vị, chỉ có như vậy mới có thể khiến người khác tận tâm tận lực đi hoàn thành hẳn yêu cầu. Hơn nữa làm việc thiện tiền nhân viên sàng chọn cùng khảo sát, trong lúc giám sát cùng quản lý, làm xong về sau kiểm hạch cùng duy hộ, mỗi một hạng đều phải tinh tế tỉ mỉ chiếu khán đến, như thế mới có thể cam đoan cho dù trong lúc có người làm ác hành hung, hẳn có thể thu hoạch công đức trị cũng sẽ xa xa lớn hơn tổn thất. Đây không phải một sớm một chiều có thể đạt thành, hẳn cần đại lượng thời gian cùng lâu dài quy hoạch.

"Giật tiền a ! có người giật tiền a ! ai tới giúp ta bắt lấy hẳn !"

Nữ nhân bèn nhón thanh âm xé rách trên ngã tư đường ồn ào náo động lại ngay ngắn trật tự, cả con đường tựa hồ đều tĩnh tĩnh, tiếp -- không như mong muốn lại không ngoài sở liệu, che ở trên đường nhân bá một chút tản ra, sợ trở thành cầm trong tay lợi nhận cướp bóc phạm chặn đường thạch.

Nữ nhân đạp lên giày cao gót đuổi không kịp, dứt khoát cũng không đuổi theo, chỉ chạy trốn trung cướp bóc phạm chửi ầm lên:"Người này sát thiên đao ! dám thương lão nương tiền ! quy nhi tử ! đi ra ngoài bị xe đụng tử ! ! ! *****" Một chuỗi ô ngôn uế ngữ không ngừng đồn toát ra đến, chạy ra mấy chục mét cướp bóc phạm lại không có thể nhẫn -- cũng khả năng là người qua đường phân phân lảng tránh thái độ cổ vũ hẳn khí điểm -- mang

theo khẩu trang cùng mũ nam nhân thế nhưng vừa phanh gấp, xoay người huy đoản đao hướng nữ nhân chạy tới.

Nữ nhân ngẩn ngơ, hiển nhiên sự tình phát triển cùng nàng dự đoán có điểm không giống nhau, hoàn hảo nàng phản ứng mau, lập tức ném đi hai chỉ giày cao gót xoay người chạy vội, đồng thời kinh khủng vạn phần kêu to nói: "Cứu mạng a ! giết người lạ ! cướp bóc phạm giết người lạ !"

Người qua đường thiêm càng nhanh, liên xem một chút cướp bóc phạm dừng khí tựa hồ cũng không có, mấy cái hài tử sợ tới mức oa oa khóc lớn lên.

Cướp bóc phạm chạy so sống an nhàn sung sướng nữ nhân mau nhiều, trong chớp mắt liền đuổi tới nữ nhân phía sau giơ lên đao, mắt thấy liền muốn máu tươi đương trường, một chân liền nặng nề mà đá vào hân bên hông, nam nhân mạnh tài đi ra ngoài, trên mặt đất lăn hai vòng, lại ngẩng đầu khi cọ là đầy mặt huyết, thật là làm cho người ta sợ hãi.

Dem hân đá ra đi Dung Viễn sắc mặt so với hân còn muốn hắc.

Thụ thương Chihuahua hân đúng lúc đưa đến sủng vật bệnh viện chạy chữa, thấy chết mà không cứu giảm đi 10 công đức trị cuối cùng bị thò tay cứu viện công đức triệt tiêu, lại tới nữa như vậy vừa ra. Nếu hân phóng mặc kệ, tất nhiên lại muốn bị trừ điểm, nhưng mặc cho ai bị buộc đi làm hảo sự, tâm tình khẳng định đều sẽ không rất khoái trá, huống chi vừa phát hiện một điều xoát phần có lộ không thể thực hiện được, Dung Viễn tâm tình thật sự là rất tệ .

Hân không chút khách khí đem này dòng oán khí phát tiết đến này cướp bóc phạm trên người, liền tính [công đức bạc] muốn vì ấu đả người khác trừ điểm, cũng không còn chú ý .

-- không thể đả thương người liên tưởng cứu cái kia nữ nhân, hân cũng không phải thần ! chẳng lẽ còn muốn hân vì một vô thân vô cố nhân chặn

đao bất thành?

Một cước hung hăng đá vào nam nhân cầm đao trên cổ tay, lóe hàn quang đoản đao bay đi ra ngoài, dừng ở trong khu vực xanh hoá.

-- rõ ràng muốn hăn giúp người khác làm việc thiện, lại còn muốn cố kỵ này cố kỵ kia, nói không chừng làm đến cuối cùng còn lạc không đến một hảo, trừ phi hăn có thể khống chế người khác tư tưởng, bằng không làm sao có khả năng làm đến tận thiện tận mỹ?

Nam nhân giãy dụa còn tưởng bò lên, lại bị một cước chính chính đập trung mũi, chỉ nghe crack một tiếng, hăn được mũi liền trở nên cong vẹo khắp khiêng, màu trắng y dụng khẩu trang thượng lan ra một bãi huyết sắc.

Bị cướp giật nữ nhân đoạt lại chính mình bao, cầm trong tay giày cao gót hung hăn đem cướp bóc phạm tẩu được ngao ngao kêu thảm thiết, người qua đường thấy hăn mất hung khí, lại trở nên như thế thê thảm, phân phân chạy tới "Thấy việc nghĩa hăng hái làm", trực lợi Dung Viễn chen đến mặt sau đi.

Dung Viễn đứng một lát, nhặt lên bị ném tại một bên túi sách, vỗ vỗ mặt trên thổ, lại có chút hối hận.

[công đức bạc] còn tại túi sách bên trong, hôm nay mạng của hăn đều cùng này bản tập cột vào cùng nhau, thật sự không nên nhất thời đầu não phát ngất như thế đại ý. Liền tính [công đức bạc] hôm nay ở trong mắt người khác chỉ là một quyển [Anh ngữ từ hồi đại toàn], cũng không chừng có người thừa dịp tình huống hỗn loạn mượn gió bẻ măng. Đến thời điểm mặc kệ [công đức bạc] bị bán bị ném vẫn là bị tặng, toàn không khỏi hăn làm chủ, muốn tại thọ mệnh kỳ hạn tới phía trước tìm trở về càng là khó hơn lên trời. Nếu là có người khác phát hiện này tập chỗ kỳ dị, kia hậu quả càng là không thể lường được.

Dung Viễn cau mày, lại thêm một cọc tâm sự. [công đức bạc] mặc kệ là hẩn tùy thân mang theo vẫn là đặt ở trong nhà, đều có không thể dự tri phiêu lưu. Giờ này khắc này, hẩn không khỏi mơ màng, nếu là công đức bạc có thể giống tiểu thuyết bên trong Thần Khí giống nhau có thể thu đến trong thân thể hoặc là giấu ở dị độ không gian bên trong liên hảo.

Còn có, kia hơn một ức phụ công đức trị, cần phải nghĩ biện pháp đều triệt tiêu cho thỏa đáng. Như vậy vạn nhất một ngày nào hẩn thất lạc công đức bạc, cũng sẽ không bởi vì không thể hồi đoái thọ mệnh mà chết.

Phải làm sự tình rất nhiều, nhưng nào một dạng đều không là có thể một lần là xong . Hẩn vẫn là dần dần từng bước đến liên hảo, lo lắng lại nhiều có ích lợi gì? Thiên cũng sẽ không ngày mai liền sụp xuống.

...

Sắc trời ám trầm, bên đường rất nhiều bên ngoài ăn vặt cùng nướng sạp đều dựng lên đến, Thái An tiểu khu ngoại có một điều phố ăn vặt, dòng người so ban ngày còn muốn nhiều. Dung Viễn đeo túi sách, im lặng từ kia vài lại khóc lại cười hán tử say bên cạnh vòng qua đi, trở lại cái kia lạnh lùng đến lộ ra hàn ý gia. Hẩn tắm rửa một cái, lại ăn từ tiểu ăn phố mang về đến một phần cơm rang, sau đó mới lật ra [công đức bạc], kiểm kê một ngày này thu nhập.

Hẩn phía trước cũng đã quyết định, trừ hằng ngày sinh hoạt cùng thử [công đức bạc] hiệu dụng cùng điểm mẫu chốt ngoại, mỗi ngày chỉ ít phải xoát đủ 100 công đức trị làm giữ gốc phân, một nửa dùng đến hồi đoái thọ mệnh, một nửa tích lũy lên đến làm chuẩn bị bất cứ tình huống nào, tuy rằng không nhiều, nhưng không tích tiểu lưu vô lấy thành Giang Hải, một ngày nào đó hẩn sẽ tích góp đến đầy đủ công đức trị, lại không thụ này bản tập trói buộc, đến thời điểm thiên hạ rộng lớn, nơi nào đi không được?

Một ngày này mèo chó tổng cộng cho hăn cống hiến gần hai trăm điểm số, nhưng khiến hăn sửng sốt là, phía trước ấu đả cướp bóc phạm hành vi không có bị trừ điểm.

Công đức bạc được mất ghi lại thượng rõ ràng viết:

[cứu vãn rơi vào trí mạng nguy cơ Từ Á, công đức +50]

[trừng trị tội ác luy luy cướp bóc phạm Trương Hạo, thúc đẩy này nhận chế tài, công đức +530]530? Nhiều như vậy? Dung Viễn trong lòng vừa động, vội vàng lật đến phía trước bìa trong chỗ quy tắc, quả nhiên xuất hiện một điều tân quy tắc:[quy tắc cứu: Khế ước giả ngăn cản ác hành ác sự hoặc trừng trị, chế tài làm ác giả, có thể đạt được cùng này ác hành trình độ chính tương quan công đức trị.] Dung Viễn nghiền ngẫm từng chữ một suy nghĩ một lát, trên mặt âm trầm diệt hết, thậm chí còn lộ ra một mặt tươi cười.

Nếu hăn hôm nay tại kia Trương Hạo cướp bóc về sau đem đồ cướp về, khả năng được đến công đức trị chỉ có 10 thượng hạ; Tại hăn muốn giết người... Ít nhất là thống thương người khác thời điểm ngăn lại, công đức trị liền sẽ gấp bội tăng trưởng; Mà sở dĩ có 530 nhiều như vậy... Từ "Tội ác luy luy" "Nhận chế tài" chữ đi lên xem, này Trương Hạo khẳng định không phải lần đầu tiên cướp bóc, có lẽ đã làm xong cái gì khác chuyện xấu, nếu hăn công đức trị là có thể thấy được trạng thái mà nói, khẳng định phụ rất nhiều phân. Mà hăn sau xem ra không riêng bị mọi người đánh một trận, còn có người báo cảnh. Kể từ đó, hăn kia vài phụ công đức trị liền chuyển thành số dương cho trực tiếp đánh văng hăn hơn nữa dẫn đến hăn sau nhận pháp luật chế tài Dung Viễn -- có lẽ không phải toàn bộ, nhưng chỉ có này mấy, cũng đã là ra ngoài ý liệu đại thu vào.

Càng trọng yếu hơn là, Dung Viễn từ này quy tắc bên trong thấy được một điều càng nhanh chóng, càng dễ dàng "Làm giàu", phiêu lưu cùng hao

phí tính lực càng nhỏ tích lũy công đức chi lộ. Hơn nữa so với giúp người khác, vẫn là như vậy khoái ý ân cừu càng phù hợp hẳn tâm ý.

Công đức, công đức, hẳn sớm nên nghĩ đến -- dương thiện là công đức, trừng ác lại như thế nào không phải công đức ?

CÔNG ĐỨC BẠC

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thường Ngày

Sáng sớm sáu điểm, đồng hồ báo thức còn không có vang, Dung Viễn liền từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại. Hắn nhắm mắt lại, dùng vài giây thời gian mê luyến một lát loại này thoải mái cùng thích ý, sau đó thẳng tắp eo từ trên giường ngồi dậy, thuận tay đóng lại vẫn không có phát huy tác dụng đồng hồ báo thức, rời giường rửa mặt mặc quần áo, cầm lấy chìa khóa, trang hảo [công đức bạc] ra cửa.

Lúc này, đại đa số nhân còn trầm trong giấc ngủ, trên đường nhân hòa chiếc xe cũng không tính nhiều. Dung Viễn hít sâu một ngụm sáng sớm thắm lạnh không khí, hoạt động hạ thân thể sau, bắt đầu chạy bộ buổi sáng.

Phía trước Dung Viễn thể chất chỉ có thể xem như á khỏe mạnh trạng thái, nếu không phải thi đại học thành tích có yêu cầu, hẳn căn bản là không có rèn luyện thân thể thói quen -- xã hội này thượng đại đa số nhân cũng đều là như thế -- chung quy, lao tâm giả trị nhân, lao lực giả bị người trị, trừ làm bảo an, cảnh sát, quân nhân này một loại chức nghiệp nhân bên ngoài, đại đa số nhân có hay không một cường tráng thân thể đối hằng ngày sinh hoạt ảnh hưởng có thể nói là cực kỳ bé nhỏ, bằng cấp, trí năng, EQ, xã giao quan hệ đợi đã (vân vân), có quá nhiều thứ so rèn luyện thân thể càng trọng yếu. Vẫn chú ý hiệu suất Dung Viễn đương nhiên sẽ không đem thời gian hao phí tại đây chủng đầu nhập đại ích lợi tiểu sự tình bên trên, đương định tới cần vận dụng vũ lực thời điểm, có quá nhiều thủ đoạn có thể đi thuyền chuyển kia vài có loại này vũ lực nhân.

Nhưng hôm nay, phát hiện [công đức bạc] trường ác dương thiện công đức phán đoán tiêu chuẩn về sau, Dung Viễn phát hiện trường ác là so từng

giọt từng giọt giúp người khác càng nhanh cũng càng thư thái tích góp công đức phương thức, tự nhiên muốn hướng về phương hướng này cố gắng. [lực lượng], [nhanh nhẹn] cùng [thể chất] này tam giả tuy rằng có thể thông qua [công đức bạc] hồi đoái, nhưng lấy hôm nay thân thể tổ chất của hân tại toàn bộ xã hội đều bị vây ở trung hạ du tiêu chuẩn, thông qua cơ bản rèn luyện cũng có thể đạt tới đề cao mục đích, nếu chỉ là xuất phát từ không làm mà hưởng tâm lý liền đem quý giá công đức trị hao phí tại đây mặt trên có điểm rất không đáng giá. Dung Viễn hiện tại đều đã có chút hối hận phía trước xúc động hồi đoái ba điểm nhanh nhẹn -- công đức hồi đoái không phải không thể được, nhưng hân là lưu lại hậu kỳ khó có thể tăng lên thời điểm.

Chạy bộ nửa giờ sau, tại miễn phí công viên dụng cụ tập thể thao thượng vinh viễn lại phân biệt làm dẫn thể hướng thượng, sit-up, hít đất đẳng các loại vận động, thể chất có hạn, hân mỗi hạng làm 10-50 liền chống đỡ không nổi nữa, chạy về tiểu khu thời điểm, còn tay chân bủn rủn, cẳng chân đều tại hơi hơi run lên.

Quá yếu ! Dung Viễn không khỏi đối với chính mình có chút thất vọng. Như vậy thành tích thậm chí so với hân sơ trung thời điểm còn muốn kém ! tiến vào trung học học tập về sau, mỗi ngày đều bỏ đại lượng thời gian ngồi ở trong phòng học học tập, thể chất rút lui vô cùng. Hân vẫn cho rằng chính mình thân thể tổ chất coi như tương đối hảo, thực ra chỉ là bởi vì cùng hân tương đối đều là một đám chỉ biết là học tập một sách nhược kê mà thôi ! phía trước có thể thuận lợi đem kia cướp bóc phạm đả đảo, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì hân lựa chọn sử dụng công kích góc độ đầy đủ xảo diệu, cũng không phải bởi vì hân khí lực so đối phương muốn đại. Nếu ngay mặt cứng đối cứng mà nói, Dung Viễn chính mình chịu thiệt khả năng tính còn muốn càng lớn một ít.

Hạ quyết tâm về sau muốn càng chú trọng thân thể tổ chất đề cao, Dung Viễn lật ra công đức bạc nhìn nhìn, phát hiện [lực lượng] này một

hạng cuối cùng số đuôi thế nhưng đề cao 0. 002 điểm, tuy rằng phi thường mỏng manh, tốt xấu cũng là có sở tiến bộ. Dung Viễn không khỏi cảm thấy vài phần thỏa mãn cùng sung sướng.

Thực ra "Kiên trì" Chuyện này sở dĩ khó khăn, rất nhiều thời điểm đều là bởi vì mọi người tại lặp lại lao động trong quá trình không thấy mình thiết thực ích lợi. Mà đương loại này bổ ích lấy con số hình thức chính xác biểu hiện thời điểm, mỗi một phân trường thành cùng tiến bộ đều hóa thành một phần động lực, càng thêm hữu lực thôi động nhân kiên trì cố gắng đi xuống. Dung Viễn hiện tại liền ở loại này khích lệ trung, nhìn thấy tăng trưởng lực lượng -- tuy rằng chính hãn cảm thụ không đến loại này tăng trưởng, nhưng vẫn là cảm giác uể oải tứ chi bách hài đều phẳng phất bị quán chú một cỗ tân lực lượng, khiến hãn hận không thể hiện tại liền chạy đi ra ngoài lại rèn luyện một phen, lấy có thể nhìn thấy kia vài con số chậm rãi dâng lên.

Tựa như game online như vậy, duy trì liên tục không ngừng đánh quái cùng làm nhiệm vụ tự nhiên là chán nản, lại nhiệt tình yêu thương trò chơi nhân cũng sẽ đối vô vị đơn điệu lặp lại cùng sự kiện cảm thấy chán ghét, nhưng không ngừng dâng lên kinh nghiệm trị, gia tăng tiền tài, thu hoạch các loại cường lực vũ khí cùng hi hữu đạo cụ lại chống đỡ bọn họ mấy ngày mấy đêm, thậm chí mấy năm như một ngày kiên trì ngồi ở trước màn hình biểu thị, tại người khác xem ra có chút điên cuồng trầm mê ở trong trò chơi.

Bảy giờ đúng, Dung Viễn về nhà, trên đường còn thuận tiện mua phân sữa đậu nành cố gắng điều trứng gà bữa sáng, tắm rửa thời điểm đem quần áo cũng ném vào máy giặt khiến nó chuyển, tiếp ăn điểm tâm, lượng hảo quần áo, thay giáo phục đi ra ngoài. Tại trường học dự bị chuông vang lên đồng thời giây phút không lầm bước vào trường học đại môn, điều tra khảo cứu cần học sinh hội học sinh làm như không thấy nhìn hãn đi qua,

ngăn lại mặt sau mấy cái bắt đầu kí lớp tính danh học hào đẳng tin tức, đối mặt mọi người cầu xin xin khoan dung phá lệ thiết diện vô tư.

-- đại buổi sáng thấy Dung Viễn tên kia, cả người tâm tình đều không mỉa hạo sao? Trừ điểm ! hết thấy trừ điểm !

Mang phù hiệu trên tay áo nam sinh ở trong lòng ngạo kiều hừ hừ, hãnh vác dáng tuy rằng cao lớn, lại có một khóa phá lệ tinh tế mãn cảm nội tâm.

Nhất trung là một sở coi trọng thành tích thắng qua hết thầy trung học, Dung Viễn làm trung khảo tỉnh Trạng Nguyên, toàn khoa nhiều lần khảo thí niên cấp đệ nhất, tại đây trong trường học được hưởng rất nhiều đặc quyền: Tỷ như hãnh học phí, phí sách vở, bài thi phí đăng các loại chi phí phụ toàn miễn, có thể không tham gia trường học sớm muộn tự học, sở hữu lão sư đều cam chịu hãnh có thể không giao cũng không làm bài tập, đi muộn về sớm chỉ cần có nói được qua đi lý do là có thể miễn trách cho đi, cơm trưa hãnh có thể tại giáo sư căn tin ăn -- tự nhiên cũng là miễn phí ; Nếu hãnh tự túc, thậm chí có thể xin ở tại tuổi trẻ giáo sư đơn thân trong nhà, muốn gánh nặng chỉ có mỗi tháng phí điện nước mà thôi.

Ngay cả nghỉ trưa trong lúc các nam sinh tranh đoạt hữu hạn mấy cái sân bóng rổ hoặc sân bóng thời điểm, chỉ cần nhất ban học sinh kéo Dung Viễn hướng trong bãi vừa đứng, cùng bọn họ tranh chấp một phương tự nhiên mà vậy liền sẽ thức thời rời đi. Bằng không khắc khẩu lên, vạn nhất phát sinh thân thể xung đột, trường học đối Dung Viễn khẳng định là đủ loại che chở, đối với bọn họ chính là trọng đánh ba mươi đại bản lấy làm răn đe .

Quả nhiên, tiến ban về sau, đứng ở trên bục giảng chủ nhiệm lớp đối với hãnh phía trước trốn học sự đề cũng không đề, còn vẻ mặt ôn hoà dặn dò hãnh muốn uống nước nhiều chú ý nghỉ ngơi. Mặt khác lão sư tại lên lớp trong lúc, cũng đều đi đến hãnh bên cạnh quan tâm một chút thân thể hãnh

trạng huống, khiến mặt khác đến muộn hai phút đều phải bị mắng cầu huyết lâm đầu học sinh như thế nào không hâm mộ ghen tị hận.

Kể từ đó, Dung Viễn nhân duyên có thể hảo được mới là lạ. Thêm chung quanh cũng không có cái gì hẳn có thể để mắt nhân vật, thế cho nên đều đã cao nhị, Dung Viễn có thể xưng được với "Bằng hữu", vẫn là chỉ có Kim Dương một.

Kim Dương lại cùng Dung Viễn rõ ràng bất đồng. Hẳn bộ dạng hảo, gia thế hảo, thành tích cũng tốt, làm người hào phóng, sẵn sóc, ôn hòa, khoan hậu, đối nữ sinh cẩn thận bao dung, đối nam sinh sáng sủa nhiệt tình, cơ hồ liền không có không thích hẳn người. Hẳn chỗ ở, bao giờ cũng náo nhiệt nhất, mà hẳn chính là mọi người vây quanh trung tâm. Càng khó được là, Kim Dương tựa hồ trời sinh liền có một loại lãnh đạo tài năng, vây quanh tại hẳn bên cạnh nhân lại nhiều, cũng sẽ không có nhân cảm giác chính mình thụ vắng vẻ cùng khinh thị, hẳn bao giờ cũng có thể để người cảm giác chính mình bị coi trọng cùng tôn trọng.

Kim Dương tựa như tên của hẳn như vậy, tại nhất trung là thái dương tồn tại, các nữ sinh tại ngầm đều xưng hô hẳn là "Vương tử sama" .

Về phần Dung Viễn? Hẳn là nhất trung "you-know-who" .

Một ngày chương trình học rất nhanh qua đi, nhất trung quy định mỗi ngày cuối cùng một đoạn hoặc hai đoạn khóa tất yếu là thuộc về học sinh tự học khóa, mà tự học Dung Viễn xưa nay là không thượng . Cho nên hẳn sớm thu thập đồ đạc, chuông tan học vừa đánh liền ly khai học giáo.

Hôm nay Dung Viễn mỗi ngày phí tổn gia tăng mãnh liệt, thúc gia gia lưu cho hẳn kia hơn mười vạn gởi ngân hàng e rất nhanh liền sẽ khô kiệt, tạm thời hẳn cũng không có rất hảo kiếm tiền phương pháp, liền trước tìm phân tại nhà ga phát truyền đơn công tác hảo trợ cấp một hai. Tuyển ở trong này, là vì đây là a thị mỗi ngày nhân lưu lượng phun ra nuốt vào lớn

nhất địa phương, cũng là phạm tội tần suất tối cao địa phương, phát truyền đơn chỉ là mang vào, hấn chính yếu, vẫn là tưởng quan sát đám người, sàng chọn chính mình có thể kiếm công đức trị mục tiêu.

Mỗi ngày tùy tay phát ra các loại nhà khách phòng ăn (nhà hàng), lớp bổ túc, cơ quan du lịch, cảnh điểm quảng cáo đăng truyền đơn, một bên quan sát đến thiếu thì mười mấy vạn, nhiều thì vài chục vạn đám đông, dần dần, từ bắt đầu choáng váng đầu hoa mắt, ù tai hoa mắt phát triển đến sau này, Dung Viễn đã cơ bản có thể phán đoán từ trước mặt hấn đi qua nhân làm nào chủng loại hình chức nghiệp, cảm xúc như thế nào, tùy thân có phải hay không mang theo quý trọng vật phẩm đợi đã (vân vân). Một ít tiểu thái phạm gương mặt quen thuộc cũng dần dần bị hấn nhớ kỹ, những người nào là đội gây án, những người nào là đơn độc hành động, hấn trong lòng cũng thô sơ giản lược có một quyền trưởng.

Quá khứ Dung Viễn vô tri vô giác độ nhật, có thể ở trường học mỗi lần khảo thí trung đều chiếm cứ đứng đầu bảng hấn cũng đã cảm thấy mỹ mãn, cũng không có cái gì lâu dài mục tiêu cùng quy hoạch. Nhưng mà một khi có khát cầu cùng dục vọng, hấn liền giống bọt biển hút nước nhanh chóng trưởng thành lên.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Dũng Vi

Vương Thành rút vai, hai tay cắm ở trong túi áo, ánh mắt thói quen tính tại chung quanh như nước chảy không ngừng đám người trong quét tới quét lui, mịt mờ đánh giá, tìm kiếm phương tiện đắc thủ mục tiêu.

Nhà ga điều hòa mở rất mạnh, thế nhưng người nhiều chen lấn, lại là chính trực khô nóng mùa, còn mặc trường tụ bên ngoài Vương Thành nhiệt được mồ hôi ướt đầm, bất quá vừa nghĩ đến áo khoác mặt trong cảm được rậm rạp dày đặc ví tiền cùng di động, lại cảm giác thụ điểm ấy nhi tội đều là đáng giá, chẳng những không cảm thấy gian nan, ngược lại chuyên chọn lại nhiệt lại chen địa phương hướng bên trong chui.

"k1819 thứ xe lửa khai lại đây, thỉnh nhân viên tàu làm tốt tiếp xe chuẩn bị..."

Trong radio nhu hòa trong trẻo giọng nữ vang lên đến, Vương Thành lập tức tinh thần rung lên. Tại nhà ga phụ cận lẫn lộn hơn nửa năm, hẳn sớm liền nhớ rõ sở hữu trọng điểm số tàu cùng đến trạm thời gian -- tuy rằng đến trạm thời gian thường xuyên tối nay cho hẳn tạo thành không thiếu phức tạp --k1819 thứ xe lửa là từ z quốc biên thù chi địa thủy phát, rất nhiều hành khách đều phải ở trên xe lửa đãi bốn năm mươi giờ. Thời gian dài lữ đồ mệt nhọc cùng cuối cùng tới mục đích thả lỏng khiến rất nhiều người cảnh giới tâm đều hạ thấp rất nhiều, từ trạm đài trào ra đại lượng trong đám người phát sinh điểm ai ai cộ cộ cũng lại dễ dàng bất quá, chính là xuống tay hảo thời cơ. Vương Thành lập tức cùng rất nhiều tiếp xe nhân tràn hướng lối ra trạm, tay phải ngón tay tại trong túi không ngừng vuốt ve.

Dung Viễn ngẩng đầu nhìn xem, cấp hai vừa lúc đi đến hần trước mặt trẻ tuổi nhân phát truyền đơn về sau, đem còn lại một chồng đưa cho phụ cận một đồng dạng đến đánh việc vật học sinh cấp ba, nói:"Người giúp ta xem một chút, ta đi WC."

"Hành." Đối phương tùy ý gật gật đầu, đây là chuyện thường ngày.

Dung Viễn xoa xoa có chút bủn rủn cổ tay (thủ đoạn), không nhanh không chậm hướng đi chỗ tiếp xe, phía trước cái kia mặc màu xám áo khoác bóng dáng như ẩn như hiện, thường thường từ trong tầm mắt biến mất. Bất quá không quan hệ, Dung Viễn trải qua mấy ngày này quan sát, sớm liền đối người kia thói quen cùng hành vi phương thức thực ở tâm. Liền tính ở trong đám đông thất lạc mục tiêu, hần cũng biết đối phương đại khái sẽ đi đến địa phương nào đi.

Quả nhiên, vài phút về sau Dung Viễn liền ở phía trước hơn mười mét xử lại thấy được cái kia hôi áo khoác, hần nhìn qua đã có mục tiêu, ở mặt ngoài là cúi đầu vội vàng bận rộn đi về phía trước, trên thực tế ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm đám người căng chân cùng giày vị trí, bảo đảm chính mình sẽ không nghĩ sai phương hướng.

"Ai u !" Một người tuổi còn trẻ nữ hài bả vai bị mạnh nhất tràng, hơi kém ngã sấp xuống dưới đất.

"Xin lỗi xin lỗi, ta sốt ruột cuống quít không thấy lộ. Ngài không có việc gì đi?" Đụng nàng nhân liền thanh giải thích, thậm chí có điểm cúi đầu khom lưng cảm giác.

Nữ hài vốn là rất sinh khí, nhưng nhìn hần đầy mặt thành khẩn bộ dáng, hỏa khí cũng liền tiêu, tùy ý khoát tay nói:"Tính tính, ta cũng không có việc gì. Đi đường cẩn thận một chút nhi a !"

"Phải phải phải, ta nhất định chú ý." Vương Thành nói xong đã muốn đi, một bàn tay lại bỗng nhiên nắm lấy cánh tay hần.

"Uy, đem đồ hoàn trở về !" Diện mạo tuần mỹ thiếu niên lạnh lùng thản nhiên nói, hăn mặc một thân màu lam chế phục, quần áo trước sau đều ẩn mỗi bất động sản tin tức cùng liên hệ điện thoại.

Vương Thành trong lòng lộp bộp nhảy dựng, phía trên lại là đầy mặt hồ đồ:"Vị tiểu huynh đệ này, người có ý tứ gì?"

Dung Viễn lại không để ý đến hăn, chuyển hướng nữ hài nói:"Ta nhìn thấy hăn từ người trong túi cầm thứ gì."

Vương Thành biến sắc, lớn tiếng ồn ào nói:"Người nói bậy bạ gì đó? Còn tuổi nhỏ đừng ăn nói lung tung ! ta nói cho người, lão tử cũng không phải dễ chọc ." Nói liền muốn đi thôi Dung Viễn, trong mắt lộ ra hung quang.

Nếu là học sinh trung học, khả năng sẽ bị hăn đột nhiên tức giận hung hăn bộ dáng dọa trụ, nhưng Dung Viễn thần sắc hờ hững nghiêng người một đại, không chỉ khiến qua Vương Thành quyền đầu, còn kéo được hăn một lão đảo, tiếp lại dùng lực đá một chút hăn đầu gối xử, Vương Thành khổng chế không được ngã quỵ, đồng thời một chỉ kim sắc di động từ hăn cổ tay áo trượt đi ra, mặt trên còn có một phần hồng sắc tiểu miêu vật trang sức.

Nữ hài nghe được Dung Viễn mà nói liền kiểm tra một chút chính mình đại y túi, kinh hoảng kêu lên:"A ! của ta di động không thấy ! !" Tiếp liền thấy đến kia chỉ tại dưới đất hoạt động di động, lại gọi nói:"Nha ! của ta di động !"

Mắt sắc vậy xem đám người đã nhìn ra đến, đó là quýt công ty tân đây ra một khoản di động tôn hưởng bản, thị trường giá gần vạn nguyên.

Vương Thành hướng phía trước mạnh nhào lên bắt lấy di động, tiếp mê đầu đẩy ra đám người liền chạy. Nhưng Dung Viễn làm sao có khả năng lơ mắt nhìn sắp tới tay công đức trị chạy trốn? Vương Thành chạy không

mấy mét liền cảm thấy sau lưng bị hung hăng va chạm, hơi kém khiến hân phun ra huyết đến, thủ chống đỡ bò lên tiếp tục thất tha thất thểu chạy. Đụng hân người cũng tại dưới đất lăn hai vòng, nhưng lập tức liền bò lên vọt tới trước mặt cho hân một phát mắc câu quyền.

Vương Thành ngưỡng mặt ngã quy thời điểm bởi vì răng nanh cắn nát đầu lưỡi, một ngụm khag nhiệt huyết phun tới, nhìn phía trên chói mắt ngọn đèn, trong lòng không khỏi xẹt qua một ý tưởng: Dựa vào a, chẳng phải chính là thấy việc nghĩa hăng hái làm sao? Có chừng có mực không biết a? Về phần như vậy ác sao? Cái gì cừu cái gì oán a...

Oành !

Một trăm sáu bảy mươi cân thân thể ngã xuống đất, trước khi bị hân long trụ áo khoác tản ra, mười mấy ví tiền cùng di động nhảy nhót rơi xuống đầy đất.

Vây xem đám người ồ lên. Di động chụp ảnh "Răng rắc" Tiếng vang thành một mảnh, vài danh sớm bị kinh động nhân viên bảo vệ tách ra đám người đi tới.

...

"Ha ha ha, hân là hân là, cảnh dân hợp tác nha !" Nhất trung hiệu trưởng trên mặt cười ra một đóa hoa, đối với tiến đến đưa khen ngợi tín cảnh sát nói:"Chúng ta trường học học sinh a, không riêng thành tích hảo, nhân phẩm đạo đức cũng hảo. Liền lấy chúng ta Dung Viễn đến nói đi, không riêng mỗi lần khảo thí đệ nhất, còn tôn kính lão sư, đoàn kết đồng học, nhìn thấy ai có khó khăn a, đều nhiệt tâm giúp. Hiện tại xã hội, liền cần như vậy thanh thiếu niên ! cho nên chúng ta nhất trung dạy học lý niệm chính là -- giáo dục hài tử, nhất định phải đức trí thể mỹ lao toàn diện phát triển ! kia vài nói chúng ta trường học học sinh cao phân năng lực kém đồn đãi, đều là lời đồn ! là khác hiện tượng !"

Cảnh sát đi về sau, hiệu trưởng liền bản mặt đem Dung Viễn phê bình nhất đốn: "Người bây giờ còn là học sinh, muốn lấy học tập vi chủ ! thấy việc nghĩa hăng hái làm cũng muốn lượng sức mà đi. Về sau nhìn thấy loại sự tình này, người báo nguy là được nha ! không cần chính mình xông lên đi ! bằng không vạn nhất kẻ bắt cóc hành hung, có không hay xảy ra nhưng làm sao được? Người bây giờ còn nhỏ, tương lai tiền đồ khả kỳ, đừng khiến chính mình tiếc nuối chung thân !"

Hiệu trưởng sau, chủ nhiệm lớp cùng các khoa lão sư lại theo thứ tự cùng Dung Viễn nói chuyện, ý nghĩa chính đều là minh khen ngợi, ám phê bình, chính nghĩa là hảo sự, nhưng duy hộ chính nghĩa cũng là muốn tiền vốn nha ! tiểu hài tử nên làm tốt tiểu hài tử nên làm sự, tỷ như học tập.

Chủ nhiệm lớp còn liền hăn phát truyền đơn một chuyện, hỏi hăn trên sinh hoạt hay không có cái gì khó khăn, nếu cần mà nói có thể hướng học giáo xin học bổng trợ giúp, hăn cá nhân cũng có thể mượn một ít tiền. Dung Viễn tỏ vẻ lòng biết ơn, sau đó kiên định cự tuyệt, công bố chính mình chỉ là tưởng rèn luyện một chút.

Chủ nhiệm lớp biết chính mình này học sinh có bao nhiêu quật cường, khuyên giải an ủi vài câu, thấy hăn kiên trì cũng liền không nói thêm nữa, trong lòng thở dài trong lòng, càng nhiều vài phần đồng tình thương tiếc.

Thứ hai buổi sáng kéo cờ thời điểm, phó hiệu trưởng trước mặt mọi người đọc chậm nhà ga nhân viên bảo vệ đưa tới khen ngợi tín, tuyên dương một phen xã hội chính năng lượng về sau lại cường điệu, tuy rằng đây là chính xác, nhưng học sinh vẫn là muốn lấy học tập làm trọng, đừng tới bất bình sự, không thể dám vi thiên hạ trước, muốn tìm người trưởng thành [tỷ như cảnh sát cùng lão sư] đến giải quyết, không thể xúc động, muốn có trí tuệ, có phương pháp, có sách lược đợi đã (vân vân).

Toàn giáo ồ lên. Dung Viễn phía trước cũng là không người không biết danh nhân, nhưng này hai ngày mọi người hình như là lần đầu tiên nhận

thức hẳn, không riêng ngoài ban học sinh ghé vào trên cửa sổ tham quan, liên lớp chúng ta học sinh lên lớp tan học lén lút xem. May mà hẳn có mặt lạnh cùng niên cấp đệ nhất aura che chở, cũng không có người nào dám thật ở trước mặt hẳn thảo luận.

Đối với hiện tại cục diện, Dung Viễn tại động thủ phía trước liền sớm có đoán trước. Hẳn tuy rằng không muốn khiến bất luận kẻ nào phát hiện [công đức bạc], lại cũng không tính toán giấu tài hoặc là giả heo ăn lão hổ. Cao điệu, trương dương, ưu tú đến làm người ta lóa mắt, đạt được xã hội chinh thể tán thành cùng ngay mặt đánh giá, đối với hẳn hiện tại cần làm sự đến nói, đây là một loại càng tốt bảo hộ sắc.

Cứ theo lẽ thường nuôi nấng chó mèo hoang đạt được hơn một trăm công đức trị, lại đi kiện thân quảng trường rèn luyện một giờ. Dung Viễn về trong nhà, tắm rửa thời điểm nhìn kính trung bả vai cùng trên lưng vết bầm tím, nhú nhú mày.

Hẳn có tâm tưởng báo ban học tập tán đả quyền kích cái gì, nhưng trong trường học chỉ là mấy cái học sinh tiểu đánh tiểu nháo, bên ngoài ban lại rất quý, làm công kia điểm tiền, cũng liền vừa đủ trợ cấp hẳn ngày thường sinh hoạt phí, hiện tại đều có thu không đủ chi chi ngu, nên tưởng đang lúc biện pháp lộng chút mau tiền, bằng không hẳn công đức thu nhập sẽ nhận đến rất lớn ảnh hưởng.

"Đình linh linh linh..." Phòng khách bên trong cơ hồ cũng không phát huy tác dụng điện thoại bỗng nhiên vang lên. Dung Viễn dừng một chút, hẳn vòng giao tế hẹp hòi, biết này dây số nhân bất quá ba năm mà thôi, đại đa số hẳn đều không rất tưởng để ý tới.

Gọi điện thoại nhân rất cố chấp. Lần đầu tiên tiếng chuông bởi vì lâu không có nhân tiếp biến thành âm báo bận sau, lập tức lại lần nữa gọi cho một bên, toàn bộ phòng ở đều tại vang vọng chói tai tiếng chuông.

Dung Viễn đành phải lau khô thân thể, vẩy lên khăn tắm đi ra tiếp điện thoại. Vừa thấy điện thoại biểu hiện, quả nhiên thuộc về hân không tưởng tiếp nhân trong đó một.

"... Uy?" Đối phương thời gian rất lâu cũng không có nói chuyện, giống như tại thi đấu ai càng có nhẫn nại như vậy, Dung Viễn đành phải chào hỏi. Hân chưa bao giờ cho rằng trước mở miệng hoặc là sau mở miệng có cái gì khác biệt, đêm này trở thành một loại thắng bại độ sức nhân trong mắt của hân mới là đầu óc có bệnh.

"Đầu óc có bệnh quân" Lãnh đạm thanh âm từ ống nghe trung truyền đến: "Ngày thứ sáu, đến nhà chúng ta đến ăn cơm rau dưa."

"Hảo." Dung Viễn nói xong, treo lên điện thoại, không có cho đối phương nói chuyện cơ hội.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Thân Thế

"Hải, Kim Dương, tổng vệ sinh đã đều kiểm tra xong, ta một khối đi đánh bóng rổ đi !" Một cười đến sang sảng cao cá tử nam sinh ôm lấy Kim Dương cổ. Kéo Kim Dương một khối đi chơi, không riêng gì vì hấn kỹ thuật hảo, còn bởi vì chỉ cần đánh ra Kim Dương danh tự, sẽ có không thiếu nữ sinh tự phát chạy tới đương đội cổ động viên.

Kim Dương xem xem một mình một ngời ở dựa vào cửa sổ trên chỗ ngời Dung Viễn, lắc đầu nói:"Ngượng ngùng, ta còn có chuyện, lần sau đi."

"Vậy được rồi." Nam sinh có chút tiếc nuối, bất quá nhìn thấy một bên Dung Viễn, cũng không có cưỡng cầu, hô bằng gọi hữu đi.

Trong phòng học lập tức trống vắng xuống dưới.

Thứ sáu buổi chiều cuối cùng một tiết khóa là toàn giáo tổng vệ sinh, tan học muốn so với bình thường sớm một ít, lúc này trong trường học nhân trên cơ bản đều đã đi xong, trong phòng học chỉ còn lại có bọn họ hai người.

Trong khoảng thời gian này Dung Viễn luôn luôn là sớm liên ly khai học giáo, cho nên chỉ nhìn hấn muộn như vậy còn chưa đi, Kim Dương liền biết là sao thế này, hấn đi đến Dung Viễn phía trước trên chỗ ngời ngời xuống, tay khoát lên trên lưng ghế dựa, hỏi:"Bên kia gọi người hôm nay quá khứ?"

Dung Viễn trong ánh mắt toát ra vẻ chán ghét, thấp giọng nói:"Ân."

Kim Dương thở dài, Dung Viễn có bao nhiêu đáng ghét kia người một nhà hẳn là rõ ràng, giữa bọn họ, tốt nhất ở chung phương thức chính là cả đời không qua lại với nhau, chỉ là vị kia đại gia trưởng thường thường liền muốn toát ra đến xoát một chút tồn tại cảm. Tưởng xem hai tướng ghét, làm gì đâu?

"Chúng ta một khối đi qua đi. Vừa lúc trong nhà ta hôm nay không ai, xong việc sau đi nhà chúng ta đánh trò chơi. Ta đụng tới một tân quan tặc chết vì tai nạn chết vì tai nạn, người tới giúp ta một phen." Kim Dương nói.

Dung Viễn cự tuyệt người ngoài cả ngàn dặm thần sắc dịu đi chút, thậm chí cười cười, nói:"Hảo."

"Vậy đi, chúng ta đi trước ăn cơm đi." Kim Dương kéo Dung Viễn một phen đứng lên, Dung Viễn không có cái gì khẩu vị, nhưng không đành lòng cự tuyệt hẳn hảo ý, cũng liền cùng một khối đi.

Xoay người sau, Kim Dương thần sắc lại trở nên có chút lãnh.

Dung Viễn không thích nói hăng thân thể, tại trường học hồ sơ thượng cũng viết cha mẹ song vong, nhưng Kim Dương cùng hẳn tương giao mười năm, từng giọt từng giọt, cũng có thể khâu ra đại khái đến.

Dung Viễn cha mẹ từng cũng là a thị nhất trung học sinh, bọn họ vô luận diện mạo, thành tích, gia thế đẳng các phương diện đều rất xuất sắc, tại trường học thời điểm liền bị lão sư cùng các đồng học coi là nhất thời song bích, thường xuyên bị ồn ào gom thành một đôi. Sau này hai người cũng liền dần dần nói đến luyện ái. Bởi vì không có ảnh hưởng thành tích, song phương dám hỏi mà nói coi như là cường cường liên hợp, lão sư cùng gia trưởng cũng không có phản đối, thậm chí song phương gia trưởng còn khởi thi đại học sau đính hôn ý tứ.

Tại trung học cuối cùng một năm, hai người nhăm nháp trái cấm, lại không có làm tốt phòng hộ thi thổ, kết quả nữ phương liền hoài thai. Nhưng

lúc ấy tới gần thi đại học học tập khẩn trương, cũng đối với này không có đầy đủ nhận thức, mãi cho đến bụng bắt đầu rõ rệt tăng đại thời điểm mới phát hiện. Đến bệnh viện kiểm tra, phát hiện đã mang thai năm tháng, lúc này lại làm phá thai giải phẫu đối thân thể có rất lớn thương tổn, khả năng sẽ khiến cho sau này cũng khó mà mang thai. Lại kiểm tra phát hiện, nữ hài vì giảm béo còn dẫn đến thân thể có tương đối nghiêm trọng thiếu máu, làm phẫu thuật sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.

Cứ như vậy, Dung Viễn cha mẹ không thể không chuẩn bị nhận một tân sinh mệnh đến. Bởi vì này sự ảnh hưởng, nữ hài thi đại học thành tích cũng không lý tưởng. Nhưng lúc ấy bọn họ vẫn là yêu nhau, luyện ái trung thiếu niên các nam nữ tổng cảm giác chính mình có thể khắc phục trên thế giới bất cứ khó khăn. Vì thế hai nhà nhân quyết định, tiên sinh hài tử, sinh con xong sau sang năm nữ hài lại một lần nữa tham gia thi đại học, tranh thủ cùng nam hài khảo đến cùng sở đại học đi, đại học vừa tốt nghiệp liền kết hôn.

Nhưng mà thay đổi khôn lường, thế sự biến thiên. Thời gian mang thai nữ hài cả ngày ở trong nhà, làn da ám trầm, dáng người biến dạng, tính cách cũng trở nên chanh chua đa nghi. Nam hài lại tại muôn màu muôn vẻ cuộc sống đại học bên trong đại phóng quang mang, cả ngày đối mặt toàn quốc các nơi tụ tập đến này sở đứng đầu đại học trung ưu tú nữ hài, không đến nửa năm liền thay đổi tâm. Hai gia đình vì thế trở mặt thành thù.

Nữ hài cũng dứt khoát, người vừa vô tình ta liền hừ, hài tử sinh ra liền ném vào phúc lợi viện, lại có một nam phương bà con xa thân thích không biết như thế nào triển chuyển biết được tin tức, đến phúc lợi viện thu dưỡng đương thời mới sinh ra chỉ có vài ngày Dung Viễn.

Dung Quảng Đức thu dưỡng Dung Viễn, càng nhiều là lo liệu lão một phái nhân không thể khiến tông tộc huyết mạch tùy ý vứt bỏ bên ngoài ý tưởng, muốn nói đối Dung Viễn sâu đậm cảm tình, kia ngược lại là không hẳn. Dung Viễn ấu niên hỏi cha mẹ của mình khi, Dung Quảng Đức cũng

không có bận tâm nhỏ như vậy hài tử có phải hay không có thể tiếp thụ, đem sự thật sự vô toàn diện nói cho hẳn. Từ đó về sau, Dung Viễn không có đề cập qua cha mẹ hai chữ. Kim Dương mới trước đây từng gặp qua bọn họ hai người ở chung hình thức, một già một trẻ tại cùng một trong phòng các làm các sự, có thể cả một ngày đều không nói một câu, thật giống như hai lần nhau không liên quan người xa lạ như vậy. Cái loại này bầu không khí khiến Kim Dương như đứng đông lửa, như ngồi đông than, thật khó lấy tưởng tượng Dung Viễn là như thế nào ngày qua ngày nhịn xuống đến.

Nhưng nhân tâm đều là nhục trưởng, Dung Viễn lại là cái loại này "Con nhà người ta", ở chung lâu ngày, cảm tình tự nhiên cũng liền trở nên thâm hậu. Dung Quảng Đức trước khi qua đời, lưu lại di chúc đem sở hữu di sản đều giao do Dung Viễn kế thừa, duy nhất bất động sản cũng ghi tạc Dung Viễn danh nghĩa, đồng thời còn liên hệ Dung Viễn thân sinh phụ thân, khiến hẳn tại chính mình chết sau tiếp tục chiếu cố Dung Viễn.

Nhưng mà Dung phụ lúc này đã là sự nghiệp có thành, gia đình hòa thuận, sinh hoạt mỹ mãn, làm sao có khả năng khiến Dung Viễn này đã trên cơ bản đều quên đi "Sai lầm" Đến ảnh hưởng hiện tại tốt đẹp sinh hoạt đâu? Nhưng lúc ấy mới mười ba tuổi Dung Viễn nếu không có người giám hộ, liền muốn làm cô nhi bị đưa đến phúc lợi viện, Dung phụ cũng hiểu được mất mặt không nổi, liền khiến hẳn một tay đỡ thực lên đường đệ Dung Lập Tân gánh vác giám hộ chức trách.

Dung Lập Tân cũng có chính mình gia đình, thêm hẳn biết chính mình đường ca đối với này con trai cũng không để ý, hoặc là nói là ước gì hẳn luôn luôn đều chưa từng tồn tại qua. Bởi vậy Dung Lập Tân chỉ là trên danh nghĩa tiếp nhận người giám hộ chức trách, lại liên nhất cơm nhất cơm cũng không có cấp qua, Dung Viễn là cô đơn một người tại kia sở trống vắng lạnh lùng phòng ở bên trong lớn lên. Bất quá may mà Dung Lập Tân gia cảnh cũng coi như sung túc, ngược lại là chưa từng có mơ ước qua Dung Quảng Đức lưu cho Dung Viễn kia sở phòng ở cùng hơn mười vạn

gởi ngân hàng -- cứ việc hăn xem Dung Viễn ánh mắt vẫn như là đang nhìn trên đường một đồng chương mắt lại không thể đi đạp một cước rác rưởi như vậy -- lại vẫn là đem sở hữu di sản một phần không thiếu giao đến Dung Viễn trên tay.

Không có một huyết mạch tương liên thân nhân vì hăn suy xét qua, một hài tử, cho dù có tiền, cô đơn một người lớn lên thời điểm lại nên là như thế nào gian nan?

Kim Dương rất rõ ràng, Dung Viễn nhìn cao lãnh toàn năng, thực ra chính là sinh hoạt kỹ năng phế, liên nấu mì ăn liền đều có thể nấu không phải nửa đời chính là hồ ; Trung học quân huấn nửa tháng, chỉ có hăn rõ ràng lại chăm chú bất quá, đến cuối cùng đều còn điệp không ra một ngăn nắp chần đến, thấy thế nào cũng giống một đồng xiêu xiêu vẹo vẹo tiện tiện, mỗi lần Kim Dương cuối cùng đều phải giúp hăn làm lại một lần. Những loại này, nhiều không kể xiết. Như vậy Dung Viễn, thường thường khiến Kim Dương hoài nghi hăn là như thế nào bình an sống đến bây giờ .

Cho nên, mỗi lần nhắc tới Dung Viễn kia vài "Thân nhân", Dung Viễn chính mình còn chưa cái gì phản ứng, Kim Dương lại thường thường vì hăn cảm thấy oán giận.

...

Thứ hai đến thứ sáu, là Dung Lập Tân công tác thời gian, không thể nhận đến ảnh hưởng; Thứ bảy chủ nhật, là hăn hưởng thụ cùng gia nhân ở cùng nhau hữu nhàn, hoặc là đi ra ngoài giải trí thời gian, cũng không thể bị phá hỏng tâm tình. Cho nên hăn mỗi lần có chuyện tìm Dung Viễn, đều đặt ở tối thứ sáu.

Vài năm trước, Dung Viễn lần đầu tiên đăng môn thời điểm bọn họ người một nhà đang tại ăn cơm. Hăn đến phía trước Dung Lập Tân cũng nói khiến hăn đến ăn đốn cơm rau dưa, cùng hiện tại nói từ không có cái gì

khác biệt, nhưng lúc ấy Dung Viễn tại trong sảnh đứng nửa ngày trời, không ai tiếp đón hẳn ngồi xuống, thậm chí không có nhân cho hẳn lấy đôi dép lê đổi. Ánh mắt đen nhánh nam hài đứng ở một bên, thủ đem quai đeo cặp sách tử siết chặt, lại không có mở miệng nói một câu. Người một nhà vui vẻ thuận hòa cơm nước xong, Dung Lập Tân mới xia răng đi tới, nói giám hộ quyền chuyển dời cùng tài sản chuyển giao sự về sau liền phái hẳn đi.

Từ đó về sau, Dung Viễn liền biến thông minh, vô sự không đăng môn, có chuyện cũng là mỗi lần đều đợi đến bọn họ cơm nước xong về sau lại quá khứ, liền tại cổng nói xong lời liền đi, tuyệt không dừng lại. Dung Lập Tân đối với hẳn thức thời tỏ vẻ rất hài lòng.

Thực ra Dung Viễn càng hi vọng hẳn có chuyện tại điện thoại nói xong liền hảo. Nhưng vô luận lớn nhỏ, Dung Lập Tân tổng thích đem hẳn gọi lên môn đi, không đi liền gọi điện thoại cho hẳn chủ nhiệm lớp cùng giáo lãnh đạo. Hơn nữa hẳn nói chuyện thái độ bao giờ cũng trên cao nhìn xuống, không giống như là trưởng bối đối vãn bối, mà như là cảnh sát đối phạm nhân.

Kim Dương trong lúc vô ý phát hiện điểm này sau, mỗi lần nhìn thấy Dung Viễn thứ sáu buổi chiều không trở về nhà chờ ở trường học, liền biết là Dung Lập Tân lại gọi hẳn quá khứ "Phát biểu". Hẳn mỗi lần đều tìm lấy cớ cùng đi qua, ít nhất Dung Lập Tân xem tại phụ thân cùng tổ phụ phân thượng, có thể hơi chút thu liễm một ít, sẽ không đem lời nói quá khó nghe.

Lần này Dung Lập Tân vốn tính toán giáo huấn Dung Viễn nhất đốn. Dung Viễn lần này trao tiểu thâm video cùng ảnh chụp bị lúc ấy một ít hành khách truyền đến trên mạng, rất nhiều nữ võng hữu một bên kêu hảo soái A hảo khốc a một bên đem thiệp phát, truyền bá phạm vi rất quảng, Dung Viễn xem như có tiếng. Vốn liên a thị điện thị đài phóng viên đều muốn đi nhất trung phỏng vấn một chút Dung Viễn cùng hẳn lão sư đồng học, bị Dung Lập Tân vận dụng quan hệ ngăn lại đến.

Dung Lập Tân hôm nay tại tư pháp cục công tác đảm nhiệm không lớn không nhỏ chức quan, tuy rằng không bao nhiêu nhân biết Dung Viễn tại hãn giám hộ danh nghĩa, nhưng vạn nhất Dung Viễn đối phóng viên khóc kể chính mình vài năm này nhận đến lạnh nhạt, mặc kệ truyền thông tin hay không, đối Dung Lập Tân đều sẽ có chút phản đối ảnh hưởng. Hãn nguyên tưởng cảnh cáo Dung Viễn đừng nói lung tung, nhưng nhìn thấy cùng thuốc cao đường như bao giờ cũng đi theo Dung Viễn phía sau Kim Dương, không khỏi một trận đau đầu, tùy tiện nói hai câu liền phái bọn họ ly khai.

Dung Lập Tân tại quan trường sơn cũng là tự có hậu trường, ngược lại không cần đi nịnh bợ Kim Dương này công an cục trưởng gia tiểu công tử, nhưng vẫn là muốn cố kỵ một hai. Hãn tổng cũng tưởng không thông, liền Dung Viễn cái kia trong hầm cầu thạch đầu như vậy vừa thối vừa cứng tính tình, như thế nào liền có thể bám lên như vậy quan hệ đâu?

Dưới khu chung cư, Dung Viễn thâm thâm phun ra một hơi, như là đem cái gì ghê tởm gì đó đều thở ra đi như vậy. Sau đó mang theo tiểu ý hỏi Kim Dương: "Trước người nói là cái gì trò chơi?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Khí Linh

Một ngày này, Dung Viễn khó được buông xuống công đức thu thập, cùng Kim Dương đem một tân ra mật thất đào thoát trò chơi vẫn ngoạn đến thông quan mới thôi, buổi tối cũng liền trụ xuống. Hắn đến nơi đây số lần nhiều, Kim Dương cha mẹ hoàn cấp hắn lưu một chuyên môn khách phòng, hắn có chút hằng ngày quần áo cũng đặt ở bên này.

Sáng sớm sáu giờ đúng giờ tỉnh lại, Kim Dương còn tại ngủ, Dung Viễn liền đổi một bộ đồ vận động, đi ra ngoài chạy bộ.

Kim Dương gia ở tại ly thành phố trung tâm chỉ có ba năm km lão khu biệt thự, nghe nói nơi này từng là một quốc kiến trúc sư chủ trì thiết kế kiến tạo, mỗi một tràng biệt thự đều đều không giống nhau, có lăng mạn thanh lịch, có nhẹ nhàng hoạt bát, có tươi mát lượng lệ, có phong phú hoa quý, so với rất nhiều du lịch danh thắng cũng là có qua mà không kịp. Ở nơi này người đều là vừa phú mà quý, an bảo thi thố thập phần nghiêm mật, Dung Viễn nếu là đi ra ngoài chạy bộ, lại nghĩ tiến vào thủ tục cũng rất phiền toái, bởi vậy hắn chỉ tại khu biệt thự bên trong rèn luyện.

Tuy rằng rất sớm, nhưng nơi này thần khởi rèn luyện nhân cư nhiên không thiếu, đại đa số đều là có tuổi lão nhân, bọn họ có thấy chạy qua Dung Viễn còn sẽ gật đầu mỉm cười, Dung Viễn gật đầu đáp lại, sau đó bắt đầu chuyên chọn yên lặng ít người địa phương chạy bộ, chạy chạy, bỗng nhiên nhìn thấy phía trước có một người mặc màu trắng đồ luyện công lão nhân đổ ở trên mặt đất.

Dung Viễn dừng một chút, sau đó nghĩ đến, ở địa phương này cũng không sợ có người lừa bịp tổng tiền, ngược lại là nếu hăn bỏ mặc không để ý mà nói, ven đường theo dõi ghi lại hăn từng đi ngang qua địa phương này, sợ còn sẽ có chút phiền toái.

Dung Viễn tiến lên xem xét, phát hiện lão nhân cư nhiên còn có ý thức. Hăn thủ che ngực cuộn lại, thần sắc có chút thống khổ, nhìn thấy có người tới gần, trong mắt lập tức toát ra hi vọng.

Dung Viễn không có động thủ đi phù, có chút bệnh trạng tùy tiện di động thời điểm khả năng sẽ tăng thêm, cho nên hăn ngồi xổm xuống, nhẹ giọng hỏi: "Ta có thể bang ngài làm cái gì sao?"

Lão nhân há miệng thở dốc, phát ra khàn khàn thanh âm, hăn đảo mắt, dùng sức đi xuống xem.

Dung Viễn hiểu ý, thò tay tại hăn trong túi áo sờ soạng một chút, tìm đến một trong suốt lọ thuốc, bên trong có chút màu trắng viên thuốc. Hăn hướng trong lòng bàn tay ngã một khóa, xem xem lão nhân, sau đó lại đổ một khóa, lão nhân gật gật đầu. Dung Viễn đỡ hăn, khiến hăn ăn viên thuốc, lại dùng lão nhân tùy thân mang theo bình nhỏ cho hăn uống chút thủy.

Vài phút sau, lão nhân hoãn qua kinh nhi đến, vẻ mặt giãn ra chút, Dung Viễn nâng hăn ngồi vào ven đường trên ghế. Nghỉ ngơi một lát sau, lão nhân vỗ vỗ Dung Viễn tay, nói: "Cám ơn người, tiểu bằng hữu, người cứu ta lão nhân một danh a !"

"Không có cái gì ." Dung Viễn lắc đầu nói. Hăn cũng không phải vì cứu người mà cứu người, cho nên đối với hăn đến nói, người khác cảm kích hay không cũng không có gì gọi là.

Lão nhân hỏi: "Người tên là gì? Là nhà ai hài tử a?"

Dung Viễn nói:"Ta gọi Dung Viễn, là Kim Dương bằng hữu."

"Nga, Dương Dương bằng hữu a." Lão nhân tươi cười lại gia tăng vài phần, hiển nhiên cùng Kim Dương quan hệ rất tốt,"Hảo hài tử, đều là hảo hài tử. Người cũng tại nhất trung đến trường?"

"Vâng."

"Ân, hảo hảo học tập, tương lai tài năng vì xã hội làm càng lớn cống hiến." Lão nhân cổ vũ hẳn.

"..." Dung Viễn trầm mặc, thật sự không biết nên như thế nào tiến hành loại này cao lớn thượng đối thoại, nói sang chuyện khác:"Ngài trong nhà có người sao? Gọi điện thoại làm cho bọn họ tiếp ngài trở về đi."

"Bọn nhỏ đều đi ra ngoài, trong nhà chỉ có bảo mẫu tại." Lão nhân cười tủm tỉm nhìn Dung Viễn, nói:"Nhà ta liền ở phía trước, có thể phiền toái người đưa ta một đoạn sao?"

Chuyện tốt làm đến cùng, Dung Viễn chỉ có thể đem hẳn nâng đưa về nhà, trên đường lão nhân nói với hẳn chút cùng loại tuổi lớn thân thể không nghe sai sử, muốn quý trọng thanh xuân niên hoa mà nói, Dung Viễn nhìn bảo mẫu vội vàng bận rộn đem hẳn phù đi vào, mới xoay người rời đi.

Rèn luyện kết thúc trở về thời điểm, Kim Dương còn chưa rời giường. Dung Viễn tắm rửa xong đổi quần áo sau, ngẫm lại không có cái gì sự phải làm, dứt khoát lật ra [công đức bạc] xem xét.

Trong khoảng thời gian này hẳn mỗi ngày nhật trình an bài rậm rạp dày đặc, bởi vậy trừ mỗi ngày hối đoái sinh mệnh trị bên ngoài, không có như thế nào chú ý qua [công đức bạc] biến hóa, thừa dịp hôm nay có thời gian, dứt khoát cẩn thận lật lật.

Liền tại vừa rồi, bìa trong quy tắc lại nhiều một điều:

[quy tắc mười: Khế ước giả cứu lại hãn phải chết người / vật tính mạng, có thể đạt được 10 công đức trị cùng với bị cứu giả tự thân một nửa công đức trị.] công đức được mất ghi lại cuối cùng một tờ thượng cũng viết:

[cứu vẫn rơi vào trí mạng nguy cơ Lý Ninh Húc, công đức +4379] dù là hiện tại Dung Viên tích lũy công đức đã trên vạn, nhưng nhìn thấy trị số này vẫn là hoảng sợ, đây là hãn lần đầu tiên vào tay nhiều như vậy công đức trị, bình thường mỗi ngày nhiều nhất cũng bất quá mới ba bốn trăm mà thôi.

"Xem ra cứu người so trừng ác đạt được công đức trị cũng không kém bao nhiêu a ! ta đây muốn lấy cứu người vì chủ vẫn là lấy trừng ác vì chủ đâu?"

Dung Viên sờ cằm nghĩ nghĩ, bỗng nhiên cảm giác nghĩ như vậy cũng có chút dư thừa. Tỷ như lần trước hãn cứu cái kia thiếu chút nữa bị cướp giật phạm đâm chết Từ Á, cũng bất quá mới bỏ thêm 50 công đức trị mà thôi. Một lần này có thể thu hoạch nhiều như vậy, chủ yếu vẫn là bởi vì cái kia lão nhân bình thường làm việc thiện tích đức, tự thân công đức có hơn tám ngàn duyên cố. Mà lần trước cướp bóc phạm cho hãn 530 công đức trị, sau này tiểu đầu nhìn trộm gì đó nhiều, lại không qua mới hơn một trăm chín mươi công đức trị.

Xem ra mặc kệ làm cái gì, công đức bao nhiêu đều là tùy người mà khác nhau . Đại thiện đại ác người đều có thể mang cho hãn dày công đức trị, đối tượng là người bình thường thời điểm mặc kệ làm việc thiện trừng ác công đức đều phải thiếu hơn nhiều. Nhưng cứu người một mạng cơ hội có thể ngộ mà không thể cầu, bại hoại lại vẫn tồn tại, chỉ là muốn phí chút tinh lực đi tìm mà thôi.

-- xem ra cần phải lấy đả kích tội phạm làm chủ, vừa được danh lại được lợi, còn có thể rèn luyện chính mình thân thủ, mặc dù có chút nguy

hiếm, nhưng liền bởi vì này dạng mới càng thú vị a.

Một đoạn thời gian này ngày ngày không nghỉ rèn luyện, khiến Dung Viễn lực lượng gia tăng đến 18. 295, nhanh nhẹn gia tăng đến 8. 573, thể chất cũng gia tăng đến 6. 007, chỉ có trí lực một hạng, vững vàng dừng lại tại 4. 367, làm kém cỏi nhất một vài trị, thể nhưng nửa điểm cũng không có gia tăng, khiến Dung Viễn bắt đầu suy xét muốn hay không hồi đoái một điểm thử xem xem.

Về phần thọ mệnh, nguyên lai Dung Viễn lo lắng nhất một hạng hôm nay với hãn mà nói đã là không quan trọng . Hãn mỗi ngày mặc kệ thu hoạch bao nhiêu công đức trị, đều cầm ra một nửa đến hồi đoái sinh mệnh, còn lại một nửa tạm thời tích lũy lên đến. Hôm nay vừa thấy, hãn hồi đoái thọ mệnh đã có ba năm lâu. Nhiều nhất lại nửa năm, hãn liền có thể đem chính mình nguyên bản hãn là có được trăm tuổi thọ mệnh đều hồi đoái trở về,[công đức bạc] đối với hãn trối buộc cũng liền gần như vu vô .

Chỉ là sau khi trăm tuổi, nếu hãn có đầy đủ công đức trị, có phải hay không còn có thể hồi đoái trăm năm ngàn năm? Nếu có thể, kia hãn chẳng phải là có thể trường sinh bất tử?

Tưởng tượng một chút chính mình đến thời điểm xỉ lắc lắc phát trắng xoá, lão mà bất tử bộ dáng, Dung Viễn lắc đầu, kia thật đúng là không bằng chết hảo. Hãn còn rất tuổi trẻ, tuy rằng cũng sợ hãi tử vong, lại cũng thật sự không thể lý giải có vài nhân vô luận như thế nào đều muốn sống ý tưởng.

Hãn còn thừa có thể hồi đoái công đức còn có 16350 điểm, Dung Viễn lật đến công đức thương thành trang thượng, muốn nhìn một chút lại tân ra cái gì thương phẩm có thể hồi đoái.

Hãn tích lũy công đức mỗi gia tăng một điểm, công đức thương thành bên trong đều sẽ giải khóa rất nhiều tân có thể để cho hồi đoái thương phẩm, hơn nữa liền tính đã có công đức dùng ra, giải khóa thương phẩm

cũng sẽ không biến thành màu xám không thể thấy trạng thái. Mà trong đó đại đa số đều là sinh hoạt đồ dùng cùng các loại xa xỉ phẩm, Dung Viễn đã thời gian rất lâu không có đem thời gian lãng phí tại đây mất trên . Khó được hôm nay có không nhàn rồi, tâm tình cũng tốt, hẳn liền chuẩn bị nhìn một cái.

Thương thành bên trong nguyên bản thương phẩm phân loại có ba:[cơ bản trị],[sinh hoạt vật tư] cùng [vũ khí], mà hiện tại lại gia tăng hai phân loại [phụ trợ đạo cụ] cùng [đặc thù vật phẩm].

Dung Viễn điểm khai [phụ trợ đạo cụ], bên trong cư nhiên có rất nhiều chỉ tại tiểu thuyết cùng điện ảnh trông được qua gì đó, như [thể thân oa nhi],[Tị Thủy châu],[Thần Hành phù],[thanh thể hoàn],[ma trượng],[quang não],[ẩn hình dược thủy],[trừ vật túi] đợi đã (vân vân). Dung Viễn một phen phiên hơn phân nửa giờ, vài lần muốn ra tay hồi đoái, cuối cùng vẫn là kiềm chế xuống dưới mua sắm xúc động, liền đem muốn gì đó đều thêm vào cặp cất chứa bên trong, bất tri bất giác liền tăng thêm mấy chục dạng. Mắt thấy thương phẩm trang vẫn là không chỗ cuối bộ dáng, hẳn lưu luyến không rời rời khỏi đến, chuẩn bị xem xem [đặc thù vật phẩm] bên trong có không có cái gì càng cần hồi đoái gì đó, nếu không có, liền trở lại hồi đoái điểm cái gì.

[đặc thù vật phẩm] bên trong thương phẩm trang đơn giản đáng thương, chỉ có như vậy:[thương phẩm tên: Công đức bạc khí linh]

[công năng giới thiệu văn tắt:

1, hiệp trợ khế ước giả lý giải, sử dụng [công đức bạc].

2, có thể sử dụng khế ước giả thông qua [công đức bạc] hồi đoái đạo cụ cùng vũ khí.

3, có thể đem [công đức bạc] cùng chút ít vật phẩm cất chứa đến tự thân giới tử không gian][giá:15000 công đức]

Tại đặc thù vật phẩm trang thượng còn có một câu thuyết minh:[sở hữu đặc thù vật phẩm đều có duy nhất tính, không thể chuyển nhượng, không thể vứt bỏ, không thể lặp lại hồi đoái] mặt khác công năng còn dễ nói, chỉ là đem [công đức bạc] thu nạp đến giới tử không gian điểm này, khiến Dung Viên tâm động .

Như thế nào càng tốt bảo quản [công đức bạc], vẫn đều là khiến hân phiến lòng một sự kiện. Đặt ở trong nhà sợ bị người sấm không môn, đặt ở trường học sợ mặt khác học sinh tùy tay cầm đi xem, tại không có càng tốt biện pháp tiền hân chỉ có thể vẫn mang ở trên người, nhưng là này cũng có rất nhiều không có phương tiện. Đoạn thời gian trước còn thường xuyên có người hỏi hân như thế nào bắt đầu như vậy chăm chỉ bồi tiếng Anh từ đơn . Hân đem thư bề ngoài tùy tay đổi thành [Đạo Đức kinh], trường học lão sư lại bắt đầu lo lắng hân tâm lý trạng thái orz.

Vì phòng ngừa hồi đoái thời điểm xuất hiện cái gì dị tượng, Dung Viên đi ra ngoài xem xem, Kim Dương phòng ngủ vẫn là không có cái gì động tĩnh. Hân khóa lên môn, lại kéo hảo bức màn, mở ra khí linh hồi đoái hạng.

Một mảnh trắng xoá quang từ [công đức bạc] trang thượng phát ra, tiếp trăm ngàn đạo quang tia xoay tròn hội tụ, tại trang chính mặt trên chùng một thước tụ thành một đoàn, giống như hình thành một khóa Bạch Lượng tinh tử. Một lát sau, quang mang tan hết, xuất hiện một lớn bằng năm tay tiểu nhân.

-- đây chính là khí linh? Dung Viên có chút giật mình.

Tiểu nhân là đại đầu oa nhi bộ dáng, màu đen tóc ngắn, ngũ quan tinh xảo, tay nhỏ chân mảnh, chỉ bụng Viên Viên có chút lớn, bề ngoài nhìn không ra nam nữ đến. Hân hoặc nàng biểu tình trống rỗng, đại đại trong ánh mắt là chủng vô cơ chất ánh mắt.

"Thỉnh khế ước giả xác nhận khí linh tính danh." Tiểu nhân đột nhiên mở miệng nói chuyện .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Đậu Hà Lan

"Thình khế ước giả xác nhận khí linh tính danh." Khí linh tiểu nhân dùng một loại điện tử âm như vậy thanh âm nói, thanh âm toàn vô cao thấp phập phồng, cũng không mang bất cứ cảm tình sắc thái.

Giống người máy a. Dung Viễn nghĩ.

Dung Viễn nói: "Nếu người bộ dạng giống như một đậu nha, liền gọi đậu nha hảo."

"Tính danh đậu nha, hay không xác nhận?" Tiểu nhân nói.

-- không có cho rằng tên của nó gọi "Đậu nha hảo", xem ra ngôn ngữ phân biệt năng lực rất mạnh, ít nhất so với hắc trên di động tự mang giọng nói phân biệt năng lực mạnh hơn nhiều.

"Tính, gọi đậu nha có vẻ có điểm đáng thương." Dung Viễn hơi suy tư, nói: "Vẫn là gọi đậu Hà Lan đi."

"Tính danh đậu Hà Lan, hay không xác nhận?"

"Xác nhận."

Tiểu nhân chớp mắt, nói: "Tính danh đậu Hà Lan xác nhận. Thình khế ước giả xác nhận xưng hô, như phụ thân, chủ nhân, huynh trưởng, boss, đầu nhi, điện hạ, bệ hạ..."

"Được rồi được rồi." Dung Viễn nghe các loại phá sĩ độ xưng hô, đánh gãy đậu Hà Lan mà nói, nói: "Liền gọi của ta tính danh."

"Xưng hô vì khế ước giả tính danh Dung Viễn, hay không xác nhận?"

"Xác nhận."

Đậu Hà Lan lại chớp mắt, giống như đây chính là nó xác nhận trình tự, lại nói: "Xin Dung Viễn xác nhận về ngoài biểu hiện. Đậu Hà Lan bởi vì độ không gian không thể trùng điệp nguyên nhân không thể hoàn toàn ẩn hình, nhưng có thể biến hóa về ngoài biểu hiện, trước mắt có ba mươi sáu chủng loại mười vạn năm ngàn tám trăm bảy mươi sáu chủng bất đồng về ngoài, cùng loại đồng hồ, di động, nhẫn, vòng cổ, dây lưng, bật lửa, phối sức, cúc áo..."

"Đình !" Dung Viễn nhưng không muốn cho nó đem mười vạn năm ngàn tám trăm bảy mươi sáu chủng về ngoài đều niệm một lần, hẩn xoa xoa trán, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, hỏi: "Đậu Hà Lan, ta có thể cùng người trực tiếp thông qua sóng điện não liên hệ sao?" Hẩn nhớ rõ rất nhiều tiểu thuyết trung đều có như vậy một thiết lập.

"Không thể." Đậu Hà Lan vô tình đánh vỡ hẩn ảo tưởng, hơn nữa bổ sung thuyết minh nói: "Sóng điện não liên hệ tin tức truyền lại không minh xác, hơn nữa có nhất định tỷ lệ sẽ tạo thành khế ước giả đại não tổn thương cùng nghiêm trọng tinh thần thương tổn."

"Nếu như vậy," Dung Viễn nói: "Về ngoài biểu hiện vì một chỉ bluetooth tai nghe." Như vậy khi hẩn cùng đậu Hà Lan có trao đổi thời điểm, vạn nhất bị người thấy, cũng sẽ cho rằng hẩn tại gọi điện thoại, mà không phải lâm bầm lâu bầu bệnh thần kinh.

Cho nên, hẩn còn hẩn là đi mua có thể nối tiếp bluetooth tai nghe di động.

"Về ngoài biểu hiện vì bluetooth tai nghe, hay không xác nhận?"

"Xác nhận."

Đậu Hà Lan bề ngoài giống sương mù như vậy tản ra, một lần nữa ngưng tụ khi, liền biến thành một màu đen bluetooth tai nghe bộ dáng. Dung Viễn cầm lấy đến xem, từ bề ngoài tới tay cảm, đều cùng phổ thông tai nghe không có cái gì phân biệt, lấy ngón tay nầy nầy, nói: "Nếu biến thành tai nghe bộ dáng, liền muốn giống tai nghe bộ dáng, về sau nếu chung quanh có người khác tại, có lời gì muốn cùng lời nói của ta, tất yếu tại ta đội thời điểm mới có thể nói, nội dung cũng không thể bị người khác nghe được, hiểu sao?"

"Minh bạch, bảo mật là công đức bạc đệ nhị quy tắc." Tai nghe ống nghe bên trong truyền ra tinh tế một thanh âm.

"Đem [công đức bạc] trước thu hồi đến." Dung Viễn nói.

Bluetooth tai nghe oành một chút khôi phục quyền đầu tiểu nhân bộ dáng, nó từ Dung Viễn trên tay nhảy đến trên bàn, dùng hai chỉ tiểu tiểu tay bắt lấy [công đức bạc] một góc, đỉnh bụng nhét. Dung Viễn chỉ cảm thấy mắt hoa lên, [công đức bạc] liền biến mất không thấy. Tiểu nhân nhi ngẩng đầu nhìn nhìn hắn, tự giác biến trở về tai nghe bộ dáng.

Dung Viễn hài lòng vuốt ve một chút, đem tai nghe nhét vào trong túi quần. Thực ra đậu Hà Lan làm công đức bạc khí linh, hắn còn có rất nhiều về [công đức bạc] sự tình muốn hỏi hắn, bất quá tính tính thời gian, Kim Dương cũng kém không nhiều nên lên, vẫn là lưu đến trở về sau lại hỏi.

Kim Dương hừ ca, đang tại trong phòng bếp làm bữa sáng. Hắn lấy máy làm sữa đậu nành vắt sữa đậu nành, nghĩ đến Dung Viễn ăn cơm luôn luôn là lung tung tạm bợ, muốn nhiều bổ sung điểm dinh dưỡng, còn tại đậu tử bên trong bỏ thêm gạo đen, hạch đào cùng vừng. Lại tiên hai trứng gà, nướng Bacon làm cuốn trứng bánh. Cùng Dung Viễn tương phản, Kim Dương từ nhỏ chính là gia vụ tiểu năng thủ, sáu bảy tuổi thời điểm tựa như không giống dạng chính mình trứng gà luộc cùng mì.

Nghe được Dung Viễn từ phòng ngủ đi ra, Kim Dương cũng không quay đầu lại nói: "Trước người khiến ta giúp người tìm tư liệu đều tại trên bàn trà, người trước mình xem xem. Điểm tâm còn có chừng mười phút."

"Làm cái gì ăn ngon ?" Dung Viễn tại cửa phòng bếp đầu tìm tòi, Kim Dương lập tức huy cái xẻng đuổi hẳn: "Đi mau đi mau ! người này phòng bếp sát thủ đừng lại đem nhà ta phòng bếp cấp thiêu !" Dung Viễn từng có một lần đến Kim Dương gia đến chơi thời điểm, vừa lúc đại nhân đều không tại, hai tiểu hài tử chính mình làm ăn, Dung Viễn tự cáo phụng dưỡng muốn giúp đỡ, Kim Dương nghĩ giúp một tay cũng hảo. Nào biết không đến ba phút Dung Viễn liền tạp hai cái khay còn thiêu nôi, từ đó về sau Kim Dương không lại dám phóng hãn vào phòng bếp.

Dung Viễn hậm hực rút về đầu, đến phòng khách bên trong nhìn thấy một thật dày hồ sơ túi, hẳn cầm lấy đến, hỏi trước một câu: "Người đem này cho ta, đối với người ba công tác không ảnh hưởng đi?"

"Không có việc gì !" Kim Dương ở trong phòng bếp lớn tiếng nói: "Không phải bảo mật văn kiện, trong tin tức đều truyền bá ra đến qua."

Dung Viễn gật gật đầu, rút ra bên trong văn kiện.

Đây là một xấp sao chép kiện, nhìn qua giống công tác lý lịch sơ lược như vậy, góc bên phải một đại đầu chiếu, bên cạnh viết tính danh, giới tính, tuổi, sinh ra ngày, gia đình địa chỉ, lý lịch sơ lược, mặt khác còn có không thường gặp khẩu âm, mặt hình, hình thể, truy nã ngày đợi đã (vân vân).

Này mấy trên tư liệu, tất cả đều là a thị treo giải thưởng truy nã còn không có bắt được truy nã phạm, treo giải thưởng kim ngạch thiếu có mấy ngàn trên vạn, nhiều cao tới mấy trăm vạn. Thị dân nếu có thể cung cấp tin cậy mạnh mẽ, cũng có cao thấp bất đồng tiền thưởng.

Dung Viễn trí nhớ vô cùng tốt, mặc dù cách đã gặp qua là không quên được còn có khoảng cách nhất định, nhưng này mấy tư liệu, chỉ cần năm

sáu giờ liền có thể toàn bộ nhớ kỹ. Hãn cũng không có tự đại đến cho rằng dựa vào lực lượng cá nhân liền có thể Thiên Nam Hải Bắc trảo bộ này mấy cùng hung cực ác tội phạm, chỉ là nhà ga mỗi ngày nhân lưu lượng lớn như vậy, vạn nhất ngẫu nhiên đụng tới một hai đầu? Cơ hội bao giờ cũng lưu cho có chuẩn bị nhân .

...

Buổi tối, Dung Viễn trở lại chính mình gia, di động mới liền tại đặt ở trên bàn, treo giải thưởng truy nã tư liệu quán tại một bên, đậu Hà Lan đã khôi phục nguyên hình, khoanh chân ngồi ở băng dán quyển thượng.

Dung Viễn tay chống cằm, dùng cán bút trạc tiểu nhân, bất mãn nói:"Nói như vậy, mặt khác còn có cái gì quy tắc người không biết,[công đức bạc] về sau có cái gì biến hóa người không biết, trên thế giới này còn có hay không cùng loại tồn tại người không biết,[công đức bạc] phía trước có hay không kế ước giả người cũng không biết, người trong bụng giới tử không gian trừ công đức bạc bên ngoài không thể tắc bất cứ khác hiện thực thế giới gì đó, chỉ có thể là thương thành bên trong hối đoái còn tất yếu xác nhận của người có được quyền thương phẩm... Người nói, người trừ đương một tùy thân túi bên ngoài, còn có cái gì dùng? Người như vậy cũng đáng một vạn năm ngàn công đức trị?"

Đậu Hà Lan bị hãn trạc thân mình tựa như bất đảo ông như vậy lúc la lúc lắt, nhưng thanh âm như cũ không có bất cứ phập phồng biến hóa. Nó nói:"Khí linh dựa vào [công đức bạc] tồn tại,[công đức bạc] mở ra tới trình độ nào, đậu Hà Lan liền có thể làm đến trình độ gì."

Dung Viễn nhướn mày:"Người là chê ta công đức kiếm quá ít, mới khiến người phát huy không ra bản sự?"

Đậu Hà Lan chững chạc đằng hoàng,"Từ trên cảm tình nói, ta không có 'Ghét bỏ' loại này nhân tính hóa cảm xúc. Bất quá từ trên kết quả nói --

đúng vậy. Bất quá hiện tại ta, cũng có thể vì người làm đến trừ tủy thân tủy bên ngoài sự."

Dung Viễn bị nó tức cười, nói:"Vậy người đó nói nói xem, người còn có thể làm gì?"

Đậu Hà Lan nói:"Đệ nhất, làm khí linh, ta cùng [công đức bạc] cùng kế ước giả ở giữa đều tồn tại đặc thù liên hệ. Nếu người vô ý thất lạc [công đức bạc] hoặc là ta, mặc kệ cách nhau bao nhiêu xa, ta đều có thể tìm trở về."

Dung Viễn gật gật đầu, hỏa khí tiêu chút. Phía trước hắc xác thật lo lắng qua, nếu khí linh biến hóa tai nghe bị mất làm thế nào.

Đậu Hà Lan tiếp tục nói:"Đệ nhị, ta đối [công đức bạc] thượng sở hữu nội dung đều rõ như lòng bàn tay, bao gồm sở hữu thương phẩm giá cùng công năng. Người tưởng hồi đoái bất cứ thứ gì, ta đều có thể lập tức vì người kiểm tra đến tính giới so tối cao một khoản. Đồng thời ta cũng có thể đối với người trước mắt hồi đoái đưa ra hữu ích tham khảo ý kiến."

Nghĩ đến công đức thương thành bên trong gần như vô cùng vô tận thương phẩm, nhất là tư liệu sinh hoạt một khung, Dung Viễn hoài nghi nó cơ hồ đem trên thế giới sở hữu cùng không có gì đó tất cả đều liệt đi vào, muốn tưởng toàn bộ xem một lần là không có khả năng nhiệm vụ. Cùng loại thương phẩm cũng có các loại kiểu dáng, hơn nữa rất nhiều thời điểm không có phân loại đặt ở cùng nhau, tìm lên đến thập phần khó khăn. Đậu Hà Lan này công năng cũng phi thường thực dụng.

"Đệ tam," Đậu Hà Lan lại nói:"Sau này người có hồi đoái có thể thông qua ta đến tiến hành, không cần mở ra [công đức bạc], tại công đức thương thành bên trong điểm kích cần thương phẩm hồi đoái, đề cao ẩn nấp tính cùng thực dụng tính."

Điểm này có cũng được mà không có cũng không sao, bất quá xác thật muốn phương tiện một ít. Dung Viễn sắc mặt dịu đi, sau đó hỏi: "Còn có thứ bốn sao?"

"Có." Đâu Hà Lan gật đầu, nói: "Thứ bốn, thông qua công đức thương thành hối đoái thương phẩm, ta cũng có thể sử dụng. Tỷ như người hối đoái một chiếc xe nhưng chính mình không có phương tiện lái xe thời điểm, ta có thể giúp người điều khiển."

"Này vẫn là tính." Dung Viễn lập tức nói: "Nếu như bị nhân thấy được, còn không tưởng Quý Xa?"

Đâu Hà Lan đại đại ánh mắt theo dõi hẳn, nói: "Này chỉ là so sánh."

"Ta biết là so sánh !" Dung Viễn cảm giác chính mình bị này tiểu bất điểm cấp khinh bỉ, một tay đem nó cái đến bằng dán trung gian trống rỗng bên trong, chỉ còn lại có hai chỉ tiểu thủ tiểu cước ở bên ngoài hoảng.

Tiểu bất điểm gian nan đem chính mình thân thể từ giữa rút ra, sau đó dường như không có việc gì nói: "Cho nên trước mắt, ta đề nghị người tiếp theo có thể giá hối đoái trị 14800 công đức trị as1795-3 hình quang não."

Dung Viễn xem nó như vậy, ngược lại cảm giác chính mình khi dễ nó hành vi có chút ngây thơ, hỏi: "Lý do?" Quang não là hảo vật, nghe vào tai liền muốn so máy tính cao cấp rất nhiều, bất quá phía trước hẳn nhìn thấy thương thành bên trong cũng có chỉ cần mấy ngàn công đức trị quang não, này loại quý hơn gấp hai.

"as1795-3 hình quang não chủ yếu có vài cái mấy cái ưu điểm: Đầu nhất, nó có thể thích xứng trước mắt trên thế giới sở hữu điện tử sản phẩm; Thứ hai, as1795-3 hình quang não hình thể nhỏ, mang theo giản tiện, có tự động đổi mới ngoại hình năng lực, là sở hữu cầm tay trong quang não dễ dàng nhất ẩn nấp một khoản; Thứ ba, as1795-3 hình quang não tự mang ba mươi sáu chủng quân dụng phần mềm, bảy mươi hai chủng gia dụng phần

mềm, thực dụng tính rất cao hơn nữa toàn bộ đều có thể chung thân miễn phí sử dụng; Thứ bốn,as1795-3 hình quang não giải toán tốc độ hơn xa phổ thông quang não, tồn trữ dung lượng cao tới 1000p, hơn nữa có thập phần cường đại tìm tòi hệ thống."

Đậu Hà Lan tầm mắt đảo qua trên mặt bàn treo giải thưởng lệnh truy nã, nói:"Nếu Dung Viễn người muốn tìm đến nào đó đặc biệt nhân,as1795-3 hình quang não tự mang phần mềm có thể xâm nhập sở hữu nối mạng điện tử sản phẩm, chỉ cần mang theo máy ghi hình dụng cụ -- vô luận di động, máy tính, máy ảnh hoặc là máy theo dõi -- quay chụp đến người này hình ảnh,as1795-3 hình quang não có thể trong thời gian ngắn nhất kiểm tra định vị."

Dung Viễn mắt sáng rực lên.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Đồng Phạm

"Ngài hảo, nữ sĩ. Lâm thời kiểm tra, thỉnh phối hợp một chút chúng ta công tác." Tuổi trẻ soái khí nhân viên bảo vệ ngăn lại một xinh đẹp cô nương, kính một chút lễ sau nói.

Mặc thời trang, tóc nhuộm thành bạch kim sắc nữ hài thần sắc hoảng loạn một chút, không tự chủ được nắm chặt trong tay khảm kim cương túi xách, run thanh âm nói:"Cái gì... Có ý tứ gì? Ta lại không làm cái gì?"

Chung quanh chen lẫn hành khách đều đối tuổi trẻ nhân viên bảo vệ ném lấy hâm mộ, khinh bỉ, biết rõ trong lòng ánh mắt. Rõ ràng là này nhân viên bảo vệ tiếp chức vụ chi tiện muốn tiếp cận xinh đẹp nữ hài, nói không chừng còn tưởng xem xem nhân gia chứng minh thư, sao số điện thoại cái gì. Không thiếu nam nhân trong lòng đều tại cuồng hống: Buông ra cái kia nữ hài... Phóng ta đến !

Nhân viên bảo vệ tựa hồ không có chú ý tới bọn họ hai người đã trở thành chung quanh tầm mắt tiêu điểm, như cũ kiên trì nói:"Không cần khẩn trương, công tác cần, thỉnh cho phép ta kiểm tra một chút ngài tùy thân vật phẩm. Sẽ không mất quá dài thời gian, thỉnh phối hợp một chút."

Nữ hài hoảng loạn tả hữu xem xem, không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt, trán toát ra dày đặc mồ hôi lạnh. Xem nàng như vậy kinh hoảng, người chung quanh đều cảm giác có chút quái dị, có chút vốn đang đối nhân viên bảo vệ tức giận bất bình nam tính thấy vậy, cũng sinh ra vài phần hồ nghi đến, xem kỹ nhìn này nữ hài.

Tại soái khí cảnh sát cùng chung quanh hành khách ánh mắt nhìn gần dưới, nữ hài run rẩy giao ra trong tay túi xách, đầu ngón tay chạm nhau thời điểm, nhân viên bảo vệ cảm thấy nàng ngón tay băng lãnh, còn tại run nhẹ, cảm thấy càng nhiều một phần bình tĩnh.

Trong túi xách gì đó bị nhân viên bảo vệ một dạng một dạng lấy ra, chỉnh tề đặt ở trên khay: Di động, chìa khóa, ví tiền, vé xe, một bao khăn giấy, son môi, hoá trang kính, một đồng nhỏ vụn vật tiền xu, thẻ giao thông công cộng... Còn có hai phiến băng vệ sinh, một áo mưa.

Nữ hài đầu buông xuống, mặt đỏ đến mức như là muốn nhỏ ra máu đến. Người chung quanh tựa hồ lý giải nàng phía trước khẩn trương duyên cớ, phát ra thiện ý tiếng cười vang.

Nhân viên bảo vệ lại không có cười, hẩn nơi tay tại rỗng tuếch túi xách trung sờ soạng một chút, đầu ngón tay tại bao bên cạnh cảm giác được một loại khác thường xúc cảm. Hẩn cởi bao tay sờ soạng một lát, mới đang kéo liên phía dưới tìm đến một che giấu mở miệng. Đội bao tay, hai căn ngón tay thò vào đi, gắp ra một trong suốt tiểu túi nilon, bên trong một ít màu trắng bột phấn.

Tiếng huyên náo nhất thời bị kiềm hãm. Liền tính không có tự mình tiếp xúc qua, nhưng xem nhiều điện ảnh TV trung cùng loại tình tiết, mọi người không khó đoán ra đó là cái gì.

Nữ hài sắc mặt nhất thời trắng bệch như tờ giấy, toàn thân run rẩy như cây sậy, môi run rẩy, một câu đều nói không ra đến. Mãi cho đến chính mình hai tay bị băng lãnh còng tay khảo trụ, mới nghe được phảng phất từ cực xa xôi địa phương truyền đến một câu: "Ta hoài nghi người phi pháp giấu kín, vận chuyển vi phạm lệnh cấm vật phẩm..."

...

Nhìn theo hình cảnh đem vận chuyển thuốc phiện nữ hài áp giải lên xe cảnh sát, một lão nhân viên bảo vệ tầng tầng vô tuổi trẻ nhân viên bảo vệ bả vai, tán thưởng nói:"Hảo a, tiểu tử người. Vừa mới đi làm không đến một tháng liền lập một công lớn ! rất giỏi !"

"Đúng vậy, này vận khí cũng quá hảo !" Bên cạnh một cái khác mập mạp nhân viên bảo vệ chưa chưa nói:"Người là như thế nào phát hiện, cũng dạy dạy chúng ta !"

"Chính là chính là, Đồng Phàm, người như thế nào biết trên người nàng ẩn giấu thuốc phiện a?" Chung quanh mấy cái nhân viên bảo vệ đều hỏi.

Đồng Phàm chỉ là cười cười, có chút ngại ngùng bộ dáng, lại không nói chuyện.

Chỉ có hắc trong lòng rõ ràng, này cũng không phải vận khí.

"Đình linh linh..." Khi nói chuyện, di động tiếng chuông vang . Đồng Phàm lấy ra vừa thấy, gặp là một che giấu điện thoại biểu hiện dây số, giật mình, vội vàng nói:"Ngượng ngùng, ta trước tiếp điện thoại."

"Hành hành hành, đi thôi đi thôi." Mọi người ồn ào xôn xao nói.

Đồng Phàm cầm di động đi xa chút, mới chuyển được điện thoại, đồng thời mở ra ghi âm, nói:"Người hảo."

"Xem ra người đã tin lời ta ." Một tựa hồ là thông qua thiết bị thay đổi giọng nói thay đổi qua thanh âm nhân nói.

"Đúng vậy, thế nhưng người như thế nào biết..." Đồng Phàm xem xem chung quanh lui tới đám đông, nhà ga liền không có một chân chính im lặng địa phương. Hắc đành phải vừa đi vừa nói chuyện:"Người là như thế nào biết chuyện này ?"

"Bởi vì ta so các người thông minh, cẩn thận, còn càng giỏi về quan sát." Người kia chẳng biết xấu hổ khích lệ chính mình, còn dùng một bộ theo lý đương nhiên khẩu khí.

"Nếu tâm hoài bằng phẳng, vì cái gì muốn giấu đầu lộ đuôi?" Đồng Phàm vừa nói, một bên ý đồ từ đám người chung quanh trung tìm ra cùng hăn đối thoại người kia."Làm đệ nhất cử báo nhân, cảnh sát có thể cho cùng người nhất định ngợi khen."

"Vấn đề này có chút ngu xuẩn." Đối phương ngạo mạn nói, nhưng kế tiếp lời lại có vẻ hiện thực cực,"Nguyên nhân là hiện rõ ràng, người tốt không trường mệnh, tai họa di ngàn năm. Làm một người tốt, ta lo lắng phạm tội đội trả đũa."

Này lý do rất chính đáng rất có sức thuyết phục, Đồng Phàm cứ việc hoài nghi, lại cũng nhin không được âm thầm tán đồng gật đầu. Nhưng hăn còn có một nghi vấn:"Vậy người vì cái gì sẽ tìm tới ta?"

"Vậy người thiết tưởng một chút, nếu là người kia vài đồng sự tiếp đến của ta điện thoại, bọn họ sẽ làm như thế nào đâu?" Không đợi hăn trả lời, đối phương tạm dừng một chút, liền nói tiếp:"Khả năng sẽ truy nguyên muốn điều tra rõ của ta thân phận, khả năng sẽ trở thành một hồi đùa dai không thềm để ý tới, khả năng sẽ trước hướng thượng báo cáo chờ lãnh đạo làm ra quyết định, khả năng sẽ bởi vì lo lắng bị trả thù mà bỏ mặc không để ý... Mà người, người sẽ thà tin có còn hơn không tin, lập tức áp dụng hành động, đây chính là ta tìm tới người nguyên nhân."

Tuổi trẻ, lỗ mãng, thiện lương, tật ác như cừu, vừa mới đập lên công tác cương vị, trong lòng lấy giúp đỡ chính nghĩa vì nhiệm vụ của mình, trong lồng ngực một bầu nhiệt huyết chưa lãnh, đồng thời cũng khát vọng công huân, khát vọng kích thích sinh hoạt. Loại này nhân, tại càng thành thực nhân xem ra là có điểm ngu xuẩn, nhưng lại là gọi điện thoại nhân yêu cầu tốt nhất nhân tuyển.

"Mục tiêu kế tiếp, là một lừa bán nhi đồng đội, bọn họ đang tại cửa kiểm phiếu chuẩn bị kiểm phiếu tiến trạm, lập tức liền muốn lên xe lửa . Người muốn muốn bắt lấy đám người này, liền đình chỉ sở hữu động tác nhỏ. Chú ý, thời gian hữu hạn. Ba phút về sau ta lại đánh cho người."

"Uy ! khoan đã! người nói là người nào? Uy ! uy... Đáng chết !" Đồng Phàm nhìn đã bị cắt đứt di động, vừa tức lại vội, hơi kém cầm điện thoại bóp nát.

Người chung quanh kinh ngạc nhìn này gằm rống nhân viên bảo vệ. Đồng Phàm bất chấp để ý tới người khác ánh mắt, ánh mắt hoảng loạn tại đội xe thính trong đám người quét tới quét lui, nhưng mà a thị nhà ga tổng cộng có thượng hạ ba tầng, mười đội xe thính, tại hẳn đứng vị trí liền có thể nhìn thấy có mấy trăm cá nhân đang chờ kiểm phiếu tiến trạm, rất nhiều người đều mang theo tiểu hài tử. Nếu không có minh xác mục tiêu, muốn tưởng tại tiến trạm tiền tìm đến lừa bán hài tử tay buôn người là không có khả năng .

Nghĩ đến kia vài mất đi hài tử về sau thống khổ cha mẹ, vỡ tan gia đình, nghĩ đến kia vài bị lừa bán hài tử khả năng gặp được các loại cực kỳ tàn ác tạo ngộ, Đồng Phàm thâm hận chính mình vô lực, đồng thời cũng đối điện thoại bên kia lãnh khốc đem hài tử làm lợi thế nhân sinh ra tức giận.

Đột nhiên nghĩ đến hẳn lời nói vừa rồi, Đồng Phàm vội vàng giải khóa di động, đem vừa rồi kia phân ghi âm xóa đi. Hẳn nghĩ nghĩ cảm giác không đủ, dứt khoát đem toàn bộ di động đều cách thức hóa, cũng không còn chú ý bên trong trên trăm số điện thoại cùng bạn gái ngọt ngào tin nhắn. Nhìn màu lam tiến độ điều vẫn kéo đến một trăm, Đồng Phàm cầm di động, độ giây như năm chờ chuông báo tiếng vang lên.

"Đình linh linh..."

Đồng Phàm một phen chớp lấy di động chuyển được, vội vàng nói: "Ghi âm ta xóa đi, di động cũng cách thức hóa. Người nói nhân đến cùng là nào?"

"... Phàm Phàm người nói cái gì? Ta như thế nào nghe không hiểu? Mụ muốn hỏi người hôm nay buổi tối trở về ăn cái gì..." Đối diện nhân sửng sốt một chút về sau mơ mơ hồ hồ nói. Thật sự là Đồng Phàm mụ mụ thanh âm.

"Mụ ta còn có chuyện buổi tối lại nói !" Đồng Phàm không ngừng đồn nói xong về sau ngón tay vừa trượt cắt đứt điện thoại, càng thêm nôn nóng chờ đợi.

"Đình linh linh..."

Tiếng chuông lại vang lên, một lần này, ông nghe trung truyền đến là cái kia trải qua thiết bị thay đổi giọng nói biến thành lạnh lùng thanh âm: "Mục tiêu liên tẩu của người ngay phía trước, cái thứ ba cửa kiểm phiếu tiền ước chừng tầm năm mét, xuyên bạch để lam văn vận T shirt béo nữ nhân, bên cạnh xuyên màu xám vận động phục nam nhân, bọn họ trong tay khiên ôm hài tử đều là lừa gạt đến. Đồng lõa còn có mặt sau cách ba người, xuyên áo liền mũ nam nhân, cùng với lại mặt sau để túi công văn, mang kính mắt xuyên màu xám tây trang ..."

Đối phương lời còn không có nói xong, Đồng Phàm xem trước nhất kia đối nhìn như phu thê nam nữ lập tức liền muốn thông qua kiểm tra trạm, di động hướng trong túi quần nhét nhanh chân liền hướng bên kia chạy, khiêu khích một trận rối loạn.

"Tính, dù sao người nhiều, hắn cũng sẽ không xảy ra chuyện gì."

Thon dài ngón tay tại di động trên màn hình điểm kích "Cắt đứt" Sau, bưng lên bên cạnh màu đen cà phê uống một ngụm.

"Hảo khổ..." Dung Viễn cau mày nuốt xuống đi, sau đó bắt đầu hưởng bên trong thêm đường cùng sữa bò, một bên hỏi:"Đậu Hà Lan, hiện tại thu hoạch bao nhiêu?"

"2346." Hả tai trái trung mang tai nghe bên trong truyền ra một tinh tế thanh âm.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Trang Nham

Hơn mười phút rối loạn về sau, kiểm phiếu trạm lại bắt đầu kiểm phiếu, xếp hàng chờ đám người còn không có từ kích thích trong hưng phấn bình phục xuống dưới, đang tại đối vừa rồi sự kiện nghị luận phân phân.

"Loại này lừa bán hài tử nhân, nên hết thầy phán tử hình ! chúng ta quốc gia pháp luật hệ thống vẫn là rất không kiện toàn !" Một ôm hài tử phụ nữ lòng còn sợ hãi nói. Chung quanh một ít trong nhà đồng dạng có hài tử nhân phân phân phụ họa.

"Ta với người nói, vừa rồi nếu không phải ta phản ứng mau, cái kia cảnh sát hiện tại liền nằm trên mặt đất !" Bên kia một tráng hán xắn tay áo, cố ý vô tình tú trên cánh tay cơ nhục, vừa rồi chính là hấn đúng lúc phát hiện cũng ngăn trở đâm về phía nhân viên bảo vệ một thanh chủy thủ, vì thế trên cánh tay còn bị vạch một đạo tiểu tiểu khâu tử, còn tại rỉ máu miệng vết thương thành công gọt ra một mảnh sợ hãi than thanh.

Nhưng mà tuy rằng hấn ngăn trở đúng lúc, xui xẻo Đồng Phàm vẫn là tại xoay đánh quá trình trung bị bất hạnh đâm trúng hông, hiện tại đã bị xe cứu thương đưa hướng bệnh viện. Mà kia mấy cái lừa bán nhi đồng tay buôn người bị phần nộ mọi người đánh thành đầu heo, tại nhận pháp luật chế tài phía trước cũng không thể không trước đưa đến bệnh viện cứu giúp.

Dung Viễn lại rất không hài lòng. Đồng Phàm phản ứng nhanh nhẹn, hành động lực nhanh chóng, chính nghĩa bạo bằng, là hấn trong tay trước mắt dùng tốt nhất vương bài, hấn còn có mấy khối khó cắn xương cốt trông

cây vào khiến Đồng Phàm đi đem bọn họ căn xuống đến, hiện tại lại bởi vì một nho nhỏ sơ sẩy thụ thương mất đi.

-- từ điểm này đến nói, lần này thụ thương, đối Đồng Phàm mà nói không hẳn không phải một kiện chuyện may mắn.

Đem đã bắt đầu biến lạnh cả phê phóng tới một bên, Dung Viễn không quá thuần thực ẩn di động ẩn phím, cấp một cái khác dây số gửi đi một điều tin tức.

"Mục tiêu:t59 hào xe lửa đợi xe bài phía trước hai mét xử, hồng ngoại bộ dựng phụ. Ăn cắp chứng cứ: Bụng."

-- Đồng Phàm cho rằng hẳn là duy nhất một bị thần bí nhân liên hệ nhân viên bảo vệ, nhưng thực ra cũng không phải. Dung Viễn trong khoảng thời gian này trừ tại nhà ga quan sát có vô phạm tội hành vi bên ngoài, còn góp nhặt đại bộ phận nhân viên bảo vệ tư liệu. Điểm này cũng không khó khăn, tại z quốc rất nhiều ngành nhân viên đều khuyết thiếu bảo mật ý thức, rất nhiều người vì bất việc đều thói quen đem trong đơn vị mọi người liên hệ phương thức ẩn thành bảng dán tại trên tường. Dung Viễn tùy tiện tìm danh mục trà trộn vào một gian văn phòng, thừa dịp nhân không chú ý lấy di động đem trên tường điện thoại biểu vở xuống. Về phần nhân viên bảo vệ làm người, nhiều cùng quét tước vệ sinh vệ sinh a di hoặc là bán thủy bán báo chí tiêu thụ viên tán gẫu, cũng liền có thể biết đại khái.

Tại nhà ga du đăng kẻ phạm tội trung, độc hành hiệp chỉ là số ít, đa số nhân vẫn là đội gây án, phối hợp với nhau đánh yểm trợ. An toàn khởi kiến, chỉ cần là hai người trên đây đội, Dung Viễn liền sẽ không tự mình đi bính. Hẳn thu thập nhân viên bảo vệ tin tức, là vì cần thời điểm mượn dùng quan phương lực lượng. Dân không cùng quan đấu là z quốc nhân thâm căn cố đế truyền thống tư tưởng, liền tính là tội phạm, bị cảnh sát bắt được cũng chỉ có thể tự nhận xui xẻo, dám cùng một quốc gia bạo lực cơ quan ngay mặt chống đỡ chung quy vẫn là số rất ít.

Chẳng qua nguyên bản hần tính toán từ từ đến, hiện tại vì quang nã, dứt khoát tập trung bạo phát. Vì tránh cho tiết lộ thân phận, hần còn cố ý mua mấy tấm một lần tính điện thoại luân phiên dùng. Tuy rằng không có tự mình tham dự dẫn đến chỉ có một nửa công đức trị, nhưng tổng so uy miêu uy cầu muốn mạnh hơn nhiều. Vạn nhất đụng tới một con cá lớn, liền có thể ngang bằng bình thường mười mấy hai mươi ngày tích lũy.

Tỷ như vừa rồi Đồng Phàm bắt lấy tay buôn người đội, liền mang cho Dung Viễn cao tới 2040 điểm công đức trị, có thể so với phía trước năm sáu tội phạm đội tổng hòa.

...

"Đinh đông !" Như là chuông cửa bị ấn vang như vậy, đây là Trang Nham cho mình di động thiết trí tin nhắn tiếng chuông. Hần ngáp một cái, cầm ra di động nhìn nhìn, sau đó sắc mặt không biến chung quanh nhìn nhìn, đem ánh mắt tập trung đến một mặc đồ đỏ áo khoác, hơn ba mươi tuổi dựng phụng trên người.

"Bộ dạng khó coi a... So với cấp Đồng Phàm cái kia kém xa." Trang Nham nói thầm, không có lại nhìn hướng đối phương, mà là thần sắc nghiêm túc hướng đi nhân viên phục vụ văn phòng, chẳng qua trên đường đi ngang qua t59 hào xe lửa đợi xe bài mà thôi.

Tại phía trước nhìn thấy Đồng Phàm lập công về sau chẳng những không có sắc mặt vui mừng, ngược lại một lát sắc mặt đại biến, một lát hô to gọi nhỏ, cuối cùng còn tại không có chứng cứ dưới tình huống mục tiêu mình xác xông qua bắt lấy mấy người lái buôn, Trang Nham liền đoán được thần bí nhân cũng liên hệ hần. Bất quá tiểu tử này liều mạng đến kém chút ngay cả mạng sống cũng không còn, thật sự khiến Trang Nham cảm giác rất buồn.

Trang Nham tại a thị nhà ga đã công tác hơn mười ý niệm, sóng to gió lớn thấy được nhiều. Trong mắt của hân, chính nghĩa cái gì, cảnh sát chức nghiệp đạo đức cái gì, đều là lừa gạt tiểu hài tử mà nói. Làm nhân viên bảo vệ, chỉ cần đại phía trên duy trì trật tự là được, thật muốn tích cực đến đem mỗi một kẻ phạm tội đều phải bắt được đến, kia một chết bọn họ này mấy cảnh vụ nhân viên cũng làm không đến.

Thần bí nhân liên hệ hân thời điểm, Trang Nham vốn không tưởng để ý đến hân. Nhưng nghĩ đến nữ nhi lập tức liền muốn lên trường mầm non, trong nhà tiêu phí chống ra bạo tăng, có thể lập tiểu công thăng chức tăng lương cũng là hảo sự, còn có thể vượt điểm quá mức thu nhập, lúc này mới động lên.

"A !" Nữ nhân kêu sợ hãi một tiếng.

Trang Nham làm bộ như không thấy được bộ dáng, đem mặc đồ đỏ áo khoác dựng phụ va chạm, tại đối phương ngã sấp xuống phía trước đúng lúc thò tay vừa đỡ, phảng phất lơ đãng ẩn một chút nàng bụng, trong lòng có số. Hân lão bà mang thai thời điểm Trang Nham mỗi ngày ghé vào bên cạnh sờ máy thai, đối với loại này xúc cảm lại quen thuộc bất quá, nữ nhân này, bất quá là giả trang mang thai mà thôi.

"Xin lỗi a, đại tỷ. Đầu là ta không thấy được. Ngài theo ta đi phòng y tế tọa một lát, thuận tiện khiến thầy thuốc cho ngài kiểm tra một chút đi." Trang Nham liên tục giải thích.

"Không có việc gì không có việc gì." Dựng phụ sắc mặt khó coi cự tuyệt, này cảnh sát dụng nhân thủ pháp như vậy thuần thực, như thế nào có điểm giống đồng hành?

"Không được !" Trang Nham nghiêm mặt nói:"Ngài còn ưỡn bụng to đâu, không cần thận kiểm tra một chút như thế nào có thể yên tâm? Liền tính ngài yên tâm, ta cũng không thể yên tâm ! bằng không chính là đối hài

tử không phụ trách, đối tổ quốc đời sau không phụ trách ! ngài không cần lo lắng tiền vấn đề, kiểm tra về sau nếu là có cái gì không ổn, tiền thuốc men nằm viện phí ta toàn bao !"

Hiện tại nhân không đụng nhân còn đều lo lắng bị lừa bịp tổng tiền, rất ít nhìn thấy như vậy cao phong lượng tiết đảm nhiệm nhiều việc, bên cạnh người nghe bị hấn nói hơi kém võ tay.

Không nghĩ tới dựng phụ lập tức hiện ra càng thêm phẩm đức cao thượng một mặt, nói:"Ta thật không sợ, ngài trước bận rộn đi thôi. Đừng chậm trễ ngài công tác."

"Không chậm trễ chuyện ! lại nói, công tác nào có mạng người trọng yếu !" -- như thế nào liền bay lên đến mạng người độ cao đâu? --"Lại nói ta xem ngài sắc mặt cũng không rất tốt, khẳng định là thân thể không thoải mái !" Trang Nham đầy mặt trang nghiêm túc mục, còn kém đem "Nhân dân công bộc" Bốn chữ viết ở trên mặt .

"Ai, ta thân thể mình ta có thể không biết nha ! ta chân -- không có việc gì ! ai người như thế nào liền nghe không hiểu đâu?" Dựng phụ đều có chút nóng nảy.

Người chung quanh đều đang nhìn hiếm lạ -- còn chưa gặp qua như vậy sự nhi. Đụng vào người liều mạng hướng trên người lăm trách nhiệm, của ta sai của ta sai, người không để ta bồi ta với người cấp ! bị đụng liều mạng vì hấn giải vây, không cho bồi không cho bồi, bồi ta với người cấp !

Một nam nhân từ bên cạnh toát ra đến:"Cảnh sát đồng chí, ta cùng ta tức phụ đều là làm ruộng, thân thể rắn chắc đâu ! khái một chút chạm một chút căn bản không phải chuyện này nhi. Đây không, chúng ta xe lửa lập tức liền muốn kiểm phiếu . Ngài xem..."

Trang Nham nghĩ nghĩ, lui một bước, nói:"Như vậy đi, ngài nhị vị theo ta đến phòng nghỉ đi tọa một lát, uống chén nước ấm, đến lái xe phía

trước muốn không vấn đề gì, ta liền đưa các người lên xe lửa. Ngài xem thế nào?"

Dựng phụ cùng hăn trượng phu liếc nhau, chỉ là đi tọa một lát, không cần đến phòng y tế kiểm tra, hăn là không có cái gì chuyện đi?

Cách hai hàng chỗ ngồi một lão nhân nhìn thấy bọn họ trưng cầu ánh mắt, hơi hơi gật gật đầu. Bọn họ đã hấp dẫn quá nhiều người chú ý, vẫn là mau ly khai hảo.

Vì thế hai người liền cùng Trang Nham đi nhân viên phục vụ phòng nghỉ, Trang Nham còn thập phần chủ động nhiệt tình giúp bọn hăn lấy hành lễ, người chung quanh phân phân đối với bọn họ đưa lên mỉm cười, mấy người như là anh hùng như vậy bị mọi người đường hẻm vui vẻ đưa tiễn ly khai.

Xem xong toàn quá trình một tóc vàng ngoại quốc lão đầu nhi còn cùng bên cạnh trẻ tuổi nhân nói:"Tại chúng ta quốc gia vẫn đối z quốc nhân tổ chất có rất nhiều hiểu lầm, nhưng người không đến này quốc gia tận mắt chứng kiến xem, liền không có khả năng lý giải chân thật tình huống. z quốc cảnh sát cùng dân chúng ở giữa hài hòa ở chung quan hệ, cho nhau khiêm nhượng quân tử chi phong, còn có dũng cảm gánh vác trách nhiệm thái độ, đều đáng giá chúng ta học tập."

Tóc vàng mắt xanh trẻ tuổi nhân thụ giáo gật gật đầu.

...

[hiệp trợ nhân viên bảo vệ Trang Nham, sử ăn trộm phạm Lưu Hồng, Từ Chí bác nhận pháp luật chế tài, công đức +270][gián tiếp dẫn đến nhân viên bảo vệ Trang Nham ăn trộm người khác tài vật, công đức -100] đậu Hà Lan bài bluetooth tai nghe nói như thế.

Dung Viễn thở dài, đây chính là hắc không muốn liên hệ Trang Nham nguyên nhân. Tuy rằng hắc tại tầng ba trong nhà hàng Tây nhìn không tới phát sinh chuyện gì, nhưng nghĩ đến là vị kia nhân viên bảo vệ thừa dịp nhân chưa chuẩn bị đem hai tiểu thâu tang vật hướng trong túi nhét một bộ phận. Đáng tiếc này Trang Nham năng lực tuy mạnh, cũng không có quá nhiều lòng hiếu kỳ truy vấn Dung Viễn thân phận, nhưng liền bởi vì này mượn gió bẻ măng làm, tổng khiến Dung Viễn thu tới tay công đức trị co lại rất nhiều.

Hắc trên danh sách còn có mấy người, đều là hoặc là không có năng lực, hoặc là không có tâm tư đi truy tra thân phận của hắc, đồng thời lại có thể bị chưa biết nơi phát ra điện thoại tin nhắn sai khiến được động nhân. Thế nhưng một tuổi già, một kẻ nói nhiều, một quý nhất gan, một ngu xuẩn... Tuyển ai đâu?

Dung Viễn lúc này, phá lệ tưởng niệm trên mộng bị đâm một đao Đồng Phàm.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Nguyên Vọng

"Hối đoái as1795-3 hình quang não, hay không xác nhận?"

"Xác nhận."

Tại nhà ga đợi hai ngày, Dung Viễn đem hẳn đoạn thời gian trước quan sát đến phạm tội nhân viên tất cả đều mượn dùng đủ loại nhân thủ đưa vào ngục giam, cơ hồ đánh sạch trong tay bài, thêm bình thường một ít rải rác thu hoạch, rốt cuộc tích góp đủ 14800 công đức trị, hối đoái này đài quang não.

as1795-3 hình quang não phi thường khéo léo, chỉ có một khối đồng hồ mặt đồng hồ lớn nhỏ, mặt ngoài có một tầng có thể nghĩ thái trạng thái dịch kim chúc, có thể căn cứ thiết lập biến hóa thành bất đồng ngoại hình, nhưng không thể vượt qua này bản thân chất lượng, cũng có nhất định thể tích hạn chế.

Loại này quang não không có màn hình biểu thị, cần biểu hiện thời điểm là tại không trung hình thành hư nghĩ hiển giống. Thao tác là đưa gốc thức giọng nói thao tác, cũng có thể đồng dạng hình thành hư nghĩ thao tác giới diện.

Dựa theo đạo Hà Lan thuyết pháp,as1795-3 hình quang não là quân dụng hình, trong đó mang theo các loại quân dụng phần mềm cùng dân dụng phần mềm đều thập phần thực dụng. Tỷ như trong đó một khoản video chế tác phần mềm, người sử dụng chỉ cần thông qua ngôn ngữ miêu tả, quang não liền có thể tự động sinh thành nghĩ chân độ phi thường cao

nhân vật hình tượng cùng bối cảnh hình ảnh, lại đưa vào cụ thể kịch tình mà nói, quang não liền có thể chế tạo ra có thể so với Hollywood phim bom tấn điện ảnh, trừ cắt nối biên tập phân kính thượng có vẻ cứng nhắc bên ngoài, chân thật cảm so rất nhiều Dung Viễn tại rạp chiếu phim xem qua 3d đại phiến còn mạnh hơn hơn nhiều. Có thể suy ra, tại đây quang não bị sử dụng thế giới, căn bản là không có hiện tại phần đông điện ảnh công ty sinh tồn tồn nhờ.

Còn có một khoản phần mềm, có thể mượn dùng quang não tự mang máy xem xét từ nguyên tử phương diện xem xét vật thể cụ thể cấu thành, tiến tới căn cứ này cấu thành nguyên lý thôi diễn sinh ra thành quá trình, tài liệu, công năng, vận tác nguyên lý đợi đã (vân vân), tại nó trước mặt, như là khả nhạc phối phương như vậy "Cơ mật" Căn bản là không có bí mật, duy nhất khuyết điểm chính là xem xét cùng thôi diễn cần thời gian rất dài.

Mặt khác phần mềm không có một số này hai kiện kém cỏi, Dung Viễn có thể tưởng tượng, tùy tiện cầm ra trong đó một điểm vật liệu thừa sản phẩm, liền có thể khiến hắc kiểm bồn mẫn bát mẫn. Chỉ là, tiền tài cũng không phải hắc theo đuổi sở tại. Hắc cũng sớm đã hạ quyết tâm, phát tài làm giàu có thể, nhưng chỉ có thể ở thế giới này quy tắc dưới, tuyệt không mượn dùng [công đức bạc] siêu hiện thực lực lượng.

Đem quang não công năng đều đại khái lý giải về sau, Dung Viễn đối đậu Hà Lan nói:"Ta nhớ rõ người công năng trung có một điều, có thể sử dụng ta hồi đoái đi ra đạo cụ cùng vũ khí?"

"Vâng." đậu Hà Lan nói.

"Quang não cũng có thể thao tác sao?" Dung Viễn hỏi.

"Có thể."

"Vậy người cầm đi." Dung Viễn đem tiểu tiểu quang não ném cho đậu Hà Lan.

Đậu Hà Lan vội vàng vươn ra vươn ra tể cánh tay đem quang não ôm lấy, tựa như tiểu hài tử ôm nôi lớn cái dường như, bộ dáng có chút đáng cười. Nhưng đậu Hà Lan rõ ràng không cảm thấy chính mình đáng cười, nó đại đại trong ánh mắt toát ra hai dấu chấm hỏi: "Vì cái gì? Của người hành vi theo ta đối với nhân loại lý giải không nhất trí, người hẳn là càng có khuynh hướng chính mình sử dụng mới phù hợp cơ bản tình lý."

Dung Viễn nhìn đậu Hà Lan, tiểu nhân nhi đại đại trong ánh mắt là thật có hai dấu chấm hỏi -- không phải hình dung. Hẳn bỗng nhiên cảm giác, khí linh cũng không giống như giống hẳn phía trước suy nghĩ như vậy là một loại sinh vật, mà càng như là một người máy.

Bất quá hẳn không có đối với này phát biểu cái gì cái nhìn, Dung Viễn nghĩ nghĩ, nói: "Ta cho người nói cố sự đi."

Đậu Hà Lan nghe vậy, ánh mắt mở đại đại, không chút nháy mắt, có vẻ hết sức chăm chú.

"Có tiểu hầu tử, nó tại về nhà trên đường thấy một mảnh bắp ngô, rất cao hứng, trích rất nhiều bắp ngô muốn ôm về nhà; Sau đó hẳn đi về phía trước, lại nhìn thấy một khóa cây đào, liền ném bắp ngô đi hái đào; Lại đi về phía trước, lại nhìn thấy một mảnh qua, liền ném Đào tử đi trích dưa hấu; Ôm dưa hấu đi tới đi lui, lại nhìn thấy một chỉ tiểu thỏ tử, tiểu hầu tử liền ném dưa hấu đuổi theo con thỏ. Nhưng con thỏ không có bắt được, dưa hấu cũng ném, tiểu hầu tử chỉ có thể tay không về nhà."

"Ta biết này cố sự." Đậu Hà Lan nói: "Đây là z quốc tiểu học ngữ văn sách giáo khoa trung [tiểu hầu tử xuống núi]. Người là muốn nói, làm việc muốn kiên trì, không thể chân trong chân ngoài, bằng không liền sẽ bỏ dở nửa chừng sao?"

"Không," Dung Viễn nói: "Ta là nói, này trong quang não có quá nhiều thứ với ta mà nói, chính là tiểu hầu tử bắp ngô, Đào tử, dưa hấu cùng con

thỏ. Dụ hoặc quá nhiều, ta không xác định chính mình nhất định có thể thủy chung cầm giữ được. Giao đến người trên tay, cũng là cho ta chính mình thiết lập một điều giới tuyến."

"Dựa theo của ta suy tính,as1795-3 hình quang não có thể ở gần nhất thời gian bên trong mang cho người khó có thể tưởng tượng tiền tài, địa vị cùng quyền lợi, nhân loại vẫn siêng năng theo đuổi chẳng phải chính là này mấy sao? Nếu này mấy người đều không muốn..." Đậ Hà Lan ánh mắt lại hợp với tình hình xuất hiện hai dấu chấm hỏi,"Kia Dung Viễn người muốn cái gì đâu?"

Muốn cái gì, này hình như là lần đầu tiên có người hỏi hần vấn đề này. Dung Viễn tưởng.

Rất sớm phía trước, hần muốn một hoàn chỉnh gia đình, muốn cha mẹ yêu. Nhưng sau này biết chính mình bị vứt bỏ chân tướng về sau, hần đối kia hai nam nữ liền không cái gì cảm tình, hần biết có vài thứ -- nhất là người khác cảm tình -- vĩnh viễn đều không thể cưỡng cầu. Liên tính cầu đến, cũng không có gì hảo .

Sau này, hần muốn thúc gia gia không muốn chết. Nhưng mà tử sinh chi lực, không do người chương khống.

Hần ở trên học tập thường niên chiếm lấy khôì thủ vị trí, này cũng không phải bởi vì hần muốn học bá tên tuổi, mà là bởi vì hần rất rõ ràng, làm một học sinh, thành tích là hần có thể đạt được vinh dự, địa vị, tôn trọng cùng khoan dung tối hữu lực vũ khí.

Hần muốn qua được hảo, muốn không bị nhân hoặc là xã hội trói buộc, muốn tùy tâm sở dục sinh hoạt, muốn có một ngày có thể du biển ngũ hồ tứ hải... Này mấy đều chỉ là đại đa số người đều có, bình thường nhất nguyện vọng, hần đối với tương lai, không có cái gì quy hoạch. Nếu chỉ là

muốn này đấy, lợi dụng quang não, lợi dụng [công đức bạc], hẳn có thể dễ dàng được đến này đấy.

Nhưng mà tại cự tuyệt đầy đủ khai phá lợi dụng quang não công năng thời điểm, trong lòng một tiềm thức liền nói cho hẳn, này đấy đều không là hẳn chân chính muốn . Quyền thế, tiền tài, địa vị, mỹ nữ... Này đấy, không có ý nghĩa.

Kia hẳn muốn cái gì đâu?

Dung Viễn cúi đầu trầm tư một lát, sau đó cười.

"Ta muốn ... Đầu tiên điểm thứ nhất, muốn cam đoan tự thân an toàn, đây là hàng đầu nhiệm vụ."

Đậu Hà Lan gật gật đầu, nó cho rằng này theo lý đương nhiên.

"Đệ nhị... Ta tưởng Trường Sinh."

Đậu Hà Lan sửng sốt, tựa hồ có điểm tử cơ.

Dung Viễn than nhẹ một tiếng,"Đậu Hà Lan, địa cầu thọ mệnh có 46 ức năm, hệ Ngân Hà thọ mệnh có 140 ức năm. Mà ở trong vũ trụ, giống hệ Ngân Hà như vậy tinh hệ, nhiều nhiều không đếm xuể."

"Thế giới như thế tráng lệ mà lại khổng lồ. Nhân loại vọng xưng chúa tể, thực ra nhỏ bé như muối bỏ biển, thật sự là bé nhỏ không đáng kể. Liền tính là lại vĩ đại công tích, lại hiển hách thanh danh, cùng này rộng lớn thiên địa, vô ngần thời gian đem so sánh, lại tính toán cái gì?"

"Ta phía trước... Vô tri vô giác độ nhật, cảm giác vô luận làm cái gì cũng không có quá lớn khác biệt, cũng không có cái gì ý nghĩa. Nhưng có [công đức bạc] về sau, ta rất cao hứng, ta cảm giác, ta rốt cuộc có thể vọng tưởng một chút."

Dung Viễn lần đầu tiên hướng nhân chân chính rộng mở chính mình nội tâm khát vọng, cứ việc hăng nói chuyện đối tượng cũng không phải một người.

"Ta chân chính muốn, không phải kia vài thế tục gì đó... Cho tới Hãn Hải Thâm Uyên, từ vũ trụ tinh hà, ta đều tưởng dùng ta đôi mắt này đi nhìn một chút, dùng ta này hai tay đi sờ sờ, ta tưởng đi khắp sở hữu ta tưởng đi địa phương."

"Ta tưởng lý giải trên đời này tất cả huyền bí."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Thư Tình Nhật Ký

"Nếu đây là nguyện vọng của người, ta đây phải nhắc nhở người một sự kiện." Đâu Hà Lan chính sắc nói: "Dung Viễn, đối với phụ công đức trị khế ước giả, [công đức bạc] sinh mệnh hồi đoái là có cực hạn ."

"Cực hạn?" Dung Viễn hỏi lại.

"Nhiều nhất nhiều nhất, sẽ không vượt qua người thường thọ mệnh cực hạn. Đương nhiên trên lý luận đến nói, chỉ cần có đầy đủ công đức trị, liền có thể hồi đoái đến gần như vô hạn sinh mệnh trị. Thế nhưng..."

"Thế nhưng sinh mệnh trị kéo dài," Dung Viễn đánh gãy nó mà nói, hỏi: "Không thể ngăn cản tế bào suy biến cùng tử vong, đúng không?"

"Vâng, thương thành bên trong có chút vật phẩm, tại khế ước giả phụ công đức trị thời điểm là sẽ không biểu hiện cũng không thể bị hồi đoái . Nói cách khác, tại người đem sở hữu phụ công đức trị triệt tiêu phía trước, người nhiều nhất chỉ có trăm năm thọ mệnh."

"Trăm năm?" Dung Viễn khẽ cười một tiếng, "Trăm năm lâu lắm, liền tính đến thời điểm ta có thể trường sinh, nhưng đã dần dần già đi, khả năng ngay cả đi đường đều lao lực, kia Trường Sinh còn có cái gì ý tứ?"

"Vậy người là tưởng..."

"Nhiều nhất hai mươi năm, tại ta bốn mươi tuổi phía trước, ta sẽ đem chuyện này hoàn thành." Dung Viễn nói, bình thản trong giọng nói ẩn chứa không cho phép nghi ngờ quyết tâm.

"Dung ta nhắc nhở một câu, người có một ước bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn phụ công đức trị, ngày quy định tại hai mươi năm bên trong toàn bộ triệt tiêu mà nói, kia chia đều mỗi ngày ước chừng muốn đạt được 2. 5 vạn công đức trị -- đây là người hiện tại dùng một tháng thời gian mới có thể miễn cưỡng đạt tới trị số." Đâu Hà Lan lãnh tỉnh nói.

"Vạn sự khởi đầu nan, dùng một vạn khối kiếm một vạn khối rất khó, nhưng dùng một trăm vạn kiếm mười vạn liền tương đối đơn giản ." Dung Viễn rất có tin tưởng, hần dùng ngón tay sờ sờ đầu Hà Lan tiểu đầu,"Ta đã có một thiết tưởng, chỉ cần có thể làm lên, rất nhanh liền có thể cướp lấy không thể tính toán công đức trị."

Đâu Hà Lan hỏi:"Là cái gì?"

"Không vội, ta còn muốn lại hoàn thiện một chút kế hoạch." Dung Viễn nói:"Người trước dùng quang não thành lập một treo giải thưởng truy nã phạm kho số liệu, đem trước mắt tại a thị, treo giải thưởng mười vạn trên đây đơn độc phô bày đi ra, bất cứ thời gian ta đều phải biết bọn họ ở vị trí, thậm chí bao gồm bọn họ đều đang nói cái gì, đang làm cái gì... Khiến ta xem xem này quang não công năng đến cùng có hay không người lực tiến như vậy cường."

"Đây là dẫn đầu trước mắt địa cầu khoa học kỹ thuật trình độ 130 năm sản phẩm, sẽ không khiến người thất vọng ." Đâu Hà Lan nói.

"Kia tốt nhất."

Dung Viễn nói xong, liền đi ngủ. Đâu Hà Lan giống một phổ thông con rối tiểu nhân như vậy, ngồi ở mở ra trên một quyển sách, liên trong mắt mỏng manh quang mang đều tự nhiên điều ám . Quang não làm công đức thưởng thành hồi đoái vật, tại kế ước giả Dung Viễn xác định đầu Hà Lan có sử dụng khuyên về sau, đầu Hà Lan cũng có thể đem nó nhét vào trong

bụng giới tử không gian trung, nhưng cũng không ảnh hưởng quang não sử dụng.

Nếu có nhân lúc này xâm nhập, tuyệt sẽ không nghĩ đến cái kia ngồi ở trên trang sách cúi đầu tiểu nhân trong bụng tiến hành cỡ nào kinh người giải toán. Kể từ giờ phút này, vô số di động, máy tính, theo dõi nghi, nhiếp tượng thiết bị... Bao gồm rất nhiều bị vây ở tắt máy trạng thái điện tử dụng cụ, này điện lưu đều phát sinh chớp mắt hỗn loạn, này thời gian quá ngắn ngủi, thế cho nên không ai có thể chân chính nhận thấy được, nhưng trong đó tư liệu lại tại đây chớp mắt liền bị một đôi xa xôi ánh mắt sở lật xem, kia vài trên dụng cụ máy ghi hình, cũng không lại hoàn toàn do chính mình chủ nhân sở chứng khống.

Xâm nhập cùng tìm tòi đều giao cho quang não, đậu Hà Lan nghĩ đến Dung Viễn.

Đậu Hà Lan không có phía trước ký ức, nó cái nhìn đầu tiên nhìn thấy, chính là Dung Viễn, toàn bộ ký ức từ khi đó bắt đầu.

Nhưng đậu Hà Lan cảm giác, đồng dạng bắt đầu, nó lặp lại rất nhiều lần.

Từ có ý thức bắt đầu, nó liền biết rất nhiều sự, đối với hiện tại thế giới này cũng không cảm giác xa lạ. Mà này mấy tri thức, cũng không phải Dung Viễn tại hồi đoái thời điểm quán thâm cho nó, mà là nó... Tự nhiên mà vậy giống như liền biết.

Đậu Hà Lan tưởng, có lẽ tại Dung Viễn phía trước,[công đức bạc] cũng đã qua tay qua vô số lần, mà nó cũng từng bị bất đồng kế ước giả tình lại qua vô số lần.

Nó không có khi đó ký ức, nhưng nó mơ hồ cảm giác, những người đó kết cục, đều không như thế nào hảo.

[công đức bạc], đối từng khế ước giả đến nói, nó không phải trời xanh ban ân, cũng không phải trừng gian trừ ác Thần Khí. Nó càng như là một nguyên rửa, khiến sở hữu có được nó người đều không được thiện chung. Không biết đây là [công đức bạc] vấn đề, vẫn là từng kia vài người sử dụng vấn đề.

-- nhưng Dung Viễn là không đồng dạng.

Đậu Hà Lan rõ ràng ý thức được.

Như vậy nguyên cảnh, nó tuyệt đối là lần đầu tiên nghe được. Khiến nó cũng nhin không được sinh ra cường liệt khát vọng, khát vọng Dung Viễn có thể làm đến... Khát vọng khi đó, chính mình còn bồi tại hăn bên cạnh.

Tại quá khứ, nó không hiểu nguyện vọng là thứ gì. Nhưng từ kia một khắc khởi, đậu Hà Lan có một nguyện vọng.

...

Mặc kệ có bao nhiêu Cao Viễn mục tiêu, Dung Viễn hiện tại chỉ có mười bảy tuổi, vẫn là muốn mỗi ngày đúng hạn đi đến trường . Nhưng hăn vừa đến trường học, liền phát hiện phạm là chính mình sở đến chỗ mỗi người nhượng bộ lui binh, hơn nữa nhìn hăn ánh mắt đều rất quái lạ.

Nói như thế nào đâu? Có loại bị đồng tình cùng trào phúng cảm giác.

Trong phòng học cũng là, hảo chút học sinh tụ cùng một chỗ cười nói cái gì, cạnh cửa nam sinh vừa thấy hăn vào cửa liền hô to một tiếng:"Dung Viễn đến !"

Rào rào một chút đám người tản ra, cư nhiên hảo chút vẫn là mặt khác ban học sinh, tất cả đều con thỏ như vậy nhảy lên trở về. Dung Viễn mặc

danh kỳ diệu đi đến chính mình trên chỗ ngồi buông xuống túi sách, hỏi Kim Dương:"Sao thế này?"

Kim Dương nhìn qua có chút bất đắc dĩ, hăn trừng mắt nhìn những người đó liếc nhìn, vài người lấy thư che đầu, nhưng vẫn là xuy xuy cười. Quay đầu gặp Dung Viễn còn theo dõi hăn, một bộ không được đến đáp án thề không bỏ qua bộ dáng, thở dài, mang theo vài phần đồng tình nói:"Hôm nay buổi sáng, có năm nhất nữ sinh bị người chinh ."

Dung Viễn nhướn mày, vô thanh hỏi: Cho nên đâu? Đây theo ta có cái gì quan hệ?

Kim Dương nói:"Nàng viết nhật ký bị người dán đến trường học tủ kính bên trong, trong nhật ký tràn đầy đều là tên của người."

Dung Viễn mờ mịt, đây là cái gì ý tứ?

Chu Tĩnh tựa vào bên cửa sổ, khắp cổ họng dùng tinh tế thanh âm nói:"A, Dung Viễn, người tựa như Thái Dương như vậy, nhìn thấy người, ta liền cảm giác thế giới có quang minh."

Dung Viễn dùng xem bệnh thần kinh ánh mắt nhìn nàng.

Trong ban một cái khác nam sinh lập tức tiếp lên:"A, Dung Viễn, của ta vĩnh viễn, ta là thật yêu người. Từ nhìn đến người cái nhìn đầu tiên khởi, ta liền thâm thâm yêu phải người. Ta đời này kiếp này, vĩnh viễn, đều sẽ chờ người, vĩnh viễn ~~ vĩnh viễn ~~~~"

Lại có nhân đạo:"Dung Viễn ~ Dung Viễn ~ vì cái gì người như vậy hoàn mỹ? Vì cái gì hoàn mỹ người như vậy xa xôi? Nhìn người liếc nhìn, ta liền mất đi tâm của ta; Nghe được của người thanh âm, ta liền mất đi của ta linh hồn; Hèn mọn ta, không dám cầu xin của người tâm, chỉ cần người có thể liếc mắt nhìn ta, chẳng sợ lập tức chết đi, ta cũng cam tâm tình nguyện ~~~"

"Muốn chết sao?" Dung Viễn lạnh lùng hỏi, không có cố ý đề cao thanh âm giống một cổ cực địa gió rét, lạnh buốt từ mọi người đỉnh đầu thối qua, mọi người nhất thời cảm như hén, bị hấn nhìn chăm chăm cái kia nam sinh cảm giác chính mình gáy các một phen hàn quang lờ lờ đao, hơi kém dọa tiểu.

Này mấy trong thập ngà học sinh lần đầu tiên hàng thật giá thật cảm giác được sát khí thứ này.

Trong phòng học nhất thời an tĩnh lại, châm rơi có thể nghe. Khiến trước tiên tiến vào lên lớp tiếng Anh lão sư lập bắp kinh hãi.

"Nếu chỉ là buồn nôn tình thư nhật ký mà nói, không đến mức như vậy. Nói đi, còn có cái gì ta không biết tình huống?" Dung Viễn thấp giọng hỏi Kim Dương, giữa bọn họ chỗ ngồi liền cách một quá đạo.

Kim Dương do dự một chút, có chút khó lấy mở miệng bộ dáng. Dung Viễn quen thuộc vẻ mặt của hấn, biết hấn khó xử là vì hấn không ở sau lưng nói nhân nói bậy -- đương nhiên trước mặt cũng không có nói qua.

Dung Viễn bỏ qua hấn, nhìn gần chính mình ngồi cùng bàn.

Ngồi cùng bàn là mang theo kính đen trường tóc nữ sinh, thập phần nhất gan, đối Dung Viễn úy chi như hổ. Lúc này này đáng sợ ngồi cùng bàn nhìn chăm chăm vào nàng xem, nữ hài cả người phát run, nàng cúi đầu, thập phần không tình nguyện bưng lấy chính mình trên di động giao.

"Này... Đây là cái kia nữ sinh ảnh chụp." Ngồi cùng bàn nhỏ giọng nói.

Nàng di động bên trong đang mở ra trong lớp group wechat, quần bên trong upload mấy chục tấm ảnh chụp, nhân vật chính đều là cùng một nữ sinh.

Cái nhìn đầu tiên xem qua thời điểm, Dung Viễn cũng không có nhận ra đến đây là một nữ sinh.

Nàng ít nhất có hai trăm cân, màu da hơi đen, ngũ quan bị nhục chen được phá lệ tiểu, ố vàng tóc ngắn thập phần thừa thớt, trên mặt phủ đầy thanh xuân đậu lưu lại đáng sợ đậu ẩn.

Nói ngắn lại, trường rất xấu.

Bị như vậy nữ sinh coi trọng hơn nữa ở trong nhật kí dùng si hán ngữ khí ca tụng ái mộ, ngay cả Dung Viễn cách điệu đều giống như bị hạ thấp rất nhiều, vì thế hẳn cũng cùng nhau trở thành mọi người cười liêu. Dung Viễn lặt lặt trong group wechat phát ngôn, so với cười nhạo cái kia nữ sinh, rõ ràng nhất ban học sinh càng thích nhìn hẳn chê cười.

Dung Viễn thâm thâm nhìn chính mình ngồi cùng bàn liếc nhìn, cầm điện thoại đẩy trở về.

Ngồi cùng bàn nhìn di động trang liếc nhìn, ghen hòng trần trối, môi mấp máy, một câu đều nói không ra đến.

Dung Viễn cũng không nghĩ đến, chính mình này giống chuột nhắt như vậy bao giờ cũng vòng quanh nhân đi ngồi cùng bàn cư nhiên sẽ tại quần bên trong phát ngôn:[nói hừ nói vượn ! Tiểu Viễn là Dương Dương ! cp đảo ngược không thể sách, không phục đến chiến !] dưới đáy một đám nam sinh kêu:[người muốn chiến, kia liền chiến ! sợ người sao đến !] ngồi cùng bàn nhăn mặt, mau khóc.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Chu Viên

Dung Viễn không lại để ý tới trong ngoài tương phản cự đại ngời cùng bàn. Trong trường học nữ sinh thường xuyên một bên thăm mẩn Kim Dương, một bên yy bọn họ hai người "Không thể không nói hai ba sự", đều là vui đùa chiếm đa số, cũng không có ai thật nghĩ muốn bề cong hai người đem bọn họ gom thành một đôi. Cho nên Dung Viễn cùng Kim Dương luôn luôn đối với loại này sự đều là bỏ mặc không để ý.

Dung Viễn nghĩ đến vừa rồi trong ảnh chụp cái kia nữ sinh.

Nàng bị người đẩy táng đứng ở tử kính biên, trên người đều là thổ, cánh tay cùng trên đùi có mấy chỗ trầy da, quần áo cũng bị xé rách. Nàng lấy tay che vỡ ra giáo phục, vẻ mặt mờ mịt mà chết lặng, trên tóc, trên người treo đầy bút chì tiết, khăn giấy, kẹo cao su một loại gì đó, hình như là từng bị người đem nắp thùng rác đến trên đầu.

Nàng chung quanh có rất nhiều người vây quanh nàng, bọn họ đều đang cười, có trào phúng, có khinh thường, có phẫn nộ, còn có người đem tạp vật ném ở trên người nàng. Đang khẩn trương nặng nề làm người ta hít thở không thông học sinh cấp ba sống trung, tất cả mọi người như là hưởng thụ một hồi cuồng hoan thịnh yến, đem chính mình phần uất cùng áp lực đều phát tiết ở trên người nàng, không có nhân suy xét cái kia nữ sinh ở loại này hoàn cảnh trung thừa nhận như thế nào thống khổ cùng khuất nhục.

Cuối cùng mấy tấm ảnh chụp trung, là Kim Dương chen ra đám người, cởi chính mình giáo phục áo khoác che tại nữ sinh trên người, che chở nàng

rời đi.

Dung Viễn nhíu nhíu mày.

Hắn tay trái nắm chặt quyền đầu che ở trước miệng, thấp giọng hỏi: "Đậu Hà Lan, này nữ sinh nếu tự sát nói, hội khẩu của ta công đức giá trị sao?"

"Từ trách nhiệm quan hệ đi lên xem, tuy rằng nàng bởi vì người mà phóng thích Oxytocin, tiến tới sinh ra 'Tình yêu' loại này có đặc biệt chỉ hướng tính cảm tình, nhưng này cũng không phải người chủ động thúc đẩy; Tại sáng nay phát sinh một loạt sự kiện cũng cùng người không có trực tiếp quan hệ. Mười phút phía trước, ta có thể khẳng định, vô luận nàng sống hay chết, đều cùng người không quan hệ." Đậu Hà Lan thật nhỏ thanh âm mang theo máy móc khuynh hướng cảm xúc, "Thế nhưng hiện tại, người đối với chuyện này có nhất định lý giải, như vậy không thể nói cùng người không hề có liên hệ. Nếu nàng bởi vì chuyện này tự sát mà chết, ta không xác định của người công đức trị hay không sẽ có ảnh hưởng."

"Cho nên, không có một xác thực đáp án sao?"

Đậu Hà Lan nói: "Đúng vậy. Bất quá cho dù sẽ tính thành của người trách nhiệm, suy xét đến người phụ một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn nợ nần, này nữ hài tử vong mang đến ảnh hưởng cũng là cực kỳ bé nhỏ. Cho nên của ta đề nghị là, vì cấp sau này hành động cung cấp có thể tin tham chiếu, người hẳn là bàng quan tình thế phát triển, nếu có thể thúc đẩy [công đức bạc] biểu hiện tân quy tắc, dù cho vì thế trừ điểm, cũng là lợi lớn hơn tệ."

Dung Viễn gật gật đầu, hẳn cũng là nghĩ như vậy .

Trên địa cầu nhân khẩu nhiều như vậy, nhiều thiếu một căn bản không có cái gì ảnh hưởng. So sánh dưới, [công đức bạc] chưa biểu hiện quy tắc

lại là một phen thủy chung treo ở trên đầu lợi kiếm, không đem sở hữu quy tắc đều đào ra làm rõ, Dung Viễn cũng khó đi tin tưởng [công đức bạc].

"Tiểu Viễn," Kim Dương lấy thư ngăn trở lão sư tầm mắt, quay đầu đến nhẹ giọng cùng Dung Viễn nói:"Khóa gian nghỉ ngơi thời điểm, người có thể theo ta đi một chuyến phòng y tế sao?"

"Đi làm cái gì?" Dung Viễn tâm tư còn tại đào móc [công đức bạc] trên quy tắc.

"Chúng ta đi xem xem Chu Viên... Nga, Chu Viên chính là cái kia nữ sinh." Kim Dương lo lắng nói:"Chuyện này vừa ra tới, ta lo lắng nàng tại đây trường học sẽ thực không dễ chịu. Chúng ta đi nhìn một cái, chăm sóc một tiếng, đại khái có thể hảo điểm."

"Nàng là người nhận thức nhân?"

Kim Dương lắc đầu, nói:"Hôm nay buổi sáng mới nhận thức. Được không?"

Dung Viễn nhìn nhìn hắn, không quan trọng gật gật đầu, nói:"Hành."

Kim Dương nghe vậy liền cười rộ lên.

Dung Viễn phiết quá, nắm chặt quyền đầu thấp giọng:"Đậu Hà Lan, kia nữ sinh còn tại phòng y tế sao?"

"Vâng." đậu Hà Lan sớm đã khống chế Dung Viễn phụ cận sở hữu máy ghi hình.

"Theo dõi nàng hành vi. Nếu có tự sát khuynh hướng, lập tức phát ra cảnh cáo." Dung Viễn phân phó nói.

Đậu Hà Lan dừng một lát, nói:"Ta không rõ, kế ước giả. Lật lọng cũng không phải của người tính cách đặc điểm, vì cái gì thay đổi chủ ý?"

"... Làm theo là được." Vì không để Kim Dương tự trách cùng thất vọng mà thay đổi chủ ý loại này nguyên nhân, Dung Viễn là nói không nên lời .

...

Tiếng Anh lão sư vì giảng giải bài thi, dứt khoát hai đoạn liên thượng, trung gian thời gian nghỉ ngơi chỉ cho đi mấy cái vội vã đi WC học sinh, vì thế Dung Viễn cùng Kim Dương thăm kế hoạch chỉ có thể lùi lại đến kế tiếp khóa gian. Đề nghị tiết vừa lên lớp không bao lâu, đậu Hà Lan phát ra cảnh báo:"Theo dõi đối tượng Chu Viên cảm xúc phát sinh kịch liệt thay đổi, sinh tồn ý chí hạ xuống đến 20 điểm, trước mắt còn tại kịch liệt hạ xuống trung."

"Phát sinh chuyện gì?" Dung Viễn hỏi:"... Sinh tồn ý chí người lại là như thế nào trắc lượng đi ra ?"

"37 phút phía trước, Chu Viên chủ nhiệm lớp Trương Mai tiến vào phòng y tế phòng bệnh, cùng Chu Viên trò chuyện, Chu Viên thủy chung bảo trì trầm mặc." Quang não từ sớm liền xâm nhập trường học sở hữu máy tính, bao gồm phòng giáo vụ, phòng giảng dạy, phòng hồ sơ như vậy ngành cơ cấu, đậu Hà Lan tự nhiên đối trường học sở hữu giáo sư cùng học sinh tin tức đều rõ như lòng bàn tay.

"Mười lăm phút phía trước, một đôi trung niên nam nữ tiến vào phòng bệnh. Kiểm tra phát hiện, nam tính là Chu Viên kế phụ Chu Thành Quân, nữ tính là Chu Viên mẹ đẻ Khổng Ngọc Hồng. Chu Thành Quân chương và Chu Viên, cũng đi theo năm phần ba mươi hai giây ngôn ngữ bạo lực. Khổng Ngọc Hồng khóc cũng có chỉ trích chi ngữ."

"Bảy phút phía trước, Chu Viên cùng lớp La Quân, Kim Khải, Phó gia tuần, Thạch uy nhụy, Hà Phi Phi tiến vào phòng y tế, hai phút sau, cùng

Chu Thành Quân, Khổng Ngọc Hồng phát sinh ngôn ngữ cùng thân thể xung đột."

"Cuối cùng, sinh tồn ý chí cũng không phải ta trắc lượng được ra, mà là trên quang não [giải độc trí tuệ sinh mệnh] phần mềm, có thể thông qua đối nhân thể biểu tình, động tác, ngữ khí, mạch đập đẳng yếu tố tiến hành tính toán phân tích, giải độc nhân tình cảm biến hóa, tính cách đặc thù, sức chiến đấu, sinh tồn ý chí đợi đã (vân vân), còn có thể dự phán này hành vi."

Đậu Hà Lan nhất nhất trả lời Dung Viễn vấn đề sau, bổ sung nói:"Mặt khác, Chu Viên đã chạy ra phòng y tế, đang tại tòa nhà dạy học tầng hai bên trái cái thứ hai thang lầu trèo lên. Sinh tồn ý chí hạ xuống đến tam. Dựa theo phân tích, này ba điểm sinh tồn ý chí có 70% là vì người, 30% là vì Kim Dương."

"Cùng với, nàng hiện tại muốn thông qua nhảy lầu tự sát khả năng tính vượt qua 97. 89%."

"Lão sư !" Dung Viễn đột nhiên đứng lên. Tiếng Anh lão sư bị hân hoàng sợ, hỏi:"Cái gì... Chuyện gì?"

"Đi WC." Dung Viễn đáp được giản khiết lưu loát.

"Nga, đi thôi." Tiếng Anh lão sư nhìn hân sốt ruột bộ dáng, nghĩ đến là đã không nín được, vội vàng cho đi.

Nhất trung cao nhất cùng cao nhĩ không ở cùng đồng trên lầu, nhưng ba bốn tầng đều cùng hành chính lầu liên tiếp, đồng thời hành chính lầu cũng là nhất trung tối cao một tòa nhà, tổng cộng có tám tầng. Cái khác tòa nhà dạy học thực nghiệm lầu nghệ thuật lầu đợi đã (vân vân) cao một ít bất quá bốn tầng, thấp nhất chỉ có hai tầng. Cho nên nếu Chu Viên tử chí đã quyết, nàng tám thành sẽ vòng quanh đến hành chính trên lầu nhảy xuống đi.

Bởi vậy Dung Viễn không có vòng đường xa chạy đến cao tầng một đi, mà là lấy không nhanh không chậm tốc độ đi đến hành chính lâu trên sân thượng. Lại đợi một lát, mới nghe được thiên thai kia phiến tiểu môn bị "Két" Một tiếng đẩy ra.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Ngăn Lại Phương Pháp

Chu Viên cúi đầu đi lên đến, căn bản không có chú ý còn có người khác tồn tại.

Thống khổ cùng tuyệt vọng quá nhiều, dĩ nhiên cảm giác chết lặng.

Nàng phụ thân rất sớm liền qua đời, không có nửa điểm sinh tồn kỹ năng mẫu thân mang theo nàng tái giá cho hiện tại kế phụ Chu Thành Quân, cứ việc kế phụ say rượu hảo đánh cược, đối với các nàng hai người không đánh tức mắng, nhưng như cũ bị Chu mẫu coi là dựa vào, bị đánh về sau cũng chỉ sẽ ôm Chu Viên khóc, lại chưa từng có nghĩ tới rời đi này nam nhân.

Mới trước đây Chu Viên, cũng từng là thon thả xinh đẹp tiểu cô nương. Nhưng từ mười bốn tuổi khởi, nàng phát hiện kế phụ thái độ càng ngày càng thân mật, nhìn ánh mắt của nàng lại giống sói đói như vậy để người sờn tóc gáy, có đôi khi còn sẽ tay chân lóng ngóng. Này niên kỉ nữ hài tử đã biết rất nhiều sự. Chu Viên rõ ràng mẫu thân không thể dựa vào dựa vào, kinh hoảng dưới, vì bảo hộ chính mình, mỗi ngày hồ ăn hải tặc các loại cao du cao nhiệt lượng đồ ăn, ngăn ngừa mấy tháng liền thối phồng như vậy béo đến mức ngay cả đi đường đều khó khăn.

Từ đó về sau, kế phụ đối với nàng cái loại này nói không nên lời tâm tư ngược lại là biến mất hầu như không còn, nhưng gia bạo lại càng ngày càng nghiêm trọng, có đôi khi vô duyên vô cớ liền sẽ thu nàng hành hung một trận. Phía trước Chu Viên cũng có hảo chút bằng hữu, nhưng béo về

sau những người đó dần dần đều biến thành khinh thường cười nhạo nàng một thành viên.

Nào nữ hài tử không yêu mỹ đâu? Có đôi khi Chu Viên chính mình niết trên người thật dày thịt mỡ, nhìn bởi vì cấp tốc tăng phì làn da bị chống ra mà xuất hiện rậm rạp dày đặc màu trắng văn lộ, cũng sẽ khổ sở vụng trộm khóc.

Chu Viên thành tích thực ra rất tốt, nhưng "Phì" Cùng "Xuẩn" Bao giờ cũng nổi cùng một chỗ, không riêng các đồng học xa lánh không nhìn nàng, ngay cả lão sư cùng mẫu thân cũng không rất để ý nàng.

Quá khứ Chu Viên tổng nghĩ, lên đại học liền hảo, rồi đi cái kia gia liền hảo, công tác về sau liền hảo... Nhưng hiện tại nàng cảm giác, chính mình rốt cuộc chống đỡ không được lâu như vậy.

Chu Viên đỡ trên sân thượng lan can hướng bên ngoài xem, đứng ở này độ cao, liền tính không có sợ độ cao chứng cũng sẽ cảm thấy choáng huỷ. Nhưng Chu Viên nghĩ đến mẫu thân nhìn thấy nàng thi thể về sau sẽ có cỡ nào thống khổ, trong trường học lão sư đồng học hội có bao nhiêu kinh hoàng kinh khủng, liền cảm thấy một trận trả thù khoái ý. Nàng "Ha ha" Cười lạnh hai tiếng, lấy ngón tay sơ lý một chút tóc ngắn, lại sửa sang lại trên người quần áo, bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện, bận rộn đem Kim Dương giáo phục áo khoác cởi ra, ngay ngắn chỉnh tề gấp hảo, lấy tay nhẹ nhàng đem mặt trên nếp uốn vuốt phẳng, chậm chạp không tưởng buông tay, quyến luyến mặt trên độ ẩm.

Nghĩ đến Kim Dương, liền tưởng đến cái kia nàng thích rất lâu nam hài tử. Nàng vẫn đều hâm mộ, hâm mộ cái loại này cho dù bị nghìn người sở chỉ cũng như cũ làm theo ý mình kiêu ngạo tự tin, nàng ngưỡng vọng, hướng tới, lại cảm giác tự biết xấu hổ. Nàng đem loại này tâm tình viết ở trong nhật kí. Đó là nàng sinh hoạt trung duy nhất một điểm quang minh, tựa như người chết đuối gắp gao bắt lấy một khối phù mộc.

Mà loại này tâm tình bị sáng tỏ ở đại chúng, giống như là nàng bị xé cởi hết quần áo lỏa lồ ở dưới rõ như ban ngày như vậy. Nàng tình nguyện vừa chết, cũng không muốn đi đổi mặt thích người tại biết tâm tình của nàng về sau, sẽ lấy như thế nào chán ghét xem thường ánh mắt nhìn nàng.

"Nếu người tưởng nhảy lầu, ta đề nghị người đối phương hướng." Bên cạnh đột nhiên truyền đến một lãnh đạm thanh âm, "Bởi vì phía dưới là chúng ta ban vệ sinh khu."

Trước khi chết còn muốn bị người như vậy khắc bạc, Chu Viên không khỏi tâm sinh tức giận, nghĩ liền thiên nhảy đến các người ban vệ sinh khu nhìn người làm thế nào, một bên nộ mà ngẩng đầu.

Chu Viên há to miệng, đầy mặt đại ra.

"Dung... Dung..."

Dung Viễn liền đứng cách nàng cách đó không xa, quay lưng lại lan can, khuỷu tay chống tại đài xi măng thượng, màu đen toái phát tại Thái Dương chiếu rọi xuống lóe quang, nâu nhạt sắc đồng tử, có loại cao cử ở trên đám mây băng lãnh xa cách.

Dung Viễn lẳng lặng chờ đợi vài phút, sau đó gặp nữ sinh mạnh hồi thần, ca một chút khép lại miệng, còn xoa xoa cũng không tồn tại nước miếng, ánh mắt né tránh, biểu tình hèn mọn, lưng cũng không chịu không chế cung đi xuống.

Có vẻ càng xuân .

Chu Viên đã đem nhảy lầu sự tất cả đều quên ở sau đầu, đầy đầu đều là: Hẳn lúc nào đến? Hẳn như thế nào ở chỗ này? Hẳn nhìn bao lâu? Hẳn biết sự kiện kia sao? Biết sao? Không biết sao? ...

"Nếu người tạm thời không tưởng nhảy lầu mà nói, có thể hay không mời người giúp một tay?" Dung Viễn nói.

"Cái gì... Cái gì?" Chu Viên lắp bắp nói.

Dung Viễn nói: "Cấp giáo phòng y tế Lưu thầy thuốc chụp ảnh cầm lại đến... Người có có thể chụp ảnh di động sao?"

Chu Viên ngốc ngốc gật đầu: "Có." Nàng mẫu thân vì bồi thường nữ nhi thường xuyên bị trượng phu đánh chửi áy náy, vụng trộm tích cóp tiền cho nàng mua một kiểu dáng coi như tân triều di động. Tuy rằng nàng biết nữ nhi chân chính muốn cũng không phải này.

Dung Viễn đợi một lát, thấy nàng còn ngốc ngốc ngốc đứng ở một bên, nhướn mày: "Thất thần làm gì? Còn không mau đi?"

"Nga... Nga !" Chu Viên vội vàng chạy bước nhỏ xuống lầu.

...

Trong phòng y tế, Lưu thầy thuốc ngồi ở trên ghế, đang tại cấp hai má sưng đỏ nữ sinh khai thuốc mỡ, một bên nhẹ giọng an ủi khóc nức nở nữ hài. Vừa rồi chủ nhiệm lớp đang hỏi đến sáng sớm sự kiện tiền nhân hậu quả thời điểm, này hai nữ sinh ngôn ngữ gian làm nhục Chu Viên gia giáo, bị bạo khởi Chu Thành Quân bắt lấy một người phiền mấy cái cái tát. Sau mấy cái nam sinh cùng Chu Thành Quân tư đánh lên, nữ sinh tắc sử ra tối cường kỹ năng chi triệu hoán gia trưởng. Hiện tại kia vài nam sinh, mấy người gia trưởng cùng một ít giáo lãnh đạo tất cả đều đến hiệu trưởng văn phòng đi, chỉ có hai người bọn họ còn lưu lại phòng y tế.

Tại thành thực soái khí Lưu thầy thuốc an ủi dưới, hai nữ sinh tâm tình dần dần hảo lên, trên mặt còn treo lệ, khóe miệng đã mang theo tươi cười.

"Bang" một tiếng môn bị mạnh đẩy ra, đẩy thân Đại Hãn Chu Viên thờ hồng học chạy vào, trực tiếp chen ra hai nữ sinh, ỷ vào trọng tải ngăn chặn quát hỏi "Đồng học người làm gì?" Lưu thầy thuốc.

"Thầy thuốc chúng ta chụp ảnh đi." Chu Viên miễn cưỡng giải thích một câu, một chân ngăn chặn Lưu thầy thuốc hai chân, nửa người trên toàn bộ ỷ quá khứ, khuỷu tay kẹt ở Lưu thầy thuốc cổ bên cạnh, tạp được hãn mặt đều xanh. Chu Viên nhanh chóng lấy ra di động, nhắm ngay Lưu thầy thuốc mặt răng rắc chụp một tấm ảnh, ném xuống một câu "Ta còn có chuyện đi trước !" Liền chạy .

Hai nữ sinh hoàn toàn không rõ phát sinh chuyện gì, xem xem mũi oai mắt tà, quần áo hỗn độn, thờ hỗn hển, một bộ chịu đủ tàn phá bộ dáng Lưu thầy thuốc, bỗng nhiên cảm giác hãn cũng không như vậy soái .

"Lưu thầy thuốc, người không sao chứ?" Đến cùng vẫn là có hảo cảm tại, một nữ sinh đồng tình hỏi.

Lưu thầy thuốc nghĩ vừa rồi phát sinh một màn, sắc mặt âm u, càng nghĩ càng cảm giác không đúng kình. Hãn âm trầm nhìn hai nữ sinh liếc nhìn, nói:"Thương không có việc gì, các người cũng nên về lớp học ."

"A? Nhưng là..." Nữ sinh không tưởng trở về, nàng còn tưởng tại phòng y tế hỗn, một buổi sáng đều không cần đi lên lớp đâu.

"Lăn !" Lưu thầy thuốc sắc mặt khó coi quát.

Thời kỳ trưởng thành nữ hài tử nào chịu được bị người như vậy đối đãi, hai nữ sinh biến sắc, sinh khí lại không chịu nổi hừ một tiếng,"Đi thì đi, có gì đặc biệt hơn người !" Đóng sầm cửa mà đi.

Lưu thầy thuốc khóa lên môn, xoay người mở ra một vắn khóa lại ngăn kéo, ánh mắt đen tối nhìn bên trong màu đen túi công văn.

...

Lại một lần nữa từ tầng một bò đến tầng tám, chưa từng có lớn như vậy hoạt động lượng Chu Viên cảm giác phổi bên trong đều tại thiêu, nàng lao lực thở phì phò, cuối cùng hai tầng lầu, là thật tay chân cùng sử dụng "Bò" Đi lên . Nhưng tại muốn lên trời dài thời điểm, nàng vẫn là đứng thẳng thân thể, dùng sức vững vàng hô hấp, xoa xoa đầy đầu đầy mặt hãn, vuốt thuận ướt mồ hôi tóc, lại đem tay tại quần áo bên trên xoa xoa, mới đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Dung Viễn đang xem thiên không, như là tại ngắm người. Nghe được động tĩnh, quay đầu nhìn qua.

Chu Viên cảm giác trái tim lại bắt đầu "Đột đột đột" Cấp tốc nhảy dựng lên, cơ hồ muốn phá tan lồng ngực. Nàng đồng thủ đồng chân đi qua, đem trong điện thoại ảnh chụp điều đi ra, đưa tới Dung Viễn trước mặt, nói:"Ta, ta, ta chụp đến."

Dung Viễn nhìn thoáng qua, sau đó móc ra một tờ giấy đưa cho Chu Viên, hỏi:"Người xem xem, hẳn phải chăng cùng này nhân rất giống?"

Chu Viên vừa thấy, dĩ nhiên là một phần công an cục treo giải thưởng lệnh truy nã, cảnh sát treo giải thưởng 3 vạn nguyên truy bắt có hiềm nghi nhiều khởi tổ chức, bắt buộc, lừa gạt người khác thương gia thể khí quan phạm tội hiềm nghi nhân Kim Tư Bình. Mà bám vào bên cạnh Kim Tư Bình ảnh chụp, tuy rằng so hiện tại Lưu thầy thuốc trắng nõn một ít, béo một ít, cũng không có mang kính mắt, nhưng ngũ quan mặt hình lại mười phần mười tương tự.

Chu Viên há to miệng nhìn Dung Viễn, mặc cái nào tại hòa bình trong sân trường trưởng thành lên phổ thông học sinh trung học cũng khó mà tưởng tượng, như vậy giống như đô thị truyền thuyết như vậy nguy hiểm nhân vật cư nhiên liền tiềm tàng tại chính mình bên cạnh.

Dung Viễn trưng cầu nàng ý kiến:"Tuy rằng còn không xác định, nhưng hiện tại, có phải hay không báo nguy tương đối hảo?"

"Nga nga, báo nguy." Chu Viên vội vàng cầm ra di động, nói năng lộn xộn theo cảnh sát thuyết minh tình huống, cắt đứt di động về sau, còn như ở trong mây vụ bên trong, làm không rõ ràng trạng huống.

"Dung Viễn, Kim Tư Bình đáng vẻ vội vàng đi ra phòng y tế, phỏng đoán chạy trốn khả năng tính vượt qua 90%." Đâu Hà Lan tinh tế thanh âm truyền vào Dung Viễn lỗ tai.

Dung Viễn quay đầu hỏi Chu Viên:"Người vừa rồi là như thế nào chụp ảnh chụp? Sẽ không đả thảo kinh xà đi?" Hẳn nguyên bản cho rằng Chu Viên sẽ đi chụp lên nhất trường, lại không nghĩ rằng ảnh chụp trung "Lưu thầy thuốc" Rõ ràng là một bộ bị Bá Vương ngành thượng cung bộ đáng.

Chu Viên nhớ tới vừa rồi trong phòng y tế một màn, sắc mặt không khỏi nhất bạch.

"Nếu là hẳn bị dọa chạy, biến người mờ mịt, nhưng liên không dễ tìm . Vạn nhất hẳn nường đối trường học hiểu rõ tường sử xấu, vậy biết làm sao được?" Dung Viễn giống như lo lắng nói.

Mĩ sắc trước mắt, Chu Viên Adrenaline tiêu thăng, không cần nghĩ ngợi liền vỗ ngực nói:"Chạy không được ! ta đi theo dõi hẳn !"

Nói xong không để ý chính mình hai chân mỗi nhuyển, ngực muộn đầu trạng huống, xoay người đặng đặng đặng lại hướng dưới lầu chạy.

Đâu Hà Lan hỏi:"Dung Viễn, người không phải muốn ngăn cản nàng tự sát sao? Vì cái gì đem kia phân lệnh truy nã cho nàng?"

Tối hôm qua quang não trắng đêm kiểm tra, đã tập trung trước mắt tiềm tàng tại a thị hơn một trăm danh các nơi truy nã phạm, xảo chi lại xảo,

trong đó một danh chính giả tá giáo y thân phận giấu ở nhất trung. Dung Viễn buổi sáng đến thời điểm liền mang theo kia trương lệnh truy nã, đệu Hà Lan vốn tưởng rằng hã là muốn nương địa lợi chi tiện đem cầm nã, thuận tiện cũng lĩnh một phần treo giải thưởng hảo xoa dịu trước mắt kinh tế khốn cực.

Dung Viễn cười cười, nói:"Người xem nàng hiện tại, còn sẽ tưởng tự sát sao?"

Ở trên mái nhà, xa xa, Dung Viễn nhìn thấy Kim Tư Bình xách một túi công văn đang tại cùng bảo vệ cửa trò chuyện, song phương nói vài câu sau, bảo vệ cửa khổng chế được chạy bằng điện co duỗi môn chậm rãi mở ra. Mắt thấy Kim Tư Bình muốn đi ra đi, Chu Viên hét lớn một tiếng, giống mai tiểu đạn pháo dường như tầng tầng đụng vào Kim Tư Bình bên hông, tiếp núi thịt áp đỉnh, ngồi ở Kim Tư Bình trên người không để hã lên, bảo vệ cửa đều bị sợ ngây người.

Trên quốc lộ, cấp bách bén nhọn xe cảnh sát còi vang thanh càng ngày càng gần.

Dung Viễn một tay cầm ở trong túi, một tay vuốt vuốt bị gió thổi loạn tóc, từ trên ban công đi xuống.

"Ta cũng không phải tâm lý thầy thuốc, sẽ không khai giải nàng thống khổ, cũng sẽ không chẩn đoán khiến nàng minh bạch sinh mệnh đáng quý chỗ. Nhưng ta có thể cho nàng xem vừa thấy chính mình cái kia hẹp hòi chật chội ngoài thế giới cảnh sắc, khiến nàng minh bạch, sinh hoạt có thể xa so nàng cho rằng càng thêm rộng lớn mạnh mẽ."

"Nếu như vậy nàng vẫn là muốn kiên trì đi tìm chết, kia liền thuyết minh, thống khổ rất sâu, sống ngược lại là tại chịu tội. Ta đây cũng liền không có lại đi ngăn cản tất yếu."

Dung Viễn cuối cùng đối đệu Hà Lan nói như thế.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Treo Giải Thưởng Truy Nã

Đệ nhị tiết khóa gian, đương Dung Viễn cùng Kim Dương tranh thủ đi thăm Chu Viên thời điểm, tình thế đã phát sinh pháo hôi nghịch tập biến hóa.

Hiệu trưởng chí đặc ý mẫn, chính mình học sinh trung ra như vậy tiểu anh hùng, thế nhưng đan thương thất mã bắt được cùng hung cực ác tội phạm, tuyên truyền đi ra ngoài là vô cùng tốt danh tiếng. Hơn nữa này cùng học tập thành tích còn không giống nhau, là trường học đức dục hiệu quả rõ rệt chứng minh, sau này tại thượng cấp kiểm tra cùng làm mẫu giáo bình xét trung đều là làm rạng rỡ thêm vinh dự một bút.

Lúc này liền hiện ra trường học đối đãi Dung Viễn cùng Chu Viên bất đồng. Dung Viễn đầu óc hảo, thành tích cao, tại nhiều lần lớn nhỏ khảo thí trung đều là nhất trung giáo dục trình độ kiểu mẫu, lấy hấn hiện tại trình độ chính là đi tham gia thi đại học cũng là nắm chắc, giáo lãnh đạo là vạn không dám khiến hấn mạo sinh mệnh nguy hiểm đi sáng tạo điểm cái gì "Anh hùng sự tích". Về phần đối Chu Viên, chính là con nhà người ta không đau lòng, chỉ suy xét chuyện này sẽ mang đến các loại vinh dự cùng chỗ tốt, lại không có một tia nghĩ đến Chu Viên trong quá trình này khả năng sẽ nhận đến cái gì thương tổn.

Chu phụ Chu mẫu cũng một chút không thấy phía trước đối Chu Viên bất mẫn cùng thâm oán, vây quanh ở Chu Viên bên cạnh hỏi han ân cần, còn kém không đem "Đây là nhà ta hài tử" Vài chữ viết ở trên mặt. Lúc này bọn họ đều không cảm giác Chu Viên xuân phì viên, mà là thấy thế nào như thế nào thông minh, bằng không vì cái gì toàn giáo sư sinh mấy ngàn

người đều không có nhận thấy được tội phạm chân diện mục, liền nhà bọn họ Chu Viên phát hiện đâu? Nhất là tại nghe đến cảnh sát hứa hẹn sẽ mau chóng đem tiền thưởng đưa lại đây về sau, hai người càng là cao hứng được mặt mày hồng hào.

Giờ này khắc này, phảng phất tất cả mọi người quên liền tại hai giờ trước Chu Viên ra xấu, cũng quên Chu phụ Chu mẫu đến cùng là cái gì mới đến bên trong trường học, mọi người cho nhau thối phòng, không khí vui vẻ thuận hòa. Chu Viên xấu hổ đến mặt đều đỏ lên, vài lần vội vã muốn thuyết minh cũng không phải chính mình phát hiện truy nã phạm chân diện mục, nhưng đều bị nhân đánh gãy .

Một niên cấp tương đối lớn cảnh sát phát hiện điểm này, đãi mọi người hàn huyên tạm thời kết thúc sau, cười nói:"Ta xem tiểu cô nương có lời muốn nói. Làm sao? Là về vụ án còn có cái gì tình huống muốn nói rõ sao?"

"Ta, ta không... Ta là nói, thực ra là..." Chu Viên đang muốn nói ra Dung Viễn danh tự, bỗng nhiên thấy Kim Dương cùng Dung Viễn liền đứng ở cổng, Dung Viễn dựng thẳng lên ngón tay làm một cấm thanh thủ thế, nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

Chu Viên cúi đầu, siết chặt trong tay lệnh truy nã, nhẹ giọng nói:"Ta cũng không có làm cái gì... Đều là vận khí tốt..."

...

"Xem ra cũng không cần chúng ta giúp nàng giữ thể diện, đi thôi." Dung Viễn nói.

Kim Dương gật gật đầu, hai người một trước một sau rời đi. Đi tới đi lui, Kim Dương đột nhiên phốc xuy một tiếng cười rộ lên. Dung Viễn mặc danh kỳ diệu xem hẩn một cái, hỏi:"Cười cái gì?"

Kim Dương cười nói: "Tiểu Viễn, Chu Viên trong tay kia trường treo giải thưởng lệnh truy nã, ta xem giống như chính là ta đưa cho người kia nhất trường, đúng không?" Kim Dương hai mắt thị lực đều là 5. 2, cách hai mét xa cũng có thể thấy rõ trên lệnh truy nã nhỏ nhất tự.

Dung Viễn bị kiềm hãm, vừa lúc lúc này lên lớp dự bị linh khai hỏa, hàm hồ nói: "Người xem sai lầm ! lên lớp, đi nhanh đi !" Dẫn đầu chạy về phòng học.

Kim Dương lại cười .

Hắn tự nhiên sẽ không nhìn lầm. Hắn cấp Dung Viễn lệnh truy nã là từ phụ thân văn kiện bên trong sao chép, cùng bên ngoài trong phố lớn ngõ nhỏ thiếp lệnh truy nã không giống nhau, không riêng rõ ràng độ cao rất nhiều, tư liệu cũng càng chi tiết. Trọng yếu nhất là, mặt trên còn có cảnh sát phi bảo mật văn kiện đánh số.

Kim Dương tưởng: Tiểu Viễn quả nhiên rất thiện lương. Chỉ là tại hắn giả tá đi WC rồi đi phòng học trong đoạn thời gian đó, đến cùng cùng Chu Viên ở giữa phát sinh chuyện gì thế cho nên nháo ra này mấy động tĩnh đến? Bất quá dùng loại này phương pháp, hiệu quả xác thật so với bọn họ hai người đi vào phòng bệnh thăm một vòng tốt hơn nhiều.

...

Ban đêm, Dung Viễn phòng ngủ bên trong bức màn đều bị kéo hảo, hắn ngồi ở trên ghế xoay, trong một bàn tay còn hoảng bút chì, quang não ở trước mặt hắn chiếu xạ ra một bức hư ảnh cảnh tượng.

Tinh tế màu xanh tia sáng cấu thành toàn bộ a thị 3D bản đồ, chi tiết đến một thân cây một miếng gạch. Trên bản đồ còn có hơn trăm điểm đỏ, nhìn kỹ, có chút điểm đỏ còn tại thường thường di động.

Đây là quang não theo dõi trung a thị sở hữu treo giải thưởng truy nã phạm tức thời vị trí phân bố đồ. Hiện tại đại đa số người đều có tùy thân mang theo di động thói quen, này sở tại vị trí liên có thể chính xác đến millimet; Cho dù có vài nhân không mang di động chung quanh cũng không có máy ghi hình, quang não cũng có thể tiêu ra này vị trí đại khái phạm vi. Chiếu này phân bản đồ, có thể nói một trao một chuẩn.

Bất quá Dung Viễn chỉ tính toán ra tay một lần, tốt quá hoá cùi bắp. Nếu không phải kinh tế thật sự khốn đốn, hẳn liên một lần ra tay đều không tưởng có.

Thực ra Dung Viễn nguyên bản tính toán khiến quang não xâm nhập phúc lợi xổ số khổng chế hệ thống, làm cho chính mình mua trường xổ số trung giải thưởng lớn . Chỉ là phát bóng nhân muốn gian lận, quang não cũng ngăn không được, bất đắc dĩ từ bỏ. Lợi dụng quang não tin tức thu thập năng lực, đi chơi cổ phiếu cũng có thể ích lợi xa xỉ, nhưng hẳn một chưa từng có tiếp xúc qua cổ phiếu cũng không có học tập qua kinh tế lý luận học sinh trung học, nếu mai kia xuống nước liền có thể thu hoạch rất dồi dào, nghĩ như thế nào đều rất đáng chú ý.

Mặt khác như là đồ thạch, đồ cổ nhật lậu, bán ra trong quang não tiên tiến kỹ thuật đời đã (vân vân) phương án, Dung Viễn cũng đều nhất nhất suy xét qua. Chỉ là hoặc là đều cùng chơi cổ phiếu như vậy để khiến người khác chú ý, hoặc là liền phải hoa rất dài thời gian cùng tinh lực đến bù lại lỗ hổng, nghĩ như thế nào đều có lẫn lộn đầu đuôi cảm giác.

Hẳn cần là công đức trị, cũng chỉ có công đức trị. Tiền tài bất quá là thu hoạch công đức trị cùng duy trì cơ bản sinh tồn cần một công cụ mà thôi.

Cuối cùng Dung Viễn quyết định, liền lấy này mấy truy nã phạm khai đao, lấy đạt tới hai người chiếu cổ mục đích .

Nhìn bản đồ một lát, Dung Viễn mệnh lệnh nói: "Đem tiền thưởng tối cao ba người tư liệu điều đi ra."

Ba phần điện tử văn kiện từ không trung trợt đến Dung Viễn trước mặt, Dung Viễn theo thứ tự điểm khai nhìn nhìn.

Đệ nhất phân, cầm giới tội phạm giết người Chu Đông, niên cận 23 tuổi, nguyên bản là một danh tiền đồ vô lượng a sinh viên, đã thi đậu a đại vật lý hệ thạc bác liên đọc. Nhưng là tại năm nay tháng sáu, hãn sống nương tựa lẫn nhau muội muội bị một phú nhị đại cùng này mấy cái hồ bằng cầu hữu luân j sau, nhảy lầu tự sát. Chu Đông báo án, nhưng bởi vì cảnh sát không có lấy được hữu lực chứng cứ, phú nhị đại bị vô tội phóng thích. Sau Chu Đông trong lòng cất lợi khí, xông vào phú nhị đại tại ktv tụ hội ghế lô, liên thống sáu người, phú nhị đại cùng một chân chó tử vong, còn lại nhân trọng thương.

Người này cảnh sát treo giải thưởng 5 vạn truy bắt, phú nhị đại phụ thân tư nhân treo giải thưởng 300 vạn, vi tiền thưởng kim ngạch đứng đầu.

Đệ nhị phân, là nhiều khởi đầu súng nghi phạm tội hiềm nghi nhân Ngô Minh Minh, hãn nguyên bản tại duyên hải một đại thành thị hỗn hắc, năm năm trước cảnh sát nghiêm đánh, đồng lõa đều bị trảo vào ngục giam, Ngô Minh Minh thân phụ cướp bóc, buôn lậu thuốc phiện, lừa gạt vợ vét tài sản, cầm giới đã thương người đẳng nhiều hạng tội danh bị truy nã. Từ nay về sau hãn tại bất đồng thành thị đào vong tán loạn, phạm phải nhiều khởi bắn chết sự kiện, là cực độ nguy hiểm nhân vật.

Sở hữu Ngô Minh Minh từng phạm án thành thị đều đối với hãn tuyên bố treo giải thưởng truy nã, thiếu thì 5 vạn, nhiều thì 30 vạn, toàn bộ cộng lại gần hai trăm vạn.

Đệ tam phân, là một x xâm nữ đồng tư nhân lớp bố tức lão bản Vương Xuân Sơn, hãn mượn dùng chức vụ chi tiện, xâm phạm tham gia học bố tức

nhiều danh nữ đồng, lớn nhất mười hai tuổi, nhỏ nhất mới bảy tuổi, thời gian dài đến mấy năm, thẳng đến một nữ hài đau đớn hoảng hốt dưới ra tai nạn giao thông mới ác hành bại lộ.

Cảnh sát đối Vương Xuân Sơn treo giải thưởng 10 vạn, người bị hại gia trưởng liên hợp đến treo giải thưởng kim ngạch đạt 115 vạn, đều tồn tại một cảnh sát giám thị tài khoản trung, hứa hẹn phạm tội hiềm nghi nhân một khi trao bộ là có thể đem tiền thưởng toàn bộ phân phát.

Dung Viễn xem xong ba người tư liệu sau, điểm điểm ảnh chụp trung Chu Đông tuổi trẻ tinh thần phấn chấn khuôn mặt, nói:"Đậu Hà Lan, giống như vậy tình có thể nguyên gia hỏa, bảo trì theo dõi, nhưng từ kế hoạch bên trong bài trừ."

Đậu Hà Lan hỏi:"Xin hỏi 'Tình có thể nguyên' tiêu chuẩn gì?"

Dung Viễn suy tư một lát, nói:"Phạm tội nguyên do không vì tư lợi, giết chết hại người hành vi phạm tội luy luy, không có thương tổn đến vô tội."

"Minh bạch." Đậu Hà Lan nói xong, lập thể bản đồ trung sáu bảy điểm đỏ liền cùng tiêu thất.

"Về phần này một ..." Dung Viễn đem Ngô Minh Minh tư liệu phóng đại, nhìn thấy mặt sau mấy tấm phạm tội hiện trường thảm thiết ảnh chụp, nói:"Như vậy nguy hiểm phần tử, không phải người thường có thể đối phó được . Nếu là thấy việc nghĩa hăng hái làm nhân không cần thận bị xử lý, còn muốn khẩu của ta công đức trị. Bỏ vào b kế hoạch."

"... Chúng ta không có b kế hoạch." Đậu Hà Lan bản mặt nhỏ nói.

"Rất nhanh liền có ." Dung Viễn chuyển bút, nói:"Trước đem bọn họ phân chia đi ra."

"Vâng." đậu Hà Lan đáp, lại là mấy cái điểm đỏ biến thành ám trầm màu tím.

Dung Viễn cuối cùng đem Vương Xuân Sơn chi tiết tư liệu mở ra, nói:"Gã này giao cho ta. Còn lại nhân người theo kế hoạch làm đi."

"Vâng." đậu Hà Lan nói, chiếm cứ toàn bộ phòng ngủ hư nghĩ bản đồ hóa thành vô số màu xanh quang điểm biến mất, quang não tại đậu Hà Lan trước mặt hình thành một cỡ bàn tay khéo léo màn hình, đậu Hà Lan đầy mặt nghiêm túc thao tác .

Nhân loại mắt thường không thể thấy sóng điện từ mang theo giả ngắn gọn tin tức lưu, hướng về này thành thị bốn phương tám hướng khuếch tán mà đi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ba Loại Khả Năng

Vệ Phong là phú cẩm hoa viên tiểu khu phiến nhi cảnh, luôn luôn gặp người trước mang ba phần cười, nhà ai có khó khăn đều sẽ chủ động đi lên giúp một tay, là nhiệt tình vì lợi ích chung lòng nhiệt tình, thâm được tiểu khu hộ gia đình yêu thích. Có chút về hưu nhàn ở nhà đại gia bác gái, cả ngày đều ham thích với cho hẩn tìm đối tượng, liền tính bị cự tuyệt nhiều lần cũng không nổi giận.

Nhưng là hôm nay, Vệ Phong cau mày, tâm sự tăng tăng, cúi đầu vội vã từ trên đường đi qua, có người cùng hẩn chào hỏi cũng không nghe thấy. Hẩn đi ra tiểu khu, trái phải nhìn quanh một chút, thấy một chiếc màu trắng BYD, đi qua kéo ra cửa xe liền chui đi vào.

"Ca, người đến." Vệ Phong chào hỏi.

"Ân." Ngồi ở trên ghế điều khiển trung niên nam nhân muộn thanh đáp. Hẩn gọi Ngô Chí Bình, cùng Vệ Phong ở giữa không có huyết thống quan hệ, chỉ là Vệ Phong nhập chức tới nay vẫn là hẩn tay cầm tay giáo, không phải huynh đệ hơn hẩn huynh đệ, cho nên mới như vậy xưng hô.

Ngô Chí Bình nói: "Người theo ta nói nói, đến cùng là như thế nào tình huống?"

Vệ Phong lấy di động ra: "Là như vậy, ta hôm nay buổi sáng thu đến một tin nhắn, ca người xem xem."

Ngô Chí Bình tiếp nhận nhìn thoáng qua, đến tín hiệu mã không có biểu hiện, nội dung lại rất kinh sợ, thẳng chỉ Vệ Phong phụ trách tiểu khu

bảo vệ cửa là một đem đồng thôn hai thôn dân ầu đã chí tử tại trốn truy nã phạm.

"Như thế nào? Đây tin tức có thể tin chắc sao?" Ngô Chí Bình hỏi. Hẳn biết, nếu chưa xác nhận, Vệ Phong cũng không khả năng bởi vì một nơi phát ra không rõ tin nhắn liền đem hẳn gọi lại đây.

"Ta ần hẳn nói thời gian điểm lên vòng tra xét," Vệ Phong quả nhiên nói:"Là thật có như vậy một hồi sự. Địa phương cảnh sát tuyên bố truy nã ảnh chụp... Ta thấy có điểm giống, nhưng lại không phải rất giống... Kiểu tóc cái gì biến hóa rất lớn, hẳn bây giờ còn để râu."

Ngô Chí Bình lại hỏi:"Kia hẳn bình thường làm người thế nào? Người lý giải sao?"

Vệ Phong lắc đầu nói:"Người này không quá yêu nói chuyện, bình thường muộn đầu tiến muộn đầu ra, lui tới không nhiều." Hẳn suy nghĩ một lát, lại nói:"Bất quá ta nghe nói hẳn ở trong này công tác thời gian dài như vậy, ngay cả di động cũng không có, cũng không ai thấy hẳn cấp trong nhà nhân gọi điện thoại... Không có nghe nói hẳn có cái gì thân thích bằng hữu."

Ngô Chí Bình suy xét một lát, đánh nhịp làm quyết định:"Như vậy đi, chúng ta hai người đi thăm dò một chút. Muốn cảm giác khả nghi, liền đem hẳn bắt lại đưa công an cục. Vạn nhất nghĩ sai, cùng lắm thì ta mời khách ăn cơm, bồi lễ nhận lỗi, cũng không có cái gì cùng lắm thì."

Kết quả Vệ Phong liền hô một tiếng truy nã phạm nguyên danh, kia bảo vệ cửa ngưng một chút, vắt chân liền chạy. Ngô Chí Bình ở phía trước bọc đánh chặn đường, giam giữ vừa vặn. Bọn họ đem người áp giải đến công an cục, lại phát hiện nơi này náo nhiệt được kinh người, mấy chục bất đồng chức nghiệp nhân chen tại không quá rộng mở văn phòng bên trong, làm cho cùng chợ như vậy, bình thường lười nhác công tác nhân viên người

người bận rộn đến mức chân đánh cái ót, nối tiếp điện thoại văn viên tiểu muội đều chạy mang lên một trận Tiểu Phong.

"Đây là làm sao? Phát sinh cái gì đại án yếu án sao?" Ngô Chí Bình bắt lấy một chạy qua trước mắt người quen hỏi.

"Lại tới nữa một?" Người quen nhìn thoáng qua bị bọn họ hai người kẹp ở bên trong nam nhân, giống như lập tức liền minh bạch sao thế này, quay đầu hô một tiếng:"Tiểu Vương, đến đêm này một quan đến hầu hỏi thất đi." Sau đó cùng bọn họ hai người nói:"Đều là đồng hành, ta cũng không tiếp đón các người, chính mình tìm địa phương tọa..." Sau đó hắn lại nhớ đến hiện tại công an cục trạng huống, nói:"... Khả năng cũng không địa phương ngồi, tùy tiện tìm chỗ đợi đi, đợi một hồi gọi đến các người thời điểm đi làm ghi chép. Ta còn có chuyện đi trước a !" Nói xong liền vội vàng đi.

Ngô Chí Bình cùng Vệ Phong đành phải đem nhân giao cho cái kia gọi "Tiểu Vương" cảnh sát khảo lên, sau đó làm đăng ký, xem xem thính bên trong mau ngay cả trạm nhân địa phương cũng không có, hai người liếc nhau, dứt khoát đi đến bên ngoài, tại trên bậc thang ngồi xuống.

Ngô Chí Bình vừa điểm một điếu thuốc, liền thấy một chiếc xe bus dừng ở công an cục cổng lớn, mười mấy mới 11-12 giờ cao hứng phần chần vây quanh một mập mập nam nhân đi vào công an cục. Bị bọn họ chen ở trung gian cái kia béo nam nhân mặt mũi bầm dập, đi đường khập khiễng, hai tay còn bị trói tay sau lưng, nhìn qua phá lệ đáng thương.

Ngô Chí Bình khỏi từ khe hở gian rơi xuống.

"Ca... Đây là có chuyện gì a?" Vệ Phong nhìn theo kia một đám người vô cùng náo nhiệt xông vào công an cục, mờ mịt hỏi.

"Lão tử như thế nào biết !" Ngô Chí Bình tức giận nói.

...

a thị công an cục hiệu suất luôn luôn rất cao. Tại hôm nay sáng sớm bị traỏ bộ đưa tới truy nã phạm nhân số hiện ra bạo tạc thức tăng trưởng xu thế chi sơ, điều tra hình sự trung đoàn liền vì thế hoá tốc thành lập chuyên án tổ, chuyên án tổ tổ trưởng chính là điều tra hình sự một đội đại đội trưởng Âu Dương Duệ, đồng thời còn từ các chi đội điều động rất nhiều người đến ứng phó. Liền tính như vậy, mọi người vẫn là bận rộn đến mức giống con quay đường như xoay quanh.

Âu Dương Duệ đứng ở tầng hai trong văn phòng, cách trong suốt thủy tinh cửa sổ có thể nhìn thấy tầng một đại sảnh kín người hết chỗ.

"Cho tới bây giờ, đưa tới bao nhiêu nhân?" Âu Dương Duệ hỏi.

"Hai mươi ba... Không, hai mươi bốn ." Trả lời người là hãn phó đội trưởng Giang Tuyền, khi nói chuyện vừa lúc thấy một đám hài tử áp béo nam nhân tiến vào,"Hầu hỏi thất mau tắc không được."

"Đem cơ bản có thể xác nhận truy nã phạm đều đưa đến trại tạm giam đi, thậm vấn trước áp sau. Như vậy thị dân làm tốt ghi chép, kí thưởng tin tức về sau liền khiến bọn hãn đi về trước, những người này biết đến tình huống cũng có hạn." Âu Dương Duệ phân phó nói.

"Nhưng là..." Đứng ở bên cạnh một người tuổi còn trẻ nữ cảnh có chút khó xử nói:"Có mấy người nói yếu lĩnh treo giải thưởng, không cho tiền thưởng liền không đi."

"Tiền thưởng sao có thể nói lĩnh liền lĩnh, dù sao cũng phải trước đem người bị tình nghi xác nhận lại nói. Người thái độ cường ngạnh một điểm..." Âu Dương Duệ nói, mắt nhìn cấp dưới Tiểu Lộc như vậy nhu nhược biểu tình, ngạnh sinh sinh sửa miệng nói:"Người khiến lão Lý đi, hãn ứng phó cái loại này nhân có kinh nghiệm. Người cùng Hoàng phó đội đi làm ghi chép."

"Vâng, ta này liền đi làm." Nữ cảnh đáp ứng một tiếng, xoay người chạy bước nhỏ rời đi.

Âu Dương Duệ thở dài, cầm lấy đặt lên bàn mấy phen ghi chép sao chép kiện, cứ việc hăn đã nhìn vài lần, nhưng vẫn là lại từng câu từng từ từ đầu xem lên, bên cạnh còn viết không thiếu phê chú.

"Bao nhiêu năm không có bị bắt truy nã phạm đều sa lưới, người cũng cao hứng một điểm nha ! như vậy phát sầu làm gì?" Giang Tuyền cho hăn đổ một chén nước, khuyên.

Âu Dương Duệ xoa xoa trán, nhìn bên ngoài chen lẫn đám người, nhíu mày nói:"Những người này đều là quân cờ, sau lưng nhất định có một phía sau màn thôi thủ, hoặc là một hoặc mấy cái thần thông quảng đại nhân, hoặc là thế lực không nhỏ thần bí tổ chức, không đem phía sau màn gia hỏa bắt được đến, ta như thế nào có thể yên tâm?"

"Ta ngược lại cảm giác, mặc kệ đối phương là người khác vẫn là tổ chức đoàn thể, ít nhất trước mắt xem ra vẫn là đứng ở chính nghĩa bên này ." Giang Tuyền cũng cho mình đổ ly nước, uống một ngụm nói:"Người truy tìm được thật chặt, cẩn thận đem nhân bức đến mặt đối lập đi."

Âu Dương Duệ không tán đồng nói:"Không quan trọng chính nghĩa vẫn là phi chính nghĩa, trọng điểm là một hòa bình ổn định thành thị không cần có loại trình độ này thực lực tồn tại, đây là uy hiếp thành thị an toàn bom hẹn giờ. Bằng không hăn nguyện ý thiện lương thời điểm tự nhiên nhẹ nhàng, vạn nhất đi làm ác, tạo thành nguy hại thẳng qua phía dưới này mấy cận bã gấp trăm lần ngàn lần không chỉ !"

"Có hay không phạm tội ý thức không trọng yếu, chỉ cần có phạm tội năng lực chính là sai sao?" Giang Tuyền trợn trắng mắt, nói:"boss, muốn chiếu người loại này thuyết pháp, người liền nên đem khắp thiên hạ nam nhân đều thiện, bằng không đều có khả năng phạm cường j tội; Khắp thiên

hạ đao thương đều chưa thu, bằng không khả năng sẽ có người cầm giới giết người; Tốt nhất còn đem nhân mệnh đều khâu lên, thủ cũng đoá, bằng không tổng có phạm tội khả năng tính."

"Đừng cho ta càn quấy nói bậy !" Âu Dương Duệ cầm lấy túi văn kiện vỗ một chút Giang Tuyền đầu,"Người cũng lại đây cho ta phân tích phân tích. Chí ít phải biết này khóa bom hẹn giờ đến cùng muốn làm gì ! vạn nhất không cẩn thận dẫn bạo, nó lại có bao nhiêu lớn lực phá hoại !"

"yes,sir !" Giang Tuyền lười biếng kính một không quá tiêu chuẩn lễ, sau đó cười hì hì hỏi:"boss, người có hay không chú ý tới, trước mắt đưa tới những người này, tất cả đều là treo giải thưởng truy nã phạm?"

"Treo giải thưởng truy nã phạm?" Âu Dương Duệ sửng sốt, nhanh chóng lật ra ghi chép nhìn nhìn, phát hiện quả nhiên như vậy, tự nhủ hỏi:"Tại trốn tội phạm nhiều như vậy, vì cái gì những người này tất cả đều là cảnh sát công khai treo giải thưởng truy nã phạm?"

Không đợi Giang Tuyền trả lời, Âu Dương Duệ một bên thông thả bước, một bên chính mình làm ra trả lời.

"Cái thứ nhất khả năng, đối phương thu hoạch tư liệu thủ đoạn hữu hạn. Cảnh sát bên trong bảo mật văn kiện rất khó làm đến tay, cho nên đều là công khai tư liệu. Điểm này cùng tìm kiếm ra phần đông truy nã phạm thủ đoạn không hợp... Nhưng có lẽ đối phương thế lực, không có giả tưởng như vậy không chỗ không ở."

"Cái thứ hai khả năng, đối phương lợi dụng truy nã phạm cùng thị dân muốn mau chóng lãnh đạo treo giải thưởng tâm lý, tiêu hao a thị cảnh sát cảnh lực, điệu hổ ly sơn, nhân cơ hội này làm những gì sự."

"Cái thứ ba khả năng, đối phương không phải một tổ chức khổng lồ, mà là số ít nhân, có kỹ thuật, có năng lực, thế nhưng khuyết thiếu tài chính."

Cho nên áp dụng tàng mộc vu lâm thủ đoạn, xen lẫn ở này mấy phổ thông thị dân trung lĩnh truy nã phạm tiền thưởng."

"Mà nếu là loại thứ ba khả năng mà nói..." Giang Tuyền ngắt lời nói: "Kia này mấy tiểu tằm đều là thăm dò hòn đá, chân chính đại ngư, nhất định sẽ trong mấy ngày kế tiếp xuất hiện. Chúng ta chỉ cần xem lĩnh tối treo cao tiền thưởng người là ai là được."

Âu Dương Duệ chính là ý nghĩ như vậy, hắn ném xuống ghi chép, đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn phía dưới như cũ lục tục tràn vào đến tân truy nã phạm, ánh mắt sắc bén, như hùng cú thiên không chuẩn bị đi săn hùng ưng.

...

Tịch dương dư huy đem thiên không nhiễm được hỏa hồng, Dung Viễn mang đỉnh đầu màu lam tro mũ lưỡi trai, tại đậu Hà Lan chỉ dẫn dưới, cách mấy chục mét, xa xa theo ở đi ra ngoài mua sắm Vương Xuân Sơn mặt sau.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Dừng Ngay

Mặc cái nào nhận thức Vương Xuân Sơn nhân, đều sẽ không cho rằng hắn sẽ là một tội không tha thứ tại trốn truy nã phạm.

Hiện năm đã bốn mươi bảy tuổi Vương Xuân Sơn có chút hói đầu, mắt tròn, chiêu phong nhĩ, mập mạp, có vẻ rất phúc hậu, cười tủm tỉm bộ dáng thậm chí có điểm ân cần khả ái. Hắn diện mạo không thuộc về hảo xem một loại, thế nhưng lại để người vừa thấy liền cảm giác thân cận tin cậy. Ở tại chung quanh hài tử vô luận lớn nhỏ đều một chút cũng không sợ hắn, có thời gian thời điểm liền yêu tìm hắn ngoạn, hơn nữa mặc kệ bọn họ như thế nào hạt hồ nháo, Vương Xuân Sơn bao giờ cũng cười ha hả, chưa bao giờ vì thế quát lớn bọn họ.

Tại đây phiến tam giáo cứu lưu hỗn cư lão hẻm bên trong, Vương Xuân Sơn lấy một bộ người hiền lành bộ dáng thành công dung nhập đi vào, chẳng những chưa từng có bị kia vài hỗn hỗn ác bá nhóm khi nhục, ngược lại nhân duyên vô cùng tốt. Tại đây phi thường bài ngoại địa phương, ngoại nhân nếu muốn đi vào thảo bộ hắn, tất nhiên sẽ nhận đến thật lớn lực cản -- đương nhiên, đây là tại lão hẻm bên trong nhân không biết Vương Xuân Sơn chân diện mục dưới tình huống.

Có thể nói, này nhân cho mình độ một tầng vô cùng tốt bảo hộ màng.

Mỗi buổi chiều, Vương Xuân Sơn đều sẽ từ lão hẻm bên trong đi ra, tại phụ cận một tiểu siêu thị bên trong mua chút sinh hoạt đồ dùng, lại đến ngã tư đường khẩu báo chí tạp chí đình mua thượng mấy phân gần nhất báo

chí. Dung Viễn liền tại ly siêu thị không xa một quán ven đường ngồi chờ hăn.

Đầy mỡ nị trên bàn bày Dung Viễn điểm hảo thịt nướng cùng nước trà, nhưng chỉ xem này vệ sinh tình huống, Dung Viễn cũng không có khẩu vị. Hăn biên giả vờ chơi di động đẳng Vương Xuân Sơn đi ra, biên nghe đậu Hà Lan ghé vào lỗ tai hăn thấp giọng hội báo kiểm tra đến có liên quan Vương Xuân Sơn tình huống.

Vương Xuân Sơn cũng là ngoan nhân. Tại sự tình bại lộ về sau hăn vốn đã bị địa phương cảnh sát trao bộ quy án, sau lại tại nơi tạm giam cố ý chọc giận cùng tù thất phạm nhân bị đánh một trận. Thương thế nghiêm trọng, cảnh sát không thể không đem hăn đưa đến bệnh viện chạy chữa, kết quả tại nằm viện trong lúc Vương Xuân Sơn có ý định phóng hỏa chế tạo hỗn loạn, nhân cơ hội chạy trốn.

Hăn ẩn thân tại a thị lão hạng đã hơn một năm, trong lúc công bố chính mình là tại trên mạng tiếp lái buôn nhân viết trình tự trình tự thiết kế viên. Lão hạng nhân phần lớn sơ trung cũng không có thượng hoàn liền bắt đầu hỗn xã hội, cũng phân biệt không ra hăn trong lời nói thật giả cùng trình độ cao thấp, ngược lại đối với này vị "Cao tri thức phần tử" Rất là tôn kính, đối với hăn suốt ngày cũng không đi ra ngoài công tác cũng không hoài nghi.

"Dung Viễn, còn có một sự kiện." Đậu Hà Lan khó được có chút chần chờ.

"Ân?" Dung Viễn cảm giác kỳ quái, đậu Hà Lan luôn luôn là giống người máy như vậy nói một là một, không có do dự hoặc là suy nghĩ biến chuyển như vậy cảm tình hóa biểu hiện.

"Vương Xuân Sơn sở phạm án kiện, bởi vì thời gian chiều ngang đại, đương sự ký ức hỗn loạn, không có thân là bên thứ ba mục kích chứng

nhân, cảnh sát thủ chứng độ khó rất lớn, chỉ đạt được phi thường thừa thốt vật chứng." Đâu Hà Lan đã kiểm tra Vương Xuân Sơn nguyên sở tại cảnh sát tư liệu.

"Cho nên, liên tính hãn bị bắt quy án, cũng sẽ không hình phạt quá nặng?" Dung Viễn hỏi.

"Là. Bởi vì khuyết thiếu chứng cứ, dựa theo z quốc pháp luật, xử phạt biên độ hãn là ba năm trên đây mười năm trở xuống tù có thời hạn. Cho dù pháp viện từ trọng phán quyết, cũng sẽ không vượt qua này phạm vi. Mặt khác... Trên sinh lý hoặc là trên tinh thần có chỗ thiếu hụt hoặc là nhỏ tuổi, không thể độc lập chính xác biểu đạt ý chí của mình nhân, không thể trên toà án làm chứng. Vương Xuân Sơn nhất án người bị hại, đại đa số đều thuộc về loại tình huống này. Lớn tuổi người bị hại trung, kỳ phụ mẫu thân nhân xuất phát từ duy hộ này danh dự cùng bình thường sinh hoạt suy xét, cơ bản đều không cho phép các nàng ra tòa."

Dung Viễn buông xuống di động, trong lòng một trận phiền muộn. Hãn cũng không cho rằng chính mình có Kim Dương như vậy thiện lương, nhưng hãn cũng có chính mình giới hạn. Vương Xuân Sơn người như thế ghê tởm làm người ta buồn nôn, nếu đem hãn giao cho pháp luật chế tài, cuối cùng lại mượn dùng pháp luật lỗ hồng, chỉ đóng lại vài năm là có thể tiếp tục làm xằng làm bậy... Kia trảo hãn còn có cái gì ý nghĩa?

Thậm chí pháp viện có thể hay không thật cho hãn hình phạt cũng không nhất định, tỷ như Dung Viễn lập tức liền có thể nghĩ đến, nếu cảnh sát lấy được số ít chứng cứ phát sinh mất đi, hư hao, hoặc là chứng minh cảnh sát tại thủ chứng quá trình bên trong sử dụng phi pháp thủ đoạn -- về phần làm như thế nào đến điểm này, liền xem cá nhân thủ đoạn, Dung Viễn trong đầu nháy mắt liền có bảy tám chủng phương án toát ra đến -- lại đối người bị hại cùng với thân nhân uy bức lợi dụ, kia Vương Xuân Sơn cuối cùng vô tội phóng thích khả năng đều có !

Tại Dung Viễn còn không có tưởng hảo nên làm cái gì bây giờ thời điểm, Vương Xuân Sơn liền đi ra . Được đến đậu Hà Lan nhắc nhở, Dung Viễn lập tức ở trên bàn buồng xuống tiền, áp áp mũ lưỡi trai, xa xa theo đi lên.

Vương Xuân Sơn ưỡn bụng, trên đường bị mấy cái lão hạng hài tử ngăn lại, quần xong một lát sau mới lắc lư du hướng đi tiểu siêu thị. Dung Viễn tại cách đó không xa đợi nửa giờ tả hữu, mới gặp Vương Xuân Sơn xách hai đại túi nilon đi ra. Dung Viễn lập tức đuổi kịp.

Đi đến nửa đường, Vương Xuân Sơn cước bộ bỗng nhiên nhất đồn, Dung Viễn cho rằng chính mình bị phát hiện, nhất thời khẩn trương lên. Đã thấy Vương Xuân Sơn tả hữu xem xem, xách gói to đi đến góc một hẻm tối bên trong, đem túi nilon đặt xuống đất, giấu ở sau cây liễu bắt đầu phóng thủy.

Dung Viễn thầm kêu "Trời cũng giúp ta", nhanh hơn cước bộ đi qua, ai ngờ liền tại vừa tiếp cận Vương Xuân Sơn thời điểm, chuông di động thanh bỗng nhiên vang lên. Dung Viễn trong lòng thầm mắng một tiếng, gặp đã có người qua đường theo bản năng vọng lại đây, Vương Xuân Sơn cũng hệ thất lưỡng quần từ thụ sau đi ra, Dung Viễn đành phải làm bộ như đi ngang qua bộ dáng từ bên cạnh vội vàng đi qua.

Dung Viễn chuyển được điện thoại, Kim Dương thanh âm từ bên trong truyền ra đến:"Tiểu Viễn, mẹ ta làm cá trích canh, ta cho người đưa lại đây. Người ở nơi nào đâu?"

Dung Viễn hít sâu một hơi, chậm rãi phun ra, có chút vô lực nói:"Ta đi ra mua đồ, lập tức liền trở lại."

"Kia hảo, nhanh lên nhi a." Kim Dương nói xong, cúp điện thoại.

Dung Viễn quay đầu xem một chút đã nuốt sống Vương Xuân Sơn thân ảnh lão hạng đầu phố, hơi mím môi, vội tay đánh một chiếc taxi về

nhà.

...

"Ừng ục ùng ục ùng ục..."

Màu lam ngọn lửa liếm láp đáy nồi, màu trắng sữa cá trích canh sủi bọt khí, nồng đậm hương vị phát ra. Kim Dương một bên nhiệt canh cá, một bên nói liên miên cần hần nói một ngày thú sự -- hần có một hạng đặc biệt bản sự, lại bình thản chán nản sự tình kinh hần vừa nói, đều trở nên thú vị dạt dào lên, liền tính là đáng giận đến cực điểm hần ở trong mắt hần cũng có khả ái chỗ. Dung Viễn không thích nói chuyện, lại thích cùng Kim Dương nói chuyện phiếm. Chỉ là hôm nay, hần câu được câu không hòa cùng, thập phần không yên lòng.

Kim Dương nhìn đi ra, lại không có nói cái gì. Hần nhìn canh cá nhiệt hảo, đóng lại hỏa bưng xuống, sau đó lại nói:"Đúng, ta ba theo ta nói, hôm nay công an cục đặc biệt náo nhiệt ! thật nhiều chạy trốn nhiều năm truy nã phạm đều bị trảo bộ quy án, chỉ là vì làm ghi chép, trong cảnh cục nhân liền bận rộn đến mức xoay quanh, còn từ mặt khác chi đội điều không ít người lại đây, sau còn có một loạt sự tình, phỏng chừng một hai tháng đều nhàn không xuống dưới."

Nghe được chính mình kế hoạch bút tích, Dung Viễn rốt cuộc nhắc tới vài phần tinh thần, liền nghe Kim Dương nói tiếp:"Nghe nói cảnh cục còn vì thế thành lập một chuyên án tổ, nói muốn bắt lấy cái gì phía sau màn độc thủ."

"Phía sau màn độc thủ?" Dung Viễn hỏi lại.

"Đúng vậy, nghe nói hôm nay này cộc sự là có người cố ý thôi động, mục đích còn không minh xác. Nhưng chuyên án tổ giống như đã có điều tra phương hướng, chung quy kia bên trong người đều là a thị đội điều tra

tin anh, người nào có thể tránh được bọn họ toàn lực đuổi bắt?" Kim Dương nói.

Dung Viễn trầm mặc.

"Được rồi, ta đi về trước, người thừa dịp nhiệt ăn đi." Kim Dương giải xuống tạp dề, vỗ vỗ tay nói. Đối hảo giày lâm đi ra ngoài thời điểm, lại không yên lòng dặn dò nói:"Nếu là còn có dư hạ, sáng mai người nhiệt thời điểm nhớ rõ, đốt tới thủy sôi trào là có thể ! phí ! đăng ! từ này người biết đi? Đừng giống lần trước như vậy lại đem nồi thiêu xuyên." Vì hình tượng cụ thể, hắn còn vươn ra một bàn tay mô phỏng xuống nước mặt sôi trào bộ dáng, nhìn xem Dung Viễn một trận hỏa đại.

"Hảo hảo, người mau cắt đi." Dung Viễn đem hắn đẩy ra đi. Cửa vừa đóng lên, Dung Viễn sắc mặt liền trầm xuống dưới.

"Đậu Hà Lan, đem hôm nay buổi chiều ta đi ngang qua địa phương theo dõi tất cả đều xóa đi. Còn có, toàn lực theo dõi đội điều tra tin tức, ta muốn biết chuyên án tổ đều có những người nào, tiến triển tới trình độ nào, điều tra phương hướng là cái gì. Có bất cứ dị thường tin tức, đều lập tức hướng ta báo cáo."

"Vâng." đậu Hà Lan hỏi:"Kia Vương Xuân Sơn..."

"Trước buông xuống, nhất thời không vội." Dung Viễn nói. Hắn nhớ tới buổi chiều chính mình hành động, nếu không phải Kim Dương điện thoại đến đúng lúc, có lẽ hắn hiện tại đã tiến vào vài người nào đó trong mắt .

Dung Viễn bỗng nhiên lại nghĩ đến, hôm nay buổi chiều Kim Dương chạy một chuyến này, tựa hồ... Chính là chuyên môn vì hướng hắn truyền đạt tin tức này như vậy.

-- nhưng là khả năng sao? Hẳn hẳn là, cái gì cũng không biết mới đúng.

Ý nghĩ này chỉ là chợt lóe, Dung Viễn lại đem tinh lực tập trung đến suy tư chính mình hay không có cái gì địa phương lộ ra qua sơ hở.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Kế Hoạch B

"Dung Viễn, đây là chuyên án tổ thành viên tư liệu." Nửa giờ về sau, Dung Viễn vừa ném qua cơm tối, đệ tử Hà Lan kiểm tra cũng đã có kết quả.

Dung Viễn điểm khai điện tử tư liệu, lật ra một lần. Chuyên án tổ thành viên các lý lịch huy hoàng, nhưng tối khó giải quyết, là gọi Âu Dương Duệ cùng Giang Tuyên hai người.

Âu Dương Duệ, ba mươi bảy tuổi, a thị điều tra hình sự một đội trưởng. Hắn là sinh trưởng ở địa phương a thị nhân, không có xuất dương lưu học, cũng không có đọc thạc học tiến sĩ, chính là một sở phổ thông cảnh sát viện giáo tốt nghiệp. Nhưng hắn phụ thân, tổ phụ, tăng tổ phụ... Thượng số thất đại đều tại trong nha môn nhậm công chức, luận lên đối phó tội phạm bản sự đến, kia tại nhà bọn họ nhưng là đòi đòi miệng tai tương truyền, truyền thừa gần hai trăm năm bản lĩnh, trảo tặc bộ đạo trên cơ bản là hắn dung nhập cốt nhục bản năng, tam giáo cửu lưu thủ đoạn có lẽ có hắn không kiến thức qua, nhưng không có hắn không có nghe nói qua .

Này nhân không riêng khôn khéo cơ trí, thân thủ hơn người, luận lên tâm tính chi cứng cỏi càng là nhất đẳng nhất . Tại hắn vừa mới bắt đầu công tác thời điểm gặp một cộc đại án, đối thủ là tại trong ngoài nước tung hoành nhiều năm mà bất bại thần thủ đạo tặc, kết quả Âu Dương Duệ chính là truy được hắn trên trời không đường dưới đất không cửa, hai người một đuổi một chạy cơ hồ chạy biến toàn bộ z quốc, cuối cùng thần thủ tại còn kém mấy mét liền có thể vượt qua quốc cảnh tuyến thời điểm bị Âu Dương Duệ bắt, tình tiết chi khúc chiết ly kỳ hơn xa các loại m quốc đại phiến.

Về phần Giang Tuyền, hẳn nguyên là m Quốc hoa duệ, hai mươi hai tuổi về nước về sau sửa thành z quốc quốc tịch. Này nhân sinh ra phú quý, lại là phú nhị đại trung chiến đấu cơ, hai mươi xuất đầu cũng đã ra sức học hành m quốc nổi danh đại học tiến sĩ học vị, tinh thông luật học, phạm tội học, phạm tội tâm lý học, điều tra học đẳng môn học, bác văn cường thức, trí nhớ hảo cơ hồ có thể xưng là đã gặp qua là không quên được. Như vậy một vô luận phương diện nào đều có thể xưng là thiên tài nhân, lại tại hai mươi hai tuổi kia một năm buông tay hết thầy tại m quốc vinh dự cùng tiền đồ, lẻ loi một mình đi đến z quốc. Hai mươi ba tuổi khi tiến vào a thị cảnh cục, ngăn ngủi năm năm liền trở thành điều tra hình sự một đội phó đội trưởng. Nếu không phải hẳn thường xuyên không có cái gì nhiệt tình mà nói, có lẽ còn sẽ thắng càng nhanh. Mà hẳn sở dựa vào, không phải gia thế cũng không phải tiền tài, là hẳn thật sự phá án tỷ lệ toàn a thị tối cao thành tích.

"Dung Viễn, kinh tính toán, người có thể thắng được này hai người liên thủ tỷ lệ thấp hơn 5%, có thể từ bọn họ lòng bắt trung an nhiên đào thoát tỷ lệ thấp hơn 23%. Đề nghị trước mắt tạm dừng kế hoạch, bảo trì mai phục, để tránh này phong mang, khác tìm phát triển thời cơ." Đậ Hà Lan trải qua tính toán so đối song phương thế lực, kinh nghiệm, năng lực về sau, như thế đề nghị nói.

Dung Viễn nhưng không có tán đồng:"Khai cung không có quay đầu tên. Không có điều tra rõ ràng cảnh sát tư liệu liền tùy tiện hành động, là của ta sai lầm. Nhưng nếu đã kéo ra màn che, lại giấu đến giả vờ chính mình không tồn tại, khả năng sao?"

Đậ Hà Lan ngửa đầu nhìn Dung Viễn ánh mắt nói:"Thế nhưng chuyên án tổ đã bắt đầu điều tra sở hữu bắt lấy truy nã phạm đi lĩnh treo giải thưởng người. Chỉ cần người vừa xuất hiện, liền sẽ trở thành bọn họ hoài nghi mục tiêu. Này cùng người bảo toàn tự thân mục tiêu đệ nhất không hợp." Tựa hồ là vì tỏ vẻ chính mình lo lắng, nó kia đối hắc bạch

phân minh ánh mắt biến thành hai tiểu hắc điểm điểm, lông mi cũng trình bát tự hình bỏ xuống đến.

"Không sai, cho nên... Nên bỏ qua gì đó vẫn là muốn bỏ qua." Dung Viễn hoài niệm một giây kia mắt thấy liền muốn bay vào túi hơn một trăm vạn, sau đó đem chi triệt để quên đến sau đầu."Đậu Hà Lan, kế hoạch sẽ không đình chỉ, nhưng muốn làm ra cải biến."

"Đệ nhất, hiện tại liền khởi động b kế hoạch, đem Ngô Minh Minh thả ra đi hấp dẫn cảnh sát lực chú ý." -- hẳn hiện tại đương nhiên đã có b kế hoạch an bài bố trí.

"Vâng." đậu Hà Lan lập tức đáp.

"Đệ nhị, đối tội phạm lòng bắt không lại giới hạn ở treo giải thưởng truy nã phạm, cũng không lại giới hạn trong a thị. Xuyên nhập các nơi cảnh cục bên trong tư liệu, tìm đến tội phạm cứ dựa theo phía trước nguyên tắc: Tình có thể nguyên giả phóng, cùng hung cực ác tiến b kế hoạch."

"Này cần thời gian rất lâu." Đậu Hà Lan nhắc nhở nói. Quang não xâm nhập trên lý luận là nháy mắt hoàn thành, nó nội hạch đủ để thoải mái ứng phó loại cường độ này công tác. Nhưng đối mặt z quốc gạt người vô song, liền tính là trước vào trăm năm khoa học kỹ thuật trình độ quang não cũng không thể không quỳ . Tại a thị bản địa hoàn hảo, nhưng muốn vượt tình khóa tiến hành như vậy không hề tìm tòi lượng, quang não tốc độ liền muốn trì hoãn rất nhiều, thật sự là tin tức truyền lại tốc độ không như mong muốn nguyên nhân.

"Không quan hệ, từ từ đến, hỏa còn không có đốt tới lông mi đâu." Dung Viễn không nóng nảy. a thị nhân khẩu hơn hai ngàn vạn, quang não cùng [công đức bộ] lại là siêu hiện thực tồn tại, điều tra hình sự một đội liền tính là Tề Thiên Đại Thánh chuyển thế, nếu muốn tìm ra hẳn đến cũng không phải dễ dàng như vậy .

"Vâng." đậu Hà Lan nhìn qua tựa hồ cũng yên tâm, lại khôi phục bình thường vô cơ chất ánh mắt.

Dung Viễn rốt cuộc kiềm chế không trụ hảo kỳ, hỏi:"Người cái kia..."
Hắn chỉ chỉ hai mắt của mình,"... Là sao thế này?"

"Nga, đây là ta từ trên mạng học tập nhan văn tự." Đậu Hà Lan nhẹ nhàng băng quơ nói:"Loại này văn tự phi thường thú vị, có thể có đơn giản đường cong ký hiệu tỏ vẻ phức tạp nhân loại cảm tình, đồng thời còn kiêm cụ bán manh công hiệu. Ta nhận thức lợi dụng nhan văn tự có thể hữu hiệu hạ thấp người đối với ta đề phòng tâm cùng làm bất hòa cảm xúc, có lợi cho cải thiện khế ước giả cùng khí linh ở giữa quan hệ, đồng thời còn có thể thông qua phi ngôn ngữ phương thức khiến người càng trực quan minh bạch ý nghĩ của ta. Người cảm giác thế nào?" Nó cuối cùng cư nhiên còn hỏi lại khế ước giả cảm thụ.

Dung Viễn khước miệng giật giật: Nhan văn tự dùng tốt, người liền đem hai mắt của mình đều biến thành nhan văn tự sao? Biết một người bình thường đột nhiên biến thành truyện tranh phong có bao nhiêu kinh sợ sao?

Thổ tào dục vọng lặn tới lặn lui, cuối cùng Dung Viễn miễn cưỡng nói:"... Rất tốt."

"Ta cho rằng người những lời này nói được nghĩ một đằng nói một nẻo. Quang não phân tích kết luận cũng là giống nhau." Quyền đầu tiêu nhân ánh mắt biến thành một đôi đầu tên [→ →] tỏ vẻ hoài nghi.

Dung Viễn:"..."

-- người đủ !

...

Một ngày công tác kết thúc, nguyệt thượng Trung Thiên thời điểm về nhà, liền tính là bị hí xưng là "Sắt thép chi khu" Âu Dương Duệ cũng không khỏi cảm giác nhẹ nhàng thở ra. Hắn buông ra cổ áo, quán trên sofa, vừa động đều không tưởng động, nếu không phải đói đến muốn chết, thật sự là tùy thời đều có thể ngủ đi.

"Đinh đông ! đinh đông !"

Đặt ở một bên di động đột nhiên vang lên tin nhắn nhắc nhở âm. Âu Dương Duệ cầm lấy đến không chút để ý vừa thấy, tiếp thân thể mạnh ngời thẳng, toàn thân tràn ngập một cỗ bức nhân sắc bén, nào còn có nửa phút phía trước lười nhác uể oải bộ dáng?

Âu Dương Duệ thê tử bưng nhiệt hảo đồ ăn từ phòng bếp đi ra, liền thấy Âu Dương Duệ đã đổi hảo quần áo, đang tại hưởng trên chân giày đi mưa.

"Người lại muốn đi ra ngoài?" Thê tử lo lắng hỏi một câu, nàng biết khuyên can là không có dùng, trong tư tâm lại căn bản không tưởng hắn như vậy liều mạng.

Tâm hoài thiên hạ nam nhân, không biết hắn phía sau chờ đợi thê nhi muốn chịu đựng như thế nào cô tịch cùng thống khổ.

Âu Dương Duệ đi tới ôm lấy nàng, hôn một chút trán, nói:"Xin lỗi, ta đêm nay có trọng yếu sự, liền không trở lại. Người trước ngủ đi."

Thiên ngôn vạn ngữ ngạnh tại cổ họng, Âu Dương Duệ thê tử nhẹ giọng dặn dò một câu:"Vậy người cẩn thận... Sớm điểm trở về."

"Ân, ta biết." Âu Dương Duệ đáp ứng, quay đầu không đi xem nàng quyến luyến lo lắng ánh mắt.

Vừa đóng lại cửa phòng, kia một tia ấm áp nhu tình lập tức từ trên thân nam nhân biến mất. Âu Dương Duệ cầm lấy điện thoại bắt đi ra ngoài:"Giang Tuyền, lập tức lại đây. Mọi người đêm nay tăng ca !"

"Chuyện gì a? boss !" Điện thoại đầu kia Giang Tuyền kêu rên một tiếng,"Ta vừa mới ngủ ! có chuyện ta không thể ngày mai lại nói sao?"

"Ta cũng nhận đến tin nhắn ." Âu Dương Duệ nói.

"Cái gì tin nhắn? Nga... A?" Giang Tuyền thanh âm lập tức khẩn trương lên:"Là ai?" Tin nhắn cho cái nào truy nã phạm tin tức?

"Ngô Minh Minh."

Giang Tuyền thanh âm lập tức trở nên dứt khoát lưu loát:"Ta lập tức lại đây."

Âu Dương Duệ cắt đứt điện thoại, lại nhất nhất đem những người khác từ trên giường gọi lên đến. Đồng thời cau mày nghĩ: Đối phương đây là cái gì ý tứ? Chuyên án tổ tình báo chẳng lẽ tiết lộ sao?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Bắt Giữ

Dung Viễn suy nghĩ, thực ra so cảnh sát cho rằng muốn đơn giản hơn nhiều -- có một chút tội phạm cũng không phải người thường có thể đối phó được, không có đầy đủ chuẩn bị dưới tình huống, cho dù là người luyện võ cũng khả năng sẽ thụ thương tử vong. Cho nên chuyên nghiệp tội phạm, liền muốn giao cho chuyên nghiệp nhân sĩ đi đối phó. Vì tránh cho cảnh lực không đủ mà dẫn đến nhân viên thương vong, hắn còn cố ý đem b kế hoạch danh sách trung truy nã phạm mỗi cách một hai ngày mới thả ra đi một.

Dung Viễn vì chính mình thiện giải nhân ý điếm tán.

...

a thị cảnh cục nhân sắp đem cái kia thao túng hiện tượng này thần bí tổ chức cấp hận chết .

Âu Dương Duệ mấy ngày này bận rộn đến mức sứt đầu mẻ trán, tay chân cùng sử dụng, tóc đều nhanh trắng. Đừng nói nghỉ ngơi, hắn mau Liên gia môn hướng kia phương hướng khai đều quên . Mỗi ngày tại cảnh cục phòng nghỉ trên sofa hợp y mị thượng một lát, chỉ cần vừa nhắm mắt lại không ra hai giây khẳng định ngủ. Nhưng ngủ về sau nhiều nhất ba bốn giờ, hắn khẳng định sẽ bị đánh thức.

Không chỉ là hắn, toàn bộ a thị công an cục cảnh lực, còn có nhân viên bảo vệ, giao cảnh, tuần cảnh, cảnh sát, phòng cháy cảnh, võ cảnh... Toàn bộ

đều bị điều động lên đến, rất nhiều người đều là giống Âu Dương Duệ như vậy, cán thực tiêu y tại công tác.

z quốc công an hệ thống vẫn đối với chính mình có án mạng tất phá yêu cầu, nhưng trên thực tế điểm này là rất khó làm đến . Theo các loại phạm tội thủ pháp cùng pháp luật tri thức thông dụng, hiện tại phạm là nhân, đều biết tại phạm tội sau muốn như thế nào làm đến yên diệt chứng cứ, tuy rằng người thường không có khả năng làm đến hoàn mỹ, nhưng cũng cấp tư pháp điều tra mang đến rất lớn khó khăn. Tại cảnh sát xác định chứng cứ tra bộ phạm nhân phía trước, có khá nhiều phạm nhân sẽ lựa chọn nặc danh lẫn trốn. Cho dù trong đó 99% có thể ở trong khoảng thời gian ngắn tìm hiểu nguồn gốc bắt về, còn lại tán loạn 1% như cũ là khổng lồ mà khả quan con số.

Nhất là treo giải thưởng truy nã phạm trung, chín thành tả hữu đều là giết người lẫn trốn tội phạm. Bởi vậy mặc kệ là bị phổ thông thị dân áp giải đến công an cục truy nã phạm, vẫn là thị dân tiếp đến tin nhắn sau đến công an cục báo nguy, a thị cảnh sát đều tất yếu nghiêm túc chuyên chú lấy dải. Bởi vì tại bọn họ bận rộn mỗi một ngày, đều có ngăn thì mấy tháng, lâu thì mười mấy năm huyền mà chưa quyết án kiện người bị tình nghi sa lưới. Lại bận rộn, cũng chỉ có thể chống đỡ đi xuống, không thể có chút giải dải.

Từ Âu Dương Duệ tiếp đến thần bí tin nhắn sau, cảnh sát bận rộn trình độ ít nhất gia tăng gấp đôi ! truy nã phạm số lượng tại giảm bớt, thế nhưng hung tàn trình độ lại ổn định kéo lên, tin nhắn tiếp thu nhân cũng từ phổ thông thị dân bắt đầu tập trung chuyển hướng cảnh sát có liên quan nhân viên. a thị sở hữu cảnh sát đều thu đến mệnh lệnh, một khi nhận đến thần bí tin nhắn, không thể tự tiện hành động, muốn lập tức hướng thượng hội báo, do điều tra hình sự trung đoàn trừ tính quy hoạch, làm tốt an bài về sau đột kích bắt, ngay cả a thị trong truyền thuyết Lôi Vân chiến cảnh đều liên tiếp xuất động.

Dù vậy, trảo bộ hành cũng không phải mỗi lần đều thuận buồm xuôi gió. Hung tàn tội phạm cảnh giác tính cùng sức chiến đấu đều không phải phổ thông phạm tội hiềm nghi nhân có thể so, sớm liền nghĩ ra không khí trung khác thường khẩn trương bầu không khí, tiềm tàng, lén vào, xuống nông thôn, lên núi xuất gia ... Lại đều không trốn khỏi quang não cường đại tìm tòi năng lực. Tại bị bức cùng đường bí lối khi, càng là bất tiên quá hải, các hiền thần thông, phóng hỏa, cướp bóc, đâm xe chỗ nào cũng có.

Gần nhất a thị thị dân cảm giác mỗi ngày đều đang nhìn đại phiến: Quốc lộ sơn thường thường liên phát sinh một hồi đua xe, cảnh dùng phi cơ trực thăng ba năm thỉnh thoảng liền từ thành thị phía trên tầng trời thấp bay qua, xe cứu hỏa, xe cứu thương, xe cảnh sát thường thường liên kéo vang chói tai tiếng rít nhoáng lên một cái mà qua, thậm chí trên mạng lên truyền lưu cá biệt địa phương còn phát sinh mấy vụ bắn nhau.

Trong khoảng thời gian này, cảnh sát là bận rộn trung phần chấn, mỗi thành công trảo bộ một tội phạm, đều cảm giác chính mình lại đem này thành thị trở nên càng thêm hòa bình ổn định; Thị dân là khẩn trương trung hưng phần, phân phân phỏng đoán có phải hay không có cái gì trung ương lãnh đạo hoặc là trọng đại hoạt động muốn tại a thị cử hành, thế cho nên cảnh sát đều bắt đầu nghiêm đánh, các loại lời đồn đãi dưới chân tướng ở số ít người biết chuyện cố gắng trầm xuống phù, không có bị quá nhiều nhân chú ý; Về phần như tửu ba, tiệm uốn tóc đẳng các loại màu xám khu vực, không hề thiếu đều vì tránh đầu sóng ngọn gió lặng lẽ đóng cửa, một bộ phận khác tắc nhìn nổi bật cần thận kinh doanh, có tự mình hiểu lấy các lộ "Đại lão" Nhóm đều lặng lẽ kẹp chặt cái đuôi cần thận làm người.

a thị trật tự, trong lúc hỗn loạn dần dần trở nên nghiêm nghị nhất thanh.

Mà thần bí tin nhắn ảnh hưởng, đã từ a thị, khuếch tán đến phụ cận toàn bộ c tỉnh, còn có dần dần hướng ra phía ngoài kéo dài xu thế.

...

Dung Viễn kéo ra bức màn, giỡn ra một chút cánh tay, xem xem ngoài cửa sổ cảnh đêm.

Thực ra không có gì hảo xem, đêm đã khuya, đêm nay cũng không có mặt trăng, trừ kia vài mờ nhạt đèn đường bên ngoài, cái khác địa phương đều là đen nhánh một mảnh.

Nhưng tại đệ Hà Lan chỉ dẫn dưới, Dung Viễn rõ ràng biết, dưới lầu những địa phương nào là cây cối cùng tạp vật tạo thành bóng ma, những địa phương nào né tránh hạng nặng võ trang Lôi Vân chiến cảnh. Mà bồn hoa phía trước đình một chiếc vẻ ngoài phổ thông màu trắng xe tải bên trong, chính là tới đây tự mình tọa trấn chỉ huy Âu Dương Duệ cùng Giang Tuyền.

Tuy rằng cảnh sát vì tránh cho tin tức lạc đường, tất cả mọi người đã đưa điện thoại di động tắt máy về sau thống nhất nộp lên . Nhưng chỉ muốn bọn hắn còn sử dụng điện tử sản phẩm -- tỷ như bộ đàm -- tiến hành câu thông liên lạc, quang nào là có thể thông qua phân tích sóng điện từ tiến tới hoàn toàn hoàn nguyên ra bọn họ đối thoại.

Bất quá Dung Viễn không có làm như vậy, hắn cũng không có bật đèn, liền như vậy đứng ở phía trước cửa sổ lẳng lặng nhìn một lát. Cứ việc đối phương còn không biết hắn là ai, nhưng hắn đã đem trong xe hai người coi là chính mình kế tiếp trong một đoạn thời gian rất dài đối thủ. Tưởng tượng kia hai người kế tiếp sẽ làm ra như thế nào bố trí, đại não trung tư duy lại là như thế nào lưu sướng vận chuyển, tương lai khả năng có giao phong, Dung Viễn liền cảm thấy máu đều giống như tại thiêu đốt như vậy sôi trào.

Đối thủ không phải cái loại này hạng đạo chích nhãi nhép, mà là có đầy đủ phân lượng trí tuệ, năng lực cùng phẩm cách, là một kiện phá lệ làm người ta sung sướng sự.

Mà ở trước đó, bọn họ có bọn họ chiến trường, mà hần, còn có một kiện rác rưởi không có xử lý.

...

Rừng cây cùng lâu vũ trong bóng tối, Lôi Vân chiến cảnh nhóm đem thân thể mình tàng cơ hồ cùng hoàn cảnh hòa hợp một thể, nhất hô nhất hấp đều phóng được lại khinh lại hoãn. Nhưng có lẽ là trong không khí có nào đó làm người ta khẩn trương nhân tử tại tràn ngập, đêm nay Thái An tiểu khu phá lệ im lặng, ngay cả bình thường buổi tối bao giờ cũng sủa không ngừng chó hoang cũng tất cả đều cuộn lại xuống dưới, không dám gọi ra một tiếng.

Tại làm người ta hoảng hốt hắc ám cùng yên tĩnh trung, Âu Dương Duệ có vẻ phá lệ trầm được khí. Hần ở trong lòng yên lặng tính toán thời gian cùng đối phương hành vi hình thức, cảm giác không sai biệt lắm đến thời điểm, hần quay đầu nhìn thoáng qua. Giang Tuyền xung hần gật gật đầu, Âu Dương Duệ cầm lấy bộ đàm, thấp giọng nói: "Hành động !"

Từng đạo hắc ảnh mạnh mẽ lại nhanh chóng lén vào một đồng cư dân lâu bên trong, giống từng chỉ màu đen đã báo. Một lát sau, vang lên vài tiếng rống giận cùng la hét, còn có pháo nổ vang thanh. Nhưng rất nhanh hết thấy đều quay về yên tĩnh, một đầu sơn bộ vải đen túi nam nhân đều phản khảo áp đi ra.

Ngô Minh Minh không hổ là từng khiến toàn quốc nhiều thành thị tư pháp cơ quan đều thúc thủ vô sách đào vong phạm, Âu Dương Duệ tổ chức lần đầu tiên trao bộ hành động cứ việc đã tận lực chuẩn bị hoàn toàn, nhưng vẫn là bị Ngô Minh Minh từ thiên la địa võng trung đào thoát, vài cảnh sát đều bị hần kích thương. Nếu không phải hành động phía trước Âu Dương Duệ cường hành yêu cầu tất cả mọi người xuyên lên áo chống đạn, chỉ sợ còn sẽ có mấy người hi sinh vì nhiệm vụ.

Sau Ngô Minh Minh lại lần trốn, không biết tung tích, cho dù cảnh sát tổ chức ngàn nhân đại điều tra cũng không có đem hắn tìm ra. Thăng đến thần bí nhân lại phát ra tin nhắn, mới phát hiện người này thế nhưng liền giấu ở khu náo nhiệt trong một khu dân cư.

Cho nên liền tính Ngô Minh Minh đã sa lưới, nhưng Âu Dương Duệ vẫn là cảm giác được đánh bại. Hắn trong lòng rõ ràng này cũng không phải chính mình một lần thắng lợi, mà là không biết làm sao hạ thỏa hiệp. Đối với không thể không ý lại chính mình truy tra đối tượng sở cho tình báo chuyện này, Âu Dương Duệ ý tưởng là: Tình báo có thể dùng, nhưng truy tra chuyện này như cũ sẽ không nường tay nửa phần ! đừng hi vọng hắn sẽ bắt người tay ngắn !

Đứng ở bên cạnh xe Âu Dương Duệ đột nhiên có loại cảm giác bị nhìn chăm chăm, hắn mạnh ngẩng đầu, nhìn thấy vô số tối như mực cửa sổ trầm mặc đối với hắn, giống vô số hắc động như vậy thôn phệ tia sáng.

Đã mở cửa xe chuẩn bị lên xe Giang Tuyền quay đầu hỏi:"Làm sao?"

Âu Dương Duệ nhìn một lát, lắc đầu nói:"Không có cái gì."

...

Dung Viễn nhìn theo cảnh sát chiếc xe lặng yên chạy ra tiểu khu, rồi đi trước giường, lẳng lẳng ngồi một lát bình phục chính mình tâm trạng, sau đó hỏi:"Đậu Hà Lan, ta hiện tại có bao nhiêu công đức trị?"

"Ba mươi bảy vạn tám ngàn sáu trăm bốn mươi bảy." Đậu Hà Lan nói:"Xin hỏi có cái gì hồi đoái cần?"

"Ta muốn làm một chuyện. Vì thế, ta cần một kiện đạo cụ, người giúp ta xem xem công đức thương thành bên trong có hay không." Dung Viễn miêu tả một chút cái này đạo cụ đặc thù.

Đậu Hà Lan nháy mắt liền có kiểm tra kết quả, đem một thương phẩm trang hiện ra tại Dung Viễn trước mặt, hỏi:"Cái này đạo cụ hay không phù hợp của người cần?"

Dung Viễn nhìn kỹ xem, sau đó cười nói:"Ân, thật tốt."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Lấy Danh Chính Nghĩa

Trước khi ra ngoài, Dung Viễn một dạng một dạng kiểm tra chính mình trang bị, bảo đảm không có bất cứ để sót, cũng có thể xử lý bất cứ ngoài ý muốn tình huống mang đến biến số -- trừ phi phát sinh tử như thiên lôi đánh xuống, mặt đường sụp đổ, thế giới xuyên việt loại này không thể dự trắc biến cố. Sau đó hắn lại cùng Đậu Hà Lan xác nhận một lần hành động kế hoạch.

"Dung Viễn, người xác định muốn làm như vậy sao?" Đậu Hà Lan đứng ở trên tủ giày, một bên bang Dung Viễn kiểm tra hắn hay không có cái gì sơ hở, một bên hỏi.

"Đương nhiên, ta nếu đã làm ra quyết định, liền sẽ không dễ dàng đổi ý." Dung Viễn nói, một bên xoa xoa trên tay trái bảo hộ cổ tay.

"Nhưng người cũng không phải khuyết thiếu này mấy công đức trị, người này có thể cho người mang đến ích lợi là có hạn ." Đậu Hà Lan nhíu lại mày, nhìn qua cảm thấy có chút khó lấy lý giải, nó cũng không phải tại tận cuối cùng cố gắng ý đồ ngăn cản Dung Viễn, mà là muốn cho hắn hành động tìm ra một phù hợp chính mình giải toán logic lý do.

Đậu Hà Lan nói:"Cho tới bây giờ, thân phận của người mặc dù có không thể cho ai biết chỗ, nhưng từ trên lập trường mà nói, này quốc gia cường đại nhất bạo lực cơ quan là người minh hữu, này đối với người tương lai là thập phần có lợi . Cho dù tương lai có một ngày thân phận của người bại lộ, cũng có nhất định tỷ lệ có thể được đến đối phương che chở. Nhưng làm chuyện này sau, người liền sẽ đứng đến đối phương mặt đối lập

đi, từ xã hội quần thể giá trị quan đến xem, người là đứng đến chính nghĩa phản diện, mặc kệ từ nơi nào góc độ đến nói, đều là tệ lớn hơn lợi, của người ích lợi sẽ xa xa nhỏ hơn người sở trả giá gì đó... Không riêng gì công đức trị, còn có rất nhiều ẩn tính tài sản."

"Chính nghĩa phản diện?" Dung Viễn khẽ cười một tiếng, hỏi:"Đậu Hà Lan, người cảm giác... Cái gì là chính nghĩa?"

Đậu Hà Lan không có đáp lại. Nó có thể nháy mắt từ trên mạng tìm tòi ra mấy ngàn chủng về chính nghĩa thuyết pháp, có thể đem "Chính nghĩa" này một từ khái niệm từ Viễn Cổ mông muội thời kỳ đến hiện đại sở hữu phát triển biến hóa thao thao bất tuyệt nói thượng một ngày một đêm, nhưng nó biết Dung Viễn hỏi cũng không phải này.

"Có vài người chính nghĩa là công chính, bình đẳng, bác ái;"

"Có vài người chính nghĩa là tuân thủ pháp luật, tuân thủ quy tắc, tuân theo truyền thống, duy hộ đại bộ phận nhân lợi ích;"

"Còn có chút nhân cảm giác,'Đối với ta có lợi' đã là chính nghĩa."

"Ta hiện tại cần làm, chính là của ta 'Chính nghĩa' -- đương nhiên là không hợp pháp, nhưng không đi làm, ta liền ý niệm không thông suốt." Dung Viễn rất chăm chú nói:"Không quan trọng lợi hại, liền tính này bản sở ghi chép vì thế phản khẩu của ta công đức trị cũng không quan hệ, ta muốn đi làm. Ta tưởng làm như vậy."

"Bởi vì này chủng nhân tồn tại giống như là u ác tính bọc mủ, không đem nó móc ra, ta liền ăn ngủ khó yên. Vừa nghĩ đến ta đang cùng như thế nhân sinh sống ở cùng một trong thành thị, nói không chừng còn hô hấp qua đồng dạng không khí, ta liền cảm giác ghê tởm."

"Ta biết chính xác thực hiện là đem hãn giao cho pháp luật chế tài. Nhưng người ta đều biết, pháp luật không thể chế tài sở hữu ác nhân, cũng

không thể khiến sở hữu tội ác đều được đến ứng có trừng phạt, nó chỉ là giai cấp thống trị vì duy hộ trật tự sở áp dụng một loại thủ đoạn mà thôi. Cho rằng tội nhân tại bị tù trong quá trình có thể được đến trừng phạt cùng tinh lọc, chỉ là một loại thiên chân ngây thơ ý tưởng. Hình phạt, khiến trách là cá thể bản thân, lại không thể xóa bỏ sở hữu đã bị tạo thành thương tổn. Đương sở tạo thành thương tổn vừa không có thể bị văn hồi cũng không thể bị thời gian vượt phẳng thời điểm, cả nhân sinh có lẽ đều sẽ bởi vậy bị phá hủy, mà phạm phải ác hành nhân lại chỉ cần ngăn ngủi vài năm thời hạn thi hành án liền có thể tiếp tục tại đây thế gian nhờn nhờn ngoài vòng pháp luật, này chẳng phải là rất không công bình?"

"Loại này nhân, pháp luật không thể chế tài, ta đây đến làm."

Dung Viễn sau khi nói xong, sừng sốt một lát, bỗng nhiên bật cười, sau đó trịnh trọng kì sự đối đầu Hà Lan nói:"Như vậy đại nghĩa lắm liệt mà nói thật không như là ta nói đi ra ... Không cần cho là thật,'Chính nghĩa' cái gì, đây chính là ta cho mình làm chuyện này tìm một cái cớ."

"Chân chính khiến ta muốn làm như vậy, không phải vì công lý cùng chính nghĩa loại này hư vô gì đó. Nguyên nhân rất đơn giản, ta là vì khiến chính mình cảm giác thoải mái." Hắc gật gật đầu,"Ân, cứ như vậy."

Đầu Hà Lan chớp mắt, nói:"Thực ra... Người không cần theo ta giải thích nhiều như vậy ."

"Ta biết. Nhưng người không phát hiện sao, ta hiện tại có chút khẩn trương." Dung Viễn sắc mặt lãnh tĩnh đáng sợ, căn bản nhìn không ra một điểm khẩn trương cảm xúc đến, nhưng hắc lại cường điệu một lần:"Làm tâm thủ, ta có điểm khẩn trương, đây là theo lý đương nhiên . Nhiều với người trò chuyện, có thể xoa dịu của ta khẩn trương."

...

Một hồi thu vũ một hồi hàn, tháng mười một vũ, liền tính là tí ta tí tách Tiểu Vũ, cũng để người cảm giác lạnh đến xương cốt kể hờ bên trong đi.

Nhưng Vương Xuân Sơn lại rất thích như vậy thời tiết. Nguyên nhân rất đơn giản, loại này thời tiết, mọi người liền không yêu đi ra ngoài. Liền tính ở trên đường cái, mọi người cũng đều bung dù, bọc kín quần áo, cúi đầu vội vã từ trên đường đi qua, căn bản sẽ không nhiều xem chung quanh người qua đường liếc nhìn.

Cảm giác tại phòng ở bên trong nghẹn đến mức sắp mốc meo Vương Xuân Sơn thừa dịp trời mưa, bung dù, có chút thản nhiên chuẩn bị đi ra ngoài tùy tiện đi một chút.

Gần nhất trong khoảng thời gian này rất không thích hợp. Xe cảnh sát ở trên đường lui tới tần suất cao rất nhiều, mỗi ngày đều có xxx bị cảnh sát mang đi uống trà tiểu đạo tin tức truyền lưu . Lão Nhai bên trong lớn nhỏ hỗn tử nhóm cả ngày khẩn trương hề hề, nói chuyện thanh âm đều thấp tám độ, có vài thậm chí đem đủ mọi màu sắc tóc đều nhiễm trở về. Vương Xuân Sơn tự nhiên cũng không dám đi ra ngoài, trạch tại trong phòng làm lên rùa đen rút đầu. Ngày hai ngày rớt cuộc tiếng gió dịu đi chút, thêm hôm nay lại đổ mưa, Vương Xuân Sơn cũng liền khởi đi ra ngoài thông khí tâm tư.

Phong không lớn, lại lạp tà mưa bụi, không bao lâu giày cùng ống quần liền đều ướt, vải dẹt tấm nước lạnh dán tại trên chân, âm hàn chi khí nhắm thẳng trong thân thể quán. Đi không đến nửa giờ liền bắt đầu lạnh run Vương Xuân Sơn cũng không có thừa vũ du lịch hứng trí, bắt đầu tìm có thể tránh vũ địa phương. Vừa lúc cách đó không xa liền có một qua đường cái địa hạ thông đạo, Vương Xuân Sơn vội vàng bận rộn chạy bước nhỏ đi vào.

Này quý thời tiết, ngay cả bình thường ở dưới đất trong thông đạo kéo cầm thảo tiền khất cái đều không gặp bóng dáng. Vương Xuân Sơn một bên

nguyên rửa, một bên hung hăng súa trên ô che thủy châu. Nhớ tới chính mình ngày xưa cũng coi như sung túc thích ý sinh hoạt, Vương Xuân Sơn không khỏi cảm thấy một trận hồi hận -- hẳn cũng không hồi hận chính mình làm những chuyện như vậy, chỉ là hồi hận lúc trước thật sự không đủ cẩn thận, kết thúc xử lý không đủ sạch sẽ. Nếu có thể lại đến một lần... Ai, nào còn có cái gì lại đến một lần...

Vương Xuân Sơn lại nghĩ đến gần nhất tổng đến nhà hẳn đến chơi Đình Đình. Đình Đình phụ thân là lão Nhai nhất bá, nhưng Đình Đình bản thân một điểm không giống lão Nhai bên trong hài tử, nàng thông minh, nhu thuận, nghe lời, bao giờ cũng ngồi ở Vương Xuân Sơn trên đùi quần hẳn kể chuyện xưa, khi đó, nàng cặp kia hắc nho như vậy ánh mắt liền lại tin cậy lại sùng bái nhìn hẳn... Nghĩ đến Đình Đình, Vương Xuân Sơn liền cảm giác trong lòng ngứa ngáy, trong thân thể có một cỗ nhiệt, nhưng vừa nghĩ đến Đình Đình phụ thân hắc hùng như vậy đáng người, Vương Xuân Sơn lại cảm giác lập tức lạnh xuống dưới.

Vũ thế triển miên, Vương Xuân Sơn cảm giác chính mình phiền não tựa như này thu vũ như vậy thiên tư vạn tự, tình cảnh này, rất thích hợp làm một thủ thi... Đáng tiếc làm không được. Vương Xuân Sơn chỉ có thể nhàm chán đem trên dù thủy châu lung tung ném đến trên tường, cảm giác rất là tâm thần không chừng. Hẳn ngốc có chút nhàm chán, nơi này trừ hẳn một những người khác cũng không có, cũng khiến hẳn cảm giác hoảng hốt, vì thế hẳn quyết định trở về xem một lát TV, liền hướng địa hạ thông đạo lối vào đi.

Vừa vặn vào lúc này, từ lối vào truyền đến giày đạp ở trên mặt nước phát ra "Lạch cạch lạch cạch" tiếng vang. Nghĩ đến chính mình lần này đi ra thời điểm không đội ánh mắt cùng khẩu trang, Vương Xuân Sơn bận rộn đem ô che khởi động đến, cúi đầu dọc theo bậc thang hướng lên trên đi. Tại cùng đối phương giao thác mà qua thời điểm, hẳn còn hướng bên cạnh nhường nhường. Lại hướng thượng đi hai bước, Vương Xuân Sơn bỗng

nhiên cảm giác không đúng, hấn cúi đầu, nhìn thấy chính mình bộ ngực đột xuất một màu đỏ sậm kim chúc vật.

Một đoạn nhiễm huyết mũi đao.

Kịch liệt đau đớn từ ngực nhanh chóng tràn ngập toàn bộ thân thể, Vương Xuân Sơn giãy dụa hướng về phía trước bổ nhào, thanh đao kia thuận thế từ hấn sau lưng bị nhổ đi ra ngoài, thuận tay để tại một bên. Kim chúc rơi xuống đất "Loảng xoảng" Thanh bình tĩnh trong thống khổ nam nhân, hấn khuỷu tay chống bậc thang, dùng lực quay đầu nhìn đối phương đến cùng là loại người nào.

Một kiện nhiễm huyết áo mưa bị ném xuống dưới, che hấn toàn bộ nửa người trên. Hấn chỉ nghe đến như cũ không nhanh không chậm tiếng bước chân thông dong rời đi, liên tần suất đều theo tới thời điểm giống nhau như đúc, rơi xuống đất cước bộ, không có khinh một phần, cũng không có trọng một phần.

...

"Chức nghiệp ." Trình Húc Quang ngồi xổm thi thể bên cạnh, thần sắc hơi mang tán thưởng. Hấn chỉ sau lưng miệng vết thương đối với mọi người giải thích:"Xem xem nơi này, tinh chuẩn tránh được sở hữu cốt cách, từ khe hở trung gian không chút do dự đâm vào, màng phổi bị xuyên thấu, vết nứt trực tiếp cùng màng phổi khang tương thông. Như vậy hấn Hấp Khí thời điểm không khí từ vết nứt tiến vào màng phổi khang, hơi thở thời điểm bởi vì van đóng kín dẫn đến không khí bài không ra ngoài, dẫn đến khang nội áp lực không ngừng lên cao, áp bách buồng phổi sử chi nuy hãm... Sách sách sách, người này chết thời điểm khẳng định rất thống khổ."

Vừa nghỉ ngơi nửa ngày lại bị kêu lên đến Âu Dương Duệ nhu nhu mi tâm, hỏi:"Người chết là cái gì thân phận đã điều tra xong sao?"

"Muốn hay không như thế nào đáng giá chuyên môn đem người hô qua đến?" Giang Tuyền đưa qua một xấp tư liệu, nói:"Xem xem đi, người khẳng định rất giật mình."

Âu Dương Duệ rất bất mãn, hần ngũ khí rất thoải mái, một chút cũng không có đối mặt một cục mạng người án trầm trọng. Như vậy thái độ khiến người cảm giác lỗ mãng.

Giang Tuyền nhún vai. Một nhân tra từ đây không thể nguy hại xã hội, hần không có vỗ tay gọi hảo đã là rất khắc chế hảo sao?

Âu Dương Duệ mở ra tư liệu đọc nhanh như gió nhìn một lần, sắc mặt triệt để trầm xuống dưới, hần thì thào nói:"Thất khổng ..."

"Cái gì?" Giang Tuyền không nghe rõ.

Âu Dương Duệ sắc mặt nghiêm túc, không lại nói. Không có chứng cứ, nhưng hần có một loại cảm giác -- hần lo lắng nhất sự, đã phát sinh.

-- ngư không thể thoát Vu Uyên, quốc chi lợi khí, không thể nắm tại tư nhân trong tay.

Cá nhân hảo ác cùng đạo đức chuẩn mực, không thể áp đảo toàn bộ xã hội quy tắc trật tự bên trên. Bằng không mà nói, hậu quả không thể lường được.

Âu Dương Duệ tưởng, mặc kệ chuyện này là cái kia thần bí nhân hoặc là tổ chức tự mình ra tay, vẫn là thu đến tin nhắn nhân chính mình làm ra phán đoán, cảnh sát đều tất yếu càng thêm có mục đích tính áp dụng hành động .

...

Kim Dương gia cách trường học rất gần, thường xuyên tại nghỉ ngơi ngày thời điểm hẹn mấy cái đồng học tại trường học trên sân bóng đá bóng. Thời tiết không tốt thời điểm liền tại trường học sân vận động phòng bên trong sân bóng rổ đánh bóng rổ. Loại này hữu ích thể xác và tinh thần thể dục hoạt động so rất nhiều cùng tuổi nhị đại đệ tử lên mạng đua xe hít thuốc phiện phao ba có vẻ khỏe mạnh nhiều, Kim Dương cha mẹ đều phi thường duy trì hãn này đam mê.

Chỉ là giống Kim Dương cha mẹ như vậy khai sáng gia trường là rất ít, hoặc là nói, phổ thông gia đình không có điều kiện giống bọn họ như vậy đối đãi tử thành tích như vậy tiêu sái. Tới gần cuối kỳ khảo thí, có thể xuất hiện ở trên sân bóng tiểu đồng bọn càng ngày càng ít, bất quá nhân số không đủ, nhiệt tình đến thấu, chẳng sợ chỉ có năm sáu người bọn họ cũng có thể ngoạn thật sự cao hứng. Kim Dương vừa mới tiến một cầu bị đội hữu vây quanh hoan hô, liền nhìn thấy một vốn sẽ không xuất hiện ở nơi này nhân đang ngồi ở khán đài bên trên.

Kim Dương cùng các bằng hữu chào hỏi, một bên lau trên mặt hãn, một bên thuận tay cầm hai bình nước đi lên khán đài, ngồi ở Dung Viễn bên cạnh, đem một lọ nước đặt ở hãn thủ bên cạnh, hỏi: "Thật khó được. Người hôm nay như thế nào có hứng trí lại đây?"

Dung Viễn nhìn phía dưới đá bóng đá được khí thể ngất trời một đám người, nói: "Xem xem nhân gian Chân Thiện Mỹ... Gột rửa ánh mắt."

Kim Dương trên mặt viết dấu chấm hỏi.

Dung Viễn thở dài, rất chân thành nói: "Dương Dương, ta phát hiện... Ta thật không phải một người tốt." Hãn ngữ khí nghe đi lên có nhàn nhạt tiếc nuối, nhưng lại cuối cùng rất thông dong tiếp nhận sự thật này.

Kim Dương bị hãn làm như có thật bộ dáng chọc cười, cấp một tiếng cười đi ra: "Nguyên lai người là đến tự hỏi nhân sinh ... Nói là cái gì dẫn dắt

người?" Kim Dương nói chuyện, vặn mở Thủy Bình, ùng ục ùng ục uống một hớp lớn thủy.

Dung Viễn không đáp lại, mà đem hân đặt ở bên cạnh Thủy Bình nắm trong tay, nhẹ nhàng lắc lắc, thủy tại hoảng, tay hân lại rất ổn, không có một tia run rẩy.

Hôm nay sáng sớm, này hai tay kết thúc một người sinh mệnh. Dao phong đâm vào huyết nhục chi khu cảm giác hân nhớ rõ phi thường rõ ràng, người kia trên mặt đất giãy dụa khi thống khổ thở cùng tiếng rên rỉ hân cũng nghe được rõ ràng, nhưng hân không có do dự, không có tạm dừng, không có thương hại, cũng không có trong truyền thuyết ghê tởm nôn mửa cảm giác. Tựa như phát đi quần áo bên trên tro bụi như vậy, rất bình thường, đến nỗi với không thể để người tâm trạng phát lên nửa phần gợn sóng.

Hân phi thường bình tĩnh, bình tĩnh được tâm như chỉ thủy.

Kim Dương buông xuống Thủy Bình, nghĩ nghĩ, đột nhiên ôm lấy Dung Viễn bả vai nói: "Tính, ta Tam tư một chút, một đời người, hai huynh đệ, mặc kệ người là người tốt vẫn là bại hoại, ca ca đời này cuối cùng sẽ tráo người -- ai khiến người so với ta tiểu một tháng linh một ngày đâu !" Hân nói, còn vỗ vỗ Dung Viễn đầu.

Dung Viễn đem tay hân đánh xuống, trừng mắt nhìn hân một cái, thò tay lay tóc đem trở lại vị trí cũ.

Kim Dương không có hảo ý cười, mạnh thò tay bóp chặt Dung Viễn cổ, một tay còn lại đè lại đỉnh đầu của hân hung hăng xoa nhẹ vài cái, sau đó ha ha cười dương dương tự đắc chạy.

Dung Viễn:*--

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Trắc Viết

"Chuyện này sau lưng thần bí tổ chức hoặc là cá nhân, chúng ta xưng là 'Quạ đen' . Quạ đen từ năm nay 10 nguyệt 19 ngày bắt đầu xuất hiện, tại đây sau bắt cùng 179 danh truy nã phạm đều có thể xác định cùng này có liên quan. Ngày hôm qua phát sinh án mạng hư hư thực thực có liên quan."

Trong phòng hội nghị, trên vải màn hình chiếu án mạng hiện trường ảnh chụp, Giang Tuyên ngồi ở phía trước trên một cái bàn, cầm trong tay laser bút, ấn đến tiếp theo trang, một bên giải thích : "Kỹ thuật tổ phát hiện, tại án mạng phát sinh địa điểm phụ cận hai km phạm vi bên trong, sở hữu chủ yếu giao lộ theo dõi thiết bị toàn bộ bị xâm nhập, khó có thể được đến hung thủ hình dáng đặc thù. Hai km bên ngoài trong khu vực, có một đại hình mua sắm thương trường, một chợ, một chức nghiệp kỹ thuật học viện, còn có ba đại hình công ty... Thay lời khác nói, đều là dòng người dày đặc giao thông yếu đạo, thêm trên đường người đi đường đa số bung dù hoặc là ngồi xe, muốn theo dõi thiết bị trung lấy được hung thủ cơ bản tin tức vì không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ."

Điều tra tổ nhân nói: "Đối hiện trường trải qua khám tra về sau, trừ đệ nhất người chứng kiến bên ngoài, không ai nhìn đến chung quanh có người khác xuất nhập; Cũng không có thu thập đến tin cậy dna tin tức, như lông tóc, vân tay, bên ngoài thân tổ chức, quần áo sợi dơi đã (vân vân). Địa hạ thông đạo nhân lưu lượng rất lớn, rất khó xác định phát hiện di lưu vật cùng hung thủ có liên quan."

Tình báo tổ nhân nói: "Phân tích cho rằng, lần này án kiện cùng 'Quạ đen' có liên quan khả năng tính rất lớn. Vương Xuân Sơn tại treo giải

thường truy nã trên danh sách, treo giải thưởng kim ngạch tổng số cao tới 125 vạn. Người này EQ rất cao, phi thường cẩn thận, quá khứ một năm linh bốn tháng trung tại a thị lão Nhai tiềm tàng phi thường tốt, trước mắt đến xem cơ bản có thể xác nhận hãn chưa từng có lộ ra qua dấu vết, chung quanh không ai hoài nghi thân phận của hãn. Nhưng mà tại hãn một lần ngẫu nhiên đi ra ngoài tản bộ trong quá trình, lại bị mục tiêu mình xác sát hại . Trên đường đi gặp, sai thân mà qua, sau lưng ám sát, ném hung khí cùng áo mưa, thông dong rời đi, không có do dự, ta hoài nghi hãn cũng không có cùng người bị hại xác nhận qua thân phận, đối phương xuống tay lưu loát, toàn bộ quá trình e sẽ không vượt qua một phút đồng hồ, đây là đối với chính mình cực có tự tin cùng nắm chắc biểu hiện."

"Đối quạ đen trặc viết tình huống đâu?" Âu Dương Duệ hỏi.

Ngồi ở mặt sau một nhỏ gầy thanh niên lập tức đi đến phía trước, đem một USB cắm vào máy tính bên trong, mở ra văn kiện, trang thượng là rậm rạp dày đặc số liệu bảng cùng các loại đường cong đồ. Thanh niên nói:"Chúng ta góp nhặt sở hữu quạ đen phát ra tin nhắn, vạch trần tội phạm, cùng với lựa chọn sử dụng liên hệ nhân, phát hiện chủ yếu chia làm hai giai đoạn, mọi người đến xem này bảng, từ số liệu biến hóa thượng nói..."

"Tiểu Lý, người nói thẳng kết luận là được. Kỹ thuật phân tích quá trình chúng ta cũng nghe không hiểu." Âu Dương Duệ ngắt lời hãn nói.

"Nga, hảo, hảo." Đánh hảo nghĩ sẵn trong đầu nói từ bị phủ quyết, Tiểu Lý lắp bắp một lát, mới đẩy đẩy kính mắt, nói:"Trặc viết kết quả là... Ách... Quạ đen, này tổ chức nhân số sẽ không rất nhiều, bằng không rất khó cam đoan này bảo mật tính cùng thuần khiết tính. Hơn nữa nhằm vào 10 nguyệt 15 ngày nhà ga bị bắt hơn mười người tội phạm, cùng 10 nguyệt 19 ngày đến hiện tại sa lưới 179 danh truy nã phạm tiến hành phân tích về sau phát hiện, tuy rằng hành vi phạm tội có nặng nhẹ, nhưng lựa chọn tội phạm giá trị quan thủ hướng lại phi thường nhất trí, đây cũng là quạ đen nhân số không nhiều chứng minh."

Âu Dương Duệ đưa ra nghi ngờ: "Nếu chỉ có số ít nhân mà nói, như thế nào giải thích bọn họ có được khổng lồ tình báo tin tức thu thập năng lực?"

Kỹ thuật tổ nhân tiếp lên nói: "Trước mắt tương đối có khuynh hướng hoài nghi đối phương nắm giữ càng tiên tiến internet tìm tòi cùng phân biệt năng lực. m quốc mấy năm trước liền đối cùng loại công nghệ cao truy tung thiết bị triển khai nghiên cứu, nhưng trước mắt còn không có nghe nói có đạt tới mong muốn tiêu chuẩn thành quả vẫn thế."

Âu Dương Duệ gật gật đầu, nói: "Tiểu Lý, người tiếp tục nói."

Tiểu Lý lật đến nhất trương tân trang thượng, nói: "Đây là 10 nguyệt 15 ngày a thị nhà ga vài danh nhân viên bảo vệ thu đến xác nhận tội phạm tin nhắn, mặt khác còn có cá biệt nhân viên bảo vệ nhớ lại đến cùng đối phương đối thoại nội dung. Đây là quạ đen cái thứ nhất đối ngoại thương lượng nhân viên, trước mắt hoài nghi là bọn họ một lần thăm dò hành động. Chúng ta có thể thấy được đến, tin nhắn dùng từ tuy rằng lời ít mà ý nhiều, nhưng nhân tình tự vẫn là tương đối rõ ràng, đây cũng là chúng ta trước mắt tối có giá trị manh mối."

"Đối với này hành động nhân viên trắc viết kết quả là: Nam tính, tuổi tại mười lăm tuổi đến ba mươi tuổi ở giữa, cẩn thận, tự tin, chỉ số thông minh cực cao, bằng hữu rất ít, làm hoàn cảnh tương đối đơn thuần chức nghiệp, tỷ như học sinh, giáo sư, nghiên cứu viên đẳng, tại vị trí trong giới địa vị rất cao, thuộc về ý khí phong phát này một loại nhân. Có nhất định phản điều tra ý thức, nhưng kỹ năng trình độ cũng không tính cao."

"Đây là cái thứ hai có thể xác nhận này tồn tại thành viên." Tiểu Lý đối đến nhất trương tân phim đèn chiếu trang thượng, lại là một chuỗi mọi người xem không hiểu số liệu cùng biểu đồ, "Từ 10 nguyệt 19 ngày quạ đen chính thức hành động bắt đầu, phát tin nhắn nhân so sánh phía trước phát sinh rõ ràng biến hóa. Khiến từ dùng câu ngắn gọn, tinh luyện, miêu tả tình

chuẩn, nhưng không có bất cứ cá nhân cảm tình sắc thái. Trắc viết kết quả là: Nam tính khả năng tính chiếm đa số, 25 tuổi đến 45 tuổi ở giữa, chỉ số thông minh cực cao, có rất cao xã hội địa vị, sinh hoạt xử sự có máy móc như vậy tinh chuẩn, đối với số liệu cùng thời gian phi thường mẫn cảm. Hẳn sẽ giống bắt buộc chứng như vậy phi thường chi tiết quan sát mục tiêu nhân vật, thu thập bao gồm này chung quanh nhân nhất cử nhất động tin tức, bảo đảm mọi chuyện đều tại chính mình trong khống chế. Này nhân cũng rất có khả năng là Vương Xuân Sơn nhất án hung thủ."

Kỹ thuật tổ nhân nói: "Nếu này suy đoán là chính xác mà nói, như vậy quạ đen ít nhất còn có cái thứ ba đến nay che giấu nhân viên. Tại người thứ hai xuống tay thời điểm, hẳn xâm nhập địa hạ thông đạo phụ cận sở hữu theo dõi thiết bị, vì hung thủ cung cấp chuẩn xác mà tinh tế kỹ thuật trợ giúp, cũng tại sau thanh lý sạch sẽ sở hữu dấu vết. Hẳn trình độ rất cao, chúng ta không có phát hiện bất cứ dấu vết để lại."

...

Dung Viễn buông xuống tai nghe. Quang não xâm nhập đội điều tra trong phòng hội nghị máy tính, hẳn cũng bàng thính lần này hội nghị. Tin tức kỹ thuật không đối xứng khiến cho cảnh sát rất khó được đến hẳn chân thật tình báo, nhưng nhà ga lần đó hành động chung quy vẫn là có chút vội vàng xao động cùng lỗ mãng, nếu không phải sau được đến quang não khiến hẳn kỹ thuật trợ giúp đạt tới một vượt xa hiện tại khoa học kỹ thuật trình độ cao điểm, sợ hẳn hiện tại đã bị cảnh sát nhéo cái đuôi. Chuyện này khiến hẳn đối với này tâm sinh cảnh giác, thăm nghĩ sau này hành động muốn kế hoạch càng thêm hoàn bị mới được, hẳn hiện tại là đi ở trên mũi dao, lại như thế nào cẩn thận đều không quá.

Tại hẳn bên tay, đậu Hà Lan chính đem quang não đặt ở trên hộp mực, thao tác quang não đối với chung quanh mấy cái tỉnh thị phạm tội tin tức làm sửa sang lại cùng quy hoạch. Quang não tại giới tử không gian trung tuy rằng cũng có thể thao tác, nhưng tin tức truyền lại tốc độ tương đối

chậm. Bởi vậy tại về nhà về sau, đậu Hà Lan luôn là sẽ đem quang não lấy ra công tác.

Dung Viễn thò tay gõ gõ nó,"Người hảo,25 tuổi đến 45 tuổi tinh anh nam... Không thể tưởng được của người trắc việt tuổi cư nhiên so với ta đại nhiều như vậy. Người đoán cảnh sát nếu biết người là như vậy tiểu bất điểm, sẽ có cái gì ý tưởng?"

Đậu Hà Lan thân mình lung lay, cũng không quay đầu lại nói:"Ta là khí linh. Cảnh sát đối với nhân loại phạm tội tâm lý trắc việt theo ta không có khả năng phù hợp. Mặt khác, nếu cảnh sát biết của ta chân thật diện mạo, đó chính là người đã bại lộ . Hẳn là lo lắng là người mà không phải ta."

Dung Viễn cười cười, hẳn có rất nhiều lời không thể cùng người khác nói, trao đổi đối tượng chỉ có đậu Hà Lan một. Có rất nhiều thời điểm hẳn cảm giác đậu Hà Lan giống người máy, nhưng đương đậu Hà Lan giống như vậy phản bác thời điểm, hẳn lại cảm giác ngồi ở chính mình trước mặt chính là một không có như vậy cứng nhắc cùng cơ giới hoá nhân loại.

Hẳn tầm mắt lại chuyển hướng trên giá sách đặt hai này nọ: Một bộ kính mắt, một vận động bảo hộ cổ tay, thoát nhìn bình thường cực. Nhưng hai thứ này, tại công đức thương thành ước chừng mất hẳn gần hai vạn công đức trị, đương nhiên không có chúng nó ở mặt ngoài thoát nhìn đơn giản như vậy.

Kính mắt trên khung kính trang bị quang não ngoại trí máy xem xét. Quang não tự mang theo tiên tiến xem xét phân tích kỹ thuật, nhưng máy xem xét còn cần đơn độc hồi đoái. Mặt khác thấu kính cũng là quang học biểu hiện tần. Chính là dựa hai thứ này, Dung Viễn tại ám sát Vương Xuân Sơn thời điểm mới có thể xuống tay như vậy tinh chuẩn. Bởi vì tại hẳn nhìn thấy Vương Xuân Sơn thời điểm, tảo mặt nghị xem xét hẳn toàn bộ thân thể trạng huống, quang não phân tích, sau đó tại trên màn hình biểu thị biểu

hiện ra hần cả nhân thể kết cấu, thật giống như thấu thị nghi như vậy, hần trong cơ thể nội tạng, mạch máu, cơ nhục cùng cốt cách đều rõ ràng phác thảo ra đến.

Bảo hộ cổ tay là một nghi thái y. Ấn xuống công tắc, sẽ có một tầng mỏng như cánh ve dòng vật chất động bao trùm toàn thân, có thể cam đoan hần lông tóc, vân tay, dầu mỡ, làn da tổ chức thậm chí thể vị đều sẽ không tiết ra ngoài. Loại này nghi thái y còn có vắn vẹo tia sáng tác dụng, cho nên chẳng sợ lúc ấy theo dõi thiết bị ghi xuống hần thân ảnh, mọi người nhìn thấy cũng là một thân cao hình thể đều cùng Dung Viễn hoàn toàn bất đồng nhân, cho dù là xương sọ đối lập kỹ thuật cũng vô pháp phát hiện hần chân thân. Xâm nhập ghi hình, thực ra chỉ là vì để ngừa vạ nhất.

Bất quá loại này nghi thái y không được hoàn mỹ là không có chống đạn phòng thủy phòng cháy công hiệu, vạ nhất có người trạc hần một đao, vẫn là sẽ thụ thương, chỉ là nghi thái y sẽ bao bọc máu không để lưu được đầy đất đều là.

Đang tại thao tác quang não đậu Hà Lan đột nhiên ngẩng đầu lên, nói:"Dung Viễn, ta hi vọng có thể sử dụng máy xem xét xem xét trạng huống thân thể của người, thỉnh cho phép."

"Ân? Vì cái gì?" Dung Viễn khó hiểu hỏi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Té Xiu

Đậu Hà Lan: \[*.↑]o°

Dung Viễn:"... Ân?" Hắn nhìn kia một đồng ký hiệu loạn mã, tỏ vẻ khó hiểu.

Đậu Hà Lan giây tức cắt về mặt không chút thay đổi bộ dáng, nói:"Đây là tỏ vẻ 'Rất đáng sợ' nhan văn tự, ta tại tỏ vẻ chính mình lo lắng cùng khiếp sợ. Thỉnh lý giải."

"Lo lắng? Khiếp sợ?" Dung Viễn lại càng không giải .

"Trải qua đối internet tin tức tìm tòi, ta sửa sang lại ra một phi thường đáng sợ tin tức, mà đáng sợ nhất, là mọi người đối với này một sự kiện theo thói quen thái độ." Đậu Hà Lan nhú lại mày,'Lo lắng' nói:"z quốc thực phẩm an toàn vấn đề càng ngày càng nghiêm trọng, đề cập mặt cũng càng ngày càng rộng. Tại lương thực dầu nhục đàn bột gạo, đồ uống, gia vị, hoa quả, rau dưa, trái cây sấy khô, dùng uống thủy, tiêu độc đồ ăn đẳng bất cứ cùng 'Đồ ăn' một từ có liên quan vật thể trung đều khả năng đựng đối nhân thể tai hại vật chất, trong đó bao gồm kịch độc nông dược, chất phụ gia, hóa học thuốc thử, tai hại thuốc thử, vi sinh vật, ô nhiễm môi trường vật, không có trải qua đầy đủ an toàn giám sát tân công nghệ đợi đã (vân vân). Mỗi năm bởi vì ngộ độc thức ăn tử vong nhân số đều gia tăng gấp bội. Căn cứ vào điểm này, ta đối với người thân thể khỏe mạnh trạng hưởng tỏ vẻ thật lớn sầu lo, thỉnh cho phép ta xem xét giám sát."

Dung Viễn nhìn thoáng qua đặt ở trên giá sách kính mắt, gọng kính đối diện hẳn, vừa vặn là phương tiện xem xét góc độ. Hẳn hỏi: "Quang nào là tùy người đến thao túng, liền tính không trải qua của ta cho phép, người cũng có thể xem xét đi?"

"Nhưng đây là đối kế ước giả cực không tôn trọng hành vi." Đậ Hà Lan chớp mắt, nói: "Hơn nữa căn cứ quang nào đối với nhân loại hành vi cùng cảm tình hình thức phân tích giải toán, bất cứ nhằm vào nhân loại cá thể chưa cho phép liền một mình áp dụng hành động đều có thật lớn khả năng thu nhận bản ngược cùng kháng cự. Xem xét kết quả nếu có bất lợi, ta tại hướng người thuyết minh lợi hại quan hệ thời điểm không thể không thẳng thắn thành khẩn này một một mình hành động, như thế sẽ đối với người ta ở giữa tín nhiệm độ tạo thành cực kỳ ác liệt ảnh hưởng."

Khế ước giả cùng khí linh ở giữa, nhìn như là lẫn nhau dựa vào cùng duy nhất, nhưng trên thực tế, này đoạn quan hệ cũng không có ở mặt ngoài thoát nhìn như vậy không gì phá nổi. Khế ước giả sử dụng công đức bộ, nhưng lại làm sao không phải bị công đức bộ sở ước thúc cùng thúc giục? Khí linh là hồi đoái vật, đồng thời cũng là so khế ước giả càng thêm quen thuộc cùng lý giải công đức bạc tồn tại, song phương quan hệ, rất khó nói là hoàn toàn bình đẳng, không cẩn thận, liền sẽ biến thành kiểm chế cùng bị kiểm chế như vậy xấu hổ dày vò liên hệ.

Nếu đậ Hà Lan là một nhân loại, như vậy Dung Viễn không thể không nói, nó so với chính mình càng thêm cẩn thận dè chừng duy trì lẫn nhau quan hệ. Liền tính hôm nay trong lòng rõ ràng đậ Hà Lan đây là căn cứ quang nào tính toán kết quả làm ra càng có lợi lựa chọn, hẳn cũng không phải hoàn toàn không có bị xúc động.

Ở mặt ngoài, Dung Viễn chỉ là buông mắt suy nghĩ một lát, liền cười xòa tay, nói: "Hành a, ta cho phép . Tảo đi."

"Vâng."

Không có cái gì một đạo lam quang từ xem xét trên thiết bị ném xuống đến như vậy cụ tượng biểu hiện, kính mắt bài máy xem xét thiết kế ước nguyện ban đầu muốn ẩn nấp, bởi vậy toàn bộ quá trình phát sinh vô thanh vô tức. Chừng mười phút về sau, đệ Hà Lan liền được đến xem xét kết quả.

Dung Viễn đang cầm một quyển Áo Tái bài tập sách tại viết, liền nghe đệ Hà Lan nói: "Tin tức tốt là, gần nhất trong mười năm, người sẽ không bởi vì đồ ăn vấn đề nguy cấp sinh mệnh."

Dung Viễn đầu óc đang rối rắm tại một vi phân và tích phân cầu giải vấn đề trong, phản ứng một lát mới hỏi: "Tin tức xấu đâu?"

"Tin tức xấu là, người trong cơ thể kim loại nặng hàm lượng đã xa xa vượt quá nhân thể có thể thừa nhận khỏe mạnh phạm vi, trong đó mangan, chì, arsen, cadimi hàm lượng vượt chỉ tiêu nghiêm trọng nhất. Mặt khác, còn có đại lượng hóa học vật chất tàn lưu. Chiều này phát triển xu thế, tại người ba mươi tuổi về sau, người khả năng sẽ bắt đầu xuất hiện cao huyết áp, bệnh tiểu đường, cốt chất tơi, mập mập, rụng tóc đẳng bệnh trạng, đến người tầm bốn mươi tuổi, tắc có thật lớn khả năng sẽ mắc phải như ung thư gan, ung thư dạ dày, ung thư thực quản, kết tràng nham, ung thư phổi, bệnh bạch huyết đẳng Thập Tam chủng bệnh ung thư."

Đệ Hà Lan biết Dung Viễn không kiên nhẫn nghe nó đem mọi khả năng tính đều đọc diễn cảm một bên, tiểu thủ ở trên quang não nhất gõ, liền chiếu một phần điện tử văn kiện huyền phù tại Dung Viễn trước mắt. Dung Viễn nhìn thoáng qua, chiếu nó phỏng đoán, nhiều nhất không vượt qua ba mươi năm, chính mình thân thể liền sẽ trở nên thùng lỗ chỗ rách nát không chịu nổi, từ tóc đến đầu ngón chân liền không một chỗ hảo, đánh hắt xì đều có khả năng toi mạng.

Dung Viễn cũng không cảm giác ngoài ý muốn, bởi vì không tốt trù nghệ, hẳn vẫn đều là các loại mì ăn liền, quán ven đường cùng ăn vặt điểm

trung thực ủng hộ, dầu cống chất phụ gia cái gì, nói vậy cũng ăn không thiếu, đây cũng là không có biện pháp sự. Vung tay lên tản ra văn kiện, Dung Viễn hỏi: "Cho nên đâu? Của người giải quyết đề nghị là?"

"Đề nghị hồi đoái thanh thể hoàn, chỉ cần một khóa liền có thể thanh trừ trong cơ thể tai hại vật chất." Đậ Hà Lan nói.

"Thanh thể hoàn?" Dung Viễn nhớ rõ hẳn giống như ở nơi nào từng nhìn đến từ này.

"Giá trị 3500 công đức trị, hiệu dụng là từ tế bào phương diện làm nhân thể làm vệ sinh công trình. Thông tục trên ý nghĩa đến giảng, chính là một loại cường lực thuốc xổ." Đậ Hà Lan giải thích nói: "Bất quá loại này hoàn thuốc không tác dụng phụ, sẽ không thương tổn nhân thể hệ tiêu hoá, đối tràng vị công năng tăng cường có nhất định giúp ích hiệu quả." Nó nói từ có loại đánh quảng cáo cảm giác, đại khái là từ trên mạng hấp thu một ít thượng vàng hạ cám tri thức.

"Kia liền hồi đoái một đi." Dung Viễn đối với chính mình thân thể khỏe mạnh vẫn là coi trọng. Từ đậ Hà Lan trong tay tiếp nhận kia khóa tản ra thanh hương màu trắng được hoàn về sau, Dung Viễn nghĩ đến chính mình ngày hôm sau còn muốn đi đến trường, hỏi: "Hiệu dụng sẽ liên tục bao lâu."

"Căn cứ trong cơ thể tai hại vật chất tích lũy trình độ, duy trì liên tục tác dụng thời gian tại hai giờ đến mười hai giờ phạm vi bên trong."

Kia liền nhiều nhất tiêu chảy đến nửa đêm hai giờ chung. Dung Viễn nghe vậy yên tâm, liền thủy một ngụm đem được hoàn nuốt đi xuống.

...

Sáng sớm, Dung Viễn đi vào trong ban, đi ngang qua nữ sinh bao giờ cũng nhin không được nhìn hẳn hai mắt. Chờ hẳn ngồi vào trên chỗ ngồi,

bên cạnh Kim Dương nhìn nhìn hần, nhú mày hỏi: "Tiểu Viễn, hai ngày không thấy, như thế nào cảm giác người gầy thật nhiều? ... Giống như cũng biến trắng."

Chính là chính là ! như thế nào giảm béo? Như thế nào mỡ bạch? Mau đưa bí tịch giao ra đây ! -- phần đông nữ sinh ở trong lòng kích động kêu, lỗ tai đều vụng trộm dựng thẳng lên đến.

"Ân?" Dung Viễn không chút để ý phát ra một giọng mũi, sau đó vô tình nói: "Khả năng là này hai ngày dài trong nhà không đi ra ngoài duyên cớ đi."

Chúng nữ ở trong lòng dùng sức cắn tay khăn: Đáng giận ! ta cũng mỗi ngày đều không phơi nắng, như thế nào không biến bạch? Không có thiên lý a !

-- thực tế đương nhiên không phải như thế. Thanh thể hoàn tại thanh lý trong cơ thể độc tố thời điểm sử thân thể trầm kha diệt hết, giống cái gì sắc ban, đậu ẩn, vết sẹo đẳng cũng cùng nhau bị thanh lý, tự nhiên cũng liền có đường da mỡ bạch phó hiệu quả. Bất quá kia mười hai giờ Dung Viễn cũng không dễ chịu, bởi vì không riêng độc tố bị thanh lý, tiêu chảy thời điểm tự nhiên sẽ cùng với trong cơ thể mỡ, nhiệt lượng, hơi nước đánh mất. Đến nỗi với hần không thể không liên tục nhiều lần hồi đoái công đức thương thành bên trong một loại năng lượng cao dinh dưỡng bổng, mới miễn cưỡng cung ứng thân trên nội tiêu hao. Hiệu quả cũng là thập phần rõ ràng, một buổi tối trôi qua, hần thể trọng ước chừng giảm mười cân ! nếu không có dinh dưỡng bổng kịp thời cung ứng, sợ hôm nay buổi sáng hần hình tượng so với xương bọc da cũng hảo không bao nhiêu. Hiện tại Dung Viễn đi đường thời điểm, đều có chủng thân thể sẽ nhẹ đến mức bay lên đến cảm giác.

Cảm tạ z quốc giáo phục to béo, rộng rãi, một chút không suy xét cá nhân hình thể thiết kế. Bọc này thân giáo phục, Kim Dương chỉ cảm thấy

Dung Viễn mặt hơi chút gầy chút, hoài nghi hẳn khả năng không hảo hảo ăn cơm, căn bản nhìn không ra hẳn trên người mất bao nhiêu nhục.

Vì thế giữa trưa thời điểm, Kim Dương liền kéo Dung Viễn cùng đi căn tin ăn cơm . Hai người các điểm một phần hai huân nhất tổ gói, còn đáp một chén nhỏ tảo tía canh, tìm chỗ trống ngồi xuống.

Dung Viễn uống trước một ngụm canh, sau đó mày chính là vừa nhú. Kim Dương hỏi:"Làm sao?"

"Bột ngọt phóng nhiều." Dung Viễn buông xuống bát, không có lại uống tính toán. Kim Dương bưng lên chính mình một phần uống một ngụm, ngạc nhiên nói:"Ta cảm giác hoàn hảo a, chính là bình thường hương vị."

"Của người đầu lưỡi cũng quá trì độn ." Dung Viễn lắc đầu nói, hướng trong miệng tổng một ngụm cơm, lại cảm giác hỏa hậu không đúng, có điểm chưa chín kỹ.

Sau đó hẳn nghĩ đến, không phải Kim Dương trì độn, mà là chính mình đầu lưỡi trở nên linh mẫn . Thanh thể hoàn còn có như vậy tác dụng phụ, thật sự để người không thể tưởng được. Dẫn đến ngay cả bình thường cảm giác coi như mỹ vị đồ ăn, cũng hoàn toàn mất đi cái loại này mê người hương vị.

Về phần mặt khác đồ ăn, không phải cảm giác du phóng được quá nhiều, chính là đồ gia vị quá nặng, món ăn mặn bên trong thịt cá cư nhiên còn có sợi khó có thể nuốt xuống toan vị, đồ hết khẩu vị. Dung Viễn qua loa ăn điểm cơm cùng thanh sao đậu nha, xem như kết thúc này một đốn tuyệt không làm người ta khoái trá cơm trưa.

"Không ăn ?" Kim Dương cảm giác hẳn còn không có một con mèo nhỏ ăn được nhiều.

Dung Viễn lắc đầu, sắc mặt không tốt lắm, nói: "Ta cảm giác dạ dày có điểm không thoải mái." Trong dạ dày ẩn ẩn có loại co rút đau đớn cảm, hần hoài nghi là tối hôm qua năng lượng tiêu hao quá nhanh, dinh dưỡng bổng hấp thu không đuổi kịp duyên cớ.

"Đại khái là người này hai ngày không hảo hảo ăn cơm, bệnh bao tử lại phạm." Kim Dương biết Dung Viễn bởi vì thường niên ẩm thực không quy luật, trong dạ dày có chút tật xấu. Hần nói: "Đợi một hồi chúng ta đi giáo y thất xem xem, khiến thầy thuốc cho người khai điểm nhi được."

"Không có việc gì. Ta túi sách bên trong có. Trở về ăn hai phiến liền hảo." Dung Viễn không quá tưởng người được trong phòng y tế kia sợi tiêu độc thủy vị.

"Chịu đựng được sao?" Kim Dương có chút lo lắng, "Người sắc mặt càng ngày càng khó coi ." Dung Viễn sắc mặt trắng bệch, trán đổ mồ hôi, môi có điểm thanh. Kim Dương thủ hướng hần trên trán nhất đáp, ý lạnh thấm nhân.

Kim Dương quyết định thật nhanh buông đũa, thò tay đem Dung Viễn kéo lên đến, nói: "Người bộ dáng không quá đối. Đi ! chúng ta hiện tại lập tức đi phòng y tế."

Dung Viễn theo Kim Dương lực đạo đứng lên, lập tức cảm giác không riêng dạ dày đau, còn choáng váng đầu, ghê tởm, tưởng phun nhưng phun không ra đến. Hần cũng hiểu được thật không tốt, chống bàn muốn đi, lại cảm giác thiên toàn địa chuyển, mơ hồ nghe được Kim Dương kinh hoảng thất thố kêu một tiếng "Tiểu Viễn !", trước mắt bỗng tối đen liền hôn mê bất tỉnh.

...

Kim Dương ngồi ở bệnh viện phòng cấp cứu ngoại trên hành lang, dùng sức siết quyền. Nghĩ vừa rồi Dung Viễn ngã xuống đi bộ dáng, còn có

sau hần mang dưỡng khí tráo, dùng cáng từ trên xe cứu thương nâng xuống dưới bộ dăng, Kim Dương liền cảm giác thập phần tự trách. Hần làm Dung Viễn tốt nhất, cũng là duy nhất bằng hữu, lại vẫn không có phát hiện hần thân thể dị trạng. Nếu Dung Viễn thật ra chuyện gì, Kim Dương cảm giác sẽ không thể tha thứ chính mình.

"Đặng đặng đặng" tiếng bước chân cấp bách truyền đến. Nhất ban chủ nhiệm lớp, đức dục chủ nhiệm cùng trường học một phó hiệu trưởng vội vã chạy tới, xa xa liền hỏi:"Thế nào? Dung Viễn tình huống thế nào ? Là cái gì nguyên nhân dẫn đến hần té xỉu ?"

Kim Dương đứng lên, lo lắng nói:"Không biết. Thầy thuốc còn tại bên trong chẩn đoán."

"Ai nha, người nói đây là có chuyện gì ! đây là có chuyện gì nha !" Mập mập đức dục chủ nhiệm một bên lau mồ hôi trán, một bên liên thanh nói.

Kim Dương mỗi để ý xem bọn họ đến cùng là vì sợ gánh trách nhiệm vẫn là bởi vì lo lắng học sinh mới xuất hiện ở trong này, hần sốt ruột ánh mắt dừng ở phòng cấp cứu trên cửa, trong lòng chỉ nhớ mong bên trong người kia có hay không trở ngại.

Qua chừng nửa giờ, phòng cấp cứu cửa mở ra, thầy thuốc một bên tháo xuống khẩu trang, một bên hỏi:"Vị nào là bệnh nhân người nhà?"

"Ta là ! ta là hần chủ nhiệm lớp." Chủ nhiệm lớp vội vàng hỏi:"Thầy thuốc, hài tử tình huống thế nào?"

"Hoàn hảo. May mắn đưa tới được đúng lúc, bệnh trạng đã xoa dịu . Không có sinh mệnh nguy hiểm. Bất quá còn muốn nằm viện quan sát hai ngày, trên ẩm thực phải chú ý." Thầy thuốc lãnh đạm nói.

"Thầy thuốc !" Kim Dương chen đến phía trước hỏi:"Hắn là làm sao? Sinh bệnh sao?"

"Nga, không có." Thầy thuốc nói:"Là ngộ độc thức ăn."

"A?" Kim Dương tròn tròn mắt.

Trong trí nhớ từng là ai cùng hắn tiểu ngũ nói:"Ta với người nói, ta chính là thiết dạ dày ! mặc kệ sinh thực, nhiệt băng, toan lạt, thậm chí quá thời hạn biến chất, ta ăn vào đều không có chuyện ! lần trước một nhà khách sạn bên trong ăn cơm hơn ba mươi thực khách đều bởi vì hải sản biến chất ngã xuống đưa bệnh viện, theo ta chuyện gì cũng không có."

-- ngộ độc thức ăn?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Hậu Tục

Dung Viễn nửa đêm tỉnh lại, từ hộ sĩ trong miệng biết được té xỉu nguyên nhân, mặt đều hắc.

Hộ sĩ vừa đi, đậu Hà Lan liền tự giác từ chăn phía dưới lăn ra đây, quỳ ngồi ở trên gối đầu, phi thường thành khẩn thấp giọng nói:"Xin lỗi, đều là của ta sai. Ta không có dự tính đến bởi vì thường niên ăn có độc vật chất, của người trong cơ thể có nhất định kháng độc tính, như vậy mới càng có thể thích ứng hiện tại hoàn cảnh. Chợt trở nên quá phẫn sạch sẽ thân thể không riêng gì khiến người hiện tại đối ác liệt hoàn cảnh sức chống cự cơ hồ là số không, hơn nữa..."

Đậu Hà Lan khó được trở nên có chút phun ra nuốt vào. Dung Viễn mắt nhất hoành, hỏi:"Hơn nữa cái gì?"

"Hơn nữa, thanh thể hoàn đem người từ sinh ra đến hiện tại, tiêm chủng các loại vacxin phòng bệnh sau sinh ra miễn dịch kháng thể cũng trên cơ bản đều thanh trừ ." Đậu Hà Lan cúi đầu nói:"Vacxin phòng bệnh là đem nguyên nhân gây bệnh vi sinh vật cực kỳ thay thế sản phẩm trải qua nhân công giảm độc, diệt sống hoặc lợi dụng chuyển gien phương thức chế thành thuốc bào chế, tại vacxin phòng bệnh kích thích dưới sinh ra miễn dịch kháng thể có đôi khi đối nhân thể cũng có thể tạo thành nguy hại. Bởi vậy bị nhất tịnh coi là tai hại vật chất cấp thanh trừ ."

Dung Viễn hít sâu một hơi, đè nặng lửa giận nói:"Cho nên, hiện tại nếu ta uống nước ly từng có Hepatitis B bệnh nhân dùng qua, ta liền khả

năng được với Hepatitis B; Nếu có bệnh hủi nhân từ ta bên cạnh trải qua, ta liền khả năng được với bệnh hủi, là chuyện như vậy sao?"

Đậu Hà Lan chần chờ một lát nói: "... Trên lý luận đến nói, Hepatitis B virus cùng bệnh hủi khuẩn que truyền bá phương thức là..."

"Ngậm miệng ! ta không muốn nghe này mấy." Dung Viễn vừa nghĩ đến chính mình hiện tại nằm ở bệnh viện bên trong, liền cảm giác cả người khó chịu. Bệnh viện loại địa phương này nhìn như sạch sẽ, thực ra tràn ngập các loại bệnh nhân địa phương tự nhiên cũng sẽ có các loại bệnh khuẩn. Như vậy vừa tưởng, tựa hồ đều có thể cảm giác được các loại triệu chứng tử như vậy bệnh khuẩn hướng trên người bò, thân thể hẳn hiện tại đối với loại này vật nhỏ nhưng là cơ hồ ước tưởng đương không bố trí phòng vệ. Dung Viễn lập tức phân phó nói: "Đem phòng bệnh hoàn cảnh xem xét một chút, xem xem vệ sinh trình độ."

"Đã xem xét qua." Đậu Hà Lan lập tức nói: "Đây là bệnh viện cao cấp săn sóc đặc biệt phòng bệnh, mỗi ngày đều phải tiến hành hai đến ba lần tiêu độc xử lý, cơ bản cùng cấp với vô khuẩn hoàn cảnh."

"Săn sóc đặc biệt?" Dung Viễn ngạc nhiên, "Săn sóc đặc biệt phòng bệnh phí dụng so phổ thông phòng bệnh muốn cao hơn nhiều, trường học như thế nào sẽ hoa loại này tiền tiêu uống phí? Chẳng lẽ là Kim Dương an bài ?"

"Không phải, bệnh viện trực tiếp làm quyết định, căn cứ trạng huống thân thể của người đến xem, đây là thích đáng nhất an trí. Ta cho rằng viện phương xử lý thập phần thoả đáng." Đậu Hà Lan nói.

"Không, người không hiểu." Dung Viễn nhíu mày nói: "Chỉ là một lần phổ thông ngộ độc thức ăn, bệnh viện làm sao có khả năng kiểm tra ra ta cần vô khuẩn hoàn cảnh loại sự tình này? Người cho ta tra một chút, là ai an bài của ta phòng bệnh."

"Vâng." Đâu Hà Lan cung kính đáp.

Dung Viễn hồ nghi liếc nó liếc nhìn:"Đâu Hà Lan... Ta như thế nào cảm giác người hôm nay phá lệ ăn nói khép nép?"

"Căn cứ nhân loại quan hệ xã hội học, ta phạm vào sai, như vậy thành khẩn mà hèn mọn thái độ càng có thể được đến của người tha thứ. Thịnh tiếp thu của ta xin lỗi. Đương nhiên, tuy rằng ta cho rằng đặc biệt thân thể động tác không có cái gì đặc thù hàm nghĩa, nhưng nếu người cần ta dập đầu tạ lỗi hoặc là làm ra cái gì trừng phạt mà nói..."

"Được rồi, ngậm miệng !" Dung Viễn sắc mặt có chút không được tự nhiên nói:"Không đầy đủ suy xét sở hữu hậu quả vốn chính là chúng ta song phương trách nhiệm, trách cứ người một nhân tính cái gì? Tại người trong mắt, ta chính là như vậy một người? Người là tại vũ nhục ta sao?"

Đâu Hà Lan chớp chớp mắt, nói:"Ta cũng không có ý này..."

"Tính, đề tài này không có lại thảo luận giá trị." Dung Viễn phát phát tay, sau đó cắn răng nói:"Còn có..."

"Thình phân phó."

Đâu Hà Lan tĩnh đợi một lát, mới nghe Dung Viễn nói:"Trước cho ta theo thương thành trung hồi đoái một chi Hepatitis B vacxin phòng bệnh cùng vắc xin phòng bệnh lao."

...

Dung Viễn tỉnh lại về sau, ngày hôm sau liền xuất viện về nhà . Nhưng lần này ngộ độc thức ăn sự kiện ảnh hưởng thời gian lại kéo dài rất lâu, phạm vi cũng không chỉ là một đơn giản ngộ độc thức ăn sự kiện.

Đầu tiên, là Dung Viễn tại kế tiếp hơn một năm trung, lục tục đem các loại vacxin phòng bệnh đều tiêm vào đầy đủ . Bởi vì không thể đến bệnh viện đi nói "Ta không cần thận đem sở hữu kháng thể đều thanh lý có thể hay không lại cho ta tiêm vào một lần", sở hữu kháng thể đều là Dung Viễn từ công đức thương thành bên trong hồi đoái, vì chính mình cho mình tiêm vào, hẳn còn tự học thuốc chích tiêm vào, tại xem xét kính mắt phụ trợ dưới chuẩn xác định vị mạch máu, tại chính mình trên cánh tay trát hơn mười lần lỗ máu.

Tiếp theo, vì tránh cho lại ăn đến không sạch sẽ đồ ăn dẫn đến sinh bệnh, Dung Viễn không thể không tùy thân mang theo xem xét kính mắt, ăn cơm phía trước trước quét một chút, giám định đồ ăn vệ sinh trình độ. Trải qua hơn ngày tinh tế tỉ mỉ bài tra, hẳn thường ăn các loại khách sạn quán ven đường chỉ có hai nhà may mắn còn tồn tại đến như cũ giữ lại tại có thể dùng ăn danh sách trung, cái khác toàn bộ bỏ mình. Trường học căn tin tốt hơn nhiều, hơn phân nửa đồ ăn vệ sinh trình độ đều là quá quan -- đương nhiên, này khả năng cũng cùng a thị thị chính phủ đột nhiên tăng mạnh giám thị có liên quan.

Cái thứ ba ảnh hưởng, Dung Viễn lại về trường học lên lớp thời điểm, phát hiện căn tin nhân viên thay máu, ở nơi đó công tác cơ bản đều là không biết gương mặt. Không hai ngày, lại có a thị vệ sinh cục dẫn đầu, được giám cục ra mặt, đối bao gồm a thị nhất trung ở bên trong các đại trung tiểu học giáo căn tin vệ sinh tình huống tiến hành thẩm nghiệm kiểm tra, sau đó kiểm tra nhân viên lại bắt đầu đặt chân đến các loại khách sạn nhà hàng, phát hiện không thiếu thực phẩm vệ sinh vấn đề. Tại chính phủ trang web nhất nhất sáng tỏ cũng giao trách nhiệm ngày quy định chỉnh sửa về sau, a thị thị chính phủ như vậy lời lệ phong hành thực hiện đạt được quần chúng nhất trí khen ngợi.

Cái thứ tư ảnh hưởng, một trang web lặng yên thành lập. Trang web trang là vô cùng đơn giản thiên vòng hai chữ, mặt sau là một hàng chữ nhỏ

"Lưới trời tuy thưa, nhưng khó lọt" . Nền trắng hắc tự, tự thể phong phú đại khí, trang có vẻ túc mục sạch sẽ, thậm chí có chút bản khắc. Trang thượng chỉ có một phân loại nội dung -- sáng tỏ đài;[sáng tỏ đài] trung cũng chỉ có một cấp dưới phân loại -- thực phẩm an toàn.

Dung Viễn điểm khai nhìn nhìn đậu Hà Lan vừa cẩn thận chọn lựa về sau thượng truyền hai video, một là a thị một tiểu thực phẩm gia công xưởng nước bắn đầy đất, chưa đóng gói đồ ăn bị tùy ý đập ở dưới chân tình cảnh; Một cái khác là mỗi khách sạn mèo chó tán loạn, giẻ lau nhà cùng rau dưa cùng nhau thanh tẩy sau trừ cảnh tượng.

"Ân, liền từ thực phẩm an toàn bắt đầu, về sau người mỗi ngày ấn thời gian phóng hai, thời gian liền định vào giữa trưa mười hai điểm chính."

"Vâng." đậu Hà Lan nói,"Thế nhưng lượng ghé thăm rất thấp, hay không cần ta áp dụng nhất định thủ đoạn?"

"Lượng ghé thăm rất thấp" Là uyển chuyển thuyết pháp, chân thật tình huống là này vừa thành lập trang web một phòng vấn cũng không có. Cho dù có nhân không cẩn thận mở ra, phòng chừng cũng sẽ bị này quá mức giản khiết trang cấp dọa chạy, căn bản không có hứng thú điểm khai xem bên trong nội dung là cái gì.

"Nga?" Dung Viễn cảm thấy hứng thú hỏi:"Người muốn áp dụng cái gì thủ đoạn?"

Đậu Hà Lan nói:"Đệ nhất, tại các đứng đầu trang web thiết trí tự động đạn song, người sử dụng chỉ cần một điểm khai trang web liền có thể nhìn thấy chúng ta trang web tin tức; Đệ nhị, tại có người tìm tòi cùng loại 'Thực phẩm an toàn' đăng mẫu chốt từ thời điểm, đem trang web liên tiếp địa chỉ trí đỉnh; Đệ tam, đem trang web tiến hành tính nghệ thuật tân trang, hấp dẫn vông dân điểm kích quan khán dục vọng; Thứ bốn, vi tuyên bố video lấy một hấp dẫn nhãn cầu kinh sợ tên, tỷ như 'Ăn cơm chính là uống thuốc

độc? Thập Tam chủng bệnh ung thư đang tại uy hiếp người cùng gia nhân khỏe mạnh' hoặc là..."

"Ha ha ha..." Dung Viễn nhin không được cười rộ lên, đậu Hà Lan dùng kia trương đầu ngón tay đại mặt nhỏ làm ra một bộ kinh sợ uy hiếp biểu tình thật sự buồn cười. Đậu Hà Lan ngừng câu chuyện, yên lặng nhìn Dung Viễn cười đến ngửa tới ngửa lui.

Dung Viễn cười một lát sau, lau khóe mắt cười đi ra nước mắt, nói:"Không cần, đậu Hà Lan. Ta cũng không phải cái loại này cần công chúng chú ý độ võng dân, đừng quên ta thành lập này trang web mục đích là cái gì."

"Lợi dụng internet tin tức thu thập cùng truyền bá năng lực, thu hoạch càng nhiều công đức trị."

"Ân, cho nên chỉ cần có nhân lợi dụng những tin tức này đánh gãy cái kia hắc tâm Thương gia, hoặc là có thể thúc đẩy bọn họ làm ra chỉnh sửa, ta không để ý phỏng vấn này trang web nhân có mấy cái." Dung Viễn nói, lại cười cười, tự tin nói:"Bất quá chỉ cần chúng ta kiên trì bền bỉ thả ra chân thật tin cậy tin tức, miệng tai tương truyền, nước chảy đá mòn, lượng ghé thăm khẳng định sẽ càng ngày càng nhiều . Nói không chừng tương lai có một ngày, thiên võng sẽ trở thành tối bị người sợ hãi, cũng tối bị người truy phủng trang web đâu."

Đậu Hà Lan nghĩ muốn hay không nhắc nhở hắc hiện tại thiên võng đáng buồn lượng ghé thăm có bao nhiêu.

"Bất quá hoàn toàn không có nhân xem cũng không hảo. Rượu ngon hẻm sâu, dù sao cũng phải đem vị bay ra mới thành." Dung Viễn nghĩ nghĩ, nói:"Như vậy đi, người đem liên tiếp địa chỉ hướng a thị thực phẩm giám sát cơ cấu nhân viên công khai hòm thư bên trong đều phát một phần, cuối cùng sẽ có người hảo kỳ điểm khai xem ."

"Vâng."

"Còn có, phòng bệnh sự kiện kia người tra thế nào?" Dung Viễn lại hỏi.

Đậu Hà Lan nói:"Cho người an bài phòng bệnh là a thị đệ nhất bệnh viện viện trưởng Lý Bình, hắc là từng đảm nhiệm z quốc quốc phòng bộ phó uỷ viên trưởng Lý Ninh Húc ấu tử."

"Lý Ninh Húc?" Dung Viễn cảm giác tên này có chút quen tai, giống như ở nơi nào nghe qua.

Đậu Hà Lan nói:"Căn cứ công đức bạc ghi lại,10 nguyệt 9 ngày, người từng đã cứu rơi vào trí mạng nguy cơ Lý Ninh Húc, vì thế thu hoạch công đức 4379 điểm."

"Nga, là ở tại Kim Dương gia tiểu khu cái kia lão nhân." Như vậy vừa nói Dung Viễn liền nhớ đến, khi đó hắc còn không có khí linh hòa quang nào, kia 4379 công đức trị đối lúc ấy hắc đến nói là phi thường khả quan thu nhập, Tự Nhiên ấn tượng khắc sâu.

"Có qua có lại, nguyên lai như vậy, không cần phải xen vào hắc ."
Dung Viễn làm quyết định.

Đậu Hà Lan đáp: "Vâng."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Trí Lực

Xuất viện về sau, Dung Viễn lại nương lấy cơ này ở nhà tu dưỡng vài ngày, đem trong khoảng thời gian này đậu Hà Lan tìm tòi đi ra truy nã phạm danh sách đều thô sơ giản lược sơ lý một lần, chú ý một chút a thị cùng quanh thân mấy cái tình thị tại thu đến tin tức về sau phản hồi trạng huống; Kiểm tra gần nhất công đức bộ trung được mất ghi lại, còn nhìn nhìn công đức thương thành bên trong tân ra thương phẩm.

Tuy rằng việc này, đều có thể thông qua đậu Hà Lan đến hoàn thành. Nhưng Dung Viễn thói quen chính là không thể chịu đựng bất cứ hình thức chương khống, liền tính đậu Hà Lan sẽ không lừa gạt hãn, hãn cũng sẽ không đem sở hữu sự đều buông tay ra không đi chú ý.

Hiện tại Dung Viễn mỗi ngày bởi vì quang não đối truy nã phạm lòng bắt cử báo, công đức trị thu nhập chia đều bồi hồi tại một ngàn đến tám ngàn ở giữa. Theo hãn có thể đổi công đức trị gia tăng, công đức thương thành bên trong biểu hiện đi ra khó có thể tin tưởng sản phẩm cũng càng ngày càng nhiều. Nhưng hiện tại Dung Viễn nhìn này mấy thương phẩm lại không có lúc trước cái loại này cường liệt muốn nguyện vọng, hãn đối với chính mình chế định mục tiêu cùng phải làm sự càng thêm kiên định mà thanh tỉnh. Trong mắt của hãn, quang não cùng máy xem xét đã có thể ứng phó hãn hiện tại gặp được tuyệt đại đa số tình huống, hồi đoái càng nhiều vật tư đối công đức trị thu hoạch cũng không có quá nhiều giúp ích, chỉ là tham dục tại quấy phá. Bất quá hãn tại xem trung đem sở hữu thương phẩm đại khái công hiệu đều ký ức một chút, làm chuẩn bị tại tương lai nếu có vạn nhất thời điểm có thể trước tiên biết chính mình nên hồi đoái cái gì.

Tạo thành một loạt phiền toái thanh thể hoàn mang đến cũng không tất cả đều là phiền toái. Tại xuất viện sau vài ngày trung, Dung Viễn dần dần cảm giác được chính mình trong thân thể vi diệu biến hóa. Phía trước hẳn vẫn cảm giác chính mình thân thể khỏe mạnh, tại bạn cùng lứa tuổi trung thậm chí có thể xưng trung thượng. Nhưng lần này đối lập sau hẳn lại cảm giác, phía trước thân thể giống như là sinh rỉ sắt lão cũ máy móc, mà hiện tại không riêng gì tâm phẩm xuất xưởng, còn tỉ mỉ thượng hảo dầu bôi trơn. Nhất cử nhất động, đều có chừng nhẹ nhàng linh hoạt được khó có thể tin tưởng cảm giác, tuyệt không chỉ là bởi vì thể trọng giảm bớt duyên cớ.

Ngũ quan cũng trở nên càng thêm linh mẫn. Thị giác, khứu giác, thính giác, xúc giác, vị giác đẳng đều trở nên rất không giống nhau, hẳn có thể dễ dàng thấy rõ ràng hai mươi mét ngoại một tờ báo chí thượng tiểu tự, tại không có một chút nguồn sáng dưới tình huống cũng có thể thấy rõ trong bóng đêm vật thể hình dáng, ban đêm xem tinh khi thậm chí có thể từ một đám tiểu viên điểm trúng nhìn ra tinh thể hình dạng trung vi diệu bất đồng; Buổi tối nằm ở trên giường thời điểm có thể nghe được lầu trên lầu dưới hộ gia đình ngữ khí mơ hồ thanh, Dung Viễn bắt đầu thói quen đang ngủ thời điểm đội một bộ ngăn cách thanh âm đầu đội thức tai nghe; Hẳn có thể từ một bàn đồ ăn hương khí trung nghe ra đều sử dụng kia vài đồ gia vị, cách mấy mét xa hẳn đều có thể nghe ra ven đường trái qua trên người hương vị bất đồng; Về phần vị giác... Đây là để cho Dung Viễn bất mãn một biến hóa, hẳn hiện tại ăn cái gì đã rất khó cảm nhận được "Mỹ vị" Từ này tồn tại, ngược lại là đối nguyên liệu nấu ăn mới mẻ trình độ, gia vị bao nhiêu, hỏa hậu lớn nhỏ đợi đã (vân vân) có càng thêm sâu sắc phân biệt năng lực.

Dựa theo đạo Hà Lan theo như lời, hẳn hiện tại ngũ quan linh mẫn trình độ cơ bản bị vây ở nhân loại loại này cá thể phát triển đỉnh phong, ở trên địa cầu hoang đại động vật trung cũng coi như được với cầm cờ đi trước. Chỉ là tại hôm nay ô nhiễm nghiêm trọng thành thị hoàn cảnh trung, ngũ quan năng lực cũng sẽ dần dần thoái hóa, ước chừng tầm mười năm

liền sẽ khôi phục thành nguyên lai bộ dáng. Nếu muốn bảo trì, tốt nhất mỗi cách một năm dùng một lần thanh thể hoàn.

Trừ đó ra, hẳn trên người quá khứ có rất nhiều tiểu mao bệnh cũng tất cả đều tiêu thất. Tỷ như ngày mưa dầm thời điểm trên đầu gối có xử vết thương cũ sẽ đau; Tay trái ngón tay tại đánh bóng rổ thời điểm thụ qua thương, tổng cảm giác có chút mất linh hoạt; Tọa lâu xương sống có loại đau mỗi cảm đợi đã (vân vân). Đều là chút bình thường không chú ý cũng khó nhận ra tiểu mao bệnh, nhưng đương này mấy tật xấu tất cả đều tiêu thất về sau, có loại máy kéo bỗng nhiên đổi thành Bugatti sang khoái cảm. Ngay cả cương hóa gân bắp thịt dây chằng đều trở nên mềm dẻo rất nhiều, một chữ mã cái gì, hẳn hiện tại dễ dàng là có thể làm ra đến.

Này mấy biến hóa, trực tiếp nhất phản ứng chính là [công đức bộ] thượng trị số biến hóa. [lực lượng] một hạng đã biến thành 28,[nhanh nhẹn] biến thành 11,[thể chất] gia tăng đến 12, chỉ có [trí lực] một hạng, nguyên lai là 4. 367, hiện tại chỉ gia tăng đến 4. 382.

Dung Viễn nghi hoặc, hỏi:"Đậu Hà Lan, ta tự giác không ngu ngốc, vì cái gì trí lực trị số như vậy thấp?" Hẳn vẫn xem muôn nghìn chúng sinh đều cảm giác là không khai hóa vượt người, nhưng tại [công đức bộ] trung chính hẳn cư nhiên cũng là vượt người tiêu chuẩn.

Đậu Hà Lan đáp:"Bởi vì [trí lực] một hạng cùng mặt khác hạng mục bất đồng,[trí lực] cực đại chỉ có 100, cái khác các hạng trên lý luận tiến hóa trình độ có thể đạt tới vô cùng."

"Nga? Giải thích một chút."

"Vâng." đậu Hà Lan nâng tay thả ra một động thái tiểu nhân hư nghĩ đồ, phối hợp nó giải thích làm ra bất đồng động tác,"[lực lượng] trị số, là một người đem trọng vật nâng qua đỉnh đầu duy trì ít nhất một phút đồng hồ, hơn nữa sẽ không đối với tự thân cơ thể tạo thành không thể khôi phục

tính tổn thương lớn nhất trọng lượng. Ở trên địa cầu, lấy một ngàn khắc chất lượng vì một đơn vị. Dung Viễn lực lượng trị là 25, ý nghĩa người nhiều nhất có thể giơ lên mười lăm kg trọng vật thể một phút đồng hồ. Vượt qua này trọng lượng đương nhiên cũng có thể cử dậy, nhưng tất nhiên sẽ đối với thần kinh cùng tế bào tạo thành tổn thương."

Dung Viễn gật gật đầu, đối [nhanh nhẹn] đánh giá tiêu chuẩn cũng có vài phần phỏng đoán.

"[nhanh nhẹn] là tại không tổn thương thân thể tiền đề tiếp theo giây bên trong có thể đạt tới nhanh nhất di động tốc độ; Dung Viễn người hiện tại một giây đối mau có thể chạy 1 1 mét, nhưng duy trì thời gian phi thường ngắn ngủi."

"Nhiều đoán?" Dung Viễn hỏi.

Đậu Hà Lan nói:"Hai mươi giây."

"Kia chẳng phải là đã vượt qua hiện tại thế giới chạy nhanh quán quân?" Dung Viễn có chút sửng sốt.

Đậu Hà Lan gật đầu nói:"Dựa theo ghi lại, chính là như thế. Mặt khác, [thể chất] còn lại là thân thể tế bào sức sống, thần kinh phản ứng tốc độ cùng miễn dịch lực tổng hợp trị số, tính toán thể thức tương đối phức tạp."

"Kia liền không cần phải nói, ta không có hứng thú lý giải như vậy chi tiết." Dung Viễn hỏi hẩn quan tâm nhất vấn đề:"Như vậy [trí lực] đâu, như thế nào đánh giá?"

"[trí lực] phân trị tiêu chuẩn, là tối khách quan cũng đơn giản nhất ." Đậu Hà Lan nói:"Nó đại biểu, là nhân thể não vực khai phá cùng lợi dụng trình độ. Dung Viễn trí lực là 4. 382, ý vị của người đại não khu vực trung chỉ có 4. 382% ở độ cao phát triển trạng thái bên trong, chiếm được nguyên vẹn sử dụng. Mặt khác, kinh tính toán, người thường đại não trung chỉ có

1% tả hữu não tế bào tham dự đại não công năng hoạt động, nhân loại quần thể trung thiên tài nhân vật khai phá trình độ ước vi 5%, ở trong lịch sử có vượt thời đại cống hiến số ít nhân từng vượt qua 10%."

"Tỷ như Einstein?" Dung Viễn hỏi.

"Tỷ như Tesla." Đâu Hà Lan nói.

Dung Viễn trầm mặc một lát, hỏi:"Cho nên, ta thậm chí không xứng xưng là 'Thiên tài' sao?"

"Đương nhiên không phải." Đâu Hà Lan lập tức phản bác,"'Thiên tài' định nghĩa tương đối mơ hồ, dựa theo truyền thống khái niệm, của người trí lực trình độ so trên thế giới 95% người đều muốn cao, thuộc về 'Nổi bật' người. Chỉ là tại thông minh nhất quần thể trung trị số tương đối hơi thấp." Nó như thế an ủi nói.

Dung Viễn cảm giác chính mình ngược lại bị thọc một đao, hăn khó được có chút thất lạc sa sút, cảm xúc thấp trầm một lát sau, hỏi:"[trí lực] như thế nào đề cao?"

"Công đức thương thành có liên quan về trí lực hữu hiệu nhất rèn luyện phương pháp. Nếu người có thể làm đến mỗi ngày giấc ngủ hai giờ, kiên trì không ngừng dựa theo khoa học phương thức tiến hành rèn luyện, không gián đoạn tiến hành học tập cùng nghiên cứu, như vậy hai mươi năm về sau, của người [trí lực] trị số có thể tăng lên tới 8% trên đây."

Dung Viễn sau khi nghe xong, không cần nghĩ ngợi lắc đầu nói:"Kia vẫn là hồi đoái đi. Hồi đoái có tác dụng phụ sao?"

"Một lần tính hồi đoái quá nhiều trị số, sẽ đối bị cưỡng hành khai phá não tế bào tạo thành nghiêm trọng thương tổn."

"Kia như vậy đi, về sau mỗi mười ngày, cho ta hồi đoái 0. 01 [trí lực] trị."

"Vâng." đậu Hà Lan đáp, lại nói:"Ta đề nghị, sau này [lực lượng],[nhanh nhẹn],[thể chất] tăng lên cũng lấy hồi đoái làm chủ, rèn luyện vi phụ. Hiện tại hằng ngày rèn luyện có thể cho người mang đến đề cao đã cực kỳ bé nhỏ, hơn nữa quá độ rèn luyện còn sẽ cấp cốt cách, cơ nhục cùng nội tạng mang đến ẩn hình thương tổn."

Dung Viễn suy xét một lát, hắc hiện tại cũng không khuyết thiếu kia một điểm công đức trị, liền nói:"Ân, kia này tam hạng, về sau mỗi mười ngày hồi đoái một điểm. Cách thiên đến, không tất nóng lòng nhất thời." Lúc đó hắc hiện tại công đức trị một hơi hồi đoái mấy trăm hơn một ngàn điểm [lực lượng] đều dư dật, thế nhưng Dung Viễn không tưởng trong một đêm biến siêu nhân, lại nói hắc cũng cần thời gian đến chậm rãi thích ứng dần dần biến cường thân thể. Chợt hồi đoái, ngược lại khả năng tạo thành bút sẽ không trảo, lộ sẽ không đi, chiếc đĩa đều sẽ không dùng quần trượng.

Thanh thể hoàn như vậy ô long sự kiện, có một lần liền đủ rồi.

"Đúng, đậu Hà Lan." Dung Viễn bỗng nhiên lại nghĩ đến một vấn đề,"Nếu ta đem não vực khai phá đến 100%, sẽ có cái gì biến hóa?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Ngoại Giáo

"Không có tiền lệ,[công đức bộ] trung không có ghi lại, cho nên ta không thể cho người chuẩn xác đáp án." Đậ Hà Lan nói.

"Không hề như vậy chuẩn xác đáp án đâu?" Dung Viễn truy vấn.

Đậ Hà Lan yên lặng nhìn hẩn một lát, nói:"Dựa theo tính toán, hoặc tử, hoặc thành thần."

...

Dung Viễn nâng cằm, phát nửa ngày ngốc về sau, bỗng nhiên quay đầu hỏi Kim Dương:"Nếu có một ngày, người thành thần, người muốn làm cái gì?"

"Thành thần?" Kim Dương kinh ngạc hỏi.

Dung Viễn chăm chú gật gật đầu.

Kim Dương không nói gì, hỏi:"Người gần nhất ở nhà nhìn cái gì tiểu thuyết?"

"Vấn đề này đáp án, ta cũng tưởng biết." Một thanh âm từ bọn họ sau lưng toát ra đến, chủ nhiệm lớp chấp tay sau lưng, từ phòng học cửa sau chậm rì rì thông thả đi lại đây. Kim Dương bận rộn đầu co rút lại, xoay người sang chỗ khác xem sách.

"Lão sư hảo." Dung Viễn đứng lên hỏi thanh hảo. Các trưởng bối vẫn thực thích hẩn một nguyên nhân chính là, bọn họ đều cảm giác Dung Viễn

đứa nhỏ này mặc dù có chút quái gở không quá hội biểu đạt, nhưng vẫn là rất hiểu lễ phép phi thường tôn trọng nhân .

"Ân, tọa." Quả nhiên chủ nhiệm lớp lộ ra hòa ái tươi cười, ấn Dung Viễn bả vai khiến hắn ngồi xuống, không lại đề đề tài vừa rồi. Hỏi:"Thân thể thế nào ?"

"Đã không có việc gì ." Dung Viễn dừng một chút, lại bù lại một câu:"Cám ơn lão sư quan tâm."

"Chủ nhiệm lớp quan tâm chính mình học sinh, còn cần cảm tạ cái gì." Chủ nhiệm lớp cười tùm tùm nói, trong giọng nói hài lòng cùng yêu thích là ngăn cũng ngăn không được,"Ở nhà nghỉ ngơi thời điểm đừng chỉ lo chú ý chơi di động a xem tiểu thuyết cái gì, lập tức liền muốn lớp 12, muốn bắt nhanh học tập a."

"Ta biết." Dung Viễn gật đầu,"Ta mua hai bản tân luyện tập sách đang làm, đã mau viết xong ."

Chu Tĩnh ở phía trước nghe được bọn họ đối thoại, quay đầu đến nhắm miệng hình cùng hắn vô thanh nói:"Mã -- thí -- tình --"

"Ân, hảo." Chủ nhiệm lớp đề cao thanh âm, đối trong ban thừa dịp còn chưa lên lớp ăn cái gì uống nước nói chuyện học sinh đề cao thanh âm nói:"Chúng ta ban đồng học, đều hắn là hướng Dung Viễn học tập. Xem xem nhân gia, vừa khai giảng liền đem sở hữu luyện tập sách đều viết xong không nói, còn có thể chính mình chủ động tăng mạnh luyện tập. Không giống chúng ta có chút đồng học, trong trường học nhiệm vụ đều ngoạn bất thành, cả ngày liền biết oán giận tác nghiệp nhiều. Lão sư cho các người bố trí bài tập ở nhà, đều là vì ai? Còn không phải là vì các người ! bình thường nhiều liên hệ, thi đại học thời điểm tài năng lấy được càng cao điểm ! tài năng thi đậu càng tốt đại học ! các người nói, có phải hay không đạo lý này?"

Một mảnh khẩu thị tâm phi thấp giọng hòa cùng:"Là --"

"Biết còn không mau lợi dụng hảo khóa phía trước thời gian, chuẩn bị bài dưới tiết khóa nội dung?"

Chủ nhiệm lớp một tiếng rống, mặt khác học sinh đều ngoan ngoãn trở lại trên chỗ ngồi cầm lấy thư đến xem. Một bộ phận nhân tại chủ nhiệm lớp nhìn không tới địa phương vùng trộm hương Dung Viễn quảng đến tràn ngập sát khí ánh mắt.

Tổng khiến Dung Viễn phân không rõ đến cùng là thương hãn vẫn là hại hãn chủ nhiệm lớp yêu thương vỗ vỗ bờ vai của hãn, hỏi:"Áo Tái đề đâu? Cũng làm sao?"

"Là. Viết hai bản." Dung Viễn nói. Với hãn mà nói, giải đáp này mấy xảo trá tai quái đề mục là một loại lạc thú, hãn bao giờ cũng đem làm bài trở thành nghiệp dư thời gian giải trí hưu nhàn hoạt động.

Chủ nhiệm lớp đối với hãn khắc khổ học tập thái độ trở nên vui mừng, nói:"Này chủ nhật liền muốn cử hành trung học toán học Áo Tái tình tái, trong khoảng thời gian này buổi chiều khóa người cũng đứng lên, đến Vương lão sư nơi đó cùng người khác một khối làm làm bài, lý giải một chút hai năm nay Áo Tái ra đề mục quy luật cùng đáp đề kỹ xảo."

"Hảo, ta biết." Dung Viễn nhìn qua rất ngoan gật đầu đáp ứng.

"Ân, hảo hảo cố gắng, tranh thủ lấy đệ nhất hồi đến."

Chủ nhiệm lớp nói xong, vỗ tay sau lưng đi mang một lén lút ăn đồ ăn vặt học sinh. Ngồi ở Dung Viễn phía trước nữ sinh quay đầu đến nhỏ giọng nói:"Tình tái đệ nhất nha ! Dung Viễn người có nắm chắc sao?"

Dung Viễn nâng một chút ánh mắt, thản nhiên nói:"Tận lực đi."

"Ai, giải nhất người khẳng định không thành vấn đề, đệ nhất có điểm huyền. Nghe nói nhị trung lần này có vương bài, toán học học được đặc biệt hảo, mỗi lần khảo thí đều là mãn phân." Nữ sinh bát quái nói, sau đó lại có điểm sung sướng khi người gặp họa: "Người thật sự là xui xẻo, cái này liên buổi chiều khẩu ngữ khóa đều lên không được."

"Khẩu ngữ khóa?" Dung Viễn sửng sốt -- đây là cái gì để người tiếc nuối sự sao?

Tại a thị du lịch định cư người ngoại quốc rất nhiều, bởi vậy a thị trung tiểu học mở khẩu ngữ khóa cơ bản đều cam kết ngoại giáo, nhưng thực ra rất nhiều trường học đều đem loại này khẩu ngữ khóa trở thành là khóa ngoại hứng thú hoạt động như vậy nội dung, cam kết ngoại giáo giống như là bắt lính, bắt đến ai chính là ai. Bởi vậy ngoại giáo trung có vài nhân là tới du lịch, có vài nhân là tới thể nghiệm sinh hoạt, có vài nhân là có tương ứng giáo dục niên hạn nhiệm vụ, có vài nhân là vì loại này thoải mái kiếm tiền phương thức. Bất quá nhất trung đối ngoại giáo tuyển chọn tiêu chuẩn rất cao -- danh giáo tốt nghiệp, có dạy học tư cách, có cường liệt cá nhân dạy học phong cách, hơn nữa hơn phân nửa đều là tuấn nam mỹ nữ, nhan trị rất cao. Bởi vậy khẩu ngữ khóa tại nhất trung vẫn là tới thụ học sinh hoan nghênh một môn chương trình học.

Không quá quen thuộc Dung Viễn người đều biết, hắc đối cùng này mấy diện mạo xuất sắc ngoại giáo trao đổi hoàn toàn không có hứng thú, cũng không rèn luyện chính mình tiếng Anh khẩu ngữ cần -- hắc thường xuyên nghe m quốc nguyên thanh tin tức, khẩu âm so rất nhiều sinh trưởng ở địa phương m quốc nhân còn muốn tiêu chuẩn. Chung quy, hắc không có nồng đậm địa phương khẩu âm.

Tiền tòa nữ sinh cười thần bí, nói: "Người còn không biết? Khẩu ngữ khóa đối một tân lão sư..."

Nàng còn không có nói xong, liền nghe phía trước một tiếng rống: "Lên lớp !"

Toàn ban học sinh lập tức đứng dậy, cùng kêu lên nói: "Lão -- sư -- hảo --"

...

Tuy rằng thời tiết dần dần chuyển lạnh, nhất trung khóa gian thao đổi thành vây quanh sân thể dục chạy bộ, gọi rất nhiều bình thường ngay cả đi đường đều tưởng nhàn hạ học sinh kêu khổ thấu trời, mỗi ngày giữa trưa chạy bộ đều như là gia hình. Dung Viễn trước một bước chạy hoàn trở lại phòng học, vừa ngồi một lát, liền thấy Chu Tĩnh thở hồng hộc chạy vào, một tay đem một tờ giấy chụp đến hằm trên bàn, nói: "Nhanh lên điền hoàn ! chúng ta ban liền còn lại người một người !"

"Cái gì?" Dung Viễn cầm lấy đến vừa thấy, nguyên lai là nhất trương ý đồ biểu. Trường học tân mở ba môn hứng thú hoạt động khóa, cố ý báo danh học sinh ở phía sau viết lên chính mình lớp muốn học. Toàn ban không ai đem này trương biểu trống không, thậm chí rất nhiều người tam hạ tất cả đều điền .

Chỉ là này ba môn học trình nội dung tại nhất trung có thể nói là trước đó chưa từng có: Vật lộn, tiếng Anh lễ nghi cùng tiếng Pháp.

"Tất yếu tuyển sao?" Từ này trương biểu lựa chọn trên xác suất, Dung Viễn không thể không được ra đây là một Bá Vương điều khoản cái nhìn.

"Không phải." Chu Tĩnh không tưởng với hằm nói chuyện, nhưng ngại với lớp trưởng chức trách không thể không chi tiết giải thích: "Người muốn đều không tưởng tuyển cũng có thể. Trên thực tế hiện tại tuyển này mấy khóa nhân quá nhiều, trường học e còn muốn làm một chút sàng chọn. Liền tính đều tuyển, cũng khả năng một môn khóa đều lên không được."

"Kia đây là có chuyện gì?" Dung Viễn chỉ kia trường viết rậm rạp dày đặc bảng.

"Bởi vì chúng ta tân ngoại giáo !" Tiền tòa nữ sinh cũng chạy bộ trở lại, nàng ghé vào trên lưng ghế dựa nói:"Này ba môn học đều là hẩn khai . Hẩn hiện tại nhân khí đặc biệt cao, không ai không tưởng thưởng hẩn khóa. Ha ha, người cùng Dương Dương, lần này đều bị người so không bằng nga !"

"... Trường rất soái?" Dung Viễn được ra như vậy kết luận.

"Người cũng quá tự kỷ ! như thế nào? Cảm giác chính mình toàn giáo đệ nhất soái?" Chu Tĩnh trừng mắt nhìn hẩn một cái.

Dung Viễn không nói cho nàng, hẩn thật sự là như vậy cho rằng .

"Cái kia ngoại giáo nha --" Chu Tĩnh nói, mặt không khỏi nhất hồng,"Hẩn nhưng không chỉ là soái ! tóm lại người thấy liền biết. Này hứng thú hoạt động khóa, người đến cùng muốn hay không báo danh?"

Dung Viễn nhìn thoáng qua danh sách, Kim Dương ba môn học trình đều tuyển, hẩn cân nhắc một chút, nói:"Vật lộn đi."

Nghĩ đến trung học trường học cũng sẽ không giáo quá nhiều hàng thật giá thật nội dung, nhiều nhất bất quá là rèn luyện rèn luyện thân thể, học chút trình tự hóa gì đó mà thôi. So với dạy học nội dung, hẩn đổ đổi vị kia ngoại giáo lão sư sinh ra vài phần hứng thú. Đương nhiên không phải muốn nhìn một chút hẩn có bao nhiêu soái, mà là... Có thể khiến trường học như vậy vì hẩn đại bạt đèn xanh, vì mấy môn đối học tập thành tích không có giúp ích hứng thú hoạt động khóa làm ra lớn như vậy động tĩnh đến, thấy thế nào cũng sẽ không là người thường diễn xuất.

"Đậu Hà Lan, tìm tòi vị này ngoại giáo lão sư mọi tin tức."

"Vâng."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Alan - Neal

Alan · Neal, đây là tân ngoại giáo danh tự, hẳn hoàn cho chính mình lấy trung văn tên gọi Hứa Nhĩ Nhã, là có một nửa z quốc huyết thống con lai.

Dung Viễn sớm liền từ các loại con đường biết này nhân diện mạo xuất sắc, nhưng chân chính nhìn thấy thời điểm, kia trong nháy mắt vẫn là cảm giác bị lóa mù mắt.

Màu đen tóc ngắn mang theo tự nhiên co xoắn độ cong, cùng mi bạc Lưu Hải mang theo tự nhiên tùy ý hỗn độn mỹ. Ngũ quan có Âu Mỹ nhân chủng thâm thúy, hình dáng rõ ràng, giống như điêu khắc. Nhất là ánh mắt, lông mi rất dài, màu xanh đậm đồng tử như bích dã lục hải, ánh mắt lưu chuyển gian nhu tình vô hạn, nhìn một căn cột điện thời điểm đều như là ẩn tình mạch mạch tại phóng điện. Ông eo tước bối, tam giác ngược dáng người, hoàn mỹ Hoàng Kim tỉ lệ, từ hơi hiển bố sát người T-shirt thượng có thể nhìn ra cơ bụng từng khối rõ ràng đường cong. Hơn nữa không có lúc nào là không, hẳn bối đều đuổi được thực thẳng, chưa từng có lưỡi biếng tựa lưng vào ghế ngồi hoặc là cung xuống dưới thời điểm, nhưng cũng không có bộ đội quân nhân như vậy kinh nghiệm huấn luyện khắc nghiệt cương ngạnh, mà là có loại khí độ thiên thành quý tộc phong phạm.

Này tựa hồ thời khắc đều tại hướng ra phía ngoài tản ra nội tiết tố giống được sinh vật đang ở tại một nam tính đỉnh phong thời kỳ, vô luận bề ngoài, dáng người, khí chất, lực lượng, đều tràn ngập thành thực nam tính mị lực. Cùng hẳn so sánh với, dĩ vãng cũng coi như được với nhất trung nam thần Kim Dương có vẻ ngây thơ, Dung Viễn lại quá mức kiệt ngạo.

Hơn nữa bọn họ đang ở tại thân thể trưởng thành kỳ, đáng người trừu điều nhi cất cao, qua xem đây là tinh tế thon dài chi mỹ, hiện tại vừa so liền cảm giác đó là ngây ngô đơn bạc, căn bản không có cách nào khác so.

Rõ rệt nhất biểu hiện chính là, Kim Dương trong khoảng thời gian này thu đến tình thư đột nhiên hàng đến nguyên lai một phần mười, các nữ sinh trong miệng nói trong mắt xem lẫn nhau dùng điện thoại truyền lại các loại chụp lén ảnh chụp, nhân vật chính tất cả đều là này Alan · Neal. Hơn nữa không chỉ một nữ sinh vì nhìn hắn đi tới đi lui đụng vào trên tường đi, ngay cả nam sinh, tại cùng này Neal lão sư nói nói thời điểm cũng không dám nhìn mặt hắn.

Tại Dung Viễn trong tay trong tư liệu, Alan · Neal phụ thân là z quốc nhân, mẫu thân là e quốc nhân, trong nhà còn có một ca ca. Từ trên văn kiện đến xem, hắn đến z quốc là vì lữ hành, hưởng thụ sinh hoạt, thể nghiệm loại này độc đáo văn hóa -- đây cũng là đại đa số ngoại quốc người trẻ tuổi đi đến z quốc ngắn hạn định cư lý do. Duy nhất đặc thù là hắn trung văn rất tốt, rõ ràng, có thể so với trung ương đài tin tức kênh người chủ trì. Bất quá suy xét đến hắn có z quốc phụ thân, điểm này tựa hồ cũng không như vậy kỳ quái.

Nhưng Dung Viễn lại cảm giác, trong tay này phân tình báo quá mức đơn giản sạch sẽ. Chỉ sợ có rất nhiều càng trọng yếu hơn tin tức, bị người vì ẩn tàng.

Bất quá không quan hệ, địch bất động ta bất động, mặc kệ người này tưởng làm cái gì, chỉ cần hắn có động tác, thời khắc bảo trì theo dõi đầu Hà Lan nhất định có thể bắt lấy hắn cái đuôi.

...

Chính như Chu Tĩnh dự đoán, tân mở ba môn học trình báo danh nhân số quá nhiều, trường học lãnh đạo hạ lệnh tất yếu trải qua sàng chọn, này

khảo hạch nội dung, có thể nói cực kỳ tàn ác.

Thứ ba buổi chiều tiếng Pháp chương trình học tuyển bát, kết quả tiếng Anh lão sư tiến ban trực tiếp ném xuống một xấp cuộn, công bố: Tiếng Anh đều học không tốt học sinh cũng đừng lòng tham, tham nhiều ăn không nát !" Mãn phân 150 phân cuộn,140 trên đây mới có thể đi thượng tiếng Pháp khóa, một hồi khảo thí xuống dưới, người sống sót không đến ba mươi nhân.

Chu tam buổi chiều vật lộn khóa tuyển bát, thể dục lão sư lên sân, trước đến nam tử một ngàn mét nữ tử tám trăm mét chạy bộ,3 phân 30 giây trong vòng chạy hoàn tiến vào vòng thứ hai, cận này một hạng liền xoát đi 90% trên đây học sinh; Kế tiếp bậc thang thí nghiệm,80 trên đây mới có thể tiến vào vòng thứ ba; Sau đó là đứng nghiêm nhảy xa... Chỗ ngồi thể tiền khuất... Sit-up... Dẫn thể hướng thượng...

Mấy vòng sàng chọn xuống dưới, người sống sót,8 nhân.

Máu chảy đầm đìa giáo huấn liền tại trước mắt, thứ năm buổi chiều Anh quốc lễ nghi khảo hạch, rất nhiều học sinh đều bị phía trước hai ngày hung tàn khảo thí cấp dọa sợ, tự giác trình độ không đủ, không dám đi khảo. Kết quả một ngày này Alan · Neal lão sư tự mình ra mặt, thân thiết khôi hài cùng mọi người nói chuyện phiếm, nói giỡn, kể chuyện xưa, vượt qua phi thường khoái trá nửa giờ về sau, tuyên bố: Ở đây hơn hai trăm người, hết thầy quá quan.

Toàn giáo mấy ngàn danh học sinh trung, duy nhất một tam hạng khảo hạch toàn bộ đạt tiêu chuẩn nhân, chính là Kim Dương.

...

Vật lộn khóa lên lớp thời gian là mỗi tuần Chu tam cùng thứ sáu buổi chiều. Tại sạch sẽ sạch sẽ phòng bên trong phòng hoạt động bên trong, Dung Viễn đám người thay Alan · Neal chính mình bỏ tiền mua màu trắng

đồ luyện công, cứ nhiên đều là không lớn không nhỏ, vừa vặn hợp thân, xuyên tại trên người, cả người khí thể giống như đều không giống nhau, hai thói quen tính gù lưng nam sinh lạng lẽ đem lưng thẳng tắp thẳng tắp.

Alan · Neal cất bước đi vào đến, xem xem mấy người, trên mặt tươi cười càng lúc càng lớn, nhìn qua đối với bọn họ phi thường hài lòng.

"Rất tốt, các người đều phi thường ưu tú, so với ta trước đó tưởng còn muốn ưu tú ! ta hi vọng tại đây tiết khóa thượng, mọi người có thể qua được dồi dào, khoái trá, học tập đến chân chính có dùng này nọ. Bất quá đầu tiên, ta nghĩ các người đều đã nhận thức ta, hiện tại khiến ta cũng đến nhận thức một chút các người. Dung Viễn."

"Đến !" Dung Viễn đáp.

Alan · Neal nhìn hẩn gật gật đầu, nói:"Tại sở hữu thí nghiệm trung, của người thành tích đều là tốt nhất. Làm ta sửng sốt là, của người văn hóa thành tích cũng là này trường học tốt nhất, ta rất cao hứng nhận thức người."

"Với ta mà nói cũng là giống nhau, lão sư." Dung Viễn khách sáo một câu.

Alan · Neal tiếp tục điểm danh:"Kim Dương."

"Đến !"

"Ha ha, ta với người đã rất quen thuộc, của ta ba môn học trung đều có người." Alan · Neal cười nói.

Kim Dương mím môi cười cười, không nói gì. Dung Viễn quay đầu nhìn hẩn một cái.

"Thẩm Hạo !"

"Đến !"

...

Dung Viễn phát hiện, Alan · Neal cùng mỗi người đều nói hai câu nói, mấy cái học sinh người người đều cảm giác chính mình nhận đến lão sư chờ mong cùng chú ý, bộ ngực thẳng tắp, ánh mắt tỏa sáng, học tập hứng thú càng cao . Chỉ là này trong đó, trên thái độ lại còn có một điểm vi diệu khác biệt, hẳn cùng Kim Dương nói chuyện thời điểm, vô luận là ánh mắt vẫn là ngữ khí, đều có chủng càng thân mật cảm giác. Không giống như là vừa nhận thức vài ngày lão sư cùng học sinh, mà là ẩn ẩn có loại ăn ý cảm giác.

Trải qua như thế vất vả tuyển bát mới có tư cách đến lên lớp trình qua nhiên rất có nội dung. Tán gẫu hai câu về sau, Alan · Neal liền lập tức tiến vào chính đề, thật giống như kia vài ấn phút đến tính phí luật sư như vậy không nói lời vô nghĩa. Hẳn trước dạy mấy người một bộ nhiệt thân động tác, này bộ động tác dựa theo đậu Hà Lan thuyết pháp là "Đầy đủ hoạt động thân thể toàn bộ khớp xương, kéo dài chủ yếu thân thể bộ phận cơ nhục, khiến cho nhân thể cơ nhục độ ấm cùng hô hấp tần suất đều đạt tới thích hợp trình độ, toàn diện đề cao cơ nhục linh hoạt tính, đề nghị về sau thường xuyên chiếu này rèn luyện."

Mười phút nhiệt thân về sau, Alan · Neal giảng giải thân thể các bộ vị kết cấu, tác dụng cùng đánh nhau kích lực thừa nhận cường độ, còn vẽ ra mấy cái khu vực nguy hiểm. Cuối cùng dạy bọn họ một người tới ta đi công kích phòng ngự động tác, khiến mấy người từng đôi luyện tập, hẳn ở một bên qua lại chỉ đạo.

Phân biệt sửa đúng mấy người động tác, chỉ bảo bọn họ tại ngã sắp xuống thời điểm như thế nào càng tốt bảo hộ chính mình sau, Alan · Neal ánh mắt không tự chủ được rơi xuống Dung Viễn cùng Kim Dương trên người.

Hắn vừa mới bắt đầu xem vẫn là Kim Dương, nhưng nhìn nhìn, ánh mắt liền không khỏi bị hơi ngại thon gầy Dung Viễn hấp dẫn.

Rất tiêu chuẩn -- đây là hắn đệ nhất cảm giác.

Theo hắn lý giải, Kim Dương thụ phụ thân ngôn truyền thân giáo, là có cách đấu thuật cơ sở . Nhưng Dung Viễn bẩm hàn sinh ra, chưa từng có nhận qua tương ứng huấn luyện cùng chỉ đạo. Đây là hắn lần đầu tiên học tập Israel cách đấu thuật, nhưng chỉ nhìn hai lần làm mẫu, hắn động tác liền tiêu chuẩn dường như sách giáo khoa.

Alan · Neal xem xem mặt khác học sinh, tay chân nhuyển miên vô lực, ra tay do dự không quyết, đón đỡ dây dưa lằng nhằng, cùng này nói là cách đấu, không bằng nói là đùa giỡn. Mới hai phút không nhìn chăm chăm xem, động tác góc độ đã lệch khỏi quỹ đạo mau sáu mươi độ .

So sánh dưới, Dung Viễn động tác dứt khoát quyết đoán, ra tay sắc bén, nhưng rất có chừng mực, tổng có thể ở chân chính thương đến Kim Dương phía trước liền ngừng, biểu hiện ra hắn còn có dư lực sự thực. Luyện tập mấy cái qua lại về sau, hắn đã có thể tự phát căn cứ tình huống đối với chính mình động tác cùng ra tay thời cơ tiến hành tinh chỉnh, cùng Kim Dương đánh được có qua có lại, thập phần náo nhiệt. Mặt khác mấy người đều không kìm lòng được buông tay, vây quanh ở bên cạnh xem bọn họ hai người cách đấu.

Thật sự là đáng sợ học tập bắt chước năng lực.

Alan · Neal cảm giác, chính mình có lẽ nhất định được bảo .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Hòa

Chủ nhật sớm, Dung Viễn chạy bộ xong, ném qua điểm tâm, đem chìa khóa, trung tính bút cùng tiền lẻ hướng trong túi nhất sủy, đến trường học đi tham gia năm nay toán học Áo Tái.

Dung Viễn hưởng thụ trường học cấp cho các loại tiện lợi cùng đặc quyền, tự nhiên cũng muốn làm ra tương ứng cống hiến. Trừ cuối cùng một năm đại khảo bên ngoài, bình thường các loại khảo thí hần cũng chưa từng có khiến trường học thất vọng qua, bao giờ cũng đem toàn thị thí sinh trung bảng nhãn đều xa xa bỏ ra. Thậm chí toán học, hóa học, vật lý ba môn học Áo Tái, hần ý vào chính mình học được thoải mái, cũng tất cả đều báo danh. Mặt khác học sinh trường học đều đề nghị chỉ chuyên công một môn. Hóa học phía trước đều đã khảo xong, thành tích tuy rằng còn không có đi ra, Dung Viễn lại đều rất có nắm chắc. Hôm nay toán học là đệ nhị môn.

Xem xét kính mắt đặt ở một bên, đậu Hà Lan bài tai nghe trang tại trong túi quần, Dung Viễn không có mượn dùng này mấy ngoại lực, một đạo đề một đạo đề đẩy xuống, lưu sượng tựa hồ không cần tự hỏi thời gian. Chỉ có cuối cùng một đạo đề mục tạp hần vài phút, nhưng cuối cùng cũng thông thuận đáp đi ra. Lại kiểm tra một lần, không phát hiện cái gì sơ hở, xem xem cách cuộc thi kết thúc cũng chỉ dư dưới bốn mươi đến phút, liền trực tiếp nộp bài thi rời đi trường thi.

Hôm nay đã là mười hai tháng sơ, a thị mùa đông đã rất nhiều năm không có hạ qua tuyết. Chỉ là tại như vậy Lâm hải địa vực, không dưới tuyết thời điểm so tuyết rơi thời điểm còn muốn lạnh, trong không khí

không chỗ không ở tràn ngập một cổ âm hàn, nếu không mở điều hòa, cho dù là tại phòng ở bên trong cũng để người không cảm giác một điểm ấm áp.

Dung Viễn thủ cầm ở mỏng manh trong túi quần, cảm giác ngón tay đều bị đông lạnh cương . Hắn đem giáo phục áo khoác khóa kéo kéo đến cao cấp nhất, chà xát cương ngạnh ngón tay, quyết định đến phụ cận thương thành đi mua chút đồ.

Tốt đẹp thương thành là a thị lão bài tổng hợp tính trung tâm thương mại chi nhất, thương phẩm bao hàm toàn diện, từ rau dưa hoa quả đến ngũ kim đồ dùng đến nhà cụ gia điện tất cả đều có bán, càng không thể thiếu một tòa cao tới tám tầng chiếm diện tích cực lớn trang phục thành. Kiêm mà quản lý rất nghiêm, một khi phát hiện giả mạo sản phẩm đối thương hộ xử phạt phi thường nghiêm trọng, bởi vậy tốt đẹp thương thành thương phẩm đối a thị thị dân đến nói chính là chính phẩm bảo đảm đại danh từ, sinh ý vô cùng tốt. Bởi vì này vị trí rời nhà tương đối gần, Dung Viễn bình thường có cái gì cần, đều sẽ đến nơi đây mua.

Mới từ xoay tròn môn đi vào, liền cảm thấy một cổ nhiệt phong đập vào mặt mà đến. Thương thành chế ấm điều hòa mở rất mạnh, Dung Viễn một bên hoạt động đồng được không quá linh hoạt ngón tay, một bên kéo một mua sắm xe, mục tiêu mình xác hướng đi địa hạ một tầng khuyến mãi giảm giá khu.

Tốt đẹp thương thành từ một tầng bắt đầu trung gian đều là trống rỗng, một cự đại thủy tinh đèn treo từ đỉnh phòng vắn vắt ngang xuống dưới, chiết xạ ngọn đèn có vẻ xa hoa lộng lẫy, thượng hạ lâu cùng bốn thang máy cùng một thang lầu vòng quanh này phiến trống rỗng khu vực. Đứng ở tầng một, khách hàng vừa nhắc đầu là có thể nhìn thấy đặt tại tầng tám thương phẩm, mà cúi đầu thời điểm, là có thể nhìn thấy địa hạ một tầng khuyến mãi khu. Khuyến mãi khu thương phẩm bao gồm món đồ chơi, bộ sách, quần áo, đồ trang điểm đợi đã (vân vân), cứ vài ngày liền sẽ đổi mới, thường xuyên có hiển không có chuyện gì nhân chuyên môn đến nơi đây

đào bảo, có khi có thể lấy rất tiện nghi giá mua được phi thường vật mỹ giới liêm gì đó.

Mà mùa này, tại khuyến mãi khu bày chính là chống lạnh quần áo. Dung Viễn đẩy mua sắm xe, nhìn thấy thích hợp gì đó liền cất vào đi: Bao tay, mũ, khăn quàng cổ, lông dày y, quần nhung, áo lông... Hẳn hai năm nay vóc dáng trưởng thành nhanh, năm trước mùa đông quần áo hiện tại tất cả đều đoản hảo một đoạn, không thể không một lần nữa mua. Đặt ở khuyến mãi khu thương phẩm cơ bản đều là năm trước đọng lại tồn kho, kiểu dáng tự nhiên là quá hạn . Bất quá Dung Viễn cũng không để ý này mấy, hẳn đối lưu hành mỹ cảm giác lực cơ bản là không, cũng liền không để ý là thời điểm gì khoản tiền .

Mua sắm chuẩn bị một thân trang phục đạo cụ sau, Dung Viễn nghĩ trong nhà giấy vệ sinh mau dùng xong, bàn chải cũng nên đổi tân, liền chuẩn bị chuyển hướng sinh hoạt đồ dùng khu, bỗng nhiên cảm thấy trong túi quần một trận kịch liệt chấn động.

-- có điện thoại?

Dung Viễn chợt nhớ tới buổi sáng đi ra ngoài khi là tham gia khảo thí cầm điện thoại ném ở nhà, hiện tại đặt ở hẳn trong túi là... Đậu Hà Lan !

Dung Viễn bận rộn từ trong túi cầm ra đậu Hà Lan bài tai nghe nhét vào lỗ tai, sau đó liền nghe đến đậu Hà Lan cấp bách thanh âm:"Né tránh ! tả năm mét ! mau !"

Dung Viễn không cần nghĩ ngợi dùng lực hướng bên phải đẩy mua sắm đẩy xe, nương phản lực đẩy cả người đánh về phía bên trái, khẩn cấp dưới hẳn chỉ tới kịp dùng hai tay bảo vệ đầu, thân thể tầng tầng ngã xuống đất, còn đọng ngã bên cạnh một thương phẩm giá, treo tại trên cái giá mấy chục thu y rơi xuống đầy đất.

"Oanh !"

Ầm ầm một tiếng vang lớn sau, hần cơ hồ cái gì cũng nghe không thấy, lỗ tai bên trong trong đầu vẫn có loại tiếng vù vù, thế giới đều giống như đang run rẩy. Lỗ tai bên trong đầu Hà Lan tại hô cái gì, nhưng Dung Viễn hoàn toàn nghe không thấy, hần chỉ có thể dựa vào chính mình một điểm an toàn thường thức, che chở đầu thất tha thất thểu vọt tới phụ cận một góc tường. Hình tam giác tường thể kết cấu có thể cung cấp càng củng cố chống đỡ. Vạn nhất phát sinh sụp đổ nơi này cũng là sinh tồn tỷ lệ tương đối cao một khu vực.

Tiếng vù vù không biết giằng co bao lâu, Dung Viễn mới cảm giác hoãn lại đây. Hần cảm giác trên người có vài nơi địa phương độn độn đau, đại khái là đụng vào chỗ nào hoặc là bị vạch thương .

Buông tay xuống tay, đỡ có chút choáng huyễn đầu, Dung Viễn giương mắt vừa thấy, liền thấy được một bộ nhân gian địa ngục cảnh tượng.

Tầng năm một nhà cửa hàng phát sinh bạo tạc, cảnh tượng thảm không đành nhìn, hừng hực hỏa thế lan tràn rất nhanh, liền nhau cửa hàng trung đã toát ra khói đặc. Thương thành trung ương đèn treo từ trung gian đoạn liệt đập xuống, khuyến mãi khu một ít địa phương cũng hỏa, bắt đầu chỉ là linh tinh mấy điểm, nhưng không qua bao lâu Liệt Diễm đăng một chút liền nhảy dựng lên, nháy mắt nổi thành một mảnh.

Một ngày này là chủ nhật.

Một ngày này, đi dạo thương trường nhân rất nhiều.

Dung Viễn nhắm chặt mắt, không đi xem kia vài xô đẩy trung từ thượng tầng ngăn cách ngã xuống tới nhân thể, không đi xem kia vài tại thang lầu cùng chỗ thang máy đè ép ngã sấp xuống đám người, không đi xem kia vài cả người bốc hỏa đầy đất lẫn lộn nhân, đổ ở trên mặt đất huyết lưu khắp nơi nhân, không đi nghe kia vài kêu rên, kêu thảm thiết, khóc, cũng không đi nghe đầu Hà Lan tại hần trong tai rít the thé:"Đề nghị khế

ước giả nhanh rời ! đề nghị kế ước giả nhanh rời ! lấy bảo toàn tự thân an toàn vi đệ nhất yếu vụ, đề nghị kế ước giả nhanh rời !"

"Đậu Hà Lan !" Dung Viễn gầm nhẹ một tiếng.

"Vâng !" đậu Hà Lan lập tức đáp.

"Nếu người không thể cho ta cung cấp hữu hiệu trợ giúp, liền câm miệng cho ta !" Dung Viễn khó được nghiêm khắc đối đậu Hà Lan nói.

"... Là."

Dung Viễn đỡ tường đứng lên, đầu để tại trên tường, nương vách tường coi như lạnh lẽo độ ấm lãnh tĩnh một chút đầu não, cũng hơi chút xoa dịu một chút cái loại này ghê tởm mê muội cảm.

-- hẳn ở dưới đất một tầng, đi lên thông lộ tất cả đều chật ních nóng lòng chạy trốn đám người, lúc này tưởng chen ra đi không thể nghi ngờ sẽ thật lớn hạn chế chính mình hành động lực, đại khái sẽ chết đến càng nhanh. Chạy trốn vô môn, hỏa thế cùng khói đặc đều không thể tìm đến hữu hiệu thi thổ ngăn cách, điên cuồng đám người sợ là so liệt hỏa càng nguy hiểm.

-- cho nên... Muốn xa ly người nhiều địa phương, làm tốt bị thời gian dài vây ở chỗ này chuẩn bị, bảo trì lãnh tĩnh, nắm giữ nguồn nước, làm tốt phòng yên thi thổ, nghĩ biện pháp khống chế hỏa thế, không thể chờ mong nhân cứu, chỉ có thể trước hết nghĩ biện pháp tự cứu.

Làm rõ ý nghĩ về sau, Dung Viễn hành động phi thường nhanh chóng. Hẳn lập tức chạy hướng trong trí nhớ gần nhất một bình chữa cháy, kéo ra thủy tinh môn, ấn xuống cháy cái nút, dùng nhanh nhất tốc độ đem thủy mang nổi tiếp hảo đầu thương cùng van khẩu, xả xuống thủy mang, nghịch kim giờ xoay tròn mở ra van. Dung Viễn đập đầu thương, trước đem vừa rồi thuận tay trao một kiện thu y đặt tại hòng súng xử tẩm ướt che miệng

mũi, tiếp đem họng súng hướng thượng đem chính mình toàn thân lâm thấu thấp, sau đó cầm phun nước đầu thương nhắm ngay mồi lửa xử bắt đầu phun bắn.

...

Kim Bách mới từ ngoại địa họp xong trở về, hân hoan tới thời điểm, hỏa thế đã cơ bản khống chế xuống dưới, phòng cháy quan binh đang tại dập tắt linh tinh châm lửa điểm.

Ngày xưa phần hoa trung tâm thương mại đã trở nên một mảnh cháy đen, phòng cháy đội đại đội trưởng Tưởng Vĩnh Long liền đứng ở này một phiến đất khô cằn trung, đầy mặt đen xám, quần áo nhiều nếp nhăn. Tưởng Vĩnh Long nhìn thấy Kim Bách lại đây, cười khổ một tiếng: "Lão Kim, ta lần này xem như xong."

Kim Bách ấn một chút bờ vai của hân, trầm giọng hỏi: "Thương vong thế nào?"

"Còn tại sưu cứu." Tưởng Vĩnh Long nói: "Trước mắt đã xác định tử vong có ba mươi bảy nhân, thụ thương có hơn một trăm, đều đưa bệnh viện. Nhưng có mấy cái trọng độ bỏng, e không qua được đến."

"Châm lửa nguyên nhân có kết luận sao?" Kim Bách hỏi.

"Đội điều tra phát hiện có cố ý phóng hỏa dấu vết. Âu Dương bọn họ đang tại điều tra hiện trường." Tưởng Vĩnh Long nói.

Kim Bách đang định tiếp tục hỏi thăm, bỗng nhiên nhìn thấy một nhìn quen mắt thân ảnh, thốt ra: "Kia hài tử như thế nào ở chỗ này?" Nhìn thấy hân trên người vết máu, hỏi: "Như thế nào không đưa bệnh viện?"

Xa xa, hân nhìn thấy Dung Viễn đang ngồi ở vườn hoa biên trên đài, cầm trong tay một lọ nước tại uống. Hân đầy thân đều là đen xám, trên

người còn có đại diện vết máu, mặt đều thấy không rõ. Nếu không phải ngày ngày đều ở nhà có thể nhìn thấy hân cùng chính mình nhĩ tử ảnh chụp, bộ dáng thật sự quen thuộc, Kim Bách đều sắp nhận không ra hân đến.

Kỳ quái là, chung quanh lui tới phần đông phòng cháy quan binh cùng y tế nhân viên đều đối với hân một thân huyết ô làm như không thấy, một vài người còn đối với hân ném lấy tôn kính ánh mắt.

"Nga, người nói kia hài tử a." Tưởng Vĩnh Long theo hân thủ thế xem qua, trong giọng nói không khỏi mang theo nồng đậm tán thưởng,"Hân không thụ thương, trên người huyết đều là tại cứu người thời điểm dính lên . Nghe nói hân cũng là cái thứ nhất quyết đoán áp dụng dập tắt lửa thi thổ nhân, nếu không phải hân tổ chức nhân thủ diệt địa hạ một tầng trang phục khu đại hỏa, e hiện tại thương vong sẽ càng nghiêm trọng. Sau này kia hài tử hỗ trợ nâng lưng cứu ra người bị thương cũng có bảy tám, lúc này đại khái là mệt mỏi tại nghỉ ngơi đâu."

...

Dung Viễn xác thật rất mệt. Hân hiện tại tinh bì lực tẫn, cảm giác trên người khí lực đều bị vét sạch . Cứu ra nhân trung, có hài tử cho hân tổng hai khối chocolate, lúc này đều bị hân nhét vào trong miệng, ngọt sữa bò chocolate tại trên bờ lưỡi chậm rãi hòa tan, cảm giác thân thể năng lượng cũng một chút chiếm được bổ sung.

Hân bên chân phóng mấy bình nước, cũng nhớ không rõ là ai cho hân đặt ở nơi này, hơn phân nửa đều đã bị hân uống không . Hân ngồi ở nơi đó nghỉ ngơi, thân thể rất suy yếu, trong dạ dày trống rỗng, nhưng trên tinh thần lại rất thỏa mãn.

"Tiểu Viễn !" Một có chút quen thuộc thanh âm tại chỗ gần kêu hân, Dung Viễn ngẩng đầu vừa thấy, lập tức đứng lên.

"Kim thúc thúc !"

Người tới chính là Kim Dương ba ba Kim Bách, a thị công an cục cục trưởng.

Kim Bách thượng hạ nhìn nhìn hăn, hỏi: "Cảm giác thế nào? Có thụ thương sao?"

Dung Viễn lắc đầu, nói: "Không có. Ta rất tốt."

Kim Bách sờ sờ đầu của hăn, nói: "Người là hảo hài tử. Bất quá nơi này có chúng ta, hiện tại không cần người hỗ trợ. Ta gọi Dương Dương lại đây, cùng người đi bệnh viện kiểm tra một chút."

"Cục trưởng." Một người từ phía sau hô.

Kim Bách cùng Dung Viễn cùng nhau xem qua, liền xem Âu Dương Duệ chính đại chạy bộ lại đây, đi lại vội vàng, tựa hồ có thể mang lên một trận tật phong.

Đi tới hội báo công tác Âu Dương Duệ ánh mắt đảo qua, vừa lúc chống lại một đôi nâu nhạt sắc ánh mắt, lãnh đạm trong vắt, mang theo vài phần quen thuộc cùng xem kỹ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Một Điểm Công Đức

"Kim thúc thúc, người có công tác muốn bận rộn, bệnh viện ta chính mình đi liền được rồi. Không cần lo lắng." Dung Viễn mắt nhìn Âu Dương Duệ, ngẩng đầu cùng Kim Bách nói.

Kim Bách cũng xác thật không thể phân thân đến, hăn gật gật đầu nói: "Có cái gì cần liền gọi điện thoại, ta không ở, tìm người Trịnh đi."

"Ân, ta sẽ . Kim thúc thúc tái kiến."

Dung Viễn lại cùng mặt sau Âu Dương Duệ gật gật đầu, xoay người rời đi.

Âu Dương Duệ quay đầu nhìn từ bên cạnh đi qua thiếu niên, cảm giác thời gian lưu tốc giống như biến hoàn như vậy, đối phương mỗi một rất nhỏ biểu tình cùng động tác đều chiếu vào trong mắt, giống như phi thường bình thường, nhưng lại có loại lau không đi quái dị cảm.

Giao thác chỉ là trong nháy mắt, nhìn đối phương càng chạy càng xa bóng dáng, Âu Dương Duệ trong đầu lặp lại phát lại vừa rồi một màn, tổng cảm giác có điểm cực không hợp điều địa phương.

...

Cứ việc quang não xem xét sẽ so với bệnh viện kiểm tra muốn chi tiết nhanh chóng nhiều, nhưng Dung Viễn vẫn là y theo Kim Bách dặn đến phụ cận bệnh viện đi làm kiểm tra. Bởi vì hoả hoạn ảnh hưởng, bệnh viện bên trong kín người hết chỗ, hăn ngồi ở hành lang bên trong trên ghế dài chờ

kêu tên, phía trên biểu tình, có loại cùng chung quanh đám người không hợp nhau đăm đăm cùng lãnh tình.

Một vị đi ngang qua hộ sĩ nhìn thấy Dung Viễn cả người huyết ô hoảng sợ, cho rằng hãn chịu trọng thương, bèn rộn mang theo hãn cầm đội khiến thầy thuốc trước kiểm tra một lần. Kết quả chỉ là có mấy chỗ vết bầm tím, mặt khác hít vào chút ít khói bụi, thầy thuốc cho hãn mở bình hoạt huyết tiêu viêm được, dặn dò hãn về nhà về sau uống nước nhiều, dùng khối băng chườm lạnh ứ vết thương, sau đó liền khiến hãn ly khai.

Đứng ở bệnh viện công, Dung Viễn đem lọ thuốc trang ở trong túi, hít sâu một hơi, nheo mắt nhìn nhìn xa xa như cũ có màu xám sương khói dâng lên đến địa phương, tâm tình chậm rãi bình phục xuống dưới.

Tại phía trước cứu hoả thời điểm, đệ Hà Lan vẫn ở hãn bên tai cung cấp trợ giúp, vì thế hãn còn đội xem xét kính mắt. Xuyên thấu qua thấu kính trong tầm nhìn, hỏa tình dựa theo nghiêm trọng trình độ dùng bất đồng sắc khối đánh dấu đi ra, những địa phương nào là châm lửa điểm, những địa phương nào nhìn như hỏa thế đại thực ra kế tiếp một mối, những địa phương nào có sụp đổ nguy hiểm đợi đã (vân vân), hãn tất cả đều rõ ràng thấu đáo. Đồng thời thông qua đối với chung quanh đám người phân tích, những người nào có tương đối cường cầu sinh ý chí cùng tương đối cao hành động lực cũng tiến hành phân chia, khiến hãn có thể mục tiêu minh xác nhanh chóng kéo lên một cứu hoả đoàn đội đến.

Địa hạ một tầng hỏa thế rất nhanh tích được đến khổng chế, rơi vào điên cuồng cầu sinh đám người cũng tỉnh táo lại, tự phát tổ chức lên đến có trật tự rút lui khỏi. Tại nhân viên chữa cháy đuổi tới phía trước, lâm thời cứu hoả tiểu đoàn đội bên trong một bộ phận nhân liền cùng Dung Viễn từ tầng một hướng lên trên đẩy vào, một bộ phận nhân khổng chế hỏa thế, một bộ phận nhân chỉ huy nhân viên sơ tán rút lui khỏi, còn có người chạy đi ra ngoài lại chạy về đến, hiệp trợ đem thụ thương nhân nâng ra thương thành.

Tại phòng cháy quan binh đuổi tới về sau, Dung Viễn cũng gia nhập cứu viện người bị thương đội ngũ. Liền tại khi đó, phát sinh một sự kiện.

Đậu Hà Lan không chỉ ghé vào lỗ tai hắc chỉ dẫn nên như thế nào tiến hành viện trợ, đồng thời cũng vẫn ở thông báo công đức được mất ghi lại. Đường Dung Viễn tại đó lấy một bị bạo tạc mảnh vỡ cắm vào bụng, hô hấp mỏng manh nam nhân khi, nghe được đậu Hà Lan nói như thế: "Cứu trợ rơi vào trí mạng nguy cơ Hoa Vân, công đức +1."

Dung Viễn sửng sốt.

[công đức bộ] sở hữu quy tắc hắc đều có thể đọc lâu lâu, quy tắc mười nội dung rõ ràng là: Cứu lại hắc phải chết người / vật tính mạng, có thể đạt được 50 công đức trị cùng với bị cứu giả tự thân một nửa công đức trị.

Cứu sống, mặc kệ là nhân vẫn là động vật, ít nhất cũng có 50 điểm công đức trị giữ gốc phân, làm sao có khả năng chỉ gia 1 điểm? Muốn biết, hắc chính là cấp chó mèo hoang ném màn thầu, cũng có 1 điểm công đức trị vào tay.

Hoặc là nói, người thế nào, mạng của hắc mới sẽ chỉ trị giá một công đức trị?

Này liền hình như là, [công đức bộ] nguyên bản không tính toán vì tính mạng của hắc mà phần thưởng công đức trị, chẳng qua cứu người một mạng chung quy là hảo sự, cho nên mới không thể không cho một điểm an ủi thưởng.

Lúc này nam nhân tỉnh táo lại, hắc nhìn qua rất rõ ràng chính mình tình cảnh, cư nhiên toàn vô kinh hoảng, thậm chí rất lãnh tĩnh đối Dung Viễn thấp giọng nói một câu: "Cám ơn."

Dung Viễn ánh mắt chống lại hắc ánh mắt, kia trong nháy mắt hắc hình như là tại chiếu gương -- cũng không phải bọn họ hai người tương mạo tương tự, mà là nam nhân ánh mắt chính là hắc mỗi ngày ở trong gương nhìn thấy chính mình ánh mắt -- đậm mạc đến cực điểm, cái gì cũng không để vào mắt.

Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật làm sô cầu.

Dung Viễn theo bản năng nhẹ buông tay, nam nhân thân thể oanh ngã xuống đi, vốn chỉ cắm vào hơn một nửa kim chúc mảnh vỡ cái này toàn bộ chìm vào nam nhân thân thể, thậm chí từ sau lưng đều xuyên đi ra, đỏ sẫm huyết như là vòi nước bị mở ra như vậy lưu đầy đất.

"Có ý định mưu sát, thúc đẩy Hoa Vân tử vong, công đức -1."

"Khiến trách tội ác tày trời Hoa Vân, công đức +11700."

"Mở ra công đức bộ tân quy tắc, hay không xem xét?" Đậ Hà Lan hỏi.

Dung Viễn sửng sốt một lát, nói:"Đợi về sau đi." Hắc nghe được tà đối diện cửa hàng bên trong truyền ra mỏng manh tiếng kêu cứu, nhắc chân đi qua, trong lòng như cũ nghĩ đến vừa rồi cái kia nam nhân.

Hơn ba mươi tuổi? Có lẽ lên bốn mươi tuổi. Tướng mạo phổ thông, trên mặt râu ria xồm xàm, cảm giác có chút lôi thôi, trừ tính danh bên ngoài, hắc đối với này cá nhân hoàn toàn không biết gì cả. Nếu ở trên đường cái đụng tới, nhất định sẽ cảm giác là rất phổ thông, thậm chí sinh hoạt rất thất bại nhân, nhưng vừa rồi cái kia ánh mắt, lại cực không phổ thông.

Đây là hắc lần đầu tiên đụng tới công đức trên vạn nhân, tuy rằng là phụ công đức trị. Đây cũng là hắc lần đầu tiên nhìn thấy một cái mạng vô luận sống hay chết, đều chỉ trị giá một công đức trị nhân.

Chỉ là hăn đến cùng làm cái gì, mới sẽ khiến [công đức bộ] như thế phán định?

...

Đi ra bệnh viện, xán lạn dương quang, băng lãnh phong, người qua đường vội vàng đi qua khi trên người sức sống cùng hi vọng -- mấy thứ này khiến Dung Viễn từ hoả hoạn thảm thiết cảnh tượng cùng Hoa Vân trong ánh mắt hồi phục lại đây. Hăn chú ý tới người chung quanh đối với hăn khác thường chú ý, bận rộn đem trên người nhiễm huyết áo khoác cởi ra, dùng quần áo mặt trong coi như sạch sẽ địa phương xoa xoa mặt cùng cổ, quyết định mau chóng về nhà tắm rửa một cái.

Sau đó lại xem xem [công đức bộ] tân quy tắc.

Một chiếc xe bá ở trước mặt hăn dừng lại, cửa xe mở ra, Kim Dương từ bên trong nhảy ra, ba bước cũng làm hai bước vọt tới trước mặt hăn, bắt lấy hăn trên cánh tay thượng hạ dưới xem, kinh hoàng hỏi:"Tiểu Viễn? Người có khỏe không? Bị thương sao?"

"Dương Dương?" Dung Viễn kinh ngạc hỏi:"Ta không sao... Sao người lại tới đây?"

"Ta từ trong tin tức nhìn thấy tốt đẹp thương thành phát sinh hoả hoạn !" Kim Dương liên châu pháo tự nói:"Trước người nói qua muốn đi mua đồ, ta lo lắng hoả hoạn phát sinh thời điểm người ở bên trong. Đánh người di động đánh không thông ! đến trường học đi tìm, lão sư nói người sớm liền ly khai ! ta lại đến tốt đẹp bên kia, đụng tới ta ba, mới biết được người đến bệnh viện đến ! người đi kiểm tra sao? Thầy thuốc nói như thế nào ?"

"Thầy thuốc nói không có việc gì, về nhà uống nước nhiều là được." Dung Viễn biết liền tính nói như vậy Kim Dương cũng sẽ lo lắng hăn chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu, liền lấy ra thầy thuốc chẩn đoán tờ đơn cho hăn xem.

Kim Dương tiếp nhận đến, tỉ mỉ từ đầu tới đuôi nhìn một lần, mới nhẹ nhàng thở ra, dùng lực đấm một chút Dung Viễn bả vai, có chút thâm oán nói: "Người được đấy, lại chạy đi sính anh hùng. Người cho rằng người là quần lót ngoại xuyên siêu nhân sao?"

Dung Viễn không thể đem chính mình mỗi lần thấy việc nghĩa hăng hái làm chân chính nguyên nhân nói cho hắn, chỉ hàm hồ nói: "Cứu người cũng là tự cứu. Ta liền tại hiện trường, tổng không thể cái gì cũng không làm đi."

Kim Dương biết, nếu đổi chính mình tại hiện trường, chỉ sợ cũng không thể chỉ lo chính mình đào mệnh mà trí kia vài thụ thương nhân không để ý. Đối mặt khác bất luận kẻ nào, loại này hành vi đều là đáng giá tán dương ca tụng. Chỉ là quan tâm sẽ loạn, đương mạo sinh mệnh nguy hiểm đi cứu người là Dung Viễn thời điểm, hắn liền cảm thấy ngẫm mà sợ cực kỳ.

Kim Dương thở dài, thủ chống nạnh cười nói: "Hôm nay đi nhà ta ăn cơm đi ! vì cho người này cứu hoá đại anh hùng khánh công, mẹ ta chuyên môn xin nghỉ, làm một bàn ăn ngon đâu ! không nên không nên, đi mau đi mau, vừa nói ta nước miếng đều nhanh chảy xuống ."

Dung Viễn bị hắn xả bước nhanh chạy xuống bậc thang, hướng phía trước vừa thấy, không khỏi dừng bước.

Alan · Neal liền đứng ở bên cạnh xe, màu xanh đậm thiên quang kính mát bị hắn đẩy đến đỉnh đầu tụt, một tay đặt ở ghế điều khiển trên cửa xe, nhìn bọn họ lộ ra ấm áp tươi cười.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Mưa Gió Sắp Đến

Dung Viễn thoáng nhướn mi, mang theo nghi vấn nhìn về phía Kim Dương. Kim Dương cười đẩy hẳn, nói: "Lên xe lại nói."

Dung Viễn cùng Alan · Neal gật gật đầu chào hỏi. Đẳng hai người đều ngồi hảo về sau, Alan · Neal ngồi ở trên ghế điều khiển lái xe, Kim Dương cùng Dung Viễn nói lên giữa bọn họ quan hệ.

Thực ra rất đơn giản, Alan · Neal tổ phụ cùng Kim Dương tổ phụ là bạn thân, Kim Dương phụ thân lúc tuổi trẻ đến nước ngoài lưu học, cùng Alan · Neal phụ thân liền tại cùng trường học liền đọc, từng cái cuối tuần đều sẽ được mời đến nhà bọn họ đi ăn cơm. Hôm nay Alan · Neal đến z quốc đến sinh hoạt, cũng liền ngụ ở Kim Dương gia, hai nhà nhân hữu nghị thuận lý thành chương kéo dài đến đời thứ ba. Bởi vì này chủng quan hệ bị trong trường học sư sinh biết đến nói tất nhiên sẽ cấp song phương hằng ngày sinh hoạt mang đến không thiếu phức tạp, bởi vậy bọn họ tại trường học liền ăn ý giả dạng làm không biết bộ dáng.

Hôm nay Kim Dương vội vàng bận rộn đi ra cửa tìm Dung Viễn thời điểm, Alan · Neal vừa lúc nhàn rỗi, liền cho hẳn làm tài xế, một đường mang theo hẳn chạy ngược chạy xuôi.

"Xin lỗi a, ta là không nghĩ tới muốn gạt người. Bất quá trong khoảng thời gian này sự tình quá nhiều, cấp bận rộn đến mức quên." Kim Dương hai tay tạo thành chữ thập làm ra xin khoan dung biểu tình nói. Hẳn là trong ban Đoàn Chi Thư, lại bị lão sư nể trọng, mỗi ngày các loại việc vặt vãnh rất nhiều.

Dung Viễn nguyên bản không có vì loại này việc nhỏ trách hăn. Huống chi, chính hăn giấu diếm sự tình càng nhiều.

"Người vừa rồi nói, Trịnh di trở lại?" Dung Viễn hỏi:"Người ông ngoại thân thể thế nào ?" Kim Dương ông ngoại đoạn thời gian trước sinh bệnh nằm viện, hăn mẫu thân Trịnh Di Nhu liền thỉnh mấy tuần giả đi chiếu cố hăn.

"Ân, đã không có việc gì ." Nói lên chuyện này, Kim Dương trên nét mặt cũng mang theo vài phần nhớ mong,"Mẹ ta chuẩn bị năm nay nghỉ đông mang ta đi vấn an ông ngoại. Người cũng cùng chúng ta một khối đi thôi? Hai ngày trước ta ông ngoại gọi điện thoại thời điểm còn nói muốn xem xem người đâu ! b thị quá niên thời điểm so với chúng ta bên này có ý tứ nhiều, còn có thể hiện trường nhìn xuân vẫn !"

Hăn nói nói liền hưng phấn lên, thậm chí bắt đầu quy hoạch đến b thị về sau muốn đi đâu chút địa phương ngoạn. Dung Viễn thật giống như sự không liên quan đến mình như vậy nhìn hăn ở đằng kia kế hoạch hơn nửa ngày, mới tạt một chậu nước lạnh đi lên:"Người quên ta nghỉ đông thời điểm muốn đi tham gia Đông lệnh doanh ?"

"Đông lệnh doanh?" Kim Dương mê mang chớp chớp mắt -- không có nghe nói a?

Dung Viễn lắc đầu, tiến thêm một bước nhắc nhở hăn:"Áo Tái !"

Kim Dương biết, tại Áo Tái tỉnh tái trung đạt được kim bài học sinh, sẽ tuyển bạt tiền vài danh đi tham gia Đông lệnh doanh, cũng chính là toàn quốc vòng chung kết. Nhưng là...

"Nhưng là... Người hôm nay mới khảo hoàn tỉnh tái a." Kim Dương ngốc ngốc nói. Tỉnh tái thành tích đều còn không có đi ra liền tưởng vòng chung kết, có phải hay không sớm điểm a?

"Như thế nào?" Dung Viễn bất mãn nhìn hấn,"Chẳng lẽ người cho rằng ta sẽ tuyển không thượng?"

"..." Kim Dương bị hấn loại này không cho phép nghi ngờ tự tin làm không biết nói gì đáp lại, đều không biết nên nói như thế nào nói .

"Ha ha ha..." Tại trên ghế điều khiển lẳng lẳng nghe xong toàn bộ hành trình Alan · Neal cười ha hả, lại nói:"Các người hai cảm tình thật sự là hảo."

Kim Dương có chút kiêu ngạo cười cười, Dung Viễn nâng má nhìn ngoài cửa sổ trôi nhanh mà qua phong cảnh, không nói gì.

...

"Xác nhận sao? Hảo... Ta biết... Cảm tạ, quay đầu mời người ăn cơm." Giang Tuyền treo lên di động, vồ vồ tùy thân mang theo notebook kỹ thuật viên, nói:"Tiểu Vương, máy tính cho ta dùng dưới."

Tiểu Vương đem máy tính cho hấn, Giang Tuyền đăng ký chính mình hòm thư, điểm khai một phong vừa thu đến văn kiện, nhìn một lát sau, khép lại Notebook, sắc mặt không biến hỏi:"boss ở nơi nào?"

Có người nói cho hấn:"Đội trưởng tại đại môn bên ngoài biên, cùng đại lão bản hội báo đầu !"

Giang Tuyền đi đến bên cửa sổ sát đất, nhìn thấy đứng ở vườn hoa bên cạnh đang tại nói chuyện hai người, hấn đem Notebook đổi Tiểu Vương huy một chút, nói:"Cho ta mượn mười phút, đợi một hồi trả lại người."

Tiểu Vương đẩy đẩy kính mắt, không nói một lời nhìn hấn mang theo máy tính đặng đặng đặng chạy xuống lầu đi, cả người khí tràng đều thấp xuống, hấn hậu tại thang lầu bên lan can, ngóng trông chờ Giang Tuyền lại đem máy tính còn trở về.

...

Giang Tuyền còn chưa tới gần, vườn hoa vừa nói hai người liền cùng nhau nhìn qua. Âu Dương Duệ hỏi: "Có cái gì tình huống sao?" Hần rõ ràng chính mình cấp dưới đều không là không có việc gì liên hướng lãnh đạo bên cạnh thấu tính tình.

"Có tình huống, muốn hội báo một chút." Giang Tuyền đem trong tay máy tính mở ra đưa qua đi, "Có người chết, trên người không có mang bất cứ chứng minh thân phận văn kiện, cũng không có mang di động. Chúng ta thông qua tướng mạo kiểm tra, cuối cùng tại quốc tế hình cảnh hồ sơ cơ sở dữ liệu phát hiện thân phận của hần." Hần nhẹ nhàng băng quơ lược qua các loại thân phận xác nhận thủ đoạn cùng cuối cùng truy tìm đến quốc tế hình cảnh cơ sở dữ liệu gian khổ, nói thẳng rồi kết quả.

Âu Dương Duệ tiếp nhận máy tính, trang thượng chính là vừa Giang Tuyền thu đến bưu kiện, nội dung chính là này không biết tên người chết thân phận tư liệu, cũng là một phong quốc tế hình cảnh màu đỏ lệnh truy nã.

Trên lệnh truy nã đại đầu chiếu khán đi lên bình thường phổ thông, cũng không có đủ quá lớn tính nguy hiểm, nhưng trong đó nội dung lại làm người ta sợ hãi.

Nguyên danh Hoa Vân, từng dùng danh Edward, Lý Hi, Đường Lượng, Chu Minh Kính, Tobias, York... Hoa kiều, từ tiểu cha mẹ song vong, tại 1 quốc lưu lãng lớn lên. 1 quốc là một các loại chính quyền ở giữa chiến tranh không ngừng quốc gia, tất cả mọi người tại lửa đạn trung sinh hoạt ăn bữa hôm lo bữa mai. Hoa Vân mười hai tuổi gia nhập chính phủ quân bắt đầu tham gia chiến tranh, mười tám tuổi thời điểm hần gia nhập kia một phương bị người khác tiêu diệt. Nửa năm sau, Hoa Vân lại bị một tên là "Dã lang" lính đánh thuê hấp thu.

Lính đánh thuê là dựa vào chiến tranh ăn cơm chức nghiệp sát thủ, lo liệu nguyên tắc chính là ai trả tiền liền vì ai bán mạng, chỉ cần có thể trả giá đầy đủ đại giới, bọn họ liền có thể thay bất luận kẻ nào tiến hành ám sát, bắt cóc, tham dự chiến tranh hoặc hất lên chính biến, đại đa số cũng không có trung thành cùng thị phi đáng nói. Mà tại lính đánh thuê trung, đã lang lính đánh thuê nhân này tham lam tàn nhẫn, càng có tiếng xấu.

Tối điển hình một ví dụ, một lần đã lang lính đánh thuê làm thuê tham dự mỗ quốc phản chính phủ chính biến, tại bọn họ chiến đấu khu vực phụ cận, hai thôn bị đã lang tàn sát không còn, vô luận lão nhân phụ nữ hài tử, không một tù binh. Thậm chí từ bọn họ trên thi thể còn có thể phát hiện, kia vài bình dân tại bị sát hại phía trước hơn phân nửa đều tao ngộ cực kỳ tàn ác tra tấn.

Này lính đánh thuê trung mỗi một thành viên, đều là hành vi phạm tội luy luy phản nhân loại tội phạm.

Nhìn thấy đã lang danh tự, Âu Dương Duệ liền gục hấp một ngụm lãnh khí. Xem xong toàn bộ tư liệu sau, hắn khếp lại máy tính, hỏi:"Ta nhớ rõ đồn đãi nói, đã lang lính đánh thuê thành viên không thể tiếp việc tư, cũng chưa bao giờ sẽ đơn độc hành động?"

Giang Tuyền gật đầu, nói:"Là có loại này thuyết pháp. Cho nên chúng ta hiện tại đối mặt, trừ này một thất tử lang bên ngoài, còn có không biết số lượng, không biết mục đích, cũng không biết tiềm tàng ở địa phương nào bầy sói."

Âu Dương Duệ đau đầu, hiện tại cái gì quạ đen, cái gì treo giải thưởng truy nã phạm, đều tại hắn trong đầu bị chen đến tiêu tiêu góc trung, này chi giấu ở a thị lấy sát lục làm vui thú bầy sói lập tức biến thành hắn vai đầu nặng nhất gánh nặng.

Kim Bách nghe xong, cảm một câu: "Dã lang lính đánh thuê, ta cũng nghe nói qua, bọn họ là năm người vì một tổ, nhiệm vụ đều là phái một đến hai tiểu tổ. Cho nên này quần lang, thiếu thì năm người, nhiều thì mười người."

Âu Dương Duệ cùng Giang Tuyền nghe vậy hơi chút thả lỏng một ít, chưa biết mới là đáng sợ nhất, biết số lượng ít nhất cũng thêm vài phần nắm chắc. Chỉ cần nghiêm mật bài tra hải quan, sân bay, nhà ga đăng, đối gần nhất một đoạn thời gian tiến vào a thị người ngoại quốc tiến hành chi tiết điều tra, tổng có thể tìm ra vài phần dấu vết để lại đến.

Kim Bách lập tức đi an bài cái này công tác, trước khi đi lại hỏi một câu: "Lần này sự cố, hay không sẽ cũng cùng dã lang có liên quan?"

Âu Dương Duệ đáp: "Từ trên quy mô xem có khả năng này tính. Chúng ta cũng sẽ hướng phương hướng này đi điều tra."

Kim Bách gật gật đầu, xoay người rời đi.

Âu Dương Duệ cùng Giang Tuyền liếc nhau, đều cảm giác mưa gió sắp đến.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Mười Một, Mười Hai

"Dã lang?"

Bàng thính a thị điều tra hình sự trung đoàn hội nghị đậu Hà Lan cùng Dung Viễn thuật lại đại khái nội dung, Dung Viễn nhúu mày, mặc cho ai biết một đám giết người không chớp mắt hung phạm liền mai phục tại chính mình sinh hoạt địa phương, đều sẽ không cảm thấy cao hứng .

"Đậu Hà Lan, người có thể xâm lấn quốc tế hình cảnh cơ sở dữ liệu sao?" Dung Viễn hỏi.

"Có thể." Đậu Hà Lan không chút do dự nói. Đối quang não mà nói, xâm nhập quốc tế hình cảnh cơ sở dữ liệu cùng xâm nhập phổ thông người sử dụng máy tính không có cái gì phân biệt, duy nhất hạn chế nó chỉ có giải thông.

"Kia hảo, ta muốn người lấy được dã lang lính đánh thuê sở hữu tư liệu, dùng người mặt phân biệt kỹ thuật tại a thị qua một lần cái sàng, tìm ra bọn họ tung tích về sau thông tri cảnh sát." Dung Viễn nói.

"Vâng." đậu Hà Lan lập tức bắt đầu công tác.

Dung Viễn gõ mặt bàn, ngoài ý muốn tử vong Hoa Vân đã tiến vào cảnh sát tầm mắt, dã lang biết chính mình bạo lộ, không có khả năng không làm bất cứ phòng bị, bề ngoài làm chút nguy trang là tối thiểu, đậu Hà Lan bài tra, rất có khả năng trong khoảng thời gian ngắn khó có thể lấy được hữu hiệu thành quả.

"Mặt khác, đối với ta, Kim Dương, còn có Kim Dương cha mẹ chung quanh đều bảo trì độ cao cảnh giới, một khi phát hiện bất cứ tình huống dị thường, mặc kệ lúc nào, đều lập tức báo cho ta !"

"Vâng."

Dung Viễn nghĩ đến phía trước đậu Hà Lan thông báo [công đức bộ] xuất hiện tân quy tắc, hẳn không có khiến đậu Hà Lan thuật lại, mà là nói:"[công đức bộ] đưa cho ta xem xem."

Đậu Hà Lan đem [công đức bộ] từ giới tử không gian trung lấy ra, Dung Viễn tiếp nhận đến, lật ra đệ nhất trang, liếc nhìn liền thấy được mới xuất hiện hai điều quy tắc --

[quy tắc Thập Nhất: Trừng ác tức thiện, nhưng ác hành cùng thiện hành công đức trị phần mình tuân theo này tính toán quy luật, không thể lẫn nhau triệt tiêu.] này một điều, tại hẳn ám sát Vương Xuân Sơn về sau xuất hiện. Kia một lần, hẳn bởi vì giết người mà bị [công đức bộ] khấu 180 công đức trị, lại bởi vì chế tài Vương Xuân Sơn mà bị bỏ thêm 3430 công đức trị.

Sau, liền là hôm nay giữa trưa mới xuất hiện quy tắc --

[quy tắc mười hai: Phụ công đức đạt tới một vạn trên đây mười vạn trở xuống làm ác giả, được phong danh hiệu "Tội ác tày trời", sinh mệnh giá trị hàng vi một điểm. Khế ước giả lấy bất cứ phương thức tiến hành chế tài, đều có thể thu hoạch cùng này phụ công đức đẳng trị chính công đức trị.]"Kia nói cách khác, nếu phụ công đức tại mười vạn trên đây, trăm vạn trên đây, cũng sẽ có bất đồng phong hào?" Dung Viễn xem xong về sau, rất tự nhiên liền tính ra kết luận này.

Đậu Hà Lan có nề nếp nói:"[công đức bộ] chưa từng cấp ra tương quan quy tắc, cho nên không có xác thực kết luận."

Dung Viễn vốn cũng không trông cậy vào nó sẽ đổi [công đức bộ] còn chưa biểu hiện quy tắc lộ ra một phút rười hào, hăn thản nhiên nói: "Nói vậy chính công đức trị đạt tới trình độ nhất định thời điểm cũng sẽ có tương ứng phong hào -- ta hiện tại công đức có bao nhiêu ?"

"Sáu mươi bảy vạn tám ngàn bốn trăm hai mươi." Đậ Hà Lan nói.

Theo đối truy nã phạm lòng bắt phạm vi cùng ảnh hưởng càng lúc càng lớn, Dung Viễn mỗi ngày công đức thu nhập đều tại một vạn trên đây, cá biệt thời điểm còn có thể đạt tới ba bốn vạn. Vừa thành lập không bao lâu thiên vông bởi vì trước mắt sáng tỏ đều là cùng thực phẩm an toàn có liên quan Thương gia, thêm tại không có phát sinh trọng đại ác tính sự kiện thời điểm được giám cục trừng phạt cường độ cũng có hạn, này một hạng mang đến công đức thu nhập cũng không tính nhiều, nhiều nhất cũng bất quá một ngàn xuất đầu, thậm chí có đôi khi mới chỉ có mấy chục điểm.

Dung Viễn hỏi: "Của ta công đức đừng nói một vạn, mười vạn đều sớm liền vượt qua, như thế nào không có phong hào?"

Dung Viễn cảm giác chính mình khả năng nhìn lầm, bởi vì hăn cư nhiên nhìn thấy đậ Hà Lan tựa hồ trợn trắng mắt nhìn hăn.

Bất quá đậ Hà Lan thanh âm như cũ là thản nhiên không có phập phồng biến hóa: "Khế ước giả bản thân công đức cả người công đức tính toán quy tắc bất đồng, vô luận bao nhiêu, cũng không có bất cứ phong hào. Giả thiết có phong hào mà nói... Cũng có thể tính toán khế ước giả phụ một ước bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn công đức trị."

Dung Viễn yên lặng mũi, cảm giác chính mình bị đậ Hà Lan này tiểu bất điểm cấp khinh bỉ, bất quá hăn vừa rồi ngược lại thật sự là quên chính mình còn có một bút to tiền nợ tới.

"Nói đến này..." Xấu hổ một lát sau, Dung Viễn lại nghĩ tới một kiện phiền lòng sự đến: "Sự kiện kia điều tra vẫn là không có bất cứ tiến triển

sao?"

Cứ việc không có minh xác chỉ đại, đậu Hà Lan cũng biết hăn nói là nào sự kiện. Bởi vì cho tới bây giờ, chỉ có một sự kiện nó điều tra từ vừa bắt đầu liền lâm vào đầm lầy.

Bởi vậy đậu Hà Lan lập tức nói:"Cho đến bây giờ điều tra kết quả, cùng bốn mươi lăm ngày trước ta với người hội báo nội dung không có bất cứ bất đồng."

Đây là dự kiến bên trong, Dung Viễn cũng không cảm thấy thất vọng. So với ngay từ đầu phát sinh sự kiện kia khi hăn cấp dục biết đáp án khi bức thiết cùng nôn nóng, hiện tại Dung Viễn đã có thể bình tĩnh mà đối diện điều tra không hề có tiến triển tình huống .

Hăn khiến đậu Hà Lan điều tra, chính là tại chín tháng Thập Nhất hào đến chín tháng Thập Tam hào, tại chính mình trên người đến cùng phát sinh chuyện gì.

Chín tháng mười bốn hào buổi sáng tỉnh lại, hăn phát hiện chính mình bị mất ba ngày thời gian ký ức; Cùng [công đức bộ] ký kết khế ước; Còn có phụ một ước bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn công đức trị thiếu nợ.

Kia ba ngày phát sinh chuyện gì là mấu chốt. Ngay từ đầu Dung Viễn không có năng lực truy tra, sau này hồi đoái quang nào, Dung Viễn khiến đậu Hà Lan lợi dụng quang nào tiến hành điều tra. Kết quả phát hiện từ chín tháng Thập Nhất hào buổi sáng tám giờ đến chín tháng mười bốn hào buổi sáng tám giờ, chĩnh chĩnh bảy mươi hai giờ thời gian bên trong, toàn bộ a thị công cộng trường hợp theo dõi thiết bị ghi lại toàn bộ bị cắt bỏ, ngay cả một ít tư nhân nơi ở hoặc là xí nghiệp bên trong nhắm ngay ngã tư đường máy ghi hình quay chụp ghi lại cũng toàn vô may mắn còn tồn tại.

Sở dĩ này mấy theo dõi thiết bị chủ nhân hoặc là chính phủ ngành không có phát hiện ghi lại bị san, là vì cắt bỏ ghi lại nhân rất chu đáo dùng

phía trước đã qua bảo tồn kỳ hạn ghi lại thay đổi hiện tại nội dung. Bởi vì này chút công cộng máy ghi hình dưới ngày qua ngày ghi lại đều là nhìn như bất đồng kỳ thật không có cái gì khác nhau nội dung, bản thân liền không người nào nhìn, nếu không phải giống Dung Viễn như vậy cẩn thận bài tra, thay đổi sự sẽ rất khó dùng phát hiện.

Phát hiện chuyện này về sau, Dung Viễn không có lộ ra, lặng lẽ đi xuống. Hẳn biết có thể làm đến loại sự tình này nhân, hoặc là giống hẳn có được siêu việt thời đại khoa học kỹ thuật trình độ quang não, hoặc là, chính là có hẳn hiện tại khó có thể với tới không lồ quyền thế.

Đối phương như vậy đại quy mô không hề phiến toái thay đổi theo dõi ghi lại nguyên nhân, có lẽ là vì tránh cho bị Dung Viễn truy tra đến chính mình tung tích. Nhưng Dung Viễn cảm giác, nghĩ như vậy liền không chỉ là tự kỷ, thậm chí là tự đại. Vừa được đến [công đức bộ] khi, Dung Viễn ở đối phương mà nói uy hiếp tính không thể so một con kiến lớn bao nhiêu, dễ dàng liền có thể một đầu ngón tay nghiền chết tồn tại, có tất yếu lớn như vậy phí khổ tâm sao?

So với loại này suy đoán, Dung Viễn càng nguyện ý tin tưởng một loại khác ý tưởng -- đối phương làm như vậy nguyên nhân, chủ yếu phòng bị cũng không phải Dung Viễn, mà là phòng ngừa người khác tìm hiểu nguồn gốc tìm đến Dung Viễn. Về phần mục đích, có lẽ là vì đầu cơ kiếm lợi, có lẽ là vì... Bảo hộ.

Bảo hộ lúc ấy trở thành [công đức bộ] kế ước giả, lại không có một tia tự bảo chi lực Dung Viễn.

Bất quá này mấy cũng đều chỉ là suy đoán mà thôi, chân tướng như thế nào, tại không có càng nhiều manh mối phía trước, hẳn cũng không thể nào biết được.

Cho nên, Dung Viễn cũng không nóng lòng biết lúc ấy phát sinh cái gì. Nên hẳn biết đến thời điểm, đáp án tự nhiên sẽ xuất hiện. Mà vẫn không biết mà nói... Có lẽ, cũng không phải một chuyện xấu.

Chưa biết đối thủ còn vẫn duy trì im lặng, hẳn hiện tại uy hiếp càng lớn, vẫn là không biết vì cái gì chạy tới a thị đã lang lính đánh thuê.

Hẳn hiện tại lực miễn thể tam hạng đều tại hướng về siêu việt người thường phương hướng phát triển, nhưng nếu cùng chân chính lính đánh thuê cận chiến, sinh tử chỉ tại trong nháy mắt, hơn nữa hơn phân nửa là hẳn chết người khác sống. Chung quy, kinh nghiệm cùng kỹ xảo chênh lệch nhiều lắm. Dung Viễn quá khứ đánh nhau vẫn đều là dã chiêu số, tại vật lộn khóa thượng tuy rằng chỉ cùng Alan · Neal học một tiết khóa, Dung Viễn cũng hiểu được được lợi không phải là ít, hẳn phát hiện, trên kỹ xảo, chính mình cần học tập còn rất nhiều.

Dung Viễn chỉ cấp hỏi đệ Hà Lan:"Đệ Hà Lan, trong thương thành hay không có cái gì hảo võ công bí tịch có thể đổi?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Hạn Chế

Dung Viễn vốn tưởng rằng chính mình cần đổi mặt là muốn học [Cửu Dương Chân Kinh] vẫn là [Tiểu Lý Phi Dao] như vậy lựa chọn đề, tốt nhất là ngư cùng hùng chưởng đều có thể kiêm được. Chưa đoán trước đến đậ Hà Lan không chút suy nghĩ, liền nói:"Không có."

Dung Viễn sửng sốt, không thể tin hỏi:"Người nói cái gì?"

Đậ Hà Lan từng từ lại lặp lại một lần:"Công đức thương thành, không có thể cung hối đoái võ công bí tịch."

"Điều này sao có thể?" Dung Viễn khó có thể tin, liền tính là ở trên mạng internet, cũng có thể tìm đến Thái Cực quyền Vịnh Xuân quyền các loại bất đồng phiên bản chân nhân dạy học video, như thế nào tại công đức thương thành ngược lại không có bất cứ tương quan hối đoái vật đâu?

Đậ Hà Lan không nói gì, chỉ là thao túng [công đức bộ] lật đến thương thành trang, khiến Dung Viễn chính mình xem. Dung Viễn nhìn nửa ngày, sắc mặt dần dần trầm xuống dưới.

Hắn rốt cuộc minh bạch, lúc trước đậ Hà Lan nói phụ công đức trị khế ước giả tại thương thành hối đoái có hạn chế là cái gì ý tứ .

Thương thành bên trong thương phẩm linh lang trước mắt, vô cùng vô tận, bao hàm các loại hiện thực siêu hiện thực vật tư, từ Viễn Cổ đến tương lai, từ sinh hoạt đồ dùng đến quân sự vũ khí, từ hằng ngày chứng kiến các loại phổ thông vật phẩm đến chỉ tồn tại ở trong ảo tưởng thần kỳ đạo cụ,

nhiều lắm, căn bản xem không lại đây, thế cho nên Dung Viễn vẫn không có phát hiện một vấn đề.

Sở hữu thương phẩm, vô luận giá trị cao thấp, vô luận công năng cường nhược, đều là ngoại vật. Có thể chỉ đạo tu luyện, trợ nhân đề cao tự thân cơ năng, một cũng không có !

Dung Viễn chưa từ bỏ ý định tìm tòi một chút mỗi lần nhập học quân huấn đều sẽ học tập quân thể quyền, kết quả là -- vô !

Cho tới bây giờ xuất hiện thương phẩm trung, chỉ có thanh thể hoàn có thể nói có đủ cùng loại công năng, nhưng là nó chủ yếu tác dụng chỉ là thanh trừ trong cơ thể tai hại vật chất, thân thể tổ chất thượng các loại tăng lên, chỉ có thể nói là độc tố bị hoàn toàn thanh trừ về sau mang vào hiệu quả. Nó không thể để người siêu việt nhục thể cực hạn, càng không thể khiến Dung Viễn có lấy một địch trăm sức chiến đấu.

Nói cách khác, tại phụ công đức dưới tình huống, Dung Viễn nhiều nhất chỉ có thể trở thành Iron Man như vậy siêu cấp anh hùng, lại vĩnh viễn đừng nghĩ biến thành Captain America.

Tựa như một anh nhi, cầm trong tay xa xa vượt qua hẳn tự thân năng lực vũ khí, lại không biết chính mình vĩnh viễn không thể trưởng thành.

Dung Viễn đẩy ra [công đức bộ], thân thể hướng phía sau vừa dựa vào, buông xuống ánh mắt, ngón tay giao nhau để tại trên môi. Một lát sau, đệ Hà Lan nhẹ giọng kêu:"Dung Viễn?"

Dung Viễn quét mắt nhìn hẳn một thoáng, hạ lệnh nói:"Đệ Hà Lan, sưu tập người có thể tìm đến sở hữu võ thuật, tán đả, Không Thủ đạo, Taekwondo, Tiết Quyền đạo, Muay Thái, nhu thuật, yoga đẳng các loại cách đấu thuật, kết hợp ta tự thân tình huống, lượng thân tạo ra một bộ tối có hiệu suất tu luyện phương thức. Có thể làm đến sao?"

Đậu Hà Lan vốn liền vẫn ở sưu tập các loại tin tức, quang não kho số liệu bên trong trữ tồn đại lượng hữu dụng vô dụng tư liệu, bao gồm các loại cách đấu thuật. Nó giải toán một lát sau, nói: "Ta cần bốn mươi tám giờ."

"Ân, hiện tại liền bắt đầu." Dung Viễn gật gật đầu -- hừ, không cho hãn tu luyện phương thức lại như thế nào? Tường biến cường, có chính là biện pháp, mọi con đường đều dẫn đến Rome, hãn cũng không về phần tử khu một con đường đi đến hắc.

-- về phần kia vài phụ công đức trị, một ngày nào đó hãn sẽ làm rõ này bút trái đến cùng là như thế nào đến !

...

Phát hiện phụ công đức tại thương thành hồi đoái có hạn chế về sau, Dung Viễn trước liệt một danh sách, mặt trên là sở hữu hãn cho rằng công đức thương thành bên trong hãn là có thể cung cấp thương phẩm chủng loại, sau đó nhất nhất tại công đức thương thành bên trong tìm tòi nghiệm chứng. Sau đó phát hiện, thương thành bên trong thiếu sót vài loại khả năng có lại không có phát hiện hồi đoái chủng loại.

Đệ nhất loại, chính là tu luyện công pháp, vô luận ma pháp, đấu khí, niệm động lực vẫn là cơ bản vũ kỹ, cũng không có.

Đệ nhị loại, là kỹ thuật tư liệu. Thương thành bên trong có đại lượng bộ sách, trong đó có rất nhiều đối với học giả cùng người thu thập đến nói đều là thập phần trân quý bản đơn lẻ, nhưng bất cứ một quyển sách, tại đây trong thế giới hiện thực đều có xử có thể tìm ra. Không có một bản thư tịch là ghi lại siêu việt hiện tại khoa học kỹ thuật trình độ kỹ thuật tư liệu -- hãn có thể hồi đoái công nghệ cao kỹ thuật thành phẩm cùng các loại thần kỳ đạo cụ, lại không thể hồi đoái đi này chế tạo kỹ thuật cùng nguyên lý.

Đệ tam loại, là thời không gian một loại thương phẩm. Tại [đặc thù đạo cụ] trung có [trữ vật túi], này một bắt đầu che mắt hãn phán đoán,

khiến cho hần xem nhẹ loại này khả năng tính. Thằng đến hần tại nếm thử tìm tòi [cỗ máy thời gian],[nháy mắt di động ma pháp quyền trực] loại này thương phẩm lại không có kết quả khi, quay đầu nhìn kỹ, mới phát hiện thương thành bên trong [trữ vật túi] thực ra là lợi dụng một loại hơi co lại kỹ thuật, thông qua thu nhỏ lại nguyên tử khoảng thời gian lai sử vật thể thu nhỏ lại, tiến tới khiến cho trong túi có thể dung nạp vượt xa này bản thân dung tích vật phẩm. Chân chính đề cập đến gấp không gian, dị thứ nguyên không gian, thời gian lưu tốc biến hoãn hoặc tăng mau, xuyên việt thời không loại này truyền thuyết thương phẩm, trừ đậu Hà Lan giới tử không gian bên ngoài không còn mặt khác.

Thứ bốn loại, Dung Viễn cũng không xác định hay không sẽ thật có, tức thay đổi huyết thống chi vật. Tại các loại cỗ sự trung, vẫn có nhân loại chuyển biến thành phi nhân sinh vật truyền thuyết, tỷ như quỷ hút máu, cương thi, Lang nhân, quỷ hồn, yêu quái, thần tiên đợi đã (vân vân). Mà tại công đức thương thành bên trong, không có này loại công năng vật phẩm.

Về phần cái khác, cũng chỉ có chờ hần đem sở hữu phụ công đức đều triệt tiêu hoàn về sau, mới có thể biết chính mình đến cùng bỏ lỡ cái gì.

Tự đạt được [công đức bộ] tới nay đây là Dung Viễn lần thứ hai cảm giác được, phụ công đức đối với hần mà nói, như đứng ngồi không yên, không trừ không khoái.

...

Vài ngày về sau, thị chính phủ công bố tốt đẹp thương thành hoá loạn sự cố nguyên nhân, theo tra là thương trường mổ cửa hàng quần áo viên công sử dụng thấp kém đồ sạc điện cấp di động nạp điện quên bật, đoản mạch điện lưu dẫn đến dây điện đánh hình cung châm lửa, lại bởi vì nên cửa hàng quần áo trang hoàng tài liệu cùng phục trang đều là dễ cháy tài chất, kết quả tạo thành này một nghe rợn cả người thảm kịch.

Căn cứ sự cố điều tra kết quả, căn cứ [z quốc công Vụ Viên điều lệ],[z quốc trọng đại an toàn sự cố hành chính trách nhiệm truy cứu biện pháp] đẳng pháp luật pháp quy, một loạt tương quan trách nhiệm người đều bị nghiêm túc xử lý. a thị thị trường đưa ra tự nhận lỗi từ chức, xin chưa bị thông qua, nhưng ghi tội xử phạt; Phụ trách an toàn quản lý phó thị trường, thương nghiệp uỷ ban chủ nhiệm, phó chủ nhiệm đẳng bị cho nghiêm trọng cảnh cáo cùng đại quá xử phạt, phó thị trường giáng cấp, sau hai người bị mất chức; Phụ trách này khu vực phòng cháy đại đội trưởng Tường Vĩnh Long, chấp pháp đội đội trưởng Tạ Tiêu, ngã tư đường phòng làm việc chủ nhiệm Trương Vĩ đẳng đều bị miễn chức; Mặt khác tốt đẹp thương thành tổng giám đốc Lưu Húc Văn đẳng 4 nhân hòa nên cửa hàng quần áo trách nhiệm người đều bị chuyển giao tư pháp cơ quan xử lý.

Trừ này mấy đầu đầu não não bên ngoài, cái khác cùng lần này sự kiện có liên quan lớn nhỏ tôm cũng tất cả đều chưa thể may mắn thoát khỏi, đều có phán quyết. Lần này xử phạt hạ đạt được phi thường nhanh chóng mà sắc bén, không dung tình, có thể nói rất lớn trình độ trấn an ở trong sự cố mất đi khỏe mạnh, mất đi thân hữu những người bị hại. Liên tính là tối phần uất nhân, cũng không có đối thị chính phủ tài quyết có cái gì dị nghị.

Nhưng trên thực tế,a thị công an cục đội điều tra đối sự cố hiện trường điều tra về sau, phát hiện bom hẹn giờ tàn lưu vật. Loại này nhìn qua như là màu vàng trong suốt đầu ăn chất lỏng, tại nửa đông cứng trạng thái thời điểm có phi thường cao máy móc cảm độ, tại bạo lạnh bạo nhiệt, va chạm, ma sát, minh hỏa, nhiệt độ cao đẳng tình huống dưới, cũng có dẫn bạo tạc nguy hiểm, cùng acid giải trừ càng là có thể lập tức phát sinh kịch liệt bạo tạc phản ứng, là một loại nguy hiểm độ rất cao chế tác thuốc nổ tài liệu.

Điều tra hình sự một đội Âu Dương Duệ đám người phỏng đoán, loại này chất nổ có khả năng nhất mang theo giả chính là dã lang Hoa Vân. Hẳn bởi vì nào đó mục đích đem bom hẹn giờ mang vào thương thành, nhưng tại hẳn khiến thực ra hiện chân chính sử dụng phía trước, cửa hàng quần áo

châm lửa dẫn phát hỗn loạn, hoảng loạn chen lấn đám người cùng trong tiệm hỏa tình đều có khả năng dẫn phát bạo tạc. Mà tại đây bất hạnh trùng hợp trung, Hoa Vân bản nhân cũng chết ở bạo phong trung nhanh chóng bắn ra mảnh vỡ.

Hoả hoạn là ngoài ý muốn, nhưng nếu không phải kia trường kịch liệt bạo tạc, thương vong tuyệt không về phần như vậy thảm trọng. Chỉ vì kia vài ở trong sự cố thốt nhiên tan biến sinh mệnh, đội điều tra cũng sẽ không bỏ qua kia vài muốn tại a thị gây sóng gió tội khô đầu sỏ.

...

Mặc kệ ngầm cảnh sát là như thế nào khẩn trương, Dung Viễn sinh hoạt vẫn là trước sau như một bình thường tiến hành .

Tình tái thành tích đã xuống dưới, Dung Viễn lấy mãi phân thành tích trở thành quán quân, nhị trung toán học thiên tài là đệ nhị danh, cùng hấn chênh lệch bảy phân. Về phần cái khác một hai ba đẳng thưởng, Dung Viễn ngay cả một tia một hào lực chú ý cũng không có bố thí.

Tham gia toán học Áo Tái Đông lệnh doanh đã là ván đã đóng thuyền, phụ đạo lão sư đối với bọn họ đã từ gấp gáp nhìn chăm chăm nhân biến thành chán dề trạng thái. Nhưng vật lý tình tái liền tại nửa tháng sau, Dung Viễn vẫn là không được thanh nhân, chủ nhiệm lớp thậm chí chính mình bỏ tiền cho hấn mua một quyển nghe nói là tập hợp hơn mười người ưu tú nhất vật lý Áo Tái phụ đạo lão sư biên soạn đề sách. Dung Viễn cảm tạ một phen nhận lấy, so với toán học đề, hấn thực ra cảm giác vật lý đề mục giải quyết quá trình càng thêm thú vị, có đôi khi thiết trí tiểu cạm bẫy còn có chút dẫn nhân gây cười, khiến kia không biết bộ mặt ra đề mục nhân cũng trở nên có vài phần khả ái.

Chỉ dùng một tuần, Dung Viễn liền đem này chủ đề sách làm xong hơn một nửa. Bình thường đối thân thể cùng vật lộn thuật rèn luyện cũng

không có kéo xuống. Đây hai lần vật lộn thuật chương trình học trung, Alan · Neal lực chú ý càng ngày càng hướng hẳn cùng Kim Dương nghiêng, đối với mặt khác nhân chỉ cần có thể nắm giữ cơ bản động tác yếu lĩnh là được, đối với bọn họ hai người xác thật đã tốt càng tốt hơn, có khi còn sẽ tự mình xuống sân cùng bọn họ đánh nhau diễn luyện.

Nghỉ ngơi ngày buổi sáng, Dung Viễn cứ theo lẽ thường sáng sớm tại công viên phụ cận chạy bộ, chạy hơn phân nửa quyển về sau, xa xa nhìn thấy một quen thuộc bóng dáng. Chạy tới gần vừa thấy, quả nhiên là Kim Dương.

"Dương..." Dung Viễn đang muốn chào hỏi, thanh âm bỗng nhiên dừng lại.

Kim Dương mặc một thân màu đen tây trang, trong tay cầm một luồng bạch như ngọc điêu hàng cúc, thiếu niên trên mặt thần tình có chút đau thương.

Hắn cúi đầu, không biết suy nghĩ cái gì, hoàn toàn không có chú ý tới phía sau một chiếc màu đen ô tô đang cao tốc hướng hẳn đánh tới !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Nhanh Chóng

Từ lần trước nhật ký bị trong ban mấy cái đồng học giở trò xấu dần đến tử kính quảng mà cáo chi về sau, Chu Viên trong khoảng thời gian này cải biến rất nhiều.

Tự tay bắt lấy truy nã phạm chuyện này cấp Chu Viên mang đến ảnh hưởng là cự đại, mỗi khi nàng cảm thấy nhát gan, nao núng, kinh hoảng thời điểm, sự kiện kia liền sẽ không định nhiên xuất hiện ở trong đầu, mang cho nàng vô hạn dũng khí cùng tự tin.

Nàng đột nhiên phát hiện, nàng vẫn sợ hãi cái kia nam nhân đã trở nên như thế thương lão, uế oải, mập mạp, vô dụng. Đây trên danh nghĩa là nàng phụ thân nam nhân có lẽ từng cũng cường tráng hung ác qua, nhưng hiện tại bất quá là từ phụ nhụ trên người phát tiết bạo lực, tìm kiếm chi phối cảm kẻ nhu nhược mà thôi. Tại Chu Thành Quân lại một lần uống say muốn đánh nàng thời điểm, Chu Viên lần đầu tiên không có ôm đầu cuộn lại dầy vò vượt qua, mà là không chút do dự phản kháng. Tại phát hiện nam nữ trên thể lực trời sinh sai biệt dẫn đến chính mình không có phần thắng khi, nàng xoay người bỏ chạy, vẫn chạy tới xã khu dân cảnh phòng làm việc, nhìn thấy Chu Thành Quân hậm hực buông tay truy đánh nàng.

Chu Viên biết, liền tính nàng báo nguy nói chính mình kể phụ gia bạo, cảnh sát có thể cho nàng cung cấp giúp cũng là có hạn. Lớn nhất khả năng là Chu Thành Quân bị cảnh sát miệng thuyết giáo một phen, về nhà về sau cho nàng càng ngoan bài đầu ăn. Cho nên Chu Viên dứt khoát không có về nhà, nàng đến trường học tức quản xử xin trụ túc, sau đó đem chính mình di

động quy ra tiền bán, đến chợ bán sỉ mua tối tiện nghi sàng đan đệm chăn nha cụ chậu các vật, chính mình dọn dẹp tại học sinh ký túc xá dừng chân.

Mẫu thân Khổng Ngọc Hồng đến trường học khổ cầu nài về nhà không có kết quả, lấy đoạn nài sinh hoạt phí tương áp chế. Chu Viên trầm đĩnh tiết thiết nói: "Có hử không ta ! có ta không hử ! mụ, cái kia nam nài cùng ta ở giữa, muốn chỉ có thể tuyển một, người tuyển ai?"

Khổng Ngọc Hồng lau nước mắt thút tha thút thít đi, mong đợi qua hai ngày các nài cha con khí đều tiêu lại đến khuyển bảo. Ký túc xá khu bên trong không biết nội tình đồng học nhìn thấy Chu Viên như vậy đối đãi chính mình mẫu thân, phân phân lấy khinh thường ánh mắt nhìn nài.

Chu Viên không có để ý, xoay người tìm một đại túi nilon đi nhặt đồ uống chai. Nhất trung sư sinh cộng lại có mấy ngàn nài, hơn nữa hơn phân nửa đều không kém tiền, mỗi ngày uống xong đồ uống bình số lượng phi thường khả quan. Chu Viên nghĩ đem nài mấy chai thu thập lên tới cầm đến thu về trạm, cũng có thể bán không thiếu tiền. Về phần tôn nghiêm? Sự kiện kia về sau, nài mặt mũi bị ném xuống đất đập lại đập, bắt lấy truy nài phạm công tích khiến hiệu trưởng cùng chủ nhiệm lớp không lại suy xét đối với nài xử phạt, lại không thể ngăn cản nài trở thành toàn giáo học sinh trong miệng "Cóc mà đòi ăn thịt thiên nga" cười liêu. Đã đều như vậy, liền tính lại tiến hóa thành "Lượm ve chai", lại có thể thế nào đâu?

Cái loại này vì mỏng manh tự tôn mà khiến chính mình đánh xuống rằng nanh cùng huyết nuốt đáng cười ý tưởng, nài là không còn có . Nài không phải cường chống giả vờ chính mình không để ý, mà là thật thẳng tắp vòng eo, lại cũng không đem kia vài đồn đãi để ở trong lòng .

Dung Viễn từng tại phát hiện tâm ý của nài về sau chẳng những không có chán ghét khinh thường, còn thôi động nài trở thành một nho nhỏ anh hùng, chuyện này nài ai cũng không có nói cho. Ngay cả sau Kim Dương tới thăm nài thời điểm, nài cũng không có lộ ra mấy may.

Đây là nàng trong lòng bí bảo, chống lên nàng lưng, chống lên nàng tươi cười, chống lên nàng hi vọng cùng ngày mai. Nàng đem cẩn thận dè chừng che chở ở trong lòng, mỗi lần nhẹ nhàng chạm bính, liền cảm thấy ấm áp cùng hạnh phúc. Cảnh này khiến nàng tại gian nan nhất thời điểm, cũng không có buông tay cùng tuyệt vọng qua.

Thật buồn xuống sở hữu cố kỵ cố gắng vì chính mình mà sinh hoạt về sau, Chu Viên phát hiện này không có ban đầu tưởng tượng như vậy khó, nàng có thể làm đến sự tình vượt qua chính mình dự đoán. Trải qua vừa mới bắt đầu tay chân luống cuống cùng vất vả giãy dụa về sau, Chu Viên tâm sinh hoạt đã dần dần đi vào quỹ đạo, trừ học tập càng thêm cố gắng, sinh hoạt càng nhịn ăn nhịn mặc bên ngoài, nàng thậm chí còn tìm một phần lấy giờ kể lúc không giờ công, chính là tại công viên mặc thật dày con rối phục phát phát truyền đơn bồi tiểu hài tử ngoạn cái gì, rất vất vả, cũng rất dôi dào.

Mỗi sáng sớm, Chu Viên so bình thường trước tiên nửa giờ đi phát truyền đơn, trong lúc vô ý phát hiện Dung Viễn liền tại công viên kiện thân trên quảng trường rèn luyện. Từ đó về sau, nàng mỗi ngày đều sớm lên chạy đến công viên bên trong, chỉ vì chờ Dung Viễn từ bên hồ chạy quá hạn coi trọng hai mắt, lại một lần cũng không có cởi con rối phục đi chào hỏi. Dù vậy, cũng có thể khiến nàng cả một ngày đều tâm tình phi dương.

Một ngày này tựa như thường ngày, Chu Viên giấu ở cống kênh con rối phục bên trong, từ đầu bộ nhỏ hẹp lỗ thủng trông được đến Dung Viễn từ xa xa chạy chậm lại đây, hô hấp đều không tùy vào phóng được lại khinh lại hoãn. Sau đó nàng xa xa thấy, Dung Viễn đột nhiên nhìn bên cạnh dừng cước bộ, sắc mặt trắng bệch, cứ việc biểu tình trống rỗng, lại để người cảm giác được hẳn cực độ sợ hãi.

Sau đó hẳn liền lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ bay vút đi ra ngoài !

Chu Viên thường xuyên có thể nhìn thấy cùng loại "Như thiểm điện tốc độ" Như vậy từ hình dung, nàng vẫn cảm giác những lời này có điểm khoa trương, nhưng ở một khắc này, Chu Viên mới da đầu tê dại cảm nhận được này một từ ngữ tinh chuẩn chỗ. Chỉ trong nháy mắt, Dung Viễn liền xông ra nàng tầm nhìn phạm vi, hấn nguyên lai đứng địa phương thảm cỏ thậm chí bị đạp liệt, màu nâu đen thổ đều bị lật ra đến.

Chu Viên vội vàng xoay người, liền thấy Dung Viễn bổ nhào lên ôm lấy kinh ngạc Kim Dương, một chiếc màu đen xe hơi từ Kim Dương sau lưng xông về phía bọn họ.

Thế nhưng quá gần !

Đầu xe cùng bọn họ giữa hai người cự ly gần trong gang tấc, hơn nữa tốc độ xe cực nhanh, đã không có đầy đủ thời gian làm cho bọn họ lao ra ô tô va chạm phạm vi, Dung Viễn chỉ tới kịp kéo Kim Dương chuyển một chút thân, đem thân thể mình nghênh hướng màu đen xe hơi.

"A a a a ----"

Chu Viên không thể khống chế chính mình nhắm mắt lại, nàng há to miệng, phát ra không giống giọng người sắc nhọn kêu thảm thiết.

"Oành -- oành !"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Mành Chỉ Treo Chuông

Trong phút chỉ mành treo chuông, một chiếc màu đen người chẵn ngựa suv từ bên cạnh lao ra, hung hăng đụng vào màu đen xe hơi bên phải phương, hai xe một thân xe nháy mắt lồm vào một khối lớn, một cái khác đầu xe giống đèn ép bột biến như vậy, thép tấm đều bị xóc lên. Người chẵn ngựa đẩy màu đen xe hơi từ hai người bên cạnh chỉ kém hào li địa phương sát qua, bánh xe cùng mặt đất ở giữa bởi vì kịch liệt ma sát phát ra chói tai cạo đánh thanh, mãi cho đến màu đen xe hơi đụng vào thụ hai xe mới bị bách dừng lại.

Dung Viễn cùng Kim Dương bởi vì quán tính cùng nhau ngã sấp xuống. Kim Dương chậm rãi chống ngồi dậy, nhìn thấy bên cạnh tại va chạm trung thép tấm giống trang giấy như vậy chiết thành ma hoa vết nứt đại khai hai chiếc xe, lúc này mới ý thức được chính mình vừa trải qua cỡ nào mạo hiểm một màn, nghĩ mà sợ cảm như thủy triều lan khắp toàn thân, bá một chút trên mặt huyết sắc mất hết, tứ chi lạnh lẽo, hai tay đều tại run nhè nhẹ.

Dung Viễn nằm trên mặt đất, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển, trái tim "Oành oành oành oành" Nổi trống như vậy khiêu, chấn đến mức hãn màng tai đều tại ong ong vang.

... Không có việc gì .

Một hồi lâu sau, Dung Viễn mới rút cuộc trì độn được ra này kết luận. Hãn nhìn nhìn Kim Dương, toàn thân trừ có điểm bắn bên ngoài không có thụ cái gì thương, lúc này mới yên lòng. Lo lắng chiếc xe bình xăng lậu du

châm lửa, Dung Viễn lăn lông lốc bò lên, liên lạc mang xả đem có chút ngốc Kim Dương kéo đến xa xa an toàn địa phương đợi, lộn trở lại thân nhìn cái kia cứu bọn họ một mạng người chần ngựa.

Người chần ngựa đầu xe cơ hồ toàn bộ đều rơi vào đến màu đen trong xe hơi, tiền nửa thân xe đều hoàn toàn biến hình, cửa sổ xe trên thủy tinh phủ đầy tri thù văn như vậy vết rách, hảo chút sắt thép linh kiện đều bay ra đến trên mặt đất. Dung Viễn phí hảo đại kinh mới làm ra cửa xe, có chút ngoài ý muốn nhìn thấy kia trên ghế điều khiển đúng là coi như quen thuộc gương mặt.

Alan · Neal đầy đầu đầy mặt máu tươi, ghé vào trên tay lái hôn mê bất tỉnh.

Dung Viễn ngẩn người. Nhưng mà lúc này cứu người trọng yếu, hần cỏi bỏ dây an toàn, thử một chút Alan · Neal hô hấp, lại sờ sờ hần trên người xem xét xương cốt cùng bộ ngực hay không có thụ thương, nhận ra đều vô trở ngại sau, đem người chằm rãi di ra phòng điều khiển. Mấy cái người qua đường vây lên đến hỗ trợ, còn có người cạy ra màu đen xe hơi cửa xe, từ bên trong kéo ra một cả người máu tươi, mùi rượu hung thiên nam nhân.

Tại người qua đường hiệp trợ dưới Dung Viễn đem Alan · Neal nâng đến một bên trên cỏ bình phóng, đầu hơi chút lút. Kim Dương lúc này cũng phục hồi tinh thần, hần cỏi áo khoác, nửa quỳ tại một bên, tuy rằng sắc mặt còn thập phần tái nhợt, nhưng đã bắt đầu đầu vào đấy áp dụng cấp cứu thi thố.

Dung Viễn cùng hỗ trợ nhân thấp giọng nói một câu "Cám ơn", vừa nhắc đầu lại nhìn thấy nhất trương lông xù răng hô con thỏ mặt, hoảng sợ, hơi kém một quyền đánh ra.

May mắn đối phương đúng lúc mở miệng, lắp bắp nói: "Không không không... Không cần cảm tạ."

Là nữ hài thanh âm, nghe đi lên còn có chút khẩn trương, hơn nữa ngoài ý muốn có chút quen tai.

Dung Viễn chân chờ hỏi: "Người là..."

"Nga nga nga, là ta là ta." Con thỏ tựa hồ lúc này mới ý thức được chính mình còn mặc một thân con rối phục, luống cuống tay chân tháo xuống khăn trùm đầu, lộ ra nhất trương mập mạp, thấp thỏm mà chờ mong mặt. Nàng màu môi xanh trắng, phong phú con rối phục khiến nàng đầy đầu đầy mặt đều là mồ hôi, bị trên mặt nhọc chen được cơ hồ nhìn không thấy trong ánh mắt đại khóa đại khóa nước mắt không ngừng mà lăn xuống đến, cùng mồ hôi xen lẫn cùng nhau, đem trên mặt xung được lắt léo.

"... Chu Viên?" Dung Viễn từ ký ức chỗ sâu đào ra tên này.

"Người người còn nhớ kí nhớ rõ ta?" Chu Viên ôm con thỏ đầu, một bên rơi nước mắt một bên kích động nói, trên mặt lại khóc lại cười, dứt khoát không đành lòng nhìn thẳng.

Dung Viễn kỳ quái hỏi: "Người khóc cái gì?" Nàng ngũ quan vận vẹo, nước mắt điệu rất hung, nước mũi đều chảy xuống, Dung Viễn chưa từng có gặp qua một nữ sinh khóc như vậy xấu.

Kết quả hãn như vậy vừa nói, vốn đã tại khắc chế chính mình Chu Viên nhớ tới vừa rồi một màn, oa một tiếng gào khóc lên: "Ta nhìn thấy vừa rồi... Vừa rồi... Ô ô ô... Dọa chết người người có biết hay không..." Nàng nói năng lộn xộn lâu bầu vài câu, lấy tay lau một phen nước mắt nước mũi, xuyên thấu qua mông lung hai mắt đắm lệ nhìn thấy Dung Viễn có chút bị kinh hách đến mặt, bỗng nhiên ý thức được chính mình hiện tại là như thế nào hình tượng.

Tình thiên phích lịch !

Dung Viễn cơ hồ là trợn mắt há hốc mồm nhìn Chu Viên "Ngao ô" Hú lên quái dị, che mặt xoay người liên chạy, liên con thỏ đầu đều ném không cần. Sau đó bất hạnh bị bên bồn hoa duyên vấp té, ngã chó cắn nê. Nàng đấu tranh một chút, không chút nào tạm dừng bò lên lại chạy.

Kim Dương vẫn xử lý Alan · Neal miệng vết thương, căn bản không có chú ý tới bên này nhạc đệm, Dung Viễn muốn tìm cá nhân biểu đạt một chút chính mình "Sợ ngây người" tâm tình đều không chỗ khả tố. Hắn xoay người nhìn thấy một chỗ khác bị người vây lên đến địa phương, trong mắt lóe qua một tia sắc bén, nhắc chân đi qua.

Nằm trên mặt đất nam nhân mắt to tiểu lỗ tai, tướng mạo phổ thông thậm chí còn có chút hàm hậu. Hắn xe bị hai bên đè ép, thụ thương so Alan · Neal muốn trọng nhiều. Mọi người thậm chí không dám quá nhiều di động hắn, đem nhân từ trong xe nâng đi ra về sau liền thả trên mặt đất. Bên cạnh một nhìn qua giống thầy thuốc nam nhân đang tại thi lấy cấp cứu, nhưng qua vài phút về sau, hắn dừng lại động tác, thử người bị thương mạch đập, lắc đầu thở dài một tiếng.

Dung Viễn mắt lạnh nhìn, thấy hắn nuốt khí, thấp giọng nói:"Đậu Hà Lan, xem xét, tìm tòi người này tư liệu."

"Vâng."

Xem xét kính mắt liền treo tại Dung Viễn trước ngực quần áo khóa kéo ra khẩu xử, chưa đầy một lúc hắn là được đậu Hà Lan hồi phục.

Người chết tên là Ngưu Diệu Tố, hiện năm 53 tuổi,a thị người địa phương, mỗi quốc xí về hưu công nhân viên chức. Hắn một nhà năm khẩu nhân, nhi tử con dâu đều tại nước ngoài công tác, còn có một niên cận bảy tuổi tiểu tôn tử lưu lại a thị, do gia gia nãi nãi chiếu khán. Ngưu Diệu Tố

khi còn sống liền thị rượu, từng có hai lần bởi vì điều khiển xe lúc đang say mà bị công an cục câu lưu ghi lại.

Ngoài ý muốn? Vẫn là có ý định mưu sát?

Dung Viễn cân nhắc một lát, đi đến một bên hỏi đệ Hà Lan: "Đệ Hà Lan, người đang làm cái gì? Không phải khiến người bảo trì theo dõi sao? Vì sự tình gì phát phía trước không có cảnh cáo?"

Đệ Hà Lan nói: "Phía trước Kim Dương ở vị trí phụ cận không có máy ghi hình, hơn nữa Ngưu Diệu Tổ cũng vẫn chưa mang theo thông tin thiết bị."

"Không mang di động?" Dung Viễn trong đầu linh quang chợt lóe, nói: "Tra một chút thông tin công ty có hay không hẳn thực danh chứng thực số di động."

Chỉ chốc lát sau đệ Hà Lan nói: "Có. Dãy số là 111545758."

Dung Viễn lập tức cầm ra di động gọi cho này điện thoại, đồng thời cùng đệ Hà Lan nói: "Đệ Hà Lan, ẩn nấp của ta dãy số."

"Xin lỗi, ngài gọi cho điện thoại đã tắt máy, thỉnh chờ một lát..."

Nghe được di động bên trong vang lên như vậy hồi phục, Dung Viễn cắt đứt điện thoại, cấp bách hỏi: "Đệ Hà Lan, tuần tra Ngưu Diệu Tổ thể tử cùng tôn tử này hai ngày hành tung cùng hiện tại vị trí."

"Vâng... Ngưu Giai Giai, hai ngày trước lấy cảm mạo sinh bệnh vì do hướng sở tại trường học xin phép, sau chưa từng lộ diện, cũng không có đến bệnh viện liền chẩn ghi lại, giờ phút này đang tại trong nhà, tức a thị đức du tiểu khu số năm lâu nhị đơn nguyên 101 thất. Trương Mạn Bình, gần đây mỗi ngày chạng vạng đúng giờ đi ra ngoài mua sắm, phân biệt tại

ba siêu thị mua cùng mười lăm người phân đồ ăn sau về nhà, từ nay về sau cũng không lại xuất môn."

"Mười lăm người phân, cả một ngày sức ăn, nhà nàng bên trong ít nhất ẩn giấu ba đến năm không thể lộ diện nhân vật." Dung Viễn thanh âm trở nên có chút vội vàng:"Nhà bọn họ phụ cận gần nhất cảnh vụ nhân viên là ai? Có bao nhiêu ? Lập tức đánh bọn họ điện thoại !"

...

Nam nhân cao lớn dáng người bị bọc ở có chút tiểu vận động phục bên trong, vận động phục bị chống đỡ được phồng lên, giống từng khối thạch đầu như vậy gồ lên cứng rắn cơ nhục rõ ràng có thể thấy được, nhìn qua còn có chút gợi cảm. Tấy được trắng bạch tay áo bị vãn tới khuỷu tay, có thể nhìn thấy hắc ngăm đen trên cánh tay có rất nhiều cổ xưa vết sẹo.

Hắn đứng ở bên cửa sổ, một tay đem bức màn cẩn thận vén lên một điểm, quan sát đến ngoài cửa sổ động tĩnh.

"Linh linh linh..." Trong phòng một cái khác hồng phát nữ nhân di động đột nhiên vang . Nàng tiếp lên tới nghe một lát sau, cắt đứt di động, đối nam nhân nói:"Thất bại ."

Trong phòng còn có một người, hắn đang nhanh chóng chia tách súng ngăm linh kiện, nghe vậy trên tay động tác chợt ngừng, gương mặt nhìn về phía bên cửa sổ nam nhân.

Nam nhân xoay người lại, hắn là một người da đen, mày rậm đầu trọc, cổ tình bạo mắt, dáng người cường tráng, không nói bất động khi, đều cho người lấy thật lớn cảm giác áp bách.

"Chuẩn bị rút lui khỏi."

Hắn nói một câu, xoay người đi đến phòng ngủ phụ trước cửa, mở cửa, dùng có chút sức sẻo Hán ngữ nói: "Rất đáng tiếc, nam hài, xem ra của người tổ phụ không có hắn biểu hiện như vậy yêu người. Giao cho hắn nhiệm vụ thất bại, ta không thể không làm như vậy... Ta rất xin lỗi."

Hắn giơ lên trong tay thương.

Phòng ngủ phụ trên sàn, bị trói chặt tay chân, đổ miệng nam hài trừng lớn ánh mắt nhìn tối om hòng súng, hắn trưởng rất khả ái, mở to Viên Viên ánh mắt giống chấn kinh tiểu súc như vậy. Bên cạnh một đồng dạng bị trói tóc hoa bạch bà lão trong cổ họng phát ra tuyệt vọng tiếng kêu rên, nàng giãy dụa che ở nam hài phía trước, hai đầu gối quỳ xuống đất liều mạng triều nam nhân dập đầu.

"Oành oành oành oành !"

Cửa phòng trộm ngoại bỗng nhiên vang lên cấp bách lại mãnh liệt gõ thanh.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Tập Trung

Khi cách gần hai tháng, Đồng Phàm vừa nghĩ đến lúc trước cái kia thần bí nhân, vẫn là sẽ cảm giác mờ mờ ảo ảo phát đau. Nhưng cứ việc chung quanh có rất nhiều nhân đối với hắn lỗ mãng xúc động đưa ra phê bình, Đồng Phàm lại chưa từng có đối với chính mình lúc ấy hành động cảm thấy hối hận qua.

Liên tính chỉ là một danh nhân viên bảo vệ, nhưng từ đội mũ kepi ngày đó trở đi, Đồng Phàm trong lòng liền có trừ tận nguỵ quỷ xà thần, giúp đỡ thiên hạ chính nghĩa vĩ đại lý tưởng. Chẳng sợ thụ thương đổ máu còn gặp được sinh mệnh nguy hiểm, chỉ cần vừa nghĩ đến có người sẽ bởi vì hắn cố gắng mà thu hoạch cứu, hắn liền cũng không cảm giác chịu thiệt.

Đồng Phàm vốn tưởng rằng tại chính mình năm viện về sau, hắn cùng thần bí nhân giao tập liền kết thúc. Không nghĩ tới sau bị đội điều tra nhân vài lần lặp lại truy vấn cùng thần bí nhân trò chuyện chi tiết, càng không hề nghĩ đến hắn còn sẽ tiếp đến cái kia thần bí điện thoại.

Cắt đứt điện thoại về sau, cứ việc đối với thần bí nhân chỉ thị có chút khó hiểu, nhưng Đồng Phàm vẫn là không chút do dự chấp hành. Hắn năm lên chìa khóa, liên hải đều chưa đổi liền chạy đi ra cửa, một đường chạy như điên đến cùng chính mình gia chỉ cách một tòa nhà số năm lầu nhị đơn nguyên 101 thất. Màu xanh cửa phòng trộm đóng chặt, Đồng Phàm do dự một chút, giơ lên quyền đầu dùng sức phá cửa.

"Oành oành oành oành !"

Toàn bộ trong hành lang đều vang vọng đình tai nhức óc tiếng đánh. Đồng Phàm xả cổ họng hô to: "Mở cửa ! ta là cảnh sát ! nhanh lên mở cửa ! ta đã gọi trợ giúp, dựa vào nơi hiểm yếu chống lại là không có dùng ! nhanh lên mở cửa !"

Hô to trung, thần bí nhân mà nói vang vọng tại hắc trong tai.

"Không cần lập tức liền xông vào đi, bằng không người hắc phải chết không thể nghi ngờ. Lý tưởng nhất kết quả chính là dọa chạy đối phương, làm cho bọn họ không kịp làm cái gì."

"Chỉ là tấn nhân sự nghe thiên mệnh, có lẽ đã không còn kịp rồi."

"Cho nên, người đi, khả năng sẽ chết, ta không thể cam đoan người an toàn; Nhưng người nếu là không đi, có lão nhân cùng hài tử khẳng định sẽ chết. Cho nên đến cùng làm như thế nào, tùy người chính mình lựa chọn."

"Ta đã tận khả năng nhiều thông tri phụ cận phòng bị lực lượng. Đối phương vô cùng có khả năng là một nhóm gần đây lên vào a thị khu vực bố phần tử, có rất cường hỏa lực. Tại trợ giúp tới phía trước, không cần hành động thiếu suy nghĩ."

Nhưng Đồng Phàm không có lựa chọn chờ đợi trợ giúp. Đường hàng xóm bị tiếng đập cửa kinh động đi ra sau, tỏ vẻ nhà bọn họ cũng có đối diện Ngưu gia dự bị chìa khóa, là hai cụ vì để ngừa vạn nhất quên mang chìa khóa đi ra ngoài mà cố ý làm cho bọn họ hỗ trợ bảo tồn . Đồng Phàm cắn răng một cái, muốn tới hàng xóm gia dự bị chìa khóa, mở cửa đi vào.

Cửa vừa mở ra, Đồng Phàm đã nghe đến một cỗ nồng đậm mùi máu tươi, Đồng Phàm tâm gọi không tốt, một đại cất bước vọt đi vào, liền nhìn thấy phòng ngủ phụ lý một già một trẻ ngã vào trong vũng máu, màu đỏ tươi chất lỏng chậm rãi trải ra. Sát đường một bên cửa sổ đại mở ra, phòng trộm lan bị cắt ra, mặc kệ phía trước ở trong này người là ai, lúc này đều đã hành tung xa xăm .

Đồng Phàm chân mềm nhũn, thiếu chút nữa quỳ xuống. Hắn ngăn trở hảo kỳ muốn theo vào đến hàng xóm, cường chống nôn mửa dục vọng chậm rãi đi qua, cẩn thận dè chừng tránh cho phá hư hiện trường.

Đến gần về sau, Đồng Phàm phát hiện lão nhân che ở hài tử phía trước, vài viên viên đạn xỏ xuyên qua hai người thân thể. Hắn thò tay dò xét, dưới ngón tay làn da vẫn là ấm áp . Đồng Phàm trong lòng đau xót, vừa áy náy lại khổ sở, nước mắt đều thiếu chút nữa rơi xuống.

Sau đó hắn đột nhiên ngẩn ra.

Đồng Phàm không thể tin được lại sờ sờ, lão nhân đã qua đời, nhưng hài tử thể nhưng còn có mỏng manh mạch đập !

...

Lại được đến hành tung thành câu đố quạ đen tin tức, nhưng Âu Dương Duệ chỉ có thể đem này manh mối ấn xuống, hắn hiện tại đã trừu không ra nhân thủ đến truy tra này không có thực tế phạm tội chứng có thần bí tổ chức .

Trong khoảng thời gian này a thị hình sự án kiện đặc biệt nhiều, tốt đẹp thương thành hoá hoạn còn có chút manh mối không có làm rõ sở, mỗi tiểu khu có nam nhân sát thê lẫn trốn, mỗi ngã tư đường cống thoát nước trung phát hiện một bộ vô danh nữ thi, lão Nhai hai đám chưa thành nhân học côn đồ lưu manh cầm đao đối khảm trí nhân tử vong, còn có giết người không chớp mắt dã lang lính đánh thuê.

Lần này sự kiện, Âu Dương Duệ nghi ngờ cùng dã lang có liên quan. Nhưng đối phương thập phần lão đạo, hiện trường bị thanh lý rất sạch sẽ, qua lại trong quá trình cũng tránh được sở hữu máy ghi hình, không có lưu lại cái gì hữu dụng manh mối. Chỉ là chung quy bọn họ rời đi được vội vàng, tại dỡ xuống đến phòng trộm song thượng thu thập đến một mảnh vân tay, ngoài cửa sổ trên mặt đất còn thu thập mấy cái dấu chân.

Phòng giải phẫu bên ngoài trên hành lang, Âu Dương Duệ mang theo Triệu Mộng cấp Đồng Phàm thu xong khẩu cung, giải phẫu còn không có kết thúc, hộ sĩ hai lần từ kho máu thuyền chuyển huyết túi đi vào. Cứ việc sự tình ngàn lời vạn chữ, nhưng nhìn phòng giải phẫu trên cửa sáng đèn đỏ, Âu Dương Duệ vẫn là quyết định đăng giải phẫu kết quả đi ra về sau lại rời đi. Hắn thấp giọng cùng Triệu Mộng phân phó một câu, sau đó ngồi ở băng lãnh trên băng ghế, cùng Đồng Phàm cùng nhau chờ.

Trong phòng giải phẫu mặt cái kia bảy tuổi hài tử, không riêng gì người bị hại, vẫn là mục kích chứng nhân. Căn cứ hàng xóm phản ánh tình huống, hung thủ rất có khả năng đem bọn họ giam giữ ba ngày trên đây thời gian. Sở dĩ muốn giết người diệt khẩu, chỉ sợ là bị đôi ông cháu này thấy được chân diện mục. Nếu bọn họ biết được hài tử còn sống tin tức, e còn muốn tới giết người diệt khẩu. Âu Dương Duệ khiến Triệu Mộng đi an bài bốn võ cảnh đến cho hài tử cung cấp tạm thời bảo hộ.

Nghe nói hài tử còn có tổ phụ, nhưng sự phát sau vẫn liên lạc không được, chỉ sợ là đã ngộ hại. Cảnh sát đã thông tri hài tử cha mẹ, nhưng bọn họ xa tại nước ngoài, nhanh nhất cũng muốn ngày mai mới có thể chạy về đến.

Âu Dương Duệ hi vọng hài tử có năng lực vì bọn họ cung cấp bắt lấy hung thủ manh mối, nhưng hắn cũng rõ ràng, này nam hài vốn vẹn chỉ có bảy tuổi, trải qua loại sự tình này, còn tận mắt chứng kiến tổ mẫu chết ở trước mặt, liên tính thân thể khôi phục, tinh thần trạng huống sẽ biến thành cái dạng gì thật đúng là khó mà nói.

Âu Dương Duệ khó chịu tưởng hút điều thuốc, hắn sờ sờ trong lòng hộp thuốc lá, cùng Đồng Phàm chào hỏi, đứng dậy hướng bên ngoài đi. Mới vừa đi đến cửa cầu thang, liền nghe được một thanh âm có chút ngoài ý muốn hô: "Âu Dương thúc thúc."

Âu Dương Duệ quay đầu vừa thấy, cũng có chút sửng sốt: "Dương Dương, người như thế nào ở chỗ này?"

Đứng ở nơi đó chính là Kim Dương, hắn vừa đến tầng một đi cấp Alan · Neal thanh toán phí dụng cầm mấy hộp được đi lên, liền thấy được đây mặt khổ đại cừu thâm biểu tình Âu Dương Duệ. Bọn họ nhiều năm phía trước liền nhận thức, tại Âu Dương Duệ còn không phải đội điều tra đội trưởng thời điểm, còn từng thay thế Kim Dương phụ thân cho hắn tham gia qua gia trưởng hội.

"Ta là buổi sáng cùng xe cứu thương cùng đi đến." Kim Dương đi tới nói: "Một bằng hữu vì cứu ta ra tai nạn giao thông, bây giờ còn hôn mê bất tỉnh."

Những lời này tin tức lượng lược đại. Âu Dương Duệ phản ứng một chút, sắc mặt trở nên nghiêm túc lên: "Sao thế này? Người cho ta chi tiết nói."

Sự tình tuy rằng mạo hiểm, nhưng chân chính phát sinh thời điểm chỉ có vài giây, Kim Dương rất nhanh liền nói xong. Âu Dương Duệ sau khi nghe xong, trực giác này cũng không phải đơn giản điều khiển xe lúc đang say sự cố, bởi vì tại kia thời gian, cái kia địa điểm, sẽ có người điều khiển xe lúc đang say hơn nữa tốc độ nhanh đến thiếu chút nữa đụng chết nhân, hơn phân nửa là có ý vì này. Bất quá hắn không có đem chính mình hoài nghi nói cho Kim Dương, mà là đưa ra muốn thăm một chút hắn vị kia bằng hữu.

-- phản ứng như thế nhanh nhẹn, quyết đoán như thế quả quyết, nếu không phải sự phát tiền sớm có chuẩn bị, chính là đối phương cũng không phải một người bình thường. Như vậy "Bằng hữu" Thật sự rất có tất yếu đi gặp một lần.

Kim Dương tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Hắn cùng Âu Dương Duệ cùng nhau đi đến Alan · Neal phòng bệnh tiên, đẩy cửa ra, Âu Dương Duệ liếc nhìn nhìn thấy lại cũng không là nằm ở trên giường thương hoạn, mà là bên cạnh dựa cửa sổ chơi di động thiếu niên.

Hắn lập tức liền nghĩ đến lần trước nhìn thấy đối phương khi cái loại này quái dị cảm.

Âu Dương Duệ nhìn kỹ lại xem, đối phương trừ trên bề ngoài có chút xuất chúng bên ngoài, chính là một bình thường phổ thông mười sáu mười bảy tuổi người thiếu niên, căn bản không có lần trước cái loại này kỳ quái cảm giác.

"Âu Dương thúc thúc?" Kim Dương kỳ quái hô một tiếng -- nói là đến xem cứu hắn người, nhìn chăm chăm vào Tiểu Viễn nhìn cái gì đâu?

Dung Viễn cũng ánh mắt bình tĩnh nhìn qua.

Âu Dương Duệ ha ha cười, nói:"Dương Dương, đây cũng là người bằng hữu? Hai ngày trước chúng ta còn gặp qua một mặt. Vừa rồi như thế nào không có nghe người nói lên?"

Vừa rồi sự kiện miêu tả trung, Kim Dương mơ hồ Dung Viễn xung lại đây cứu hắn kia một màn. Lúc này nghe Âu Dương Duệ hỏi, Kim Dương cười dưới nói:"Hắn chính là Tiểu Viễn... Lúc ấy hắn tại phụ cận chạy bộ, sau chúng ta liền một khối lại đây ."

Âu Dương Duệ sớm nghe Kim Dương đề cập qua này chính mình tốt nhất bằng hữu, ngay lúc này lộ ra "Nguyên lai chính là người" biểu tình, thần sắc đều trở nên thân hòa rất nhiều.

Liền vào lúc này, Dung Viễn nghe được trong tai truyền đến đệ Hà Lan thanh âm:"Dung Viễn, tìm đến."

Hắn đoán trước đến mai phục tại Ngưu Diệu Tổ gia hung thủ khẳng định sớm liền thăm dò phụ cận máy ghi hình vị trí, cũng đoán trước đến tại nhân lưu lượng lớn như thế a thị đối phương không có khả năng vẫn tránh máy ghi hình đi, khẳng định là thoát ly nhất định khu vực về sau liền nghênh ngang trở lại bình thường giao thông yếu đạo thượng. Vì thế Dung Viễn khiến đệ Hà Lan quy hoạch mấy cái có thể lảng tránh sở hữu máy ghi hình chạy trốn lộ tuyến, tại mỗi điều lộ tuyến chỗ cuối bố trí dày đặc theo dõi, rốt cuộc tập trung khả năng là hung thủ đối tượng.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Mộ Viên

Đưa đi Âu Dương Duệ sau, phân nửa ngày chưa ăn cơm Dung Viễn cũng hiểu được đói bụng, liền gọi Kim Dương cùng đi ăn cơm. Kim Dương xem xem sắc trời, trên mặt lóe qua một tia do dự.

"Như thế nào, có chuyện?" Dung Viễn lập tức nhận ra.

Kim Dương chần chờ nói: "Có địa phương... Ta tưởng tại trời tối phía trước đi một chuyến."

Dung Viễn nhớ tới tai nạn giao thông tiền Kim Dương trong tay kia phủng bạch cước, hỏi: "Mộ viên?"

"... Ân." Trong một ngày kinh tâm động phách cơ hồ khiến Kim Dương quên chính mình sáng sớm đi ra ngoài nguyên nhân. Lúc này nhắc lại lên, bị thương tâm tình yếu bớt rất nhiều, nhưng thần sắc vẫn là có chút ảm đạm.

Chiều Dung Viễn xem ra, lúc này Kim Dương tối phải làm sự là về nhà nghỉ ngơi, cùng phụ thân thảo luận một chút chuyện này. Liền tính hấn đến hiện tại còn cho rằng chuyện này là ngoài ý muốn, nhưng Kim Bách biết càng nhiều nội tình, khẳng định sẽ nhắm vào chuyện này làm ra an bài.

Nhưng mà Dung Viễn cũng biết, Kim Dương không phải cái loại này không có việc gì tìm việc cho người khác thêm phiền toái nhân, hấn vào thời điểm này còn kiên trì muốn đi mộ viên bái tế người nào, khẳng định có hấn nhất định phải đi lý do.

Bởi vậy Dung Viễn cũng không có ngăn cản, gật gật đầu, không cho phép nghi ngờ nói: "Ta và người cùng đi."

Kim Dương rõ ràng hẳn là lo lắng cho mình an toàn, tuy rằng hẳn cảm giác không có tất yếu, nhưng trong lòng vẫn là cảm thấy một trận ấm áp. Hẳn không có cự tuyệt Dung Viễn hảo ý, gọi tới hộ công trông chừng Alan · Neal, một lần nữa mua một bó cúc trắng, cùng Dung Viễn cùng nhau ngồi xe bus đi mộ viên.

Đầu mùa đông, thời tiết vốn là rét lạnh. Tại mộ viên như vậy trông trải khu vực, càng cảm thấy được gió lạnh từng đợt hướng trong quần áo quán. Dung Viễn bọc kín quần áo, che lạnh lẽo lỗ tai, hai tay cắm vào trong túi, nhìn Kim Dương ngồi xõm xuống, đem bạch cúc đặt ở một tân lập trước mộ bia.

Trước mộ bia đã đặt không thiếu bó hoa, đại khái tại bọn họ phía trước đã có rất nhiều người đến bái tế qua. Đen trắng trong ảnh chụp, là tươi cười xán lạn trẻ tuổi nữ hài, ước chừng hai mươi xuất đầu niên kỉ, diện mạo dịu dàng xinh đẹp, tình Nhược Thu ba, cười bộ dáng sinh cơ bừng bừng, thập phần động nhân. Nhưng như vậy nữ hài xuất hiện ở nơi này, lại phá lệ để người than tiếc.

Trên mộ bia có khắc danh tự cũng rất đẹp, gọi "Vệ Mộng Oánh" .

Dung Viễn thần sắc không biến, mâu quang lãnh đạm. Trong mắt của hẳn, chết đều đã chết, kia khi còn sống là mỹ là xấu, lại có cái gì quan hệ? Bất quá đều là tro cốt nhất phùng mà thôi. Hẳn vừa không sẽ vì này cảm thấy tiếc hận, cũng sẽ không vì thế cảm thấy cao hứng.

Đối với không liên quan người xa lạ, Dung Viễn không ở bọn họ trên người lãng phí chính mình cảm tình cùng tâm lực.

Kim Dương tại trước mộ bia ngồi một hồi lâu, không biết nhớ tới cái gì chuyện cũ, trong thần sắc toát ra không thêm che giấu đau thương. Sau

một lúc lâu, hắn cúi đầu dùng tay áo xoa xoa ánh mắt, Dung Viễn phiết quá trang không thấy được.

Kim Dương đứng lên, thấp giọng nói: "Chúng ta trở về đi."

Hai người sóng vai hướng ra ngoài đi. Có lẽ là bởi vì trong lòng bi thương ứ đọng không chỗ phát tiết nguyên nhân, Kim Dương không tưởng ngồi xe, hai người liền một đường đi trở về đi. Đi đến thành phố trung tâm thời điểm, đã là hoa đăng sơ thượng, các sắc đèn nê ông luân phiên lấp lóe, đêm này thành thị phác thảo ra một mảnh mê ly biến ảo sắc thái.

Ghé vào cầu vượt trên lan can cầu, hai người nhìn phía dưới cuộn cuộn xe triêu. Tại bọn họ bên tay phải, một chuỗi màu trắng ngọn đèn tới lui mà đến; Bên tay trái, tinh tinh điểm điểm màu đỏ ngọn đèn quanh co khúc khuỷu mà đi. Ngày thành thị thời thời khắc khắc đều là như vậy vội vàng bộ dáng, liên bi thương đều không thể lâu dài.

"Mộng Oánh tử cùng ta, liền ngụ ở trong một tiểu khu, chúng ta từ nhỏ một khối lớn lên. Nàng so với chúng ta đại sáu tuổi, mới trước đây cùng nhau chơi thời điểm, nàng luôn là rất chiếu cố chúng ta, cảm giác tựa như mọi người mù mù như vậy bạn tâm này bạn tâm kia. Nếu ai khóc náo loạn tè ra quần hoặc là đánh nhau té bị thương, không dám đi tìm gia trưởng, liền đều tìm nàng. Nàng cũng bao giờ cũng có thể đem sự tình xử lý thực hảo. Mới trước đây, chúng ta đều rất ỷ lại nàng."

Kim Dương nói nói, nước mắt liền rơi xuống dưới. Dung Viễn lặng lẽ tựa vào một bên, không nói gì.

"Nàng đến b thị lên đại học về sau, cơ hội gặp mặt liền ít . Nhưng mặc kệ bao lâu thời gian không có chạm mặt, tái kiến thời điểm vẫn là cảm giác đặc biệt thân. Mấy ngày trước nhìn thấy thời điểm, nàng còn nói chính mình nói chuyện bạn trai, bọn họ rất yêu nhau, chuẩn bị năm sau liền đính

hôn. Hôm nay là nàng sinh nhật, nàng nguyên bản tính toán hôm nay liền đem cái kia bạn trai giới thiệu cho chúng ta mọi người nhận thức."

"Cho nên người mới nhất định phải tại hôm nay đi bá tử." Dung Viễn tại nhìn đến trên mộ bia sinh ra ngày khi liền minh bạch, hắc hắc:"Kia nàng là như thế nào... Qua đời ?"

"Tốt đẹp thương thành phát sinh hoạ ngày đó... Nàng cũng tại hiện trường. Hơn nữa nghe nói, liền tại ly cho nổ điểm rất gần địa phương."

Bởi vì thi thể bị thiêu đến thậm chí không đành nhìn, tại hỏa táng phía trước trừ người chết phụ thân bên ngoài, không có nhân xem qua nàng di thể. Mà kiên trì muốn xem nữ nhi cuối cùng liếc nhìn phụ thân, chỉ nhìn một cái, này xưa nay kiên cường tài chính cục cục trưởng liền hôn mê bất tỉnh.

"Ít nhất nàng chết rất nhanh, không có quá nhiều thống khổ." Dung Viễn nói. Tại kia một ngày, Dung Viễn nhìn thấy quá nhiều tại liệt hỏa cùng giẫm đạp trung kêu rên kêu thảm thiết nhân, có vài nhân được cứu, có vài nhân không có. Nhưng thương thành cái kia bộ dáng, rất khó nói kia vài sống sót nhân hòa chết đi nhân ai càng bất hạnh một ít.

Kim Dương một tiếng than nhẹ, không nói gì.

...

Thỏ khôn có ba hàng, hắc nhân nam tử đoàn người tại công viên phụ cận tiếp lên đồng lõa, cùng nhau đến ngoại ô thành phố thiên huy khu biệt thự. Đương xe dừng ở một đồng biệt thự cổng khi, mấy người từ trên xe đi xuống đến, trước là một cao lớn to lớn hắc nhân, phía sau cùng một hồng phát người da trắng nữ, nàng thần sắc thập phần cảnh giác; Sau đó là một tướng mạo phổ thông châu Á, tuy rằng cũng là người da vàng, nhưng hắc bề ngoài cùng z quốc nhân vẫn là có chút khác biệt. Cuối cùng là đem xe

đình đến gara bên trong mới đi ra người da trắng nam tử, đầu trọc gầy gò, bên hông phồng lên, đeo không chỉ một chiếc súng lục.

Này biệt thự vị trí vốn liền hoang vu, thêm lúc này sắc trời hôn ám, chung quanh một người cũng không có. Mấy người liền cũng không có che chính mình dung mạo. Một chút không có chú ý tới theo bọn họ đi lại, biệt thự trên cửa chính phương máy ghi hình nhẹ nhàng thiên chuyển một nhỏ bé góc độ.

...

Tiếp đến thần bí nhân tuyến báo, Âu Dương Duệ chưa gia hoà nghi, lập tức hạ lệnh điều tra hình sự một đội tiến vào một cấp chuẩn bị chiến đấu, hơn nữa điều động sở hữu tại chức Lôi Vân chiến cảnh. Không đến nửa giờ, vài chục chiếc xe cảnh sát đem biệt thự vây quanh nước không ngấm qua được, Âu Dương Duệ bố trí trước sau ba tầng vòng vây, súng vác vai, đạn lên nòng cảnh sát lấy chiếc xe tầm chắn vì công sự che chắn, vô số họng súng nhắm ngay biệt thự sở hữu cửa sổ cùng môn, cao công suất bắn đăng đem chung quanh không khí đều chiếu được hơi hơi nóng lên.

Dã lang bốn người không có tính toán bó tay chịu trói. Bọn họ lựa chọn ở địa phương này an chóc xuống đến, tự nhiên sớm liền chuẩn bị tốt đường lui. Sớm ở nửa tháng trước, bọn họ liền tại ngôi biệt thự này tầng hầm ngầm bên trong đào một điều liên thông phụ cận cống thoát nước thông lộ, chiều ngang cận dung một nhân ra vào. Bởi vậy bị cảnh sát vây quanh về sau, mấy người tuy rằng ngoài ý muốn, nhưng vẻ mặt như cũ thoải mái, đẳng cảnh sát ở bên ngoài kêu xong nói đợi đến không có kiên nhẫn thời điểm xông vào đến, bọn họ sớm liền bỏ trốn mất dạng .

Nào biết sự vô toàn diện Âu Dương Duệ sớm liền nghĩ tới điểm này, hẳn thậm chí ngay cả chung quanh cống thoát nước trung đều bố trí sung túc cảnh lực --z quốc nhân khẩu phần đông tại rất nhiều thời điểm đều có thể cung cấp thật lớn tiện lợi. Hắc nhân nam tử đám người vừa mới bắt đầu

nhìn thấy cổng thoát nước trung cảnh sát khi, sai lầm phán đoán đối phương nhân số, tùy tiện giao hỏa, đả thương hai danh cảnh sát về sau, bị vây quanh tới được Lôi Vân chiến cảnh cơ hồ đánh thành cái sàng.

Đương dầy đặc như mưa to tiếng súng đình chỉ khi, trong bốn người ba người tử vong, một người trọng thương. Âu Dương Duệ chuẩn bị đầy đủ, lập tức liền đem vài danh người bị thương đưa đến canh giữ ở một bên trên xe cứu thương.

...

[khiến trách tội ác tà trời trung thôn hàng, công đức +1985.][khiến trách tội ác tà trời Radford · Charles, công đức +2650.][khiến trách tội ác tà trời Kiệt tây tạp · Bonite, công đức +2100.][thúc đẩy tội ác tà trời Polassar · Bồ Lỗ Đặc nhận pháp luật chế tài, công đức +3230.]...

Alan · Neal ngày thứ ba liền tỉnh lại . Dung Viễn nghe nói về sau mua chút táo đi thăm hân. Vừa đẩy ra phòng bệnh môn, liền gặp Alan · Neal cùng ngồi ở bên giường bệnh Kim Dương cùng nhau cười rộ lên. Alan · Neal còn chấp tay đối Kim Dương bái bái, làm ra bội phục biểu tình.

Dung Viễn mặc danh kỳ diệu, hỏi:"Phát sinh cái gì ta không biết sự sao?"

Alan · Neal cười nói:"Ta cùng Kim Dương đánh đánh cược, đoán xem là cái gì?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Giao Tình Đồng Sinh Cộng Tử

"Có liên quan tới ta?" Dung Viễn xem bọn họ biểu tình liền biết, hắc rất khẳng định nói:"Các người đánh cược kế tiếp vào người có phải hay không ta."

"Đúng, cũng không đúng." Alan · Neal nhìn thoáng qua Kim Dương nói:"Kim Dương đánh với ta đánh cược, hắc nói người năm giây về sau khẳng định sẽ tiến vào." Hắc dựng thẳng lên cánh tay, chỉ trên cổ tay đồng hồ bàn bội phục nói:"Giây phút không kém."

Dung Viễn có chút kinh dị nhìn về phía Kim Dương, Alan · Neal tả hữu nhìn sang, nói:"Gặp các người bộ dáng, không phải trước đó an bài hảo?"

Dung Viễn thu hồi biểu tình, khinh thường với biện giải như vậy chuyện ngu xuẩn, đem táo đặt ở một bên trên ngăn tủ. Kim Dương khiêm tốn cười, cầm một quả táo rửa sạch biên tước biên nói:"Tự nhiên không phải."

"Vậy người là làm như thế nào đến ?" Alan · Neal kỳ quái hỏi. Muốn biết này gia bệnh viện bệnh hoạn rất nhiều, người đến người đi, bên ngoài hành lang thập phần ồn ào.

"Nghe ra đến." Kim Dương nhìn Dung Viễn liếc nhìn, nói:"Chúng ta hai ở chung thời gian so với ta theo ta ba mẹ đều trưởng, bình thường rất quen thuộc . Cho nên mặc kệ bên ngoài nhân có bao nhiêu, ta nghe thấy tiếng bước chân liền biết nào là Tiểu Viễn." Kim Dương cảm giác này cũng

có thể xem như chính mình đặc dị công năng, chỉ tiếc hẫng đối với mặt khác nhân không có loại này nghe thanh biện nhân năng lực, bằng không cũng là đại hữu phát triển tiền đồ.

Dung Viễn hồi ức một chút, xác thật như thế. Có đôi khi khóa gian thao kết thúc mọi người một khối về lớp học, hẫng đi qua thời điểm Kim Dương không quay đầu lại liền nói với hẫng câu hoặc là đưa đồ cái gì, một lần cũng không có bỏ qua.

"Người đối với hẫng có như vậy ăn ý, hẫng đối với người có thể liều mình cứu giúp." Alan · Neal nhìn hai người, trong giọng nói không tự giác toát ra vài phần hâm mộ, "Các người như vậy, chính là z quốc cổ ngữ trung giao tình đồng sinh cộng tử đi?"

Nhớ tới tai nạn giao thông khi kia một màn, Kim Dương tức vò trái cây tay chợt dừng, ánh mắt có chút xúc động.

Dung Viễn trên mặt xẹt qua một tia không được tự nhiên, hẫng âm thanh lạnh lùng nói: "Người Hán ngữ ngược lại học được không sai."

Alan · Neal lộ ra xong việc nghĩ lại mà kinh biểu tình, ai thán nói: "Ai, Hán ngữ quá khó. Mới trước đây vì học này môn ngôn ngữ, ta nhưng là tại ta ba thủ hạ ăn không thiếu đau khổ."

Màu đỏ vò trái cây từng chuỗi liên miên không ngừng mà lọt vào thùng rác bên trong, ngân sắc tiểu đao tại Kim Dương trong tay có vẻ phá lệ thuận theo nghe lời. Hẫng hiếm thấy không có tham dự tiến nói chuyện, chỉ nghe Alan · Neal thao thao bất tuyệt giảng hẫng tại học tập Hán ngữ trong quá trình đụng tới các loại khó có thể tin tưởng khó khăn, Dung Viễn ngẫu nhiên sáp hai câu, tốt xấu không có tẻ ngắt.

Kim Dương so bất luận kẻ nào đều rõ ràng Dung Viễn có bao nhiêu khó lấy tiếp cận. Những năm gần đây, bởi vì Dung Viễn các phương diện đều rất ưu tú, không phải không có nhân tre già măng mọc tử triền lan đánh

muốn đứng ở hần bên cạnh, nhưng cuối cùng đều là bưng lấy một khóa vỡ thành tra tra thủy tinh tâm buông tay . Hần thường xuyên cảm giác, bọn họ có thể trở thành bằng hữu tất cả đều nhờ có khi đó bọn họ đều còn nhỏ, dù vậy, có đôi khi nghĩ đến Kim Dương vẫn là cảm giác khó có thể tin tưởng.

Cho nên hiện tại, Alan · Neal có thể cùng Dung Viễn trò chuyện vài câu, không phải bởi vì hần lão sư thân phận, chỉ có thể là vì lúc trước hần lái xe không để ý sinh tử cứu bọn họ một mạng khiến Dung Viễn tâm tồn cảm kích, cho nên hơi chút kéo gần lại một ít cự ly. Thật giống như vừa rồi câu kia trào phúng, Dung Viễn như vậy đối với người khác liên tính không thích, cũng nhiều nhất chỉ là ngậm miệng không nói, rất ít có châm chọc khiêu khích thời điểm, bởi vì có khi ác liệt thái độ so tiểu ngữ yển yển càng có thể biểu đạt ra thân cận ý tứ đến.

Kim Dương đem tước hảo táo cắt thành tiểu khối, cắm lên tăm đặt ở hai người trung gian, Dung Viễn xoi mói nhìn thoáng qua, sau đó cắm một khối bỏ vào trong miệng, thoáng có chút hài lòng nheo mắt.

Kim Dương vì hần rất nhỏ biểu tình biến hóa cười một thoáng, trong lòng ấm áp .

Tại kia thiên về sau, bọn họ ai cũng không có nói qua Dung Viễn xưng lại đây cứu giúp kia một màn. Kim Dương biết, Dung Viễn không nói, là vì hần cảm giác không đáng giá nhắc tới, bởi vì hần làm việc chưa bao giờ cầu người khác lý giải, cảm kích cùng hồi báo. Mà Kim Dương trầm mặc, là vì hần không biết nên nói cái gì.

"Cám ơn" Hai chữ, nhẹ bằng, rất nhẹ quá nhỏ bé, căn bản không thể biểu đạt hần lúc ấy tâm tình vạn nhất.

Mỗi khi nhớ tới lúc ấy một màn, Kim Dương đều cảm giác nội tâm bị nhét đầy . Hần so Dung Viễn lớn hơn một chút, vẫn đem đối phương trở thành đệ đệ như vậy tại chiếu cố. Bỗng nhiên có một ngày, hần bị này vẫn

chiếu cố nhân bảo hộ, đối phương không cần nghĩ ngợi làm ra là người sinh ta chết lựa chọn, cái loại này tâm tình, rung động mặc danh.

Giao tình đồng sinh cộng tử, thác lấy sinh tử.

-- há chỉ là sinh tử đâu?

...

Tại thiên huệ khu biệt thự địa hạ thủy đạo bị đánh gục cùng bắt mấy người, trải qua cùng quốc tế hình cảnh cơ sở dữ liệu tiến hành diện mạo so đối sau, xác nhận bọn họ đã lang lính đánh thuê thân phận. Nhưng trong đó duy nhất sống sót Polassar · Bồ Lỗ Đặc thụ thương quá nặng, tạm thời không thể lấy được khẩu cung. Cho dù hẩn tỉnh lại, bởi cảnh sát nghiêm cấm chọn dùng tra tấn bức cung thủ đoạn, chỉ sợ cũng khó mà lấy được có giá trị manh mối.

Bất quá may mà, gần đây a thị hỗn loạn rồi cuộc bắt đầu khôi phục bình tĩnh, như Âu Dương Duệ như vậy trường kỳ lấy cảnh cục vi gia nhân cũng rồi cuộc có thể đạt được bình thường nghỉ ngơi thời gian.

Alan · Neal từ tỉnh lại về sau liền khôi phục được rất nhanh, hai tuần về sau liền về đến trường học bắt đầu lên lớp. Bất quá lúc này bởi vì tới gần cuối kỳ khảo thí, không riêng hẩn khẩu ngữ khóa bị cắt giảm đến chỉ còn lại có một nửa, liên mỗi tuần hứng thú hoạt động khóa học sinh đều thiếu rất nhiều, lý do rất nhiều, như: Muốn viết tác nghiệp, lớp thí nghiệm, lão sư dạy quá giờ, về nhà học bù, gia trưởng không để tham gia đời đã (vân vân). Bởi vậy Alan · Neal thường thường vì học sinh nhanh chóng xói mòn mà ai thán, lại không biết kia vài không thể tới lên lớp học sinh tuyệt đối so với hẩn muốn tiếc nuối nhiều.

Chỉ trừ vật lộn khóa.

Mỗi tuần hai lần vật lộn khóa cường độ càng lúc càng lớn, nội dung càng ngày càng khó, đã không phải nhất trung này mấy nuông chiều từ bé học sinh trung học có thể thừa nhận . Thêm khảo thí áp lực, vật lộn khóa thượng mặt khác mấy cái học sinh phân phân lui khóa, cuối cùng chỉ còn Dung Viễn cùng Kim Dương còn tại kiên trì -- rất khó nói này hay không là Alan · Neal cố ý làm, làm cho chính mình có thể đem sở hữu tinh lực đều tập trung tại giáo đạo bọn họ hai người trên người.

Mỗi lần lên lớp, Alan · Neal đều phát hiện Dung Viễn lấy được tiến bộ vượt qua hẳn lần trước dự đoán, có đôi khi hẳn cảm giác, loại này tăng lên tốc độ thậm chí để người cảm thấy khủng bố.

Dung Viễn cũng đành chỉ nuôi nấng chó mèo hoang khóa ngoại hoạt động, nguyên nhân không có gì khác, đơn giản là hẳn thẻ ngân hàng bên trong gởi ngân hàng rất cuộc đột phá một vạn quan tạp, còn sót lại mấy ngàn đồng tiền. Bất quá Dung Viễn cũng không sốt ruột, hiện tại tiền tài đã không phải hẳn thu hoạch công đức trị tất yếu thủ đoạn, không có quá mức tiêu phí mà nói, này mấy tiền thêm mỗi học kỳ học bổng cùng các loại thi đấu tiền thưởng, đủ để chống đỡ đến hẳn đọc xong trung học, liên đại học học phí nói không chừng đều có thể tích góp đi ra.

Hóa học thi đua Dung Viễn rất thuận lợi lại cầm một đệ nhất, đồng thời khiến hẳn tham gia Áo Tái Đông lệnh doanh thông tri thư cũng đã đến. Bởi vì năm nay số vật hóa tập trung huấn luyện thời gian có điều trùng điệp, Dung Viễn chỉ tính toán tham gia một hồi, cái khác hai môn đợi đến vòng chung kết thời điểm trình diện khảo thí là được. Nguyên bản hẳn muốn tham gia là liền tại a thị bản địa tổ chức vật lý huấn luyện, ai biết một hồi ngoài ý muốn biến cố dẫn đến hẳn cải biến chủ ý.

[công đức bộ] được mất ghi lại thượng, hắc giấy bạch tự viết:[gián tiếp dẫn đến Kim Linh vô tội thụ hình, công đức -870.]-- Kim Linh là ai?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Học Bổng

Một trước đây chưa từng nghe qua, không có gặp qua, không có sinh ra qua giao tập nhân, như thế nào liền khiến hãn bị khẩu công đức trị?

"Xin lỗi, xem ra là ta căn cứ sai lầm tin tức, làm ra phán đoán sai lầm." Đậ Hà Lan chủ động thừa nhận sai lầm. Lần này công đức bị khẩu cũng là nó chủ động cùng Dung Viễn hội báo, bằng không chỉ là tám chín trăm phân, đối với hiện tại Dung Viễn đến nói chính là một bé nhỏ không đáng kể điểm, mặc kệ là gia vẫn là khẩu, đều không thể gọi ra hãn chú ý.

"Bị vội vàng nhận sai, trước theo ta nói nói là sao thế này." Dung Viễn hướng trên ghế dựa vào, ngón tay giao nhau đặt ở bụng, là một bộ nhàn nhả tư thế.

Đậ Hà Lan bắt đầu nói lên tiền nhân hậu quả.

Trong khoảng thời gian này, nó đối truy nã phạm lòng bắt công tác đã mở rộng đến quanh thân bảy tình phạm vi, bất quá phạm vi mở rộng, nhân số lại không có đăng tỉ lệ gia tăng, như cũ bảo trì tại mỗi ngày 30 nhân tả hữu số lượng. Một phương diện này là xuất phát từ đối các nơi cảnh lực cùng lực ảnh hưởng suy xét, một phương diện khác, cũng là bởi vì đậ Hà Lan đối từng cái truy nã phạm tư liệu muốn tiến hành phục nghiệm duyên cớ.

Ngay từ đầu cái này công tác thời điểm Dung Viễn liền suy xét đến, cảnh sát cấp ra tin tức cũng không nhất định chính là hoàn toàn chuẩn xác, nếu thông qua tay hãn đem một vô tội nhân đưa vào ngục giam, kia này sai

lầm chẳng phải là muốn khẩu tại hân công đức trị thượng? Cho nên tại tìm ra lần trốn truy nã phạm về sau, đạu Hà Lan còn muốn đối cảnh sát nắm giữ chứng cứ, khẩu cung, án kiện phát sinh phía trước sau ghi hình tư liệu, mạng internet tương quan truyền lưu tin tức đợi đã (vân vân) tiến hành so đối cùng nghiệm chứng, xác nhận không có lầm về sau mới sẽ đem thông báo cấp cảnh sát.

Mà thông báo thời điểm hân là liên hệ người nào, này cũng không phải tùy tiện . Nếu là vạn nhất tuyến cùng truy nã phạm quan hệ họ hàng mang cố người hoặc là tham ô nhận hối lộ cảnh sát, chẳng những không đi traỏ bộ người bị tình nghi, ngược lại thả cộp về núi làm thế nào? Vạn nhất là nhất gan yếu đuoối người ôm nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện tâm tính không làm làm thế nào? Vạn nhất là xúc động ngốc nghếch gia hỏa trực tiếp chạy đi traỏ người bị tình nghi mà dẫn đến thụ thương thậm chí tử vong làm thế nào?

Cho nên mỗi lần, đạu Hà Lan đối thông báo nhân tin tức cũng muốn tiến hành một phen nghiệm chứng, lựa chọn đều là có dũng có mưu, vũ lực không đủ nhân số đến thấu, cần phải có thể đối truy nã phạm hình thành tính áp đảo ưu thế nhân. Thậm chí có đôi khi nếu như một lần bắt không thành công, nó còn sẽ chế định một phần traỏ bộ kế hoạch thư theo tin nhắn cùng nhau phát cho đối phương.

Nói ngắn lại, bị đạu Hà Lan nhìn chăm chăm truy nã phạm, người người đều là chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, hơn nữa không một sa lưới.

Kim Linh vốn cũng là như vậy một người.

Kim Linh là s thị cửu trung một danh trung học nữ sinh,16 tuổi, tội danh là ấu dả tiểu tam dẫn đến này thời gian mang thai đã đạt sáu tháng thai nhi phá thai. 16 tuổi, đã là có thể gánh vác hình sự trách nhiệm tuổi. Mà căn cứ z quốc pháp luật, thai nhi mãn năm tháng là có thể tính cố ý giết

người tội; Không đầy năm tháng ẩn tình tiết nghiêm trọng cố ý thương tổn tội xử lý.

Sự phát sau, Kim Linh chạy trốn tới nhà ông ngoại gia, bị nàng ông ngoại suốt đêm lái xe đưa đến tại w thị công tác họ hàng xa gia. Kim Linh tại w thị lo lắng đề phòng né tránh gần ba tháng, một tuần tiền bị đệ Hà Lan phát hiện. Hiện đã trao bộ quy án, áp tải s thị thẩm phán.

Tại đệ Hà Lan điều tra trung, Kim Linh ấu đã tiểu tam trí này phá thai động cơ minh bạch, chứng cứ rõ ràng -- nàng cùng đối phương vẫn có mâu thuẫn, cũng từng cùng đồng học nói qua muốn "Làm chết cái kia tạp chủng", sự phát ngày đó các nàng từng xảy ra khắc khẩu, có một góc đường video ghi xuống Kim Linh cùng tiểu tam động thủ hình ảnh, nàng trên giày còn dính đối phương hạ thân chảy ra huyết.

Nhưng [công đức bộ] phán đoán là, Kim Linh vô tội thụ hình.

"s thị, là năm nay hóa học Áo Tái huấn luyện địa phương đi?" Dung Viễn nghe xong về sau, hỏi một không liên quan vấn đề.

"Vâng." đệ Hà Lan nói.

"Chuyện này, từ người tìm đến manh mối trung, mặc kệ thấy thế nào này nữ sinh đều là tối có nên được." Dung Viễn nói:"Cho nên, cuối kỳ khảo hoàn về sau, chúng ta tự mình đi qua xem xem, đến cùng là sao thế này."

Đệ Hà Lan chần chờ một chút, nói:"Ta cho rằng, người làm ra quyết định này tính giới so rất thấp. Chuyện này khẳng định muốn tiêu phí đại lượng thời gian tinh lực, hơn nữa tại chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực dưới tình huống cũng rất khó lật lại bản án, kết quả cuối cùng rất có khả năng là mất nhiều hơn được."

"Tám trăm bảy mươi nên nhiên không tính cái gì," Dung Viễn thần sắc lạnh nhạt nói:"Nhưng nếu chuyện này là của ta sai lầm, ta liền có trách

nhiệm đi làm ra bù lại. Đây không phải theo lý đương nhiên sao?"

...

Tại lại hạ hai trường Đông Vũ sau, cuối kỳ khảo thí đúng hạn mà tới.

Dung Viễn mặt không chút thay đổi, nhưng cả người đều tản ra sung sướng không khí. So với khảo tiền các loại ôn tập luyện tập, còn có các khoa lão sư không ngừng giảng giải bài tập xây dựng đi ra buồn ngủ bầu không khí, vẫn là khảo thí càng làm cho nhân khoái trá chút. Hắn vẫn chưa cùng nhân nói qua, thực ra hắn thực thích khảo thí, bởi vì trong khoảng thời gian này, không có tác nghiệp, không có vô vị lớp học, không cần đúng giờ xác định địa điểm ngồi ở trong phòng học lãng phí sinh mệnh, chỉ cần đem đáp án tại đáp đề quyển thượng nhồi đầy, là có thể ly khai học giáo tùy tâm sở dục làm chút mặt khác sự, dứt khoát tựa như nghỉ như vậy. Hơn nữa tại khảo thí trong quá trình quan sát giám thị lão sư cùng các thí sinh thần thái, cũng là lạc thú chi nhất, nhất là khảo sau rất nhiều người hối hận không kịp, như cha mẹ chết biểu tình, càng là phá lệ thú vị.

Ba ngày khảo thí thời gian nhoáng lên một cái mà qua. Dung Viễn trong lúc này, lại đọc xong mấy quyển sách, thu hoạch công đức trị gần năm vạn, còn lại một lần nữa thu hoạch niên cấp đệ nhất danh vòng nguyệt quế.

Sáu môn học, tổng phân bảy trăm năm mươi phân, Dung Viễn khảo bảy trăm bốn mươi chín phân, chỉ có ngữ văn bởi vì "Tình cảm miêu tả có điều khiếm khuyết" Bị khấu một phần, toàn giáo sư sinh đều cơ hồ bị dọa tiểu. Bởi vì năm nay bài thi độ khó rất lớn, đệ nhị danh Chu Tĩnh mới chỉ có sáu trăm lẻ chín phân, cùng hắn chênh lệch chính chính một trăm bốn mươi phân, đồng thời nàng cũng là toàn thị đệ nhị danh. Cuối cùng hiệu trưởng tự mình muốn tới bài thi từng cái phúc tra một lần, sau đó toàn bộ dán đến trường học tủ kính bên trong, mới ngăn chặn mọi người xa xăm chi khẩu.

Sau, không riêng gì bản giáo sư sinh, ngay cả học sinh gia trưởng cùng ngoại giáo học sinh đều ngửi danh mà đến, "Chiêm ngưỡng" Đây cộc công tích lớn.

Dung Viễn lúc này mới có chút trì độn ý thức được, tuy rằng trong khoảng thời gian này hẳn hối đoái [trí lực] trị tích lũy lên đến cũng vón vẹn chỉ có 0. 5 điểm, nhưng đối với hẳn thay đổi hiệu quả lại thập phần rõ rệt. Khác không nói, nếu là trước đây hẳn, tại chỉ làm qua một lần cuộn trung rất có khả năng sẽ phạm một ít tiểu sai lầm hoặc là sót mất một ít tri thức điểm, tuyệt sẽ không có như bây giờ sâu sắc quan sát năng lực cùng phân tích tính toán năng lực.

Tại học kỳ tổng kết đại hội bên trên, hiệu trưởng đối Dung Viễn làm ra độ cao tán dương cùng đánh giá, này dùng từ chi khoa trường có thể khiến da mặt dày nhất người đều mặt đỏ tai hồng. Dung Viễn lại bình thản chịu đựng gian khổ, bởi vì hẳn căn bản là không có nghe hiệu trưởng nói gì đó, mà là vẫn yên lặng điều chỉnh chính mình hô hấp tiết tấu, đem gần nhất học tập một bộ vật lộn kỹ xảo ở trong đầu diễn luyện vô số lần.

Đại hội cuối cùng giai đoạn, chính là để cho học sinh giỏi nhóm kích động, hậu tiến sinh nhóm hâm mộ ghen tị hận phát thưởng học kim quá trình . Năm nay đặc biệt đặc biệt, trừ trường học cố định phân phát học bổng bên ngoài, còn có một nhà công ty cũng cho tài trợ. Chẳng qua công ty này có chút đặc biệt, bọn họ phát học bổng là một tờ chi phiếu, hơn nữa trang tại một trong phong thư, không mở ra xem, ai cũng không biết người khác lĩnh bao nhiêu tiền.

Từ tam đẳng thưởng bắt đầu, giáo lãnh đạo từng cái đem các học sinh gọi đến trên đài đi, phát thưởng trạng, phong thư, nhất nhất bắt tay, còn muốn xếp thành một hàng cùng các lãnh đạo chụp ảnh chung, sau đó thay thế một đám. Đến cuối cùng mới đến phiên năm nay thiết kế chỉ có một danh ngạch hạng nhất thưởng. Dung Viễn lên đài lĩnh thưởng thời điểm, giáo các lãnh đạo giọng đều cao vài độ, chủ nhiệm lớp càng là cười đến

không khép miệng, chậm trễ thời gian rất lâu, mới đem hản buông xuống đến.

"Hạng nhất thường a... Học bổng bao nhiêu?" Dung Viễn xuống dưới về sau, tại hản bên cạnh Kim Dương hảo kỳ hỏi. Phía trước đạt được học bổng đồng học trung gian đều đã truyền ra, một hai ba đẳng thường trừ trường học 1000,500 cùng 200 bên ngoài, tài trợ công ty hoàn cho 1500,1000 cùng 600 học bổng, đối phổ thông trung học sinh đến nói có thể nói là phát một bút tiểu tài. Hạng nhất thường cao bao nhiêu, chung quanh đồng học đều tại hảo kỳ.

Dung Viễn trực tiếp đem lấy đến tay hai phong thư đều đưa cho Kim Dương, nói:"Ta còn không thấy, chính người sách."

Trường học phát kia một phong trang là tiền mặt, phòng lên, Kim Dương sờ liền biết, cười nói:"Đây là hai ngàn." Sau đó hản dỡ ra một cái khác phong thư, rút ra chi phiếu nhìn thoáng qua, hơi hơi sửng sốt, sau đó nói:"Cũng là hai ngàn... Ta còn cho rằng sẽ so trường học cao đâu !"

Chung quanh học sinh cũng đều là nghĩ như vậy, thấy thế đều kỳ diệu cảm giác chính mình chua chua tâm tình bị trấn an rất nhiều, rất nhanh Dung Viễn được bốn ngàn học bổng tin tức liền truyền ra ngoài.

Kim Dương đem chi phiếu nhét vào trong phong thư, đưa cho Dung Viễn có chút thận trọng lại giống như nói đùa nói:"Chính người thu hảo, nhưng đừng làm mất."

Ánh mắt tiếp xúc gian, Dung Viễn nhìn ra một điểm không đồng dạng này nọ. Hản tiếp nhận đến, rút ra chi phiếu nhìn lướt qua.

2 mặt sau, số lẻ phía trước, có năm linh.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Thổ Bát Thử

Hai mươi vạn?

Ai sẽ hào phóng như vậy, cấp một cao nhĩ học sinh phát nhiều như vậy học bổng? Có lẽ không chỉ là này hai mươi vạn, ngay cả phát cho trường học mặt khác học sinh học bổng, này tài trợ nguyên nhân cũng là vì có thể danh chính ngôn thuận, không tốt bị cự tuyệt đem này bút tiền đưa cho hắn.

Hơn nữa, đối phương gần đây nhất định đối với hắn làm ra qua điều tra, biết hắn thiếu tiền. Cho nên mới tìm kế, nghĩ mọi cách đem này mấy tiền đưa đến trên tay hắn. Hai mươi vạn, vừa lúc có thể khiến hắn sinh hoạt qua được tương đối sung túc, lại không đến mức nhiều đến phỏng tay, gặp phải mặt khác phiền toái đến.

Dung Viễn sắc mặt không biến, đem hai phong thư cùng nhau nhét vào túi sách bên trong. Đâu Hà Lan không đợi hắn phân phó, liền tự giác bắt đầu kiểm tra tài trợ nhân tin tức cùng với đối phương cùng Dung Viễn ở giữa liên hệ.

Rất nhanh, đâu Hà Lan liền được đến kết luận: "Dung Viễn, học bổng tài trợ xí nghiệp là a thị Tinh Vũ văn hóa truyền bá công ty, xí nghiệp đăng kí pháp nhân là Lý Thần Hiên. Lý Thần Hiên tổ phụ là Lý Ninh Húc."

"Lại là hắn?" Dung Viễn có chút ngoài ý muốn. Hắn trong khoảng thời gian này thuận tay bang một phen nhân cũng không thiếu, nhưng không có cái nào như vậy không dấu vết liên tiếp hồi báo hắn. Có vài người thậm chí quay người liền trở mặt không nhận người, còn có người muốn trả đũa, đối

với người sau, Dung Viễn luôn luôn đều là không chút khách khí khiến đối phương biết hoa nhi vì cái gì như vậy hồng.

Ngắm lại lần trước tại bệnh viện đặc thù chiếu cố, có lẽ đối phương cảm giác kia chỉ là thuận tay an bài một điểm tiện lợi, không tính cái gì. Cho nên mới lại có một lần này vượt mức học bổng.

"Hay không muốn lui về?" Đâu Hà Lan trưng cầu nói.

Dung Viễn khó hiểu:"Vì cái gì muốn lui về?"

"Dựa theo phổ thế giá trị quan, hẩn dùng tiền tài đến hồi báo của người ân cứu mạng, là tại vũ nhục người." Đâu Hà Lan nói:"Người nếu nhận lấy này bút tiền, thi ân vọng báo, chính là phẩm đức có tì vết."

Không biết nó ở trên mạng lại tiếp nhận những gì loạn thất bát tao tin tức. Dung Viễn hỏi:"Đâu Hà Lan, này bút tiền đối với bọn họ đến nói rất nhiều sao?"

"Không đáng kể." Đâu Hà Lan nói.

"Kia với ta mà nói rất nhiều sao?"

Đâu Hà Lan hơi do dự:"Nhắm vào hiện trạng đến nói, rất nhiều; Nhưng người có năng lực dễ dàng đạt được ngàn vạn lần tiền tài, cho nên... Không đáng giá nhắc tới."

"Một khi đã như vậy, kia vì cái gì muốn vì thế cảm thấy bất an đâu?" Dung Viễn hỏi ngược lại, hẩn nhìn ngời ở trên đài tây trang giày da, một bộ thành công nhân sĩ phái đoàn trẻ tuổi nam nhân nói:"Hơn nữa, ta không cự tuyệt, còn có một nguyên nhân."

"Đối với biết ơn báo đáp người đến nói, có thể sử dụng tiền trả đủ ân tình, đây là tốt nhất. Ta nhận, chúng ta liền thanh toán xong, từ đây dứt

khoát minh bạch, lại không phức tạp."

"Ta nếu cự tuyệt, ngược lại là tại làm khó đối phương, bởi vì này đại biểu là bọn họ nợ một phần trả không hết lý không xong nhân tình trái."

"Cho nên, muốn báo ân, liền tùy vào hãn đi. Dù sao với ta cũng không hại."

Đậu Hà Lan yên lặng đem hãn mà nói tại trong quang não ghi xuống đến. Nó phát hiện chính mình mặc kệ ở trên mạng internet học tập bao nhiêu tri thức, thu thập tình báo năng lực có bao nhiêu cường đại, tại đây khế ước giả trước mặt cuối cùng sẽ có vẻ có chút ngu xuẩn. Nó tưởng, nó cần học tập còn rất nhiều, hơn nữa có vài thứ, đan từ mạng internet là học không đến .

...

Phóng nghỉ đông ngày thứ ba sớm, Kim Dương liền bị cha mẹ đóng gói đưa đến b thị đi. Hãn tổ phụ mẫu, ngoại tổ phụ mẫu đều ở bên kia, tưởng hãn nghĩ đến ghê gớm, nhất phóng nghỉ đông liền mỗi ngày hơn mười điện thoại thôi Kim Bách phu thê mau chóng đem bảo bối tôn tử đưa qua, dứt khoát một khắc đều đợi không kịp. Kim Dương cha mẹ tạm thời thỉnh không ra nghỉ dài hạn đến, chỉ có thể đem nhi tử đơn độc đưa đi lấy giải lão nhân tưởng niệm khổ .

Mau quá niên thời điểm tương đối loạn, Kim Dương mẫu thân nguyên bản không yên lòng nhi tử một mình một người ngồi xe lửa đi b thị, bất quá Alan · Neal đưa ra tổ phụ phân phó hãn muốn đi tiếp kiến một chút Kim gia, hãn tại a thị cũng không có cái gì sự, liền cùng Kim Dương một khối đi b thị được. Kim Dương mẫu thân lúc này mới cho đi.

Đưa đi Kim Dương hai người, Dung Viễn trực tiếp tại nhà ga mua nhất trương gần nhất một chuyến đi s thị vé xe lửa, rất nhanh cũng lên xe lửa.

Một đường không nói chuyện. Hạ xe lửa sau, s thị nhà ga cùng a thị cũng không có cái gì bất đồng, như vậy rộn ràng nhốn nháo đám người, đủ loại quảng cáo cùng truyền đơn, còn có đa dạng trang điểm khác cái.

Dung Viễn cùng mặt khác hành khách như vậy sắc mặt lạnh lùng từ đám khác cái bên cạnh đi qua. Phần đông công bố chân tướng video cùng điều tra báo cáo thuyết minh, hiện tại khác cái mười có chín nửa đều là lừa đảo, có thậm chí ở hào trạch, mở ra danh xe, xuất nhập cao cấp hội sở, xoay người đối trang phục đạo cụ, liền thành bên đường áo rách quần manh ăn không no bụng đáng thương khác cái.

Kia trong đó có hay không chân chính cần giúp người đâu? Có, Dung Viễn đã nắm giữ đem bọn họ dễ dàng phân biệt đi ra phương pháp. Tỷ như...

[đối với rơi vào khốn cảnh Tôn Văn Dịch làm như không thấy, công đức -80.] Dung Viễn dừng lại cước bộ, quay đầu xem hắn vừa đi qua nhân -- nam tính, hơi béo, màu da nâu đậm, hơn bốn mươi tuổi, tội nghiệp ngồi xổm trên mặt đất, cũng không cầu xin, mắt nhỏ chỉ vô thần nhìn chằm chằm mặt đất.

Dứt khoát giống một chỉ đại hình thổ bát thử.

Ở trước mặt hắn bày một chiếc từ thùng giấy loại thượng kéo xuống đến giấy các tông, mặt trên viết: "Bản nhân Tôn Văn Dịch, số điện thoại di động 111464646, gia đình địa chỉ là x tỉnh w thị học viện phổ an lộc tiểu khu 5 hào lâu 2 đơn nguyên 601, nhân bị tặc nhân trộm ví tiền cùng di động, không có tiền về nhà, thỉnh hảo tâm nhân cấp cho viện trợ. Vé xe tiền cùng 667 nguyên, thỉnh lưu tài khoản, sự hậu tất gấp mười lần hoàn trả. Vạn phần cảm kích !"

Vì chứng minh tin tức là thật, bên cạnh còn phóng chứng minh thư của hắn.

Thế nhưng, không có tiền về nhà, không có tiền ăn cơm, ví tiền bị trộm, sinh bệnh nằm viện, hài tử đói bụng... Lịch duyệt hơi chút phong phú một điểm người đều gặp qua cùng loại ăn xin lấy cố vô số lần. Đại đa số nhân xem đều không xem trực tiếp đi qua, số ít nhân lược nhất dừng chân, nhìn thấy như vậy kinh điển ăn xin lấy cố cũng không có hứng thú . Giấy các tông thượng chỉ có mấy cái linh tinh tiền kim loại.

"Uy !" Dung Viễn đứng ở hẻm phía trước, kêu một tiếng.

Thổ bát thử ngẩng đầu ngưỡng vọng hẻm, nói:"Tiểu huynh đệ, chuyện gì a?" Hẻm nói chuyện chậm rì rì, mang theo cổ hàm hậu kinh nhi.

Dung Viễn nói:"Hơn sáu trăm mà thôi. Người thân cường thể tráng, vì cái gì không đi làm công?"

"Ta cũng tưởng a !" Thổ bát thử mím miệng, đầy mặt ủy khuất nói:"Nhưng là người khác vừa nghe nói ta chỉ có khả năng vài ngày, cũng không chịu muốn ta. Thứ tư tới chính là lão bà của ta sinh nhật, không nhanh chóng trở về không được a."

Này hơn bốn mươi tuổi nam nhân, mở miệng nói đến cư nhiên có loại thiếu nữ thức ngây thơ. Tương phản cự đại, tuyệt không mạnh.

Dung Viễn hỏi:"Nhà người ở nơi nào?"

"w thị." Thổ bát thử chỉ chỉ trên bảng viết địa chỉ nói, chờ mong nhìn trước mặt thiếu niên. Sau đó hẻm thấy Dung Viễn xoay người liền đi, thất vọng được khóe miệng đều gục xuống dưới.

Nào biết chưa đầy một lúc Dung Viễn lại trở lại, hẻm ngồi xổm xuống đem một tấm vé xe đặt ở trước mặt hẻm, nói:"Đi w thị vé xe, lái xe thời gian là hai giờ về sau, người nắm chặt thời gian đi thu thập này nọ đi."

Thổ bát thử sững sờ nhìn hăn, giống như không có nghe hiểu. Một lát sau mới kịp phản ứng, cao hứng cầm qua vé xe nhìn thoáng qua, kinh ngạc nói: "Cứng rắn... Ghế ngồi cứng?"

"Như thế nào? Ghét bỏ? Ghét bỏ người liền đưa ta." Dung Viễn tuy nói muốn giúp đỡ, cũng không tính toán vì hăn thoải mái tiêu càn nhiều tiền.

"Không ghét bỏ ! không ghét bỏ !" Thổ bát thử vội vàng đem vé xe thu đến chính mình trong túi, cười ha hả tạ nói: "Cám ơn người a ! người thật sự là giúp ta đại ân ! nếu không phải người, ta thật không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt. Ta ở chỗ này đều ngồi hai ngày, cũng không ai để ý ta. Đúng, người gọi cái gì? Tài khoản bao nhiêu? Quay đầu ta đem tiền đánh cho người."

Dung Viễn nhìn hăn nhanh như vậy liền trở nên vô ưu vô lự bộ dáng, dưới đất mấy cái xu cũng xem đều không nhìn, trong lòng biết hăn khả năng gia cảnh không sai, gia nhân cũng vẫn sùng ái cho tới bây giờ như vậy niên kỉ, lại không có yêu chi thì là chi kế sâu xa, dưỡng thành loại này khờ dại tính tình.

Dung Viễn lưu tài khoản, xoay người phất phất tay liền đi. Cũng không đi vài bước thổ bát thử liền đuổi theo, lắp bắp nói: "Cái kia... Trên xe lửa muốn hai ngày đâu, ta ăn cái gì a?"

"Chính mình giải quyết."

Thổ bát thử nhìn Dung Viễn lãnh khốc vô tình nói như vậy một câu, choáng váng, không nghĩ tới đối phương liền mấy trăm khối vé xe đều mua, lại không cho hăn một điểm ăn cơm tiền. Hăn cũng không có dừng khí lại đuổi theo đi, nghĩ nghĩ, đột nhiên chạy về đi đem trên mặt đất mấy cái xu nhặt lên đến xoa xoa, cẩn thận dè chừng thu đến trong túi, cùng vé xe đặt ở cùng nhau.

Mà lúc này, Dung Viễn đã đi ra nhà ga, ngồi trên xe taxi, nói: "Đi trông coi sở."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Kim Linh

Kim Linh án kiện bởi vì chứng cứ vô cùng xác thực, Kim Linh bản nhân bị bắt về sau cũng thừa nhận tội đánh tiểu tam trải qua, nhưng lại kiên trì chính mình đánh nàng phía trước căn bản không có nghĩ đến sẽ khiến nàng phá thai. Từ theo dõi trên video đến xem, tại ầu đả quá trình bên trong Kim Linh cũng không có cố ý nện đối phương bụng động tác. Cuối cùng Kim Linh bị phán năm năm thời hạn thi hành án, một tuần về sau liền đem nàng chuyển giao đến xác định ngục giam trung đi bị tù.

Kim Dương đứng ở trại tạm giam trước cửa, ngẩng đầu nhìn kia sâm nghiêm cửa sắt cùng cao lớn kiên cố tường viện. Có lẽ là khí tràng vấn đề, có lẽ là thanh danh gia thành, loại địa phương này bao giờ cũng có vẻ phá lệ âm lãnh, để người nhìn thấy mà sợ.

Kim Dương không có trực tiếp đi vào, mà là chuyển tới phụ cận một đơn sơ trong nhà vệ sinh công cộng, khóa lên môn, cầm lấy bộ ở trên cánh tay bảo hộ cổ tay, vài giây sau, bảo hộ cổ tay hóa thành một tầng nửa trong suốt thể lưu, giống kén tằm như vậy bao lấy hãn toàn thân, sau đó Dung Viễn nhìn thấy kính trung chính mình bề ngoài phát sinh rõ ràng biến hóa -- ánh mắt biến nhỏ, lông mi biến đoản, khuôn mặt hơi béo, màu da lược hắc, trên mặt còn có mấy khỏa thanh xuân đậu, kiểu tóc biến thành gần nhất lưu hành một loại tóc ngắn tạo hình, hai bên thể đoản, đỉnh đầu lưu trường, xứng với hãn mặt hình dứt khoát giống kiwi. Ngay cả đầu đều ải 5 cm tả hữu.

Dung Viễn xem xem tay mình, làn da thô ráp, khớp xương rất lớn, bàn tay rộng lớn, ngón tay tương đối thô, hơn nữa có rất hậu vết chai, đây là

thường xuyên đánh bóng rõ lưu lại dấu vết.

Dung Viễn tay vừa nhắc, đầu Hà Lan liền lập tức cho hân điều ra nhất trường 3D điện tử nhân tượng, hân ngón tay vừa trượt đem phóng đại, cẩn thận xem kỹ một lần, phát hiện cùng chính mình hiện tại bộ dáng không có bất cứ khác biệt, hài lòng gật gật đầu.

Đây chính là Dung Viễn tại quyết định ám sát Vương Xuân Sơn phía trước hồi đoái nghĩ thái y. Nó trên thực tế không có chân chính thay đổi Dung Viễn bề ngoài cùng thân cao, chỉ là thông qua đối tia sáng chiết xạ góc độ thay đổi cùng đối bất đồng sắc quang hấp thu dẫn điều chỉnh, thực hiện tại trên thị giác có thể lừa gạt nhân mắt cùng điện tử máy ghi hình công năng. Đồng thời bởi vì nghĩ thái hàng mã khóa toàn thân -- bao gồm trên người quần áo, cũng có thể ngăn cách mùi, phòng ngừa vụn da, tóc, mồ hôi đẳng rơi xuống.

Nhưng đồng thời, cũng bởi vì nó chỉ là chiết khấu xạ quang tuyến thay đổi, Dung Viễn thân thể không có bất cứ biến hóa, bởi vậy hân muốn tránh cho cùng người phát sinh thân thể tiếp xúc. Giống hiện tại hân biến hóa hình tượng cùng bản nhân chênh lệch không lớn thời điểm hoàn hảo, nếu chênh lệch cự đại, lời khả năng cũng liền đại gia tăng. Tỷ như, giả thiết hân đem nghĩ thái y biểu hiện bề ngoài điều chỉnh thành một gợi cảm xinh đẹp mỹ nữ, lúc này có sắc lang vụng trộm sờ soạng một phen -- tự nhiên không có khả năng là hân trong dự đoán mềm mại, mà là Dung Viễn bản nhân cơ nhục rắn chắc lồng ngực, nhưng không liền bại lộ .

Dung Viễn không có khả năng lấy chính mình chân thật thân phận đi thăm Kim Linh, cũng không cho rằng Kim Linh sẽ đối một người xa lạ mở rộng cửa lòng nói hết, cho nên lựa chọn này nam sinh hình tượng. Hân gọi Bành Khoan, là Kim Linh từ sơ trung đến trung học cùng lớp đồng học, cũng là trong trường học thể dục kiện tướng. Căn cứ bọn họ phía trước Blog cùng qq nói chuyện phiếm ghi lại đến xem, giữa hai người có một tầng không có nói phá ái muội.

...

Tiếp đến thông tri nói có người tới thăm nàng thời điểm, Kim Linh không có nghĩ nhiều, lập tức liền đứng lên hướng ra phía ngoài đi.

Nàng căn bản không để ý ai tới xem nàng, chỉ cần có thể đi ra ngoài chẳng sợ chỉ có một phút đồng hồ, nàng cũng sẽ cảm giác thoải mái một điểm.

Kim Linh vốn tưởng rằng đào vong ngày chính là nàng đời này qua được tối khổ thời điểm, khi đó nàng còn tại trong lòng âm thầm nghĩ dứt khoát bị bắt liền hảo, cũng tỉnh như vậy lo lắng đề phòng. Nhưng là tại nơi tạm giam trong khoảng thời gian này, nàng mới biết được cái gì gọi chân chính ăn tăn đau khổ.

Tại nơi tạm giam trong khoảng thời gian này, nàng cảm thụ không đến bất cứ tự do, mỗi ngày rất sớm liền muốn bị cưỡng chế rời giường, không cho tùy tiện nói chuyện, không cho tùy tiện hoạt động, liên đi WC đều là muốn bị quản chế, đồ ăn lại khó ăn phân lượng lại thiếu, nàng luôn là tại chịu đói. Cùng một tù thất niên kỉ đại nữ phạm nhân còn bao giờ cũng khi dễ nàng. Mỗi ngày bọn họ chỉ có hai lần thông khí thời gian, cũng chính là xem xem bên ngoài nhất thành bất biến thụ cùng tiểu tiểu một khối thiên không, ngoài ra liền chỉ có thể bị khóa tại không đủ mười mét vuông nhà tù trung. Tại thời hạn thi hành án không có phán quyết xuống dưới phía trước, người nhà của nàng đều không thể đến thăm hỏi nàng, liên gọi điện thoại cũng là không cho phép, chỉ có luật sư đến xem qua nàng hai lần. Vừa mới tiến đến thời điểm Kim Linh còn đầy thân trẻ tuổi khí thịnh, bị phản khảo, phạt quỳ, bị đánh, vài lần ép buộc xuống dưới về sau, mới rốt cuộc học ngoan .

Thời hạn thi hành án phán xuống dưới về sau, trại tạm giam mới cho phép thân nhân thăm. Kim Linh vốn tưởng rằng chính mình có thể hướng cha mẹ khóc kể chính mình này đoạn thời gian tao ngộ, làm cho bọn họ

ngầm lại biện pháp cứu nàng đi ra ngoài. Nàng biết yêu thương chính mình ông ngoại không có bao nhiêu năng lượng, nhưng ba ba có tiền, hẳn vẫn là có chút biện pháp, ít nhất có thể khiến trại tạm giam cùng ngục giam ngục cảnh nhiều chiếu cố nàng vài phần. Nào biết mù mù đến thời điểm vẫn đang khóc, vừa đau lòng nàng, cũng thống khổ vu đã mất đi hôn nhân. Nàng nói sẽ nghĩ biện pháp, nhưng là Kim Linh xem bộ dáng của nàng, liền biết nàng một điểm biện pháp cũng không có.

Mà ba ba đâu? Tại một ngày một ngày chờ đợi trung, Kim Linh từ đây cõi lòng hi vọng cùng áy náy, dần dần trở nên tuyệt vọng. Nàng không rõ, vẫn thập phần sủng ái chính mình ba ba vì cái gì sẽ trở nên như vậy tuyệt tình? Bởi vì nàng khuyết điểm khiến hẳn mất đi một danh bất chính ngôn không thuận hài tử, bọn họ liền trở mặt thành thù sao?

Lúc này được đến thăm hỏi tin tức, Kim Linh không khỏi hoài một tia kỳ vọng. Ông ngoại buổi sáng đã qua, hiện tại đến, không phải ba ba chính là mù mù, mặc kệ là ai, đều thuyết minh bọn họ đối với nàng vẫn là có cảm tình.

...

Dung Viễn đánh giá ngời ở hẳn đối diện nữ hài. Nàng ngay từ đầu nhìn thấy hẳn thời điểm toát ra khó có thể che giấu thất vọng, nhưng theo sau vẻ mặt liền trở nên nhu hòa rất nhiều, hơi hơi có chút cảm động bộ dáng. Nhưng xuất phát từ nữ hài mất tự nhiên hoặc là tự tôn, nàng không có đem loại này cảm động biểu lộ ra đến, ngược lại cúi đầu, vẻ mặt có chút nhục nhã.

Mặc cho ai cũng sẽ không hi vọng bị thích người nhìn thấy chính mình này phúc bộ dáng .

Dung Viễn từ đầu đến chân, cẩn thận nhìn nàng. So với phía trước ảnh chụp trung bộ dáng, nàng gầy rất nhiều, trên mặt có rất trọng quầng thâm

mắt, hai bên má lõm vào, màu da vàng như nến, tóc khô héo, môi tái nhợt khô nứt. Nàng hai tay cũng không có phía trước ôn nhu trắng nõn, trở nên thô ráp rất nhiều, mu bàn tay cùng trên cổ tay, còn có một ít vết bầm tím cùng vết thương. Nàng nghiêng người ngồi xuống thời điểm, không tự giác nhúu mày một chút, tựa hồ bên trái trặc phần eo có thương tích, nhưng nàng đã thói quen nhẫn nại loại này đau đớn.

Có lẽ, "Vô tội thụ hình", không riêng gì chỉ nàng tương lai muốn phục năm năm thời hạn thi hành án, còn bao gồm trong khoảng thời gian này trung nàng sở gặp các loại không nên có thương tổn.

Kim Linh mím môi, co quắp ngồi. Hồi lâu, đối diện người đều không nói lời nào, chỉ nhìn nàng. Nàng một nháy mắt này bỗng nhiên trở nên yếu ớt rất nhiều, muốn khóc, lại nhịn xuống.

Kim Linh thấp giọng hỏi: "Người như thế nào sẽ đến xem ta?"

"Ta đoạn thời gian trước nghe nói tin tức, sớm liền nghĩ tới tới thăm người, nhưng vẫn không rút ra thời gian đến." "Bành Khoan" Như có áy náy, hần nói: "Xin lỗi."

Kim Linh nước mắt lập tức liền trào ra . Nàng lau nước mắt, ghen ngào nói không ra lời. Nàng rất hi vọng lúc này có người có thể nhẹ nhàng ôm một cái nàng, nhưng mang còng tay, cách thủy tinh cường lực, ngay cả loại này nhỏ bé nguyện vọng đều thành hi vọng xa vời.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Trình Sát

Dung Viễn yên lặng chờ Kim Linh khóc hoàn. Hắn nhìn ra được đến, trên người nàng lưng đeo quá nhiều áp lực -- hại chết một chưa xuất thế anh nhi tội ác cảm, bị phụ thân vứt bỏ tuyệt vọng, đối với tương lai sợ hãi, ở này đó ngày thừa nhận các loại thống khổ đợi đã (vân vân). Không để nàng phát tiết một chút, các nàng ở giữa nói chuyện cũng rất khó thuận lợi tiến hành.

Hắn biết muốn vì Kim Linh lật lại bản án rất khó, không riêng khó tại vô cùng xác thực chứng cứ, càng khó tại Kim Linh bản thân đều cho rằng là nàng ấu đã khiến tiêu tam lưu sản, trên toà án đối hành vi phạm tội thú nhận không chút e dè.

Kim Linh vẫn khóc hơn mười phút mới dần dần dừng lại. Nàng khóc ánh mắt sừng đỏ, nhưng tinh thần rõ ràng tốt rất nhiều.

Đãi nàng cảm xúc ổn định một ít sau, Dung Viễn ý bảo nàng một lần nữa cầm lấy điện thoại. Kim Linh đối với microphone, nhẹ giọng nói: "Cám ơn, cám ơn người còn nhớ rõ ta..." Nói như vậy, lại có vệt nước mắt theo nàng má trượt xuống đến, bất quá lần này cuối cùng không có phát triển trở thành gào khóc, khiến Dung Viễn cũng nhẹ nhàng thở ra.

Dung Viễn nói: "Kim Linh, ta hiện tại có mấy cái vấn đề muốn hỏi người, người đừng vội trả lời, trước hảo hảo tưởng, nghĩ rõ ràng lại nói cho ta biết đáp án."

Tại hần nói chuyện thời điểm, biến thành tai nghe bộ dáng đậu Hà Lan cũng không có nhàn rồi, thao túng quang não tinh chỉnh ống nghe trung thanh âm chấn phong tần suất, khiến truyền đến Kim Linh trong tai thanh âm biến thành Hàn Khoan thanh âm. Tại đến phía trước, nó liền từ trên mạng thu thập Hàn Khoan âm sắc vật liệu.

Kim Linh thấy hần nói thận trọng, tuy rằng mờ mịt, lại cũng nghe lời chăm chú lên, hỏi:"Hảo. Người muốn hỏi cái gì?"

"Người còn nhớ rõ, sự phát ngày đó, người vì cái gì muốn đi tìm Hà Yên Như sao?" Dung Viễn hỏi.

Ngày đó cảnh tượng, đại khái đã tại Kim Linh trong đầu qua vô số lần. Nàng hơi suy tư, liền trật tự rõ ràng nói:"Ở trước đó, nàng tại trên weibo mỗi ngày đều sẽ phát mấy tấm theo ta ba ảnh chụp show ân ái, trong lời nói nghiêm nhiên chính là ta ba chính quy lão bà. Bắt đầu chúng ta đều không biết, nhưng kia thiên mẹ ta thu đến một phong bưu kiện, liên tiếp đến Hà Yên Như weibo địa chỉ. Mẹ ta nhìn về sau, theo ta ba cãi nhau một trận, ta ba đánh mẹ ta một bàn tay. Ta tức cực, liền chạy đi tìm nàng tính sổ."

Hà Yên Như weibo, Dung Viễn cũng xem qua vài lần, trên cơ bản đều là diễm diễm mật mật hằng ngày sinh hoạt, dưới đáy còn có rất nhiều vống hữu hâm mộ địa điểm tán khoa "Lâu chủ phu thê hảo ân ái" .

Dung Viễn lại hỏi:"Người như thế nào sẽ biết nhà nàng ở nơi nào đâu? Nàng trên weibo, không có gia đình địa chỉ."

"Bọn họ cãi nhau thời điểm mang đi ra ." Kim Linh nói:"Có vài tấm ảnh chụp bối cảnh là ta ba hai năm trước mua một đồng quanh hồ biệt thự, kia biệt thự mẹ ta cũng biết, ta ba vẫn theo ta mụ nói đó là hần mua đến cho đàm sinh ý hộ khách ở nhờ ."

"Sau đó đâu? Người liền đi biệt thự tìm nàng ?" Dung Viễn truy vấn.

"Ân. Thế nhưng ngay từ đầu không tìm được, ta gõ nửa ngày môn cũng không ai trả lời, ta liền tưởng trở về. Không nghĩ tới rồi đi thời điểm, đụng tới nàng từ bên ngoài trở về, sau đó chúng ta liền cãi nhau."

Kim Linh cẩn thận hồi ức một lát, nề hà lúc ấy nói đuổi nói nói rất nhiều, muốn tưởng tất cả đều nhớ lại đến, cũng không dễ dàng.

Dung Viễn đối với các nàng cụ thể nói gì đó không có hứng thú, nhân đại não lợi dụng ý tưởng cùng giả tưởng năng lực, sẽ đối ký ức tiến hành tra chuốt gia công, có đôi khi còn sẽ hư cấu một đoạn cổ sự nhét vào trong đó, thậm chí khiến bản thân đều rất tin không nghi ngờ chuyện này từng xảy ra. Nhất là đối thoại, nhân sẽ không tự giác lựa chọn đem gia công thành đôi chính mình có lợi hình thức.

Dung Viễn hỏi:"Sau này các người động thủ thời điểm, người là như thế nào đánh nàng ? Người có cố ý đánh nàng bụng sao? Đánh vài cái?"

Mấy vấn đề này cảnh sát cũng đều hỏi qua, Kim Linh trong khoảng thời gian này hoặc bị bắt hoặc chủ động hồi tưởng qua rất nhiều lần. Nàng nói:"Ta đánh nàng một bạt tai, nàng nhéo của ta tóc dùng sức lạp, móng tay còn hoa hoa của ta mặt. Ta liền liều mạng phản kháng, nhưng lúc ấy của ta đầu bị nàng kéo xuống, ta cũng không biết đánh tới trên người nàng địa phương nào."

"Một điểm đều không biết sao? Ta tưởng người nếu là đánh tới nàng bụng, thủ hạ cảm giác hẳn là không đồng dạng." Dung Viễn lại hỏi.

Kim Linh cẩn thận hồi tưởng một lát, lắc đầu nói:"Ta thật nhớ không ra. Lúc ấy đánh đánh, nàng đột nhiên ôm bụng kêu đau, sau đó trên mặt đất lăn lộn. Ta hoảng sợ, liền chạy . Về nhà về sau, ta ba mẹ đều không tại, ta tưởng tìm người thương lượng, liền đi tìm ta ông ngoại."

Dung Viễn hướng trên lưng ghé dựa vừa dựa vào, xoa trán, chính là bởi vì nàng ký ức như vậy mơ hồ không rõ, mới để người muốn tìm đến

điểm đột phá đều khó khăn.

"Vậy người lúc ấy, nhìn thấy nàng đổ máu sao?" Dung Viễn lại hỏi.

"Ừng... Hẳn là có đi."

"Có chính là có, không có chính là không có. Cái gì gọi 'Hẳn là có'?"
Dung Viễn ngữ khí có điểm không tốt.

Kim Linh cũng ủy khuất:"Ta nhớ không rõ... Nhưng của ta để giày thương, không phải phát hiện nàng vết máu sao?"

Cái này gọi là từ kết quả nghịch thôi quá trình. Nhưng nếu lúc ấy Hà Yên Như thực ra không có đổ máu, này vết máu chính là một chỗ khả nghi. Đáng tiếc Kim Linh lúc ấy thật sự rất kích động, cơ hồ không thể cung cấp cái gì hữu dụng manh mối.

"Cuối cùng một vấn đề," Dung Viễn hít sâu một hơi, không ôm hi vọng hỏi:"Các người lúc ấy đánh nhau đánh bao lâu thời gian, người còn nhớ rõ sao?"

Hắn cho rằng Kim Linh còn sẽ nói "Không rõ ràng", kết quả đối diện nữ hài rất khẳng định nói:"Đại khái có hai ba phút."

"Hai ba phút?" Dung Viễn thần sắc nghiêm túc,"Người xác định?"

"Xác định." Kim Linh nói:"Ta đang không đến nàng quyết định trở về thời điểm nhìn đồng hồ một chốc, vừa lúc là ba điểm ba mươi ba phân. Đi ra gặp được nàng, trung gian đại khái dùng một phút đồng hồ. Sau này ta chạy ra, nhìn thấy trạm bài dưới có một chiếc xe bus liền trực tiếp đi lên, lên xe về sau ta xem liếc nhìn đầu xe trên màn hình thời gian, là ba điểm bốn mươi chính."

Nói cách khác, trước sau hai lần xem đồng hồ thời gian khoảng cách chỉ có bảy phút.

Dung Viễn cau mày, nhớ lại theo dõi trên video thời gian biểu hiện.

Kim Linh đợi một lát, thấy hần không có vấn đề khác, cẩn thận dè chừng hỏi: "Người hỏi cái này chút, là cái gì ý tứ?"

Dung Viễn xem nàng biểu tình, biết nàng có vài phần phỏng đoán, liền trắng ra nói: "Ta cảm giác, chuyện này, có lẽ không phải người trách nhiệm."

Kim Linh ngậy ngấn cả người. Tuy rằng nàng cũng có như vậy phỏng đoán, nhưng chính tai nghe được thời điểm, vẫn là cảm giác không thể tin được.

"Ta còn có chuyện muốn đi điều tra một chút, đi trước ." Dung Viễn nói đi là đi, lập tức liền buông điện thoại đứng lên. Kim Linh không nghĩ tới hần như vậy dứt khoát, đứng lên hô to một tiếng: "Hàn Khoan !"

Theo lý thuyết không có microphone hần là nghe không rõ, nhưng đậu Hà Lan trung thực đem nàng tiếng hô truyền đến Dung Viễn trong tai, Dung Viễn quay đầu lại, nhìn nàng kinh hãi biểu tình, sau đó cầm lấy microphone, chậm rãi nói: "Người yên tâm, ta nhất định sẽ chứng minh của người trong sạch."

Hần thanh âm như vậy kiên quyết, lại như vậy ôn nhu, như là có năng lực vì nàng vượt lửa qua sông, trả giá bất cứ đại giới cũng không tiếc.

Không có bất cứ lý do, Kim Linh liền tin tưởng hần nhất định có thể làm đến. Nàng nguyện ý như vậy tin tưởng.

Nữ hài nắm microphone, nước mắt rơi như mưa.

Dung Viễn xoay người rời đi.

...

Dung Viễn đứng ở quanh hồ biệt thự phụ cận một khúc ngoặt, hỏi đệ Hà Lan: "Trong video, chính là địa phương này sao?"

"Vâng." đệ Hà Lan cấp cho xác thực trả lời.

Dung Viễn ngẩng đầu nhìn xem góc đường trang tại trên một thân cây máy ghi hình, màn ảnh vừa lúc bao gồm này một phần, nhưng bao phủ phạm vi cũng không tính đại. Chung quanh cảnh sắc trừ mùa biến hóa bên ngoài, mặt khác cùng Kim Linh cùng Hà Yên Như đánh nhau thời điểm không có cái gì đại biến hóa.

"Ta từ biệt thự cửa chính đi đến nơi này dùng khi năm mươi bảy giây, dựa theo Kim Linh chân dài cùng bình thường độ rộng bước chân, đi tới muốn một phần bốn mươi giây. Bất quá lúc ấy nàng đang đứng ở phần nội trung, tốc độ hẳn là có điều dễ cao, thời gian tại một phút hai mươi giây thượng hạ."

Vừa rời tại nơi tạm giam, quang não đã xem xét Kim Linh thân thể số liệu, cũng đồng thời ghi lại Kim Linh đi đường khi độ rộng bước chân cùng tốc độ.

"Sau đó... Đại khái ở vị trí này, nàng chạm đến Hà Yên Như." Dung Viễn đi đến một khối hình thoi trên gạch đá, phỏng đoán lúc ấy tình hình. "Các nàng phát sinh tranh chấp, Kim Linh đánh Hà Yên Như một bạt tai. Hà Yên Như tại tránh né thời điểm, vừa lúc thối lui đến máy ghi hình có thể quay phim phạm vi bên trong. Lúc ấy là cái gì thời gian?"

"Ba điểm ba mươi lăm phân bốn mươi ba giây." Đệ Hà Lan nói.

"Sau đó nàng truy qua, lại đánh Hà Yên Như vài cái, vị trí đều tại đầu cùng trên vai, chưa cùng nàng bụng phát sinh trực tiếp tiếp xúc."

Kim Linh ký ức mơ hồ đương thời nàng động thủ chi tiết. Trong video ghi lại, nàng đánh Hà Yên Như nhưng không chỉ một bạt tai.

"Vâng." này mấy tại trong video đều ghi lại rành mạch. Mặc dù có chút thời điểm thân thể bởi vì góc độ quan hệ bị chặn, nhưng chỉ muốn căn cứ nhân thể cơ học kết cấu liền có thể thôi diễn ra lúc ấy giữa hai người cụ thể động tác cùng khoảng thời gian sai.

"Sau Hà Yên Như phản kích, nàng bắt lấy Kim Linh tóc lôi kéo, hai người cùng nhau ly khai video theo dõi phạm vi, lúc ấy thời gian là..."

"Ba điểm ba mươi bảy phân bốn mươi lăm giây."

"Đây là hai phân linh hai giây, này trong lúc, dừng phụ bụng không có nhận đến trực tiếp công kích." Dung Viễn nói:"Sau đó tại hai phân mười lăm giây về sau, Kim Linh vượt qua xe bus, một đoạn thời gian này, nàng vừa lúc ở theo dõi phạm vi bên ngoài." Hẳn từ này địa điểm vẫn đi đến giao thông công cộng trạm bài xử, dùng chính mình bước trưởng đo đạc lộ trình,"Đại khái là 7 50 mét lộ trình."

"748. 3 mét." Đâu Hà Lan cấp ra chuẩn xác trắc lượng số liệu.

"Đâu Hà Lan, Kim Linh tại trường học tốt nhất thi chạy trăm mét thành tích là bao nhiêu?"

"Mười ba giây linh bảy."

"Đó chính là nói, liền tính nàng lấy trăm mét tiến lên tốc độ chạy tới, cũng đại khái cần một trăm giây." Dung Viễn bay nhanh tính một chút,"Kia rồi đi theo dõi phạm vi sau, nàng cùng Hà Yên Như tư đánh thời gian,

nhiều nhất chỉ có ba mươi lăm giây -- nếu Kim Linh không có nói dối, trên xe công cộng thời gian cũng không có có sai lầm mà nói."

"s thì trên xe công cộng thời gian đều là nỗi mạng chính lý, có sai lầm khả năng tính vô hạn tiếp cận với linh." Đâu Hà Lan hỏi:"Thế nhưng lúc này, có cái gì vấn đề sao?"

"Chỉ là suy đoán."

Dung Viễn suy nghĩ một lát, hỏi ngược lại:"Đâu Hà Lan, đừng phụ bị ầu đả trí phá thai mà nói, bao lâu thời gian huyết sẽ chảy tới thẩm ướn người khác giày trình độ?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Hiềm Nghi

Dung Viễn đến tổ chức lần này áo hóa huấn luyện s thị đại học báo đến. Hẳn trừ chìa khóa, di động cùng ví tiền bên ngoài, cũng không mang cái gì hành lý. Đến chung cư ký túc xá dạo qua một vòng, xem xem này nọ đều rất đầy đủ về sau, liền đi siêu thị mua chút sinh hoạt đồ dùng, chớp vá qua một đêm.

Lúc này còn không đến huấn luyện doanh báo danh thời hạn cuối cùng, trước tiên tới được lão sư cùng học sinh thường xuyên kết bạn đi ra ngoài du ngoạn. Dung Viễn ngày hôm sau sáng sớm cũng liền đi ra ngoài . s thị đại học hoàn cho bọn hắn phát nội thành thông dụng thẻ giao thông công cộng, trừ có thể soát xe bus cùng tàu điện ngầm bên ngoài, còn có thể thuê chính phủ cung cấp công cộng xe đạp. Hẳn muốn đi địa phương cũng không tính rất xa, liền tại giáo môn phụ cận công cộng xe đạp đỗ xử soát một chiếc.

Một lần này, hẳn muốn đi xem Kim Linh án kiện đề cập đến mấy người.

...

Kim Linh mẫu thân Lưu Phượng cùng phụ thân Kim Thành Thư đã ly hôn, dựa theo z quốc hai năm trước mới ban bố tân hôn nhân pháp quy định, vẫn là gia đình bà chủ Lưu Phượng cơ hồ là hai bàn tay trắng bị đuổi ra khỏi nhà, trừ mấy vạn nguyên gửi ngân hàng bên ngoài, phân cho nàng chỉ có trước kia Kim Thành Thư còn không có làm giàu thời điểm bọn họ người một nhà trụ qua cũ phòng ở.

Trùng hợp là, Hà Yên Như gia cũng tại phụ cận.

Dung Viễn đến thời điểm, xa xa liền thấy đám người vây thành một vòng, vây xem trung gian một hồi trò khôi hài.

Lưu Phượng bỗng đầu phát ra, ôm Hà Yên Như đùi, khóc lớn nói: "Ta cầu cầu người ! ta cầu cầu người ! người trả nữ nhi cho ta đi ! ta cùng lão Kim đã ly hôn ! chúng ta ly hôn a ! người tưởng cùng hãm người liền đi cùng hãm a ! người trả nữ nhi cho ta đi ! nữ nhi của ta mới mười bảy tuổi a ! nàng không thể vào cái loại này địa phương a ! tại trong ngục giam ở lại năm năm, đi ra nhân cứu hủ a !"

Ôn nhu nhỏ yếu Hà Yên Như bị nàng ôm, đi lại đi không được, đối mặt chung quanh nhân chỉ trỏ, tức giận đến mặt mũi trắng bệch. Nàng dùng sức đẩy Lưu Phượng đầu, kêu la nói: "Người cho ta buông ra ! người nữ nhi là tự làm tự chịu ! nàng hại chết ta hài tử, nàng đây là xứng đáng ! ta xem pháp viện phán năm năm đều phán được nhẹ !"

"Nàng không phải cố ý a ! Linh Linh không phải cố ý ! nàng chính là tưởng thay ta ra khẩu khí a !" Lưu Phượng khóc lớn, nước mắt nước mũi trét đầy mặt, "Chúng ta Linh Linh vẫn là hảo hài tử, nàng liền phạm vào một lần này sai ! người không thể liền như vậy đem nàng làm hỏng a !"

Người vây xem quần cơ bản cũng đều lý giải là sao thế này, đối Hà Yên Như là hoàn toàn xem thường. Làm tiểu tam cư nhiên kiêu ngạo đến loại trình độ này -- đem chính thất đạp xuống mã không nói, còn đem nhân gia duy nhất khuê nữ cho đưa đến trong ngục giam đi, tâm địa thật sự là ác độc. Muốn nói kia hài tử như thế nào không, thật đúng là khó mà nói, nói không chừng liền là chính nàng vì thượng vị làm đâu !

Hà Yên Như tức giận đến cơ hồ ngã ngựa quá khứ. Nàng một tay che chở bị lôi kéo cơ hồ biến hình váy, một tay đẩy Lưu Phượng muốn rời đi, nghe chung quanh nhân không lưu tình chút nào khắc bạc bình luận, biên

xô đẩy biên rơi nước mắt, khóc nói: "Người nữ nhi không sai ! hài tử của ta có cái gì sai ! hăn đã thành hình a ! hăn móng tay đều trưởng đi ra, hăn còn sẽ tại của ta trong bụng nhẹ nhàng động ! liền bởi vì người cái kia nữ nhi, hăn còn chưa được cùng xem một chút thế giới này liền đi ! ta đáng thương bảo bảo... Ô ô ô..."

Hà Yên Như cũng khóc lớn lên. Hai nữ nhân một bên lôi kéo một bên khóc lớn, khóc đến cả người run lên, liền xô đẩy khí lực cũng không có . Đến sau này một năm sắp một ngời, như là một đôi nan hữu như vậy thi đấu chảy nước mắt. Thẳng đến Hà Yên Như gia nhân nghe tin đuổi tới, lại phù lại ôm đem nàng lộng về nhà đi. Chỉ còn lại có Lưu Phượng một người nằm trên mặt đất khóc thẳng nấc cụt, tóc hỗn độn, trên mặt trên người đều bắn hễ hễ, khiến người chung quanh nhìn, vừa cảm giác đồng tình, lại thay nàng cảm thấy bối rối.

Qua rất lâu, Lưu Phượng mới từ dưới đất bò lên, thất hồn lạc phách đi.

Dung Viễn ngồi ở phụ cận một nhà knc cửa hàng thức ăn nhanh sát đường trên vị trí xem xong toàn bộ hành trình. Nhìn theo Lưu Phượng lắc lư đi xa bóng dáng, hăn suy nghĩ một lát, nói: "Đậu Hà Lan, kiểm tra Hà Yên Như gần nhất một lần dựng kiểm kết quả."

"Vâng." đậu Hà Lan đáp.

Nếu không phải Kim Linh dẫn đến Hà Yên Như phá thai, như vậy đầu sỏ gây nên là ai đâu? Dung Viễn cái thứ nhất hoài nghi đối tượng chính là Hà Yên Như bản nhân. Có thể ở biết rõ người khác có thể có nữ thời điểm trở thành không danh không phân tiểu tam, còn hoài thai, khẳng định sẽ có trở thành chính quy thê tử ý tưởng, hơn nữa phẩm hạnh thượng cũng thực đáng hoài nghi.

Dung Viễn vốn tưởng rằng, Hà Yên Như trong bụng thai nhi khả năng có cái gì tật xấu, tỷ như dị dạng hoặc là chết thai, vì thế nàng quyết ý phá

thai, còn thuận tiện vu oan chính thất nữ nhi. Dắt pháp luật chuôi này lợi khí, nàng không chỉ có thể khiến đối phương vạn kiếp bất phục, còn có thể dựa vào mất đi hài tử bí thống nhân cơ hội khiến kia nam nhân ly hôn cưới nàng.

Ngoan là ngoan điểm, nhưng tình trường như chiến trường, luyện tiếc hài tử, cũng bộ không được lang.

Chỉ là dùng loại này phương pháp, một không tốt, đối thân thể tổn hại sẽ phi thường đại, cũng có lẽ sẽ dẫn đến sau này hoàn toàn không dựng. Bên nào nặng, bên nào nhẹ, toàn xem cá nhân chính mình lựa chọn .

Hắn cũng hoài nghi qua Lưu Phượng. Có lẽ nàng không phải vừa mới biết trượng phu cùng Hà Yên Như gian tình, khả năng nàng sớm liền biết, chỉ là vẫn ẩn nhẫn không phát. Đến Hà Yên Như sáu tháng thời điểm kê đơn khiến nàng phá thai, lộng không tốt liền khả năng nhất thi hai mệnh. Chỉ là nàng không hề nghĩ đến, sẽ đem chính mình độc sinh nữ nhi cũng rơi vào, ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo, hiện tại mới hối hận không kịp.

Nhưng vừa chính mắt thấy này hai người về sau, Dung Viễn lại cảm giác, ý nghĩ như vậy hoàn toàn không đối.

Hà Yên Như cùng Lưu Phượng vừa lại khóc lại nháo giống hai mẹ đàn bà chanh chua như vậy, nhưng vẫn là có thể thấy được thực ra đều là phi thường có giáo dưỡng nữ tính. Lưu Phượng không có thử đi lấy hết Hà Yên Như quần áo, Hà Yên Như cũng không có nường thân cao tiện lợi đi đập đánh quỳ trên mặt đất Lưu Phượng. Đan chỉ nhìn các nàng ồn ào nửa ngày, ngay cả nửa câu ô ngôn uế ngữ cũng không có, liền có biết hai người bình thường làm người như thế nào .

Mặc kệ nhân phẩm như thế nào, nhưng như vậy cay nghiệt sự, đều không như là các nàng có thể làm đi ra .

Rất nhanh, đậu Hà Lan liền tìm đến Hà Yên Như dừng kiểm báo cáo, chính như Dung Viễn dự đoán như vậy: Nam thai, thân thể khỏe mạnh, phát dục lương hảo.

-- lúc đó là ai làm đầu? Ai có thể từ trong chuyện này được đến ưu việt?

Lưu Phượng đương nhiên không có khả năng, trượng phu, nữ nhi, hào trạch, tiền tài... Nàng hiện tại như vậy không dư thừa, sống được dày vò, ngăn ngủi mấy tháng giống như là già đi hai mươi tuổi như vậy.

Vốn có khả năng trở thành kẻ được lợi ích Hà Yên Như cũng không phải. Tại nàng đem Kim Linh đưa lên toà án về sau, nguyên bản cực kỳ sủng ái nàng Kim Thành Thư lập tức liền thay đổi mặt, đem vừa phá thai Hà Yên Như đuổi ra quanh hồ biệt thự không nói, phía trước nùng tình mật ý lúc đưa cho nàng châu báu trang sức thẻ tín dụng cũng tất cả đều thu hồi, Hà Yên Như bị đuổi ra đến thời điểm, trừ trên người quần áo bên ngoài cái gì cũng không mang, chập vạt đến cực điểm. May mắn phụ mẫu nàng cùng ca ca cứ việc cảm giác nàng mất mặt xấu hổ, nhưng vẫn là yêu thương nàng, lúc này mới có chỗ dung thân.

Hơn nữa từ vừa rồi biểu hiện đi lên xem, Hà Yên Như cũng là thật tâm chờ mong cùng yêu cái kia không có xuất thế hài tử . Mặc kệ hẳn đi đến trên thế giới này nguyên nhân là cỡ nào mất danh dự, nhưng làm mẫu thân, nàng cũng không như là có muốn bỏ qua hấn ý niệm.

-- chẳng lẽ phá thai chuyện này bản thân liền cùng bọn họ cảm tình tranh cãi không có quan hệ, mà là Hà Yên Như tư nhân ân oán sao? Kim Linh vừa lúc bị tài thượng chuyện này, sẽ là trùng hợp sao?

Dung Viễn ngón tay nhẹ nhàng gõ bàn, cẩn thận suy tư một phen, lại phủ định loại này suy đoán.

Hà Yên Như sinh hoạt hoàn cảnh phi thường đơn giản, nhân tế quan hệ cũng đơn thuần. Nàng đại học tốt nghiệp về sau liền bị Kim Thành Thư bao dưỡng, là một chỉ bị hãm dưỡng tại trong lồng kim ti điều, không có công tác, không có cố định vòng giao tế, trừ mỗi tuần đi thăm mỹ viện làm bảo dưỡng hai lần, phòng tập thể thao luyện yoga ba lần bên ngoài, bình thường cũng rất ít đi ra ngoài, chính là ở nhà lên mạng, xem xem TV cái gì.

Người nào sẽ hận nàng hận đến lưu điếu nàng sáu tháng thai nhi đâu?

Dung Viễn kết luận là, không có.

-- chẳng lẽ chinh sự kiện, thuần túy chính là một ngẫu nhiên sao? Vừa lúc Hà Yên Như trong bụng hài tử không bảo đảm, vừa lúc lại cùng Kim Linh phát sinh tranh chấp?

-- không có khả năng. Nếu có phá thai dự triệu, dựng kiểm khi bệnh viện cũng sẽ kiểm tra đi ra . Hà Yên Như sinh hoạt thói quen rất khỏe mạnh, cũng không khả năng suất một chút hài tử nói điếu liền mất. Sáu tháng thai nhi, thực ra tại mẫu thể trung đã bị vây ở rất ổn định trạng thái.

Như vậy sẽ là ai đâu?

Dung Viễn bỗng nhiên nghĩ đến, ở trong sự kiện này, còn có một người, một bị mọi người xem nhẹ nhân -- Kim Linh phụ thân, Kim Thành Thư.

Hắn là người thế nào? Đối với chuyện này, hắn là cái gì phản ứng?

Ở mặt ngoài xem, hắn là một rất xui xẻo nhân. Hôn nội xuất quỹ nam nhân rất nhiều, có tiền liền đòi bại nam nhân cũng rất nhiều, nhưng là rất ít có người giống hắn như vậy, tại mất đi một sắp sinh ra nhi tử sau, rất nhanh nữ nhi lại vào ngục giam.

Nhưng hắn lại là một rất vô tình nhân. Hắn khiến vài thập niên tương cứu trong lúc hoạn nạn nguyên phối thể tử tịnh thân xuất hộ, lại đem vừa phá thai bị thương nguyên khí tình nhân cũng đuổi ra khỏi nhà. Nghe nói hắn làm như vậy là vì nữ nhi, nhưng là đối với này nữ nhi hắn cũng không có thì lấy một tia một hào thương hại, Kim Linh tại nơi tạm giam trong khoảng thời gian này hắn một lần cũng không có thăm qua. Muốn nói hắn lạnh lùng như thế là vì cái kia không có sinh ra nhi tử, nhưng là lại không thấy hắn có bất cứ một điểm bi thống chi tình.

Dung Viễn khiến đầu Hà Lan định vị Kim Thành Thư vị trí, đuổi qua xem là một nhà khách sạn 5 sao. Hắn ở ngoài cửa đợi một lát, liền thấy đến Kim Thành Thư cùng nhất đại bang nhân từ xoay tròn môn trung đi ra, tựa hồ là vừa đàm thành một bút đại sinh ý bộ dáng, hắn đây mặt xuân phong đắc ý. Nói vài câu về sau, Kim Thành Thư cùng một nam nhân bắt tay cáo biệt, còn ân cần tự mình giúp đối phương kéo ra cửa xe đưa hắn đi lên.

Đối phương nhân toàn bộ đi về sau, một tuổi thanh xuân nữ lang lập tức dán đến Kim Thành Thư trên người, nàng diễm lệ trang dung dưới, có thể nhìn ra được ngây ngô mi nhãn cùng non mềm làn da, tựa hồ còn không đến hai mươi tuổi. Kim Thành Thư cúi đầu cùng nàng cười cợt hai câu, sau đó ôm nàng eo cùng tiến lên một chiếc chạy đến bọn họ phía trước màu đen Audi.

Nhìn qua, hắn là duy nhất một tựa hồ không có bởi vì Kim Linh sự kiện nhận đến bất cứ ảnh hưởng nhân. Dung Viễn cau mày. Nếu Kim Thành Thư mới là chân hung mà nói, hắn vì cái gì muốn như vậy nhẫn tâm đối đãi chính mình nhi nữ đâu? Cái kia nam hài nhi không nói đến, chung quy không có sinh ra, nhưng Kim Linh nhưng là bị hắn thiên kiều trăm sủng lớn lên. Kim Linh tại Blog trung viết qua, nàng từ tiểu ăn xuyên chơi mang, đại đa số đều là Kim Thành Thư nhờ bằng hữu từ nước ngoài mua thay trở về. Phụ thân sủng ái, vẫn là Kim Linh đối ngoại khoe ra tư bản chi nhất.

Là cái gì nguyên nhân, khiến hắc yêu chi dục này sinh, ác chi dục này tử?

Liên tính là Dung Viễn cái kia chỉ nghe kỳ danh không thấy một thân cha, cũng không có nghĩ tới muốn mạng của hắc a.

Trừ phi... Kia căn bản không phải hắc nhi nữ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Chân Tướng

Dung Viễn mắt sáng lên, cảm giác chính mình tìm đến chuyện này điểm mấu chốt.

Có phương hướng về sau, kế tiếp điều tra liền đơn giản, đậu Hà Lan tiếp nhận còn lại công tác. Rất nhanh đậu Hà Lan liền tra được, hơn nửa năm phía trước, Kim Thành Thư bởi vì thân thể không tốt, làm một lần toàn diện kiểm tra sức khỏe, kết quả thầy thuốc phát hiện hắn có không dục chứng.

Kim Thành Thư phi thường khiếp sợ, cũng rất ngạc nhiên, bởi vì hắn bình thường sinh hoạt rất bình thường, không có cảm giác chính mình có cái gì phương diện công năng thiếu sót. Nhưng thầy thuốc nói cho hắn, không dục chứng cùng sống về đêm ở giữa, thực ra không có tất nhiên liên hệ.

Kim Thành Thư tuổi trẻ thời điểm được qua tuyến tiền liệt viêm. Loại này bệnh khinh thời điểm có thể tự lành, trọng thời điểm sẽ dẫn đến phương diện nào đó công năng chướng ngại hoặc là không dục chứng. Kim Thành Thư sinh ra bần cùng, đối chữa bệnh phương diện tri thức lý giải thực thiếu. Bởi vì thiếu tiền, nhiễm bệnh về sau hắn cũng không có đi bệnh viện kiểm tra, nghe người có kinh nghiệm giới thiệu mua vài loại giảm nhiệt giảm đau dược ăn, qua đoạn thời gian liền cảm giác chính mình khỏi hắn, cũng không lại quản nó, càng không có cai thuốc rượu cùng sống về đêm. Thầy thuốc nói cho hắn, chậm trễ đến hiện tại, liền tính áp dụng trị liệu thủ đoạn, cũng rất khó hoàn toàn chữa khỏi.

Kim Thành Thư lúc ấy là nghĩ như thế nào không ai biết, nhưng ở mặt ngoài hẳn không có lộ ra bất cứ dị thường. Chỉ là về nhà về sau, lập tức tìm người bí mật làm hẳn cùng Kim Linh thân tử giám định.

Giám định kết quả chứng thực, giữa bọn họ không có huyết thống quan hệ.

Kim Thành Thư bắt đầu đêm không về ngủ, hẳn cả ngày lẫn đêm chờ ở quanh hồ biệt thự, cấp Hà Yên Như mua châu báu, mua trang sức, mua hào xe, còn hứa hẹn sẽ cùng trong nhà mặt vàng bà ly hôn sau đó cưới nàng. Hà Yên Như vui vô cùng, sau đó xấu hổ nói cho hẳn, nàng mang thai, đến bệnh viện kiểm tra, thầy thuốc nói phát hiện có chút muộn, hài tử đã ba tháng .

Ha ha.

Kim Thành Thư nội tâm lúc ấy có bao nhiêu chán nộ, có thể nghĩ.

Nhưng hẳn nhịn xuống, hẳn tiếp tục sủng Kim Linh, sủng Hà Yên Như, một bên cùng tình nhân nói thân mật yêu ngữ, ưng thuận không thể thực hiện hứa hẹn; Một bên duy trì cùng Lưu Phượng danh nghĩa hôn nhân, xây dựng một hòa thuận gia đình biểu tượng.

Nhưng trên thực tế, quá khứ hẳn có bao nhiêu sủng ái nhân, hiện tại nhìn liền có cỡ nào căm ghét, hơn nữa theo hẳn từng ngày bản thân tra tấn thức diễn trò, hẳn nội tâm căm ghét cảm lại càng ngày càng thâm, trả thù các nàng thiết tưởng cũng càng ngày càng ác độc.

Thẳng đến Kim Thành Thư quyết định không lại nhịn xuống đi thời điểm, hẳn ra tay . Hẳn trước phát bưu kiện cấp Lưu Phượng khiến nàng phát hiện hẳn xuất quỹ sự, sau đó cấp Hà Yên Như hạ phá thai được vật, tại được hiệu có tác dụng tiền hẳn ở nhà tự đạo tự diễn một màn diễn, một phương diện muốn chọc giận Lưu Phượng cùng Kim Linh, một phương diện khác cũng để lộ ra Hà Yên Như hiện tại địa chỉ. Hẳn đoán chắc liền

tính Lưu Phượng có thể nhẫn, Kim Linh này luôn luôn bị công chúa nuông chiều lớn lên nữ nhi cũng sẽ không nhẫn. Chủ yếu nàng nhất thời xúc động đi tìm Hà Yên Như tính sổ, hẳn liền có thể nhất cử giải quyết này hai phần bội hấn nữ nhân, cũng có thể khiến hai nghiệt chủng không lại ngại hấn mặt.

Kế hoạch rất thuận lợi, kết quả rất hoàn mỹ, Kim Thành Thư phi thường đắc ý. Hấn đảo qua phía trước buồn giận, trở nên nét mặt tỏa sáng lên, thậm chí tại thương trường cũng liên tục có điều thu hoạch. Bất quá Kim Thành Thư tự giác đã nhìn thấu nữ nhân chân diện mục. Hấn trong khoảng thời gian này lưu luyến bụi hoa, nhưng đối bên cạnh oanh oanh yến yến chỉ là chơi đùa mà thôi, căn bản không có nghĩ tới muốn cùng các nàng lâu dài.

Thứ hai buổi sáng Kim Thành Thư sáng sớm liền đến công ty, dọc theo đường đi công tác nhân viên nhìn thấy hấn đều xa xa liền cúi đầu vãn an. Kim Thành Thư thân hòa lại không mất uy nghiêm mỉm cười gật đầu, đi đến văn phòng, hấn trước buông xuống túi công văn, nhìn một chốc bí thư đặt ở trên bàn dựa theo trọng yếu trình độ bất đồng đặt chỉnh tề văn kiện, sau đó mở ra máy tính, phát hiện hòm thư bên trong có một phần nặc danh bưu kiện.

Kim Thành Thư vốn không tính toán xem loại này lai lịch không rõ gì đó, thế nhưng hấn đang định cắt bỏ thời điểm, con chuột không biết như thế nào vừa trượt, bưu kiện liền bị mở ra .

Kim Thành Thư chỉ tưởng con chuột không quá linh mẫn duyên cớ, không có ý thức được đây là bởi vì hấn máy tính bị người viễn trình thao túng . Giống hấn loại này niên kỉ nhân, rất nhiều đều khuyết thiếu đầy đủ internet an toàn ý thức.

Bưu kiện rất dài, phía trước, viết là một kiện chuyện cũ.

Hai mươi năm trước, Kim Thành Thư chỉ là một mới vừa nhận chức tiểu viên chức, hắn tại một nhà quốc doanh xí nghiệp đi làm, công tác trung bởi vì nhất thời sơ sẩy ra rất lớn bại lộ, cấp quốc gia tài sản tạo thành tổn thất thật lớn. Nếu như bị vạch trần mà nói, hắn sẽ gặp phải hai mươi năm trên đây lao ngục tai ương. Nhưng lúc ấy biết chuyện này, trừ hắn, chỉ có hắn một trực tiếp quản hạt lãnh đạo.

Sau này lãnh đạo đem chuyện này ấn xuống đến, sửa lại ghi lại, thậm chí không có quá nhiều trách cứ hắn. Đối Kim Thành Thư đến nói, vị này lãnh đạo cứu lại nhân sinh của hắn cùng phía trước trình, cùng cấp với tái tạo chi ân, hắn cảm động đến rơi nước mắt. Lại sau này chính hắn xuống biển gây dựng sự nghiệp, công ty có khởi sắc sau, hoàn cho vị này hân được không quá như ý lãnh đạo phân cổ phần, khiến hắn làm một quang lấy tiền không cần làm sự cổ đông. Ngày lễ ngày tết, nhất định cùng thê mang nữ, đề lên lễ trọng tiến đến bái phỏng.

Nhưng hắn lúc này mới biết, vị này lãnh đạo sẽ áp dưới chuyện này, tất cả đều là bởi vì hắn coi đây là lấy cớ bức bách hân thê tử Lưu Phượng làm giao dịch.

Đây cũng là Lưu Phượng những năm gần đây vẫn khúm núm, chẳng sợ bị tình thân xuất hộ cũng không dám tới cửa đi nháo nguyên nhân. Bởi vì nàng mấy năm nay vẫn hoài nghi, Kim Linh có khả năng cũng không phải Kim Thành Thư thân sinh nữ nhi.

Kim Thành Thư trước mắt bỗng tối đen, cảm giác ngực trong nháy mắt đau được xuyên không thương lên, hân mạnh ghé vào trên bàn, trào ngực cấp bách hô hấp, trên bàn chén nước cùng ống đựng bút đều bị "Bang đương bang đương" đánh nghiêng .

Bí thư nghe được động tĩnh, chạy vào vừa thấy tuyệt đối không đúng, vội vàng tới gần hỏi:"Kim tổng ! Kim tổng người làm sao vậy?"

"Lăn !"

Kim Thành Thư nổi giận gầm lên một tiếng, nắm lên trên bàn thủy tinh vật trang trí liền ném đi ra ngoài.

"Ba !"

Vật trang trí nện ở trên tường, ngã đập nát.

Bí thư nhìn thấy Kim Thành Thư thở hỗn hển, hai mắt đỏ thẫm bộ dáng, hoảng sợ, không dám lại nói, vội vàng né đi ra ngoài.

Kim Thành Thư nổi giận đập bàn phím, đem trên bàn gì đó tất cả đều ném ra, lại một cước đạp ngã ghế dựa, như khốn thú tại văn phòng đá đánh một phen, cuối cùng mang theo ghế dựa đem hấn thủy tinh bàn trà cùng máy tính đều đập thành mảnh vỡ.

Bưư kiện trung không có bất cứ chứng cứ, nhưng Kim Thành Thư xem xong về sau, lập tức liền tin. Bởi vì hấn nhớ tới mỗi lần hấn nói lên lãnh đạo khi thê tử không được tự nhiên biểu tình, nhớ tới mỗi năm đi báỉ phóng khi bọn họ giữa hai người quáỉ bầu không khí, nhớ tới nữ nhi mi nhần trung hòa lãnh đạo vài phần chỗ tương tự, nhớ tới đương thời lãnh đạo ấỉ xuống chuyện này khi ý vị thâm trường tươi cười.

Rất nhiều chuyện, thực ra sớm có manh mối, chỉ là hấn thấy được, nghe được, lại chưa từng có hướng trong lòng bỏ qua. Hôm nay đâm thủng cửa sổ giấy, hấn liền cái gì cũng minh bạch .

Phát tiết một trận sau, Kim Thành Thư ôỉ xích ôỉ xích thở hỗn hển, hấn caravat cũng nghiêỉg, quần áo nút thắt cũng bay, trên tay còn không biết bị thứ gì vạch thương chảy huyết. Nhưng Kim Thành Thư đều chưa quản, hấn nhớ tới kia phong bưư kiện còn có đoạn dưới.

Kim Thành Thư một phen kéo ra cửa văn phòng, nhìn thấy giồng chắn kinh tiểu kê như vậy lui thành một đoàn bí thư, âm u nói: "Đem người máy tính cho ta !"

Bí thư nhìn thấy hân xanh mặt bộ dáng, lại nhìn đến hân phía sau một đồng hồ độn văn phòng, không dám nói lời nào, nơm nớp lo sợ hai tay bưng lấy notebook đưa đến trước mặt hân.

Kim Thành Thư một phen đoạt qua, "Ba" một tiếng hung hăng suất tới cửa. Bí thư điễm chân đi trở về chỗ ngồi, im ắng ngồi xuống không dám phát ra một điễm thanh âm.

Khởi động máy hình ảnh lóe qua về sau, Kim Thành Thư mở ra trang web, đăng ký chính mình hòm thư. Hân biết kia phong bưu kiện nội dung rất có khả năng là chính mình lại càng không muốn nhìn thấy, nhưng hân vẫn là mở ra.

Bưu kiện nửa sau, ghi lại chín tháng Hà Yên Như mang thai mấy ngày đó sở hữu hoạt động nhật trình, thời gian thậm chí chính xác đến giây. So với nửa trên bộ phận không có bằng chứng, này một bộ phận liên tỉ mỉ xác thực rất nhiều, có chút địa phương trang bị theo dõi hình ảnh, có chút địa phương xứng quay phim video, đều là Hà Yên Như hoạt động phạm vi phụ cận máy ghi hình ghi lại hình ảnh, có chút đến từ cửa hàng, có chút đến từ công cộng theo dõi, có chút thậm chí đến từ xe tái video. Mặt trên cũng ghi chú rõ, này mấy đều là nguyên bản đã qua bảo tồn thời hạn bị cắt bỏ video, đối phương dùng một ít thủ đoạn khôi phục, nhưng vẫn là có bộ phận thất lạc, đối Hà Yên Như theo dõi ghi lại cũng không thể làm đến không khe hở hàm tiếp. Nhưng dù vậy, đối lập theo dõi trống rỗng thời kỳ trước sau video, Kim Thành Thư cũng có thể nhìn ra nàng không có cùng trừ chính mình bên ngoài bất cứ nam tính phát sinh thân mật tiếp xúc.

Nói cách khác, nàng trong bụng cái kia đã thành hình nam anh, chính là Kim Thành Thư chính hân . Bưu kiện cuối cùng, là một ít y học án lệ,

đều là bởi vì tuyến tiền liệt viêm được không dục chứng phụ thê cuối cùng mang thai ví dụ. Loại này không dục chứng thực ra không phải hoàn toàn không dục, chỉ là hẳn j tử sống sót tỷ lệ phi thường thấp, hơn nữa cho dù cùng trứng kết hợp, cũng rất khó củng cố, dễ dàng dẫn đến thai nhi tử vong hoặc phá thai. Có thể mang thai một thân thể khỏe mạnh, không có dị dạng nam hài, dứt khoát chính là Thượng Đế để ý, so song sắc cầu trứng thường xác suất còn thấp.

Kim Thành Thư trầm mặc rất lâu, sau đó một phen ném đi bàn, ôm đầu quỳ rạp xuống đất, phát ra dã thú kêu rên kêu thảm thiết.

"A a a a --"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Huyết Ân

Áo hóa huấn luyện so với đến trường muốn càng thêm chán nản nhiều, các sư phụ tự nhiên đều là học thức uyên bác, khóa thượng phần khích phân trình, giải đề quá trình rõ ràng cụ thể lại không bám vào một khuôn mẫu, có khác thú vị. Thế nhưng tập trung ở trong này học sinh là toàn quốc các nơi Thiên Tử kiêu tử, lẫn nhau lại là đối thủ cạnh tranh, trao đổi cũng không phải cùng cường liệt, mỗi ngày đều là làm bài làm bài làm bài. Nhất là Dung Viễn, vốn tính tình liên độc, hiện tại càng là không có đem nửa phần tâm tư đặt ở này mấy ngu xuẩn phạm nhân trên người, hắn cùng người khác, có đôi khi cả một ngày đều có thể không nói một câu, tại mọi người trong mắt, tự nhiên là hắn ngạo không biên nhi đều.

Dung Viễn đang ngồi ở dựa vào cửa sổ trên chỗ ngồi làm bài -- tại đây huấn luyện doanh, trừ làm bài, cũng thật không có mặt khác cái gì có ý tứ sự tình hảo làm -- liền nghe đệ Hà Lan ghé vào lỗ tai hắn nói: "Dung Viễn, Kim Thành Thư tại siêu thị mua một phen khai nhận giết heo đao."

Dung Viễn "Ân" một tiếng. Đang tại suy tính một loại hợp chất hữu cơ phân tử kết cấu, không đem nó mà nói để ở trong lòng.

Mười phút về sau, đệ Hà Lan lại nói: "Dung Viễn, Kim Thành Thư lái xe, đang tại đi số năm lộ phương hướng."

"Ân." Dung Viễn giải quyết thượng một vấn đề, lại tại suy tính nó cùng một loại khác vô cơ hoá chất sinh ra phản ứng khi phản ứng vật kết cấu.

"Dung Viễn, Kim Thành Thư còn có năm phút đồng hồ liền sẽ nhìn thấy Ngô Lượng ." Đậ Hà Lan một lát sau lại nói.

"Ân." Dung Viễn viết lên cuối cùng một nguyên tố, hoàn mỹ giải quyết này đạo đề mục. Lại chuyển hướng hạ một đạo đề.

"Dung Viễn, người muốn bị khấu công đức trị !" Đậ Hà Lan có chút sốt ruột, thanh âm đều đều cao .

Dung Viễn lúc này mới đem chính mình tư duy từ hóa học trên đề mục kéo trở về, hồi ức một chút nó vừa rồi nói lời nói, hỏi:"Đậ Hà Lan, ta nhớ rõ người điều tra kết quả trung, Ngô Lượng chính là phía trước cùng Lưu Phượng làm x giao dịch, lừa trên gạt dưới, bao che Kim Thành Thư cái kia lãnh đạo?"

"Vâng."

"Này trọng nhân tra, cứu hẩn làm cái gì?" Dung Viễn hỏi.

Đậ Hà Lan nói:"Thế nhưng hẩn hiện tại nếu như bị Kim Thành Thư giết, hơn phân nửa là vì của người duyên cố, người sẽ bị khấu công đức trị; Còn có Kim Thành Thư, hẩn mặc dù có tội quá, nhưng việc này sau hẩn nhất định sẽ trở thành tội phạm giết người tại ngục giam vượt qua dư sinh, hẩn tội không đến tận đây, là người đẩy hẩn đến một bước này, cho nên cũng sẽ trừ người công đức."

"Người sai lầm, đậ Hà Lan. [công đức bộ] có thể khấu của ta công đức, nhưng sự tình không phải như vậy tính ."

Dung Viễn thản nhiên nói.

"Liền nói Ngô Lượng, hẩn nếu lựa chọn cùng người khác thê tử làm không nên có giao dịch, sau cư nhiên còn có thể không sợ đuối lý từ hẩn cầm trong tay ưu việt, nên có một ngày nào đó sẽ vì thế trả giá đại giới giác

ngộ. Từ hai mươi năm trước đến hiện tại, hắn vì thế đạt được mỗi một phân ích lợi, mỗi một lần hưởng thụ, đều là bắt nguồn từ chính hắn sai lầm lựa chọn. Chính hắn hắn là rõ ràng điểm này. Một khi đã như vậy, đương người khác hướng hắn đến đòi nợ thời điểm, hắn cũng tất yếu đi đối mặt."

"Về phần Kim Thành Thư, không phải ta buộc hắn trong công tác phạm sai lầm, không phải ta khiến hắn tê tử thất trình, lại càng không là ta hướng dẫn hắn đi thiết kế chính mình gia nhân hài tử . Hôm nay hắn nhà phá nhi vong, tê ly tử tán, đây đều là chính hắn một tay tạo thành, ta chỉ là đem sở hữu chân tướng đều quán ở trước mặt hắn mà thôi. Hắn có thể lựa chọn ẩn nhẫn, cũng có thể lựa chọn bùng nổ, đây là chính hắn sự. Về phần lao ngục tai ương, đây không phải hắn hai mươi năm trước nên nhận trừng phạt sao?"

"Cho nên đệ Hà Lan, ta sẽ không đi ngăn cản chuyện này . Về phần công đức trị, khấu liền khấu đi. Trọng điểm không phải khấu bao nhiêu, mà là bởi vì cái gì nguyên nhân bị khấu."

Vì thế đệ Hà Lan không lại nhiều lời, chỉ là còn chặt chẽ bảo trì đối tình thế phát triển chú ý.

Kim Thành Thư lái xe đến Ngô Lượng gia dưới lầu, nhìn đỉnh đầu cao ốc chọc trời, trong mắt cơ hồ muốn phun hỏa. Ngô Lượng hiện tại nơi ở chỗ thành phố trung tâm, là một chiếm diện tích không nhỏ phức thức lầu, do Kim Thành Thư bất động sản công ty năm năm trước phụ trách kiến tạo, Kim Thành Thư lấy nội bộ giá thành cho Ngô Lượng, còn tặng kèm hắn một bộ xa hoa trang hoàng. Quang vì này căn hộ, mấy năm nay có không ít tiểu cô nương cam tâm tình nguyện khiến Ngô Lượng trâu già gặm cỏ non.

Kim Thành Thư đem cửa xe hung hăng vung, liên chìa khóa đều quên gạt liền xông vào đi. Hắn ấn xuống trên thang máy "23" Lâu ấn phím, gắt gao nhìn chăm chăm trên màn hình biểu thị con số từng cái biến hóa, sò

giấu ở trong tay áo băng lãnh phong nhận, hô hấp dần dần bình tĩnh trở lại -
- bình tĩnh điên cuồng.

"Đinh --" một tiếng, thang máy tại tầng năm dừng lại. Một đôi thanh niên nam nữ nị hồ đang muốn đi lên, nam nhân vừa nhấc mắt thấy đến Kim Thành Thư, sợ tới mức chân mềm nhũn, giữ chặt bạn gái không khiến nàng đi lên.

"Người làm gì a? Cái này lại muốn đăng thật dài thời gian ." Nữ hài bất mãn hờn dỗi, thò tay liền muốn thừa cửa thang máy còn chưa đóng lại lại ấn một lần kiện.

"Đừng đừng đừng !" Nam nhân hoảng sợ, vội vàng ngăn lại tay nàng, nhìn cửa thang máy khép lại con số bắt đầu hướng lên trên nhảy lên, mới nhẹ nhàng thở ra nói:"Người không thấy vừa rồi trong thang máy người nọ không thích hợp sao? Ta đoán khả năng là người điên !"

"A, kia làm thế nào?" Nữ hài hoảng sợ, nói:"Muốn hay không báo nguy đi."

"Báo cái gì cảnh a, người lại không biết hẩn đến cùng người nào. Đừng nhiều chuyện." Nam nhân thấp giọng quát lớn một câu, nhớ tới vừa rồi cái kia làm người ta sờn tóc gáy ánh mắt, không khỏi rùng mình.

"Đinh --"

Thang máy rốt cuộc dừng ở hai mươi ba lầu. Kim Thành Thư thật dài phun ra một hơi, cất bước đi ra ngoài.

...

"Đinh đông đình đông !"

Chuông cửa có tiết tấu vang lên đến, đang tại nấu cơm thiếu phụ nghe được tiếng vang, tại trên tạp dề xoa xoa tay, tại cạnh cửa theo dõi trên màn hình biểu thị mắt nhìn, hướng tới phòng khách hô một tiếng: "Lão công, là Thành Thư đến."

Nghe vậy Ngô Lượng bưng hồng tửu từ trên sô pha đứng lên đến gần, trừng mắt nhìn nàng liếc nhìn nói: "Biết là Thành Thư đến, còn không mau điểm mở cửa?"

Kim Thành Thư bận rộn nhân bận rộn, cũng không dễ dàng đăng môn, phi năm phi tiết lại đây, nhất định là lại có ưu việt muốn cho hắn phân một ly canh. Ngô Lượng rất cao hứng, môn còn chưa khai, mập mạp trên mặt liền chất lên nhiệt tình tươi cười.

Thiếu phụ không dám lại nói, nuốt xuống "Hắn nhìn qua có điểm không thích hợp" thuyết pháp. Ngô Lượng có tiền về sau liền cùng nguyên lai lão bà ly hôn, nàng là Ngô Lượng không biết thứ mấy nhậm tình nhân, trừ mỹ mạo cùng tính tình dịu ngoan bình thản bên ngoài cũng không có khác đặc điểm. Ngô Lượng chính là nhìn trúng nàng nhu thuận, mới sẽ nguyện ý cưới nàng vào cửa, bởi vì nàng cũng không đối với hắn ở bên ngoài hoa hoa thảo thảo phát biểu bất cứ ý kiến, liền tính lĩnh về nhà đến cũng không dám nói chuyện.

Vì thế thiếu phụ nhu thuận mở cửa, vốn đang tưởng hô một tiếng, nhưng nhìn thấy Kim Thành Thư rỉ máu ánh mắt, không dám nói lời nào, cúi đầu trốn vào phòng bếp.

"Ai -- người như thế nào ngay cả tiếp đón đều không đánh." Ngô Lượng ở phía sau kinh ngạc kêu một tiếng, xoay người liền cùng Kim Thành Thư oán giận, "Huynh đệ, người xem người này tiểu tử tử, thật sự là càng sống càng trở về..."

Thanh âm ngưng bật, Ngô Lượng thấy được Kim Thành Thư bộ dáng. Hắn xưa nay ngay ngắn chỉnh tề quần áo một mảnh hỗn độn, còn có chút vết máu, tóc cùng ỗ gà dường như, trên mặt không có biểu tình, cúi đầu từ trên xuống dưới nhìn hắn.

Nhất là hắn ánh mắt. Hắn trong mắt phủ đầy tơ máu, hồng làm cho người ta sợ hãi, ánh mắt âm độc oán hận, theo dõi hắn tựa như một chỉ trạch nhân mà phê độc xà.

Trong khoảnh khắc, Ngô Lượng hiểu được -- hắn biết !

Mấy năm nay qua được rất thích ý, sống được rất thoải mái, cùng Kim Thành Thư thân như một người, hắn cơ hồ quên chính mình còn từng làm qua một kiện phi thường xin lỗi hắn chuyện. Hắn mới đầu còn lo sợ bất an chống đỡ qua Kim Thành Thư cấp chỗ tốt, nhưng sau này càng ngày càng thói quen, thời gian dài, hắn cho rằng sự kiện kia không có bị lật ra đến khả năng tính, cũng liền không lại để ở trong lòng, chỉ ngẫu nhiên tại đêm khuya mộng hồi thời điểm, trong lòng sẽ đột nhiên dâng lên một cỗ bất an, cảm giác chính mình hiện tại sở hữu hưởng thụ đều như kính hoa thủy nguyệt, ăn bữa hôm lo bữa mai.

Có đôi khi hắn nhìn Kim Thành Thư một bộ cảm kích bộ dáng hồi ức năm đó, Ngô Lượng còn sẽ cảm giác buồn cười, đồng thời đáy lòng dâng lên một cỗ bí ẩn hưng phấn cùng đặc ý. Hắn cảm giác rất thích, nhưng loại này tâm tình vẫn ghen cũng rất khó chịu, có khi thật muốn tìm người khoe ra một chút.

Hắn cũng từng thiết tưởng qua nếu Kim Thành Thư biết chân tướng sẽ thế nào, nhưng nghĩ tới nghĩ lui, hiện tại là pháp trị xã hội, hắn lại có thể đem chính mình thế nào đâu? Cùng lắm thì ân đoạn nghĩa tuyệt, cả đời không qua lại với nhau, dù sao chính mình tiền cũng tích cóp đủ nhiều, liền tính không có công ty cổ phần chia hoa hồng, làm sao cũng có thể thư thư phục phục qua hoàn nửa đời sau.

Nếu là trước đây Kim Thành Thụ, có lẽ thật sự biết như vậy làm, cũng khả năng hãn sẽ chinh đến Ngô Lượng nghèo rất mong tơ liền thu tay, nhưng hãn hiện tại, đã bị cuối cùng một cộng rơm áp sập .

Ngô Lượng nhìn sát ý như đao Kim Thành Thụ, nhìn hãn từ cổ tay áo trung cầm ra một phen hàn quang lòe lòe giết heo đao, hai đùi run run, chân run được cơ hồ không đứng vững. Hãn muốn chạy, nhưng thân thể cường ngạnh căn bản không động đậy được, hãn tưởng hô to hoặc là biện giải, nhưng môi liền tiếp đấu, một chữ đều đấu không ra đến. Hãn đứng ở nơi đó, trơ mắt nhìn Kim Thành Thụ nhếch miệng xung hãn cười một thoáng, một tay đem đao đâm vào hãn trong bụng !

...

Đương cảnh sát tiếp đến báo nguy đuổi tới thời điểm, hai thực tập sinh đương trường liền đi ra ngoài phun ra, lớn tuổi cảnh sát cũng thập phần kinh hãi.

Cả phòng máu tươi, cơ hồ tìm không thấy có thể đặt chân địa phương. Kim Thành Thụ tại Ngô Lượng không nguy hiểm đến tính mạng bộ vị tổng cộng thống hai ba mươi đao, thẳng đến cảnh sát muốn đụng cửa vào thời điểm mới một đao lý giải tính mạng của hãn.

"Không được nhúc nhích ! buông xuống hung khí ! quỳ xuống, đem tay giơ lên phóng tới sau đầu !"

Mấy cái khân trương cảnh sát hai tay cầm thương chỉ Kim Thành Thụ, sợ hãn bạo khởi phản kháng. Kim Thành Thụ ném xuống giết heo đao, theo lời quỳ xuống hai tay ôm ở sau đầu, sau đó lập tức bị cảnh sát ấn đến phản khảo trụ.

Hãn mặt bị đặt tại trong vũng máu, nhìn Ngô Lượng chết không nhắm mắt trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi cùng đau đớn, nghe hãn huyết phát ra tanh hôi vị, Kim Thành Thụ tưởng phun.

Sau đó hần liền thật phun ra. Một bên phun, khóe mắt một bên trào ra nước mắt.

...

"Kết thúc." Theo dõi toàn bộ hành trình đậu Hà Lan cùng Dung Viễn nói.

"Ân." Dung Viễn lại là một đơn giản giọng mũi.

Đậu Hà Lan còn có chút lo lắng, hỏi:"Dung Viễn, nếu là Kim Thành Thư tại cảnh cục không có nói rõ Hà Yên Như phá thai chân tướng, kia làm thế nào đâu?"

Hà Yên Như sự kiện kia quá khứ thời gian dài như vậy, đã không thể tìm đến bất cứ hữu lực chứng cứ chứng minh chuyện này cùng Kim Thành Thư có liên quan . Ngày nam nhân dùng chính chính ba tháng thời gian đi kế hoạch chuyện này, cơ hồ làm cẩn thận, đến hiện tại, trừ chính hần khẩu cung bên ngoài, liên tính là Dung Viễn cũng không có biện pháp vì Kim Linh thoát tội.

Nhưng Kim Linh dù sao cũng là Ngô Lượng thân sinh nữ nhi, hận ố cùng ô, Kim Thành Thư không muốn vì nàng tẩy thoát tội danh khả năng tính cũng rất lớn. Đề cập đến nhân tâm, liên tính là quang não cũng tính toán không ra một chuẩn xác đáp án.

"Hai biện pháp." Dung Viễn dựng thẳng lên một ngón tay, nói:"Đệ nhất, công đức thương thành không phải có phun chân tề sao?"

Hần lại dựng thẳng lên đệ nhị căn ngón tay,"Đệ nhị, một phần khẩu cung mà thôi. Bằng quang não kỹ thuật trình độ không thể giả tạo trò chuyện ghi lại sao?"

"Đương nhiên, này mấy đều là hạ sách, sẽ có hậu hoạn." Dung Viễn buông tay xuống nói: "Tốt nhất kết quả, còn là hấn chính mình nguyện ý nhận chiêu. Như vậy, Kim Thành Thư bị bắt tin tức truyền ra về sau, người cấp Lưu Phượng di động phát tin nhắn, nói cho nàng tưởng cứu nàng nữ nhi, liền đi thăm Kim Thành Thư, đừng oán giận, nhiều lời lời hay, biểu đạt nàng quan tâm cùng hối hận, còn muốn sẽ khóc."

"... Là." Đậ Hà Lan bày ra một thuyết phục biểu tình nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Giao Thừa

Sự tình phát triển tựa như Dung Viễn dự đoán như vậy. Vừa bị bắt vào đi khi Kim Thành Thư một chữ chưa phát, cảnh sát phần nộ, hướng dẫn, đe dọa với hắn mà nói thật giống như không nghe thấy như vậy, vẫn là Mộc Mộc biểu tình, thật giống như choáng váng như vậy.

Thằng đến nàng vợ trước Lưu Phượng tiến đến thăm. Vốn đối với loại này ác liệt giết người hung phạm là không cho phép thăm hỏi, nhưng cảnh sát suy xét đến này khả năng sẽ là một điểm đột phá, mới an bài hai người gặp mặt. Kim Thành Thư nhìn Lưu Phượng nước mắt, nắm nàng thô ráp hai tay, rót cuộc tâm phòng phá vỡ, gào khóc lên.

Nhưng mà lưu lại nhiều nước mắt, đều lưu vô cùng hắn lúc này nội tâm hối hận cùng thống khổ.

Sau Kim Thành Thư liền phối hợp rất nhiều, hữu vấn tất đáp, còn chủ động công đạo hai mươi năm trước không làm tròn trách nhiệm một chuyện, cùng phía trước thiết kế an bài Hà Yên Như phá thai một chuyện. Hắn lúc này không cầu thoát tội, thậm chí nội tâm khát vọng phán được càng nặng càng tốt, hắn thậm nghĩ dùng tư pháp trừng phạt cầu được nội tâm giải thoát.

Cho hắn làm ghi chép cảnh sát nghe hoàn chỉnh chuyện xưa sau, cũng đều là nhin không được thốn thức cảm thán. Vừa đồng tình hắn bi thảm, lại chán ghét hắn đối với chính mình gia nhân cay nghiệt.

...

Nửa tháng về sau, quan toà đương đình tuyên bố "Vô tội phóng thích" Khi, Kim Linh nhịn không được hai tay che mặt, thất thanh khóc rống. Lưu Phượng chạy tới cùng nàng ôm ở cùng nhau, hai người đều khóc thành lệ nhân. Như cũ có chút tái nhợt suy yếu Hà Yên Như đứng ở một bên, trên mặt treo chúc phúc tươi cười.

Khi biết được Kim Thành Thư sở tác sở vi về sau, Hà Yên Như cùng Lưu Phượng ở giữa sở hữu mâu thuẫn đều hóa thành đối với này nam nhân tuyệt tình oán hận, lẫn nhau ngược lại đều là đồng tình chiếm đa số, tổng cảm giác đối phương so với chính mình càng xui xẻo một ít. Ở loại này tâm lý thôi động dưới, giữa hai người quan hệ hòa hợp rất nhiều, dần dần có hướng khuê mật phát triển xu thế. Chung quy, Lưu Phượng không có thân hữu, Hà Yên Như thanh danh toàn hủy, trừ lẫn nhau, các nàng cũng rất khó tìm đến một có thể nói chuyện nhân.

Về phần Kim Linh ra tù về sau phát hiện loại này thần biến chuyển, là như thế nào kinh ngạc khó tả, đó chính là nói sau .

...

Kim Linh đối với gương trang điểm trang điểm chỉnh tề về sau, lại bái gương tỉ mỉ lên lên xuống xuống quan sát một phen, có chút không hài lòng.

Trong khoảng thời gian này nàng gầy rất nhiều, mặt không có phía trước như vậy trơn bóng hảo xem, nhưng cẩn thận trang điểm về sau thoát nhìn vẫn là mỹ mỹ đất ^_^. Hơn nữa mặc xong quần áo có vẻ so phía trước càng tinh tế càng thon thả . Kim Linh tại trước mặt gương dạo qua một vòng, màu đỏ làn váy phi dương, tựa như nàng hiện tại tâm tình như vậy.

"Mụ, ta đi ra cửa !" Kim Linh thu thập hảo về sau, hô to một tiếng.

Đang tại phòng bếp làm sủi cảo Lưu Phượng nghe vậy, một bên niết trong tay sủi cảo một bên đầu vươn ra đến nói:"Sớm điểm trở về, buổi tối

chúng ta cùng nhau xem xuân vãn !"

"Biết !" Kim Linh đáp ứng một tiếng, cước bộ nhẹ nhàng đi ra ngoài .

Vốn ngày hôm qua nàng liền tưởng đi gặp Bành Khoan, chỉ là lúc ấy cả người đều là tại nơi tạm giam đãi qua xui, nhân cũng không có thu thập chỉnh tề, cho nên liền kéo đến hôm nay.

Nói thật, pháp viện mở phiên toà ngày đó Kim Linh không có nhìn thấy Bành Khoan, trong lòng vẫn là có chút thất vọng, đồng thời cũng thở ra nhẹ nhõm một hơi, bởi vì nàng cũng không muốn cho người yêu nhìn thấy chính mình thụ thẫm bộ dáng, lúc đó khiến nàng cảm thấy bối rối.

Kim Linh tuy rằng không biết Bành Khoan tại hướng nàng hứa hẹn sẽ chứng minh nàng trong sạch về sau làm cái gì, nhưng nàng nhất sừng tình nguyện cho rằng hiện tại chính mình có thể vô tội phóng thích khẳng định là Bành Khoan tại ngầm cố gắng qua kết quả. Nghe nói Kim Thành Thư sở dĩ sẽ làm ra mặt sau kia vài sự đến, nguyên nhân chính là thu đến một phong thần bí bưu kiện, chỉ là sau cảnh sát kiểm tra hãn hòm thư cùng máy tính, cũng không có phát hiện hãn theo như lời kia phong bưu kiện bất cứ dấu vết.

Có lẽ chính là Bành Khoan phát kia phong bưu kiện đâu?

Từng cái nữ hài đều từng có qua như vậy giấc mộng, tại chính mình rơi vào nguy cơ thời điểm, có một vị có được cùng vượt qua tường tượng cự đại năng lượng vương tử bài trừ muôn vàn khó khăn, đập bảy màu đám mây đem nàng giải cứu. Nàng nhận định âu yếm nhân nhất định có thể làm đến như vậy sự, vì thế nàng nguyện ý đem các loại danh hiệu aura đặt ở hãn trên người, tỷ như Ác Ma, Thiên Sứ, ngoại tinh nhân, tương lai nhân, siêu năng chiến sĩ...

Kim Linh tươi cười cương ở trên mặt, nàng tay cầm băng lãnh lan can, cảm giác chính mình tâm cũng nhất điểm nhất điểm trở nên băng lãnh.

Cách lan can, nàng xem đến lối đi bộ đối diện, Bành Khoan kéo một nữ sinh tay, hai người ẩn tình mạch mạch nhìn chăm chú vào đối phương, chẳng sợ không nói lời nào, cũng có thể cảm giác được cái loại này ngọt ngào hạnh phúc.

Kim Linh ánh mắt mở đại đại, trong đầu trống rỗng.

Đèn đỏ lóe qua, đèn xanh sáng, chờ người đi đường lập tức như thủy triều tràn hướng lộ đối diện, thỉnh thoảng có người không cẩn thận đụng Kim Linh một chút, nàng thon gầy thân thể ở trong đám người lúc la lúc lắt, lại thủy chung không thể đem ánh mắt từ người kia trên người dời đi.

Bành Khoan kéo bạn gái thủ một đường cười nói đi tới, đi đến bên này thời điểm, đột nhiên nhìn thấy Kim Linh, có chút sửng sốt nói:"Kim Linh? Như vậy xảo? Người cũng đi ra đi dạo phố?"

Kim Linh chậm rãi đem ánh mắt đối tiêu, nhìn bọn họ nắm thủ ngăn người. Giờ khắc này, nàng cả người tinh khí thần đều không có.

"Đây là ai a?" Tiểu bạn gái kéo Bành Khoan thủ, nhẹ giọng hỏi.

"Nga, còn chưa giới thiệu." Bành Khoan gãi gãi đỉnh đầu, giới thiệu nói:"Kim Linh, đây là ta bạn gái miêu miêu, nàng so với chúng ta thấp một niên cấp, là nhất ban ." Sau đó lại đối miêu miêu nói:"Miêu miêu, nàng là ta đồng học, Kim Linh."

"Nga." Miêu miêu lộ ra một tiểu dung ngọt ngào, nói:"Kim Linh tỷ tỷ hảo."

"Người hảo." Kim Linh thanh âm khinh đến mức như ở không trung phiêu, nàng trừng mắt nhìn, nhìn chăm chăm Bành Khoan mặt từ từ nói:"Bành Khoan, cảm ơn trước người đến trại tạm giam đến xem ta."

"Trại tạm giam? Ta không có a ! người đang nói cái gì đâu?" Bành Khoan mặc danh kỳ diệu nói.

Kim Linh ngẩn ra.

Tiểu bạn gái vụng trộm khắp Bành Khoan cánh tay, Bành Khoan oan uổng kêu lên:"Thật không có ! ta lừa người làm gì? !" Tại miêu miêu còn có chút sinh khí trong ánh mắt, hăn nhanh chóng đối Kim Linh nói:"Ta còn có chuyện, đi trước a ! bái bái !"

Kim Linh nhìn theo Bành Khoan một bên hồng bạn gái một bên ôm nàng đi xa bóng dáng, mờ mịt cực.

Nàng cho rằng đi ra về sau chờ đợi chính mình là một phần hoàn mỹ tình yêu, nào biết chẳng qua là chính mình nhất sương tình nguyện.

Nàng cho rằng đó là cứu vãn chính mình anh hùng, nào biết đối phương căn bản không biết.

Nàng biết Bành Khoan không có nói dối, hăn là thật không có đi thăm qua nàng. Thấy hăn phía trước Kim Linh còn có ảo tưởng, nhưng vừa nói, Kim Linh liền biết không phải.

Rõ ràng thanh âm như vậy, mặt cũng giống nhau như đúc, nhưng nàng chính là biết, ngày đó cùng nàng nói chuyện, hơn nữa hứa hẹn nhất định sẽ cứu nàng nhân, cũng không phải này tùy tiện Bành Khoan.

Mơ hồ gương mặt, mơ hồ thanh âm về sau, hai người phân biệt càng trở nên rõ ràng. Người kia, từ đầu tới đuôi biểu tình biến hóa đều rất ít, nói chuyện ngữ khí thông dong, bình tĩnh, tự tin, có một loại để người kính sợ tín nhiệm khí tràng. Căn bản không phải Bành Khoan có thể so bì tương đối

.

Nhưng nếu không phải Bành Khoan, đó là ai? Cứu nàng, lại liên chân thật gương mặt cũng không có lưu lại người là ai?

Đúng vào lúc này, Dung Viễn từ bên người nàng đi qua.

"Ân... Hào... Hào... Ta biết... Được rồi được rồi, người thật dong dài, tiến thời mãn kinh đi?" Dung Viễn đối Kim Dương nói liên miên căn nhắc không kiên nhẫn nói, hắt một tay cầm di động, một tay xách một túi thức ăn nhanh, từ lối đi bộ đối diện đi tới. Hắt thấy đứng ở nơi đó sắc mặt tái nhợt Kim Linh, bất quá chỉ nhìn lướt qua liền chuyển ra tầm mắt -- kia đã là cùng hắt không có quan hệ người.

"Ta không trở về a thị, liền tại s thị đợi... Thả bảy ngày giả, ngày nghỉ qua hoàn còn muốn huấn luyện... Không đi... Không có hứng thú... Hiện trường xem xuân văn có cái gì hảo? Từ đầu tới đuôi ngồi yên, còn muốn bảo trì dáng vẻ, không bằng ở nhà tưởng thấy thế nào liền thấy thế nào..."

Một chuỗi tiếng nói chuyện từ Kim Linh bên tai xẹt qua, Kim Linh cả người run lên, tuy rằng thanh âm hoàn toàn bất đồng, nhưng có lẽ là ngữ khí, có lẽ là nói chuyện tiết tấu, có lẽ là cái khác thứ gì tỷ như nữ nhân trực giác, khiến nàng cảm giác nói chuyện người này cùng ngày đó tại nơi tạm giam nhân rất giống.

Là ai?

Kim Linh vội vàng quay đầu, lấy cơ hồ muốn vặn gãy chính mình cổ tốc độ lập tức quay đầu, nhưng mà chen vai thích cánh đám người sớm liền chặn nàng tầm mắt. Nàng phát cuồng như vậy hướng phía trước chạy, chạy qua hai ba khu phố về sau, mới thở phò phò dừng lại, mờ mịt chung quanh, căn bản không biết muốn tìm đến cái gì, lại tưởng muốn chứng minh cái gì.

Mà tại nàng chạy lối rẽ một phương hướng khác, Dung Viễn điện thoại cũng đến vĩ thanh. Hắt lộ ra một có chút âm áp tươi cười, nhìn xa xa giao lộ hoa đăng sơ thượng.

"Ân... Tân niên khoái hoạt."

...

"Tân niên khoái hoạt !"

Kim Dương cắt đứt di động, trên mặt tươi cười có chút bất đắc dĩ lại có chút mềm mại.

Alan · Neal đứng ở bên cạnh xe, làm một "Thỉnh" Thủ thế. Kim Dương gia gia cầm mấy tấm xuân vãn bên trong phiếu phân cho tiểu bối, Alan · Neal là khách, tự nhiên có phân, Kim Dương bồi hân cùng đi. Bởi vì tại đêm trừ tịch thời điểm các trường bối đều có giao tế, cần tham dự các loại không thể không đi trường hợp, bọn họ người một nhà tại đây một đêm rất ít tụ cùng một chỗ ăn bữa cơm đoàn viên, đều là đều có hoạt động.

Hai người đi xe đến xuân vãn hiện trường. Như nước chảy không ngừng dòng xe cộ trung, mấy chiếc màu đen xe hơi lặng yên không một tiếng động từ các giao lộ chuế đến phía sau bọn họ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Theo Đuôi

"Kim Dương, tình huống có chút không đúng."

Kim Dương đang nói hai năm trước z quốc xuân vẫn phát sinh thú sự, Alan · Neal bỗng nhiên ngắt lời hắn, sắc mặt có chút ngưng trọng nói.

Kim Dương thanh âm nhất đồn, nghi hoặc hỏi:"Làm sao?"

"Có người theo dõi chúng ta." Alan · Neal nhìn kính chiếu hậu, mấy chiếc màu đen xe không xa không gần theo ở phía sau bọn họ đã thời gian rất lâu, hắn tốc độ xe nhanh hơn thời điểm bọn họ cũng tại nhanh hơn, hắn tốc độ xe giảm bớt thời điểm bọn họ cũng giảm bớt, muốn nói ngẫu nhiên, căn bản không có khả năng.

Kim Dương xoay thân về phía sau nhìn nhìn, nhưng cho dù là xuân vẫn,b thị trên quốc lộ lui tới chiếc xe cũng rất nhiều, hắn căn bản nhìn không ra cái gì đến. Nhưng hắn tín nhiệm Alan · Neal phán đoán, nói:"Ta này liền cho ta ba gọi điện thoại."

Kim Dương cùng cùng tuổi bọn nhỏ có một điểm rất bất đồng, hắn cũng không mượn dùng phụ tử tông quyền thế đi ức hiếp người khác hoặc là đạt được cái gì ích lợi, muốn làm sự hắn bình thường dựa vào chính mình lực lượng đi được đến. Tỷ như hắn từng có một đoạn thời gian phi thường muốn một độ chân thật rất cao hạn lượng bản súng đồ chơi, thế nhưng phảng chân thương rất quý, hắn tiền tiêu vật còn kém một ít. Khuyết thiếu kia vài tiền tùy tiện lấy có là có thể cùng cha mẹ của mình muốn tới, Kim Bách phu thê không ở trên tiền tài hạn chế hắn, nhưng Kim Dương ai

cũng chưa nói, chính mình vừa học vừa làm mấy tháng tích cóp tiền đem phảng chân thương mua trở về.

Nhưng hắn cũng không phải cái loại này đặc lập độc hành đến cho rằng chính mình có thể thu phục hết thầy hài tử, thật muốn đụng tới cái gì vượt qua chính mình năng lực phạm vi sự khi, hắn cũng chưa bao giờ sẽ cự tuyệt hướng trưởng bối xin giúp đỡ. Hắn bao giờ cũng rất rõ ràng chính mình có thể làm đến cái gì, không thể làm đến cái gì, sẽ không quá mức ý lại, cũng sẽ không cậy mạnh.

Nhưng Alan · Neal lắc lắc đầu, thần sắc có chút lo lắng.

Kim Dương không có chú ý tới hắn thần tình, cầm ra di động vừa thấy:"... Không có tín hiệu?"

"Bọn họ nếu dám ở nội thành đối với chúng ta xuống tay, tự nhiên làm hoàn toàn chuẩn bị." Alan · Neal nhìn thoáng qua một chiếc vẫn dán tại bọn họ trước sau chưa từng kéo xa cự ly hắc xe,"Bọn họ trên xe hẳn là trang tín hiệu quấy nhiễu khí."

Thực ra bọn họ hai chiếc xe ở giữa cự ly như vậy gần, chỉ cần nắm giữ hảo góc độ cùng tốc độ, Alan · Neal có thể dễ dàng đem đối phương chiếc xe đánh bay, hắn kỹ thuật điều khiển xa không phải bình thường nhân có thể so sánh . Nhưng nơi này là b thị đường cao tốc, hoàn vòng quanh nhiều đường phân thượng hạ mấy tầng, chiếc xe tốc độ lại đều phi thường mau, vạn nhất phát sinh tai nạn giao thông, sẽ dẫn lên phản ứng dây chuyền, đến thời điểm vô tội thị dân thương vong chỉ sợ sẽ phi thường thảm trọng. Đối phương đại khái cũng là minh bạch điểm này, mới như vậy kiêu ngạo vẫn đi theo bọn họ phụ cận, căn bản không sợ bị hắn phát hiện.

"Kia làm thế nào?" Kim Dương lãnh tỉnh hỏi.

Alan · Neal nhanh chóng liếc liếc nhìn, nhìn hắn sắc mặt có chút trắng bệch, siết di động ngón tay dùng lực đến có chút cương ngạnh, hiển nhiên

không có thoát nhìn như vậy trấn định, nhưng hăn lúc này không có hoảng loạn cũng không có phát run, đã đủ để cho Alan · Neal cảm giác tán thưởng

.

Đối thủ như thần cũng không đáng sợ, đáng sợ là đội hữu như heo.

"Nội thành nhân quá nhiều, bọn họ không tốt động thủ, ta cũng thi triển không ra." Alan · Neal cũng không hoảng loạn, thoát nhìn còn có điểm tiểu hưng phấn, hăn hỏi:"Kim Dương, tin tưởng ta sao?"

"Tin tưởng." Kim Dương không biết hăn vì cái gì hỏi như vậy, nhưng hăn lập tức hồi đáp. Alan · Neal là hăn phụ thân giới thiệu cho hăn nhận thức bằng hữu, còn từng vừa đến b thị liên cùng tổ phụ tại thư phòng trò chuyện quá nửa giờ, hăn tin tưởng chính mình phụ thân cùng tổ phụ, cho nên cũng tin tưởng Alan · Neal.

"thankyou !" Alan · Neal nhếch miệng cười, tự tin tràn đầy nói:"Tọa ổn ! chúng ta hiện tại, muốn tìm một chỗ hảo chiến trường !"

Kim Dương lập tức thò tay giữ chặt trên cửa kính xe phương bắt tay, quay đầu nhìn đột nhiên trở nên hưng phấn lên Alan · Neal. Hăn chưa từng có gặp qua này luôn luôn đầy thân England thân sĩ phong phạm bằng hữu loại này bộ dáng, hăn ánh mắt tỏa sáng, khóe miệng nhướn lên một điểm có chút nguy hiểm tươi cười, ý khí phong phát, tự tin tràn đầy, không chút nào sợ hãi kế tiếp bất cứ nguy hiểm.

Cái dạng này, ngược lại là khiến hăn nhớ tới Dung Viễn. Chỉ là Dung Viễn càng ẩn nhẫn, càng lãnh tĩnh, chưa từng có như vậy cảm xúc lộ ra ngoài bộ dáng.

Nhưng như vậy vừa tưởng, ngược lại khiến hăn cảm giác an tâm rất nhiều. Hăn liếm liếm môi, trong lòng bàn tay toát ra mỏng manh một tầng mồ hôi, có chút khẩn trương, cũng có chút chờ mong.

Alan · Neal nhìn chung quanh xe huống, tại trải qua một giao lộ khi mạnh chuyển phương hướng bàn, chiếc xe tại mặt đường phát ra khó nghe ma sát tiếng ồn, toàn bộ thân xe trôi đi trượt hơn phân nửa viên chuyển vào một điều đi thông hoang vu ngoại ô thành phố đường. Mặt sau hắc xe trừ có một chiếc theo quá gần không kịp phản ứng lái vào quẹo phải quốc lộ bên ngoài, mặt khác xe đều đúng lúc quay đầu đuổi theo.

...

"Bọn họ giống như phát hiện ." Phía trước một chiếc hắc trong xe, lái xe tài xế cùng người bên cạnh nói, hắc nói cũng không phải Hán ngữ.

"Kia vài ngu xuẩn cùng quá gần, ngốc tử mới phát hiện không được. Bất quá không quan hệ, như vậy mới tốt ngoạn." Ngồi ở trên phó điều khiển nữ nhân nói nói, nàng đáng người nóng bỏng, xuyên cực ít, đại mùa đông vẫn lỏa lồ đại phiến đại phiến sái được ngăm đen da thịt.

"Phía trước là địa phương nào?" Ngồi ở trên ghế sau một nhìn qua giống đầu lĩnh nhân hỏi.

Bên cạnh một mang khuyên tai, tóc che khuất nửa khuôn mặt thanh niên cầm một khối so bàn tay lược lớn hơn một chút máy tính ẩn vài cái, nói:"Thẳng hành ba mươi km tả hữu là một mảnh đồng ruộng, lúc này không có bóng người."

"Thông tri b tổ chuẩn bị chặn lại." Đầu lĩnh nhân phân phó nói.

Khuyên tai thanh niên lập tức đem mệnh lệnh phát ra.

Lái xe tài xế ngưng thần đuổi theo phía trước kia chiếc tốc độ cực nhanh chiếc xe, có chút lo lắng. Đối phương phát hiện truy tung về sau không có trốn vào nội thành, cũng không có phản hồi trong nhà, ngược lại là khai hướng trống trải không người khu vực, làm như vậy có lẽ là đoán được bọn họ tại đây hai phương hướng đều làm không biết, nhưng hiển

nhiên cũng là đối với chính mình cực có tự tin nhân vật mới sẽ lựa chọn con đường này.

Chỉ là một thị công an cục trưởng gia nhi tử, bên cạnh như thế nào sẽ trang bị nhân vật như vậy?

Đầu lĩnh nhân cũng không phải không có chú ý tới vấn đề này, nhưng hẳn hiển nhiên đối với chính mình bố trí càng có tin tưởng.

...

Dung Viễn đẩy cửa vào phòng, buông xuống trang được tràn đầy hai túi nilon, hà hơi, chà sát đồng được băng lãnh hai tay, sau đó hứng trí bưng bưng bải một bàn hẳn thích ăn gì đó. Cùng ký túc xá bên trong vài người khác đều về nhà đi, chỉ có hẳn còn lưu ở chỗ này, có thể nói muốn thế nào liền thế đó. Nhìn một bàn rác rưởi thực phẩm, Dung Viễn luôn luôn lạnh lùng trên mặt cũng không khỏi lộ ra vài phần sắc mặt vui mừng.

Từ lần trước ngộ độc thức ăn sự kiện về sau, hẳn đã cấm thực mấy thứ này rất lâu, dinh dưỡng lại khỏe mạnh đồ ăn nếu giá còn không cao mà nói, bình thường cũng liền ý nghĩa đừng nghĩ tại mỹ vị thượng nhiều làm xa cầu. Bất quá bị a thị không khí độc hại mấy tháng, hai ngày trước thân thể kiểm tra đo lường trung phát hiện hẳn kia yếu ớt sức chống cự đã bản ngược rất nhiều, dựa theo đậu Hà Lan thuyết pháp "Đây là đáng buồn thoái hóa", bất quá Dung Viễn rất cao hứng chính mình lại có thể ăn đến có hương vị gì đó .

Bất quá vẫn là không thể ăn quá nhiều, bằng không còn sẽ vào bệnh viện orz.

Dung Viễn mở ra TV, yên tĩnh ký túc xá bên trong lập tức có vài phần ồn ào hỗn loạn cùng nhân khí. Hẳn rửa tay, mở chai coca đổ vào trong chén, trong TV đang phát đến đây mặt không khí vui mừng một nhà già trẻ ôm quyền cùng kêu lên nói: "Tân niên khoái hoạt !"

Dung Viễn nâng nâng ly, cũng nói: "Tân niên khoái hoạt !"

TV trung già trẻ lớn bé bắt đầu chén qua chén lại cho nhau chúc phúc, thuận tiện cấp z quốc nổi tiếng một loại rượu để đánh quảng cáo, Dung Viễn giơ lên chiếc đũa, do dự không quyết -- là trước ăn gà chiên đầu? Vẫn là trước ăn chân giò hun khói?

Lúc này Đậu Hà Lan biến thành nhân hình từ trên vai hẫng nhảy đến trên mặt bàn, Dung Viễn thấy thế cười cười, nói: "Đậu Hà Lan, tân niên khoái hoạt."

Đậu Hà Lan trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại không có tiểu bộ dáng, nó ngẩng đầu, mắt to trung mạc danh có loại nghiêm túc cảm giác.

"Dung Viễn, Kim Dương có nguy hiểm." Nó nói.

...

Lúc này, xa ở ngoài ngàn dặm b ngoại ô thành phố khu, một chiếc ô tô đánh Tuyền nhi từ mặt đường phiêu đi ra ngoài, cắm vào bên cạnh đồng ruộng bên trong lẫn vài vòng mới dừng lại, hướng tới thiên không bốn bánh xe còn tại cô lỗ lỗ chuyển .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Truy Đuổi

Dung Viễn giơ chiếc đĩa cứng lại, hắt chớp mắt, phảng phất không có nghe hiểu đệ Hà Lan đang nói cái gì.

Nhưng đứng ở trên bàn đệ Hà Lan tình tường nhìn thấy, hắt đồng tử trong nháy mắt lui đến cực hạn.

Dung Viễn cứng đờ thời gian phi thường ngắn ngủi, ngắn ngủi đến nếu trước mặt là nhân loại mà nói khả năng sẽ đem này đều đương thành chính mình ảo giác. Trên mặt hắt thậm chí không có quá nhiều biểu tình biến hóa, chỉ là chậm rãi đem chiếc đĩa buông xuống đến, phóng tới trên mặt bàn thời điểm tay hắt thuận thế ấn một chút bàn, sau đó siết thành quyền đầu, như là muốn đem chính mình lo lắng cùng vội vàng xao động cảm xúc tất cả đều ấn xuống đi, như cũ vẫn duy trì băng như vậy lãnh tĩnh cùng lý trí, hắt thậm chí khắc chế chính mình thủ không có dùng quá lớn khí lực.

"Sao thế này?" Dung Viễn hỏi, như cũ là bình thường ngữ tốc, chỉ là từng câu từng từ âm điệu đều trở nên trầm chút.

Đệ Hà Lan không có lông tơ, nhưng nó trong nháy mắt lập tức lý giải ngôn ngữ nhân loại trung "Lông tơ dựng thẳng" Là chủng cái dạng gì cảm giác.

Nó cảm giác, Dung Viễn hiện tại bình tĩnh, giống như là đài phong xoáy khí trung tâm "Mắt", như là tích tụ không thể tính toán lôi điện ô hắc tầng mây, như là tỏa hơi nóng sắp phun trào núi lửa, hắt mặt ngoài càng là bình tĩnh, theo sau bùng nổ thời điểm liền sẽ càng trở nên cuồng bạo.

Đậu Hà Lan không có chậm trễ thời gian, lập tức liền tại trên mặt bàn phương điều ra một bộ hư nghĩ vệ tinh hình ảnh, nó không biết xâm nhập quốc gia nào quân sự vệ tinh, lúc này màn ảnh vừa lúc nhắm ngay sự phát địa điểm, rõ ràng độ phi thường cao, thêm quang não đối hình ảnh tức thời xử lý, Dung Viễn thậm chí có thể thấy rõ ràng trên quốc lộ mấy chiếc xe biến số xe. Đậu Hà Lan còn tri kỷ đem Kim Dương ở chiếc xe cố ý tiêu ra, mấy chiếc hắc xe vùn vụt tại đây chiếc bạch xe trước sau, ý đồ đem bọc đánh bức đình.

Dung Viễn nhìn thoáng qua, hỏi:"Đối phương xe tái hướng dẫn hệ thống có thể xâm lấn sao?"

"Không được." Đậu Hà Lan trả lời,"Mục tiêu phụ cận có quấy nhiễu khí."

-- chuẩn bị rất hoàn toàn, xem ra là vì phòng ngừa Kim Dương cầu viện. Nhưng có quấy nhiễu khí tại, hẳn cũng vô pháp cung cấp hữu hiệu giúp.

"Kim thúc thúc ở nơi nào?" Dung Viễn biết Kim Dương gia nhân ở b thị rất có năng lượng, nhưng giờ này khắc này, bọn họ e còn không có thu đến Kim Dương gặp nạn tin tức.

"Tại xx quân khu, làm người đi theo quan khán phòng khủng diễn tập, diễn tập kết thúc về sau cùng với quan binh cùng nhau quá niên." Đậu Hà Lan nói.

"Kim gia người khác đâu?" Dung Viễn hỏi.

Kết quả đậu Hà Lan tuần tra về sau phát hiện, Kim Dương tổ phụ tại cùng quốc gia người lãnh đạo cùng nhau đến d thị vấn an gặp tai hoạ quần chúng, năm trước d thị phát sinh một hồi địa chấn, gặp tai hoạ tình huống rất nghiêm trọng, lúc ấy a thị nhất trung còn tổ chức sở hữu sư sinh cùng nhau quyên tiền quyên vật; Kim Dương đại bá đang tại chủ trì tiếp đãi

ngoại quốc khách; Hãn tiểu thúc kinh thương, có tiền mà không có quyền, quá niên thời điểm bình thường là tại nhà mình năm sao cấp khách sạn mời một ít công ty viên công cùng nhau vượt qua.

"Cấp Kim thúc thúc phát tin tức, thuyết minh Kim Dương tình huống."
Dung Viễn làm ra quyết định.

...

Di động tại trong túi quần chấn động một chút, Kim Bách lấy ra vừa thấy, sắc mặt nhất thời đổi đổi.

Tại quan khán diễn tập trong đám người, hãn đứng ở dựa vào sau vị trí, cũng không dẫn nhân chú ý. Kim Bách hướng hơi chút rời xa đám người phương hướng đi hai bước, sau đó nhanh chóng phát một tin nhắn.

...

Một gian ktv trong ghế lô, hai tuổi trẻ nam nhân đang ôm microphone lang khóc quý hào, ghế salon trên ngồi mấy cái nam nữ hi hi ha ha đối với bọn họ giọng làm ra bình luận. Trong ghế lô hoàn cảnh rất sạch sẽ, không có đậm trang điểm mặt nữ hài, cũng không có như vậy đến ca hát nhân hội điểm rượu đồ uống, trừ nước sôi, cũng chỉ có chút ít trái cây sấy khô đồ ăn vặt.

Bọn họ đến nơi đây, thật giống như thật chỉ là vì đến ca hát mà thôi.

Nơi này tổng cộng bảy người, đều là hai mươi xuất đầu niên kỉ, nhưng lại không có bạn cùng lứa tuổi bình thường có nóng nảy cùng ngây ngô. Mỗi người thần thái đều rất thả lỏng, vô luận nam nữ, trần trụi trên cánh tay đều có kiên cố cơ nhục, trên mặt mang theo một loại bất đồng với người bình thường tự tin cùng sắc bén.

Chính giữa ngồi là một sắc mặt có chút tái nhợt trẻ tuổi nhân, hắn vẫn mang theo ôn hòa tươi cười nhìn mấy cái đồng bạn tại trêu ghẹo, tuy rằng không nói gì, nhưng mỗi người đều không tự giác tại chú ý hắn. Người trẻ tuổi bỗng nhiên cầm ra di động nhìn thoáng qua, nhướn mày.

"Lão đại, làm sao?" Bên cạnh lập tức có người hỏi, mọi người tất cả đều nhìn qua, liên đang tại ca hát hai người cũng ngừng lại.

Người trẻ tuổi biên đứng lên xuyên lên áo khoác, vừa nói:"Có người tìm ta đệ đệ phiền toái, ta được đi nhìn một chút."

"Dựa vào a, còn có người dám tìm lão đại đệ đệ phiền toái? Không thể dễ dàng tha thứ ! các huynh đệ sao gia hỏa !" Bên cạnh một mắt nhỏ trẻ tuổi nam nhân lập tức ồn ào nói.

"Còn cần người nói !" Bên cạnh tóc ngắn nữ hài trừng mắt nhìn hắn một cái. Sớm ở hắn mở miệng trước, tất cả mọi người cùng nhau đứng lên, một phút đồng hồ không đến liền thu thập sẵn sàng đi theo được xưng là lão đại trẻ tuổi nhân mặt sau cùng nhau rời đi, đi ở mặt sau cùng một còn từ sau lưng đem thương rút ra kéo ra bằng đạn nhìn thoáng qua, lại treo về.

...

"Người lái xe là ai?"

Đậu Hà Lan phát xong tin tức về sau, Dung Viễn đã nhìn ra bạch xe tài xế xe kĩ không tầm thường, không khỏi hỏi.

"Alan · Neal." Đậu Hà Lan lập tức cấp ra đáp án.

"Nguyên lai là hắn." Dung Viễn nhớ tới lần trước gặp nạn khi Alan · Neal quyết tuyệt quyết đoán, không khỏi gia tăng vài phần tin tưởng,"Nếu là hắn mà nói, khẳng định sớm liền phát hiện quấy nhiễu nhiều khí vấn đề, nhất định sẽ nghĩ biện pháp giải quyết. Đậu Hà Lan, duy trì liên tục ném thử nổi

tiếp, tín hiệu quấy nhiễu khí vừa đình chỉ tác dụng, lập tức khống chế đối phương chiếc xe !"

"Vâng."

Dung Viễn hai tay mười ngón giao nhau để tại cằm tiền, chăm chú chú ý tình thế phát triển. Sự phát đột nhiên, hẳn ngoài tầm tay với, chỉ có thể trông cậy vào Alan · Neal tựa như hẳn đoán tưởng như vậy cũng không phải một nhân vật đơn giản .

Dung Viễn không có phát hiện, hẳn hiện tại thủ thế, rất giống là cầu nguyện.

Lúc này vệ tinh trên hình ảnh biểu hiện, giống như là một hồi vô thanh Hollywood đại phiên. Chỉ là càng chân thật, cũng càng tàn khốc.

Một chiếc bạch Xa Hòa ba chiếc hắc trước xe sau truy đuổi, tại trải qua một chỗ rẽ khi một chiếc hắc xe từ phía sau vượt qua, cùng bạch xe cùng chạy song song, sau đó mạnh hướng bên phải đánh tới !

Bạch xe tựa hồ sớm liền đoán được hẳn sẽ làm như vậy, trước một bước đột nhiên giảm tốc, hắc xe đụng nghiêng phương hướng. Bạch xe bị kiềm hãm sau lại đột nhiên gia tốc, tại hắc xe trắc phía sau va chạm !

Hình ảnh trông được đi lên thậm chí có loại nó va chạm cường độ cũng không tính lớn cảm giác, nhưng hắc xe lại quay cuồng bay lên ! bạch xe liền từ nó chính phía dưới lái qua. Hắc xe ở không trung lăn hai vòng, sau đó ba rơi trên mặt đất, trực tiếp nóc xe bị đè ép, thân xe còn không cam lung lay hai phát.

Theo sau hai chiếc hắc xe phản ứng phi thường đúng lúc, đều tránh ra không trung phi xa tập kích, nhưng trong đó một chiếc xe trực tiếp chạy đến bên cạnh đồng ruộng trung, một lát sau mới tập hợp lại lại đuổi theo.

Mà lúc này tại bạch trước xe giao lộ đột nhiên lại toát ra bốn chiếc hắc xe chặn lại, bạch xe tốc độ xe không giảm phản tăng, cự ly càng ngày càng gần ! tại dựa vào gần chặn lại hắc xe thời điểm bạch xe đột nhiên thân xe giống như nhảy một chút, sau đó hắc trong xe nhân phát hiện kia cũng không phải chính mình ảo giác, bởi vì bạch xe một bên đột nhiên đạn lên đến, toàn bộ thân xe cơ hồ là trắc lập từ hai chiếc hắc xe khe hở trung lái qua !

Hắc xe tài xế như là đều bị sợ ngây người, tương hướng chạy hai chiếc xe oanh vừa xuống xe đầu vừa lúc va chạm, đuôi xe như là bị áp lên đến cầu bập bênh như vậy đạn lên đến lại rơi xuống đất, lại vừa thấy, đầu xe hoàn toàn bị đụng thành một đồng sắt vụn.

Dừng ở mặt sau một chiếc xe phanh lại không kịp đụng vào tiền một chiếc mặt sau, nhưng bởi vì đã giảm tốc rất nhiều duyên cố bị thương tựa hồ không nghiêm trọng lắm, còn có người rất nhanh liền mở cửa xe chạy ra xem xét người bị thương. Còn lại ba chiếc xe nhất quyết không tha, thay đổi phương hướng lại đuổi theo.

"Liên lên !" Đậ Hà Lan lập tức thông báo.

"Ân." Dung Viễn cũng không ngoài ý muốn, chung quy phía trước đuổi theo bạch xe ba chiếc xe lúc này đã toàn bộ buông tay tiếp tục truy đuổi, quấy nhiễu khí khăng định liền ở trong đó trên một chiếc xe. Có lẽ quấy nhiễu khí tại vừa rồi va chạm trung hư hao, có lẽ là bởi vì bọn họ chính mình có thông tin cần cho nên bị đóng kín, tóm lại liên thông là chuyện sớm muộn.

Hắn nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới cảm giác trong lòng bàn tay có chút đau, cúi đầu vừa thấy, nguyên lai lòng bàn tay đã khấp ra vài đạo thâm thâm Nguyệt Nha ấn, nếu không phải hắn móng tay luôn luôn tu bổ thật sự đoan, chỉ sợ lúc này đã chảy ra huyết .

Dung Viễn không lưu tâm, ngẩng đầu đối đậ Hà Lan nói:"Đem xuống xe người nọ tướng mạo quay chụp xuống dưới, điều tra rõ thân phận, khống chế bọn họ chiếc xe, một không lưu."

Đậ Hà Lan ngây ngẩn cả người, chần chờ hỏi:"Người là nói..."

"Người biết ta ý tứ." Dung Viễn thản nhiên nói.

"Nhưng là..." Đậ Hà Lan còn tưởng nói cái gì, nhưng nhìn thấy Dung Viễn lúc này ánh mắt, sau đó cúi đầu nói: "Vâng."

...

"Kỳ quái, giống như không đuổi theo." Alan · Neal xem xem kính chiếu hậu, có chút nghi hoặc nói, chung quy đối phương vừa rồi giống chó điên không chết không ngừng bộ dáng, không đạo lý tại còn có chiến lược thời điểm buông tay.

Kim Dương sắc mặt trắng bệch, tay trái ấn ngực, chịu đựng nôn mửa dục vọng, đã nói không ra lời . Đây một đường tại xóc nảy trung hấn căn bản không có thấy rõ Alan · Neal là như thế nào đột phá vòng vây, chỉ cảm thấy chính mình như là cười ở một đầu điên cuồng trâu rừng trên người tung tăng nhảy nhót, một lát Phi Thiên một lát không trọng, có vài lần hấn đều cảm giác hôm nay muốn chết ở đây .

Alan · Neal cũng không trông cậy vào Kim Dương có thể cho hấn cái gì hữu dụng đề nghị, hấn thả chậm tốc độ xe quan sát một lát, phát hiện thật không ai đến truy bọn họ, chỉ có thể lòng tràn đầy nghi hoặc tha con đường hồi nội thành.

Tại bọn họ phía sau đã nhìn không tới địa phương, mấy chiếc hắc xe đứng thành một đoàn, phía trước chạy xuống xe nhân bị chen tại thân xe trung gian, đã không có khí tức. Màu vàng xằng tí tách trên mặt đất tích

một bãi, một lát sau, một đoàn hỏa diễm hô toát ra đến, trong chớp mắt liền đem mấy chiếc xe khóa đi vào.

"Oành !"

...

"Mặt sau giống như có cái gì thanh âm." Khôi phục vài phần Kim Dương lòng còn sợ hãi về phía sau xem xem.

"Phải không, ta như thế nào không có nghe đến." Alan · Neal mắt nhìn kính chiếu hậu, nhìn thấy phía sau trong bóng đêm bốc lên màu da cam ánh lửa cùng vọt lên khói đen, nghĩ: Chẳng lẽ kia hai chiếc xe bạo tạc ?

Hắn nơi nào có thể tưởng được đến, bạo tạc ánh lửa trung lan đến gần là sở hữu tham dự truy kích bọn họ chiếc xe.

Bóng đêm dần sâu, mắt thấy ly nội thành càng ngày càng gần, Alan · Neal buộc chặt thần kinh cũng thả lỏng một ít. Nhưng nội thành đến, ý nghĩa phiên trực giao cảnh cũng nhiều . Một giao cảnh nhìn thấy bọn họ này chiếc xe phía trước phía sau va chạm thảm trạng, nâng tay đem xe ngăn cản xuống dưới. Mặt sau cùng một chiếc xe tải cũng tự giác đình đến bên cạnh trên đường xe chạy.

"Xem ra chúng ta về nhà phía trước phải trước đi một chuyến giao cảnh đội ." Alan · Neal đối Kim Dương cười khổ mà nói một câu, sau đó kéo ra cửa xe xuống xe chuẩn bị đi theo đối phương thương lượng.

"Ca đất." Quen thuộc một tiếng vang nhỏ, khiến Alan · Neal cả người đều cứng lại.

Mấy chỉ tối om hòng súng đang từ bên cạnh chỉ hấn, nhất là ngồi ở xe tải cạnh cửa trên chỗ ngồi nhân, hấn trong tay cầm một cây tự động súng tiểu liên, bắn tốc cao tới 900 phát mỗi phút.

Bên kia, "Giao cảnh" Đã kéo ra phó điều khiển cửa xe, chỉ Kim Dương đầu khiến hấn cời bỏ dây an toàn chính mình xuống dưới.

Alan · Neal thấy thế, chỉ phải buông tay chống cự, chậm rãi giơ lên hai tay, tùy ý bọn họ đem chính mình hai người trói tay sau lưng lên.

...

Hơn mười phút về sau, một chiếc xe dừng ở nơi này, mấy người nhảy xuống xem xét một phen dấu vết sau, báo cáo nói: "Lão đại, nhân bị cướp đi. Bất quá xem ra không có hạ sát thủ."

Đầu lĩnh trẻ tuổi nhân trên mặt thần sắc có chút lo lắng, nói: "Tiếp tục truy tung, nhưng không cần đem nhân bức nóng nảy, miễn cho chó cùng rút giậu."

"Minh bạch !"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thằng Thẩn

Lúc này Dung Viễn bởi vì vệ tinh hình ảnh tại buổi tối mất đi tác dụng, sự phát địa điểm lại không có theo dõi, ngược lại là không có trước tiên phát hiện tình thế lại phát sinh biến chuyển biến hóa.

Hắn cũng không có tâm tư lại ăn cái gì hoặc là xem trong TV càng ngày càng không thú vị tiết mục, đóng TV, đem trên bàn kia một đồng rác rưởi thực phẩm đều thu thập lên đến, đem mấy thứ nhu yếu phẩm như ví tiền đẳng nhét vào trong túi áo, mang hảo bao tay khăn quàng cổ, cuối cùng lại mang theo đệ Hà Lan xách thực phẩm túi khóa cửa đi ra ngoài.

"Dung Viễn, người muốn đi chỗ nào?" Đệ Hà Lan bái khăn quàng cổ thượng tế mao tuyến nói. Bởi vì đêm trừ tịch trên đường nhân rất ít, nó cũng liền không có vì giấu người tai mắt biến thành bluetooth tai nghe bộ dáng, liền đem tiểu thân thể bọc ở Dung Viễn trong khăn quàng cổ.

"Hồi a thị." Dung Viễn nói.

"Vì cái gì? Người không phải tính toán tại Đông lệnh doanh chấm dứt trước không quay về sao?" Đệ Hà Lan hỏi.

"Trước khác nay khác." Dung Viễn lo lắng nói: "Dương Dương một lần lại một lần bị nhìn chăm chăm, nhất là tại b thị đều có người dám động thủ, việc này tuyệt không đơn giản. Một lần này tuy rằng bình an vượt qua, nhưng nếu không làm rõ nguyên nhân, rất nhanh còn sẽ có lần thứ ba lần thứ tư. Chỉ có nhiều ngày làm tặc, nào có nhiều ngày đề phòng cướp ? Thời gian dài, khẳng định sẽ gặp chuyện không may."

"Cho nên người hời a thị, là muốn đi tìm Polassar · Bồ Lỗ Đặc." Đậu Hà Lan bưng tỉnh đại ngộ. Polassar · Bồ Lỗ Đặc là lần trước ý đồ chế tạo tai nạn giao thông giết chết Kim Dương dã lang tiểu đội trung hắc nhân trắng hán, cũng là lúc trước đi đến a thị năm chỉ dã lang trung duy nhất sống sót một, trọng thương về sau tại a thị đệ nhất bệnh viện trọng chứng giám hộ thất trị liệu, mấy ngày hôm trước mới chuyển dời đến phổ thông phòng bệnh. Cảnh sát tuy rằng chứng thực hắc là giết người án cùng tai nạn giao thông án làm chủ, lại vẫn không có cách nào từ hắc trong miệng lấy được hữu dụng tình báo.

"Không sai, hắc là ta hiện tại có thể tìm đến, có khả năng nhất biết nội tình người."

Dung Viễn đi ra s thị đại học sân trường, đứng ở ven đường thò tay đón xe. Nhưng lúc này, trên đường dừng nói xe taxi trống, còn tư gia xe đều thiếu. Dung Viễn đợi hơn nửa ngày, mới có một chiếc màu đen tư gia xe dừng ở bên cạnh, xe chủ tỏ vẻ có thể đưa hắc đoạn đường, Dung Viễn lúc này mới có thể đi hướng nhà ga.

Đến nhà ga về sau mới phát hiện, gần nhất một chuyến đi hướng s thị vé xe đã chỉ còn lại có 3 trương vé đứng. Dung Viễn cũng không để ý cái gì hưởng thụ, nhanh chóng tại đây mấy tấm đều bán xong phía trước đem phiếu mua xuống đến, đợi vài phút đợi xe thính liền thông tri có thể kiểm phiếu vào trạm.

Tết âm lịch cứ việc không phải một năm niên sơ, lại là z quốc nhân truyền thống tân niên, ở lúc này, mặc kệ rời nhà bao nhiêu xa du tử đều sẽ tận khả năng nghĩ biện pháp về nhà đoàn viên, chẳng sợ đoàn viên thời gian khả năng chỉ có ba năm ngày. Có rất nhiều phía trước không có cướp được phiếu nhân tại giao thừa buổi tối tài năng thừa xe lửa về nhà, bởi vậy tại đây cá biệt xử đều thập phần lạnh lùng buổi tối, chỉ có nhà ga biến người tấp nập, so bình thường còn muốn chen lấn vài lần. Cứ việc Dung Viễn hai

tay trống trơn một thân thoải mái, nề hà người khác đều bao lớn bao nhỏ dắt cả nhà đi, cho nên hẳn cũng là phí hạo đại kinh mới lên xe lửa.

Đại khái bang nhân bang nhiều sẽ sinh ra quán tính, Dung Viễn vừa lên xe lửa, nhìn thấy một có tuổi phụ nữ thử vài lần đều chưa biện pháp đem rất trọng rương hành lý phóng tới hành lý trên giá, đại khái cũng là da mặt mỏng ngượng ngùng cầu người, cấp mặt đều đỏ lên, Dung Viễn theo bản năng liền thuận tay giúp nàng lấy một tay đem rương hành lý đẩy lên đi. Bang hoàn về sau Dung Viễn chính mình liền ngốc: Đối hẳn không có được đến [công đức bộ] phía trước hẳn sẽ thuận tay hỗ trợ sao?

Phụ nhân phóng hạo hành lý về sau nhẹ nhàng thở ra, từ trong bao cầm ra mấy cái lê muốn tặng cho hẳn ăn. Đang tại tự hỏi nhân sinh Dung Viễn kiên định cự tuyệt . Hẳn phục hồi tinh thần, gặp người ở đây thật sự nhiều, quay người đi toa ăn -- lên xe phía trước, hẳn liền cố ý tuyển ly toa ăn gần nhất thùng xe.

...

Hai thành thị ở giữa chỉ có vài giờ xe trình, sắc trời còn không có phóng bạch, Dung Viễn cũng đã đứng ở đệ nhất bệnh viện công.

Lúc này hẳn đã khởi động nghĩ thái y, biến thành một tướng mạo phổ thông thanh niên nam nhân. Về phần đệ Hà Lan, nó sớm đã biến thành tai nghe bộ dáng, đối bệnh viện theo dõi toàn diện khổng chế trạng thái bên trong.

"Mười lăm giây về sau từ trái trắc tiến vào, dựa vào thụ hành tẩu." Đệ Hà Lan tại Dung Viễn bên tai nhỏ giọng nói.

Mười lăm giây về sau, phòng bảo vệ bên trong điện thoại đột nhiên vang lên, bảo vệ cửa cúi đầu đi tiếp điện thoại, Dung Viễn ấn co duỗi môn leo vào đi, động tác nhẹ nhàng tựa như một con mèo như vậy. Sau đó dựa vào thụ như chạm thực ra thì mau đi vào, tại cây cối bóng ma che dưới, cực

ít mấy cái sáng sớm ở trong sân rèn luyện bệnh nhân không có một nhìn thấy hẩn thân ảnh.

Bệnh viện theo dõi bố trí thực sung túc, nhất là tại bệnh viện đại lâu bên trong cơ hồ không có theo dõi góc chết, nhưng lúc này, này mấy theo dõi máy ghi hình đều biến thành Dung Viễn tai mắt. Đậu Hà Lan có thể khống chế được máy ghi hình chuyển động, đồng thời cũng có thể tình tường phát hiện hẩn phía trước trên đường hay không có người, tổng tại chuẩn xác nhất thời gian cho hẩn chỉ ra chính xác nhất đường. Tại nó hiệp trợ dưới, cứ việc lúc này bệnh viện đã là người đến người đi, nhưng Dung Viễn lại không có xuất hiện ở bất cứ một người trong tầm mắt, đồng thời theo dõi bình thường vận hành trung, theo dõi hình ảnh trong cũng không có một chỗ ghi xuống hẩn bóng dáng.

Cứ việc nghĩ thái y đã cam đoan Dung Viễn chân thật diện mạo sẽ không lộ ra ngoài, nhưng hẩn vẫn là cẩn thận lựa chọn không lưu lại bất cứ dấu vết cung cấp sau điều tra nhân viên.

Mười phút sau, Dung Viễn đến Polassar · Bồ Lỗ Đặc phòng bệnh ở tầng. Bởi vì bệnh nhân thân phận đặc thù, tính nguy hiểm rất lớn, này một tầng lầu chỉ an bài hẩn một bệnh nhân, tại hẩn phòng bệnh ngoại thủ hai danh cảnh sát, phòng bệnh nội còn thủ một người.

Dung Viễn tựa vào góc rẽ, hướng trên đầu bộ một phòng độc mặt nạ bảo hộ, tay duỗi ra liền trống rỗng xuất hiện một trong suốt bình thủy tinh, trong bình trang một ít vô sắc trong suốt chất lỏng. Hẩn cầm ra vừa mượn gió bẻ măng sờ đến một chỉ ống tiêm, cắm vào trong bình rút ra trong suốt chất lỏng, sau đó kim tiêm vươn ra góc, ngón cái nhẹ nhàng đẩy.

Nếu có nhân có thể thấy kia vài trong suốt chất lỏng mà nói, là có thể nhìn thấy chúng nó tại tiếp xúc không khí về sau nhanh chóng hoá khí, từ mấy tiểu tích tại cực ngắn thời gian bên trong bành trướng khuếch tán, hơn nữa hướng vô tri vô giác cảnh sát tràn ngập mà đi. Vốn vẹn ba năm giây

sau, hai danh ngồi ở phòng bệnh cố gắng sát thân thể lung lay, cúi đầu tựa vào trên tường ngủ, trong đó một thậm chí đánh tiểu hô lỗ.

Dung Viễn thừa dịp trong ống tiêm chất lỏng còn không có hoàn toàn bốc hơi hoàn, bước nhanh đi qua đây ra cửa phòng, bên trong cảnh sát vừa ngẩng đầu vọng ngoại xem, ẩn thân phía sau cửa Dung Viễn cũng đã đem thôi miên chất lỏng tiêm vào đi vào.

Nghe được bên trong truyền đến "Phù phù" Một tiếng, Dung Viễn yên tâm mà đẩy cửa đi vào, xem kia cảnh sát đã nằm trên mặt đất ngủ, liền cũng không quản, đến buồng vệ sinh tiếp một chậu nước, trực tiếp quay đầu ngã vào trên giường bệnh Polassar · Bồ Lỗ Đặc trên người.

Hắc nhân trắng hán cả người giật nảy mình, lập tức tỉnh lại. Đây chính là loại này mới có thể công đức thương thành hồi đoái đến thôi miên chất lỏng chỗ hỏng, thôi miên mau, giải được càng nhanh, nếu tại ngày mưa đã ngoại, kia liền hoàn toàn không có tác dụng.

Hắc nhân trắng hán xem hắn trên mặt mặt nạ phòng độc, lại xem xem đồ ở trên mặt đất cảnh sát, lập tức liền minh bạch tình cảnh hiện tại, ra vẻ trấn định hỏi: "Người là người nào? Có cái gì mục đích?"

Dung Viễn lười cùng hắn lời vô nghĩa, hắn dè lại trọng thương không thể phản kháng hắc nhân trắng hán, lại lấy ra nhất tề thuốc chích, đem bên trong màu lam nhạt chất lỏng từ hắn nơi cổ đều tiêm vào đi. Loại này thuốc chích sinh ra tác dụng thời gian chậm một chút, qua mười mấy giây, hắn nhìn thấy đối phương ánh mắt dần dần tan rã.

"Người tên là gì?" Dung Viễn hỏi.

"Polassar · Bồ Lỗ Đặc." Hắc nhân trắng hán thần chí không rõ dùng tiếng Anh hồi đáp.

"Các người vì cái gì muốn ám sát Kim Dương?" Dung Viễn hỏi ra hần quan tâm nhất vấn đề.

...

Alan · Neal từ trong hôn mê tỉnh lại, đầu tiên liền cảm thấy bụng một trận đau đớn. Hắn có chút gian nan nâng lên nửa người trên xem xem. Hắn cùng Kim Dương đang bị nhân quan tại một hôn ám trong kho hàng, kho hàng trên tường chỉ có một rất nhỏ cửa sổ, cứ như vậy còn trang lan can sắt, liên lớn một chút miêu đều chui không ra ngoài. Trong kho hàng rất sạch sẽ, sạch sẽ đến liên chỉ háo tử tiến vào đều tìm không đến đồ ăn, đại khái là sợ bị bọn họ lợi dụng cái gì công cụ cấp chạy đi . Ngoài ra còn có một người nằm ở góc tường, trên người có vết máu, không biết là chết hay sống. Nương sáng sớm mỏng manh tia sáng, Alan · Neal nhìn thấy người nọ đủ mọi màu sắc tóc cùng càng thêm punk phong áo da, phỏng đoán là nhà ai hoàn khổ đệ tử.

"Kim Dương ! Kim Dương !" Alan · Neal không lại nhìn người nọ, nhẹ giọng hô. Kim Dương không có phản ứng, hắn cọ qua ghé sát vào nhìn nhìn Kim Dương, không có ngoại thương, hô hấp đều đều, nghĩ đến hắn là không có việc gì.

Lại hô vài tiếng, Kim Dương hừ một tiếng tỉnh lại, sau đó liền lập tức thống khổ cuộn lại một chút. Phía trước những người đó bắt cóc bọn họ thời điểm vì phòng ngừa sinh biến, một người một quyền đem bọn họ hai người tất cả đều đánh choáng. Đối phương xuống tay rất nặng, Alan · Neal kinh nghiệm rèn luyện có thể nhịn xuống đến, Kim Dương liền cảm giác rất đau.

May mà một lát sau, Kim Dương cũng hoãn lại đây. Nhìn thấy chung quanh hoàn cảnh, hắn thập phần áy náy:"Xin lỗi, Neal, nếu không phải ta mời người nhìn xuân văn, cũng sẽ không phát sinh như vậy sự."

Alan · Neal trấn an cười cười: "Người là hảo ý, có cái gì hảo giải thích ?"

Kim Dương nghe vậy càng áy náy, nói: "Nhưng là... Những người này, hẳn là hướng về phía ta đến. Lại liên lụy người cũng gặp được nguy hiểm, ta..."

"Nếu là nguyên nhân này, người liền lại càng không cần giải thích ."
Alan · Neal ngắt lời hẳn, cười khổ nói: "Bởi vì ta vốn chính là phái đến bên cạnh người bảo vệ người nhân. Khiến người bị bọn họ bắt lấy, là của ta thất trách."

"Cái gì?" Kim Dương sửng sốt -- bảo hộ hẳn người? Chẳng lẽ nói...

"Một lần nữa giới thiệu một chút, ta thực ra không gọi Alan · Neal."
Trước mặt nam nhân cứ việc bị chặt vật cột lấy, nhưng vẫn là làm ra có thể bị tin cậy biểu tình đến, hẳn có chút trịnh trọng nói: "Ta gọi Chu Vân Trạch."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nguyên Do

Một danh đáng người kiều tiểu nữ hộ sĩ bưng hôm nay muốn cấp bệnh nhân uống thuốc cùng thoa ngoài da được vật, cước bộ nhẹ nhàng từ thang lầu đi lên đến, vừa qua khỏi góc, nàng liền thấy được tựa vào trên tường ngủ say sưa hai danh cảnh sát.

Hộ sĩ cười khẽ một chút, nàng mỗi lần đến thời điểm đều nhìn thấy này mấy cảnh sát như là vĩnh viễn sẽ không mệt mỏi như vậy thủ vệ, khó được bọn họ cũng có ngủ gật thời điểm, này làm cho này tuổi trẻ tiểu cô nương cảm thấy gấp bội thân thiết.

Nàng biết này mấy cảnh sát cả ngày ở trong này thủ cũng rất vất vả, thiện lương nghĩ có thể làm cho bọn họ ngủ nhiều một lát cũng tốt, liền không có đem hai người đánh thức, trực tiếp thò tay đi đẩy phòng bệnh môn. Ngón tay vừa đụng tới đem tay, tiểu hộ sĩ bỗng nhiên cảm giác không đúng, một người sẽ ngủ còn chưa tỉnh, như thế nào hai người đều ngủ đâu? Bình thường ngay cả ngáp đều không đánh nhân, như thế nào cổ tình tại hôm nay đều bỏ rơi nhiệm vụ đâu?

Tiểu hộ sĩ nghĩ nghĩ, thân thể không khỏi hơi hơi phát run, ngay cả trên tay trong khay gì đó đều đình đình đang đang bính loạn vang. Nàng vội vàng trao ổn khay, xoay người bước nhanh rời đi, đến mặt sau thậm chí chạy lên.

...

Cảnh sát rất nhanh liền đến. Bệnh viện sở hữu cửa ra vào đều bị phong tỏa, Âu Dương Duệ mang theo một đội người tới tầng năm, hấn ánh mắt nhất sử, đội viên nhanh chóng tản ra phần mình canh giữ ở trong hành lang bất đồng xạ kích điểm xử, có hai danh võ cảnh quá khứ đem mê man cảnh sát tha đi, Âu Dương Duệ cùng Giang Tuyền tay cầm thương đứng ở môn hai bên, Âu Dương Duệ tay trái khoát lên trên tay nắm cửa, cùng Giang Tuyền liếc nhau, gật gật đầu, mạnh mẽ cửa ra, hai người đồng thời xông vào đi dùng súng chỉ vào bên trong.

Trừ trên giường Polassar · Bồ Lô Đặc, dưới đất mê man cảnh sát, trong phòng không có người khác.

Hai người lại đề phòng đem toàn bộ phòng bệnh đều điều tra một lần, bao gồm sau cánh cửa, gầm giường cùng buồng vệ sinh, nhưng lại không thu hoạch được gì. Giang Tuyền tiến lên xem xét một chút, cảnh sát không có cái gì sợ, chỉ là tại hô hô ngủ say. Nhưng nằm ở trên giường Polassar · Bồ Lô Đặc liền không có như vậy hảo vận .

Màu trắng chăn đem hấn cả người đều che tại bên trong, dựa vào thượng bộ địa phương bị đại phiến huyết sắc nhiễm đỏ tươi, một phen nhiễm huyết dao giải phẫu bị thẳng tắp cắm ở mặt trên. Giang Tuyền đăng chụp hảo ảnh chụp về sau, đội bao tay nhổ xuống dao giải phẫu, nhẹ nhàng xốc lên chăn, hấn nhân trắng hán ánh mắt mở đại đại, trong mắt không có sợ hãi, chỉ có mê loạn cùng mờ mịt. Hấn cần cổ động mạch chủ bị cắt đoạn, huyết lưu nơi nơi đều là.

Giang Tuyền thối lui vài bước nhượng pháp y tiến lên kiểm tra, hấn xem Âu Dương Duệ ngón tay sờ gối đầu, như có đăm chiêu, liền đi quá khứ hỏi:"boss, có cái gì phát hiện?"

"Này trên giường rất ướt... Không riêng gì huyết, hung thủ tại giết hấn phía trước còn bát thủy." Âu Dương Duệ cũng không quay đầu lại phân phó cấp dưới,"Tiểu Triệu, người đi cấp Đông Tử bọn họ bát bồn thủy thử xem."

Người bình thường bị mê được mê choáng về sau tát nước là sẽ không tỉnh, tại được hiệu qua phía trước thậm chí ở trong nước chết đuối đều sẽ không tỉnh. Bất quá Triệu Mộng chỗ tốt chính là chẳng sợ không hợp lý mệnh lệnh nàng cũng không hỏi vì cái gì, nghe vậy lập tức đáp: "Vâng !" sau đó liền lập tức đi chấp hành.

Giang Tuyền nói:"Ta không có nghe nói qua nào chủng mê được bát thủy liền có thể lập tức tỉnh ."

"Nhưng hung thủ làm như vậy, nếu không phải vì hỏi khẩu cung, còn có thể là xuất phát từ cái gì nguyên nhân?" Âu Dương Duệ hỏi ngược lại, sau đó nhìn người chết mặt, nhíu mày hỏi:"Hắn ánh mắt như thế nào như vậy kỳ quái?"

"Khả năng là dùng trí huyễn tề hoặc là phun chân tề." Giang Tuyền nói:"Người chết trên người không có khác ngoại thương, hung thủ muốn hỏi khẩu cung mà nói, khẳng định là mượn dùng được vật thủ đoạn."

"Không sai." Pháp y Trình Húc Quang kiểm tra hoàn, đứng lên nói:"Từ cơ nhục tình huống đến xem, này nhân tại bị sát thời điểm cũng ý thức hỗn loạn, không có ý thức được đối phương muốn hạ sát thủ. Hơn nữa này hung thủ xuống tay tinh chuẩn được đáng sợ."

"Nói như thế nào?" Âu Dương Duệ hỏi.

"Người xem, hắn vì phòng ngừa người chết máu tươi đến chính mình trên người, là cách chặn ám sát ." Trình Húc Quang đem chân một lần nữa che tại Polassar · Bồ Lỗ Đặc trên người, chỉ có thể nhìn đến đại khái nhân thể hình dáng, Trình Húc Quang ngón tay gầy gầy, có thể nhìn thấy trên chân một nho nhỏ đâm xuyên cửa động. Hắn nói:"Đổi là các người, dao giải phẫu xuyên qua chân, cắt đứt hắn cổ dễ dàng, cắt đứt động mạch cũng không có vấn đề, nhưng người có thể hay không tại tinh chuẩn đâm thủng

động mạch chủ đồng thời, một chút không thương đến chỉ cách mấy millimet tĩnh mạch mạch máu cùng vai lười cốt cơ?"

Âu Dương Duệ trầm mặc một lát, quay đầu nhìn về phía Giang Tuyền, nói:"Loại này thủ pháp, ngược lại khiến ta nghĩ đến một người."

Giang Tuyền cười khở,"Nếu là ám sát Vương Xuân Sơn cái kia hung thủ mà nói," Hắn nhìn về phía chung quanh bận rộn thu thập vân tay thu thập chứng cứ đồng nghiệp, nói:"Quạ đen e sẽ không lưu lại bất cứ chứng cứ cho chúng ta."

"Này nhưng không nhất định." Âu Dương Duệ rất có kiên nhẫn,"Cẩn thận mấy cũng có sai sót, xuống tay số lần nhiều, cuối cùng sẽ có hấn lộ ra dấu vết thời điểm."

...

"Mười ức lệnh truy sát?"

Kim Dương trừng lớn ánh mắt, đối với chính mình sở nghe được này danh từ tỏ vẻ khó hiểu.

Hôm nay một ngày này dứt khoát qua được rất kích thích -- phi xa, đua xe, bị đoạt chỉ đầu, bị đánh choáng, bị bắt cóc, tại không biết địa phương nào tiểu trong kho hàng tĩnh lại, bên cạnh tin cậy bằng hữu cùng tôn kính sư trưởng biến hóa nhanh chóng, thế nhưng thành năm vùng tại bên người thần bí bảo tiêu, còn nghe được như vậy một huyền khốc danh từ, Kim Dương cảm giác chính mình đầu óc đều thành tương hồ.

"Ta ta... Ta đáng giá mười ức?" Kim Dương phản ứng đầu tiên là này. Muốn nói hấn đường muội còn có khả năng, chung quy tiểu thúc gia tài sản tổng giá trị trên trăm ức, lúc nào hấn cũng như vậy đáng giá đâu?

"Không chỉ là người một."

Tên giả "Alan · Neal", thực tế gọi Chu Vân Trạch này nam nhân nói nói. Hắn cho rằng lấy Kim Dương tình cảnh hiện tại, lại gạt hắn đã không có tất yếu, ngược lại khả năng sẽ bởi vì không lý giải tình huống mang đến không cần thiết nguy hiểm. Vì thế hắn lựa chọn tính nói cho Kim Dương một bộ phận tình hình thực tế.

"Chuyện này muốn theo hai năm trước nói lên. Hai năm trước, tại trải qua thời gian dài năm vùng điều tra thủ chứng về sau, a thị, b thị liên hợp duyên hải quanh thân năm tỉnh, khai triển một lần đại quy mô tảo độc hành động. Công an, giao thông, lâm nghiệp, hải quan, hàng không các ngành phối hợp thiêm điện đột kích, tại không đến một tháng thời gian bên trong tiêu diệt chế độ buôn lậu thuốc phiện đội hơn một trăm, thu được thuốc phiện một tấn nhiều, chế độ độc học phẩm gần trăm tấn, tảo bộ thuốc phiện phạm tội hiểm nghi nhân hơn ba ngàn danh, phá hoạch nhiều khởi đại án yếu án."

Khi cách hai năm, Chu Vân Trạch nói lên chuyện này khi như cũ không ngừng được trong giọng nói kích động cùng kêu ngạo, hiển nhiên hắn cũng là lúc trước chuyện này trực tiếp kẻ tham dự.

"Lúc ấy, phạm tội đội trung có một bộ phận nhân cầm giới phản kháng, bị cảnh sát trực tiếp đánh gục. Trong đó có một danh ngoại quốc người chết, cảnh sát phát hiện đối phương lên vào nhập cảnh, hơn nữa bình thường sử dụng đều là giả tạo giấy chứng nhận, không có tra ra hắn chân thật thân phận đến, chỉ tưởng một ngoại quốc độc phiến. Lúc ấy sự tình quá nhiều, liền đem truy tra hắn thân phận nhiệm vụ tạm thời áp sau. Không nghĩ tới, người này dĩ nhiên là 1 quốc trùm ma túy Mora con một."

Kim Dương nghe được nhập thần, đến nơi đây xen mồm hỏi: "Cho nên, hiện tại là hắn tại trả thù sao? Người kia là bị ta ba đánh gục ?"

Nhưng Chu Vân Trạch lại lắc lắc đầu nói: "Không biết. Mora truy tra hai năm giết chết hắn con một cảnh sát thân phận, kết quả vẫn không có

điều tra ra. Hành động tố bảo mật công tác làm được rất tốt, cho dù là cảnh sát bên trong, biết người kia thân phận chỉ sợ cũng sẽ không vượt qua năm người."

"Sau này Mora trở nên càng thêm điên cuồng. Hắn cho rằng, giết chết con của hắn không phải nào đó cảnh sát, mà là z quốc cảnh sát cùng chính phủ. Vì thế hắn tuyên bố một phần trên danh sách có một trăm nhân lệnh truy sát, bất luận kẻ nào chỉ cần giết chết này một trăm người trung một hơn nữa cung cấp sát hại chứng cứ, là có thể từ hắn trong tay lĩnh một trăm vạn Mĩ kim tiền thưởng, không có kỳ hạn, tuyệt không đổi ý."

Kim Dương hỏi:"Ta liền tại kia trăm người danh sách trung?"

"Vâng, còn có, người nhận thức Vệ Mộng Oánh cũng tại danh sách trung. Hắn tại danh sách trung liệt ra một trăm nhân, cũng không phải năm tỉnh chính phủ ngành cùng công an phương diện nhân viên quan trọng, mà là những người này tử nữ, hơn nữa muốn sao là bọn họ con một, hoặc chính là trong nhà tối có tiền đồ kia một." Chu Vân Trạch nói:"Này mấy hài tử đại đa số đều là người thường, an bảo đều thực bình thường, đại đa số thậm chí căn bản không có an bảo lực lượng, muốn xuống tay mà nói rất dễ dàng. Nhưng để người kiêng kị cũng không phải xuống tay độ khó, mà là sau phải đối mặt z quốc phản kích, thêm z quốc phương diện cũng rất nhanh liền từ hắc thị thượng được đến tin tức, tăng mạnh bảo hộ cường độ hơn nữa đưa ra cảnh cáo, cho nên tuy rằng Mora danh dự rất tốt, rất nhiều người đều đối với này phân tờ đơn động tâm, nhưng không có nhân chân chính kế tiếp."

"Để ngừa vạn nhất, ta cũng là thời điểm đó bị phái đến bên cạnh người đến bảo hộ người, về phần mặt khác chín mươi chín cá nhân chung quanh cũng đều có âm thầm bảo hộ nhân. Vì tránh cho gợi ra khủng hoảng, chuyện này chỉ có số ít nhân biết nội tình."

Kim Dương nghĩ đến, xác thật Chu Vân Trạch từ bên ngoài giáo viên phụ thân bạn cũ chi tử thân phận lại đây về sau, vô luận tại trường học vẫn là ở nhà, bình thường đều tại hắc tá hữu. Cho dù là Kim Dương đi ra ngoài, "Alan · Neal" Cũng sẽ lấy "Lý giải a thị" Vì do đảm đương tài xế dẫn hắc đi ra ngoài, trừ thụ thương nằm viện đoạn thời gian đó bên ngoài, hắc bất cứ thời điểm đều tại Kim Dương phụ cận. Ngay cả đến b thị về sau cũng là như vậy.

Chu Vân Trạch tiếp tục nói: "Nhưng sau, Mora rất nhanh liền đề cao treo giải thưởng kim, đem một trăm vạn Mỹ kim nhắc tới một ngàn vạn, tổng số mười ức, cho nên được xưng là 'Mười ức lệnh truy sát'. Đồng thời hắc còn hứa hẹn, nếu có thể đem nhân sống giao cho hắc, tiền thưởng gấp bội; Cố ý làm nhiệm vụ này nhân cũng không cần ở trên chợ đen tiếp đán, chỉ cần có thể cung cấp giết người chứng cứ hoặc là giao nhân, là có thể trực tiếp lĩnh tiền thưởng. Trước mắt nắm giữ tình huống là, tại kia sau, ít nhất có hơn mười nước ngoài phạm tội thế lực lén vào z quốc, chính là quốc nội bản địa một ít thế lực cũng rục rịch."

"Trong khoảng thời gian này, cảnh sát tăng mạnh đối ngoại quốc nhân bài tra cùng theo dõi, đối danh sách trung một trăm nhân cũng âm thầm tăng thêm bảo hộ đặc công. Thế nhưng phổ thông cảnh sát chống lại chức nghiệp phạm tội phần tử ưu thế không lớn, trên danh sách các tỉnh thị tử vong cùng mất tích nhân số tổng cộng đã đạt tới ba mươi bốn nhân, chỉ có b thị không có thương vong. Chung quy đây là toàn bộ z quốc trị an tốt nhất, tư pháp lực lượng tối cường thành thị, cho nên mặt trên tìm lấy cớ, đem các người đều tập trung đến b thị đến. Không nghĩ tới ngược lại là tại địa phương này, ta khiến người lâm vào nguy hiểm." Chu Vân Trạch tự trách nói. Nếu không phải hắc mấy ngày này thả lỏng cảnh giác, không có tùy tiện xuống xe mà nói, cũng không về phần khiến đối phương dễ dàng đắc thủ. Chung quy bọn họ kia chiếc xe trải qua cải trang, chống đạn tính năng rất mạnh, hơn nữa trên xe còn cất giấu vũ khí.

"Này cũng không phải người sai." Kim Dương an ủi nói, hắn trong lòng cũng xác thật là nghĩ như vậy. Chu Vân Trạch đối với hắn bảo hộ có bao nhiêu tận tâm tận lực, lúc này một hồi tưởng đối phương phía trước biểu hiện liền có thể biết, hắn lại như thế nào có thể trách cứ? Tại chính sự kiện bên trong, hắn cũng không có cảm giác có bất cứ địa phương là cần trách cứ Chu Vân Trạch, phụ thân hoặc là cảnh sát.

"Làm sai là bọn họ, không có tất yếu vì người khác phạm phải lỗi đến trừng phạt chính mình." Kim Dương lại nói, sau đó hỏi: "Cái kia trùm thuốc phiện bắt sống chúng ta, là tưởng thế nào?"

Chu Vân Trạch lắc đầu, nói: "Khả năng là tưởng tự mình trả thù, cũng khả năng là tưởng cùng z quốc cảnh sát trao đổi cái kia giết con của hắn cảnh sát."

Những lời này, càng nghĩ càng thấy sợ.

Vô luận là từ tầm quan trọng vẫn là từ trên nhân số đến nói, một đám quan nhĩ đại tam đại phân lượng đều so một phổ thông cảnh sát muốn trọng hơn nhiều. Nhưng Kim Dương cùng Chu Vân Trạch đều biết, z quốc cảnh sát sẽ tưởng tận biện pháp cứu viện bọn họ, nhưng tuyệt không có khả năng trao đổi.

Không hướng bất cứ phạm tội thế lực cúi đầu -- đây là đại đa số duy trì quốc gia trật tự bạo lực cơ quan tất yếu tuân theo nguyên tắc. Bằng không một khi có bắt đầu, sau liền sẽ có vô cùng vô tận phiền toái.

Lui một vạn bước nói, cho dù phát sinh trao đổi, trao đổi chuyện này lại bị đối phương thống cấp dân chúng, kia đối toàn bộ xã hội trật tự cùng chính phủ công tín lực đều sẽ tạo thành khó có thể đánh giá ác liệt ảnh hưởng. Đến thời điểm, bất cứ làm ra loại này quyết định người đều muốn trả giá đại giới, chẳng sợ hắn là ngồi ở tối cao địa vị bên trên nhân cũng giống nhau.

Cho nên chẳng sợ hi sinh này một trăm hài tử, chẳng sợ sẽ khiến bọn hãn cha mẹ cực kỳ bi thương, quốc chính phủ cũng là không có khả năng giao dịch -- cho nên mặc kệ Mora hay không tưởng giao dịch, chẳng sợ hãn tưởng, Kim Dương dám người cuối cùng kết cục cũng sẽ rơi xuống cái thứ nhất khả năng tính đi lên, đó chính là bị đối phương dùng hết thủ đoạn tra tấn mà chết.

Có lẽ đến lúc đó, "Tử" Mới là một càn tốt lựa chọn cũng nói không chừng.

...

Kim Dương nghĩ đến, Dung Viễn tự nhiên cũng đều nghĩ tới.

Hắn đứng ở một bỏ hoang công xưởng nhà máy bên trong, ở trước mặt hắn, một cự đại vật thể đang tại bạch quang trung thành hình.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Vũ Toa

Bạch quang tan hết, Dung Viễn đánh giá trước mặt vừa hồi đoái này vật thể.

Cao ước ba mét, dài chừng sáu mét, phía trước lược tiêm, phía sau tròn dẹt, hai bên các vượn ra một cái vòng tròn đầu viên nào có chút khả ái phụ trợ cánh máy. Màu trắng bạc thân máy hình giọt nước thiết kế, bề mặt sáng bóng trơn trượt khó có thể tin tưởng, liên ruồi bọ đứng ở mặt trên đại khái đều sẽ trượt xuống.

Đây là giá trị ba mươi lăm vạn công đức [vũ toa], là một loại đan nhân phi cơ, kiêm cụ chiến đấu, trinh sát, bảo hộ, ẩn nấp cùng tốc độ tổng hợp tính công năng, giây tốc cao tới hai mươi nghìn mét, kháng cao áp, cực nóng, đông lạnh, hủ thực, phóng xạ, mặt ngoài mở ra phòng hộ tầng về sau còn có thể chống đỡ sóng âm công kích hòa quang học vô khí công kích. Tại công đức thương thành bên trong, nó tốc độ không phải nhanh nhất, vũ khí trang bị chỉ một, nhưng an toàn phòng hộ tính tốt nhất, công năng toàn diện nhất. Dung Viễn một phen tương đối về sau, xác nhận hồi đoái.

Vũ toa phi cơ năng nguyên là không thể tái sinh một loại năng nguyên hạch, xưng là [nguyên thạch], hồi đoái một khóa liền cần mười vạn công đức, nhưng có thể sử dụng rất dài thời gian. Đan chỉ phi hành mà nói, một khóa nguyên thạch có thể duy trì vũ toa phi hành chinh chinh hai trăm năm.

Vũ toa thao tác hệ thống chia làm trí năng thao tác cùng thủ động thao tác hai loại. Trí năng thao tác dưới, chỉ cần cấp ra mục đích, vô luận phi hành, chiến đấu, né tránh, hệ thống đều có thể chính mình làm ra phán

đoán; Thủ động thao tác mà nói liền cần nắm giữ một phi thường phức tạp thao tác bình đài sử dụng phương pháp, thế nhưng càng linh hoạt, tính cơ động càng cường, chân chính ưu tú điều khiển viên đều sẽ lựa chọn thủ động thao tác phương thức.

Nhưng Dung Viễn hiện tại nào có nhiều như vậy thời gian đi quen thuộc nó thao tác bình đài? Hắn trực tiếp liền lựa chọn đơn giản nhất trí năng thao tác. Ra lệnh một tiếng sau, vũ toa cửa cabin giống cánh như vậy mở ra, Dung Viễn kéo bên cạnh phù can trèo lên ngồi ở điều khiển trên chỗ ngồi, ghế ngồi bên cạnh đan ra dây an toàn đem hắn thân thể cố định. Đậ Hà Lan nhảy đến trên bàn điều khiển, đem quang não liên tiếp đến vũ toa thao tác hệ thống bên trên, đem địa cầu mặt ngoài địa hình, kinh vĩ tọa độ, ngôn ngữ hệ thống đăng dẫn vào đi vào, Dung Viễn thì từ toàn tức bình đài trung kéo ra thiết trí mặt bản, đối vũ toa phi hành thao tác làm cơ bản nhất thiết lập.

"Chuẩn bị công tác hoàn thành, có thể chuẩn bị phi hành." Đậ Hà Lan thu hồi quang não nói.

Dung Viễn trầm mặt đưa vào chỉ lệnh -- theo một tiếng dễ nghe vù vù, phi cơ nội sở hữu đèn chỉ thị đồng thời sáng một chút, theo sau đại bộ phận lại lần nữa lui tắt, trước mặt trên màn hình biểu thị như điện não khởi động máy hình ảnh như vậy lóe qua một bộ tinh đồ, tiếp có số liệu lưu như thác nước bá chảy xuống. Đăng vũ toa tự kiểm hoàn sở hữu công năng hệ thống vận chuyển bình thường, năng nguyên sung túc về sau, thân máy run rẩy một chút, chậm rãi từ mặt đất dâng lên, một tầng như bọt xà phòng màng như vậy trong suốt màng mỏng bọc lấy toàn bộ thân máy, đủ mọi màu sắc huyền lệ sắc thái từ thân máy mặt ngoài gợn sóng như vậy xẹt qua. Nếu có người ở bên ngoài, có thể nhìn thấy vũ toa ở trong không khí trở nên như ẩn như hiện, rất nhanh ngay cả một điểm bóng dáng đều nhìn không tới .

Đây là vũ toa ẩn hình công năng, lúc này đừng nói là mắt thường, lấy hiện tại khoa học kỹ thuật trình độ, không có bất cứ một loại tìm tòi radar có

thể phát hiện nó.

Hoàn toàn ẩn hình về sau, bỏ hoang kho hàng đỉnh tầng bỗng nhiên vô thanh vô tức bị kích xuyên một cái động lớn, tiếp hoa một chút bình hất lên một trận cuồng phong, chung quanh một ít vật phẩm tỷ như thùng sắt hoặc là đầu gỗ phiến đều bị hộc hộc bốn phương tám hướng thổi ra đi, nếu từ không trung xuống phía dưới xem, có thể nhìn thấy khói bụi tứ tán, kia chung quanh không khí đều bị trong nháy mắt nổ tung.

Đang đẩy xe ba bánh, liền trên xe kia xếp được cao cao hai đại gói to đồ uống bình cùng thu về trạm lão bản cò kè mặc cả Chu Viên bỗng nhiên cảm thấy một trận cuồng phong từ đỉnh đầu thổi qua, đem nàng tóc đều thổi lên, trên cổ bị quán được lạnh buốt. Nàng ngẩng đầu nghi hoặc nhìn thoáng qua, điểm dương cao chiếu, xa xa trường học trên cột cờ treo quốc kỳ đều lười biếng không có phiêu lên đến, bên cạnh lại có bị cuồng phong cường hành từ đầu cành bóc ra lá cây đầy trời bay lả tả xuống đến.

"Này khí trời thật quái." Chu Viên nói thầm một tiếng, tiếp tục vì một đồ uống bình vài phần tiền cùng lão bản tranh luận.

Ẩn hình vũ toa, duy nhất có thể chứng minh nó tồn tại, chính là nó bởi vì cao tốc phi hành mà gọi ra không khí dị thường lưu động. Khi nó phi hành độ cao đầy đủ cao thời điểm, thậm chí có thể nhìn thấy tầng mây bị chém ra một điều tinh tế tuyến.

...

Đối rất nhiều người đến nói, Mora địa chỉ cũng không phải một bí mật.

L quốc nhiều sơn, Mora nơi ở tại sơn mạch hòa bình nguyên chỗ giao tiếp, một con sông từ trên núi róc rách chảy xuống, hà đạo kinh nhân công thay đổi tuyến đường về sau uốn lượn vòng quanh Mora nơi ở chảy qua, vừa có thể phát ra nhất định phòng ngự tác dụng, đồng thời cũng là một

loại khoe ra, tại đây thiếu vũ thiếu thủy lấy nông nghiệp vì chủ quốc gia, một con sông đối mọi người sinh hoạt có thể tạo được tác dụng là phi thường lớn.

Nơi này người đều biết, này phiến bình nguyên, mặt sau vài toà sơn mạch, tất cả đều là thuộc về Mora tư nhân tài sản. Tại l quốc, nha phiến là một loại hợp pháp nông nghiệp cây trồng, Mora không riêng có được một mảnh lớn Anh túc gieo trồng trường, đồng thời cũng can thiệp mặt khác mua bán, như quân hỏa buôn lậu, bắt cóc, chính trị đầu tư đội đã (vân vân). Mấy năm trước vừa lên đài l quốc tân chính đảng chính là tại Mora duy trì dưới thượng vị, chỉ là phỏng chừng đối phương cũng không nghĩ đến, Mora nhanh như vậy liền cho hắn tìm lớn như vậy phiến toái.

l quốc các quản lý giao thông đảng rất nhiều, thường xuyên là người phương hướng bãi ta lên sân, có đôi khi thậm chí người cầm quyền vài năm vừa đổi. Đối rất nhiều bình dân đến nói, bọn họ có thể không biết hiện tại ngồi ở cái kia trên vị trí tổng thống là ai, dù sao cũng đương không dài lâu, cũng sẽ không không biết đã thống trị một khu vực này dài đến hơn ba mươi năm Mora danh tự, ở trong này, hắn là chân chính có khả năng trị tiểu nhida đề đe dọa lực.

Tại Mora trạch viện trước sau, nơi nơi đều là dùng màu đen đầu tráo bao trụ đầu, chỉ lộ ra ánh mắt cùng miệng, mặc hắc lục giao nhau chế phục võ trang nhân viên, những người này đều là Mora tư nhân quân đội, mỗi người đều là súng vác vai, đạn lên nòng, bọn họ có quyền lợi đánh chết bất cứ một chưa thông báo liền dựa vào gần hoặc là xâm nhập nơi này người xa lạ. Mora này chỉ tư nhân quân đội vô luận là nhân số, vũ lực, trang bị vẫn là trung thành độ, đều xa xa cao hơn hiện tại chính phủ quân.

Đây cũng là vì cái gì hiện tại l quốc chính phủ đối mặt bao gồm z quốc ở bên trong các đại quốc tạo áp lực, chỉ nói chút quan mặt nói nguyên nhân. Bởi vì đối với văn minh quốc gia có thể chơi xấu, nhưng vạn nhất muốn

thay đổi đầu thương đối phó chính mình ân chủ, hăn không chút nghi ngờ tại ngày hôm sau sẽ có nhân cầm đạn đưa vào hăn trong sọ não.

Tuyệt đại đa số quốc gia đều không thể khoan nhượng Mora mười ức lệnh truy sát, cho dù là cùng z quốc đối địch một ít quốc gia cũng phát ra cảnh cáo thanh minh. Gia nhập Mora trả giá mười ức đuổi giết mỗi vị chính phủ quan viên, cho dù là ngồi ở tối cao địa vị bên trên người kia, đều sẽ có người sung sướng khi người gặp họa mà tỏ vẻ duy trì cùng lý giải; Nhưng khi hăn hòng súng nhắm ngay chính phủ quan viên nhi nữ khi, liền xúc phạm mọi người nghịch lân, bất luận kẻ nào đều có gia nhân, không có ai sẽ hi vọng chính mình gia nhân bởi vì chính mình công tác mà bị người vô cùng vô tận đuổi giết. Đạp đến cùng tuyến Mora đã trở thành mọi thế lực công địch.

Cũng bởi vậy, gần nhất một đoạn thời gian này, Mora trang viên phụ cận, cơ hồ là mỗi ngày đều sẽ đột nhiên tính bùng nổ mấy trường chiến đấu, lên vào, ám sát, bạo lực tính cường công -- này mấy cũng không tỏ rõ quốc tịch võ trang chiến đấu nhân viên như không biết mệt mỏi cùng tử vong như vậy duy trì liên tục không ngừng mà khởi xướng tiến công. Tuy rằng mỗi một lần tiến công đều bị Mora có thể so với một loại nhỏ quốc gia phòng vệ lực lượng cấp ngăn cản, nhưng tất cả mọi người biết, đối phương sẽ cuồn cuộn không ngừng tăng thêm chiến đấu lực lượng, trang viên bị công phá, chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Lại một hồi quy mô nhỏ chiến đấu kết thúc, một lần này chiến trường cự ly Mora sở tại xử gần nhất thời điểm bất quá mới hơn một trăm mét. Mora chỉ gian thưởng thức một chi xì gà, đứng ở bên cửa sổ nhìn hăn cấp dưới đem mấy cỗ đồng bạn thi thể kéo xuống đi.

Từ mặt ngoài xem, Mora tựa như một phổ thông l quốc lão nhân, làn da bị Thái Dương sái được nâu đỏ, màu đen râu phủ đầy má, trên mặt nếp nhăn khe rãnh thâm thâm, nhìn qua có loại thập phần sâu khổ cảm giác. Nhưng cười rộ lên thời điểm, nếp nhăn giãn ra, lại có vẻ hòa ái dễ gần. Hăn

quần áo cũng không hoa lệ, hình thức rất phổ thông, nhưng vải dệt mềm mại như thủy, xuyên tạt trên người thập phần thoải mái.

Cùng này nhân ở mặt ngoài mộc mạc bất đồng, hắc trong phòng, vô luận là dưới chân thảm, song lãng thượng khắc hoa, trên đỉnh đầu đèn treo, trước sofa bàn trà, vẫn là đặt ở trên bàn một không chớp mắt vật trang trí, đều vô cùng nhuần nhuyễn biểu đạt phòng này chủ nhân có bao nhiêu sung túc, nhất định là hận không thể đúc một tòa kim ốc tư thế. Lần đầu tiên người đến, quang nhìn thấy phòng này, tự dừng khí thế liền ải một tầng.

"Mora !" Một nam nhân từ cổng xông vào, hắc dung mạo cùng Mora có vài phần tương tự, chỉ là càng tuổi trẻ, cũng càng cường tráng.

Người tới nhìn thấy đứng ở cửa sổ Mora, nổi giận đùng đùng bộ dáng bị kiềm hãm, tựa hồ là sợ hãi với trước mặt này nam nhân không dám tiếp tục chất vấn đi xuống. Hắc dừng một chút, sau đó ngữ khí hòa hoãn vài phần, nói:"Ca ca, người đến cùng muốn thế nào?"

Mora không có quay đầu, hắc nãy nãy xì gà, hỏi:"Người muốn nói cái gì?"

Người tới khuyên nhủ:"Ca ca, Ashe đã chết, người như vậy chọc giận z quốc, là muốn đem chúng ta tất cả đều kéo vào Thâm Uyên sao? Người hiện tại giết nhân đã đủ nhiều, thu tay lại đi, ca ca, chúng ta chưa cùng một quốc gia đấu tranh lực lượng."

"Đấu tranh?" Mora trào phúng cười một tiếng,"Ta cũng không tưởng với ai đấu tranh, ta thân ái đệ đệ, ta chỉ là tại báo thù."

"Thế nhưng người như vậy..." Người tới cắn chặt răng, nói:"Như vậy điên cuồng, sẽ hại chết chúng ta ."

"Người nghĩ rằng ta sẽ để ý sao?" Mora rớt cuộc phục hồi tinh thần, hắc nhìn người tới tuổi trẻ mà cường tráng thân hình, cùng đối phương

trong thần sắc không thể che giấu hoảng loạn, có chút mệt mỏi nói: "Đức ma, của ta đệ đệ, người nghĩ rằng ta thật không biết, Ashe vì cái gì sẽ đột nhiên chạy đi z quốc đàm giao dịch sao?"

Đức ma sắc mặt đại biến, biểu tình trong nháy mắt vặn vẹo.

"Con ta là ngu xuẩn, tham lam, ngu xuẩn, tự đại." Mora ánh mắt âm lãnh nói: "Nhưng hắc là của ta nhi tử, ta duy nhất cốt nhục. Người cho rằng hắc chết, ta liền sẽ bỏ qua các người, còn khiến các người kế thừa sự nghiệp của ta sao? Không, ta tình nguyện hủy hắc, cũng sẽ không lưu cho các người một phân một hào !"

"Người... Người là cố ý ! người này kẻ điên !" Đức ma thét to. Hắc không hề nghĩ đến Mora vì trả thù bọn họ, thậm chí không tiếc đem chính mình một tay thành lập thuốc phiện để quốc phá hủy.

...

Hai mươi km trên không trung, Dung Viễn tại phi hành khí màn hình biểu thị trung cũng đang tại quan khán trận này khắc khẩu, đậu Hà Lan ở bên cạnh tức thời phiên dịch.

Tay hắc vẫn ở vuốt ve bên cạnh một cái nút, vũ toa phi cơ ngay trước, một miệng pháo chính tích tụ lực lượng, vận sức chờ phát động.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Hủy Diệt

Nhìn Mora điên cuồng ánh mắt, đức ma biết hiện tại nói cái gì đều không thể khiến hắn hồi tâm chuyển ý, hơn nữa sự tình phát triển đến một bước này, thực ra cũng đã không có quay đầu đường sống .

Hắn gắt gao nắm tay phải, cánh tay cương ngạnh cơ hồ sẽ không nhúc nhích. Tại hắn tay phải trong lòng bàn tay, nắm một có thể giấu ở quyền đầu bên trong loại nhỏ súng lục, chỉ cần một thương, chỉ cần nhẹ nhàng bóp cò súng, trước mặt này nhân liền sẽ hồn quy thiên ngoại. Thế nhưng cho tới nay, hắn đối Mora vừa tôn kính, vừa e sợ, liền ở trước mặt hắn lời nói lời nói dối đều sẽ kinh hoảng hai chân run lên, lúc này vừa nghĩ đến chính mình tính toán làm sự, hắn đều sắp sợ tới mức ngất đi.

Mora mặc rộng rãi áo ngủ, toàn thân trừ một chi xì gà bên ngoài không có vật gì khác, phảng phất không hề có đề phòng bộ dáng. Hắn nhìn đệ đệ ánh mắt loạn chuyển, đầy đầu mồ hôi bộ dáng, ánh mắt lóe qua khinh thường thần sắc. Đây vẫn ở hắn che chở dưới lớn lên đệ đệ làm việc không quả quyết, sợ đầu sợ đuôi, cố tình còn không an phận, bao giờ cũng khát cầu không nên được đến cũng không có năng lực được đến gì đó, thường xuyên bị người lợi dụng. Nếu không phải hắn che chở, sớm liền chết ở nào trong cống ngầm, cố tình hiện tại, là này đệ đệ muốn đến cho hắn một thương.

Vì cái gì? Vì tại hắn chết sau tiếp nhận hắn thế lực cùng tài sản? Vì bảo mệnh? Vì cấp gần nhất vào ở hắn trong nhà cái kia nước ngoài lai khách một phần đại lễ? Đáng tiếc mặc kệ là cái nào, hắn đều không chiếm được .

Tại bọn họ nói chuyện phía bên ngoài cửa sổ đường thẳng cự ly ba trăm mét, một cả người gắn vào màu đen quần áo trung nhân quỳ rạp trên mặt đất, ngón tay khấu tại súng ngắm trên cò súng, kính ngắm chuẩn trung, là đức ma khẩn trương mặt. Chỉ cần hấn vừa có dị động, viên đạn liền sẽ lập tức đánh bạo đầu của hấn.

Ở này đó đầu người đỉnh chính phía trên hai vạn mét xử, Dung Viễn đã mất đi tiếp tục xem đi xuống kiên nhẫn, hấn đầu ngón tay nhẹ nhàng nhất gõ, một hình chữ nhật cái nút liền lồm xuống.

Tại ngày đông trắng xóa dương quang, một đạo cũng không dễ khiến người khác chú ý màu trắng cột sáng thẳng tắp rơi xuống, nó không có phá hủy bất cứ vật thể, đi vẫn xuyên thấu dày mặt đất, xuyên thấu xi măng cùng thép tấm cấu trúc phòng ngự tầng, xuyên thấu tầng tầng xếp lên chất đồng rương gỗ.

Này mấy trên rương gỗ, tất cả đều dán "explosive" dấu hiệu đỏ.

Này bị trọng binh gác, tầng tầng bảo vệ, dùng tới các loại hoặc là tiền mặt hoặc là cổ lão máy móc thủ đoạn đến bảo hộ, là Mora quân hỏa khổ.

Đức ma tại một phen do dự về sau, rốt cuộc hạ quyết tâm, hấn khẽ cắn môi ngẩng đầu, trong ánh mắt lóe được ăn cả ngã về không quyết tâm.

Mora có chút thất vọng, nhưng càng nhiều là đặc ý hòa hảo cười, trước mặt này nhân trong mắt của hấn tựa như tên hề như vậy. Hấn luôn luôn đều khinh thường này vô dụng đệ đệ, hiện tại cũng là giống nhau.

Đức ma há mồm nói:"Ca, ta..." Hấn mà nói chỉ mở đầu, liền bỗng nhiên dừng lại, hợp thân nhào lên.

Mora giật mình lui về phía sau một bước, sau đó liền nghe đến "Phốc" một tiếng, đức ma đầu không tự chủ được ngã ra sau một chút, sau đó hồng

bạch bản đầy đất đều là, nhưng hần thân thể như cũ dựa vào quán tính đem Mora bổ nhào, hai tay mở ra, đây là một thủ hộ tư thế.

Mora tại té ngã thời điểm, tầm mắt không tự chủ được chuyển phương hướng, hần mở to hai mắt nhìn, rốt cuộc biết vừa rồi đức ma nhìn thấy gì, lại tưởng muốn làm cái gì.

Cách đó không xa quân hỏa khổ vị trí, một đoàn bạch quang âm âm nổ tung, lấy dễ như trở bàn tay tư thế nuốt sống chung quanh sở hữu vật thể, sau đó tùy theo mà đến, mới là kia cơ hồ đem màng tai chấn phá nổ vang.

"Rầm rầm rầm rầm -----"

...

"Oành" một tiếng, hôn ám cửa kho hàng bị một cước đá văng, một đám người cầm thương xông vào đến, kiểm tra một phen sau, mắt nhỏ thanh niên hội báo nói:"Lão đại, người đã bị chuyển dời, thế nhưng bọn họ phía trước xác thật ở nơi này."

Tái nhợt sắc mặt trẻ tuổi nhân đi vào đến xem xem, gật gật đầu nói:"Dự kiến bên trong... Kia mấy gia hỏa đâu?"

Bên cạnh một nữ hài nói:"Bọn họ biết đến này nọ hữu hạn, trừ này tập hợp điểm bên ngoài mặt khác lui lại lộ tuyến cũng không rõ ràng, hiển nhiên thành khí tử. Tế Tân cũng nói, khảo vấn không ra lại nhiều manh mối."

Tại bọn họ dừng ở ngoài cửa sương thức trong xe, tắc mấy cái trói gô người ngoại quốc, người người đều tinh thần uể oải, cả người là huyết, hiển nhiên rất là ăn một phen đau khổ. Tại bọn họ bên cạnh ngồi một diện mạo tuấn tú trẻ tuổi nhân, hần hướng bọn họ phương hướng nhìn một cái, mấy người liền kinh hoảng cả người phát run.

"Thanh Mông, người đem phụ cận đường theo dõi điều đi ra..." Nói đến một nửa. Được xưng là "Lão đại" Trẻ tuổi nhân điện thoại đột nhiên vang . Hẳn tư nhân số điện thoại di động phi thường bí ẩn, chỉ có số rất ít nhân biết, hơn nữa nếu không phải phi thường khẩn cấp cũng không sẽ đánh này điện thoại, cho nên vừa nghe đến tiếng chuông, hẳn lập tức tiếp điện thoại, nói:"Ba, làm sao?"

Đối phương không biết nói gì đó, hẳn sắc mặt nhất điểm nhất điểm trầm xuống đến, mặt khác mấy người cho nhau nhìn thoáng qua, đều lẳng lẳng đứng ở một bên chờ đợi chỉ thị. Vài phút sau, đối phương nói xong, người trẻ tuổi cúp điện thoại, nhìn mấy người nói:"Vừa được đến tin tức, liền tại nửa giờ sau, Mora căn cứ bị phá hủy ."

"Quá tốt !" Thanh niên hoan hô một tiếng, hớn hở:"Chúng ta nhân làm ? Nào một chi đội ngũ? Anh em uy vũ a !"

Nữ hài nhìn ra người trẻ tuổi sắc mặt không đúng, hỏi:"Lão đại, có cái gì không ổn sao?"

"Mora căn cứ bị hủy sau, dã lang, kên kên, bò tót trú địa cũng trước sau bị hủy diệt, liền trước mắt được đến tin tức đến xem, không có người sống sót." Người trẻ tuổi tiếp tục nói.

Dã lang, kên kên, bò tót là tam chi tiếp được Mora ủy thác lính đánh thuê đội ngũ, mỗi một chi đều tại chiến hỏa phân phi chi địa tung hoành nhiều năm mà bất bại, có có thể so với rất nhiều loại nhỏ quốc gia vũ lực cùng trang bị, hơn nữa trong đó mỗi một thành viên đều thân kinh bách chiến, phổ thông binh lính ở trước mặt bọn họ căn bản không thể sánh bằng tính. Phía trước cướp đi Kim Dương, chính là kên kên lính đánh thuê đội ngũ.

Mắt nhỏ thanh niên trên mặt sắc mặt vui mừng cũng đã biến mất, hẳn biết phái khiến đến l quốc chính mình nhân không có như vậy cường vũ

lực, cho dù có, cũng vô pháp trong thời gian ngắn như vậy đem bốn thập phần cường đại địa phương thế lực đều phá hủy, không lưu tù binh. Cho nên hăn hỏi: "Là loại người nào làm?"

"Vấn đề liên ở chỗ, chúng ta đến hiện tại đều không biết đây là nào một phương thế lực." Người trẻ tuổi trong mắt mang theo vài phần sầu lo, "Chúng ta tất yếu tại ken ken những người đó được đến tin tức này phía trước tìm đến Dương Dương cùng Vân Trạch, bằng không bọn họ liên nguy hiểm."

...

Kim Dương rất khó chịu, hai lần bị bạo lực đánh choáng khiến hăn bụng đau, đầu cũng đau, tay chân bị trói lâu lắm, máu lưu thông không khoái, thân thể có loại chết lặng cảm giác, chớp mũi quanh quần nước biển mùi cùng một cỗ chua thối vị, khiến hăn cảm giác tưởng phun.

Dưới thân lắc lư, hăn biết bọn họ đến trên biển, bị người nhét ở thuyền trong đáy khoang. Một thiếu kim sắc tóc người ngoại quốc trong tay ôm thương, ngồi ở một bên nhìn bọn họ chăm chăm, cơ hồ không chút nào lơ lửng.

Phía trước tại kho hàng thời điểm, Chu Vân Trạch không biết như thế nào làm đứt cột lấy hăn dây thừng, còn giúp Kim Dương giải khai trói buộc, nào biết vừa lúc ở khi đó cái kia tóc đủ mọi màu sắc punk thanh niên tỉnh lại, ánh mắt còn chưa mở ra liền la to lên, dẫn tới những người đó tiến vào xem xét. Chu Vân Trạch đánh bại hai người, nhưng bị người thứ ba từ sau lưng dùng báng súng đập trực tiếp đập choáng, tiếp Kim Dương cũng bị đánh choáng. Sau đối với bọn họ trông giữ liên nghiêm khắc rất nhiều.

Lúc này Chu Vân Trạch còn choáng, cái kia tự xưng lão cha là mỗi tình tình trường punk thanh niên rất không thích ứng hoàn cảnh này, phun phải là thất choáng bát tổ, hăn bị trói không đứng dậy được, uế vật dính được

đầy thân đều là, ghê tởm được hắt một bên khóc một bên phun đến mức chết đi sống lại, không còn có khí lực nói chuyện .

Tại bọn họ bên cạnh còn có một tân đồng bọn, là một chỉ có bảy tám tuổi tiểu cô nương, là lên thuyền về sau mới bị những người đó mang tới được, xem nàng quần áo trang điểm liền biết nàng gia cảnh hẳn là rất tốt, phỏng chừng cũng là cái gì quyền quý tử nữ. Nàng so punk thanh niên còn mạnh hơn một ít, ôm đầu gối ngồi ở một bên, có chút chần kinh bộ dáng, nhưng coi như trấn định. Kim Dương có tâm tưởng an ủi nàng một chút, chỉ là kia tóc vàng người ngoại quốc nhìn chăm chăm không cho bọn họ cho nhau nói chuyện, hẳn chỉ có thể cố gắng cấp nữ hài một trấn an tươi cười.

Loại thời điểm này, trừ cười một cái, Kim Dương cũng không biết chính mình còn có thể làm cái gì .

Nữ hài hơi hơi sưng sốt, theo sau thế nhưng cũng miễn cưỡng nhếch lên khóe miệng, lộ ra một đơn thuần thiên chân tươi cười, như là cũng tưởng an ủi hẳn.

Kim Dương chớp mắt, trong lúc nhất thời có loại rơi lệ xúc động.

Hắn biết hiện tại bên ngoài nhất định có rất nhiều nhân tại tìm bọn họ, gia gia, nãi nãi, ba ba, mẹ mẹ, đại bá, đại bá mẫu, tiểu thúc, tiểu thẩm, đại ca, tiểu muội... Bọn họ nhất định đều tại cố gắng muốn đem hắn cứu ra. Nhưng Kim Dương cũng rõ ràng, đối phương nếu không phải làm sung túc chuẩn bị, là sẽ không tùy tiện động thủ, bởi vậy thời gian qua được càng lâu, hi vọng lại càng xa vời. Huống chi, bọn họ hiện tại đã tại trên biển .

Vạn nhất hẳn chết... Kim Dương cũng không sợ hãi tử vong, có lẽ là bởi vì "Liều chết cũng muốn làm đến mỗ mỗ sự" ảnh thị văn học tác phẩm xem nhiều, bọn họ này một đời nhân, bao giờ cũng rất dễ dàng đem "Tử"

Treo tại bên miệng. Thật đến phải đối mặt thời điểm, Kim Dương cũng không có quá nhiều sợ hãi, hắn trong lòng càng nhiều cảm xúc là lo lắng.

Hắn cũng không phải rất lo lắng cho mình cha mẹ trường bối, bởi vì hắn biết bọn họ đều là phi thường kiên cường nhân, bọn họ mỗi người đều có phong phú mà bận rộn sinh hoạt, có rất nhiều cùng chung chí hướng đồng bọn, có tương cứu trong lúc hoạn nạn thân nhân, có nhất định phải thực hiện lý tưởng, đồng thời cũng có rất nhiều người cần bọn họ, ỷ lại bọn họ. Nếu hắn chết, bọn họ sẽ bi thương, sẽ đau khổ, nhưng cuối cùng nhất định sẽ tại lẫn nhau đến đỡ cùng cố vũ trung đi ra, thói quen không có hắn sinh hoạt về sau cũng có thể hảo hảo tiếp tục sống sót.

Hắn chỉ lo lắng một người, lo lắng, dù có thế nào đều không thể đi tìm chết.

Trên thế giới này, có rất nhiều nhân, rất nhiều sự, so sinh mệnh càng trọng yếu, có thể cho nhân vì chi thân nhiên chịu chết. Nhưng tổng có một người, có như vậy một loại cần, để người mặc kệ như thế nào đều phải sống sót.

Bởi vì người không dám đi tưởng tượng, tại chính mình chết về sau, hắn sẽ thế nào.

...

Tại không có tần toàn tốc dưới tình huống, vũ toa cũng chỉ dùng hơn năm phút liền về đến a thị. Dung Viễn tựa vào trên ghế điều khiển, từ Bách Lý trên không nhìn xuống này ngày xưa quen thuộc lúc này thoát nhìn lại xa lạ thành thị, bỗng nhiên muốn đánh điện thoại.

Vì thế hắn liền nhấn số mã.

"Đô -- đô -- đô --"

Điện thoại vẫn không có nhân tiếp. Dung Viễn nhăn lại mi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Tiếng Súng Vang Lên

Bích Lam nước biển hơi hơi nhộn nhạo, một đám trắng nổi như tuyết hải điều thành quần kết đội ở trên mặt biển tầng trời thấp phi tường, thường thường phát ra để nghe tiếng kêu to, có còn sẽ nhảy đến thuyền cá trên boong tàu, cúi đầu mổ mọi người cố ý rải xuống vụn bánh mì.

Trong đó một cái cánh trên có màu đen ban vũ chim chóc đứng ở trên cột trụ, giỡn ra cánh khiêu được vài cái, giống như tại khiêu vũ, sau đó nó vỗ vỗ cánh, vụt liền từ trên cột trụ trát xuống dưới, tại sắp đụng tới mặt nước thời điểm lại vỗ mạnh cánh, lướt đi cũng tự từ mặt nước xẹt qua, tại nước biển mặt ngoài lưu lại một xuyên tinh tế sóng gợn.

Này chỉ có thuần hắc chanh chua chim chóc giống như tại cố ý khoe ra chính mình phi hành dáng người kiêu mỹ, nó tự do tự tại cao tường, thường thường ở không trung quay cuồng một vòng, dần dần phi ly các đồng bọn liền xa. Nó ánh mắt rất tinh, bay bay, liền nhìn thấy phía trước có một chỉ tiểu tiểu màu trắng chim chóc.

Hải điều rất ngạc nhiên, nhỏ như vậy điều, đại khái liên ngư đều không thể từ trong biển trảo xuất hiện đi? Nó một lao xuống bay qua đi, ghé sát vào thời điểm kinh ngạc phát hiện, này con chim nhỏ thể nhưng vừa không có vũ mao, cũng không có móng vuốt, ngay cả ánh mắt đều là hai tiểu tiểu điểm đen, thân thể lại bạc lại gầy, như là một trận gió đều có thể thổi chạy.

Đây là một con hạc giấy.

Hải điều chưa từng có gặp qua như vậy kỳ quái điều, nhất là này chỉ kỳ quái điều rào rào vượt tiểu cánh, thế nhưng còn phi thực mau, hải điều đều hơi kém đuổi không kịp. Nó nhất thời hảo kỳ, bay qua đi thò đầu đi trác.

"Chi --" Một tốp nhỏ tinh tế điện lưu từ tiểu điều trên người phát xạ đi ra, hải điều bị đánh được cứng đờ, cánh nhất đốn liền rơi vào tiểu điều mặt sau, sau đó rỗng tuếch trong không khí thế nhưng có cái gì đó toát ra đến hung hăng đung nó một chút, đem nó đâm cho thất choáng bát tố, vũ mao bay loạn, hải điều rít the thé nhanh chóng vỗ cánh bay đi .

Dung Viễn không để ý đến kia chỉ từ vũ toa trên không xẹt qua xuân điều. Tại tìm tòi Kim Dương tung tích không có kết quả sau, đậu Hà Lan thông qua lấy ra Kim Bách đám người trò chuyện ghi lại, phát hiện Kim Dương thế nhưng bị người uy hiếp . Dung Viễn tìm không thấy nhân, liền từ công đức thương thành bên trong hối đoái một truyền tin hạc giấy, chỉ cần nghĩ người nhận thư bộ dạng sau đó tại hạc giấy trên lưng viết xuống người nọ danh tự, mặc kệ cách nhau bao nhiêu xa, mặc kệ đối phương ở địa phương nào, loại này hạc giấy đều có thể đem tín an toàn vô ngu đưa đến đối phương trên tay. Dung Viễn bèn lợi dụng điểm này, viết xuống Kim Dương danh tự sau, khiến vũ toa cùng truyền tin hạc giấy tìm đến Kim Dương tung tích.

Hạc giấy phi tường hơn hai giờ, rốt cuộc tại tịch dương sắp rơi xuống mặt biển khi, mục tiêu minh xác bay về phía một chiếc bắt cá thuyền.

Dung Viễn mở ra cửa cabin thượng thân lộ ra, cầm chặt hạc giấy, đem nó câu tại chính mình bên cạnh, tiếp nhẹ nhàng nhảy xuống, mệnh lệnh đậu Hà Lan thao túng vũ toa phi cơ lên không chờ đợi bước tiếp theo chỉ thị. Hẳn hiện tại [nhanh nhẹn] trị số đã đạt tới mười bảy điểm, không riêng gì chạy càng nhanh, thân thể độ nhạy cùng phản ứng tốc độ cũng gia tăng rất nhiều.

Dung Viễn đứng ở trên đài quan sát, tại hắn phía trước có người quay lưng lại hắn, đang lấy trên cổ treo kính viễn vọng hướng chỗ xa xem. Có lẽ là nhận ra phía sau có người nhưng cũng không cảm giác có địch nhân có thể ở hắn không chú ý dưới tình huống đi lên đến, này nhân không chút để ý xoay người lại, Dung Viễn một bước lớn vượt qua đi, thò tay từ sau lưng bóp chặt hắn cổ. Nam nhân đấu tranh không đến hai giây, liền mềm mềm ngã xuống đi.

[có ý định thương tổn thuyền viên Trịnh Hành, công đức -80.]

Dung Viễn [lực lượng] trị có ba mươi bốn, nhìn qua tựa hồ trị số không phải rất lớn, nhưng này chỉ là hắn tại không tổn thương tế bào cùng cơ nhục sợi khi bình thường thừa trọng, trên thực tế hắn nháy mắt sức bật đã đủ để đạt tới hai trăm năm mươi pound, cũng chính là một trăm tám mươi kg tả hữu.

Hắn đem nam nhân dựa vào lan can đặt xuống đất, nhìn qua hình như là nhàn hạ ngủ, sau đó Dung Viễn khởi động nghị thái y, biến thành này nam nhân bộ dáng, xoay người từ trên đài quan sát đi xuống.

Đài quan sát dưới, là lá thất cùng điện báo gian, chỉ có một tóc cùng râu rối tung theo tổ chim như vậy lão đầu tại điều khiển trên đài thao tác, hắn một bên hừ đi khang chạy giọng lão ca, một bên còn thường thường cầm lấy bên cạnh một ngân sắc tiểu tửu hồ uống hai ngụm. Từ thủy tinh ảnh phản chiếu trông được đến phía sau đến gần nhân, lão đầu biến sắc, lớn tiếng mắng: "Người này lười hóa ! như thế nào lại chạy xuống đến? Ta nói cho người, lần này nhưng là bút đại mua bán ! thừa dịp không bị những người đó phát hiện, nhanh chóng cho ta hỗn trở về ! bằng không ta... Người muốn làm gì?" Nhìn thấy phía sau nhân thế nhưng vung lên một cây gậy, lão đầu hét lớn một tiếng, thấp người liền trốn, nhưng đã không còn kịp rồi, "Oành" một tiếng hắn liền gục trên mặt đất.

[có ý định thương tổn thuyền trưởng Tiền Xung Bằng, công đức -50.]

Dung Viễn quá khứ thử một chút người này hơi thở, phát hiện hẳn tuy rằng ngất đi, nhưng còn sống. Từ [công đức bộ] trừ điểm tình huống đến xem, hai người kia tuy rằng không tính cái gì người tốt, cũng không tính ác nhân. Chỉ là bình thường phổ thông ngư dân mà thôi.

Dung Viễn không khỏi may mắn, may mắn không có giống phía trước tại chuỗi quốc như vậy trực tiếp động thủ, bằng không này hai người tử vong khẳng định lại muốn khấu hẳn rất nhiều phân.

Phía trước hẳn tại vũ toa trung thời điểm, thông qua nhiệt cảm ứng xem xét đã phát hiện trên thuyền này mọi người phân bố, phỏng đoán Kim Dương rất có khả năng chính là chờ ở bắt cá thuyền tối hạ tầng năm người trung một. Vốn hẳn có thể dùng vũ toa thượng súng năng lượng đem cái khác nhân toàn bộ xử lý. Bất quá Dung Viễn lo lắng cho mình dự toán sai lầm, ngộ thương Kim Dương, cho nên mới tự mình xuống dưới giải quyết. Vì để ngừa vạn nhất, hẳn đội một cùng đầu Hà Lan bảo trì liên lạc thiết bị thông tin, đồng thời đầu Hà Lan thao túng vũ toa thượng vũ khí hệ thống, nếu cần mà nói, có thể tùy thời từ trên không cung cấp trợ giúp.

Chân chính cần hẳn ứng phó là kế tiếp cục diện, mũi tàu hai người, đuôi thuyền hai người, thuyền viên phòng nghỉ ba phần, khoang thuyền năm người, trong đó hai người hẳn là Kim Dương cùng Alan • Neal, còn có một hải tử, người khác, đều hẳn là làm địch nhân đến suy xét.

Thuyền viên phòng nghỉ chỉ có mấy cái cửa sổ nhỏ, còn đều bị che lấp, Dung Viễn không thể từ ngoài bộ quan trắc đến tình huống bên trong. Mũi tàu cùng đuôi thuyền bốn người lẫn nhau chiếu ứng, cũng có vẻ so vừa rồi hai phổ thông ngư dân muốn cảnh giới nhiều. Đánh bại một người, vài người khác khả năng đều sẽ bị cảnh giác, nói không chừng còn sẽ đem người ở bên trong đều dẫn ra đến.

Hiện tại đã không phải có thể lưu thủ lúc, Dung Viễn tại hồi đoái đến thương hoá trang hảo ổng hãm thanh, đồng thời đem kính mắt từ đỉnh đầu

kéo xuống dưới mang hảo, mở ra máy xem xét cùng màn hình biểu thị, nhất thời toàn bộ thể giới đều thay đổi bộ dáng. Sau đó đợi đầu thuyền hai người đều quay đầu hướng ra phía ngoài xem thời điểm, hẵn rời đi chỗ ẩn thân, quang minh chính đại đi xuống.

Đuôi thuyền một da đen nam nhân nhìn thấy hẵn đi xuống đến, hỏi:"Người như thế nào xuống? Có cái gì tình huống sao?"

Một cái khác râu quai nón nam nhân cũng quay đầu nhìn qua.

Tại Dung Viễn trong mắt, bọn họ hai người nói chuyện thanh âm gợi ra chung quanh nhiệt độ mỏng manh biến hóa, tinh tế màu xanh đường cong phác thảo ra trong cơ thể khí quan cùng cốt cách hình dạng, hẵn thậm chí có thể nhìn thấy bọn họ máu lưu động mạch lạc.

"Ta phát hiện xa xa có này nọ, không rõ lắm là cái gì, muốn gọi cá nhân đi lên xem xem." Dung Viễn hạ giọng hàm hồ nói, một bên tự nhiên hướng bọn họ đi qua.

"Thứ gì..." Da đen nam nhân hỏi, sau đó cảm giác có điểm không đúng,"Người thanh âm như thế nào..."

Dung Viễn nhanh hơn cước bộ dựa qua, cơ hồ hoàn toàn dán tại hẵn trong lòng,"Phốc, phốc" Hai tiếng khẽ vang, da đen nam nhân ánh mắt trừng lớn, thủ bắt lấy Dung Viễn bả vai sau đó từng lực đạo, thân thể bắt đầu trượt xuống dưới.

[có ý định mưu sát Trương Dực, công đức -305.]

[khiến trách tội phạm giết người, cường j phạm Trương Dực, công đức 1089.] râu quai nón cảnh giác đứng lên, thủ tới eo lưng sau thò đi lấy thương, đồng thời hỏi:"Trương Dực, làm sao?"

Dung Viễn từ Trương Dực trên vai lộ ra nửa khuôn mặt, ánh mắt lãnh đạm, tay phải xuyên qua hăn dưới nách đem họng súng nhắm ngay râu quai nón.

"Phốc !"

Một lỗ máu xuất hiện ở râu quai nón trán chính giữa, hăn mờ mịt mở to hai mắt, thương từ trong tay hăn rơi xuống đất, phát ra "Leng keng" Một tiếng.

[có ý định mưu sát Cố Bân, công đức -287.]

[khiến trách tội phạm giết người Cố Bân, công đức 1167.]

Dung Viễn nhanh chóng mà mềm nhẹ đem Trương Dực thi thể buông xuống, đồng thời linh hoạt nhất lùi đúng lúc tại râu quai nón Cố Bân thân thể ngã xuống đất phía trước cầm chặt, đem hăn cùng Trương Dực kéo đến đầu thuyền hai người nhìn không tới góc độ.

Thương rơi xuống đất thanh âm đã kinh động phía trước hai người. Bọn họ liếc nhau, lấy ra vũ khí, trong đó một người hai tay cầm thương đề phòng đi tới, xa xa hỏi:"Cố, trương, phát sinh chuyện gì?"

Hăn căn vặn nhấn rõ từng chữ thập phần cứng nhắc, như là không thói quen loại này ngôn ngữ.

Dung Viễn dán vách tường đứng, lỗ tai khê động, nghe đối phương đến gần khi tiếng bước chân. Khi hăn vừa đi đến bên cạnh còn chưa kịp thấy dưới đất kia hai người thi thể khi, Dung Viễn như thiểm điện thò tay bóp chặt hăn yết hầu, dùng lực lôi kéo đem người xả lại đây, họng súng chống đỡ hăn trái tim --"Phốc !"

Màu hổ phách ánh mắt chậm rãi nhắm lại, có chút gầy yếu thân thể dựa vào khoang thuyền bích trượt xuống, ở sau lưng lưu lại một phiến đỏ

sẫm vết máu.

[có ý định mưu sát Ba dụ na • kì bên trong, công đức -640.][khiến trách cố ý đã thương người phạm, ăn trộm phạm Ba dụ na • kì bên trong, công đức 335.] trong không khí tràn ngập một loại khẩn trương không khí, đầu thuyền còn lại cuối cùng một người nuốt ngậm nước miếng, hắn có tâm tưởng đem trong khoang thuyền người đều gọi đi ra, nhưng lại sợ Cổ Bân mấy người là thương lượng hảo trên đùa hấn -- bọn họ phía trước liền trải qua như vậy sự. Hấn muốn là không có làm rõ tình huống liền kinh động ở bên trong nghỉ ngơi kia vài vị, nhất đốn bài đầu là không thiếu được.

Cuối cùng người này hạ quyết tâm, dựa vào mép thuyền chậm rì cộ qua, nắm thương trong lòng bàn tay đều là mồ hôi. Hấn một bên từng bước nhỏ cộ, một bên cố ý kêu lên: "Ba dụ na, xuất hiện đi, đừng đùa. Ta đã thấy các người !"

Tại khoang thuyền nghỉ ngơi ba người nghe được hấn thanh âm, lẫn nhau nhìn thoáng qua, đều chưa coi trọng. Ngược lại là trong đó một đầu lĩnh nhân nhú nhú mày, đối với chính mình lần này mang đi ra mấy cái tân nhân tố chất rất không hài lòng.

"Ba dụ na? Ba dụ na !"

Dung Viễn nghe người nọ nhỏ giọng dùng chính mình chưa từng nghe qua ngôn ngữ hô cái kia danh tự, trên màn hình biểu thị xuyên thấu vỏ thép khoang thuyền, hấn nhìn thấy bên trong mấy người cũng không có bị kinh động, trong lòng âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Cái kia quát to nhân càng ngày càng gần, tại đối phương chuyển qua khoang thuyền thời điểm, Dung Viễn thân mình nhất thấp nhào tới !

Hô Ba dụ na người này vừa nhìn thấy dưới đất vết máu, vừa lúc há mồm hô to, một bàn tay tựa như kim sắt như vậy bóp chặt hấn cổ, thân thể

hắn bị đối phương đè ép tựa vào trên mép thuyền, đồng thời liên tiêu thanh khí màu đen nòng súng bị nhét vào trong miệng của hắn.

-- muốn chết a !

Tuổi trẻ nam nhân nước mắt lập tức biểu đi ra, hắn hai chân run rẩy, một cổ tỏa hơi nóng chất lỏng tí tách từ hắn trong ống quần chảy xuống dưới.

Nhìn hắn nước mắt, sát khí chính thịnh Dung Viễn không khỏi sửng sốt. Hắn nhìn kỹ xem đối phương kinh hãi hai mắt, thu hồi thương tại hắn trên đầu một chùy !

Tuổi trẻ nam nhân đầu lung lay, té xỉu.

[có ý định thương tổn tái cấp • cái, công đức -55.]

Không có khiến trách tội phạm nhắc nhở, thuyết minh người này quá khư không có phạm phải hành vi phạm tội.

Dung Viễn kéo qua trên mép thuyền thô thẳng đem người này buộc rắn chắc, sau đó ném mặc kệ, hướng đi khoang thuyền. Hắn ở ngoài cửa đã sớm liền thấy rõ ràng ba người phương vị, tư thái cùng thân hình, xem bọn họ lại cao lại tráng bộ dáng liền biết không có khả năng là Kim Dương, kéo ra môn một chút không có tạm dừng chính là tam thương.

"Phốc ! phốc ! phốc !"

[có ý định mưu sát Lucca • Podol, công đức -150.][khiến trách tội phạm giết người Lucca • Podol, công đức 5420.][có ý định mưu sát bản • White, công đức -127.]

[khiến trách tội phạm giết người bản • White, công đức 6270.]

Tiền hai người cái gì cũng không có thấy rõ ràng liền gục xuống, người thứ ba phản ứng rất nhanh, hấn đúng lúc quay một chút thân thể tránh đi yếu hại, viên đạn xuyên thấu hấn cánh tay. Người này đau được kêu thảm thiết một tiếng, ngay tại chỗ lăn một vòng lăn đến sô pha sau, móc ra thương đến chuẩn bị phản kích.

"Phốc !"

Sô pha phía sau lưng bị đánh xuyên qua một cái lỗ, màu trắng lông tơ bay ra đến. Núp ở phía sau nam nhân lỗ tai chính phía trên tiểu lỗ tròn lý ồ ồ toát ra huyết đến.

[có ý định mưu sát John • Bồ Lão Đặc, công đức -50.]

[khiến trách tội phạm giết người, ngược đãi phạm John • Bồ Lão Đặc, công đức 8860.] Dung Viễn thủ ấn lên nghĩ thái y, biến thành này John • Bồ Lão Đặc bộ dáng.

...

Kim Dương nằm ở trên boong tàu, hấn đã cả một ngày cũng không có ăn cái gì cũng không có uống nước, mấy người bọn họ hiện tại tất cả đều vừa mệt vừa đói lại khát. Chu Vân Trạch còn không có tỉnh lại, hấn bị đánh được rất nặng, sắc mặt ửng hồng, giống như có điểm phát sốt, hô hấp đều so bình thường trầm trọng rất nhiều. Punk thanh niên ngắc ngoải nằm ở một bên, tiểu cô nương cuộn lại trên mặt đất, giống như ngủ, trong mộng nhỏ giọng hô "Mụ mụ" .

Trông coi bọn họ nhân ngồi ở bên cạnh, lấy khoai tây chiên chấm sốt cà chua ăn. Hấn trên bàn bày vài bình nước cùng một đồng đồ ăn, nhưng hiển nhiên, hấn chính là đem mấy thứ này ném, cũng sẽ không phân một chút cho bọn họ ăn. Những người này đại khái là tưởng đem bọn họ tất cả đều đói đến không có khí lực tưởng phản kháng cùng chạy trốn trình độ.

-- có lẽ bọn họ hiện tại đã đến vùng biển quốc tế .

Kim Dương nghĩ, cảm giác được cứu vớt khả năng tính càng ngày càng thấp. Không biết tương lai chờ bọn họ, sẽ là cái gì vận mệnh.

Hắn lỗ tai dán sàn, bỗng nhiên nghe được xa xa truyền đến rất nhẹ rất có tiết tấu tiếng bước chân --"Tháp ! tháp ! tháp !"

Kim Dương mạnh trường lớn ánh mắt, quay đầu nhìn về phía trên cửa cái kia một thước vuông cửa sổ nhỏ.

"Khấu khấu !" Có người gõ cửa, trông coi bọn họ nam nhân đứng lên xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thoáng qua, nói thầm:"Hắn như thế nào đến?"

Hắn đang muốn mở cửa, bỗng nhiên nghe được "Phốc" một tiếng, nam nhân cúi đầu nhìn nhìn, trên cửa xuất hiện một tiểu động, hắn trước ngực cũng xuất hiện một tiểu động.

Ngay trúng tâm tạng !

Ấm áp huyết cùng sinh mệnh cùng nhau chảy xuôi hầu như không còn, nam nhân lui về phía sau một bước, ngã xuống.

[có ý định mưu sát Arnold • tề nhĩ, công đức -240.]

[khiến trách tội phạm giết người Arnold • tề nhĩ, công đức +1320.]
Kim Dương nhìn thấy nhất trường mơ hồ mặt xuyên thấu qua kia tiểu tiểu cửa sổ hướng bên trong nhìn thoáng qua, sau đó người nọ liền xoay người ly khai.

"Tháp ! tháp ! tháp !"

Hắn nhắm mắt lại, ngất đi.

...

Dung Viễn một lần nữa trở lại đỉnh tầng điện báo gian, thao tác một phen, khiến nó duy trì liên tục đối ngoại gửi đi thư cầu cứu tức, đồng thời vị trí số liệu cũng truyền tổng đến cứu viện cơ quan. Sau đó hần khiến đậu Hà Lan thao túng vũ toa hạ mở ra cửa cabin, đang muốn đi lên đi, bỗng nhiên cảm giác không yên lòng, lại xuống dưới đem đài quan sát cùng lái trong phòng hai người cũng trối lên, lúc này mới đi lên vũ toa, vẫn dừng lại tại trời cao đợi đến phụ cận cứu viện thuyền chạy tới mới thôi.

Trọng yếu thông tri: Văn này loại hình vi ảo tưởng tương lai ! nhân vật chính sở tại quốc gia thay tên vi Đường quốc ! [thực ra cùng mặt vốn nhớ tới tên là Hoa quốc, sau này tưởng không bằng gọi Hạ quốc, lại sau này tưởng không bằng gọi Đường quốc, lại lại sau này, cảm giác Đường quốc càng ngọt một điểm, vì thế quốc gia tên liền biến thành Đường quốc, về sau thân nhóm phải nhớ kỹ nga !]

Mặt khác, Mora quốc gia thay tên vi chuối quốc, Chu Vân Trạch mẫu thân quốc gia đổi thành quả hạch quốc.

Mặt khác Đường quốc, đường ngữ, đường duệ, quả hạch ngữ, quả hạch quốc lễ nghi, quả hạch nhân, bính quốc đẳng, thỉnh tự hành lý giải...

Mặt khác, công an cục sửa thành trị an cục, Đường quốc nghị viện chế, tối cao lãnh đạo nhân vi nghị viên trưởng. Trên đây ! thân nhóm ý hội là có thể.

Cùng với, cùng mặt sẽ không san Kim Dương tình tiết, cũng sẽ không đam mỹ, Kim Dương cùng Dung Viễn, là một đời bạn thân cùng huynh đệ.

Rất nhiều thân bình luận thâm được ta ý, chính như thân nhóm lý giải như vậy, Kim Dương là vỏ kiếm, là tọa độ, là năm điều kia căn tuyến, là khiến Dung Viễn không cần vượt quá giới hạn quá nhiều chần ngang, là đem Dung Viễn cùng thế giới nối tiếp lên ràng buộc. Không có hần, thiện cùng ác, sinh cùng tử, đối Dung Viễn đến nói cũng không có ý nghĩa, bởi vì

hắn đối trên thế giới người thường hỉ nộ ái ố cùng thống khổ bi hoan cũng không có cảm giác lực cùng đồng lý tâm. Hắn sẽ giống này hai chương bên trong như vậy, chỉ cần có cần, sẽ không tiếc thương tổn thậm chí giết chết bất luận kẻ nào. Cho nên Kim Dương tồn tại là tất yếu .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Kim Nam

Kim Dương còn không có tỉnh lại, đã nghe đến một cổ tiêu độc thủy hương vị.

Hắn mở to mắt, ngọn đèn đâm vào trên mí mắt, hắn chớp mắt, nâng tay lau đi khóe mắt tự nhiên phân bố nước mắt, lúc này mới thấy rõ ngồi ở trước mắt nhân.

Thanh niên lưng thẳng tắp, ngồi ở bên cạnh trên ghế, trong tay phiên một quyển sách. Kim Dương vừa tỉnh lại, hắn liền lập tức nhìn qua, khẽ cười nói: "Tỉnh?"

"Ân." Kim Dương lên tiếng, quay đầu xem xem, nói: "Ca, người như thế nào ở chỗ này? Neal... Không, Chu đại ca đâu?"

"Hắn không có việc gì, tại cách vách trong phòng bệnh." Thanh niên khép lại thư, đứng lên mở ra đặt ở bên cạnh trên ngăn tủ hộp giữ ấm, đem bên trong tản ra mùi người mùi hương chúc lấy một chén, nói: "Người đói thời gian dài, uống trước điểm chúc dưỡng dưỡng dạ dày. Đây là nãi nãi tự mình xuống bếp làm cho người."

"Thật a? Ta đây muốn toàn bộ uống xong." Kim Dương vội vàng ngồi dậy, hai tay tiếp nhận bát cháo nói: "Ca, ta chính mình đến."

Vốn đang tính toán uy thanh niên liền đem bát đưa cho hắn, yên lặng nhìn hắn uống xong, trong mắt mang theo hoàn toàn yêu thương.

Kim Dương sớm liền đói quá, lúc này cũng không cảm giác rất đói bụng, tại nằm viện trong lúc cũng thua đường glucô, hiện tại cảm giác hảo nhiều. Hẳn một ngụm một ngụm cũng không vội vàng uống cháo, thuận tiện cúi đầu tránh được ca ca tầm mắt.

Đại ca Kim Nam, là Kim Dương đại bá Kim Tùng con một, từ nhỏ liền cùng Kim Dương cùng tiểu thúc gia muội muội Kim Vũ không giống nhau. Kim Dương nhớ rõ khi hẳn còn nhỏ, này ca ca cũng bắt quá mới 11-12 tuổi, cũng đã có thể tại thư phòng bàng thính gia gia cùng đại bá nói chuyện, bọn họ nói chuyện nội dung tại Đường quốc chính phủ cũng đều được cho là cơ mật, bởi vậy không nói Kim Dương cùng Kim Vũ này mấy tiểu bối, chính là hẳn tiểu thúc đến hiện tại cũng không có được đến đặc quyền như vậy.

Kim Nam rất thần bí, Kim Dương vẫn không biết hẳn tại cái gì trường học liền đọc, làm cái gì công tác, cũng không biết hẳn thường thường tiếp điện thoại liền biến mất là đi làm cái gì. Hẳn thường niên sắc mặt tái nhợt, như thế nào sái đều sái không hẳn, dáng người cũng không cường tráng, giống như có điểm ốm yếu bộ dáng, nhưng Kim Dương biết hẳn thực ra phi thường cường. Hẳn gia gia bên cạnh cảnh vệ người người đều là từ bộ đội chọn lựa đi ra tinh anh nhân tài, nhưng bọn họ mấy người cùng tiến lên, cũng không phải Kim Nam đối thủ.

Từ ngoại mạo đi lên nói, Kim Nam là bọn họ gia trưởng tướng tối không xuất chúng một. Kim Dương liền không nói, Kim Vũ cũng là người gặp người thích, cùng búp bê dường như xinh đẹp, chỉ có Kim Nam diện mạo phổ thông. Nhưng bọn họ ba người đứng chung một chỗ, mọi người cái nhìn đầu tiên nhìn thấy nhất định là Kim Nam, thậm chí sẽ không tự giác xem nhẹ mặt khác hai người tồn tại. Cho dù là giống như Thái Dương thần chi tử Chu Vân Trạch, tại Kim Nam trước mặt đều sẽ trở nên aura ảm đạm.

Nhà hản đại ca, chính là có loại này giống như vương bá khí tráo thể mị lực.

Mê man phía trước từng màn còn tại trong đầu, Kim Dương lúc này có chút phân không rõ đến cùng là chính mình ảo giác vẫn là chân thật từng xảy ra. Một bát cháo uống xong, Kim Dương nhìn Kim Nam cầm chén thu hồi đến, nhin không được hỏi: "Ca, những người đó đâu?"

Bát dừng ở trên bàn, phát ra "Đương" một tiếng vang nhỏ. Kim Nam nhớ tới lúc ấy bọn họ đuổi tới trên thuyền nhìn thấy kia đầy đất máu tươi cùng thi thể, sợ Kim Dương cũng tao ngộ bất hạnh khi khủng hoảng, nội tâm có chút không bình tĩnh. Một lát sau, mới nói: "Chết bảy, còn có ba thụ thương, đang tại giam giữ thẩm vấn."

Kim Dương tay run lên, bắm chặt chần, thanh âm có chút phát run.

"Chết... Chết như thế nào?"

"Còn tại điều tra." Kim Nam nói, nhìn hản hỏi: "Người hỏi cái này chút làm gì?"

"Ta đều bị những người này bồng giá, quan tâm một chút không được a?" Kim Dương trợn trắng mắt, lẩm bẩm nói: "Người đừng lão coi ta là tiểu hài nhi."

"Nhìn người, ngoài miệng đều có thể quái du bình, còn không phải tiểu hài nhi?" Kim Nam cười nhạo nói, sờ sờ đầu của hản nói: "Được rồi, còn lại sự người đừng quản, loại sự tình này nghe nhiều cũng không hảo. Hảo hảo đọc của người thư ba."

"Biết." Kim Dương rất ngoan gật đầu, nhìn hản đứng dậy chuẩn bị rời đi bộ dáng, có chút lo lắng nói: "Ca, người lại muốn đi a?" Kim Nam thường xuyên vừa tiêu thất chính là mấy tháng, thậm chí có một lần hơn một năm cũng không có được đến hản tin tức. Kim Dương tuy rằng không

biết tổ phụ hoặc là đại bá phụ giao cho hãn cái gì nhiệm vụ, nhưng nhìn thấy mỗi lần Kim Nam rời đi về sau bọn họ bao giờ cũng miễn cưỡng chính mình không lộ ra lo lắng thần sắc, chờ hãn trở về sau cao hứng giống như trước kia đã mất nay lại có được như vậy, Kim Dương cũng có thể đoán ra Kim Nam chấp hành đều là phi thường nguy hiểm nhiệm vụ.

"Yên tâm, chính là đi giao tiếp một ít văn thư công tác." Kim Nam biết hãn lo lắng cho mình an toàn, tiểu ý gia tăng chút, thanh âm đều nhu hòa rất nhiều, nói:"Ta lần này ngày nghỉ rất dài, đợi đến người trường học khai giảng hồi a thị phía trước, ta đều ở nhà đâu. Nói chuyện thời gian có chính là."

"Ân." Kim Dương nhẹ nhàng thở ra, lộ ra vui vẻ tươi cười.

Nhìn hãn cười đến như vậy xán lạn như vậy tín nhiệm, Kim Nam ánh mắt trầm một chút, cũng muốn hỏi mà nói cuối cùng vẫn là không có nói ra khỏi miệng.

Cuối cùng Kim Nam cầm lấy đặt ở trên lưng ghế dựa áo khoác, nói:"Ta đây đi, người hảo hảo nghỉ ngơi, có chuyện liên rung chuông."

"Ân, ta biết, ca người trên đường cẩn thận." Kim Dương phất phất tay nói.

Kim Nam kéo lên môn, trên mặt tươi cười nhất thời biến mất vô tung. Hãn nhớ tới Chu Vân Trạch phía trước mà nói.

"Tin nhắn? Không có a?"

Tại nói lên phía trước sự tình trải qua khi, đương Kim Nam nói nhứt Kim Bách từng thu đến Kim Dương cầu cứu tin nhắn, Chu Vân Trạch thập phần kinh ngạc nói như vậy.

"Người xác định?" Kim Nam mày nhăn lại đến.

Chu Vân Trạch nói:"Lúc ấy Dương Dương xác thật muốn hướng phụ thân xin giúp đỡ, nhưng tại hần muốn gọi điện thoại thời điểm phát hiện bởi vì tín hiệu quá nhiều khí ảnh hưởng, di động căn bản đánh không ra ngoài. Sau ta ở trên đường lộng phế đi bọn họ mấy chiếc xe, quá nhiều khí hần là hư hao thế nhưng Dương Dương không có phát qua tin nhắn a !" Hần nghĩ nghĩ lại nói:"Nga, trung gian có đoạn thời gian ta bận rộn đến mức không cố thượng nhìn hần, nhưng lấy lúc ấy trạng huống, ta không cho rằng hần còn có dư lực biên tập một tin nhắn gửi đi ra ngoài. Xe hoảng thành cái kia bộ dáng, hần có thể ổn định chính mình liền quá sức !"

-- nếu phát cái kia xin giúp đỡ tin nhắn nhân trên thực tế cũng không phải Kim Dương, lúc đó là ai? Là ai trước tiên phát hiện hần nguy hiểm, lại lấy hần danh nghĩa hướng Kim Bách cầu cứu? Phát cái kia tin nhắn nhân, cùng hủy diệt bắt cá trên thuyền Dạ Kiều một nhóm nhân, cùng hủy diệt Mora, đã lang đảng lính đánh thuê nhân, có phải hay không thuộc về cùng hỏa thế lực? Nếu là, như vậy không lỗ thế lực, vì cái gì muốn bảo hộ Kim Dương? Có được loại trình độ này vũ lực, vì cái gì lúc ấy không thể trực tiếp cung cấp trợ giúp ngược lại muốn cấp Kim Bách gửi đi tin tức? Bọn họ có cái gì mục đích? Có phải hay không hướng về phía Kim gia mà đến? Nếu không phải, kia lại sẽ là loại người nào?

Nghi vấn quá nhiều, ngàn lời vạn chữ, vô luận xả nào một căn tuyến, đều cảm giác cuối cùng xả đi ra là một đồng bí ẩn. Kim Nam vẫn canh giữ ở trong phòng bệnh, là vì có thể ở Kim Dương tỉnh lại trước tiên hỏi thăm hần đối với tin nhắn hay không cảm kích hơn nữa quan sát hần phản ứng, tránh cho khiến kia thần bí nhân có thời gian cùng hần thông cung. Nhưng đến cuối cùng, Kim Nam cũng không có mở miệng hỏi đến.

Đây là hần đệ đệ a ! không có giống chính mình như vậy từ nhỏ liền nhận tàn khốc huấn luyện, tại mưa bom bão đạn trung sinh hoạt. Hần giống người bình thường như vậy phổ thông lớn lên, học tập, kết giao bằng hữu, làm chính mình muốn làm bất cứ sự, tương lai còn sẽ bình thường luyện ái,

kết hôn, sinh tử, hắc vẫn đều sinh hoạt tại ánh nắng tươi sáng thế giới bên trong, không có âm trầm, không có tử vong, tại gia nhân bảo vệ vô ưu vô lự lớn lên, đơn thuần, thiên chân, thiện lương.

-- như vậy đệ đệ, khiến hắc như thế nào có thể tin tưởng, hắc cùng một giết người không chớp mắt tổ chức có liên hệ, thậm chí khả năng là trong đó một thành viên?

Murphy định luật, có đôi khi người càng không hi vọng phát sinh sự, nó lại càng có khả năng phát sinh.

Kim Nam ánh mắt chạy theo diều trở nên kiên định, hắc đi đến một gian phòng bệnh tiền, đẩy ra cửa phòng. Bên trong đang vây quanh trên giường bệnh Chu Vân Trạch đang nói đùa trêu ghẹo một đám người trẻ tuổi lập tức đứng thẳng, hô:"Lão đại !"

Kim Nam gật gật đầu, ánh mắt tập trung đến Chu Vân Trạch trên người, nói:"Vân Trạch, từ hôm nay trở đi, hủy bỏ người lạc thạch biệt hiệu, gia nhập đặc biệt điều tra tổ, phó a thị điều tra rõ quạ đen quy mô, nhân số, chân thật thân phận cùng kỹ thuật tư liệu."

"Vâng !" Chu Vân Trạch đáp, lại xác nhận một lần:"Lão đại, bất luận kẻ nào đều có thể tra sao?" [bất luận kẻ nào] ba chữ hắc bỏ thêm trọng âm, trên thực tế hắc muốn hỏi chỉ có một người.

Kim Nam cũng rõ ràng, cho nên hắc nói:"Bất luận kẻ nào... Cũng bao gồm Kim Dương, người đều có quyền hạn chưa xin liền có thể giám thị điều tra."

Những người khác đều kinh ngạc nhìn qua, bọn họ không hề nghĩ đến Kim Dương cư nhiên cũng tại hoài nghi trên danh sách.

"Vâng !" Chu Vân Trạch không có giải thích chính mình hoài nghi nguyên nhân.

"Thanh Mông !" Kim Nam lại đối một người khác hạ lệnh nói:"Người tạm thời tên giả Hà Hân, gia nhập điều tra tổ, hiệp trợ Vân Trạch triển khai công tác."

"Vâng."

...

Một chút không biết chính mình bị trở thành quạ đen tổ chức một thành viên... Thậm chí ngay cả quạ đen tổ chức tên đều còn không có nghe nói qua Kim Dương cầm lấy di động, nghĩ nghĩ, cuối cùng thông qua cái kia quen thuộc dãy số.

"Đô... Đô... Đô..." Tiếng chuông vang rất lâu, lâu đến Kim Dương cho rằng không có nhân tiếp mà chuẩn bị cắt đứt thời điểm, rốt cuộc chuyển được .

"Uy? Dương Dương?" Dung Viễn thanh âm từ ống nghe trung truyền đến, có chút mơ hồ, như là tín hiệu không tốt.

Kim Dương lúc này gặp Kim Nam như vậy vấn đề, thiên ngôn vạn ngữ, ngạnh tại cổ họng, muốn hỏi rất nhiều, lại hỏi không được, hắn cầm di động, ngốc một lát sau, hỏi:"Người đang làm cái gì?"

"Ta sao? Ta tại đi bộ lữ hành." Dung Viễn trong giọng nói mang theo tiểu ý, nghe vào tai rất hưng phấn.

"Đi bộ lữ hành?" Kim Dương kinh ngạc lặp lại một lần. Đây thật là ngoài ý muốn đáp án, càng ngoài ý muốn là Dung Viễn lúc này hưng phấn. Nhận thức thời gian dài như vậy, hắn thật sự rất thiếu tại Dung Viễn trên người nhìn thấy loại này cảm xúc.

"Đúng vậy, đi bộ lữ hành." Dung Viễn than thở nói, nhìn trước mặt một mảnh hoang vu bình nguyên, chân tâm thực lòng nói:"Đây thật là ta

đời này tốt nhất một lần lữ hành."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Lữ Hành

Thời gian đổ trở lại mười giờ phía trước, Kim Dương hôn mê không lâu thời điểm.

Dung Viễn điều khiển vũ toa dừng lại tại trời cao, nhìn cứu viện người trên thuyền đem Kim Dương đám người cứu ra, xác nhận bọn họ thân phận không có vấn đề về sau mới rời đi.

Một lần này hăn liền nhàn nhã nhiều, khiến vũ toa hạ thấp tốc độ chậm rãi bay trở về a thị. Phi cơ xuyên qua đại đoàn đại đoàn trắng nõn như tuyết đám mây, từ xa nhìn lại, kia tầng mây thật giống như lục địa như vậy dày, có từng đồng trùng trùng điệp điệp, có quần quanh như tơ, có tựa như phi vũ xoay quanh đoạn mang, có như cung điện như sóng biển như mãnh thú. Dung Viễn ngoạn tâm hết khởi, mệnh lệnh vũ toa chui vào tầng mây, liền thấy chung quanh chỉ có đại phiến đại phiến màu trắng sữa hơi nước, có khi còn có thật nhỏ điện lưu vòng quanh tại vũ toa mặt ngoài.

Sau phi cơ kéo đuôi đến tầng bình lưu, thường thường có chiếc phi cơ từ bên cạnh bay qua đi, cách đó gần thời điểm còn có thể xuyên thấu qua trên phi cơ cửa sổ nhỏ nhìn thấy bên trong hành khách, có vài nhân bái trên cửa sổ hướng bên ngoài xem -- bọn họ tự nhiên là nhìn không tới ẩn hình vũ toa, nhưng Dung Viễn nhìn bọn họ, cảm giác tại đây địa điểm, này góc độ đến xem những người này thật sự là phá lệ thú vị; Lại vừa cúi đầu, liền có thể thấy được đến biển mây quay cuồng, cuộn sóng phập phồng, để người hận không thể vọt chui vào đi làm một hồi người đứng cảm có chí tiến thủ.

Dung Viễn nhìn đã lâu, thẳng đến bóng đêm hàng lâm, trở nên đen tuyền thấy không rõ, hần mới lưu luyến không rời thu hồi tầm mắt. Tâm tình mạc danh có chút tiểu kích động, không tưởng ngủ, cũng không tưởng trở lại mặt đất đi, liền khiến đạo Hà Lan lấy ra [công đức bộ], xem này hai mươi bốn giờ công đức biến hóa.

Đầu tiên là tân quy tắc.

Thứ mười hai điều quy tắc nội dung nguyên bản là: Phụ công đức đạt tới một vạn trên đây mười vạn trở xuống làm ác giả, được phong danh hiệu "Tội ác tày trời", sinh mệnh giá trị hàng vi một điểm. Khế ước giả lấy bất cứ phương thức tiến hành chế tài, đều có thể thu hoạch cùng này phụ công đức đẳng trị chính công đức trị.

Hiện tại lại mở rộng một chút, biến thành :

[quy tắc mười hai: Phụ công đức đạt tới một vạn trên đây mười vạn trở xuống làm ác giả, được phong danh hiệu "Tội ác tày trời" ; Mười vạn trên đây trăm vạn trở xuống, danh hiệu "Tội ác chông chất" ; Trăm vạn trên đây một ức trở xuống, danh hiệu "Tội ác ngập trời", sinh mệnh giá trị đều hàng vi một điểm. Khế ước giả lấy bất cứ phương thức tiến hành chế tài, đều có thể thu hoạch cùng này phụ công đức đẳng trị chính công đức trị.] Dung Viễn thế mới biết,[công đức bộ] quy tắc cư nhiên còn có nói một nửa lưu một nửa thời điểm, xem ra liền tính là đã xuất hiện quy tắc, cũng không nhất định đều là hoàn chỉnh .

[quy tắc Thập Tam: Khế ước giả chế tài danh hiệu làm ác giả, có thể đạt được tương ứng 1,10,100,1000,10000 điểm phạt ác trị, phạt ác trị nhưng ở công đức thương thành mở ra rút thưởng, thăng cấp, chiết khấu, để phụ đẳng đặc thù công năng.] tại công đức thương thành trang thưởng xuất hiện một rút thưởng đại đĩa quay,10 phạt ác trị có thể rút thưởng một lần, phần thưởng tùy cơ, bất quá cùng hiện thực sinh hoạt bên trong rút thưởng bất đồng, này mấy tùy cơ phần thưởng không có một là rác rưởi, giá trị thấp

nhất tại thương thành bên trong cũng cần năm ngàn công đức mới có thể đổi, vận khí đầy đủ hảo mà nói, còn có khả năng sẽ trừu đến công đức trên ức thương phẩm, có chút tại phụ công đức dưới tình huống bị che chắn hồi đoái hạng mục cũng có nhất định tỷ lệ xuất hiện. Đại đĩa quay trung thương phẩm mỗi 24 giờ sẽ càn đổi một lần. Nếu đợi không kịp mà nói, ra một phạt ác trị cũng có thể đổi mới một lần.

Thăng cấp, là nhằm vào đã hồi đoái thương phẩm hoặc là năng lực tiến hành thăng cấp, muốn thăng cấp bậc càng cao, cần trả giá phạt ác trị cũng lại càng cao. Bất quá Dung Viễn tạm thời không có như vậy cần.

Chiết khấu, là mặc kệ hồi đoái bất cứ thương phẩm, đều có thể dùng 20 điểm phạt ác trị có thể đánh gãy (giảm giá) 10%, 50 điểm có thể đánh gãy (giảm giá) 20%, 100 điểm đánh gãy (giảm giá) 30%, 200 điểm đánh gãy (giảm giá) 40%, 500 điểm đánh gãy (giảm giá) 50%. Nhiều nhất nửa giá, càng nhiều chiết khấu liền không có. Đến cùng cuối cùng có thể còn lại bao nhiêu công đức trị, vẫn là muốn xem thương phẩm bản thân giá trị cao thấp.

Đế phụ, chính là triệt tiêu khế ước giả hiện có phụ công đức trị. Một phạt ác trị, có thể triệt tiêu mười vạn điểm phụ công đức.

Dung Viễn lần này lợi dụng phi cơ hủy diệt Mora, dã lang, Dạ Kiêu, bò tót bốn võ trang tổ chức, cuối cùng đạt được phạt ác trị có 303 điểm, công đức trị 526 vạn. Trong đó riêng là Mora một người liền cống hiến 137 vạn công đức trị cùng 100 điểm phạt ác trị, còn lại còn có lớn nhỏ tôm mảy trăm nhân.

Mặt khác tại bạo tạc phát sinh thời điểm, còn bởi vì [có ý định mưu sát] mà bị tổng cộng khấu gần năm vạn điểm. Trong đó có mấy người khấu được phá lệ nhiều, Dung Viễn phỏng đoán kia có lẽ là năm vùng, có lẽ là vừa vận tại công kích phạm vi bên trong người qua đường, có lẽ liền đơn thuần là một đồng bại hoại bên trong một hai khóa hảo đản, bất quá hẳn tại

động thủ phía trước, liền đối với kết quả này có điều đoán trước -- mặc kệ là bị khẩu công đức trị vẫn là vì thế mà lưng đeo cừu hận cùng tội ác, hoặc là tương lai khả năng muốn vì thế trả giá đại giới, hẳn đều đã có điều giác ngộ, cũng chưa nói tới cái gì hồi hận.

Đồng thời,[công đức bộ] còn vì thế lại xuất hiện một điều tân quy tắc:[quy tắc mười bốn: Khế ước giả cướp lấy chính công đức trị nhân / vật tính mạng, mở ra thiên phạt công năng. Khế ước giả sát hại kẻ vô tội số lượng đạt tới mười tên, đem gặp thiên lôi oanh đỉnh một lần; Nếu số lượng mỗi gia tăng mười tên, thiên lôi uy lực bội tăng chi.] này quy tắc tại Dung Viễn một pháo oanh trúng Mora quân hỏa khố sau không bao lâu liền xuất hiện, nghĩ đến lúc ấy có chính công đức trị nhân nhận đến liên lụy tử vong. Nhưng bạo tạc một khi bắt đầu liền không có khả năng dừng lại, rầm rầm rầm một chuỗi nổ vang qua đi, công đức ghi lại công chính công đức tử vong nhân số liền nhanh chóng tăng trưởng đến chín người, chỉ kém một, Dung Viễn liền muốn ném thử bị lôi kích nướng được ngoại tiêu lý nộ là cái gì tư vị nhi . Sau lại chiến đấu thời điểm, Dung Viễn đều cẩn thận lại cẩn thận, liền sợ vừa không chú ý lại làm chết một không đáng chết nhân.

Nếu tại động thủ phía trước, liền có thể trực tiếp phân biệt ra hảo cùng ác, kia liền hảo.

Dung Viễn hiện tại công đức trị tổng cộng cộng lại có gần sáu trăm bảy mươi vạn, có thể hồi đoái thương phẩm tự nhiên nhiều rất nhiều. Tại hẳn từng hồi đoái khí linh đậu Hà Lan [đặc thù vật phẩm] một khung trung, liền nhiều vài dạng.

Năm vạn công đức [linh khứu], một loại đặc thù dược thủy, đem nó phun tại trong lỗ mũi, đương công đức rất nhiều nhân tiếp cận, có thể người được tựa như sau cơn mưa bách hoa đua nở, cỏ xanh như thảm như vậy tươi mát đầm mĩ hương thơm; Nếu phụ cận có phụ công đức rất nhiều nhân, tắc tanh tươi ngào ngạt, hôi không nói nổi.

Dung Viễn lập tức đem nó phủ quyết. Nếu phun loại này được thủy, về sau còn có thể hay không ở trong đám người hảo hảo sinh hoạt? Nếu bên cạnh nhân có tốt có xấu, hẳn sẽ nghĩ được cái gì vị? Lại thổi lại hương bằng hỏa lường trọng thiên sao?

Sau đó là [Để Thính], giá trị mười vạn công đức, là một có thể đặt ở lỗ tai bên trong ấn hình tai nghe. Đội loại này tai nghe, có thể nghe được chung quanh nhân xin giúp đỡ tiếng lòng, có thể giúp khế ước giả càng thuận lợi phát hiện giúp đối tượng. Nhưng Dung Viễn nghĩ nghĩ, cũng lắc đầu phủ quyết. [công đức bộ] có một ấn hình quy tắc, người chung quanh nếu cần giúp nhưng khế ước giả không biết khi, không có vươn ra viện thủ là sẽ không bị trừ điểm . Nhưng nếu đã phát hiện lại bỏ mặc không để ý, như vậy liền sẽ bị khấu trừ tương ứng công đức. Đeo nó lên, nếu phụ cận có anh nhi đói bụng khát tiểu, có người cùng nam nữ bằng hữu cãi nhau, có người ném ví tiền, chẳng lẽ đều phải hẳn tốn thời gian tốn sức lực đi hỗ trợ sao?

Cùng loại công năng vẫn là mười lăm vạn công đức [Thiên Nhân], là một đôi kính sát trùng phiến, cùng xem xét kính mắt là cùng loại công năng, bất quá này đối thấu kính biểu hiện là trong tầm nhìn nhân vật công đức bao nhiêu. Dung Viễn nhìn thấy nó công năng, không khỏi tâm động.

-- đội loại này kính mắt, chẳng phải là nói hẳn có thể trực tiếp nhìn ra người qua đường thiện ác? Như vậy phát hiện phụ công đức rất nhiều nhân, không phải có thể thông qua chế tài mà nhanh chóng được đến đại lượng công đức sao?

Cân nhắc một lát sau, Dung Viễn hồi đoái [Thiên Nhân], loại này ấn hình thấu kính mỏng như cánh ve, hoàn toàn trong suốt, ở mặt ngoài xem cùng trong hiện thực kính sát trùng không có cái gì bất đồng. Mà đội về sau tựa như thủy như vậy hòa tan tại trong ánh mắt, Dung Viễn chớp mắt, thậm chí không cảm giác nó tồn tại. Chung quanh không có người khác, hẳn cũng không thể nào đi nghiệm chứng [Thiên Nhân] công năng.

Mà 303 điểm phạt ác trị, liền bị hấn toàn bộ dùng đến đối phụ công đức, nháy mắt nguyên lai một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn phụ công đức liền giảm bớt ba ngàn linh ba mươi vạn.

Tùng Dung Viễn tự tin tràn đầy theo đạo Hà Lan nói muốn tại hai mươi năm bên trong đem sở hữu phụ công đức triệt tiêu, nhưng nói như vậy thời điểm chính hấn thực ra cũng biết làm đến điểm này có bao nhiêu khó khăn. Hấn đạt được công đức trị càng nhiều, làm sự cũng lại càng nhiều, tương ứng cũng càng dễ dàng gọi ra người khác chú ý cùng hoài nghi. Giống Âu Dương Duệ như vậy kiên trì không ngừng muốn truy tra hấn thân phận nhân cũng chỉ sẽ càng ngày càng nhiều, càng ngày càng cường đại, vì ứng phó tùy theo mà đến các loại khốn cảnh, muốn tiêu phí công đức trị địa phương cũng chỉ sẽ tăng nhiều sẽ không giảm bớt -- đây là một ác hành tuần hoàn, muốn tại này tuần hoàn trung cầu sinh, hấn là không có khả năng đem sở hữu công đức đều tích góp đến lấy triệt tiêu giá trị âm . Phạt ác trị xuất hiện, khiến hấn lần đầu tiên cảm giác chính mình có lẽ có thể ở càng ngắn thời gian bên trong triệt để vùng thoát khỏi này bút nợ nần.

Chung quy, giống Mora như vậy tội ác như núi nhân, ở trên thế giới này có rất nhiều. Chỉ là phụ công đức rất nhiều nhân, hơn phân nửa đều là giống Mora như vậy có khổng lồ quyền thế. Mặc dù có công đức bộ nơi tay, Dung Viễn có thể tùy thời hối đoái một đồng lớn siêu việt hiện đại khoa học kỹ thuật cùng siêu việt khoa học kỹ thuật phạm trù thần kỳ vũ khí, nếu hấn tưởng, hấn liền có thể giết chết trên thế giới này bất luận kẻ nào, nhưng vừa đến dễ dàng thương đến vô tội, thứ hai khả năng sẽ gọi ra thế giới phạm vi khủng hoảng cùng đối địch, một người lại cường, cũng không khả năng cùng toàn bộ thế giới đi đối nghịch.

"Phốc lạp phốc lạp phốc lạp..."

Một chuỗi trang giấy phát thanh âm đánh gãy Dung Viễn ý nghĩ, hấn theo thanh âm nhìn lại, nguyên lai là kia chỉ truyền tin hạc giấy không biết

lúc nào từ hẩn trong túi tránh thoát đi ra, đang cố gắng vượt tiểu cánh va chạm vũ toa khoang bích.

Hiện tại đã không cần nó đến mang lộ, nếu như bị người khác nhìn thấy này chỉ biết động hạc giấy, khẳng định sẽ gặp phải không cần thiết phiền toái đến. Dung Viễn bắt lấy hạc giấy xé thành mảnh vỡ, để tại bên tay một cực giản ngoại hình thùng rác bên trong, ấn một chút bên cạnh cái nút, nắp thùng rác bá khép lại, chìm xuống, sau đó đáy mở ra, toái trang giấy liền hô một chút bị phi cơ ngoại cường liệt dòng khí cấp thổi đi.

Như vậy vừa ngắt lời, Dung Viễn cũng không có tiếp tục xem xét [công đức bộ] hứng thú . Hẩn đem [công đức bộ] hợp lại ném cho đậu Hà Lan, hai tay gối đến sau đầu nhất nằm, tầm mắt tự nhiên chuyển hướng thiên không.

Ở địa phương này, không có tầng khí quyển, cũng không có trong thành thị trắng đêm không thôi ngọn đèn, tinh tinh rậm rạp dày đặc nhiều đáng sợ, cũng lượng dọa người. Đây trời Tinh Đấu, chiếu toàn bộ thiên không phảng phất đều là lượng, nhìn qua ly được như vậy gần, phảng phất muốn cái đến đầu người trên đỉnh dường như. Nhìn kỹ, này mấy tinh tinh quang mang cũng không phải đơn thuần màu trắng, mà là giống như bị thấu kính chiết xạ cầu vòng sắc, có thiên lam, có thiên hồng, mỗi khóa tinh tử chung quanh tinh mang vây quanh, thôi xán thẳng qua bất cứ trên địa cầu châu báu mỹ chui.

Dung Viễn vong tình ngưng thần, nhất thời thất ngữ. Lúc này cái gì sát lục, cái gì thiên lôi, cái gì [công đức bộ] tất cả đều bị hẩn quên ở sau đầu, vũ trụ tinh không hùng kì cùng tráng lệ hoàn toàn chiếm cứ hẩn toàn bộ tâm thần. Cùng tự nhiên quý phủ thần công so sánh với, thế gian hết thảy cảnh đẹp lại tính toán cái gì?

Qua rất lâu, đậu Hà Lan thanh âm đột nhiên sát phong cảnh truyền lại đây:"Đã đến a thị trên không, hiện tại chuẩn bị hạ xuống."

"Không, chờ một chút." Dung Viễn lập tức ngăn cản, hắn còn không tưởng nhanh như vậy trở lại chướng khí mù mịt thành thị đi... Không, hắn cơ hồ không tưởng về địa cầu liền như vậy chạy hướng vô ngần vũ trụ, nếu không phải vũ toa còn không có như vậy công năng... Chờ một chút !

"Đậu Hà Lan !" Dung Viễn bỗng nhiên ánh mắt lóe sáng nhìn chăm chăm đậu Hà Lan xem.

Bị hắn trong mắt rạng rỡ lóng lánh dị thái sợ tới mức rụt một chút, đậu Hà Lan chần chờ hỏi:"... Làm sao?"

"Ta nhớ rõ vũ toa tốc độ có thể đạt tới hai mươi nghìn mét mỗi giây, đã vượt qua địa cầu tốc độ vũ trụ cấp ba đi? Nó còn có thể chống đỡ cực nóng cùng nhiệt độ siêu thấp, cũng phòng phóng xạ, đúng không?"

"... Là." Đậu Hà Lan rất mê mang, này không phải đều là sớm ở hồi đoái phía trước liền biết sao.

"Nó có thể ở chân không trung hàng hành, đúng không?"

"Đúng."

Cấp vũ toa cung cấp động lực là nó bên trong nguyên thạch, không giống ô tô động cơ đốt trong như vậy còn cần dưỡng khí, bởi vậy mặc kệ là chân không vẫn là hoàn toàn không trọng hoàn cảnh, đối vũ toa đến nói cũng không có bất cứ phân biệt... Không, phân biệt vẫn phải có, ở trong chân không không có đại khí lực cản, vũ toa gia tốc thời gian sẽ càng đoán, chạy tốc độ cũng có thể càng nhanh một ít. Trên thực tế tại tầng khí quyển trung, vũ toa tốc độ là không đạt được hai mươi nghìn mét mỗi giây, này tối cao tốc độ vốn chính là chỉ chân không trong hoàn cảnh tốc độ.

Dung Viễn tươi cười khó được xán lạn, hắn nói:"Lấy đứa nhỏ này tốc độ, nhiều nhất năm sáu giờ liền có thể đến trên mặt trăng. Cho nên đậu Hà Lan, chúng ta đến một chuyến đi bộ đường xa lữ hành đi !"

-- dùng "Đứa nhỏ này" Như vậy thân mật ngữ khí đến xưng hô vũ toa phi cơ, đủ để chứng minh hẳn hiện tại tâm tình là như thế nào chờ mong cùng hưng phấn .

Đậu Hà Lan:σ[°△°|||]

Vì thế bị độc giả hội sẽ đoán được, Dung Viên chính là tại trên mặt trăng.

~~~~~[ ]~~~~~

Thật là, xem sách thời điểm không cần như vậy thông minh nha, tác giả không có viết đi ra kịch tình bị các người đoán được rất đả kích sáng tác nhiệt tình ! về sau đừng như vậy biết sao? Đoán được cũng muốn lặng lẽ giả vờ chính mình không biết nga [づ"3]づ hôn một cái ma ma đất

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Nguyệt Hành

Dung Viễn thay vừa hồi đoái đồ du hành vũ trụ, mở ra cửa cabin, nhẹ nhàng vừa nhảy, liền từ gần hai mét độ cao nhảy xuống, rơi trên mặt đất, kích khởi một tầng mỏng manh tro bụi.

Công đức thương thành cái này giá trị 5600 công đức trị đồ du hành vũ trụ cùng trong hiện thực chủ lưu đồ du hành vũ trụ bất đồng, bén mỏng mà bên người, thêm một đôi màu đen giày trọng lượng đại khái chỉ có ba bốn kg, hoạt động thời điểm cũng phi thường phương tiện. Nhưng này đồ du hành vũ trụ trên thực tế có chinh chinh Thập Tam tầng kết cấu, có đủ không gì sánh kịp bịt kín tính, có thể phòng hộ chân không, cao thấp ôn, phóng xạ đẳng các loại vũ trụ hoàn cảnh trung khả năng đối nhân thể tạo thành nguy hại nguyên tố. Mặt trắng bề ngoài độ ẩm thấp nhất có thể đạt tới dưới 0 hơn hai trăm độ, tối cao lại có hơn một trăm độ, nhưng tại đồ du hành vũ trụ trung, Dung Viễn cảm giác được vĩnh viễn đều là tối thích hợp nhân thể hai mươi lăm độ.

Đậu Hà Lan không có mặc mang bất cứ phòng hộ trang bị, liền như vậy trực tiếp ngồi ở Dung Viễn trên vai, tiểu thủ trao trên đồ du hành vũ trụ mặt một kim chúc cúc áo. Nó ánh mắt mở đại đại, không có cái gì biểu tình, nhưng vẻ mặt thập phần chuyên chú. Tại đây trừ bọn họ bên ngoài không có người khác địa phương, đậu Hà Lan cũng không cần ẩn tàng thân hình, khó được có thể như vậy chính đại quang minh chờ ở Dung Viễn bên cạnh.

Nhìn trước mắt một mảnh hoang vu vắng lặng đại địa, Dung Viễn thâm thâm hít một hơi, sau đó chậm rãi phun ra, lắng nghe tại đây yên tĩnh

không gian trung chính mình trái tim nhảy lên thanh, qua rất lâu, hần mới chậm rãi đạp ra bước đầu tiên.

Dưới chân thổ địa không có nhìn qua như vậy cứng rắn, ngược lại bởi vì tích thật dày hôi tăng duyên cố cảm giác có chút mềm mại, nửa để giày trực tiếp hăm đi vào, lưu lại một thâm thâm dấu chân.

Dung Viễn thở phào một cái, hần lúc này mới phát hiện chính mình thế nhưng không tự giác ngừng hô hấp, cả người cơ nhục căng thẳng, cắn chặt hàm răng, quai hàm đều có chút đau.

Hần ngẩng đầu nhìn xem, địa cầu -- này khóa như màu lam bảo thạch tinh cầu liền tại hần ngay phía trước, đôi mắt trông về phía xa, vô biên trong bóng đêm, lam bạch nhị sắc quần quanh ra lộng lẫy dị thường đồ án, vòng quanh địa cầu tầng khí quyển khiến nàng xem lên có loại trong vắt cảm, khiến người không tự giác vì nàng mỹ lệ chấn nhiếp.

Lúc này địa cầu nhìn qua so Thái Dương đều phải lớn, cũng so từ trên địa cầu xem mặt trăng khi cảm giác phải lớn hơn nhiều. Nàng xem đi lên như vậy gần, gần gũi phảng phất chỉ cần dùng lực vừa nhảy, là có thể thò tay chạm đến nàng.

Dung Viễn trong đầu không tự kìm hãm được bay qua một chuỗi con số: Địa cầu bán kính ước chừng là 6371 nghìn mét, mặt trăng bán kính là 1738 ngàn mét, cho nên địa cầu thể tích là mặt trăng thể tích 49 lần, mặt cắt diện tích ước chừng là mặt trăng 13 lần.

Cho nên hần hiện tại nhìn thấy lớn nhỏ, là vì cự ly cùng hình cầu bán kính sai mang đến thị giác cảm quan bất đồng... Nhưng mà mỹ lệ, là không thể dùng con số cùng khoa học đến thuyết minh.

"Dung Viễn, Kim Dương điện thoại."

Qua không biết bao lâu, đệ Hà Lan đột nhiên nói.

Nguyên bản tại trên mặt trăng, bọn họ là không thể tiếp đến trên địa cầu phổ thông điện thoại . Bất quá đầu Hà Lan lợi dụng quang não xâm nhập quả hạch quốc một khóa thực nghiệm dùng laser thông tin vệ tinh, lại tại vũ toa trí não hệ thống trung thành lập một tiếp thu cơ trạm, nhiều lần chiết chuyển về sau mới có thể tại trên mặt trăng cũng có thể tiếp đến địa cầu thông tin tín hiệu. Bất quá nó làm như vậy nguyên nhân cũng không phải vì khiến Dung Viễn gọi điện thoại, mà là vì cho dù tại như vậy xa địa phương cũng có thể duy trì liên tục chú ý truy nã phạm cùng thiên võng tiến trình.

Không thể không nói, đến trên mặt trăng còn không quên công tác đầu Hà Lan như cũ như vậy chuyên nghiệp, tất yếu like !

Dung Viễn sửng sốt một chút, nói:"Thay ta chuyển được... Uy, Dương Dương?"

Mặt trăng cùng địa cầu tín hiệu truyền có chút lùi lại, chung quy liên tính là sóng điện từ, truyền bá xa như vậy cự ly cũng không khả năng làm đến tức thì trò chuyện. Qua một hồi lâu, Dung Viễn nghe được Kim Dương tại một đầu khác thanh âm:"Tiểu Viễn? Người đang làm cái gì?"

"Ta sao? Ta tại đi bộ lữ hành." Dung Viễn xem xem hoang vu đại địa chỗ cuối màu lam khô bảo, mang theo tiểu ý nói:"Đây thật là ta đời này tốt nhất một lần lữ hành."

Kim Dương tựa hồ có chút ngạc nhiên, hỏi:"Đại mùa đông, người ở nơi nào lữ hành?"

"A," Dung Viễn khẽ cười một tiếng, nói:"Tại một nơi không thể tưởng được địa phương."

Kim Dương xem xem ngoài cửa sổ sương mù trung dần dần dâng lên Triều Dương, cười hỏi:"Tổng sẽ không tại trên Thái Dương đi?"

Tuy không trúng, cũng không xa rồi.

Dung Viễn không lại nhiều lời, chỉ nói: "Ta bên này tín hiệu không tốt, quay đầu lại trò chuyện."

Qua hai ba giây, Kim Dương thanh âm truyền đến: "Ân, hảo."

Cắt đứt điện thoại, Kim Dương cầm di động, khẽ nhú mày. Dung Viễn có một chính hắc cũng không có phát hiện thói quen, hắc rất ít nói dối, tại đối mặt Kim Dương thời điểm đặc biệt như thế, thật giống như trong não có căn tên là "Nói dối" thần kinh bị chặn như vậy. Đụng tới không tưởng trả lời hoặc là không thể nói thời điểm, hắc liền sẽ lảng tránh vấn đề.

Hơn nữa lảng tránh phương thức rất vụng về, để người liếc nhìn liền có thể nhìn ra đến.

-- trước mắt ở địa phương nào, không thể nói nha?

Kim Dương nhìn di động, phỏng đoán Dung Viễn hiện tại đến cùng ở nơi nào. Hắc suy nghĩ mấy cái địa phương lại phủ quyết, chung quy hắc trong giọng nói cao hứng không phải giả .

-- chuyện gì, sẽ để hắc cảm giác rất cao hứng?

...

Kết thúc trò chuyện về sau Dung Viễn lại không có tưởng nhiều như vậy, hắc thu hồi dính vào trên địa cầu tầm mắt, tựa như tập tễnh học bước hải tử như vậy, cẩn thận, cẩn thận đạp ra một bước, sau đó lại một bước.

Vừa mới bắt đầu đi được rất không ổn định, không phải dùng lực quá mạnh chính là rất nhẹ, bởi trên mặt trăng trọng lực tăng tốc độ chỉ có trên địa cầu một phần sáu, để người rất không thói quen, không cẩn thận còn sẽ

lên không nhảy dựng lên. Nhưng đi vài bước về sau, Dung Viễn dần dần thích ứng loại này thân thể chợt biến kinh cảm giác, hần càng chạy càng nhanh, sau đó dần dần chạy lên.

Vô ngần trên đại địa, trống vắng không người, mặt đất phản xạ mỏng manh bạch quang, bốn phía hắc ám mà yên tĩnh. Một đạo bóng dáng giống phong như vậy xẹt qua, tại đây không khí lực cản gần như vô địa phương, hần mỗi một lần giẫm đạp mặt đất đều có thể bay qua ra mấy chục mét xa cự ly, phảng phất tại trong chớp mắt hần liền chạy ra này một khối bình nguyên, một tòa cao tới năm sáu ngàn mét sơn ngấn ở trước mắt. Hần cước bộ một chút không có tạm dừng, giống mũi tên như vậy trực tiếp vọt đi lên, vẫn vọt tới đỉnh núi mới kham kham ngừng lại.

Đây là một tòa núi hình vòng cung, trung tâm cạm bẫy chiều sâu vượt qua bảy ngàn thước, đường kính đại khái có hơn một trăm km, đứng ở núi hình vòng cung đỉnh Dung Viễn liền giống như cự oản bên cạnh một hạt gạo, nhưng hần một chút cũng không cảm thấy chính mình nhỏ bé, ngược lại có loại hào hùng tại suy nghĩ trong lòng khuấy động.

Dung Viễn quay đầu xem xem, sơn mạch bên ngoài, phóng xạ ra vô số đạo gợn sóng văn lộ, giống như thủy tinh bị đánh nát khi lan tràn ra vết rạn, cấu thành một bộ mỹ lệ mà đơn giản hình học. Hần chuyển lại đây, nhìn phía dưới thâm thâm cạm bẫy, ngừng thở, thả người nhảy xuống !

Núi hình vòng cung mặt trong độ dốc so bên ngoài muốn hoãn một ít, vài giây sau Dung Viễn liền đạp ở trên sườn núi, rơi xuống đất trong nháy mắt trùng kích lực để người thân thể ần ần phát đau, nhưng đau được phá lệ thống khoái ! hần tốc độ không giảm phản tăng, như Lưu Tinh rơi xuống đất như vậy nhanh chóng hướng đáy dốc chạy đi. Từ trên không từ xa nhìn lại, có thể nhìn thấy một đạo khói bụi bá ở sau lưng hần dâng lên !

"Phanh !"

Mặt trắng bệ ngoài không có thanh âm truyền bá chất môi giới, nếu có mà nói, đậu Hà Lan cảm giác chính mình nhất định có thể nghe được này dạng một tiếng ầm ầm nổ vang.

Lấy Dung Viên rơi xuống đất điểm làm trung tâm xuất hiện một nho nhỏ cạm bẫy, chiều sâu còn không đủ một mét, hẫng nửa ngời, thở hỗn hển, ngón tay hơi hơi phát run, trái tim khiêu cơ hồ muốn phá vỡ lồng ngực vọt ra, cực hạn tốc độ cùng sinh tử một đường nguy cơ cảm thậm chí để người cảm thấy say rượu mê muội.

Qua hồi lâu, Dung Viên mới chậm rãi đứng lên, hưng phấn qua đi liền cảm giác thân thể như nhũn ra, hai cái đùi đều có chút đau.

Đậu Hà Lan thấy hẫng hoãn lại đây, liền hơi mang trách cứ hỏi: "Dung Viên, người biết vừa rồi động tác đối với người cốt cách cùng dây chằng tạo thành cường độ thấp tổn thương, cũng có nhất định tỷ lệ dẫn đến sinh mệnh nguy hiểm sao?"

Những lời này tại trên đỉnh núi nó ý thức được Dung Viên muốn làm cái gì thời điểm liền tưởng nói, nhưng lại chưa kịp, tại hẫng nhảy xuống trong quá trình đậu Hà Lan cũng không tự giác nín thở ngưng thần, không nói một lời, sợ Dung Viên bởi vì bị quấy nhiễu mà dẫn đến cái gì nghiêm trọng hậu quả.

"Xin lỗi, ta có chút vong hình." Dung Viên biết nghe lời phải nói xin lỗi. Hẫng thò tay sờ sờ trán, cách đồ du hành vũ trụ, tựa hồ đều có thể cảm giác được chính mình trên mặt nhiệt độ.

Nhớ lại đến, hẫng cũng biết vừa rồi một màn phi thường kích thích, nhưng cũng phi thường nguy hiểm. Không cần thận đem mệnh đưa điếu cũng không phải không có khả năng.

Sau Dung Viên liền thu liễm nhiều. Hẫng lấy tương đối vi nhẹ nhàng tốc độ tại núi hình vòng cung bên trong chuyển chuyển, trừ thạch đầu cùng

tro bụi cát vụn bên ngoài không có cái gì đặc biệt phát hiện. Vì thế hẳn tiếp tục dọc theo đường thẳng cự ly thăm dò tinh cầu này.

Ở trên địa cầu xem mặt trăng thời điểm, cảm giác nàng vừa tròn vừa sáng, giống như ngọc bàn Minh Châu. Nhưng hành tẩu trên đó, liền cảm giác so trên địa cầu còn muốn gấp ghềnh nhấp nhô hơn nhiều. Đại khái là vì không có nhân vi nhân tố quấy nhiễu duyên cớ, nơi này mặt đất phá lệ "Thuần thiên nhiên", lớn nhỏ vô số núi hình vòng cung liền không cần nói, mặt đất cũng là gấp ghềnh, khe rãnh tung hoành, giống tòa tiểu phòng ở như vậy thạch đầu nơi nơi đều là, lại càng không tất nói kia vô số hoặc rộng hoặc hẹp, hoặc sâu hoặc cạn cái khe .

Có chút chật chội một điểm tiểu cái khe Dung Viễn một gia tộc liền có thể từ phía trên bay vọt qua, có chút cái khe chiều ngang có thể đạt tới mấy ngàn mét thậm chí mấy chục nghìn mét, hẳn liền không thể không nhiều một ít đường xa mới có thể qua . Vòng quanh vòng quanh, Dung Viễn liền lệch khỏi quỹ đạo nguyên lai phương hướng, chung quanh cũng dần dần hắc xuống dưới. Đương Dung Viễn phát hiện đã thấy không rõ mặt đất thạch đầu nhan sắc thời điểm, mới ý thức được chính mình đã đến mặt trăng mặt trái.

Tinh cầu này vây quanh địa cầu quay quanh một tuần thời gian như truyện thời gian là vừa vắn bằng nhau, loại này khó có thể ngôn dụ trùng hợp khiến cho nàng tại chuyển động trong quá trình thủy chung chỉ lấy chính mình một nửa nguyệt mặt đối diện địa cầu, nửa kia hình dáng vĩnh viễn giấu ở nhân loại tầm mắt không kịp mặt trái, từ phát hiện điểm này sau, đối kia mặt trăng mặt trái đến cùng có cái gì, mọi người có vô số chủng phỏng đoán.

Xem xem xa xa hắc ám, tưởng tượng kia phiến trong bóng đêm che giấu thần bí, Dung Viễn lại cảm giác chính mình trái tim bắt đầu gia tốc. Bất quá một lần này hẳn cẩn thận trước đề lại treo tại trên cổ vũ toa nút khổng chế, phi cơ từ xa xa bay qua đến, dựa theo Dung Viễn chỉ lệnh huyền

phi ở sau lưng hẳn, chiếu sáng chung quanh phương viên năm sáu ngàn mét phạm vi.

Dung Viễn hướng về phía trước đi hồi lâu, tâm tình từ chờ mong kích động dần dần trở nên có chút thất vọng, chung quanh cảnh sắc trên thực tế cùng ngay mặt không có cái gì bất đồng: Cái khe, sơn mạch, hố sâu, bình nguyên.

Lại một cái khe ngăn ở đi tới trên đường, Dung Viễn tính toán một chút, chiều ngang chỉ có hơn hai mươi mét, hẳn có thể trực tiếp nhảy qua đi. Vì thế hẳn lui về phía sau vài bước, mạnh gia tốc nhất xung, thả người bay vọt !

"Ba" một phen chế trụ cái khe đối diện bên cạnh một tảng đá, Dung Viễn đang chuẩn bị trèo lên, bỗng nhiên bắt đầu sinh một ý tưởng.

Hắn cúi đầu xem xem, cái khe trên vách núi nơi nơi đều là lớn nhỏ đá tảng tà lồi ra đến, khoảng thời gian cũng không tính đại, là rất tốt điểm dừng chân, đập lên mấy hòn đá này, liền tính hẳn không có chuyên môn học tập qua leo núi, thượng hạ độ khó cũng không tính đại.

Hồi ức một chút phía trước tại TV tiết mục cùng trong sách xem qua leo núi yếu điểm, Dung Viễn năm ngón tay tóm chặt trụ nham thạch góc cạnh, mũi chân treo phía dưới hai nơi lồm vào vị trí, thấp giọng phân phó nói:"Đậu Hà Lan, ta muốn đi xuống xem xem, cho ta cung cấp trợ giúp."

"Vâng." đậu Hà Lan đáp, đồng thời đem công đức thương thành bên trong khả năng hữu dụng thương phẩm phóng tới phía trước, như vậy vạn nhất phát sinh khẩn cấp tình huống, nó có thể trước tiên hồi đoái có thể cứu mệnh gì đó. Phía trước tại trên biển cứu viện Kim Dương thời điểm, Dung Viễn liền cho nó có thể tự chủ hồi đoái quyền hạn. Đậu Hà Lan căng mặt, trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhìn qua thập phần nghiêm túc, nhưng

trong lòng là rất cao hứng -- Dung Viễn lấy tính mạng nhờ, không có so này càng tốt được đến tín nhiệm chứng minh .

Dung Viễn đem thân thể tận lực dán sát vào vách đá, thả lỏng dưới có chút cương ngạnh cơ nhục, sau đó trảo đập thạch đầu từng bước xuống phía dưới, di động đại khái hơn hai mươi mét sau, hắn vô ý đập đến một khối buông lỏng nham thạch, nhận thấy được dưới chân đá tảng dung đưa thời điểm, Dung Viễn đứng lúc mà nhanh nhẹn đổi một điểm tựa.

Kia tảng đá lung lay, cuối cùng vẫn là không thể bảo trì cân bằng,"Bang bang bang bang" Một đường va chạm vách đá đi xuống lần. Dung Viễn vênh tai, đáng tiếc cái gì thanh âm cũng nghe không đến, bằng không còn có thể mượn này phán đoán một chút này cái khe sâu đậm.

Hắn tiếp tục đi xuống, qua không biết bao lâu, tại hắn cảm thấy hai tay bủn rủn có chút không thể tiếp tục được nữa thời điểm, rốt cuộc đập đến cái khe đáy.

Dung Viễn nhẹ nhàng thở ra, xoa xoa cánh tay hướng bốn phía xem xem. Vũ toa chiếu sáng bắn tới nơi này đã phi thường mỏng manh, lấy hắn thị lực cũng chỉ có thể nhìn thấy chung quanh đá tảng đại khái hình dáng, còn có cách đó không xa một mảnh đen nhánh không gian, về phần mặt khác, lại như thế nào cũng thấy không rõ .

Đậu Hà Lan hối đoái một bàn tay đèn pin giao cho Dung Viễn, Dung Viễn mở ra Khai Quang, một luồng màu trắng quang đâm thủng trước mắt hắc ám.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Hang Đá

Chiếu sáng bắn ra đi trong nháy mắt, Dung Viễn chỉ cảm thấy ánh mắt bị lóa một chút, hắn không tự chủ được lui về phía sau một bước, sở trường ngăn trở ánh mắt, đẳng thích ứng trước mắt ánh sáng về sau, mới chậm rãi mở ra.

Nhân loại chán nản ngôn ngữ, không cách nào hình dung trước mắt một màn này huyền lệ cùng mộng ảo.

Hắc ám cái khe phía dưới, dĩ nhiên là một cự đại hình vuông không động, trong động nham thạch cheo leo khí thế, thiên hình vạn trạng, càng có mấy chục mét cao thạch đầu bức rèm che tự đỉnh buông xuống. Càng kỳ diệu là, tại nham thạch trên vách các loại thiên nhiên khoáng thạch tinh thể vây quanh thành đồng, có muôn hồng nghìn tía, có trong vắt Linh Lung, đèn pin một luồng quang mang trải qua này mấy tinh thể vô số lần phản xạ, đem toàn bộ hang đá chiếu quang huy thôi xán, rạng rỡ loá mắt. Càng có chút ít tinh thể mảnh vụn bị đánh xuống, ở không trung nổi lơ lửng chậm rãi rơi xuống, chiết xạ nhỏ vụn tinh quang, giống như vô số rơi xuống tinh tử.

Đậu Hà Lan ngửa đầu nhìn, hắc hắc trong mắt cũng ẩn lên vô số tinh quang, nó vươn ra tiểu thủ, một viên tinh tử bay xuống tại nó lòng bàn tay, chiết xạ quang mang bị ngăn trở về sau, có thể thấy được đây là một mảnh nhỏ kim sắc khoáng thạch tinh thể, nhan sắc cực kỳ thuần túy, phẳng phất có kim sắc dương quang ở trong đó chảy xuôi.

Dung Viễn cầm trong tay đèn pin nhẹ nhàng lung lay, liền gặp toàn bộ trong động quang mang đều vì thế sắc thái biến ảo, dao động phiêu động. Hẳn lấy lại bình tĩnh, hướng về phía trước đi.

Trên địa cầu hiện có lớn nhất kim cương cũng chỉ có hơn năm trăm cara, chưa bị phân cắt trước có hơn ba ngàn cara, ước chừng là một trường thành nam nhân lớn bằng quyền đầu. Nhưng ở trong này trên vách đá, khắp nơi có thể thấy được cánh tay dài ngắn, đường kính có thể so với bóng rổ khoáng thạch tinh thể, hơn nữa sắc màu thuần túy, phẩm chất cực tốt, đem này hang đá trang điểm giống như trong truyền thuyết tiên phủ Long Cung.

Dù là Dung Viễn lại như thế nào lãnh tĩnh, cũng hiểu được trái tim đập thành thịch, hô hấp đều có chút gian nan. Hẳn kiểm chế muốn nhào lên đem này mấy bảo tàng đều đóng gói mang đi xúc động, lập lại nói cho chính mình: Đặt ở nơi này, cùng đặt ở chính mình trong túi không có phân biệt, ngược lại là mang về địa cầu sẽ chọc đến phiền toái.

Dung Viễn tiếp tục hướng về phía trước thăm dò, đồng dạng cảnh sắc xem thời gian dài, cái loại này nhiếp nhân tâm hồn mị lực cũng liền dần dần thói quen . Đi không biết bao lâu, mặt đất cùng chung quanh trên vách đá lồi ra đến bảo thạch thiếu, càng ngày càng dày bằng tầng đem khoáng thạch bao khóa ở bên trong, dần dần, toàn bộ hang đá đều biến thành băng động, tứ phía băng tầng phản chiếu Dung Viễn thân ảnh, khiến hẳn cảm giác chính mình giống như hành tẩu ở trong hư không như vậy.

Có lẽ là bởi vì băng tầng ngưng kết quan hệ, băng động trở nên càng ngày càng hẹp hòi, đường trở nên càng thêm khúc chiết uốn lượn, đại động bộ tiểu động, có chút địa phương đi tới đi lui biến thành tử lộ, Dung Viễn liền nhiều một vòng đối phương hướng đi. Ít nhiều hẳn có quang não có thể vẫn ghi lại đi qua lộ tuyến, băng không ở như vậy phức tạp hoàn cảnh trung phi lạc đường không thể.

Lại lần này bị băng bích chặn đường đi, Dung Viễn chiều chiều, mơ hồ có thể nhìn thấy băng bích phía sau có huyết động. Hắn thò tay gõ gõ, lui ra phía sau hai bước, sau đó bán xoay người mạnh lượn vòng đá !

Băng tầng trung tâm "Ca" lan tràn ra như mạng nhện cái khe, từng phiến nhỏ vụn khối băng bong ra, lộ ra một cao bằng nửa người không động. Dung Viễn đi lên lại tại hạ bộ trên băng bích đạp một cước, đem toàn bộ thông lộ mở ra, sau đó đi vào, sau đó ra ngoài ý liệu phát hiện, này dĩ nhiên là một nhân tạo băng thất.

Xe trượt tuyết, băng bàn, băng y, băng chế ngăn tử, bát đĩa, bậc thang, bác vật giá cùng đài trang điểm, trên đài trang điểm, còn có châu thoa, cây trầm, trầm cài, khuyên tai, vòng tay đẳng các loại trang sức.

Này mấy nửa trong suốt vật phẩm, đều bị điêu khắc xa hoa lộng lẫy, tinh xảo dị thường, hơn nữa đều là Đường quốc thời cổ phong cách. Từ đặt vị trí đến nói, giống như tùy thời đều sẽ có một hoa y duệ, váy phúc uốn lượn nữ tử chân thành đi tới, đậm tảo Nga Mi, bạc thi phần đại, đối với gương tinh tế trang điểm.

Băng thất một bên còn có một cổng tò vò. Dung Viễn đề vài phần cảnh giác, chậm rãi đi vào.

Bên trong băng thất phải lớn hơn nhiều, nhưng cũng thập phần trống trải. Cả gian băng thất trống rỗng không có vật gì khác, chỉ có khoanh chân ngồi dưới đất một người.

Một đại khái chết rất lâu nhân.

Dung Viễn đứng ở chỗ cổng tò vò quan sát một lát, đi qua, ngồi xổm xuống nhìn nhìn.

Này nhân thân thể chung quanh đều kết lên thật dày một tầng băng, bởi vì này băng tầng bảo hộ, thân thể hắn không có nhận đến cái gì tổn

thương, mi nhân giống như, làn da trắng nõn, liền cùng sống thời điểm không có hai loại. Đồng thời trên người quần áo cũng hoàn hảo không tổn hao gì, xem đi ra là Đường quốc cổ đại ống rộng quảng thân phong cách.

Cách trong suốt băng tầng, có thể thấy được hắc ước chừng hai ba mươi tuổi, mày kiếm lẫm mẫm, mặt như quan ngọc, thập phần anh tuấn, nhưng trong thần thái mang theo một loại ảm đạm tang thương cùng bi thương, phảng phất cho dù chết thời điểm, hắc trong lòng như cũ ẩn chứa đôi sơn điền hải thống khổ.

Ở trước mặt hắc, còn viết một ít tự, dùng là chữ in, thể bút tranh sắt gân câu, mạnh mẽ xinh đẹp. Phía trước, viết một câu thơ --

"Hết ta nhất sinh tâm, phụ người thiên hành lệ."

Dung Viễn quay đầu mắt nhìn trong băng tầng nhân. Tuy rằng hắc vẫn không hiểu vì cái gì ngu xuẩn vượn người thường xuyên vì cùng loại Dopamine loại này hóa học vật chất phân bố mà làm ra đủ loại không thể nói lý sự tình đến, nhưng không gây trở ngại hắc căn cứ này một câu thi nào bố ra một khuôn sáo cũ, sâu triền miên tình yêu cổ sự đến.

Dung Viễn lắc đầu, ném đi chính mình tư tưởng hướng về nhị thiếu phương hướng phát triển nguy hiểm manh mối, tiếp tục đi xuống xem.

Mặt sau, là một loạt tiểu tự:

"Như một ngày kia, ta Tiêu thị hậu nhân tới đây, nhớ lấy:[công đức bộ], ác vật cũng, chớ xem, chớ tín, chớ dùng, như có kế ước, đương lập phong chi. Không được như ta như vậy, cha mẹ đều vong, thê vong tử tán, bạn cũ tản ly, trên đời đều địch, trên đời đều phản.

Nhớ lấy, nhớ lấy."

Dung Viễn quay đầu xem xem đậ Hà Lan, nó so Dung Viễn sớm hơn thấy được hàng chữ này, trên khuôn mặt nhỏ nhắn không có cái gì biểu tình, cũng không có bản thân biện giải hoặc là thử Dung Viễn thái độ ý tứ.

Nhìn thấy này mấy tự, nguyên bản chỉ là hoài nghi Dung Viễn có thể xác định, này nhân từng cũng là [công đức bộ] kẻ có được, khó trách hần tại mấy trăm năm trước là có thể đi lên mặt trăng. Nhìn hần bộ dáng, hần bên cạnh thậm chí không có bất cứ công nghệ cao công cụ, rất có khả năng chỉ là dựa vào nhục thân tu luyện liên bước vào hư không, hơn nữa tại chân không trong hoàn cảnh sinh hoạt một đoạn thời gian khá dài. Ít nhất bên ngoài kia gian băng thất, không phải nhất tịch tạo nên .

Trong truyền thuyết phá toái hư không, vũ hóa thành tiên, thế nhưng thật có người từng làm đến sao?

-- này không biết tên Tiêu mỗ nhãn lại cảnh cáo hậu nhân, nhưng Dung Viễn từ giữa nhìn thấy, lại là [công đức bộ] trung cang lớn dự hoặc. Nếu có thể giống này nhân như vậy phá toái hư không, tại vũ trụ tại ngao du, liền tính vì thế mà chết, hần cũng không có gì hảo hồi hận .

Nhân sinh vốn chính là một hồi mạo hiểm, có thể trải qua trên đời này lớn nhất mạo hiểm cơ hội liền đặt ở trước mắt, nếu còn do do dự dự chiêm tiền cổ hậu, Dung Viễn chính mình đều phải phỉ nhổ chính mình.

Tiêu mỗ nhãn lại trung để lộ ra [công đức bộ] tin tức, tuy rằng Dung Viễn cảm giác khả năng rất nhiều năm nội nhân loại đều không khả năng thăm dò đến này trong băng động đến, nhưng hần vẫn là rút ra trên đồ du hành vũ trụ mang vào laser chủ yếu, đem hàng chữ này hủy sạch sẽ.

"Dung Viễn, phía dưới giống như có cái gì."

Có khắc tự đá phiến bị hủy về sau, lộ ra một khối nhỏ màu trắng bạc kim chúc vật. Đậ Hà Lan gặp Dung Viễn không chú ý, liền nói nhắc nhở nói.

Dung Viễn nhìn nhìn, liền lấy chủy thủ đem này một tảng đá phiến đều bóc ra, lộ ra một dùng bạch chế tác dài bẹt chiếc hộp, ước chừng có bàn tay gấp hai lớn nhỏ. Có lẽ là suy xét đến có thể đến đây địa phương nhân sẽ không bị một phen tiểu tiểu khóa làm khó, Tiêu mỡ không có cấp trên hộp khóa, chỉ là đem khóa khẩu chế trụ.

Dung Viễn mở ra khóa khẩu, xốc lên nắp hộp, bên trong là một khối màu xanh biếc ngọc bội, trên ngọc bội dùng tiểu triện thể viết một "Tiêu" Tự.

Hắn cầm lấy ngọc bội nhìn nhìn, mặt trên màu xanh tại chiếu sáng dưới đậm nhạt không ngừng biến ảo, chiết xạ ra một loại sinh cơ bừng bừng sáng rọi đến, trừ đó ra cũng không có cái gì bất đồng.

-- nhưng một khối phổ thông ngọc bội, đáng giá một [công đức bộ] kẻ có được như vậy cất giữ lưu cho hậu nhân sao?

Dung Viễn suy tư một chút, nhất thời nhìn không ra manh mối đến, nghĩ nghĩ, liền đem ngọc bội trang ở trên người, đem chiếc hộp phục nguyên đặt về đi. Hướng tiền bối hạ thấp người tỏ vẻ kính ý cùng xin lỗi, sau đó hắn đứng lên, khiến đệ Hà Lan đối trong ngoài hai gian bằng thất đều xem xét một lần, xem xét công suất khai thật sự đại, không riêng mặt đất, liền sàn bên dưới mấy thước thâm cũng không có bỏ qua, cuối cùng phát hiện, trừ này khối ngọc bội bên ngoài, thật đúng là không có những thứ khác.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện này nhân nhắc nhở Dung Viễn, hắn đã rời đi địa cầu thời gian rất lâu, cũng đến nên trở về đi lúc, thủy chung bị vây ở hưng phấn kích thích trạng thái thần kinh cũng vô pháp che giấu hắn thân thể càng ngày càng uế oải sự thực. Hắn cần ăn cơm, uống nước, tắm rửa, còn có sung túc giấc ngủ.

Thăm dò này hang đá thời điểm phí thời gian rất lâu, nhưng rời đi thời điểm cũng rất nhanh. Hắc từ đường cũ phản hồi, tự nứt phùng đáy trèo lên về sau, gặp vũ toa như cũ dừng ở tại chỗ đợi . Dung Viễn xem xem chung quanh mặt đất vô số lớn nhỏ cái khe, nghĩ nên ở trong này lưu lại điểm dấu hiệu vật đến, bằng không tiếp theo đến e khó có thể tìm đối địa phương.

Hắn bốn phía nhìn nhìn, bỗng nhiên nhìn thấy dưới đất chính mình lưu lại một chuỗi dấu chân, tưởng tượng nhiều năm về sau lên mặt trăng mọi người tại phát hiện này mấy dấu chân về sau sẽ có cỡ nào sửng sốt, không khỏi cười, sau đó đối với nên lưu lại cái gì dấu hiệu có chủ ý.

Dung Viễn cùng đệ Hà Lan hối đoái một cây Đường quốc quốc kỳ, dùng laser đao trên mặt đất chui tiểu động, đem cột cờ cắm ở bên trong. Nơi này không có phong, lá cờ liền mềm mềm buông xuống đến. Hắn liền lại đổi một chi can đem mặt cờ khởi động đến, sau đó ở bên cạnh lưu tự: "Lương thần mỹ cảnh, đến tận đây tìm tòi" .

Viết xuống câu này cùng loại "Đến đây một chuyến" Nói như vậy, Dung Viễn cuối cùng quay đầu nhìn nhìn kia tối đen cái khe, còn không có rời đi, liền bắt đầu nghĩ tiếp theo dò hỏi .

Sau đó hắn đi lên vũ toa, hạ phản hồi địa cầu chỉ lệnh về sau, không đến ba giây, liền tựa vào ghế điều khiển trên lưng ghế dựa, nặng nề ngủ.

Vũ toa ngọn đèn đột nhiên đi xa. Tại hắn rời đi sau không bao lâu, một hòn đá bỗng nhiên từ phụ cận một tòa núi hình vòng cung trên đỉnh núi lăn xuống, tiếp từ trong bóng đêm, một bóng dáng thò ra.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Tranh Chấp

Dung Viễn một giấc tỉnh lại, đã về tới địa cầu, hần xoa xoa ánh mắt, hoạt động bởi vì tư thế ngủ vẫn đề mà có chút đau mỗi bả vai, hỏi đệ Hà Lan: "Cái gì thời gian?"

Nói chuyện đồng thời hần nhìn nhìn ngoài cửa sổ, đầy trời hồng hà, điểm lệ như lửa, xa xa một mặt phi hồng, bên cạnh điểm tuyết như vàng sắc thái.

Đứng ở trên bàn điều khiển đệ Hà Lan nói: "Đường quốc thời gian 2 nguyệt 3 ngày vãn Thập Bát điểm hai mươi ba phân lẻ sáu giây. Dung ta nhắc nhở, cho đến bây giờ, người đã có bảy mươi giờ không có ăn, lần trước nước uống, là tại ba mươi bảy giờ phía trước."

"Ta biết." Dung Viễn cũng hiểu được đối thật sự, hần tại trên mặt trăng thời điểm, vẫn xem nhẹ tự thân sinh lý nhu cầu, dẫn đến hiện tại thân thể vẫn đang truyền đạt cần bổ sung năng lượng cùng hơi nước nhu cầu. Hần nhìn nhìn phi cơ phía dưới nhà cao tầng hình dáng, hỏi: "Hiện tại đến chỗ nào rồi?"

"Trước mắt đang đứng ở s thị trên không, hay không hạ xuống?" Đệ Hà Lan nói.

Nhưng Dung Viễn lắc đầu phủ quyết nói: "Không, không thể ở chỗ này. Hồi a thị tìm thích hợp vị trí chúng ta đi xuống." Cái gọi là "Thích hợp vị trí", chính là chung quanh vừa không có người, cũng không có theo dõi

máy ghi hình, đồng thời Dung Viễn xuất hiện ở nơi đó cũng sẽ không để người cảm giác kỳ quái địa phương.

"Thế nhưng, người không phải còn muốn tại s thị tiếp tục tham gia huấn luyện sao?" Đậu Hà Lan có chút nghi hoặc. a thị đã không có chưa xử lý sự vụ, trở về sau còn muốn lại phản hồi s thị, tốn thời gian cố sức, chẳng phải là làm điều thừa? Bất quá tuy rằng nó cảm giác kỳ quái, nhưng vẫn là lập tức thao túng vũ toa phản hướng bay đi a thị.

Dung Viễn nói:"Người quên sao? Ta phía trước vì tìm Polassar • Bồ Lỗ Đặc, từng hỏi qua a thị. Đường sắt bộ có ta mua vé quá khứ ghi lại, nhưng nếu không có trở về ghi lại, ta đây như thế nào xuất hiện ở s thị không phải rất khả nghi sao?"

Đậu Hà Lan lập tức xin đi:"Nhưng ta có thể đem người mua vé ghi lại cắt bỏ."

"Người có thể cắt bỏ điện tử ghi lại, nhưng có thể cắt bỏ sở hữu gặp qua của ta hành khách cùng nhà ga công tác nhân viên ký ức sao?" Dung Viễn nói:"Không có tất yếu vì tiết kiệm một chút phiền toái, mạo sau này khả năng bị người có tâm chú ý nguy hiểm. Việc này, về sau người cũng muốn thay ta chú ý."

"Vâng."

Không qua bao lâu, vũ toa liền dừng ở a thị một đồng cao lớn vật kiến trúc trên mái nhà. Dung Viễn đem thay thế đồ du hành vũ trụ tại phi hành khí nội ngăn trữ vật lý phóng hảo, mang theo đậu Hà Lan từ trên giàn giáo nhảy xuống, hạ lệnh khiến vũ toa bay lên đến đồng bộ quỹ đạo về sau, tạm thời lụi tắt động lực nhiều phi hành, chờ đợi tiếp theo chỉ lệnh.

Dung Viễn nhìn theo vũ toa lại ẩn hình về sau lên không, sôi trào dòng khí đem hắc tóc thổi được hỗn loạn, phía tây trên bầu trời, một vòng tựa như Nga Mi Nguyệt Nha tà tà vắt ngang.

Núi hình vòng cung, cái khe, phủ đầy bảo thạch hang đá, băng thất, chết ở trên mặt trăng thần bí cổ nhân... Quá khứ hai ngày, đứt khoát tựa như đang nằm mơ như vậy. Một lần này trước đó chuẩn bị làm được cũng không đầy đủ, hành trình gấp gáp, thăm dò địa phương cũng không nhiều. Ngay lúc này một lần hần đến trên mặt trăng thời điểm, nhất định phải đem kia địa phương tham minh bạch.

Dung Viễn theo đại lâu an toàn thông đạo đi xuống, đậu Hà Lan trọng lại biến thành tai nghe bộ dáng, cùng Dung Viễn nhỏ giọng miêu tả này bọn họ hạ xuống địa phương.

a thị là nhân khẩu rất nhiều, hiện đại hoá đại đô thị, ở như vậy trong thành thị muốn tìm đến một thích hợp hạ xuống vị trí cũng không dễ dàng. Dung Viễn hiện tại ở đại lâu, là một tổng hợp tính trung tâm thương mại, mười lầu trở xuống tầng cửa hàng tất cả đều thuê đi ra ngoài, mười lầu trên đây tắc có các loại lớp bổ túc, mỹ dung hội sở, chạy trốn phòng chơi, phòng bên trong nhi đồng khu vui chơi, kiện thân trung tâm đẳng, mặt khác còn có một nhà rạp chiếu phim. Lui tới nhân viên thành phần phức tạp, nhân lưu lượng rất lớn, có thể nói người nào xuất hiện ở nơi này đều có khả năng.

Hiện tại nhân, phổ biến đều là tình nguyện tại trước cửa thang máy đẳng thượng nửa giờ, cũng không nguyện ý đi qua thang lầu, cho nên an toàn trong thông đạo chỉ có Dung Viễn một người. Tuy rằng này đồng lâu chiều cao hai mươi tám tầng, nhưng hần hiện tại thể lực đã cùng quá khứ khác nhau rất lớn, trong thời gian rất ngắn liền thoải mái hạ đến tầng một.

Bước ra tia sáng hôn ám công tò vò, ồn ào náo động đập vào mặt mà đến, có loại đột nhiên đổi một thế giới cảm giác. Dung Viễn tả hữu xem xem, loại địa phương này phụ cận bao giờ cũng có rất nhiều gia cửa hàng thực phẩm, hần đeo kính, rất nhanh liền quét đến một nhà vệ sinh vô cùng tốt lại khách nhân rất ít tiểu khách sạn.

Này gia điểm thật sự rất tiểu, hẳn là gia đình kinh doanh cửa hàng nhỏ, trên cửa treo một chuỗi Phong Linh. Dung Viễn đẩy cửa tiến vào, gặp hai bên trái phải tổng cộng chỉ bãi sáu trương tiểu bàn ăn, bàn ghế tất cả đều lau lóe sáng, mặt đất quang khả giám nhân, vách tường trát phấn được tuyết trắng, trên tường còn treo mấy tấm để người vừa thấy liền thèm nhỏ dãi rau xanh hoa quả hình ảnh, chỉnh thể sạch sẽ chỉnh tề, đơn giản hào phóng, cho người ta cảm giác phi thường tốt. Nhưng cả gian trong tiệm, trừ vừa mới tiến đến Dung Viễn bên ngoài, chỉ có một đôi rõ ràng là ngoại địa du khách trẻ tuổi vợ chồng mang theo bốn năm tuổi tiểu cô nương tại ăn cơm.

Nghe được tiếng chuông gió, một vây quanh màu hồng nhạt tạt dễ trung niên nữ nhân bận rộn đi tới, trên mặt treo miễn cưỡng tươi cười, hỏi:"Ngài hảo, muốn ăn những gì?"

Dung Viễn nhìn thoáng qua trên bàn menu, nói:"Một chén canh sông hồn đồn."

"Hảo, ngài chờ, lập tức đến." Trung niên nữ nhân cấp bên trong phòng bếp báo một tiếng menu, sau đó từ tiêu độc quỹ trung cầm một trong suốt cốc thủy tinh đặt ở Dung Viễn trên bàn, lại để đến bình nước cho hẳn đổ một tách trà. Dung Viễn xem xét một chút, chén nước cùng nước trà đều phi thường sạch sẽ, không có gột rửa tề tàn lưu hoặc là bất cứ không nên có tăng thêm vật.

Dung Viễn có chút tò mò, muốn biết lúc này chính là cơm điểm, phụ cận khách sạn cơ hồ đều là chật ních, có chút bên cạnh cửa tiệm còn ngồi vài người tại bài hào. Này gia điểm vị trí vô cùng tốt, phục vụ không kém, vệ sinh làm được cũng rất tốt, từ kia đang tại ăn cơm người một nhà đến xem, đồ ăn hương vị hẳn là cũng không sai, nhưng sinh ý lại lạnh lùng thành cái dạng này, thật sự không nên.

Bất quá chung quy cùng hẳn không quan hệ, hẳn chỉ hảo kì chớp mắt, sau đó liền không lại để ở trong lòng.

Dung Viễn bưng lên ly, nhấp một ngụm trà thủy, là táo đỏ trà, có quả táo nhàn nhạt ngọt hương. Dòng nước lổ vào, dễ chịu khô căn yết hầu cùng dạ dày tràng. Thân thể thiếu nước thời gian có điểm trường, cứ việc đã rất khát, nhưng hẩn khắc chế không có từng ngụm từng ngụm uống sảng khoái, mà là uống một ngụm sau, ở trong miệng ngậm một lát, sau đó phân vài lần chậm rãi nuốt xuống đi, khiến khát khô thân thể tế bào có thể đầy đủ hấp thu đến hơi nước.

Hẩn điểm hồn đồn rất nhanh liền bưng lên, tràn đầy một chén lớn, tản ra mê người hương khí. Dung Viễn lấy gôm trắng thìa cầm lên một Hồn Độn, thổi lạnh sau cắn một ngụm, thịt tươi, táo tía, cải thảo, rau thơm cùng tôm khô tiên vị xen lẫn cùng nhau, sắc hương vị đều toàn, không như thế nào cảm giác được liền ăn xong hơn phân nửa bát. Bên kia đôi phu thê kia cũng rất cuộc cấp hài tử uy ăn xong cơm, chuẩn bị tính tiền rời đi.

Cổng Phong Linh đột nhiên "Đình đình đông đông" Một trận loạn vang, năm sáu cố ý đem quần áo quần ăn mặc cong vẹo khắp khiêng, áo sơmi xuyên tại áo lông bên ngoài, trên cổ treo màu đen bạc khô lâu tạo hình thiếu niên đi vào đến. Dung Viễn nhìn thoáng qua, quay người lại tiếp tục ăn cơm.

Nghe được tiếng vang đang chuẩn bị đi ra tiếp đón khách nhân trung niên nữ nhân nhìn thấy người tới, không khỏi biến sắc, run thanh âm hô:"Hẩn ba, hài hẩn ba."

"Làm sao?" Cầm muôi một ục ịch nam nhân đi ra, nhìn thấy cổng một đám người, sắc mặt trở nên rất khó coi, hỏi:"Tiền chúng ta lần trước đã cho các người, các người lại đến làm gì?"

"Thái độ đừng như vậy hung nha, không biết nhân còn tưởng rằng chúng ta tại khi dễ người đâu, đại thúc ~" Cầm đầu cái kia trên lỗ tai mang ba bốn kim hoàn thiếu niên cột nhả kéo dài thanh âm nói. Từ cách vách đồ chua quốc phim truyền hình bắt đầu tại Đường quốc đại được hoan nghênh

về sau,"Đại thúc" Loại này xưng hô cũng mặc danh trở nên lưu hành lên đến.

Nam nhân năm muôi tay run rẩy, nhìn qua tựa hồ rất tưởng đem nó gõ đến này quần thiếu niên trên đầu đi, nhưng hăn nhin lại nhin, cắn răng hỏi:"Các người muốn làm gì?"

"Đến ăn cơm la." Này quần thiếu niên nghênh ngang tại mấy tấm hai tấm bàn biên ngồi xuống, kim hoàn thiếu niên hướng trên ghế vừa dựa vào, cố ý dùng dáng vẻ lưu manh ngưỡ khí nói:"Đại thúc người mở ra khách sạn, chúng ta là tới ăn cơm khách nhân. Như thế nào, không được a?"

"Của ta điểm không chào đón các người, cút cho ta !" Nam nhân hạ giọng giận dữ hét.

"Ai u ta hảo sợ ! dọa chết người ! điểm đại khi khách a !" Kim hoàn thiếu niên dương thanh âm cao giọng nói. Bên cạnh một nhiễm một đầu màu xanh tóc thiếu niên lập tức che dạ dày ghé vào trên bàn, giả khuông giả thức hô:"A... Ta dạ dày đau... Dạ dày đau quá..."

Người bên cạnh lập tức ồn ào xôn xao nói:"A nha, sẽ không là người lần trước ở chỗ này ăn xấu bụng ngộ độc thức ăn còn chưa được rồi? Muốn hay không đi bệnh viện kiểm tra một chút đi?"

Ục ịch nam nhân sắc mặt trở nên khó coi, hai mắt phun hỏa nhìn bọn họ diễn trò.

Lục tóc "Ai u ai u" Kêu to sau một lúc, kim hoàn thiếu niên còn nói:"Đại thúc, người sẽ không quên đi? Hăn là tại các người trong tiệm ăn thứ dơ bẩn mới sinh bệnh, chúng ta cũng không muốn người bồi tiền, người ra tiền khiến hăn đến bệnh viện kiểm tra một hồi tổng hăn là đi?"

Trung niên nữ nhân giữ chặt trượng phu tay, nén giận nói:"Hăn đều đến bệnh viện đã kiểm tra qua hai hồi, căn bản là không có cái gì tật xấu,

các người muốn hai ngàn đồng tiền dinh dưỡng phí cũng đều cho các người, chúng ta cũng không truy cứu hẳn đến cùng là thật bệnh còn là giả bệnh, chuyện này liền đến đây là ngừng không được sao?"

"Dừng ở đây? Hành a ! ta không thành vấn đề a !" Kim hoàn thiếu niên vỗ vỗ bên cạnh lục tóc bả vai nói:"Thế nhưng ta huynh đệ thân thể nói nó không được a, không phải nơi này đau, chính là nơi đó đau... Chúng ta làm thân thể cùng tinh thần đều nhận đến thương tổn tiêu thụ giả, hưởng các người loại này hắc tâm điểm bắt đền là chính đáng quyền lợi !"

"Người... Người người này như thế nào có thể như vậy?" Trung niên nữ nhân tức giận đến sắc mặt trắng bệch, cả người phát run nói:"Không khẩu Bạch Nha, người, người như vậy lừa bịp tổng tiền... Cần thận chúng ta báo nguy, đối với các người cũng không có ưu việt !"

"Ai nha, uy hiếp ta, khi ta là dọa lớn a !" Kim hoàn thiếu niên ngửa cổ nói:"Báo a ! người báo nguy a ! khiến cảnh sát đến phán phán ai đúng ai sai ! các người dùng qua kỳ nhục nấu ăn chứng cứ còn tại trong thiên võng đâu ! toàn a thị người đều biết."

-- thiên võng?

Đang đem cuối cùng một sợi cỏ nhét vào trong miệng Dung Viễn nghe vậy sửng sốt, sẽ không là... Hẳn cái kia "Thiên võng" Đi?

Điểm chủ phụ thê giống như bị đập đến đau chân, nhất thời nói không ra lời. Kia đối du khách phụ thê hoài nghi nhìn bọn họ liếc nhìn, không yên lòng ôm lấy nữ nhi nhìn nhìn, sau đó đem tiền đồ ăn đặt ở trên bàn vội vàng đi, lúc sắp đi ra ngoài còn nhỏ giọng nói muốn mang nữ nhi đến bệnh viện kiểm tra một chút.

Điểm chủ phụ thê đầy mặt chua xót, ngay cả lúc trước nô khí đều như là bị đâm phá khí cầu như vậy tất cả đều phóng chạy.

Lúc này, còn tại ăn canh Dung Viễn liền phá lệ để khiến người khác chú ý .

Uc ịch nam nhân đi tới nói:"Tiểu huynh đệ, chúng ta có chút điểm sự, tiền không thu, người đi đi."

"Có đi hay không là của ta sự, mở cửa làm sinh ý, người còn muốn đem khách nhân hướng bên ngoài đuổi sao?" Dung Viễn hỏi ngược lại.

"Yêu a, đảm nhi rất béo a ! tiểu tử ai, biết ta là ai sao?" Kim hoàn thiếu niên rất khó chịu, hẳn cảm giác chính mình quyền uy nhận đến khiêu chiến, đi qua liền muốn khiến người nọ lý giải một chút chính mình thủ đoạn.

Dung Viễn buông xuống bát xoay người, kim hoàn thiếu niên dưới chân một lão đảo:"Dung, Dung Viễn? !" Kia phó biểu tình, dọa lớn hơn kinh.

Dung Viễn ngạc nhiên:"Người nhận thức ta?"

Nghi ngờ trên mặt trắng hay không có thủy đồng học thỉnh chú ý: Tác giả không có đậu người nga ! cùng mặt lão sư phổ cập khoa học một chút,nasa đã xác nhận mặt trăng bề ngoài có thủy, chẳng qua hơi nước hàm lượng rất ít, nếu có đại lượng thủy, phỏng đoán hẳn là tại hai cực cùng vĩnh cửu mặt u ám, hơn nữa lấy trạng thái cố định băng hình thức tồn tại. -- thân nhóm khả tự hành trăm độ "Trên mặt trăng có nước không" .

Mặt khác, trên mặt trăng thực ra cũng có không khí nga ! chẳng qua độ dày chỉ tương đương cùng địa cầu ở mặt ngoài một vạn một phần trăm triệu tả hữu, phi thường mỏng manh, cho nên xấp xỉ vì chân không hoàn cảnh.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Hạ Vũ Long

Kim hoàn thiếu niên nghe vậy đau răng, cho nên nói, hăn chán ghét nhất danh sách tên người trung Dung Viễn nếu vị cư đệ nhị, kia thật không có người dám xưng đệ nhất. Cố tình hăn đem đối phương coi là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, tại đối phương trong mắt hăn chính là không khí, loại này khác biệt ngấm lại thật sự là... Để người cảm giác xót xa đâu !

Thực ra không biết hăn, đây cũng là Dung Viễn luôn luôn quá mức đặc lập độc hành duyên cớ, đối mặt khác bất cứ một nhất trung học sinh ở trong này, lập tức liền có thể gọi ra tên của hăn -- Hạ Vũ Long.

Tại nhất trung, có hai người vẫn hưởng thụ như là không cần giao tác nghiệp, lên lớp ngủ, sớm lui đến muộn trốn học đăng cũng sẽ không nhận đến trừng phạt đặc quyền, một là Dung Viễn, một cái khác chính là Hạ Vũ Long.

Dung Viễn đặc quyền, đến từ hăn ngạo thị toàn giáo sở hữu học sinh cùng hướng giới lịch sử ghi lại thành tích, rất nhiều khoa lão sư cũng tự biết chính mình trình độ thực ra không đủ để chỉ bảo như vậy thiên tài học sinh, hăn tự học tiến độ cùng chiều sâu đều xa xa vượt quá phổ thông trên lớp học lão sư dạy cho học sinh nội dung, bởi vậy đối với hăn học tập luôn luôn mặc kệ, đây là đối với hăn chỉ số thông minh cùng tự chế lực tín nhiệm.

Mà Hạ Vũ Long, chính là một cái khác cực đoan . Từ hăn nhập giáo tới nay, mỗi một lần khảo thí đều là lót đáy điểm, có mấy lần cửu môn khoa tổng phân cộng lại cũng không có đạt tới hai trăm phân, chia đều mỗi môn

khóa còn không đến hai mươi phân. Càng đáng buồn là hãn khảo thí thời điểm thực ra không có nộp giấy trắng, mà là rất cố gắng đem trên bài thi sở hữu chỗ trống đều nhồi đầy, nhưng trả lời nội dung tất cả đều ông nói gà bà nói vịt, kia điểm đáng thương điểm cơ bản tất cả đều đến từ mộng đúng lựa chọn đề. Vận khí không tốt thời điểm, một đạo lựa chọn đề cũng không có mộng đúng, linh phân đều được vài lần.

Giống Hạ Vũ Long như vậy học sinh, nguyên bản là không có khả năng tiến nhất trung . Nhưng hãn may mắn tại sẽ đầu thai, phụ thân Hạ Chấn Đông là a thị thủ phủ. Hạ Chấn Đông sản nghiệp đề cập năng nguyên, điền sản cùng vận chuyển, có được một trên biển vận chuyển tuyến riêng, tài sản trăm ức, tại toàn bộ Đường quốc đều là bài danh hàng đầu đại phú hào. Hãn dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, tuổi trẻ thời điểm ăn không thiếu không có đọc qua thư mệt, hiện tại tuy rằng thành a thị thủ phủ, ở mặt ngoài đi đến nơi nào đều bị nhân truy phủng, nhưng ngầm hãn thô tục cùng nông cạn tri thức nội tình như cũ là thượng lưu xã hội trò cười, liên tính là chính hãn công ty bên trong mỗi tháng cầm mấy ngàn đồng tiền thiếu tiền lương viên công, dựa vào chính mình cao bằng cấp giống nhau có thể vụng trộm xem thường hãn.

Hạ Chấn Đông chính mình cũng rõ ràng điểm này, bởi vậy đối duy nhất nhi tử ở trên học tập liên yêu cầu phi thường cao, liên trông cậy vào hãn có thể khảo a đại b đại như vậy toàn quốc cao nhất danh giáo cho hãn trường trường mặt. Vì có thể đem Hạ Vũ Long nhét vào nhất trung, Hạ Chấn Đông tân kiến một đồng cao tầng tòa nhà ở lấy cực thấp giá bán cho trường học lão sư.

-- thực ra liên tính là giá thấp, hãn cũng là buôn bán lời tiền, chẳng qua kiểm so với người khác chẳng phải ngoan mà thôi. Thế nhưng nếu tiêu tiền thiếu, đây chính là ân huệ.

a thị giá phòng rất cao, rất nhiều tiền lương giai tầng một đời tích tụ đều chỉ có thể phó thủ phó, mà có thể mua một bộ chính mình nơi ở là rất

nhieu tại a thị dốc sức làm nhân lớn nhất giấc mộng. Bởi vậy Hạ Chấn Đông này đồng tòa nhà ở nháy mắt liền bị tranh mua không còn, bắt người tay ngắn há miệng mắc quai, nhận như vậy không thể để người cự tuyệt chỗ tốt, tự nhiên không có nào trường học lão sư còn có thể cự tuyệt Hạ Vũ Long nhập giáo. Vừa mới bắt đầu cũng có rất nhiều lão sư muốn tận tâm tận lực giáo hảo hần, lại là thúc giục lại là khích lệ lại là quá mức học bù lại là tuyển làm khóa đại biểu, muôn vàn thủ đoạn đều dùng hết, bất đắc dĩ Hạ Vũ Long so với Hạ Chấn Đông còn muốn không thông suốt. Hạ Chấn Đông chủ yếu là nhỏ tuổi thời điểm không có học tập cơ hội, Hạ Vũ Long dứt khoát chính là vừa thấy đến tự liền muốn ngủ, bối qua viết qua tri thức không đến một phút đồng hồ chuẩn có thể quên sạch sẽ, vừa làm xong đề quay đầu hần liền không nhận ra được, đến cuối cùng, lại như thế nào cố gắng lão sư cũng buông tay, chỉ có thể tùy vào hần tại trường học không lý tưởng.

Vì cái gì Hạ Vũ Long như vậy đáng ghét lại kinh hoảng Dung Viễn đâu? Bởi vì tại sở hữu hần từng cố gắng muốn học tập lại không tiến phản lui thời gian bên trong, Dung Viễn đều là cái kia bị lão sư cùng cha mẹ lấy ra làm giáo dục ví dụ "Nhà người ta tiểu hài tử". Hần có lại nhiều tiền, tại một học sinh trung học trong mắt cũng không bằng Dung Viễn có uy tín. Chẳng sợ tên kia không coi ai ra gì phảng phất tất cả mọi người là dưới chân con kiến, vẫn là có rất nhiều người sùng bái hần, khát khao hần; Mà chẳng sợ Hạ Vũ Long trong tay nắm bó lớn bó lớn tiền mặt, có đôi khi còn có thể trộm khai phụ thân hào xe đến trường học khoe ra, lại liên tìm bạn gái đều gian nan. Tại còn không có vì tôn thờ đồng tiền có thể xả xuống mặt mũi một học sinh trung học trong mắt, cùng hần cùng nhau ngoạn, chính là coi trọng nhà bọn họ tiền, là kiện rất "Dọa người" Sự.

Có đôi khi Hạ Vũ Long thậm chí muốn tìm mấy người cấp Dung Viễn bộ vải đen túi chộp tới đánh một trận tính, nhưng bất đắc dĩ vừa đến hần cùng Kim Dương quan hệ khiến hần không dám thiện động, thứ hai -- đồng thời cũng khiến Hạ Vũ Long tối ghen khuất tối buồn bực là -- hần lão ba

là Dung Viễn siêu cấp phần ti. Cuối kỳ khảo thí sau khi kết thúc Dung Viễn kia mấy tấm bị dán tại tủ kính bên trong bài thi, nhà hắc lão ba tự mình chạy đi cúng bái một phen, còn chụp xuống đến tấy thành phóng đại ảnh chụp dán tại Hạ Vũ Long trên bàn phương, càng quá phận là hắc phòng ngủ bên trong kia vài trò chơi cùng điện ảnh áp phích đều bị hắc ba cấp xé, tất cả đều đổi thành này mấy phóng đại bản ảnh chụp, liên thiên hoa bản bên trên đều thiếp, khiến hắc tử buổi sáng vừa mở mắt liền có thể nhận đến "Hun đúc" .

Nhất định là ác mộng ! phát rồ !

Hạ phụ thực hiện không chỉ không có khiến Hạ Vũ Long yêu phải học tập, ngược lại khiến hắc tại đối học tập chuyện này càng kháng cự đồng thời, được với "Dung Viễn sợ hãi chứng" . Lúc này vừa thấy đến Dung Viễn, hắc trước mắt lập tức chính là kia vài trên bài thi các loại con số ký hiệu tại bay loạn, nói đều nói không lưu loát .

"Lão đại, người bằng hữu a?" Bên cạnh một tiểu đệ thấu lên tới hỏi nói.

Hạ Vũ Long bên tai giống như lập tức vang lên Hạ Chấn Đông khiến hắc cùng Dung Viễn giao bằng hữu các loại toái toái niệm, thốt ra:"Thí bằng hữu ! lão tử cùng hắc không biết !"

Các tiểu đệ ý hội, lập tức kéo ra cánh tay, treo lên hung thần ác sát biểu tình đối Dung Viễn nói:"Tiểu tử, đừng nói chúng ta chưa cho người cơ hội ! thức thời điểm, lập tức lăn !"

Dung Viễn đem hắc uy hiếp trở thành gió thoảng bên tai, học tập vật lộn thời gian dài như vậy, thân thể tố chất cũng ngày càng đề cao, đánh vắng này quần đám ô hợp nhiều nhất chỉ cần hai phút. Hắc ánh mắt từ Hạ Vũ Long màu cà phê trên mặt xẹt qua, lại xác định chính mình căn bản là không có gặp qua hắc. Hạ Vũ Long trưởng rất có đặc sắc, màu da rất hắc,

mày rậm mắt to, góc cạnh rõ ràng, diện mạo cường tráng, nếu phía trước từng có giao tập, hẳn sẽ không không nhận ra được.

Đậu Hà Lan ghé vào lỗ tai hắn đem Hạ Vũ Long bối cảnh giản lược mà nhanh chóng nói một lần, nghe được hẳn là nhất trung học sinh, Dung Viễn sáng tỏ.

Không bị người đồ là tài trí bình thường. Dung Viễn đã thói quen tại hắn không biết thời điểm liền sẽ mặc danh sinh ra rất nhiều địch nhân.

Hắn hoạt động cổ tay đứng lên. Dung Viễn nguyên bản không tính toán quản chuyện này, nhưng sự thiệp thiên vông, hắn liền cảm giác có tất yếu đem nó làm rõ. Hơn nữa càng làm cho hắn cảm giác thú vị là, ở mặt ngoài thoát nhìn là này bang thanh thiếu niên tại lừa gạt vợ vết tài sản lão bản phu thê, nhưng xuyên thấu qua Thiên Nhân, hắn nhìn thấy bọn họ nhóm người này công đức trị đều bồi hồi tại phụ một trăm đến chính một trăm ở giữa, kia đối nhìn qua bị khi dễ điểm lão bản phu thê ngược lại có phụ năm trăm thượng hạ công đức trị.

Hắn động tác cả kinh Hạ Vũ Long lui về phía sau hai bước, hắn quay đầu vỗ chính mình tiểu đệ một bàn tay, mắng:"Không có việc gì đừng hạt ồn ào ! hù dọa ai đâu ! oan có đầu nợ có chủ biết sao?" Sau đó hắn tầm mắt cố ý tránh đi Dung Viễn, đối điểm chủ phu thê nói:"Đừng tưởng rằng các người làm đuổi lý sự mọi người đều không biết ! hôm nay việc này liền tính ! chúng ta ngày sau còn đến !"

Sau khi nói xong lòng bàn chân bồi đầu như vậy nhanh chóng lưu, các tiểu đệ hai mặt nhìn nhau một trận, vội vàng đuổi theo.

"Lão đại lão đại, vừa rồi đó là người nào a?" Lục tóc tiểu đệ truy tại Hạ Vũ Long phía sau, cẩn thận dè chừng hỏi.

Đang vì chính mình này hồi mất mặt mà thương tâm Hạ Vũ Long tức giận nói:"Ta lão nhân tâm can bảo bối !"

-- hăn ngược lại là không phải cảm giác Dung Viễn có thể đánh thắng được bọn họ nhóm người này. Nhưng hăn cùng Dung Viễn phát sinh xung đột sự nếu là truyền vào hăn lão ba lỗ tai bên trong, hăn lão ba khẳng định là liên nguyên nhân đều lười hỏi liền đem hăn bắt lấy một trận đánh tơi bời. Có đôi khi hăn thật hoài nghi đến cùng ai mới là hăn lão ba thân sinh nhi tử.

"A?" Các tiểu đệ trừng lớn ánh mắt, một bộ khó có thể tin tưởng biểu tình, lục phát tiểu đệ lộ ra khinh bỉ thần tình, nhếch lên ngón út nhếch nhếch hỏi:"Hăn là... Cái kia a?"

Hạ Vũ Long lúc này mới phát hiện vừa rồi thuyết pháp có nghĩa khác, nghĩ đến Dung Viễn bị người như vậy hiểu lầm, hăn trong lòng vui vẻ một chút, nhưng theo sau liền về qua vị đến, này thuyết pháp không phải cũng hướng hăn ba trên người bát nước bắn sao? Lại nói, hăn muốn là đối với hăn ba kia cái gì liên phóng ngoan nói cũng không dám, cũng không phải để người xem thường sao?

Cho nên Hạ Vũ Long hừ hai tiếng, rốt cuộc vẫn là không cam nguyện thay Dung Viễn làm sáng tỏ, hăn trừng mắt nhìn tiểu đệ liếc nhìn, nói:"Nói bậy bạ gì đó ! ta ba mới nhìn không thương hăn đâu !" -- thực ra rất dễ ý a, tuy rằng là một loại khác "Đế ý", hăn ba thật sự là hận không thể Dung Viễn có thể đầu thai đến hăn lão mẹ trong bụng --"Hăn là nhất trung cái kia Dung Viễn."

"... Cái kia, cái kia Dung Viễn?" Các tiểu đệ phản ứng một lát, rốt cuộc nghĩ đến "Cái kia Dung Viễn" Là ai, nhất thời lộ ra một bộ sợ ngây người biểu tình. Bọn họ tuy rằng không làm việc đàn ông cùng Hạ Vũ Long hạt hỗn, nhưng cũng là phụ cận cửu trung học sinh, đối Dung Viễn này từ tiểu học nghe được trung học danh tự cũng không xa lạ. Có hai người liên tiếp hướng phía sau nhìn quanh, thậm chí hận không thể xoay người trở về lại nhìn một chỗ.

Hạ Vũ Long đối với bọn họ này phúc bộ đáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói:"Không tiền đồ ! chẳng phải chính là thành tích hảo một điểm sao? Có gì đặc biệt hơn người ! ta nói cho người, chờ hăn tương lai vào xã hội, khẳng định cao phân năng lực kém ! đến thời điểm nói không chừng còn muốn tại người ta thủ hạ hồn đâu !"

Mấy cái tiểu đệ gia thế thực ra đều cũng không kém, trong nhà không phải mở ra công ty chính là có người từ chính, bọn họ tương lai cũng cơ bản đều là cố định, tốt nghiệp kế tiếp thừa phụ bối sản nghiệp cùng nhân mạch, liền tính không thể trở thành đứng đầu phú quý nhân vật, nhưng ít ra hồn được sẽ không kém. Bởi vậy có mấy người liền tán đồng gật gật đầu, trên mặt không tự giác mang thượng vài phần cảm giác về sự ưu việt.

Nhưng có một người lấp bắp nói:"Lão lão đại, dung, dung, dung..."

"Dung cái gì dung ! nhìn người này hùng dạng nhi !" Hạ Vũ Long nổi giận nói.

"Hăn hăn hăn, hăn đuổi theo !" Tiểu đệ la lớn.

Hạ Vũ Long chỉ cảm thấy sau lưng lông tơ dựng thẳng, hăn xoay người vừa thấy, Dung Viễn liền đứng ở phía sau, như cười như không nhìn hăn.

...

Bên kia, tại b thị nằm viện Kim Dương trải qua chi tiết quan sát chẩn đoán về sau, xác nhận không có vấn đề gì, rốt cuộc có thể xuất viện . Tại nằm viện trong mấy ngày nay hăn nhận đến các trưởng bối "Yêu chăm sóc", tổng hăn một đồng lớn đồ, hiện tại đều phải từ trong phòng bệnh chuyển về đi. Làm "Bệnh hoạn", Kim Dương chỉ có thể tay không đứng ở bệnh viện ngoại bên cạnh xe chờ, Kim Nam cùng Chu Vân Trạch giúp hăn thu thập hành lễ, bao lớn bao nhỏ qua lại vận chuyển.

Bỗng nhiên Kim Dương cảm giác thứ gì đụng vào trên tóc của hắn, như là bị chim chóc nhẹ nhàng mổ một phát, hắn đang muốn thò tay đi sờ, một bàn tay từ phía sau thò lại đây, tại hắn trên đầu phất qua.

Kim Dương sờ đầu xoay người vừa thấy, một rất xinh đẹp nữ hài điểm chân đứng ở hắn mặt sau, thủ vừa từ hắn trên đầu thu hồi đi, thấy hắn về mặt mê hoặc, cười nói: "Vừa có một mảnh lá dừng ở người trên đầu, ta giúp người lấy xuống."

"Nga... Cám ơn." Kim Dương cảm giác có chút kỳ quái, nhưng vẫn là cười nói tạ.

"Không cần cảm tạ." Nữ hài khoát tay, cước bộ nhẹ nhàng từ hắn bên cạnh đi qua. Kim Dương nhìn theo nàng bóng dáng, thấy nàng hướng đi ven đường đình một chiếc màu đen xe hơi, bên cạnh xe đứng một thần sắc lạnh lùng, thân hình cao lớn, diện mạo tuấn mỹ nam nhân. Nữ hài đi qua thời điểm, hắn cúi lưng mở ra mặt sau cửa xe, đãi nàng ngồi hảo về sau đóng cửa xe, đi về phía trước mặt ghế điều khiển.

Từ đầu tới đuôi, nam nhân cùng nữ hài ở giữa trừ liếc nhau bên ngoài, không có nói một câu. Kim Dương còn chú ý tới, kia nữ hài tại đi qua trong quá trình, từ hắn trên đầu phất qua tay phải vẫn siết, như là nắm thứ gì.

Hắn xe tuyệt trần mà đi, Kim Nam ôm một đồng chiếc hộp đi xuống đến, gặp Kim Dương còn tại ngăn người, hỏi hắn: "Làm sao?"

"Không có cái gì." Kim Dương lắc đầu nói.

...

Màu đen trên xe hơi, nữ hài mở ra tay phải, bị bạo lực xé nát non nửa đoạn hạc giấy gian nan đấu tranh một chút, như là còn muốn hoàn thành chính mình sứ mệnh, nó trên lưng, viết một "Kim" Tự cùng "Dương" Tự nửa trên bộ phận.

Nữ hài lẳng lặng nhìn nó, một lát sau, tiểu hạc giấy giãy dựa ngừng lại, nó tựa như một chỉ phổ thông hạc giấy như vậy, ngã vào nữ hài trắng nõn lòng bàn tay.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Vấn Đề

Quý mị như vậy xuất hiện ở phía sau Dung Viễn sợ tới mức Hạ Vũ Long một trận nhũn chân, nhưng theo sau hắn liền nhớ đến, chính mình so với hắn cao, so với hắn trắng, so với hắn người nhiều, có cái gì hảo sợ ? Dù sao loại này học sinh giỏi trừ hướng lão sư cùng gia trưởng cáo trạng bên ngoài cũng không có cái gì bản sự, liều mạng lão cha nhất đốn tấu, cũng không thể yếu khí thế.

Hạ Vũ Long các tiểu đệ hiển nhiên cũng là nghĩ như vậy . Cứ việc học bá aura làm cho bọn họ có chút kiêng kị lại có chút sùng bái, nhưng vừa bị Hạ Vũ Long khích lệ qua vài danh tiểu đệ lúc này trong lồng ngực tràn ngập "Về sau ta là người lão bản" cảm giác về sự ưu việt, không đợi Hạ Vũ Long mở miệng, liền chỉ cao khí ngang nói:"Người gọi kia cái gì... Dung Viễn là đi? Tìm chúng ta Long ca có chuyện gì? Tưởng theo chúng ta hỗn mà nói, ngoan ngoãn cúi đầu kêu một tiếng ca, ca liền thu người."

Dung Viễn nhẹ nhàng cười, mấy người đang cảm giác có môn, phía trên lộ ra đắc ý tươi cười, liền thấy hắn tay khoát lên ven đường lan can tay vịn xử, năm ngón tay hợp lại. Chỉ nghe "Chi dát" Một tiếng kim chúc ma sát thanh âm, đối đãi hắn tay thả lỏng, tuy rằng là rỗng ruột nhưng cũng là thiết chế lan can tay vịn trung gian đã thâm thâm móp méo đi vào, như là bị xe ngoan đụng một chút như vậy.

Các tiểu đệ thiếu chút nữa dọa tiểu -- mù mù, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết võ lâm cao thủ sao?

"Lão đại, mẹ ta bảo ta sớm điểm về nhà đi ăn cơm. Đi trước a !"

"Lão đại, ta bụng đau... Đi đi WC !"

"Long ca... Ta, ta, ta... Ta muốn về nhà làm bài tập !"

Hạ Vũ Long trở mắt nhìn các tiểu đệ không nói nghĩa khí nháy mắt trốn, bị phần dị thường. Hắn cũng tưởng chạy, nhưng bất đắc dĩ mũi chân vừa chuyển hướng, Dung Viễn tựa như biết thuật đọc tâm như vậy nhìn thẳng hắn, trong mắt cái loại này thần sắc khiến hắn không dám vọng động.

Các đồng bọn nháy mắt chạy quang, Hạ Vũ Long chỉ cảm thấy hảo cô đơn thật đáng sợ. Hắn cường chống khiến chính mình không cần lộ ra kinh hoảng bộ dáng đến, ngoài mạnh trong yếu nói: "Người người... Người muốn thế nào?"

"Vừa rồi cửa hàng kia tiền nhân hậu quả, cho ta nói rõ ràng." Dung Viễn nói. Tuy rằng hắn có thể cho đệ tử Hà Lan tiến hành điều tra, nhưng trên mạng tin tức chung quy hữu hạn, muốn lý giải sở hữu nội tình vẫn là đương sự rõ ràng nhất.

Hạ Vũ Long nghe vậy nhẹ nhàng thở ra, hắn liền sợ Dung Viễn là vì chính mình vẫn ở sau lưng nói hắn nói bậy cho nên muốn giáo huấn hắn một trận, nếu là kia gia tiểu khách sạn mà nói, hắn lại tự nhận cũng không đuối lý.

Nửa giờ sau, Dung Viễn tại bài trừ Hạ Vũ Long bản thân biện giải cùng khoe khoang rất nhiều lời vô nghĩa về sau, làm rõ sự tình ngọn nguồn.

Trải qua này mấy thời gian lên men, thiên võng đã không lại là lúc trước không người hỏi thăm tiểu đáng thương, theo tương quan nhân viên căn cứ thiên võng cung cấp video hốt vài hắc tâm chủ quán về sau, thiên võng thanh danh liền dần dần truyền lưu ra đến, có được một đám mỗi ngày đúng giờ xem đối mới, tự phát ở trên mạng phát, truyền bá, bình luận thiên võng cung cấp video cùng đề cập tiệm cơm hoặc thực phẩm gia công nơi. Phát triển đến hiện tại, mỗi lần thiên võng vừa đối mới, liền có võng dân

thịt người tìm thấy được có thực phẩm an toàn vấn đề chủ quán, trước tiên tới cửa tra tìm sưu tập chứng cứ sau đó báo nguy, vì thế nhiệt tâm võng dân cùng nhân viên cửa hàng từng nhiều lần phát sinh xung đột, quá trình của nó bị người chụp xuống đến truyền đến trên mạng, những người đó tựa như anh hùng như vậy nhận đến người thường khen ngợi. Tại chính nghĩa cùng thanh danh cộng đồng khu động dưới, loại này nhân càng ngày càng nhiều .

Hạ Vũ Long chính là như vậy một thiên võng phần ti. Bất đồng là, hẳn có tiền có thể, một điện thoại liền có thể gọi tới mười mấy tiểu đệ cùng hẳn ba công ty bên trong mấy trăm viên công. Có như vậy hậu trường tại, hẳn căn bản không lo lắng tại đây "Thay trời hành đạo" Trong quá trình nhận đến thương tổn, cũng không lo lắng tại "Chấp hành chính nghĩa" thời điểm bị trả đũa, sở đến chỗ không có gì không là "Chính nghĩa chiến thắng tà ác" kết quả, đầy đủ thỏa mãn này mười bảy tuổi thiếu niên nhiệt huyết thượng đầu anh hùng mộng.

Vừa rồi cửa hàng kia, chính là bị thiên võng công bố đi ra hắc tâm tiệm cơm chi nhất. Điểm chủ phu thê thường xuyên đem quá thời hạn biến chất nhục xen vào đồ ăn bên trong -- quá thời hạn nhục ăn vào, khinh thời điểm sẽ dẫn đến đi tả nôn mửa, trong mắt thời điểm nhân sẽ hôn mê thậm chí bởi vì suy tim mà tử vong. Điểm chủ phu thê không phải không biết quá thời hạn nhục không thể dùng ăn, nhưng ôm may mắn tâm lý, ba năm thỉnh thoảng liền sẽ đem giá thấp mua đến quá thời hạn nhục xen vào đồ ăn bên trong.

Thiên võng vừa công bố, Hạ Vũ Long gặp này gia điểm cư nhiên liền tại phụ cận, lập tức liền điểm nhân mã tới cửa nháo sự. Bắt đầu kia phu thê hai người còn tưởng tiêu hủy chứng cứ, nhưng may mắn hẳn mang đi nhân đắc lực, không riêng lập tức nắm giữ vật chứng, còn ghi xuống bọn họ hai người ý đồ hủy diệt vật chứng quá trình.

Sau chính là có liên quan ngành tới cửa phạt tiền, ngừng kinh doanh chính đồn đợi đã (vân vân), tiểu tiệm cơm lại mở cửa thời điểm, vệ sinh

tình huống đã là phi thường tốt . Sự tình vốn sẽ như vậy tạm thời kết thúc, nhưng liền tại Hạ Vũ Long mang theo tiểu đệ thông lệ đi nghĩa vụ tuần tra thời điểm, lại phát hiện một nữ hài bị điểm chủ phu thê đuổi ra đến, còn bị ô ngôn uế ngữ mắng cầu huyết lâm đầu.

Tự xưng là vi chính nghĩa sứ giả Hạ Vũ Long tự nhiên không thể nhẫn, lập tức đi lên chủ trì công đạo. Đồng thời hắc long xanh tiểu đệ gặp nữ hài xinh đẹp ôn nhu, lập tức phụng này vi nữ thần, đi theo làm tùy tùng muốn chủ động cống hiến sức lực. Hỏi thăm về sau mới biết được, nữ hài phụ thân tại đây gia điểm ăn cơm xong về sau, trở về liền thượng thổ hạ tả, khẩn cấp đưa đến bệnh viện trị thời gian rất lâu cũng không có chữa khỏi. Bởi vì nàng phụ thân vốn liền thân thể không tốt, lần này ngộ độc thức ăn lại gọi ra bệnh biến chứng, kết quả vẫn triển miên giường bệnh. Vì cho nàng phụ thân chữa bệnh, nữ hài vốn liền không dư dả gia đình lập tức liền trở nên trứng chọi đá. Nàng đến này gia điểm bắt đền mấy lần, nhưng bởi vì không có chứng cứ, chẳng những không thể được đền bồi thường, ngược lại lọt vào đôi phu thê này nhục mạ cùng xua đuổi.

Đối với bọn họ này quần phú nhị đại đến nói, nữ hài phụ thân kia vài chữa bệnh phí chỉ là việc nhỏ, đương trường long xanh tiểu đệ liền tỏ vẻ có thể thay nàng thanh toán này bút tiền, kết quả nữ hài đem bọn họ trở thành cùng cực nhàm chán sắc lang hỗn hỗn, trực tiếp bị dọa chạy.

Lục quang tiểu đệ rơi lệ đầy mặt không giải thích.

Cuối cùng là Hạ Vũ Long suy nghĩ chủ ý -- nữ hài không thể nhận bọn họ tiền, là sợ bọn họ có ý xấu. Nhưng nếu là điểm chủ phu thê bồi thường khoản, nàng là có thể không có tâm lý gánh nặng nhận đi? Kia bồi thường nàng muốn không đến, nhưng bọn họ có thể a !

Vì thế liền có Hạ Vũ Long mang theo hỗn hỗn các tiểu đệ trước sau mấy lần "Lừa gạt" Điểm chủ phu thê trường hợp.

-- rõ ràng điểm xuất phát là vì "Hành hiệp trượng nghĩa", nhưng bị nhóm người này làm đường như là ác ôn khi dễ người thành thật như vậy, cũng thật là có thể .

-- nhưng chuyện này, cũng phản ứng ra thiên võng tồn tại rất nhiều vấn đề, là thời điểm làm ra một ít cải tiến .

Hạ Vũ Long gặp Dung Viễn rơi vào trầm tư, mũi chân một chuyển nhẹ nhàng hướng bên cạnh cọ cọ, nhìn hắn không có cái gì phản ứng, lại cọ một chút, rón ra rón rén lặng lẽ trốn xa. Làm khó hắn lớn như vậy một tử, lẳng là theo ăn vụng tiểu chuột như vậy lưu .

Rời đi Dung Viễn tầm mắt về sau Hạ Vũ Long liền nhanh chân chạy như điên, vừa chạy ra hai ngã tư đường, liền nghe bên cạnh một đám người kêu:"Lão đại ! lão đại ! lão đại người có khỏe không? Có thụ thương sao? Có thể thở sao?"

Hạ Vũ Long quay đầu vừa thấy, gặp là hắn đám kia không nghĩa khí chính mình chạy tiểu đệ, thở phì phì xắn tay áo đi lên bắt lấy nhân liền lung tung chùy, mắng:"Hảo a các người, cứ nhiên ném xuống ta một người chạy ! lão tử đánh không lại Dung Viễn, lão tử còn tấu không được các người sao?"

Smart các tiểu đệ chạy trốn chết, thẳng liên tiếp kêu lên:"Lão đại lão đại ! chúng ta không chạy a ! chúng ta là chiến lược tính lui lại !"

"Đúng đúng đúng, chiến lược tính lui lại. Một khi lão đại người có nguy cơ, ta khẳng định cái thứ nhất xông lên đi trợ giúp !"

Hạ Vũ Long chán nản:"Trốn xa như vậy ! người có thể trợ giúp cái rắm !"

Tự giác đuối lý tiểu đệ không dám hoàn thủ, một bên vung chân đào mệnh, một bên oán thầm: Lão đại a, chúng ta muốn đi trợ giúp là người a !

người nhất định muốn nói trợ giúp cái rắm ! này này này... Đây không phải đem người chính mình mắng đi vào sao?

...

Dung Viễn tự nhiên biết Hạ Vũ Long lén lút chạy trốn sự, liền tính hăn không có phát hiện, đậu Hà Lan cũng sẽ nhắc nhở hăn. Hăn thuận tay ở trên lan can một mặt, vừa rồi bị bóp bẹp lan can sắt nháy mắt phục nguyên -- liền tính hăn có có thể bóp bẹp ống sắt khí lực, cũng sẽ không vì chấn nhiếp một đám côn đồ mà tùy tiện làm như vậy, này thực ra chỉ là một chân thật ma thuật đạo cụ mà thôi.

Cầm ra di động tìm tòi một chút, Dung Viễn phát hiện trong khoảng thời gian này về thiên võng tranh luận thực ra rất nhiều, xuất hiện vấn đề cũng rất nhiều, đại khái có thể chia làm như vậy mấy loại: Độ nhất loại là tại bị tố giác về sau chủ động thanh toán phạt tiền, sau cũng nhanh chóng làm ra chỉnh đốn cùng sửa lại, nhưng bởi vì thiên võng sáng tỏ nguyên nhân, sau sinh ý vẫn không khởi sắc, còn có người thường thường sẽ lấy thực phẩm an toàn lấy cớ tới cửa nháo sự, có khi thậm chí còn sẽ nhận đến nhân thân an toàn uy hiếp, lại càng không cần nói tại thân thích bằng hữu hàng xóm trung đều lọt vào bạch nhãn tình cảnh . Điểm chủ kêu khổ không ngừng, ở trên mạng nơi nơi khẩn cầu hi vọng thiên võng người phụ trách có thể triệt tiêu phía trước công bố video chứng cứ. Nhưng bởi vì Dung Viễn vẫn không có chú ý qua phương diện này vấn đề, cho nên tự nhiên là không có hạ văn . Đối với loại người này, trên mạng bình luận chia làm hai phái, một phái cho rằng bọn họ là trừng phạt đúng tội, một khác phái liền cho rằng trừng phạt vậy là đã đủ rồi, tiếp tục như vậy đi xuống bức bách nhân gia không có đường sống cũng quá phận, đối này cầm đồng tình thái độ.

Đệ nhị loại là đúng lúc tiêu diệt chứng cứ, cự không nhận sai. Có chút còn tại tương quan ngành có chút quan hệ, tại quyền thế nhân vật che chở dưới chẳng những không có được đến trừng phạt, ngược lại đem tới cửa kiểm tra công tác nhân viên cùng nghi ngờ vệ sinh tình huống khách nhân

phản thu thập nhất đốn, đầy đủ thuyết minh "Điểm đại khi khách" hàm nghĩa. Bất quá bởi vì video chứng cứ chân thật vô nguy, sự tình nháo lộn đối sinh ý ảnh hưởng cũng rất xấu, bởi vậy này mấy cửa hàng hơn phân nửa đều đối phía trước hành vi có điều thu liễm. Kể từ đó, Dung Viễn [công đức bộ] trung cũng có công đức nhập trương, bởi vậy đối với này những vấn đề liên không như thế nào chú ý.

Đệ tam loại chính là giống kia nữ hài như vậy, từng bởi vì thực phẩm vấn đề mà thụ hại, nhưng muốn trách cứ cùng duy quyền thời điểm lại bởi vì khuyết thiếu chứng cứ mà không thể đạt thành. Chung quy rất nhiều người ăn cơm thời điểm cũng không có muốn hóa đơn hoặc là mua sắm bằng chứng thói quen, đương xuất hiện vấn đề thời điểm, đang lúc duy quyền cũng khả năng sẽ bị trở thành lừa bịp tổng tiền. Những người này cũng tại trên mạng xin giúp đỡ, hi vọng thần thông quảng đại thiên vông có thể cung cấp giúp.

Mặt khác còn có người ở trên mạng đối thiên vông đưa ra cảm tạ, cũng tỏ vẻ hi vọng có thể ở trên vật chất biểu đạt chính mình lòng biết ơn, công khai treo giải thưởng thiên vông người phụ trách liên hệ phương thức; Có người hi vọng thiên vông có thể lợi dụng không chỗ không ở điều tra cùng tin tức thu thập năng lực giúp bọn hắn điều tra thương nghiệp gián điệp, giao thông sự cố trách nhiệm nhân, vào nhà trộm cướp phạm đảng; Có người lấy lương một năm trăm vạn công khai thông báo tuyển dụng thiên vông kỹ thuật nhân viên; Có người tại trên mạng chức trách thiên vông "Không có ở đây không mưu này chính", nhiễu loạn xã hội an toàn trật tự [đương nhiên người như thế bị vông dân phun thương tích đầy mình]; Còn có người nghi ngờ lấy thiên vông internet xâm nhập năng lực, có xâm phạm thị dân cá nhân riêng tư hiềm nghi đợi đã (vân vân).

Đại khái xem một lần, Dung Viễn rốt cuộc biết, vì cái gì thiên vông mỗi ngày thu hoạch công đức trị như vậy thiếu nguyên nhân .

Đồng thời hần cũng ý thức được, đậu Hà Lan tuy rằng đối với mệnh lệnh chấp hành cường độ rất cao, giao cho nó nhiệm vụ cũng hoàn thành phi thường tốt, nhưng lại thiếu hụt cơ trí cùng chủ động giải quyết vấn đề ý thức. Lúc trước hần thành lập thiên võng thời điểm đích xác nói qua mục đích chỉ là thu hoạch công đức trị, mặt khác đều là tiếp theo, nhưng làm việc phương thức bất đồng khẳng định sẽ dẫn đến công đức giá trị bao nhiêu bất đồng. Đậu Hà Lan lại bởi vì thiên võng thả ra video xác thật hành chi hữu hiệu đạt tới thúc đẩy chủ quán cải thiện thực phẩm an toàn, được đến công đức trị hai mục đích, liền vừa không có nhằm vào mặt khác vấn đề làm ra cải thiện, cũng không có nhắc nhở Dung Viễn.

Dung Viễn thu hồi di động, xoa xoa trán, ngón tay chạm vào đậu Hà Lan bài tai nghe, trong lòng không khỏi lóe qua một ý niệm.

-- có lẽ đây chính là vì cái gì rõ ràng đậu Hà Lan năng lực rất mạnh, Dung Viễn trước mắt đạt được công đức trị đại bộ phận đều được ích lợi từ nó cố gắng, nhưng [công đức bộ] vẫn là cần buộc định một kế ước giả nguyên nhân . Khí linh chung quy không phải chân chính nhân loại, nó trên người, khuyết thiếu rất nhiều nhân loại mới có linh hoạt cùng sáng tạo tính.

-- như vậy, như thế nào giải quyết mấy vấn đề này đâu?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Thay Đổi

Tại trên đường trở về, Dung Viễn vừa tự hỏi vừa khiến đệ Hà Lan ghi lại ý nghĩ của mình, đồng thời đối thiên võng thiết kế trình tự làm ra tương ứng cải tiến, chờ hẵn về nhà về sau lại lần nữa kiểm tra một lần, sau đó ngày hôm sau giữa trưa, chú ý thiên võng các cư dân mạng rất nhanh liền phát hiện này trang web cự đại biến hóa.

Đầu tiên là trang web trang chính thể trên cảm quan biến hóa -- quá khứ sáng tỏ đài trung thực phẩm an toàn phân loại hạ video đều là tại trang trung dựa theo phát biểu thời gian sắp hàng, còn không có tìm tòi tuyển hạng, có thể nói vừa phức tạp lại hỗn độn. Sửa bản về sau trang trung, người sử dụng có thể căn cứ địa vực, phát biểu thời gian, nguy hại trình độ, lượng view đăng bất đồng tuyển hạng tiến hành xếp thứ tự, còn tân tăng mau lẹ tìm tòi tuyển hạng, đối người sử dụng xem video cung cấp rất nhiều tiện lợi.

Tiếp theo là sở hữu video sửa thành dọc hai hàng xếp thứ tự, tiền một đoàn là ban sơ sáng tỏ video, sau một đoàn là hậu tục theo dõi điều tra video, hai hàng phân biệt có vừa đến năm cấp hắc tâm / hồng tâm cấp số, đối nên điểm vệ sinh tình huống làm ra trực quan đẳng cấp đánh giá. Tại mỗi một liệt cuối cùng còn có bốn tuyển hạng, phân biệt là:[nguy hại trần thuật]-- thuyết minh nên điểm nguyên lai không xong vệ sinh tình huống thuộc về nào chủng loại dừng, đối nhân thể khỏe mạnh sẽ tạo thành loại nào trình độ hậu quả;[cải tiến thuyết minh]-- bày ra mỗi gia cửa hàng làm ra phương diện nào chỉnh đốn tu chỉnh, những địa phương nào còn có không đủ;[trách cứ]-- chủ quán hoặc thực khách như có bất đồng ý kiến có

thể ở trong này đưa ra;[bình luận]-- xem video vông dân ở đây phát biểu ý kiến.

Sau đó là tại thực phẩm an toàn trung tâm tăng một [thiên vông đề cử] tuyển hạng, đồng dạng mỗi ngày giữa trưa mười hai giờ đúng giờ tuyên bố hai video, bất đồng là ở trong này bày ra đều là lương tâm xí nghiệp, tại đồ ăn chế tác quá trình bên trong không có sử dụng bất cứ nguy hại nhân thể khỏe mạnh vật chất, đồng thời đối đồ ăn, nguyên liệu nấu ăn, hoàn cảnh, phục vụ nhân viên đăng phương diện vệ sinh tình huống cũng đều phi thường chú trọng. Nay mấy video đồng dạng dùng một đến năm khóa hồng tâm ghi rõ đề cử cấp bậc, mặt sau bày ra [cửa hàng địa chỉ],[đề cử nguyên nhân],[trách cứ],[bình luận] bốn tuyển hạng.

-- Dung Viễn cảm giác, chỉ tuyên truyền xấu, không tuyên truyền hảo, vô hình trung liền cho mọi người tạo thành rất lớn sinh tồn nguy cơ cảm, cho rằng trừ chính mình tự tay làm ăn cái gì đều không thể yên tâm. Đồng thời bởi vì khuyết thiếu càng tốt càng an toàn lựa chọn, tại cần thời điểm khả năng ôm "Dù sao hiện tại cái gì đồ ăn đều sẽ gây ung thư kia ăn một điểm cũng có thể không có việc gì" tâm lý tùy tiện lựa chọn một nhà, ngày đó vông tồn tại ý nghĩa liền bị hạ thấp . Hoặc là mọi người sẽ lựa chọn kia vài bị sáng tỏ qua thực phẩm vấn đề lại làm ra cải tiến cửa hàng, như vậy thiên vông sáng tỏ hành vi liền vô hình trung cấp này mấy cửa hàng thực phẩm đánh quảng cáo, theo thiên vông lực ảnh hưởng mở rộng, kia vài chân chính làm tốt đồ ăn điểm ngược lại sẽ trở nên không người hỏi thăm, thiên vông liền biến thành liệt tệt khu trực lương tệt đồng lõa, này cũng không phải là Dung Viễn bốn ý.

Cho nên, tại sáng tỏ vấn đề đồng thời muốn đối có lương tri xí nghiệp làm ra tuyên truyền, như vậy mới sẽ không được đến hoàn toàn ngược lại kết quả. Chỉ là làm như vậy về sau, tất nhiên sẽ có âm mưu luận giả hoài nghi này mấy điểm tiêu tiền tại thiên vông làm quảng cáo, đối thiên vông quyền uy cùng khách quan đưa ra nghi ngờ. Bất quá loại này ngôn luận

xuất hiện ở đoán trước bên trong, nguy hại cũng là có hạn, mà thời gian sẽ chứng minh hết thảy.

Cuối cùng là một sổ đen danh sách, chính là tại sáng tỏ về sau căn bản không có làm ra sửa lại thậm chí mượn dùng đủ loại thủ đoạn trốn tránh pháp luật chế tài, hoặc là từng có qua ngộ độc thức ăn người bị hại nhưng không có cấp cho bồi thường cùng xin lỗi cửa hàng, hoặc là từng đứng hàng [thiên vông đề cử] nhưng sau này xuất hiện thực phẩm an toàn vấn đề, hoặc là vệ sinh đăng các phương diện rất tốt thế nhưng nhục mạ khi dễ nhược thế khách hàng... Đợi đã (vân vân) xuất hiện mấy vấn đề này cửa hàng đều phô bày trong đó, hơn nữa có đồ có video có chân tướng. Mà một khi tiến vào sổ đen, muốn triệt hạ đi liền cần trả giá cự đại cố gắng cũng trải qua lâu dài khảo sát kỳ, Dung Viễn ở trong đó chinh chinh liệt liệt hơn ba ngàn tự gần hai trăm điều huỷ bỏ điều kiện, dứt khoát làm người ta nhìn thấy mà sợ.

Đồng thời tại [sáng tỏ đài] dưới, tân tăng một [an toàn giao thông] tuyến hạng.

Dung Viễn tại xem mạng internet đối thiên vông đánh giá khi, phát hiện có rất nhiều nhân đưa ra xin giúp đỡ yêu cầu, trong đó rất lớn một bộ phận là có liên quan bị người lừa đảo tai nạn, phát sinh tai nạn giao thông tìm không thấy sự cố trách nhiệm nhân, giao thông sự cố trung không nói rõ trách nhiệm quan hệ, bị phi xa đảng cướp bóc đợi đã (vân vân), có thể tìm đến sự kiện phát sinh lúc ấy video ghi lại hoặc là vệ tinh ảnh chụp, Dung Viễn liền đem này đặt ở nơi này.

Này một khối cơ bản đều là trước có xin giúp đỡ đi sau video, bởi vì giao thông sự cố tại an toàn giao thông ngành đều có thể điều thủ theo dõi video. Chỉ có kia vài tương quan ngành thúc thủ vô sách hoặc là cố ý bao che, Dung Viễn mới sẽ nhằm vào tình huống áp dụng khôi phục đã bị cắt bỏ theo dõi ghi lại, điều thủ tư nhân chiếc xe xe tái video, tìm tòi di động quay phim nội dung đăng thủ đoạn đến cung cấp chứng cứ.

Đối với kia vài yêu cầu tra tìm thương nghiệp gián điệp hoặc là hi vọng thiên võng đảm đương gián điệp nhân vật, hoặc đưa ra nào đó quan viên, phú thương đẳng quyền thế nhân vật đức hạnh có một tham ô nhận hối lộ hi vọng thiên võng điều tra, hoặc muốn thuê thiên võng điều tra ngoại tình xuất quỹ tài sản chuyển dời tài chính lưu động yêu cầu, Dung Viễn một mực không thềm để ý tới. Thiên võng bây giờ còn rất yếu ớt, lực ảnh hưởng không lớn, biết hơn nữa tin tưởng nó nhân cũng không tính nhiều, tùy tiện đụng vào nào đó cấm khu, rất có khả năng sẽ bị cường lực phác sát. Tuy rằng lấy Dung Viễn nắm giữ kỹ thuật trình độ đến nói có thể hoàn toàn phong sát thiên võng tồn tại lực lượng còn không tồn tại, nhưng mạng internet gì đó muốn chuyển hoá thành thực tế công đức trị, vẫn là cần trong hiện thực nhân -- tốt nhất là quan phương nhân vật có hành động. Cho nên kia vài mẫn cảm vấn đề, hẳn bây giờ còn sẽ không đi đụng vào.

Về phần kia vài mặc kệ xuất phát từ cái gì mục đích muốn đưa tiền cho hãn nhân, Dung Viễn đáp lại là tại trang đầu công bố một công khai tài khoản. Đây tài khoản là hãn khiến đạu Hà Lan tại hoàng môi quốc hoàng môi quốc tế ngân hàng thành lập . Hoàng môi quốc tế ngân hàng vốn chính là trên thế giới bảo mật trình độ tối cao ngân hàng, mở tài khoản sử dụng cũng không phải hãn bản nhân chân thật thân phận, bất luận kẻ nào đều không khả năng thông qua này tài khoản tìm hiểu nguồn gốc tìm đến hãn.

Nếu có nhân hưởng này tài khoản trung gửi tiền -- khẳng định là có, Dung Viễn đối với điểm này rất có tin tưởng -- này bút tiền Dung Viễn cũng không tính toán đem một phân một hào dùng cho tự thân, hãn chỉ biết lấy nó đến đổi lấy càng nhiều công đức trị.

Trên thế giới này tổng có rất nhiều người bởi vì thiếu tiền mà gặp đủ loại khó có thể tưởng tượng khó khăn tra tấn: Không có tiền đọc sách, không có tiền chữa bệnh, không có tiền kết hôn, không có tiền dưỡng hài tử, không có tiền mai táng... Đối với có vài nhân đến nói khả năng chính là một bữa cơm một kiện quần áo tiền, lại có thể khiến một vài người khác

thay đổi vận mệnh, đi lên hoàn toàn bất đồng nhân sinh đường. Đối với những người này, Dung Viễn quá khứ liền tính muốn viện thủ, nhưng hẳn chính mình cũng không có bao nhiêu tiền, hơn nữa hẳn cũng không tưởng cùng quá nhiều cùng chính mình bản tính không hợp "Việc thiện" Nhắc lên trực tiếp liên hệ.

Có như vậy một bí mật tài khoản, nếu này tài khoản trung có thể có đại lượng ổn định duy trì liên tục tài chính rót vào, kia Dung Viễn liền có thể làm đến rất nhiều quá khứ muốn làm mà không thể làm sự, công đức trị thu nhập cũng không lại giới hạn ở lòng bắt truy nã phạm một con đường.

Lại nói, Dung Viễn chưa bao giờ cảm giác giúp người khác thu lấy hồi báo là cái gì cần khiển trách hoặc là lương tâm bất an sự, may mà [công đức bộ] phán đoán chuẩn mực cũng cùng hẳn giống nhau. Tại [công đức bộ] phán định trung, trợ người chính là trợ nhân, sẽ không bởi vì đạt được quá mức vật chất cảm tạ liền giảm công đức, cũng sẽ không bởi vì vô tư phụng hiến liền gia công đức. Tương phản, nếu tại không ràng buộc tương trợ trong quá trình phát sinh người khác "Thăng thưởng ân đầu thưởng cừu" Hoặc "Người gốc tiền nhiều tốc đến" tâm lý, ngược lại sẽ bởi vậy khấu công đức trị.

Mặt khác, Đường quốc có câu ngôn ngữ gọi là "Có tâm vi thiện, tuy thiện không thưởng; Vô tâm làm ác, tuy ác không phạt" . Mà [công đức bộ] cũng không để ý kế ước giả điểm xuất phát là cái gì, chỉ cần tạo thành hảo kết quả liền phần thưởng công đức trị, tạo thành ác quả liền sẽ khấu trừ công đức trị -- cũng may mắn như thế, bằng không Dung Viễn e một công đức trị đều rất khó làm đến tay.

Mặt khác tại thiên võng trang đầu trung,[sáng tỏ đài] bên cạnh cũng tân tăng một phân loại:[thân duyên kiều].

Cho tới nay, Dung Viễn chỉ lợi dụng quang não cường đại tìm tòi năng lực tìm kiếm truy nã phạm, nhưng phía trước trong lúc vô ý mở ra một tìm

thân tín tức về sau, Dung Viễn mới nghĩ đến, giúp mọi người tìm kiếm đến lạc đường hoặc là bị lừa bán thân nhân, không chỉ có thể kiếm lấy công đức trị, hơn nữa cũng có thể tại xã hội dư luận phương diện chiếm cứ đạo đức tối cao điểm. Như vậy cho dù tương lai thiên vãng bởi vì xúc phạm đến vài người nào đó lợi ích, cũng sẽ không bị dễ dàng phong sát.

Đường quốc nhân khẩu phần đông, mỗi năm bị vứt bỏ, lừa bán, rồi nhà trốn đi rồi cuộc tìm trở về hải tử đều có rất nhiều, còn có rất nhiều lão nhân hoặc là bệnh nhân bởi vì thần chí không thanh tỉnh mà lạc đường. Bọn họ thân nhân đem tìm thân tín tức đặt ở trên mạng, nhưng không có kinh lịch qua đồng dạng thống khổ người thường như vậy rất ít xem như vậy trang web, cho dù xem qua trên trang web tìm thân tín tức, cũng sẽ không chuyên môn tại mờ mịt biển người trung hỗ trợ tìm kiếm. Huống chi, đại đa số nhân tại tương mạo ký ức cùng phân biệt bên trên đều không phải đặc biệt am hiểu, ảnh chụp trung bản vẽ mặt phẳng giống cùng chân thật nhân vật lập thể bề ngoài thường thường thoát nhìn có chút bất đồng, cho dù mặt đối mặt đi qua cũng khả năng không nhận ra được. Nếu lạc đường thời gian quá dài, dung mạo biến hóa càng là có thể xưng là hoàn toàn thay đổi. Bởi vậy lợi dụng internet tìm kiếm thân nhân, vận khí thành phần chiếm chủ yếu bộ phận.

Nhưng quang não bất đồng, nó tìm tòi chủ yếu lợi dụng xương sọ phân biệt kỹ thuật. Một người, chỉ cần không có tiến hành quá lớn chỉnh dung, như vậy mặc kệ qua vài thập niên, xương sọ không gian kết cấu thước tắc đặc thù tỉ lệ là sẽ không phát sinh đại biến hóa. Mà chỉ cần là bị quang não quay chụp qua nhân vật hình ảnh, đều nhiều chừng mực phân tích tương đối xương sọ không gian kết cấu cùng tồn tại nhập kho số liệu. Lúc này chỉ cần đem tìm thân trên mạng ảnh chụp tiến hành đồng dạng phân tích, sau đó cùng tồn trữ số liệu tiến hành sàng chọn tương đối, liền có thể tại cực ngắn thời gian bên trong hoàn thành phân biệt cùng thân phận nhận định.

Mà tại quang não trước mắt tìm tòi phạm vi mở rộng đến tám tỉnh trung, trừ nào đó cực kỳ lạc hậu xa xôi cơ bản không có điện tử thiết bị nông thôn bên ngoài, có thể nói mọi người thân phận bề ngoài tư liệu đều tại quang não kho số liệu trung.

Dung Viễn hạ chỉ lệnh về sau, hẳn dự đoán đến loại này tìm thân kiểm tra sẽ không phải không có kết quả, nhưng quang não kiểm tra vẫn là ra ngoài hẳn đoán trước.

Chỉ lệnh vừa hạ đạt nửa giờ là không có bất cứ kết quả, trong khoảng thời gian này quang não đang tại đối mạng internet tìm thân ảnh chụp tiến hành phân tích kiến mô. Nửa giờ về sau, kiến mô kết thúc, số liệu đối lập sàng chọn bắt đầu, mười mấy giây đình trệ sau, Dung Viễn liền nhìn thấy đối lập nhất trí kết quả càng không ngừng xoát đi ra, tốc độ càng lúc càng nhanh, tiền một hàng còn không có thấy rõ ràng, tiếp theo hành liền trào ra.

"Đánh số 00003 cùng đánh số a1033673 nhất trí độ đạt tới 97. 8%."

"Đánh số 00017 cùng đánh số a0087659 nhất trí độ đạt tới 88. 9%."

"Đánh số 00054 cùng đánh số b2745638 nhất trí độ đạt tới 93. 5%."

"Đánh số 00177 cùng đánh số d0896435 nhất trí độ đạt tới 91. 6%."

"Đánh số 00354 cùng đánh số b1845387 nhất trí độ đạt tới 96. 3%."

Từng hàng văn tự như giếng phun như vậy nghịch lưu mà lên, Dung Viễn ngưng ngẩn, rung động mà kinh ngạc nhìn kia như thác nước như vậy xoát đi lên kết quả, trong lòng mạc danh một trận kích động.

Kia vài im lặng vô thanh con số, giống chỉ ẩm áp bàn tay nắm lấy trái tim, để người huyết lưu dâng trào tốc độ nhanh hơn, để người lồng ngực từng đợt trều động, để người tại yên tĩnh trung chỉ có thể nghe được chính mình "Bùm bùm" Chấn động tiếng tim đập.

Một loại nói không rõ tả không được cảm xúc khiến cho Dung Viễn thư phòng bên trong ngồi chình chình một đêm, hần vẫn nhìn chăm chú vào treo ở không trung hư nghĩ màn hình, yên lặng chờ mong mỗi một từ xoát đi ra thời khắc. Hần cảm giác thập phần phần chấn, nhưng loại này phần chấn cùng đi lên mặt trắng khi hưng phấn là không đồng dạng, là một loại... Nói như thế nào đâu? Say mê với cứu vãn hành vi bản thân thỏa mãn? Hoặc là xã hội tính động vật hiệp trợ đồng loại lòng trung thành? Vẫn là không quan hệ thực dụng tính hành vi dẫn đến Adrenaline hàm lượng tăng cao, kích thích thân thể khí quan hướng đại não thần kinh truyền lại dị thường tín hiệu?

Sáng sớm tinh mơ, thân phận nhận định kiểm tra rốt cuộc chậm lại, cuối cùng có hơn nửa giờ cũng không có xuất hiện tân chứng thực kết quả, Dung Viễn biết này mấy cái tình chỉ sợ cũng liền chỉ có thể tìm đến nhiều như vậy . Kế tiếp thời gian bên trong theo nhân viên lưu động, e một ngày nhiều nhất cũng chỉ có linh tinh tiểu miêu hai ba chỉ. Muốn tưởng có càng nhiều, đại lượng phát hiện, vẫn là muốn quang não thành lập kho số liệu phạm vi mở rộng đến càng nhiều tình mới được.

"Dung Viễn, hay không muốn đem kiểm tra kết quả gửi đi đến [thân duyên kiều] trang thượng?" Đậ Hà Lan dò hỏi.

"Muốn gửi đi, nhưng không thể như vậy phát." Dung Viễn nói. Chình chình 3157 đối lập nhất trí phát hiện, nếu cùng nhau đặt ở trên mạng, gọi ra chấn động có thể nghĩ."Như vậy đi, cũng từ hôm nay giữa trưa mười hai giờ chình bắt đầu, mỗi cách nửa giờ phát một điều, đồng thời căn cứ trên mạng liên lạc phương thức cấp tìm thân bản nhân gửi đi tin tức."

-- cố định gửi đi thời gian cùng tần suất, như vậy liền khiến cho người có tâm không thể từ tin tức gửi đi thời gian đến phán đoán hần hoạt động chu kỳ, cũng khó phán đoán hần làm chức nghiệp cùng chân thật thân phận.

"Mặt khác, nếu bọn họ tìm đến chính mình thân nhân về sau, có ẩn nấp thân phận yêu cầu, liền tại trên ảnh chụp đánh lên Mosaic, đem thân phận tin tức che giấu lên đến."

-- không hoàn toàn huỷ bỏ ảnh chụp ghi lại, khiến xem thiên võng nhân biết thiên võng từng đều làm bao nhiêu sự, có lợi cho mở rộng thiên võng lực ảnh hưởng cùng công tín lực.

"Cuối cùng, phát ra đến tin tức từ b thị gần đây mất liên lạc, tuổi tiểu hài tử bắt đầu."

-- qua đen hoạt động phạm vi lấy a thị làm trung tâm bắt đầu khuếch tán, này tại cảnh sát là bị công nhận sự thực. Mà thiên võng thành lập thời điểm quang não tìm tòi phạm vi đã mở rộng đến a thị bên ngoài mấy cái tỉnh, vừa mới bắt đầu gửi đi video cũng là a thị b thị các một nửa, gần nhất Dung Viễn thống kê một chút, phát hiện cư nhiên vẫn là b thị chiếm đa số. Lúc này hẳn cố ý lựa chọn từ b thị bắt đầu, tự nhiên là hi vọng có thể bắt tri bất giác cho người ta một loại thiên võng lúc đầu tại b thị ẩn tượng.

Qua đen đặt chân sát lục cùng trong bóng đêm, tại cảnh sát chỉ sợ là lên số đen . Nếu lực ảnh hưởng dần dần mở rộng thiên võng bị xác nhận cùng qua đen có liên hệ, kia e lại có xã hội lực ảnh hưởng đều tránh không được bị cưỡng chế chết non vận mệnh. Cho nên chẳng sợ chỉ có một điểm điểm cũng tốt, hẳn muốn bắt đầu dần dần đem qua đen cùng thiên võng bóc ra thành hai tương tự lại bất đồng tổ chức.

Đậu Hà Lan ghi nhớ hẳn sở hữu yêu cầu, nhẹ giọng đáp: "Vâng !"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Tổ Điều Tra

Tại b thị, một gian phổ thông tam thất nhất thính trong phòng ăn, mấy người vây quanh Uyên Ương nôi, nhìn các loại nguyên liệu nấu ăn tại lầu trung thượng hạ phập phồng, hai mặt nhìn nhau.

Ngồi ở trên chủ vị ba mươi thượng hạ nam nhân nhiệt tình tiếp đón nói: "Ăn a, đều thất thần làm gì? Các người đến phía trước đều chưa ăn cơm đi? Đại mùa đông, ăn lẩu tối thích thú."

Còn lại mấy người chần chờ cầm lấy chiếc đĩa, xem này nam nhân đã hướng chính mình trong bát gấp tràn đầy một chén bắt đầu từng ngậm từng ngậm ăn lên đến, bị nồng đậm hương vị dụ hoặc, rốt cuộc vẫn là trước sau khai ăn.

Ở trên bàn bãi phải chậm rãi mười mấy cái đĩa ăn thịt rau xanh rất nhanh liền bị càn quét sạch sẽ, nhưng đặt ở bên cạnh bia chỉ mở ra hai bình -- mọi người uống rượu uống được tiết chế, trên cơ bản đều là lướt qua một hai, hơn phân nửa rượu đều là bị chủ nhân nơi này, cũng chính là này tầm ba mươi tuổi nam nhân cấp uống sạch.

Ăn uống no đủ về sau, tất cả mọi người buông xuống chiếc đĩa, nam nhân cầm muôi vớt tại đáy nôi lấy hai hồi, gặp thật sự vớt không ra thứ gì về sau, mới rốt cuộc tiếc nuối phải đem muôi vớt buông xuống, xoa xoa mạo bóng loáng miệng, sau đó nói: "Kia nếu nếm qua, chúng ta liền đến cho nhau nhận thức một chút đi."

-- người hiện tại mới nghĩ đến chuyện này sao? Lăn nhau giới thiệu hẳn là đặt ở ngay từ đầu a khốn kiếp !

Vài người đều ở trong lòng đồng thời oán thầm nói.

"Kia trước tự ta giới thiệu một chút, tuy rằng ta cảm giác các người hẳn là đều biết ." Trung niên nam nhân cho mình đổ một ly bia, đồng thời nói:"Ta đâu, chính là này điều tra tổ tổ trưởng ! họ Thư danh khởi, thoải mái thư, rời giường khởi, chính là thoải mái mà ngủ một giấc lại dậy đến ý tứ, đương nhiên có thể không rời giường liền càng tốt, ha ha ha ha..."

Bên bàn ăn trầm mặc cùng mọi người mặt không chút thay đổi thuyết minh bọn họ đối với này vụng về chê cười tuyệt không thương thức.

Thư Khởi xấu hổ sờ sờ mũi, nói:"Cái kia nha ~ ta biết các vị đều là hành nội tinh anh, ta tuy rằng bị mặt trên nhâm mệnh vi tổ trưởng, bất quá cũng không có cái gì đặc biệt bản sự, chính là cái gì ngành đều trải qua, sự tình gì đều trải qua một điểm, tam giáo cửu lưu, đều biết điểm da lông mà thôi."

Lời tuy nhiên nói như vậy, nhưng trên bàn mấy người không có ai lộ ra khinh thị thần sắc. Bọn họ rõ ràng chính mình năng lực cùng cường hạm, đồng thời cũng rõ ràng, có thể bị nhâm mệnh đến thống lĩnh bọn họ những người này tổ trưởng tuyệt sẽ không là cái gì thủy hóa, liền tính thoát nhìn giống thủy hóa, kia hơn phân nửa cũng là tại giả heo ăn lỗ hổ.

Thư Khởi tướng mạo phổ thông, nhiều nhất chỉ có thể miễn cưỡng xưng là có điểm tiểu soái; Vóc dáng không cao không thấp, 1m78; Dáng người cân xứng, không mập không gầy. Hẳn trên người duy nhất đáng giá ca ngợi chỉ có kia đôi mắt, hắc bạch phân minh, ánh mắt linh hoạt mà giáo hoạt, lộ ra chúng cùng bề ngoài không hợp trẻ tuổi cùng sức sống.

Ngồi ở hẳn bên tay phải thanh niên ho nhẹ một tiếng, sau đó nói:"Ta gọi Giang Tuyền, nguyên lai là a thị điều tra hình sự một đội phó đội

trưởng, hai ngày trước thu đến điều tạm mệnh lệnh gia nhập điều tra tổ, hôm nay buổi chiều vừa đến b thị. Am hiểu là điều tra cùng phạm tội tâm lý."

Này loại nhỏ tụ hội thực ra chính là nhằm vào quạ đen tiến hành chuyên nghiệp điều tra điều tra tổ, thành viên rất ít, chỉ có ngồi ở bên cạnh bàn mấy người. Nhưng chân chính tiến hành cái này công tác cũng không chỉ có mấy người bọn họ, hôm nay các tỉnh thị trị an cục đều thu đến có liên quan quạ đen sự kiện thông cáo, các nơi trị an cục đều sẽ đem phát hiện thu thập tư liệu hồ sơ tập hợp đến điều tra tổ tiến hành phân tích, đồng thời chỉ cần có cần, điều tra tổ có thể lâm thời điều động bất cứ một cảnh cục nhất định số lượng cảnh viên cung cấp hiệp trợ.

Thực ra luận lên đối quạ đen quen thuộc cùng truy tìm cường độ, Âu Dương Duệ là so Giang Tuyền càng tốt nhân tuyển. Thế nhưng Âu Dương Duệ thân là a thị điều tra hình sự một đội đội trưởng, trên người trách nhiệm rất nặng, một chốc thoát không ra thân. Bởi vậy cuối cùng là Giang Tuyền bị điều lại đây.

Giang Tuyền bên tay phải mang kính mắt nam nhân theo sau mở miệng nói:"Trình Húc Quang,a thị pháp y. Đối thi kiểm, giám chứng cùng trị liệu đều có điểm tâm đắc. Thuận tiện vừa nói, ta đối quạ đen thủ pháp giết người rất cảm thấy hứng thú, cá nhân cho rằng quạ đen trung sát thủ làm y tế công tác hoặc là y học viện tốt nghiệp sinh khả năng tính rất lớn."

-- phía trước hư hư thực thực bị quạ đen tổ chức sát hại Vương Xuân Sơn cùng Polassar • Bồ Lỗ Đặc thi kiểm đều là Trình Húc Quang làm, hẳn cũng là duy nhất một chủ động xin muốn gia nhập điều tra tổ nhân.

Ngồi ở Trình Húc Quang bên cạnh, cũng chính là Thư Khởi đối diện là Chu Vân Trạch, hắn cười cười, nói:"Ta là Chu Vân Trạch, phía trước thân phận thứ ta bảo mật, đoạn thời gian trước tên giả Alan • Neal tại a thị

nhất trung năm vùng. Về phần am hiểu nha, ngô... Cách đấu, điều khiển, súng ống, cơ bản liền này mấy đi."

Hắn nói đơn giản, này mấy hạng cũng cơ bản là mỗi người đều sẽ hai tay . Nhưng nếu có thể bị cố ý xách ra, kia khẳng định là có bất đồng tâm thường chỗ. Am hiểu cách đấu cùng điều khiển còn dễ nói, tinh thông súng ống... Tại đại cục thủy chung hòa bình ổn định Đường quốc, rất nhiều cảnh sát một đời cũng không có cơ hội đem chính mình nòng súng bên trong viên đạn đánh ra một lần. Hắn phía trước làm là cái gì công tác, mọi người nháy mắt có phỏng đoán mười mấy loại khả năng.

Trình Húc Quang bên phải là một dáng người cao gầy mẽ nữ, màu nâu tề tóc ngắn, ánh mắt thanh lãnh, màu mắt cùng màu môi đều rất đậm, lộ ra một loại trí tuệ băng lãnh. Nàng tự giới thiệu nói:"Hà Hân. Tinh thông là điện tử, duy tu cùng internet xâm nhập."

Nàng không có nói phía trước là làm cái gì, mọi người cũng đều thức thời không hỏi, đem tầm mắt ném về phía cuối cùng một còn không có người nói chuyện.

Đây là một nhìn không ra tuổi lớn nhỏ nữ tính.

Nàng trưởng một trương mặt non choẹt, làn da thực non, tóc rất dài, lông mi quăn kiêu, vóc dáng nhỏ xinh, Lưu Hải cắt được cùng lông mi ngang bằng, nhìn qua là nhu thuận tiểu nữ sinh, cười rộ lên bên gò má còn sẽ lộ ra hai tiểu tiểu má lúm, thập phần diễm mỹ khả ái, liền tính nói nàng vừa thượng sơ trung cũng là có người tin ."Nữ hài" Diễm Diễm cười cười, đầu ngón tay vòng quanh một lọn tóc nói:"Ta gọi Thiệu Bảo Nhi, phía trước không có chính thức công tác trải qua, xem như thực tập sinh. Tinh thông sao... Nhân tế kết giao có tính hay không?"

...

Ngủ đủ một giấc tỉnh dậy, Dung Viễn đem chính mình rửa mặt thu thập chỉnh tề, mang theo tiền cùng chìa khóa đi bên ngoài ăn cơm. Trải qua tiểu khu cổng khi, canh giữ ở cạnh cửa đại gia nhìn hẩn vài mắt.

Vị này râu đều trở nên hoa bạch bảo vệ cửa rất làm hết phận sự, lớn tiếng hô:"Tiểu Dung Viễn a, lúc nào trở về?"

"Sơ nhất rạng sáng xe lửa, đại khái là buổi sáng sáu giờ trở về, ngài không phát hiện?" Dung Viễn hỏi ngược lại, mắt nhìn cổng đón xe can nói:"Ta nhớ rõ ta trở về thời điểm, nơi này còn có hai chiếc xe tông vào đuôi xe!"

Phía trước vị này đại gia còn có điểm mơ hồ, nói tông vào đuôi xe lập tức liền nhớ đến, gật đầu nói:"Nga, đúng đúng đúng. Người là ngày đó trở về. Ta nhớ rõ... Người còn kéo cái rương, đúng hay không?"

"Vâng, ngài trí nhớ thật tốt." Dung Viễn cùng vị này đại gia nói tái kiến, đi ra cửa ăn bữa sáng, đồng thời khoe miệng treo lên một tia đậm nhạt tươi cười.

-- sơ nhất buổi sáng hẩn trực tiếp đi bệnh viện, tự nhiên không có trở về qua, tông vào đuôi xe chuyện này cũng là đậu Hà Lan xâm nhập tiểu khu theo dõi video về sau chuyển cáo hẩn. Trong video tự nhiên không có hẩn thân ảnh, bất quá theo dõi có góc chết, này ngược lại không khó giải thích. Hơn nữa tiểu khu theo dõi giữ lại thời hạn vừa qua, liền sẽ bị toàn bộ cắt bỏ.

Dung Viễn cố ý tại buổi sáng này có rất nhiều nhân ra vào thời gian đi ra ngoài, tại qua tiểu khu đại môn thời điểm cố ý thả chậm cước bộ, đồng thời cùng trông cửa đại gia tầm mắt chống lại một giây nhiều, cố ý vô tình khiến hẩn cùng chính mình đáp lời, vì chính là tại đối thoại quá trình bên trong cho đối phương quán thâu một loại chính mình sớm liền trở về ấn tượng.

Mấy ngày này thủ vệ đại gia nguyên bản không có thấy qua hân, nhưng nói lên tông vào đuôi xe chuyện này, khiến cho đối phương cảm giác hân cũng là lúc ấy thấy sự kiện phát sinh trải qua hân, thành lập hân liền tại hiện trường ẩn tượng. Sau đó hân liền sẽ cảm giác tại ngày đó buổi sáng xác thật thấy qua Dung Viễn, hơn nữa trong tiềm thức căn cứ hân nói chuyện trung nhắc tới "Ngồi xe lửa" Từ này, đại não tự động xây dựng đương thời hân kéo rương hành lý trở về cảnh tượng.

Nhân ký ức vốn chính là như vậy, chỉ cần tiến hành thích hợp hướng dẫn cùng ám chỉ, thường thường liền sẽ cho mình đại não trung cài vào một đoạn hoàn toàn chưa từng xảy ra ký ức, rõ ràng không có nhìn thấy, không có làm qua, cũng sẽ cho rằng chính mình thấy được làm qua, thậm chí còn sẽ tự động hướng bên trong bổ thêm vào các loại chi tiết tin tức. Thêm Dung Viễn tại đây tiểu khu ra ra vào vào mười mấy năm, đồng dạng cảnh tượng đã lặp lại quá nhiều lần, hân không cần cố sức liền có thể từ quá khứ hình ảnh trong tùy tiện lấy ra một dung hợp đến ngày đó trong trí nhớ đi.

Dung Viễn làm như vậy mục đích, tự nhiên là vì tương lai có một ngày có người muốn truy cứu ngày đó hân hành tung khi có thể có bị vô hoạn. Buổi sáng tỉnh lại rửa mặt thời điểm hân hồi tưởng chính mình này đoạn thời gian hành động, phát hiện tại về nhà này một khối còn tồn tại rõ ràng sơ hở, vì thế cố ý lại đây đánh chỗ sửa. Hân cũng không biết chính mình như vậy làm có hay không ý nghĩa, lại hoặc là có hay không sinh ra tác dụng một ngày. Nhưng hân chăm chú mà nghiêm cẩn chấp hành kế hoạch của chính mình, chỉ cần phát hiện tồn tại lỗ hổng, vô luận lớn nhỏ đều lập tức là được bổ cứu.

...

"Thỉnh ngài hỗ trợ xem một chút, cảm ơn... Thỉnh ngài trừu một ít thời gian xem xem, cảm ơn... Nếu có bất cứ manh mối thỉnh liên hệ chúng ta, liên hệ điện thoại cùng hòm thư đều ở mặt trên, phi thường cảm tạ..."

Lý Mai ôm thật dày một chồng truyền đơn, trên đường đụng tới một người đi đường liền tắc một tờ giấy quá khứ, một bên nói lời cảm tạ một bên khẩn cầu đối phương nhìn một cái trên truyền đơn nội dung. Nàng buông xuống tự tôn cùng mất tự nhiên, dày da mặt ngăn lại trên đường mỗi một đầy mặt không kiên nhẫn người qua đường, càng không ngừng nói lời cảm tạ, càng không ngừng khom lưng cúi đầu, nôn nóng cùng lo lắng cơ hồ đều viết tại nàng trên mặt.

Nàng trí tuệ diễm lệ, tuổi còn trẻ liền lên làm một nhà ngoại xí công ty cao quản, trượng phu là hàng hiệu đại học giảng sư. Nàng tiền lương cao đãi ngộ cũng tốt, kết hôn khi có phòng có xe, cha mẹ chồng hiền hoà, trượng phu sẵn sóc, còn có một thông minh bướng bỉnh năm tuổi nhi tử, nguyên bản nàng sinh hoạt là khiến vô số người hâm mộ ghen tị hận mỹ mãn hạnh phúc. Nhận thức nàng nhân cảm giác nàng vẫn đều là như vậy thanh nhã thoát tục, lúc nào từng có như vậy chật vật thời điểm?

Tùy tiện bộ vài kiện không phối hợp quần áo, không có hoá trang, thậm chí không có đồ kem dưỡng da, tóc lung tung vẫn thành một đuôi ngựa, mặt bị gió rét thổi được thô ráp mà băng lãnh, chớp mũi đóng được hồng hồng. Nàng hấp động đi ra nước mũi, có chút tuyệt vọng lại đầy cõi lòng hi vọng đem truyền đơn đưa cho một đám người qua đường, cứ việc nàng biết, bọn họ khả năng cũng không thèm nhìn tới, vừa quay đầu liền sẽ đem này truyền đơn ném vào thùng rác, nhưng lại vẫn bám riết không tha phát xuống đi.

Trên truyền đơn, ẩn một khoẻ mạnh kháu khỉnh tiểu nam hài ảnh chụp, mắt to lại hắc lại lợm, nhe răng đối với màn ảnh cười đến thập phần vui vẻ. Bên cạnh còn có này nam hài tính danh, sinh ra ngày, thân thể đặc thù, mất đi thời gian cùng địa điểm, trên người quần áo đăng tin tức.

Này nam hài, là Lý Mai con một, Trang Tử Ngọc. Mấy ngày hôm trước Trang Tử Ngọc nãi nãi mang theo này tiểu tôn tử tại công viên tản bộ thời điểm, bởi vì thói cước tương đối chậm vừa không lưu ý khiến cho hài

tử chạy ra tầm mắt, lại sau đó liền như thế nào cũng tìm không được . Mấy ngày này, bọn họ người một nhà đều sắp vội điên rồi.

Lý Mai không nhớ rõ chính mình phát ra đi bao nhiêu trương truyền đơn. Nàng vừa đi vừa phát, bỗng nhiên một trận gió thổi tới, đem một tờ giấy nghênh diện thổi đến trên mặt nàng, Lý Mai đem giấy lấy xuống vừa thấy, dĩ nhiên là chính mình nhi tử khuôn mặt tươi cười. Lại vừa cúi đầu, nguyên lai chung quanh đầy đất đều là phát ra đi về sau lại bị mọi người ném xuống đất truyền đơn, ven đường thùng rác bên trong càng là bị nhét không biết bao nhiêu trương.

Nàng giật mình, cố gắng chớp mắt khắc chế trào ra đến nước mắt, cúi lưng nhất trương nhất trương đem kia truyền đơn nhặt lên đến, dùng cương ngạnh ngón tay đem giấy khuôn mặt tươi cười vuốt phẳng, lau đi mặt trên ô uế cùng dấu chân, nhặt nhặt, nhìn thấy chung quanh bốn phương tám hướng nhi tử đối với nàng xán lạn tươi cười, nhin không được bi thương trào ra, ôm một đống truyền đơn khóc rống thất thanh.

Hài tử nãi nãi bởi vì đem tôn tử cấp làm mất, lại vội lại tự trách hôn mê bất tỉnh, này hai ngày vẫn nằm ở bệnh viện bên trong bệnh được càng ngày càng nặng, hơi kém liền như vậy đi; Hãn gia gia cũng theo sau đột phát chảy máu não nằm viện. Hài tử phụ thân báo nguy về sau không có kết quả, liền tại trường học thỉnh nghỉ dài hạn bắt đầu khắp thành phố lớn ngõ nhỏ nơi nơi tìm nhi tử, cơm cũng không nhớ rõ ăn thấy cũng không nhớ rõ ngủ, mệt được ngoan liền tùy tiện tìm một chỗ mị một lát, hạ nhãn tâm mặc kệ Thiên Nam Hải Bắc đều phải đem hài tử tìm trở về; Lý Mai một phương diện muốn chiếu cố hai lão nhân, một phương diện phải đợi cảnh sát tin tức, trừ ở trên mạng tuyên bố tìm thân tín tức cùng nơi nơi phát truyền đơn bên ngoài, nàng cũng không biết chính mình còn có thể làm cái gì. Hảo hảo một gia, trong một đêm trở nên gió thảm mưa sầu, mỗi người đều kỳ vọng tiếp theo giây liền có thể tại ven đường trong đám người phát hiện hài tử

thân ảnh, nhưng càng cố gắng tìm kiếm, càng là ý thức được chuyện này có bao nhiêu gian nan, trở nên càng ngày càng tuyệt vọng.

Ngày đông gió rét trung, tại người đến người đi trên đường cái, Lý Mai ôm một đồng trang giấy, khóc ruột gan đứt từng khúc, khóc không thành tiếng. Thế giới này như vậy phồn hoa, bên cạnh dòng người như vậy dày đặc, nàng lại cảm giác cả người băng lãnh, tứ cố vô thân.

"Đình linh đình linh... Đình linh đình linh..."

Di động tin nhắn nhắc nhở âm thanh thúy vang lên đến.

Lý Mai khóc một hồi lâu, mới ý thức được đó là chính mình trên di động thanh âm, ôm khả năng là có người tìm đến nhi tử mong đợi, nàng vội vàng lau nước mắt, cố gắng mở to sừng đỏ khô khốc ánh mắt, nhìn về phía trên di động tin tức.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Tìm Thân

Trên màn hình di động, màu đen tự tại ánh sáng trung lấp lóe. Lý Mai nhìn thoáng qua, thủ liên không do tự chủ rung lên. Nàng xem một lần lại một lần, rốt cuộc xác định chính mình nhìn thấy là chân thật, không phải chính mình tưởng tượng.

"Ngài hảo, đã tìm đến ngài nhi tử Trang Tử Ngọc tung tích, hẳn đang bị nhân giam cầm tại xxxx xử, cho tới bây giờ không có nhận đến nghiêm trọng thân thể thương tổn, xin yên tâm. Giam cầm giả tổng cộng có ba người, hai nam một nữ, thân thể cường tráng, thỉnh không cần tùy tiện hành động để tránh thụ thương, hướng bên cạnh người có thể tín nhiệm nhân xin giúp đỡ.

----- phát tin nhân: Thiên vãng."

Tại đây phong tin nhắn cuối cùng, là nhất trưởng nam hài gần chiếu. Hắn nằm ở một xa lạ trong phòng, trên người có chút bẩn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo nước mắt, ngậm mấp mạp ngón tay ngủ thật sự không an ổn.

...

"Tin tức gửi đi thời điểm, có cái gì yêu cầu?" Đậ Hà Lan tại nhất nhất ghi lại tìm thân giả liên lạc phương thức thời điểm, từng hỏi như vậy Dung Viễn.

"Trước đem cụ thể địa chỉ gửi đi cho liên lạc nhân, đám người tìm đến về sau, lại phóng tới thân duyên kiều bên trong, đồng thời cho đối phương phát một bổ sung thuyết minh, nếu hẳn lo lắng tư nhân tin tức bị tiết lộ

hoặc là đối với sinh hoạt có ảnh hưởng mà nói, cấp thiên võng hồi phục một thuyết minh, chúng ta có thể đem chân thật tin tức che giấu, ảnh chụp mơ hồ xử lý." Dung Viễn nói.

Hắn hiện tại đối thiên võng tương lai định vị đã có bước đầu ý tưởng. Cùng quạ đen bất đồng, thiên võng dựa vào người khác mà làm nên, cần càng chú ý danh tiếng, muốn tận lực tránh cho một ít không có tất yếu tranh cãi.

"Còn có," Hắn nhớ tới phía trước a thị cảnh sát căn cứ mấy cái tin nhắn cùng điện thoại làm ra nhân vật trắc viết, lại bổ sung nói:"Tìm từ trong giọng nói phải chú ý, không thể cùng phía trước gửi đi truy nã phạm tin tức như vậy quá mức nghiêm cẩn cùng chính xác. Muốn nhân tính hóa, nhiều điểm ôn nhu cùng quan tâm."

Đậu Hà Lan trong mắt toát ra im lặng tuyệt đối, khô cần nói:"Thình cấp ra cụ thể thuyết minh."

Dung Viễn nghĩ nghĩ, bốn phía vừa thấy, từ trên giá sách rút ra một quyển sách, chỉ trên bìa trong một người nói:"Như vậy đi, mô phỏng người này tìm từ thói quen, có thể làm đến sao?"

Hắn lấy này quyển sách, là Đường quốc cổ đại một quyển tác phẩm nổi tiếng. Bị hắn tuyển làm bắt chước khuôn mẫu người này, là này bốn danh trung một trọng yếu nữ tính nhân vật, này dịu dàng ân cần, trí tuệ hào phóng, thiện lương sẵn sàng, nhiệt tình hiền hoà hình tượng bị rất nhiều nhân xưng tán.

Đậu Hà Lan nhìn thoáng qua, nói:"Có thể." Có cụ thể tham chiếu, quang não phân tích về sau tiến hành mô phỏng cũng rất dễ dàng .

"Ngô... Còn muốn thuyết minh phát tin người là thiên võng, thích hợp mở rộng này trang web lực ảnh hưởng." Dung Viễn lại nghĩ tới đến một điểm. Không thể khiến đối phương ngay cả cái gì nhân giúp bọn họ đều

không biết, tưởng cái gì anh hùng vô danh đâu."Cuối cùng, vì tránh cho bị trở thành đùa dai tin nhắn, phát một tấm ảnh chụp quá khứ."

"Vâng."

...

"Bá" một tiếng, bốn năm chiếc xe tại ven đường dừng lại, cửa xe mở ra, Lý Mai cùng trưởng phu Trang Đức Quân mang theo tìm đến mười mấy tuổi trẻ lực tráng thân thích bằng hữu, vội vàng chạy hướng tin nhắn trung nhắc tới địa chỉ, còn có mấy người tự giác chạy về phía sau môn chuẩn bị bọc đánh.

Đây là một đồng tới hạn hai tầng kiểu cũ nhà lâu. Một tầng bán chút đồ ăn vặt đồ uống tạp chí sinh hoạt đồ dùng đẳng tạp hoá, hai tầng là điểm chủ gia nhân chính mình trụ. Tại đây một mảnh còn không có bị bất động sản thương thu mua khai phá địa phương, như vậy hai tầng Tiểu Lâu rất thường gặp.

Lý Mai cùng Trang Đức Quân trước bồ nhào cạnh cửa, vừa muốn kéo ra cửa hàng tiểu môn, chợt nghe "Bang" một tiếng vang lớn, cửa gỗ bị đụng ra, một người từ trong khe cửa bay ngược đi ra, trong miệng còn rất hí kịch hóa phun ra một ngụm máu tươi.

-- sao thế này?

Dù là phu thê hai người lại như thế nào nôn nóng, lúc này cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc không chịu nổi. Hướng bên trong vừa thấy, hôn ám tiểu cửa hàng bên trong một đám tráng hán đang tại lại đánh lại tạp, các loại thương phẩm ném đầy đất đều là, một đài tiểu TV bị đập động ném xuống đất, vài phen bàn ghế dựa kệ hàng đều thành mảnh vỡ, có nữ nhân sinh tử không biết quỳ rạp trên mặt đất. Một trên cánh tay xăm tả Thanh Long hữu Bạch Hổ cao lớn nam nhân chính đem làn da ngăm đen trung niên nam nhân đè xuống đất đánh cho chết, kia cỡ cái bát quyền đầu một

quyền một quyền chùy tại nam nhân trên mặt, đem hắc đánh được mũi đoạn liệt, mặt đều biến hình, máu tươi được hắc trên năm tay trên mặt nơi đều là. Bên cạnh một người tuổi còn trẻ một ít nam nhân chính ôm lấy hắc hướng phía sau xả, một bên liên thanh nói:"Ca, ca, người dừng tay đi ! người mau đưa nhân đánh chết ! các người mấy cái thất thần làm gì? Còn không giúp ta đem hắc kéo ra?"

Đang tại đánh tạt mấy cái tráng hán nghe vậy, vội vàng lại đây có ôm đầu có ôm chân vật, tốt xấu đem cái kia có chút điên cuồng nam nhân kéo ra . Hắc tại bị tha ra thời điểm còn oán hận đá đối phương hai chân, quay đầu nhìn thấy cạnh cửa đứng Lý Mai một đám người, ánh mắt lập tức trở nên hung ác, thanh âm trầm thấp nói:"Như thế nào? Các người cùng này mấy tạt chúng là một nhóm ?"

Lý Mai phụ thê tìm đến tuy rằng đều là tuổi trẻ tiểu hỏa nhi, nhưng cùng này quần trên người cơ nhục luận khối số tráng hán vẫn là có cách biệt một trời, có hai người bị hắc trừng liên sợ tới mức rút lui một bước, nhưng Lý Mai không quan tâm lập tức xông lên đi, bắt lấy xăm hình nam cánh tay liên kêu:"Con ta đâu? Người đem con ta thế nào ?"

Xăm hình nam vốn đang muốn đem nàng huy ra, nghe nói như thế sửng sốt, hỏi:"Người nói cái gì?"

"Người là người nào? Đem con ta hoàn cấp ta !" Lý Mai xả hắc lại khóc lại gọi. Trang Đức Quân sợ đối phương đánh nàng, vội vàng chạy tới nói:"Con ta ! con ta Trang Tử Ngọc, tiểu danh gọi đông đông, có người cho ta phát tin tức nói hài tử liền tại nơi này." Hắc đem Lý Mai di động bên trong tin nhắn cùng ảnh chụp lật ra đến cho hắc xem, tràn ngập mong chờ cùng chờ mong nhìn hắc, trong ánh mắt nóng bỏng cùng khát vọng để người không đành lòng nhìn thẳng.

Xăm hình nam kéo ra treo tại hắc trên cánh tay khóc được đầy mặt nước mũi nước mắt nữ nhân, tiếp nhận di động, nhìn thấy mặt trên "Phát tin

nhân: Thiên võng" chữ, mảy mở ra, quay đầu cùng người bên cạnh nói: "Người đi đem hài tử ôm xuống dưới, làm cho bọn họ nhận nhận."

Xăm hình nam đệ đệ đáp ứng một tiếng, an ủi nhìn thoáng qua Lý Mai phu thê, xoay người hướng trên lầu đi.

Lý Mai nghe được xăm hình nam mà nói, nước mắt tất cả đều bị nghẹn trở về, Trang Đức Quân thân thể cũng bắt đầu phát run, bọn họ ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm thang lầu, trái tim "Oành oành oành" nhảy dựng lên.

-- chẳng lẽ... Chẳng lẽ... Hài tử thật ở chỗ này?

Trên đường đến không phải không có ôm hi vọng, chỉ là người chính là như vậy, hi vọng càng lớn, cũng sợ thất vọng lại càng lớn. Tại sắp sửa tìm đến nhi tử phía trước, trong lòng khủng hoảng cũng đạt tới đỉnh phong.

Chỉ chốc lát sau, cửa cầu thang liền truyền đến "Tháp tháp" tiếng bước chân, theo tuổi trẻ nam nhân từ chân hướng lên trên thân thể một chút xuất hiện, Lý Mai cùng Trang Đức Quân không tự chủ được cầm đối phương tay, khí lực đại được cơ hồ có thể đem xương cốt đều bóp nát.

Quen thuộc bộ dáng liền như vậy đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, nam hài có chút khiếp sợ lui tại nam nhân trong lòng, mím miệng muốn khóc lại không dám khóc. Đợi nhìn thấy phân biệt vài ngày cha mẹ liền tại trước mắt, rốt cuộc nhịn không được, "Oa" một tiếng khóc lớn lên.

"Đông đông a --" Lý Mai hô một tiếng, một bước dài xông qua đem nhi tử gắt gao ôm vào trong ngực, gào khóc. Trang Đức Quân ôm lấy thê tử cùng nhi tử, nam nhân luôn luôn nghiêm túc trên mặt cũng treo đầy nước mắt. Chung quanh mọi người xem, đều có chút thốn thức.

"Ô... Ô... Ô oa oa..." Bị bọn họ tiếng khóc dẫn, trong phòng đột nhiên lại vang lên một tiểu cô nương tiếng khóc. Nguyên lai tuổi trẻ nam nhân ôm

xuống dưới không chỉ là Trang Tử Ngọc một, còn có một ba tuổi tả hữu nữ đồng.

Xăm hình nam vừa nghe này thanh âm, đầy mặt sát khí lập tức tất cả đều hóa thành đau lòng cùng yêu thương, hấn cần thận dè chừng đem nữ đồng ôm lại đây, trách cứ trừng mắt nhìn đệ đệ liếc nhìn, nói:"Người như thế nào đem Niếp Niếp cấp ôm xuống dưới ? Dọa đến nàng làm thế nào?"

Đệ đệ xòe tay nói:"Ta đi lên thời điểm Niếp Niếp đã tỉnh, khóc muốn ba ba, ta có thể làm thế nào?"

Trở lại xăm hình nam trong lòng, Niếp Niếp nước nở hai tiếng liền không khóc, kéo hấn quần áo hỏi:"Ba ba, người đem người xấu đều đánh chạy sao?"

"Ân. Niếp Niếp không sợ, người xấu còn dám khi dễ người, ba ba liền đem bọn họ tất cả đều đánh chết !" Xăm hình nam lạnh lùng nhìn đồ ở trên mặt đất rên rỉ mấy người -- bị đánh ra ngoài cửa cái kia nam nhân vừa rồi đã bị hấn mang đến nhân bắt vào, nhất giống rác rưởi như vậy ném tại cạnh cửa.

"Ba ba thật là lợi hại !" Niếp Niếp hoan hô một tiếng, nhớ tới phía trước sự, có bữu môi có chút mất hứng nói:"Người xấu đem Niếp Niếp bắt đi, ba ba đều không tại."

Xăm hình nam ánh mắt thống khổ hôn hôn nàng mặt nhỏ, bao hàm áy náy cùng nghĩ mà sợ nói:"Xin lỗi, ba ba về sau nhất định hảo hảo bảo hộ Niếp Niếp, Niếp Niếp tha thứ ba ba hảo không hảo?"

Niếp Niếp nghiêng tiểu đầu suy nghĩ một lát, gật đầu nói:"Ân, được rồi, ta tha thứ người. Ta thích nhất ba ba ."

Xăm hình nam hốc mắt lập tức liền thấm ướt.

"Không được nhúc nhích ! đem vũ khí buông xuống !"

Tiếp đến có người tụ chúng nháo sự báo nguy điện thoại, một đám cảnh sát xông vào, cần khống chế cục diện khi phát hiện một đồng nhân tất cả đều nước mắt rùng rùng bộ dáng, không khỏi không hiểu chút nào.

...

"Theo không hoàn toàn thống kê, từ ngày hôm qua giữa trưa đến hiện tại, đã có ba mươi bảy bị dụ bắt hoặc là trộm đi hài tử về tới cha mẹ bên cạnh, còn có mười mấy hài tử bọn họ gia nhân đang tìm trên đường. Nghe nói, giúp tìm đến này mấy hài tử, vừa không là cảnh sát, cũng là hài tử thân nhân, mà là một dân gian trang web, đây là có chuyện gì đâu? Khiến chúng ta đến lý giải một chút tình huống..." Trong TV, đứng ở cự đại điện tử phía trước màn hình mỹ nữ chủ bá ở trên màn hình một điểm, sở hữu ngồi ở trước TV người xem đều thấy được thiên võng trang đầu trang.

"Sáng tạo thiên võng là người nào? Vì cái gì bọn họ có được như thế cự đại năng lượng, có thể tìm đến nhiều như vậy mất tích nhi đồng? Ta tưởng sở hữu người nghe đều rất quan tâm vấn đề này, thỉnh Trương giáo thụ cho chúng ta phân tích một chút..." Trong xe taxi, xe tái radio trung vang lên như vậy thanh âm.

"Thiên võng mục đích là cái gì? Nó sáng tạo giả là loại người nào? Nó ứng dụng cái dạng gì kỹ thuật? Vì cái gì thiên võng không có cùng chính phủ ngành hợp tác đánh quái? Bản kỳ tiết mục chuyên đề -- vì ngài giải thích thiên võng sau lưng bí mật." Soái khí nam chủ trì nhân lộ ra một mê người tươi cười, sau đó màn huỳnh quang trung xuất hiện đối mấy cái tìm đến hài tử cha mẹ tiến hành phỏng vấn hình ảnh.

"Tiếp theo điều tin tức. Cho đến trước mắt, cảnh sát cùng dân gian đánh quái tổ chức đã trao bộ mười ba lừa bán nhi đồng phạm tội đội, giải cứu bị lừa bán nhi đồng 137 nhân. Phía dưới là chi tiết đưa tin..." Đường

quốc quyền uy nhất trung ương đài tin tức trung, cũng xuất hiện cùng loại đưa tin.

TV, internet, báo chí, radio, Blog... Sở hữu truyền bá tin tức con đường trung, rất nhanh đều có về thiên võng đưa tin. Thiên võng tên nháy mắt trở thành sở hữu tìm tòi bảng nhiệt từ đệ nhất danh, trang web xem lượng cũng tiêu thăng tới khó có thể tưởng tượng độ cao. Tìm đến hài tử cha mẹ tại màn ảnh trước mặt khó có thể ức chế chảy xuống nước mắt trở thành này hai ngày thông thường nhất hình ảnh.

"Dung Viễn, tài khoản trung lại gia tăng hai vạn ba ngàn nguyên." Đâu Hà Lan báo cáo nói.

"Ân." Dung Viễn lên tiếng, này hai ngày hưởng thiên võng cái kia công khai tài khoản trung gửi tiền nhân rất nhiều, nguyên nhân cũng là đủ loại. Có người hi vọng thiên võng có năng lực vì bọn họ đánh quảng cáo, có người cảm tạ thiên võng cho bọn họ đánh quảng cáo, có người là thỉnh cầu thiên võng không cần sáng tỏ chính mình vấn đề, có người cảm tạ giúp bọn hắn tìm đến thân nhân, còn có người thỉnh cầu giúp bọn hắn tìm kiếm chính mình thân nhân.

Không quen là cái gì nguyên nhân, dù sao đánh qua đến tiền Dung Viễn ai đến cũng không cự tuyệt. Nhưng trừ thỉnh cầu tìm thân nhân hắn khiến đâu Hà Lan làm lập hồ sơ tăng lên ưu tiên trình tự bên ngoài, mặt khác lại hờ hững.

Nhìn trên đường cao tốc đổ được nước không ngấm qua được dòng xe cộ, Dung Viễn thở dài, bắt đầu lo lắng cho mình còn có thể hay không vượt qua đi s thị xe lửa.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Mạnh Mỗi Thứ Nhất

Đợi đến cao tốc đường bị khơi thông, Dung Viễn đuổi tới nhà ga khi ngồi xe thời gian đã qua nửa giờ.

May mắn là, hần muốn cười này một hạng xe lửa tối nay .

Không may, này liệt xe lửa tối nay chinh chinh bốn giờ, hần tại nhà ga còn có đăng.

Mua cùng chuyển xe lửa vé xe hành khách có vài nhân đã bởi vì đợi không kịp mà đi làm sửa ký hoặc là trả vé, nhưng tết âm lịch trong lúc, lâm thời mua vé cơ bản đều chỉ có thể mua được vé đứng, đại đa số nhân bởi vì luyến tiếc trong tay thật vất vả mua được giường nằm hoặc là vé ghế ngồi, tối nay thời gian lại trường cũng sẽ lựa chọn tại nhà ga tiếp tục chờ đi xuống.

Trong phòng chờ xe biển người tấp nập, các loại thanh âm các loại hương vị xen lẫn cùng nhau, đối ngữ quan linh mẫn Dung Viễn đến nói pháp lệ khó có thể chịu đựng. Bất quá may mà thu phí vip trong phòng đợi nhân cũng không tính nhiều, Dung Viễn mua phiếu đi vào, tại phục vụ đài điểm bồi thức uống nóng, bưng đồ uống tìm ghế trống vị ngồi xuống, thuận tiện từ trong bao móc ra một quyển sách đến xem -- hần vẫn thói quen tùy thân mang theo một quyển bài tập sách cùng mấy bản khóa ngoại thư.

Theo trí lực trị đề cao, Dung Viễn đọc tốc độ cũng tại từng bước nhanh hơn. Hiện tại hần bình thường đọc tốc độ có thể đạt tới mỗi phút hai vạn tự, tại tập trung lực chú ý tiến hành tốc độ thời điểm có thể tiếp cận

bốn vạn tự. Trở ngại hẳn đọc tốc, không phải thị lực cùng trí nhớ, mà thường thường là lật xem trang sách sở hao phí thời gian. Vì thế tại bình thường xem sách thời điểm, người chung quanh liền sẽ nhìn thấy hẳn cơ bản mỗi qua hai ba giây phiên một trang sách, tốc độ mau thậm chí để người hoài nghi hẳn đến cùng thấy rõ ràng trong sách tự không có.

Một quyển có hơn năm mươi vạn tự thư rất nhanh xem xong. Dung Viễn khép lại thư, nhắm mắt lại mặc nhớ một chút, nháy mắt đại lượng văn tự ở trong đầu nhanh chóng lóe qua. Trừ số ít dài dòng thâm ảo đoạn bên ngoài, đại bộ phận nội dung hẳn đều đã nhớ rõ trong lòng.

Sau đó hẳn lại đem thư lật ra, một lần này mới là hẳn chân chính "Xem sách" quá trình -- chỉ có kia vài lần đầu tiên đọc qua đi hẳn cho rằng được cho là bản hảo thư bộ sách hẳn mới sẽ như vậy xem lần thứ hai -- đem chỉnh thiên văn chương ấn ở trong lòng về sau, từng câu từng chữ tinh tế nghiên cứu lặp lại phẩm vị, có chút đoạn hẳn thậm chí sẽ chậm rãi coi trọng mấy chục lần, mỗi một lần một lần nữa đọc đều cảm giác có mới đoạt được. Có đôi khi còn sẽ buông xuống thư, nhắm nuốt hơi vị một lát, khiến bị kia vài văn tự gọi lên đến cảm xúc lắng đọng lại xuống dưới về sau, mới sẽ tiếp tục xem đi xuống.

Như thế nhìn mười mấy trang, Dung Viễn bỗng nhiên cảm giác khác thường cảm giác bị nhìn chăm chăm. Hẳn ngẩng đầu vừa thấy, gặp phụ cận hai ngồi ở cùng nhau trẻ tuổi nữ hài một bên nhìn di động, một bên đối với hẳn chỉ trở.

"Người xem, rất giống đi..." Một nữ hài hạ giọng hưng phấn nói.

"Thật a... Ai, hẳn nhìn qua ." Một cái khác tóc dài nữ hài chống lại Dung Viễn tìm tòi nghiên cứu tầm mắt, hoảng sợ, trên mặt lộ ra ngưỡng ngùng thần sắc.

Tiền một cột đuôi ngựa nữ hài rất hào sảng, chẳng những không có bị đương sự phát hiện nàng nhìn lên ngưỡng ngùng cảm, ngược lại bính lại đây chào hỏi:"Hài, soái ca ! người là nào một chuyến xe lửa? Chúng ta hai là t1231 thứ xe lửa."

Dung Viễn không để ý nàng, tiếp tục xem sách.

"Oa,cool~~" Đuôi ngựa nữ hài huyết sáo, dễ thân ngồi vào Dung Viễn bên cạnh, nói:"Người biết không? Hiện tại đầu năm nay đã không lưu hành mặt lạnh khốc ca, ấm nam mới là vương đạo."

Dung Viễn bị nàng phiền nhìn không được, lạnh lùng hỏi:"Người có chuyện gì?"

"Không có việc gì a ! chính là vừa ở trên mạng nhìn thấy một soái ca, đảo mắt liền nhìn thấy chân nhân bản, như thế duyên phận có thể nào để người không cảm thán? Đến, nhận thức một chút." Đuôi ngựa nữ hài vươn tay, nói:"Ta gọi Vương Thiến, nàng gọi Lưu Đình Đình. Soái ca người tên là gì?"

Dung Viễn chú ý tới nàng trong lời lộ ra đến một tin tức, nhíu mày hỏi:"Cái gì trên mạng? Cái gì chân nhân bản?"

Nữ hài sừng sốt hỏi:"Người không biết?"

Dung Viễn mặc danh kỳ diệu, hắc hắc là biết cái gì sao?

Vương Thiến cùng Lưu Đình Đình vẫy tay, đem các nàng vừa rồi xem di động lấy lại đây, đưa tới Dung Viễn trước mặt, nói:"Nhạ, người xem, này hay không là người?"

Trong nháy mắt, Dung Viễn giật mình, hắc mím chặt môi, đồng tử nháy mắt co rút một chút.

Trên màn hình di động, rõ ràng là nhất trường hân ảnh chụp.

Hân ngồi ở một chiếc trên xe công cộng, hai tay ôm cánh tay, cảm hơi hắt, nửa khép mắt nhìn phía trước nơi nào đó, như là tại không chút để ý quan sát đến cái gì. Tại hân bên cạnh dựa vào cửa sổ vị trí ngồi một thiếu nữ, mặc một thân màu xanh bộ đội thường phục, trên đầu mang một cái to béo màu đen mũ. Nàng đem vành nón ép tới rất thấp, chỉ có thể nhìn đến một kheo léo trắng nõn cằm.

Hân đi ra ngoài thời điểm thường xuyên ngồi xe bus, cũng không đi chú ý bên cạnh ngồi là người nào, này tấm ảnh chụp nguyên bản cũng không có cái gì kỳ quái . Khiến hân chú ý, là ảnh chụp trung hân sở xuyên quần áo trên người.

Màu lam quần đùi jean, màu trắng T shirt, T shirt phía trước, ẩn một hàng màu đen tiếng Anh tự "thinkgreatthoughtsandyouwillbegreat" .

-- đây là lúc trước, hân tại ba ngày ký ức mất đi về sau một giấc tỉnh lại phát hiện tại trong phòng tùy tiện loạn ném hai bộ quần áo. Tại kia thiên về sau, cái này T shirt cùng quần cụt liền bị hân đặt ở ngăn tủ dưới đáy, không còn có xuyên qua.

-- chẳng lẽ đây là mất đi kia trong ba ngày bị chụp xuống ảnh chụp?

Dung Viễn cơ hồ là thô bạo đưa điện thoại di động từ nữ hài trong tay đoạt lấy đến, lật đến kia ảnh chụp mặt sau, tìm đến này tấm ảnh chụp ban đầu gửi đi trang web.

Phát ảnh chụp nhân tại tiêu đề trung cảm thán "Hôm nay tại trên xe công cộng thấy được một giống như trong nhị thứ nguyên đi ra mỹ thiếu niên, có người biết hân là ai sao?" . Đại khái bởi vì chiếc xe dừng đưa nguyên nhân, ảnh chụp cũng không phải phi thường rõ ràng, phía dưới có người nghi ngờ ảnh chụp tu qua đồ, có người hỏi lâu chủ ở nơi nào trên xe công cộng chụp, còn có người muốn cao thanh bản ảnh chụp, chăm chú hồi

phục không có mấy cái, bởi vì lâu chủ vẫn không có hiện thân, vòng hữu nhiệt tình rất nhanh liền biến mất . Đây tấm ảnh chụp cũng chỉ tại rất tiểu chúng mấy nữ sinh trang web bị phát cùng nghị luận.

Dung Viễn nhìn ảnh chụp gửi đi thời gian:9 nguyệt 11 ngày, buổi sáng 11:23:05.

Hắn mất đi, chính là 9 nguyệt 11 ngày đến 9 nguyệt 13 ngày chính chính bảy mươi hai giờ mọi ký ức.

Mà đây tấm ảnh chụp, cũng là lần đầu tiên được đến có liên quan về kia ba ngày manh mối.

Chỉ tiếc thiếp mặt sau lâu chủ không còn có hồi phục qua, càng không có nói rõ ảnh chụp quay chụp địa điểm. Dung Viễn đem trong ảnh chụp từng cái chi tiết đều thâm thâm khắc vào trong đầu, rốt cuộc tại cửa sổ xe thủy tinh phản xạ thượng phát hiện một không chớp mắt địa phương.

Trên thủy tinh ánh đường cái đối diện một điểm bài -- lão thao khách sạn. Không biết là in ấn sai lầm vẫn là thâm niên lâu ngày nhan sắc mất, cái kia "Thao" Tự thượng thiếu một điểm, Dung Viễn mỗi lần từ này gia cửa tiệm phía trước đi ngang qua thời điểm đều nhìn không được xem một chút, trong lòng bao giờ cũng rất để ý, chỉ là điểm chủ chưa từng có sửa lại này lỗi chính tả ý nguyện.

Tại to lớn Đường quốc gọi tên này khách sạn có lẽ rất nhiều, nhưng này tiệm bài bởi vì thiếu một bút lại là toàn bộ thế giới độc nhất vô nhị, nó liền tại Dung Viễn gia đến a thị đồ thư quán ở giữa trên đường.

Mà Dung Viễn tại kia thiên phía trước cuối cùng ký ức, chính là ngư phía trước hắn còn kế hoạch ngày hôm sau muốn đi đồ thư quán.

...

Tráng lệ khách sạn trong đại sảnh ấm khí khai thật sự chân, cho nên mọi người đều ăn mặc rất đơn bạc, có rất nhiều nữ sĩ còn mặc lộ ra vai cùng phía sau lưng lễ phục váy dài. Nhu hòa dễ nghe tiếng đàn tại trong đại sảnh vang vọng, một thướt tha xinh đẹp nữ hài ngồi ở trước đàn dương cầm, tiem tiem ngọc thủ ở trên phím đàn khởi vũ. Ăn uống linh đình gian, mỗi người trên mặt đều mang theo khéo léo mà ưu nhã tươi cười.

Đây là b thị một vị danh viện tiệc đính hôn, đồng thời cũng là rất nhiều người lẫn nhau kết giao cùng chấp nối trường hợp.

Kim Dương cũng mặc một thân cắt may khéo léo lễ phục ngồi ở vị trí dựa vào phía trước trên một cái bàn, chung quanh ngồi mấy cái tuổi không sai biệt lắm thiếu niên nam nữ, nữ hài nhiều chút, nam hài thiếu chút. Nguyên bản chỉ xem phụ thân chức vị mà nói, Kim Dương muốn đi vào này toàn do Đường quốc nhất địa vị hiển hách hoàn khố tạo thành vòng nhỏ còn miễn cưỡng. Nhưng lấy hãn gia gia cùng đại bá địa vị, thêm Kim gia đời thứ ba chỉ có hãn một sẽ tham dự như vậy trường hợp, Kim Nam rất ít lộ diện, Kim Vũ lại trở nên càng ngày càng đặc lập độc hành, bởi vậy tại mọi người trong mắt, Kim Dương chính là Kim gia đời sau đại biểu nhân vật, cho nên hãn ở như vậy trường hợp cũng là rất được coi trọng. Kim Dương bản thân, lại là một có thể cùng bất luận kẻ nào đều ở chung rất khá tính cách, bởi vậy ở trong giới này, thường thường nói nói, tất cả mọi người sẽ dần dần trở nên vây quanh hãn đến chuyển.

Mặc một thân màu hồng nhạt lễ phục Thiệu Bảo Nhi tựa vào góc hẻo lánh, hoảng trong tay Champagne, dùng khước mắt dư quang đánh giá kia một đám hoàn khố, sau đó dùng chén rượu ngăn trở chính mình khẩu hình, nhẹ giọng nói: "Thư đội, ta không tưởng hoài nghi của người phán đoán. Nhưng chúng ta cả ngày toàn phương vị giám thị đứa nhỏ này, có ý nghĩa sao? Mặc kệ thấy thế nào, hãn đều chỉ là ngoan tiểu hài tử mà thôi a !" Nàng lỗ tai bên trong mang theo ẩn hình tai nghe, trên cổ bảo thạch vòng cổ trung cất giấu một mini microphone.

"Hoài nghi hẳn tự nhiên có hoài nghi lý do. Lấy quạ đen cho tới nay tác phong, nhất thời nửa khắc nhìn không ra điểm đáng ngờ mới là vẻ bình thường." Chu Vân Trạch tiếp nhận câu chuyện nói, hẳn tại khách sạn đại sảnh phía dưới một gian trong khách phòng, bên cạnh mặc y phục hàng ngày Hà Hân khoanh chân ngồi dưới đất, đối diện máy tính gõ gõ đánh đánh.

"A lạp, nguyên lai là Romeo." Thiệu Bảo Nhi đầu lưỡi một quyền, phun ra tên này như là ngậm kéo dài tình ý -- bởi vì Chu Vân Trạch bề ngoài xuất chúng, nàng vẫn quán hẳn gọi Romeo -- nhưng nàng kế tiếp nói lời nói lại như là mang theo đao phong:"Ta nghe nói người hiện tại là sống nhờ tại kia hài tử trong nhà, thuận tiện còn lân cận giám thị? Như thế nào? Người như vậy theo dõi hẳn, không sợ Kim lão gia tử hàng xuống Lôi Đình chi nô sao?"

Chu Vân Trạch sắc mặt lạnh lùng, nói:"Ta sở hữu hành động đều trải qua thượng cấp phê chuẩn cùng cho phép. Nếu người có bất đồng ý kiến, tự nhiên cũng có thể hướng thượng phản ánh."

"Uy ~ uy ~ không cần đem cảm xúc đưa đến trong công tác đến nha ! có điểm chuyên nghiệp tinh thần hảo không hảo? Các người như vậy ta rất khó xử biết sao?" Thông tin kênh bên trong truyền đến Thư Khởi lải nhải dong dài oán giận thanh. Hẳn cũng không tại hiện trường, mà là ở dưới lầu chỉ huy trong xe, cùng Giang Tuyền đám người phân tích trong khoảng thời gian này có liên quan về quạ đen tình báo, đồng thời cũng chú ý hiện trường theo dõi.

Sau đó Thư Khởi lại nói liên miên căn nhắc bắt đầu oán giận bọn họ là như thế nào quấy rầy đến hẳn công tác, hẳn phân tâm đa dụng có bao nhiêu vất vả, thủ hạ không ai thông cảm hẳn, tối quá phạm là tại nhà hẳn cùng nhau liên hoan thời điểm nhóm người này chưa bao giờ rửa bát, người người đều là đại gia, chỉ có hẳn một là lao khổ đại chúng... Chu Vân Trạch cùng Thiệu Bảo Nhi bị hẳn phiền thẳng mắt trợn trắng.

Hà Hân tay run lên đem một tờ phù gỗ sai, xả xuống microphone lạnh lùng nói: "Phiền !"

Thư Khởi thanh âm ngưng bật. Chu Vân Trạch tán thưởng xung nàng dựng thẳng lên một ngón cái.

Hà Hân mặt không chút thay đổi, đóng microphone ném tại một bên, nhìn Chu Vân Trạch chính sắc nói: "Thiệt Bảo Nhi nói, cũng là ta tưởng hỏi -- người rõ ràng biết Kim Dương là lão đại đệ đệ, người cũng biết lão đại có bao nhiêu coi trọng gia nhân, vì cái gì còn đem Kim Dương xếp vào hoài nghi đối tượng? Liên bởi vì hắn bị bắt cóc thời điểm có người cứu hắn sao? Chu Vân Trạch, liên tính người ly khai chúng ta tiểu đội, nhưng cũng từng là đội bên trong một thành viên, làm gì tại lão đại sau lưng đâm lên như vậy một đao?"

Chu Vân Trạch nghe được cuối cùng một câu, trên mặt nhin không được trừu một chút, sắc mặt khó coi nói: "Hà Hân, không, Thanh Mông, người thật như vậy xem ta? Người cảm giác ta là người như thế?"

Hà Hân không nói lời nào, nhưng trong ánh mắt rõ ràng có đối với hắn xem kỹ cùng hoài nghi.

Chu Vân Trạch tức giận đến cười, nói: "Xem ra người mấy ngày này vẫn sinh khí, không phải bởi vì điều tra không có kết quả, mà là bởi vì ta? Người sớm liền tưởng như vậy chất vấn ta, nhin thời gian rất lâu đi?"

"Không sai." Hà Hân gật gật đầu, "Tế Tân bọn họ cũng không tất không phải nghĩ như vậy . Cho nên, người tốt nhất cho ta một hài lòng trả lời."

Chu Vân Trạch hít sâu một hơi, đồng dạng tháo xuống chính mình ống nói đóng kín, sau đó nói: "Được rồi, ta nói cho người nguyên nhân. Chuyện này là đuổi bắt quạ đen một trọng yếu manh mối, không thích hợp trương dương, người có thể biết, nhưng chuyển cáo người khác liền không tốt ."

"Hào." Hà Hân dứt khoát đáp ứng. Nàng chỉ là cần một lời giải thích, không có hứng thú làm bà tám.

"Phía trước, a thị cảnh sát tìm kiếm quạ đen chân thật thân phận thời điểm sót mất một manh mối, đó chính là quạ đen sớm nhất đối treo giải thưởng truy nã phạm ra tay thời gian." Chu Vân Trạch nói: "Chúng ta đều cho rằng 10 nguyệt 19 ngày đại lượng truy nã phạm bị vạch trần thân phận đưa cảnh ngày đó là quạ đen chính thức tuyên cáo tồn tại ngày, nhưng thực ra cũng không phải. Ta tại a thị nhất trung năm vùng thời điểm phát hiện, tại kia một ngày trước, cũng chính là 10 nguyệt 18 hào buổi sáng 10 điểm tả hữu, còn có một treo giải thưởng truy nã phạm bị bắt quy án. Bởi vì lúc ấy chuyện này người biết chuyện không nhiều, thêm theo sau toàn bộ a thị cảnh sát bị đại lượng truy nã phạm làm cảnh lực cạn kiệt, sức đâu mà trán, việc này liền bị đặt xuống, sau cũng không có cùng quạ đen sự kiện liên hệ lên đến."

"Chẳng lẽ cái kia truy nã phạm, cùng Kim Dương có liên quan?" Hà Hân hỏi.

"Vâng." Chu Vân Trạch khẳng định nói: "Này phạm nhân gọi Kim Tư Bình, tên giả Lưu Thao tại a thị nhất trung làm gần hai năm giáo y, tại 10 nguyệt 18 ngày bị trường học một tên là Chu Viên nữ sinh vạch trần thân phận cũng cầm nã. Theo ta lý giải, này Chu Viên ở trước đó tồn tại cảm vẫn rất thấp, thường xuyên bị mặt khác học sinh khi dễ, hơn nữa có điểm đôi chút mặt manh, đối tượng mạo đặc thù phân biệt năng lực cũng không cao. Hơn nữa ngày đó buổi sáng, còn phát sinh một ít đối với nàng mà nói phi thường khó kham sự, liền tính lúc ấy nàng lựa chọn phỉ hoài bản thân mình ta đều không cảm giác kỳ quái... Như vậy một nữ sinh, người cho rằng nàng dưới tình huống lúc ấy có thể làm ra phân biệt ra một truy nã phạm cũng đem dừng mãnh trắc nã sự sao?"

"Kia này nữ sinh với người hoài nghi thượng Kim Dương có cái gì quan hệ?"

"Hai nguyên nhân." Chu Vân Trạch nói:"Đệ nhất, tại nhất trung, cùng Chu Viên quan hệ tương đối thân mật người chỉ có Kim Dương. Hãn từng tại ngày đó chủ động duy hộ qua Chu Viên, hơn nữa tại sau mấy lần thăm chiếu cố qua nàng."

"Nghĩ nhân trộm phủ." Hà Hân đánh giá nói:"Kim Dương thiên tính thiện lương. Nhìn thấy một nữ sinh bị vây ở khốn cảnh, vươn ra viện thủ vốn chính là hãn sẽ làm sự."

Chu Vân Trạch không có biện giải, này lý do xác thật không đủ vô cùng xác thực, thế nhưng --"Đệ nhị, theo lúc ấy tiếp đến báo nguy điện thoại đuổi tới hiện trường một lão cảnh sát hồi ức, khi đó Chu Viên trong tay có một phần Kim Tư Bình treo giải thưởng lệnh truy nã, tuy rằng là sao chép kiện, nhưng lại là cảnh sát bên trong mới có lệnh truy nã cách thức, mặt trên còn có văn kiện mã hóa. Tuy rằng ta sau này đi hỏi thăm thời điểm Chu Viên phủ nhận chuyện này, nhưng nàng phản ứng ngược lại càng làm cho ta được đến xác nhận. Người nói, tại nhất trung, trừ thân là trị an cục cục trưởng nhi tử Kim Dương bên ngoài, còn có ai có thể dễ dàng lấy đến loại này lệnh truy nã?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Hoài Nghi

"Xem, thiên võng lại đổi mới ." Trên phi cơ, một nữ hải bưng lấy máy tính bảng, hạ giọng hưng phấn mà kêu một tiếng.

"Oa ! hảo bồng ! lại có hài tử bị tìm ?" Bên người nàng đồng bạn lập tức dựa vào lại đây, hai người đầu ghé vào cùng nhau, không chuyển mắt nhìn trang web mới nhất upload video. Ngồi ở bên họ bên cạnh hành khách nghe được, cũng có người lập tức cầm ra máy tính tìm tòi thiên võng trang, trong nháy mắt trên mạng liền có rất nhiều điều về thiên võng lần này đổi mới bình luận.

Trịnh Di Nhu cũng mở ra notebook lật lật, tươi cười không tự kìm hãm được hiện lên ở trên mặt, còn đem màn hình chuyển cho trưởng phụ xem:"Người xem xem, đứa nhỏ này bị lừa bán ba năm, qua tay vài lần, cũng không biết thiên võng là như thế nào đem nhân cấp tìm đến . Đường quốc tay buôn người thật sự là rất ngang ngược, cảm ơn trời đất, còn có thiên võng có thể chế được hần !"

Nhìn thấy trên màn hình thân nhân nhận nhau là lệ nóng doanh tròng trường hợp, Kim Bách ánh mắt phảng phất bị đâm đau như vậy, quay đầu có chút cứng ngắc nói:"Ở trên phi cơ không cần lên mạng."

"Sợ cái gì, ly hạ xuống còn sớm đâu !" Trịnh Di Nhu hứng trí bưng bưng ở trên mạng nhấn lại khu phát bình luận, cùng hảo chút xa lạ võng hữu cùng nhau vì kia hài tử cùng hần gia nhân đưa lên chúc phúc.

Kim Bách không muốn nghe này mấy, kéo xuống mắt tráo che khuất ánh mắt, cũng che khuất trên mặt hăn lo lắng cùng uể oải.

Hăn không phải không vi thiên vông sở tác sở vi cùng thần thông quảng đại mà cảm thấy tán thưởng, chỉ là, đương phát hiện thiên vông cùng quạ đen khả năng có liên hệ thời điểm, hăn nghe được này tên liền sẽ cảm giác phiền lòng.

Mỗi năm quá niên thời điểm, cũng chính là trị an cục tối bận rộn thời điểm, Kim Bách nếu không phải bởi vì công tác cần nguyên nhân, cũng không có biện pháp tại đây thời gian đến b thị đến. Hôm nay quá niên không khí còn không có hoàn toàn tan hết, hăn cùng thê tử Trịnh Di Nhu liền muốn hồi a thị đi. Con trai độc nhất Kim Dương ngày nghỉ còn có hơn mười ngày, bởi vậy còn có thể tại b thị lưu một tuần tả hữu.

Dĩ vãng đem Kim Dương một mình lưu lại b thị bọn họ là không lo lắng . Chung quy bọn họ phụ thê đều bận rộn, rất ít có thời gian chiếu khán hài tử, Kim Dương từ nhỏ liền học xong chính mình chiếu cố chính mình. Chờ ở b thị gia gia nãi nãi bên cạnh, hăn ngược lại có thể được đến càng nhiều sủng ái, có thể giống hài tử như vậy làm nũng chơi xấu, so tại a thị còn muốn tự tại chút.

Nhưng năm nay bất đồng. Năm nay, vòng quanh tại Kim Dương bên cạnh, là một đám thân phận thần bí điều tra giả, cùng khả năng tồn tại một diệp hắc Diệp Bạch bạo lực tổ chức.

Kim Bách rất khó tin tưởng chính mình đơn thuần thiện lương nhi tử thế nhưng cùng như vậy một giết người tổ chức có liên hệ, ở trong lòng hăn nhi tử vẫn đều là cái kia bi bộ tập nói, cái gì cũng không hiểu hài tử. Nhưng điểm đáng ngờ quá nhiều, liên tính hăn lại như thế nào cấp nhi tử giải vây, đều không thể trái lương tâm nói giữa bọn họ cái gì liên hệ cũng không có.

Treo giải thưởng truy nã phạm sa lưới công tác, liền từ a thị bắt đầu. Mà ở trước đó, Kim Dương vừa đem hăn văn kiện tử bên trong treo giải thưởng lệnh truy nã đều sao chép một phần; Kim Dương chân trước thiếu chút nữa ra tai nạn giao thông, sau lưng lên vào a thị thân phận thần bí đã lang lảnh đánh thuê liền bị bại lộ ẩn thân địa điểm; Chẳng sợ bọn họ đổi mới chỗ ở, cũng rất nhanh bị quạ đen tiết lộ cho điều tra hình sự một đội; Cuối cùng càng là một không lưu, duy nhất một tù binh cũng bị giết; Kim Dương bị bắt cóc, sau đó bắt cóc hăn người trừ mấy cái không biết lâu la bên ngoài đều bị sát, động thủ người đã xác nhận tám chín phần mười chính là quạ đen trung thần bí sát thủ; Đồng thời nước ngoài bốn bạo lực tổ chức đều bị tiêu diệt, tiến đến điều tra nhân các quốc gia trước sau phái mười mấy phê, lại vẫn không làm rõ được tiêu diệt này mấy võ trang thế lực đến cùng là loại người nào, lại có được cái gì cấp bậc hỏa lực, trước mắt lớn nhất khả năng tính, chính là này đột nhiên toát ra đến quạ đen tổ chức.

Tại Mora đẳng thế lực bị tiêu diệt phía trước, quạ đen chỉ là một phát triển ở trên internet truyền thông bóng dáng, tuy rằng tin tức tình báo năng lực rất mạnh, tuy rằng nó khả năng có một chút năng lực rất mạnh hành động nhân viên, nhưng vừa đến này lập trường trên cơ bản vẫn là tại pháp luật cùng công nghĩa phương diện, thứ hai internet phá hư năng lực hữu hạn mà khả khổng, võng cảnh nhằm vào quạ đen khả năng sẽ tạo thành internet nguy hại cũng có dự án, bởi vậy này thần bí tồn tại không có gọi ra cao tầng đầy đủ coi trọng. Nhiều nhất nhiều nhất, có vài nhân đối quạ đen năng lực ái tài nhược khát, hi vọng tại bắt lấy quạ đen về sau, có thể đem nhân viên miễn đi chịu tội, hấp thu vào chính phủ ngành công tác.

Nhưng tại kia chút võ trang tổ chức bị nháy mắt tiêu diệt sau, hết thảy liền trở nên không giống nhau,"Quạ đen" Này tên nháy mắt bị kéo vang một cấp cảnh báo.

-- nếu làm kia vài sự thật chính là này vẫn chỉ đối trao bộ truy nã phạm có lớn lao hứng thú quạ đen, nếu Đường quốc bên trong thật tồn tại như vậy một cỗ thế lực... Hoặc là đối góc độ, nếu quạ đen chỉ là nước ngoài nào đó thế lực to lớn một góc, kia hậu quả thật sự là không thể lường được.

Bắt được quạ đen, thế tại phải làm. Đừng nói hấn Kim Bách nhi tử, liền tính là tổng nghị viên trưởng nhi tử cùng quạ đen nhắc lên quan hệ, cũng sẽ chiếu tra không lầm.

May mà, Kim lão gia tử luy luy công huân còn tại, Kim Dương bản nhân qua lại trải qua cũng rõ ràng khả tra, không có bất cứ điểm đáng ngờ. Hấn cùng quạ đen cái gọi là "Quan hệ", khả năng là một âm mưu, khả năng là quạ đen muốn hấp thu Kim Dương, cũng khả năng hấn liền chỉ là bị đối phương dựng thẳng lên đến một sương khói đạn... Nếu không phải giống như vậy chỉ có điểm đáng ngờ lại không có vô cùng xác thực chứng cứ mà nói, Kim Dương tuyệt sẽ không chỉ là như bây giờ bị vây ở bị theo dõi trạng thái.

Nhưng làm phụ thân, Kim Bách biết, Kim Dương ở chuyện này, cũng không phải hoàn toàn vô tội.

Hấn từng tìm Kim Dương nói qua hai lần, tại hồi a thị phía trước trăm bận rộn bên trong còn rút ra thời gian tiến hành một lần phụ tử ở giữa đối thoại. Nhưng Kim Dương chạm vào đến mấu chốt vấn đề, liền hàm hồ cho qua chuyện. Kim Bách có thể cảm giác được, Kim Dương là tại bảo toàn người nào, vì thế thậm chí không tiếc khiến chính mình rơi vào bị hoài nghi tình trạng trung.

-- là ai đâu?

Kim Bách cơ hồ là trước tiên, liền hoài nghi đến một người.

-- Dung Viễn.

Hắn xem qua đội điều tra đối quạ đen thành viên làm ra trắc viết, Dung Viễn cùng trong đó một người tương tự độ rất cao.

[cẩn thận, tự tin, chỉ số thông minh cực cao, bằng hữu rất ít, làm hoàn cảnh tương đối đơn thuần chức nghiệp, tỷ như học sinh.] trắc viết kết quả là như thế này viết, tại nhìn đến báo cáo thời điểm Kim Bách liền lập tức nghĩ tới Dung Viễn, lúc ấy chỉ cảm thấy là chính mình đa tâm, nhưng chung quy chung hạ hoài nghi hạt giống. Sau Kim Dương thiếu chút nữa ra tai nạn xe cộ, tại phát hiện quạ đen cũng cầm một tay sau, Kim Bách lập tức liền phái nhân thủ bí mật điều tra Dung Viễn, biết được hắn tại tai nạn giao thông phát sinh về sau thủy chung cùng Kim Dương ở cùng một chỗ, không có bất cứ dị thường hành động, thậm chí ngay cả một cuộc điện thoại cũng không có đánh qua. Tại thông tin công ty ghi lại trung, hắn di động trong nhà cố định đều là bài trí, trừ Kim Dương cùng số ít mấy cái lão sư cùng đồng học hội cho hắn gọi điện thoại bên ngoài, chính hắn chưa từng có chủ động liên hệ qua người nào. Hằng ngày sinh hoạt cũng cơ bản là từ gia đến trường học hai điểm một đường, ngẫu nhiên sẽ đi siêu thị cùng thị đồ thư quán, tiếp xúc nhân trung không có bất cứ khả nghi nhân vật.

Tối có thuyết phục lực là, có lẽ là bởi vì kinh tế tưng quẩn nguyên nhân, nhà hắn bên trong liên một đài máy tính cũng không có ! hắn không có tiểu chim cánh cụt, không có weibo, chính là di động cũng là đoạn thời gian trước vừa mới mua .

-- thử hỏi một sinh hoạt tại đại đô thị bên trong lại cơ bản qua cùng thế ngăn cách sinh hoạt, cũng không chủ động đối với ngoại giới câu thông trao đổi học sinh, như thế nào có thể sẽ là quạ đen loại này tổ chức một thành viên? Lại không tốt, tình báo thượng truyền hạ đạt vẫn là cần thông tin công cụ đi?

Hơn nữa Kim Bách cũng biết, Kim Dương bởi vì thơ ấu khi sự kiện kia, đối Dung Viễn ôm cảm kích cùng huynh trưởng quan ái chi tình, đối với hắn luôn luôn rất chiều cố. Nhưng Dung Viễn phản ứng bao giờ cũng

lạnh lùng thản nhiên, cảm giác hẫng cũng không phải rất để ý Kim Dương. Nghỉ đông trong lúc Kim Dương tại b thị quá niên, bọn họ hai người chia đều một hai tuần mới sẽ đánh một lần điện thoại, còn đều là Kim Dương chủ động bắt qua, nói không được vài câu, Dung Viễn liền sẽ không kiên nhẫn cắt đứt.

So sánh dưới, Kim Dương còn có rất nhiều cách tam xóa ngũ liền sẽ cùng đi chơi bóng tiểu đồng bọn; Ở trong trường học bao giờ cũng vây quanh ở hẫng bên cạnh đồng học; Mỗi lần đi xa chân, lữ hành, xem thi đấu thời điểm cũng không quên kêu lên Kim Dương cùng nhau hàng xóm gia kia mấy cái hài tử... Mặc cái nào, thoát nhìn cùng Kim Dương quan hệ đều so Dung Viễn muốn thân mật nhiều.

Đối Dung Viễn hoài nghi cuối cùng bị đánh mất, còn có một nguyên nhân, đó chính là Kim Bách nhìn không ra quạ đen loại này tổ chức có cái gì có thể hấp dẫn hẫng gia nhập địa phương.

Tiền tài? Quyền thế? Địa vị? Chính nghĩa? Từ Dung Viễn trong mắt luôn luôn đều nhìn không tới đối với những thứ này theo đuổi. Hẫng thông minh lại kiêu ngạo, quái gở mà lạnh lùng, cảm giác cùng toàn bộ thế giới đều không hợp nhau -- mặc dù ở hoả hoạn sự kiện kia trung Kim Bách phát hiện Dung Viễn cũng có thiện lương một mặt, nhưng càng nhiều thời điểm, hẫng đều là thanh tỉnh khắc chế, thuận tay dưới tình huống khả năng sẽ giúp người khác, nhưng sẽ không vì "Duy hộ chính nghĩa" Hoặc là "Trở thành bảo hộ thành thị địa hạ anh hùng" Loại này truyện tranh tình tiết như vậy lý do áp lên chính mình tương lai.

Thay lời khác nói, hẫng muốn cái gì, bằng chính mình năng lực là có thể được đến, không có gia nhập màu đen thế giới hoặc là thần bí tổ chức động cơ.

...

"Vì cái gì các người đều cho rằng quạ đen cùng thiên vông có liên hệ? Ta thấy bọn họ khác biệt rất lớn ." Để chân trần ngồi ở trên thảm Thiệu Bảo Nhi phồng miêng nói. Bởi vì Kim Dương trở về nhà, giám thị nhiệm vụ giao cho Chu Vân Trạch, nàng liền bị Hà Hân bắt tráng đình, không thể không cùng nàng tại nhà khách trong phòng sửa sang lại thiên vông tư liệu.

"Nga? Cái gì khác biệt?" Hà Hân nhìn chăm chăm chính mình trên máy tính không ngừng đạn ra đến cửa sổ hình ảnh, thuận miệng hỏi.

"Đơn giản a !" Thiệu Bảo Nhi đếm trên đầu ngón tay nói:"Chú ý thành thị không giống nhau, nhân văn đề không giống nhau, làm việc tác phong cũng hoàn toàn không giống nhau. Quạ đen là rất nguy hiểm, thế nhưng thiên vông ta cảm giác rất tốt a ! đương nhiên, ta biết chúng nó tình báo thu thập năng lực đều cường đáng sợ, nhưng một thế lực có thể làm đến sự, thế lực khác có thể làm đến cũng không kỳ quái đi? Newton cùng Leibniz chẳng phải chính là không sai biệt lắm đồng thời sáng lập vi phân và tích phân sao?"

"Để người hoài nghi, không phải chúng nó giống nhau bộ phận, vừa vặn tương phản, chính là chúng nó bất đồng địa phương để người cảm giác không thích hợp." Hà Hân ngẩng đầu nói:"Hồi tưởng một chút, quạ đen thông báo truy nã phạm thời gian, địa điểm cùng hành vi phạm tội trình độ tùy cơ tính đều rất mạnh, nhưng nó thông báo tin tức lại phi thường nghiêm cẩn, cụ thể, tinh luyện, còn sẽ chế định ra xấp xỉ hoàn mỹ vô khuyết hành động kế hoạch; Mà thiên vông đâu? Từ sáng lập tới nay, nó tuyên bố video thời gian đều chính xác đến giây, muốn biết thiên vông này trang web không có đúng giờ thượng truyền trình tự, cho nên này một quá trình có rất lớn khả năng là thủ động hoàn thành, nhất là sửa bản về sau thiên vông, nhìn qua dứt khoát như là hoàn mỹ chủ nghĩa giả, nhưng nó gửi đi đến tìm thân giả trong tay tin tức đâu? Lại cũng không giống nó biểu hiện ra ngoài như vậy lý tính, mà là... Săn sóc, ôn nhu, có loại để người tin cậy cảm giác,

nhưng nội dung chính xác tính lại không như trước giả -- loại này khác biệt, cẩn thận ngẫm lại, không phải rất thú vị sao?"

Thiệu Bảo Nhi nghe được ngốc, nàng suy nghĩ một lát nói:"Người là nói... Có người cố ý đem bọn nó biểu hiện bất đồng, thực ra là tưởng che giấu hai người hệ ra đồng nguyên sự thực?"

"Ai biết được?" Hà Hân nhún vai, tiếp tục công tác đồng thời nói:"Có liên quan vẫn là không quan hệ, đều chỉ là suy đoán. Tại càng nhiều manh mối xuất hiện phía trước, cũng chỉ là nhiều một điều tra phương hướng mà thôi."

Thiệu Bảo Nhi kêu rên một tiếng:"Liền vì một suy đoán, người khiến cho ta nghỉ ngơi thời gian đến tăng ca còn không có tăng ca phí? Rất quá đáng ! ta xin lên mạng nửa giờ, bằng không ta liền bãi công !"

"Không được." Hà Hân lãnh khốc vô tình cự tuyệt nàng, lạnh lùng nói:"Mặc kệ là quạ đen vẫn là thiên vông, ở trên mạng internet năng lực đều là chúng ta theo không kịp . Tại không có năng lực dự phòng chúng nó internet xâm nhập thời điểm, đoạn tuyệt hết thầy khả năng bị trộm thủ tin tức con đường là cơ bản công tác yêu cầu."

"Người giết ta đi !" Thiệu Bảo Nhi Mộc Mộc nói:"Không thể lên mạng, không có di động, nhân sinh còn có cái gì lạc thú?"

Hà Hân xem nàng vẻ mặt tâm sinh đồng tình, an ủi nói:"Yên tâm đi, qua hai ngày tân di động liền sẽ phát xuống đến, là tối cao thông tin an toàn đẳng cấp, đến thời điểm trò chuyện liền không chịu hạn chế ."

Thiệu Bảo Nhi càng tuyệt vọng, hỏi:"Người nói ... Sẽ không là cái loại này than đen đầu đi?"

Hà Hân gật gật đầu.

...

"Này phân tư liệu... Đã chứng thực sao?" s thị ký túc xá bên trong, Dung Viễn ngồi ở bên giường, thanh âm trầm thấp hỏi.

"Vâng, đã từ các phương diện nghiêm chứng qua." Đâu Hà Lan đáp.

Dung Viễn thở dài, đổ ra sau nằm ở trên giường. Thật vất vả được đến manh mối liền như vậy bỏ lỡ, liền tính là hăn cũng không khỏi cảm thấy thất vọng.

Thông qua đối kia tấm ảnh chụp phát thiếp nhân tìm tòi, phát hiện người kia đăng kí hòm thư, tiến tới tìm ra nàng chân thật thân phận -- là a thị một sở tam lưu đại học tân sinh, rất phổ thông một nữ hài, nhưng từ ngày đó về sau vẫn là mất tích trạng thái, cái kia thiếp, chỉ sợ cũng là nàng trước khi mất tích lưu lại cuối cùng thứ nhất tin tức .

Dung Viễn thủ che tại trên mắt, trầm mặc một lát sau, nói:"Đâu Hà Lan."

"Tại." Đâu Hà Lan lập tức lên tiếng trả lời.

"Đem kia tấm ảnh chụp -- mặc kệ là trên mạng vẫn là bị tư nhân bảo tồn -- toàn bộ xóa đi."

"Vâng."

"Còn có... Tra một chút tại kia ba ngày, giống này nữ hài như vậy mất tích cùng tử vong nhân khẩu còn có bao nhiêu, phần mình là cái gì tình huống. Cùng với,a thị 223 lộ xe bus có hay không dị thường ghi lại... Mặt khác, ba ngày trung a thị sở hữu tin tức -- mặc kệ lớn nhỏ -- đều cho ta tìm ra !"

-- hần mỗi lần đi đồ thư quán đều sẽ cười 223 lộ xe bus, ngày đó cũng có thể sẽ không ngoại lệ. Trên xe công cộng này chụp ảnh nữ hài, cùng hần phát sinh giao tập cũng chỉ có ở trên xe ngắn ngủi hơn mười phút thời gian. Nếu này nữ hài mất tích nguyên nhân cùng hần có liên quan, kia trên xe mặt khác hành khách cùng tài xế đâu? Nữ hài mất tích, sẽ là ngẫu nhiên sao?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Học Sinh Chuyển Trường

"Đình linh linh..." Tan học tiếng chuông vang lên, một lát sau toàn bộ yên tĩnh sân trường đều trở nên sôi trào hừng hực, các học sinh vội vã từ trong phòng học lao ra, có chạy hướng WC, có chạy hướng sân thể dục, có chạy hướng tiểu quán, còn có trao thư cùng bài tập sách chạy hướng lão sư văn phòng.

Kim Dương còn tại sửa sang lại lên lớp bút ký, hần bên cạnh ngồi cùng bàn thở dài một tiếng, mềm nhũn ghé vào trên bàn nói:"A ~ a... Ta hảo tưởng lại qua một nghỉ đông a !"

"Ta ngược lại cảm giác về trường học rất tốt . Quá niên thời điểm cả ngày nơi nơi chúc tết, còn không bằng lên lớp thời điểm thoải mái đâu !" Trong ban một cái khác cũng coi như được đi học bá cấp bậc nam sinh nói.

"Đó là người !" Kim Dương ngồi cùng bàn phần nộ chỉ mặt mình nói:"Người xem xem, mới khai giảng vài ngày, ta đều đã có quầng thâm mắt !"

Nam sinh thật thấu lại đây nhìn chăm chăm nhìn một lát, làm như có thật gật gật đầu nói:"Ân, thực sự có ."

Ngồi cùng bàn mặt đỏ .

"Ai có?" Từ bên cạnh trái qua Chu Tĩnh chỉ nghe đến một âm cuối, thuận miệng hỏi.

Mọi người sững sốt, tiếp người chung quanh đều phì cười lên:"Ha ha ha... Bạch Vân vợ chồng có có ! mấy tháng a?"

Nam sinh họ Bạch, gọi Bạch Kỳ, nữ sinh gọi Trác Y Vân, danh tự trung có "Vân" Tự, hai người trước sau bàn ngồi mấy tháng, ám sinh tình cảm, thường xuyên bị chung quanh đồng học trêu chọc vì "Bạch Vân vợ chồng" .

Bị mọi người ồn ào Bạch Trác hai người đỏ mặt nóng tai đem vui đầu tiên trong sách, không nói gì thêm. Đồng dạng bội cảm học tập chi gian khổ một cái khác nam sinh ở bên cạnh không khỏi cảm khái nói:"Ai, vẫn là Dung Viễn hảo. Tại s thị Tiểu Phong thôi, mỹ nữ cùng, ngẫu nhiên làm hai đạo đề, sau đó liền bảo tổng b đại."

Kim Dương nhưn mày.

"Áo Tái muốn dễ dàng như vậy, người như thế nào không chính mình thương?" Vừa nhắc tới Dung Viễn Chu Tĩnh liền phản xạ có điều kiện nộ khí thăng lên, nhưng nàng cũng không quen nhìn như vậy đứng nói chuyện không eo đau thái độ, nghe vậy lập tức hằm hằm phản bác nói.

Nam sinh cũng không sinh khí, cười hì hì nói:"Ta muốn là có tên kia một nửa đầu óc, ta liền lên ! đây không phải không có cho nên mới hăm mộ ghen tị hận sao?"

"Biết chính mình không được còn không hảo hảo cố gắng. Người ngày hôm qua toán học tác nghiệp lại chỉ viết một nửa đi? Khóa đại biểu đều theo ta nói ! ta nói cho người Tưởng Hồng Ba, lần này khảo thí người muốn là lại kéo dài chúng ta ban chân sau..."

Bên kia đáng thương Tưởng Hồng Ba bị Chu Tĩnh nhìn chăm chăm sủng máy dường như hảo một trận răn dạy, hẳn có loại tại đối mặt mẫu thượng đại nhân cùng chủ nhiệm lớp Hợp Thể ảo giác, đầu càng ngày càng

thấp, một bên lại còn vụng trộm cắp Bạch Kỳ sử ánh mắt, tỏ vẻ "Huynh đệ ta là vì cho người giải vây mới nhảy vào hố lửa người phải nhớ kỹ a" .

Bạch Kỳ ý hội, sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, ánh mắt thập phần đồng tình.

Bên này bị mọi người quên đi Trác Y Vân cũng ngẩng đầu lên, mặt vẫn là hồng hồng . Nàng trạc trạc Kim Dương cánh tay, nhỏ giọng nói:"Ai người nói, lớp trưởng có phải hay không thích Dung Viễn a? Khai giảng về sau Dung Viễn không ở, ta cảm giác nàng tính tình càng ngày càng táo bạo ."

"Không thể nào?" Kim Dương cũng học nàng bộ dáng cúi đầu nhỏ giọng nói, thần sắc ngạc nhiên.

"Sách sách sách, người cũng quá trì độn ." Nữ hài một bộ người từng trải bộ dáng nói:"Không phải có câu nói, càng chú ý một người, lại càng thích hẳn sao?"

Kim Dương hồi tưởng một chút Chu Tĩnh thích Dung Viễn khả năng tính, thật sự nhìn không ra nàng có một điểm thiếu nữ hoài xuân dấu hiệu, nhỏ giọng cùng ngồi cùng bàn nói:"Lời này... Người dám cùng ban trưởng nói sao?"

Trác Y Vân tưởng tượng một chút Chu Tĩnh bị hỏi như vậy phản ứng, đầu óc nhất thời xuất hiện một nữ bạo long phun hỏa cảnh tượng, không tự chủ được rung mình, lẩm bẩm nói:"Ai dám a... Sẽ bị nàng sách đi sách đi ăn luôn đi?"

Kim Dương hắc tuyến.

"Bất quá nói thật," Trác Y Vân phục hồi tinh thần, còn nói thêm:"Dung Viễn lúc nào trở về a? Ta phía trước tại văn phòng nghe lão sư nói, bọn họ vòng chung kết đã khảo xong?"

"Ân." Kim Dương gật gật đầu, nói: "Ngày hôm qua là vật lý cuối cùng một hồi khảo thí. Nay mai hai ngày, hăn nên trở lại."

"Cũng không biết hăn khảo thế nào? Bất quá nếu là Dung Viễn cái kia yêu nghiệt mà nói, hăn là không thành vấn đề đi?" Trác Y Vân tự nhủ nói.

-- hăn là... Là không thành vấn đề đi?

-- nhưng hiện tại, với hăn mà nói, thi đua loại sự tình này... Còn trọng yếu sao?

Kim dương nhin không được nghĩ như vậy đến. Hăn nguyên tưởng rằng thi xong về sau Dung Viễn liền sẽ lập tức trở về, nhưng đến hiện tại cũng không có về trường học, là còn có chuyện gì muốn đi làm sao?

...

Ngoại ô thành phố rác rưởi xử lý nơi trung tâm, đôi đến mức như tiểu sơn như vậy các sắc rác rưởi thường niên tản ra khó có thể chịu đựng tanh tưởi. Một ít quần áo dơ bẩn mà cổ xưa nhân che mặt, mang liên tay bao tay, mặc màu đen phòng thủy ủng, cầm thật dài tự chế công cụ tại rác rưởi trung phiên đến phiên đi, thỉnh thoảng lựa chọn ra một ít có thể bán lấy tiền hoặc là còn có thể dùng đến này nọ nhét vào chính mình tùy thân mang theo gói to bên trong.

Dung Viễn như vậy đem chính mình bao khóa nghiêm kín, chịu đựng ghê tởm từ trên núi rác rưởi lật qua, đi rất lâu, mới tìm được mục tiêu của chính mình.

Tại núi rác rưởi một góc, tối đen mà tàn phá vỏ thép tạo thành một không trọn vẹn hình dáng, vụn vụn kim chóc hài cốt cùng dữ tợn giao thác linh kiện, để người nhìn không ra nó nguyên hình là cái gì. Càng làm cho người không thể tưởng tượng, nó đến cùng là tao ngộ loại nào biến cố, mới sẽ biến thành như vậy đáng sợ bộ dáng.

"Chính là nó sao?" Dung Viễn hỏi.

"Vâng." đậu Hà Lan đáp.

Dung Viễn đi qua, vòng quanh nó dạo qua một vòng, này mặt ngoài đại bộ phận địa phương đều bị cháy đen dấu vết che đậy, nhưng từ sót lại thiết chế lan can cùng còn treo vài mảnh toái thủy tinh trên khung cửa sổ không khó nhìn ra, đây là một chiếc xe bus.

Một chiếc trước tao ngộ thảm thiết va chạm, lại bị đại hỏa thiêu nhìn không ra nguyên hình xe bus.

Đuôi xe còn treo một khối lung lay sắp đổ thiết bài. Dung Viễn từ mặt đất tìm kiện quần áo cũ, tại kia khối trên bảng sắt xoa xoa, lộ ra phía trước mấy cái còn có thể thấy rõ con số:a-p23.

a-p23205, chính là mỗi ngày từ nhà hãn trước cửa trải qua một chiếc 223 lộ xe bus biến số xe. Dung Viễn quá khứ nhàn rỗi không có việc gì thời điểm, sẽ thường xuyên ký ức một ít loại này vụn vặt tin tức.

Dung Viễn có thể khẳng định, đây chính là cái kia thứ bảy hãn đi ra ngoài khi cưỡi xe bus. Hãn tại cuối tuần thời điểm đi ra ngoài thời gian bao giờ cũng phi thường quy luật, nhà nước xe xếp ban biểu cũng là cố định . Bởi vậy nếu như đi đồ thư quán mà nói, mười lần có chín lần hãn đều sẽ gặp phải này một chiếc xe bus.

Tại kiểm tra đoạn thời gian đó tin tức về sau, đậu Hà Lan rất nhanh liền phát hiện, tại 9 nguyệt 11 buổi trưa ngộ mười hai điểm lẻ sáu phân,a thị có một chiếc xe bus cao tốc xông vào trạm xăng dầu, gợi ra đặc đại bạo tạc sự cố. Xe bus tại liệt hỏa trung bị đốt hủy, trên xe hành khách cùng tài xế không một chạy trốn, mà trạm xăng dầu công tác nhân viên cùng phụ cận người qua đường cũng nhận đến lan đến, tử thương hai ba mươi nhân. Đại hỏa chinh chinh thiêu hơn ba giờ, cuối cùng hỏa thế bị dập tắt khi, trên xe hơn năm mươi người đã bị thiêu đến hoàn toàn thay đổi, thi thể không trọn

ven. Cuối cùng thông qua dna giám định, mới xác định trong đó mười sáu cá nhân thân phận.

Theo đưa tin xưng, này chiếc xe bus tài xế khả năng là đột phát cấp chứng, tại tài xế mất đi ý thức dưới tình huống chiếc xe thất khống mới sẽ gọi ra trận này thảm thống sự cố. Về phần có người nghi ngờ vì cái gì trên xe nhiều như vậy hành khách không ai chạy trốn, quan phương giải thích là sự phát phi thường đột nhiên, hơn nữa đại đa số Đường quốc nhân tại an dật sinh hoạt trung đều khuyết thiếu đối khẩn cấp tình huống ứng biến cùng chạy trốn năng lực. Vì thế, a thị rất nhiều trường học cùng chính phủ ngành còn chuyên môn khai triển an toàn giáo dục cùng cấp cứu, chạy trốn huấn luyện chương trình học.

Nhưng Dung Viễn biết, loại này thuyết pháp chỉ là vì cảnh thái bình giả tạo quan mặt lý do thoái thác, chân chính sự cố nguyên nhân, tuyệt không chỉ là như thế.

Khác không nói, kia phong thiệp gửi đi thời gian là mười một giờ hai mươi ba phần, tai nạn giao thông phát sinh thời gian mười hai điểm lẻ sáu phần. Như vậy này trung gian nửa giờ thời gian bên trong đến cùng phát sinh chuyện gì? Phát thiệp cái kia nữ hài cũng chết tại đây trường sự cố trùng sao? Chuyện này, cùng hẳn lại có cái gì quan hệ? 223 lộ chạy lộ tuyến trên thực tế cũng không trải qua sự cố phát sinh trạm xăng dầu, này chiếc xe lại vì cái gì sẽ khai quá khứ?

Nếu những người này tử vong đều là hẳn tạo thành, nếu hẳn kia một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn phụ công đức trị chính là bởi vậy mà đến, hoặc là nếu là [công đức bộ] tạo thành này hết thủy, kia hẳn...

"Bang !" Dung Viễn hung hăng đâm một chút thùng xe, răng cắn được lặc chi rung động.

"Đậu Hà Lan, xem xét này thùng xe, bất cứ một điểm khả nghi đều không muốn bỏ qua !"

"Vâng." đậu Hà Lan triển khai xem xét, Dung Viễn đeo kính, một lát sau trong tầm nhìn xuất hiện một 3D toàn tức kết cấu.

Lột đi bề ngoài cháy đen tàn phá, tại 3D đồ thị hình chiếu trung, Dung Viễn nhìn thấy là này chiếc xe chân thật nhất bộ dáng: Vỏ thép dè ép biến hình, thủy tinh mảnh vỡ phân tán tại thùng xe nội bộ, plastic ghế ngồi bị thiêu đến hòa tan, trên mặt đất xếp thành màu đen một vũng nhỏ chất keo, các loại vụn vật kim chóc linh kiện xuất hiện ở chúng nó không nên xuất hiện vị trí, tại biến hình ghế ngồi cùng thùng xe khe hở gian, Dung Viễn còn thấy được một khúc nhỏ cháy đen xương tay.

Màu xanh 3D hình ảnh trung, đậu Hà Lan dùng màu đỏ tuyến đánh vài vòng.

"Đó là cái gì?" Dung Viễn hỏi.

Đậu Hà Lan nói:"Kinh phân tích, đúng vậy viên đạn bị xạ kích sau di lưu vỏ đạn."

-- vỏ đạn?

...

"Này trường học có giám thị giả, khả năng sẽ đối với người an toàn tạo thành uy hiếp, hay không cần ta áp dụng nhất định thi thố?"

Màu đen trong xe hơi, ngồi ở trên ghế điều khiển mặt lạnh nam nhân cũng không quay đầu lại nói, ngữ khí lạnh như băng không có bất cứ cảm xúc.

"Không cần, ta tưởng xem hắn sẽ làm như thế nào." Ngồi ở trên ghế sau thiếu nữ đem buồng ở mặt bên cạnh toái phát vuốt đến sau tai, hỏi:"Ta xem lên thế nào?"

Nam nhân liếc liếc nhìn kính chiếu hậu, khô cần nói:"Rất tốt."

"Phải không? Là tốt rồi." Thiếu nữ có chút tân kỳ cúi đầu nhìn nhìn chính mình một thân lam bạch tương gian giáo phục, cười nói:"Ta còn chưa từng có xuyên qua loại này quần áo đâu ! cảm giác thật kỳ quái."

...

Buổi chiều đệ nhất tiết khóa còn có hai phút liền muốn lên lớp, nhất ban học sinh khe khẽ nói nhỏ, rất kỳ quái luôn là sẽ trước tiên mười phút liền đến trong ban kiểm tra vệ sinh cùng đến giáo tình huống chủ nhiệm lớp như thế nào còn không có xuất hiện.

Mãi cho đến chuông vào lớp vang, chủ nhiệm lớp mới san san đến chậm, nhưng không có nhân chú ý này bọn họ đợi rất lâu lão sư, tầm mắt mọi người đều ném về phía đi theo hắn phía sau đi vào đến người kia.

"Hảo xinh đẹp !"

-- đây là mọi người phản ứng đầu tiên, vô luận nam sinh nữ sinh, đều nhìn xem ngốc, thế cho nên trong ban trong nháy mắt tĩnh chiêm rơi có thể nghe.

Trước mặt này nữ hài, thần không điểm mà chu, mi không miêu mà đại, băng cơ tuyết phu, tóc đen như bọc, tinh mâu hơi hơi một chuyển, liền để người cảm giác như Thu Thủy thanh liệt, hồ quang liễm diễm.

Bắc phương có giai nhân, tuyệt thế mà độc lập. Nhất Cố Khuynh nhân thành, lại Cố Khuynh nhân quốc.

"Khụ, khụ !"

Chủ nhiệm lớp ho khan hai tiếng, gọi về mọi người thần chí, sau đó nói: "Các đồng học, đây là chúng ta ban tân đồng học, Tiêu Tiêu, mới từ nước ngoài chuyển trường trở về, mọi người hoan nghênh !"

"Hoa hoa hoa..." Một trận nhiệt liệt tiếng vỗ tay vang lên, trong ban nam sinh đem bàn tay chụp đặc biệt hữu lực.

Kim Dương cũng tại gần người, bất quá hắn không phải giật mình với nữ hài mỹ lệ -- tại b thị thời điểm, hắn ở trong yến hội thường xuyên có thể nhìn thấy rất nhiều ngôi sao, bề ngoài so này thiếu nữ càng thêm xuất sắc cũng không phải không có -- hắn sửng sốt là, này nữ hài, hắn là nhận thức .

-- có lẽ không thể nói nhận thức, chỉ là tại b thị, từng có qua gặp mặt một lần.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Thẻ Đánh Dấu Sách

Dung Viễn trở lại trường học một ngày này, vừa lúc ở đổ mưa.

Thiên không âm u, kéo dài mưa bụi dẹt thành một mảnh mỏng lung mảnh. Hàn đông đã qua đi, khô héo đầu cành cũng lặng yên phủ thêm hoa lệ Chúc Cầm: Từng đám mai hoa tại đầu cành tràn ra, anh hoa đáng người đung đưa, Bạch Ngọc Lan ưu nhã đua nở, từng chuỗi tử màu lam nho phong tín tử xấu hổ cúi đầu. Còn có trà hoa, anh đào, Hải Đường, đồ quỳên đẳng các loại hoa phía sau tiếp trước nở rộ, đem toàn bộ a thị bày ra giống như hoa hải lục nguyên như vậy, mưa phùn bên trong, điểm tuyết nước mắt cánh hoa trở nên kiều diễm ướt át.

Ngồi ở bên cửa sổ Tiêu Tiêu nếu có cảm ứng ngẩng đầu, xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn thấy một phen nền lam Bạch Tinh tán đang từ giáo môn "Phiêu" Tiến vào, cầm dù nhân đi được không nhanh không chậm, từ phía trên nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến tán hạ một đôi màu trắng giày thể thao.

Tiêu Tiêu dựng thẳng lên tay trái, ngón trỏ cùng ngón cái cấu thành một vòng tròn, vừa vặn đem kia tán toàn bộ cuốn ở trong đó, theo nó cùng nhau di động, mãi cho đến nhìn không thấy mới thôi.

"Người đang làm cái gì?" Bên cạnh nam sinh khó hiểu nhìn nàng động tác, nhỏ giọng hỏi. Hiện tại là sớm tự học thời gian, tiếng Anh lão sư liền ngồi tại phía trước giám sát bọn họ học thuộc từ đơn cùng bài khoá, đã hướng bên này nhìn vài mắt .

Tiêu Tiêu buông tay, nhẹ nhàng cười cười, không nói lời nào. Nam sinh bị nàng đưa mắt nhìn, liền không kìm lòng được đỏ mặt.

...

Dung Viễn trở lại lớp quá trình lặng yên không một tiếng động. Hắn từ cửa sau đi vào, tìm đến chính mình chỗ ngồi, đem túi sách hương trong tủ bàn ném, liền nằm sấp ngủ, ngồi ở hắn phía trước đồng học thậm chí không có nhận thấy được mặt sau nhiều một người.

Tối hôm qua hắn cùng đệ Hà Lan sửa sang lại hơn phân nửa buổi tối, đem 9 nguyệt 11 ban ngày sau một tuần nội báo nguy mất tích nhân toàn bộ tìm ra, nhất nhất sàng chọn đối lập về sau, rốt cuộc xác định đương thời tại 223 lộ trên xe công cộng đại bộ phận nhân thân phận.

Bọn họ trung gian, không ai có cảnh sát, quân nhân hoặc là cùng loại thân phận, nói cách khác, không ai có cảm thương ngồi xe khả năng tính.

-- như vậy, cái kia vỏ đạn là nơi nào đến đâu?

Dung Viễn từ xe bus hài cốt trung tướng kia mai vỏ đạn nhặt trở về, thông qua quang não đối vỏ đạn bên trên dấu vết phân tích, đạt được cùng loại rãnh nòng súng điều số, chiều sâu, chiều ngang cùng với thương nội thang chất lượng đẳng tin tức, nhưng trải qua cùng cảnh sát trước mắt đã thành lập phát xạ đạn được dấu vết hồ sơ đối lập về sau, phát hiện không có một chi ghi lại tại án thương cùng này vỏ đạn bên trên lưu lại dấu vết phù hợp.

-- này cây thương là loại người nào mang theo xe bus? Lại là tại dưới tình huống nào nổ súng? Mang theo súng ống người là đồng dạng táng thân biến lửa sao? Vẫn là tại xe bus va chạm trạm xăng dầu phía trước cũng đã xuống xe ? Kia chính hắn đâu? Khi đó hắn chỉ là một phổ thông học sinh trung học, là như thế nào tại những người khác đều tử vong dưới tình huống một mình chạy trốn đâu?

Quá nhiều nghi vấn không thể giải quyết. Nhưng Dung Viễn cảm giác, chính mình cự ly đáp án chỉ kém một bước xa, chỉ đợi đâm thủng một tầng cửa sổ giấy, sự tình chân tướng liền sẽ tường hãn triển khai.

Mà ở trước đó, trừ chờ đợi, cũng vô pháp có thể tường tượng. Tại hữu hạn manh mối dưới, còn muốn cam đoan điều tra bí ẩn tính, tránh cho gọi ra vài người nào đó lực chú ý.

Ghé vào trên bàn ngủ được mơ mơ màng màng ở giữa, Dung Viễn bỗng nhiên ngửi được một cỗ nhàn nhạt mùi thơm, hương vị rất đậm, nhưng rất độc đáo, tựa như... Tựa như sau cơn mưa, hỗn tạp dương quang, bùn đất, cỏ xanh cùng mùi hoa ướt át không khí, cực kỳ tươi mát thư sướng. Khoát lên trên cánh tay tay phải đầu ngón tay, có cái gì đó trượt qua, giống như là mềm mại tơ lụa hoặc là găm vóc, lạnh lẽo tơ lụa, làm người ta quyến luyến.

Dung Viễn mở to mắt, nhìn thấy một xa lạ nữ hài ngồi ở chính mình bên cạnh, tay trái chống cằm nghiêng đầu nhìn hãn, thật dài tóc đen buông xuống đến, có một luồng liên dừng ở hãn đầu ngón tay thượng.

Dung Viễn ngồi dậy, mắt hứng hỏi: "Người là ai?"

Có lẽ là từ nhỏ liền một mình sinh hoạt nguyên nhân, hãn tựa như sống một mình hoang đại động vật như vậy có cường liệt lãnh địa ý thức, phi thường chán ghét người khác không dùng cho phép xâm nhập chính mình lãnh địa. Bởi vì này chủng bài xích cảm xúc, hãn đối nữ hài như huy hoàng Minh Nguyệt bề ngoài hoàn toàn vô cảm.

"Lần đầu gặp mặt, ta là Tiêu Tiêu, vừa mới chuyển đến này ban. Về sau thỉnh nhiều chăm sóc." Tiêu Tiêu giống như rất vui vẻ như vậy, vẫn cười. Mấy ngày này vẫn cảm giác nàng như Cao Lãnh chi hoa không dễ tiếp cận đồng học cũng không dám tin tưởng hai mắt của mình.

"Người hảo." Dung Viễn lạnh như băng nói, cảm xúc vẫn là thật không tốt, hắn quay đầu lung tung lật ra một quyển sách, không tưởng tiếp tục trò chuyện ý nguyện biểu hiện thực rõ ràng.

"Ta biết người gọi Dung Viễn, ta tưởng gặp người đã rất lâu ." Tiêu Tiêu như là xem không hiểu hắn sắc mặt như vậy, tiếp tục nói.

-- nguyên lai nữ thần là có mục tiêu chuyển trường đến sao? Nguyên lai nàng đã sớm liền lòng có tương ứng sao? Dung Viễn hỗn đản này, rất đáng giận a a a !

Trong ban thầm mến Tiêu Tiêu nam sinh đều tại nghiên răng nghiên lợi ý đồ dùng ánh mắt giết chết cái kia thỏa thỏa nhân sinh người thẳng.

-- muốn thông báo sao? Muốn thông báo sao? Thiên a ! quá lớn mật ! rất có dũng khí ! ... Hào chờ mong a, làm thế nào?

Các nữ sinh đều lặng lẽ dựng lên lỗ tai, cảm giác chính mình tiểu tâm tạng phù phù phù phù nhảy, vừa hưng phấn lại kích động.

Dung Viễn khép lại thư, nhìn Tiêu Tiêu, chờ đợi nàng đoạn dưới. Hắn không có cảm giác nữ hài trong lời có muốn thông báo ý tứ, khi bọn hắn ánh mắt tiếp xúc thời điểm, hắn cảm thấy này nữ sinh trong mắt cất giấu rất nhiều phức tạp gì đó, xa xa không giống cùng tuổi mặt khác nữ hài như vậy trong veo thấy đáy.

Tiêu Tiêu lại chuyển hoán đề tài, nói:"Nói lên,a thị đồ thư quán thật hảo đại, tàng thư lượng vượt quá tưởng tượng. Ta tùy tiện dạo qua một vòng, liền phát hiện thật nhiều vốn dĩ tiền không có xem qua thư. Hiện tại tri thức đối mới tốc độ quá nhanh, thường thường để người cảm giác không cẩn thận liền sẽ bị để tại thời đại mặt sau... Người thích đọc sách sao?"

"Với người có cái gì quan hệ?" Dung Viễn hỏi ngược lại.

"Tùy tiện hỏi hỏi lạ." Tiêu Tiêu đem chính mình trước mặt thư đẩy đến Dung Viễn trước người, ngón tay nhẹ nhàng gõ hai tiếng, nói:"Nếu người còn không có đọc qua mà nói, đề cử người cũng xem xem."

Nàng tầm mắt xuống phía dưới liếc một chút sau đó lại quay lại đến, khoe miệng ngậm thân mật tươi cười, ngữ khí lại ý vị thâm trường.

Dung Viễn nhìn thoáng qua, đây là một quyển khuyển nhân hướng thiện cùng loại kinh Phật như vậy thư, hiện tại loại này tâm linh canh gà loại bộ sách rất nhiều, đại đa số đều đánh giá rất tốt, nhưng lượng bán không cao.

Thư danh là [nói thiện: Vô lượng công đức].

Tiêu Tiêu ngón tay, vừa vận liên điểm tại "Công đức" Hai chữ thượng.

Liên tại toàn ban học sinh đều cho rằng Dung Viễn sẽ nói "Không có hứng thú" Khiến mỹ nữ không xuống đài được thời điểm, Dung Viễn đem thư kéo qua, tùy tay lật vài trang, sau đó như là bị trong đó nội dung hấp dẫn như vậy, ánh mắt gắt gao dính ở mặt trên bất động. Khiến người khác không khỏi hảo kỳ trảo tâm cào phẩy, vạn phần muốn biết trong sách đến cùng viết cái gì thú vị nội dung khiến hấn cứ như vậy mê, âm thầm hạ quyết tâm tan học thời điểm nhất định phải đi đồ thư quán mượn một quyển đến xem.

Chuông vào lớp vang, Tiêu Tiêu đứng dậy trở lại chính mình trên chỗ ngồi. Dung Viễn đem thư hợp nhau đến, bỗng nhiên quay đầu nhìn chăm chăm Tiêu Tiêu phía sau lưng, ánh mắt kinh nghi bất định.

-- thư nội dung không có cái gì ly kỳ . Ly kỳ là, nữ hài kẹp tại trong trang sách thẻ đánh dấu sách.

Dung Viễn nhắm chặt mắt, nhớ tới phía trước chính mình lật ra thư nhìn thấy một màn -- dương giấy trắng mực đen trang sách trượt xuống thời

điểm, lộ ra kẹp tại trong đó nửa chỉ dẹt dẹt hạc giấy, trên giấy, còn giữ chính hấn bút tích.

Hắn đặt ở bàn hạ quyền đầu trong nháy mắt siết chặt, cơ hồ dùng hết toàn thân khí lực, mới khống chế chính mình biểu tình không có phát sinh quá lớn biến hóa.

-- Tiêu Tiêu? Họ Tiêu? Chẳng lẽ nàng là...

"Tiểu Viễn? Tiểu Viễn?"

Dung Viễn mạnh phục hồi tinh thần, phát hiện Kim Dương ở trước mặt hấn hoảng bắt đầu, cầm xuống dưới, hỏi:"Làm sao?"

"Người còn hỏi ta làm sao, lời này nên ta hỏi người mới đúng." Kim Dương lo lắng nhìn hấn, hỏi:"Người vừa rồi suy nghĩ cái gì? Ta gọi người vài thanh cũng không có nghe được... Còn có, người thủ như thế nào như vậy lạnh?"

"Không có cái gì, thời tiết có điểm lạnh." Dung Viễn xem xem chung quanh, phát hiện toàn bộ trong ban thể nhưng chỉ có bọn họ hai người, hỏi:"Người đều đi đâu vậy?"

"Này tiết là thể dục khóa. Những người khác đều đi sân thể dục, chúng ta cũng nhanh lên đi xuống đi !" Kim Dương đem hấn kéo lên đến nói.

Hai người chạy đến sân thể dục thời điểm, Dung Viễn liếc nhìn liền thấy được đội ngũ bên trong đứng ở hàng phía trước Tiêu Tiêu. Nàng cùng mọi người cùng nhau đang tại làm nhiệt thân vận động, nhưng so với rất nhiều người qua loa cho xong, Tiêu Tiêu động tác muốn tiêu chuẩn hơn nhiều, cũng chăm chú hơn nhiều. Tại nàng kéo động dưới, rất nhiều dĩ vãng lười nhác học sinh đều không tùy vào cùng chăm chú rất nhiều.

Tiêu Tiêu tựa hồ nhận ra Dung Viễn chăm chú nhìn, nàng không có quay đầu, khước miệng lại làm dấy lên một mặt thú vị dạt dào tươi cười.

Thế dục lão sư nhìn thấy đến muộn là Dung Viễn cùng Kim Dương hai, không có nhiều lời, phất phất tay liền khiến bọn hắn trở lại đội ngũ bên trong. Dung Viễn một bên tùy ý hoạt động cổ tay cùng mắt cá chân, một bên quan sát đến phía trước Tiêu Tiêu bóng dáng.

Hắn không thể không thừa nhận, hiện tại hắn trong lòng chuyển một ít phi thường không tốt ý niệm, nhưng có một nguyên nhân, lại khiến hắn không thể hành động thiếu suy nghĩ.

-- Tiêu Tiêu công đức trị, rất cao.

Dung Viễn nhìn thấy thế giới cùng người thường trong mắt thế giới có một điểm tiểu tiểu bất đồng. Bởi vì Thiên Nhân duyên có, trong mắt hắn, mọi người đỉnh đầu đều hiện lên một hàng con số, đó là người này công đức trị. Bởi vì này chút con số rất nhỏ hơn nữa cơ bản đều là màu đen, không chú ý mà nói tựa như tóc một bộ phận như vậy, cho nên tuy rằng nhìn qua có điểm kỳ quái, nhưng cơ bản sẽ không cấp bình thường sinh hoạt mang đến phức tạp, không cố ý nhìn mà nói, thậm chí sẽ chú ý không đến.

Tại Tiêu Tiêu nói ra cùng loại thông báo báo trước nói như vậy về sau, Dung Viễn nhìn kỹ nàng liếc nhìn, phát hiện nàng đỉnh đầu công đức trị là hắn thời gian dài như vậy tới nay chứng kiến qua chính công đức trị tối cao, chỉnh chỉnh có mười lăm vạn ba ngàn bốn trăm điểm.

Này cũng ý nghĩa, nếu hắn thương tổn này nữ hài, hắn tự thân công đức trị sẽ bị khấu được thập phần thâm trọng.

Thế nhưng phổ thông mười mấy tuổi nữ hài, phải làm ra như thế nào công tích lớn đến mới có thể đạt được như vậy cao công đức trị?

...

"Phanh !"

Nặng nề tiếng vang sau, một xấp thật dày tư liệu bị đặt ở trên bàn, ép tới toàn bộ mặt chất bàn đều phát ra dát chi dát chi đáng thương tiếng vang. Lại vừa thấy, này do bốn tấm rất lớn đầu gỗ trên bàn, tất cả đều chất đầy xếp đến mức như tiểu sơn như vậy cao tư liệu.

Mặt trên cùng một tờ giấy run rẩy, phiêu xuống dưới, trên mặt giấy là một xã hội tinh anh bộ dáng nam nhân ảnh chụp, hơn nữa không chỉ nhất trương, có ngay mặt, hai bên cạnh, đặc tả cùng bốn tấm ảnh chụp. Mắt thấy này tờ giấy liền muốn bay xuống mặt đất, một bàn tay đúng lúc thò lại đây đem bắt lấy.

Giang Tuyền đem này tờ giấy đặt ở giấy đôi trên cùng, xoa xoa vận chuyển về sau đau mỗi cánh tay, đối Thư Khởi nói:"Tổ trưởng, này mấy chính là toàn bộ kết quả ."

Thiệu Bảo Nhi ngồi ở bên cạnh trên ghế, ngửa đầu nhìn tiểu sơn như vậy cao tư liệu đôi, ánh mắt đều thành nhang muỗi trạng. Nghĩ đến về sau thăm vô thiên nhật tăng ca ngày, nàng liền cảm giác sinh hoạt không ánh sáng.

Thư Khởi hài lòng gật gật đầu, nói:"Vất vả ." Sau đó hắn đối bàn bên cạnh điều tra tổ người khác nói:"Các vị, đây là a thị cảnh sát đối hai ngàn năm trăm vạn thường trụ nhân khẩu tiến hành điều tra cùng phân tích về sau, sàng chọn đi ra đặc thù phù hợp mọi người tuyển. Ở đây, chúng ta muốn cảm tạ tham dự cái này công tác một ngàn năm trăm tên cảnh viên, bọn họ tại không biết mục đích cũng không biết nguyên nhân dưới tình huống, tại quy định thời gian bên trong bảo chất bảo lượng hoàn thành nhiệm vụ. Còn lại, chính là chúng ta công tác -- tại đây một ngàn linh tám mươi hai trung, tiến thêm một bước sàng chọn, đem hiềm nghi mục tiêu thu

nhỏ lại đến năm mươi nhân trong vòng, đây là chúng ta sẵn nha kế hoạch bước đầu tiên !"

"Vâng !" mọi người cùng kêu lên trả lời. Thư Khởi chế định sẵn nha kế hoạch bọn họ chỉ biết là một đại khái, nhưng chỉ là một hình dáng, khiến cho mọi người đối với này vị tổ trưởng tâm phục khẩu phục.

"Hà Hân, kỹ thuật tổ công tác hoàn thành thế nào?" Thư Khởi lại hỏi.

"Tân thông tin hệ thống đã thành lập, thế nhưng có thể hay không chống đỡ qua đen xâm nhập, tại chưa thực tiễn kiểm nghiệm phía trước vẫn là ẩn số. Bởi vậy ta đề nghị, trọng yếu văn kiện cùng hội nghị trung vẫn là muốn cấm chỉ mang theo cùng thực dụng bất cứ hiện đại hoá điện tử dụng cụ cùng thông tin thiết bị." Hà Hân nói: "Mặt khác, tại trọng điểm theo dõi khu vực phạm vi bên trong trong kế hoạch máy ghi hình đã toàn bộ tê liệt, ước chiếm tổng số 3. 5 %, theo dõi góc chết phân bố đã theo kế hoạch nổi thành một chỉnh thể. Hơn nữa dụng cụ mất đi hiệu lực nguyên nhân toàn bộ đều là tự nhiên phát sinh, ở trong khoảng thời gian ngắn sẽ không gọi ra qua đen cảnh giác cùng hoài nghi."

"Ân, rất tốt." Thư Khởi gật gật đầu tỏ vẻ khen ngợi, hẳn biết này phân công tác có bao nhiêu khó khăn, Hà Hân thậm chí vì mỗi một máy ghi hình báo hỏng quá trình đều chế định một chu mật kế hoạch cùng dự án, cho tới bây giờ không dấu vết tại qua đen theo dõi hệ thống trung tâm ra đến động đã nổi thành một tấm lưới, hoàn thành sẵn nha kế hoạch tiền kỳ chuẩn bị công tác. Mà Hà Hân bản nhân cũng gây chinh chinh một vòng lớn.

Thư Khởi đứng thẳng thân thể, nhìn chung quanh mọi người, nói: "Chư vị đồng nghiệp, ta biết các người phía trước đã hoàn thành rất nhiều khó khăn nhiệm vụ, nhưng bây giờ còn không phải thoải mái thời điểm, chúng ta sau này công tác, chỉ biết càng thêm gian khổ. Bởi vì chúng ta muốn đổi phó mục tiêu, này năng lượng cùng kỹ thuật trình độ đều trước đó chưa từng có. Lần này kế hoạch, không cầu có thể đem qua đen một lưới bắt hết,

chỉ cần bắt được trong đó một cái đuôi, liền là chúng ta thắng lợi. Trước đó, khiến ta lấy trà thay rượu, kính chư vị một ly !"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Thân Phận

Nhất trung có tiểu tiểu suối phun cùng Âu thức lương đình, lương đình bên cạnh, còn có cá nhân công hồ cùng mấy khối một người cao kỳ thạch. Đương nhiên, vì tiết kiệm tiền, suối phun là rất ít khai, hồ nước cũng rất cạn, sâu nhất địa phương cũng chỉ có thành nhân đầu gối cao như vậy, đây là kinh hoảng học sinh phát sinh an toàn sự cố. Bất quá gieo trồng hoa mộc rất nhiều, đặc biệt mùa xuân thời điểm, muôn hồng nghìn tía càng là hảo xem, là rất nhiều học sinh âm thầm phát triển địa hạ luyện tình hảo nơi đi, trưa nghỉ ngơi thời điểm, cũng có rất nhiều học tập mệt nhọc học sinh đến nơi đây tản bộ thả lỏng.

Tiêu Tiêu ngồi ở lương đình bên trong trên lan can, cầm trong tay một quyển sách đang nhìn. Nàng chung quanh tụ tập rất nhiều nam sinh nữ sinh, này tại nhất trung đã trở thành một loại hiện tượng. Mới vài ngày thời gian, thậm chí đã có người thành lập Tiêu Tiêu hậu viên hội cùng fan vông trạm.

-- tuy rằng xem mặt thế giới luôn luôn cố tình gây sự, nhưng nàng như vậy được hoan nghênh cũng không chỉ là bởi vì xinh đẹp, vẫn là bởi vì nàng học thức uyên bác, cách nói năng ưu nhã, nhất cử nhất động trung đều mang theo một loại tràn ngập vận luật mỹ cảm, khiến mọi người tầm mắt không tự chủ được liền bị nàng tác động.

Dung Viễn cánh tay khoát lên thiên thai trên lan can, nhìn chăm chú vào xa xa mọi người vây quanh trung tâm Tiêu Tiêu, ánh mắt có vẻ thập phần chuyên chú. Kim Dương đi tới cũng ghé vào trên lan can, liếc nhìn liền thấy được hân ánh mắt tiêu điểm sở tại.

"Như vậy để ý?" Kim Dương hỏi.

"Ân." Dung Viễn vô ý thức phát ra một giọng mũi.

"Thích liền đi truy ! tin tưởng ta, này trường học có thể cự tuyệt người nữ sinh không nhiều." Kim Dương nói:"Trên thực tế, ta cảm giác nàng đối với người cũng có chút đặc biệt."

"Nói bậy bạ gì đó?" Dung Viễn trừng mắt nhìn hắn một cái, bác bỏ nói:"Ai nói ta thích nàng?"

"Thật?" Kim Dương rất hoài nghi.

Dung Viễn tức giận nói:"Lừa người làm gì !"

"Nhưng ta nhìn người này hai ngày tầm mắt liền không rời đi nàng năm giây trên đây, này còn không phải thích?" Kim Dương lại vẫn hoài nghi.

"Ta chỉ là rất để ý." Nói đến này, Dung Viễn sắc mặt liền lạnh xuống dưới,"Nàng đến cùng là loại người nào? Nàng muốn làm cái gì? Nàng biết bao nhiêu? Nàng tựa hồ đối với ta rất lý giải, ta lại đối với nàng hoàn toàn không biết gì cả, loại cảm giác này thật không tốt." Nói nói, hắn thanh âm càng ngày càng thấp, dần dần biến thành lầm bầm lâu bầu. Dự kiến bên trong lại ra ngoài ý liệu, đậu Hà Lan phát động quang não toàn bộ năng lượng, lại một tia bán hào có liên quan Tiêu Tiêu tình báo đều truy tra không đến, ở trên mạng internet, nàng hình như là hoàn toàn ẩn hình .

Kim Dương suy nghĩ một lát, hỏi:"Như vậy hảo kì, làm gì không trực tiếp hỏi đâu?"

"Bởi vì ta không tin nàng sẽ cho ta toàn bộ chân tướng." Dung Viễn trực tiếp nói:"Sở hữu tin tức đều nắm giữ tại chính nàng trong tay, nếu trực tiếp hỏi thăm, nàng hoàn toàn có thể quyết định nói cho ta biết bao nhiêu --

mặc kệ là 50% vẫn là 70%, chỉ cần giấu điểm nửa điểm, sự tình diện mạo liền khả năng rõ ràng bất đồng. Cũng khả năng, nàng sẽ hư cấu một giả dối nói dối, hoặc là làm đạo ta được có sai lầm làm kết luận. Ở loại này quyền chủ động toàn bộ nắm giữ tại trong tay đối phương dưới tình huống, ta một chữ đều không muốn hỏi, cũng một chữ đều không muốn nghe."

"Nga..." Kim Dương gật gật đầu, như có dăm chiêu bộ dáng.

...

"Đậu Hà Lan, này Chu Thông tội phạm mang đến công đức trị, chỉ có tuần trước một nửa đi?" Dung Viễn lật xem công đức được mất ghi lại, hỏi.

"Là 53. 25%." Đậu Hà Lan thả nhất trương toàn tức bảng thống kê nói:"Bất quá thiên vông thân duyên kiều công đức thu nhập dâng lên 1. 38 lần, an toàn giao thông công đức thu nhập dâng lên 1. 07, thực phẩm an toàn công đức thu nhập dâng lên 1. 12, trên đây là sở hữu thống kê số liệu biến hóa."

Truy nã phạm chung quy không phải ruộng trường đi ra rau hẹ, cắt xong một lượt còn có một lượt. Trải qua thời gian dài như vậy lòng bắt, trước mắt có thể phát hiện truy nã phạm càng ngày càng ít, chẳng sợ đậu Hà Lan mở rộng tìm tòi tỉnh thị phạm vi, cũng không có văn hồi này một hạng ích lợi ngày càng hạ xuống xu thế.

So sánh dưới, theo thiên vông lực ảnh hưởng càng lúc càng lớn, mang đến công đức trị cũng càng ngày càng nhiều. [thân duyên kiều] từ thành lập ngày đó trở đi, liền trực tiếp thực hiện nghịch tập, không đến nửa ngày liền siêu việt truy nã phạm mang đến công đức thu nhập. Hơn nữa theo thời gian trôi qua, khả năng là bởi vì tìm đến hải tử mất tích thời gian càng lâu, tao ngộ thống khổ càng nhiều, thân nhân khát vọng gặp lại tâm tình càng bức thiết cũng càng tuyệt vọng, công đức trị tăng lại vẫn mỗi ngày đều tại

gia tăng. Liên quan chú ý thực phẩm cùng an toàn giao thông người càng lúc càng nhiều, mấy hạng công đức đều có sở tăng trưởng.

Hiện tại Dung Viễn công đức thu nhập đã xa xa không phải lúc trước một phần một li đều phải so đo thời khắc có thể so sánh. Mỗi ngày thân duyên kiêu thả ra bốn mươi tám điều mạnh mẽ, chính là bốn mươi tám thất lạc thân nhân rốt cuộc có thể đoàn tụ, đồng dạng sự kiện phát sinh quá nhiều, dẫn đến hiện tại tin tức truyền thông đều đối với chuyện này không có cái gì nhiệt độ, mỗi ngày chỉ là làm theo phép đưa tin một chút. Nhưng thân nhân gặp lại khi kích động cùng vui sướng là sẽ không bởi vì truyền thông lạnh lùng giảm bớt nửa phần, công đức trị cũng sẽ không. Thêm mặt khác phương diện vụn vặt thu nhập, Dung Viễn hiện tại mỗi ngày gia tăng công đức trị có thể đạt tới hai ba mươi vạn, có khi còn sẽ càng cao.

Đồng thời, gần nhất trong khoảng thời gian này, tìm thân trên mạng tìm thân tin tức không giảm phần tăng, còn có rất nhiều người đem xin giúp đỡ tin tức trực tiếp phát đến thiên võng nhấn lại khu bên trong. Quá khứ có rất nhiều nhân sẽ không đem mất tích thân nhân tin tức đặt ở trên mạng, là vì bọn họ nhìn không tới internet tìm thân hi vọng, tình nguyện dựa vào chính mình lực lượng đi tìm hoặc là dứt khoát buông tay. Nhưng ngày đó võng thiết thực cấp cho mọi người "Ta có thể tìm đến" tin hiệu về sau, trên mạng tìm thân xin giúp đỡ lập tức hiện ra bùng nổ thức tăng trưởng trạng thái.

Nhưng truy nã phạm không phải vô hạn, ly tán thân nhân cũng không phải. Hiện tại loại này công đức tăng trưởng trạng thái, một ngày nào đó sẽ chậm rãi tiêu giảm đi xuống. Dung Viễn sẽ không đợi đến thời điểm đó mới suy nghĩ bước tiếp theo nên làm cái gì, hẳn sớm ở một tháng trước, liền bắt đầu làm xuống một kế hoạch chuẩn bị.

"Đậu Hà Lan, ta hiện tại công đức trị có bao nhiêu?" Dung Viễn hỏi.

"Một ngàn bảy trăm chín mươi bốn vạn." Đậu Hà Lan đáp.

"Hơn một ngàn vạn... Chiêu như vậy đi xuống, phụ công đức đại khái rất nhanh liền có thể bị triệt tiêu đi?" Dung Viễn lẩm bẩm nói. Hẳn phụ công đức còn có một ức bốn ngàn tám trăm hai mươi vạn, nửa năm phía trước, hẳn còn cảm giác con số này xa không thể thành, hiện tại lại có chủng "Cũng liền như vậy hồi sự" cảm giác .

Đậu Hà Lan theo câu chuyện hỏi:"Hay không cần hiện tại triệt tiêu bộ phận phụ công đức?"

"Không, không cần, tất cả đều để." Dung Viễn hiện tại rất có nguy cơ cảm, cần đại lượng công đức làm chuẩn bị bất cứ tình huống nào. Hẳn nói,"Còn có, bắt đầu bước tiếp theo kế hoạch."

"Vâng... bất quá bây giờ còn không đến người chế định khởi động kế hoạch thời gian." Đậu Hà Lan nói.

"Ta biết. Nhưng vì để ngừa vạn nhất, lại nhiều công đức trị cũng không ngại nhiều."

Dựa theo công đức bộ trừ điểm quy tắc, trực tiếp giết chết người khác -- trừ phụ công đức vượt qua một vạn ác nhân bên ngoài, sẽ khấu trừ 100 đến vô cùng công đức trị. Hơn nữa khấu trừ công đức trị tính toán quy tắc hẳn đến nay cũng không có làm rõ, chỉ biết là phụ công đức trị càng cao, khấu trừ công đức cũng lại càng thiếu, ngược lại ngôn chi, chính công đức trị càng cao, khấu trừ công đức cũng lại càng nhiều. Hơn nữa công đức trị mỗi gia tăng gấp mười lần, công đức bộ tính toán quy tắc đều sẽ phát sinh rất lớn bay vọt. Dung Viễn không biết, nếu giết chết công đức có mười lăm vạn nhân, hẳn sẽ bị trừ mất bao nhiêu công đức trị.

Tại quy tắc nhất trung, đem khế ước giả công đức phân thành hai loại hình. Loại thứ nhất là "Mới bắt đầu công đức", này một trị nếu vì giá trị âm mà nói, kia trả giá đại giới chính là mỗi một ngày sinh mệnh đều cần mười điểm công đức trị đến hồi đoái, sau đó có thể sao, chậm rãi tích góp

công đức đến triệt tiêu giá trị âm, Dung Viễn hiện tại liền thuộc về loại tình huống này. Loại thứ hai là "Có thể đổi công đức", là tại ký kết khế ước về sau thu hoạch công đức trị, có thể dùng đến triệt tiêu giá trị âm hoặc là tại công đức thương thành hối đoái thương phẩm, nó cùng mới bắt đầu công đức cũng không điệp gia tính toán, nhưng dựa theo quy tắc, đương có thể đổi công đức biến thành giá trị âm thời điểm, không có lùi lại cũng không có thương hại, khế ước giả sẽ bị tức khắc gạt bỏ.

Quy tắc mười bốn, khế ước giả mỗi giết chết mười tên chính công đức giả, liền sẽ bị thiên phạt -- cũng tức chân chính trên ý nghĩa thiên lôi oanh đỉnh. Thiên lôi uy lực lớn bao nhiêu Dung Viễn không biết, nhưng thiên nhiên lôi kích cường độ dòng điện đạt tới ba vạn đến ba mươi vạn Ampe ở giữa, trung đẳng lôi điện phóng điện công suất đạt tới một ngàn vạn Watt tả hữu. Lấy hãn hiện tại thân thể, bị lôi điện như vậy oanh một chút chín thành chín đều phải mệnh về Hoàng Tuyền, liền tính cười lên vũ toa trốn đến đáy biển hoặc là vũ trụ trung, cũng vô pháp xác định liền nhất định có thể tránh thoát thiên lôi.

Nói cách khác, nếu hãn giết chết Tiêu Tiêu, hãn liền muốn mạo đồng thời cũng giết chết chính mình nguy hiểm. Nhưng thật đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, Dung Viễn cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Hãn phiên công đức thương thành bên trong liệt ra vũ khí trang, hơi hơi nheo lại trong mắt lộ ra thập phần nguy hiểm thần sắc.

...

Khi cách hơn một tháng, thiên võng rốt cuộc lại một lần nữa sửa bản đổi mới . Siêu cấp phần ti Hạ Vũ Long cơ hồ là trước tiên liền phát hiện biến hóa này, hãn lập tức kích động điểm khai thiên võng mới nhất đổi mới trang --[cộng tế châu].

Con số thật nhiều, hẳn nhìn xem choáng váng đầu hoa mắt. Hơn nửa ngày mới dựa vào phần ti đối thiên vãng cường đại yêu, đỉnh đối với số liệu trời sinh chán ghét cảm xem đi xuống .

[cộng tế châu], đơn giản đến nói, chính là hai trương bảng -- chợt vừa thấy đi lên, giống như là sổ sách hai bảng.

Cái thứ nhất biểu trung, là thiên vãng công khai tài khoản trung sở hữu thu nhập minh tế biểu, rõ ràng liệt ra quyền tặng nhân hòa quyền tặng khoản tiền, số lượng chính xác đến mỗi một phân tiền. Bất luận quyền tặng bao nhiêu, đều dựa theo thời gian trình tự theo thứ tự sắp hàng tại biểu trung. Nay tổng ngạch đã đạt tới gần mười ức nguyên.

Cái thứ hai biểu trung, là này bút tiền hướng đi. Theo thứ tự sắp hàng thiên vãng đem này bút tiền lại lần nữa quyền tặng cho người nào, bởi vì cái gì nguyên nhân mà quyền tặng. Đồng dạng số lượng chính xác chi tiết, không có một chút xuất nhập.

"Trịnh Nam Thư,350,000. 00. Nguyên nhân: Cốt tủy di thực."

"Thẩm Trạch Nhu,400,000. 00. Nguyên nhân: Trị liệu bệnh bạch cầu."

"Lý Phi,150,000. 00. Nguyên nhân: Trị liệu virus tính viêm màng não."

"Hoa Nguyên Giai,100,000. 00. Nguyên nhân: Chiếu cố lão nhân, nuôi nấng tử nữ."

"Phạm nhất thư,12,000. 00. Nguyên nhân: Đến trường."

"..."

Biểu trung quyền tặng nguyên nhân viết phi thường giản lược, đại đa số đều là dùng đến trị liệu tật bệnh, mọi người cũng có thể lý giải. Nhưng

có chút nguyên nhân thoát nhìn liền có chút không thể tưởng tượng, tỷ như "Nuôi nấng tử nữ", "Trùng kiến phòng ốc" Đợi đã (vân vân), đều hình như là mỗi người chính mình hẳn là xử lý tốt sự, khiến người khác không khỏi cảm giác này tiền duyên tặng không phải địa phương. Trong lúc nhất thời nghị luận phân phân, các loại quan điểm đều có.

Nhưng rất nhanh, nhấn lại khu bên trong liền có nhân nhấn lại cảm tạ cùng giải thích nguyên nhân, vì chứng minh chính mình mà nói, có vài nhân còn phụ lên ảnh chụp chứng minh.

Tỷ như Hoa Nguyên Giai, hẳn thể tử nhân bệnh qua đời, trong nhà có cha mẹ của mình cùng nhạc phụ nhạc mẫu bốn lão nhân, còn có một đôi song bào thai nhi tử. Mà Hoa Nguyên Giai chỉ là một phổ thông kiến trúc công nhân, mỗi tháng tiền lương rất ít không nói, còn thường xuyên khát nợ. Vì cấp thể tử xem bệnh, hẳn bán phòng ở sau còn thiếu hạ hơn hai vạn nợ nần. Nhà gia đình khó khăn có thể nghĩ. Hôm nay hẳn mỗi tháng tiền lương trả xong tiền thuê nhà phí điện nước đăng các loại phí dụng về sau, chỉ có thể duy trì thấp nhất sinh hoạt trình độ, bọn nhỏ đừng nói quần áo mới món đồ chơi mới, ngay cả bụng cũng thường thường ăn không đủ no.

Tỷ như cần trùng kiến phòng ở Cổ Hưng, nhà hẳn tại một thập phần nghèo khổ nông thôn, phòng ở bị một hồi đất đá trôi làm hỏng, chính phủ viện trợ chậm chạp không có chứng thực, người một nhà chen tại một nho nhỏ trong lều trại sinh hoạt, hài tử làm bài tập thời điểm liền bàn tiểu băng ghế tại ngoài phòng viết. Hôm nay thời tiết còn lạnh, như vậy hơn mười ngày xuống dưới, tay chân đều sinh nứt da.

Mặt khác gặp được đủ loại khó khăn nhân còn có rất nhiều, có vài người thậm chí tại bình luận khu nói thực ra bọn họ đều đã chuẩn bị một nhà lớn nhỏ khai khí than tự sát, cũng tốt hơn như vậy không có hi vọng chịu khổ, kết quả liền tại khi đó thu đến thiên vãng tặng khoản.

"Đây thật là rất, rất, rất..." Hạ Vũ Long suy nghĩ nửa ngày, ghen ra một câu: "Rất lợi hại a !"

Hắn cảm khái xong, lại lục một hồi nhì bình luận khu, muốn phát biểu điểm hồi phục lại tưởng không ra cái gì có dinh dưỡng mà nói, bỗng nhiên nhất bính mà lên, chạy ra phòng ngủ lớn tiếng kêu: "Mụ ! lão mụ ! người cho ta tồn tiền mừng tuổi tẩm thẻ kia đâu?"

"Tại thư phòng trong ngăn kéo đâu ! người muốn này làm gì?" Hạ Vũ Long mụ mụ nằm ở trên sofa, lấy tay ấn trên mặt mặt màng nói.

Hạ Vũ Long xông vào thư phòng lách cách đem tạp lật ra đến, một bên hưởng bên ngoài chạy một bên hưng phấn mà kêu: "Ta muốn toàn quyền !"

"Cái gì... Sao? Cái gì cái gì? Quyền cái gì quyền?" Hạ Vũ Long mụ mụ sững sốt một lát, vụt đứng lên đến đuổi theo đi: "Người này tử hảm tử ! người đứng lại đó cho ta ! người muốn đem tiền quyền chỗ nào đi? Vài trăm vạn đâu ! người không phải bị người lừa gạt đi?"

Hạ Vũ Long một bên nhảy lên tư gia xe khiến tài xế mau lái xe, một bên đầu vươn ra ngoài cửa sổ kêu: "Mụ người đừng chạy ! mặt màng mất !"

Hạ Vũ Long mụ mụ vừa phanh gấp, thò tay đem rút xuống một nửa mặt màng vớt lên, "Ba" một tiếng dán tại trên mặt, nhanh chóng lấy ngón tay ấn xoa mặt màng bên cạnh.

...

"Hôm nay người còn có xã đoàn hoạt động đi? Không đi tham gia hoạt động, tìm ta làm gì?" Vừa tan học liền bị Kim Dương kéo ra đến ăn cơm Dung Viễn hảo kỳ hỏi. Bọn họ hai sau khi học xong thời gian thực ra rất ít cùng một chỗ, Kim Dương có các loại muôn màu muôn vẻ hoạt động tổng

số không xong mời, mà Dung Viễn luôn luôn không thích người nhiều ồn ào hỗn loạn hoàn cảnh.

Kim Dương điểm cơm về sau đẳng phục vụ viên rời đi, khóe miệng nhếch lên, trong mắt lóe vài phần tranh công nói: "Người không phải muốn biết Tiêu Tiêu là loại người nào sao? Ta hỏi thăm đi ra ."

Dung Viễn ngăn ra: "Nàng là cái gì thân phận? Không đúng, người tìm ai hỏi thăm ? Có thể tin được không?" -- quang não đều tra không ra đến tin tức, Kim Dương như thế nào sẽ biết?

"Đương nhiên tin cậy, ta gọi điện thoại hỏi ta gia gia."

Kim Dương gia gia là trung ương cao quan, hẳn tin tức tự nhiên không có sai. Bất quá ngày khác lý vạn cơ, có thể cùng tôn tử liên lạc cảm tình thời gian muốn ấn giấy đến tính toán, Kim Dương cũng không bởi vì chính mình việc tư quấy rầy đến hẳn.

Cho nên Dung Viễn hỏi: "Người như thế nào sẽ kinh động hẳn lão nhân gia?"

Kim Dương nói: "Không phải người rất muốn biết sao?" Một bộ theo lý đương nhiên ngữ khí.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Tiêu Thị

e huyện Tiêu thị, là một vẫn ở tại tiểu tiểu thị trấn trung gia tộc, nhưng tra kỹ lên, này gia phả có thể truy tổ đến tám trăm năm trước, trở thành thế gia, cũng đã có hơn bảy trăm năm.

Này bảy trăm trong năm, triều đại biến hóa, phong vân thay nhau nổi lên, Đường quốc nhiều lần suy sụp cùng quật khởi, nhưng nhân đinh cũng không hưng vượng Tiêu thị lại vẫn đứng thẳng không ngã. Mỗi khi bọn họ gặp được nguy cơ khi, Tiêu thị liền sẽ xuất hiện một đỉnh ngộ tuyệt luân thiên tài, dẫn dắt gia tộc tại bất bênh trung an nhiên vượt qua.

e huyện Tiêu thị cũng không nổi danh, tại lịch sử trong sách cũng rất ít ghi lại, nhưng gia tộc này trung tràn ra kiệt xuất nhân tài rất nhiều đều trong lịch sử lưu lại cường điệu một bút, bọn họ có chính là danh thần lương tướng, có chính là phú hào cự cổ, có chính là hậu cung sủng phi, có chính là tái thế Hoa Đà, thậm chí còn từng có nhân thừa dịp loạn thế yết can tạo phản, tự lập vi đế, chỉ là còn chưa kịp thống nhất non sông liền bị cấp dưới cướp ám sát .

Nhưng mà quần này mấy Tiêu gia đệ tử bên ngoài là cỡ nào thần thái phi dương, Tiêu thị bản thân thủy chung là đê điệu, thậm chí ngay cả lúc ấy cũng có rất nhiều người không biết những người đó xuất từ Tiêu gia. Tiêu thị tối kiêu ngạo, không phải này mấy lịch sử lưu danh đệ tử, mà là Tiêu thị Tàng Thư lâu -- ở thế giới tiến vào tin tức đại bạo tạc thời đại phía trước, kia từng là trên thế giới tàng thư lượng rất phong phú địa phương. Mỗi một đời Tiêu thị đệ tử, đều tận sức với sưu tập đủ loại thư bốn, mặc kệ là thâm ảo khó hiểu vẫn là dễ hiểu thô tục, mặc kệ là cỡ nào ly kinh phản đạo hoang

đường bất kham thư bốn, Tiêu thị chỉ cần vừa phát hiện, đều sẽ đem chi tại Tàng Thư lâu cất chứa một phần. Trải qua thời đại mài cùng dày vò, rất nhiều bộ sách cuối cùng đều trở thành cực kỳ sang quý hiếm quý bản đơn lẻ, giá trị mấy trăm vạn thậm chí hơn một ngàn vạn chỗ nào cũng có. Còn có một ít thư, bởi vì quá trân quý ngược lại không thể định giá, chỉ có thể xưng là vật báu vô giá.

Tại hơn trăm năm trước, Đường quốc từng tao ngộ qua một lần gần như mất nước diệt chủng tai nạn. Đám kẻ xâm nhập tại Đường quốc đốt giết bắt cướp, không chuyện ác nào không làm, tiểu tiểu e huyện cũng vô pháp may mắn thoát khỏi. Tiêu thị đệ tử vì bảo hộ Tàng Thư lâu, cả tộc chết trận, cuối cùng sống sót, chỉ có chủ tớ ba bốn nhân mà thôi. Tiêu thị đích hệ, lưu lại chỉ có một thiếu nữ, tên là Tiêu Thanh Trừng.

Nghe nói này Tiêu Thanh Trừng lúc ấy niên kỉ còn nhỏ, thế nhưng cực có quyết đoán, nàng khuynh tần Tiêu thị mấy trăm năm gia tài lấy giúp đỡ Đường quốc quân đội, càng là lợi dụng Tiêu thị phía trước tích lũy nhân mạch cùng tin tức, từ nam chí bắc, mua đại lượng cấp thiếu vật tư, như dược phẩm, muối ăn, hỏa dược, sắt thép, súng ống đợi đã (vân vân), vì chiến tranh thắng lợi làm ra không thể xóa nhòa cống hiến. Bởi vì trong chiến tranh rất nhiều bộ sách đều bị phá hủy, nàng để người đem Tiêu thị Tàng Thư lâu trung vô số bộ sách sao chép in ấn, sau đó vô tư mở ra cấp bất cứ muốn đọc sách nhân. Này thiếu nữ cũng ở đây quá trình bên trong nhanh chóng trưởng thành lên, quyết đoán, kiên nghị, dũng cảm, trí tuệ, hơn nữa thập phần mỹ lệ.

Đương Tiêu Thanh Trừng trưởng thành khi, tới cửa cầu thân nhân số không đếm được. Nhưng nàng uyển cự sở hữu cầu hôn giả, lựa chọn từ nhỏ liền vẫn làm bạn tại chính mình bên cạnh quản gia nhi tử ở rể, hai người tâm ý tương thông, lẫn nhau duy trì tín nhiệm, tại lúc ấy lưu lại rất nhiều mỹ lệ truyền thuyết, cận đại có một bộ nổi tiếng điện ảnh chính là lấy bọn họ hai người vì nguyên hình mà sáng tác.

Nhưng liền tại chiến tranh thắng lợi tiền một tháng, Tiêu Thanh Trừng bị địch quốc gián điệp ám sát, chỉ để lại một tã lót bên trong nữ nhi. Nàng trượng phu cự tuyệt Đường quốc chính phủ đưa ra sở hữu hậu đãi đãi ngộ cùng chức vị, mang theo nữ nhi về tới Tiêu thị lão trạch. Đường quốc nghị viên trưởng tôn trọng bọn họ hi vọng bình tĩnh sinh hoạt ý nguyện, tại sở hữu báo chí tạp chí cùng tin tức văn hiến trung đều không có nhắc tới bọn họ phu thê hai người danh tự. Dần dần, Tiêu Thanh Trừng cố sự liền thật biến thành truyền thuyết, bọn họ lưu lại mọi người trong đầu ấn tượng cũng bị làm nhạt, mãi cho đến không có nhân nhắc tới mới thôi.

Tiêu Thanh Trừng nữ nhi không có nàng mẫu thân như vậy phi dương tiêu sái, nhân sinh cũng không rộng lớn mạnh mẽ. Nếu nói Tiêu Thanh Trừng như lửa, như vậy nàng chính là một vũng nước. Nàng im lặng lớn lên, im lặng kén rể sinh tử, im lặng qua đời, một đời đều ru rú trong nhà, trừ mẫu thân vài vị bạn cũ bên ngoài, nàng rất ít gặp người khác.

Con trai của nàng cùng tôn tử tựa hồ cũng đều kế thừa nàng dịu dàng trầm tĩnh, vẫn đều đề điệu giống như không tồn tại như vậy. Nhưng tại mặt ngoài đề điệu dưới, bọn họ cũng không phải thật cái gì cũng không có làm.

Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, Tiêu thị mấy trăm năm tích lũy, gia tài vô số. Cứ việc đại bộ phận đều tại Tiêu Thanh Trừng giúp đỡ chiến tranh thời điểm bị tiêu phí đi ra ngoài, nhưng còn lại hơn một nửa vẫn là phi thường khả quan. Bọn họ dùng này bút tiền mua thổ địa, mua sơn lâm, mua hải đảo, đầu tư bất động sản khai phá, tham dự Thiên Sứ đầu tư. Tiêu gia cũng không chính mình ra mặt kinh thương, nhưng lặng yên không một tiếng động, liền tích lũy con số thiên văn tài sản. Mà kiếm đến tiền lại đem trong này đại bộ phận đầu nhập công ích sự nghiệp, tỷ như ở thế giới các nơi thành lập rất nhiều cô nhi viện, viện dưỡng lão, ổn định giá bệnh viện đợi đã (vân vân). Cho nên Tiêu thị cứ việc tại dân chúng bình thường trong cũng không nổi danh, nhưng tại thượng tầng trung lại thanh danh rất tốt,

trên nhiều khía cạnh đều có thể được đến chính phủ lớn nhất trình độ
ngiên cùng chiếu cố.

Mà Tiêu Tiêu, chính là Tiêu Thanh Trường đời thứ tư con cháu, cũng là
Tiêu thị đời sau người thừa kế.

...

"Quái vật lớn a... Lại còn có cơ quan nhà nước duy trì." Dung Viễn
lầm bầm, "Lúc trước sự kiện kia, cùng bọn họ có liên quan sao? Lau đi bóp
méo mấy ngày đó sở hữu theo dõi video nhân, có lẽ chính là Tiêu gia...
Nhưng nếu bọn họ tin chắc [công đức bộ] liền tại ta trên tay, vì cái gì vẫn
không có động tác? Những người này, đến cùng muốn cái gì?"

Đậu Hà Lan hai má phồng lên, ngồi ở một bên không nói lời nào, còn
cố ý đem tiểu cánh tay ôm lấy đến, lộ ra biểu tình: [* 〰 〰].

Dung Viễn xem nó liếc nhìn, ngạc nhiên hỏi: "Làm sao?"

"Ta tại biểu đạt chính mình sinh khí !" Đậu Hà Lan nghĩa chính từ
nghiêm nói.

"Sinh khí?" Dung Viễn trạc trạc đậu Hà Lan phồng lên đến má,
hỏi: "Người tại khí cái gì?"

Đậu Hà Lan nửa người trên hướng phía sau bãi một chút, sau đó đầy
mặt nghiêm túc đem Dung Viễn ngón tay đẩy ra, mở to mắt to nói: "Ta cho
rằng, Tiêu thị phát triển sách lược, đối với [công đức bộ] kế ước giả đến
nói là thích hợp nhất, hoàn mỹ nhất phát triển lộ tuyến. Lại vừa nghĩ đến
Dung Viễn người hiện tại cùng chính phủ cơ cấu giường cung bạt kiếm
khẩn trương trạng thái... Ta cho rằng chính mình không có kết thúc khí linh
nghĩa vụ, cảm thấy phi thường vô cùng đau đớn ! đấm ngực dừng chân !"

Vì biểu đạt chính mình cảm tình chi cường liệt, nó hiếm thấy liên tục dùng vài thành ngữ, cũng không dùng được đúng hay không.

Dung Viễn bật cười, sờ sờ đầu của nó nói: "Tiểu bất điểm, hiện tại hết thấy đều là ta chính mình lựa chọn, với người có cái gì quan hệ? Không nói người không thể ngăn trở, liền tính người muốn ngăn, chẳng lẽ ta liền sẽ không làm sao? Còn có, đối với người khác hoàn mỹ lộ tuyến, đối với ta nhưng không nhất định. Nếu lúc trước, người muốn cưỡng cầu ta đi đi cái dạng gì lộ tuyến, ta đây tình nguyện trước hủy [công đức bộ]."

Cũng khả năng, hẳn sẽ trước bỏ qua khí linh -- bất quá những lời này, Dung Viễn cũng không có nói xuất khẩu.

Đậu Hà Lan hai tay sờ chính mình đầu, kinh ngạc nhìn hẳn.

...

"Nhiệt liệt ăn mừng a thị nhất trung Dung Viễn đồng học đạt được toàn quốc toán học thi đua đệ nhất danh !"

"Nhiệt liệt ăn mừng a thị nhất trung Dung Viễn đồng học đạt được toàn quốc vật lý thi đua đệ nhất danh !"

"Nhiệt liệt ăn mừng a thị nhất trung Dung Viễn đồng học đạt được toàn quốc hóa học thi đua đệ nhất danh !"

"Lịch sử tính ghi lại ! a thị nhất trung Dung Viễn đồng học đạt được tam khoa vòng chung kết đệ nhất !"

Thứ hai buổi sáng, Dung Viễn còn chưa tới trường học, liền nhìn thấy trên đường nơi nơi vất ngang màu đỏ biểu ngữ, mặt trên tất cả đều là hẳn danh tự, hơn nữa mặt trên quảng cáo còn đều không giống nhau, có nói hẳn dũng đoạt vòng nguyệt quế, có nói hẳn bảng vàng đề tên, đồng dạng một ý tứ, bị trường học lẫn qua lộn lại dùng các loại từ ngữ tân trang tuyên

truyền, có thể so với tẩy não thức marketing. Tin tưởng ở loại này tin tức oanh tạc dưới, hôm nay qua đi, a thị đại khái liền không có nhân không biết Dung Viễn tên này .

"Thật sao? Tam danh sách đầu nhất? Như vậy ngu?" Dung Viễn chạm vào đến người quen, liền bị đối phương như vậy truy vấn.

Dung Viễn nói:"Ta còn không biết đâu !" -- thi đua tổ chức phương còn không có thông tri đến hẳn.

Mà người hỏi bình thường đều là này phản ứng:"Thật, Dung Viễn, người là người địa cầu sao? Sẽ không là từ hỏa tinh đi lên đi?"

Còn có người chỉ hẫn cùng người chung quanh giới thiệu:"Người xem, hẳn chính là cái kia phi nhân loại !"

Có người nói, giữa người với người chênh lệch lúc còn nhỏ, sẽ bị lạc hậu người đồ ký hận; Chênh lệch quá lớn thời điểm, chỉ biết bị đối phương ngưỡng vọng sùng bái; Mà chênh lệch lớn đến Dung Viễn loại trình độ này thời điểm, mọi người trước tiên ý tưởng là -- đây là đô thị truyền thuyết sao? Ha ha ha, ta nhất định là còn chưa ngủ tỉnh.

Chu Tĩnh chính là này loại thứ ba phản ứng.

Dung Viễn tiến ban thời điểm vừa lúc cùng nàng đụng đối diện, Chu Tĩnh dưới chân vừa trượt, cùng phiêu di đường như từ Dung Viễn bên cạnh thổi qua đi, giả vờ chính mình căn bản không phát hiện này nhân.

Dung Viễn hảo kỳ nhìn theo nàng rời đi, trở lại trên chỗ ngồi, đối diện thượng Kim Dương tràn ngập tiểu ý ánh mắt.

"Chúc mừng !" Đơn giản hai chữ, chân thành tha thiết thành khẩn, cùng người khác chưa lết tràn ngập hâm mộ ghen tị hận ngữ khí rõ ràng bất đồng.

Dung Viễn mi thoáng nhướn đang muốn nói chuyện, Kim Dương lại nói: "Ta biết, người muốn nói -- theo lý đương nhiên sự, không có tất yếu chúc mừng, đúng không?"

Lần này Dung Viễn thật cười.

...

"Đúng vậy, đã cùng bên kia xác nhận qua... Ân, không riêng gì kim bài, là tại sở hữu dự thi tuyển thủ trung tổng phân đệ nhất... Là, tam khoa đều là... Ta, ta không biết hẳn là làm như thế nào đến, thế nhưng... Phải phải phải, ta này liền an bài, ngài lúc nào có thời gian... Là, ta biết. Ngài yên tâm, ta..."

Lời còn không có nói xong, đối phương cũng đã cúp điện thoại. Dung Lập Tân ngưng một chút, hung hăng đem điện thoại móc xuống, cầm lấy chén trà ừng ực ừng ực quán một ngụm lớn.

Hắn kéo kéo caravat, buông ra cổ, phía trước đầy mặt hèn mọn cùng lấy lòng đã biến mất không thấy, chiếm lấy là một loại chán ghét cùng khinh thị thần sắc. Hắn lật ra điện thoại bộ, liền nhìn chăm chăm số điện thoại ánh mắt, đều có chủng trên cao nhìn xuống thần sắc.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Quyết Định

"Hào, mọi người cùng nhau đến xem kế tiếp vấn đề: Ở mặt trên này đoạn đọc tài liệu trung, tác giả biểu đạt như thế nào cảm tình? Sử dụng cái gì biểu hiện phương pháp? Từ đoạn văn trung câu đầu tiên trung, chúng ta có thể thấy được đến..."

Trên bục giảng, ngữ văn lão sư chậm rãi mà nói, phía dưới học sinh có múa bút thành văn, có buồn ngủ. Dung Viễn chuyển bút, nhìn ngoài cửa sổ ngẩn người.

Bỗng nhiên, hần cánh tay bị thống hai phát, hần quay đầu, gặp ngời cùng bàn hướng tới phòng học cửa sau bữu môi. Dung Viễn xem qua, cửa sau, chủ nhiệm lớp đang cười tùm tùm đứng ở nơi đó, hướng hần vẫy vẫy tay.

Dung Viễn đứng lên dùng thủ thế xin chỉ thị một chút lão sư, ngữ văn lão sư cũng thấy được chủ nhiệm lớp động tác, gật gật đầu ý bảo hần có thể đi ra ngoài, trong miệng giảng bài một chút không có bị đánh gãy.

Dung Viễn lặng yên từ phía sau rời đi, ngời ở phía trước học sinh cũng không có bị kinh động, chỉ có Tiêu Tiêu đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua.

...

"Gần nhất lên lớp cảm giác thế nào? Có thể đuổi kịp sao?" Chủ nhiệm lớp đem Dung Viễn giao ra đây về sau, đầu tiên là hỏi như vậy một câu. Dung Viễn bởi vì thi đua nguyên nhân có một đoạn thời gian không có tới

lên lớp, chờ hẳn trở về thời điểm các khoa trên cơ bản đều nói xong một chương nhiều nội dung.

Dung Viễn nói: "Có thể đuổi kịp, đều rất đơn giản."

"Là tốt rồi, là tốt rồi." Chủ nhiệm lớp cười đến gập mi không thấy mắt, nói: "Ân, người này vài lần thi đua, khảo đều phi thường tốt! Lão sư vì người kiêu ngạo! Thế nào, trong khoảng thời gian này có rất nhiều đại học liên hệ người đi? Tưởng đi đâu sở đại học? Cần lão sư giúp người tham khảo một chút sao?"

Căn cứ Đường quốc giáo dục bộ quy định, các khoa Áo Tái tại toàn quốc vòng chung kết thành tích tiến vào top 50 danh học sinh đều có thể đạt được bảo tống tư cách, hơn nữa Đường quốc cảnh nội bất cứ đại học cùng chuyên nghiệp đều có thể tự do lựa chọn. Lúc này liền không là trường học tại chọn học sinh, mà là tại thưởng học sinh, mỗi năm lúc này Đường quốc tốt nhất mấy sở đại học đều vì đem càng nhiều xuất sắc học sinh kéo đến chính mình trong trường học mà mở mặt đỏ tai hồng. Giống Dung Viễn như vậy tam danh sách đầu nhất, dứt khoát tựa như đèn tự quang như vậy hấp dẫn sở hữu trường học đến tranh đoạt.

Nhưng mà Dung Viễn trả lời lại ra ngoài chủ nhiệm lớp đoán trước, hẳn nói: "Không biết... Ta đem dây điện thoại cấp nhỡ."

"Khó trách..." Chủ nhiệm lớp giật mình, "Người là ngại bọn họ phiền đi?" Như thế nào cũng là dạy mau hai năm học sinh, hẳn đối Dung Viễn tính tình cũng biết bảy tám phần.

"Ân." Dung Viễn gật đầu lên tiếng.

"Làm như vậy cũng đúng, bằng không bọn họ khẳng định khiến người ngay cả ngủ cũng ngủ không tốt." Chủ nhiệm lớp nói: "Kia vài loạn thất bát tao trường học cũng đừng đề, a đại, b đại, n đại đẳng mấy sở toàn quốc cao nhất trường học đều có lão sư tự mình đến chúng ta trường học tới tìm

người, hiện tại liền tại phòng họp, người muốn đi nào trường học, có cái gì yêu cầu, đều có thể cùng bọn họ đàm."

"Lão sư," Dung Viễn dừng bước, nói:"Ta bây giờ còn không muốn làm ra lựa chọn."

"Ân?" Chủ nhiệm lớp hỏi:"Vì cái gì đâu? Người có mặt khác mục tiêu? Vẫn là còn chưa tưởng hảo tương lai muốn làm gì?"

"Đều không là." Dung Viễn nói:"Chỉ là loại sự tình này, lưu đến quốc tế thi đua về sau lại nói đi."

"Ha ha ha..." Chủ nhiệm lớp cười ha hả, tán dương:"Hảo, có chí khí !" Sau đó hần lại lấy trường bối ân cần nhắc nhở thái độ nói:"Bất quá nha, liên tính không tưởng tuyển, nhân gia từ xa đến, gặp một mặt cần phải . Người cũng nghe nghe bọn hần khai ra điều kiện, về sau có thể có tham khảo, không đến mức hai mắt một mặt đen lung tung tuyển, chịu thiệt !"

"Vâng." Dung Viễn lại đuổi kịp.

Chủ nhiệm lớp lại nghĩ đến một sự kiện, hỏi:"Nói lên, này tam khoa, người tưởng tiến nào một khoa quốc gia tập huấn đội?"

"Đều tuyển không được sao?" Dung Viễn hỏi ngược lại.

"Quốc tế thi đua cùng quốc nội khảo thí nhưng không giống nhau, độ khó cùng cạnh tranh kịch liệt trình độ đều vượt xa các người bình thường luyện tập tiêu chuẩn. Nhiều tuyển một khoa, áp lực đều là vài lần mười mấy lần hướng lên trên trưởng, người có thể ứng phó lại đây sao? Đừng đến thời điểm, cái gì cũng muốn, kết quả cuối cùng lại gà bay trứng vỡ, cái gì cũng vớt không được !" Chủ nhiệm lớp lời nói thâm thía nói.

Dung Viễn nói:"Ta biết, nhưng ta tưởng thử thử một lần."

Cho tới bây giờ, hắn chỉ tại giải đề quá trình bên trong cảm giác sung sướng, còn chưa bao giờ biết áp lực là vật gì. Mặc dù có thời điểm cũng sẽ gặp phải nan đề cùng làm sai thời điểm, nhưng loại thời điểm này sẽ chỉ làm hắn cảm giác càng thêm thú vị.

Nếu quá trình bình bình tĩnh tĩnh thuận buồm xuôi gió, kia mới nhàm chán đến mức khiến người chán ghét.

Chủ nhiệm lớp lộ ra không tán đồng thần sắc, nhưng ngẫm lại này đoạn đối thoại tựa hồ tại Dung Viễn quyết định tham gia tam khoa vòng chung kết thời điểm cũng từng xuất hiện qua, lại không khỏi sinh ra một tia chờ mong đến. Cứ việc cảm giác hi vọng xa vời, nhưng vẫn là hi vọng hắn có thể sáng tạo kỳ tích.

Vì thế chủ nhiệm lớp không lại nhiều lời, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nhìn đầu cùng chính mình không sai biệt lắm học sinh, nói: "Nếu người đã quyết định, kia liền làm như vậy đi ! đừng làm cho chính mình tương lai hối hận."

"Ta biết, ngài yên tâm." Dung Viễn nói.

"Người ý tưởng này, cùng tổ ủy hội nói qua sao?" Chủ nhiệm lớp thân thiết hỏi.

"Đã điện thoại liên hệ qua ." Dung Viễn nói: "Bên kia nói sẽ nghiên cứu về sau lại cho ta trả lời thuyết phục."

Vòng chung kết top 50 danh học sinh đầu tiên muốn tham gia quốc gia tập huấn đội, tiến hành mấy tháng tập trung huấn luyện cùng học tập, tại lần lượt thi đấu trung sàng chọn đào thải, cuối cùng chỉ có bốn người có thể tham gia quốc tế thi đua. Dựa theo dĩ vãng lệ thường, bất đồng Áo Tái khoa cũng sẽ tại bất đồng thành thị tập trung huấn luyện, nếu năm nay cũng nói như vậy, kia lựa chọn tam khoa Dung Viễn là không có khả năng tại bất đồng thành thị trung qua lại bốn ba tham gia huấn luyện cùng thi tuyển . Nếu là thí sinh đưa ra như vậy yêu cầu, đã sớm liền bị cự tuyệt . Nhưng

Dung Viễn nguyên nhân vì sở hữu khoa thành tích đều phi thường kinh diễm, buông tay nào một khoa đều rất đáng tiếc, cho nên mới sẽ bị trịnh trọng kì sự nghiên cứu thảo luận.

"Ân, phía trước cũng có qua số học cùng vật lý hai môn thi đua đều tham gia ví dụ, người loại tình huống này, cũng có rất lớn khả năng sẽ bị đồng ý. Vạn nhất không được, cũng đừng oán giận, làm tốt nên làm sự, tận cố gắng lớn nhất, liền đủ rồi." Chủ nhiệm lớp nói.

"Vâng."

"Đúng, bởi vì đưa cho người điện thoại đánh không thông, người đường thúc liền đánh cho ta điện thoại." Chủ nhiệm lớp nhú mày nói:"Hẳn tưởng hẹn người này thứ bảy giữa trưa đi trong nhà ăn cơm."

"Thứ bảy, không phải thứ sáu buổi chiều sao?" Dung Viễn đối Dung Lập Tân "Thứ sáu bữa ăn" mời vài năm xuống dưới đã phi thường thói quen, chợt vừa nghe còn tưởng rằng chủ nhiệm lớp nói nhầm.

"Không, chính là này thứ bảy giữa trưa, làm sao?"

"Không có cái gì." Dung Viễn lắc đầu nói:"Mặc kệ ngày nào đó, ta đều sẽ không đi . Lão sư, về sau hẳn điện thoại, mặc kệ cái gì nội dung, có thể giúp ta tất cả đều hồi cự sao?"

"Không thành vấn đề." Chủ nhiệm lớp một ngụm đáp ứng, cảm khái nói:"Tuy rằng tục ngữ nói sơ không gian thân, nhưng muốn ta nói, người sớm liền nên làm như vậy !" Đồng dạng làm một phụ thân, một trưởng bối, hẳn sớm liền đối Dung Lập Tân thái độ xem không vừa mắt, bất quá bởi vì là ngoại nhân, lại cảm giác Dung Viễn đối gia nhân thân tình còn có chờ mong, cho nên vẫn khó mà nói cái gì.

Dung Viễn cười nhẹ một chút, không nói lời nào.

Sớm liền nên làm như vậy sao? Đúng vậy, sớm liền muốn làm như vậy, lần đầu tiên gặp cái kia nam nhân thời điểm, hắn liền cảm giác đối phương bản thân cảm giác rất cao đại rất quyền uy bộ dáng để người ghê tởm. Bởi vì không có lực lượng cũng không có dũng khí hướng càng cường đại người đi khiêu chiến, chỉ có thể thông qua khi nhục kẻ nhỏ yếu đến khiến chính mình thỏa mãn, tại hắn cho rằng tuyên dương chính mình cường thế cùng lực lượng thời điểm, thực ra để lộ ra làm người ta buồn nôn nông cạn buồn cười bản chất.

Thế nhưng hắn có thể cự tuyệt sao? Không thể, bởi vì khi đó hắn so đối phương còn muốn nhỏ yếu. Người là xã hội tính động vật, hắn sinh hoạt tại xã hội này trung, liền không thể không nhận đến tỷ như quyền thế, địa vị, tiền tài, xã hội dư luận đẳng đủ loại công xiềng trói buộc. Dứt khoát lưu loát cự tuyệt đối phương, cùng hắn khắc khẩu, nhục mạ tư đánh, thậm chí lấy mệnh tướng bác... Nay Dung Viễn không phải làm không được, nhưng mà thống khoái là thống khoái, lại sẽ khiến chính mình đâm cho đầu rơi máu chảy, ở đối phương nhiều nhất bất quá là thương đến da lông mà thôi.

Vì thế hắn nhẫn a nhẫn a, nhẫn đến chính mình nội thương, thường thường liền sẽ ở trong đầu toát ra một ít phi thường đáng sợ ý tưởng, rốt cuộc nhẫn đến hắn có thoát khỏi này hết thảy lực lượng thời điểm.

[công đức bộ] cho hắn thay đổi vận mệnh, khiêu chiến hết thảy quy tắc lớn nhất để khí, nhưng mà [công đức bộ] là không thể hiển lộ ở nhân phía trước, Dung Viễn vẫn đều rất rõ ràng điểm này. Cho dù là Kim Dương, hắn cũng sẽ không tưởng lấy bí mật này đi khảo nghiệm đối phương đạo đức điểm mấu chốt. Lại thâm hậu cảm tình, lặp lại đi thăm dò cùng giày vò, dùng chính mình không tín nhiệm đi khảo nghiệm đối phương tín nhiệm, kia loại này cảm tình cũng sẽ dần dần biến nhạt mất đi .

Mà hiện tại, cho dù không có [công đức bộ], hắn cũng có thể dựa vào chính mình bình thường thân phận đến tranh thủ càng lớn tự do cùng quyền lực. Hiện tại hắn là toàn quốc đệ nhất, mấy tháng về sau, hắn còn sẽ trở

thành thế giới đệ nhất. Hắn đã nghĩ xong chính mình tương lai nên đi đường, hắn sẽ đứng đến càng cao, càng ổn, càng trọng yếu hơn trên vị trí đi, đến lúc đó, không nói Dung Lập Tân, cho dù là hắn cái kia phụ thân bản nhân, cũng vô pháp lại mượn dùng huyết thống, dư luận, quyền thế mấy thứ này đến cho hắn tạo thành mấy may ảnh hưởng.

...

Chủ nhiệm lớp ý xấu không có đem Dung Viễn hồi phục chuyển đạt cho Dung Lập Tân, thứ bảy giữa trưa, tự cho là Dung Viễn có thể thuận theo đúng hạn tới Dung Lập Tân nhìn thời gian một phút một giây qua đi, lại xem xem ngồi ở trên chủ vị đã đợi hơn một giờ nam nhân xanh mét sắc mặt, trên trán đậu tương đại mồ hôi đều toát ra đến.

"Khả... Khả năng là hài tử có chuyện trì hoãn đi? Đường ca, ngài xem... Muốn hay không ta trước ăn?" Dung Lập Tân thê tử xấu hổ cười nói, đồng thời dưới gầm bàn chân hung hăng đá Dung Lập Tân một chút.

Dung Lập Tân bận rộn cười một thoáng, bưng lên chén rượu nói:"Đường ca, ta kính người..."

Trên chủ vị nam nhân -- Dung Lập Thành lạnh lùng nhìn hắn một cái, đứng lên, không nói một lời cầm lấy trên sô pha áo khoác xoay người liền đi.

"Đường ca ! đường ca ! ngài đợi đã ! chờ một chút khẳng định liền đến ! ta lại gọi điện thoại thôi một chút ! đường ca..."

Nhậm Dung Lập Tân phụ thê ở phía sau như thế nào kêu la, Dung Lập Thành cước bộ nửa phần cũng không có chậm lại. Đi đến đại lâu bên ngoài, Dung Lập Thành tài xế đã mở cửa xe chờ ở một bên, chờ hắn lên xe về sau, không chút để ý truy ở phía sau Dung thị phụ thê, lập tức liền lái xe rời đi.

"Dung tổng, hiện tại về khách sạn sao?" Tài xế hỏi.

"Kia hài tử ở nơi nào, hỏi rõ ràng sao?" Dung Lập Thành hỏi.

Tài xế nói:"Hỏi đồng học, hẳn tại a thị đồ thư quán."

"Qua bên kia xem xem." Dung Lập Thành phân phó nói.

"Vâng." tài xế mở ra hướng dẫn, xem xem phương hướng về sau, đổi đến bên trái đi xe trên đường.

Xe ghé sau, Dung Lập Thành xem xem phía trước kính chiếu hậu, chiếu vào trên mặt gương, là nhất trường cùng Dung Viễn ngũ quan phi thường tương tự mặt. Chỉ là hắc đuôi lông mày càng sắc bén chút, môi càng hậu chút, khuôn mặt hình dáng càng cường tráng chút. Thời gian không chỉ không có tại hắc trên mặt khắc xuống tuế nguyệt tang thương, ngược lại thêm rất nhiều thành thực nam nhân mị lực.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Đối Chọi Gay Gắt

Đồ thư quán một góc trên bàn, chất cao cao một xấp tinh thể học chuyên nghiệp bộ sách, Dung Viễn lấy so bình thường chậm một chút tốc độ một tờ một tờ phiên, có khi dừng lại suy nghĩ một chút, ở bên cạnh trên Notebook kí thượng hai bút.

"Ngài hảo, ta tìm này học sinh, xin hỏi ngài có hay không thấy?" Chỗ cố vấn, một nam nhân cầm một tấm ảnh chụp hỏi công tác nhân viên.

Đồ thư quán viên chỉ nhìn một cái liền nhận ra đến:"Nga, là nhất trung Dung Viễn a ! hẩn ở bên trong sát rìa bàn nơi đó."

Dung Viễn lỗ tai hơi hơi vừa động, ngẩng đầu nhìn một cái. Chỗ cố vấn cách hẩn hiện tại vị trí cự ly tuy rằng xa, nhưng tại dùng qua thanh thể hoàn về sau, loại trình độ này cự ly hẩn thậm chí có thể nghe được mọi người thì thầm thanh âm. Vừa mới bắt đầu thời điểm rất không thói quen, nhưng tại thích ứng một đoạn thời gian về sau, Dung Viễn đã có thể đem nội dung cùng hẩn không quan hệ đối thoại xem như bối cảnh âm bị xem nhẹ .

-- người không quen.

Không giống như là nào sở đại học đến chiêu sinh lão sư, có lẽ là nào bảo vệ sức khoẻ phẩm, máy học tập, trường bổ túc hoặc là văn phòng phẩm công ty muốn thỉnh hẩn làm quảng cáo -- gần nhất loại này nhân nhiều lắm, cho dù nhõ dây điện thoại, rất nhiều người còn sẽ tìm đến trong nhà đến hoặc là tại thượng hạ học trên đường đỗ hẩn. Vì tránh cho loại này phiền

toái, mấy ngày này Kim Dương liền mời Dung Viễn tại nhà hăn mượn dùng. Bọn họ tiểu khu an bảo quản lý rất nghiêm khắc, người bình thường là hăn không đi vào .

Không tưởng bị đối phương quấy rầy chính mình học tập tiết tấu, Dung Viễn cúi đầu tiếp tục xem sách, chuẩn bị đợi một hồi mặc kệ này nhân nói cái gì cũng sẽ cự tuyệt hăn.

Cứ việc đã tận lực phóng nhẹ cước bộ, nhưng giày da cùng mộc sàn va chạm khi thanh thúy đông đông thanh vẫn là liên tiếp vang lên đến.

Dung Viễn trong lòng có chút kỳ quái. Tiếng bước chân có thể phản ứng ra một người rất nhiều thứ -- khả năng làm nào một phương diện chức nghiệp, nội tâm cảm xúc, cá nhân tính cách đợi đã (vân vân). Người này, bộ pháp bước được cực ổn, kiên cố, quyết đoán, tự tin, cũng không như là tiểu công ty nghiệp vụ nhân viên.

Tại đây nhân đi đến trước bàn thời điểm, Dung Viễn ngẩng đầu nhìn hướng hăn.

Rất trẻ tuổi, 25-26 tuổi bộ dáng, màu đen tóc ngắn, mặt tương đối phương, lông mi lại nùng lại mật, nhìn thẳng nhân ánh mắt cũng không lảng tránh, có vẻ tâm hoài bằng phẳng, chân thành tha thiết thành khẩn.

Nam nhân đi đến trước bàn hai ba bước địa phương đứng vững, hơi hơi hạ thấp người nói:"Ngài hảo, Dung thiếu. Ta là Vệ Thành. Có người muốn gặp ngài một mặt, liền chờ ở dưới lầu quán cà phê bên trong, không biết ngài hiện tại có hay không thời gian?"

-- Dung thiếu?

Này cách gọi khiến Dung Viễn cười nhiên, hăn vừa không là nhị đại, cũng không phải ham thích sân trường bạo lực côn đồ, đối với loại này

xưng hô cũng không cảm mạo. Hắc lãnh đạm nói một câu:"Không có." Sau đó liền tiếp tục chính mình học tập.

Vệ Thành sững sốt một chút, Dung Viễn phản ứng hiển nhiên ra ngoài hắc dự kiến, hắc truy vấn nói:"Chẳng lẽ ngài liền không muốn biết hắc là ai sao?"

"Không tưởng, không có tất yếu. Đừng phiền ta." Dung Viễn cũng không ngẩng đầu lên nói:"Muốn gặp của ta nhân, hoặc là chính mình lại đây, hoặc là lặn." Hắc gần nhất, đối với thần bí chủ nghĩa này một bộ... Thật sự rất phiền.

Thấy hắc như vậy, Vệ Thành trù trừ một chút, vốn đang muốn thuyết minh đối phương thân phận, nhưng từ Dung Viễn thái độ trung, hắc sâu sắc nhận thấy được, tiếp tục nói tiếp sẽ chỉ làm trước mặt thiếu niên càng thêm phản cảm.

Bọn họ tới nơi này, không phải vì chấm dứt cừu . Vệ Thành không thể khiến chính mình mở ra một không tốt bắt đầu. Hắc đứng một lát, xem không có khiến đối phương dụ đi thái độ đường sống, xoay người đi ra ngoài gọi điện thoại.

"Dung Viễn, ta xâm nhập đối phương điện thoại, hay không muốn nghe lén theo dõi?" Đâu Hà Lan nhỏ giọng nói.

"Không cần, đừng vì loại này sự phân tâm, làm tốt chuyện của người." Dung Viễn nói. Mặc kệ đối phương là ai, dù sao hắc rất nhanh liền sẽ biết, so với hắc một điểm bé nhỏ không đáng kể hảo kì tâm, đâu Hà Lan hiện tại công tác càng trọng yếu.

Hai ngày trước đâu Hà Lan từ vô số thông tin tín hiệu trung lấy ra một đoạn đối thoại, phát hiện có người tại có ý định phá hư a thị mạng lưới theo dõi. Trải qua bài tra về sau phát hiện trong khoảng thời gian này báo hồng máy theo dõi là dĩ vãng cùng thời đoạn mười mấy lần, hơn nữa a thị thị

chính phủ công tác hiệu suất luôn luôn rất cao, nhưng hỏng máy theo dõi thế nhưng thời gian dài không có sửa chữa cùng đổi mới, thật sự là phi thường khả nghi. Mặc kệ làm như vậy người là ai lại là cái gì mục đích, tóm lại phá hư máy theo dõi chính là tại che Dung Viễn tai mắt, hẳn tuyệt sẽ không ngồi xem mặc kệ. Hơn nữa có thể khiến thị chính phủ lớn như vậy quy mô hành động, đối phương nhằm vào a thị trước mắt lớn nhất an toàn tai họa ngầm -- quạ đen khả năng tính phi thường cao.

Vài phút về sau, lại một người cùng Vệ Thành cùng nhau đi đến Dung Viễn trước mặt, Vệ Thành đang muốn cùng Dung Viễn nói cái gì, hẳn liền nâng tay lên ngăn trở, còn tự chủ trương kéo ra đối diện ghế ngồi xuống, Dung Viễn xem xong một trang sách về sau, mới ngẩng đầu nhìn hẳn.

Huyết thống, thật sự là một loại kỳ diệu gì đó.

Hẳn chưa từng có gặp qua đối phương, chỉ nghe nói qua một ít đơn giản ngôn ngữ miêu tả, cho dù tại có được quang não về sau cũng chưa từng có nghĩ tới muốn đi truy tra đối phương. Nhưng chỉ liếc nhìn, hẳn liền biết đó là ai.

"Phụ thân" Từ này, đối người bình thường đến nói chỉ là một lại phổ thông bất quá xưng hô, nhưng đối với hẳn mà nói, lại chỉ là một người xa lạ biệt hiệu mà thôi.

Dung Viễn đột nhiên nhớ tới một kiện chuyện cũ --

Từ tiểu học đến trung học, lão sư thường xuyên sẽ yêu cầu học sinh viết một ít đề mục vài thập niên đều không biến mệnh đề viết văn, tỷ như [ta khó quên nhất một sự kiện],[của ta lý tưởng],[nếu ta là xxx],[xem xxx xem sau cảm],[của ta ba ba / mẹ mẹ] đợi đã (vân vân). Mỗi lần bị yêu cầu viết về chính mình cha mẹ viết văn khi, Dung Viễn bình thường đều sẽ như vậy viết:"Của ta ba ba, hẳn rất sớm liền qua đời . Trong trí nhớ cuối cùng một sự kiện, chính là hẳn mang theo bao đi ra ngoài, lúc sắp đi còn theo ta

nói, trở về thời điểm sẽ cho ta mua đồ ăn ngon . Nhưng mà vài giờ về sau, có người gọi điện thoại đến nói, ta ba ba bị xe đụng chết / bị biển quảng cáo đè chết / bị chậu hoa đập chết / bị cướp giật phàm giết chết / rơi vào trong sông chết đuối ..."

Hắn viết bao nhiêu viết văn, liền cấp vị kia chưa che mặt phụ thân đại nhân thiết kế bao nhiêu chủng kiểu chết, theo viết bản lĩnh tiến bộ, dần dần hắn viết văn có thể khiến duyệt bài lão sư đều thốn thức cảm thán, đánh giá hắn viết văn "Giản dị vô hoa ngôn ngữ trung lộ ra rõ ràng thâm hậu cảm tình" . Nhưng trên thực tế hắn chỉ là đem chính mình gần nhất xem qua tin tức hoặc phim truyền hình bên trong tình tiết bộ tiến vào mà thôi -- nhưng không thể không nói, kia cũng là hắn nội tâm ẩn ẩn khát vọng, sẽ do chính mình tự tay cho này nam nhân kết cục.

-- như thế nào có thể không oán hận đâu? Sinh mệnh vốn sẽ có như vậy hai người, sẽ vẫn làm bạn tại cạnh người, cho người trên đời này vĩ đại nhất tối vô tư yêu, tại người nhất sinh ban sơ trong trí nhớ lưu lại ấm đến mức để người rơi lệ hồi ức, chẳng sợ có một ngày người dần dần già đi, đều sẽ suy nghĩ lên thời điểm không tự chủ được mỉm cười cùng quyến luyến.

Nhưng mà kia hai người, tất cả đều đem hắn từ bỏ.

Mẫu thân đối với hắn, chung quy còn có mang thai khổ, sinh dục chi đau; Mà phụ thân... Rõ ràng gần trong gang tấc, lại chỉ đem hắn xem như là một chướng mắt chỗ bẩn, hận không thể hắn tiếp theo giây liền có thể im ắng chính mình biến mất.

Dung Viễn từng thiết tưởng qua rất nhiều -- khi chính mình có một ngày công thành danh toại, có thể dễ dàng đem đối phương đạp ở dưới chân thời điểm, hắn sẽ đối với bọn họ nói cái gì. Nhưng hôm nay, hắn nhìn đối phương, lại chỉ cảm thấy đây là một không quan hệ người xa lạ.

Có người nói, hận chính là yêu, bởi vì tại người cường liệt căm hận người nào đó thời điểm, so ai đều phải để ý người kia, vì đối phương nhất cử nhất động mà liên lụy chính mình tâm trạng. Đối vốn thân mật nhân sinh ra khắc sâu hận, chiếu rọi nội tâm khát vọng bị yêu cùng bị chú ý nhu cầu.

...

"Ta là Dung Lập Thành, ta tưởng người hẳn là biết ta là ai." Dung Lập Thành mở miệng nói, không có Dung Lập Tân như vậy phô trương thanh thế như vậy cả vú lấp miệng em, bởi vì tại đồ thư quán, hẳn thanh âm phóng thật sự thấp, nhưng khí thế lại muốn hơn rất nhiều.

"Người tìm ta có chuyện gì?" Dung Viễn một bên lật sách một bên hỏi, một điểm cũng không có lần đầu tiên nhìn thấy chính mình thân sinh phụ thân cảm giác.

Dung Lập Thành một bên đánh giá đối diện thiếu niên, vừa nói:"Người gia gia khiến người hồi Dung gia, làm Dung gia trưởng tử Trưởng Tôn nên có ích lợi, một phần đều sẽ không thiếu."

"Tại ta được toàn quốc đệ nhất thời điểm đến nói lời kiểu này, không cảm thấy chính mình sắc mặt rất khó coi sao?" Dung Viễn hỏi.

Đối mặt hẳn cay độc trào phúng, Dung Lập Thành sắc mặt không biến nói:"Trên đời này, Thương Trọng Vĩnh ví dụ nhiều phải là. Có thể được một lần quán quân, không có nghĩa là người về sau vẫn có thể trở thành quán quân. Thừa dịp hiện tại thanh danh còn nóng hổi thời điểm, đem có thể lấy đến tay lợi ích bắt lấy mới là sáng suốt nhất thực hiện."

"Ý nghĩ của ta vừa lúc tương phản. Chỉ có kẻ yếu mới sẽ lo sợ bất an lo lắng thất bại về sau kết cục, chỉ cần chính mình đầy đủ cường, liền không cần suy xét mấy thứ này."

"Hừ, tuổi trẻ khí thịnh, quá mức bừa bãi, sớm hay muộn có một ngày sẽ ngã té ngã."

"Muốn khiến ta ngã té ngã, bằng các người, e còn chưa đủ tư cách."

Dung Lập Thành bật cười : "Đắc chí liền càn rỡ ! không biết trời cao đất rộng ! chỉ là một học sinh cấp ba thi đấu toàn quốc đệ nhất tính toán cái gì? Người xem xem toàn thế giới, mỗi năm có bao nhiêu 'Thế giới đệ nhất' ? Qua vài năm về sau người lại xem xem, những người đó có bao nhiêu một chuyện không thành?"

"Chẳng lẽ người không có nghe nói qua một câu -- ninh khi Bạch Đầu Ông, chớ khi thiếu niên nghèo?" Dung Viễn tranh phong tương đối nói: "Đây không phải xác suất học vấn đề, ta tưởng làm, ta liền có thể làm đến."

"A, người ngược lại là đối với chính mình rất có tin tưởng." Dung Lập Thành như là đang nhìn một con ếch ngồi đáy giếng.

"Đây không phải tin tưởng, đây là sự thật. Còn có, người quấy rầy đến ta xem thư ." Dung Viễn không kiên nhẫn nhìn hắn một cái, nói: "Miệng lưỡi chi tranh cãi bản không có ý nghĩa. Ta sẽ không đi Dung gia, cũng không muốn nghe người thuyết giáo. Nếu người không có càn có tính kiến thiết phát ngôn, mời người hiện tại liền rời đi, về sau cũng đừng đến quấy rầy của ta sinh hoạt. Như vậy ta còn có thể bảo trì tương đối bình tĩnh tâm tình, bằng không mà nói, xé rách mặt đối với chúng ta song phương cũng không có ưu việt."

Dung Lập Thành nheo mắt lại: "Đây là uy hiếp?"

"Sự thật mà thôi." Dung Viễn ngữ khí bình tĩnh, vừa còn có chút kích động cảm xúc đã hoàn toàn bình phục xuống dưới .

"Rất tốt, nếu đây chính là của người trả lời, ta hi vọng người vĩnh viễn nhớ kỹ hôm nay này lời nói. Mặc kệ tương lai biến thành cái dạng gì, cũng không muốn dày da mặt đến Dung gia đến đây đưa. Trên thực tế, ta cũng không hi vọng của ta sinh hoạt bị người nhiễu loạn, cho nên, từ đây hình đồng người lạ, không còn gì tốt hơn." Dung Lập Thành ngữ khí băng lãnh nói, đồng thời đứng dậy rời đi.

Dung Viễn lười lại với hần nói chuyện, phất phất tay giống đuổi ruồi bọ như vậy ý bảo hần đi mau.

Vệ Thành vội vàng nói:"Dung tổng, lão gia tử ý tứ là..."

"Được rồi, đi thôi." Dung Lập Thành nhanh chóng rời đi, Vệ Thành chần chờ một chút, vẫn là vội vàng đuổi kịp.

Ở trong thang máy, Dung Lập Thành trầm mặc một lát, đột nhiên hỏi Vệ Thành:"Người cảm giác thế nào -- kia hài tử?"

Vệ Thành nghĩ nghĩ, nói:"Ta cảm giác, hần cùng Dung tổng rất giống."

"Giống? Nơi nào giống? Ngây thơ ! tự đại ! một thân góc cạnh !" Dung Lập Thành mất hứng nói.

Vệ Thành không có phản bác, nhưng trong lòng rõ ràng, nếu nửa điểm hảo cảm cũng không có, hần là sẽ không hỏi câu này . Hần ngược lại hỏi:"Lão gia tử chỗ đó, như thế nào công đạo?"

"Ta tự mình đến một chuyến này chính là công đạo, nếu thật muốn đem nhân tiếp về đi, khiến cho lão gia tử chính mình nghĩ biện pháp." Dung Lập Thành nói:"Tóm lại ta sẽ không khiến hần tiến nhà chúng ta, bằng không Viên Viên làm thế nào?"

Dung Lập Thành còn có một nhi tử, vốn sinh ra thời điểm muốn gọi dung nguyên, ý vi mới bắt đầu, căn bản, kết quả bởi vì cùng Dung Viễn danh tự trọng âm, cuối cùng không bị Dung gia lão gia tử cho phép, chỉ lấy tiểu danh gọi "Nguyên Nguyên", sau này kêu kêu, liền biến thành "Viên Viên", liên nhân cũng bộ dạng tròn vo . Mỗi lần nhớ tới chuyện này, Dung Lập Thành chính là một bụng khí.

...

"Dung Viễn," Đậ Hà Lan tại dòng tin tức bên trong bắt giữ đến một mẫn cảm từ, nghe lén một lát sau, bỗng nhiên nói:"Có hai chuyện."

"Ân?"

"Đệ nhất, có một quạ đen chuyên án điều tra tổ, còn có... Săn nha kế hoạch."

"Đệ nhị, bọn họ tại giám thị Kim Dương."

...

Hà Hân bất đắc dĩ nói:"Ly được như vậy gần, có gọi điện thoại tắt yếu sao?"

Nằm ở nàg cách vách phòng trên giường Thiệu Bảo Nhi cầm một tối như mực, ngẩn nấp to con nói:"A a, ta đều thời gian dài như vậy không dùng di động, bọn họ liền cho ta một như vậy than đen đầu, trừ trò chuyện bên ngoài không có bất cứ dư thừa công năng, người không cảm thấy rất quá phận sao?"

"Thấy đủ đi người, này bộ di động an toàn kỹ thuật dẫn đầu hiện tại phổ thông quân dụng trình độ ba mươi năm kỹ thuật. Người bình thường muốn dùng cũng không dùng được đâu !"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Buông Tay

Bất lợi tình huống liên tiếp mà đến, nhưng Dung Viễn đầu não ngược lại càng thêm thanh tỉnh.

Hắn không có bật đèn, ngồi ở trong bóng đêm suy nghĩ rất lâu, sau đó rốt cuộc làm ra quyết định.

"Đậu Hà Lan, người trên tay truy nã phạm tư liệu, còn có bao nhiêu không có thả ra đi?" Dung Viễn hỏi.

"Tám mươi bảy nhân." Đậu Hà Lan đáp. Ở trong mấy tháng này, quang nỗ tìm tòi phạm vi đã bao trùm toàn bộ Đường quốc, tuy rằng kho số liệu hồ sơ tư liệu thành lập còn cần tầm hai tháng mới có thể hoàn thành, nhưng đại bộ phận tại công cộng trường hợp ẩn hiện qua truy nã phạm đều đã bị đậu Hà Lan tìm ra cũng tiến hành định vị. Nay tám mươi bảy cá nhân, cũng không bao gồm kia vài bị Dung Viễn cho rằng tình có thể nguyên hoặc là định tội chứng cứ cũng không nguyên vẹn tội phạm.

"Toàn thả ra đi thôi," Dung Viễn nói: "Truy nã phạm chuyện này, cũng dừng ở đây. 'Quạ đen' này biệt hiệu, tạm thời đã không có cần ra mặt tất yếu."

"Vâng." đậu Hà Lan nói.

-- cho tới nay, đỉnh cảnh sát hoài nghi cùng truy tra kiên trì "Quạ đen" Thân phận này tồn tại ý nghĩa là cái gì đâu? Không phải chính nghĩa, không phải sứ mệnh cảm, Dung Viễn đối với thứ này đều phi thường lạnh nhạt; Thực ra cũng không phải vì công đức trị, bởi vì tại [thân duyên kiều]

thành lập về sau, truy nã phạm mang đến công đức trị đem so sánh dưới liền trở nên càng ngày càng có cũng được mà không có cũng không sao,[cộng tế châu] cũng thiết lập sau càng là này tăng kia giảm. Dưới tình huống như vậy như cũ tại tìm tòi truy nã phạm, một là bởi vì quán tính, đệ nhị, chỉ sợ cũng là vì hãn cũng tại hưởng thụ trở thành trong bóng đêm nghĩa cảnh loại này thân phận khoái cảm cùng tự mình thỏa mãn, cùng với tại cùng cảnh sát ngoạn mèo vờn chuột trò chơi khi bởi vì siêu hiện thực năng lực mà mang đến không thể ngôn dụ cảm giác về sự ưu việt.

Nhưng hãn thật không nghĩ qua, sẽ bởi vậy cấp Kim Dương cũng mang đến nguy hiểm.

Bởi vì thường xuyên cùng hãn cùng một chỗ, hoặc chủ động hoặc bị động Kim Dương sẽ bị giao hợp vào hãn hành động lý đi. Hãn rất cẩn thận cất giấu chính mình, ở mặt ngoài xem không có bất cứ chứng cứ có thể chiếu sáng hãn cùng quạ đen liên hệ. Nhưng hãn không có chú ý tới, dưới tình huống như vậy, sở hữu dấu vết để lại đều chỉ hướng Kim Dương.

Là thời điểm nên buông tay "Quạ đen" thân phận ... Không, hãn sớm liền nên làm như vậy . Tựa như lúc trước chó mèo hoang như vậy, đương đạt được ích lợi không thể cùng trả giá đại giới tướng cân bằng thời điểm, nên quyết đoán bỏ qua. Hãn hiện tại chủ yếu công đức, do thiên võng đạt được; Mà bình thường trọng tâm, hãn là tại phát triển dồi dào chính mình chân thật trên thân phận.

Đậu Hà Lan nói đúng, cùng quốc gia bạo lực cơ quan bị vây ở đối lập trạng thái, này đối với hãn là phi thường bất lợi . Chẳng sợ không ai biết hãn chính là quạ đen, nhưng thân phận này tồn tại một ngày, liền sẽ gia tăng một phần bại lộ phiêu lưu. Đồng thời "Quạ đen" tồn tại, cũng cấp thiên võng phát triển mang đến tai họa ngầm. May mà thiên võng có [thân duyên kiều] này bùa hộ mệnh, tạm thời còn không sẽ có bị phong cấm nguy hiểm, nhưng nó cường đại tình báo tìm tòi năng lực tất nhiên là để người hoài nghi lại để người mơ ước, từ thiên võng tạm lộ tài hoa bắt đầu, trong

ngoài nước hacker hồng khách đối với nó các loại công kích cùng xâm nhập liền không có đình chỉ qua. Nhưng internet cùng hiện thực thiên nhiên liền cách một tầng bích lũy, muốn mượn dùng thiên võng này bình đài tìm đến hãn, tại nhân loại điện tử tin tức kỹ thuật có thể bay vọt hơn một trăm năm kỹ thuật chênh lệch này lạch trời phía trước, đây là không có khả năng .

"Sẵn nha hành động" ... Liên quạ đen cũng không có, bọn họ còn có thể như thế nào sẵn nha?

"Kim Dương bị giám thị tình huống, nên xử lý như thế nào?" Đậ Hà Lan đợi hảo hồi lâu không thấy hãn bước tiếp theo chỉ thị, chủ động hỏi.

"Này nha..." Dung Viễn xoa xoa mi tâm, thức đêm khiến hãn cảm giác uể oải, nhưng quyết định này càng làm cho hãn cảm giác gian nan. Hãn nói:"Không cần quản hãn, đừng làm dư thừa sự."

Đậ Hà Lan kinh ngạc nói:"Vì cái gì? Này không giống người sẽ nói lời nói."

Dung Viễn cúi đầu nhìn nó, hỏi:"Đậ Hà Lan, người cảm giác, Kim Dương cùng 'Quạ đen' ... Có cái gì quan hệ?"

Đậ Hà Lan trừng mắt nhìn, nghiêng nghiêng đầu -- chẳng lẽ không đúng bằng hữu quan hệ sao?

"Ở mặt ngoài, hãn cùng 'Quạ đen' không hề có liên hệ, chỉ là vài lần gặp được sự có giống như thật mà là giả quan hệ mà thôi. Điều tra tổ có thể vì thế hoài nghi hãn, bắt hãn, nhưng không thể vì loại này nguyên nhân liền bắt hoặc là hình phạt. Cho nên, chỉ cần cái gì đi không làm, bọn họ giám thị thời gian càng lâu, càng sẽ rõ ràng phát hiện, Kim Dương chỉ là một phổ thông học sinh cấp ba, cùng cái gì thần bí tổ chức một điểm quan hệ cũng không có. Tương phản, nếu ta nhắm vào chuyện này làm cái gì, lưu lại sơ

hở, mới sẽ chứng thực hãn hiềm nghi, bọn họ cũng liền có lý do làm ra tiền thêm một bước thăm vấn cùng điều tra."

Đậu Hà Lan gật gật đầu, nói:"Cho nên, này thuộc về làm nhiều sai nhiều tình huống, phóng mặc kệ ngược lại là lựa chọn tốt nhất sao?"

Dung Viễn gật gật đầu, nhưng hãn trong lòng cũng không cảm giác thoải mái.

Bởi vì hãn biết, ở chuyện này, bảo hộ Kim Dương, trên thực tế cũng không phải hãn kế hoạch hoặc năng lực, hãn là mang đến nguy hiểm cùng phiền toái người kia, cấp Kim Dương cung cấp che chở, là hãn bối cảnh cùng hãn gia nhân thân phận. Nếu Kim Dương thật chỉ là một phổ thông học sinh trung học, có lẽ lúc này đã tao ngộ càng tàn khốc tình cảnh.

Vừa mới bắt đầu biết Kim Dương bị giám thị thời điểm, Dung Viễn hơi kém liền làm ra đem kia vài giám thị giả tất cả đều xử lý xúc động, may mắn tại như vậy làm phía trước, hãn đúng lúc tỉnh ngộ lại đây, nhận thức đến loại này thực hiện trừ chân chính khiến Kim Dương vạn kiếp bất phục, nhảy vào Hoàng Hà cũng tẩy không sạch hiềm nghi bên ngoài, không có bất cứ tác dụng.

Chuyện này cũng cấp Dung Viễn đề tỉnh. Hãn ý thức được cứ việc chính mình hiện tại tay cầm [công đức bộ], hãn có thể hồi đoái đến siêu việt thế giới mấy trăm năm khoa học kỹ thuật trình độ các loại đạo cụ, có thể dễ dàng cướp lấy trên địa cầu bất luận kẻ nào sinh mệnh, có thể nhảy ra địa cầu đi thăm dò càng xa xôi vũ trụ... Nhưng hãn lại vẫn là nhỏ yếu mà vô lực .

Nếu hãn thi lấy từ, sẽ có vô số người mang ơn; Nếu hãn thi lấy ác, thì có thể khiến đại địa thi hoành khắp nơi, nhưng hãn không thể thay đổi nhân tâm. Hãn không sợ vu cùng bất luận kẻ nào mở ra chiến tranh, lại không

cách nào thông qua chiến đấu khiến chính mình quan tâm nhân an toàn, khỏe mạnh, hạnh phúc.

Cứ việc một lần lại một lần nhắc nhở chính mình muốn cẩn thận, phải bình tĩnh, thế nhưng một chút, hắn vẫn là bị loại này không gì không làm được cảm giác hủ thực chính mình lý trí. Mấy ngày nay ý lại, hắn dần dần trở nên cuồng vọng, bắt đầu khinh thị mọi người, bắt đầu mê thất chính mình.

Hắn cố tình làm vậy, coi rẻ hết thủy quy tắc, nhưng chỉ muốn sinh sống ở trong xã hội này, tuyệt đối tự do chính là không có khả năng tồn tại . Nhân không có khả năng sinh hoạt tại hoàn toàn không có quy tắc xã hội bên trong, bằng không mà nói, cho dù hắn chính mình có được tránh cho bị hấn giẫm lên quy tắc gây thương tích hại lực lượng, cũng vô pháp ngăn cản bọn họ đem đầu mâu nhắm ngay người khác.

Dung Viễn từ trên giá sách rút ra một Notebook, tùy tay lật ra, mặt trên là rậm rạp dày đặc các loại con số cùng ký hiệu -- đây là hắn dùng chính mình thiết kế tiếng lóng viết xuống kế hoạch thư. Nguyên bản bước tiếp theo kế hoạch, hắn là chuẩn bị bắt đầu công bố một ít chính phủ cao quan nhân viên quan trọng xấu xa, đầu Hà Lan đã góp nhặt rất nhiều phương diện này tư liệu, nếu này mấy tư liệu công bố, có thể dễ dàng hất lên Đường quốc đại chấn động.

Dung Viễn lật xem một lần. Notebook bên trong không riêng viết bản kế hoạch của hắn, còn có bình thường đủ loại vụn vặt ý tưởng. Hắn đem bản tử lấy đến phòng bếp,"Lạch cạch" Một chút châm lên bật lửa, nhìn ngọn lửa nhanh chóng mà im lặng liếm láp trang sách, màu trắng sương khói xông ra, đợi đến hơn phân nửa trang sách đều bị ngọn lửa thôn phệ về sau, hắn mới đưa Notebook ném vào một inox trong chậu, vẫn nhìn nó thiêu đốt hầu như không còn.

...

"Buổi sáng tốt lành, Dung Viễn."

Dung Viễn vừa đến trong ban, Tiêu Tiêu tựa như sau đầu có mắt như vậy quay đầu cùng hân cười chào hỏi.

"Sớm." Dung Viễn thản nhiên đáp một câu, không lạnh không nóng, liền cùng đối với mặt khác đồng học một dạng.

Cái này đối thành Tiêu Tiêu sửng sốt một chút. Gần nhất trong khoảng thời gian này Dung Viễn đối với cùng nàng nói chuyện -- hoặc là nói bị đùa giỡn chuyện này đều ôm hoàn toàn cảnh giác, như là tùy thời chuẩn bị dự phòng nàng âm mưu quỷ kế như vậy, chưa từng có như vậy bình thản thời điểm. Đột nhiên như vậy biến đổi, ngược lại khiến nàng cảm giác không biết làm sao.

"Như thế nào, người cùng Tiêu Tiêu giải hòa sao?" Nghỉ trưa thời điểm, trong ban đại bộ phận học sinh đều đi ăn cơm, Kim Dương liền dựa vào lại đây hỏi.

"Chưa từng xảy ra xung đột, từ đâu đến giải hòa?" Dung Viễn nhún nhún vai, nói:"Ta chính là... Nghĩ thông suốt một vài sự."

"Chuyện gì? Để ý chia sẻ một chút sao?" Kim Dương ghé sát vào mở to hai mắt, cố ý làm hảo kì biểu tình.

Dung Viễn đem đầu của hân đẩy xa, nghĩ nghĩ nói:"Đại khái chính là... Địch bất động ta bất động, không thể để người thăm dò hư thực đi !"

Quyết định ăn nấp "Quạ đen" thời điểm, Dung Viễn đồng thời cũng tưởng rõ ràng ứng đối Tiêu Tiêu phương pháp. Nàng đột nhiên xuất hiện, giống như cái gì cũng biết, lại trừ một ít ám chỉ bên ngoài không có mặt khác động tác, hoặc là bởi vì nàng cùng nàng sau lưng nhân còn không xác định hân là hay không đã có được [công đức bộ] đang tại thử, hân nếu ra tay ngược lại đối diện bọn họ ý nguyện; Hoặc là bọn họ đã biết hân là [

công đức bộ] khế ước giả, lại bởi vì không rõ ràng hẳn trước mắt thực lực mà ném chuột sợ vỡ đồ, chung quy công đức thương thành bên trong rất nhiều thương phẩm thật là vượt quá bất luận kẻ nào tưởng tượng, lúc này hẳn nếu trước lượng ra con bài chưa lật, cũng liền chỉ dẫn đối phương nên như thế nào mưu đồ cùng trừ bị.

-- vì cái gì muốn như vậy kiêng kị nàng đâu? Hẳn đối với nàng hoàn toàn không biết gì cả thời điểm, nàng chẳng lẽ liền đối với chính mình hiểu rõ sao?

Dung Viễn hiện tại cảm giác, chính mình phía trước khẩn trương quá độ bộ dáng dứt khoát xuẩn tẻ ! loại này hắc lịch sử tất yếu vùi lấp !

"Cái gì? Đã bay lên đến địch nhân độ cao sao?" Kim Dương xắn tay áo, đâm cho khí thế hùng hổ:"Nói đi, muốn ca ca giúp người làm gì? Xông pha chiến đấu, không nói chơi !"

Dung Viễn bật cười, nói:"Vậy người buổi chiều giúp ta cùng Neal lão sư xin nghỉ, ta chỉ sợ là không có cách nào khác lại đi thượng vật lộn khóa ."

Chu Vân Trạch cùng Kim Dương cùng Dung Viễn thuyết minh chân thật thân phận, nhưng còn tại lấy "Alan • Neal" Chi danh tại trường học dạy học. Hẳn nói bởi vì tại phía trước trong nhiệm vụ đại ý thất thủ, hiện tại đang tại phóng nghỉ dài hạn trung, vừa lúc trường học công tác thoải mái thích ý thú vị, cho nên tại ngày nghỉ kết thúc tại liền tiếp tục ở bên này đợi . Nguyên bản Dung Viễn hai người đều tin lời hẳn, thị này cũng vừa là thầy vừa là bạn, hiện tại Dung Viễn biết hẳn cư nhiên là vì giám thị Kim Dương mới lưu lại nhất trung, rất khó lại lấy bình tĩnh tâm tính đi nhận hẳn "Chỉ bảo" . Hẳn cảm giác chính mình tại lên lớp thời điểm chỉ sợ sẽ nhịn không được một quyền đập bẹp kia trương đối trá mặt, dứt khoát liền tránh cho gặp mặt .

"Vì cái gì?" Kim Dương khó hiểu,"Người không phải cũng hiểu được vật lộn khóa đặc biệt có ý tứ sao? Lại nói, người muốn chính là đi, này khóa liền chỉ dư ta một học sinh, ta tìm ai đối luyện đi a?"

"Liền tính người nói như vậy... Ta cũng không có biện pháp a !" Dung Viễn xòe tay:"Tập huấn đội thông tri đã xuống dưới, ta này chủ nhật phía trước liền muốn đi b thị đưa tin đâu !"

"Nói như thế nào? Tam khoa đều cho phép tham gia sao?" Kim Dương vội vàng hỏi nói.

"Ân, đối." Dung Viễn khẳng định nói.

"Quá tốt !" Kim Dương hưng phấn mà vỗ bàn, so với hẳn chính mình đoạt giải còn muốn cao hứng.

Dung Viễn nói:"Bất quá có thể hay không chọn lựa đi tham gia quốc tế thi đấu còn không nhất định. Mấy năm trước quốc tế thi đua còn không cho phép cùng năm cùng một người tham gia bất đồng khoa thi đua, thế nhưng hai năm nay tại cùng loại trí nhớ thi đua như vậy thi đấu chương trình trung đã thả lỏng, nghe nói Đường quốc cùng quả hạch quốc đô đang tại tranh thủ tại mấy cái chủ yếu thi đua khoa thượng cũng thay đổi này quy tắc."

"Bất quá mặc kệ tham gia mấy cái khoa, người khẳng định không thành vấn đề !" Kim Dương tin tưởng mười phần nói.

Dung Viễn không chút nào khiêm tốn gật đầu:"Kia ngược lại là."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Chuyện Cũ

"Đích - đích - đích - đích -"

Ngăn ngủ tiếng cảnh báo nhớ tới, một nho nhỏ đèn đỏ càng không ngừng lấp lóe, nguyên bản chờ ở máy móc chung quanh tùy ý nói chuyện phiếm mấy người đồng thời sắc mặt đại biến.

"Đây là có chuyện gì?" Thư Khởi hỏi. Hãn vừa cầm điện thoại cùng kiểm tra đo lường khí nổi tiếp lên, liền vang lên loại này tiếng cảnh báo, tưởng cũng biết không phải cái gì hảo sự.

Hà Hân lẩm bẩm nói: "Bị xâm nhập ..."

Đứng ở bên người nàng Thiệu Bảo Nhi sắc mặt đối đối, cầm di động thủ lạng lẽ hướng sau lưng rút một chút.

Canh giữ ở kiểm tra đo lường khí phía trước nam nhân hơn bốn mươi tuổi, hình dung qua loa mà suy sút. Hãn hữu khí vô lực nói: "Ân, chính là như vậy, di động của người bị quạ đen xâm nhập qua... Chúng ta kiểm tra sở hữu từng hư hư thực thực bị quạ đen xâm nhập qua điện tử dụng cụ, trải qua mấy trăm vạn lần đối lập về sau, phát hiện này mấy máy móc trung đều có một đoạn ngắn số hiệu phát sinh rất nhỏ biến hóa -- đừng hỏi chúng ta như thế nào phát hiện, nói người cũng không hiểu -- trọng điểm là, hiện tại loại này biến hóa, cũng tại di động của người trình tự bên trong xuất hiện, có thể cho rằng này bộ di động bị quạ đen thành công xâm nhập qua. Người không tiết lộ cái gì trọng yếu tin tức đi?"

Thư Khởi lắc đầu nói: "Không có, ta chỉ đánh qua hai lần ân cần thăm hỏi tính điện thoại."

"Kia hoàn hảo. Người khác di động đâu? Cũng cho ta một khối kiểm tra dưới." Suy sút nam nhân vươn tay đến, Giang Tuyền đám người đều lập tức lấy di động ra buông xuống, chỉ có Thiệu Bảo Nhi chần chờ chớp mắt.

Ở đây đều là người nào? Liên tính bề ngoài tối không đáng tin suy sút nam nhân, này sức quan sát chi sâu sắc cũng không phải thường nhân có khả năng cùng . Mọi người lập tức nhìn về phía Thiệu Bảo Nhi, Thư Khởi hỏi: "Bảo nhi, làm sao?"

"Ta... Ta khả năng... Nói không nên nói lời nói..." Thiệu Bảo Nhi ngậm nước mắt, sắp khóc nói.

"Sao thế này?" Mọi người lập tức khẩn trương lên.

Thư Khởi nhăn lại mi, như có đăm chiêu đánh giá Thiệu Bảo Nhi.

...

"Đến bên kia về sau chú ý thân thể, đúng hạn ăn cơm, phải chú ý dinh dưỡng phối hợp, ăn nhiều hoa quả rau dưa, đừng ăn kia vài rác rưởi thực phẩm. Vạn nhất sinh bệnh đừng cậy mạnh, cũng đừng chính mình lung tung uống thuốc, muốn lập tức đi tìm lão sư cùng thầy thuốc. Này hai ngày thiên lãnh, nếu là ký túc xá bên trong cảm giác lãnh, liền nhiều mua hai giường chăn. Buổi tối ngủ đừng mở cửa sổ hộ, cũng đừng thức đêm, nếu là học được rất vất vả, liền thích hợp buông tay một hai môn, đừng đem chính mình bức bách thật chặt . Người này niên kỉ, hay là nên hảo hảo chơi thời điểm..."

Trịnh Di Nhu kéo Dung Viễn nói liên miên căn nhắc nói, Dung Viễn liền tiếp gật đầu nhận lời. Bên cạnh Kim Dương tại nàng mụ sau lưng làm

mặt quý, đối với hân hiện tại bị lỗi nhai chưa xong tình cảnh tỏ vẻ sung sướng khi người gặp họa.

Dung Viễn hiện tại xuất phát đi b thị tham gia quốc gia tập huấn đội tập trung huấn luyện, Kim Dương mù mù Trịnh Di Nhu mang theo Kim Dương đến sân bay đến cho hân tiễn đưa, Chu Vân Trạch cũng cùng bọn họ cùng nhau đến, trừ đó ra còn có trường học hiệu trưởng cùng giáo vụ chủ nhiệm. Mặt khác, cứ việc Dung Viễn mấy lần tỏ vẻ căn bản không cần, nhưng hân chủ nhiệm lớp vẫn là sẽ cùng hân cùng nhau ngồi máy bay đến b thị, nhìn hân dần xếp hảo về sau mới sẽ trở về.

"Vạn nhất tiền không đủ, liền cho ta cùng người Kim thúc thúc gọi điện thoại, biết sao? Ta phía trước đưa cho người số điện thoại đều thu hảo sao? Còn có, nếu là có chuyện gì chính người xử lý không được, liền cho bọn họ gọi điện thoại, ta đã trước tiên cùng bọn họ chào hỏi, đều là chính mình trong nhà nhân, không cần câu nệ." Mắt thấy sắp đến kiểm phiếu hết hạn thời gian, sân bay bên trong đã vang lên mấy lần thúc giục hành khách kiểm phiếu đăng ký radio, Trịnh Di Nhu mới lấy những lời này làm kết cục.

"Lời muốn nói đều bị mẹ ta nói xong, ta liền chúc người thuận buồm xuôi gió, thắng lợi trở về đi !" Kim Dương cười dùng quyền đầu chùy chùy Dung Viễn ngực, nói như vậy.

"Ân, tất yếu ." Dung Viễn bình tĩnh nói.

Trường học lãnh đạo liền dặn hân muốn nắm chắc cơ hội, cố gắng học tập, tranh thủ lấy đến càng tốt thành tích. Chu Vân Trạch cũng là không sai biệt lắm mà nói, Dung Viễn vẽ mặt lãnh đạm nghe xong, hơi gật đầu liền tính cáo biệt .

Nhìn theo chủ nhiệm lớp cùng Dung Viễn từ cửa kiểm phiếu đi vào, mọi người rời đi sân bay. Trịnh Di Nhu lái xe, Chu Vân Trạch cùng Kim Dương ngồi ở sau tòa.

"Ta như thế nào thấy, ta giống như bị đáng ghét đâu?" Chu Vân Trạch nhớ tới vừa rồi Dung Viễn cố ý tránh đi hẳn thực hiện hành động, sờ mũi nói.

Kim Dương cũng là như vậy cảm giác.

"Không thể nào? Tiểu Viễn kia hài tử vẫn như vậy, ngoại lãnh nội nhiệt ." Trịnh Di Nhu ở phía trước nói,"Vân Trạch người đừng để ở trong lòng, chỗ thời gian lâu người liền biết, Tiểu Viễn thật là phi thường đặc biệt cũng phi thường thiện lương hảo hài tử."

"Nói cũng phải. bất quá hẳn nhìn là không dễ tiếp cận tính cách, duy độc cùng Dương Dương quan hệ đặc biệt hảo." Chu Vân Trạch hảo kỳ hỏi:"Chẳng lẽ là tính cách bù đắp nguyên nhân sao?"

Trịnh Di Nhu ha ha cười rộ lên, nói:"Này nha... Muốn theo mười mấy năm trước nói lên ."

...

Dung Viễn nhận thức Kim Dương là tại tiểu học, nhưng thực ra trường mầm non thời điểm, Kim Dương liền biết Dung Viễn .

Khi đó, bọn họ bởi vì nơi ở tại một học khu nội quan hệ, thượng trường mầm non là đồng một sở. Chỉ là khi đó, Kim Dương tại tiểu nhất ban, Dung Viễn tại tiểu tam ban.

Nhập học chỉ là thời gian rất ngắn, sở hữu lão sư đều đang nói, tam ban có quái tiểu hài tử.

Hắn rất thông minh, lão sư giáo qua gì đó chỉ cần một lần là có thể nhớ kỹ, họa họa đồ sắc viết con số đẳng bài tập ở nhà, đều hoàn toàn là hắn chính mình hoàn thành, hơn nữa một lần cũng không có bỏ qua. Đồng thời hắn rất quái gở, chưa bao giờ cùng mặt khác tiểu hài tử ngoạn, liền cùng

lão sư nói nói đều không nguyện ý, vừa mới bắt đầu còn có người hoài nghi hẳn khả năng là người câm. Nhưng thực ra nhấn rõ từng chữ rõ ràng, dùng từ chuẩn xác, thanh âm mềm mềm nhu nhu rất khả ái, nhưng chính là không muốn mở miệng. Hẳn có thể vẫn không nhúc nhích ngồi trên cả một ngày, xem nhân ánh mắt thậm chí khiến đại nhân đều cảm giác có chút kinh hoảng.

Kim Dương nghe lão sư nói, kia hài tử là được một loại gọi "Tự bế chứng" bệnh, nhưng cũng có lão sư nói, hẳn là thiên tài.

Tại có một lần, tam ban bọn nhỏ tại bên ngoài thượng hoạt động khóa thời điểm, Kim Dương trèo lên ghế, ghé vào trên cửa sổ, xa xa, liếc nhìn liền nhận ra cái kia "Quái tiểu hài tử" .

Khác hài tử đều tại lão sư dẫn dắt dưới ngoạ cùng loại lão ứng tróc tiểu kê như vậy trò chơi, lại hết lại nhảy thập phần vui vẻ, chỉ có một có chút nhỏ gầy hài tử ngồi ở một bên, cũng không thèm nhìn tới bọn họ, chỉ hết sức chuyên chú ngoạ trong tay Cửu Liên Hoàn. Kim Dương nhìn hẳn chỉ dùng một lát thời gian liền đem cái kia rất khó chơi đồ chơi toàn bộ giải khai, sau đó chụp vào cởi bỏ chụp vào cởi bỏ, như thế lặp lại thật nhiều lần, tiểu tiểu ngón tay nhanh chóng tại hoàn bộ cùng kết cấu ở giữa xuyên toa, giống như căn bản là không cần tự hỏi thời gian.

Nhỏ tuổi Kim Dương trong lòng tràn ngập tán thưởng. Chính hẳn cũng chơi qua cái loại này món đồ chơi, nhưng thường thường đùa nghịch thời gian rất lâu đều càng Giải Việt loạn, không có đầu mỗi buông tay, bình thường loại thời điểm này, hẳn ba ba sẽ đến giúp hẳn một phen... Nhưng hẳn ba ba giống như cũng không có này tiểu hài tử giải được mau a !

Tiểu Kim Dương vẫn cảm giác chính mình phụ thân chính là trên thế giới người lợi hại nhất, lúc này nhìn thấy nào đó tiểu hài tử cư nhiên có thể đem hẳn ba ba đánh bại, loại này rung động dứt khoát giống như là một lần nữa thành lập thế giới quan. Hẳn một chút khóa liền chạy đi ra ngoài tường

cùng đối phương nhận thức một chút, kết quả trên sân thể dục đã tìm không thấy cái kia tiểu hài tử cùng hắc Cửu Liên Hoàn .

Lại gặp mặt, chính là nửa năm về sau .

Có một lần, Kim Dương cha mẹ bởi vì lâm thời đều có sự, cũng không có an bài người đến tiếp hắc, hắc biến thành bị lưu lại cuối cùng tiểu hài tử. Bất quá lão sư cho hắc cầm tiểu điểm tâm ăn, còn thả rất nhiều món đồ chơi khiến hắc tùy tiện ngoạn, Kim Dương cũng không cảm giác kinh hoàng hoặc là cô đơn. Hắc hứng trí bừa bừa chơi một lát sau, bỗng nhiên thấy một rất đáng sợ lão gia gia từ cổng lớn đi vào đến.

Đó là một vô luận diện mạo vẫn là biểu tình đều có thể dọa khóc tiểu hài tử lão nhân. Hắc màu da rất hắc, trên mặt nếp nhăn rất sâu, giống như là khô héo vỏ cây. Hoa bạch tóc lại loạn lại bấn, má lõm vào, hai bên da xuống phía dưới buồng, khoe miệng gục xuống dưới, ánh mắt băng lãnh đáng sợ, như là mấy trăm năm cũng không có cười qua. Hắc trên người bộ vài kiện lại trường lại bấn quần áo, da bọc xương trong tay nắm một căn hắc hắc quái trượng, đi đường thời điểm bước chân bước được lại mau lại sắc bén, có loại nhiếp nhân khí thế.

-- dứt khoát chính là cố sự trung Tử Thần bộ đáng !

Tiểu Kim Dương sợ tới mức lập tức trốn đến phía sau cửa, cẩn thận dè chừng lộ ra tiểu đầu nhìn quanh. Sau đó hắc liền nhìn thấy cái kia gầy teo tiểu nam hài tử cách vách cách vách chạy đi ra, lưng tiểu túi sách đứng ở kia lão nhân trước mặt.

-- sẽ bị kia yêu quái ăn luôn sao?

Tiểu Kim Dương che miệng, kinh hồn táng đảm nhìn kia lão nhân dùng yêu quái xem đồ ăn đáng sợ trên ánh mắt dưới đánh giá "Đồ ăn" Liếc nhìn, sau đó không nói một lời xoay người liền đi. Tiểu nam hài theo ở phía sau, lão nhân đi được rất nhanh, hắc cùng thật sự cố hết sức, không cần

thận còn ngã sắp xuống . Nhưng phía trước người kia căn bản không có xoay người lại chờ một chút hoặc là đem hân nâng dậy đến, hân cũng không khóc, không nói một tiếng bò lên chạy bước nhỏ đuổi theo đi.

Tiểu Kim Dương nhìn xem ngốc. Nhỏ tuổi hân không biết kia trong nháy mắt chính mình trong lòng là cái gì cảm thụ, hân trào ngược, chỉ cảm thấy rất khó chịu... Rất khó chịu... So cảm mạo phát sốt thời điểm càng khó chịu, so chích thời điểm càng đau, so với hân mù mù buộc hân ăn kia vài được còn khổ.

Hơn mười phút về sau, Kim Bách rốt cuộc kết thúc đỉnh đầu công tác tới đón Kim Dương. Vừa thấy mặt, hân nghiêm túc trên mặt liền lộ ra ngốc ba ba tươi cười, một tay đem nhào lại đây Kim Dương ôm lấy đến, còn khiến hân cười ở chính mình trên cổ.

Kim Dương không có giống phía trước như vậy hoan hô, mà là không nói một tiếng ôm chặt ba ba đầu.

"Làm sao bảo bảo? Ba ba muộn như vậy tới đón người, kinh hoảng ?" Kim Bách ôn nhu hỏi nói.

"Không phải !" Kim Dương ôm chặt hân, không biết nên hình dung như thế nào chính mình cảm thụ, một lát sau, hân muộn thanh khó chịu nói:"Ba ba ta yêu người."

Nhi tử thành linh đến một câu khiến Kim Bách chinh trái tim đều mềm hóa, hân vạn phần quý trọng nói:"Ba ba cũng yêu người, bảo bối !"

Kim Dương cảm giác chính mình tâm rốt cuộc chứng thực, cái loại này mạc danh khó chịu cảm giác tiêu tán một ít.

Tại kia về sau, Kim Dương đối "Quái tiểu hài tử" Liền nhiều vài phần chú ý, hân biết hân gọi Dung Viễn, cũng biết hân luôn luôn đều là độc lai độc vãng, không tham gia bất cứ tập thể hoạt động ; Còn biết hân bao giờ

cũng tại trong ban lưu đến cuối cùng, cái kia đáng sợ lão gia gia mới sẽ tới đón đi hẳn.

Giữa tiểu hài tử từ nhỏ liền có mặc danh so đấu, đối trường mầm non hài tử đến nói, có thể cái thứ nhất bị gia trưởng tiếp đi là kiện phi thường kiêu ngạo sự. Vì thế, các cha mẹ cũng thường xuyên vì ai xếp hạng tại cái thứ nhất tiếp hài tử mà tranh đấu gay gắt. Như vậy tưởng đương nhiên, tổng bị lưu lại cuối cùng hài tử thoát nhìn cũng rất đáng thương.

Có một lần, vừa lúc bọn họ đều tại bên ngoài hoạt động, Kim Dương liền tưởng muốn cùng đối phương giao bằng hữu. Kết quả hẳn còn không có đi qua, liền thấy mấy cái lại cao lại béo tiểu nam hài vây quanh Dung Viễn, đem hẳn đẩy ngã, giễu cợt hẳn là không ba không mẹ hài tử. Kim Dương nhìn thấy Dung Viễn giống như bị dọa đến như vậy ngốc ngốc chớp mắt, chậm rì đứng lên, vỗ vỗ trên người thổ, sau đó phụ thân cầm lấy chính mình tiểu băng ghế, im lặng mà không chút do dự hướng tới đối diện béo nam hài đập xuống !

Béo nam hài ngồi bệt xuống đất. Tiểu băng ghế là plastic, cũng không tính trọng, nhưng nện ở trên mặt vẫn là rất đau, đối phương cái loại này khí thế càng là sợ hãi. Béo nam hài "Oa" một tiếng khóc lớn lên.

Dung Viễn không hề xúc động, hẳn mang theo tiểu băng ghế đem còn lại mấy cái la hét muốn "Cáo lão sư / ba ba / mẹ mẹ" tiểu hài tử lần lượt tấu một lần, đem bọn họ tất cả đều đánh khóc. Sau đó thừa dịp lão sư còn chưa lại đây, lại quay đầu từ cái thứ nhất bắt đầu tấu một vòng.

-- rõ ràng so với kia chút hài tử muốn nhỏ gầy hơn nhiều, nhưng kia một khắc, thật liền cùng Đại Ma Vương như vậy a !

Nhận thức đến này tiểu băng hữu cư nhiên như vậy đáng sợ, tiểu Kim Dương khiếp đảm . Hẳn chân trở về thu thu, nghĩ: Giao bằng hữu sự, vẫn là... Vẫn là lần sau nói sau đi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Quen Biết

Mỗi một lần đều tưởng tiếp theo, kết quả này "Tiếp theo", liền vẫn kéo dài đến thượng tiểu học thời điểm.

Một lần, trường học tổ chức bọn họ nhìn phổ cập khoa học điện ảnh, Kim Dương tại lão sư chỉ huy dưới tìm đến chính mình chỗ ngồi, trèo lên ngồi hảo, hai tay quy củ đặt ở chính mình trên đầu gối chờ điện ảnh bắt đầu diễn, bỗng nhiên cảm giác sau lưng có người thống hãn một chút.

Hắn vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy Dung Viễn đứng ở hắn mặt sau, lông xù đầu chỉ so ghế ngồi chỗ tựa lưng cao một chút, nhưng kia chúng không ai bì nổi khí thế lại một điểm không kém. Nhìn thấy hắn cặp kia đen nhánh ánh mắt nhìn chăm chăm chính mình, tiểu Kim Dương nháy mắt nghĩ lại tới này vài năm sở hữu bị hắn tấu được khóc rống chảy nước mắt tiểu hài tử, bặt rợn rợn một chút, hai tay tiểu miêu như vậy trảo lưng ghế dựa, chỉ lộ ra một đôi hắc bạch phân minh mắt to, nhỏ giọng hỏi: "Thế nào... Làm sao?"

"Này nọ mất, giúp ta nhớ một chút." Tiểu Dung Viễn vành mặt hất hàm sai khiến nói.

"A? A... Nga." Kim Dương cúi đầu nhìn một chỗ, phát hiện tại chính mình chỗ ngồi phía dưới điệu một tiểu cá heo, đây là bọn họ vào sân thời điểm công tác nhân viên miễn phí phân phát, từng hài tử đều có một. Kim Dương bò xuống chỗ ngồi, nhấc lên đến kiểm mũi chân đưa cho Dung Viễn.

Dung Viễn lấy qua, nhìn thoáng qua, sau đó hỏi hần:"Tiểu hài tử, người gọi cái gì?"

"Kim Dương, người có thể bảo ta Dương Dương." Kim Dương nhỏ giọng nói.

"Nga, ta là Dung Viễn." Dung Viễn nói xong, đứng nhìn hần một lát, như là còn có cái gì lời muốn nói, nhưng một lát sau sau, hần không nói một lời xoay người rời đi.

"Ai..." Kim Dương vội vàng kêu một tiếng.

Dung Viễn quay đầu nhìn hần, không nói lời nào.

Kim Dương ghé vào trên ghế, có chút không hài lòng nói:"Ta bang người, người muốn nói cảm ơn."

Dung Viễn băng lãnh ánh mắt theo dõi hần nhìn một hồi lâu, xem Kim Dương cho rằng Dung Viễn muốn đánh hần thời điểm, Dung Viễn rất trịnh trọng nói một tiếng:"Cảm ơn."

"Nga, không cần cảm tạ." Kim Dương phản xạ có điều kiện nói.

Dung Viễn theo dõi hần ánh mắt hỏi hần:"Nếu người muốn nói 'Không cần cảm tạ', vì cái gì lại nhất định muốn ta nói 'Cảm ơn' ?"

"Đúng nga, vì cái gì?" Kim Dương ngây ngẩn cả người. Dung Viễn đi xa về sau, hần còn đang suy nghĩ vấn đề này.

Bên cạnh tiểu băng hữu chọc a chọc hần, kính nể nói:"Dương Dương, người lá gan hảo đại nga, chúng ta cũng không dám cùng người kia nói chuyện."

"Đúng vậy đúng vậy, hần thoát nhìn liền hảo dọa người !"

"Ta lần trước còn nhìn thấy hắc đem một ba năm cấp nam sinh đều cấp đánh khóc đau ! hắc khả hung !"

Các tiểu băng hữu lú ra lú rú liệt kê từng cái cái kia đáng sợ tiểu hài tử chiến đấu sử, Kim Dương mờ mịt nghe, trong lòng cảm giác... Cũng không phải như vậy đáng sợ a ! rõ ràng là rất nói đạo lý, cũng rất... Rất có ý tưởng một tiểu băng hữu a !

Về nhà về sau, Kim Dương tìm hắc ba ba hỏi vấn đề này:"Ba ba ba ba, vì cái gì tại được đến giúp thời điểm, một bên muốn nói 'Cám ơn', một bên lại muốn nói 'Không cần cảm tạ' đâu?"

Kim Bách sờ nhi tử tiểu đầu nói:"Đây là bởi vì, người muốn là không nói cảm ơn, người khác sẽ cho rằng người là không hiểu lễ phép tiểu băng hữu, về sau liền không với người cùng nhau chơi a !"

Vì thế đến trường về sau, Kim Dương tìm đến Dung Viễn, trình trọng kì sự thuật lại Kim Bách mà nói. Kết quả Dung Viễn nghe xong về sau, không cần nghĩ ngợi nói:"Chỉ là bởi vì không có nói một câu 'Cám ơn' liền không với người chơi nói, như vậy tiểu băng hữu, người lại vì cái gì muốn cùng hắc cùng nhau ngoạn đâu?"

Kim Dương ngốc, giống như... Cũng rất có đạo lý bộ đáng a !

Lại về nhà lấy kinh, Kim Bách nhìn nhi tử thiên chân mà mê hoặc tiểu nhân thần, đem hắc ôm vào trong ngực nói:"Thế nhưng a Dương Dương, người ngẫm lại xem, người vừa nhận thức một tiểu băng hữu, hắc không biết người là người thế nào, người cũng không biết hắc là người thế nào, nếu lúc này người phát hiện hắc không hiểu lễ phép lại không yêu giảng vệ sinh, có phải hay không liền không tưởng cùng hắc chơi a? Khác tiểu băng hữu cũng là như vậy . Cho nên nhận đến giúp thời điểm nói một câu 'Cám ơn', này không chỉ là một loại lễ phép, cũng tỏ vẻ người biết người này hảo ý, đem hắc đối với người giúp đặt ở trong lòng. Đối phương lại nói một câu

'Không cần cảm tạ', đây là hản lễ phép. Giữa người với người liên hệ, chính là như vậy nhất điểm nhất điểm tại chi tiết trung gia tăng ."

Này đoạn lời có điểm phức tạp, Kim Dương dứt quãng cùng Dung Viễn lập lại vài câu ảnh hưởng tương đối khắc sâu mà nói:"Không nói cảm ơn tiểu bằng hữu, chính là không hiểu lễ phép, không nói vệ sinh, mọi người sẽ không nghĩ với người chơi."

"Hừ, một đám ngu ngốc, chơi hay không tùy." Dung Viễn rất không thèm để ý nói.

Vài lần lui tới về sau, hai người dần dần trở nên quen thuộc . Bởi vì này sự kiện, Kim Dương làm "Duy nhất có thể cùng Dung Viễn nói thượng nói tiểu hài tử", tại các đồng bọn trung gian rất là thụ một trận sùng bái.

Cùng vẫn bị gia trưởng tiếp đưa Kim Dương bất đồng, Dung Viễn từ tiểu học bắt đầu, chính là chính mình lưng tiểu trên túi sách học hoặc là về nhà . Kim Dương rất nhanh liền quên cái kia từng kinh hồng thoáng nhìn dưới gặp qua lão gia gia, mãi cho đến kỳ trung gia trưởng sẽ thời điểm, cái kia lão nhân chống quả trượng khí thế hùng hổ từ Kim Dương trước mặt đi qua, vài năm qua đi hản càng thêm thương lão cũng càng thêm đáng sợ, dọa khóc một đường tiểu bằng hữu.

Ngày hôm sau Kim Dương hỏi Dung Viễn:"Tiểu Viễn, cái kia lão gia gia là ai a?" -- tại Kim Dương cố gắng dưới, Dung Viễn cứ việc rất khinh bỉ nhưng rốt cuộc vẫn là đồng ý Kim Dương có thể như vậy xưng hô hản, đây thật là một hồi vượt mọi khó khăn gian khổ chiến đấu !

"Ta thúc gia gia." Dung Viễn nói.

Kim Dương nâng tiểu đầu suy nghĩ nửa ngày vẫn là không nghĩ ra "Thúc gia gia" Là một loại nào xưng hô -- là thúc thúc gia gia sao? Tưởng không rõ dứt khoát không tưởng, hản thở dài nói:"Cái kia lão gia gia thật đáng sợ a !"

"Có sao?" Dung Viễn từ tiểu nhìn thấy đại, ngược lại là chưa từng có như vậy cảm giác.

"A !" Kim Dương bỗng nhiên hai tay che miệng lại rầu rĩ nói:"Ta quên, không thể tại nhân sau lưng nói nói bậy ! Tiểu Viễn người đem lời nói vừa rồi quên mất quên mất !"

"Ân, đã muốn quên !" Dung Viễn gật đầu nói.

"Gạt người !" Kim Dương phồng miệng nói:"Nào có nhanh như vậy liền quên !"

Dung Viễn không nói gì, dứt khoát không nói.

Qua một hồi, Kim Dương lại nhin không được thấu lại đây, nhỏ giọng hỏi:"Tiểu Viễn, người sinh khí sao?"

"Không có."

"Người... Có phải hay không thực thích cái kia lão gia gia a?" Hãn thấp thỏm hỏi.

Dung Viễn lắc đầu, thẳng thắn nói:"Không thích." Hãn có thích đồ ăn, có thích nhan sắc, có thích thư, nhưng giữa người với người, hãn chưa từng có sinh ra qua loại này cảm xúc. Hãn cùng thúc gia gia ở giữa, chỉ là sinh tồn cùng ý lại quan hệ.

Kim Dương nhẹ nhàng thở ra, sau đó lại hảo kỳ hỏi:"Không thích, vì cái gì còn khiến hãn đến cho người hợp phụ huynh đâu?"

Dung Viễn trầm mặc một lát, nói:"Bởi vì không có người khác có thể dựa vào ."

Tiểu Kim Dương nghe không hiểu. Hãn có rất nhiều thân nhân, từng cái thân nhân đều rất thương hãn; Hãn còn có rất nhiều tuy rằng không có

huyết thống quan hệ nhưng đều rất thương yêu hẳn thúc thúc a di, cho nên không thể lý giải chỉ có một người có thể dựa vào là một loại nào tình cảnh. Hẳn hỏi:"Vậy người ba ba mụ mụ đâu?"

"Ta không có ba ba mụ mụ." Dung Viễn chán ghét nói.

"Làm sao có khả năng?" Kim Dương phản bác, nói:"Từng cái tiểu hài tử đều có ba ba mụ mụ, bằng không người từ nơi nào sinh ra đến đâu?"

Dung Viễn nhớ tới phía trước nghe qua một cổ sự, chăm chú nói:"Ta liền không có ba ba mụ mụ, ta là từ Đào tử lý sinh ra đến. Thúc gia gia ở trong sông nhặt được một Đại Đào Tử, bổ ra về sau, bên trong chính là ta."

-- có lẽ là hẳn nói chuyện thái độ rất chăm chú rất khẳng định, này vùng về nói dối vẫn lừa gạt Kim Dương chinh chinh năm năm, mãi cho đến hẳn bắt đầu thượng sinh lý khóa thời điểm, hẳn đều rất tin không nghi ngờ cho rằng có chút tiểu hài tử là mụ mụ sinh ra đến, có chút tiểu hài tử là Đại Đào Tử sinh ra đến. Có tác dụng trong thời gian hạn định như thế chi trường, cũng khả năng cùng từng cái nghe qua hẳn loại này thuyết pháp đại nhân đều cười ha ha không đi sửa đúng có liên quan, cho đến ngày nay, thân thích bằng hữu ở giữa vừa nhắc tới cái này chuyện cũ, vẫn là sẽ ôm bụng cười cười to một trận.

Kim Dương tại trường học là rất được hoan nghênh tiểu hài tử, nhưng có lẽ là vì bị thụ lão sư sủng ái cùng nữ sinh thích, có chút nam sinh cũng rất đáng ghét hẳn.

Trường học mùa hạ đại hội thể dục thể thao thượng, Kim Dương bang lão sư đem ủng hộ cổ gắng tiểu cờ màu cấp trong ban đồng học một người phát một, phát hoàn sau gặp còn dư mấy cái, vừa lúc nhìn thấy Dung Viễn một người đứng ở góc hẻo lánh, liền tưởng quá khứ cho hẳn đưa một, sau đó mấy cái bình thường không quá phản ứng hẳn nam sinh ngăn lại hẳn nói:"Kim Dương, lão sư khiến chúng ta đi chuyển chút đồ lại đây."

Kim Dương không có nghi ngờ khác, cảm giác vẫn là trong ban sự trọng yếu, nói:"Ân, hảo, chúng ta đi thôi."

Bên kia Dung Viễn đã nhìn qua, Kim Dương cùng hắc phát phát tay, lộ ra một đại đại tươi cười, sau đó cùng mấy cái nam sinh rời đi.

Sau đó Kim Dương bị bọn họ đưa đến một chưa từng có đi qua Tiểu Lô bên trong tầng hầm ngầm bên trong, tại Kim Dương trái phải nhìn quanh tìm lão sư thân ảnh khi, mấy cái nam sinh dùng lực đẩy hắc một phen, đem hắc đẩy đến dưới đất, có người còn đá hắc một cước, mắng:"Đáng ghét quỷ ! quỷ nịnh hót ! lão sư theo đuôi ! người liền tại nơi này đợi đi, ta xem ai có thể tìm đến người !"

Mấy người hi hi ha ha chạy ra,"Bang đương" Một tiếng đem tầng hầm ngầm trên khóa cửa, còn tại bên ngoài hô:"Ha ha ha... Xứng đáng ! đáng ghét quỷ ! buổi tối bị quỷ ăn luôn !"

Kim Dương ngồi dưới đất, xem xem chung quanh tối như mực, lại phá lại bản hoàn cảnh, kinh hoàng cực,"Oa" một tiếng khóc lên.

Kim Dương bị khóa địa phương này, là trường học cũ khu ký túc xá, kế hoạch qua đoạn thời gian liền muốn dỡ xuống xây mới lâu . Kim Dương khóc rất lâu, cũng không có một người đến.

Ngày đó chạng vạng, bão vào bờ, mưa to tầm tã.

Cũ khu ký túc xá vốn ngay tại chỗ thế hơi thấp, thêm lâu năm thiếu tu sửa, vách tường đều nứt ra vài đạo cái khe. Tại tiếng sấm cùng mưa to trong tiếng sợ tới mức run cầm cập tiểu Kim Dương bỗng nhiên nghe được rào rào lưu thủy thanh âm, nường xa xa mỏng manh ngọn đèn vừa thấy, trên vách tường phương hàng rào sắt ngăn cách cửa sổ nhỏ cùng trên tường cái khe bên trong, đều có đại lượng thủy rào rào chảy vào đến, không qua bao lâu liền ở trên mặt đất tích một tầng bao phủ mắt cá chân nước bẩn.

Tầng hầm ngầm bên trong chất chút cũ bàn ghế, Kim Dương bện rộn tay chân cùng sử dụng bò đến trên một cái bàn, nhìn kia mực nước càng ngày càng cao, bốn phía lại hắc lại lãnh, cây cối ở trong mưa gió phát ra đáng sợ tiếng vang, thường thường bổ ra thiên không thiểm điện tại trong phòng ném xuống quý mị bóng ma. Kim Dương xả cổ họng oa oa khóc lớn: "Ba ba -- mẹ mẹ --"

Mực nước dâng lên được càng ngày càng cao, dần dần bao phủ bàn, tăng tới Kim Dương ngực vị trí.

Thực ra nếu ở trên bàn lót ghế mà nói, hắc còn có thể lại dính được cao một ít. Nhưng lúc bò lên Kim Dương không có tưởng như vậy lâu dài, ghế đều chất đồng ở bàn phía dưới, lúc này đã bị thủy cấp hoàn toàn bao phủ. Hắc nào dám nhảy xuống đi tại tối như mực trong nước đem không biết ở địa phương nào ghế cấp vớt ra?

Kim Dương dựa vào vách tường, khủng hoảng cực, cuộc đời lần đầu tiên, ném đến tuyệt vọng cùng sợ hãi tư vị.

Bỗng nhiên một đạo quang từ bên ngoài lóe qua đi, tiếng mưa rơi trung mơ hồ nghe được có người tại kêu: "Dương Dương !"

"Ta ở trong này ! ta ở trong này ! cứu mạng a !" Kim Dương xả khăn khăn cổ họng hô.

Đèn pin quang xuyên thấu qua tầng hầm ngầm cửa sổ nhỏ chiếu vào, Dung Viễn ghé vào cửa sổ vừa thấy, liền thấy được khóc đầy mặt đỏ bừng ánh mắt sừng đỏ Kim Dương.

"Người đợi đã ! ta này liền cứu người đi ra !" Dung Viễn hô, sau đó chạy vào khu ký túc xá đi mở cửa, kết quả phát hiện đi thông tầng hầm ngầm toàn bộ thông đạo bị nước ngập, lộ ra hơn một nửa treo tại mặt trên thiết khóa, hắc không có chìa khóa, hơn nữa hắc còn không biết bơi lội.

Dung Viễn lại chạy về đi, cùng Kim Dương hô:"Người chờ, ta tìm người đến hỗ trợ !"

Mắt thấy hãn liền muốn rời đi, Kim Dương sợ cực, tê tâm liệt phế khóc kêu:"Không cần đi... Oa oa oa... Không cần lưu lại ta một người... Tiểu Viễn ! Tiểu Viễn ! không cần đi... Oa oa oa... Người đi ta sẽ bị ngập chết ..."

Dung Viễn tay cầm đèn pin hướng bên trong chiếu chiếu, thủy đã ngập đến Kim Dương bả vai địa phương, hãn dựa vào vách tường cố gắng kiểm mũi chân, duỗi cổ muốn ly mặt nước xa một chút. Chiếu sáng lượng đồng thời, Dung Viễn cũng nhìn thấy nam hài luôn luôn sáng sủa mắt to trung đơng đầy đối sinh cực nóng khát vọng cùng cường liệt sợ hãi.

Hãn trong nháy mắt cảm giác, nếu chính mình lúc này xoay người đi, cùng giết hãn không có phân biệt.

Dung Viễn nằm sấp xuống đến, từ lan can sắt trung đem bàn tay qua đi, nói:"Người lợi tới, giữ chặt tay của ta !"

Kim Dương lúc còn rất nhỏ có học qua bơi lội, hãn xem xem hắc hắc mặt nước, lại xem xem Dung Viễn thò lại đây tay, do dự một chút, cắn răng một cái, dùng lực đập một chút vách tường, hướng về chỗ ánh sáng bơi đi.

Tầng hầm ngầm cửa sổ khai thật sự cao, Kim Dương bơi qua thử hai lần vẫn là với không tới Dung Viễn tay, Dung Viễn kề sát vách tường cố gắng đem chính mình tay thò qua, rốt cuộc tại lần thứ ba thời điểm hai người bàn tay nắm nhau. Sau đó hãn hai tay cùng nhau dùng lực, ngạnh sinh sinh đem Kim Dương từ bên dưới kéo lên, khiến hãn cũng bắt lan can. Kim Dương dưới chân không có lực điểm, thời gian dài như vậy vừa một vừa đối lại sợ, sớm liền lấy hết thể lực, toàn dựa vào Dung Viễn gắp gao bắt lấy hãn mới không có rút xuống.

Dung Viễn đem đèn pin mặt gương hướng lên trên dùng thân thể cố định tại một bên, trông cậy vào có người nào đó nhìn thấy luồng sáng này sẽ tìm đến bọn họ. Mưa to từ đỉnh đầu vẫn tưới xuống đến, nước mưa ào ào từ hần bên cạnh chảy qua đổ vào tầng hầm ngầm bên trong. Hai cái hài tử dùng hết toàn thân khí lực bắt lấy đối phương, tại đây tận thể hắc ám cùng Thủy trạch trung, chỉ cảm thấy đối phương trên người mỏng manh một điểm ấm áp là trên đời này duy nhất dựa vào.

...

Đem xe đình tiến garage thời điểm, cố sự cũng đến kết cục. Trịnh Di Nhu nói:"Ngày đó buổi tối chúng ta tìm đứa nhỏ này đều nhanh tìm điên rồi, sau này có lão sư nhìn thấy trường học khu ký túc xá bên kia có luồng sáng, ôm một phần vạn hi vọng đi tìm, liền nhìn thấy bọn họ hai người một ở bên ngoài, một ở bên trong, nắm chặt, người đều sắp ngất, thủ còn không có buông ra. Khi đó, thủy đã ngập đến Dương Dương cổ nơi đó, chậm một chút nữa, thật đúng là không biết sẽ thế nào."

"Nguyên lai còn có như vậy chuyện cũ." Chu Vân Trạch cũng cảm thán nói:"Tuy rằng gặp nguy hiểm, nhưng đồng thời cũng gặp một như vậy hảo bằng hữu, cũng là một kiện chuyện may mắn."

"Đúng vậy." Trịnh Di Nhu trù mến sờ sờ Kim Dương mặt, nghĩ mà sợ nói:"Nếu là không có Tiểu Viễn, chỉ sợ của ta Dương Dương hiện tại cũng không ở."

Kim Dương mỉm cười thiếp thiếp nàng lòng bàn tay, ánh mắt ấm áp lại nhụ mộ, hần an ủi nói:"Mụ người yên tâm, ta tương lai còn muốn cho người cùng ba hơn trăm tuổi đại thọ đâu !"

"Ai nha, con ta chính là có thể nói !" Trịnh Di Nhu cao hứng ôm hần hôn một cái.

Kim Dương ôm nàng dựa vào một lát, tay phải trảo ngực. Nhắc tới chuyện cũ, mười năm trước từng màn phảng phất lại tại trước mắt, kịch liệt cảm xúc còn tại ngực rung chuyển, thật lâu không thể bình ổn.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Tập Huấn

Dung Viễn từ mơ mơ màng màng trung tình lại thời điểm, phảng phất còn đặt mình ở trong mộng kia phiến Thủy trạch trung, vô biên hắc ám cùng đầy trời tiếng mưa rơi bao vây lấy hắn, cũng không để người cảm giác sợ hãi, ngược lại ẩn ẩn có chút an tâm.

Hắn kéo xuống mắt tráo, trước mắt nhất thời đại phóng quang minh. Lại tháo xuống đầu đội thức tai nghe, mãi cabin hành khách nói liên miên nói nhỏ thanh âm nhất thời tràn ngập tại trong tai.

"Tình?" Ngồi ở hắn bên cạnh chủ nhiệm lớp Vương Hạo Quân quay đầu đến xem hắn, sau đó từ trước tòa chỗ tựa lưng buông xuống trước mặt hắn Tiểu Trác Tử, cho hắn thả một chén nước, nói: "Ta vừa cho người muốn ly nước sôi, vẫn là nhiệt, người uống một điểm. Phi cơ lập tức liền hạ xuống rồi."

"Ân." Dung Viễn trầm trầm lên tiếng, bưng lên nước uống hai ngụm, ánh mắt vẫn là mê hoặc, trên đầu ngủ được ngốc mao loạn kiêu.

Wang Hào Quân thuận tay giúp hắn đem tóc vuốt bình, hỏi: "Đi WC sao? Muốn đi mà nói phải nắm chặt."

Dung Viễn lắc đầu nói: "Không cần." Hắn buông xuống chén nước, dụi dụi mắt, đem đầu Hà Lan bluetooth tai nghe nhét vào lỗ tai bên trong, đầu Hà Lan cùng hắn bắt đầu hội báo trong khoảng thời gian này sưu tập đến tin tức cùng công đức biến hóa tình huống.

Một lát sau, tiếp viên hàng không lại đây thu đi trên mặt bàn đồ uống, lại nhẹ giọng thăm thì làm cho bọn họ đem bàn bản thu hồi đến, kiểm tra một chút dây an toàn. Nửa giờ sau, phi cơ đáp xuống b thị sân bay.

Sân bay bên ngoài, một dài gầy mặt mắt nhỏ, tướng mạo phổ thông nam nhân giơ một cái bảng, mặt trên viết "a thị: Vương Hạo Quân Dung Viễn" Vài chữ, xa xa thấy này dấu hiệu bài, Vương Hạo Quân cùng Dung Viễn đi qua, nói:"Người hảo, ta chính là Vương Hạo Quân, đây là Dung Viễn."

"Nga nga," Tuổi trẻ nam nhân lập tức buông xuống bài tử thò tay đến nắm,"Vương lão sư hảo ! dung đồng học hảo ! ta là thụ tổ ủy hội phái khiến tới đón hai vị Triệu Tường, bảo ta Tiểu Triệu là được. Xe liền chờ ở bên ngoài, hai vị đi theo ta."

Hắn trực tiếp thò tay muốn đem Dung Viễn hành lý tiếp nhận, Dung Viễn ánh mắt đảo qua nhìn thấy hắn đỉnh đầu "-5879", sững sốt một chút, tại hắn tới gần thời điểm theo bản năng liền một khuỷu tay đảo đi ra ngoài.

"Ai nha !" Triệu Tường kêu thảm thiết một tiếng, đổ ra sau ném xuống đất, ôm bụng nhe răng trợn mắt kêu to.

"Có ý định thương tổn Triệu Tường, công đức -105." Đậ Hà Lan nhắc nhở tùy theo mà đến.

Làm không rõ ràng trạng huống Vương Hạo Quân vội vàng đem Triệu Tường nâng dậy đến, một bên thay Dung Viễn giải vây nói:"Xin lỗi a, Tiểu Triệu. Đứa nhỏ này ở trên phi cơ ngủ mơ hồ, bây giờ còn không thanh tỉnh đâu ! người thế nào? Không có việc gì đi?"

Triệu Tường tại hắn nâng dưới mới hảo không dễ dàng đứng lên, che ngực miễn cưỡng cười một thoáng nói:"Ta không sao." -- không có việc gì mới là lạ, thực ra hắn đều nhanh đau chết, cũng không biết này tử hải tử như thế nào kinh nhi lớn như vậy.

"Không có việc gì liên hảo, không có việc gì liên hảo." Vương Hạo Quân liên tục nói, thực ra trong lòng có chút khinh bỉ Triệu Tường làm ra vẻ, trong mắt của hắn Dung Viễn chính là nhẹ nhàng đảo hắn một chút, đau khả năng là có điểm, nhưng biểu hiện khoa trương như vậy liền qua. Bất quá nhà mình hài tử nhà mình đau, hắn hồ mặt nhẹ nhàng băng quơ huấn Dung Viễn:"Dung Viễn, người như thế nào làm ? Còn chưa tỉnh lại sao? Còn không cấp Tiểu Triệu thúc thúc giải thích?"

Dung Viễn nhìn Triệu Tường nói:"Xin lỗi."

Triệu Tường nhìn hắn thanh lãnh như nước ánh mắt, có loại cả người đều bị xem thấu cảm giác, trong lòng không tự chủ được run rẩy. Bận rộn cười nói:"Không quan hệ, là ta không tốt, dọa đến người ."

Dung Viễn lại nhìn nhìn hắn đỉnh đầu kia hành con số, xác nhận là "-5879" . Tại kia hai người vừa đi vừa nói chuyện phiếm thời điểm, hắn cố ý thả chậm tốc độ lạc hậu vài bước, thấp giọng hỏi đệ đệ Hà Lan:"Đệ đệ Hà Lan, sao thế này? Trừng phạt ác nhân, ngược lại muốn trừ điểm sao?"

Đệ đệ Hà Lan nói:"[công đức bộ] mở ra tân quy tắc, hay không xem xét?"

"Niệm."

"Quy tắc mười lăm: Phụ công đức tại một vạn trở xuống làm ác giả, tại chưa xác nhận này ác hành tiền đề dưới khế ước giả tiến hành chế tài, đem dựa theo vô công đức giả tiêu chuẩn khấu trừ khế ước giả công đức trị."

Dung Viễn hỏi:"-- nói cách khác, phụ công đức trên vạn nhân, như thế nào làm chết đều được. Nếu tại một vạn trở xuống, ta liền phải trước điều tra ra hắn làm cái gì chuyện xấu?"

"Vâng." đệ đệ Hà Lan đáp.

Dung Viễn vừa mới bắt đầu có chút sinh khí, đối phó ác ôn còn cần như vậy bó tay bó chân, nhưng khi một lát sau, hắn có nghĩ thông suốt -- nếu không xác nhận đối phương ngã xuống đất làm cái gì, chỉ bằng mượn Thiên Nhân chứng kiến chính phụ công đức trị mà lung tung đánh giết, kia hắn cùng [công đức bộ] khôi lỗi có cái gì phân biệt? Lại nói, Thiên Nhân chứng kiến công đức trị, chính là tuyệt đối chính xác sao?

Có được [công đức bộ] cùng Thiên Nhân thời gian dài như vậy, Dung Viễn phát hiện,[công đức bộ] đối công đức trị tính toán phi thường máy móc cứng nhắc. Tỷ như có người làm rất nhiều hảo sự, sau đó bởi vì nào đó nguyên nhân giết chết một người khác, tại trên pháp luật hắn là có tội, đối một người khác thân hữu đến nói hắn tội không thể thứ, nhưng tại [công đức bộ] tính toán quy tắc trung, chính công đức nhiều, phụ công đức thiếu, gia tăng về sau, hắn vẫn là một công đức vi số dương hảo nhân. Tương phản, nếu có cá nhân làm rất nhiều chuyện xấu về sau thay đổi triệt để, bắt đầu làm việc thiện tích đức, nhưng hắn tại thiện đức hạnh có thể triệt tiêu phụ công đức phía trước, hắn liền vẫn là bị [công đức bộ] nhận định là phôi đản ác ôn.

"Đậu Hà Lan, toàn diện theo dõi người này." Dung Viễn thấp giọng nói.

"Vâng."

Tuy rằng không phải truy nã phạm trên danh sách nhân vật, nhưng năm sáu ngàn công đức trị tại trước mắt hoảng, tựa như thơm ngào ngạt đại đùi gà vẫn xoay a xoay, khiến Dung Viễn làm như không thấy phóng không ăn là không có khả năng . Chỉ là đã quyết định muốn buông tha "Quạ đen" Thân phận này, kia này ăn đùi gà phương pháp, liền muốn hắn lại nhìn tình huống hảo hảo quy hoạch một chút .

...

Tập huấn đội đưa tin trong đại sảnh, rộn ràng nhốn nháo chen hai mươi mấy cái chường mười tuổi hài tử, bên cạnh còn có bồi bọn họ đến gia trưởng hoặc là lão sư. Các đại nhân có vây quanh ở người phụ trách bên cạnh nói chuyện, có tại lẫn nhau khích lệ con nhà người ta cũng khoe ra chính mình hài tử. Mà kia vài các thanh thiếu niên có tại nghe ca, có tại nói chuyện, có đang chơi di động, còn có cư nhiên ở loại địa phương này đều giành giật từng giây đang làm đề. Dung Viễn cùng Vương Hạo Quân đẩy cửa tiến vào, tới gần cạnh cửa mấy người theo bản năng nhìn qua, sau đó liền tĩnh tĩnh. Lại sau đó, loại này im lặng như là có truyền nhiễm tính như vậy truyền khắp toàn bộ đại sảnh, vài người đều không rõ ràng cho lắm nhìn qua.

"Làm sao, khuê nữ?" Dung Viễn nghe được có gia trưởng nhỏ giọng hỏi một câu, hiển nhiên loại này đột ngột biến hóa khiến hắn có điểm sợ hãi.

Hắn nữ nhi đồng dạng nhỏ giọng nói:"Hắn chính là cái kia Dung Viễn..."

Tên này tại các gia trưởng trung gian hiển nhiên rất có độ nổi tiếng, một vài người lập tức ánh mắt sáng quắc nhìn qua, hơn nữa rất khó nói là thiện ý -- năm mươi thủ tứ tử lệ, khiến tụ tập ở trong này tất cả mọi người trở thành người cạnh tranh, mà vòng chung kết trung tổng phân đệ nhất Dung Viễn, không thể nghi ngờ là tối hung mãnh một chỉ chương ngại vật.

Tối quá phận là, này chỉ lão hổ còn bá đạo ngăn cản tại ba con đường thượng, đáng giận chỉ số bay lên đến tam tam thứ phương lần.

Vương Hạo Quân đối với loại này chú mục có vẻ phi thường hài lòng, hắn ho nhẹ một tiếng, ưỡn ngực ngẩng đầu, dương dương tự đắc mà dẫn dắt Dung Viễn đi đến phía trước, mất tự nhiên theo người phụ trách nói:"Ta học sinh là Dung Viễn, đến bên này đưa tin. Xin hỏi cần giải quyết cái gì thủ tục?"

Người phụ trách cầm một PDA xác nhận thân phận về sau, nói: "Trường học vừa đưa đi một đám ngoại quốc khách, phòng còn không có quét tước đi ra. Thỉnh tại đại sảnh tạm thời chờ một lát. An bài hảo về sau chúng ta sẽ thông tri ngài." Lại đem một tờ giấy chất bằng đưa cho Dung Viễn nói: "Người đem này trương biểu điền một chút, điền hoàn về sau giao cho ta."

Dung Viễn thế mới biết vì cái gì nơi này chờ nhiều như vậy nhân, hẳn tiếp nhận bằng bắt đầu điền. Vương Hạo Quân đến khách sạn bên trong nhìn nhìn trong phòng công trình tình huống, cùng Dung Viễn chào hỏi, tay không đi ra bên ngoài -- nam hài tử sơ ý chủ quan, rất nhiều sinh hoạt tất yếu vật nhỏ tại mua thời điểm dễ dàng bị xem nhẹ, đến cần dùng thời điểm mới sẽ nghĩ đến, bởi vậy Vương Hạo Quân trước tiên viết hảo một danh sách, tính toán tại chờ đợi trong khoảng thời gian này trước cấp Dung Viễn mua hảo.

"Hải, người hảo !" Một sơ song đuôi ngựa, ánh mắt sáng ngời trong suốt nữ hài ghé vào Dung Viễn bên cạnh chào hỏi.

Dung Viễn quét nàng liếc nhìn, xem như không nghe thấy, chỉ lo viết chính mình .

Nữ hài không cảm thấy xấu hổ, trảo chính mình đầu nói: "Ha ha, lần trước vòng chung kết khi người là mãn phân đi? Cuối cùng kia đạo khối hình học làm như thế nào ? Ta trở về suy nghĩ đã lâu cũng không có suy nghĩ cẩn thận, có thể hay không mời người có thời gian cho ta giảng một chút?"

"Người có thể hỏi lão sư." Dung Viễn uyển chuyển cự tuyệt.

"Được rồi." Nữ hài uể oải cúi đầu nói, sau đó tập hợp lại chấn tác tinh thần lại nói: "Chúng ta mấy cái vừa ước hảo này chủ nhật đến b thị nổi tiếng cảnh điểm đi chơi một vòng, người cũng cùng nhau đến đi ! rất thú vị !"

"Không có hứng thú." Dung Viễn lãnh đạm nói.

Hai lần bị không chút do dự cự tuyệt, buông tay đứng ở nơi đó nữ hài nhìn đều có chút đáng thương . Hắn đồng bạn đề cao thanh âm hô một tiếng:"Mía !"

Trên thực tế tên là Cam Chính nữ hài quay đầu, gặp đồng bạn vẫy tay gọi nàng, bạn rộn bước nhanh đi qua, liền nghe đồng bạn nói:"Người không gặp hân kia phó ánh mắt trường tại trên đỉnh đầu bộ dáng nha ! để ý đến hân làm gì? Bạch khiến hân cho người một không mặt mũi !"

"Ta không cảm giác a !" Cam Chính ngây ngô cười gãi gãi đầu nói:"Hơn nữa ta xem hân lẻ loi một người, nhiều đáng thương a ! mọi người đi ra ngoài, nên muốn cho nhau chiếu cố nha !"

"Thôi đi, người nọ ngạo đâu, nào cần người chiếu cố." Đồng bạn bĩu môi nói.

Cam Chính kéo đồng bạn thủ lấy lòng cười, quay đầu nhìn một mình một người đứng ở phía trước Dung Viễn, lại tưởng: Thật sẽ không... Cảm giác cô đơn sao?

...

Lần này tập trung huấn luyện, hóa học, vật lý, toán học ba khoa liền thả tại ba liền nhau b thị đại học bên trong, lẫn nhau cự ly rất gần, đi đường nhiều nhất nửa giờ liền có thể đến. Dung Viễn bọn họ bị an bài ở tại trường học nội bộ nhà khách trung, hai người một gian, vệ dục đều toàn, còn có bàn tủ quần áo đèn bàn cùng TV điều hòa đẳng đơn giản gia cụ. Huấn luyện trong lúc tất cả tiêu phí đều do tổ ủy hội cung cấp, hoàn cho bọn hân phát nhất trương sung trị trường học nội bộ tạp, có thể tại căn tin ăn cơm hoặc là tại siêu thị mua sắm đẳng. Nơi này quản lý cũng không nghiêm khắc, có thể đi nghe giảng bài, cũng có thể lựa chọn tự học, đi ra ngoài du ngoạn cũng có thể, chỉ cần mỗi ngày đúng hạn trở về là được. Đối thành là

tự chủ không đủ cường học sinh ở trong này, khả năng rất nhanh liền sẽ trầm mê tại máy tính hoặc là du ngoạn trung vui đến quên cả trời đất.

Nhưng tập trung ở trong này mỗi người, đều có thể nói là thiên chi kiêu tử, bọn họ khắc khổ cùng nghiên cứu tinh thần có thể khiến bất cứ đối học sinh cấp ba sống kêu khổ gọi mệt phổ thông học sinh cảm thấy xấu hổ. Đồng thời bọn họ học tập áp lực cũng phi thường lớn, trên cơ bản đều phải tại chừng một tháng thời gian bên trong đem đại học khoa nội dung học xong, còn muốn đem bao năm qua thi đua chân đề xoát một lần, rất nhiều người đều là mỗi ngày học tập đến một hai điểm mới ngủ, buổi sáng lại rất sớm liền lên tự học. Ở loại này trừ học tập bên ngoài mặt khác sở hữu sự cũng khó mà bận tâm hoàn cảnh trung, này mấy ở chung nửa tháng năm mươi danh học sinh trừ chính mình xá hữu bên ngoài, khả năng cũng liền có thể nhận thức đồng kỳ ba năm người.

Như vậy học tập tiết tấu khiến Dung Viễn cũng cảm thấy một ít áp lực, tự phát kéo dài mỗi ngày xoát đề thời gian tổng số mục. Bất quá càng làm cho hắn cảm thấy áp lực, là hắn kì ba xá hữu.

Dung Viễn chân tâm cảm giác, tại 1|50 xác suất trung gặp được như vậy một vị xá hữu, cũng thật sự là... Rất kỳ diệu .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Trò Khôi Hài

Dung Viễn ở tại cử hành toán học tập huấn đội b thị giao thông đại học, hóa học cùng vật lý huấn luyện tại phụ cận mặt khác hai trường học tổ chức, quản lý tương đối càng thêm nghiêm khắc một ít. Hắn cứ vài ngày sẽ đi nghe một lần khóa, lấy chút học tập tài liệu. Hôm nay hắn từ hóa học tập huấn đội bên kia trở về, vừa mới tiến đại sảnh, nghênh diện liền gặp phải một người từ trái vừa đi hành lang bên trong đi ra.

Hắn màu tóc thiên thiên, không dài không ngắn toái phát lộn xộn kiêu, mũi thẳng tắp, khóe mắt hơi nhướn, khóe mắt dưới có một khóa chí, bên trái trên mặt có một má lúm, dáng người thiên gầy, trong mắt mang theo một loại lạc đường tiểu động vật như vậy mờ mịt thần sắc, cả người diện mạo có vẻ an toàn mà vô hại.

Này nhân tại trong đại sảnh dạo qua một vòng, mê hoặc thò đầu xem xem, sau đó lại đi vào bên phải thông đạo. Dung Viễn thấy thế, thở dài, ở bên cạnh tìm ghế trống vị ngồi, không qua vài phút, liền nhìn hắn lại từ bên phải đi ra .

Nhìn thấy đại sảnh, người nọ ngẩn người, quay đầu lộn trở lại đi, lần này mất thời gian trường điểm, hơn mười phút về sau, hắn từ trung gian trên thang lầu xuống dưới .

Nhìn thấy quen thuộc đại sảnh, hắn ngốc ngốc tại cửa cầu thang đứng một lát, suy tư một trận, lại từ trái biên thông đạo đi vào. Bảy tám phút về sau, hắn từ cửa sau tha tiến vào.

Cũng không biết hẳn đến cùng giống như vậy tại đây đồng chỉ có năm tầng khu nhà ở bên trong tha bao lâu, tóm lại nhìn qua đã thở hổn hển đi không được. Hẳn đây mặt vô tội đứng ở đại sảnh trung ương, thập phần mờ mịt tả hữu xem xem, sau đó nhìn thấy Dung Viễn, cao hứng đi tới hỏi:"Đồng học người hảo, người biết..." Hẳn cầm ra một tấm thẻ phòng nhìn nhìn, nói:"335 hào phòng gian đi như thế nào sao?"

Dung Viễn lại thở dài một hơi, trong khoảng thời gian này hẳn đều đã cầm trong tay tài liệu xem xong vài trang, người này mới nghĩ đến muốn hỏi nhân. Hẳn đứng lên nói:"Biết. Người theo ta đến đi."

"Thật sự là quá tốt ! ta tìm thật dài thời gian cũng không có tìm đến ! địa phương này kiến dứt khoát cùng mê cung như vậy." Người này oán giận nói, vẫn cùng Dung Viễn đi đến tầng ba 335 trước phòng, nhìn thấy Dung Viễn cầm ra một tấm thẻ tại đọc tạp khí thượng nhất soát, môn theo tiếng mở ra.

"Ai, người như thế nào... Như thế nào..." Hẳn đây mặt sửng sốt nhìn Dung Viễn, đây mặt đều viết "Người như thế nào có thể mở ra cửa ta cửa phòng?" Những lời này. Hẳn còn cố ý lui về phía sau hai bước ngẩng đầu nhìn xem phòng hào, xác nhận là "335" Không sai, lại nhìn đến Dung Viễn không nói gì đứng ở trước cửa nhìn hẳn, bưng tỉnh đại ngộ, tay trái nắm chặt quyền đầu vô hữu chưởng một chút, ngạc nhiên nói:"Người là của ta xá hữu !"

-- đã cùng một chỗ trụ mau hai tuần, không cần mỗi lần đều làm giống như lần đầu tiên gặp mặt như vậy hảo không hảo?

Dung Viễn vô lực cực, trong lòng thói quen tính thổ tào một câu, nhưng đồng dạng nói, tại đây gọi Nghê Tử Hạo gia hỏa lần thứ ba gặp mặt còn chưa đem hẳn nhận ra đến thời điểm hẳn cũng đã lười nói.

Nghê Tử Hạo xác nhận Dung Viễn thân phận về sau, hắc hắc cười ngây ngô một chút, thè lưỡi, xem như biểu đạt một chút chính mình một đường cũng không có đem đối phương nhận ra đến xin lỗi. Hắn muốn mở miệng nói cái gì, đột nhiên ngưng ngẩn, móc ra một tiểu Notebook nhìn nhìn, sau đó ngẩng đầu phi thường sách giáo khoa hình thức hàn huyên nói: "Dung Viễn, người giữa trưa nếm qua sao?"

Dung Viễn một bên hướng trong phòng đi vừa nói: "Ăn, cảm ơn. Ăn cái gì, ăn ngon hay không là không có tất yếu thảo luận vấn đề. Cũng không cần đem người mang đến đồ ăn vật lấy ra chia sẻ, bởi vì người hôm trước cũng đã đem bọn nó tất cả đều ăn xong. Dem người kia bản tử thu hồi đến đi, ta nhớ rõ đều so người quen. Còn có, đem người buổi sáng đổi quần áo rửa."

"... Nga." Nghê Tử Hạo yên lặng đem hắc tiểu Notebook thu hồi đến, buông xuống thư bốn, vén lên tay áo, đi vào buồng vệ sinh giặt quần áo đi.

Dung Viễn ngồi ở trước bàn xem sách, nhìn một lát sau, Nghê Tử Hạo bỗng nhiên từ buồng vệ sinh chạy đến, hoang mang rối loạn hỏi: "Xá hữu ! xá hữu !" -- nghe được hắc như vậy kêu, Dung Viễn liền biết người này lại đem hắc gọi cái gì quên mất -- "Người thấy được của ta kính mắt không có?"

Dung Viễn xem hắc một cái, hỏi lại: "Chẳng phải chính là tại người trên đỉnh đầu sao?"

"A?" Nghê Tử Hạo hướng trên đầu sờ, mò đến hắc kẹp ở đỉnh đầu đương kẹp tóc dùng kính mắt, ngốc hồ hồ nói: "Thật a !" Hắc cười một trận, nhìn thấy trên tay bong bóng, bỗng nhiên nhớ tới chính mình muốn làm cái gì, lại chạy về buồng vệ sinh đi.

Dung Viễn cảm giác, liền tính lấy toàn bộ Đường quốc... Không, toàn bộ địa cầu nhân khẩu cơ sở đến xem, có thể gặp được một tính cách như

vậy kì ba xá hữu, cũng chân tâm là không dễ dàng. Nay Nghê Tử Hạo, không riêng gì siêu cấp lộ si gia mặt manh, còn trước tiên vài thập niên được lão niên dễ quên chứng, hẳn giữa trưa liền quên điểm tâm ăn cái gì, buổi tối liền quên giữa trưa đi qua chỗ nào, đỉnh đầu đang tại làm sự hơi chút vừa ngắt lời, hẳn khả năng liền quên muốn làm cái gì. Dung Viễn vẫn đều hoài nghi hẳn là như thế nào bình an sống đến bây giờ .

Tới tham gia tập huấn học sinh trong, Nghê Tử Hạo cũng là duy nhất một gia trưởng đến nay không có trở về nhân. Hẳn mù mù liền ngụ ở trường học phụ cận khách sạn bên trong, mỗi ngày sáng tối đều sẽ lại đây xem hẳn, buổi sáng đem hẳn đưa đến phòng học, buổi tối lại đem hẳn tiếp về đến, giữa trưa hẳn liền cùng mặt khác đồng học đi tới đi lui. Lại một lần Nghê Tử Hạo không cẩn thận cùng sai lầm nhân -- mặt manh chứng thương không nổi -- cũng không biết hẳn là đi như thế nào, thế nhưng chạy đến năm km ngoại b thị ảnh thị đại học tìm ký túc xá orz. Cố tình Nghê Tử Hạo tính cách chậm phải chết lại không có chính mình là lộ si tự giác, mỗi lần lạc đường đều tự tin tràn đầy muốn chính mình tìm đối phương hướng, luôn phải đợi đến đi vô số chạng đường oan uổng về sau mới sẽ bắt đầu sinh xin giúp đỡ ý tưởng.

Ngay cả bọn họ vẫn ở này ao hình chữ kết cấu khách sạn bên trong, Nghê Tử Hạo đều mỗi ngày lạc đường. Thời gian dài như vậy, Dung Viễn chỉ thấy qua hai hồi chính hẳn mèo mù đụng tới chuột chết sờ trở về, lúc khác, không phải bị mặt khác đồng học thấy được đuổi về đến, chính là bị hẳn mù mù đuổi về đến, không thì cũng là nhận đến Nghê mù mù cùng sinh hoạt lão sư song trọng phó thác Dung Viễn đi đem hẳn từ phụ cận nhật về đến.

Nhưng như vậy một người, cố tình ở trên con số lại có không gì sánh kịp sâu sắc cùng linh cảm. Tại phía trước toàn quốc vòng chung kết trung, hẳn bởi vì viết sai lầm một số lẻ mà dẫn đến khuất phục ở đệ nhị. Tiến vào tập huấn doanh trận đầu khảo thí trung, hẳn cùng Dung Viễn đặt song song

đệ nhất. Từ nay về sau đệ nhất cùng đệ nhị danh liền chỉ tại bọn họ hai người trung gian thay phiên, Dung Viễn hơi không chú ý, khả năng liền sẽ bị hãn phản vượt qua đi.

Buổi tối, Nghê Tử Hạo cùng Dung Viễn đều tại ký túc xá xoát thi đua chân đề, Nghê Tử Hạo viết một trận bỗng nhiên tự nhủ hỏi:"Ta buổi chiều ăn cơm không có a?"

Hãn suy nghĩ nửa ngày nghĩ không ra đáp án đến, liền hỏi bên cạnh Dung Viễn, từ đồ thư quán trở về so với hãn muốn chậm một ít Dung Viễn tin khẩu nói:"Không có đi?" -- chú ý này "Đi", đây là một nghi vấn từ, Dung Viễn chỉ là hỏi lại một câu, nhưng Nghê Tử Hạo nghe thành khẳng định câu, vì thế hãn phán đoán, chính mình cần ăn cơm.

Sau đó hãn đi đánh một phần cơm trở về, vừa xem thư vừa ăn, có chút gian nan ăn xong về sau sờ bụng nói:"A... Hôm nay ăn ngon chống đỡ."

Hãn cử bụng đem cà mèn bao hảo ném vào thùng rác, nhìn thấy bên trong còn có một cà mèn, hãn cúi lưng khịt khịt mũi ngửi thử, cùng Dung Viễn nói:"Người buổi chiều cũng đánh cơm trở về ăn a? Vẫn là ta thích nhất hạt dẻ kê đầu !"

-- không, ta tại căn tin liền cơm nước xong, hơn nữa ta ăn cũng không phải hạt dẻ kê.

Dung Viễn thân thể hướng phía sau vừa dựa vào nhìn nhìn nhét ở tủ TV phía dưới thùng rác, bên trong ngay ngắn chỉnh tề xếp chồng lên nhau hai màu trắng khả thoái biến cà mèn. Hãn yên lặng nhìn thoáng qua liền khom lưng đều có vẻ phá lệ khó khăn Nghê Tử Hạo, quyết định vẫn là không đem hãn khả năng ăn hai hồi cơm tối sự thực nói cho hãn.

-- này đưa ngốc, ngay cả chính mình bụng đói hay không đều phân biệt không được sao?

-- làm thế nào? Cảm giác hảo có tội ác cảm.

Bình sinh lần đầu tiên, Dung Viễn bởi vì hoàn toàn không phải chính mình nguyên nhân mà tạo thành sai lầm cảm thấy áy náy. Hắn từ chính mình rương hành lý bên trong lấy ra một hộp tiêu thực phiến -- đây là đến phía trước Trịnh Di Nhu cho hắn chuẩn bị chuẩn bị sẵn được chi nhất -- ném cho Nghê Tử Hạo nói: "Ăn thuyết minh thư ăn đi."

"Nga, cảm ơn." Nghê Tử Hạo cẩn thận nhìn nhìn sau lưng thuyết minh, lại kiểm tra một chút hạn sử dụng cùng ngày sản xuất, sau đó từ bên trong lấy bốn viên thuốc làm xé ăn đi xuống.

Dung Viễn cảm giác hảo mệt.

...

Dung Viễn bọn họ phòng học là trường học một gian rất lớn bậc thang phòng học. Chỉ là năm mươi học sinh vì cái gì muốn tại như vậy đại trong phòng học lên lớp đâu? Bởi vì bàng thính sinh rất nhiều. b thị bản địa có rất nhiều mình năm sau lập chí muốn tham gia thi đua học sinh hội chạy tới cộ khóa, còn có một ít huấn luyện ban cũng sẽ đem chính mình học sinh kéo qua tới nghe giảng, chung quy cho bọn họ lên lớp phần lớn đều là quốc nội có danh giáo thụ hoặc là giảng sư, nội dung tinh luyện, phân tích sâu sắc, còn đề cập nhiều loại giải đề phương pháp cùng kỹ xảo, rất có học tập giá trị. Quá khứ có chút trường học đem lớp học thiết lập tại tiểu trong phòng học, kết quả xuất hiện bàng thính sinh quá nhiều dẫn đến chân chính huấn luyện sinh không chen vào được trạng huống.

Bất quá hôm nay một buổi chiều đều là tự học thời gian, loại thời điểm này bàng thính sinh rất ít đến, trong phòng học chỉ có tập huấn doanh học sinh. Dung Viễn cùng Nghê Tử Hạo vừa đẩy ra môn, liền phát hiện phòng học phía trước chen một đồng đồng nhân, đem bọn họ lộ đều ngăn chặn.

Một tóc ngắn nữ sinh phần nộ nói:"Mía không phải người như thế ! người không có bằng chứng, đừng miệng đầy nói hươu nói vượn !"

Đối diện một người đeo kính mắt cao gầy nam sinh nói:"Ta như thế nào không bằng không theo ! người xem xem, thứ này chúng ta mọi người đều mang, liền nàng một người không có ! nói không phải chột dạ, ai tin a !"

"Không mang làm sao ! ai quy định này biểu tất yếu phải mang a? Nhân gia mía không thích, luôn luôn liền không mang qua, không được a?" Tóc ngắn nữ sinh nổi giận dùng dùng nói.

"Người hảo, mượn qua một chút." Nghê Tử Hạo cùng đổ ở trên đường nhân nói, thế nhưng không ai để ý hẵn.

Cao gầy nam sinh nói:"Vậy người khiến nàng đem nàng biểu lấy ra a ! của ta biểu sau lưng khắc tên của ta thủ chữ cái, nếu là nàng trộm, liếc nhìn liền có thể nhìn ra đến !"

"Lấy liền lấy ! Cam Chính, đem người biểu lấy ra cho hẵn xem xem !" Tóc ngắn nữ sinh nói.

Cam Chính ấp úng một chút, môi run nhè nhẹ, nhỏ giọng nói:"Ta... Ta không mang ở trên người..."

"Không mang vừa lúc ! tìm người sưu một chút, muốn có thể tra ra, kia khẳng định là của ta !"

"Người nói sưu liền sưu a ! người cho rằng người là cảnh sát a ! liền tính là cảnh sát, cũng muốn có điều tra chứng đầu !" Cam Chính một cái khác bằng hữu ở bên cạnh hát đệm.

Bị đổ tại cổng Dung Viễn hai người nghe một trận, nguyên lai là cao gầy nam sinh đồng hồ giữa trưa ăn cơm thời điểm còn tại, vừa rồi đi lên vệ

sinh sở, trở về đã không thấy tấm hơi. Kia đồng hồ là không phân nam nữ kiểu dáng trung tính biểu, bọn họ mỗi người một, là vòng chung kết kim bài phần thưởng, thủ "Quý trọng thời gian" Chi ý. Cùng phổ thông trung học trường học thi đua khi phát luyện tập bản, bút máy linh tinh phần thưởng bất đồng, này đồng hồ là quốc tế hàng hiệu, thiết kế giản lược hào phóng, khi đi tinh chuẩn, phòng thủy tính có thể vô cùng tốt, bề ngoài cũng không có vẻ xa hoa, trọng yếu nhất là trên giá trị vạn nguyên. Cơ hồ bọn họ tất cả mọi người đem này biểu mang ở trên cổ tay, không riêng gì vì xem thời gian, càng trọng yếu hơn là này tượng trưng cho một loại vinh diệu. Ngay cả Dung Viễn cũng đem phía trước cũ biểu ném, đổi thành này chỉ tân đồng hồ.

Chỉ có Cam Chính, bình thường chưa từng có mang qua không nói, nàng mặc cũng nhất mộc mạc, rõ ràng đều là tiện nghi hàng quán. Người khác liền tính gia cảnh không tốt, nhưng vòng chung kết được đến kim bài tổ ủy hội có phát thưởng kim, các tỉnh thị cùng trường học như vậy cũng sẽ có tiền mặt phần thưởng, có chút địa phương thân thích bằng hữu ở giữa sẽ đưa chút tiền biểu tỏ vẻ chúc mừng, lại không tốt còn có các loại quảng cáo thương hoặc là đài truyền hình mời, nhiều phải là nhân muốn phúng tiền đưa đến bọn họ trong túi. Cho nên ít nhất trên bề ngoài, đều trang điểm ngăn nắp lượng lệ, cũng không giống thiếu tiền bộ dáng. Bởi vậy nam sinh đồng hồ ném về sau, cái thứ nhất hoài nghi chính là Cam Chính. Thêm Cam Chính lấy không ra chính mình đồng hồ, thần sắc cũng có chút hoảng loạn, càng hiển được khả nghi .

Mắt thấy bọn họ làm cho càng ngày càng hung, lan đến phạm vi càng ngày càng rộng, sắp phát triển trở thành động thủ xu thế. Dung Viễn xoay người chuẩn bị đến khác phòng tự học đi làm đề. Kết quả vừa quay đầu lại, phát hiện cổng cũng đứng thật nhiều nhân, rõ ràng đang xem bọn họ náo nhiệt.

Dung Viễn nhíu nhíu mày. Nhắm mắt lại nín thở ngưng thần nghe một trận, trong bóng đêm, bóc ra kia vài huyền não khắc khẩu thanh, vút bỏ khê khàng nói nhỏ thảo luận thanh, vài dột tiếng ma sát, bàn ghế kéo động thanh, chỉ còn lại có một loại độc đáo thanh âm.

"Tí tách... Tí tách... Tí tách..."

Rất nhiều máy móc kim đồng hồ chuyển động khi tiếng tí tách vang ở bên tai, xa xa gần gần, Dung Viễn phảng phất trong bóng đêm thấy được rất nhiều đồng hồ nổi tại chung quanh không trung, mỗi một đều tại không biết một môi chuyển động .

Dung Viễn mở to mắt, trực tiếp dùng lực đem phía trước nhân kéo ra, đi đến đám người vây quanh tối trung tâm. Chặn đường nhân ngã trái ngã phải tách ra, Nghê Tử Hạo vội vàng tránh trái né phải theo ở phía sau đi vào đến.

"Làm gì?" Bị hăn nhìn chăm chăm nam sinh bày ra một phòng vệ tư thế, cảnh giác nhìn hăn.

Cam Chính cũng ngậm nước mắt, kỳ quái nhìn hăn.

Dung Viễn lược phụ thân chụp tới, hai căn ngón tay từ nam sinh bên trái một lược rơi xuống đi trong túi quần -- hăn mặc một điều lên lên xuống xuống chừng ba bốn đôi túi to béo quần -- vớt ra một màu trắng bạc đồng hồ. Mọi người thấy thế, không khỏi im lặng -- rõ ràng là hăn đi WC phía trước đem biểu tùy tay nhét vào một không thường dùng túi, kết quả chính mình lại đem việc này quên mất, vừa phát hiện biểu ném liền bắt đầu kêu to hét lớn tìm tiểu trâu. Liền tính sau này hăn nghĩ đến chính mình đem biểu đặt ở chỗ nào rồi, chỉ sợ cũng không có dũng khí đem oan uổng nhân sự thẳng thắn thành khẩn.

Dung Viễn đem đồng hồ nhắc tới cùng cao gầy nam sinh tầm mắt ngang bằng xử, sau đó nhẹ buông tay, nam sinh vội vàng dùng hai tay tiếp

được. Hắn nhìn người chung quanh một vòng, sau đó hướng đi chỗ ngồi, lần này che ở trên đường người đều không tự chủ được tránh ra, Nghê Tử Hạo vội vàng ôm thư cũng cùng đi qua.

Trò khôi hài tan cuộc, cao gầy nam sinh đầy mặt đỏ bừng cầm thư của mình rời đi phòng học. Cam Chính cùng chính mình hảo hữu nói lời cảm tạ về sau, xem Dung Viễn đã ngồi ở một bên bắt đầu làm bài, do dự một chút.

"Đừng đi, tên kia khẳng định sẽ không để ý người ." Bằng hữu kéo nàng một phen nói.

"Nhưng ta cuối cùng muốn đi nói tiếng cảm ơn a ! bằng không hôm nay việc này còn không biết như thế nào kết cục đâu." Cam Chính cố chấp nói.

"Tính tính, tùy người đi." Bằng hữu buông tay ra, một bộ lấy nàng không có biện pháp bộ dáng.

Cam Chính đi đến Dung Viễn bên cạnh ngồi xuống, nhỏ giọng nói:"Cảm ơn người a, Dung Viễn."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ân Mạng

"Không cần." Dung Viễn thản nhiên nói. Với hấn mà nói này cũng không phải một khách khí từ ngữ, bởi vì hấn hành động nguyên nhân cũng không phải vì giúp người nào, mà là vì trong thời gian ngắn nhất kết thúc trận này rối loạn.

Cam Chính kỳ dị lý giải hấn không có nói ra khỏi miệng mà nói, nàng cố chấp nói: "Mặc kệ người là xuất phát từ cái gì nguyên nhân, ta đều bởi vậy chiếm được giúp. Người có thể không buông trong lòng, nhưng ta không thể giả vờ không biết."

Dung Viễn nghe vậy, ngẩng đầu lần đầu tiên chăm chú nhìn nhìn nàng.

Tuy rằng Dung Viễn luôn luôn không thích chú ý không liên quan nhân, nhưng tại đây thiên tài tụ tập địa phương, hấn vẫn là đối kia mấy cái thành tích cùng hấn chênh lệch không lớn mấy người nhiều vài phần chú ý, Cam Chính cũng là một trong số đó.

Cam Chính cùng tụ ở trong này thiếu niên các nam nữ có khác biệt rất lớn, nàng đặc thù đến liếc nhìn liền có thể khiến người đứng xem cảm giác bọn họ cũng không thuộc về cùng chủng loại hình.

Này mấy trải qua tầng tầng tuyển bá từ toàn quốc bạn cùng lứa tuổi trung trở hết tài năng thanh thiếu niên cứ việc tại tập huấn doanh trung có trên có dưới, nhưng mỗi người tại chính mình sinh hoạt hoàn cảnh trung đều là thiên chi kiêu tử tồn tại, trong thần thái mang theo cái loại này bị lâu dài chờ mong, sùng bái, ngưỡng mộ, tán dương đẳng bồi dưỡng đi ra kiêu

ngạo cùng tự tin. Chẳng sợ phía sau lưng bị trầm trọng túi sách cùng bất lương sinh hoạt thói quen cấp áp cong, nhưng ánh mắt sẽ không theo cùng nhau thấp xuống đi.

Nhưng Cam Chính bất đồng. Nàng thí nghiệm thành tích coi như là cầm cờ đi trước, nhưng ánh mắt bao giờ cũng né tránh không dám nhìn nhân, có đôi khi liên tính không muốn cười cũng sẽ miễn cưỡng chính mình đi cười, liên tính muốn khóc cũng sẽ đem nước mắt nuốt vào, luôn là sẽ theo bản năng đón ý nói hòa chính mình mấy cái bằng hữu cái nhìn, bị trở thành chạy chân sai phái cũng không cự tuyệt. Nhìn thấy nàng nhân, cái nhìn đầu tiên ấn tượng là "Bần cùng", sau đó là "Keo kiệt", kế tiếp chính là "Dễ khi dễ" . Đại khái cũng chính là vì như vậy tính cách để người cảm giác không có uy hiếp, cứ việc nàng thành tích cũng không kém, nhưng tại đây cạnh tranh kịch liệt hoàn cảnh trung nàng ngược lại là nhân duyên tốt nhất nhân.

Lúc này Dung Viễn cảm giác, có lẽ nàng hảo nhân duyên, cũng đến từ nàng loại này sáng ngời.

Được đến [công đức bộ] tới nay, Dung Viễn giúp qua rất nhiều người, có vài nhân cảm động đến rơi nước mắt, nhưng đại đa số người là thuộc về quay người liền có thể quên loại hình, còn có người chẳng những không cảm kích ngược lại không biết đủ oán giận. Vô luận nào một loại nhân, chỉ cần không ảnh hưởng đến chính mình sinh hoạt, Dung Viễn luôn luôn là bỏ mặc không để ý. Những người này trong mắt hần chỉ là được đến công đức đạo cụ, tựa như tọa thời điểm cần ghế dựa, ăn cơm thời điểm cần chiếc đĩa, có ai sẽ để ý ghế dựa cùng chiếc đĩa nghĩ như thế nào sao? Dù sao Dung Viễn sẽ không.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, bị cảm kích tổng so đựng tới vong ân phụ nghĩa gia hỏa yếu tốt. Cho nên Dung Viễn gật gật đầu, tỏ vẻ biết. Cam Chính nhận ra tiếp tục nói tiếp chỉ biết chọc đối phương phiền chán, lại nhẹ giọng nói lời cảm tạ về sau đứng dậy rời đi.

Dung Viễn không có giống người khác như vậy hỏi thăm chính nàng đồng hồ tung tích, này làm cho Cam Chính nhẹ nhàng thở ra -- có một số việc, chẳng sợ không phải chính mình sai lầm, nhắc lên cũng sẽ để người cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Trong phòng học huyền não rất nhanh yên lặng đi xuống, chiếm lấy là ngòi bút tại trên mặt giấy viết khi tiếng sa sa.

Chạng vạng bóng đêm hàng lâm khi, trong phòng học học sinh tốp năm tốp ba đều đi ăn cơm . Dung Viễn thu thập đồ đạc rồi đi phòng học, liền nhìn thấy Nghê Tử Hạo mù mù đang đợi ở ngoài cửa, trong tay ôm một cái vòng tròn hình trụ giữ ấm cà mèn. Mà bên trong Nghê Tử Hạo đang đắm chìm tại con số cùng ký hiệu thế giới bên trong, tâm không tạp niệm tính toán, giống như đã quên thư bốn bên ngoài sở hữu thế giới.

Đồng dạng cảnh tượng mấy ngày này đã lặp lại qua rất nhiều lần, Dung Viễn cùng Nghê Tử Hạo mù mù gật gật đầu, đi ra tòa nhà dạy học. Tại hần vòng qua sân thể dục thời điểm, nghe được đậu Hà Lan thanh âm:"Dung Viễn, Triệu Tường có dị thường hành động."

"Triệu Tường?" Dung Viễn nhớ tới cái kia phụ 5879, đeo kính đồng thời hỏi:"Hắn làm cái gì ?"

"Hắn không có mang di động, xách một không rõ ràng túi nilon rồi đi nhân viên trường học ký túc xá. Từ đường máy ghi hình theo dõi trung phát hiện, Triệu Tường tại trường học đông môn xe bus trạm thừa 108 lộ xe bus, ngũ trạm về sau xuống xe, tiến vào nhà vệ sinh công cộng. Mười phút về sau đổi mới quần áo, làm vụ dị thường trang điểm rồi đi WC."

Nói chuyện thời điểm đậu Hà Lan đem một bộ hình ảnh biểu hiện tại trên thấu kính, chính là Triệu Tường tiến vào trước WC sau đổi lập đồ. Tiến vào tiền hần là phổ thông tiền lương giai tầng, rồi đi thời điểm đổi một thân thâm sắc quần áo không nói, còn đội khẩu trang cùng mũ. b thị không khí

chất lượng không tốt, sương mù rất lớn, làm loại này trang điểm nhân rất nhiều, nhưng đột nhiên đổi như vậy một thân, thấy thế nào đều rất kỳ quái.

Dung Viễn xoay người hướng đi giáo môn, đồng thời nói:"Đậu Hà Lan, bảo trì theo dõi, tùy thời báo cáo hẩn chỗ vị trí."

"Vâng."

"Dát -- chi" Một trận chói tai cạo đánh thanh âm đột nhiên truyền đến, đậu Hà Lan nhanh chóng nhắc nhở nói:"Dung Viễn, ba giờ phương hướng xuất hiện tình hình nguy hiểm !"

Dung Viễn ngẩng đầu vừa thấy, một chiếc màu đỏ thẩm xe thất khổng xung lại đây, trên đường người đi đường phân phân kêu sợ hãi né tránh, ngay phía trước một cú đầu chơi di động nghe âm nhạc nữ sinh rõ ràng không có chú ý tới nguy hiểm đang tại tới gần, ở trên đường chậm rì rì hoảng .

"Phanh !"

Nữ hài thân thể giống nhẹ nhàng hồ điệp như vậy từ Dung Viễn bên cạnh bay qua, màu đen sợi tóc ở không trung phi vũ phiêu tán, mang theo kỳ dị mỹ cảm. Sau đó thân thể của nàng rơi trên mặt đất lăn hai vòng, di động kẹp tóc chìa khóa đăng vụn vặt gì đó bay đầy đất. Hồng xe một đầu đụng vào ven đường trên cột điện, đầu xe hãm đi vào, động cơ còn tại ong ong chuyển .

Dung Viễn cảm giác trên mặt có chút ướt át, hẩn thò tay lau một cái, ngón tay là mấy điểm đỏ tươi.

Hẩn xem xem cái kia đồ ở trên mặt đất nữ hài, tại quang não xem xét kết quả trung, nàng hiện tại não xuất huyết, dập nát tính gãy xương, nội tạng vỡ tan, đúng lúc lập tức thi cứu, lấy trước mắt chữa bệnh điều kiện có

thể sống tiếp khả năng tính cũng không vượt qua 5%. Có thể cam đoan cứu sống nàng, chỉ có công đức thương thành trị liệu loại được vật.

Dung Viễn không có động tác, nhìn nàng ngực phập phồng trở nên càng ngày càng mỏng manh, nửa mở ánh mắt dần dần khép lại, cuối cùng sinh mệnh khí tức một chút biến mất.

Tóc cùng huyết ô che nàng mặt, chỉ có thể nhìn đến một trắng nõn khéo léo cằm, còn có trước ngực treo một lờ lờ tỏa sáng mỹ nhân ngư đồ treo.

Hồng xe cửa xe phịch một tiếng bị đẩy ra, một nam nhân lão đảo bò lết từ bên trong bò đi ra. Hắn rất trẻ tuổi, ăn mặc rất triêu, nhìn qua giống như là tại giáo sinh viên, tóc cố ý xử lý thành thoáng hỗn độn kiểu tóc, tái nhợt trên mặt tràn ngập kinh hãi.

Nam nhân nhũn chân được không đứng vững, tựa vào bên cạnh xe quý ngồi trên mặt đất, run thanh âm hỏi:"Nàng... Tử... Chết sao? Ta đụng chết nhân?"

Không ai trả lời hắn, tất cả mọi người bị bất thành linh biến cố cấp sợ ngây người, hơn nửa ngày cũng không có người dám tới gần cái kia đồ ở trên mặt đất nữ hài.

Dung Viễn nhìn cái kia run cầm cập như là sắp bị hù chết nam nhân, tổng cảm giác hắn trên mặt trừ kinh hoảng bên ngoài còn có vài phần thả lỏng, phức tạp cảm tình khiến cho vẻ mặt của hắn có vẻ lại khóc lại cười, thập phần vụn vặt.

...

Xe cứu thương "Ô ô" lái vào trường học, không bao lâu lại lái đi . Không hề nghi ngờ, nữ hài sớm ở xe cứu thương đến phía trước cũng đã chết. Cảnh sát đang tại hiện trường điều tra, thi thể đã bị cất vào một túi

bọc xác bên trong mang đi, gây chuyện nam sinh cứ việc sợ tới mức nói năng lộn xộn, nhưng vẫn là hữu vấn tất đáp phi thường phối hợp điều tra công tác, nghe nói hăn bởi vì mới học xe không lâu, lầm đem chân ga đường phanh lại đạp, mới sẽ tạo thành trận này bi kịch. Cảnh sát hỏi thăm hiện trường một ít mục kích chứng nhân, cùng này học sinh thuyết pháp cũng không có cái gì xuất nhập, điều thủ theo dõi cũng không có phát hiện điểm đáng ngờ, cuối cùng trở thành một hồi phổ thông giao thông sự cố tiến hành xử lý.

Dung Viễn như có đăm chiêu nhìn cái kia càng không ngừng sấm hối rơi lệ nam sinh, một cảnh sát bỗng nhiên đi đến hăn bên cạnh, hỏi:"Làm sao? Có cái gì vấn đề sao?"

Dung Viễn quay đầu vừa thấy, là râu ria xồm xàm hơn bốn mươi tuổi trung niên nam nhân, lông mi nửa đoạn gục xuống dưới, ánh mắt rất nhỏ, củ tỏi mũi, hình vuông mặt, đầu một mét bảy nhiều điểm, là bề ngoài phổ thông đại thúc, nhưng nhìn nhân ánh mắt bạch nhiều hắc thiếu, có vẻ có chút dọa người.

Nhìn lướt qua hăn trên vai cành oliu cùng tinh hoa, Dung Viễn thản nhiên nói:"Không có cái gì."

Ngô Hiền nhìn thiếu niên đi xa bóng dáng, ánh mắt hơi hơi nheo lại. Một cấp dưới hảo kỳ nhìn nhìn hăn tầm mắt phương hướng, hỏi:"Đội trưởng, người đang nhìn cái gì?"

"Hăn rửa mặt ." Ngô Hiền không đầu không đuôi nói.

"Cái gì?" Cấp dưới không rõ.

"Người xem theo dõi sao?" Ngô Hiền hỏi.

Cấp dưới nói:"Xem qua, không có vấn đề, chính là một cộc ngoài ý muốn sự cố."

"Ta nói không phải này." Ngô Hiền nói: "Có người liền tại trước mắt chết, còn có thể như vậy lãnh tĩnh, đây là phổ thông hài tử nên có phản ứng sao? Tại cảnh sát đến phía trước, còn có nhàn tâm đem trên mặt vết máu rửa sạch. Người cảm giác... Đây là cái gì dạng người đâu?"

Cấp dưới nghĩ nghĩ nói: "... Là rất lạnh lùng đi? Hiện tại hài tử đều như vậy, người xem xem chung quanh này mấy học sinh, người chết là bọn họ đồng học, nhưng là có mấy người cảm thấy bi thương? Đối với bọn họ đến nói, so với quan tâm người chết, càng quan tâm chính mình weibo chú ý có phải hay không dâng lên. Đây chính là chúng ta hiện tại xã hội này vẻ bình thường, giấu lại cũng để người cảm giác rất đáng buồn."

"Phải không?" Ngô Hiền thấp giọng hỏi một câu, buông xuống trong lòng bỗng nhiên sinh ra một mặt nghi vấn, tiếp tục đi an bài công tác. Đúng vào lúc này, hân di động bỗng nhiên vang, tiếp lên tới nghe hoàn sau, hân đối cấp dưới nói: "Dương Hạ, bên này sự giao cho Tiểu Trịnh bọn họ, người theo ta đi thạch đàm công viên."

"Làm sao?" Dương Hạ hỏi.

Ngô Hiền nói: "Thạch đàm công viên, vừa phát sinh một hồi án mạng."

...

"Thạch đàm công viên? Tin tức xác nhận sao?" Dung Viễn hỏi.

"Vâng." đệ tử Hà Lan nói: "Thi thể đã bị phát hiện, cũng báo án. Bốn mươi lăm phút trước Triệu Tường từng tại kia phụ cận ẩn hiện, rời đi thời điểm đã đổi về phổ thông trang phục. Hân là hung thủ khả năng tính vượt qua 90%."

Dung Viễn trầm mặc không nói.

Đậu Hà Lan chầm chước một chút, nói:"Xin lỗi, bởi vì án mạng phát sinh phụ cận không có theo dõi, cho nên ta..."

"Vì cái gì muốn giải thích?" Dung Viễn đánh gãy nó mà nói, hỏi.

Đậu Hà Lan dừng một chút, nói:"Bởi vì ta cảm giác người tại tự trách."

"Ta?" Dung Viễn bật cười, hỏi:"Tự trách cái gì?"

"Bởi vì người vốn có năng lực ngăn cản lần này mưu sát lại không thể ngăn cản, từ nhân loại đạo đức logic phán đoán, cho nên sẽ sinh ra cùng loại cảm giác tội lỗi cảm xúc..." Đậu Hà Lan thanh âm càng ngày càng thấp, cuối cùng nhẹ giọng hỏi lại:"Không đúng sao?"

"Ngô... Loại tình huống này nha, có thể ngăn cản tự nhiên hảo, bởi vì không thể đối kháng không thể ngăn cản..." Dung Viễn hỏi:"[công đức bộ] trừ điểm sao?"

"Không có."

"Kia liền được rồi." Hắc nói xong, tại ven đường một trên băng ghế ngồi xuống, túi sách đặt ở một bên, hai chân tùy ý đập, thủ gối lên sau đầu. Đèn đường mờ nhạt ngọn đèn lấp lóe, Bà Sa cây cối ném xuống đại phiến bóng ma, đem Dung Viễn hoàn toàn bao phủ trong bóng đêm.

Triệu Tường từ trên xe taxi xuống dưới, xách túi nilon cước bộ nhẹ nhàng đi vào trường học, khóe miệng ngậm một mạt áp chế không được đậm nhạt tiểu ý. Bỗng nhiên nghe được ven đường có người kêu hắc:"Triệu lão sư."

Triệu Tường thực ra cũng không phải dạy học dục nhân lão sư, chỉ là hành chính xử công tác nhân viên. Chỉ là rất nhiều học sinh vì tỏ vẻ tôn

kính, cũng bởi vì phân không rõ chức năng quan hệ, bình thường đều sẽ xưng hă một tiếng "Triệu lão sư" .

Triệu Tường không hề nghĩ đến sẽ vào thời điểm này đụng tới nhận thức hă học sinh, trong lòng nhảy một chút, quay đầu tìm thanh âm phát ra địa phương, liền nghe đối phương nói tiếp:"Ta khứu giác so người bình thường linh mẫn một ít, có đôi khi nữ sinh từ bên cạnh đi qua đều có thể ngửi được huyết hương vị, cảm giác rất xấu hổ ."

"Phải không?" Triệu Tường cảm giác quái dị, hă bắt buộc chính mình cười cười, nói:"Cảm quan linh mẫn cũng là một loại thiên phú, tại rất nhiều chức nghiệp bên trên đều rất có phát triển tiền đồ. Đồng học người là..." Hă thấy được cái kia trong bóng đêm bóng dáng, nhưng thấy không rõ đối phương mặt, chỉ cảm thấy thanh âm có vài phần quen tai.

Đối phương không có để ý hă vấn đề, tiếp tục hỏi ra một câu khiến Triệu Tường cả người rét run mà nói.

"Nhưng Triệu lão sư người cũng không phải nữ sinh, vì cái gì trên người cũng có nặng như vậy mùi máu tươi?"

Ám Ảnh trung, kia một đôi theo dõi hă ánh mắt như là lóe đã thú quang mang.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Ý Tưởng

Triệu Tường sững sốt một hồi sau, cười gượng nói: "Đồng học người đang nói cái gì? Đúng, người gọi... Dung Viễn, Dung Viễn là đi?" Hắn ánh mắt dần dần thích ứng hắc ám, thấy rõ ngòi ở trên ghế nhân bộ dáng, đồng thời cũng nghĩ đến tên của hắn, ngầm chứa uy hiếp nói: "Đã trễ thế này, người nhanh lên hồi ký tức xá đi thôi. Bằng không vẫn không thấy người trở về, các người sinh hoạt lão sư nên vội vàng."

"Nhưng ta rất ngạc nhiên." Dung Viễn không hề xúc động, nói: "Triệu lão sư của người gói to bên trong trang cái gì? Một cỗ mùi máu tươi, xông chết người."

"Ha ha ha, chính là tại chợ mua chân dê, hiện trường giết, hương vị là có chút trọng, bất quá mới mẻ, ăn lên đến cũng khỏe mạnh." Triệu Tường nói liên miên căn nhắc nói.

"Chân dê a..." Dung Viễn gật gật đầu, nhìn qua tiếp nhận này giải thích, sau đó nói: "Chỉ là chân dê mà nói, Triệu lão sư hẳn là không ngại ta xem xem đi."

Triệu Tường trên mặt cười sấp không nhìn được, hắn theo bản năng đem gói to hướng phía sau ẩn giấu, nói: "Người đưa nhỏ này cũng thật sự là, tối lửa tắt đèn, có cái gì hảo xem. Sớm điểm trở về đi! ta còn muốn đem chân dê mau chóng bỏ vào tủ lạnh bên trong, bằng không nên thôi. Đi a!"

Hắn mới vừa đi ra hai bước, liền nghe phía sau nhân nói: "Ta nghe nói, máu dê ngửi lên sẽ có cỗ tanh nồng vị, Triệu lão sư trên người hương vị lại

không giống đâu ! nặng như vậy rỉ sắt vị... Buổi chiều trong trường học bị đụng chết một người, lúc ấy cũng đều là loại này hương vị."

Triệu Tường trên mặt cơ nhục nhanh chóng chấn động vài cái, hần xoay người, tươi cười bỗng nhiên trở nên nhiệt tình rất nhiều:"Người này niên kỉ hài tử a, chính là lòng hiếu kỳ trọng ! thật như vậy muốn nhìn mà nói, nơi này cũng không thích hợp. Đi của ta ký túc xá đi ! thuận tiện cũng nếm thử lão sư tay nghề. Thế nào?"

"Hảo a !" Dung Viễn một ngụm đáp ứng.

Triệu Tường trên mặt hiện lên tươi cười.

Dung Viễn nhếch nhếch khóe miệng, trào phúng nói:"-- cho rằng ta sẽ như vậy nói sao? Ngu xuân !"

"Người !" Triệu Tường bị khí đến mức cả người phát run, sắc mặt khó coi nói:"Không thể nói lý !"

Hần quay đầu vội vàng liền đi, lấy che giấu chính mình ức chế không trụ khung hoảng hiện lên ở trên mặt. Tại sắp sửa đi ra cây cối bóng ma thời điểm, sau gáy căng thẳng, tiếp thân thể ngang trời bay lên !

"Ba !"

Triệu Tường bị Dung Viễn nhắc lên đến quán trên mặt đất, ngũ tạng lục phủ phảng phất đều bị chấn đến mức di vị. Trong tay hần túi nilon cũng bay ra đi, bên trong gì đó loảng xoảng rơi xuống đất.

Nhiễm huyết chủy thủ, áo khoác, khẩu trang, mũ, giày đẳng vật tát đầy đất.

Triệu Tường nằm trên mặt đất rên rỉ vài tiếng, biết rốt cuộc hồ lộng không đi qua, bắt lấy điệu tại bên người chủy thủ hai tay cầm bính đâm về

phía Dung Viễn ! Dung Viễn thân mình thấp xuống tránh thoát hấn công kích, tiếp đạn lên đến một tay bắt lấy bờ vai của hấn mượn lực khiến thân thể toàn bộ lượn vòng, đầu gối hung hăng chính đụng vào hấn trên trắc mặt !

Triệu Tường hai mắt phát mọng, thân thể lung lay, sau đó một đầu ngã quỵ.

Dung Viễn chậm rãi phun ra một hơi, đây là hấn lần đầu tiên như vậy tay không tắc sắt ngay mặt vật lộn, cảm giác... Còn không xấu.

Hấn một cước đem Triệu Tường trong tay chủ thủ đá xa, ngời xồm xuống thủ hấn mạch đập, đầu ngón tay hạ mạch máu như cũ tại mạnh mẽ hữu lực chấn động .

Dung Viễn nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi hấn động tác thực ra là có chút mạo hiểm . Nhân thính giác khí quan cũng là chí tử bộ vị, lọt vào nện thời điểm nhẹ thì gọi ra ù tai mê muội, nặng thì sẽ dẫn đến bị sốc thậm chí tử vong. Dung Viễn vui sướng lâm ly đá ra đi về sau mới nghĩ đến điểm này, trong lúc vội vàng thu vài phần lực đạo. Vạn nhất không cẩn thận đem người đánh chết, kia hấn liền không thể không suy xét hủy thi diệt tích phương pháp .

Hấn âm thầm nhắc nhở chính mình về sau muốn phá lệ chú ý chính mình khí lực vẫn ở tầng trưởng biến hóa, không cần phạm phải trước công chúng không cần thận dùng lực quá mạnh sai lầm. Dung Viễn đứng lên xem xem chung quanh, một dãy xe đạp nam sinh vừa vắn vào lúc này đi ngang qua, hấn xem xem Dung Viễn, lại xem xem đồ ở trên mặt đất Triệu Tường, sắc mặt kịch biến, cúi đầu nhảy lên xe đạp liền chạy .

Dung Viễn lắc đầu, lấy di động ra, gọi cho báo nguy điện thoại.

...

Ngô Hiền không nghĩ tới hắn sẽ nhanh như vậy liền lần nữa đi đến b thị giao thông đại học, hắn cũng hoàn toàn không có đoán trước đến thạch đàm công viên giết người án sẽ lấy loại này ra ngoài ý liệu phương thức cáo phá.

Triệu Tường bị khảo trụ hai tay áp lên xe cảnh sát, Dương Hạ cùng mấy cái thực tập cảnh viên đem trên mặt đất vật chứng thu thập lên đến phong tồn hảo. Dung Viễn cũng cùng lên mặt sau xe, hắn muốn đến trị an cục đi ghi khẩu cung.

Ngô Hiền hai tay chống nạnh, dưới đèn đường chuyển, nhìn trên mặt đất một ít linh tinh dấu vết, trong đầu căn cứ Dung Viễn miêu tả mô phỏng lúc ấy tình cảnh.

Chiến đấu bắt đầu đột nhiên, kết thúc càng thêm nhanh chóng. Theo lý thuyết mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên cùng trưởng thành nam nhân tại thể trạng cùng trên lực lượng đều có nhất định sai biệt, nhưng trận này cận chiến trung biểu hiện đi ra lại là thiếu niên có ưu thế áp đảo.

Gan lớn, thận trọng, quyết đoán, còn có học qua cách đấu thuật dấu hiệu. Loại này sức phán đoán cùng hành động lực, so trị an cục mới tới mấy cái cảnh giáo tốt nghiệp sinh đều phải cường hơn nhiều, là đương cảnh sát hảo mẫu.

"Đại khái tình huống ta đều đã lý giải . Bất quá ta còn có vấn đề muốn hỏi người." Tại khẩu cung lục xong thời điểm, Ngô Hiền cuối cùng hỏi:"Tại hắn tìm lấy cơ rời đi thời điểm, người vì cái gì không có báo nguy, mà là lựa chọn tự mình chế phục hắn đâu? Khi đó người đã đoán ra hắn khả năng là giết người người bị tình nghi đi? Không kinh hoảng sao?"

"Bởi vì nếu đã đả thảo kinh xà, kia tiếp tục dây dưa lỡ việc sẽ cho hắn tiêu hủy chứng cứ thời gian." Dung Viễn nói:"Về phần kinh hoảng loại này cảm xúc, là tại đối địch ta song phương lực lượng đối lập không minh xác

dưới tình huống sinh ra, chưa biết sẽ khiến nhân vô hình trung khuếch đại tưởng tượng đối phương sợ hãi trình độ. Ta biết hẳn là cái dạng gì thực lực, tự nhiên sẽ không sợ."

"Nguyên lai như vậy." Ngô Hiền không có giống mặt khác người trưởng thành như vậy cho rằng tiểu hài tử không thể làm như vậy nguy hiểm sự, khuyên nhủ hẳn về sau phải cẩn thận, mà là đứng lên vươn tay nói:"Phi thường cảm tạ người đối với chúng ta công tác phối hợp."

"Không có cái gì." Dung Viễn cùng hẳn nắm tay, sau đó hỏi:"Ta có thể hỏi một chút, Triệu Tường giết người nguyên nhân là cái gì sao?"

"Chưa thăm vấn, trước mắt còn không có thể xác định, bất quá..." Ngô Hiền thanh âm dừng một chút, nói:"Trước mắt hoài nghi, hẳn khả năng là một vụ liên hoàn giết người án hung thủ."

...

Dương Hạ phụng mệnh đưa Dung Viễn về trường học. Dung Viễn xuống xe, cùng này có chút quá phận tuổi trẻ cảnh sát cáo biệt về sau, nhìn theo chiếc xe đi xa, từ trong túi móc ra tai nghe đội, nói:"Đậu Hà Lan, của người điều tra kết quả đâu?"

Đậu Hà Lan nói:"Căn cứ ghi lại, Triệu Tường tại bốn năm trước phát hiện tương luyện bảy năm bạn gái xuất quỷ, nộ mà chia tay. Hai tháng về sau, kỳ nữ hữu tại không có theo dõi lạn vĩ lâu trung bị giết hại cũng cắt đi mắt, mũi, thần, hung thủ không có lưu lại bất cứ chứng cứ. Sau mỗi năm cùng một ngày, đều sẽ có một danh tóc dài đơn thân nữ tử bị người dùng đồng dạng thủ pháp bị giết hại, hôm nay buổi chiều chết vào thạch đàm công viên Lý Lệ cũng là như thế."

"Đã kết thúc sự kiện không có thảo luận tất yếu. Ta hỏi là, buổi chiều tai nạn giao thông, người tra ra cái gì?" Dung Viễn hỏi.

"Người chết tên là Cát Cầm, 20 tuổi, w thị nhân, b thị giao đại pháp học viện hai năm cấp học sinh. Người gây tai nạn Hoắc Hiếu Văn, 22 tuổi, b thị người địa phương, giao đại kiến trúc học viện ba năm cấp sinh. Mặt khác, xe chủ là hãn mẫu thân Vưu Nhất Bình. Trải qua đối internet xã giao bình đài kiểm tra, chưa phát hiện hai người ở giữa có trực tiếp liên hệ."

"Nói cách khác, không tồn tại giết người động cơ sao?" Dung Viễn hỏi.

"Vâng." đệu Hà Lan cấp ra, cũng là cảnh sát điều tra đáp án.

Nhưng Dung Viễn càng tin tưởng hai mắt của mình, Hoắc Hiếu Văn kia trong nháy mắt biểu tình trung tuyệt đối cất giấu cái gì, đồng thời hãn đỉnh đầu -1835 công đức trị cũng là có lực chứng minh.

"Có câu nói, trên thế giới tùy tiện hai người thành lập liên hệ, nhiều nhất chỉ cần thông qua sáu người." Dung Viễn nói: "Tra một chút Cát Cầm cùng Hoắc Hiếu Văn giới xã giao cùng bọn họ sở đến qua địa phương, xem xem có hay không giao tập."

"Vâng." đệu Hà Lan khó hiểu hỏi: "Thế nhưng Dung Viễn, người vì cái gì muốn quản chuyện này đâu?"

-- vẫn là bởi vì không có cứu cái kia nữ hài mà sinh ra cảm giác tội lỗi sao? Cùng một ngày lý tại Dung Viễn chung quanh phát sinh hai vụ án mạng, nhưng nếu hãn không có bị tai nạn giao thông chậm trễ thời gian, hãn liền có thể đúng lúc ngăn cản Triệu Tường hành hung; Nếu không phải cố kỵ nhiều như vậy khách quan nhân tố, hãn cũng có khả năng cứu cái kia bị xe đụng nữ hài. Hai tuổi trẻ sinh mệnh đều tại có thể vãn hồi thời điểm tan biến, cho nên kích phát hãn xã hội ý thức trách nhiệm sao?

Đệu Hà Lan chịu không được như vậy phỏng đoán.

Dung Viễn sững sốt một chút, phát hiện điểm đáng ngờ hẳn theo bản năng khiến cho đệ Hà Lan bắt đầu tra xét, thế nhưng chưa từng có nghĩ tới vì cái gì muốn nhúng tay tra cái này trên thực tế cùng hẳn không có quan hệ án tử."Vì công đức trị" Lấy cớ này đã nói không thông, bởi vì tại làm ra quyết định thời điểm, hẳn hoàn toàn không nghĩ qua sẽ từ trung được đến bao nhiêu công đức trị.

"Bởi vì... Ta có năng lực này?" Dung Viễn chần chờ nói.

"Năng lực càng lớn, trách nhiệm cũng càng lớn?" Đệ Hà Lan hỏi, những lời này ở trên mạng rất lưu hành, nó cũng biết.

"Chưa nói tới trách nhiệm đi?" Dung Viễn nghĩ nghĩ nói,"Trên thế giới này, mỗi ngày phát sinh bi kịch nhiều như vậy, ai quản được lại đây đâu? Chẳng qua bởi vì vừa lúc ở ta trước mắt phát sinh, nhàn rồi cũng là nhàn rồi, liền tra xét mà thôi."

Đệ Hà Lan trầm mặc, nó nhận này lý do, nhưng như cũ cảm giác Dung Viễn tâm có lẽ tại dương thiện trường ác trong quá trình trở nên mềm mại.

Làm việc thiện loại sự tình này có khi có thể cấp nhân loại mang đến có thể so với mê huyền tề như vậy thỏa mãn cảm cùng lòng trung thành, như vậy cảm giác có thể dung luyện sắt thép cứng rắn lãnh khốc tâm. Nhân loại trong "Thánh phụ" Hoặc là "Thánh mẫu" sinh ra có chút là vì thiên tính thiện lương, mà có chút là vì say mê với loại này "Giúp người khác, bị người khác yêu cầu" cảm giác trung, làm ra lợi nhân hại mình sự mà không tự biết.

Đệ Hà Lan rất mâu thuẫn. [công đức bộ] trúng ý kế ước giả, tự nhiên là có thể bác ái thiên hạ thiện lương nhân tốt nhất. Đệ Hà Lan phía trước cũng là như vậy hi vọng . Nhưng lúc này, nó lại cảm thấy một loại nói không rõ tả không được cự đại khủng hoảng.

"Làm một trăn ngập tình yêu hảo nhân", này đối trên thế giới tuyệt đại đa số người đến nói đều là một chuyện tốt, nhưng duy độc đối [công đức bộ] khế ước giả đến nói, lại như là độc được như vậy, hội sớm hay muộn đem bọn họ đẩy hướng Thâm Uyên.

Bởi vì, trên thế giới này, không thể văn hồi sự, thật sự là nhiều lắm.

Dung Viễn không biết đậu Hà Lan lo lắng, hắc tử vừa rồi vấn đề trung bỗng nhiên sinh ra một ý tưởng: Quá khứ hắc tử vẫn lấy "Quạ đen" Tự cư, cứ việc không có người khác biết thân phận này, nhưng hắc tử vẫn là tận lực lảng tránh bị quan phương chú ý khả năng tính. Nhưng tổng làm như vậy sự, không cùng cảnh sát sinh ra giao tập là không có khả năng .

Tàng mộc vu lâm, tàng thủy Vu Hải, tốt nhất che giấu biện pháp, không phải rời xa nó, mà là đem chính mình bơi lên giống nhau nguy trang sắc.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Mời Thực

Trang nghiêm a thị thứ năm toà án trung, theo chánh án một tiếng "Vô tội" tuyên cáo, một cọc trước sau đây đưa dài đến hai tháng án kiện rốt cuộc hạ màn. Bàng thính trên chỗ ngồi, một tóc hoa bạch nữ nhân đứng lên bị phần dị thường chỉ bị cáo muốn nói cái gì, lại cái gì cũng không có nói ra khỏi miệng, hai mắt trợn lên liền hôn mê bất tỉnh.

Bàng thính trên chỗ ngồi một mảnh hỗn loạn, có người đi phù nữ nhân này, nhưng càng nhiều người là phần nô đứng lên la to, còn có người muốn tiến lên đi tư đánh vị kia bị cáo cùng hãn biện hộ luật sư. Tư pháp cảnh sát lập tức đi ra duy trì trật tự, nhưng ngay cả bọn họ cũng bị nhân hung hăng đánh vài cái. Đây mấy luôn luôn thiết diện vô tư đám cảnh sát cúi đầu, cắn răng thừa nhận mọi người lửa giận cùng oán hận, thân hình tại thời đánh trúng lù lù bất động, phía trên lại toát ra đồng tình áy náy thần sắc.

Một trung niên nữ nhân đánh mất đi khí lực, tựa vào một người tuổi còn trẻ tư pháp cảnh sát trên người, bắt lấy hãn cổ áo khóc hô: "Các người không thể như vậy phán a ! của ta nữ nhi... Của ta nữ nhi bị cái kia cầm thú giết chết a ! của ta Quả Quả a..."

Bên kia, một gầy yếu tang thương nam nhân ôm đầu, cả người tinh khí thần đều tan hết, hãn hai mắt vô thần lăm lăm: "Vô tội? Như thế nào sẽ là vô tội? Đây còn có hay không thiên lý? Có hay không thiên lý a..."

Tại hãn trắc phía sau, một trên mu bàn tay phủ đầy nứt da cùng huyết già nữ nhân hai tay che mặt, áp lực thanh âm trầm trầm khóc, nước mắt từ nàng khe hở gian không ngừng mà trào ra.

Đồng thời, pháp viện thẩm phán quá trình lấy đồ văn hình thức ở trên mạng trực tiếp, rất nhiều chú ý này án kiện nhân ở trên mạng nhìn thấy kết quả này, nội tâm khiếp sợ cùng bi nạn không thể ngôn thuyết, có người thậm chí trực tiếp tap máy tính, giống dã thú như vậy la hét kêu khóc.

Vô số người đều đang hỏi: Vì cái gì ! vì cái gì ! vì cái gì !

Bị thẩm phán này gọi Dư Cường nhân, có theo khả tra bị hấn cưỡng hiếp, sát hại nhân liên nhiều đạt hai ba mươi, tại hấn tán loạn đào vong trong quá trình ai cũng không biết còn có bao nhiêu không có bị điều tra ra người bị hại bị hấn độc thủ. Hơn nữa người này sinh lãnh không kị, người bị hại có nam có nữ, có già có trẻ, niên kỉ nhỏ nhất còn không đến mười tuổi, hung ác làm người ta giận sôi. Đào vong bảy năm, hôm nay rốt cuộc sa lưới, người bị hại các thân nhân đều cho rằng rốt cuộc có thể khiến này Ác Ma được đến trừng phạt khi, lại cuối cùng bởi vì chứng cứ không đủ mà vô tội phóng thích, như thế nào có thể làm cho bọn họ nhận kết quả này?

Vẫn cúi đầu chờ đợi thẩm phán kết quả bị cáo Dư Cường lúc này bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng bàn thính tịch, bị màu đỏ thẩm đầu gỗ lan can ngăn ở bên kia mười mấy trường hoặc phần nạn rít gào hoặc tuyệt vọng khóc gương mặt khiến hấn không khỏi lộ ra vài phần không đành lòng, cước bộ hơi do dự, bên cạnh nhân lập tức nhận ra, đẩy hấn vội vàng từ cửa hông rời đi.

Lúc này, bàn thính trên chỗ ngồi một nghe xong thẩm phán kết quả sau liền vẫn khóe mắt muốn nứt muốn nhào đi lên, lại bị bên cạnh nhân gắt gao bắt lấy thiếu niên đột nhiên tỉnh táo lại, nói:"Đây không phải kết thúc."

"Người đang nói cái gì?" Bên cạnh hấn mẫu thân lập tức khẩn trương nói:"Hài tử, người đừng làm chuyện điên rồ, mục cầu người, ngàn vạn đừng làm chuyện điên rồ. Người tử tử đã không có, nếu là người cũng có không hay xảy ra... Mục liền... Mục liền không sống !"

Thiếu niên khô ráo bàn tay cầm lấy mẫu thân tay, ổn định mà lãnh tỉnh nói: "Mụ người yên tâm, ta cái gì cũng không biết làm. Người kia, nhất định sẽ được đến trừng phạt... Có người sẽ thăm phán hẩn ! nhất định !"

"Làm sao sẽ có người nào đó a... Pháp viện đã như vậy phán, liền tính chống án..." Thiếu niên mẫu thân vô vọng nói.

"Không phải pháp viện." Thiếu niên leng keng hữu lực nói: "Là quạ đen !"

"Quạ đen?"

"Mụ, người biết Dư Cường là như thế nào sa lưới sao?" Thiếu niên bỗng nhiên có chút kích động nói: "Không phải cảnh sát, là quạ đen ! là quạ đen từ mờ mịt biển người trung phát hiện Dư Cường tung tích, không có quạ đen giúp, cảnh sát căn bản không có biện pháp bắt lấy hẩn ! này mấy tháng qua sa lưới truy nã phạm tất cả đều là quạ đen bút tích ! quạ đen bắt lấy phạm nhân, liền tính bị pháp viện thả chạy, quạ đen cũng nhất định sẽ không bỏ qua hẩn !"

"Quạ đen... Người như thế, thật có sao?" Không giống thiếu niên như vậy còn tràn ngập nhiệt huyết cùng ảo tưởng, thiếu niên mẫu thân trải qua càng nhiều hiện thực tàn khốc cùng băng lãnh, sớm không tồn tại "Siêu nhân sẽ cứu vớt thế giới" Loại này thiên chân ảo tưởng, cũng khó tin tưởng xã hội này trung còn có loại này nhân tồn tại.

"Tuyệt đối có !" Thiếu niên tin tưởng mười phần nói, gặt gao năm quyền đầu.

...

Mấy tháng qua mấy trăm thời gian rất lâu đều không thể tróc nã quy án truy nã phạm phân phân sa lưới, lan đến mặt đề cập đến toàn bộ Đường quốc, loại sự tình này liền tính quan phương phong tỏa tin tức, dân gian

cũng sẽ không thật hoàn toàn không biết gì cả. Tại phần đông xông xáo lời đồn trung, "Quạ đen" Tên này dần dần tiến vào mọi người tầm nhìn, cũng có phần ti thành lập tiếp ứng quạ đen trang web, nghĩ mọi cách từ các loại con đường trung sưu tập cùng quạ đen có liên quan tin tức ở trên mạng công khai, còn có người tại đây trên trang web xin giúp đỡ cùng tìm kiếm quạ đen chân thật thân phận. Cứ việc quạ đen chưa từng có ngay mặt đáp lại qua, nhưng này mấy phần ti tự tiêu khiến tự nhạo cũng ngoạn thật sự vui vẻ, vì một chân thật bộ mặt hoàn toàn không biết gì cả thần tượng mà hoan hô cổ vũ.

Một ngày này, trên trang web một tân thiếp gợi ra khắp nơi chú ý. Cùng dĩ vãng kia vài phỏng đoán quạ đen lại làm ra cái gì công tích vĩ đại thiếp bất đồng, một lần này, phát thiếp nhân thỉnh cầu quạ đen chế tài một tên là Dư Cường ác ôn, bài thiếp bên trong chi tiết miêu tả Dư Cường mỗi một lần hành vi phạm tội trước sau quá trình cùng người bị hại thân nhân thống khổ, tự tự khắp huyết, thanh thanh là lệ.

Màu trắng con chuột đầu tên vừa trượt, đóng kín thiếp. Chỉ huy xe tắc trên vách treo vài điện tử màn hình biểu thị, mặt trên biểu hiện bất đồng theo dõi hình ảnh cùng phức tạp số liệu hình sóng. Hà Hân nhìn nhìn cái khác mấy cái cùng loại trang web phản ứng sau, tách ra internet, mở ra che chắn khí, nói: "Các người nói, quạ đen thật sẽ bị loại này thủ đoạn dẫn ra tới sao? Hẳn mai danh ẩn tích đã có một đoạn thời gian ."

"Khả năng tính rất cao." Giang Tuyên nói: "Cho đến bây giờ, Vương Xuân Sơn là quạ đen duy nhất một tự tay xử quyết truy nã phạm. Dư Cường tội ác so với Vương Xuân Sơn chỉ có hơn chứ không kém, tại tư pháp cơ quan không thể thẩm phán thời điểm, quạ đen tự mình ra tay khả năng tính rất lớn."

Hà Hân lo lắng nói: "Nhưng liên tính dẫn ra quạ đen, có thể bắt tỷ lệ cũng vô pháp được đến cam đoan. Nếu làm to chuyện, không thể cam đoan hành động cơ mật tính, khẳng định sẽ gợi ra quạ đen cảnh giác; Nhân số

quá ít, trang bị đơn sơ, lại khả năng sẽ bị phản sát. Quạ đen sát thủ, thân thủ tương đương không tầm thường."

"Này không cần lo lắng." Chu Vân Trạch nói: "Trừ chúng ta, tổ trưởng mặt khác còn có một hành động tổ..."

Khi nói chuyện, chỉ huy xe cửa xe bị kéo ra, mọi người cùng nhau quay đầu, liền nhìn thấy Dư Cường cùng tây trang giày da Thư Khởi một trước một sau đi vào đến.

"Hoan nghênh trở về. Thẩm phán thế nào?" Giang Tuyên cười hỏi.

"Giả vờ cái gì a, các người khẳng định đều biết kết quả ." "Dư Cường" Bổng nhiên dùng hờn dỗi ngữ khí nói, chỉ thấy hắc thò tay ở trên đầu lôi kéo, xả xuống nhất trường giống như đúc nhân tạo mặt nạ, lộ ra Thiệu Bảo Nhi phòng miệng mặt, giọng nói của nàng suy sụp nói: "Nhìn bọn họ như vậy, khó chịu chết ."

Thư Khởi cầm ra một chỉ yên ngoạn ở trong miệng, bởi vì tại phong bế hoàn cảnh trung cho nên vẫn chưa châm, cùng Thiệu Bảo Nhi nói: "Bảo nhi, nhớ rõ của người chức trách, đừng đem quá nhiều cảm tình đưa đến trong công tác đến."

"Biết lập, đều nói lần trước không phải cố ý ." Thiệu Bảo Nhi không kiên nhẫn lắc lắc đầu, đầu ngón tay vòng quanh một quyển sợi tóc, cúi đầu nói: "Nhưng nhiệm vụ lần này, thật sự là để người không thoải mái. Cảm giác thật giống như tại lợi dụng đối phương lương tri tới bắt nhân như vậy. Sạch !"

Mọi người nhất tề trầm mặc một chút. Bọn họ vẫn kẻ sắm vai chính nghĩa sứ giả nhân vật, này vẫn là lần đầu tiên, cảm giác chính mình thế này giống nhân vật phản diện.

Đương pháp luật cùng đạo đức, mệnh lệnh cùng cảm tình sinh ra xung đột mà nói, nên lựa chọn cái nào? Ngồi ở chỗ này nhân, thực ra đều đã làm ra lựa chọn, nhưng nội tâm thường thường vẫn là sẽ sinh ra dao động, chỉ là không thể giống Thiệu Bảo Nhi như vậy thẳng thắn phát biểu ý kiến mà thôi. Tại vốn hãn là bọn họ hiệp trợ lực lượng tư pháp hệ thống cùng trị an hệ thống trung, phản đối cùng nghi ngờ lòng bắt quạ đen thanh âm cũng không thiếu, thậm chí có nhân viên chính phủ ngầm phát biểu ngôn luận nói hi vọng có thể cấp quạ đen cung cấp giúp cái gì, đương nhiên người nói lời này rất nhanh liền bị đình chức .

Giang Tuyền bỗng nhiên nói: "Đội trưởng, ta có vấn đề."

"Ân? Nói đi." Thư Khởi nói.

"Ta cảm giác, quạ đen tiềm tại uy hiếp xác thật là có, nhưng cho tới bây giờ, hãn hành động không có đối xã hội trật tự cùng nhân dân an toàn tạo thành trọng đại tổn hại, ngược lại phần lớn đều là có lợi một mặt. Cho nên... Mặt trên vì cái gì sẽ ý kiến phức tạp loại trình độ này lòng bắt hành động? Tại quạ đen mặt trên, chúng ta đầu nhập lực lượng có phải hay không có điểm quá mức ?"

Sẵn nha kế hoạch, thả ra mỗi chỉ là bước đầu tiên, càng trọng yếu hơn là dẫn đường con mỗi đi ăn cái này mỗi các hạng công tác, ở trên này đầu nhập nhân lực vật lực đều là vượt qua tưởng tượng .

"Không phải nói quân nhân thiên chức là phục tùng mệnh lệnh sao? Chúng ta cũng giống nhau." Thư Khởi ngoạm thuốc lười biếng nói: "Mặc kệ cái gì nguyên nhân, mặt trên yêu cầu chúng ta bắt đến quạ đen, chúng ta nhất định phải làm đến, chính là như vậy."

...

Trước sau bốn lần khảo thí cùng hai lần tuyển bát tái đã kết thúc, mỗi một khoa có thể đại biểu quốc gia tham gia quốc tế thi đua chỉ có bốn

người. Kết quả công bố khi, có người đương trường thất không khóc rống, cũng có người một thân thoải mái bắt đầu thu thập hành lý, còn có người vừa hưng phấn lại cảm thấy trầm trọng, đồng thời thoả thuê mãn nguyện triển vọng tương lai.

Tại mấy năm gần đây, Đường quốc tuyển bắt đi dự thi học sinh ít nhất cũng sẽ mang về một ngân bài, có đôi khi thậm chí toàn viên đều có thể đạt được kim bài, thành tích trên quốc tế đều tiếng tăm lừng lẫy. Cho nên nói, thông qua tuyển bắt tái, chẳng khác nào đã đem tương lai huy chương năm tiến trong tay .

Dung Viễn cũng tại xem thông tri. Tham gia quốc tế toán học thi đua, trừ hẩn bên ngoài, còn có Cam Chính, Nghệ Tử Hạo cùng một tên là Vu Nhất Chuyết nam sinh.

Vu Nhất Chuyết tại sở hữu huấn luyện học sinh trung cũng không thu hút, ngay từ đầu thậm chí là lấy ở cuối xe thứ tự vào, vài lần tiểu trắc cũng đều là đếm ngược. Nhưng hẩn so bất luận kẻ nào đều khắc khổ, cũng so bất luận kẻ nào đều cố gắng, cuối cùng lần lượt siêu việt kia vài bài danh so với hẩn dựa vào phía trước học sinh, cái sau vượt cái trước, tại cực ngắn thời gian bên trong hoàn thành một lần nghịch tập kỳ tích. Đối với kết quả này, rất nhiều người đều tỏ vẻ khó có thể tin tưởng.

Mang thật dày kính đen, tóc dài đến cơ hồ che ánh mắt Vu Nhất Chuyết nhìn công bố chọn lựa kết quả lão sư, kích động hai tay đều tại run nhè nhẹ. Kết quả này, là hẩn dùng vô số ban đêm không miên không ngớt cố gắng mới đổi lấy, giờ này khắc này rốt cuộc có điều hồi báo, có thể nào không để hẩn cảm thấy khổ tẫn cam lai vui sướng?

Sau đó nhìn quanh bốn phía, Vu Nhất Chuyết liền thấy được Dung Viễn -- không có sắc mặt vui mừng, cũng không cảm giác ngoài ý muốn hoặc là kích động, như cũ là nhàn nhạt sắc mặt, như vậy được không chút để ý, lại như vậy được định liệu trước.

Không thể không nói, có vài nhân, trời sinh là vì kéo cừu hận mà tồn tại .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nguyên Ủy

Vu Nhất Chuyết ý tưởng, cũng là tập huấn đội chiếm cứ chủ lưu ý tưởng. Nhất là vật lý tập huấn trong đội, bọn họ tại đây đoạn ngắn ngủi thời gian bên trong muốn cơ bản học hoàn đại học vật lý chương trình học, đồng thời còn muốn tiến hành các loại thực nghiệm luyện tập cùng khảo hạch, cùng tương đối rộng rãi toán học huấn luyện so sánh với, bọn họ học tập cường độ phi thường lớn, không có một ngày nghỉ ngơi thời gian, có vài người thậm chí học học phá vỡ khóc lớn, nửa đường buông tay nhân cũng có một ít.

Dung Viễn phía trước ba năm thỉnh thoảng đến làm một vòng liên đi nhân thời điểm, rất nhiều người đều ở trong lòng sung sướng khi người gặp họa, cho rằng hắn như vậy chỉ là hình thức hóa mặt ngoài công tác, lãng phí chính mình ở phương diện này thiên phú. Người khác học một khoa đã là phi thường cố hết sức, huống chi là ba khoa đâu? Bao nhiêu người đều ám trạc trạc hi vọng hắn giỏ trúc mức nước công dã tràng, kết quả không nghĩ tới đánh mặt đánh được như vậy ngoan.

Dung Viễn lấy thi tuyển [mỗi một khoa] bài danh đệ nhất thành tích kết thúc tại tập huấn đội sinh hoạt, đồng thời có thể tham gia toán học cùng vật lý quốc tế thi đua -- tại lâu dài đánh giăng co trung, Đường quốc cùng quả hạch quốc đẳng rất cuộc đạt được thắng lợi, sửa chữa cùng năm cùng một người không thể tham gia bất đồng khoa thi đấu quy tắc. Bất quá hóa học khoa bởi vì cùng toán học thi đấu thời gian có xung đột, suy xét qua đi Dung Viễn buông tay tham gia. Dù là như thế, có thể ở hai khoa trung đại biểu quốc gia dự thi, tên của hắn cùng trải qua đã bị mọi người nhanh chóng truyền bá đào móc.

Đưa đi thi tuyển thất bại học sinh, lập tức trở nên tịch liêu rất nhiều, phòng cũng biến thành mỗi người một gian đơn gian. Huấn luyện địa điểm cũng đổi, bọn họ trụ khu ký túc xá thượng tầng liền có rất lớn phòng tự học cùng phòng thực nghiệm, tầng một đại sảnh đồng thời cũng cung cấp sáng chiều tối cơm, còn có một se sẻ tuy nhỏ ngũ tạng đều toàn siêu thị. Có thể nói nếu cần, bọn họ có thể chân không ra hộ tại đây đóng lâu bên trong giải quyết sở hữu sinh hoạt vấn đề, toàn tâm đầu nhập đến huấn luyện trong.

Mặt khác, từ giờ trở đi, bọn họ liền không lại là "Quốc gia tập huấn đội" Thành viên, mà là chính thức trở thành quốc gia đội một thành viên .

Đồng thời quản lý cũng trở nên nghiêm khắc rất nhiều, mỗi tuần chỉ có một nghỉ ngơi ngày, đi ra ngoài thời điểm còn cần cùng phụ đạo lão sư thuyết minh đi hướng, bình thường xuất nhập đều cần xin phép. Bởi vậy, Dung Viễn mãi cho đến hai tuần về sau, mới có thời gian bắt đầu xử lý Cát Cầm cùng Hoắc Hiểu Văn tai nạn giao thông sự kiện.

Trong khoảng thời gian này, Cát Cầm tai nạn giao thông tử vong án kiện đã có kết quả. Này nữ hài cha mẹ song vong, vẫn cùng cứu cứu sinh hoạt. Nàng gặp chuyện không may sau, Hoắc Hiểu Văn nhận tội thái độ phi thường tốt, tích cực bồi thường, thành tâm sám hối, tại nữ hài trên lễ tang khóc được so thân nhân còn muốn thương tâm. Cát Cầm cứu cứu một nhà tại lấy đến đầy đủ bồi thường khoản về sau, viết lượng giải thư cho hắn. Từ trại tạm giam đi ra về sau, Hoắc Hiểu Văn trở lại trường học tiếp tục đến trường, Cát Cầm cũng đã hương tiêu ngọc vẫn.

Tại đậu Hà Lan đối hai người giới xã giao tiến hành kiểm tra về sau, phát hiện này hai ở mặt ngoài không hề có liên hệ người xa lạ thực ra tại rất nhiều địa phương đều có thể liên hệ lên đến -- bọn họ đều thường xuyên đi học giáo phụ cận phố ăn vặt tiêu phí, đều thường đi cùng gia ktv, đều là trường học học sinh hội thành viên, Cát Cầm một quan hệ rất tốt sư huynh cũng là Hoắc Hiểu Văn bằng hữu, Cát Cầm cùng ký túc xá bên trong một cái khác nữ sinh vẫn ở bị Hoắc Hiểu Văn bạn bè theo đuổi, mặt khác cùng

loại giao tập còn có rất nhiều. Thật muốn nhất nhất bài tra lên, lúc này là một phi thường rườm rà công trình.

Bất quá Dung Viễn chung quy không phải cảnh sát, hẳn lựa chọn trực tiếp từ Hoắc Hiểu Văn trên người được đến đáp án.

...

Hoắc Hiểu Văn gần nhất trở nên có chút quái gở, bất quá các bằng hữu đều có thể lý giải hẳn -- không phải ai đều có thể đối giết chết một nhân loại sự tình này rất nhanh thoải mái . Nếu hẳn bây giờ còn giống như trước như vậy cả ngày ăn uống ngoạn nhạc không làm việc đàn hoàng, kia người chung quanh mới sẽ cảm thấy quái dị. Đối với hẳn hiện tại thường thường biểu hiện ra ngoài kinh hãi, ác mộng cùng thường thường xấu tính, hẳn bằng hữu đều lựa chọn bao dung, khai giải hẳn nói: Đó là một kiện ai cũng không có đoán trước đến ngoài ý muốn, hi vọng hẳn có thể sớm điểm từ giữa đi ra.

Hoắc Hiểu Văn rất cảm động, hoạn nạn gặp chân tình, hẳn cho rằng chính mình hiện tại mới rốt cuộc phát hiện chính mình thật có một đám rất tốt bằng hữu. Nhưng hẳn vẫn là không thể thả lỏng, trước mắt bao giờ cũng lóe qua cái kia xa lạ nữ hài vắn vẹo thân thể cùng đầy mặt máu tươi bộ dáng.

Bởi vì hẳn trong lòng rõ ràng, kia cũng không phải một hồi ngoài ý muốn.

Hẳn hiện tại không dám một mình, xuất phát từ cái loại này trầm trọng cảm giác tội lỗi cùng sợ hãi thật sâu; Đồng thời khi hẳn tại náo nhiệt trong đám người khi, hẳn lại không dám tiếp tục chờ xuống, nhất là tại đối mặt bằng hữu chân thành quan tâm cùng an ủi khi, hẳn vài lần thiếu chút nữa liền đem chân tướng thốt ra .

Lại một lần chịu đựng không được người khác đánh giá ánh mắt cùng nghị luận nói nhỏ, Hoắc Hiểu Văn vội vàng từ sân vận động bên trong đi ra. Lúc này vẫn là lên lớp thời gian, trong sân trường người cũng không nhiều, nhưng bên ngoài xán lạn dương quang vẫn là xua tan vài phần hắc trên người âm lãnh cảm. Hoắc Hiểu Văn hí mắt dưới ánh mặt trời đứng một lát, cảm giác có chút buồn ngủ, quyết định hồi ký tức xá đi nằm một lát -- trong khoảng thời gian này hẳn buổi tối bao giờ cũng ngủ không tốt, ban ngày cũng trở nên tinh thần uế oải.

Từ sân vận động xuyên qua một tiểu thụ lâm, liền có thể thẳng đến Hoắc Hiểu Văn khu ký túc xá. Hắn đi vào trong rừng đá vụn Tiểu Lộ, gió thổi qua, lá cây ào ào vang, thỉnh thoảng lại nghe được đỉnh đầu có chim hót thanh âm. Một chỉ màu trắng mèo hoang ngồi xổm một bên, cũng không sợ nhân, rất khả ái nghiêng đầu nhìn hắn, đại đại ánh mắt có vẻ ngập nước .

Hoắc Hiểu Văn xung nó cười một thoáng, tâm tình mạc danh hảo chuyển vài phần, tại nhân tâm lý bị vây ở âm u trạng thái thời điểm, tốt đẹp đơn thuần sự vật càng hiển được di đủ có thể quý, Hoắc Hiểu Văn thậm chí bắt đầu suy xét như thế nào tránh thoát tức quản ánh mắt dường thượng một chỉ tiểu động vật.

"Miêu ô --"

Miêu mẽ thấp giọng kêu một tiếng, bỗng nhiên hướng hắn đi tới, chưa từng có bị tiểu động vật thích qua Hoắc Hiểu Văn cảm thấy vài phần thụ sủng nhược kinh kinh hỉ, hắn ngồi xổm xuống, có chút ngốc vươn tay đỡ nói:"Miêu Miêu, Miêu Miêu."

Tiểu miêu đi tới, tiểu miêu lại đi qua, từ hắn bên cạnh đi qua, tựa vào hắn phía sau một người trên đùi cọ đầu làm nũng gọi.

Hoắc Hiểu Văn bỗng nhiên kinh giác tại hắn phía sau như vậy gần địa phương đứng một người, hơn nữa hắn một chút không có nhận ra. Hắn đứng dậy muốn nhìn một chút là loại người nào, lại đột nhiên bị một khối nhuận ướt bổ bịt kín miệng mũi, cái ót bị người dùng một tay còn lại gắt gao chế trụ, không tha hắn né tránh.

"Như thế nào sẽ... Vì cái gì..."

Hoắc Hiểu Văn ánh mắt đột nhiên trừng lớn, sau đó rất nhanh, ý thức liền lâm vào trong hỗn độn.

Nhìn trước mắt nhân đồng tử khuếch tán, ánh mắt mất đi thần thái, Dung Viễn buông tay ra lui ra phía sau hai bước, nhìn thấy hắn ngốc ngốc ngồi xổm chỗ đó, một điểm phản ứng cũng không có.

"Miêu ~" Tiểu miêu bái Dung Viễn ống quần, còn tại không ngừng cố gắng gọi ra hắc chú ý.

Từ được đến [công đức bộ] về sau, Dung Viễn động vật duyên lập tức trở nên tốt rất nhiều. Cho nên sau này tuy rằng hắc không lại nuôi nấng chó mèo hoang, nhưng trên người vẫn là sẽ thường xuyên mang một ít tiểu chân giò hun khói hoặc là vô muối cá khô linh tinh gì đó, uy miêu uy cầu, có đôi khi cũng dùng đến uy no chính mình bụng. Lúc này Dung Viễn dỡ ra một túi cá khô vẩy xuống đất, tiểu miêu lập tức vút bỏ hắc quần ngược lại hướng cá khô khởi xướng tiến công.

Đậu Hà Lan sớm đã xác định chung quanh không có người khác cũng không có theo dõi, bất quá thời gian dài cũng khó tránh khỏi sẽ có người trải qua. Bởi vậy Dung Viễn bắt lấy Hoắc Hiểu Văn cổ áo, đem hắc đưa đến phụ cận một ẩn nấp góc, khiến đậu Hà Lan bảo trì cảnh giới, sau đó hỏi:"Nói đi, người giết chết Cát Cầm nguyên nhân là cái gì?"

Hoắc Hiểu Văn vẻ mặt đấu tranh một chút, liền tính tại hệ thống xuất phẩm phun chân tề tác dụng dưới, thổ lộ chuyện này chân tướng với hắc

mà nói cũng là tại trong tiềm thức liền kháng cự . Nhưng kia mỏng manh giãy dụa chỉ có chớp mắt, Hoắc Hiểu Văn rất nhanh liền dùng bình dị ngữ khí bắt đầu trình bày. Tại Dung Viễn vài lần truy vấn dưới, toàn bộ sự kiện hình dáng dần dần bị bổ sung hoàn chỉnh.

Hoắc Hiểu Văn là tư sinh tử. Tại b thị này quan viên phú thương khắp nơi đi địa giới, tư sinh tử nữ này quần thể cũng bị phát triển lớn mạnh . Vì cái này thân phận, Hoắc Hiểu Văn là vừa kiêu ngạo lại tự ti, nhưng tại hắc lên đại học sau, liền trở nên chỉ có tự ti, không có kiêu ngạo -- cái kia đối với hắc coi như không sai thân cha bởi vì một ít vấn đề bị hạ ngục, Hoắc Hiểu Văn cùng hắc mẫu thân lập tức liền mất đi ổn định kinh tế nơi phát ra, nguyên bản tiêu xài sinh hoạt đột nhiên trở nên liên nhất cơm nhất cơm đều phải bắt đầu tính toán chi ly, loại này ngày, Hoắc Hiểu Văn như thế nào có thể qua được quen?

Nhưng quá khứ tự nhận là coi như phú gia tử Hoắc Hiểu Văn luôn luôn không học vấn không nghề nghiệp, trừ tán gái bên ngoài không có nhất nghệ tinh, liên gdp cùng gpd có cái gì phân biệt đều làm không rõ, hắc muốn kiếm tiền cũng tưởng không đến biện pháp. Nhưng có một ngày, đi ở đại học bên trong thời điểm, Hoắc Hiểu Văn linh cơ vừa động, bỗng nhiên suy nghĩ chủ ý.

Tại hắc còn sung túc thời điểm, Hoắc Hiểu Văn là rất nhiều cao cấp câu lạc bộ hội viên, tuy rằng hắc chỉ là đi ăn uống ngoạn nhạc, nhưng cũng tích lũy một ít "Cùng chung chí hướng" nhân mạch. Hắc rất nhiều hiện tại đã không liên hệ hồ bằng cầu hữu, đối tại giáo nữ học sinh đều rất có phương diện nào đó hứng thú.

Mà tại đây cười bần không cười xướng niên đại, cho dù là hàng hiệu đại học, cũng có rất nhiều nữ hài nguyện ý dùng thân thể mình đến đổi lấy một ít thực chất tính chỗ tốt: Hàng hiệu quần áo, bao bao, cao cấp đồ trang điểm, tùy tiện xoát thẻ tín dụng, thậm chí một bộ phòng ở."Cầu bao

dưỡng", rất nhiều thời điểm, này cũng không phải một câu vui đùa nói, mà là rất nhiều người hàng thật giá thật kỳ vọng.

Sau đó thông qua internet liên hệ bao dưỡng quan hệ cũng không đáng tin, nữ hài không biết đối phương đến cùng có phải hay không trong kỳ vọng cao phú soái, trên thực tế, bị người lợi dụng này một tâm lý lừa tiền lừa sắc nữ sinh cũng có không thiếu, thậm chí còn có tham mộ hư vinh nữ hài bị người dụ bắt sát hại. Kim chủ cũng vô pháp xác định chính mình tìm rốt cuộc là tại giáo đại học nữ sinh vẫn là một giới về nguy trang lừa đảo. Mà Hoắc Hiểu Văn, liền khởi như vậy một giạt dây bắc cầu tác dụng, từ giữa thu lấy nhất định "Tiền trà nước" .

Không đến nửa năm, Hoắc Hiểu Văn bởi vì thu phí hợp lý, danh dự tin cậy, liền tại nhất định quần thể trung có không nhỏ độ nổi tiếng, cũng không cần hẳn chủ động đi liên hệ phát triển, "Sinh ý" Liền sẽ chủ động tìm lên cửa đến. Lại sau này, hẳn điểm mẫu chốt càng hàng càng thấp, đối với kháng cự không từ nữ hài, thậm chí bắt đầu dùng mê dược, bất nhả chiêu uy hiếp, lợi dụng internet phá hủy danh dự đăng thủ đoạn. Có đôi khi, hẳn những khách nhân chơi một ít quá phận trò chơi, hẳn cũng sẽ hỗ trợ thiện hậu.

Về phần Cát Cầm, này nữ hài giữ mình trong sạch, nguyên bản cùng Hoắc Hiểu Văn không hề có liên hệ. Nhưng không lâu trước, nàng tại cùng ký túc xá nữ sinh ktv ca hát thời điểm thượng buồng vệ sinh, khi trở về trong lúc vô ý đi nhầm ghế lô, gặp được một bộ khó coi trường hợp. Cát Cầm mặt đỏ tai hồng thực mau rời đi, chỉ cho rằng chính mình quấy rầy người khác hảo sự, không biết ngày đó cái kia nữ hài bất ngờ chết ở trong ghế lô, mà Cát Cầm chính là mục kích chứng nhân.

Vì thế hiện tại, ế ngọc mai hương.

Có đôi khi, có vài nhân đụng tới không tốt nhân, không tốt sự, người đứng xem hội than thở nói: "Thật xui xẻo a !" Mọi người cười nhạo kẻ yếu,

cười nhạo thất ý thống khổ nhân, lại rất thiếu đem đầu mâu chỉ hướng chân chính tội khôi đầu sỏ. Rõ ràng làm cho bọn họ như vậy "Xui xẻo", cũng không phải chính bọn họ lỗi.

"Làm thế nào đây?" Dung Viễn sau khi nghe xong, khẽ cười một tiếng, có chút bất đắc dĩ theo Hoắc Hiểu Văn nói: "Nguyên bản ta là tưởng đem người giao cho cảnh sát, nhưng hiện tại, ta bỗng nhiên không tưởng làm như vậy."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Đầu Mối

Lời tuy nhiên nói như vậy, nhưng Dung Viễn đã quyết định phong tồn "Quạ đen" thân phận, tự nhiên sẽ không vì như vậy một ti tiện cận bã mà đem chính mình lại rơi vào hiểm cảnh trung.

Đáng được ăn mừng là, Hoắc Hiếu Văn có lẽ là tưởng để vài người nào đó thóp lấy làm hấn dưng, hấn đối với chính mình mỗi một bút "Sinh ý" trước sau đều ghi lại phi thường chi tiết, không riêng có văn tự ghi lại, còn có video, ghi âm cùng ảnh chụp, có này mấy chứng cứ tại, có thể đem rất nhiều người đều dụ dỗ.

Sáng sớm hôm sau, b thị trị an cục đại môn bên ngoài liền phát sinh một kiện kì sự -- trần trụi thân trên trẻ tuổi nam nhân thủ giơ một khối chỉ bài, trên viết "Ta có tội" Ba chữ to, không biết ở nơi nào quỳ bao lâu, khóc được đầy mặt đều là nước mắt nước mũi. Lại bị đi làm cảnh sát nâng dậy đến thời điểm, hấn như là cực kỳ bi thương nói không nên lời nói như vậy, hai tay run rẩy giao ra một phần cứng.

"Dung Viễn, tự thú sẽ để hấn giảm bớt xử phạt. Tổ giác, tố giác người khác khả năng sẽ bị phán xử ở tù chung thân trên đây hình phạt trọng đại phạm tội hành vi, thậm chí khả năng hội miễn trừ xử phạt."

Trống rỗng ký túc xá bên trong không có người khác, toàn bộ trong phòng chỉ mở một chiếc đèn bàn. Đậu Hà Lan biến trở về nguyên hình ngồi ở đèn bàn thượng, không tự giác hoảng căng chân nói.

"Ta biết. Thế nhưng..." Dung Viễn suy nghĩ một lát, bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, nói: "Đậu Hà Lan, ta tưởng xem xem đối với gã này, cảnh sát sẽ làm như thế nào... Ta... Có rất nhiều hoang mang."

"Hoang mang?" Đậu Hà Lan hỏi.

"Đúng vậy, biết đến càng nhiều, có đôi khi càng là tưởng không rõ vì cái gì." Dung Viễn có chút tự giễu nói.

Tại phía trước quang não lòng bắt đến truy nã phạm bị bắt quy án về sau, Dung Viễn không có buông tay mặc kệ, mà là rút thời gian chú ý một chút thủ tục. Trong bọn họ đại đa số người đều chiếm được chế tài, nhưng cũng có một bộ phận nhân, này hành vi phạm tội cùng tài quyết ở giữa sai biệt khiến Dung Viễn cảm thấy vớ vẩn thậm chí có thể cười.

Tại hiện đại xã hội này, mỗi người đều phải chú ý pháp luật, học pháp biết pháp, tuân thủ pháp luật trung chế định sở hữu quy tắc, dưới loại quy tắc này theo khuôn phép cũ sinh hoạt. Rất nhiều người đều tin tưởng, pháp luật là bảo hộ chính mình vũ khí, người xấu liền tính nhất thời chui lỗ hổng, cũng cuối cùng sẽ bị pháp luật sở chế tài.

Giết người phạm pháp sao? Đương nhiên phạm pháp. Nhưng mà giống Hoắc Hiểu Văn như vậy giao thông sự cố gây chuyện án kiện, chỉ cần tích cực bồi thường hơn nữa nhận sai thái độ hảo, kia liền khả năng sẽ miễn trừ bất cứ hình phạt tiếp tục chính mình sinh hoạt. Cho nên mới sẽ có người lợi dụng giao thông sự cố, đến trừ bỏ chứng mắt gia hỏa.

Phạm tội cưỡng gian pháp sao? Bị xâm hại nếu là nam tính mà nói, tại Đường quốc đó là không phạm pháp. Cho dù bị thương tổn là nhi đồng, cũng hơn phân nửa sẽ lấy dân loạn tội hoặc là cố ý thương tổn tội xử lý, thời hạn thi hành án cơ bản đều không vượt qua năm năm. Nhưng mà mặc kệ là tâm lý thương tổn vẫn là thân thể thương tổn, đều sẽ không bởi vì giới tính bất đồng mà có điều sai biệt.

Lừa bán nhân khẩu phạm pháp? Lừa bán phụ nữ nhi đồng tính, nhưng khách thể nếu là nam tính mà nói, hơn phân nửa chỉ có thể xem như phi pháp giam cầm, rất ít bởi vậy mà xử lấy trọng hình.

Nhi đồng lọt vào bạo lực ấu dâm có thể được đến bảo hộ sao? Nếu thi bạo giả là thân sinh cha mẹ mà nói, cho dù báo nguy cũng chỉ là xử lấy mấy ngày câu lưu cùng cảnh cáo, nhưng mà này không có cái gì trứng dùng, thường thường chỉ có thể mang đến càng thêm thảm thống giáo huấn.

Đường quốc pháp luật trung quy định nó nhân dân có không bị phi pháp soát người, giam cầm, xâm nhập tư nhân nơi ở quyền lợi, nhưng mà khi loại này quyền lợi lọt vào xâm phạm thời điểm đâu? Nếu đối phương không có ăn trộm tài vật hoặc là tạo thành nhân thân thương tổn, bình thường cũng chỉ là câu lưu cùng phạt tiền.

Phạm phải trọng đại hành vi phạm tội về sau bị phán xử tử hoãn, sẽ bị chấp hành tử hình sao? Cũng không phải. Tử hoãn, là kia vài nguyên bản nên bị phán xử tử hình kẻ phạm tội trải qua hai năm quan sát kỳ về sau, chỉ cần không có cố ý phạm tội, liền sẽ giảm vi ở tù chung thân; Nếu có lập công biểu hiện, sẽ bị giảm vi một định niên hạn tù có thời hạn.

Nhưng pháp luật cũng không bao giờ cũng đối kẻ phạm tội khoan hồng một mặt . Tỷ như từng có nguyên nhân vì máy rút tiền trục trặc mà "Ăn trộm mức cự đại công và tư tài vật" xui xẻo đản, liền bởi vậy bị phán không hện. Còn có người bởi vì trộm xe chạy bằng điện mà bị phán mấy năm thời hạn thi hành án. Muốn biết, giao thông sự cố đụng chết nhân hơn nữa cự không bồi thường, hình phạt cũng chỉ tại ba năm trở xuống.

"Tưởng không rõ cái gì?" Đậu Hà Lan hỏi.

"Người nói, nếu lập pháp trọng điểm không phải nhân tôn nghiêm, tự do, tài sản, cũng không phải tính mạng, đó là cái gì đâu?" Dung Viễn trong tay ngòai bút trên giấy nhẹ nhàng giữ, thấp giọng hỏi.

Đậu Hà Lan chớp mắt, nói:"Pháp luật là giai cấp thống trị ý chí thể hiện, là quốc gia thống trị công cụ. Nó cơ bản thuộc tính chính là tính giai cấp, bản thân là vì duy hộ duy nhất giai cấp đặc thù ích lợi mà tồn tại. Người rõ ràng điểm này, lại còn sẽ vì thế sinh ra hoang mang, mới khiến ta cảm giác kỳ quái."

"Cấp." Dung Viễn cười một tiếng, nói:"Nói cũng là, là ta để tâm vào chuyện vụn vặt ." Một lát sau, Dung Viễn lại nói:"Bất quá a, đậu Hà Lan..." Hắn nhìn nhìn ngoài cửa sổ Lưu Ly muôn màu muôn vẻ ngọn đèn, lộ ra một mặt mang điểm bi thương lại có chút cảm hoài tươi cười:"Ta hiện tại chân tâm cảm giác, có thể gặp được người, có thể được đến [công đức bộ], thật sự là quá tốt."

Đậu Hà Lan:_

"Biết ta vì cái gì sẽ chờ mong một ít không thực tế gì đó, cũng vì loại này chờ mong thất bại mà cảm giận bất bình sao? Bởi vì nếu không có [công đức bộ], ta cũng chỉ là loại này tiểu dân trung một thành viên -- theo khuôn phép cũ, nơm nớp lo sợ, dù vậy đều phải lo lắng họa từ trên trời đến, một ngày nào đó chính mình sở hữu hết thảy đều sẽ bị không thể kháng cự lực lượng cướp đi, tỷ như tật bệnh, tai họa, bạo lực hoặc là quyền thế."

"Nếu không có [công đức bộ], ta làm sao có thể đứng ở siêu nhiên địa phương, đi lãnh tỉnh đối đãi ta chung quanh hết thảy?"

"Người sẽ ." Đậu Hà Lan bỗng nhiên khẳng định nói,"Liên tính không có vượt qua tầm thường lực lượng, người cũng có thể làm đến. Người cùng người khác bất đồng."

"Phải không? Người đối với ta so với ta chính mình còn có tin tưởng a !" Dung Viễn trác trác nó, nói:"Thừa người như vậy coi trọng, ta có phải hay không nên nói một câu cảm ơn?"

"Không cần cảm tạ." Đậu Hà Lan điểm tiểu đầu, chừng chặc dàng hoàng nói, sau đó nó lại quay lại tiền đề:"Lại nói, nếu Hoắc Hiểu Văn được đến giảm hình phạt, người cũng không có gì gọi là sao?"

Dựa theo nó đối khế ước giả lý giải, hần hần là sẽ không khinh địch như vậy bỏ qua như thế nhân tra mới đúng.

"Giảm hình phạt lại như thế nào?" Dung Viễn cười lạnh nói:"Hần có thể miễn hình phạt mới tốt nhất... Tại ngục giam bên ngoài, bị hần cử báo những người đó, mới sẽ khiến hần chân chính qua được sống không bằng chết."

Đậu Hà Lan mặc, nó vẫn là rất ngây thơ.

Dung Viễn tầm mắt dừng ở trên bàn một phẩn hồng sắc trên microphone, thứ này cùng toàn bộ phòng đều hoàn toàn không hòa hợp, xuất hiện ở nơi này muốn nhiều đột ngột có bao nhiêu đột ngột.

[không chế tâm linh microphone], giá trị 1800 công đức, chỉ cần đem muốn cho đối phương làm sự tình đối với microphone nói ra, đối phương liền sẽ chiếu người nói đi làm. Tuy rằng phi thường hữu dụng, nhưng dùng xong về sau xử lý như thế nào cũng là vấn đề. Lần trước bị hần tùy ý xử lý hạc giấy đã cấp Dung Viễn một rất lớn giáo huấn, hần sẽ không phạm lần thứ hai loại này sai lầm.

Đậu Hà Lan nhìn ra Dung Viễn phiền não, nói:"Dung Viễn, về sau người cần hồi đoái đạo cụ chỉ biết càng ngày càng nhiều, đề nghị mua trữ vật túi."

Dung Viễn gật gật đầu. Xem xét kính mắt, nghĩ thái y, vũ toa nút không chế, Thiên Nhân hần vẫn đều mang ở trên người, tuy rằng đều không thu hút, nhưng cũng tạo thành rất nhiều không tiện, là nên hồi đoái trữ vật túi đem bọn họ đều thu nạp cùng một chỗ . Còn có hần phía trước hồi đoái một ít súng ống đạn dược bởi vì không có phương tiện mang theo, đến nay

còn tại trên trời vũ toa trong khoang điều khiển, nhưng kia là đan nhân phi cơ, không thể trở thành kho hàng dùng một đời.

Bất quá công đức thương thành bên trong trữ vật túi ngoại hình là Đường quốc cổ đại túi gấm, hẳn một nam sinh, tùy thân mang theo chúng này nọ không phải rất kỳ quái?

Dung Viễn hỏi: "Đậu Hà Lan, hồi đoái trữ vật túi có thể thay đổi ngoại hình sao?"

"Có thể, cần quá mức thanh toán hai trăm công đức điểm." Đậu Hà Lan nói.

"Ân. Cho ta hồi đoái một túi sách ngoại hình ." Dung Viễn nói.

...

Hoắc Hiếu Văn ngồi ở trại tạm giam phòng nhỏ bên trong, hai tay ôm đầu, ánh mắt trừng được đại đại, môi co rút run rẩy .

Là, hẳn là tại áy náy, hẳn cũng tại hối hận. Từ giết người về sau hẳn vẫn làm ác mộng, nhưng chuyện xấu hẳn làm không chỉ này một kiện, lần đầu tiên đem khóc cầu xin hẳn nữ hài đẩy hướng ngồi không mà hưởng công ty lão bản khi, hẳn cũng từng áy náy không cam tâm xem nàng ánh mắt. Hẳn biết chính mình cuối cùng có thể khắc phục loại này tâm lý chướng ngại, giống quá khứ mỗi một lần như vậy khiến chính mình trở nên càng thêm lãnh khốc vô tình, cướp lấy càng nhiều lợi ích.

Nhưng hẳn như thế nào cũng đoán trước không đến, chính mình cư nhiên sẽ đầu óc phạm trù đến trị an cục đến từ thủ cùng cử báo.

Rõ ràng đã không có bất cứ chịu tội, tất cả mọi người tha thứ hẳn, tất cả mọi người không lại trách cứ hẳn, hẳn đến cùng là cái gì muốn làm ra loại này việc ngốc đến?

Hồi tưởng chính mình phía trước hành động, Hoắc Hiếu Văn trừ "Đầu óc trừu" Bên ngoài, không có mặt khác bất cứ nguyên nhân có thể giải thích chính mình quỷ dị hành vi.

-- hăn khi đó, cứ nhiên cảm giác tự thú đây là một ý kiến hay, là tại vì chính mình chuộc tội. Cái loại này toàn bộ linh hồn đều phảng phất được đến tinh lọc cảm giác khiến hăn vì thế cảm động được khóc rống chảy nước mắt, nhưng nội tâm vui sướng phảng phất hấp độc như vậy lâng lâng.

Hăn hận không thể trở lại quá khứ siết chết cái kia ngu xuẩn.

Tự thú còn chưa tính, còn cử báo ! cử báo sở hữu kia vài có năng lượng đem hăn vớt ra nhân ! cử báo hăn mấy năm nay vất vả khúm núm nịnh bợ mới hảo không dễ dàng tích lũy lên người đến mạch ! kia vài công tử ca nhi liền tính tất cả đều ngồi tù, bọn họ gia nhân vờn ra ngón út đầu cũng có thể nghiền chết hăn !

Hoắc Hiếu Văn ôm chính mình đầu hướng trên tường chậm chậm dùng sức đung, vô cùng hối hận không kịp.

...

"Ai người nói, người kia, có phải hay không liền đoạn thời gian trước trên mạng nói cái kia Dư Cường?" Một nam sinh nói.

"Ta xem có điểm giống... Cũng khả năng liền lớn lên giống đi? Không phải nói sao? Trên thế giới này cuối cùng sẽ có ba người bộ dạng giống nhau như đúc." Hăn bên cạnh đồng bạn không cho là đúng nói. Bọn họ vừa ở trên đường trong lúc vô ý nhìn thấy một người, người trước nhất định muốn nói đó chính là trong khoảng thời gian này huyền ồn ào huyền náo Dư Cường, nhưng người sau không có coi trọng. Bởi vì hăn loại thái độ này, bọn họ từ đến trường trên đường vẫn tranh luận đến trong phòng học.

"Nhưng cũng quá giống." Tiền một nam sinh không cam lòng nói thầm, nhìn thấy ở trước phòng học mặt đang tại thông tri đồng học tiếp theo hoạt động kế hoạch Kim Dương, mắt sáng lên, giữ chặt hăn hỏi:"Kim Dương ! Kim Dương ! người ba là cảnh sát đúng không?" Kim Dương chưa từng có tuyên truyền qua chính mình thân thể, trong ban đồng học cũng chỉ có mấy người biết hăn ba ba trên thực tế là a thị trị an cục trưởng.

Kim Dương gật đầu nói:"Ân, là."

"Kia vừa lúc, người tới xem !" Nam sinh chạy qua, đem trong điện thoại nhất trương có chút mơ hồ ảnh chụp lật ra đến khiến hăn xem,"Người xem xem, người nọ hay không là Dư Cường?"

Bên kia, đầu tựa vào trên thủy tinh chán đến chết nhìn ngoài cửa sổ Tiêu Tiêu đem đầu chuyển lại đây, mắt hơi hơi nheo lại, như có đăm chiêu nhìn bọn họ.

...

Chạng vạng, Tiêu Tiêu cứ theo lẽ thường ngồi trên tới đón nàng hắc xe, tài xế như cũ là cái kia bản mặt lạnh đến mức giống băng nam nhân.

"Diêm Sách, vòng mở ra ." Xe khởi động thời điểm, Tiêu Tiêu đột nhiên nói.

Diêm Sách nói: "Vâng, sẵn nha kế hoạch đã chính thức khởi động. Điều tra tổ nhằm vào trên danh sách bốn mươi chín danh kẻ hiềm nghi, tất cả đều bố trí vòng."

"Người nói, hăn sẽ mắc câu sao?" Tiêu Tiêu nói.

"Thất so tam." Diêm Sách nói.

"Bây thành khả năng a... Đã cũng đủ lớn . Chung quy... Liền tính là hăn có thể thuận lợi đào thoát, nhưng điều tra tổ bản thân mục đích liền không ở chỗ bắt lấy hăn, cho dù là xấu nhất dưới tình huống bọn họ không có được đến bất luận thực chất tính mạnh mẽ, nhưng chỉ muốn có động tác, liền sẽ bị bọn họ nhéo cái đuôi. Nếu hăn bây giờ còn không có cảnh giác, kia nhưng liền nguy hiểm ." Tiêu Tiêu có chút không chút để ý nói.

Diêm Sách hỏi:"Ngài muốn ra tay sao?"

Tiêu Tiêu nghĩ nghĩ nói:"Ngô... Ai biết được?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Nghi Vấn

Sáng sớm, nhàn nhạt sương mù đem xa xa lâu vũ trở nên như ẩn như hiện, không khí hơi lạnh, trên sân thể dục tốp năm tốp ba nhân tại chạy bộ.

Dung Viễn cũng tại chạy bộ. Phía trước thể chất thời điểm hẳn thực ra cũng không thích loại này vận động, cảm giác tổn thời gian cố sức, chạy đến đây thân Đại Hân bộ dáng cũng rất khó chịu. Nhưng tại kiên trì bền bỉ rèn luyện cùng dần dần bay lên thân thể tổ chất dưới, duy trì một tương đối nhanh tốc độ chạy bộ với hẳn mà nói sớm đã không lại là một loại gánh nặng, chạy bộ điệu hát thịnh hành chinh hô hấp cùng cơ nhục vận động, cảm thụ trầm trọng thân thể trở nên nhẹ nhàng, phảng phất muốn cách mặt đất mà đi. Đồng thời đại não phóng không, không cần suy nghĩ bất cứ sự, mang cho nhân thoải mái thích ý cảm giác.

Chạy hoàn về sau, Dung Viễn đi một vòng, tại chính mình thói quen nghỉ ngơi ghế ngồi xuống, từ trong bao lấy ra một lọ nước uống non nửa, đem Thủy Bình buông xuống thời điểm, nhìn thấy chính mình ghé dựa bên cạnh kiện kỵ cơ mặt trên các một phần báo chí, đại khái là nào ở trong này rèn luyện nhân lưu lại .

Dung Viễn nhìn lướt qua không có để ở trong lòng, đem nắp bình vặn chặt, bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng, lại nhìn thoáng qua, đem kia phân báo chí cầm lại đây.

Này phân báo chí bị người từ trung gian gấp đến, Dung Viễn nhìn thấy trang mặt trên cùng chính là một hàng màu đen phóng đại tiêu đề:[liên hoàn giết người nghi phạm vô tội được tha người bị hại thân thuộc: Thiên

lý ở đâu?] phía dưới là nhất trường điểm ảnh không cao ảnh chụp, ảnh chụp trung chụp mũ nam nhân cúi đầu từ bên đường đi qua, cầm căng thẳng, thần thái vội vàng.

Dung Viễn nhanh chóng quét một lần. Đây chỉ là bất nhập lưu tiểu báo, bởi vì độ phân giải nguyên nhân, ảnh chụp trung nam nhân cùng Dư Cường tương tự độ chỉ có thể nói có bảy tám phần. Về phần báo chí nội dung các loại làm người nghe kinh sợ phỏng đoán cùng ác ý phiến tình lời nói lại càng không dùng xem, khiến Dung Viễn để ý, là nam nhân trên đầu công đức trị.

-13625.

Dư Cường án kiện huyền ồn ào huyền náo, Dung Viễn tự nhiên cũng sớm liền biết. Nhất thẩm phán quyết thời điểm hẳn thông qua quang não nhìn hiện trường trực tiếp, bị cáo trên chỗ ngồi nam nhân khi đó công đức trị có gần năm ngàn, tại Dung Viễn gặp qua nhân trung xem như rất nhiều . Khi đó Dung Viễn liền biết, này nhân tuyệt không có khả năng phạm phải kia vài nghe rợn cả người tội ác, pháp viện cuối cùng phán quyết vô tội, hợp lý mà hẳn là. Dung Viễn chỉ cho là cảnh sát tại phát ra lệnh truy nã thời điểm bị người che giấu hoặc là lừa đảo, từ nay về sau cũng liền không có đem chuyện này để ở trong lòng. Bởi vậy sau này chẳng sợ trên mạng có rất nhiều người tìm kiếm quạ đen đến "Chủ trì chính nghĩa", Dung Viễn cũng không có để ý tới, khiến đệ Hà Lan một mực che chắn loại này tin tức.

-- nhưng hiện tại là sao thế này? Ngăn ngủ vài ngày, người này liền ném một vạn năm ngàn nhiều công đức giá trị sao?

Này tự nhiên là không có khả năng .

Dung Viễn khiến đệ Hà Lan điều ra thẩm phán ngày đó ghi hình, lại vừa thấy, quả nhiên vẫn là 4963 công đức trị. Sau đó điều ra Dư Cường

truy nã ảnh chụp, Dung Viễn dùng Thiên Nhân nhìn nhìn, công đức là -10766.

Thiên Nhân nhìn đến công đức trị, có rất cường tức thời tính, ảnh chụp, ghi hình đăng mặc kệ là cái gì thời kỳ quay chụp -- cho dù là bi bộ tập nói anh nhi chiếu cũng giống nhau, Dung Viễn nhìn đến, nhất định là hãn giờ này khắc này công đức trị. Điểm này hãn đã sớm liền nghiệm chứng qua.

Cho nên, cùng một người, làm sao có khả năng có ba loại công đức trị?

Đáp án chỉ có thể là, này ba trường ảnh chụp trung "Dư Cường" Cũng không phải cùng một người, trong đó ít nhất có hai người sử dụng có thể lừa gạt mặt bộ phân biệt kỹ thuật mặt nạ da người -- điểm này không có trải qua thời gian dài chuẩn bị cùng chuyên môn kỹ thuật điều kiện, là làm không được .

-- như vậy nếu bị truy nã là chân chính Dư Cường, như vậy lên thẩm phán đình là người nào? Cảnh sát? Rất có khả năng, chung quy người bình thường cũng rất khó có cao như vậy công đức trị, một nhiều hành thiện sự người thường cũng không có tất yếu thể thân một giết người nghi phạm lên toà án.

-- nếu là cảnh sát, như vậy hãn dịch dung cải trang thành Dư Cường bộ dáng nhận phán quyết nguyên nhân là cái gì? Thẩm phán trung chứng có không đủ là sự thật sao? Vẫn là cảnh sát cố ý che giấu một ít thiết thực có thể tin chứng có? Chân chính Dư Cường lại ở nơi nào? Hãn còn tại cảnh sát khống chế dưới sao? Giả thiết hãn là bởi vì không thể phối hợp cảnh sát hành động diễn trò, cho nên khác tìm người đến thay thế, như vậy trận này phán quyết ra về mục đích ở đâu?

-- kia một cái khác bị phổ chụp là loại người nào? Tựa hồ là làm nhiều việc ác không dưới ngày xưa kia vài đã lang lính đánh thuê ác ôn, hẳn vì cái gì sẽ lấy Dư Cường bộ mặt xuất hiện còn bị nhân chụp đến? Hẳn sắm vai cái dạng gì nhân vật? Cùng cảnh sát có liên hệ sao? Vẫn là song phương thuộc về bất đồng hệ thống?

Dung Viễn ngồi ở trên băng ghế, hai tay giao nhau ngăn lại cằm, nửa khép mắt tự hỏi.

-- đầu tiên sơ lý một chút quá trình. Truy nã ảnh chụp trung là nhất hào Dư Cường, thẩm phán là nhị hào, phổ chụp là số ba, giả thiết nhất hào là thật, nhị, số ba là giả. Quang não thả ra tin tức → nhất hào bị bắt → tại nơi tạm giam nhất hào cùng nhị hào có điều tiếp xúc → nhị hào dịch dung lên toà án, nhất hào tung tích không rõ → chứng cứ không đủ, nhị hào vô tội phóng thích → số ba xuất hiện, bị người qua đường phổ chụp.

Từ quan hệ liên đi lên nói, nhị hào hẳn là biết nhất hào tung tích, nhị hào cùng số ba không xác định hay không có liên hợp, nhưng ít ra số ba lý giải nhị hào hành động.

Cho nên hiện tại chủ yếu vấn đề có ba: Độ nhất, chân chính Dư Cường tung tích; Độ nhị, trước sau giả mạo Dư Cường hai phương quan hệ; Độ tam, bọn họ mục đích .

Dung Viễn khiến đầu Hà Lan tìm tòi một chút Dư Cường, sau đó phát hiện một kiện càn thú vị sự: Phía trước phát hiện a thị mạng lưới theo dõi có bị cho rằng phá hư dấu vết, mà hiện tại, tại khả kiểm tra đến theo dõi trung, Dư Cường lúc ẩn lúc hiện, tuy rằng không có xuất hiện một người đồng thời xuất hiện ở hai cái địa phương loại tình huống này, nhưng từ công đức trị đi lên xem, rõ ràng là có bất đồng nhân tại sắm vai Dư Cường nhân vật này thường thường xoát tồn tại cảm.

-- mỗi cảm giác không cần rất rõ ràng.

Đồng thời truy tra đến, Dư Cường liền ngụ ở a thị một nhà mắt xích trong khách sạn. Nhà gia khách sạn cao tới hai mươi ba tầng, tại cửa chính, thang máy bên trong, chủ yếu cửa ra vào cùng an toàn thông đạo đều trang bị hồng ngoại bán cầu máy quay phim, chẳng sợ tại vô ngọn đèn điều kiện dưới cũng có thể thấy rõ nhân bề ngoài cùng hoạt động. Nhưng theo dõi khu vực không có bao trùm đến sở hữu hành lang, ít nhất Dư Cường phòng liền không tại theo dõi phạm vi bên trong.

Tại khách sạn ghi lại trung, Dư Cường lấy chính mình chân thật tính danh đăng ký ở tại 1109 hào phòng gian bên trong, theo dõi trung cũng biểu hiện giả Dư Cường liền tại này một tầng rời đi thang máy tiến vào hành lang. Nhưng lấy bọn họ sau lưng cường đại lực lượng đến xem, tại theo dõi ngoại tự do hoạt động cùng đăng ký giả tin tức đều là dễ dàng liền có thể làm đến .

Về phần mục đích? Dung Viễn trước tiên liền liên tưởng đến tự thân.

Bị phá hỏng mạng lưới theo dõi, Dư Cường án kiện tài liệu, ba Dư Cường, vô tội phóng thích phán quyết, mạng internet đối quạ đen tiếng hô... Vô số hình ảnh từ hắc trong đầu chợt lóe mà qua, Dung Viễn có bảy tám phần khẳng định, thiết kế chuyện này nhân mục đích, là vì quạ đen !

Vương Xuân Sơn cùng Dư Cường án kiện có rất lớn tính chung. Nếu lần trước quạ đen ra tay, như vậy quan phương có lý do cho rằng một lần này quạ đen đồng dạng ra tay khả năng tính rất lớn. Lại thêm dư luận bắt cóc... Như "Quạ đen" Như vậy nghĩa cảnh, dựa theo lẽ thường đến nói rất có khả năng là xuất phát từ chủ nghĩa anh hùng cá nhân cùng chính nghĩa thúc giục mà hành động, đối công chúng dư luận đồng tình cảm hơn phân nửa sẽ phi thường để ý. Liền tính phát hiện đây là một cạm bẫy, cũng khả năng sẽ cho rằng quần chúng chờ mong mà mạo hiểm thử một lần...

-- không, nói như vậy không thông. Vì này án kiện quan phương đánh bạc quá nhiều, lại chỉ là vì một khả năng tính, tựa hồ có chút không thể nào

nói nổi...

-- còn có số ba Dư Cường xuất hiện ý nghĩa cái gì đâu? Cao như vậy phụ công đức... Nếu cùng cảnh sát có hợp tác quan hệ mà nói, chẳng lẽ là bị tù trung tội phạm tại hiệp trợ phá án sao? Hoặc là cảnh sát trung che giấu bại hoại? Vẫn là một cái khác lợi dụng cảnh sát tin tức đến đạt thành mục đích phương thứ ba?

Dung Viễn tổng cảm giác, ở chuyện này, hẳn còn khuyết thiếu mấy khối ghép hình, khâu không ra một hoàn chỉnh bộ dáng -- là cái gì đâu? Hẳn còn sót mất cái gì?

Cận từ trước mắt nắm giữ tin tức đến xem, chỉ cần hẳn án binh bất động, đối phương liền có thể làm gì được hẳn? Nhưng chuyện này thật sự biết như vậy đơn giản sao?

...

Đồng dạng nghi hoặc, cũng tại Chu Vân Trạch trong lòng sinh ra.

Bố cục phía trước, bọn họ mỗi người cảm giác được đều là kế hoạch tinh diệu chỗ. Cứ việc trong đó có vài phần không hài hòa, nhưng bọn họ tin tưởng tập mọi người chỉ sở trường, có thể đem kế hoạch hoàn thành càng tinh tế càng hoàn mỹ.

Nhưng đương vồng chân chính mở ra thời điểm, Chu Vân Trạch mới phát hiện này thật tựa như một tấm mạng nhện như vậy -- nhìn như nghiêm mật, trên thực tế nơi nơi đều là lỗ hổng, ngay cả điều tra tổ bên trong cũng không hài hòa.

Đội trưởng Thư Khởi, nhìn như khiêm tốn dễ nói chuyện, thực ra ở chung xuống dưới liền phát hiện là rất cường thế hơn nữa chuyên quyền độc đoán nhân vật. Hoàn chỉnh kế hoạch chỉ trang tại hẳn một người trong đầu, những người khác đều chỉ biết là một đại khái. Đồng thời cũng nghe

nói hẳn điều một hành động tổ đến trợ giúp hẳn lần này hành động, nhưng trừ Thư Khởi bên ngoài song phương người khác không có trực tiếp tiếp xúc.

Thiệu Bảo Nhi thần thần bí bí, làm người ta đoán không ra. Lần trước tin tức tiết lộ sự kiện phát sinh trực tiếp khiến quạ đen cảnh giác như vậy mai danh ẩn tích, cũng cấp lần này kế hoạch trạc lớn nhất một cái lỗ, rất khó nói nàng đến cùng là có ý vẫn là vô tình . Chu Vân Trạch không thể phán đoán nàng lập trường đến cùng là cái gì, Thư Khởi tựa hồ cũng tại đề phòng Thiệu Bảo Nhi, nếu không phải còn muốn lợi dụng nàng chế tác mặt nạ da người cùng nguy trang kỹ thuật, e Thiệu Bảo Nhi hiện tại đã bị bài trừ tại hành động ngoại .

Lại nói, phát sinh chuyện này về sau Thư Khởi như cũ kiên trì nguyên lai kế hoạch không làm sửa đổi, cũng để người cảm giác kỳ quái.

Trải qua thời gian dài giám thị quan sát, Kim Dương hiềm nghi đã bị bài trừ, nhưng Hà Hân vẫn là bởi vì này sự kiện đối với hẳn sinh ra bất mãn. Tại đây điều tra tổ nội, bọn họ hai người nguyên bản hẳn là xem như một lập trường, cũng bởi vì này sự kiện có chút mặt cùng tâm không hợp. Loại này mâu thuẫn, chỉ sợ cũng không thể gạt được mọi người ánh mắt.

Giang Tuyền cùng Trình Húc Quang tựa hồ đều bị biên hóa, cũng không biết bọn họ cả ngày đều đang bận cái gì. Cảm giác toàn bộ điều tra tổ chỉ có tại đem quạ đen hiềm nghi nhân từ vô số hậu tuyến danh sách trung sàng chọn đi ra thời điểm mới đồng tâm hiệp lực qua, sau trừ xem theo dõi chính là tại chờ đợi, chờ đợi... Chờ đã bị Kinh Phi quạ đen lại ngu xuẩn một đầu đâm vào bọn họ võng bên trong.

Như vậy không đáng tin kế hoạch, Chu Vân Trạch rất khó chịu đứng chính mình cư nhiên cũng là trong đó một thành viên. Hẳn cảm giác chính mình giống như là ở trong sương mù như vậy, thấy không rõ phương hướng, thậm chí thấy không rõ chính mình chung quanh có cái gì.

-- chuyện này sau lưng, đến cùng còn cất giấu cái gì đâu?

Chu Vân Trạch nhìn theo dõi hình ảnh đang tại gần người, bỗng nhiên chuông điện thoại tiếng vang . Hắn tiếp lên đến vừa nghe, một đã lâu thanh âm truyền vào vành tai:"Vân Trạch, giao cho ngươi một hạng nhiệm vụ..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Uy Hiếp

Cùng thời gian, Chu Vân Trạch nghi vấn, cũng có người hướng Thư Khởi xách ra: "Bố cục thời gian dài như vậy, chúng ta lưới theo dõi điểm trúng cũng không có phát hiện quạ đen xâm nhập dấu vết. Nếu hãn như vậy mai danh ẩn tích, làm thế nào?"

"Còn có thể làm thế nào?" Thư Khởi cười, tựa hồ cảm giác vấn đề này rất ngu xuẩn, hãn nói: "Tự nhiên là buộc hãn đi ra -- hãn sở quan tâm, chính là chúng ta điểm đột phá."

"Nga? Xem ra, người đã có phương án?" Người tới mỉm cười hỏi.

Thư Khởi điểm điểm dán tại trên tường một tấm ảnh chụp, nói: "."

Đây là nhất trương chụp lén ảnh chụp, trong ảnh chụp, một thân vận động phục Kim Dương ôm bóng rổ, đang tại nghe bên cạnh đội hữu nói chuyện, tươi cười thập phần xán lạn.

...

"Kim Dương, thật không đi sao? Đây gia điểm khai trương đại bán hạ giá, tam chiết ưu đãi ! siêu cấp có lời ! hương vị cũng tốt, trường học cần tin cùng nó vừa so kia đều là trư thực !" Một mập mập nam sinh khuyên nhủ.

"Lần sau đi, mẹ ta hôm nay sinh nhật, ta muốn sớm điểm trở về." Kim Dương nói.

"Oa, không nói sớm !" Một đám tiểu đồng bọn phân phân nói:"Thay ta chúc a di sinh nhật khoái hoạt !"

"Chúc a di càng ngày càng xinh đẹp !"

"Cái gì a di, đó là tử tử ! đừng đem người đều gọi lão, đúng không, Kim Dương?"

"Khốn kiếp đừng cho là ta nghe không ra, người tại chiếm Kim Dương tiện nghi là đi? Chiếm Kim Dương tiện nghi chính là chiếm chúng ta tiện nghi, này tuyệt đối không thể nhẫn ! các huynh đệ nói là không là?"

"Đúng đúng đúng, không thể nhẫn, mời khách mời khách !"

Mọi người hi hi ha ha cáp đùa giỡn một trận, cùng Kim Dương cáo biệt về sau còn một đường xô đẩy cười nói đi xa. Kim Dương bật cười, lắc đầu, đi lên một khác điều lối rẽ.

Bóng đêm hàng lâm, ven đường ngọn đèn theo thứ tự sáng lên, các sắc đèn nê ông lấp lóe, lưu ly ngọn đèn đem thành thị điểm xuyết như mộng như ảo. Kim Dương đi vào một nhà đồ ngọt tiệm bánh ngọt, báo ra tính danh, nhân viên cửa hàng cho hắn lấy đến một cái đóng gói tinh mỹ bánh ngọt hạp.

"Ngài đỉnh hảo bánh ngọt, thỉnh ở trong này ký tự." Mang kính mắt mặt tròn nhân viên cửa hàng tiểu muội nói.

"Hảo." Kim Dương đối với nàng cười dưới, cầm lấy trên bàn bút tại trên danh sách viết xuống danh tự.

Nhìn qua ước chừng chỉ có trên dưới hai mươi nhân viên cửa hàng tiểu muội bị hắn tươi cười lung lay một chút, không kìm lòng được lộ ra càng thêm đầm mĩ tươi cười, hỏi:"Hôm nay là ngài bạn gái sinh nhật sao?"

"Không, là ta mẹ sinh nhật." Kim Dương vừa viết xong danh sách giao cho nàng, đồng thời nói.

"Phải không?" Nhân viên cửa hàng tiểu muối nói: "Người như vậy tri kỷ, người mù mù nhất định rất hạnh phúc."

Kim Dương cảm giác, hẳn có thể có được như vậy thương hẳn cha mẹ, chính mình mới là tối hạnh phúc nhân. Bất quá hẳn không có nhiều lời, chỉ cười nheo mắt lại, nói: "Cám ơn."

Mãi cho đến hẳn xách bánh ngọt hạp đi ra ngoài một hồi lâu, nhân viên cửa hàng tiểu muối đều ngốc hồ hồ cười, nàng sờ sờ mặt mình, cảm giác có chút nóng lên.

Kim Dương mang theo chiếc hộp. Bánh ngọt là dùng hẳn tiền tiêu vật đặt làm, ngoài ra hẳn đương nhiên cũng tỉ mỉ chuẩn bị quà sinh nhật. Mà hẳn ba ba Kim Bách hội khó được buông xuống trong tay sự vật, sớm về nhà, tự mình làm một bàn đại tiệc đến khao quanh năm suốt tháng đều vì cái này gia đình vất vả phụng hiến Kim mù mù. Những năm gần đây, cho dù là Kim Dương sinh nhật thời điểm hẳn có đôi khi đều sẽ bởi vì sự vụ bận rộn mà trừu không ra thân đến, nhưng Kim mù mù sinh nhật hẳn một lần cũng không có vắng mặt qua -- tuy rằng mỗi năm cho nàng sinh nhật phương thức cũng đều không có cái gì kinh hi.

Thế nhưng năm nay, Kim Bách từng để lộ ra hẳn chuẩn bị một phần đại lễ cấp Trịnh Di Nhu, hơn nữa cam đoan nàng nhất định sẽ phi thường thích phần lễ vật này. Nhưng hẳn thần thần bí bí chính là không chịu lộ ra chuẩn bị cái gì, Trịnh Di Nhu cùng Kim Dương đều sắp hảo kỳ chết. Trịnh Di Nhu còn vụng trộm kiểm tra qua Kim Bách thẻ ngân hàng cùng thẻ tín dụng, không có phát hiện hẳn có đặc biệt đại ngạch tiêu phí, nghĩ nát óc cũng tưởng không ra hẳn đến cùng chuẩn bị cái gì, chỉ có thể âm thầm chờ mong. Mặc kệ nói như thế nào, đáp án này đêm nay liền muốn công bố .

Kim Dương hồi tưởng cha mẹ các loại show ân ái đoạn ngắn, tại hân không có phát hiện thời điểm, trên mặt đã treo lên hạnh phúc ôn nhu tươi cười.

Một chiếc màu trắng xe tải bỗng nhiên dừng ở Kim Dương bên cạnh, cửa xe hoa một chút kéo ra, một cánh tay vươn ra đến, tại hân còn không có kịp phản ứng thời điểm một tay đem hân kéo vào, cửa xe mạnh đóng lại, xe tải trở lại đi xe trên đường hướng về phía trước khai, toàn bộ quá trình cơ hồ còn không đến năm giây, trên đường người đến người đi, nhưng căn bản không có nhân chú ý nơi này phát sinh cái gì.

Ven đường một nhà cửa hàng quần áo cổng, máy ghi hình thượng màu đỏ đèn chỉ thị lóe lóe.

...

Xa tại b thị một gian ký túc xá bên trong, ào ào tiếng nước từ trong phòng vệ sinh truyền đến, phiếm màu xanh kính mờ trên cửa ngưỡng kết một tầng mỏng lung hơi nước. Trên bàn, giếng gốm sứ oa nhi như vậy tiểu nhân bỗng nhiên mở to mắt, vô cơ chất ánh mắt thậm chí cho người ta một loại lợi hại cảm giác.

...

Trong suốt dòng nước tỏa hơi nóng bị đổ vào tạo hình khả ái viên bụng hình trong suốt trong ly thủy tinh, theo dòng nước bay lên, một đoá bạch như ngọc đoá hoa ở trong nước chậm rãi nở rộ, cánh hoa ở trong nước nhẹ nhàng rung động, để người tựa hồ có thể ngửi được một cỗ thảo nhiên hương thơm.

Diêm Sách buông xuống bình nước, ánh mắt lấp lóe một chút, nói:"Như người sở liệu, bọn họ đối Kim Dương xuống tay."

"Nga." Chân trần oa trong sô pha xem sách Tiêu Tiêu lên tiếng, lật qua một tờ thư.

Diêm Sách lẳng lặng đứng ở một bên, phảng phất chính mình vừa rồi căn bản không có nói chuyện qua như vậy. Nếu nữ hài không có hạ một bước chỉ thị, hẳn tựa hồ có thể như vậy đứng đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa .

Tiêu Tiêu nhìn một lát sau, bỗng nhiên cũng không ngẩng đầu lên nói:"Người đi xem xem, đừng làm cho bọn họ làm ra mạng người đến. Mặt khác, đừng nhúng tay."

"Vâng." Diêm Sách đáp, lập tức đứng dậy rời đi.

Hắn đi về sau, này lớn thái quá trong phòng liền chỉ dư lại Tiêu Tiêu một người . Qua rất lâu, nàng bỗng nhiên than một tiếng.

"Loại thời điểm này, ngồi xem mặc kệ, có lẽ mới là tốt nhất thực hiện đi?" Nàng có chút do dự hỏi, nhưng Diêm Sách không ở, trong gian phòng đó không có người thứ hai, tự nhiên cũng không có được đến bất cứ trả lời.

"Nhưng kia hài tử thật sự rất thảo nhân thích, nhìn hắn chết, ta cũng hiểu được có chút không đành lòng." Tiêu Tiêu tự nhủ nói,"Người tìm một rất tốt bằng hữu, nhưng nếu năm có [công đức bộ], một ngày nào đó người sẽ minh bạch -- bằng hữu, thân nhân, ái nhân... Tất cả mọi người sẽ rời người mà đi, không có ai sẽ lưu lại. Cho bọn họ mang đến tai họa, không phải người khác, chính là chính người -- đến thời điểm đó, người sẽ làm như thế nào đâu? Dung Viễn."

...

"Dương Dương như thế nào còn chưa trở về?" Trịnh Di Nhu lại một lần nhìn nhìn đồng hồ, đây bàn đồ ăn đều phải lạnh, nhưng Kim Dương vẫn

là không thấy bóng dáng, thường lui tới lúc này, hẳn sớm liền trở lại. Càng đừng nói vẫn là tại hôm nay.

"Có lẽ có sự trì hoãn, ta gọi điện thoại hỏi một chút." Kim Bách trầm ổn nói, sau đó lại một lần nữa bắt thông Kim Dương dãy số.

"Đô -- đô -- đô --"

Tiếng chuông vang thời gian rất lâu, nhưng chính là không có nhân tiếp nghe.

-- quốc lộ trung gian xem như ngăn cách trong bồn hoa, một cái điện thoại di động màn hình sáng lên, đang tại "Ong ong" Chấn động . Sau đó lui tới chiếc xe xuyên toa như điện, không có bất luận kẻ nào chú ý tới này chỉ tiêu tiêu di động.

Lo lắng giống cỏ dại như vậy ở trong lòng sinh trưởng tốt, Kim Bách nhúu mày, gọi cho một điện thoại, nói:"Tiểu Lý, cho ta định vị một di động..."

Mười phút về sau, một chiếc xe cảnh sát kéo vang còi cảnh sát dừng ở ven đường, mấy cái cảnh sát từ trên xe vội vàng đi xuống đến, tìm tòi một phen, đội bao tay, từ bồn hoa trung lấy ra một màu trắng bạc vỏ ngoài di động.

...

Che đầu màu đen đầu tráo bị lấy xuống dưới, đồng thời dán tại ngoài miệng băng dính bị không chút khách khí một phen xé ra, Kim Dương đau được hừ một tiếng, chợt thoát ly hắc ám ánh mắt bị quang đâm được không mở ra được, hẳn chớp mắt vài cái, thích ứng một lát, mới híp mắt, thấy rõ chính mình tình cảnh.

Hắn bị trói tại trên một chiếc ghế, hai tay đều bị cố định tại trên tay vịn, chân cũng bị trói lại. Đối phương buộc pháp rất có kỹ xảo, hắn không có bị siết chặt về sau huyết mạch không khoái cảm giác, thế nhưng thử tránh một chút, hoàn toàn không có bất cứ buông lỏng dấu hiệu.

Phòng này không lớn, nhiều nhất chỉ có hơn mười mét vuông, tường xoát thật sự bạch, mặt đất bằng phẳng, trừ một cánh cửa bên ngoài cũng không thấy có cửa sổ -- có lẽ cửa sổ là tại hắn sau đầu nhìn không thấy vị trí cũng nói không chừng. Trong phòng trừ này đem ghế dựa bên ngoài không có mặt khác bất cứ vật phẩm, cũng không khả năng giống trong TV diễn như vậy mượn dùng thứ khác ma khai dây thừng chạy trốn.

Hơn nữa...

Kim Dương cúi đầu nhìn nhìn trói chặt chính mình tay chân dây thừng, nhận ra đây là một loại leo núi chuyên dụng dây thừng, sử dụng cao cường độ Polyetylen sợi, phi thường rắn chắc, còn có nổi trội xuất sắc chịu mài mòn tính.

Đối diện nhân phi thường kiên nhẫn chờ hắn quan sát hoàn chung quanh hoàn cảnh, thấy hắn ánh mắt rốt cuộc có thể dừng lại tại chính mình trên người, còn khách khí nhẹ răng cười.

Kim Dương tâm trầm xuống -- người này, không có che mặt.

Tóc đen mắt nâu, là phi thường phổ thông đường quả nhân diện mạo, nhưng vóc dáng rất cao, vượt qua 1m9, cho nên kia thân giới trị xa xỉ cao cấp tây trang xuyên tại hắn trên người cũng có vẻ phá lệ cao ngất.

"Kim tiểu thiếu gia, mạo muội mời người lại đây, là có một vấn đề cũng muốn hỏi người, mời người nhất định phải nghĩ xong lại nói, hảo sao?" Người này ngữ khí có thể nói ôn nhu nói.

Lúc này, hung thần ác sát thái độ có lẽ có thể khiến Kim Dương cảm giác càng thả lỏng chút. Tình cảnh này, hãn loại thái độ này khiến Kim Dương cả người lông tơ dựng thẳng, hãn có chút khẩn trương hỏi:"Người muốn hỏi cái gì?"

"Của ta vấn đề rất đơn giản, Kim thiếu gia nhất định biết đáp án." Hãn nói, cúi xuống, một bàn tay sờ Kim Dương mặt, ngón áp út cùng ngón út khoát lên hãn trên cổ, mặt thấu thật sự gần, nhìn chăm chăm Kim Dương ánh mắt, nhẹ giọng hỏi:"Quạ đen là ai?"

Kim Dương khoát lên trên tay vịn ngón tay run rẩy một chút, hãn cố gắng bảo trì chính mình thần thái cùng ánh mắt cũng không có phát sinh biến hóa, lãnh thanh âm nói:"Ta không biết."

Đối phương theo dõi hãn nhìn một lát, gần gũi hai người hô hấp giao hòa, sau đó hãn chậm rãi thẳng lưng đến, cười khẽ một chút, ôn nhu nói:"Nói dối."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Yên Hỏa

Kim Dương mất tích, châm lên a thị người thường không thể thấy khói thuốc súng.

Không chỉ là bởi vì hẩn thân phận, cũng là bởi vì hẩn là trước mắt khả năng tính lớn nhất cùng quạ đen có liên quan hiềm nghi nhân, hẩn vừa mất tích, lập tức bát vang vài người nào đó hôm nay bị căng thẳng thần kinh.

Kim Dương mất tích nửa giờ sau, Kim Bách xác nhận Kim Dương bị kèm hai bên sự kiện, điều động toàn bộ lực lượng triển khai truy tra.

Hai giờ sau, uy hiệp Kim Dương xe tải bị cảnh sát tại nội thành một cái dưới đất bãi đỗ xe tìm đến, đối bên trong xe khả năng di lưu manh mỗi tiến hành tinh tế tỉ mỉ tra tìm cùng phân tích.

Ba giờ hai mươi phút sau, xe tải tìm tòi kết thúc, không thu hoạch được gì, sở hữu manh mối đều bị thanh lý phi thường sạch sẽ. Nhưng một danh thực tập cảnh sát ngoài ý muốn tại a thị điện thị đài tùy cơ phỏng vấn hình ảnh bối cảnh bên trong phát hiện Kim Dương bị bắt cóc một màn, trải qua kỹ thuật phân tích cùng xử lý về sau, chiếm được đem Kim Dương kéo vào trong xe tên kia cướp bóc ảnh chụp.

Bản húi cua, mang già sắc kính đen, mặt hình góc cạnh, tai trái mang một kim hoàn, mặc một thân màu trắng xanh cao bồi phục, trên người gồ lên cơ nhục từng khối rõ ràng.

Ba giờ 55 phút sau, đối chiếu phiên trung nam nhân truy nã có tin cậy manh mối, có người từng nhìn thấy hẩn tại a thị một bán sỉ thương thành

phụ cận ẩn hiện. Trải qua đối kia khu vực theo dõi bài tra phân biệt, phát hiện xác thật là cùng một người.

Bốn giờ bốn mươi sáu phút sau, vốn cảm giác càng ngày càng tiếp cận truy tra bỗng nhiên tại vùng ngoại thành đoạn manh mối. Theo dõi, người chứng kiến, cưỡi chiếc xe đời đã (vân vân), sở hữu có thể cung cấp điều tra phương hướng manh mối tất cả đều đoạn, giống như bị người vì lau sạch sẽ như vậy.

Năm giờ hai mươi hai phân sau, a thị đi thông s thị trên đường cao tốc phát sinh đặc Đại Liên hoàn tai nạn giao thông, trước sau tổng cộng có hơn hai mươi chiếc xe va chạm, trong đó còn bao hàm một chiếc chở đầy hành khách xe bus, vài phút sau có hai chiếc xe khởi hỏa bạo tạc, thương vong thảm không đành nhìn. Phòng cháy cảnh, võ cảnh, giao cảnh, thầy thuốc hộ sĩ đăng ít nhất hơn một ngàn nhân bằng nhanh nhất tốc độ chạy tới hiện trường, xe cứu thương xe cứu hỏa đẳng kéo vang còi cảnh sát ở trên đường xuyên toa, toàn bộ a thị đều bị trận này tai nạn giao thông tác động, vô số người vì kẻ gặp nạn cầu phúc. Kim Dương tìm tòi tiến độ không thể tránh né bị trận này sự cố dây dưa lỡ việc xuống dưới.

Cánh quạt ở không trung ô ô xoay tròn, tại chung quanh hất lên một trận cuồng phong, thổi được Chu Vân Trạch quần áo cổ Phong Liệp sẵn rung động. Phiến điệp chuyển động rất nhanh chậm lại, phi cơ cửa cabin mở ra, Kim Nam dẫn đầu đi một chút xuống dưới, phía sau cùng hẩn tiểu đội thành viên.

Chu Vân Trạch cúi đầu đi qua, áy náy nói: "Lão đại, xin lỗi, ta..."

Đây là lần thứ hai, rõ ràng hẩn liền ở nơi này, lại không có bảo vệ tốt Kim Dương, nhất là hẩn phía trước còn sai lầm đem nhân đệ đệ trở thành người bị tình nghi giám thị theo dõi qua, lại tại tối hẩn là tại thời điểm không ở hẩn bên cạnh.

Kim Nam vỗ vỗ bờ vai của hắn, không có nhiều lời lời vô nghĩa, cũng không có trách cứ, trực tiếp hỏi: "Các người hiện tại nắm giữ đến cái gì tình huống?"

Chu Vân Trạch lập tức dùng tối ngắn gọn ngôn ngữ đem sở hữu manh mối cùng truy tra quá trình cùng Kim Nam hội báo một lần. Kim Nam sau khi nghe xong, trầm mặc chớp mắt, sau đó hỏi: "Giao cho người nhiệm vụ đâu? Người điều tra như thế nào?"

Chu Vân Trạch tinh thần rung lên, nói: "Chính như chúng ta sở liệu, hắn cùng kia một bên có liên hệ, Thanh Mông nghe trộm bọn họ trò chuyện..."

Thanh Mông ra sao hân tại Kim Nam tiểu đội trung biệt hiệu, nàng am hiểu nhất chính là máy tính thâm thấu vào xâm, virus cài vào cùng phục vụ khí an toàn thực ra cũng không kém cõi vài phần.

...

Lâu chưa che mặt quạ đen rốt cuộc vừa lộ ra manh mối, đương "Dư Cường" Ở khách sạn theo dõi hệ thống bị xâm nhập thời điểm, sở hữu công tác nhân viên đều không kìm lòng được phát ra phấn chấn tiếng hoan hô, lâu dài chờ đợi đã cơ hồ đem bọn họ tinh khí thần đều tiêu ma sạch. Bên ngoài du đang điều tra tổ nhân viên -- như Chu Vân Trạch, Giang Tuyên đám người, đều bị trước tiên triệu trở về, tiến vào một cấp cảnh giới trạng thái.

"Đội trưởng, này không đúng, kẻ xâm nhập tựa hồ cũng không phải quạ đen !"

Rất nhanh, kỹ thuật tổ nhân viên liền phát hiện dị thường. Quạ đen xâm nhập luôn luôn là vô thanh vô tức, sắc bén phi thường, chỉ có một đoạn ngắn đặc thù số hiệu có thể chứng minh thân phận của hắn, tại phát hiện điểm này về sau kỹ thuật tổ khai phá tương ứng máy báo nguy phần

mềm trang bị tại từng cái theo dõi điểm lên, chỉ cần vừa phát hiện quạ đen xâm nhập liền có thể lập tức phát ra cảnh báo. Nhưng mà lúc này đối với bọn họ hệ thống khởi xướng công kích địch nhân, tuy rằng kỹ thuật cũng phi thường cao minh, nhưng rõ ràng vẫn là thuộc về bình thường mà tương đối cứng nhắc thậm thẩu thủ đoạn, xa xa so ra kém quạ đen quý thần khó lường.

Tại Hà Hân nhanh chóng đem một tình huống này cùng Thư Khởi giải thích thuyết minh về sau, Thư Khởi có chút cảm tức xoa xoa trán, nói: "Làm tốt phòng ngự, cấp người này một giáo huấn !"

"Đội trưởng, có tình huống mới !" Lại có nhân hô.

"Làm sao?" Thư Khởi hỏi, đi qua vừa thấy, theo dõi trong video là một che đầu cái mặt gia hỏa giả vờ chơi di động, thực ra tầm mắt hoàn toàn không có dừng ở trên màn hình di động, mà là vẫn đang nhìn chăm chăm khách sạn xuất nhập đại môn.

"Phát hiện khả nghi nhân vật, hay không lấy xuống?" Nhìn chăm chăm người nọ hành động tổ thành viên thấp giọng xin chỉ thị nói.

Thư Khởi lập tức nói: "Bảo trì giám thị, không cần đả thảo kinh xà, này có lẽ chỉ là thăm dò tạp ngư."

"Minh bạch !"

Nhưng mà "Tạp ngư" Rõ ràng không có thân là "Tạp ngư" ý thức, hẳn quan sát một đoạn thời gian về sau, buông xuống di động, đem vành nón đè thấp, cúi đầu hướng khách sạn đi, lấy đặt phòng danh nghĩa ở phía trước đài làm đăng ký.

Trước đài cũng không phải chân chính trước đài, nàng thực tế là một danh diện mạo tuổi trẻ nữ cảnh. Kinh nghiệm phong phú cảnh sát liếc nhìn liền nhìn ra này mang mũi lưỡi trai nam nhân đưa qua chứng minh thư là

một giả chứng minh thư, hành tẩu khi hắt trong tay áo khác thường lòi ra rất có khả năng là một phen hung khí.

Trước đài nữ cảnh chần chờ một chút, mũi lưỡi trai nam lập tức có chút khẩn trương hỏi: "Làm sao?"

"Cho đi."

Ẩn hình tai nghe bên trong truyền đến chỉ lệnh, nữ cảnh hướng về phía mũi lưỡi trai nam cười cười nói: "Xin hỏi chỉ ở một đêm sao?"

"Vâng." mũi lưỡi trai nam khàn giọng nói.

Nữ cảnh hỏi rõ ràng nhà ở yêu cầu, rất nhanh cho hắt làm tốt thủ tục, đem thẻ phòng hai tay đưa cho hắt đồng thời nói: "Phòng hào 1035, lui phòng thời gian muộn nhất là ngày mai giữa trưa mười hai giờ, như lùi lại lui phòng, sắp sửa thanh toán nửa ngày tiền ở dùng."

Mũi lưỡi trai nam hàm hồ lên tiếng, vội vàng lấy quá phòng tạp hướng đi thang máy, một chút không biết lúc này có bao nhiêu nhân đang tại nhìn chăm chú vào hắt nhất cử nhất động.

Trước đài nữ cảnh không có tiếp tục theo dõi hắt, bởi vì toàn bộ khách sạn mỗi một tầng đều có nàng đồng sự tại theo dõi. Nàng chuyên nghiệp mỉm cười chuyển hướng tiếp theo vị hộ khách, là một sinh viên bộ dáng trẻ tuổi nhân mang theo có chút phong trần khí nữ hài đến mở phòng, đại nam hài tựa hồ là lần đầu tiên làm loại sự tình này, nhần nhần nhí nhí, thần sắc còn không bằng bên cạnh nữ hài tự nhiên, nhưng bỏ tiền thời điểm thống khoái.

Đi vào thang máy mũi lưỡi trai nam cầm 1035 thẻ phòng, lại trực tiếp ấn xuống 11 tầng thang máy cái nút. Hắt chú ý tới trong thang máy theo dõi, lại đem vành nón đi xuống áp một chút.

"Đinh -- đông --"

Theo thang máy sương nội một tiếng chuông vang, tại không trọng cảm trung thang máy ngừng lại, mũ lưỡi trai nam từ giữa đi ra, tả hữu phân biệt một chút phương hướng, sau đó hướng bên phải đi. Hắn vẫn tìm đến 1109 hào phòng -- cũng chính là khách sạn đăng ký trung Dư Cường ở phòng sau, tại trước cửa làm một chút chuẩn bị tâm lý, sau đó gõ cửa.

"Ai?" Trong cửa phòng truyền ra một thanh âm.

Mũ lưỡi trai nam nói:"Ta là cảnh sát, án kiện có chút tân tiến triển, muốn cùng người lý giải một chút tình huống."

Sở hữu nhìn chăm chăm theo dõi chúng cảnh sát:"..."

Qua vài giây, trong cửa phòng nhân nói:"Hảo, ta này liền đến."

Khóa cửa cao phát một tiếng vang nhỏ, mũ lưỡi trai nam từ tay áo rút ra lợi khí, môn vừa mở ra, hắn liền mạnh mẽ xông tới ! nào biết đối phương sớm có chuẩn bị, bắt lấy hắn thủ đoạn lôi kéo vặn vẹo, mũ lưỡi trai nam cổ tay (thủ đoạn) đau đớn hạ phóng mở kia đem giết heo đao, sau đó bị người đè nặng quỳ trên mặt đất, cánh tay bị bẻ đến phía sau đầu dường như cắt đứt, lập tức lớn tiếng kêu thảm thiết lên.

"Người là người nào?" Đem hắn đè xuống đất "Dư Cường" Lạnh giọng hỏi.

"Dư Cường, người súc sinh ! ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua người ! xxxx..." Mũ lưỡi trai nam đại khái là Dư Cường án kiện trung nào người bị hại người nhà, mặt đều bị áp nghiến còn rít gào không ngớt, chỉ là các loại nguyên rửa hắn mười tám đời tổ tông mắng ngữ, một điểm hữu dụng tin tức cũng không có lộ ra.

"Dư Cường" Bắt đầu nghiêm khắc thần sắc trở nên bất đắc dĩ lên.

Cùng lúc đó, 1304 hào phòng cửa phòng đem tay bỗng nhiên chuyển một chút, môn tại trong im lặng bị thông thả trượt ra. Nguyên bản trình đại tự hình nằm ở trên giường chợp mắt nhân bỗng nhiên ánh mắt đều chưa tỉnh, thủ từ gối đầu dưới sờ soạng một phen liền lăn xuống giường, nửa quỳ trên mặt đất, hòng súng đối diện trong bóng đêm bị dần dần mở ra cửa phòng. Trên giường chần xếp thành một đồng, chợt vừa thấy thật giống như là cá nhân nằm ở nơi đó.

Người tới mở cửa ra một cái khe nhỏ về sau lắc mình tiến vào, lại đem cẩn thận giấu lên, cởi giày nhẹ nhàng đặt ở trên thảm, sau đó để chân trần, cẩn thận dè chừng đi vào đến, xa xa ngọn đèn chiếu vào, ánh được hắt trong tay phải mỗi kiện đồ vật hơi hơi lóe một chút.

-- là đem chủ thủ.

Làm ra như vậy phán đoán sau, 1304 nguyên chủ yên lòng, từ đối phương động tác trung cũng có thể nhìn ra chưa chính thống vũ kỹ huấn luyện dấu vết. Hắn thu hồi thương, tại đối phương đi đến bên giường thời điểm, hắn mạnh nhào ra đi, "Ba ba ba" Một trận tiếng va chạm trung chế phục đối phương. Hắn bật đèn, nhìn thấy đối phương mặt, cảm thấy có vài phần quen thuộc, lại hồi tưởng một chút, nhớ tới hắn là ai, kinh ngạc hỏi: "Như thế nào là người?"

...

Luyện tức hài tử bộ không tìm lang, không có chân chính mỗi câu, điều tra tổ cũng lo lắng quạ đen sẽ không mắc câu. Cho nên trên thực tế, Dư Cường cũng ở đây gia trong khách sạn, bất quá hắn phòng hào là 1923, trong phòng còn có hai danh súng vác vai, đạn lên nòng Lôi Vân chiến cảnh, hành lang bên trong cùng cách vách phòng cũng đều bố trí cảnh lực.

Bị khảo trụ hai tay Dư Cường cúi đầu ngồi ở trên ghế ngủ được mơ mơ màng màng. Hắn bề ngoài hàm hậu giản dị, nhìn qua tựa như đau khổ

giấy dựa tại xã hội tầng dưới chót trung niên nam nhân, tuyệt không như là cùng hung cực ác liên hoàn tội phạm giết người. Nhưng bị bắt thời điểm, hẳn đối với chính mình tội ác thú nhận không chút e dè, thậm chí còn tuyên bố nếu cảnh sát không có bắt lấy hẳn, hẳn còn sẽ giết càng nhiều nhân. Hẳn chẳng những không cảm thấy sợ hãi, ngược lại thập phần thản nhiên, thậm chí còn có chút đắc ý.

Tuyên án Dư Cường vô tội chỉ là chiến lược cần, trên thực tế cảnh sát còn nắm giữ đại lượng chứng cứ, chỉ chờ quạ đen bị bắt lấy được liền đem Dư Cường lại đưa vào ngục giam. Dư Cường rõ ràng điểm này, cho nên đối với điều tra tố đưa ra yêu cầu tuyệt không phối hợp. Nhưng muốn bị đưa đến nơi này xem như môi, hẳn cũng không có biện pháp ngăn cản, chỉ có thể tiêu cực chống cự.

Ngủ ngủ, Dư Cường bỗng nhiên cảm giác cả người lạnh lùng, hẳn run run mở to mắt, hai danh võ cảnh lập tức nhìn về phía hẳn, ánh mắt lạnh như băng không có cảm tình.

Dư Cường cũng không sợ bọn họ, hẳn biết này hai người chức trách hiện tại là bảo hộ hẳn. Nhưng hẳn cảm giác từng đợt hoảng hốt, có loại lông tơ dựng thẳng cảm giác, như là có người tại hẳn gây thối khí như vậy.

Hẳn dùng sức uốn éo thân mình về phía sau nhìn lại, trong phòng không có bật đèn, xuyên thấu qua cửa sổ, hẳn nhìn thấy bên ngoài màu xanh đen thiên không cùng xa xa tinh tinh điểm điểm mĩ lệ ngọn đèn. Ban đêm sương mù khiến này hết thấy trở nên mờ lung mà không chân thật, có loại hết thấy đều rất xa xôi rất hư ảo ảo giác.

Xa xa một điểm ánh lửa "Ba" lóe một chút, thời gian giống như bị thả chậm vô số lần, Dư Cường trơ mắt nhìn thấy chính mình trước mặt cửa sổ từ mỗi một điểm bắt đầu tràn ra khe nứt hoa văn, rất nhỏ thủy tinh mảnh vụn phi vũ, nửa trong suốt song sa phá vỡ một tiểu động, một viên tiểu tiểu màu đen vật thể từ trong động chui đi ra, thẳng đến hẳn trước mắt.

"Phốc" một tiếng, đỏ tươi máu từ Dư Cường cái ót tở ra đi ra ngoài, hần trán trung gian xuất hiện một lỗ máu, ánh mắt còn mang theo vài phần mờ mịt, thân thể lung lay một chút, sau đó về phía sau chậm rãi đổ đi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Chim Non

Dư Cường giống như là trên mạng nhện một khóa mật đường, hấp dẫn con mồi tự động nhào vào vòng trung. Đường nhanh nhẹn bay tới chuồn chuồn ý đồ đi săn thời điểm, lại may may không biết chính mình cánh đã bị tơ nhện dính lên .

Từ quạ đen vài lần ra tay biểu hiện ra ngoài vũ lực cùng cẩn thận thương, Thư Khởi thực ra làm tốt bọn họ tổn binh hao tướng, ném Dư Cường, cũng khả năng không thể lưu lại quạ đen chuẩn bị. Nhưng không quan hệ, chỉ cần quạ đen ra tay, hẳn liền có thể bắt lấy đối phương cái đuôi.

Rất nhiều người đều làm qua như vậy internet thí nghiệm: Đưa ra một vấn đề, nếu nha là], liền nhảy đến đệ nhị đề, nếu nha hay không], liền nhảy đến đệ tam đề; Hạ một đạo đề cũng sẽ đụng tới đồng dạng lựa chọn: Nha là] khiêu thứ bốn đề, nha hay không] khiêu thứ năm đề... Như vậy vẫn làm xuống đi, được đến cuối cùng abcd đẳng các loại bất đồng kết luận, sau đó nghiệm chứng đáp án này có phải hay không thật chính xác hay không. Đại đa số người đều đem loại này thí nghiệm trở thành một loại giải trí mà không có ý thức được, thực ra tại công bố của người đáp án khi, người tại mỗi một đạo vấn đề bên trên sở làm ra lựa chọn đã rất rõ ràng bóc trần, có thể bị dễ dàng nghịch đẩy ra.

Thư Khởi "Săn nha kế hoạch", chính là lợi dụng đồng dạng chiến thuật tư tưởng, đương nhiên, cụ thể thực thi lên, muốn so với này phức tạp hơn nhiều, thiết kế cũng tinh xảo hơn nhiều.

Đầu tiên là tại a thị mạng lưới theo dõi trung chọn ra mấy cái điểm tạm dừng, khiến cho quạ đen theo dõi không thể nối thành một mảnh, lưu lại có thể thao tác xê dịch không gian; Sau đó thả ra Dư Cường này mỗi, hơn nữa từ trên dư luận đối quạ đen hình thành nhất định áp lực; Sau đó chính là sẵn nha kế hoạch chủ thể: Tại đối toàn bộ a thị cơ bản phù hợp quạ đen thành viên điều kiện mọi người trung, điều tra tổ tương đối sàng chọn ra hiểm nghi tối cao bốn mươi chín nhân, nhằm vào những người này không dấu vết gợi ra bọn họ chú ý Dư Cường án tử -- khả năng là người qua đường tán gẫu, báo chí tạp chí, trang web đạ song, đầu đường TV đợi đã (vân vân), tại này vị mưu này chính, lấy quạ đen cho tới nay giá trị khuynh hướng cùng hành vi hình thức đến xem, liên tính bọn họ tiến vào thời kỳ ủ bệnh, cũng sẽ không tự giác chú ý loại này tin tức.

Bốn mươi chín nhân trung có hai mươi hai nhân có rõ ràng chú ý tư thái, còn lại nhân hoàn toàn không thêm chú ý đến này tin tức.

Chú ý Dư Cường nhân nếu tiến thêm một bước điều tra, sẽ phát hiện bởi mạng lưới theo dõi thượng tồn tại rất nhiều điểm tạm dừng, không thể được đến Dư Cường hoàn chỉnh tin tức. Lúc này quạ đen liên không thể không đi ra cơ sở hai cấu tạo hư nghĩ thành bảo, trong hiện thực cũng nhô đầu ra, kết hợp theo dõi cùng điều tra tổ cố ý bố trí một ít dấu vết để lại đến truy tra Dư Cường tung tích -- quá trình này đương nhiên sẽ không thoải mái, điều tra tổ không có khả năng đem manh mối đặt ở trên đường cái làm cho bọn họ đi phát hiện, tất yếu là phi thường thông minh mà cẩn thận nhân tài có khả năng cuối cùng bị dẫn tới này gia khách sạn đến, phát hiện Dư Cường liền đăng ký ở tại 1109 hào phòng gian.

Nếu tiến thêm một bước điều tra, có thể phát hiện 1109 hào phòng gian "Dư Cường" Cùng bọn họ phía trước điều tra nội dung có một điểm chỗ mâu thuẫn. Tỷ như có manh mối thuyết minh Dư Cường là thuận tay trái, nhưng 1109 hào phòng gian Dư Cường là thuận tay phải; Có manh mối nói Dư Cường bị thương, chân trái có chút què, này Dư Cường lại là cánh

tay có chút không có phương tiện; Hoặc là nói điều tra phát hiện Dư Cường tại cắt tóc cạo râu thời điểm không cẩn thận bị cạo rách mặt, này Dư Cường trên mặt lại hoàn hảo không tổn hao gì... Đợi đã (vân vân).

Này mấy manh mối, dựa theo Dư Cường hoạt động phạm vi cùng thời gian, quạ đen hành vi hình thức thô diễn, cùng với hiềm nghi nhân khu vực chức nghiệp tính cách đặc thù đẳng làm ra tinh tế tỉ mỉ quy hoạch cùng thiết kế, tựa như từng viên vẩy xuống đất vụn bánh mì, dẫn quạ đen nhảy vào bọng họ trong cạm bẫy. Càng xảo diệu, này mấy manh mối bản thân nhìn như hoàn toàn bất đồng, trên thực tế cũng không lẫn nhau mâu thuẫn, nếu hiềm nghi nhân trung không chỉ một con quạ đen, như vậy bọn họ trao đổi tin tức lẫn nhau nghiệm chứng, chỉ biết càng thêm tin tưởng chính mình điều tra kết quả.

Sau đó tiếp tục điều tra, sẽ chứng minh này "Dư Cường" Thực ra chỉ là đặt ở mặt ngoài bia ngăm, chân chính Dư Cường cũng ở tại này gia trong khách sạn, chỉ là sở trụ phòng cũng không phải 1109, phía trước đặt được manh mối sẽ đem hắc dẫn đường hướng khác phòng, tỷ như 0907,1304,1428,1619,1836,2326 đợi đã (vân vân).

Này mấy phòng hào mặt sau, từng cái trong phòng đều có một "Dư Cường", đương nhiên trên thực tế tất cả đều là huấn luyện có tổ Lôi Vân chiến cảnh cùng nguy trang thành Dư Cường tội phạm. Nếu quạ đen khởi xướng công kích -- mặc kệ hắc tìm tới cái nào, điều tra tổ đều có thể căn cứ hắc tìm đến này "Dư Cường" một ít đặc điểm cùng phía trước manh mối liên hệ lên đến, nghịch hướng thô diễn ra hắc điều tra quá trình. Như vậy chẳng sợ cuối cùng bởi vì chiến lược chênh lệch mà không có lưu lại quạ đen sát thủ, cũng có thể đem hiềm nghi mục tiêu tập trung đến đơn vị thậm chí một hai cá nhân trên người.

Sau đó, bọn họ câu lên một điều lỗ mãng ngư, căn bản không có để ý tới điều tra tổ các loại tinh diệu thiết kế liền một đầu ngã vào tối thô ráp vòng trung. Sau này chứng thực người này nữ nhi là nhận đến Dư Cường

vũ nhục sau bị bóp chết, còn lọt vào phân thây. Hẳn vì báo thù mới sẽ tìm tới Dư Cường, cuối cùng bởi vì giết người chưa toại bị bắt.

Kế tiếp 1304 lại câu lên một điều ngoài ý liệu ngư -- không, có lẽ đây là một chỉ tiêu quạ đen cũng nói không chừng.

Sau đó bọn họ ném mồi, chân chính Dư Cường bị người thư sát.

Thư Khởi nhìn Dư Cường thi thể, sắc mặt rất khó coi. Hẳn tại kế hoạch chi sơ liền dự đoán đến Dư Cường đại khái không thể sống đến cuối cùng vào ngục giam thời điểm, nhưng chết đến sớm như vậy, như vậy dứt khoát, hơn nữa không có mang đến một chút có ích, điểm này khiến hẳn khó có thể nhận.

Dư Cường ở phòng vị trí rất cao, này khách sạn phụ cận có quảng trường, phong cảnh khu, tiểu hồ, cũ thức đã trở thành lịch sử văn vật biệt thự... Tóm lại, phòng này cửa sổ đối diện một mảnh thấp bé quần thể kiến trúc, tại hữu hiệu thư kích phạm vi bên trong không có có thể làm thư kích điểm. Thêm góc độ vấn đề cùng hẳn lúc ấy ở vị trí, Thư Khởi căn bản không có đoán trước hẳn cư nhiên sẽ như vậy chết mất -- hẳn cho rằng, liên tính quạ đen phát hiện chân chính Dư Cường ở vị trí, cũng tất yếu phải xâm nhập khách sạn, gần người thư sát mới được. Bởi vậy, tại Dư Cường bị giết sau, cứ việc hẳn đã bằng nhanh nhất tốc độ điều động nhân thủ, căn cứ viên đạn phi hành quỹ tích định vị tay súng bắn tỉa vị trí, nhưng võ trang cảnh sát đuổi qua thời điểm như cũ chậm một bước, sát thủ sớm đã xa xăm vô tung.

Một hồi thiết kế hạo đại, phục bút dài lâu, kế hoạch tinh diệu hành động cuối cùng như vậy đầu voi đuôi chuột kết thúc, hẳn liên Dư Cường đến cùng bị người nào giết chết đều không biết. Tại Dư Cường chết sau, nhằm vào phụ cận mạng lưới theo dõi xâm nhập công kích cũng chợt đình chỉ, mọi dấu vết mặt được sạch sẽ, động tác phi thường nhanh chóng, kỹ

thuật tổ không thể bắt lấy bọn họ cái đuôi. Duy nhất chộp vào trong tay mạnh mỗi, chính là tại 1304 bắt được này Tiểu Ngư.

Bị chế phục trẻ tuổi người đã minh bạch này chỉ là một cái bẫy, thất hồn lạc phách bị khảo tại trên ghế, trong ánh mắt một mảnh chết lặng, có vẻ thập phần tiều tụy đáng thương.

Thư Khởi nhìn đối phương, trong lòng bỗng nhiên dấy lên một tia hi vọng: Thanh niên nhân này đầu não rất thông minh, bằng cấp cao, hành động lực cường, có cường liệt chính nghĩa cùng thị phi xem, đồng thời trải qua nhân sinh thay đổi rất nhanh, đối quan phương không có cái gì hảo cảm. Nếu quạ đen muốn hấp thu hoạch viên mà nói, này nhân không thể nghi ngờ tại các phương diện tương đương thích hợp. Thư Khởi nguyên bản không cảm giác hấn là quạ đen, nhiều nhất chỉ là một bị quạ đen lợi dụng quân cờ, thế nhưng hiện tại càng xem, hấn càng cảm giác này nhân tượng quạ đen.

Thư Khởi kéo qua một chiếc ghế dựa đặt ở người trẻ tuổi trước mặt, ngồi xuống, nhìn đối phương thấp xuống đi đỉnh đầu nói: "Truy nã thời gian dài như vậy cũng không có hạ lạc, không nghĩ tới người ngược lại chính mình đâm vào đến, Chu Đông."

Chu Đông chậm rãi ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn hấn.

...

Một điểm trang mỹ nhân mặc có chút bại lộ, một bàn tay mang theo chính mình tiểu thủ túi xách, một bàn tay xách chính mình giày cao gót, vừa khóc vừa từ khách sạn an toàn trên thông đạo đi xuống đến. Tại có thang máy dưới tình huống, rất ít có nhân tuyển trạch đi an toàn thông đạo. Ngẫu nhiên đụng tới một hai cá nhân, nhìn nàng trắng nõn eo thon nhỏ cùng mảnh khảnh chân, tưởng tiến lên đáp nói, kết quả vừa nhắc đầu thấy

kia trương quý như vậy bị nước mắt lộng hoa trang dung, sợ tới mức thiếu chút nữa không thất thanh gọi đi ra, cái gì tâm tư cũng không có.

Tiểu mĩ là một đường khóc trở về .

Ở tại cùng một ký túc xá nữ nhân vừa thấy đến nàng cái dạng này, hoảng sợ, hỏi:"Tiểu mĩ? Người như thế nào này quý bộ dáng ! Chu Đông đâu? Người không phải đi cùng hãn ước hội sao?"

Tiểu mĩ một đường khóc ánh mắt khô khốc vốn đã lưu không ra nước mắt, bị người như vậy vừa hỏi lại oa một tiếng khóc lớn lên, nói:"Tuệ tỷ, Chu Đông... Chu Đông hãn khả năng không về được... Làm thế nào a... Ô ô ô..."

"Sao thế này? Cái gì gọi không về được? Ra chuyện gì?" Tuệ tỷ vội vàng hỏi.

Tiểu mĩ chỉ là lắc đầu, ôm nàng khóc lớn, lại một câu cũng không nói thêm nữa.

Nàng là thực thích Chu Đông, thực thích thực thích, chẳng sợ hãn chỉ là một cả ngày mặt xám mày tro kiến trúc công nhân, chẳng sợ hãn vô thân vô cố cũng không có tiền, tiểu mĩ vẫn là thích hãn. Có đôi khi nhìn Chu Đông trong mắt tang thương, nàng suy đoán hãn khả năng có rất nhiều cố sự, tổng cảm giác chính mình một không đọc qua vài ngày thư tiệm uốn tóc tiểu muội có chút không xứng với hãn.

-- nhưng vẫn là thực thích a, có biện pháp nào đâu? Thích đến, chẳng sợ chưa từng có được đến hãn một câu hứa hẹn cùng đáp lại, nàng cũng nguyện ý vì phần cảm tình này mà trả giá sở hữu.

Cho dù biết hãn thực ra là truy nã phạm, biết hãn muốn đi giết người, tiểu mĩ vẫn là không hề có nguyên tắc đứng ở hãn bên kia.

Nàng dùng chính mình tự học hoá trang kỹ thuật đem hai người họa được thật giống như thay hình đổi dạng như vậy, vào ở nàng chưa từng có đi qua khách sạn. Sau đó tại trong phòng, Chu Đông rửa sạch trên mặt đồ trang điểm, đối với nàng nói: "Nếu ta trong nửa giờ không có trở về, người liền lập tức hồi ký tức xá đi, coi như chúng ta chưa bao giờ nhận thức."

Tiểu mĩ không tưởng đáp ứng, nhưng việc này bọn họ đến phía trước đã nói hảo, nàng chỉ có thể khóc không thành tiếng gật đầu. Chu Đông từ nàng trong bao cầm ra lưỡi dao tổ hợp lên, xoay người cũng không quay đầu lại đi.

Nửa giờ sau, tiểu mĩ dựa theo Chu Đông phân phó, lau sạch sẽ trong phòng bọn họ lưu lại vân tay đăng dấu vết, khoanh tay túi xách từ an toàn thông đạo rời đi, dọc theo đường đi lại như thế nào nhần đều vẫn ở rơi nước mắt.

...

Đỉnh đầu ngọn đèn cố ý bị người điều ám, chậm rãi mở to mắt Kim Dương thần sắc thần sắc có chút mờ mịt.

"Dương Dương ! bảo bối ! người cảm giác thế nào?" Một người kích động nhào lại đây, Kim Dương theo bản năng co quắp một chút, đồng tử bởi vì khẩn trương đột nhiên co rút nhanh.

Sau đó hắn bị một ấm áp ôm ấp bao trụ .

Dán tại trên gương mặt nhiệt độ cơ thể cùng quen thuộc khí tức khiến hắn ý thức được -- người này là hắn mẫu thân. Hắn hô hấp chậm rãi khôi phục, siết chặt đệm trải giường tay cũng trầm tĩnh lại.

Ấm áp chất lỏng tích tại đỉnh đầu của hắn, đó là nàng nước mắt, một giọt một giọt từ trong tóc của hắn thấm vào đi vào, khiến hắn tâm đều lắng đọng lại xuống dưới, xua tan kia vài ác mộng cùng thống khổ.

"Mẹ."

Kim Dương mềm mềm khinh gọi một tiếng, đầu cọ cọ, giang hai tay ôm chặt nàng, giống nhận đến ủy khuất về tổ chim non như vậy, che chở với phụ mẫu vũ dực dưới.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Cứu Cùng Sát

Dung Viễn lúc này đang làm cái gì đâu?

"Muốn ta đem [công đức bộ] giao cho người?" Dung Viễn cười lạnh, hỏi: "Dựa vào cái gì?"

a ngoại ô thành phố ngoại nhân công bờ sông, ba người đứng ở cao thiết đại kiều bóng ma dưới. Phóng nhãn nhìn lại chung quanh tại không có người khác ảnh, gió đêm lạnh lùng từ mặt nước xẹt qua, mang đến ẩm ướt hơi nước. Xa xa thành thị ngọn đèn năm màu sắc sỡ, biểu hiện chỗ đó huyền ảo cùng bận rộn, càng phụ trợ ra bên này vắng lặng trống trải. Mượn dùng trong bóng đêm vi quang, có thể thấy được mấy người ở giữa không khí giương cung bạt kiếm.

Dung Viễn tuy rằng lẻ loi một mình, nhưng trên thực tế đậu Hà Lan cũng tại hãn bên cạnh, ẩn hình vũ toa liền treo ở bọn họ đỉnh đầu, vũ toa trung vũ khí hệ thống cũng đều đối diện mặt khác hai người, vận sức chờ phát động.

Diêm Sách nhìn chăm chăm Dung Viễn, cả người không có "Sát khí" Loại này hư vô mờ mịt gì đó, nhưng chỉ muốn ra lệnh một tiếng, hãn liền sẽ không chút do dự không tiếc hết thủy đại giới phác sát trước mặt thiếu niên.

Tiêu Tiêu thần sắc lại rất thả lỏng, nàng phát một chút bị gió thổi tán tóc dài, nói: "Có thể hay không đừng lớn như vậy địch ý? Liền tính người không coi ta là hữu, nhưng ít ra chúng ta cũng không phải địch nhân đi?"

"Mơ ước trong tay ta gì đó, còn nói không phải địch nhân?" Dung Viễn quả thực muốn vì loại này logic quan hệ mà bật cười .

"Đừng dùng [mơ ước] khó nghe như vậy từ, ta mục đích, cũng không phải vì giữ lấy nó. Lại nói..." Tiêu Tiêu ý vị không rõ cười cười, nói:"Người lại dựa vào cái gì nói, đây là [của người] đồ đâu?"

"Không phải của ta, chẳng lẽ người muốn hướng ta chứng minh [của người] quyền sở hữu?" Dung Viễn hỏi lại. Từ lần đầu tiên nhìn thấy "Tiêu" này dòng họ thời điểm hần liền đoán trước đến tương lai sẽ có như vậy một ngày, nhưng [công đức bộ] liên quan đến tính mạng của hần, hần lý tưởng, hần tương lai, hần là tuyệt sẽ không buông tay . Thứ mà hần để ý rất ít, nhưng người khác muốn cướp đi bất cứ như vậy, hần đều sẽ cùng đối phương không chết không ngừng.

Cho nên, đừng nói hần hiện tại chính là [công đức bộ] khế ước giả, chẳng sợ hần không phải, hần cũng sẽ nghĩ mọi biện pháp đem đoạt đến chính mình trong tay.

"Ta không cần chứng minh, người nếu biết [công đức bộ] trên thực tế là như thế nào tồn tại, người cũng sẽ tự động buông tay nó ." Tiêu Tiêu nói.

Đối với này, Dung Viễn chỉ có một từ có thể hồi phục:"Si tâm vọng tưởng !"

Tiêu Tiêu như cũ tâm bình khí hòa, cho nên có vẻ phi thường khoan dung mà trấn định:"Ta biết người hiện tại rất khó tin tưởng lời nói của ta, chung quy giữa chúng ta khuyết thiếu tín nhiệm cơ sở. Nhưng ta cứu Kim Dương, cũng gián tiếp cứu người một lần, này người tổng không thể phủ nhận đi?"

Dung Viễn sắc mặt lập tức trở nên xanh mét, khóe môi bởi vì buột chặt mà có vẻ càng thêm băng lãnh, nhưng hần lúc này xác thật không lời nào để nói.

Đây cũng là hấn nhấn nại địch ý cùng tức giận, như cũ đứng ở chỗ này cùng đối phương trò chuyện mà không phải trực tiếp tiến vào chiến đấu hình thức nguyên nhân -- hấn nợ nàng một phần tình.

Dung Viễn cũng không để ý chính mình có phải hay không bại lộ, cho dù bởi vì tùy tiện hành động mà thân phận bại lộ, đây cũng là hấn tự làm tự chịu kết quả, chẳng trách bất luận kẻ nào. Nhưng hấn không thể không cảm tạ Tiêu Tiêu, bởi vì nếu không phải nàng khiến Diêm Sách đúng lúc ngăn cản, có lẽ lúc này, hấn đã tự tay giết Kim Dương.

...

Hôm trước buổi tối, Dung Viễn tắm rửa thời điểm biết được Kim Dương gặp nạn, tóc cũng không có sát, tùy tiện bộ thân quần áo liền triệu hồi vũ toa đã tìm đến a thị. Nhưng mà uy hiếp Kim Dương nhân cố ý tránh được theo dõi vị trí, đồng thời bởi vì vào ban đêm, rất nhiều công cộng máy ghi hình không có gia trang dạ thị công năng, hình ảnh tối đen một mảnh, không có bất cứ tham khảo giá trị. Quan tâm sẽ loạn, Dung Viễn không đầu không đuôi tìm tòi nửa ngày sau, mới rốt cuộc nhớ tới hồi đoái tương ứng công năng công đức thương phẩm.

Có lần trước truyền tin hạc giấy giáo huấn, hấn lần này hồi đoái một truy tung Tư Nam: Chỉ cần đem người định thân thể tổ chức một bộ phận nào đó -- tỷ như tóc, móng tay hoặc là máu đẳng -- bỏ vào Tư Nam chính trung ương một tiểu khay tròn bên trong, Tư Nam thượng kim đồng hồ liền sẽ tự động chỉ hướng đối phương ở phương hướng.

Kim Bách phu thê bởi vì Kim Dương mất tích sự đều bên ngoài bốn ba, cũng không ở nhà, Dung Viễn có nhà bọn họ chìa khóa, trực tiếp mở cửa đi vào đến Kim Dương phòng ngủ bên trong tìm căn tóc của hấn bỏ vào Tư Nam khay tròn trung, rất nhanh liền được đến Kim Dương phương vị.

"Lại ngất đi." Tai trái mang kim hoàn nam nhân xem xét một chút Kim Dương ánh mắt cùng mạch đập, thẳng lưng đến có chút bất mãn nói.

Bên cạnh mặc một thân màu xanh đen tây trang, như là tùy thời chuẩn bị đi tham gia yến hội nam nhân chẳng hề để ý nói:"Cứu tình, tiếp tục."

"Ta không đồng ý." Kim hoàn nam nói:"Người này thân phận đặc thù dile yêu cầu chúng ta tận lực không cần tạo thành không thể vẫn hồi thương tổn, bằng không hậu quả khó liệu."

Tây trang nam cười, nói:"Người xem hấn trên người, có người cái gọi là ... Không thể vẫn hồi... thương tổn sao?"

Xác thật, Kim Dương toàn thân trên dưới hoàn hảo không tổn hao gì, đừng nói vết thương, ngay cả tay chân cũng không có bị trói buộc qua ấn ký. Nhưng hấn sắc mặt trắng bệch, cả người quần áo đều bị ướt đầm mồ hôi, cho dù ở trong hôn mê thân thể còn tại vô ý thức co rút .

Kim hoàn nam vì hấn trộm đổi khái niệm nói từ nhú nhú mày, nói:"Nhưng người như vậy đi xuống, sẽ giết chết hấn."

Tây trang nam tiểu ý càng sâu, hỏi:"Thì tính sao?" Hấn gặp kim hoàn nam vẫn là tại nhú mày, đi qua ôm bờ vai của hấn, thân mật lại gần nói:"Đừng nói hấn, liên tính là cái kia dile chết, ta cũng không để ý. Xuân đàn, làm rõ người chân chính chủ tử là ai !"

Sau đó hấn kéo ra một điểm cự ly, nhìn thần sắc có chút khiếp sợ kim hoàn nam, nói:"Người chỉ cần biết một sự kiện là được -- chỉ cần có thể đào ra quạ đen chân thật thân phận, đừng nói một dile, liên tính bẻ tại Đường quốc sở hữu nội tuyến, cũng là đáng giá . Đây là đến từ thượng đầu trực tiếp mệnh lệnh -- không tiếc hết thủy đại giới !"

Nhìn kim hoàn nam ánh mắt một lần nữa trở nên kiên định, hấn hài lòng cười cười, nói:"Tiếp tục đi. Kim Nam tên kia đã đến a thị, lưu cho

chúng ta thời gian không nhiều ."

Hắn cho rằng kim hoàn nam sẽ lập tức động tác, ai ngờ hắn như cũ đứng không nhúc nhích, ánh mắt trì hoãn trát hai phát, một đầu ngã quy.

Tây trang nam ý thức được không ổn, mạnh đánh về phía Kim Dương cũng ý đồ rút ra treo ở trên thắt lưng thương. Nhưng vừa nhào ra đi, thân thể tê liệt, nằm trong tay một kìm leng keng một tiếng rơi trên mặt đất, tiếp thân thể hắn liền sát mặt đất bình bình trượt một đoạn cự ly, đồng dạng rơi vào hôn mê.

Sau một giây vào cửa Dung Viễn một cước đem hắn đá văng ra, nhìn thấy Kim Dương hấp hối bộ dáng hoảng sợ, tiến lên xem xét một phen, phát hiện hắn cả người hoàn hảo không có vết máu, nhẹ nhàng thở ra, sau đó phát hiện ngón tay cùng khuỷu tay loan xử có một chút màu đỏ dấu vết, tựa hồ là bị rơi trên mặt đất cái kia y dụng kìm gấp vài cái, không nghiêm trọng lắm. Nhưng nhìn hắn thần sắc, lại rõ ràng không có đơn giản như vậy.

"Đậu Hà Lan, xem xét một chút." Dung Viễn phân phó nói.

Xem xét kết quả so Dung Viễn dự đoán muốn càng nhanh một ít, đậu Hà Lan rất nhanh nói:"Dung Viễn, hắn bị tiêm vào b cấp bàn anh tề."

"Đó là cái gì?" Dung Viễn hỏi.

"Bàn anh tề, là một loại có thể trên diện rộng tăng cường cảm giác đau thần kinh mãn cảm độ được tề. Lấy nhân loại thể chất, tại tiêm vào b cấp bàn anh tề về sau, cho dù là bị kim đâm một chút như vậy đôi chút thương, cũng có thể cảm giác được mười cấp trên đây kịch liệt đau đớn."

Dung Viễn hít một ngụm khí lạnh, vội vội vàng vàng đem thủ buông ra -- hắn vừa rồi bởi vì không xác định Kim Dương thân thể trạng huống không dám dễ dàng đem hắn thân thể buông xuống đến, lại vẫn đỡ bờ vai của hắn. Phía trước hắn còn cảm giác kia vài Tiểu Hồng điểm không có cái

gì, lúc này lại cảm giác xúc mục kinh tâm, đối dưới đất kia hai người hận đến mức nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hắn tình huống hiện tại thế nào? Nghiêm trọng sao? Có hay không xoa dịu biện pháp?" Dung Viễn truy vấn.

Đậu Hà Lan nói:"Kim Dương bởi vì nhiều lần thừa nhận kịch liệt đau đớn dẫn đến thần kinh tính bị sốc, tâm bác ra lượng không đủ, ngưng huyết công năng hỗn loạn, có nhất định trí mạng nguy hiểm. b cấp bàn anh tề được hiệu khi dài đến sáu giờ, lúc này như cũ tại tác dụng thời gian bên trong, bất cứ thân thể tiếp xúc đều có khả năng tăng mạnh cảm giác đau. Công đức thương thành [sinh mệnh chi tuyến] có thể tiêu trừ trong cơ thể bất cứ độc hại vật chất."

"Hồi đoái." Dung Viễn lập tức nói.

Nháy mắt trong tay hắn liền xuất hiện một trong suốt tiểu bình thủy tinh, trong bình trang non nửa bình trong suốt chất lỏng, trừ càn thanh càn sáng bên ngoài, cùng phổ thông thủy cũng không có khác biệt. Hắn đem miệng bình nhắm ngay Kim Dương môi, liền muốn cho hắn uy đi xuống, bỗng nhiên một trận kinh phong đánh tới, đánh nghiêng trong tay hắn bình thủy tinh.

Dung Viễn giận dữ, không nói hai lời liền cùng này khách không mời mà đến đánh lên, giao thủ hai phát về sau đối phương đột nhiên lui về phía sau, Dung Viễn rõ ràng chính mình hiện tại lực lượng có bao nhiêu lớn, nhìn hắn hoàn hảo không tổn hao gì bộ dáng, tâm sinh kiêng kỵ.

Đồng thời hắn cũng nhận ra đến, trước mặt này cao lớn nam nhân cũng không xa lạ, hắn chính là vẫn tiếp đưa Tiêu Tiêu đến trường người kia, hắn vẫn cho rằng đây là Tiêu Tiêu tài xế hoặc là bảo tiêu.

Lúc này, Tiêu Tiêu thanh âm cũng truyền đến:"Đừng xúc động, Dung Viễn, chúng ta là tại giúp người. Kia bình nước uy đi xuống, Kim Dương

chết chắc."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Ba Vấn Đề

"Quan tâm sẽ loạn." Tiêu Tiêu đánh giá một câu, sau đó nói: "[công đức bộ] quy tắc chi nhất, chỉ có không vượt qua khế ước giả sở tại thế giới khoa học kỹ thuật trình độ thực thể đạo cụ có thể chuyển giao người khác sử dụng, cái khác thương phẩm chỉ có thể do khế ước giả bản nhân sử dụng -- người quên sao?"

Dung Viễn nhất đốn. Bởi vì chưa từng có đem hãn hối đoái vật phẩm giao cho người khác sử dụng trải qua, trong khoảng thời gian ngắn hãn thăm nghĩ muốn cứu Kim Dương, thật quên này một điều.

Nhưng hãn không có bởi vì Tiêu Tiêu một câu liền buông tay quyết định của chính mình. Hãn mắt nhìn ngã vào bên cạnh hai người, nhặt lên còn dư hơn một nửa sinh mệnh chi tuyến bình thủy tinh, bắt lấy tây trang nam tóc đem hãn nhắc lên đến, đem còn lại sinh mệnh chi tuyến đều đổ vào hãn trong miệng.

Diêm Sách động một chút, bị Tiêu Tiêu ngăn lại, nàng lắc lắc đầu, tỉnh xem này biến.

Chất lỏng nhập khẩu lướt qua, một hai giây sau tây trang nam mở to mắt, gây tê hiệu quả thế nhưng toàn bộ bị thanh trừ . Hãn nhìn thấy chính mình trước mặt Dung Viễn, ánh mắt nhất lệ, thò tay liền muốn từ ngực móc ra vũ khí, nhưng lập tức động tác chợt ngừng, hai tay mạnh kệt chính mình cổ, ánh mắt trừng được lời ra đến, trong yết hầu phát ra khàn khàn "Ô ô" Thanh, hai chân trên mặt đất dùng lực đạp vài cái, sau đó cả người cứng đờ,

đình chỉ hô hấp, trong mắt lại vô thần thái, làn da thậm chí ần ần phiếm màu xanh đậm.

"[công đức bộ] siêu hiện thực hồi đoái thương phẩm đều sẽ có chứa một loại bất đồng với này thời không lực lượng, người tại cùng nó định ra kế ước thời điểm đã là nhảy ra ngoài tam giới không ở trong Ngũ Hành, công đức chi lực thời khắc đều bảo hộ người, bởi vậy không chịu thể giới quy tắc trói buộc, nhưng người khác không được. Bởi vậy, sinh mệnh chi tuyến xác thật có thể tiêu trừ trong cơ thể bất cứ độc hại vật chất, nhưng theo sau này bản thân sở mang theo thời không quy tắc chi lực lại sẽ ở trong cơ thể hóa thành kịch độc. Mặt khác, nếu người đem vượt qua hiện thực thể giới trình độ vật phẩm chuyển giao cho người khác sử dụng nói, này nhân đồng thời cũng sẽ lây nhiễm trí mạng virus, trong thời gian rất ngắn liền sẽ tử vong."

"Trước người cấp Kim Dương kí qua truyền tin hạc giấy, đúng không? Lá thư này, nếu hẳn thật mở ra nhìn, hẳn đã sớm liền chết."

"Bảo mật là [công đức bộ] trọng yếu nhất quy tắc, vì duy hộ điểm này, nó không tiếc gạt bỏ kế ước giả bên ngoài bất luận kẻ nào."

Dung Viễn trầm mặc thật lâu sau, hỏi:"Vậy còn người? Người vì cái gì đến hiện tại còn sống?"

Tiêu Tiêu trả lời, chính như hẳn đoán trước:"Bởi vì ta là [công đức bộ] tiền nhiệm kế ước giả."

Dung Viễn nhìn thoáng qua Kim Dương, Tiêu Tiêu lập tức nói:"Tình huống của hẳn tuy rằng nguy hiểm, nhưng còn không đến trí mạng trình độ. Hẳn không có người tưởng như vậy yếu ớt. Chúng ta muốn nhanh lên rời đi, cứu hẳn người đã đi tìm đến, mười phút bên trong liền sẽ đến."

Nàng bắt lấy kim hoàn nam tướng hẳn tỉnh lại sau thôi miên, khiến hẳn cho rằng chính mình là tại cùng tây trang nam phát sinh tranh chấp thời

điểm nhất thời thất thủ giết hãn, Diêm Sách còn tại kim hoàn nam tùy thân mang theo trên chủy thủ đồ độc. Mấy người chân trước rời đi, sau lưng Kim Nam liền dẫn người xông vào đến.

"Người cần phải trở về."

Trên sân thượng, nhìn theo hàng nặng võ trang cảnh sát đem che diện mạo kim hoàn nam áp đi, đồng thời dùng túi bọc xác nâng đi tây trang nam thi thể. Tiêu Tiêu nhìn chân trời lấp lóe mỏng manh quang mang Khải Minh Tinh, nói:"Lại không trở về, sự phụ của người cùng đồng học chỉ sợ cũng sẽ phát hiện người mất tích sự."

Dung Viễn nhìn nàng không nói lời nào.

Tiêu Tiêu lại nói:"Yên tâm, ta sẽ không trốn cũng sẽ không tàng. Như vậy đi, hậu thiên buổi tối, hậu thiên buổi tối người tìm đến ta, đến thời điểm, ta sẽ giải đáp của người sở hữu nghi vấn, tuyệt không lừa gạt. Cũng hi vọng người có thể đáp ứng ta một thỉnh cầu."

...

"Ai, người hay không cảm thấy, Dung Viễn hôm nay có điểm không quá đối?" Cam Chính căn nắp bút, cùng bên cạnh Nghê Tử Hạo nhỏ giọng nói.

"Phải không?" Nghê Tử Hạo ngẩng đầu, ánh mắt mê vông tại Dung Viễn cùng Vu Nhất Chuyết trên người tả hữu di động, hiển nhiên hãn không quá xác định "Dung Viễn" Là cái nào.

"Tính, ta liền không hãn là với người nói đề tài này, làm của người đề đi." Cam Chính bất đắc dĩ khoát tay nói. Chỉ là trong gian phòng này không có cái thứ hai có thể cùng nàng nói chuyện phiếm người. Dung Viễn lạnh lùng, Vu Nhất Chuyết khắc khổ đến mức khiến người cảm giác quấy rầy hãn là một loại phạm tội, duy nhất để nói chuyện Nghê Tử Hạo lại mặt

manh gia mơ hồ tốt độ, Cam Chính cảm giác chính mình chính là nơi này duy nhất người bình thường -- không, có lẽ tại bọn họ trong mắt, như vậy bình thường chính mình mới là duy nhất "Không bình thường" đi?

Cam Chính thở dài, không muốn làm đề, ngoạm bút ghé vào trên bàn nhìn Dung Viễn trắc mắt, tổng cảm giác hẳn cùng dĩ vãng có chút bất đồng.

[quy tắc mười sáu, phi kế ước giả sử dụng vượt qua bản thể giới khoa học kỹ thuật trình độ công đức thương phẩm, đem bị quy tắc chi lực gạt bỏ.] này tân quy tắc khiến đệ Hà Lan ý thức được chính mình phạm vào một đáng sợ sai lầm. Đích xác,[công đức bộ] đại đa số quy tắc đều sẽ thuyết minh trừng phạt trừ điểm tiêu chuẩn, chỉ có quy tắc lục là bất đồng . Nó nói công đức thương phẩm không thể dễ dàng giao cho người khác sử dụng, lại không có nói làm như vậy về sau sẽ phát sinh cái gì, này vô hình trung để người cho rằng cho dù đi ngược lại này một điều, nhiều nhất cũng chỉ bất quá là khấu công đức trị mà thôi.

Nhưng thực ra cũng không phải, này quy tắc sở dĩ không có trừ điểm tiêu chuẩn, bởi vì vi phạm quy tắc về sau nhận đến trừng phạt cũng không phải kế ước giả, mà là tiếp nhận công đức thương phẩm người khác.

[công đức bộ] đối kế ước giả là tương đối khoan dung, nó bao giờ cũng nguyên ý cấp kế ước giả lần thứ hai cơ hội, tại rất nhiều quy định bên trên đều thể hiện ra điểm này. Sở hữu quy tắc trung sẽ lập tức chấp hành cũng chân chính uy hiếp đến kế ước giả chỉ có hai điều, một điều là quy tắc nhất phụ phân gạt bỏ, một khác điều là quy tắc nhị, kế ước giả chủ động tiết lộ [công đức bộ] tồn tại sẽ giải trừ kế ước.

Nhưng nó đối kế ước giả bên ngoài người khác, lại lãnh khốc đến xem như thảo giới, dễ dàng quyết định sinh tử của bọn họ.

Mà chết ở sinh mệnh chi tuyến cái kia tây trang nam,[công đức bộ] trung thậm chí không có nhắc nhở: Không có gia phân, cũng không có trừ

điểm, có lẽ bởi vì giết chết hần cũng không phải Dung Viễn mà là [công đức bộ], cho nên hần giống như là bất cứ một cái chết nhân cùng Dung Viễn không hề có quan hệ nhân như vậy vô luận sinh tử đều sẽ không bắn lên tung tóe nửa điểm bọt nước, thậm chí ngay cả danh tự cũng không có lưu lại.

Nếu Kim Dương thật bởi vì nó này đề nghị mà chết, đệ Hà Lan không thể tưởng tượng, Dung Viễn nên sẽ như thế nào xem nó? Liên tính chuyện này không có thật phát sinh, này một cả ngày, Dung Viễn cũng không có cùng nó nói qua một câu -- không có chất vấn, không có hoài nghi, không có thảo luận, cũng không có chỉ trích, hần chỉ là trầm mặc, trầm mặc khiến nhân tâm hoảng.

Chạng vạng, học bổ túc kết thúc trở lại ký túc xá về sau, Dung Viễn đem cửa ngoại treo bài đối đến mặt trái "Thỉnh chớ quấy rầy" chữ, đối thân quần áo, nói: "Đệ Hà Lan, tìm đến Dư Cường."

Đệ Hà Lan tinh thần rung lên, lập tức nói: "Vâng."

Tại phía trước điều tra tổ kiểm tra đo lường điện thoại thời điểm đệ Hà Lan đã phát hiện, điều tra tổ đã có có thể kiểm tra đo lường đến nó xâm nhập kỹ thuật thủ đoạn. Bất quá không quan hệ, xâm nhập phương pháp cũng không chỉ một loại, thời đại này máy tính trình độ tại quang não trước mặt nhất định là trăm ngàn chỗ hở. Nó đối chủng càng thêm rườm rà cũng càng bí ẩn xâm nhập phương thức, rất nhanh liền phát hiện Dư Cường thân ở a thị mổ cao tầng khách sạn, đồng thời cũng phát hiện, này khách sạn trung Dư Cường tựa hồ không chỉ một, cũng có bất đồng phương diện nhân tại chú ý hần.

Này đối Dung Viễn đến nói đều không là vấn đề. Hần thị lực rất tốt, chẳng sợ tại rất xa cũng có thể thấy rõ nhân diện mạo hình dáng. Hơn nữa mọi người trên đỉnh đầu công đức trị tuy rằng là màu đen tự thể, nhưng cùng ban đêm hắc lại có sở bất đồng, nhìn kỹ vẫn là có thể phân biệt đi ra .

Dư Cường công đức trị Dung Viễn nhớ rất rõ ràng,[-10766], hắn rất nhanh tìm đến trên đầu đỉnh con số này nam nhân, hắn ngồi ở 19 lầu một gian trong khách phòng, bên cạnh có hai công đức vi tiểu kỉ thiên vũ cảnh đang nhìn hắn.

Dư Cường vóc dáng vốn liền không tính cao, thêm hắn còn ngồi, cũng không có cố ý ngồi ở bên cửa sổ, bởi vậy cứ việc đây là một tầm nhìn trống trải phòng, nhưng nếu có người muốn thư kích hắn lại là không có khả năng . Trên thực tế, toàn bộ cửa sổ sở đối diện hai ngàn mét nội sở hữu vật kiến trúc trung, không có bất cứ một vật kiến trúc cao đến nhân đứng ở mặt trên có thể nhìn thấy Dư Cường tình cảnh. Cho nên điều tra tổ đối với hắn an toàn rất yên tâm.

Nhưng mà không có bất luận kẻ nào nhìn thấy, ngoài cửa sổ gần trong gang tấc trong bóng đêm, một tối om hòng súng lộ ra đến.

Một danh vũ cảnh đi lại hai bước, vừa lúc che ở Dư Cường thân thể cùng hòng súng trung gian. Tuy rằng cũng không phải hoàn toàn không có chỗ trống, nhưng Dung Viễn thương pháp cũng không có hảo đến có thể một chút không thương đến hắn liền kích sát Dư Cường tình cảnh.

Dung Viễn suy nghĩ một chút, nói:"Đậu Hà Lan, dùng phổ thông xâm nhập phương thức thâm thấu khách sạn theo dõi hệ thống, muốn vừa làm cho bọn họ phát hiện lại muốn khó có thể chống đỡ, gọi ra rối loạn."

"Vâng."

Vài phút về sau, hai danh vũ cảnh tiếp đến chỉ lệnh, bọn họ đối thoại vài câu, bắt đầu đi lại, đại bộ phận lực chú ý đều tập trung tại lối vào, đồng thời cũng tránh ra tầm bắn.

"Oành !"

Một tiếng súng vang, vì lần này sẵn nha kế hoạch triệt để vẽ lên dấu chấm tròn.

Kim Dương bị bắt cóc thời điểm Dung Viễn không có nghĩ nhiều, chỉ lo sốt ruột. Nhưng thời điểm nhớ lại đến, tổng cảm giác chuyện này cùng điều tra tổ cũng không phải không hề có liên hệ, mặc kệ nói như thế nào, sự tình phát sinh thời gian như vậy đồng bộ, rất khó để người tin tưởng này chỉ là trùng hợp.

Đồng thời trong khách sạn còn có vài phụ công đức nhân, Dung Viễn không rõ ràng bọn họ cùng cảnh sát có cái gì liên hệ, liền không có tùy tiện động thủ, xác nhận Dư Cường chết về sau liền trở về địa điểm xuất phát, một chút không biết sau Thư Khởi là như thế nào nổi giận.

...

Phân biệt thời điểm, Tiêu Tiêu cũng không có nói ở địa phương nào gặp mặt. Bất quá chỉ cần nàng không có cố ý che giấu, Dung Viễn muốn tìm đến một người là rất đơn giản sự.

Gặp mặt sau, hắn muốn biết trước Tiêu Tiêu cái gọi là "Thỉnh cầu" Là chuyện gì, không nghĩ tới, đối phương thế nhưng muốn [công đức bộ].

Ha ha.

Dung Viễn cười lạnh, trong lòng sinh ra sát ý.

Tiêu Tiêu như là nhìn không tới nguy hiểm thần sắc như vậy, nói:"Người liền không có nghĩ tới, vì cái gì người sẽ gặp phải những thứ này sự sao? Hoặc là nói, người, còn có Kim Dương, tại các người quá khứ mười bảy năm sinh hoạt bên trong, có giống này mấy tháng như vậy cực kỳ nguy hiểm sao?"

Dung Viễn khí thế nhất nghĩ.

Xác thật, mấy ngày nay đến, tại bọn họ chung quanh phát sinh sự tình nhiều lắm. Có chút là vì hễ được đến [công đức bộ] về sau chủ động tham dự đi vào mà rước lấy phiền toái, nhưng cũng có một chút cùng [công đức bộ] hoàn toàn không quan hệ ngoài ý muốn sự cố, tỷ như phía trước phát sinh kia trường thảm thiết tai nạn giao thông, tại hễ quá khứ trong nửa đời trước nhưng là liên tông vào đuôi xe sự cố đều rất ít gặp gỡ.

Hơn nữa tại hễ chung quanh đã phát hiện vài nguy hiểm tội phạm giết người, này e không chỉ là bởi vì hễ sức quan sát trở nên càng thêm sâu sắc nguyên nhân.

Tiêu Tiêu nói: "Tại [công đức bộ] quy tắc bên trong, thu hoạch công đức phương pháp chủ yếu có hai loại, làm việc thiện cùng trừ ác."

"Đơn thuần chỉ là làm việc thiện mà nói đối kế ước giả ảnh hưởng rất nhỏ, nhiều nhất chỉ là người chung quanh ngoài ý muốn sự cố biến nhiều. Có thể lý giải vì [công đức bộ] tồn tại tiểu phạm vi xoay chuyển phụ cận mọi người 'Vận', nhưng mà này cũng không phải làm cho bọn họ xui xẻo, mà là làm cho bọn họ sau này sẽ gặp được chuyện xấu trước tiên phát sinh, cũng khiến người làm việc thiện tích đức, giúp người khác cơ hội biến nhiều. Từ kế ước giả góc độ đến nói, đây là một chuyện tốt, đối với người khác cũng có lợi vô hại."

"Nhưng nếu kế ước giả lựa chọn trừ ác mà nói, vấn đề liền muốn nghiêm trọng hơn nhiều."

"Bởi vì [công đức bộ] sẽ đem này thế gian 'Ác' hướng bên cạnh người tập trung, khiến người cùng với người có điều ràng buộc người càng dễ dàng đụng tới tâm hoài ác niệm chi đồ. [công đức bộ] không có ý thức cũng hoàn toàn không ác niệm, nó chỉ là tại người lựa chọn trên đường đẩy một phen, cho người cung cấp càng lớn tiện lợi. Nhưng không cần thận, kế ước giả bản thân liền sẽ bị loại này 'Ác' thôn phệ."

"Ta tưởng người tại lấy đến [công đức bộ] thời điểm rất nhanh liền phát hiện, trùng ác là so làm việc thiện càng dễ dàng cũng càng nhanh chóng tích lũy công đức phương thức. Nhưng ích lợi càng lớn, phiêu lưu cũng càng lớn, đây là thế gian quy luật tự nhiên,[công đức bộ] cũng sẽ không ngoại lệ. Nó có thấy được phiêu lưu, nhưng càng nhiều là nhìn không thấy phiêu lưu. Tiếp tục giữ lại [công đức bộ], một ngày nào đó, người sẽ bởi vì nó mà mất đi hết thấy."

"Ta biết người hiện tại công đức là giá trị âm, giải trừ khế ước đồng thời sẽ bị [công đức bộ] gạt bỏ. Ta nơi này có một phương án, có thể khiến người tại mười ngày bên trong đạt được đầy đủ triệt tiêu sở hữu giá trị âm công đức. Nếu người đồng ý, ta hiện tại là có thể đem nó giao cho người."

Dung Viễn nghe xong, trầm tư thật lâu sau, ngẩng đầu nói:"Ba vấn đề."

"Đệ nhất, nếu [công đức bộ] là như vậy tồn tại, vì cái gì người lại tưởng muốn nó?"

"Đệ nhị, năm trước chín tháng Thập Nhất hào đến Thập Tam hào, đến cùng phát sinh cái gì?"

"Đệ tam, giải trừ khế ước, sẽ có cái gì tác dụng phụ?"

...

Lại một lần đề ra nghi vấn Chu Đông không có kết quả, Thư Khởi đem văn kiện hung hăng suất ở trên bàn, bởi vì Hà Hân còn tại nhìn chăm chăm theo dõi, cho nên hấn áp lực bạo lực bức cung xúc động, phần nộ kéo ra cổ áo đi ra môn.

Chu Đông mệt mỏi tựa vào trên ghế. Hai ngày một đêm không có ngủ, thậm chí cũng không có ăn, chỉ uống một điểm thủy, này làm cho hấn tiêu tụy không chịu nổi.

Chân chính Dư Cường đã chết, cảnh sát đối với hắn thăm vấn thời điểm để lộ ra tin tức này. Tuy rằng chính mình làm đối với hắn tử vong không hề có giúp, nhưng Chu Đông cũng không hối hận chính mình lựa chọn, hắn chỉ cảm thấy thoải mái cùng thoải mái.

Dư Cường cùng hắn, thực ra không có thù hận, chỉ là hắn nhận thức một nhân viên tạp vụ thì tử là Dư Cường người bị hại, hắn cùng kia vị nhân viên tạp vụ cũng chỉ là sơ giao quan hệ mà thôi.

Muội muội tao ngộ khiến Chu Đông cảm giác, quyết không thể khiến như vậy căn bản một lần nữa trở về xã hội uy hiếp vô tội nữ hài an toàn. Cảnh sát cảm giác hắn làm như vậy là xuất phát từ chính nghĩa hoặc là đồng tình, nhưng Chu Đông cũng không như vậy cho rằng.

Hắn cảm giác, đây là một phần trách nhiệm.

...

Thư Khởi tại máy làm nước trung tiếp một ly băng thủy một ngụm uống cạn, sau đó đem cốc giấy bóp bẹp ném hướng bên cạnh thùng rác, run tay một chút, cốc giấy đụng vào tường, lại rơi trên mặt đất. Hắn ngồi xổm xuống đi nhặt, lại phát hiện chính mình tay tại đầu.

Hắn vươn ra một tay còn lại mạnh nắm chặt tay phải, ức chế được thủ run run, một lát sau, hắn nhặt lên cốc giấy, ném vào thùng rác.

Thư Khởi đứng lên, lẳng lặng đứng một lát, bỗng nhiên "A" quát to một tiếng, hung hăng đá một cước máy làm nước. "Bang" một tiếng Cơ Tử té ngã, trong veo thủy "Ừng ục" Năm đầy đất.

Hai tuổi trẻ nữ cảnh ôm văn kiện đi qua, nhìn thấy hắn dạng này hoảng sợ, Thư Khởi hung hăng xem qua, hai người vội vàng chạy mất.

Thư Khởi rất hoảng.

Phí thời gian lâu sẵn nha kế hoạch hoàn toàn thất bại, Kim Dương này bước cờ tử cũng không có phát huy một điểm tác dụng, hắn liên quạ đen lông đều không có bắt lấy một căn, này không chỉ là thất trách vấn đề, càng trọng yếu hơn hắn không thể đối những người đó công đạo.

Rất nhiều người tiếng bước chân xông xao lộn xộn mà đến, Thư Khởi nhìn thấy đầy đất bê bối, xoay người lại phù máy làm nước, lại nghe đến "Ca đất" Vài tiếng khê vang, là thương bảo hiểm bị kéo ra thanh âm.

Thư Khởi thẳng lưng vừa thấy, hành lang hai đầu đều bị nhân chặn lên, một mặt là Kim Nam cùng Chu Vân Trạch, một chỗ khác là Âu Dương Duệ cùng Giang Tuyền, mặt khác còn có hơn mười người võ cảnh, mọi người mặc áo chống đạn, họng súng tất cả đều chỉ hắc tại hắn trên người.

"Cáp, làm cái gì vậy?"

Thư Khởi ném máy làm nước, nhất thời bọt nước văng khắp nơi, hắn trong ánh mắt mang theo vong mệnh đồ cường nộ.

Âu Dương Duệ nói:"Thư Khởi đội trưởng, hiện có chứng cứ tỏ rõ người cùng ngoại cảnh thế lực tồn tại phi pháp giao dịch, cũng có hiềm nghi nhận hối lộ, không làm tròn trách nhiệm, bắt cóc đảng, hiện phê chuẩn bắt, thỉnh phối hợp chúng ta điều tra."

Thư Khởi xem xem trước sau chỉ họng súng của hắn, hắn trên người xứng thương sớm ở tiến phòng thẩm vấn phía trước liền giao ra đi. Hắn chậm rãi giơ lên hai tay, im lặng không lên tiếng tùy ý Âu Dương Duệ đám người đem chính mình khảo lên.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Một Quyển Sách

"Bởi vì [công đức bộ], ta mất đi hết thầy. Ta như thế nào còn sẽ muốn nó đâu?" Tiêu Tiêu cười khổ một chút nói, trong giọng nói mang nói không hết thê lương, "Từng ta cho rằng ta không ly khai [công đức bộ], nhưng thật buông tay về sau, ta phát hiện, này hết thầy cũng không có ta tưởng được như vậy khó. Phải nói, không có [công đức bộ] mấy ngày này, là ta trong cuộc đời tối cảm giác thoải mái thời điểm."

"Ta không tưởng có được nó, ta chỉ tưởng hủy diệt nó. [công đức bộ] vật như vậy không nên tồn tại ở trên thế giới này." Tiêu Tiêu nói.

Dung Viễn nói: "Tuy rằng ta thực nghiệm phương pháp không nhiều, nhưng theo ta phỏng đoán, trước mắt hẳn là không tồn tại có thể đem [công đức bộ] triệt để hủy diệt thủ đoạn."

"Là không tồn tại, nhưng có thể cho nó không thể lại thao túng bất luận kẻ nào." Tiêu Tiêu nói: "Ta đang phao phao quần đảo có một vệ tinh phát xạ căn cứ, mượn dùng vệ tinh đem [công đức bộ] đưa đến trên Thái Dương đi, nó một lần nữa trở lại nhân loại trong tay khả năng tính vô hạn tiếp cận với linh."

Nếu [công đức bộ] chỉ là một không thể tự hành di động vật chết, kia phương pháp có thể nói là nhất lao vĩnh dật. Dung Viễn cúi đầu hỏi chính mình -- gia nhập nàng theo như lời cũng không một câu nói dối, hẳn có thể buông tay sao?

Lưu lại [công đức bộ], chính hăn sẽ phiên toái quần thân, cũng sẽ cấp Kim Dương mang đến nguy hiểm, đây là Dung Viễn không muốn nhìn thấy . Nhưng nếu buông tay nó đâu? Không có đậu Hà Lan, không có quang não, không có vũ toa, một đời đều vây ở trên địa cầu?

Nào một loại lựa chọn... Nào một loại lựa chọn khiến hăn mười năm trăm năm về sau nhớ lại đến sẽ hối hận?

Được đến [công đức bộ] về sau đủ loại hồi ức ở trong đầu lóe qua. Hăn sờ làm hết thấy, hăn sờ trải qua hết thấy, hăn cho mình cùng người khác mang đến thay đổi... Mặt trắng mặt trái trong hang đá nhả lại "Không được như ta như vậy, cha mẹ đều vong, thê vong tử tán, bạn cũ tản ly, trên đời đều địch, trên đời đều phản" ... Quang não trên màn hình, như thác nước lấp lóe mà qua mấy ngàn xúng đôi nhất trí kết quả... Tai nạn giao thông, máu tươi, tiếng súng, tử vong... Tay ngẩn chân ngẩn đậu Hà Lan bị hăn khẩu tại trong chén ngốc hồ hồ bộ dáng... Bạn thân tươi cười cùng tín nhiệm... Hạo hăn bát ngát tình không, thơ ấu khi hăn lần đầu tiên nhìn thấy chúng sinh chi trụ ảnh chụp khi rung động cùng hướng tới...

Không có [công đức bộ], con người khi còn sống liền có thể bình an hạnh phúc khoái hoạt sao?

Trên thực tế cũng không phải.

Nhân loại là một loại cỡ nào yếu ớt sinh vật a ! khiến người sống ở trên thế giới này, rất nhiều thời điểm vận khí nhân tố chiếm tuyệt đại đa số. Tai nạn giao thông, tai nạn trên không, thiên tai, tật bệnh, bạo đồ, chiến tranh... Có quá nhiều nhân tố có thể dễ dàng cướp lấy một người sinh mệnh cùng tương lai, rất nhiều người đều từng có qua "Mệnh huyền một đường" nguy cơ, cuối cùng có thể khỏe mạnh bình an sống đến lão, chỉ có thể nói là "Vận khí tốt" . Nhưng nếu có đầy đủ lực lượng, liền có năng lực đem "May mắn ngẫu nhiên" Biến thành "Thực lực tất nhiên", có thể dựa vào tự thân lướt qua đại đa số nguy hiểm, cũng có nói bảo hộ tư cách. Không có lực

lượng, liền chỉ có thể nước chảy bèo trôi, tại vận mệnh nữ thần Norns vĩnh tuyến thượng giầy dựa dày vò.

Tại đã xem xét qua càng mỹ càng tốt phong cảnh về sau, hẳn còn có thể lại chịu đựng cái loại này nhân sinh sao?

Không, tuyệt không !

Dung Viễn có quyết định, liền hỏi: "[công đức bộ] loại này tác dụng phụ, không có tránh né phương pháp sao?"

Tiêu Tiêu nhìn thấy hẳn thần tình, liền biết hẳn đã làm ra như thế nào quyết định, này cũng tại nàng đoán trước trong -- chung quy nếu là lúc trước vừa được đến [công đức bộ] nàng, cũng đồng dạng không thể đem buông tay loại này Thần Khí, chỉ có tại trải qua rất nhiều, cũng mất đi sở hữu chính mình từng trân trọng hết thảy sau, mới rốt cuộc có thể đem này dứt bỏ.

Chỉ là loại kết quả này, vẫn là không khỏi khiến Tiêu Tiêu cảm giác bi ai. Nàng thật giống như nhìn thấy phát sinh tại chính mình trên người bi kịch sẽ ở trước mặt này kiêu ngạo tự tin thiếu niên trên người tái diễn. Lịch sử bao giờ cũng kinh người tương tự. Nhỏ tuổi khi nàng, cũng từng như vậy tự tin tràn đầy cho rằng chính mình là bất đồng, khẳng định có thể tránh cho các tiền bối sở phạm sai lầm, không để ý trường bối nhắc nhở mà cố ý muốn đem [công đức bộ] giữ ở bên người.

"Phương pháp... Là có ." Dung Viễn vừa lộ ra một tia thoải mái, liền nghe Tiêu Tiêu nói: "Rất lâu phía trước từng có... Nhưng hiện tại đã không thể làm đến ."

"Là cái gì?" Dung Viễn hỏi.

Nhưng Tiêu Tiêu cảm thấy phiền chán, đã mất đi tiếp tục trò chuyện hứng thú. Nàng biết trừ phi Dung Viễn cũng bính đầu rơi máu chảy, bằng

không là sẽ không đem nàng đề nghị để ở trong lòng . Nàng lấy ra một USB giao cho Dung Viễn, nói:"Bên trong này, là ta Tiêu thị mấy trăm năm đến thu thập các đời kế ước giả cổ sự, có chút là tin vĩa hẻ, có chút là tự mình trải qua. Người muốn biết vấn đề đáp án, đều ở bên trong. Về phần trí nhớ của người sở dĩ mất đi, đó là thân thể của người không thể thừa nhận lần đầu tiên hối đoái tác dụng phụ. Nếu do ta đến nói cho người kia ba ngày phát sinh cái gì, người cũng sẽ không toàn bộ tin tưởng đi? Chờ người chính mình nghĩ đến, người liền sẽ biết sở hữu chân tướng, tìm về ký ức phương pháp cũng ở đây chút cổ sự trung. Còn có... Xem xong sau, nếu người cải biến chủ ý, hoan nghênh tùy thời tới tìm ta."

...

Ngồi ở trên ghế, khuỷu tay khoát lên trên đầu gối, vẻ mặt có chút mệt mỏi thanh niên nhìn qua khiến cho nhân cảm giác tính cách lãnh đạm không dễ ở chung. Hắc màu tóc không phải rất hắc, hồ ly mắt, cằm lược tiêm, bao giờ cũng thích mặc một thân nhẹ nhàng vận động phục, tựa như tại giáo sinh viên. Nhưng vài ngày xuống dưới, Thư Khởi đã đầy đủ nhận thức đến, người này căn bản không có hắc mặt ngoài thoát nhìn như vậy vô hại, hắc là một Ác Ma !

Thư Khởi vốn tính toán tử khiêng đến cùng, liền tính vì trong nhà thể nhi hắc cũng không thể để lộ phía sau màn nhân vật một tia một hào. Cảnh sát thẩm vấn thủ đoạn hắc rất quen thuộc, ngay cả một ít không thể ngôn với khẩu bức cung thủ đoạn hắc cũng rõ ràng thấu đáo, hắc vốn tưởng rằng, mặc kệ là như thế nào thẩm vấn, hắc đều có thể tiếp tục gánh vác.

Nhưng mà dừng ở này bị gọi là "Tế Tân" thanh niên trên tay, hắc thân thể tuy rằng không có nhận đến nửa điểm thương tổn, nhưng tâm phòng đã bị hoàn toàn phá hủy. Tại hắc ý thức được thời điểm, phát hiện chính mình nên nói không nên nói, đã tất cả đều nói ra đi. Căn cứ hắc cung cấp tin tức, hai danh bị thu mua Đường quốc cao tầng nội tuyến cũng đã sa lưới.

"Nói như vậy, các người lớn như vậy phí khổ tâm, là vì tìm một quyển sách? Một quyển cái dạng gì thư?" Tế Tân hỏi.

"Ta không biết." Thư Khởi không nhớ rõ chính mình đem những lời này lặp lại bao nhiêu lần, "Ta thật không biết."

"Thư danh? Tranh vẽ? Đặc thù bút ký hoặc là ký hiệu? Tổng nên có điểm cái gì đi?"

"Không có, cái gì cũng không có. Chỉ biết là là một quyển sách." Thư Khởi phát điên nói.

"Hoàn toàn không biết gì cả mà nói, vậy người như thế nào biết, người tìm đến kia vốn nên tìm thư đâu?"

Thư Khởi trầm mặc một chút.

"Ân?" Tế Tân phát ra một mang theo uy hiếp giọng mũi.

Thư Khởi chần chờ nói: "Nói ra người khả năng không tin, kia quyển sách đặc điểm... Nghe nói là... Tầm thủy không thấp, hỏa thiêu không nhiên, xé không phá cũng xem không xong một quyển... Kỳ thư."

Tế Tân cũng trầm mặc. Hắn nhìn ra được đến, Thư Khởi chính mình cũng không tin tưởng có như vậy tồn tại, nói chuyện thời điểm trên nét mặt không tự giác mà dẫn dắt vài phần xấu hổ. Nhưng đồng thời, hắn cũng không có nói dối.

"Như vậy..." Tế Tân hỏi: "Các người không từ thủ đoạn muốn tìm ra quạ đen, chính là bởi vì này bản... Kỳ thư, ở trên tay hắn?"

"Chỉ là, chỉ là hoài nghi..."

Cách đơn hướng thủy tinh cửa sổ nhìn trong phòng thăm vấn tình cảnh, Thanh Mông hỏi: "Lão đại, người cảm giác này có thể tin sao?"

Kim Nam nói:"Có thể tin không thể tin, chỉ có quạ đen có thể trả lời chúng ta."

...

Quang não toàn tức trên màn hình, từ USB trung đọc tư liệu từng hàng phô bày, tất cả đều là xem xét đi ra điện tử hình ảnh, mặt trên vết mực, viết bút ký, trang sách nếp uốn tất cả đều rõ ràng có thể thấy được. Đậu Hà Lan rất nhanh đem sửa sang lại thành từng quyển thư đặt ở sách điện tử trên giá, thư danh tất cả đều như vậy --[công đức ghi lại bản chép tay], thư danh bên cạnh một hàng chữ nhỏ trên viết ghi lại thời gian, sớm nhất có thể truy tố đến ngàn năm trước, muộn nhất đến hai trăm ba mươi năm trước. Nói cách khác, ít nhất Tiêu Tiêu bản nhân cố sự không có thu nhận sử dụng trong đó.

Dung Viễn điểm khai đệ nhất phân xem lên.

...

Đường quốc có một câu truyền lưu rất lâu mà nói:"Trong sách tự có thiên chung túc, mỗi cuốn sách là một kho tàng, trong sách tự có Nhan Như Ngọc."

Này từng là một câu đế vương khuyên nhân đọc sách dốc lòng cầu học mà nói, nhưng đối rất ít rất ít người đến nói, nơi này "Thư", có một loại bất đồng ý vị.

Một quyển chân chính có thể cho thiên chung túc, Hoàng Kim ốc, Nhan Như Ngọc đều biến thành hiện thực thư.

Không ai biết này quyển sách là như thế nào xuất hiện, cũng không ai biết cái thứ nhất có được nó người là ai. Sau này khế ước giả trải qua lặp lại khảo sát cùng nghiệm chứng, có thể xác định chính là cự Dung Viễn ở thời đại một ngàn năm trước, một nhóm trộm mộ tặc quật mở một ngàn năm cổ

mộ, mộ trung chủ nhân đã thành bạch cốt, Chức Cầm ti đoạn tần thành bần thổ, vật bồi táng trung kim ngân châu báu vô số, nhưng tối đặc biệt là, là cỗ mộ chủ nhân chết sau lại vẫn gắt gao ôm vào trong ngực một quyển trống rỗng tập.

Trải qua ngàn năm, trang giấy như cũ trắng nõn mềm mại, không thấy một chút ô tổn hại, đứt khoát tựa như vừa bỏ vào đi như vậy.

Trộm mộ tặc chặc chặc lấy làm kỳ, thuận tay liền đem này quyển sách mang ra. Sau đó, có người trong lúc vô ý phát hiện cùng này quyển sách lập xuống khế ước về sau trang sách hiện ra tự đến, còn có thể thông qua làm việc thiện tích đức phương thức cùng này quyển sách trao đổi bất cứ thứ gì.

Cái thứ nhất phát hiện chuyện này nhân không có bảo mật ý thức, rất nhanh liền đem cái này kì sự ồn ào đi ra, hần bên cạnh thân thích hàng xóm đều biết, liên địa phương quan phụ mẫu đều có nghe thấy. Mọi người chỉ đương người này dị tượng thiên khai, phân phân cười nhạo hần, này nhân vì chứng minh chính mình, trống rỗng từ trong sách trao đổi một túi gạo đi ra.

Tất cả mọi người điên rồi.

Đó là tràn ngập các loại khó khăn, chiến tranh, thiên tai nhân họa ngu muội niên đại, vì có thể khiến chính mình sống sót, mọi người có thể giẫm lên bất cứ lương tri, đạo đức cùng cảm tình, tại đói khát thúc giục dưới, thậm chí có thể dịch tử tướng thực.

Như vậy lâm vào phân tranh cùng hỗn loạn, nhưng chưa từng có người nào có thể đem [công đức bộ] bảo tồn lâu dài.

Có vài nhân lập xuống khế ước thời điểm vẫn là chính công đức, nhưng vì chống đỡ kia vài tre già măng mọc tiến đến cướp đoạt nhân, rất nhanh liền hai tay dính đầy máu tươi, bởi vì phụ công đức mà bị gạt bỏ; Có vài nhân ngay từ đầu chính là phụ công đức, bởi vì không lý giải này trong

đó phân biệt mà tùy tiện lập xuống kế ước, kết quả bởi vì một ngày nào đó không có tích cóp đủ 10 công đức đến hồi đoái sinh mệnh mà tử vong; Có vài nhân bởi vì đem [công đức bộ] tồn tại tiết lộ cho bên cạnh thân cận nhân, như thê tử, nhi nữ, bạn thân đảng, cuối cùng chết ở tín nhiệm nhất nhân trong tay; Cũng có người mê thất tại cường đại lực lượng cùng không gì không làm được ảo giác trong, tùy tâm sở dục sát lục, cuối cùng bị một đạo thiên lôi đánh chết ; Còn có người ngay từ đầu giấu diếm rất khá, nhưng bởi vì không có tiết chế hồi đoái cuối cùng bị người khác phát hiện manh mối, sau đó rơi vào vô cùng vô tận đuổi giết trong; Mặt khác còn có người ham cường đại lực lượng, tu luyện thuộc tính cho nhau xung đột công pháp mà chết; Có người hồi đoái vô số mỹ nữ, sa vào ôn nhu hương trung tình tấn nhân vong [Dung Viên vẫn là lần đầu tiên biết công đức thương thành bên trong còn có thể hồi đoái vật sống]; Có người bởi vì hồi đoái phi nhân huyết thống, bị khủng hoảng bách tính giá lên đồng lửa thiêu cháy...

Nhanh chóng đổi mới kế ước giả nhóm bình thường đều không kịp đào móc ra [công đức bộ] càng nhiều công năng liền chết vào bỏ mạng, dứt khoát đổi mới một ngàn chủng kiểu chết đại toàn, thẳng đến một người ngang trời xuất thế, mới ngưng hẳn loại này huyết tinh tranh đấu.

Người kia, tên là Tiêu Dật Phi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Tiêu Dật Phi

Tiêu Dật Phi sinh ra quan lại hào phú nhân gia, từ nhỏ học văn tập võ, tính cách thượng nghĩa nhậm hiệp, trọng hứa, khinh sinh tử, hướng tới giang hồ khoái ý ân cừu. Thêm hẳn trên có huynh trưởng có thể kế thừa gia nghiệp, dưới có đệ muội có thể tại cha mẹ dưới gối thừa hoan, Tiêu Dật Phi liền không có gì vương bận tập kết nhất bang cùng chung chí hướng hảo hữu, lang bạt giang hồ đi.

Đối với đại đa số người đến nói, "Giang hồ" Từ này tràn ngập chua xót khổ lạt, xa không có ở mặt ngoài thoát nhìn như vậy tiêu sái thú vị. Nhưng đối Tiêu Dật Phi như vậy có tiền có nhân có mạo cũng có thiên tư phú quý nhân nhân đến nói, hẳn từ nhỏ liền lựa chọn đơn giản độ khó nhân sinh, vô luận tại triều dã giang hồ đều là như thế.

Vài năm xuống dưới, Tiêu Dật Phi từ thiếu niên biến thành thanh niên, cũng tại trên giang hồ hỗn ra không nhỏ thanh danh, bên cạnh cũng có rất nhiều bằng hữu. Sau đó tại một lần vi giang hồ bô lão hạ thọ trên yến hội, bọn họ nghe nói kia quyền sách tin tức.

Lúc này tại mọi người trong truyền thuyết, "Thần Thư" Đã biến thành "Ma thư", cùng nó nhắc lên quan hệ nhân tất cả đều không chết tử tế được. Nhưng cũng có rất nhiều chứng cứ mặt ngoài, được đến "Ma thư" nhân, có từ nghèo rớt mồng tơi trở nên có được vô số kim ngân, có nguyên bản thân hoạn bệnh nan y lại lập tức khỏi hẳn, có từ si ngốc nhi trở nên thông minh tuyệt đỉnh, có từ phổ thông bách tính biến thành trăm người địch cao thủ, có đã dần dần già đi lại trong chớp mắt liền trở về thanh xuân... Vô số dụ

hoặc đặt ở trước mặt, vô luận người muốn cái gì, nó đều có thể vì người cung cấp.

Tài phú quyền thế, này mấy nguyên bản liền có rất nhiều nhân sinh đến liền có, đối với bọn họ đến nói dụ hoặc lực là không đủ . Nhưng nếu thêm trường sinh bất lão đâu? Thêm vượt núi đảo hải chi lực đâu? Thêm đạp phá hư không lập địa thành tiên tiền cảnh đâu?

Vì thế có nhân tâm hoài may mắn, có người cho rằng chẳng sợ chết cũng đáng được, chết thảm "Ma thư" Kẻ có được càng nhiều, bị dụ hoặc nhân ngược lại càng nhiều.

Tiêu Dật Phi nguyên bản liền đối ma thư truyền thuyết bán tín bán nghi, thập phần hảo kỳ, chung quanh mấy cái bằng hữu lại nhất giật giây, hắn cũng liền kéo một tiểu đoàn đội, gia nhập tranh đoạt "Ma thư" hàng ngũ.

Lúc ấy truyền thuyết có được này bản "Ma thư" Là hoàng đế tối sủng ái đệ đệ Khang vương, vị này Khang vương gia nguyên bản đem thư cất chứa rất khá, nhưng hắn một bên người thị vệ bởi vì bị vương gia hoành đảo đoạt ái mà tâm sinh oán hận, cố ý đem này tin tức truyền ra ngoài, như vậy đưa tới vô số sai lang hổ báo, vương phủ hàng đêm đều bị tập kích nhiều được không thể an nghỉ, đồng thời vương phủ hộ vệ nghiêm mật, kẻ tập kích cũng tử thương thảm trọng.

Sau đó tại bờ lão trên thọ yến, bị triệu tập mà đến người giang hồ chừng mấy trăm nhân đạt thành công thủ đồng minh hiệp nghị. Tiêu Dật Phi nguyên bản không biết bọn họ muốn tập kích dĩ nhiên là đương triều vương gia, chờ hắn biết chân tướng thời điểm đã không thể thoát ra . Mọi người tại ước định thời gian vải đen che mặt dạ tập vương phủ, một đêm hỗn loạn cùng kêu thảm thiết trung, Khang vương đột tử, kẻ tập kích bị nghe tin đuổi tới quan binh chém giết hơn phân nửa, chỉ có số rất ít thành

công trốn đi ra ngoài. Tiêu Dật Phi chính là đào thoát một thành viên, đồng thời, hẩn trong lòng còn nhiều sự một quyển sách.

Trông cậy vào lâm thời kết minh người giang hồ tất cả đều là thủ khẩu như bình xương cứng là không có khả năng . Không qua bao lâu, Tiêu Dật Phi này mấy chạy đi nhân hải bộ văn thư liên phát biến toàn quốc các nơi. Hẩn có gia về bất thành, chỉ có thể cùng mấy cái đồng bọn cùng nhau dịch dung cải trang trốn đông trốn tây.

Sau đó các đồng bọn ngạc nhiên phát hiện, Tiêu Dật Phi như là đầu óc đột hồng như vậy, một đường thiện tâm đại phát, chỉ cần nhìn thấy có người rơi vào khốn cảnh, chẳng sợ bại lộ thân phận cũng muốn vươn ra viện thủ. Mà tại bọn họ mấy ngày mấy đêm tìm không thấy đồ ăn đói được tiền tâm thiếp phía sau lưng thời điểm, Tiêu Dật Phi chỉ cần chính mình một người đi ra ngoài chuyển một vòng, tổng có thể làm ra ăn, có khi là nóng hầm hập màn thầu bánh bao, có khi là vừa mới giết thỏ béo cùng dã kê, có đôi khi, hẩn thậm chí còn có thể làm đến mấy bình rượu, tư vị không thể so kinh thành tối có danh tường hòa khách sạn sai.

Dần dần, cứ việc không có nói rõ, mọi người lại đều hiểu lòng không tuyên -- Tiêu Dật Phi chiếm được kia bản ma thư.

Hết thầy vào thời điểm đó phát sinh thay đổi.

Mấy người một đường Tây hành, vẫn lướt qua Đường quốc biên cảnh tiến vào Tây Vực. Vài năm về sau, Tiêu Dật Phi lẻ loi một mình từ sa mạc bên trong đi ra, bên cạnh lại không một bằng hữu, trong mắt đều là đau xót, lưng cũng không thể giống quá khứ như vậy cử được thẳng tắp .

Tiêu Dật Phi bắt đầu truy tra quá khứ [công đức bộ] khế ước giả trải qua, đệ nhất bản [công đức ghi lại bản chép tay], chính là hẩn viết . Bởi vì cơ bản đều là tin vĩa hẻ, rất nhiều chuyện đều không tẩn không thật, nhưng

tại truy tìm ra nguồn gốc tra xét rất lâu về sau, Tiêu Dật Phi vẫn là tra ra rất nhiều thứ.

Ban đầu thời điểm,[công đức bộ] chỉ có hai điều quy tắc:

Đệ nhất: Khế ước giả công đức trị vì phụ tắc tử;

Đệ nhị: Làm việc thiện trường ác được công đức, khi thiện túng ác mất công đức.

Tiêu Dật Phi lấy đến trong tay khi phía trước phía sau nhìn thấy có mười mấy điều quy tắc, đều là [công đức bộ] tại sau thời gian bên trong dần dần diễn biến đi ra . Mỗi một điều tân diễn biến quy tắc, sau lưng đều có ít nhất một danh khế ước giả tử vong.

Bởi vì để lộ bí mật mà tạo thành tử vong khế ước giả quá nhiều,[công đức bộ] liền từ các phương diện bắt đầu nghiêm cấm khế ước giả tiết lộ này tồn tại; Bởi vì tranh đoạt đến [công đức bộ] nhưng công đức là giá trị âm dẫn đến tại ký kết khế ước khi bị trực tiếp gạt bỏ nhân quá nhiều,[công đức bộ] mới diễn biến ra mới bắt đầu công đức cùng hồi đoái công đức phân biệt, cho khế ước giả lần thứ hai cơ hội; Bởi vì khế ước giả tại có được [công đức bộ] về sau lòng tự tin bành trướng, tại công đức trị sung túc thời điểm đối người thường dựa vào chính mình hảo ác lung tung sát lục,[công đức bộ] mới diễn biến ra nhằm vào khế ước giả thiên phạt công năng;...

[công đức bộ] quy tắc càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng chu mật, bởi vì có này mấy quy tắc hạn chế, Tiêu Dật Phi tại vài lần thiếu chút nữa đi sai bước thời điểm đúng lúc dừng cương trước bờ vực, mới không có giống quá khứ rất nhiều khế ước giả như vậy rơi xuống vực vọng Thâm Uyên.

Khi đó, hẳn đối [công đức bộ] thập phần ỷ lại, cũng rất tín nhiệm khí linh -- người sau là Dung Viễn phỏng đoán, bởi vì Tiêu Dật Phi ghi lại thời

điểm đã có "Cấm chỉ báo cho người khác" quy tắc, cho nên trên nhiều khía cạnh hẳn viết thập phần mật mớ, văn trung nhiều lần lấy tín nhiệm thân mật ngữ khí nhắc tới một vị thủy chung làm bạn tại bên người bất ly bất khí "Tiểu hữu", Dung Viễn phỏng đoán kia chỉ liền là khí linh.

Tại kia niên đại không có internet, tích cốp công đức không có Dung Viễn như vậy tiện lợi điều kiện, Tiêu Dật Phi đạt được mỗi một công đức trị cơ hồ đều cần hẳn thân lực thân vi, này liền dẫn đến hiệu suất thập phần thấp. Mãi cho đến hơn ba mươi tuổi thời điểm, Tiêu Dật Phi mới tích cốp đủ công đức hồi đoái một quyển [Huyền Thiên quyết] công pháp, bế quan khổ luyện nhiều năm, mai kia phá quan mà ra, tự giác đã thiên hạ vô địch, mặc dù hoàng đế phái tới mười vạn đại quân cầm hẳn cũng không sợ. Hẳn cười ha ha, áo gấm về nhà đi.

Nhưng mà Tiêu thị đã vong.

Hẳn sự tình liên lụy phụ thân cùng huynh đệ, làm cho bọn họ tại triều đường trúng cử bước duy gian, mọi người lại bỏ đá xuống giếng. Không đến nửa năm, Tiêu phụ cùng hẳn đại ca bị bắt trụ sai lầm, lang đang bỏ tù, chém eo vu thị; Nữ quyền không quan vi nô, mười bốn trên đây nam đình đều chết ở lưu đày trên đường.

Mượn dùng [công đức bộ], Tiêu Dật Phi Thiên Nam Hải Bắc tìm đến cận tồn vài danh thân nhân, nhưng mà hẳn mẫu thân đã sớm liền qua đời, mấy cái họ hàng xa đối với hẳn đều là lại sợ vừa hận, tại hẳn rời nhà về sau mới sinh ra nhi tử đối với hẳn toàn vô nửa điểm ấn tượng, bởi vì từng ngày ngày đêm đêm canh giữ ở kì mẫu bên cạnh nhìn nàng lấy lệ tẩy mặt, nhìn sở hữu thân nhân đều bởi vì này phụ thân mà chết phải chết tán tán, hẳn đối Tiêu Dật Phi chỉ có tràn ngập hận ý, gặp lại thời điểm công bố hận không thể thực này nhục tẩm này da, Tiêu Dật Phi che mặt mà chạy, không có mặt mũi đi gặp nhi tử. Chỉ có một nhỏ nhất muội muội đối với hẳn còn lưu có vài phần quyến luyến cùng ý lại.

Tiêu Dật Phi nhìn này tại hắc rời nhà khi còn giống hoa nhi như vậy mềm mại đầu khấu thiếu nữ hôm nay thương lão tiều tụy, đầy mặt nếp nhăn, tóc bạc hơn phân nửa. Hắc hối hận không ngừng, nắm tay nàng khóc rống thất thanh. Hắc tìm đến khi Tiêu gia tiểu muội bởi vì nhiều năm tra tấn cùng dày vò, sớm đã dầu hết đèn tắt, còn thân hoạn bệnh nặng, nằm ở âm lãnh trong sài phòng một góc chỉ còn chờ nuốt xuống cuối cùng một hơi. Nói vài câu, Tiêu Dật Phi nhìn muội muội thở càng ngày càng gian nan bộ dáng, vội vàng hối đoái một khóa tẩy tủy hoàn khiến nàng ăn vào.

Hắc cho rằng muội muội sẽ giống hắc lúc trước như vậy, tuy rằng bị này tẩy tủy hoàn làm thống khổ, nhưng trong cơ thể tạp chất tận trừ, căn cốt đại biến, cả người thoát thai hoán cốt, bề ngoài tuổi đều trở nên nhỏ vài tuổi. Nào biết Tiêu gia tiểu muội nhục thể phạm thai căn bản thừa nhận không được tẩy tủy hoàn được lực, một trận thống khổ gào thét về sau thất khiếu đổ máu mà chết.

Tiêu Dật Phi vừa sợ vừa giận, tràn ngập oán hận không chỗ phát tiết, khí kinh tiết ra ngoài đem toàn bộ sài phòng đều oanh sập đổ. Tiêu tiểu muội vì nô chủ nhân gia nghe được thanh âm đến xem xét, bị hắc một chưởng một tất cả đều đánh chết ."Tiểu hữu" Hiện thân khuyển bảo, Tiêu Dật Phi nhớ tới hết thấy mọi thứ này đều là bởi vì [công đức bộ] duyên cớ, là này ma sư khiến hắc mất đi cha mẹ tộc nhân, mất đi bằng hữu, còn hại chết muội muội, hắc càng nghĩ càng hận, một đao đem "Tiểu hữu" Chém thành hai nửa.

Lại sau này, có vài năm thời gian, hắc đều tại Thiên Nam Hải Bắc đuổi giết "Cửu nhân", vì tránh cho công đức biến thành giá trị âm bị gạt bỏ, trong lúc hắc cố gắng tu luyện, đã cứu một vài người. Nhưng rất nhiều bị hắc cứu nhân vừa phát hiện hắc là [công đức bộ] khế ước giả, hoặc là nghĩ mọi cách yếu hại hắc, hoặc là liên cấp thế lực khác mật báo đến đối vài đồng tiền. Một đoạn thời gian rất dài, Tiêu Dật Phi chỉ cần tỉnh thời điểm, liền tại giết người.

Đằng hoàng đế bị hắc ám sát bỏ mình về sau, Tiêu Dật Phi đưa mắt chung quanh, phát hiện chỉ cần là theo hắc đối nghịch, đã không có còn có thể người sống. Hắc thành trên đời nổi tiếng đại ma đầu, tất cả mọi người tại sợ hãi hắc, oán hận hắc, dù cho không dám nhận mặt đối nghịch, trong ánh mắt lại cũng đều là rõ ràng kháng cự.

Còn có, hắc làm mất [công đức bộ].

-- có lẽ là tại dã ngoại ngủ thời điểm đặt ở dưới đáy đương gối đầu quên mang theo, có lẽ là nào đó một lần mua đồ thời điểm đặt ở trên quầy quên lấy, có lẽ là ba lô phá động rớt ra đi... Từ muội muội chết sau hắc liền phát ra từ nội tâm chán ghét [công đức bộ], rất ít nhìn nó, ngay cả nó lúc nào làm mất đều không rõ ràng. Bất quá liên tính [công đức bộ] ném, hắc vẫn là nó khế ước giả, người khác cầm cũng không dùng được.

Vì thế ném liền ném, Tiêu Dật Phi lúc này cũng lười đi tìm. Hắc tóc xõa chân trần không còn hứng thú trên đời lưu lãng vài năm, một lần ở trên đường đụng tới một hộ nhân gia tại đưa tang, hắc không quan trọng xen lẫn ở một đám khất cái trung đi thảo một chén cơm ăn, đột nhiên phát hiện, bị đưa tang vị kia, chính là hắc nhi tử.

Tiêu Dật Phi trong lòng đau buốt.

Ngày hôm sau, Tiêu Dật Phi tôn tử, một giản dị oai hùng trẻ tuổi nhân tại nhà mình trước cửa nhật được một quyển sách, thư danh liền là [công đức ghi lại bản chép tay]. Từ nay về sau Tiêu Dật Phi yếu nhiên vô tung, không có nhân nghe nói qua hắc tin tức. Sau đó không lâu, tân khế ước giả sinh ra .

Năm sáu mươi năm sau, Tiêu thị con cháu căn cứ bản chép tay thượng ghi lại [công đức bộ] cùng khế ước giả đặc thù, một lần nữa tìm đến [công đức bộ], sau đó bằng này nhất phi trùng thiên, vị cực nhân thần, tại tùy hoàng đế săn bắn thời điểm chết vào xói mòn; Con hắc lại lập xuống

khế ước, chẳng những tại ngăn ngủi vài năm bên trong trùng chấn môn phong, hơn nữa so với hãn phụ thân càng nhiều mới nhiều nghệ, mạnh vì gạo bạo vì tiền, không ai không thích hãn. Kết quả tại tuổi còn trẻ thời điểm, chết vào trong nhà phòng tối; Sau, liên tục mấy đời khế ước giả đều chết oan, hơn nữa khế ước giả thân tộc cũng thường thường đột tử, Tiêu thị vì thế cảm thấy thập phần kinh hãi, thêm lúc này gia tộc cường thịnh, cũng không cần một quyển ma thư lại đến góp một viên gạch, vì thế liền đem [công đức bộ] phong tồn lên. Nhưng mỗi khi Tiêu gia gặp được nguy cơ thời điểm, liền tuyển ra một danh gia tộc đệ tử cùng [công đức bộ] lập xuống khế ước, mặc dù có rất nhiều tộc nhân trong lúc này sẽ ở các loại ngoài ý muốn trung chết bất đắc kỳ tử, nhưng chỉ muốn có thể dẫn dắt gia tộc một lần nữa hướng đi huy hoàng, đây chính là đáng giá .

Mấy trăm năm đến, Tiêu gia vẫn ở tận hết sức lực sưu tập các loại bản đơn lẻ bộ sách, chỉ cần phát hiện trong đó có một tia nửa điểm ánh xạ [công đức bộ] tồn tại, liền nghĩ mọi cách đem này quyển sách xếp vào sách cấm, không riêng cấm chỉ in ấn lưu thông, còn sẽ sưu biến toàn quốc đem tìm đến thư đều đốt hủy. Dần dần, từng hát lên vô số huyết tinh mưa gió [công đức bộ] ngay cả truyền thuyết đều không là -- căn bản không có nhân nghe nói qua nó. Chỉ có tại Tiêu gia trong Tàng Thư lâu, ghi lại từng đời khế ước giả cố sự [công đức ghi lại bản chép tay] có thể chứng minh nó xác thật tồn tại.

Tại không rõ chân tướng người đứng xem xem ra, này mấy bản chép tay giống như là cổ nhân viết một ít tâm tình nhật ký, vô vị không nói còn rất ngắn gọn, dùng từ cũng thường xuyên bừa bãi. Nhưng Dung Viễn đồng dạng làm khế ước giả, nơi này mỗi một từ đối với hãn thư đến đều là có ý nghĩa . Hãn nhìn chình chình một buổi tối, đem sở hữu văn tự đều ấn ở trong đầu, sau đó đem văn kiện toàn bộ cắt bỏ.

Hãn đã tìm đến sở hữu văn đề đáp án.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Ngọc Diệp

Dung Viễn tại đọc bản chép tay thời điểm, đậu Hà Lan không có khôi phục nguyên hình, liền lấy tai nghe bộ dáng vẫn chờ ở trên bàn -- từ ngày đó về sau trừ phi Dung Viễn cần bằng không nó vẫn chính là cái dạng này, nhưng Dung Viễn rõ ràng đậu Hà Lan thực ra càng thích lấy vốn bộ dáng sinh hoạt, đột nhiên như vậy khiến Dung Viễn cũng hiểu được có chút không thói quen.

Bất quá hiện tại Dung Viễn cảm giác, đậu Hà Lan như vậy cũng không phải hoàn toàn không có lợi -- ít nhất như vậy, nó liền sẽ không nhìn thấy bản chép tay trung về nó ghi lại.

Đại đa số khế ước giả, đối khí linh thái độ đều là lợi dụng đề phòng chiếm đa số, tín nhiệm thân cận rất ít. Có theo khả tra người đa số đều đem khí linh trở thành là một dùng tốt tùy thân túi, đối đãi nó cùng đối đãi một đạo cụ không có phân biệt, nhưng ít ra như bọn họ còn có thể trước sau vẹn toàn. Nhưng mà có người bao giờ cũng nghi ngờ khí linh một mình nuốt sống một bộ phận công đức trị, hoặc là hoài nghi nó là [công đức bộ] dùng đến giám thị hai mắt của mình, đối với nó thái độ thật sự không thể nói rõ hảo. Còn có số rất ít một bộ phận nhân, tại phát hiện khế ước giả đối khí linh có được tuyệt đối chi phối quyền hạn khi, đem nó xem như tìm niềm vui đồ chơi, làm rất nhiều phi thường quá phận sự.

Lâu dài thời gian trung, cũng không phải không có khế ước giả đối khí linh ô nhiễm ý cùng yêu thích thái độ, chỉ là có được [công đức bộ] thời gian càng dài, song phương mâu thuẫn lại càng lớn, cuối cùng kết quả thường thường đều là trở mặt thành thù, khí linh kết cục không phải bị giết

chính là bị phong ấn. Thằng đến tiếp theo vị khế ước giả đem nó hồi đoái đi ra.

Dung Viễn cảm giác, đậu Hà Lan như vậy mỗi lần một lần nữa hồi đoái sinh ra về sau đều sẽ mất đi phía trước ký ức, không hẳn không phải [công đức bộ] đối với nó bảo hộ. Bằng không, kia vài thống khổ qua lại cố nhiên có thể khiến nó trưởng thành được so hiện tại càng thêm thành thực càng thêm cơ trí, nhưng nó tâm trí sẽ bị hoàn toàn ô nhiễm, hiện tại bởi tại Dung Viễn bên cạnh cũng tất nhiên không phải như thế đậu Hà Lan.

Nó có đôi khi sẽ phạm ngốc, có đôi khi cũng sẽ phạm sai lầm, nhưng nó sạch sẽ, đơn thuần, tựa như một tờ giấy trắng, tại bị nhiễm lên đủ loại nhan sắc khi, cũng sẽ không mất đi bản chất tốt đẹp.

Dung Viễn bảo đảm trong quang não bản chép tay tư liệu đã bị cắt bỏ sạch sẽ, sẽ không bao giờ bị khôi phục về sau, ngón tay gõ gõ đậu Hà Lan tai nghe, nói: "Đậu Hà Lan, biến trở về đến."

Quyền đầu lớn tiểu nhân oanh một chút xuất hiện, như cũ cúi đầu, có chút không dám nhìn hẳn bộ dáng.

"Ngẩng đầu lên." Dung Viễn nói.

Đậu Hà Lan tựa hồ đấu tranh một chút, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên, ánh mắt dao động, hơn nửa ngày mới đối thượng Dung Viễn tầm mắt, ngửa đầu nhìn hẳn, vốn cũng rất đại ánh mắt nhìn qua càng lớn, có điểm tội nghiệp cảm giác.

"Nghe, đậu Hà Lan, lời này ta chỉ nói một lần." Dung Viễn bình tĩnh nói.

Đậu Hà Lan tiểu thủ giao năm ngời ở trên bàn, bởi đều không do tự chủ thẳng tắp, biểu tình không phải luôn luôn vô cơ chất mà là có chút cương ngạnh. Dung Viễn lần đầu tiên tại đậu Hà Lan trên mặt nhìn thấy

loại này giống như kinh hoàng biểu tình. Hãn từng cho rằng đậu Hà Lan chính là một không có cảm tình người máy, nhưng hãn hiện tại rõ ràng cảm giác được, nó tại bất an.

-- có lẽ kia vài bị lau đi ký ức cũng không phải hoàn toàn bị thanh trừ, nó còn tại đậu Hà Lan trong đầu khắc xuống bóng dáng, khiến nó không kìm lòng được đối với chính mình tương lai sinh ra hoài nghi cùng sợ hãi, khiến nó tại thông thường ở chung trung, bao giờ cũng có vẻ như vậy cẩn thận, như vậy cẩn thận, bao giờ cũng mức đo lường chính mình nói chuyện làm việc chừng mực, không dám vượt qua giới hạn.

"Người cho ta nghe hảo," Dung Viễn thân thể hơi hơi nghiêng về phía trước, nói:"Ta là một có độc lập tư tưởng người trưởng thành, còn không có yếu đuối đến sẽ đem chính mình phạm sai lầm đẩy đến người trên người tình cảnh, lại càng sẽ không đem chính mình vô năng cùng ngu xuẩn quy kết đến người hoặc là [công đức bộ] thượng. Ta có năng lực vì ta sở làm hết thảy phụ trách, cho dù có một ngày... Ta mất đi hết thảy, đột tử đầu đường, kia chỉ có thể thuyết minh ta cũng bất quá như thế mà thôi, cũng không phải người sai. Cho nên đậu Hà Lan..."

Dung Viễn hai căn đầu ngón tay sờ, đem ngốc ngốc nhìn hãn đậu Hà Lan nhắc lên đến khiến nó đứng ở trên giá sách cùng chính mình nhìn thẳng, sau đó nói:"-- không cần kinh hoàng. Ta sẽ không giận chó đánh mèo người, cũng sẽ không thương tổn người. Người không phản bội ta, ta liền sẽ không phản bội người; Người cho ta lấy tín nhiệm, ta cũng sẽ còn lấy tín nhiệm... Ta tin tưởng người thẳng qua trên đời này bất luận kẻ nào, người không phải công cụ, cũng không phải thụ bất luận kẻ nào thúc giục nô lệ, người là ta sống vai đồng hành đồng bọn. Chỉ cần ta còn kiềm giữ [công đức bộ], vô luận là một ngày, một năm, một trăm năm, vẫn là càng dài lâu tuế nguyệt, người đều phải theo giúp ta cùng nhau đi xuống !"

Đậu Hà Lan giương cái miệng nhỏ nhắn, rất lâu rất lâu biểu tình cũng không có biến hóa một chút, liên tục dùng nhan văn tự cũng không

thấy, ngọn đèn chiếu vào nó trong ánh mắt, sáng ngời trong suốt, giống như là ngậm nước mắt trong suốt.

...

Đột nhiên nói nhiều như vậy không giống như là chính mình biết nói, Dung Viễn cũng hiểu được không được tự nhiên, kể tiếp cả một ngày cơ hồ cũng không có mở miệng, tại hân ảnh hưởng dưới, trong phòng học áp khí thấp đến mức sợ nhân, liên đến cho bọn họ giải tỏa nghi vấn lão sư đều không do tự chủ so bình thường ôn nhu gấp mười lần.

Học tập vừa chấm dứt, Dung Viễn đứng dậy liền đi, lập tức liền về đến ký túc xá treo lên miễn quấy rầy bài, khiến đệ Hà Lan chú ý có hay không người đến gõ cửa, mở ra cửa sổ xem xem bên ngoài đã đêm đen đến sắc trời, đề lại trên cổ nút không chế triệu hoán vũ toa.

Tại [công đức ghi lại bản chép tay] trung, Dung Viễn phát hiện một vấn đề: Tại Tiêu Dật Phi phía trước [công đức bộ] khế ước giả, đại đa số đều là chính mình tìm chết mới chết vào bỏ mạng, cũng có số ít người là chết vào phân tranh, chung quy lúc ấy đại hoàn cảnh liên tràn ngập hỗn loạn huyết tinh, khế ước giả thân phận một khi bại lộ, lập tức sẽ thu nhận vô cùng vô tận đũa diệt, mà này thân quyến tao ngộ ách khó lại phi thường thiếu. Tại Tiêu Dật Phi sau khế ước giả nhóm đại đa số đều là Tiêu thị con cháu, bọn họ tại ghi chép chỉ điểm dưới có thể trên lớn nhất trình độ đầy đủ lợi dụng [công đức bộ] mưu lợi lại tránh được các loại quy tắc phản phệ, tại toàn bộ gia tộc yếm hộ hạ thân phận cũng không có tiết lộ chi ngu, nhưng không ai có thể sống đến bất hoặc chi năm, hơn nữa cơ bản đều là chết vào các loại bất hạnh "Ngoài ý muốn", cùng lúc đó này gia nhân bằng hữu cũng sẽ có không ít người đột tử.

Tiêu Dật Phi chính là này phân giới điểm.

Dung Viễn nguyên bản cho rằng, đây là bởi vì Tiêu thị tử đời đời tư tàng [công đức bộ] vì thân mình kiếm lời mới sẽ như thế, nhưng tình tế vừa tưởng lại cảm giác không đúng. Đối [công đức bộ] đến nói, khế ước giả là ai trọng yếu sao? Cũng không trọng yếu, bằng không ký kết khế ước liền sẽ không như vậy tùy ý. Nay quyển sách cũng sẽ không để ý nó mỗi một đời khế ước giả có phải hay không có huyết thống quan hệ. Nếu thật có cái gì là nó để ý, kia cũng nên là công đức trị. Ở điểm này, Tiêu thị có tích lũy, có nội tình, có chuẩn bị, tuy rằng mục đích không thuần, nhưng xác thật so người khác phải làm hảo, bọn họ cũng tránh cho vô số người vì tranh đoạt [công đức bộ] mà toi mạng thảm kịch. Chỉ nhìn này hai điểm, [công đức bộ] cũng sẽ không tùy ý hàng xuống nguyên rửa.

Dung Viễn liền tưởng, hay không sẽ là Tiêu Dật Phi làm mất [công đức bộ] thời điểm còn phát sinh mặt khác sự, cho nên mới sẽ dẫn đến sau [công đức bộ] thành tụ tập "Ác" tồn tại?

Không biết như thế nào, hắn liền tưởng đến kia khối tại trên mặt trăng được đến ngọc bội.

Cái loại này bí ẩn cất chứa phương thức... Nhấn lại trung lộ ra hồi hận cùng oán hận... Kia giữa những hàng chữ vừa hi vọng Tiêu thị tử có thể lợi dụng [công đức bộ] tìm đến hắn chờ đợi, lại nhắc nhở bọn họ không thể giữ lại [công đức bộ] lo lắng... Cái loại này mâu thuẫn cảm giác... Còn có bị giấu ở câu nói kia phía dưới có khắc "Tiêu" Tự ngọc bội...

Có lẽ là trực giác, Dung Viễn cho rằng cái kia nam nhân chính là Tiêu Dật Phi, tuy rằng không biết hắn vì cái gì sẽ tại trên mặt trăng chết đi, tại lưu lại bản chép tay rời đi về sau lại phát sinh chuyện gì, nhưng hắn tin tưởng, kia khối bị hắn giấu đến ngọc bội khẳng định cùng [công đức bộ] có liên hệ !

Chạy về a thị, Dung Viễn từ giá sách đỉnh tầng rút ra một cái hộp nhỏ, mở ra khóa khóa, lấy ra mặt trên cũ thức kính mắt -- đây là hắc thức gia gia

di vật -- lại lấy dưới cách tầng, điểm tại phía dưới cùng chính là kia khối màu xanh ngọc bội. Dung Viễn chần chờ một chút, đem nó lấy ra, ngón tay vuốt ve mặt trên băng lãnh vẫn lộ, hỏi:"Đậu Hà Lan, đây là cái gì?"

"Ngọc bội." Đậu Hà Lan nói:"Xem xét kết quả chưa phát hiện dị thường." Nó ngửi khí so với phía trước hơi chút hoạt bát một chút, nếu không chú ý, rất dễ dàng xem nhẹ loại này vì diệu biến hóa.

"Chỉ là phổ thông ngọc bội sao?" Dung Viễn ước lượng một chút, nói:"Mặc kệ có phải hay không, thử một chút liền biết."

"Như thế nào thử?" Đậu Hà Lan hỏi.

Dung Viễn nói:"Nếu nó cùng [công đức bộ] có quan hệ, hẳn là cũng có không thể dễ dàng hư hao đặc tính mới là." Hắn nói, giơ lên ngọc bội, dùng lực hướng đá cẩm thạch bàn trà mặt bàn nện tới.

"Phanh !"

Toái ngọc vấy ra, màu xanh ngọc tiết ở dưới ngọn đèn phụt ra mở ra, Dung Viễn bàn tay bên cạnh bị vạch ra một đạo tiểu miệng vết thương, đỏ tươi huyết chảy ra, tại viền chường ngưng tụ thành tròn trịa một giọt.

Dung Viễn bả vai buông xuống đến, có chút thất vọng, viền chường hơi hơi đau đớn, hắn nâng tay lên tại trên miệng vết thương liếm một chút, mới mẻ huyết vị tại đầu lưỡi tiêu tan.

Một đạo khác thường ánh sáng bỗng nhiên lóe một chút.

"Dung Viễn người xem !" Đậu Hà Lan bỗng nhiên nói.

Dung Viễn cũng đã phát hiện nơi này dị thường, hắn từ bàn trà trên mặt bàn nhặt lên một khối mảnh vỡ, nhìn thấy trong đó mang theo một

khúc nhỏ nhòn nhọn gì đó, cùng nơi khác có bất đồng sắc màu cùng tình xảo văn lộ.

Dung Viễn trong lòng vui vẻ, đem cái khác bộ phận đều gõ điếu, cuối cùng phát hiện tại ngọc bội trung thể nhưng cất giấu một khối khớp ngón tay lớn nhỏ ngọc diệp, trên phiến lá mạch lạc rõ ràng có thể thấy được, đỉnh có một Viên Viên tiểu khổng, sờ lên ôn nhuận bóng loáng, khấu chi réo rất có thanh. Rõ ràng không phải rất dày, cũng không cảm giác cứng rắn, nhưng Dung Viễn dùng toàn thân khí lực, cũng không có đem nó bẻ tiếp theo tiểu khối đến.

"Đây là..." Đậ Hà Lan đứng ở bên cạnh, tiểu thủ sờ ngọc diệp bên cạnh, càng xem càng cảm giác quen thuộc, bỗng nhiên nói: "[công đức bộ] xuất hiện tân quy tắc, hay không xem xét?"

"Nói."

"Quy tắc mười bảy, bạn sinh Thần Khí diệp mạch thẻ đánh dấu sách khả sinh ra công đức kim quang phù hộ trang sức giả. Khế ước giả thu hoạch công đức càng nhiều, bảo vệ chi lực lại càng cường. Công đức kim quang không thể thấy, không quá mức tiêu hao công đức trị."

Dung Viễn đem ngọc diệp nắm trong tay nhìn một lát, nói: "Đã có như vậy Thần Khí, Tiêu Dật Phi vì cái gì không có đem nó lưu cho hậu đại đâu?"

-- lưu lại ghi lại bản chép tay làm cho bọn họ đối [công đức bộ] sinh ra hướng tới, lại không lưu lại bạn sinh Thần Khí là cái gì đạo lý? Nếu [công đức bộ] đều làm mất, nhưng ngọc diệp còn bị thay hình đổi dạng giữ ở bên người, chẳng lẽ là hãn tưởng lấy thứ này đi nhiều đối hai bình uống rượu sao? Hoặc là ngọc diệp ngay từ đầu cũng ném, sau lại bị hãn tìm trở về? Còn là hãn tại đem ngọc diệp chính mình lưu lại thời điểm, bởi vì không có kinh lịch qua, sở hữu không biết [công đức bộ] còn có lớn như

vậy tác dụng phụ? Hoặc là nói, tại Tiêu Dật Phi niên đại, này quy tắc trên thực tế cũng không tồn tại, chỉ là sau này thư cùng thẻ đánh dấu sách tách ra về sau kế ước giả chết quá nhiều, mới diễn biến này quy tắc tới nhắc nhở kế ước giả muốn bảo quản hảo thứ này?

Chân tướng đến cùng là cái gì, kia tại xa xôi mấy trăm năm trước cất giấu. Dung Viễn cũng không thể hiểu rõ. Chỉ là hắn cũng không có bao nhiêu thăm dò lịch sử dục vọng, sách này ký hôm nay tại trong tay hắn, hắn chỉ cần kết quả này là đủ rồi.

Dung Viễn lẩm bẩm:"Ta cần tìm người thường đến thử một chút."

"Thử cái gì?" Đâu Hà Lan hỏi.

"Này diệp mạch thẻ đánh dấu sách là Thần Khí, không phải thương thành sản xuất công đức thương phẩm... Kia người thường tiếp xúc nó, hay không sẽ bị quy tắc chi lực gạt bỏ?" Dung Viễn hỏi.

...

Ổng tiêm từ trên cánh tay nhổ xuống đến, cứ việc dùng mảnh vải nhanh chóng đè lại, nhưng chảy ra huyết vẫn là đem mảnh vải đầu nhuộm đỏ.

"Ai nha, cả ngày như vậy chích, này trên cánh tay khả tất cả đều là lỗ kim . Quay đầu ăn nhiều một chút hảo bổ bổ." Có tuổi y tá trưởng có chút đau lòng nói.

"Ân, hảo." Kim Dương cười cười, nhu hòa nói. Hắn mấy ngày này vẫn ở nằm viện, toàn bộ bệnh viện hộ sĩ không sai biệt lắm đều nhận thức, rất nhiều người vừa có thời gian đều thích vòng vào đến nói với hắn hai câu nói hoặc là xem hai mắt, này không thể tránh khỏi ảnh hưởng hắn nghỉ ngơi, cho nên sau này y tá trưởng ra mặt, bá đạo tiếp quản Kim Dương bình

thường kiểm tra cùng chích uống thuốc, đem những người khác đều đuổi đi.

Y tá trưởng thu thập kim tiêm các thứ, quay đầu nhìn thấy trên bàn đôi một đồng lễ vật, hỏi: "Hôm nay lại có bằng hữu đến thăm người ?"

"Là. Ta thân thể cũng không có cái gì, làm cho bọn họ như vậy lo lắng, cảm giác cử qua ý không đi ." Kim Dương có chút ngượng ngùng nói.

"Này có cái gì, có nhiều như vậy bằng hữu quan tâm người, hẳn là cao hứng mới đúng." Y tá trưởng giáo huấn nói.

"Ngài nói là." Kim Dương cũng không phản bác.

"Ai? Nơi này như thế nào có không kí tên ?" Y tá trưởng đem hôm nay được cho hẳn đặt lên bàn khi, nhìn thấy trên cửa sổ đơn độc bày một cái hộp nhỏ, mặt trên mang theo một tờ giấy nhỏ, lại không có kí tên, không khỏi cảm giác có chút kỳ quái.

Kim Dương lấy lại đây vừa thấy, trên tờ giấy quen thuộc chữ viết viết một câu đơn giản mà nói --"Chúc: Bình an hỉ nhạc" .

Tươi cười nhất thời tại trên mặt hẳn tràn ra, hẳn nói: "Không có việc gì, ta biết là ai."

Hẳn mở ra chiếc hộp, một viên màu lục nhạt ngọc chất phiến lá lẳng lẳng nằm ở bên trong.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Lịch Khởi Quỹ Đạo Lộ Tuyến Xe Bus

"Hắn sẽ mang theo sao? Thần Khí điệp ký cần kẻ có được đem nó mang theo trên người mới có tốt nhất hiệu quả, có lẽ hắn là nhiều viết hai câu tương đối hảo." Phản hồi b thị trên đường, đậu Hà Lan nói.

"Không cần." Dung Viễn nói. Liền tính không có viết lời thừa, hắn cũng biết Kim Dương sẽ làm như thế nào.

Ngắm lại phía trước bị hắn xem như thực nghiệm thể hai người, cái thứ nhất là phụ công đức trên trăm nhân, hắn nguyên bản sẽ bị trên lầu rớt xuống một chậu hoa đập trúng, nhưng dây giày đột nhiên đoạn, hắn vừa cúi đầu công phu, chậu hoa liền nện ở hắn ngay phía trước; Cái thứ hai là công đức vì chính trực lão nhân, hắn tại siêu thị mua gì đó nhiều, liền cầm mua sắm tiêu phiếu tham gia siêu thị tổ chức rút thưởng, sau đó quất trúng giá trị gần trăm nguyên giải nhì phần thưởng, tuy rằng cũng không tính nhiều, nhưng lão nhân đã cao hứng được không khép miệng.

Dung Viễn không biết đây là không điệp ký cho bọn họ mang đến hảo vận, nhưng ít ra chứng minh điệp ký đối người thường đến nói là vô hại, lấy đi sau cũng không có cái gì di chứng, hắn cũng liền yên tâm đem chi chuyển giao cho Kim Dương. Về phần này hai người may mắn, điệp ký từ tiếp xúc đến bị thu hồi quá trình bọn họ toàn không biết, chỉ cho là hôm nay vận khí tốt.

Trở lại ký túc xá thời điểm thiên đã hơi hơi tỏa sáng, Dung Viễn xem xem bên ngoài sắc trời, do dự một chút, gọi điện thoại cho lão sư xin nghỉ - - vì Kim Dương sự hắn kiềm chế tạm thời không có xử lý ký ức vấn đề,

nhưng không có nghĩa là hẩn trong lòng không có vì này cảm thấy bức thiết. Từ mấy tháng trước tỉnh lại ngày đó trở đi, kia đoạn mất đi ký ức liền vẫn nặng trĩu đặt ở hẩn trong lòng, khiến hẩn hoang mang mê mang nôn nóng. Có đôi khi hẩn khiến cho chính mình có vẻ vân đạm phong khinh giống như không thèm để ý, thực ra chỉ là không muốn khiến loại này cảm tình ảnh hưởng chính mình phán đoán cùng phát triển. Mà hiện tại, hẩn đã không tưởng tiếp tục chờ đi xuống, sớm một phút đồng hồ cũng tốt, hẩn muốn biết khi đó rốt cuộc phát sinh chuyện gì.

Từ bản chép tay trung Dung Viễn phát hiện, quá khứ khế ước giả nhóm cũng có từng xảy ra ký kết khế ước về sau ngăn ngừa mất trí nhớ hiện tượng, còn có người xuất hiện mù, thất thông, không tiện đi lại đẳng biến hóa, thực ra đều là bởi vì khế ước giả lấy chưa rèn luyện nhục thể phạm thai hối đoái vượt xa chính mình thân thể có thể thừa nhận thương phẩm, trong nháy mắt khổng lồ năng lượng lấy thân thể vi thông đạo phát tiết mà ra, cứ việc có [công đức bộ] bảo hộ, nhưng vẫn là đối khế ước giả một bộ phận nào đó thân thể tạo thành tổn thương, mang đến đủ loại di chứng. Dung Viễn mất trí nhớ, chính là hẩn một bộ phận nào tế bào nhận đến tổn hại. Một khi chữa khỏi, ký ức cũng sẽ khôi phục.

Tốt nhất trị liệu vật phẩm, chính là [sinh mệnh chi tuyến].

Dung Viễn hoảng bình thủy tinh trung trong suốt chất lỏng, mà không khỏi nhúu một chút -- nhìn thấy thứ này, liền khiến hẩn nhớ tới phía trước tây trang nam tử vong kia trong nháy mắt hẩn cảm nhận được kinh nộ cùng nghi mà sợ.

Hẩn đem loại này dư thừa cảm xúc áp chế đi, đem trong bình chất lỏng một ngụm uống cạn. Sinh mệnh chi tuyến ở trong miệng không có chất lỏng cảm giác, nó giống như là vô hình vô chất như vậy biến mất, Dung Viễn tựa hồ nghe thấy được thảo mộc thanh hương, cảm nhận được lời cuốn mưa phùn gió nhẹ ý lạnh, một cổ dòng nước ấm giống tứ chi bách hài dũng mãnh lao tới, toàn bộ thân thể đều tại hơi hơi nóng lên, phi thường

thoải mái dễ chịu cảm giác. Đồng thời, quá khứ từng màn bắt đầu tại trong đầu thoáng hiện...

Chín tháng mười một ngày

07:00

Đúng bảy giờ tỉnh lại, hần nằm ở trên giường, nhìn đỉnh đầu đơn điệu không có bất cứ trang sức trần nhà, nhớ tới hôm nay là thứ bảy, liền không có lập tức rời giường. Lại nằm năm phút đồng hồ về sau, lại vô buồn ngủ, Dung Viễn xốc lên chần ngồi dậy, xoa xoa có chút lộn xộn tóc, thu thập hảo giường, đi buồng vệ sinh rửa mặt.

07:20

Tủ lạnh bên trong phóng ngày hôm qua mua đến bánh bao, mềm mềm tại trong đĩa chất lên đến, nhìn khiến cho nhân không hề có thèm ăn. Dung Viễn yên lặng nhìn chăm chú các bánh bao một lát, đem bọn nó nhét vào trong lò vi sóng, định hảo thời gian. Sau đó lại cầm ra một hộp sữa bò, hần vốn tính toán nhiệt một chút, nhưng ngẫm lại chính mình đi qua trong mười lần tất nhiên có chín lần hội tràn đầy nỗi hắc lịch sử, liền buông tay này kế hoạch, trực tiếp mở ra đổ vào trong chén -- mặc dù có điểm lạnh, bất quá hần tròng vị còn không có yếu ớt đến sẽ bởi vì này việc nhỏ liền cáu kỉnh tình cảnh.

07:35

Nếm qua bữa sáng, thu thập hảo bát đũa, cũng liền không chuyện gì hảo làm. Vì thế hần cầm ra ngày hôm qua bố trí tác nghiệp, một quyển một quyển bắt đầu viết.

10:40

Dùng không sai biệt lắm ba giờ thời gian viết xong sở hữu tác nghiệp, cao cao một xấp bản tử chất đồng ở trên bàn, nhìn khiến cho nhân rất có cảm giác thành tựu. Xem xem thời gian, cũng đến nên ăn cơm trưa thời điểm. Hắn mang theo ví tiền cùng đồ thư quán thẻ mượn sách, đem tuần trước mượn thư nhét vào túi sách bên trong trên lưng, đến ngoài tiểu khu trong tiệm cơm nếm qua cơm trưa, sau đó ngồi xe bus đi đồ thư quán.

Trên xe công cộng nhân không tính nhiều, này làm cho Dung Viễn có vài phần hài lòng. a thị nhân phần lớn đều sinh hoạt tiết tấu mau áp lực đại, tại xe bus như vậy nhỏ hẹp hoàn cảnh trung đám người tính tình giống như cũng bị phóng đại, thường xuyên bởi vì cọ một chút, đập một cước loại này lông gà vỏ tỏi sự phát sinh khắc khổ, về phần có hay không để tòa loại này mỗi ngày đều thường gặp tình hình càng là mâu thuẫn vô số. Đương trên xe chỗ ngồi đều ngồi đầy thời điểm nếu đi lên một lão nhân, giống như tất cả mọi người bị nhắc tới một căn thần kinh, có làm bộ như ngủ, có nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh thế không quay đầu lại, có cúi đầu chơi di động nghe âm nhạc, có do dự không chừng đánh giá chờ đợi, xem có hay không người khác sẽ khiến tòa, có liên yên lặng chờ mong lão nhân sẽ không đi đến chính mình bên cạnh đến. Nếu không có nhân trước tiên chủ động nhường chỗ ngồi, cuối cùng lão nhân dừng lại địa phương hơn phân nửa sẽ có cá nhân thầm kêu một tiếng xui xẻo, hắc mặt đứng lên.

Tại a thị trên xe công cộng nhường chỗ ngồi cấp lão nhân đã trở thành một loại phổ thế đạo đức quan, trừ phi ngồi ở nơi đó là già yếu bệnh tật có thai nào đó một loại. Đương nhiên cũng có rất nhiều mang tôn lão yêu ấu tâm tình chủ động nhường chỗ ngồi nhân sĩ, nhưng cũng có một vài người, là bị xã hội dư luận, mọi người ánh mắt, đạo đức cảm giác tội lỗi sở hiệp bức mà không tình nguyện nhường chỗ ngồi. Có chút lão nhân ở loại này hiện trạng dưới đem nhường chỗ ngồi trở thành người khác nghĩa vụ mà không phải một loại mỹ đức, không chỉ sẽ chủ động yêu cầu người khác nhường chỗ ngồi, có khi còn sẽ quát lớn nhục mạ, quyền cước gia tăng.

Dung Viễn không thích loại này đạo đức bắt cóc thức nhường chỗ ngồi, cho nên nếu trên xe ghế trống vị không nhiều, hẳn tình nguyện đứng cũng sẽ không ngồi xuống. Lúc này trên xe chỉ có ít ỏi mấy người, Dung Viễn tìm một xếp sau trung gian vị trí ngồi xuống, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Qua mấy trạm lộ, trên xe nhân lên lên xuống xuống, đại đa số trên chỗ ngồi đều ngồi một hai cá nhân. Dung Viễn nghe được một cố ý dè thấp thanh âm tại hẳn bên cạnh nói: "Ngượng ngùng, ta có chút say xe, có thể ngồi ở bên trong sao?"

Dung Viễn vừa thấy, bên cạnh đứng một thiếu nữ, mặc màu xanh bộ đội thường phục, có chút rộng rãi quần áo có vẻ nhân cách ngoại nhỏ xinh, to béo màu đen mũi dưới là nhất trương cỡ bàn tay mặt nhỏ, sắc mặt tái nhợt, bất quá bề ngoài rất xinh đẹp, cho dù mặc không hợp thân cũng không như thế nào hảo xem quần áo, vẫn là có loại tu hoa bệ nguyệt chi mỹ.

Dung Viễn đối đẹp xấu cơ bản vô cảm, bất quá nữ hài tử đưa ra loại này thỉnh cầu cũng không hảo cự tuyệt. Hẳn đứng dậy khiến nàng ngồi vào bên trong, chính mình ngồi ở bên ngoài trên chỗ ngồi.

Nữ hài tựa hồ rất khó chịu, người đều rút đi xuống, thủ vẫn che dạ dày, hơi hơi cúi đầu, chỉ có thể nhìn đến một đỉnh đầu.

Dung Viễn bắt đầu lo lắng -- nàng muốn là say xe choáng đến phun ra làm thế nào? Hẳn là nên đổi địa phương tọa đâu? Vẫn là dứt khoát hiện tại liền đứng lên tương đối hảo?

Hẳn xem xem cái khác không nhân chỗ ngồi: Không phải trước sau đều có hùng hài tử, chính là lân tòa là cao lớn vạm vỡ đại thúc / đại thẩm, hoặc là vẫn ở hấp nước mũi bệnh trạng thanh niên. Như vậy vừa so, bên cạnh ngồi sạch sẽ tuổi trẻ nữ hài tử, dứt khoát chính là vip cấp bậc đãi ngộ.

Xe bus chậm rãi giảm tốc, tại hạ nhất trạm dừng lại, mười mấy người trẻ tuổi ủa lên đến, tựa hồ là phụ cận đại học học sinh. Một đám người nhanh chóng chiếm lĩnh sở hữu ghế trống vị về sau, còn có mấy người liền đứng ở Dung Viễn bên cạnh nói nói cười cười.

Bên cạnh nữ hài lại hướng dưới rút một chút, nàng hô hấp có chút trầm trọng. Dung Viễn bỗng nhiên cảm giác không quá đối -- nàng phản ứng, không quá như là say xe.

Xe hành xe đình, ly đồ thư quán chỉ còn lại có tứ trạm lộ . Lại một lần nữa cửa xe mở ra thời điểm, mấy nam nhân đi lên đến, vóc dáng rất cao, vạm vỡ, đều rất khỏe mạnh. Vừa lên xe liền bốn phía đánh giá, nhìn một lát sau hướng bên trong bắt đầu đi.

Dung Viễn nhìn lướt qua tân lên xe hành khách liền dời đi tầm mắt, ánh mắt chuyển qua ngoài cửa sổ thời điểm trong lòng đột nhiên cảm giác có chút khác thường, hắn lại quay đầu, nhìn kỹ xem này mấy nam nhân.

Trên người mặc rất tùy ý, nhưng ánh mắt sắc bén, hành tẩu khi lẫn nhau vị trí lẫn nhau chiếu ứng, như là tại đề phòng cái gì. Bọn họ trên mặt không có phổ thông hành khách hoặc chết lặng hoặc uể oải hoặc lo âu thần sắc, mà tựa như trường mắt nhìn tìm kiếm con mồi ưng, một khắc cũng không có thả lỏng. Thời tiết rất nóng, bọn họ lại đều mặc áo khoác, quần áo phía dưới có chút cổ, tựa hồ là mang theo cái gì đó cứng rắn.

Dung Viễn trong lòng lộ bộ phận nhảy một chút.

Hắn đánh giá tầm mắt cùng này trung một nam nhân chống lại, đối phương nhìn kỹ hắn mặt liếc nhìn, hờ hững chuyển qua tiếp tục quan sát mặt khác hành khách, cái loại này không thêm để ý, thật giống như hắn nhìn thấy là một bộ tử thi.

Dung Viễn quyết định thật nhanh, đứng lên triều cửa xe đi, chuẩn bị tại hạ nhất trạm xuống xe. Một tráng niên nam nhân liền ý tại chỗ cửa xe

bên lan can, cũng là quét mắt nhìn hẩn một thoáng liền không lại để ý tới.

Dung Viễn tâm bang bang nhảy, trong lòng bàn tay toát ra tinh tế hẩn.

Ngoài cửa sổ xe, giao thông công cộng trạm bài nhoáng lên một cái mà qua, chờ ở trạm đài nhân kinh ngạc nhìn không chút nào tạm dừng xe bus lớn tiếng nói cái gì. Trên xe mấy cái cũng muốn chuẩn bị xe hành khách lập tức gọi lên đến:"Sư phó, khai quá khai quá ! chúng ta muốn xuống xe !"

"Tài xế sư phó, thỉnh dừng xe một chút !"

Tốc độ xe không giảm phản tăng, phía trước dừng tới một đèn xanh đèn đỏ giao lộ đổ hảo chút xe, xe bus đầu xe một chuyển, quả đến bình thường lộ tuyến ngoại trên một con đường. Chính chiếc xe hành khách đều bắt đầu lớn tiếng kháng nghị chất vấn, nhưng tài xế một câu giải thích cũng không có.

Dung Viễn hướng phía trước nhìn thoáng qua, một nam nhân liền dựa vào tài xế ghế điều khiển bên cạnh đứng, trong thần sắc mang theo vài phần mỉa mai. Kính chiếu hậu trung, tài xế sắc mặt trắng bệch đỡ tay lái, đầy đầu đều là điệu tương đại mồ hôi.

Rất hiển nhiên, hẩn bị kia nam nhân uy hiếp, chính chiếc xe bus đều bị uy hiếp .

-- những người này muốn làm gì? Cầu tài? Bắt cóc con tin cùng thị chính phủ làm giao dịch? Phát động khủng bu tập kích?

Mặc kệ những người này muốn làm cái gì, Dung Viễn đều không tính toán ngồi chờ chết. Tại mặt khác hành khách đều hướng phía trước chen muốn cùng tài xế lý luận thời điểm, hẩn tách ra đám người chen đến mặt sau nguyên lai trên chỗ ngồi -- hẩn ngồi xe thời điểm thói quen lựa chọn này chỗ ngồi nguyên nhân, chính là bởi vì an toàn chùy liền tại bên cạnh.

"Phanh !"

Dung Viễn vừa đem chùy tử lấy xuống, một tiếng súng vang, chinh chiếc xe phía trên nhân đều bị dọa ngốc. Mọi người ngẩng đầu nhìn xem nóc xe lỗ tròn nhỏ, sừng sốt một lát sau, phát hiện đây là thật, phân phân xả cổ họng hét rầm lên.

Đầu xe nhân lại nã một phát súng, kết quả khiến hành khách càng thêm hoảng loạn -- Đường quốc nhân sinh sống tương đối hòa bình, không giống quả hạch quốc chuối quốc đẳng quốc gia nhân huấn luyện có tố, vừa nghe đến tiếng súng sẽ lập tức phản xạ có điều kiện ôm đầu nằm sấp xuống hoặc là bảo trì im lặng, bọn họ liều mạng muốn chạy được cách này nổ súng nhân xa một chút, lại khóc lại gọi loạn thành một đoàn. Tay súng bất đắc dĩ, phất tay ý bảo một chút, mặt khác tráng hán đối với chung quanh nhân lại đá lại đánh, có vài nhân bị đánh được đầu rơi máu chảy, mới rốt cuộc làm cho bọn họ đều an tĩnh lại.

Tay súng nói:"Chúng ta chỉ là tại tìm một người, không tưởng giết gà dọa khỉ. Thỉnh các vị im lặng một chút, phối hợp chúng ta công tác, hảo sao? Ta cam đoan, mặc kệ có thể hay không tìm đến người này, sự tình kết thúc về sau đều sẽ xuống xe, khiến các vị tiếp tục nguyên lai hành trình, thế nào?"

Hắn thái độ ôn hòa, nhưng tất cả mọi người mau bị dọa khóc, vội vội vàng vàng phân phân gật đầu. Có hài tử thật thấp giọng khóc đi ra, hắn còn sờ sờ hài tử đầu, nói:"Đừng sợ, nam tử hán không cần tùy tùy tiện tiện khóc."

Dung Viễn nghe được bọn họ tại tìm một người, lập tức hoài nghi nhìn về phía bên cạnh vẫn cúi đầu thấy không rõ khuôn mặt nữ hài, một cánh tay lạnh lẽo bỗng nhiên bắt lấy hắn thủ đoạn.

"Đừng bị lừa ! bọn họ không có ngăn trở chân diện mục, liền tỏ vẻ sẽ không bỏ qua này trên xe bất cứ một người !"

Nữ hài ngẩng đầu, hô hấp có chút khó khăn thấp giọng nói. Dung Viễn nàng ôm bụng trên một tay còn lại đã nhiễm lên vết máu.

"Người là bọn họ muốn tìm người." Dung Viễn khẳng định thấp giọng nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Một Đường Sinh Cơ

"Chỉ chúng ta, chính xe người đều sẽ chết; Nếu người giúp ta, chúng ta còn có thể có một đường sinh cơ." Nữ hài không có phủ nhận, thở phò thấp giọng nói.

Những người đó đang tại từng cái kiểm tra hành khách, bọn họ nhìn xem rất cẩn thận, không phân lão nhân hài tử đều sẽ xem xét một lần, còn sẽ ở trên mặt xoa nắn nhất đốn, có một đặc biệt béo nhân còn bị yêu cầu cởi quần áo kiểm tra. Kiểm tra nhân có hai, lại cũng không là phân công hợp tác, mà là người đầu tiên tra qua về sau, người thứ hai cùng lại tra xét một lần, người khác liền tại cầm thương cảnh giới sở hữu hành khách dự phòng sinh biến. Tài xế như cũ nơm nớp lo sợ mở ra xe bus, không dám dừng lại, gặp được đèn đỏ liền quẹo phải, dần dần theo nguyên lai lộ tuyến lệch khỏi quỹ đạo càng ngày càng xa.

"Người là người nào? Bọn họ là cái gì thân phận?" Dung Viễn hỏi. Hắn sẽ không bởi vì bên cạnh nữ hài nhìn qua tuổi trẻ lại nhu nhược liền cho rằng nàng là cần bảo hộ một phương, nhu nhược và mỹ lệ đều là nữ nhân có lợi nhất vũ trang, có lẽ nàng mới là bại hoại, những người đó -- tuy rằng nhìn qua không giống -- là Đường quốc cái gì đặc thù bộ đội đâu?

"Ta không phải người xấu, nhưng ta cũng không có biện pháp chứng minh điểm này." Nữ hài hô hấp trở nên nặng nhọc, "Lựa chọn quyền tại người trên tay -- tin tưởng ta hoặc là tin tưởng bọn họ, nhị tuyển một mà thôi. Bất quá người muốn nhớ kỹ, người lựa chọn kết quả không riêng gì của ta mệnh, còn có chính người mệnh, này một xe nhân mệnh."

Dung Viễn trầm mặc không nói, ngón tay nhanh chóng khẽ gõ đầu gối.

Kiểm tra người đã đến thùng xe trung đoạn, cách bọn họ chỉ có hai hàng chỗ ngồi cự ly. Mấy cái bị đả thương nhân tại rên rỉ, còn có hài tử ò ò thấp giọng khóc thanh âm, khiến trong xe không khí càng thêm khẩn trương.

"Ta có thể như thế nào giúp người?" Dung Viễn thấp giọng hỏi.

"Rất đơn giản." Nữ hài thấp giọng nói:"Tại hãn kiểm tra người thời điểm, ta sẽ hấp dẫn hãn lực chú ý. Liền tính là này mấy trải qua chuyên môn huấn luyện cổ máy giết người, tại phát hiện mục tiêu trong nháy mắt cũng khẳng định sẽ xem nhẹ của người tồn tại. Người muốn bắt lấy thời cơ, đem thứ này dán đến hãn trên người. Sau đó không cần do dự, lập tức nhảy xe. Ta bên cạnh cửa sổ đã làm qua tay chân, chạm vào liền vỡ."

Nàng đem một so chai bia cái lược lớn một chút gì đó nhét vào Dung Viễn trong tay, Dung Viễn ngón tay phiên một chút, này giống hắc cục áo dường như này nọ một bên là một tầng thiếp giấy, bên kia sờ lên rất bóng loáng, giống kim chúc lại giống plastic.

"Đây là cái gì?" Hãn hỏi.

"Bom."

Dung Viễn thủ không khỏi run lên một chút, hỏi:"Người vì cái gì không chính mình làm?"

"Bởi vì bọn họ cảnh giới tính rất cao, hơn nữa nhìn thấy ta sẽ lập tức phát động công kích. Ta không có cơ hội." Nữ hài nói.

Dung Viễn không hỏi nàng hay không sẽ đem chính mình một khối nổ, hiện tại hỏi cái này vấn đề là không có ý nghĩa . Liền tính dán lên đi

trong nháy mắt nữ hài liền sẽ dẫn bạo, nàng hiện tại cũng khẳng định sẽ không nói cho hắn sự thực. Mặc kệ nói như thế nào, hai phương nhân trung hắn vẫn là càng tin tưởng này nữ hài nhiều một chút, bởi vì hắn từ mấy nam nhân kia trong mắt nhìn thấy là càng thêm nguy hiểm thần sắc, cái loại này giống độc xà giống kên kên ánh mắt để người sởn tóc gáy. Hắn không chút nghi ngờ, nếu cần, những người này sẽ không hề thương hại chi tình giết sạch này trên xe mọi người. Chỉ là...

"Trên xe người khác đâu?" Dung Viễn hỏi:"Bọn họ sẽ thế nào?"

Nữ hài thân thể chấn một chút, sau đó khô khốc nói:"... Ta bất lực. Ta cứu không được mọi người."

"Cho nên liền chỉ cứu người chính mình sao?" Dung Viễn nhẹ giọng nói.

Một băng lãnh họng súng để tại hắn nơi cầm, khiến hắn không thể không đứng lên ngẩng đầu. Một thân hắc y nam nhân hung ác nham hiểm ánh mắt đem hắn lên lên xuống xuống nhìn kỹ một lần, sau đó vươn tay dùng sức kéo hai cái hắn mặt. Dung Viễn nghe răng trợn mắt nhìn, cảm giác mặt khẳng định bị hắn xả đỏ.

"Quá khủ !"

Bài trừ Dung Viễn hiềm nghi sau, nam nhân họng súng vậy, ý bảo hắn đi về phía trước. Mặt sau cái thứ hai kiểm tra nhân viên đang nhìn chăm chăm hắn, đã bị kiểm tra qua người đều ngồi xổm nửa đoạn đầu lối đi bên trong, giống một đám bị lão ưng nhìn thẳng tiểu kê như vậy, cúi đầu đại khí cũng không dám suyễn.

Quá đạo không rộng, Dung Viễn muốn đi đến phía trước liền muốn trắc một chút thân từ nam nhân bên cạnh chen qua, song phương vừa giao thác, hô hấp đều gần trong gang tấc. Nơi tay động tác bị thân thể hoàn toàn

che đầy thời điểm, hấn tay trái ở tay phải trung nhanh chóng một mặt, xé mất kia tầng mỏng manh thiếp giấy.

Nữ hài đúng lúc này ngẩng đầu lên, đem khuôn mặt hoàn toàn bại lộ ở phía trước một kiểm tra giả trong mắt. Hấn ánh mắt đột nhiên trừng lớn, trương miệng liền muốn nói cái gì, đồng thời bả vai vừa động, trong tay vũ khí chuyển phương hướng.

-- chính là hiện tại !

Dung Viễn tay run lên đem bom dán tại nam nhân bụng, đồng thời chân dùng lực đạp hướng phía sau vừa nhảy. Hấn cảm thấy phía sau nữ hài cùng thời gian cũng đạn lên đến, bắt lấy bờ vai của hấn dùng rất lớn khí lực xả, hai người dùng một ôm ấp tư thế đánh vỡ cửa sổ bay đi ra ngoài !

Từ khi tốc ít nhất tại năm mươi km trên đây trong xe bay đi ra ngoài !

"Phanh !"

Một tiếng súng vang, đứng ở tài xế người bên cạnh phản ứng rất nhanh nổ súng, Dung Viễn chỉ cảm thấy cánh tay đau xót, nhưng điểm ấy đau đớn căn bản so ra kém hấn thấy bom bạo tạc khi khiếp sợ.

Nam nhân ngực tràn ra một đóa huyết sắc mẫu đơn, huyết châu vẩy ra, thân thể hấn bị không tự chủ được hướng sau bay đi, không riêng đựng ngã hấn mặt sau cái kia đồng lõa, còn che lấp phía trước cái kia nam nhân tầm bắn.

Không trọng phi tường chỉ có chớp mắt, Dung Viễn hai người oanh một tiếng rơi xuống đất, thân bất do kỷ lăn vài vòng. Hấn nhắm mắt lại chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển, nhưng kỳ dị không có cảm thấy rất kịch liệt đau đớn, bởi vì hấn thân thể không có trực tiếp va chạm trên mặt đất, nữ hài chính mình đảm đương nhục thuẫn.

Mê muội cảm cùng trái tim tiếng nổ vang rớt cuộc bình ổn một điểm thời điểm, hần phát hiện chính mình hai người trốn ở khúc ngoặt xanh hoá bụi cây mặt sau, nữ hài quỳ một gối xuống hai tay nắm thương, trên người còn tại đổ máu, nhưng tay nàng không có một chút run rẩy, lãnh tĩnh nổ súng.

"Phanh ! bang bang ! phanh !"

Từ bụi cây khe hở trung, hần nhìn thấy có mấy cái nam nhân thế nhưng cũng nhảy xe truy xuống dưới, nhất định là không muốn mạng tiết tấu. Bọn họ chạy rất nhanh, tránh né tư thế cũng rất thoăn thoắt, một bên chạy một bên còn tại nổ súng, bất quá dưới loại tình huống này năng kích trung xác suất phi thường nhỏ, đe dọa ý vị lớn hơn giết địch. Bất quá nữ hài nhảy xe thời điểm đại khái cũng không phải tùy ý lựa chọn thời cơ, nàng hiện tại chiếm cứ địa lợi, dĩ dật đãi lao, thương pháp cũng càng tốt hơn. Mấy nam nhân còn chưa chạy đến trước mặt liền tất cả đều bị đánh gục.

-- lợi hại !

Dung Viễn trong lòng nhịn không được tán thưởng.

"Chúng ta đi !" Nữ hài thu hồi thương, miễn cưỡng đứng lên nói.

"Đi chỗ nào?" Dung Viễn hỏi, nhìn thoáng qua nàng vết máu còn tại mở rộng bụng, trần thuật tính nói:"Người bị thương rất nặng."

"Không chết được." Nữ hài rất nữ hán tử nói một câu. Nàng từ dừng ở phía sau eo một gói to bên trong lấy ra một quyển vải thưa, nhanh chóng triển vài cái, bọc kín vải thưa khi dùng lực trình độ khiến Dung Viễn nhìn đều cảm giác tại thay nàng đau.

Nữ hài nói:"Mấy tên kia không phải toàn bộ, bọn họ đồng lõa rất nhanh liền sẽ đi tìm đến. Chúng ta phải nhanh lên rời đi." Nàng xem Dung Viễn liếc nhìn, hỏi:"Người thế nào? Có thụ thương sao?"

Dung Viễn nhớ tới vừa rồi đau đớn, nâng lên cánh tay nhìn thoáng qua, chỉ là một đạo nhọt nhạt trầy da, thoáng trều thoáng trều đau. Bất quá so với nữ hài trên người thương, liền thật là gặp sự phụ .

Dung Viễn lắc đầu nói:"Không có việc gì. Ngược lại là người, từ trên xe như vậy rớt xuống, có khỏe không?" Nhảy xe thời điểm hẳn là làm tốt không chết cũng nửa tàn chuẩn bị, nhưng hiện tại cơ hồ có thể xưng được với lông tóc vô thương, đảm đương nhục thuẫn nữ hài cũng không giống vì thể chịu trọng thương.

"Ta xuyên đồ phòng hộ." Nữ hài đơn giản giải thích một câu, cước bộ càng không ngừng phiến qua ven đường vòng bảo hộ đi vào rừng cây, nàng mày nhíu một chút, hiển nhiên vừa rồi động tác liên lụy đến miệng vết thương, nhưng nàng không có phát ra âm thanh, cũng không có giống Dung Viễn xin giúp đỡ.

Dung Viễn đứng ở ven đường không có động. Hẳn cảm thấy chính mình cuốn vào chuyện như vậy dứt khoát mặc danh kỳ diệu, tiếp tục cùng này nữ hài cùng một chỗ khẳng định còn sẽ gặp được cùng loại nguy hiểm, hẳn chỉ là chưa bất cứ huấn luyện cũng không có vũ khí người thường, tùy tiện can thiệp đi vào hơn phân nửa sẽ tổng tính mạng. Hẳn hiện tại thâm nghĩ tại ven đường ngăn đón một chiếc xe, phản hồi nội thành, cũng trở lại chính mình bình thường sinh hoạt quỹ đạo trung đi.

Nữ hài đi hai bước không có nghe thấy động tĩnh, quay đầu lại vừa thấy, liền nhìn ra hẳn tâm tư, thở dài nói:"Xin lỗi, đem các người kéo vào đến không phải của ta bốn ý. Chỉ là những người đó đã thấy mặt của người, trừ phi bọn họ tất cả đều chết sạch, bằng không liền tính người trốn đến chân trời góc biển cũng sẽ bị tìm ra. Cũng không muốn nghĩ đi tìm cảnh sát xin giúp đỡ, như vậy chết đến càng nhanh,a thị cao tầng có bọn họ nội tuyến. Tạm thời cùng chúng ta cùng một chỗ, càng có an toàn bảo đảm."

Dung Viễn chần chờ một chút, lại như thế nào thông minh lãnh tỉnh, hẳn cũng chỉ là sinh hoạt tại hòa bình niên đại học sinh, đột nhiên đụng tới chuyện như vậy, nhất thời cũng không có cái gì càng tốt lựa chọn. Nữ hài nói được nghe vào tai rất có đạo lý, càng trọng yếu hơn là nàng hiện tại thân thụ trọng thương, hẳn cũng không ở hoàn toàn bị động trạng thái, đối thành kia vài máy móc nam nhân khẳng định liền không có như vậy dễ nói chuyện .

Hắn phiến qua vòng bảo hộ theo sau, không có thò tay đi phù, lẫn nhau kéo ra hai bước xa cự ly, hỏi: "[chúng ta]? Người còn có mặt khác đồng bạn sao?"

"Ân, bọn họ tại địa phương khác sẵn bản, kết thúc về sau liền sẽ chạy tới."

Từ nàng trong những lời này, Dung Viễn được ra mấy cái tin tức: Đệ nhất, bị "Sẵn bản", chỉ sợ cũng là vừa mới những người đó đồng lõa; Đệ nhị, tham dự sẵn bản không chỉ một người, thuyết minh ở bên này gặp được địch nhân chỉ là băng sơn một góc, bên kia thế lực muốn mạnh hơn nhiều; Đệ tam, tại cái gọi là sẵn bản kết thúc phía trước, bọn họ e không có trợ giúp; Thứ bốn, trước mắt này nữ hài lẻ loi một mình bị đuổi giết, có lẽ là bởi vì nàng đảm đương mỗi nhân vật? Thứ năm, dám dùng sẵn bản từ này, ít nhất thuyết minh, nữ hài cùng nàng đồng bạn ở trên tâm lý là càng có ưu thế .

Dung Viễn chính mình nghiền ngẫm, cẩn thận không lại thiệp nhập canh thâm. Hắn vẫn duy trì nữ hài ở giữa cự ly, chỉ có tại nàng trượt chân hơi kém ngã sắp xuống thời điểm mới thò tay nâng một chút, sau đó liền lập tức kéo ra cự ly.

Nữ hài vốn đối Dung Viễn cũng là đề phòng đại quá tín nhiệm, chỉ là nàng hiện tại bị thương, có một đồng bạn tổng so lẻ loi một mình tốt hơn nhiều. Hiện tại xem Dung Viễn so nàng còn muốn đề phòng, hận không thể

tại hai người trung gian dựng thẳng lên một đạo tường cảm giác, nhin không được lộ ra vài phần tiểu ý, buộc chặt bả vai hơi hơi thả lỏng.

"Oanh --"

Xa xa một tiếng vang lớn, hai người ngẩng đầu, nhìn thấy cái kia phương hướng vọt lên hỏa hồng khí lãng, nóng cháy phong đập vào mặt mà đến, tại như vậy xa cự ly đều có thể cảm giác được cái loại này kịch liệt bay lên độ ẩm, nồng đậm xông thiêu đốt hương vị truyền lại đây.

Hai người kinh ngạc nhìn. Nữ hài cắn chặt răng, trên mặt hiện ra vẻ đau xót, nàng lau nước mắt, nói:"Đi mau !"

Dung Viễn có chút thất thần. Hắn trong lòng có phỏng đoán, nhưng vẫn là cảm thấy khó có thể tin -- tại đây niên đại, còn có người như vậy phát rồ?

Nữ hài kéo hắn một phen, hai người nhanh hơn cước bộ hướng bên trong đi. Bày ra mặt đất trên cành lá, sái điểm điểm đỏ sẫm máu.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Dạ Tập

a tắc thổ tắc kim, rừng cây tự nhiên cũng sẽ không quá lớn. Hai người rất nhanh xuyên đến Lâm tử bên kia, cây cối trở nên thưa thớt, dưới đất trải một tầng xanh rờn tiểu thảo thảm, điểm tuyết móng tay cái đại đủ mọi màu sắc tiểu hoa, khối địa phương này tại đây tràn ngập sắt thép cùng xi măng trong thành thị có vẻ như vậy khéo léo khả ái.

Một đôi thanh niên nam nữ rúc vào cùng nhau thấp giọng nói không có bất cứ dinh dưỡng tình thoại, đeo hồng phát tạp tóc dài nữ hài thường thường phát ra lặc lặc tiếng cười, tựa hồ rất vui vẻ, một chiếc xe máy dừng ở bên cạnh. Dung Viễn hai người đi ra rừng cây thanh âm kinh động bọn họ, thanh niên nam nữ quay đầu vừa thấy, ánh mắt đầu tiên là dừng ở hai người trên mặt, ánh mắt liền là nhất lượng; Lại rơi xuống nữ hài trong tay thương thượng, trên mặt rõ ràng viết "Đây là phảng chân mô hình sao?" Những lời này; Sau đó nhìn thấy nữ hài bụng băng vải thượng vết máu cùng bị huyết nhuộm đỏ thủ.

Nữ hài thủy tẩy ánh mắt ánh mắt sắc bén, sát khí do chưa thối lui, bị nàng nhìn chăm chăm nhân cảm giác giống trên trái tim mặt đập một cây đao như vậy.

"Ta không phát hiện ! ta cái gì cũng không phát hiện !"

Chỉ thấy kia nam giống con thỏ như vậy bật lên đến, lão đảo bò lết thập phần chật vật chạy. Hồng phát tạp bạn gái bị ném tại chỗ, hai mắt phát mộng nhìn bạn trai nhanh chóng biến mất bóng dáng, không biết làm sao.

Dung Viễn đến gần xe máy nhìn thoáng qua, chìa khóa còn cắm ở mặt trên, nơi này cơ bản không ai đến, nếu là có người xuất hiện bọn họ lập tức liền sẽ phát hiện, cho nên cũng không lo lắng ném xe, hiện tại ngược lại là tiện nghi Dung Viễn. Hắn sai bước đi đội mũ giáp, đem một cái khác phần hồng sắc mũ giáp ném cho nữ hài, nói: "Đi thôi, ta mang người."

Nữ hài gật gật đầu, nàng bị thương, này một đường đi được cũng gian nan. Dung Viễn đợi nàng ngồi hảo về sau liền phát động xe rời đi. Bị một người ném tại chỗ hồng phát tạp nữ hài nhìn theo bọn họ đi xa về sau, mới trì độn lăm bầm lâu bầu hỏi: "Ta nên làm cái gì bây giờ a?"

Một mình chạy trốn thanh niên lại vẫn tại dùng lực đóng đưa hai tay hướng về phía trước chạy như điên, kêu to: "A a a -- đừng giết ta !"

Một chân bỗng nhiên ngăn ở trên đường, hắn bị vấp một chút, tại quán tính tác dụng dưới toàn bộ thân thể đều bay đi ra ngoài, đầu dưới chân trên đụng vào dưới đất, khải đây mặt huyết.

Hắn ai nha trao đổi, trên mặt đất nằm sấp khởi không đến, một bàn tay bỗng nhiên kéo hắn sau cổ áo đem hắn nửa người trên kéo lên đến. Hắn chớp chớp mắt, đứng trước mặt mấy cái tựa như trong TV diễn như vậy cả người hắc y biểu tình hung ác nam nhân. Sau đó... Mỗi người trong tay đều cầm thương.

Thanh niên máu mũi lưu càng nhanh, hắn hảo hi vọng hắn hiện tại liền ngất đi.

Một nam nhân tại hắn phía trước ngồi xổm xuống, nhìn hắn bộ dáng hừ cười một tiếng, hỏi: "Người xem đến cái gì? Chạy nhanh như vậy?"

"Ta ta ta ta... Ta cái gì cũng không không không phát hiện ! ta thề ! ta cái gì cũng không phát hiện !" Thanh niên lắp bắp nói.

Họng súng chống đỡ hấn trán, nam nhân ánh mắt trên cao nhìn xuống nói: "Người dễ nhìn nhất thấy cái gì. Bằng không, người liền chết ở chỗ này đi."

Thanh niên cả người run một chút, dọa tiểu .

Vài phút sau --

"Không còn kịp rồi. Gọi bên kia xem xét theo dõi xem bọn họ đi đâu phương hướng, an bài chặn lại. Mặt khác, phái hai chiếc xe lại đây. Liên hệ vệ sinh công ty, làm cho bọn họ đem bên này quét tước một chút." Nam nhân phân phó nói.

"Vâng." hấn một cấp dưới gật đầu đáp, sau đó đi đến bên cạnh đi gọi điện thoại.

-- vệ sinh công ty, là theo bọn họ thuộc về cùng một lão bản kì hạ một nhà không thể đưa ra ánh sáng công ty, chuyên môn phụ trách xử lý các loại thiện hậu vấn đề, tỷ như giết người hiện trường vệ sinh sửa sang lại hoặc là cho mình nhân nhật xác.

Đoàn người đi ra rừng cây. Tại bọn họ sau lưng, thanh niên trừng mắt nhìn quỳ rạp trên mặt đất, trên đầu một cái lỗ ồ ồ mạo máu.

...

Xe máy dừng ở a thị lão Nhai một đồng hai tầng Tiểu Lâu dưới. Đây là một Long Xà hỗn tạp địa phương, chung quanh phủ đầy mịt mờ đánh giá tầm mắt, trên tường vẽ các loại khó coi graffiti còn viết rất nhiều thô tục, lui tới trên người phần lớn đều xăm xăm hình, có người còn mang khoen mũi cùng khuyên tai, mặc đinh tán áo da. Tóm lại tại Dung Viễn xem ra, này cơ bản thuộc về một hấn chưa từng có gặp qua thế giới.

Nữ hài lấy xuống mũ giáp xuống xe, quen thuộc mở cửa đi vào. Dung Viễn ôm mũ giáp nhìn nhìn bên ngoài phần đông đem ánh mắt dừng ở bên này nhân, ngay cả tiểu hài tử đều vừa hảo kỳ lại mang theo vài phần xa cách, đứng xa xa nhìn hẩn. Mấy cái tuổi trẻ nữ hài đứng ở thấp bé mái hiên tiếp theo vừa cắn hạt dưa một bên không kiêng nể gì đánh giá hẩn, đột nhiên phát ra một trận tiếng cười vang, tất cả đều cười đến tiền phủ sau hợp, Dung Viễn trực giác bọn họ nói được không phải cái gì lời hay.

"Phát cái gì ngốc đầu ! nhanh lên tiến vào !" Nữ hài đứng ở cổng, quay đầu hô hẩn một tiếng.

Dung Viễn tựa như Lưu mỗ mỗ tiến đại quan viên, vừa hảo kỳ lại cẩn thận theo đi vào. Đây là một nhà nói không rõ tại bán đồ cổ vẫn là tại bán tạp hoá điểm, này nọ đôi thật sự loạn, chỉ tại hai bên trái phải lưu lại một điều chật hẹp thông lộ. Đình phòng còn treo hảo chút hồ lô, châu xuyên linh tinh gì đó, không cẩn thận liền sẽ đụng tới đầu. Một cả người đều như là đã mọc meo trưởng mao nam nhân ghé vào trên quầy hô hô ngủ say, nghe được tiếng vang chỉ nâng lên sương mù buồn ngủ nhìn nhìn, cũng không biết thấy rõ ràng không có, liền lại thiếp đi. Dung Viễn từ hẩn bên cạnh đi qua thời điểm, còn người được một cổ dày đặc hẩn mùi, cũng không biết hẩn vài ngày không tắm rửa .

Hẩn che mũi, cùng nữ hài từ phía sau quầy tiểu môn đi đến bên trong, tầm mắt bỗng nhiên sáng sủa, bên trong dĩ nhiên là một cách cục tuy nhỏ nhưng chỉnh tề sạch sẽ tứ hợp viện, trong viện dưỡng mấy bồn hoa, môn phía trước bày một vại nước lớn, vại bên trong dưỡng mấy chỉ Tiểu Kim ngư cùng thủy tiên.

Một năm sáu mươi tuổi lão nhân đang tại trong viện tưới hoa, nghe tiếng chuyển lại đây, hẩn mặc rộng rãi quần áo ở nhà, bộ mặt tường hòa, nhưng mặt trái trên có vết sẹo dài. Nhìn thấy bọn họ, không khỏi sửng sốt.

"Thúc." Nữ hài kêu một tiếng, thè lưỡi, vẽ mặt hoạt bát, thanh âm cũng là cùng phía trước bất đồng nhuần nhu ngây thơ.

Dung Viễn nhìn nàng một cái -- phía trước bọn họ đi một đường, nàng nói chuyện thời điểm đều biến thành sao? Kỳ quái là hắn cũng không thấy được nàng mang theo cùng loại thiết bị thay đổi giọng nói gì đó.

Lão nhân nhìn thấy nữ hài thương, cũng không ngạc nhiên, mà là có chút bất đắc dĩ lại theo thói quen thở dài, nói:"Đông Tử tại buồng trong, người đi tìm hắn xử lý một chút miệng vết thương đi..." Hắn nói nhìn thấy từ nữ hài mặt sau lóe ra đến Dung Viễn, dừng một lát, hỏi:"Đứa nhỏ này người từ nơi nào quái đến?"

Dung Viễn cứ việc lại suất lại chạy trên người Obito có chút chật vật, nhưng vẫn là liếc nhìn là có thể nhìn ra cùng lão Nhai nhân rõ ràng bất đồng. Hắn trên người không có người ở đây lệ khí cùng ngoan kinh, mà là mang theo một loại danh giáo sinh ra hài tử ngoan hảo học sinh sạch sẽ sáng sủa, nhìn liền không như là nên xuất hiện ở loại địa phương này nhân.

Nữ hài nói:"Hắn cứu ta một mạng, bị những người đó thấy được chính mặt, ta sợ hắn có nguy hiểm, liền một khối mang lại đây . Tại đây sự kết thúc phía trước, Cảnh thúc người giúp ta tàng hắn một trận."

"Vậy đi, ta nơi này địa phương tuy rằng không lớn, nhiều trụ một hai cá nhân vẫn là không thành vấn đề ." Cảnh thúc một ngụm đáp ứng xuống dưới.

-- đến trường sự làm thế nào đâu?

Ý nghĩ này tại Dung Viễn trong đầu dạo qua một vòng, lại bị hắn áp chế đi. Chung quy, tử sinh sự đại, đến trường sự tiểu, trường học kia thấp bé tường viện cùng gốc bảo an tuyệt đối ngăn không được tâm ngoan thủ lạt còn cầm thương những người đó, vẫn là này nữ hài nhìn đáng tin một ít.

Bởi vậy hắn không nói một lời, tùy ý kia hai người nói hai ba câu quyết định chính mình nơi đi.

Từ đầu tới đuôi, Dung Viễn không có nói chính mình danh tự, nữ hài cũng không có làm tự giới thiệu, hắn trừ biết Cảnh thức khả năng tính "Cảnh" Bên ngoài mặt khác hoàn toàn không biết gì cả. Hắn biết rõ lòng hiếu kỳ hại chết miêu đạo lý, đối với này chưa bao giờ đặt chân cũng không tính toán nhắc lên liên hệ thế giới một chút không có lý giải hứng thú. Chỉ hi vọng có thể nhanh lên nhi kết thúc. Buổi chiều ăn cơm thời điểm cũng là đã xử lý tốt miệng vết thương nữ hài đem cơm cho hắn bưng đến lâm thời an bài trong phòng đến.

"Nhàm chán sao?" Nữ hài nhìn hắn ăn cơm thời điểm hỏi. Nàng biết hiện tại học sinh bình thường đều rất ỷ lại điện tử sản phẩm, này trong gian phòng không có máy tính hoặc là TV, duy nhất đồ điện chính là đỉnh đầu đèn chân không.

"Sẽ không, có thể xem sách." Dung Viễn nói. Cao cao trên giá sách có vài trăm quyển sách, tuy rằng không có hai năm nay ra sách mới, bất quá có hảo chút đều là Dung Viễn phía trước không có xem qua, hắn cũng không cảm giác không thú vị. Lại nói, chính hắn trong nhà thực ra cũng không có máy tính, bởi vậy Dung Viễn máy tính trình độ thực ra thực bình thường, hắn bình thường tiêu khiển chính là làm bài cùng xem sách.

"Cũng là." Nữ hài cười một tiếng, có chút cảm khái nói:"Nhà chúng ta khác không nói, thư là đặc biệt nhiều." Nàng xem xem Dung Viễn bình tĩnh bộ dáng, hỏi:"Bị kéo vào loại sự tình này, không kinh hoảng sao?"

"Nếu kinh hoảng hữu dụng mà nói, ta cũng có thể kinh hoảng cho người xem." Dung Viễn thản nhiên nói, ngụ ý, chính là hắn không có loại này vô dụng cảm tình.

Nữ hài cười một thoáng, trong mắt lộ ra thường thức. Loại này đạo lý mỗi người đều biết, chỉ là biết không tương đương làm đến, nàng gặp qua rất nhiều tại gặp được đột phát tình huống khi sợ đến mức ngay cả tự hỏi năng lực đều đánh mất, chỉ có thể ngốc ngốc chờ chết nhân, người bình thường bị kéo vào đến ít nhất cũng sẽ oán trời hận đất, gằm rống, không thể nhận hiện thực. So sánh dưới, Dung Viễn loại này lãnh tĩnh dứt khoát chính là một loại đáng quý thiên phú.

Dung Viễn cơm nước xong, nàng đem khay ăn bưng đi thời điểm nói với hắn: "Đừng lo lắng, sẽ không ở bên này dài quá dài thời gian . Nhiều nhất lại nhin một tuần, chuyện này liền có thể kết thúc."

"Người tên là gì?"

Nàng đi thời điểm, Dung Viễn đột nhiên hỏi.

Nữ hài quay đầu cười một thoáng, nói: "Bảo nhi."

...

Dung Viễn vốn tưởng rằng chính mình ít nhất cần ở địa phương này ở vài ngày, nhưng ngày đó ban đêm ngủ thời điểm bỗng nhiên cảm thấy một trận tim đập nhanh, hắn mở choàng mắt, phát hiện ngoài cửa sổ điện thiểm lôi minh, mưa to trong tiếng hỗn loạn độn độn thanh âm.

Buổi tối ngủ thời điểm hắn là hợp y nằm xuống, lúc này thẳng tắp thân liền bò lên mặc giày tử, tựa vào bên cửa sổ xốc lên một điểm màn nhìn về phía bên ngoài. Vừa vặn một đạo thiểm điện vạch qua thiên không, hắn nhìn thấy một bóng dáng từ nối tiếp phía trước cửa hàng tiểu môn bên trong lén vào đến, giống xà như vậy nhanh chóng trượt hướng chính ốc, sau đó hắn đột nhiên thân mình nghiêng, tại ánh sáng biến mất đồng thời cũng nhào vào nước mưa trung, đỏ sẫm máu tươi đi ra.

Có người dạ tập !

Tiếng mưa rơi trung càng không ngừng có thân thể ngã xuống đất thanh âm truyền đến, nhưng địch nhân cũng không giống như sợ hãi tử vong như vậy tre già măng mọc. Cảnh thúc đám người nhìn như chiếm cứ ưu thế, trên thực tế bọn họ không có chiến lược bổ sung, sớm hay muộn sẽ bị cuốn cuộn không ngừng kẻ tập kích lấy xuống.

"Ba !"

Một khóa đạn lạc đánh nát Dung Viễn phòng cửa sổ, thủy tinh mảnh vỡ nơi nơi đều là, cuồng phong hỗn loạn mưa to đổ vào đến, bức màn bị gió thổi được hộc hộc cuộn lên đến. Dung Viễn cầm ra tại trên xe công cộng thuận an toàn chùy, nín thở chờ đợi.

Vài phút sau, một hắc ảnh từ ngoài cửa sổ nhảy vào đến. Dung Viễn giơ lên an toàn chùy, không chút do dự nện xuống đi !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Một Đêm

Tuy rằng bất ngờ không kịp phòng, nhưng hắc ảnh phản ứng rất nhanh, thân thể thoáng thấp cơ hồ là dán mặt đất trượt đi ra ngoài, sau đó vọng mặt đất chống đỡ, nhanh nhẹn đạn lên tới bắt trụ Dung Viễn cổ tay (thủ đoạn), cả người cơ hồ đều dán tại hắc trên người, mềm mại trên thân thể mang theo ban đêm khí lạnh cùng khói thuốc súng vị.

Dung Viễn phía sau lưng một trận run lên, đang định động tác, chợt nghe một tiếng cười khê.

"Phản ứng rất nhanh."

Quen thuộc thanh âm, người tới là Bảo nhi.

Dung Viễn nhẹ nhàng thở ra, buộc chặt thân thể lơ lửng xuống dưới. Bảo nhi đột nhiên bắt lấy bờ vai của hắc xả, hai người đồng thời đánh về phía tử quần áo, không biết nàng làm cái gì, mặt đất vô thanh mở ra một ám môn, hai người cùng nhau lăn đi vào. Tại ám môn khép lại thời điểm, Dung Viễn nhìn thấy cự đại ánh lửa phá tan vách tường phác tiến vào, vỡ tan gạch ngói đá tảng giống viên đạn như vậy bạo bắn ra đi.

Thân thể "Phanh" một tiếng rơi trên mặt đất, Dung Viễn hừ một tiếng, Bảo nhi lại đặt ở hắc trên người, như là bị búa tạ đập một chút như vậy, hơi kém không thở nổi.

"Xin lỗi." Bảo nhi nói một tiếng, bò lên sờ soạn một trận, "Lạch cạch" Một tiếng, nhu hòa quang từ đỉnh đầu rải xuống đến, cả gian phòng tối đều bị chiếu sáng.

Dung Viễn xoa xoa bị nằng đau răng địa phương, hoãn một lát mới ngồi dậy, phòng này ra ngoài ý liệu lớn, diện tích ước chừng là đỉnh đầu cái kia tứ hợp viện một nửa, dựa vào tường địa phương bày vài cái cao lớn cái giá, trên từng cái giá đều để đầy thùng, cũng không biết bên trong đều trang cái gì. Dung Viễn bên tay phải còn lại là dùng một mảnh vải che bên trong gì đó.

"Có khỏe không?" Bảo nhi hướng hẳn vườn tay đến nói.

Dung Viễn nhìn một lát, mới vườn tay chậm rì cầm tay kéo một phen đứng lên. Do dự một chút nói: "Người..."

"Bùm bùm" Vài tiếng, lại có mấy người giống hạ sủi cỏ như vậy từ đỉnh phòng đột nhiên khai ra trong động rớt xuống, bao gồm Dung Viễn phía trước gặp qua cái kia Cảnh thúc. Bất quá bọn họ xuống dưới tư thái muốn tiêu sái nhiều, ít nhất không ai ngã té ngã.

Trong đó một mọc ra tàn nhang, nhìn qua còn không đến hai mươi tuổi thiếu niên vừa rơi xuống đất liền nhảy dựng lên, hầu tử như vậy nhảy lên đến phòng một góc, một tay đem kia mảnh vải xả xuống đến, lộ ra mặt sau năm sáu khối treo tại trên tường màn hình biểu thị cùng phía dưới một đồng điện tử dụng cụ, thao tác bản linh tinh gì đó. Hẳn mở ra nguồn điện, màn hình biểu thị nhất nhất sáng lên, sau đó này thiếu niên một bên thì thăm cái gì, một bên tại thao tác bản thượng thủ chỉ bay nhanh khiêu được.

Tại xanh mơn mơn trên màn hình biểu thị, mười mấy người trên người mang theo màu xanh nhạt lượng khối, cung thân mình cẩn thận dè chừng chạy bước nhỏ đi tới, bỗng nhiên vài đạo điểm hỏa ánh sáng lóe qua, những người này tất cả đều bổ nhào, dưới đất kia vài đột nhiên xuất hiện hơi lượng một ít dấu vết, đại khái là bọn họ phun ra huyết.

Thiếu niên huyết sáo, trên mặt phát quang, ánh mắt chuyên chú, tựa như phổ thông trầm mê với điện tử trò chơi thanh thiếu niên.

Dung Viễn bỗng nhiên ý thức được, này thiếu niên đại khái là tại thao tác trên mặt đất vũ khí hệ thống, kia vài bị đánh bại người chính là bên ngoài kẻ xâm nhập. Hắn lần đầu tiên nhìn thấy như vậy sát lục -- im lặng, vô thanh, đơn giản mà tàn khốc.

Ngón tay hắn nhẹ nhàng giật giật, vẻ mặt nhìn qua im lặng lại chuyên chú, tựa hồ căn bản không rõ cái kia tàn nhang thiếu niên đang làm cái gì.

Ít nhất cái này trong ám thất không ai có thể nghĩ đến, Dung Viễn lúc này nội tâm cuồn cuộn nóng lòng muốn thử xúc động. Hắn cũng không cảm giác loại này cảnh tượng tàn nhẫn hoặc huyết tinh, ngược lại cảm giác -- nhìn qua rất thú vị a.

Tại Dung Viễn không có nhìn thấy địa phương, Bảo nhi cùng Cảnh thúc ở trong góc thấp giọng tranh chấp lên.

"Người như thế nào đem hắn cũng mang vào đến ! đây là người thường có thể đi vào đến địa phương sao?" Cảnh thúc có chút sinh khí nói.

Bảo nhi lông mi dựng lên:"Bằng không làm thế nào? Khiến hắn ở bên ngoài chờ chết sao? Chẳng lẽ người cho rằng những người đó sẽ cùng hắn nói 'Cái gì? Người cùng bọn họ không quan hệ? Nguyên lai là như vậy a... Vậy được rồi, không người sự, người đi đi', sau đó khiến hắn toàn tu toàn vĩ đi ra viện này sao?"

Cảnh thúc bị nàng tức giận đến gần ngủi râu đều nhanh nhếch lên đến, hắn nói:"Này học sinh hiềm nghi đều còn không có hoàn toàn bài trừ, nếu là hắn kẻ đến không thiện..."

"Ta đây có thể làm thế nào? Bởi vì một xác suất cực thấp khả năng tính liền buông tay mặc kệ sao? Hắn cứu ta mệnh !" Bảo nhi nổi giận dùng dùng nói, cố kỵ đến Dung Viễn còn tại một bên, nàng rất cố sức không có đề cao thanh âm.

"Người đến hiện tại mới thôi đã nhìn thấy bao nhiêu người chết? Nhiều thiếu một thì thế nào?" Cảnh thúc nói.

Bảo nhi sắc mặt trắng nhợt, nói:"Nguyên nhân vì chết người đã đủ nhiều, cho nên tại có thể cứu vãn thời điểm nên đem hết toàn lực đi cứu vãn, không phải sao?"

Cảnh thúc bị nàng ghen hòng. Hẳn thực ra còn có vô số nói từ, nhưng hẳn cũng biết chính mình thuyết phục không được này một căn kinh nha đầu. Giữa bọn họ khác biệt, là lâu dài thời gian cùng vô số lịch duyệt chồng chất lên đến đối nhân đối sự lạnh lùng, cùng còn bị vây ở nhân sinh tốt đẹp nhất giai đoạn cho nên đối nhân tính đạo đức lý tưởng thứ này có càng nhiều nhu cầu càng cao hướng tới khác biệt. Hẳn cố chấp, Bảo nhi chỉ biết so với hẳn còn cố chấp, ở lúc này, rơi vào không có kết luận khắc khẩu mới là sai lầm lớn nhất.

Vì thế Cảnh thúc lui một bước, tức giận nói:"Tính. Người mang đến nhân chính người xử lý, trước đem này một đợt ứng phó qua lại nói."

Bảo nhi cũng không lại kiên trì, bữu môi nói:"Được rồi."

Trong phòng còn có mặt khác ba thanh niên, một rất béo, một gầy cùng gầy trức như vậy, còn có một diện mạo tuần tú, chỉ là đầy mặt đều viết "Đừng phiền ta !" "Ta rất phiền !" thần sắc, nhìn qua tối không dễ ở chung. Bọn họ ba người trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút thương, cho nhau đem miệng vết thương băng bó một chút, nghỉ ngơi một lát, còn uống chút nước.

Như vậy một lát sau, tàn nhang thiếu niên thao túng hảo mấy cái hoá điểm đều bị đối phương hốt, cứ việc chết không ít người, nhưng chiến tuyến vẫn là tại dần dần hướng về phía trước đẩy vào . Mưa to trung thực ra xem không rõ lắm nhân động tác cùng thân ảnh, nhưng Dung Viễn chính là cảm giác, đối phương tiến công tư thái không hề có chần chờ hoặc sợ hãi,

chẳng sợ bị oanh đi nửa người cũng có thể kéo ruột hướng phía trước bò vài bước lại chết.

Bảo nhi cùng Cảnh thúc đem trên cái giá thùng mở ra mấy cái, miếng gỗ đình lên nắp đây bị ném tại một bên. Ba thanh niên vây lên đi, thò tay từ bên trong cầm vài thứ -- loại không đồng nhất súng ống đạn dược, cái loại này hắc cục áo như vậy bom đợi đã (vân vân), còn có rất nhiều Dung Viễn căn bản không nhận ra được gì đó.

Tối khoa trương là cái kia béo thanh niên, Dung Viễn nhìn thấy hẩn từ một rương gỗ lớn lý kháng ra một kính thiên văn như vậy gì đó, sau đó cầm ra mấy cái đại hào đầu đạn đặt ở bên cạnh.

Dung Viễn bỗng nhiên nghĩ đến, lấy đồ hẩn gặp qua . Tại trong tin tức, năm trước một lần quả hạch quốc duyệt binh trên nghi thức xem qua -- đó là quả hạch quốc mới nhất nghiên cứu chế tạo đạn binh lửa bao đựng tên, thao tác đơn giản, phát xạ vĩ phun không đả thương người, đối mục tiêu có thật lớn phá hoại lực cùng độ chính xác, trước mắt bị vây ở thế giới tiên tiến nhất trình độ hàng ngũ.

Dung Viễn bắt đầu cảm thấy lo lắng -- loại địa phương này tại súng ống quân chế cực nghiêm Đường quốc là quyết không cho phép tồn tại . Hẩn thấy được nhiều như vậy, bị diệt khẩu khả năng tính đại đại gia tăng.

Tiểu tiểu an toàn chùy không thể mang cho hẩn một chút cảm giác an toàn. Bất quá Dung Viễn vẫn là đem nó dừng tại dễ dàng nhất ra tay vị trí, thuận tay sờ liền có thể mò đến.

"Sẽ dùng sao?" Bảo nhi đem một khẩu súng đồ đưa cho hẩn, hỏi.

Dung Viễn lắc đầu.

"Đến, ta dạy cho ngươi. Đợi một hồi nếu là bọn họ công vào đến, ngươi cũng muốn có bảo hộ chính mình năng lực." Bảo nhi đem hẩn kéo

đến một bên dựa vào tường ngồi xuống, đem trên tay mấy chỉ thương đều cho hăn dạy một lần dụng pháp, còn dạy hăn như thế nào thương băng đạn cùng lắp ráp.

Dung Viễn sau khi nghe xong tiếp nhận đến, dỡ ra, một lần nữa lắp ráp, bỏ thêm vào viên đạn, khai bảo hiểm, ngắm chuẩn, động tác nhất khí a thành, mặc dù có chút chậm, nhưng một bước cũng không có sai.

Bảo nhi sửng sốt một hồi sau, hỏi:"Nói thật, người phía trước có phải hay không học qua?"

"Không có."

Ngưng mi nhìn vẻ mặt của hăn, một lát sau, Bảo nhi bả vai sụp xuống:"Vậy người thành thật nói cho ta biết, người tại trường học thành tích thế nào?"

Dung Viễn tà nhìn nàng một cái, trong ánh mắt rõ ràng viết -- vậy còn cần nói sao?

Bảo nhi hảo muốn bắt lấy đầu của hăn xoa nắn nhất đốn, rất nhận người hận này phá hài tử !

...

Nhưng mà thế cục cuối cùng vẫn là không có ác liệt đến cần Dung Viễn này lần đầu tiên lấy thương nhân ra trận tình cảnh. Khải Minh Tinh dâng lên thời điểm, tiếng pháo súng đột ngột kết thúc.

Không qua vài phút, đại phiến đại phiến đông nghìn nghịt tầng mây phá vỡ, lộ ra mặt sau phân tán tinh quang. Thủy châu từ trên phiến lá trượt xuống, trong viện bị vũ đánh một đêm thực vật cũng phấn chấn lên, màu xanh sinh cơ tại mạch lạc trung lưu động.

Ở trong phòng tối đồng dạng dày vò một đêm nhân đồng dạng tinh thần rung lên, đầy mặt sắc mặt vui mừng chạy ra, trong miệng đều hô: "Đại tiểu thư, Diêm tiên sinh, các người trở lại !"

Dung Viễn thực ra không quá minh bạch sao thế này. Nhưng Bảo nhi cái thứ nhất chạy ra, hắn cũng không có nơi đi hỏi, trong chớp mắt liền bị lưu tại cuối cùng. Hắn theo bậc thang đi lên, đẩy cửa ra, liếc nhìn liền thấy được đứng ở viện tử trung gian kia hai người.

Cùng Bảo nhi như vậy dung mạo, nhưng cảm giác lại rõ ràng bất đồng thiếu nữ. Nếu nói Bảo nhi như là rơi vào thế gian Tinh Linh, kia nàng giống như là chân chính đứng ở Cửu Tiêu tiên tử. Bảo nhi tại bên người nàng lúu ra lúu rúu nói chuyện, nàng không nói một lời lắng nghe, nhưng ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người nàng.

Một cao lớn anh tuấn nam nhân đứng ở bên người nàng, thân thể hắn giống kiếm như vậy cao ngất, vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt đảo qua, mọi người liền phân phân cúi đầu đến, như là thập phần kính sợ này nhân.

Thực ra trong viện còn có hơn mười một thân trang phục nhân, đều tại ba mươi tuổi thượng hạ, tất cả đều đầy mặt xốc vác, hơn nữa đại đa số đều trường tượng không tầm thường. Nhưng tất cả mọi người giống như xem nhẹ bọn họ tồn tại, ngay cả Dung Viễn cũng không ngoại lệ.

Trừ đó ra, dưới đất còn chất kẻ xâm nhập thi thể. Tại bọn họ cũng nhanh muốn công vào mật thất thời điểm những người này đúng lúc chạy tới, đem sở hữu địch nhân một không lưu đánh gục. Lúc này bọn họ lấy cực nhanh tốc độ quét tước sân, chỉ chốc lát sau sở hữu thi thể liền đều không thấy; Lại qua chừng mười phút, bị tạc xấu vách tường, dưới đất hố to, đầy đất toái thủy tinh đá tảng vết máu đẳng đều tiêu thất. Không đến nửa giờ, vách tường bổ hảo, cửa sổ an tân thủy tinh, một người cầm phun bình ở trong sân phun một lát, tràn ngập tại chớp mũi khói thuốc súng vị cũng

không có, chiếm lấy là một loại hơi nước hỗn tạp bùn đất cùng thảo mộc thanh hương.

Dung Viễn nhìn bọn họ lấy không thể tưởng tượng tốc độ tại cực ngắn thời gian bên trong đem một đồng hỗn độn chiến trường sửa sang lại sạch sẽ, tại lớn nhất trên trình độ đem này sân hoàn nguyên thành ngày hôm qua bọn họ nhìn thấy bộ dáng. Mặc kệ lúc này trong phòng còn chất bao nhiêu không thể gặp người gì đó, ít nhất ở mặt ngoài đã không có cái gì rõ ràng sơ hở. Nếu lúc này có hàng xóm tiến đến bãi phóng, tuyệt đối nhìn không ra này sân cùng ngày hôm qua có cái gì bất đồng, lại càng sẽ không nghĩ đến tối hôm qua ở trong này phát sinh cái gì.

Trọng yếu nhất là, hắc tử hồ có thể trở về.

"Thật?" Dung Viễn chớp chớp mắt, nhin không được lại hỏi một lần.

Lại đây thông tri hắc tin tức này Bảo nhi cười một thoáng, trêu tức nói:"Khó được nhìn thấy người như vậy ngốc -- như thế nào, không tưởng đi sao?"

"Không phải." Dung Viễn vẫn là có chút khó hiểu, nói:"Chỉ là..."

"Ta biết, quá đột nhiên đúng không?" Bảo nhi sáng tỏ gật gật đầu, bọn họ đều nguyên bản cho rằng Dung Viễn cần ở trong này trụ vài ngày. Nàng nói:"Địch nhân đại bộ phận đều bị đại tiểu thư cùng Diêm tiên sinh mang theo nhân giải quyết, mặc dù có mấy chỉ cá lọt lưới, bất quá biết người người đã chết hết. Cho nên người hiện tại đã không có nguy hiểm, có thể về nhà."

"... Là tốt rồi." Dung Viễn suy nghĩ một lát hỏi:"Người cùng vừa rồi vị kia đại tiểu thư là song bào thai sao?" Bộ dạng như vậy giống nhau, địa vị lại có rõ ràng khác biệt, không phải do Dung Viễn không nhiều tưởng.

"A, ta đều quên." Bảo nhi kêu một tiếng, ngón tay hướng trên mặt vừa xát nhắc tới, Dung Viễn trơ mắt nhìn nàng đem chính mình da kéo xuống đến... Sau đó lộ ra nhất trương hoàn toàn bất đồng mặt.

Dung Viễn tỏ vẻ chính mình trái tim nhận đến rất lớn kinh hách.

Ánh mắt ngập nước, môi hồng răng trắng, giống xinh đẹp búp bê như vậy. Nàng chớp mắt, rõ ràng là tại nén cười.

Dung Viễn xoay người, yên lặng cùng nàng cùng ra ngoài, sau đó hỏi:"Người không có khác lời muốn nói sao?"

"Nói cái gì?" Bảo nhi ngẩn người, sau đó bỗng nhiên thẹn thùng bụm mặt, xoay thân nói:"Ai nha, đệ đệ người tuy rằng trường rất khả ái, bất quá chúng ta là không có khả năng, tỷ tỷ thích niên kỉ lớn một chút . Người... Người... Người là người tốt..."

Mạc danh kỳ diệu bị phát thẻ người tốt Dung Viễn:[lll┐w┐]

Trên đường đã có hảo chút người qua đường, một ôm thùng từ bọn họ bên cạnh trái qua nam nhân nghe vậy, nhìn Dung Viễn liếc nhìn, Dung Viễn mặc danh có loại bị khinh bỉ cảm giác.

Bảo nhi từ trong kẽ hở thấy vẻ mặt của hắn,"Phốc xuy" Một tiếng phun cười đi ra, Dung Viễn không nói gì.

Bất quá Bảo nhi thực ra biết Dung Viễn muốn hỏi là cái gì, nàng chấp tay sau lưng cười nói:"Người là người thông minh, cảnh cáo không cho người nói ra đi này một loại mà nói, cũng không có tất yếu nhiều lời. Ta biết người minh bạch làm như thế nào mới là tốt nhất. Hơn nữa này địa điểm đã bại lộ, chúng ta rất nhanh liền muốn toàn bộ chuyển dời, cho nên liền tính người khác biết cũng vô dụng, chúng ta sẽ thanh lý rất sạch sẽ."

Thấy bọn họ như vậy tự tin, Dung Viễn cũng yên tâm . Ít nhất như vậy bọn họ liền sẽ không bởi vì mặc kệ Dung Viễn rời đi là uy hiếp, sau lại làm mặt khác động tác.

Lúc này bọn họ phía sau cái kia ôm thùng nam nhân mở ra cửa tiệm đi vào. Bảo nhi trong lòng biết hiện tại trên quầy căn bản không có nhân buôn bán, hô một tiếng không đem nhân gọi lại, liền tưởng đi vào ngăn cản hắn.

Dung Viễn đứng ở tại chỗ quay đầu xem nàng. Không thể không nói, tại muốn rời đi thời điểm, hắn đột nhiên phát hiện chính mình đối với loại này sinh hoạt là có quyến luyến . Tuy rằng hắn trên cơ bản không có làm cái gì, nhưng như cũ có loại mệnh huyền một đường khẩn trương kích thích cảm. Loại cảm giác này khiến hắn thậm chí muốn bỏ xuống chính mình sinh hoạt tham dự đi vào, nhưng lý trí ngăn trở hắn đưa ra loại này yêu cầu.

Bỗng nhiên hắn như là nghe được một loại kỳ quái tiếng vù vù, có loại thế giới đột nhiên đều yên tĩnh xuống dưới cảm giác, sau đó cách Bảo nhi chỉ có hai ba mét xa cửa tiệm xử, cực nóng ánh lửa bỗng nhiên từ bên trong phun trào đi ra "Oanh --"

Đám mây trạng sương khói âm âm nổ tung, mang gai tròn trắng mắt quang màu vàng sáng hỏa diễm lấy nuốt hết thiên địa khí thế hướng Dung Viễn đánh tới !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Nguyên Do, Định Nhân

Bạo phong trung, oanh long long thanh âm nổ vang, Bảo nhi như là đạp hỏa diễm nhào lên đến, một phen ôm chặt Dung Viễn từ ven đường đài xi măng trên thềm lăn xuống đi. Dung Viễn đầu đâm xuống đất, một trận mê muội, trong tầm nhìn vật thể đều mang theo bóng chông. Một cổ ấm áp chất lỏng theo hăn trán chảy xuống.

Dung Viễn lau một phen, là huyết, nhưng hăn trên đầu không có miệng vết thương. Hăn phản ứng một chút, ngón tay run nhè nhẹ sờ hướng Bảo nhi đầu, ngón tay dưới có điểm mềm nhũn dính nị xúc cảm.

Hăn cả người cứng đờ.

Tế không thể tra hô hấp như cũ phun tại trên mặt hăn, cho hăn biết này nữ hài còn ương ngạnh được sống, nhưng như vậy nghiêm trọng thương thế, như thế nào có thể cứu phải trở về?

"Vì cái gì..."

Hăn thì thào, vô thanh hỏi một câu -- vì cái gì muốn liều mạng tới cứu hăn đâu? Nếu không phải vì bảo hộ hăn, lấy nàng thân thủ có phải hay không còn có một đường sinh cơ? Hăn là từng giúp qua nàng, nhưng kia chỉ là vì sống mới không thể không theo như nhu cầu mà thôi. Nếu nàng không phải vừa lúc cũng tại kia chiếc trên xe công cộng, không phải vừa lúc liền ngồi tại hăn bên cạnh, kia hăn hiện tại khả năng đã chết, tựa như trên chiếc xe nọ mặt khác hành khách như vậy.

Thời gian chính là sinh mệnh, hẳn không có quá nhiều thời gian có thể lãng phí tại rung động cùng cảm hoài thương. Dung Viễn chỉ cương nghị ngăn ngừa chớp mắt, liền lập tức bắt buộc chính mình đem tinh lực tập trung tại càng phải làm sự tình bên trên -- tìm người hỗ trợ, đưa nàng đi bệnh viện.

Hắn cẩn thận đem Bảo nhi thân thể nhẹ nhàng chuyển qua bên cạnh, tận lực không chạm đến nàng miệng vết thương, dù là như thế, tại hắn động tác hạ lưu ra máu càng nhiều, đứt khoát giống như là vòi nước bị mở ra như vậy. Dung Viễn từ thân thể của nàng dưới rút ra bản thân tay chân, chống đối mặt bốn phía vừa thấy, lập tức ngây ngẩn cả người.

Này vật kiến trúc chen được rậm rạp dày đặc ngã tư đường, lúc này cơ hồ bị san thành bình địa, cao lớn cổ xưa lâu vũ, lui tới đám người, xuyên toa còi vang chiếc xe... Tất cả đều không thấy, còn lại chỉ có bức tường đổ, vết máu, tàn chi, hỏa diễm. Biến hình ô tô cắm ở xa xa hai tầng cao nhà lầu trên vách tường, đứt quãng có thể nghe được vài tiếng thảm thống hô hào, càng nhiều là vô biên vô hạn yên lặng.

Bạo tạc mang đến nhiệt lượng còn không có tán đi, bị bạo gió thổi lên thiên khói bụi chậm rãi bay xuống dưới, một lát liền tại mặt đất che lên một tầng bạch hôi. Cùng một phút đồng hồ trước so sánh với, này đứt khoát chính là hai bất đồng thế giới.

Nhưng tại đây đất trống trung ương, còn có hai người đứng thẳng. Cái kia bị Bảo nhi dịch dung nguy trang nữ hài nhìn trước mắt hết thấy ánh mắt lạnh đến mức giống băng, bị gọi "Diêm tiên sinh" lạnh lùng nam nhân hai tay trình ôm ấp trạng bảo hộ nàng, một chút không để ý chính mình sau lưng bị thiêu đến một mảnh...

Dung Viễn kinh ngạc -- đó là cái gì?

Nam nhân sau lưng, tây trang bị đốt sạch, làn da cùng nhục bị hoá táng, lộ ra hình dạng quái dị kim chóc linh kiện, mấy căn đoạn liệt dây dẫn thỉnh thoảng lại thả ra một điểm hỏa hoa đến, tứ tứ vang .

"Không thể tưởng được bọn họ còn có này một tay, sơ suất." Tiêu Tiêu thở dài, thấp giọng như là tự nhủ nói:"Nếu là ta còn không có giải trừ khế ước thời điểm, liên tính phía trước tập kích trang viên thời điểm bất tử, hiện tại nhiều như vậy phụ công đức, cũng đủ bị liên lụy chí tử . Người nói đúng không, A Sách?"

Nhưng Diêm Sách trong đôi mắt đã mất đi sáng bóng, cả người cương trực, giống như là chân chính máy móc như vậy vẫn không nhúc nhích, tự nhiên cũng không khả năng trả lời nàng.

Tiêu Tiêu hít sâu một hơi, nhịn xuống sắp sửa trào ra nước mắt.

...

Dung Viễn phục hồi tinh thần, liền phát hiện, Bảo nhi đã đình chỉ hô hấp. Hắn ôm nữ hài vẫn ấm áp thân thể, một trận mờ mịt. Một nháy mắt này hắn giống như nghĩ tới rất nhiều, cũng giống như cái gì cũng không tưởng.

"Tưởng cứu nàng sao?" Một thanh âm bỗng nhiên vang ở bên tai, mang theo một loại kỳ diệu thần bí dụ dỗ, giống như là thần thoại trung Sirens dùng thiên âm giọng hát dụ hoặc hàng hải giả sử thuyền va phải đá ngầm chìm chìm như vậy.

"Đã chết nhân, còn có cứu sống phương pháp sao?" Dung Viễn hỏi.

"Có."

"Đại giới đâu?"

"Nếu là muốn người cùng ma quỷ lập xuống khế ước đâu?" Cái kia thanh âm hỏi.

"Mặc kệ." Dung Viễn dứt khoát lưu loát nói. Hắn ngẩng đầu, nhìn cái kia không biết lúc nào đứng ở hắn bên cạnh thiếu nữ, nói:"Tuy rằng ta đối với nàng tử rất đáng tiếc, nhưng chết chính là chết, vì văn hời thế giả mà ra bán chính mình thực hiện là ngu xuẩn ." Hắn tuy rằng không tin có "Ma quỷ" tồn tại, suy đoán này chỉ là một tên gọi thay, nhưng không gây trở ngại hắn lập tức cự tuyệt loại này thoát nhìn tốt đẹp trên thực tế không biết có bao nhiêu cạm bẫy đề nghị.

Tiêu Tiêu vì hắn dứt khoát cùng tuyệt tình giạt mình, nhất thời vụng miệng. Nàng cho rằng hắn ít nhất sẽ do dự một chút, hỏi rõ có phải hay không thật có ma quỷ lại nói. Nàng sững sốt một lát, hỏi:"Này trong thành thị, liền không có người để ý người sao?"

Dung Viễn kiên định thần tình dao động một chút, tuy rằng chỉ là chớp mắt, nhưng đã đầy đủ khiến trước mặt nhân nhìn ra hắn dao động.

Tiêu Tiêu tiếp tục nói:"Này bom bạo tạc phạm vi cùng uy lực so người ánh mắt nhìn đến còn muốn lớn hơn nhiều, bị liên lụy trong đó nhân số, chỉ sợ là vượt xa người tưởng tượng con số. Văn hời này hết thảy cơ hội chỉ có một lần, hơn nữa càng nhanh càng tốt. Liền tính người không để ý nơi này mọi người, nhưng nếu người trở về sau phát hiện chân chính để ý nhân cũng đã chết, người muốn làm thế nào? Ôm bọn họ thì thế khóc sao? Đến thời điểm, liền tính người hối hận lúc này lựa chọn cũng không còn kịp rồi."

Cứ việc Dung Viễn rõ ràng này giả thiết khuếch đại uy hiếp thành phần xa xa lớn hơn chân thật khả năng tính, nhưng hắn xác thật không thể không để ý, nếu nàng theo như lời thật phát sinh, kia...

"Không cần cho mình lưu lại hối hận cơ hội." Tiêu Tiêu giống như là biết thuật đọc tâm như vậy nói,"Hơn nữa này [ma quỷ] sẽ không muốn của người linh hồn, sẽ chỉ làm người lưng đeo một ít không tốt gì đó -- sẽ là phi thường trầm trọng bao phục, nhưng như cũ có thù lao còn sạch sẽ khả năng tính. Đến thời điểm, ta nếu còn sống, cũng sẽ giúp người thoát khỏi nó."

"Ta để ý nhân nhận đến lan đến chỉ là một loại khả năng tính, nhưng nơi này chết đều là người người đi?" Dung Viễn hỏi:"Người liên không có vì cứu vãn bọn họ mà hiến thân ma quỷ quyết tâm sao?"

"Nếu ta có thể, ta sẽ làm như vậy, nhưng ta hiện tại đã đánh mất tư cách." Tiêu Tiêu nói:"Chỉ có lần đầu tiên ký kết khế ước hơn nữa công đức vi chính nhân, nó sẽ cho một lần chịu nợ cơ hội."

"Nói cho ta biết nên làm như thế nào?" Dung Viễn quyết định nghe xong nàng phương pháp về sau lại suy xét muốn hay không nhận này ma quỷ khế ước.

Kết quả kế tiếp phát sinh hết thảy dứt khoát đảo điên hẳn thế giới quan.

Không có thật triệu hồi ra một chỉ ma quỷ, Tiêu Tiêu từ trên người cầm ra một quyển bề ngoài cổ phác đơn giản quyển sổ, khiến hẳn cắt qua ngón tay tại trên trang sách dùng huyết viết xuống chính mình danh tự. Hẳn mắt thấy chính mình huyết tan vào kia Trương Khiết bạch giấy trang trung, sau đó tựa như giọt nước rơi vào trong nước như vậy, trang thượng nổi lên vành khuyên văn trạng dao động, sau đó trống rỗng trang trung đột nhiên hiện lên chính hẳn ảnh chụp, còn có cùng loại tính danh, giới tính, tuổi, huyết thống, công đức linh tinh số liệu.

"Của người công đức là bao nhiêu?" Tiêu Tiêu quan tâm hỏi.

Dung Viễn nhìn nàng một cái, hỏi:"Người xem không đến sao?" Hắc không có đem trang sách che lên, Tiêu Tiêu liền tại hắc bên cạnh, nếu đều có thể thấy mà nói không có đạo lý làm điều thừa.

"Trên quyển sách này sở hữu nội dung chỉ có người có thể nhìn thấy." Tiêu Tiêu ngữ tốc rất nhanh nói, trong giọng nói hiển lộ ra một loại bức thiết, hỏi:" Bao nhiêu?"

"Một ngàn linh tám mươi hai." Dung Viễn nói, không biết trị số này tính đại tính tiểu.

"Chính vẫn là phụ?" Tiêu Tiêu lại hỏi.

"Số dương."

"Là tốt rồi." Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, nói:"Người lật đến mặt sau, có [công đức thương thành], dùng một ngàn công đức trị hồi đoái một [vạn năng che chắn khí], đem chúng ta hai người gắn vào bên trong; Sau đó dùng của người chịu nợ cơ hội hồi đoái [thời gian đảo lưu], đem thời gian đồ hồi bạo tạc phát sinh phía trước."

Dung Viễn tìm tòi ra nàng theo như lời hai loại hồi đoái vật,[vạn năng che chắn khí] còn dễ nói, nhưng [thời gian đảo lưu] dứt khoát quý hù chết người, giá là mỗi giây một trăm vạn công đức. Liền tính hắc còn không rõ ràng này công đức là như thế nào tính toán, nhưng vô luận là loại nào phép tính, một trăm vạn đều sẽ không là số nhỏ.

Hắc chần chờ một chút, nhưng lập tức ý thức được, đã làm ra quyết định, chần chờ là không có ý nghĩa, sẽ chỉ làm hắc chịu nợ công đức trị trở nên càng nhiều.

"Hồi đoái !"

Một cự đại kim chúc vòng lung từ trên trời giáng xuống gắn vào bọn họ trên đỉnh đầu, tiếp... Dung Viễn nói không rõ là cái gì cảm thụ, giống như là một cỗ mạnh mẽ quang từ hắt đặt tại trên trang sách trong tay đâm vào đến, sau đó xuyên qua thân thể hắt bắn về phía bốn phương tám hướng, một vòng sáng sửa hình tròn bạch quang đột nhiên bao phủ toàn thể giới, thế giới như là bị gấp lên lại kéo duỗi, thân thể hắt giống như bể thành vô số khối phân cách tại bất đồng địa phương, đồng tử khuếch tán, trong mắt ánh vô số tinh quang, giống như cả Ngân Hà đều dừng ở hắt trong ánh mắt.

Bạch quang tản ra trong nháy mắt che chắn khí liên hóa thành mảnh vụn biến mất, nhưng nó tác dụng đã đạt tới .

Thời gian đảo lưu đối khế ước giả thân thể gánh nặng sẽ phi thường đại, bất quá Dung Viễn trở thành khế ước giả sự thực sẽ không thay đổi, hắt ký ức cũng sẽ không biến mất. Nhưng lấy hắt hiện tại người thường thân thể tổ chất sau không có khả năng còn thanh tỉnh, nếu hắt trở lại quá khứ lại rơi vào hôn mê, kia thời gian đảo lưu ý nghĩa liền hoàn toàn không có, bất quá là đem hiện tại bi kịch lặp lại một lần mà thôi. Bởi vậy chân chính có thể ra tay thay đổi lịch sử, là Tiêu Tiêu.

Nhưng nàng phía trước cùng địch nhân mở ra chiến đấu, hơn một trăm năm đến Tiêu thị cùng địch nhân kết xuống huyết hải thâm cừu, duy nhất có thể hóa giải ân oán chính là trong đó một phương chết đến chó gà không tha. Vì tránh cho bởi sát hại vô tội đem công đức khấu thành giá trị âm về sau bị [công đức bộ] gạt bỏ, nàng tại hành động phía trước giải trừ khế ước. Lúc này nàng không phải khế ước giả, ý nghĩa nàng tại thời gian đảo lưu trung cũng sẽ giống người khác như vậy mất đi này đoạn ký ức, cho nên cần Dung Viễn hồi đoái che chắn khí lấy cam đoan nàng ký ức sẽ không biến mất; Đồng thời nếu nàng sử dụng loại này siêu hiện thực vật phẩm, cũng sẽ bị quy tắc gạt bỏ, cho nên cần che chắn khí bao lại bọn họ hai người, như vậy chính là Dung Viễn tại sử dụng vật phẩm thời điểm

nàng vừa lúc ở này tác dụng phạm vi bên trong mà thôi, không hoàn toàn xem như này người sử dụng.

Tiêu Tiêu lại mở to mắt, nàng còn đứng ở trong sân, người chung quanh đang tại thảo luận khánh công yển đề tài. Nàng chạy ra, liếc nhìn liền nhìn thấy một ôm thùng nam nhân đi tới, nhìn thấy nàng khi nhin không được sửng sốt.

Ven đường, Bảo nhi đang tại nói:"Ta biết người minh bạch làm như thế nào mới là tốt nhất. Hơn nữa này địa điểm đã bại lộ, chúng ta... Uy, người làm sao vậy?"

Nàng đỡ lấy Dung Viễn đột nhiên ngã quy thân thể, bỗng nhiên cảm giác trên tay có chút ướt át, cúi đầu vừa thấy, phát hiện là đầy tay huyết.

...

Nam nhân thân thể mềm nhũn đổ ở trên mặt đất, thùng đã đến Tiêu Tiêu trong tay.

Đem thùng giao đến theo sau cùng đi ra Diêm Sách trong tay, nàng đá đá dưới đất không biết sống chết nam nhân, nói:"Xử lý một chút."

Diêm Sách cúi đầu nhìn một lát, gật gật đầu. Cách bên ngoài vật che, hẳn đã xem xét ra bên trong vật thể kết cấu cùng nguyên lý, tỏ vẻ có thể xử lý. Cảnh thúc đám người tuy rằng mặc danh kỳ diệu, nhưng vẫn là dựa theo phân phó đem nam nhân nâng vào đi, đồng thời cùng chung quanh nhìn thấy tràng cảnh này hàng xóm hơi chút chút giải thích.

Lão Nhai nhân đối với loại này cảnh tượng đều không quen nhìn, không có ai cố ý chú ý bọn họ, nhiều nhất xem hai mắt Tiêu Tiêu cùng Diêm Sách, bọn họ cùng địa phương này thực ra cũng có vẻ không hợp nhau.

Bảo nhi đang tại cấp Dung Viễn làm kiểm tra cùng cấp cứu, nàng vốn tưởng rằng là có người tại xa xa thư kích, phát hiện không có ngoại thương về sau lại hoài nghi là đột phát cái gì cấp chứng, chỉ có thể gọi điện thoại gọi xe cứu thương, đồng thời áp dụng thông thường cấp cứu thi thổ xử lý.

"Vâng... đột nhiên hôn mê ... Đại lượng xuất huyết... Không phải dị dạng phụ, mười sáu mười bảy tuổi, nam tính... Không biết... Ta không rõ ràng hẳn bệnh sử... Tình mau chóng lại đây, địa chỉ là..."

Một bàn tay bỗng nhiên trừu đi nàng di động, Tiêu Tiêu tách ra trò chuyện, đối ngạc nhiên Bảo nhi nói:"Hắn không có việc gì, nhiều nhất một hai ngày liền có thể tỉnh lại."

"Nhưng là, đại tiểu thư, hẳn..." Bảo nhi nhìn Dung Viễn đầy mặt là huyết bộ đáng, cứ việc đối Tiêu Tiêu luôn luôn tin cậy có gia, nhưng lúc này nàng vẫn là không có cách nào khác yên tâm.

"Không cần lo lắng." Tiêu Tiêu ấn một chút nàng bả vai, nói, ngữ khí thập phần bình tĩnh, sau đó nói:"Ta sẽ phái người điều tra rõ thân phận đưa hắn trở về, người còn có khác nhiệm vụ... Cái kia gia tộc, còn có trong sẵn bản chạy thoát thân, không thể sơ suất !"

...

Thời gian đảo lưu về sau sự, Dung Viễn bởi vì lập tức hôn mê cho nên cũng không rõ ràng, nhưng cuối cùng làm rõ hẳn hơn một ức phụ công đức là từ đâu đến, coi như là giải quyết một kiện tâm sự.

Một trăm vạn công đức là một giây, kia một ức bảy ngàn tám trăm năm mươi vạn phụ công đức, ý nghĩa hẳn chỉ đảo lưu chỉ là 178. 5 giây. Nhưng suy xét đến toàn bộ thế giới thời gian đều rút lui gần ba phút, cái giá này chỉ có thể nói là cải thảo giới. Như vậy vừa tưởng, Dung Viễn vẫn vì kia không lỗ phụ công đức mà hàm hực tâm tình cuối cùng là tốt rất nhiều.

Hắn chống trán, ngồi trên sofa nghĩ ngợi một lát, sau đó khiến đầu Hà Lan bắt thông Tiêu Tiêu điện thoại.

"Ta tất cả đều nghĩ tới." Hắn nói.

"Chúc mừng." Điện thoại bên kia, là cũng không cảm thấy ngoài ý muốn ngữ khí, tựa hồ nàng sớm liền đang chờ cuộc điện thoại này .

"Ta có mấy vấn đề muốn hỏi người."

"Mời nói, bất quá ta không cam đoan biết sở hữu đáp án."

Dung Viễn trực tiếp hỏi:"Ngày đó tập kích các người địch nhân là loại người nào?"

"Người nghe nói qua quả hạch quốc Mạch Tử gia tộc sao? Tại hơn một trăm năm trước, bọn họ biết [công đức bộ] tồn tại, tuy rằng chỉ là từ dấu vết để lại trung suy luận ra một điểm da lông, nhưng đầy đủ mấy gia hỏa này xưa như xưa vệt . Những năm gần đây, bọn họ chưa từng có buông tay qua muốn đem [công đức bộ] làm đến tay. Phía trước đuổi bắt của người điều tra tổ, phía sau màn độc thủ chính là Mạch Tử gia tộc."

Mạch Tử gia tộc là Đường quốc nhân cách gọi, trên thực tế nhân gia dòng họ địch âm lại đây là Wheat [wheat], là một theo quả hạch quốc quật khởi cùng nhau phát triển lên đến mới phát gia tộc, cũng là thế giới kinh tế phát triển sử thượng dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng điển phạm. Này gia tộc người sáng lập cùng phía trước sau mấy đời người lãnh đạo này nhấp nhô lên xuống phát triển lịch trình, lâu dài ánh mắt, tổng trải trí tuệ từng khiến vô số người vì này cảm động thuyết phục. Từng cái tại Đường quốc cần tham gia đường ngữ khảo thí học sinh khẳng định đều nhớ rõ qua mấy thiên về Mạch Tử gia tộc gây dựng sự nghiệp hoặc chuyên tâm hoặc thành tín hoặc khôi hài cố sự làm sáng tác vật liệu, Dung Viễn tự nhiên cũng không xa lạ.

Chỉ là hăn chưa từng có nghĩ đến, có một ngày, chính mình sẽ cần đem này quái vật lớn coi là tiềm tại địch nhân.

"Bọn họ đối [công đức bộ] 'Da lông', lý giải tới trình độ nào?" Dung Viễn hỏi.

"Ít nhất biết đó là một quyển sẽ không hư hao thư. Hơn nữa, cũng lý giải nó có thể vô trung sinh hữu sáng tạo ra một ít trên đời này không có gì đó." Nàng tạm dừng một chút, sau đó nói: "Mặt khác, chỉ là phỏng đoán... Bọn họ chỉ sợ cũng biết kẻ có được rất mềm lòng, phi thường quý trọng mạng người. Phía trước có đoạn thời gian, bọn họ vốn tưởng rằng Tiêu thị đã mất đi [công đức bộ], đối với chúng ta thử cùng giám thị đều lơ lửng. Nhưng bởi vì một không thỏa đáng hành động, cứu không nên cứu nhân, mới một lần nữa trở thành bọn họ công kích mục tiêu. Người cũng muốn cẩn thận, nếu người tiếp tục kiểm giữ [công đức bộ], sau này khẳng định sẽ cùng bọn họ chống lại."

Dung Viễn tại nói chuyện đồng thời đầu Hà Lan tìm tòi một chút Mạch Tử gia tộc gần đây tin tức, phát hiện liền tại năm trước chín tháng sơ -- cũng chính là Dung Viễn được đến [công đức bộ] phía trước, Mạch Tử gia tộc tại một lần gia tộc tụ hội trung phát sinh một hồi nguyên nhân không rõ bạo tạc, trực hệ huyết thống quan hệ tộc nhân mười đi này cứu, may mắn sống sót một bộ phận nhân tại sau cũng có không thiếu đột nhiên tử vong. Cảnh sát vẫn hoài nghi là có người tại nhằm vào này gia tộc tiến hành mưu sát, nhưng Mạch Tử gia tộc người phát ngôn khẳng định là ngoài ý muốn hoặc gia tộc di truyền bệnh, vẫn quấy nhiễu cảnh sát thiệp nhập, ngoại giới đối với bọn họ thực hiện phỏng đoán phân phân, nếu sở hữu suy đoán đều là thật, kia đủ để trình diễn mấy trăm tập trạch đấu thương chiến điệp chiến đại hí.

Bất quá hiện tại trên thế giới này, cái gì tin tức đều sẽ rất nhanh quá hạn, Mạch Tử gia tộc thảm kịch cũng không ngoại lệ. Gia tộc này trải qua mấy tháng thời gian, đã dần dần từ lần trước thảm trọng đau xót cùng tùy

theo mà đến các loại đả kích trung khôi phục lại, tuổi trẻ gia tộc hoa tiêu nhân có siêu việt tuổi khôn khéo cường làm, dần dần vẫn hồi gia tộc xu hướng suy tàn. Đồng thời đại khái là vì toàn bộ gia tộc lời nói quyền đều tập trung đến số ít nhân trong tay, các loại quấy nhiễu cùng cản trở bên trong đấu tranh đều tiêu thất, bởi vậy gia tộc này lúc này ngược lại là bộc phát ra khác thường sức sống cùng tiến thủ dục vọng, giống như là răng nanh bên trên nhỏ máu dã thú, khẩn cấp muốn dùng càng nhiều đồ ăn đến nhồi đầy bụng.

Dung Viễn không có tại đây tương lai trên người địch nhân đây dựa lâu lắm, hẳn hỏi ra một cái khác thập phần quan tâm vấn đề:"Diêm Sách... Hẳn là cái gì? Vì cái gì còn tại bên cạnh người?"

Chỉ cần là chính công đức giả, cùng [công đức bộ] giải trừ khế ước là thập phần đơn giản, Dung Viễn sớm liền phát hiện điểm này, nhưng tại dĩ vãng ghi lại trung, giải trừ khế ước trong nháy mắt,[công đức bộ] sẽ thu hồi hết thấy hồi đoái vật: Kim ngân, đạo cụ, cơ bản trị, đặc thù năng lực cùng huyết thống... Cho dù là hồi đoái một hạt gạo, chỉ cần không có bị người ăn vào trong bụng tiêu hóa, như vậy cũng sẽ đột nhiên cùng nhau biến mất. Khế ước giả sẽ trở nên "Nhà chỉ có bốn bức tường, thể hư một mội, nhược không nói nổi, hồi hận không kịp" .

Như vậy Diêm Sách, cái kia rõ ràng không nên tồn tại ở trên thế giới này "Nhân", vì cái gì còn tại?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Kẹo Đường

"Rất đơn giản." Tiêu Tiêu nói: "Bởi vì hắn là ta tự tay sở chế tạo, tại chế tác trong quá trình cho dù là một đinh ốc cũng không có từ công đức thương thành bên trong hối đoái?"

"Dù vậy, hắn cũng là vượt qua hiện tại khoa học kỹ thuật trình độ đi? [công đức bộ] có thể cho phép hắn tồn tại?" Dung Viễn hỏi, hắn cần một rõ ràng khẳng định xác nhận, này đối với hắn mà nói trọng yếu phi thường.

"Như vậy, người là như thế nào lý giải quy tắc trung sở nhắc tới [bản thể giới khoa học kỹ thuật trình độ] đâu?" Tiêu Tiêu hỏi. Nàng tạm dừng một chút, lưu ra tự hỏi thời gian, sau đó không đợi Dung Viễn trả lời, tiếp tục nói: "Dân chúng bình thường sở cho rằng 'Công nghệ cao sản phẩm' cùng quân đội, quốc gia cao tầng sở cho rằng hoàn toàn không ở cùng một trên phương diện, người sau sở tiếp xúc tiên tiến khoa học kỹ thuật cùng thế giới nhất lưu nghiên cứu trung tâm đề cập lại hoàn toàn bất đồng. Kia, [công đức bộ] đem nó tuyển hoa ở cái gì tiêu chuẩn thượng đâu?"

"Là thế giới này tiên tiến nhất khoa học kỹ thuật tiêu chuẩn, đúng không?"

"Không chỉ. Dựa theo của ta kinh nghiệm, cái gọi là [bản thể giới khoa học kỹ thuật trình độ], là vượt qua thế giới tiên tiến nhất tiêu chuẩn tầm mười năm khoa học kỹ thuật phát triển sở hữu công đức thương phẩm, này một loại thương phẩm người thường tiếp xúc hoặc là sử dụng đều hoàn toàn vô hại. Đối góc độ tưởng, nếu thứ gì đó là vượt qua quy tắc cho phép phạm vi, nhưng người lại tưởng khiến nó biến thành trong hiện thực có thể

bị người khác sử dụng vật phẩm, chỉ cần thôi động hiện thực khoa học kỹ thuật phát triển trình độ, đem [siêu hiện thực] biến thành [phi siêu hiện thực] là có thể . Tuy rằng rất khó, nhưng cũng không phải làm không được, Diêm Sách liền là như thế mới sẽ sinh ra. Nhưng nếu là cùng chúng ta thế giới hoàn toàn không kiêm dung quy tắc hệ thống, tỷ như nói ma pháp sản phẩm hoặc là thần tiên pháp bảo linh tinh, cho dù là bình thường nhất tiểu vật, cũng là nghiêm cấm khế ước giả bên ngoài người hiểu cùng sử dụng."

...

Xem xem thời gian đã đến một giờ, Vu Nhất Chuyết lười biếng duỗi eo, hoạt động một chút đầu mỗi bả vai cùng cổ tay (thủ đoạn), nhìn trên bàn một xấp viết được tràn đầy bản nháp giấy, trong lòng tràn ngập cảm giác thành tựu.

Tại quốc gia đội bốn người trong, hẳn không phải thông minh nhất, nhưng hẳn có tự tin, chính mình nhất định là tối chăm chỉ, đồng thời cũng là tiến bộ rõ rệt nhất . Hẳn mỗi ngày buổi tối chí ít phải đến một giờ mới ngủ, buổi sáng cho dù là nghỉ ngơi ngày cũng sẽ không muộn hơn bảy giờ rời giường, ngủ trưa hai mươi phút, sáng chiều tối cơm dùng chiến đấu tốc độ ăn xong, mặt khác thời gian cơ bản đều tại học tập, cho dù là tại thượng WC thời điểm đều đang tự hỏi toán học đề mục. Ở như vậy cố gắng dưới, hẳn đã vượt qua Cam Chính, tuy rằng cùng Dung Viễn cùng Nghê Tử Hạo so sánh với còn có chênh lệch, nhưng hẳn tin tưởng chính mình cuối cùng sẽ siêu việt kia hai người.

Vu Nhất Chuyết thuộc về tương đối tháo nam sinh, buổi tối trước khi ngủ cũng không có rửa mặt đánh răng ngâm chân thói quen -- hẳn tình nguyện đem kia một điểm đáng thương thời gian chen ra đến dùng tại học tập cùng ngủ thượng. Hẳn xoa tóc, tùy tiện đem trên bàn thư đẩy, kéo ra ghế dựa ngồi vào trên giường, ngáp một cái, trên cảm giác mí mắt cùng dưới mí mắt đều dính cùng một chỗ . Thân thể nghiêng liền nằm ở trên giường, sau đó nhắm mắt lại sờ soạn tháo xuống kính mắt, tắt đèn, xốc lên

mỏng manh chần chập thượng, liền muốn trầm tiến mộng đẹp thời điểm, bỗng nhiên trợn mắt, một ý tưởng toát ra đến nhiều được hần thảo tâm cào phế, không lập tức đi làm liền như thế nào cũng ngủ không được.

Vu Nhất Chuyết lăn lông lốc từ trên giường lật lên đến, bật đèn đi dép lê, lạch cạch lạch cạch đi đến cửa hiên, mở cửa, thói quen tính hướng bốn phía phòng cửa sổ nhìn nhìn.

Hần bên trái là Nghê Tử Hạo phòng, càng bên trái là Dung Viễn phòng, đối diện là phụ đạo viên cùng Cam Chính phòng. Bình thường Vu Nhất Chuyết ngủ thời điểm mặt khác cửa phòng thượng cửa sổ tất cả đều đã biển hắc, nhưng hôm nay, hần nhìn thấy gì?

Vu Nhất Chuyết ánh mắt trừng lớn .

Cam Chính cửa sổ thế nhưng còn sáng ! Dung Viễn cửa sổ cũng sáng ! chỉ có vô tâm vô phế Nghê Tử Hạo xem ra đã ngủ.

Vu Nhất Chuyết thầm nghĩ: Chẳng lẽ là ta gần nhất tiến bộ quá nhanh, làm cho bọn họ đều cảm thấy áp lực sao?

Hần không khỏi cảm giác có chút không ổn. Liền tỉnh lại như thế nào tự tin, có một điểm là Vu Nhất Chuyết cũng vô pháp phủ nhận -- nơi này mặt khác ba người, giống như đều so với hần thông minh một chút. Bình thường hần tưởng nửa ngày đều giải không ra đến đề mục đưa cho người khác, Cam Chính có thể tiêu phí thời gian rất lâu dựa vào chính mình cố gắng giải ra đáp án, Dung Viễn thật giống như đốt sáng lên giác quan thứ sáu kỹ năng như vậy xem một chút liền có thể được ra chính xác ý nghĩ, mà Nghê Tử Hạo có thể rất nhanh từ giữa phát tán ra bất đồng giải pháp, kéo dài ra càng thêm thâm ảo vấn đề. Vu Nhất Chuyết thường xuyên bị bọn họ đả kích hoài nghi nhân sinh.

Cùng người khác so sánh với, hần thắng tại chăm chỉ, cũng chỉ có chăm chỉ. Hiện tại nếu các thiên tài cũng đều trở nên chăm chỉ lên, kia hần

thật vất vả thành lập thiếu ưu thế không lâu không còn sót lại chút gì sao?

Sâu gây mê nháy mắt toàn bộ bay đi. Vu Nhất Chuyết siết quyền đầu, trở lại phòng, dùng nước lạnh rửa mặt, lại tiếp tục đi làm đề.

Mười phút về sau, Cam Chính từ trong phòng đi ra, nhìn nhìn kia hai vãn sáng cửa sổ, quay người lại tiếp tục hăng hái cố gắng.

Nửa giờ sau, Vu Nhất Chuyết đi ra, xem một chút, khẽ căn môi trở về tiếp tục học tập.

Một giờ sau, Cam Chính đăng rớt cuộc dập tắt, Vu Nhất Chuyết xoa ánh mắt đỉnh ổ gà đầu, nhìn thoáng qua Dung Viễn cửa sổ, cảm giác thẳng lợi sắp đang nhìn.

Nửa giờ sau...

Hai giờ sau...

Ba giờ sau...

Không biết lúc nào, Vu Nhất Chuyết viết viết, bút từ trong tay bong ra, hần một được ghé vào trên bàn ngủ đi. Trong lúc ngủ mơ đều mơ thấy một chỉ lão hồ một chỉ truy tại hần phía sau, hần liều mạng chạy a chạy a, đối phương lại càng đuổi càng gần, gần gũi cơ hồ sắp đem hần một ngậm nuốt vào.

...

Dung Viễn trong phòng, sô pha bàn ghế dựa cái gì tất cả đều bị dời đi chen đến góc hẻm lánh, trung ương phòng, một chỉ cự đại, phấn hồng sắc, cơ hồ muốn đỉnh đến trên đỉnh phòng vật thể lấp đầy sở hữu chỗ trống không gian. Hần đẩy một chút, cánh tay lập tức rơi vào hơn phân nửa,

giống như là rơi vào thật dày trong bông, bất quá càng hưởng bên trong lực cản càng lớn, cuối cùng cơ hồ hoàn toàn đẩy không ra .

"Đến cùng là làm như thế nào đến ?" Dung Viễn buồn rầu nhẹ giọng hỏi.

Rõ ràng tại nửa phút phía trước, này còn chỉ là một móng tay cái lớn nhỏ, hình trứng kẹo cứng, như thế nào tại trong nháy mắt liền bành trướng đến khoa trương như vậy thể tích?

Tại cùng Tiêu Tiêu trò chuyện kết thúc về sau, hắn lập tức liền sinh ra một ý tưởng, vì thế hắn tiêu phí hơn nửa đêm thời gian, tự mình tại công đức thương thành vô số thương phẩm trung tìm kiếm thích hợp mục tiêu. Bởi vì không có cụ thể đặc tính, hắn chỉ có thể thô sơ giản lược cùng đậu Hà Lan miêu tả mấy cái đặc điểm, sàng đi đại bộ phận không phù hợp yêu cầu thương phẩm, mà hắn cần từ giữa tìm ra thích hợp nhất một.

Hắn yêu cầu là: Độ nhất, siêu việt hiện thực khoa học kỹ thuật tiêu chuẩn hai mươi năm trong vòng; Độ nhị, chế độ sở hữu làm tài liệu trên địa cầu đều tồn tại, hơn nữa giá thành trị không cao; Độ tam, có tương đối cao phổ thích tính, không chỉ giới hạn trong đặc biệt số ít đám người.

Tìm hơn nửa đêm, hắn bài trừ rất nhiều lựa chọn, thẳng đến hắn phát hiện loại này đường quả mới thôi, mới lần đầu tiên tâm động.

[bông bông kẹo đường], giá trị 30 công đức điểm, một loại có thể nháy mắt bành trướng kẹo đường, mềm mại niêm nhu, có giao thể tính cùng tương đối hảo co dãn, chất lượng tiểu, nhiệt lượng cao, giàu có các loại nguyên tố dinh dưỡng, một khóa kẹo đường liền có thể cung cấp một người trưởng thành ba ngày năng lượng nhu cầu.

Dung Viễn biết nó nhận đến áp lực sẽ bành trướng, nhưng không biết nó sẽ bành trướng đến khoa trương như vậy lớn nhỏ, hắn không khỏi hoài

nghi, này ước chừng có nửa phòng lớn nhỏ "Đường quốc", thật có trường thành nhân có thể ở trong vòng ba ngày ăn xong nó sao?

Bất quá tuy rằng nó lớn nhỏ khiến Dung Viễn giật mình một chút, nhưng đối với này hiệu quả là hài lòng . Đối với này khóa đường quả có thể tạo được tác dụng, hẳn cũng có rất nhiều ý tưởng.

Tỷ như phát sinh địa chấn hoặc là bị nhốt tại không có bóng người địa huyết, sa mạc bên trong, tại đồ ăn thập phần khuyết thiếu thời điểm nếu tùy thân mang theo mấy khóa bông bông kẹo đường, như vậy khiến này bánh trưởng về sau có thể duy trì tương đối dài thời gian sinh tồn, như vậy có lẽ có thể đợi đến cứu viện đến; Tỷ như tại phát sinh tai nạn giao thông, nhảy lầu, khiêu nhai thời điểm, phanh một chút kẹo đường bánh trưởng, đem nhân bao khóa ở bên trong, đường ti ở giữa khe hở có thể cung cấp đầy đủ không khí, khiến người không đến mức hít thở không thông mà chết; Đồng thời mềm mại lại co giãn mười phần đường ti tăng hình thành một mềm mại bảo hộ tầng, có thể ở cự đại trùng kích lực dưới cam đoan trong đó nhân an nhiên vô sự; Tỷ như mỗi bỗng nhiên phát sinh bạo tạc, sở hữu vật kiến trúc đều bị phá hủy, nhưng bị kẹo đường cầu bao khóa nhân loại tựa như cười khinh bạc bọt khí, sẽ bị bạo phong trong nháy mắt thổi bay đi ra ngoài, tuy rằng khả năng sẽ nhận đến rất lớn kinh hách, nhưng cuối cùng tính mạng lại có thể an toàn vô ngu; Lại tỷ như, đem đường ti đối thành nào đó sợi, mặt ngoài phụ lên một tầng dầu mỡ, vạn nhất nhân phát sinh rơi xuống nước, quần quanh cùng một chỗ sợi ti sẽ đem không khí bao vây lại, khiến cho hơi nước không dễ tiến vào, như vậy kẹo đường cầu liền sẽ biến thành trên mặt nước một giản đơn thuyền nhỏ để người cười, kể từ đó cùng loại tàu Titanic như vậy bị kích cũng liền sẽ không phát sinh.

Đương nhiên, này trong đó có rất nhiều dị tưởng thiên khai bộ phận, muốn tưởng hoàn toàn thực hiện, trên thực tế đối tài liệu, chế tác công nghệ, phòng thủy phòng cháy tính năng, áp lực thừa nhận năng lực, niềm độ đẳng rất nhiều phương diện đều phải làm ra rất nhiều thay đổi. Nhưng

có thể nghĩ, một khi loại này đồng thời có đủ cấp cứu cùng dùng ăn công năng thật vấn thể, như vậy mỗi khi có một người bởi vậy được cứu vớt, Dung Viễn đều có thể đạt được tương ứng công đức trị, này sử dụng thời gian càng dài, nhân số càng nhiều, hẳn có thể đạt được ích lợi lại càng cao, đây mới là chân chính thuộc về hẳn "Có thể duy trì liên tục phát triển sách lược" .

Nhưng đầu tiên, hẳn muốn đem này "Bồng bồng kẹo đường" sinh sản nguyên lý cấp làm rõ.

Quang não tự mang phần mềm trung có một xem xét phân tích phần mềm, có thể từ nguyên tử trên cấp bậc phân tích ra loại này Đường quốc thành phần, nhưng tại nghịch thôi này sinh thành quá trình cùng sử dụng tài liệu thời điểm tất cả đều biến thành dấu chấm hỏi.

Dung Viễn nhất thời phạm vào nan.

Hẳn đối với loại này đường quả phát triển tiền cảnh thập phần xem hảo, nhưng nếu ban sơ một bước bước không ra đi, kia sở hữu thiết tưởng đều chỉ là không tưởng mà thôi. Chẳng lẽ hẳn chỉ có thể khác tìm một thương phẩm đến thay đổi sao?

Mắt thấy liền muốn nhanh đến lên lớp thời gian, trong phòng vẫn chống như vậy một quái vật lớn bị người nhìn đến liền không hảo. May mà này kẹo đường nhất ngộ thủy liền sẽ bị hòa tan. Dung Viễn rất nhanh đem phòng phục nguyên, cầm lấy trên bàn hẳn hối đoái một khác khóa bồng bồng kẹo đường, quan sát nửa ngày, cũng nhìn không ra nguyên cớ đến.

"Nếu có thể nhìn thấy bên trong kết cấu cùng phát sinh cơ chế liền hảo..." Dung Viễn lẩm bẩm. Bội số lớn dẫn kính hiển vi cũng chỉ có thể nhìn thấy mặt ngoài, nhìn không tới nó bành trướng trong nháy mắt bên trong kịch liệt biến hóa.

"Có thể nhìn thấy." Đậu Hà Lan đột nhiên nói.

"Cái gì?"

"Chỉ cần người biến tiểu liên có thể nhìn thấy người muốn nhìn đến hết thủy." Đậu Hà Lan nói.

"Như thế nào... Chẳng lẽ nói, trong thương thành có có thể để người trở nên nhỏ đạo cụ sao?"

"Là. Năm mươi lăm vạn công đức có thể đổi [người kiến chiến y]."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Thế Giới Vĩ Mô

[người kiến chiến y], dựa theo giới thiệu, là lợi dụng một loại gọi là da mổ hạt á nguyên tử hạt đến thay đổi vật thể lớn nhỏ, nhỏ nhất có thể thu nhỏ lại đến á nguyên tử cấp bậc. Công đức thương thành xuất phẩm chiến y cải tiến nguyên bản tồn tại một ít vấn đề, tỷ như nói thu nhỏ lại vượt qua trình độ nhất định liền không thể biến trở về nguyên hình đẳng, còn có thay đổi lớn nhỏ không cần mượn dùng trên tay cái nút, mà là toàn do tư duy khống chế. Xuyên lên chiến y biến tiểu về sau, nhân thể chất lượng cũng sẽ tùy theo thay đổi, nhưng kỳ diệu là lực lượng chẳng những sẽ không thay đổi tiểu, ngược lại sẽ có điều tăng cường.

Dung Viễn:... Không phải ta không rõ, là thế giới này thật thật kỳ quái.

[người kiến chiến y] treo khoa học kỹ thuật phát minh tên tuổi, nhưng lại không ở Dung Viễn đổi "Khoa học kỹ thuật" Hai chữ này lý giải phạm vi bên trong, nó giống như là một thuần túy ảo tưởng sản phẩm, hoàn toàn đảo điên hẳn thường thức cùng thế giới quan.

Bất quá cẩn thận ngẫm lại, trong công đức thương thành như vậy đảo điên tam quan thương phẩm nhiều đi, chỉ là một [người kiến chiến y] cũng không tính cái gì, phía trước hẳn còn nhìn thấy gọi là [trọng lượng hấp thu thương] gì đó, có thể hút đi nhân trọng lượng, càng thêm khó có thể tin tưởng. Dung Viễn vẫn cho rằng vật như vậy hẳn là chỉ tồn tại ở trong anime.

Bất quá trở nên nhỏ dụ hoặc không gì sánh kịp, từ vi mô góc độ nhìn thế giới này nên là cỡ nào kỳ diệu một sự kiện? Đừng nói năm mươi lăm

vạn công đức, liền tính lại quý gấp mười lần gấp trăm lần, Dung Viễn cũng sẽ nghĩ biện pháp đem nó hối đoái xuống dưới.

Này bộ chiến y lấy màu đen làm chủ, ở dưới ngọn đèn tản ra trên châu sáng bóng. Trên mũ giáp thấu kính là màu đỏ thẫm, có một căn khí quân nổi tiếp tại miệng mũi vị trí, bao tay cùng giày cổ tay áo ống quần đều tóm chặt lên, trong ngoài là hoàn toàn ngăn cách phong bế thức thiết kế.

Nói thực ra, Dung Viễn đối với này kiện quần áo ngoại hình cũng không hài lòng, hắn cảm giác xuyên lên về sau chính mình giống như là một chỉ đại hào côn trùng. Bất quá so với nó chỗ tốt đến, sở hữu không đủ đều có thể xem nhẹ bất kể .

Hắn nhìn nhìn thời gian, ly bảy điểm còn có năm phút đồng hồ, tại lên lớp phía trước hắn còn có một giờ thời gian đến nghiên cứu vậy xem thế giới, vì thế hướng về phía ngồi ở hộp khăn tay thượng đệ Hà Lan gật gật đầu, mang hảo mũ giáp, khởi động chiến y biến tiểu công năng.

Thế giới giống như sự một chút liền biến lớn, trên thân thể không có cảm giác được bất cứ khác thường, nhưng sự nghiệp kịch liệt biến hóa để người đầu vầng mắt hoa, còn có chứng ghê tởm cảm. Hắn vội vàng dừng lại, ngẩng đầu nhìn xem, mặt bàn giống như có mấy chục tầng lầu cao như vậy, hắn hai chân hãm tại địa thảm chỉ thêu bên trong, này mấy có hắn một người ôm thô Polyacrylonitrile sợi chừng hắn phần eo cao như vậy, nghiêm trọng trở ngại hắn hành động.

Nhưng đây đều là ảo giác. Dựa theo chiến y công năng, hắn hiện tại lực lượng hắn là không thể so hắn chân thật lớn nhỏ thời điểm nhược. Dung Viễn quỳ gối, dùng lực đập, cả người thân thể đều hướng không trung bay đi, đại khái là thể trọng biến kinh duyên cố, hắn hiện tại khiêu có thể so bình thường cao nhiều, trần nhà nháy mắt liền gần tại trước mắt. Hắn vội vàng thay đổi thân thể phương hướng, tại đỉnh phòng liền đập hai bước, thay đổi phương hướng lại nhảy về phía bàn.

Dung Viễn dừng ở trên bàn mới phát hiện, hắc hiện tại so đậu Hà Lan đều ảm hơn nhiều, thân cao nhiều nhất chỉ có nó một phần ba. Nhìn thấy bên cạnh kia chỉ hướng đến có thể bị hắc dễ dàng chộp vào trong tay oa nhi đột nhiên trở nên như vậy cao lớn, Dung Viễn dứt khoát thích ứng bất lương. Đặt ở trên bàn kẹo đường đậu với hắc mà nói cũng là quái vật lớn -- có hắc nửa thân mình đại.

Đậu Hà Lan nhìn qua, nó hiện tại tuy rằng không có tại trong ánh mắt làm ra nhan văn tự, nhưng trên mặt rõ ràng tràn ngập hảo kỳ. Hắc thò ngón tay, tựa hồ muốn học Dung Viễn quá khứ trạc nó bộ dáng trạc hắc một chút.

Dung Viễn theo bản năng trừng mắt nhìn nó liếc nhìn, tuy rằng cũng chính là vùng đại mắt nhỏ [mặt chữ trên ý nghĩa], nhưng uy lực như trước, đậu Hà Lan tay dừng một lát, sau đó chậm rãi thu hồi đi, hơn nữa lộ ra cái gì rõ ràng tiếc nuối thần sắc.

Dung Viễn đi hai vòng thích ứng hiện tại lớn nhỏ, đồng thời cũng có hứng trí quan sát một chút nhìn quen lắm rồi phòng tại bất đồng góc độ dưới triển hiện ra đến phong mạo. Bởi vì hiện tại vóc dáng thấp, hắc còn nhảy đến bên cạnh chậu hoa thượng tuần tra một vòng, bởi vì hưng phấn trên mặt thủy chung mang theo tiểu ý.

Một lát sau, hắc lại lần nữa thu nhỏ lại, trước mắt chứng kiến thế giới thay đổi một cái khác bộ dáng: Trong không khí phong lưu động giống như đều trở nên càng thêm hòa hoãn, đồng thời hắc đỉnh đầu thấu quang cũng trở nên hôn ám rất nhiều. Hắc đạp lên chậu hoa bên cạnh nguyên bản trong mắt của hắc là thập phần bóng loáng sạch sẽ, lúc này lại giống gập ghềnh bờ ruộng như vậy, mặt trên còn phủ đầy rất nhiều không động. Hơn nữa cũng không phải rất sạch sẽ, nơi nơi đều quần quanh màu xám đen không rõ vật chất.

Hắc cơ hồ có điểm thấy không rõ đậu Hà Lan . Bởi vì lúc này đậu Hà Lan với hắc mà nói thật sự quá lớn, hình thể cự đại chênh lệch dẫn đến hắc

nhìn không tới đậu Hà Lan toàn cảnh, dùng một hồi lâu mới ý thức được cái kia sơn như vậy thân ảnh cư nhiên chính là tiểu đậu Hà Lan. Đồng thời trong gian phòng này rất nhiều gì đó với hắn mà nói đều bởi vì quá mức xa xôi mà khó có thể phân rõ này chân thật thân phận.

Hắn bỗng nhiên sau lưng lông tơ dựng thẳng, cảm giác có loại kỳ dị tiếng sa sa tại tiếp cận. Hắn xoay người vừa thấy, cả người đều cứng lại.

Một một người cao -- đối với hiện tại Dung Viễn đến nói -- cự đại màu vàng cam hình tròn đầu liền tại hắn phía sau cách đó không xa, mặt ngoài vỏ ngoài phủ đầy vảy cá như vậy văn lộ, tại hắn là miệng bộ vị có hai thủ chưởng như vậy phần miệng, mặt trên còn có mấy căn thật dài tu mao. Đầu hai bên là một đôi màu đỏ sậm ánh mắt, trên mắt là mấy trăm tiểu tiểu lông ra. Này quái vật đỉnh đầu có một đôi củ sen dường như một đoạn một đoạn xúc giác, mặt trên đồng dạng có để người mao cốt tổn hại nhiên tế mao.

Quái vật tựa hồ đối Dung Viễn rất ngạc nhiên, nó nhìn một lát, phần miệng tại run nhè nhẹ, Dung Viễn bỗng nhiên phát hiện chính mình phía trước nghe được thanh âm chính là này đôi phần miệng đuổi kịp ngạc ma sát khi phát ra thanh âm. Đánh giá một lát sau, quái vật tựa hồ quyết định xuống tay, đầu của nó di chuyển một chút, một so đầu còn muốn trường chi trước vươn ra đến -- nửa trong suốt, mặt ngoài xác nhìn qua rất cứng rắn, như vậy có phần tiết cùng tế mao, đỉnh còn có một nhìn qua cũng rất nguy hiểm câu trảo.

Dung Viễn cả kinh, xông lên đi một cước liền hướng về phía đầu của nó phi đá một cước ! đáng sợ quái vật có vẻ không chịu nổi một kích, Dung Viễn tinh tường nhìn thấy tóc của nó sinh rõ ràng biến hình, sau đó toàn bộ nhi đều ngang trời xa xa bay đi ra ngoài !

Bay xa sau, Dung Viễn mới phát hiện, nguyên lai đó là một chỉ tiểu con kiến.

Bang bang khiêu trái tim lúc này mới chậm lại, trên thực tế hấn đối với chính mình vừa rồi đột nhiên sinh ra kinh hoảng có chút xấu hổ. Hấn hiện tại tuy rằng trở nên nhỏ, nhưng hấn khí lực so với bình thường người trưởng thành đều phải cường hơn nhiều, này vì mô thể giới bên trong nguyên bản liền không có bất cứ có thể uy hiếp đến hấn tồn tại.

Như vậy vừa tưởng, Dung Viễn lại nhớ lại vừa rồi kia chỉ không biết bay đến nơi nào con kiến khi, còn cảm giác nó kia diện mạo có điểm hàm hậu khả ái. Nói cho chính mình không tất yếu khẩn trương muốn bảo trì trấn tĩnh về sau, vừa nhắc đầu, lại bị khiêu chiến thần kinh cứng cõi độ.

Một chỉ giống bò tót như vậy, bất quá độ cao chỉ tới hấn phần eo gì đó từ nơi không xa chậm rì rì bò qua, nó mọc ra sáu điều trắng kiện chân, phía trước hai điều có lui về phía sau gấp hai thô, đầu bộ dạng cũng giống trùy hình móng vuốt, nhìn không tới ánh mắt, trên người có thừa thốt mấy căn nửa trong suốt tế mao theo nó bò động run nhè nhẹ.

Một trận sột soạt thanh âm truyền đến, kế tiếp phóng khách là một đoàn càn nhỏ khay thịt như vậy gì đó bò lại đây, nhìn không tới chúng nó đầu hoặc là tai mắt mũi miệng linh tinh tồn tại, toàn bộ thân thể chính là một núng nính hình trứng, vài căn tri thù chân như vậy gì đó từ khay thịt hai bên vươn ra đến, rất có tiết tấu cảm đập trên mặt đất, đi tới tốc độ cư nhiên không chậm.

Dung Viễn:...

Liền tính sẽ không bị thứ này thương đến, hấn cũng tuyệt không tưởng cùng đối phương phát sinh trực tiếp tiếp xúc. Hấn trực tiếp nhảy đến bên cạnh thân cây -- thực ra là bồn hoa thực vật kiêu ra thổ nhượng từng căn tu -- thượng, xa xa nhìn chúng nó quá khứ.

Khay thịt nhóm chạm đến phía trước sáu chân bò tót, song phương trên người tế mao nhẹ nhàng chạm, không biết trao đổi cái gì tin tức, sáu

chân bò tốt bày hai điều tối tráng kiện chân trước lấy thập phần uy mãnh khí thể hướng đối phương nhào qua, trực tiếp đem trước mặt một chỉ khay thịt xé rách, nhưng rất nhanh nó liền bị chen chúc mà lên mặt khác khay thịt nhóm bao phủ . Đẳng này mấy mập mạp vật nhỏ đựng đưa tiểu chân ngăn bò đi về sau, đã nhìn không tới sáu chân bò tốt cùng chúng nó hi sinh cái kia tiểu đồng bọn thân ảnh, dưới đất chỉ để lại một chút không rõ ràng vết bẩn.

Dung Viễn lú lười, không nghĩ tới tại như vậy không chớp mắt thế giới cũng sẽ có như vậy hung tàn chiến đấu.

Biến tiểu về sau thế giới xa so nhìn qua muốn náo nhiệt hơn nhiều, Dung Viễn cũng không có nghĩ tới, tại hắn vẫn "Một mình" Cư trú trong phòng thể nhưng còn có nhiều như vậy không thỉnh tự đến khách trọ.

Hắn còn nhìn thấy một thân hình cực kỳ khổng lồ, nhưng đầu tiểu chỉ có một điểm điểm, hai con mắt giống đèn pha như vậy lồi ra đến trùng tử, nó từ trong đất chui ra đến, cắn một chỉ mảnh dài, giống cắn màu đen dây thừng như vậy không biết tên trùng tử, một ngậm đem đối phương cắn thành hai đoạn, sau đó nâng cái kia mềm nhũn trùng dài lại chui vào trong đất .

Còn tại trên phiến lá đựng tới một mảnh dài, nhan sắc cơ hồ cùng trang hòa hợp một thể trùng tử, nó trên người khoác một tầng một tầng bóng loáng vảy, đỉnh đầu gia xác giống như là ở tiệm làm tóc tỉ mỉ xử lý kiểu tóc, hai căn xúc giác gấp khúc thành ưu nhã độ cong, trên người tế mao cũng phân bố thập phần có trật tự, chợt vừa thấy giống như là phi một kiện điêu da khăn quàng, thêm nó lồi lõm khiêu khích đáng người, eo thon nhỏ tế có thể so với nó chi trước, còn có cái đuôi hình mặt nhỏ, sơ nhất xem Dung Viễn còn tưởng rằng đứng trước mặt là một vị mỹ nữ. Sau đó hắn cảm giác chính mình điên rồi.

Khắc phục tâm lý chướng ngại về sau, Dung Viễn không chút khách khí đem "Mĩ nữ trùng" Cùng trên phiến lá ký túc mặt khác "Khách trọ" Một cước một tất cả đều đá xuống đi, một mình chiếm lấy cả một mảng Diệp tử. Trên phiến lá cũng phủ đầy tinh tế lông tơ, nhưng cũng không mềm mại, ngược lại cứng rắn có chút nhân. Hắn nhõ xuống một căn tế mao, vung hai phát, cảm giác đều có thể đương roi sử -- hắn tất yếu phải lựa chọn một vũ khí. Bởi vì phía trước hắn tại đá bay một mưu toan cản hắn một ngụm thử xem xem ruồi bọ khi, nhất thời không có nắm chắc hảo lực đạo, kết quả kia khóa ruồi bọ đầu nháy mắt lồm xuống, dù cho Dung Viễn thiểm được mau, trên người vẫn là bị bắn lên một vài thứ, cái loại này ghê tởm hắn không tưởng lại hồi ức lần thứ hai.

Đem chung quanh đại khái đều xem qua một lần về sau, ban sơ tâm kỳ trở thành nhạt chút. Nghĩ đến sau còn muốn đi lên lớp, Dung Viễn quyết định bám chặt thời gian. Hắn lại lần nữa khởi động trở nên nhỏ trang bị.

Mỗi một lần thu nhỏ lại, hắn đều cảm giác chính mình giống như xuyên việt đến dị thế giới, một lần này cũng không ngoại lệ. Bất quá lúc này nhìn đến, tựa hồ càng vượt qua tưởng tượng.

Hắn trong mắt thế giới, trở nên hoàn toàn bất đồng .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Cùng Cá Voi Phi Hành

Bởi vì phòng bên trong không gian hữu hạn nguyên nhân, Dung Viễn tại vẫn là bình thường nhân thể hình lớn nhỏ thời điểm thường thường sẽ cảm thấy không gian nhỏ hẹp. Chen lẫn, vội vàng, áp lực, đây là rất nhiều hiện đại kiến trúc đều sẽ mang cho nhân cảm giác. Chung quy tại hữu hạn trên thổ địa dung nạp càng ngày càng nhiều nhân, cá nhân có thể được hưởng không gian tự nhiên bị thật lớn áp súc .

Lần đầu tiên thu nhỏ lại thời điểm, tuy rằng gia cụ cái gì đều biến thành quái vật lớn, nhưng không gian lại trở nên rộng lớn lên, khoan được thậm chí để người cảm giác được trống trải. Từ phòng này một đầu đến kia một đầu, cự ly xa xôi tựa hồ muốn vượt qua một tỉnh như vậy xa.

Lần thứ hai thu nhỏ lại, lại rõ ràng cảm giác được trở nên chen lẫn lên, bởi vì rất nhiều bình thường mắt thường nhìn không thấy nhỏ bé động vật chân đốt đột nhiên đều xuất hiện ở trước mắt, cái loại này trùng kích lực thật sự là khó lấy hình dung. Liên tỷ như nói trần mẫn, phổ thông nhân gia hai ba tháng không có phơi nắng chần trên gối đầu khả năng sẽ có trăm vạn trần mẫn nhiều như vậy, định kỳ vệ sinh trên thảm mỗi mét bình phương khả năng có gần vạn chỉ mẫn trùng, chính là nhân trên mặt đang ngủ thời điểm cũng có thiếu thì mấy trăm, nhiều thì mấy ngàn mẫn trùng. Này mấy số liệu Dung Viễn phía trước chỉ trở thành là số liệu mà thôi, đương tận mắt nhìn đến cái loại này rợn rợn nhốn nháo cảnh tượng khi, hắc cơ hồ muốn chính mình này đoạn thời gian trụ phòng ở đốt thành tro.

Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, kia còn là hắc nhận thức thế giới. Lần thứ ba thu nhỏ lại về sau nhìn thấy phong cảnh lại hoàn toàn bất đồng.

Đỉnh đầu kia ngọn đèn cơ hồ hoàn toàn nhìn không thấy, nhưng chung quanh cũng không phải hắc ám, mà là tràn ngập màu trắng sữa tia sáng, có chút mờ lung, nhưng cũng không hôn ám, như là tự động bị người đánh lên ánh sáng nhu hòa hiệu quả.

Trên địa cầu ngu xuẩn nhân loại thường xuyên ảo tưởng Godzilla, hắc tinh tinh, Viễn Cổ khủng long ngoại tộc quái thú tập kích thành thị, tại kia chút trong ảo tưởng chỉ có mấy chục mét hoặc là hơn trăm mét quái thú liên phi thường đáng sợ. Thật nên khiến kia vài sức tưởng tượng bản cùng đạo diễn đến xem hẳn hiện tại nhìn thấy cảnh tượng -- đối với hẳn hiện tại đến nói liên mãn trùng đều là cao ốc chọc trời cấp bậc quái thú, một chỉ bộ dạng cùng bụng to tri thù có vài phần giống nhau mãn trùng từ hẳn phụ cận bò qua, béo chân mỗi một lần rơi xuống đất đều có thể khiến mặt đất run nhẹ, một đám mãn trùng oanh long long đi ngang qua thời điểm dứt khoát giống như là tận thế, chúng nó nhặt rơi trên mặt đất vụn da ăn khi cái loại này dát chỉ dát chỉ tiếng nhai nuốt đáng sợ cực.

Bất quá mãn trùng đối Dung Viễn đến nói đã không tính cái gì, bởi vì chúng nó thể tích quá lớn mà khiến cho Dung Viễn chỉ có thể xa xa nhìn thấy một hai chỉ -- nói cách khác, hẳn lui được quá nhỏ, thế cho nên chung quanh không gian một lần nữa có vẻ trống trải lên. Hơn nữa mãn trùng thứ này trong mắt hẳn hoạt động tốc độ thật phi thường chậm, tại chúng nó tới gần phía trước hẳn là có thể xa xa tránh đi.

Hẳn nhìn nhìn chung quanh, hẳn hiện tại hoàn toàn phân biệt không ra chính mình đến cùng tại đây phòng cái gì vị trí. Chung quanh gì đó phóng đại đến đã nhìn không ra nguyên hình bộ dáng, số ít một bộ phận biểu hiện ra mỹ lệ bao nhiêu kết cấu, đại bộ phận đều trở nên càng thêm dữ tợn. Dưới đất trải rộng nhìn qua tính chất cứng rắn, góc cạnh, giống như thạch đầu sinh thành tiểu hoa, bất quá Dung Viễn nhẹ nhàng chạm vào, này mấy "Thạch hoa" Liên biến thành càng mảnh tiểu "Đá sỏi".

Nơi nơi đều là đồi núi cùng khe rãnh, còn có một ít bộ dáng kỳ lạ tiểu sơn. Bất quá mấy thứ này hẳn không thể nào dùng lực liền có thể nhảy lên đi. Dung Viễn đâu nhảy lên phụ cận tối cao một tòa "Sơn", bốn phía nhìn nhìn, bỗng nhiên nghe được đỉnh đầu dòng khí bị nhanh chóng phá vỡ tiếng nổ vang.

Hắn nghe tiếng ngẩng đầu, phát hiện nguyên bản chỉ là cho rằng có chút hôn ám thiên không trên thực tế có đủ loại kỳ dị gì đó phiêu phù ở trong đó. Đây nhỏ bé sinh vật bỗng nhiên phân phân tán ra, nhìn qua có chút kinh hoàng thất thố. Sau đó Dung Viễn nhìn thấy một chỉ không hề nghĩ đến sinh vật từ giữa xông ra.

Một chỉ màu lam cá voi !

-- đương nhiên không phải chân chính sinh hoạt tại hải dương bên trong cá voi, nhưng bộ dạng phi thường giống, như vậy có tròn tròn đầu, thân thể cao lớn, đong đưa vây đuôi khí thế hùng hổ từ không trung lao xuống đến, miệng rộng há ra phía trước sở hữu vi sinh vật đều bị nó nuốt đi xuống, tại nó há miệng thời điểm Dung Viễn phát hiện nó không có nha cùng đầu lưỡi một loại khí quan, khoang miệng bên trong có thật nhỏ giống cúc hoa như vậy từng tầng tràn ra phần miệng, đại khái bị nó nuốt vào đi sinh vật đều bị sẽ bị cái kia phần miệng nghiền mài dập nát hấp thu đi.

Từ này góc độ xem ra, nó thân thể, toàn bộ thật giống như chỉ trưởng kia nhất trương miệng.

Này cá voi trên đầu có hai giống râu tôm như vậy lại trường lại mềm tế mao, khi nó từ Dung Viễn đỉnh đầu xẹt qua khi, Dung Viễn nhảy dựng lên bắt lấy một căn tế mao trực tiếp bò đến nó trên lưng đi. Cá voi vừa bị bắt khi thân thể không thoải mái đong đưa hai phát, theo sau liền buông tay, nó giống như cũng không có đem tiểu bất điểm Dung Viễn coi trọng, tiếp tục chính mình săn mồi chi lữ.

Mập mập cá voi, dựa vào nó trên người tiểu tiểu mấy chỉ vậy, liền như vậy mang theo Dung Viễn bay lên thiên không.

Đại địa bên trên, rộng lớn thiên không, cho tới nay lưu cho nhân ấn tượng đều là trống trải tịch liêu, nhưng Dung Viễn nhìn thấy lại không phải. Không trung nơi nơi đều nổi lơ lửng năm màu sắc sở vật thể, có mai màu đỏ mảnh dài gậy trúc, màu vàng nhạt thái hoa, màu chàm sừng hươu, xanh nhạt sắc rong biển, phần màu tím tạt tay... Có chút mặt trên còn bám vào ti như như vậy đậm sệt gì đó. Không trung còn có rất nhiều nửa trong suốt sinh vật huyền phù, tỷ như mới tòng dung xa dưới chân xẹt qua cái kia bộ dạng cùng binh lính mạo như vậy gì đó, nửa hình cầu đỉnh tựa như hoa nhĩ như vậy theo thứ tự nở rộ lại co rút trở về, dưới đáy mấy chỉ mảnh dài xúc tu hơi hơi đong đưa. Có chút sinh vật liền bám vào kia vài tĩnh vật thượng, còn có chút giống cá voi như vậy cho nhau thôn phệ.

Thế giới này phi thường im lặng, ngẫu nhiên truyền đến rất nhỏ một hai thanh khẽ vang, lập tức sở hữu thanh âm đều biến mất không thấy. Tại im lặng trung, nó lại phi thường náo nhiệt, nơi nơi đều là đồng thoại sắc thái cùng luôn luôn cũng không có tưởng tượng qua vật thể. Đại đa số đều là nửa trong suốt, còn có một ít tự mang nguồn sáng, như vậy vô số nhỏ bé vàng sáng tụ hợp cùng một chỗ, đem nơi này nhuộm đậm tựa như ảo mộng.

Dung Viễn lựa chọn cá voi tựa hồ là thế giới này đỉnh kẻ săn mồi, nó qua lại va chạm không chỗ nào sợ hãi, chỉ cần là bị nó nhìn trúng con mồi liền không có có thể đào thoát, có khi nó còn sẽ trêu đùa một chút chính mình con mồi, thả chậm tốc độ truy đuổi một lát sau mới đem nó ăn luôn.

Xa xa, một phi thường cự đại, liền quảng trường như vậy màu trắng bình đài bỗng nhiên đi theo "Hô hô" thanh âm từ không trung ngã xuống, nó hạ lạc tốc độ cũng không mau, nhưng bởi vì diện tích rất lớn, phía dưới sinh vật không kịp đào thoát, phân phân bị nó vỗ xuống. Dưới bình đài lạc trong quá trình ở không trung lưu lại một điều trống rỗng quỹ đạo, kia một điều từ không trung lan tràn đi xuống tuyến tỏ rõ có bao nhiêu sinh vật tại

trong nháy mắt bị hủy diệt. Rất nhanh, bình đài rớt ra tầm nhìn, màu trắng sương mù chặn Dung Viễn tầm mắt, cái kia không trung quỹ đạo cũng dần dần bị mặt khác sinh vật nhồi đầy, thật giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra như vậy.

Dung Viễn phát hiện, này nhỏ bé sinh vật thế giới, xa xa so bên ngoài kia vài hình thể so với bọn họ không lồ mấy trăm vạn lần sinh vật sở sinh tồn thế giới càng thêm tàn nhẫn vô tình.

Cá voi mang theo Dung Viễn bay rất xa, vẫn bay đến một đồng đoàn đoàn đám đám đám mây trung gian, nó xông vào đi đem mây mù tách ra, từ giữa tha ra một điều trong suốt có một đôi mắt to mảnh dài trùng trùng ăn luôn, lại ở trong tầng mây thượng hạ xuyên toa vài lần, không biết là đang tìm đồ ăn vẫn là tại giải trí. Sau đó nó dừng ở một trên bình đài, tế tu khoát lên mặt trên rung động vài cái, mạnh chui vào đi, sau đó Dung Viễn nhìn thấy một đám tiểu viên cầu nhất cổ nhất cổ từ dưới hướng lên trên truyền.

-- chẳng lẽ nó là tại uống nước?

Dung Viễn phỏng đoán nói. Hẳn từ cá voi trên lưng nhảy xuống, tại trên bình đài chuyển chuyển. Bình đài là màu xanh xám, mặc dù có rất nhiều thật nhỏ nổi lên cùng lỗ thủng, nhưng so với địa phương khác đã xem như bằng phẳng. Nhưng cũng có một chút đặc biệt đại nổi lên -- khả năng là lông tơ linh tinh tồn tại, đây đặc biệt lớn, càng hướng đỉnh càng tế, hơn nữa tất cả đều theo một phương hướng đổ nghiêng, tại Dung Viễn xem ra liền cùng hoa quốc Eiffel Thiết Tháp từ tầng thứ nhất bình đài đáy cắt đứt đặt ngang như vậy.

Trên bình đài còn có một thứ kỳ quái -- giống tiểu phòng ở như vậy gì đó mọc ra một hồ ly đầu, cảm nhận cùng mảnh dài ánh mắt đều rõ ràng có thể thấy được, tại hẳn là mũi vị trí còn có một màu trắng sữa tiểu viên cầu, viên cầu phía dưới còn có một hẳn là miệng khe hở hẹp.

Dung viện bắt đầu còn tưởng rằng nó là sống, ngừng thần nhìn kỹ nửa ngày, mới phát hiện đây là một vật chết. Hắn đi qua, thò tay liền đem nó lấy lên, hồ ly đầu mặt sau cái gì cũng không có, hắn hai tay trao mũi vị trí, liền tưởng đem nó xé ra đến xem bên trong cấu tạo.

"Đợi đã ! không thể như vậy !" Một thanh âm bỗng nhiên từ sau lưng truyền lại đây, Dung Viễn sợ tới mức nhẹ buông tay, liền đem hồ ly đầu rơi xuống.

-- cái quỷ gì? Ở trong này cũng có người với hắn nói chuyện sao?

Tác giả có lời muốn nói:

Dung Viễn lần đầu tiên thu nhỏ lại có 1-2cm, lần thứ hai vì 0. 5-1mm, lần thứ ba cũng chính là này một chương là micromet cấp bậc, hắn hiện tại thân cao chỉ có vài mét, mạnh mẽ đất !

Từ này một chương bắt đầu đều là không hề có sự thật căn cứ ảo tưởng ! ảo tưởng ! ảo tưởng tiểu thuyết !

Não động chạy như điên mà đi, đã cứu vẫn không trở lại...

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Mọc Xúc Giác Micromet Nhân

Bên cạnh bay nhanh xẹt qua một bóng dáng, tốc độ mau có thể Dung Viễn nhân lực cũng thấy không rõ. Đối phương một phen tiếp được liền muốn rơi xuống đất hồ ly đầu, thượng hạ nhìn nhìn, may mắn nói: "Hoàn hảo hoàn hảo, không bị người làm hư."

Dung Viễn trợn mắt há hốc mồm, cảm giác đã không biết nói chuyện .

Tại hân bên cạnh là một... Ngoại hình cùng hân hiện tại rất giống nhau gì đó. Viên đầu, đỉnh đầu hai căn thật dài xúc giác, đại đại hạnh nhân ánh mắt chiếm cứ hơn phân nửa khuôn mặt, nhìn không thấy mũi cùng lỗ tai, nửa hình cầu phần miệng vi đột, tứ chi đều toàn, đứng thẳng hành tẩu, bất đồng là nó hai cái chân sau dị thường tráng kiện, hơn nữa gấp khúc góc độ cùng hân không giống nhau, nhân loại đầu gối đều là hướng về phía trước loan, thứ này chân lại là cùng mã như vậy về phía sau loan.

Nó chi trước so với chân sau đến nói tinh tế ngắn nhỏ, đỉnh là bốn phân liệt ra tiểu móng vuốt. Lúc này nó đang dùng này đối tiểu móng vuốt traó cái kia hồ ly đầu, đem kia ngoạn ý nhanh chóng dạo qua một vòng xem xét một phen, yên tâm nhẹ nhàng thở ra.

Này cảnh tượng tại Dung Viễn xem ra là phi thường quái dị . Bởi vì vừa tới thứ này chỉ so Dung Viễn cao một điểm mà thôi, cái kia hồ ly đầu đối với bọn họ so với bọn họ lớn mấy chục lần. Bởi vậy thứ này động tác giống như là một người bình thường đem một phòng ở giơ lên trước sau xem như vậy, hình thể khác biệt thật sự rất lớn. Dung Viễn có thể thoải mái cầm lấy tới là bởi vì hân chung quy có bình thường nhân loại khí lực [có lẽ

còn muốn lớn một ít], mà thứ này nhìn qua cử được cũng thập phần thoải mái.

Nó cẩn thận dè chừng đem hồ ly đầu buông xuống, sau đó quay đầu, lời nói thâm thía theo Dung Viễn giáo huấn nói: "Người vừa rồi như vậy là không được . Đem nó làm hư, liền vô pháp ăn ! về sau phải cẩn thận a !"

Trước mặt nói như vậy một chuỗi dài, Dung Viễn rốt cuộc phát hiện nó là như thế nào với hắc nói chuyện -- nó không có chân chính mở miệng nói chuyện, đương nhiên cũng có thể không có học qua đường ngữ, mà là nó đỉnh đầu kia hai căn xúc giác hơi hơi đong đưa, tại đong đưa trong quá trình có lẽ phát xạ thịt gù mắt thấy không thấy sóng điện từ, đem nó ý thức truyền lại cho Dung Viễn. Như vậy cứ việc không có chân chính trương miệng, cũng không có cộng đồng ngôn ngữ, nhưng bọn họ vẫn là không hề có chướng ngại tiến hành câu thông.

Dung Viễn trên mũ giáp thực ra cũng có hai căn trang sức tác dụng lớn hơn thực tế ý nghĩa ngăn ngừa dây anten, nhưng hắc đương nhiên sẽ không cái gì ý thức truyền lại phương pháp, hắc ngay cả chính mình là như thế nào tiếp thu đến đối phương truyền lại đây tin tức điểm này đều không làm rõ được. Tại thu nhỏ lại trong quá trình thân thể hắc tựa hồ cũng phát sinh một điểm thay đổi, tỷ như hiện tại, hắc hoàn toàn nghe không được bình thường hắc là nghe được tiếng xe cộ, giọng người đợi đã (vân vân) ồn ào hỗn loạn thanh âm, cũng nhìn không tới trong phòng các loại công trình . Hắc nghe được, nhìn thấy, cảm nhận được, đều là một ít bình thường căn bản không thể phát hiện gì đó, như vậy lúc này có tiếp thu nào đó sóng điện từ năng lực giống như cũng không như thế nào kỳ quái nga !

-- kỳ quái chết hảo sao? !

Này sinh vật vừa rồi vô thanh vô tức tiếp cận cùng mắt thường không thể thấy rõ tốc độ khiến Dung Viễn có chút kiêng kị, đồng thời hắc lại đối

với loại này sinh vật thật sự phi thường hảo kì. Vì thế hẳn làm bộ như không biết nói chuyện bộ dáng, gật gật đầu, tỏ vẻ đã minh bạch nó ý tứ .

Thứ này -- Dung Viễn quyết định xưng hô nó vi micromet nhân -- xem Dung Viễn ngoan ngoãn thụ giáo, phi thường cao hứng nói:"Học xong liền hảo. Nhìn người này tay chân vụng về bộ dáng, là lần đầu tiên đi ra thu thập đi? Giống người như vậy tân thủ, một người một mình cậy mạnh là không được ! cùng hảo ta, ta dạy cho người như thế nào thu thập !"

Bình sinh lần đầu tiên bị người gọi "Tay chân vụng về" Dung Viễn lại gật gật đầu, sau đó liền nhìn thấy này micromet nhân giờ phòng ở như vậy hồ ly đầu, nói câu "Đuổi kịp !", phong như vậy tiêu thất !

Dung Viễn khiếp sợ nhìn nó phảng phất đem không khí đều chém ra tốc độ, vội vàng đuổi kịp. Hẳn tự cho là hiện tại tốc độ đã phi thường nhanh, này thân chiến y cũng có tăng cường thân thể lực lượng năng lực, nhưng đem hết toàn lực như cũ theo không kịp phía trước này micromet nhân tốc độ, trong chớp mắt liền mất đi đối phương bóng dáng, chỉ có thể dựa vào nó tại chung quanh lưu lại một điểm mỏng manh dấu vết phán đoán phương hướng về sau đuổi theo đi.

Hắn nhảy qua một lại một màu xanh xám bình đài, xuyên qua kỳ lạ rừng cây, từ một mảnh ao hồ [có lẽ thực ra chính là nhất tiểu giọt nước] thượng đập lên mặt nước trời lên đến một ít sinh vật bay vọt qua, có khi còn cần kéo một ít không trung sinh vật buông xuống đến tế tu đựng đưa xích đu như vậy dang quá khứ, chạy nửa ngày về sau mới đột nhiên phát hiện đỉnh hồ ly đầu micromet nhân đứng ở phía trước, xem ra là tại chờ hắn. Hắn cũng không có vì bớt sức đem hồ ly đầu buông xuống đến, nhìn Dung Viễn rốt cuộc đuổi theo, xúc giác đựng đưa, lắc lư đầu có chút bất mãn nói:"Người tốc độ như thế nào như vậy chậm ! như vậy không được a, tại dã ngoại rất chịu thiệt ..."

Nói nói, hắn thấy được Dung Viễn chạy tới tư thế, theo dõi hắn chân sừng sốt một lát, có chút lắp bắp nói:"A... Nguyên lai... Người, người là tàn phế a !"

Thật vất vả đuổi theo Dung Viễn đã ngay cả sinh khí lực cũng không có, hắn hai tay chống đầu gối từng ngum từng ngum thở, cảm giác chính mình thật sự là đem ăn sữa kinh nhi đều dùng tại chạy bộ lên.

Micromet nhân nhìn hắn động tác, buông xuống hồ ly đầu, có chút tò mò muốn bắt chước. Bất quá nó chân là về phía sau loan quá khứ, cặp kia ngắn ngủi tiểu móng vuốt nhấn một cái đi lên thân thể liền không thể duy trì cân bằng hướng phía sau đổ. Ngồi bệt xuống đất micromet nhân ngạc nhiên nói:"Chân dài thành như vậy còn có loại này tác dụng !"

Nó đi tới dùng xúc giác chạm Dung Viễn trên đầu dây anten, an ủi hắn nói:"Không có quan hệ, chỉ cần cố gắng, như vậy nắm giữ sinh tồn kỹ xảo."

Dung Viễn vô lực thở tào, mặc kệ nó.

Như vậy nửa ngày vẫn không có được đến một câu nửa câu đáp lại, dù là này thô thần kinh micromet nhân cũng hiểu được có chút không đúng . Nó hỏi:"Người... Có phải hay không người câm a?"

Dung Viễn chưa từng có đụng tới qua nói chuyện như vậy trực tiếp nhân, hắn trừng mắt nhìn nó liếc nhìn, bất quá cách mũ giáp thâm sắc kính mắt tự nhiên cái gì cũng nhìn không tới. Từ micromet nhân góc độ đến nói, không có một đôi xúc giác đến truyền lại ý thức tin tức Dung Viễn xác thật cùng người câm không có cái gì hai loại. Vì thế hắn ghen khuất gật gật đầu, tán thành thuyết pháp này.

Micromet nhân có cái gì ánh mắt cũng nhìn không ra, nhưng nó đồng tình chi ý nhiều được cơ hồ sắp tràn ra đến, nó nói:"Thân tàn chí kiên, người thật sự là rất giỏi. Ta vừa rồi liền cảm giác kỳ quái, giống như phía trước không có ở trong bộ lạc gặp qua người. Người là bị nguyên lai bộ lạc

đuổi ra đến đi? Đừng lo lắng, về sau người liền tại chúng ta bộ lạc sinh hoạt đi ! chúng ta nơi này không có cái loại này khi dễ người tàn tật tên vô lại, mọi người đều là rất tốt đồng bạn. Người cũng khẳng định sẽ thích nơi này ! đúng, ta gọi sí, người gọi cái gì?"

Dung Viễn trừng nó, không nói lời nào -- muốn ta viết cho người xem sao?

Micromet nhân nhìn hắn một lát, bưng tỉnh đại ngộ, nói:"Nga, người là người câm tới." Dung Viễn đã đối với nó trực tiếp cảm thấy vô lực, liền nghe nó nói:"Ngô... Nói chuyện là không có biện pháp, bất quá hi vọng người về sau có thể khắc phục thân thể chỗ thiếu hụt, chạy giống như bay mau ! ta gọi người 'Phi' thế nào?"

Tùy tiện gọi cái gì đều hảo, Dung Viễn cũng không để ý này, gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Cho hắn lấy danh tự, micromet nhân tựa hồ cảm giác song phương càng thêm thân cận, cũng nhiều một ít ý thức trách nhiệm. Hắn rất cao hứng nói:"Phi, người xem, ta hiện tại sẽ dạy người như thế nào thu thập !"

Nó xoay người đi hai bước, bám chắc một căn phi thường thô nhìn không tới đỉnh cây cột, xoay người nhìn Dung Viễn liếc nhìn. Dung Viễn suy đoán có lẽ nó là tưởng lộ ra một nụ cười, bất quá hắn từ kia trường giáp xác tạo thành trên mặt thật sự nhìn không ra cái gì biểu tình. Sau đó sí hai cái chân trước cùng chân sau phối hợp trước sau luân phiên, vù vù đảo mắt liền trèo lên cây cột không thấy, Dung Viễn ngẩng đầu đợi một lát, không qua vài giây, liền thấy hắn hai chân kẹt ở trên cây cột trượt xuống đến, trong tay còn cầm một đầu tàu như vậy đại viên cầu.

Này viên cầu bộ dạng cùng hồ ly đầu không giống nhau, cũng so với hơi nhỏ một ít, ngoại hình bộ dạng tựa như một hạt gạo màu vàng Dương Đào, bất quá là phóng đại bản .

Sí gior Dương Đào nhảy đến trên mặt đất, nói: "Hôm nay vận khí tốt, thu thập đến trái cây đều rất mới mẻ. Đi thôi, chúng ta trở về."

Dung Viễn gật gật đầu, cầm lấy hồ ly đầu, đi theo sí mặt sau lại bắt đầu gấp rút lên đường. Bất quá một lần này sí bận tâm đến hãn "Tàn tật", cố ý đem tốc độ thả chậm rất nhiều. Dù là như thế, Dung Viễn cũng là dùng hết toàn lực mới đuổi kịp.

Sí bộ lạc tại trong một mảnh rừng cây. Này mấy thụ cũng trường rất kỳ lạ, trên cây không có cành lá, chỉ có trần trụi một căn thân cây, càng lên cao càng tế, mặt trên cùng đỉnh một khỏa phi thường lớn màu trắng sữa viên cầu. Cái kia viên cầu trừ cùng thân cây tương liên một bộ phận ngoại, cơ hồ chính là hoàn mỹ chính hình cầu. Micromet nhân đem thân cây cùng mặt trên viên cầu vết sạch một bộ phận, liền kiến thành chúng nó phòng ở.

Tại Dung Viễn xem ra micromet nhân trừ rõ ràng cao thấp mập ốm bên ngoài diện mạo cơ hồ không có phân biệt, chúng nó cũng không mặc quần áo, duy nhất rõ ràng khác biệt chính là trên đầu xúc giác. Kia vài xúc giác có giống sí như vậy mảnh dài bóng loáng, cũng có phân thành một đoạn một đoạn, còn có có rất nhiều phân tu giống như là loài chim vũ mao, có mềm mại gấp khúc, có lại thẳng lại vừa cứng, nhan sắc cũng đều không giống nhau.

Không biết là micromet nhân trời sinh nhiệt tình vẫn là ra ngoài thu thập là rất vinh diệu chức nghiệp, tóm lại bọn họ mang theo hồ ly đầu cùng Dương Đào tiến vào bộ lạc thời điểm, nhận đến mọi người nhiệt tình hoan nghênh. Cứ việc chúng nó căn bản không biết hãn, nhưng vẫn là có rất nhiều tiểu hài tử không hề có cảnh giác tại hãn bên cạnh nhảy nhót.

Sí một bên cùng mọi người chào hỏi, một bên lĩnh Dung Viễn mang theo đồ ăn đến trữ tồn thực phẩm kho hàng. Đây là một phi thường lớn địa hạ không gian, bên trong chõng chất đồ ăn tựa như tiểu sơn như vậy, hơn nữa đủ loại, ngoại hình cũng thiên kì bách quái: Dương Mai, bí đỏ, hồ lô,

thứ đồn, sữa, nấm, tiểu thụ... Có nhiều như vậy tham chiếu vật làm so sánh, Dung Viễn rốt cuộc biết bọn họ thu thập đồ ăn trên thực tế là cái gì -- này mấy đều là phấn hoa.

Buông xuống hồ ly đầu phấn hoa về sau, không có che, rốt cuộc có người thấy rõ ràng Dung Viễn bề ngoài, lập tức có người hỏi:"Sí, hắc là ai?"

"Nga, đây là ta từ bên ngoài nhặt được hài tử." Sí lập tức cùng người khác giới thiệu Dung Viễn nói:"Hắc không biết nói chuyện, chân cũng có tàn tật, bị nguyên lai bộ lạc đuổi ra ngoài, liên thu thập đồ ăn đều không biết, một người ở bên ngoài lưu lãng."

"A, thật sao? Rất đáng thương !"

"Thật bi thảm a..."

"Khó trách ta nhìn hắc vừa rồi đi đường bộ dáng không thích hợp, nguyên lai là như vậy a !"

"Rất quá đáng, ai như vậy thương tổn chính mình đáng thương đồng bạn !"

"Không cần lo lắng, từ nay về sau, chúng ta chính là gia nhân của người !"

"Ta muốn đem tốt nhất li quả đều tặng cho người ăn !"

Mọi người ồn ào xôn xao nói, xúc giác tất cả đều đứng đưa lên, mấy trăm thanh âm đều truyền vào Dung Viễn lỗ tai bên trong. Loại này ý thức truyền lại phương thức không có cụ thể nhằm vào mục tiêu, đều là khuếch tán tính, rất nhanh giống như trong cả bộ lạc người đều biết, có người từ rất xa xôi địa phương đều cho hắc đưa tới an ủi tin tức.

Đại khái loại này trò chuyện phương thức truyền lại đều là phát ra từ nội tâm ý tưởng, Dung Viễn phát hiện "Nhanh mồm nhanh miệng" Không phải sí một người tính cách, tất cả mọi người thẳng thắn đáng sợ, "Uyển chuyển" Hai chữ ở trong này là căn bản không có ý nghĩa . Hơn nữa một người nói lời nói tựa hồ tất cả mọi người có thể nghe được, bọn họ căn bản không tất ghé vào cùng nhau cũng rất mau đạt thành chung nhận thức, đương Dung Viễn bị vây quanh từ dưới lòng đất kho hàng đi ra thời điểm, một hồi vì hoan nghênh hân mà tổ chức yến hội đã chuẩn bị thỏa đáng .

Trời sinh tự mang đèn nê ông hiệu quả một ít vi sinh vật giống đèn lồng như vậy bị cố định tại chung quanh tiểu phòng ở cùng trên đường, có đôi chút thước nhân đỉnh đại bàn đại bàn đồ ăn như lưu thủy đưa đến mỗi người trước mặt. Dung Viễn bỗng nhiên nghĩ đến chính mình chiến y căn bản không thể cởi ra, liên lộ ra một tia khe hở đều sẽ trí mạng. Tuy rằng hân rất tưởng tìm tòi nghiên cứu này bộ lạc sinh tồn phương thức, nhưng lại quyết không thể tham gia này yến hội. Vì thế tại một cùng loại bộ lạc thủ lĩnh nhân đứng ở trên đài cao bắt đầu nói chuyện thời điểm, hân thừa dịp không có nhân đem tầm mắt đặt ở chính mình trên người, chuồn êm đi ra ngoài.

Biển tiểu đã thời gian rất lâu, nói vậy hôm nay chương trình học đã bị hân hoàn toàn bỏ lỡ. Có lẽ đệ tử Hà Lan có thể thay hân phát tin nhắn xin phép, bất quá vẫn là nhanh chóng trở về hảo.

Chạy đến ly micromet nhân bộ lạc đã rất xa địa phương, Dung Viễn khởi động chiến y, thân thể biến lớn một ít. Tuy rằng đối người đến nói vẫn là nhỏ bé tồn tại, nhưng ít ra hân đã có thể thấy bình thường thế giới . Hân đang thân ở tại rậm rạp lá cây trong. Dung Viễn đẩy ra Diệp tử, phát hiện chính mình không biết lúc nào đã chạy ra phòng, nhưng cũng không xa, liền tại ngoài cửa sổ trên cây nhãn.

Xem xem phụ cận không ai chú ý tới bên này, hân tại trên thân cây đạp, trực tiếp nhảy đến màn cửa sổ bằng lụa mỏng thượng, sau đó từ màn

cửa sổ bằng lụa mỏng trống rỗng trung chui vào đi. Ngồi ở trên bàn đậu Hà Lan vẫn là nguyên lai tư thế, tựa hồ không có phát hiện hăn vào tới. Dung Viễn từ trên cửa sổ nhảy xuống đi, đồng thời khởi động biến lớn công năng, nháy mắt biến trở về nguyên lai lớn nhỏ đứng trên mặt đất.

Hăn một bên cười mũ giáp một bên hỏi đậu Hà Lan:"Ta rời đi bao lâu? Lão sư có hỏi qua sao?"

Đậu Hà Lan nói:"Ba mươi hai giây."

"Cái gì?" Dung Viễn kinh ngạc hỏi, cho rằng chính mình nghe lầm, quang hăn cùng sí nói chuyện thời gian đều không chỉ con số này. Nhưng Dung Viễn vừa nhắc đầu, thấy được trên tường đồng hồ.

Hăn nhớ rõ hăn trở nên nhỏ thời điểm là bảy điểm kém năm phần, mà hiện tại...

Phút ca đất nhảy một chút, biến thành bảy điểm sai bốn phần.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Độ Cao So Với Mặt Nước Biển Một Vạn Mét

Dung Viễn phía trước từng xem qua một loại thuyết pháp: Nếu đem địa cầu sinh ra đến nay bốn mươi sáu ức năm áp súc vì một thiên hai mươi bốn giờ, như vậy tại đây một ngày trong cuối cùng ba phút, nhân loại loại này sinh vật mới hoá trang lên sân khấu; Mà cái gọi là hiện đại nhân loại tại đêm khuya tiền một phần mười giây mới xuất hiện. Về phần Đường quốc nhân vẫn vì thế kiêu ngạo năm ngàn năm văn minh sử, ở địa cầu sinh mệnh ngay cả một giây đều không đến.

Nếu có một loại khác sinh vật, một loại khác lấy địa cầu sinh mệnh khi trưởng gắn liền với thời gian gian cơ bản đơn vị sinh vật, tại bọn họ xem ra, nhân loại dựa vào để sinh tồn địa cầu có lẽ chỉ là một hạt tiểu tiểu trần ai, phát tay liền có thể tan biến trong thiên địa . Mà trên địa cầu nhân loại sinh tồn thời gian chỉ ngắn ngủi liên nháy mắt thời gian đều không tính là, này nhỏ bé khó có thể tưởng tượng. Chỉ là tại này một chớp mắt thời gian trung, nhân loại thế thế đại đại sinh sản, đã trải qua vô số triều đại thay đổi, vô tận bi hoan ly hợp.

Đường quốc có câu cổ ngữ nói hạ trùng không thể ngữ bằng đến so sánh nhân kiến thức thiên cận, nhưng mà như thế chậm rãi mà nói nhân nói không chừng mới là trong những lời này "Hạ trùng" . Quy ba ngàn tuổi, Phù Du bất quá ba ngày, nhưng mà ba ngàn tuổi sinh mệnh không hẳn liền so triều sinh mộ tử Phù Du phong phú bao nhiêu. Nhân loại không phải Phù Du, như thế nào biết tại nó ngắn ngủi sinh mệnh trong kinh lịch qua như thế nào nhấp nhô lên xuống đâu?

Thật giống như micromet nhân, nếu nhân loại có thể thấy chúng nó tồn tại, có lẽ phát hiện loại này sinh vật từ sinh ra đến tử vong có lẽ liên một chén trà công phu cũng không có, sẽ đối chúng nó tràn ngập cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt cùng đồng tình. Không biết tại micromet nhân xem ra, nhân loại là một loại dị thường trì độn mà gốc quái vật lớn, tại nhân loại chớp mắt một cái thời gian bên trong, nếu nguyện ý, chúng nó có thể ở nhân trên người chạy mấy trăm qua lại. Tại nhân loại xem ra ngắn ngủi thời gian trung, chúng nó sinh mệnh phát ra là một chút sẽ không kém cỏi quang mang.

Dung Viễn lại trở nên nhỏ thời điểm, liền đem tinh lực đặt ở nghiên cứu bồng bồng kẹo đường bành trướng trên nguyên lý . Hẳn khiến đậu Hà Lan ẩn xoa kẹo đường sử chi phát sinh thay đổi, chính mình chui vào đường quả bên trong tiến hành quan sát cùng nghiên cứu. Chính như hẳn đoán trước như vậy, khi hẳn trở nên nhỏ thời điểm, đậu Hà Lan động tác trong mắt của hẳn thập phần trì hoãn, một đơn giản ẩn xoa động tác cũng dùng bình thường mấy chục lần thời gian.

Cách hai ngày, b thị đổ một trận mưa nhỏ. Sau cơn mưa, Dung Viễn lại đến micromet nhân bộ lạc vị trí đi thời điểm, phát hiện nguyên lai kia một mảnh trên lá cây kỳ lạ từng lâm đã bị một đám nấm quần thể vi sinh vật cấp thay thế, micromet nhân cũng không biết đi hướng.

...

Phi cơ mang theo cự đại tiếng nổ vang cách mặt đất mà lên, mặt đất dần dần rời xa, Cam Chính ghé vào trên cửa sổ đi xuống xem, vẻ mặt vừa sợ hãi lại có chút hảo kì, xem ra là lần đầu tiên cười phi cơ. Dung Viễn thực ra cũng là lần đầu tiên, nhưng hẳn điều khiển qua có thể bay vào vũ trụ vũ toa, đổi tốc độ lại chậm hoàn cảnh cũng phong bế phi cơ liền có chút chướng mắt, biểu hiện thật sự bình tĩnh.

Lâu dài tập huấn thời gian rốt cuộc đến vĩ thanh, bọn họ hiện tại là muốn đi tổ chức lần này quốc tế toán học thi đua trà quốc tham gia thi đấu, là xà là long, toàn xem này cuối cùng một trận chiến. Vu Nhất Chuyết bởi vì khẩn trương, hai tay nắm chặt hai bên tay vịn. Nghê Tử Hạo mang tai nghe bọc thảm lông, đã tựa vào trên ghế chuẩn bị ngủ, hần mụ mụ như cũ toàn bộ hành trình tự trả tiền đi theo đang tại khuyên nhủ ăn kẹo cao su.

Cam Chính hảo kỳ nhìn ra ngoài một hồi về sau, mất đi hứng thú, xoay người lại, nhìn thấy Dung Viễn khó được chăm chỉ trên giấy viết chữ vẽ tranh, hết sức chăm chú bộ dáng, là hiếm thấy chăm chú. Nàng đầu thò qua đi vừa thấy, không khỏi "A" kêu một tiếng.

"Làm sao?" Ngồi ở phía trước lĩnh đội lão sư nghe được thanh âm, quay đầu hỏi nàng, Dung Viễn cũng cùng nhau nhìn qua.

"Không... Không có cái gì." Cam Chính nhanh chóng khoát tay, đằng lão sư quay lại đi về sau, nàng thấp giọng hỏi Dung Viễn:"Người... Không phải không tham gia hóa học thi đấu sao?"

Nàng xem đến Dung Viễn viết trên giấy rõ ràng là một đồng phản ứng hoá học phương trình. Tuy rằng nàng không nhận ra được kia đều là cái gì vật chất đẳng thức, nhưng tốt xấu cũng học qua cấp 3 hóa học, không đến mức đem hóa học công thức cùng số học công thức làm lẫn. Thế nhưng, tại toán học thi đua hai ngày trước, làm hóa học đề?

"Cảm thấy hứng thú mà thôi." Dung Viễn liếc nàng liếc nhìn nói. Hần biết Cam Chính hóa học trình độ, cũng không lo lắng nàng có thể nhìn ra cái gì đến, tiếp tục bắt đầu tính toán cùng xứng bình.

Liên tục dùng mất hơn mười khóa bông bông kẹo đường, hần rốt cuộc làm rõ tại nhận đến áp lực thời điểm đường quả bên trong có hai loại vật chất hỗn hợp, phát sinh kịch liệt phản ứng, dẫn đến kẹo đường tại không mất đi này bản thân đặc tính dưới tình huống phát sinh cấp tốc bành trướng,

cũng thông qua gần gũi trực tiếp quan sát chiếm được này hai loại vật chất công thức hoá học. Trên lý luận đến nói, chỉ cần có công thức hoá học, bất cứ vật chất đều có thể lợi dụng cái khác vật chất từ không đến có hợp thành đi ra, nhưng trên thực tế đương nhiên không có này đơn giản. Bất đồng phản ứng hoá học cần bất đồng điều kiện, độ ẩm, độ ẩm, tính axit bazơ, vật chất hình thái đợi đã (vân vân), đều phải suy xét ở bên trong, vì tương lai đại quy mô mở rộng còn có phí tổn vấn đề cũng không thể không dẫn đo. Hẳn mất vài ngày thời gian, chỉ thôi diễn ra hơn một nửa.

Cam Chính nhìn hăn đầu nhập bộ dáng, nuốt xuống sắp sửa thốt ra mà nói, chỉ là bất an chú ý ngồi ở phía trước lĩnh đội lão sư, sợ hăn vừa quay đầu hoặc là đứng dậy đi tới, phát hiện Dung Viễn "Không làm việc đảng hoàng" .

...

Phi cơ cất cánh hơn một giờ sau, trong cabin hành khách đại đa số đều buồn ngủ, còn có số ít nhân đang chơi cứng nhắc hoặc là xem sách. Dung Viễn cảm giác ánh mắt có chút mệt nhọc, buông xuống bút, hoạt động dưới cổ, đem tính toán trang giấy tất cả đều thu hảo, cởi bỏ dây an toàn, đứng dậy đi buồng vệ sinh một chuyến. Nghe Tử Hạo mù mù thấy, đẩy đẩy nhi tử, nhẹ giọng hỏi: "Hạo Hạo, người hay không tưởng đi WC?"

Nghe Tử Hạo ánh mắt mê mang phát một lát ngốc, sau đó gật gật đầu, cự tuyệt hăn mù mù làm bạn yêu cầu. Chỗ ngồi trung gian chỉ có một con đường thẳng, hăn liền tính lại mơ hồ cũng sẽ không dưới tình huống như vậy lạc đường. Nghe Tử Hạo mới vừa đi đến buồng vệ sinh phía trước, liền nhìn thấy Dung Viễn kéo ra môn đi ra, khéo môi nhếch lên một mặt ý vị không rõ tươi cười.

"Làm sao? Cười đến như vậy cổ quái." Nghe Tử Hạo có chút kỳ quái hỏi.

"Không có việc gì." Dung Viễn nháy mắt lại khôi phục thành bình thường lãnh đạm bộ dáng, chỉ là trong mắt còn mang theo vài phần hứng thú dạt dào.

"Nga." Nghe Tử Hạo gật gật đầu, hăn đối nhân đối sự luôn luôn không có lòng hiếu kỳ. Hỏi là theo bản năng, về phần được đến cái gì đáp án, hăn thực ra cũng không để ý.

Dung Viễn lại không có hồi chỗ ngồi, mà là đem tai nghe ấn đi ra nhét vào lỗ tai, sau đó vẫn đi đến khoang thuyền phía trước WC, khóa lên môn, hạ thấp người đem hai quyển khăn giấy lấy ra, ở bên trong loay hoay một trận, gỡ xuống một khối kim chúc bản, lộ ra đặt ở bên trong gì đó.

Một loạt vàng óng viên đạn, bị gắt gao nhét ở bên trong.

Dung Viễn khẽ cười một tiếng, đội bao tay, cầm đạn tất cả đều lấy ra.

...

Trên phi cơ không có thực khi theo dõi, cũng không có internet tín hiệu, ở trong này đậu Hà Lan cơ hồ không có đất dụng võ. Từ buồng vệ sinh trở về sau Dung Viễn vẫn không có ngủ, cùng tiếp viên hàng không muốn một bình nước khoáng, tựa lưng vào ghế ngồi, đánh giá tại buồng vệ sinh xuất nhập hành khách.

b thị bay đi trà quốc cx thị phi hành thời gian rất dài, thường thường liền có hành khách đứng dậy đi WC.

Rất nhanh Dung Viễn tập trung một người.

Nhìn qua là rất phổ thông tiến vào trung niên nguy cơ nam nhân, trên đầu sớm liền trọc một mảng lớn, chung quanh một vòng thưa thớt tóc. Mang màu đen tể biên toàn khuông kính mắt, diện mạo phổ thông, nhưng thần sắc có chút mất tự nhiên. Tuy rằng là Thịnh Hạ, nhưng trên phi cơ vẫn

là có chút lạnh. Hắn mặc một kiện màu xám lam trường tុ áo khoác, thiến hắc quần, còn cố ý đem áo khoác long trụ.

Dung Viễn ánh mắt híp lại, theo dõi hắn từ phía trước đi tới, tại đi ngang qua thời điểm, người được hắn trên người có loại nhàn nhạt thuốc lá hương vị.

-- chẳng lẽ này trên thực tế là người nghiện thuốc, chuẩn êm đến WC đi hút thuốc sao?

Tuy rằng trên phi cơ không cho phép mang theo diêm hoặc là bật lửa một loại vật phẩm thượng cơ, nhưng tổng có nghiện thuốc lá đại nhân các hiển thần thông, liền vì tại phi hành quá trình bên trong cũng có thể vụng trộm qua nghiện. Dung Viễn đối với hắn hoài nghi yếu bớt vài phần, nhưng lại vẫn chặt chẽ chú ý hắn tiến vào WC.

Hơn mười phút về sau, trung niên nam nhân từ WC đi ra, cước bộ thoải mái, vẻ mặt khoáng trá, từ bên cạnh đi qua thời điểm, trên người mùi khói rõ ràng biến dày đặc.

Trung niên nam nhân trở lại trên chỗ ngồi, ngồi ở hắn mặt sau hành khách cũng đứng lên về phía sau đi. Đây là một hơn ba mươi tuổi nam nhân, diện mạo có điểm tiểu soái, trên người mặc một kiện rộng rãi áo khoác jean. Hắn tựa hồ có chút không yên lòng trên phi cơ an toàn, đi WC trong quá trình cũng tùy thân xách một vuông vức công vụ bao, đồng thời ánh mắt không trụ tại hai bên trên chỗ ngồi đánh giá.

Dung Viễn đầu một chuyển tránh đi hắn tầm mắt, đẳng nam nhân từ bên cạnh đi qua về sau mới quay đầu nhìn hắn, khẽ nhíu mày.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Bình Tĩnh Thông Dong

Này nam nhân xách túi công văn tay tại không trụ đôi chút run rẩy, môi trắng bệch, tuy rằng vẫn xem hai bên hành khách, nhưng ánh mắt tan rã, không có tiêu cự.

Một ba bốn tuổi tiểu cô nương ngồi ở quá đạo biên trên chỗ ngồi ngoan co duỗi biến hình cầu, nam nhân từ nàng bên cạnh đi qua thời điểm không chú ý chạm một phát, cầu rơi trên mặt đất, tiểu cô nương "A nha" Kêu một tiếng.

Nam nhân giống như lúc này mới phát hiện, hắn sửng sốt một chút, ngồi xổm xuống đem cầu nhặt lên đến đưa cho nữ hài. Nữ hài tựa hồ là tùy cha mẹ đến Đường quốc đến du lịch trà quốc nhân, màu da giống như là bỏ thêm sữa bò cà phê, đại đại ánh mắt hắc bạch phân minh, trên người khoác một kiện sắc thái rực rỡ khăn quàng cổ, thập phần khả ái. Nàng hai tay tạo thành chữ thập, nãi thanh nãi khí nói một câu: "Kia Mars đái ~" [ý vi cảm ơn], sau đó mới thò tay đem cầu tiếp nhận đến. Nữ hài cha mẹ ở bên cạnh mỉm cười nhìn nàng.

Nam nhân nghe không hiểu lời của nàng, nhưng từ trên nét mặt cũng có thể đoán ra nàng nói gì đó. Tay hắn lập tức run rẩy lên, môi mấp máy, tựa hồ muốn nói cái gì lại cường hành nhịn xuống, cuối cùng thập phần gian nan nói một câu: "Xin lỗi."

Hắn đứng lên, trước khi đi, lại nhẹ giọng phát ra từ phế phủ nói: "Xin lỗi."

Dung Viễn nhìn nam nhân gù lưng tựa hồ thập phần tiêu tụy hướng đi buồng vệ sinh, ánh mắt dần dần biến lãnh, hắn đẩy dưới kính mắt, nói: "Đậu Hà Lan, xem xét."

Vài phút về sau, hắn chiếm được đậu Hà Lan đối kia nam nhân xem xét kết quả: Lô nội u, ác tính.

Đồng thời cùng kho số liệu tiến hành diện mạo phân biệt, cũng được đến nam nhân thân phận: Lương Triển Cường, ba mươi bảy tuổi, b thị mỗ trung học hóa học lão sư, cha mẹ đều tại, đã kết hôn, có nhất thê một tử, thê tử là siêu thị tiêu thụ viên, nhi tử vừa thượng tiểu học.

Dung Viễn nghĩ nghĩ, đứng lên hướng đi khoang thuyền phần đuôi. WC đã bị từ nội bộ khóa lên, hắn gõ cửa, người ở bên trong không có đáp lại. Đậu Hà Lan xem xét, phát hiện Lương Triển Cường ngồi ở trên nắp bồn cầu không biết đang làm cái gì, dù sao không phải tại thật đi WC.

Lúc này một tiếp viên hàng không đi tới, mang theo tươi cười nói: "Tiên sinh ngài hảo, có chỗ nào cần ta hỗ trợ sao?"

Dung Viễn không chút để ý nhìn nàng một cái, quyết định thật nhanh trực tiếp chuyển động WC bên ngoài khẩn cấp khóa khẩu kéo ra môn, tiếp viên hàng không vội vàng ngăn cản: "Tiên sinh, xin dừng tay, lúc này không cho phép ..."

Sau đó nàng xem đến trong WC tình cảnh, không khỏi sửng sốt một chút.

Lương Triển Cường há to miệng nhìn ngoài cửa hai người, cả người cương ngạnh. Hắn bên tay trái trên bồn rửa tay phóng mấy tấm giấy thiếc giấy, mấy tiểu đôi bột phấn xếp ra hàng ngang, còn có một nước hoa lớn bằng ngón cái tiểu bình. Lương Triển Cường đang cầm một cùng loại con dấu gì đó, đầy đầu mồ hôi mài mấy khối màu trắng viên thuốc, môn đột nhiên bị đẩy ra, hắn sợ tới mức đem con dấu rơi trên mặt đất.

Dung Viễn quay đầu, hỏi bên cạnh tế mi mắt to tiếp viên hàng không: "Người đoán hắc đang làm cái gì?"

Tiếp viên hàng không sững sốt ngăn ngủi trong nháy mắt về sau ý thức được hiện tại tình huống bất đồng tầm thường, lập tức bắt đầu gọi an toàn viên. Lương Triển Cường cũng phục hồi tinh thần, nắm lên một phen bột phấn liền nhét vào miệng. Tiếp viên hàng không ngăn cản không kịp, Dung Viễn cười lạnh một tiếng, đi qua một cước đá vào nam nhân trên mặt, gọi hắc nhất thời máu mũi giàn giụa, bùm mặt kêu thảm ném xuống đất.

Trên bồn rửa tay kia vài bột phấn đại đa số Dung Viễn đều không xa lạ, tại hóa học thi đua huấn luyện thời điểm hắc làm qua rất nhiều thực nghiệm, trong đó đại bộ phận đều tự tay tiếp xúc qua, không có tiếp xúc qua xem nhan sắc người mùi cũng có thể đoán ra bảy tám phần. Đây mấy đều không xem như dễ cháy nổ nguy hiểm hóa học được phẩm, có ở trong sinh hoạt cũng thường xuyên sử dụng, nhưng chỉ phải trải qua chính xác xảo diệu xứng so cùng phản ứng, liền có thể chế tạo ra một loại cực kỳ dễ dàng phát sinh bạo tạc giản đơn bom đến. Lấy đây mấy phân lượng chế tạo ra đến bom sẽ không quá lớn, nhưng nếu quen thuộc phi cơ kết cấu, tuyến hảo vị trí, thậm chí có thể làm cho cả phi cơ đều phát sinh giải thể.

...

Nửa giờ sau, Dung Viễn mới đưa chuyện này thuyết minh rõ ràng trở lại chỗ ngồi. Lương Triển Cường đã bị khống chế lên đến, kia vài hóa học thuốc bột cũng bị an toàn viên cẩn thận thu hảo, đẳng phi cơ hạ xuống đến mặt đất về sau lại tiến hành kiểm nghiệm, đồng thời hắc cũng cùng mặt đất hội báo một tình huống này, đẳng phi cơ hạ xuống thời điểm, sẽ có cảnh sát tại sân bay chờ, đến thời điểm Dung Viễn cũng còn cần đi ghi khẩu cung.

Lương Triển Cường sau này công bố, hắc thân hoạn bệnh nan y, thời gian không nhiều, không bằng lấy cái mạng này cấp gia nhân đổi lấy tương lai càng tốt sinh hoạt. Hắc trước khi lên phi cơ mua lớn nhất số định mức

bảo hiểm, nhưng tự sát nói công ty bảo hiểm là không cho lý bồi, bởi vậy liền tưởng đến khiến phi cơ phát sinh ngoài ý muốn sự cố rơi tan biến pháp. Hãn khóc rống chảy nước mắt nói chính mình tiền lương không cao, muốn phụng dưỡng bốn vị lão nhân, thê tử công tác lại mệt thân thể cũng không hảo, hài tử bởi vì ăn mặc keo kiệt tại trường học bị khi dễ cô lập... Đủ loại sinh hoạt bên trong thống khổ. Hãn không phải đang sám hối, chỉ là triển lãm chính mình bi thảm đến vì loại này hành vi tìm lấy cố, hi vọng có thể được đến mọi người lý giải cùng đồng tình.

-- nhưng mà người cá nhân vì gia nhân suy nghĩ tâm nguyện, lại muốn này toàn bộ phi cơ hơn hai trăm mạng người làm đại giới.

Trận này rối loạn phát sinh tại phi cơ phần đuôi, tiếp viên hàng không lại trước tiên kéo lên màn che khuất hành khách ánh mắt, bởi vậy chú ý tới người cũng không nhiều. Trên thực tế, bởi vì phi cơ là tại chạng vạng cất cánh, lúc này ngoài cửa sổ đã một mảnh hắc ám, cũng đến người bình thường nhóm đi vào giấc ngủ thời gian, Dung Viễn trở lại chỗ ngồi thời điểm đại đa số hành khách đều đã che lên thảm ngủ, khoang bên trong im ắng, chỉ có số ít mấy cái điện tử màn hình còn lấp lóe ánh sáng, ngẫu nhiên còn truyền đến nhỏ vụn tiếng nói chuyện.

Dung Viễn theo số đông che lên thảm đeo hàng tảo tai nghe, trên thực tế lại hoàn toàn ngủ không được. Phía trước hãn tại buồng vệ sinh trừu giấy mặt sau tấm ngăn xử thả rất nhỏ thiết bị cảnh báo, nếu có nhân mở ra tấm ngăn lấy bên trong đặt viên đạn, như vậy trong quang não liền sẽ thu đến tín hiệu, nhưng hãn đẳng tín hiệu vẫn không có, đối phương tại chờ đợi cái gì đâu? Vẫn là bọn họ đã lấy đi đầy đủ viên đạn, còn lại này bộ phận là dự bị? Hoặc là bởi vì này trường rối loạn mà buông tay hành động ?

Bất quá đậu Hà Lan vẫn nối tiếp đỉnh đầu vệ tinh đối phi cơ tiến hành định vị, một khi chiếc phi cơ này lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến, hãn sẽ lập tức phát hiện.

" , " .

Lại qua hai giờ, thiết bị cảnh báo rốt cuộc bị xúc động. Dung Viễn mở to mắt, đem mắt tráo hất lên đến, nhìn kia hai mới từ WC đi ra nam nhân.

Này thời cơ khoang thuyền bên trong cơ hồ không có nhân còn tỉnh, đại đa số người đều ngủ được hỗn loạn, có người đánh hô lỗ, có người chảy nước miếng. Kia hai người đem thứ gì nhét vào trong quần áo, liếc nhau sau tách ra, một trước một sau ngồi ở khoang thuyền hai đầu trên vị trí, sau đó cũng không có cái gì quá khích hành động, trừ không có ngủ bên ngoài tựa như phổ thông hành khách như vậy.

Dung Viễn ngạc nhiên một chút, sau đó liền nghe đến đầu Hà Lan báo cáo nói:"Cảnh cáo, phi cơ lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến 5 độ. Phi cơ lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến 7 độ. Phi cơ lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến 11 độ..."

-- hai người kia, chỉ là lưu lại khoang thuyền làm chuẩn bị vạn nhất hành khách phát hiện cướp máy bay tình huống về sau hảo đúng lúc khống chế tình thế, bọn họ đồng lõa, lúc này chỉ sợ đã tại khoang điều khiển khống chế điều khiển viên cùng phó điều khiển.

Quang nào cảnh báo còn đang tiếp tục:"Phi cơ lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến 13 độ, phi cơ lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến 15 độ..."

"Biết."

Dung Viễn không kiên nhẫn lắm bấm một câu, xả xuống thảm lông, hai tay cầm ở trong túi đi về phía trước mặt buông vệ sinh. Cái kia màu da tái nhợt để thừa thốt hồ tra nam nhân do dự một chút, tựa hồ lo lắng sẽ ý đồ ngăn cản hội giấu đầu hở đuôi, bởi vậy chỉ mắt thấy hấn quá khứ mà không có ngăn lại. Dung Viễn tại trải qua hấn bên cạnh thời điểm thân thể hơi hơi nghiêng, tay phải thoáng trừu vừa thu lại, lấy như thiểm điện tốc độ chém vào hấn cổ bên cạnh, nam nhân hừ đều chưa hừ một tiếng liền té xỉu . Ngồi

ở mặt sau người nọ xem Dung Viễn không bị ngăn cản liền thuận lợi quá khứ, nghi hoặc một chút, cũng không có làm ra phản ứng.

Khoang hạng nhất bên trong hành khách rất ít, chỉ có bảy người, hai đối phu thê, ba người độc hành. Một che mặt nam nhân lấy thương giám thị mọi người, hắc đồng lỏa đem máy tính đặt ở một lão niên hành khách trước mặt, khiến hắc thông qua trên mạng ngân hàng chuyển khoản. Dung Viễn kéo ra màn hình đi vào đến thời điểm, trừ cái kia lấy thương quay lưng lại hắc nam nhân bên ngoài, người khác tề xoát xoát nhìn qua.

Song phương trầm mặc đối diện một giây, hai cướp bóc đang định làm ra phản ứng, Dung Viễn một thủ đao khảm hôn mê cầm thương kẻ bắt cóc, đoạt qua trong tay hắc thương chỉ hướng một cái khác nam nhân, trong khoảnh khắc liền khống chế cục diện. Cái kia ôm máy tính còn chưa hoàn toàn đứng lên cướp bóc trợn tròn mắt, sững sốt một lát sau, máy tính ném giơ lên hai tay, biểu tình có vẻ có điểm ngốc.

"unbelievable !"

"Quá lợi hại !"

"Người học qua Trung Quốc công phu sao?"

Khoang hạng nhất hành khách phân phân vỗ tay đến, đầy mặt sống sót sau tai nạn biểu tình, còn có một người vội vàng nắm lên máy tính hủy bỏ còn không có hoàn thành chuyển khoản. Dung Viễn đối với mọi người gật đầu, đi qua nện ngất đạo tặc, bên cạnh hành khách lập tức có người lại đây dùng caravat linh tinh gì đó đem hai người trói lại. Dung Viễn khoát tay làm cấm thanh thủ thế, mọi người vội vàng đình chỉ động tác bảo trì im lặng, tiếp tục hướng đi khoang điều khiển.

Nhưng mà trong khoang điều khiển nhân thực ra đã bị kinh động, Dung Viễn mở cửa thời điểm, một tối om hòng súng chỉ tại hắc trán.

Dung Viễn nhìn lướt qua bên trong, điều khiển trường ngã vào trong vũng máu không biết sinh tử, phó điều khiển trường đang tại thao túng phi cơ. Ngoài ra còn có hai danh đạo tặc, đều đem hòng súng chỉ hướng hắn.

Cùng Dung Viễn so sánh với, này trong khoang điều khiển bất cứ một người đều so với hắn càng khẩn trương.

Đối phương khẩu động cò súng.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Năm Phút Đồng Hồ

Sự thật chứng minh, không có nhét vào hỏa dược viên đạn là không thể bị phát xạ .

Trong dự đoán tiếng súng không có vang lên đến, đạo tặc không khỏi ngừng một chút, tại hăn ngăn ngùi ngậy người trung Dung Viễn bay lên một cước đá ra !

"Phanh" một tiếng, đối phương đúng lúc dừng thẳng lên cánh tay nhất chẵn, va chạm nháy mắt liền nghe được "Răng rắc" Một tiếng xương cốt đoạn, sau đó đầu bị đá nghiêng tiếp cận chín mươi độ, trong miệng phun ra một cổ huyết, quay vòng đổ ở trên mặt đất.

Cuối cùng một người thấy thế, ném xuống trong tay đã mất đi tác dụng thương, tại bên hông kéo xuống, lại rút ra một phen ngón cái dài ngắn tiểu đao, cũng không biết hăn là như thế nào mang theo phi cơ, nhưng lưỡi đao lòe lòe tỏa sáng hàn quang đủ để chứng minh nó lực sát thương. Này nhân diện hướng hung ác, màu nâu sẫm làn da, thô thô lông mi liên thành một đường, ngũ quan so với bình thường Đường quốc nhân càng thêm lập thể. Hăn hoạt động dưới bả vai cùng cổ tay (thủ đoạn), tiểu đao ở giữa ngón tay linh hoạt dạo qua một vòng, sau đó nghiêng đầu, nơi cổ có thể rõ ràng nghe được ca ca bạo âm. Hăn tay phải nắm đao kéo ra tư thế, lộ ra một khiêu khích biểu tình nhìn Dung Viễn.

Dung Viễn hít sâu một hơi điều chỉnh hô hấp, đối phương tự tin cùng tràn ngập lực lượng cảm thể trạng thuyết minh đây là một kinh địch, hăn một đường thế như chẻ tre, chủ yếu thẳng tại "Xuất kỳ bất ý" Bốn chữ

thượng. Hắn tuy rằng đã học tập một đoạn thời gian rất dài vật lộn thuật, lực thể mẫn cũng đã viễn siêu thường nhân, nhưng lại khuyết thiếu chân thật kinh nghiệm chiến đấu, cũng không có tự đại đến cho rằng chính mình vừa ra tay liền có thể dễ dàng chế phục đối phương tình cảnh. Khoang điều khiển không gian nhỏ hẹp, bên cạnh phó điều khiển cùng phần đông thao tác cái nút cũng cần cố kỵ, này cũng không phải một có thể tùy ý phát huy hãn tốc độ cùng lực lượng hoàn cảnh.

Song phương giăng co hai giây, đồng thời bắt đầu động tác. Nhất Tự Mi nam vung ra chủ thủ, không khí tựa hồ đều phát ra "Hô" một tiếng bạo âm, mũi đao thẳng chỉ Dung Viễn trái tim. Dung Viễn không lùi mà tiến tới, nghiêng người chột lóe đâm vào hãn trong lòng, tay phải khuỷu tay hung hăng nhất đảo. Nam nhân cơ nhục cứng rắn đến mức như thiết như vậy, thân hình cơ hồ không có rung động, một tay còn lại ôm ấp lại đây ách hướng hãn cổ. Dung Viễn bắt lấy cánh tay hãn giống xà như vậy trượt đi ra ngoài, thẳng tắp thân quyền phải đánh hướng hãn má.

"Phanh phanh phanh phanh !" Nhỏ hẹp không gian bên trong vang lên song phương kịch liệt cận chiến thanh, mỗi một kích đều như là muốn đập vỡ đối phương đầu. Hai người đều biết rõ trong lòng, nếu phi cơ rủi ro tất cả mọi người sống không được, cho nên bọn họ đánh nhau thật sự khắc chế, nhưng mỗi một lần công kích đều thẳng thủ yếu hại, một sơ sẩy liền sẽ bị mất mạng.

Dung Viễn thể trạng đại khái chỉ có đối phương một nửa, nhưng lực lượng lại may mắn không thua nửa phần, nhất tiếp nhận phát hiện sự thật này đối phương liền lắp bắp kinh hãi. Đồng thời hãn cũng càng linh hoạt phản ứng càng nhanh chóng, tổng có thể huyền chi lại huyền tránh đi công kích, cũng am hiểu giảm bớt lực mượn lực đấu pháp. Nhưng chiến đấu trực giác theo không kịp, bắt đầu rất là ăn một ít mệt.

Hai ba phút quyền qua cước lại sau, song phương đồng thời tách ra tạm thời nghỉ ngơi một lát. Dung Viễn xoa xoa muộn đau ngực, vừa rời hãn

bị đối phương đương ngực chùy một quyền, đừng nói hắn vẫn là người thường thời điểm, liên tính là hai tháng trước hắn thể chất so hiện tại hơi yếu một ít thời điểm, trúng này một quyền tám thành cũng muốn đoạn hai căn xương sườn.

Hắn xem xem đối phương, Nhất Tự Mi trên mặt cái loại này định liệu trước tươi cười đã tiêu thất, mặt không chút thay đổi mặt thoát nhìn càng thêm hung ác, đồng thời ánh mắt cũng càng thêm thận trọng.

Tại vừa rồi ngăn ngủ vài phút trong, hắn hữu hiệu đả kích Dung Viễn số lần xa xa ít hơn Dung Viễn đối với hắn công kích số lần, trước mặt này thiếu niên khó giải quyết trình độ viễn siêu ra hắn mong muốn.

Dung Viễn thực ra trong lòng càng không nắm chắc. Nhất Tự Mi bị hắn đánh trúng rất nhiều lần, nhưng nhìn qua như cũ dường như không có việc gì, thậm chí ngay cả vết bầm tím cùng cục sưng cũng không có, thật giống như là bộ một tầng sắt thép khô giáp, không cảm giác bất cứ đau đớn như vậy, mà đối phương đánh hắn một quyền cảm giác liền đau đến muốn chết. Hơn nữa ở trong chiến đấu nhìn như Dung Viễn chiếm thượng phong, thực ra ghé vào lỗ tai hắn đệ đệ Hà Lan vẫn đề cung phụ trợ, nó thông qua quang não xem xét đối phương rất nhỏ biểu tình cùng động tác đến dự đoán Nhất Tự Mi bước tiếp theo công kích phương vị cùng quỹ tích, đến giúp Dung Viễn né tránh hoặc là tiến công, nhưng từ xem xét, tính toán, nhắc nhở đến Dung Viễn phản ứng có nhất định thời gian lùi lại, lúc này cố nhiên phi thường ngăn ngủ, nhưng mà tại sinh tử chớp mắt công kích tiết tấu trung vẫn là có vẻ quá mức dài lâu, vài lần Dung Viễn tại làm ra phản ứng tiền cũng đã bị đánh trúng .

Cường lực vũ khí cùng được phẩm đệ đệ Hà Lan đều đã làm tốt hồi đoái chuẩn bị, dù cho Dung Viễn bị đâm xuyên tâm tạng nó cũng có thể tại một hào giây thời gian bên trong hoàn thành hồi đoái cũng nhanh chóng chữa khỏi, bất quá Dung Viễn cũng không hi vọng lợi dụng "Đánh không chết

tiểu cường thế" Đến đạt được thắng lợi, nói vậy sẽ mang đến càng nhiều phiền toái.

Hắn bắt đầu cảm thấy có chút hối hận, có lẽ ban sơ hắn nên lựa chọn báo nguy đến giải quyết lần này cướp máy bay sự kiện, tuy rằng như vậy cũng có tệ đoan, nhưng ít ra không có nguy hiểm.

Bất quá loại này vô dụng cảm xúc chỉ có trong nháy mắt chiếm cứ hắn tư duy, Dung Viễn rất nhanh đem tinh thần tập trung đến trước mặt địch nhân đi lên.

...

Mà Nhất Tự Mi cũng không thoải mái.

Bọn họ vì lần này cướp máy bay kế hoạch có hơn một năm, một tuần trước mới định hạ cuối cùng phương án. Súng ống sở hữu linh kiện đều dùng phi kim loại tài liệu chế tác, hơn nữa chia tách trang bị tại cùng loại đồ trang điểm, món đồ chơi, mô hình một loại gì đó mang theo phi cơ, chỉ có viên đạn là không có thay thế phẩm, bọn họ thu mua sân bay một nội ứng, khiến hắn trước tiên cầm đạn giấu ở phi cơ trong phòng vệ sinh.

Đám người này tuy rằng cướp máy bay, nhưng cũng không tính toán cùng chính phủ là địch. Tại nào đó một lần ác hành cướp máy bay thương tổn sự kiện về sau, các quốc gia chính phủ đều không lại đối với loại này hành vi thỏa hiệp, chẳng những các loại phản cướp máy bay thủ đoạn phân phân đưa ra, hơn nữa vạn nhất phát sinh loại sự kiện về sau chính phủ thái độ cũng phi thường cường ngạnh, cơ thượng phần đông hành khách cũng có rất lớn tỷ lệ sẽ lấy tử tướng bác.

Bọn họ ngắm chuẩn, là khoang hạng nhất vài danh hành khách.

Cứ việc nhân số rất ít, nhưng cơ bản đều là lấy 20% nhân khẩu chiếm cứ 80% tài nguyên sung túc giai tầng. Bọn họ lựa chọn trên chiếc phi cơ

này, bảy danh khoang hạng nhất hành khách trung có sáu người cá nhân tài sản đều tại trăm vạn trên đây, trong đó còn có hai ức vạn phú ông. Đối với người như thế đến nói, tiền là tối không trọng yếu, sinh hoạt trung còn có vô số thứ tốt đẹp chờ bọn họ đi hưởng thụ, bởi vậy cũng so với người bình thường càng thêm tích mệnh. Cho nên nếu chỉ cần trả giá đối với bọn họ đến nói chỉ có thể tính đau lòng một điểm tiền đến đổi lấy chính mình sinh mệnh, mọi người sẽ ngoan ngoãn phối hợp. Lấy đến tiền về sau, bọn họ sẽ ở có người báo nguy phía trước liền đem hải ngoại trên tài khoản tiền chuyển dời đến sẽ không bị truy tra đến địa phương, sau đó khiến phi cơ đáp xuống mỗi quốc đã đạt thành hiệp nghị địa phương quân cơ trường, mấy người bỏ trốn mất dạng.

Nào biết nguyên bản phi thường thuận lợi trong kế hoạch đồ xuất hiện khúc chiết, hiện tại đã gần như thất bại trong gang tấc.

Này thiếu niên có thể đi đến trước mặt hãn, chứng minh khoang bên trong hãn an bài nhân thủ đại khái đã toàn quân bị diệt, chuyển khoản cũng không thể trồng cây vào. Không có tiền, kia vài chỉ nói tiền tài không nói tình nghĩa đã man quân đội tuyệt sẽ không tiếp tục vì bọn họ cung cấp che chở cùng đào vong lộ tuyến, ngược lại có khả năng qua tay đem bọn họ bán đến đổi lấy một ít tài nguyên.

Hiện tại duy nhất hi vọng, chính là hãn có thể giết chết phía trên này làm rồi thiếu niên, tiếp tục cướp máy bay kế hoạch, đồng thời còn muốn trồng cây vào lưu lại khoang bên trong đồng lõa không cần tất cả đều bị xử lý. Bằng không chỉ còn hãn một người, đến chỗ nào đều là bị ăn luôn phân.

Bất quá này hi vọng cũng càng ngày càng xa vời. Hãn vì tốc chiến tốc thắng cứng rắn chặn dưới đại bộ phận công kích, thiếu niên khí lực đại được vượt quá tưởng tượng, hãn làm bộ như không có việc gì bộ dáng, trên thực tế toàn thân xương cốt đều giống như sắp dập nát. Đồng thời đối phương cũng giống có biết trước năng lực như vậy, giả động tác cùng đánh lén hoàn toàn không gạt được, cũng tổng có thể tránh ra hãn nhằm vào yếu

hại công kích. Hắc đạo tại đối phương trên người lưu vài đạo miệng vết thương, bất quá tất cả đều là không đến nơi đến chốn da thịt thương.

Hơn nữa càng làm cho Nhất Tự Mi tuyệt vọng là, hắc có thể rõ ràng được phát giác đối phương khuyết thiếu kinh nghiệm chiến đấu nhược điểm, nhưng càng có thể cảm nhận được đối phương khủng bố tiến bộ tốc độ, từ khó có thể chống đỡ đến tương xứng, hắc mới mất bao nhiêu thời gian? Hơn nữa tại cận chiến cuối cùng một đoạn thời gian bên trong, hắc có thể tình tường nhìn thấy chính mình bóng dáng -- tại như vậy cấp bách mà kịch liệt trong chiến đấu, đối phương dứt khoát tựa như bị hắc tự tay chỉ bảo như vậy bắt chước cùng học tập chính mình chiến đấu phương pháp !

Này làm cho hắc cảm thấy sợ hãi, thậm chí bắt đầu khiến hắc muốn lùi bước.

...

Tại bọn họ tạm thời đình chỉ đánh nhau thời gian bên trong, phó điều khiển ca một chút khép lại miệng, lúc này mới ý thức được phát sinh cái gì. Tại nghe bên trong không ngừng truyền đến mặt đất hàng quán trạm nhân viên hỏi hắc vì cái gì lệch khỏi quỹ đạo hàng tuyến chất vấn cùng nhắc nhở, phó điều khiển vội vàng ngăn gọn báo cáo chính mình tình huống hiện tại, đồng thời tu chỉnh phi cơ hàng tuyến. Tuy rằng hắc cố ý đè thấp thanh âm, nhưng trong khoang điều khiển mặt khác hai người đều nghe được rành mạch, bất quá bọn họ hiện tại cũng không có thời gian quản hắc.

Bỗng nhiên, Nhất Tự Mi mảy thoáng như chớp, ánh mắt phát sinh biến hóa, Dung Viễn trong lòng lập tức vang lên cảnh báo, nhưng tại hắc biết đối phương đến cùng phát hiện cái gì phía trước, Nhất Tự Mi liền công lại đây.

Dung Viễn vội vàng chợt lóe, bỗng nhiên dưới chân bị kiềm hãm, nguyên lai quỳ rạp trên mặt đất người kia tại ngăn ngui sau khi hôn mê tình

táo lại, hơn nữa lập tức lựa chọn tối có giúp thực hiện -- hấn hai tay đột nhiên ôm lấy Dung Viễn đùi phải khiến hấn trốn tránh không kịp thiếu chút nữa ngã quy, Nhất Tự Mi đao thẳng tấp hướng về phía Dung Viễn mắt trái trát lại đây !

Dung Viễn trước mắt bỗng tối đen !

Khẩn cấp thời điểm, đệ Hà Lan đột nhiên khôi phục nguyên hình nhảy ra ngăn trở mũi đao. Nó hai tay tiểu tựa như đệ tử, thân thể chỉ có một quyền đầu lớn, nhưng lại chặt chẽ bắt lấy thanh đao kia thân, Nhất Tự Mi tập trung toàn thân khí lực một kích để tại nó trên bụng lại không có đâm thủng.

Bỗng nhiên xuất hiện tiểu nhân khiến Nhất Tự Mi giật mình ngạc không chịu nổi quên phản ứng, phó điều khiển đem phi hành điều thành tự động điều khiển về sau cũng quay đầu đến chú ý bọn họ chiến đấu, lúc này hấn cảm cơ hồ rơi xuống đất, nhìn không được giơ tay lên đến xoa xoa ánh mắt.

Dưới đất người nọ không biết đỉnh đầu tình huống dị thường, còn tại liều mạng tưởng đem Dung Viễn duệ đổ. Bất quá hấn hỗn loạn, làm kì binh còn có điểm tác dụng, hiện tại lại sử không thượng cái gì khí lực.

Dung Viễn cũng sửng sốt một chút, nhưng hấn lập tức bắt lấy thời cơ một quyền nện ở Nhất Tự Mi trên mũi, tại hấn kêu thảm thiết cúi đầu thời điểm rút ra chân đến một cước đoá trên mặt đất người nọ trên trán, sau đó mượn lực bay vọt lên đến đập trung Nhất Tự Mi yếu hại, lại một trảo toàn đầu dưới chân trên mượn dùng thân thể quán tính đá trúng đối phương huyệt Thái Dương.

Lách cách leng keng một trận loạn vang, Nhất Tự Mi không biết đụng vào bao nhiêu thứ đổ ở trên mặt đất, hít vào nhiều mà thở ra không bao

nhieu, rất nhanh liền đình chỉ hô hấp. Dưới đất người nọ cũng miệng mũi đổ máu ngất đi.

"Cứu... Cứu..."

Phó điều khiển gian nan rên rỉ, che cổ thân thể một chút trượt xuống, đại cổ huyết từ hăn khe hở gian toát ra đến -- ngã xuống đi Nhất Tự Mi không biết là thuận tay vẫn là ngẫu nhiên, tại hăn bên gáy vạch một đạo thật dài miệng vết thương, huyết trào ra thực mau, khí quản tựa hồ cũng bị thương đến. Không lập tức cầm máu mà nói, hăn khẳng định sẽ chết. Phó điều khiển gắt gao nhìn chăm chăm Dung Viễn, trong mắt tràn ngập bức thiết cầu khẩn cùng năn nỉ.

Dung Viễn không nhúc nhích.

Hăn cúi đầu nhìn nhìn, đậu Hà Lan từ hăn trên bàn tay đứng lên, nó bao giờ cũng mặc thượng hồng dưới bạch anh nhi trang đã phá một khe hở, nhưng trên bụng chỉ có một đạo bạch bạch ấn ký, tựa hồ không có nhận đến cái gì thương tổn.

Đậu Hà Lan chần chờ xem xem Dung Viễn, nhỏ giọng nói:"Dung..."

Dung Viễn đè lại nó miệng không khiến nó tiếp tục nói chuyện. Trên phi cơ tuy rằng không có theo dõi, nhưng có hộp đen ghi âm, sự hậu khẳng định muốn điều tra. Hăn biết đậu Hà Lan phải nhắc nhở hăn thấy chết mà không cứu sẽ bị khấu công đức, bất quá hăn không có đáp lại, mà đem đậu Hà Lan cất vào áo trong túi, ngẩng đầu nhìn xem bị Nhất Tự Mi đụng vào thao tác cái nút, cái nút mặt trên đều có chỉ thị tính văn tự thuyết minh tác dụng. Hăn rất nhanh đem toàn bộ phục nguyên, sau đó ngồi ở cơ trưởng điều khiển trên chỗ ngồi, xem xem hạ cánh tay hãm, phản đẩy can, khâu dục tay hãm, bánh lái cùng phần đông rậm rạp dày đặc khổng chế cái nút về sau, hỏi:"Người có phi hành thao tác số tay sao?"

Phó điều khiển che cổ tay đều sắp không có khí lực, tự nhiên không có khả năng trả lời hắc, hắc trừng Dung Viễn, tựa hồ biết hắc bắn khoả cùng tính toán, tuyệt vọng vươn tay đến muốn bắt hắc, Dung Viễn nhẹ nhàng nhất tị, hắc nửa người trên liền té xuống, tại đây an toàn trói buộc dưới lấy một vận vẹo tứ thế cố định tại trên ghế, huyết theo hắc đầu ngón tay nhỏ trên mặt đất.

Bất quá Dung Viễn hỏi được cũng không phải hắc, đậu Hà Lan trao hắc quần áo từ trong túi lộ ra thân, gật gật đầu.

Dung Viễn gài dây an toàn, đội cơ trưởng tai nghe. Trên phi cơ không có cái thứ ba điều khiển viên, so với khác hành khách, hắc càng tin tưởng chính mình. Cho nên vận nhất có cần, hắc sẽ thử thao túng này quái vật lớn. Bất quá trên phi cơ đều có tự động điều khiển nghi, có lẽ mặt đất có thể thông qua máy tính thao tác hạ xuống.

Đậu Hà Lan im lặng nửa ngày. Bởi vì phó điều khiển tử vong, Dung Viễn công đức trị đã bị khấu hơn một ngàn điểm, nhưng cùng cứu vãn chinh chiếc phi cơ là không thể so . Nó nhìn trên mặt đất mấy người thi thể cùng vũng máu, suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng vẫn là nhịn không được hướng trong tai nghe phát xạ một luồng sóng điện từ.

Dung Viễn nghe được một câu nhẹ nhàng câu hỏi:

"Dung Viễn, ngươi là cố ý khiến cướp máy bay phát sinh sao?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Tại Tha Hương

Làm khí linh, nguyên bản là không nên đối khế ước giả quyết định làm ra nghi ngờ, nhưng đệu Hà Lan cảm giác, nếu là Dung Viễn mà nói, nó muốn được đến một đáp án. Nó có thể một chút không có lệch lạc chấp hành mệnh lệnh, nhưng mà nó nội tâm cũng không phải không hề nghi ngờ.

Muốn ngăn cản chuyện này, nguyên bản có càng tốt biện pháp. Nếu tại trong phòng vệ sinh Dung Viễn lặng lẽ đem sở hữu viên đạn đều lấy đi hoặc là từ WC lao xuống đi, đám đạo tặc nhìn thấy viên đạn tiêu thất, tự nhiên biết kế hoạch phát sinh đoán trước ngoài biến số, có lẽ liền sẽ buông tay hành động; Hoặc là đem chuyện này nói cho tiếp viên hàng không cùng trên phi cơ an toàn viên, kia trên phi cơ công tác nhân viên tự nhiên sẽ trước tiên tăng mạnh trên phi cơ an toàn quản lý, cùng mặt đất hàng quản trạm liên hệ, có lẽ phi cơ sẽ lập tức trở về địa điểm xuất phát, bài trừ sở hữu an toàn tai họa ngầm về sau lại một lần nữa cất cánh. Nói vậy có lẽ không thể đem sở hữu đạo tặc một lưới bắt hết, nhưng ít ra hiện tại đổ máu tử vong sẽ không phát sinh.

-- Dung Viễn là vì tráo ra sở hữu đạo tặc mới làm như vậy sao?

Đệu Hà Lan không như vậy cho rằng. Dung Viễn không có "Diệt cỏ tận gốc" giá trị quan, hắn là màu xám, đứng ở đen cùng trắng trung gian, hắn có chính mình đạo đức cùng nguyên tắc, cũng có không nhìn đạo đức cùng nguyên tắc thời điểm. Hắn giúp rất nhiều nhân -- cứ việc trong đó tuyệt đại đa số người đều không biết tên của hắn, cho nên có đôi khi hắn nhìn qua như là phi thường thiện lương hảo nhân, nhưng có đôi khi, hắn cũng có thể không lưu tình chút nào thương tổn bất luận kẻ nào.

Đậu Hà Lan vẫn cảm giác, nhân loại là phi thường phức tạp . Mà tại nó xem ra, sở hữu nhân loại trung, Dung Viễn mặt ngoài thoát nhìn trong veo thấy đáy, trên thực tế là phức tạp nhất . Cho dù ngày ngày đều bạn tại hân bên cạnh, đậu Hà Lan có khi cũng không minh bạch hân suy nghĩ cái gì.

Dung Viễn sờ sờ đầu của nó, đem nó áp chế đi nhét vào trong túi. Đậu Hà Lan biết hiện tại không phải nói chuyện thời điểm, rầu rĩ chui vào đi, ôm đầu gối co lên đến.

Dung Viễn thủ gối lên sau đầu phát một lát ngốc, quay đầu nhìn thấy phó điều khiển như cũ vận vẹo thi thể, thò tay bắt lấy hân sau áo. Đầu ngón tay đụng tới này nam nhân còn có dư ôn làn da, thủ dừng một chút, sau đó dùng một chút lực đem hân nửa người trên nhắc lên khiến hân ngồi ở trên ghế, khép lại cặp kia khoe mắt muốn nức ánh mắt, khiến hân nhìn qua ngủ được an tường một ít.

Hân không biết người này danh tự, cũng không biết hân phải chăng còn có một chờ hân trở về gia đình, nhưng hân biết, người này, còn có dưới đất cái kia đã không có hô hấp cơ trưởng, này đầy đất máu tươi, không thể không nói đều là hân một ý niệm tạo thành .

Tựa như đậu Hà Lan theo như lời, hân rõ ràng có càng tốt thực hiện, nhưng hân cố tình lựa chọn hậu quả tối khó có thể đoán trước một loại, thật giống như đang vì sinh cá nhân anh hùng mà mặc kệ phạm tội phát triển, kết quả dùng kẻ vô tội tính mạng vì chính mình ngu xuẩn tính tiền.

Nhưng Dung Viễn mục đích, cũng không phải vì trở thành anh hùng, hân thầm nghĩ mượn cơ hội này, đến nghiệm chứng một sự kiện.

Hoặc là nói, thử [công đức bộ] gia phân quy tắc.

...

Một tiếp viên hàng không từ cửa khoang điều khiển ngoại vùng trộm đem đầu thò vào đến, phỏng chừng là nửa ngày không có nghe đến bên trong động tĩnh nhin không được đến tìm hiểu. Khi nhìn đến đầy đất máu tươi cùng tử thi khi nhin không được "A" kêu một tiếng, sau đó lập tức che miệng lại đóng cửa lại, dùng thân thể ngăn trở cổng, xoay người đối hảo kỳ hành khách miễn cưỡng xả ra một nụ cười nói:"Thỉnh mọi người yên tâm, tình thế đều tại chương khống trung, sở hữu cướp bóc đều bị giải quyết, chúng ta an toàn !"

Hành khách -- thật an toàn sao? Vì cái gì người cười được so với khóc còn khó coi hơn?

Tiếp viên hàng không nhũn chân được không đứng vững, nhưng vẫn là che ở cửa khoang điều khiển tiền không để người khác đi vào. Thẳng đến nàng phía sau môn bị hoa một tiếng kéo ra, tiếp viên hàng không sau lưng không còn, thiếu chút nữa ngã sấp xuống.

Dung Viễn một phen đỡ lấy trước mắt nhắm thẳng trong lòng đổ thân thể, nhìn nàng cầm cánh tay không để nhân ra vào tư thế, nghi hoặc hỏi:"Không thể đi ra sao?"

Không biết này huấn luyện không quá có tổ tiếp viên hàng không đột nhiên bị hấn chạm vào còn tưởng rằng xác chết vùng dậy,"A" kêu một tiếng giống miêu như vậy nhảy lên đến chui vào đám người, nơm nớp lo sợ xoay người, nhìn thấy người chung quanh đều dùng kỳ quái ánh mắt nhìn hấn, nhất là Dung Viễn hoàn toàn không giống người chết bộ dáng, cười gượng hai tiếng, đứng lên ưu nhã đoan chính vuốt một chút tóc nói:"Các vị hành khách, phi hành quá trình bên trong bất luận kẻ nào không được tùy ý tiến vào khoang điều khiển, thỉnh trở lại chính mình trên chỗ ngồi, tại phi hành quá trình bên trong nếu cần giúp có thể gọi không thừa nhân viên. Lần này chuyển bay sẽ đúng giờ đem các vị thuận lợi đưa tới mục đích, thỉnh tin tưởng chúng ta."

Rõ ràng đều đã xuất hiện cướp bóc như vậy khủng bố sinh vật, bây giờ còn nói thuận lợi ai cũng sẽ không tin tưởng, bất quá xem từ trong khoang điều khiển đi ra là học sinh bộ dáng người thường mà không phải hung thần ác sát đạo tặc, hành khách cũng tin tưởng tình thế liên tính lại nghiêm trọng đều đã bị khống chế được, dây dũa đi xuống cũng không có kết quả, bởi vậy đều đem tín đem nghi trở lại khoang thuyền. Ở đây có hai khoang hạng nhất khách nhân nhận ra Dung Viễn, xung hấn gật đầu mỉm cười.

Trên phi cơ an toàn viên căn cứ bị bắt hai đạo tặc khẩu cung, tại hành khách hiệp trợ dưới bắt hấn mặt khác mấy cái đồng lõa. Sau đó có tiếp viên hàng không nhỏ giọng thông tri hấn khoang điều khiển cơ trưởng cùng phó điều khiển đều đã bị giết hại, may mắn là vị này an toàn viên cũng nhận qua chuyên nghiệp phi hành thao tác huấn luyện, sau hấn liền thay thế cơ trưởng ngồi ở trên ghế điều khiển, thao túng phi cơ hạ xuống.

...

Hơn một giờ này đối có vài nhân đến nói là kinh tâm động phách sinh tử thời khắc, mà đối trong khoang phổ thông hô hô ngủ say hành khách đến nói chỉ là trong lúc ngủ mơ không có ký ức một đoạn ngắn. Chỉ có số ít mấy cái hành khách từng bị rối loạn bừng tỉnh, nhưng sau không có càng nhiều quấy nhiễu, bọn họ rất nhanh cũng chìm vào mộng đẹp. Dung Viễn trở lại trên chỗ ngồi thời điểm, Nghê Tử Hạo đám người nằm ở trên lưng ghế dựa đã ngủ say, chỉ có Cam Chính mở to mắt mơ mơ màng màng nhìn thoáng qua, sau đó lại ngủ đi, thậm cơ hồ đem toàn bộ mặt đều che .

Phi cơ rốt cuộc tại trà quốc xl thị hạ xuống rồi. Đương nhiên, sân bay sớm đã có cảnh sát đang chờ, Dung Viễn đối với này xa lạ quốc gia chuyện thứ nhất chính là cùng bọn họ cảnh sát giao tiếp, lĩnh đội lão sư bắt đầu không biết sao thế này, gấp đến độ hơi kém cùng người cấp Đường quốc lãnh sự quán gọi điện thoại, tại giải thích rõ ràng về sau bọn họ mới biết được Dung Viễn làm cái gì. Kia trong nháy mắt, mọi người biểu tình khó có thể hình dung.

Thật giống như người ngoại quốc đối Đường quốc ấn tượng bao giờ cũng bần cùng, bần loạn, khắp nơi kì ba như vậy, Đường quốc đối trà quốc ấn tượng cũng kém không rời. Toàn thế giới quốc gia truyền thông tựa hồ đều ham thích với đưa tin bốn quốc nhân dân sinh hoạt tại Thiên Đường, người ngoại quốc dân đều thủy sinh hỏa nhiệt. Trên thực tế tại đập ra phi cơ thời điểm, Dung Viễn đám người cơ hồ cho rằng chính mình còn tại b thị.

xl thị sân bay trang hoàng phi thường xinh đẹp, hiện đại hoá khí tức rất đậm, đỉnh đầu ngọn đèn sáng như ban ngày, đại sảnh sàn quang khả giám nhân, tự động thang cuốn phía trên nhân quần như nước chảy không ngừng. Đồng thời không khí cũng giống nhau không xong, hô hấp thời điểm có loại sắc cổ họng cảm giác, dày đặc sương mù khiến cho bên ngoài tầm nhìn cũng không tính cao. Nếu không phải người chung quanh phục sức, màu da, ngôn ngữ đẳng đều có rất lớn khác biệt, nơi này dứt khoát tựa như một cái khác b thị.

Rời đi sân bay về sau, hai thành thị ở giữa phân biệt mới trở nên rõ ràng lên. Sân bay ngoại có tổ chức phương an bài chiếc xe tiếp bọn họ đi nhà khách, dọc theo đường đi mấy người xuyên thấu qua cửa sổ, thô sơ giản lược nhận thức này thành thị.

Nơi này tầng đều tương đối thấp, cũng không giống b thị như vậy khắp nơi cao ốc chọc trời, tuy rằng cũng có tương đối cao kiến trúc, nhưng phi thường thưa thớt, Đường quốc hai ba tuyến trong thành thị đại khái cao lầu đều phải càng nhiều một ít. Tài xế cũng là Đường quốc nhân, chỉ là đã tại đây thành thị cư trú một đoạn thời gian rất dài, hẳn một bên lái xe vừa cho bọn họ giới thiệu hai bên đi ngang qua nổi tiếng cảnh điểm, đại đa số đều là tôn giáo kiến trúc, có cường liệt dị quốc phong tình, nhưng phổ thông cư dân Tiểu Lâu cùng Đường quốc như vậy ngăn nắp. Hơn nữa ngã tư đường ra ngoài ý liệu chen lấn, chiếc xe cùng người đi đường đều rất nhiều, khó có thể tin tưởng nhất là trên đường cái còn có ngưu, dương, hầu

tử một loại động vật nghênh ngang đi ngang qua, này tại Đường quốc là không thể tưởng tượng .

Nhìn ra ngoài một hồi sau, thất vọng chi tình đều treo tại Cam Chính đám người trên mặt, Nghê Tử Hạo đã ôm túi sách ngủ, mặt đường cũng không bằng phẳng, đầu của hắn liền tại chiếc xe xóc nảy trung chậm chậm đọng phải thủy tinh. Một lát sau, hắn mù mù ngồi qua đi khiến nhi tử tựa vào chính mình trên vai ngủ.

Lĩnh đội thấy thế, nhúu nhúu mày. Sau đó nhìn thấy Cam Chính cùng Vu Nhất Chuyết biểu tình, cười hỏi:"Cảm giác thế nào?"

Hai người liếc nhau, Vu Nhất Chuyết đẩy đẩy kính mắt, nói:"Tạm tạm."

Ở chung thời gian dài như vậy, Cam Chính bị lão sư nhìn chăm chăm vẫn là sẽ cảm thấy khẩn trương, nàng cúi đầu, nhỏ giọng nói:"Cùng điện ảnh bên trong nhìn thấy không giống nhau... Không ta tưởng tượng tốt như vậy."

Lĩnh đội nói:"Nhận thức một thứ thời điểm, muốn khả quan, toàn diện, đối nhân như thế, đối quốc gia cũng là như thế. Không thể chỉ nhìn đến nó ngắn ngủi một mặt, cũng không thể chỉ nhìn đến nó âm u một mặt. Hiện tại chúng ta rất nhiều truyền thông vì hấp dẫn nhãn cầu thường thường ham thích với đưa tin phản đối tin tức, quá độ khuếch đại quốc nhân trò hề cùng thói xấu, nhuộm đậm thối phòng ngoại quốc dân chủ tự do cùng sung túc, xem nhẹ sự vật tính hai mặt, đối thanh thiếu niên thế giới quan đặc biệt tạo thành thật không tốt ảnh hưởng, cho rằng ngoại quốc mặt trăng đều so trong nhà viên. Nhưng các người là tổ quốc tương lai, nếu các người đều không nhiệt tình yêu thương này quốc gia, kia ai còn đến yêu nàng đâu?"

Cam Chính trên nét mặt có vài phần xúc động, Vu Nhất Chuyết hơi hơi sửng sốt. Dung Viễn cũng từ ngoài cửa sổ thu hồi ánh mắt, nhìn vị này

dung mạo không đẹp nam lão sư.

Lĩnh đội vươn tay sờ sờ đầu của hắn, Dung Viễn nghiêng đầu không có tránh đi, vẻ mặt liền có chút không được tự nhiên. Hắn cười cười, nói: "Các người đều so với bình thường hài tử càng thông minh, cũng càng có ý tưởng. Ta hi vọng các người thông minh không riêng gì dùng ở trên học tập, càng muốn suy nghĩ một chút, người có thể lợi dụng chính mình đầu não đến phát triển cái gì, thay đổi cái gì... Không cần đem ánh mắt chỉ hạn chế tại cá nhân trước mắt lợi ích thượng, muốn thả được lâu dài một ít."

Hắn nhìn nhìn ngoài cửa sổ, nói: "Ta nhận thức một ít giống các người như vậy hài tử, bọn họ tại Đường quốc thời điểm cho rằng đó chính là Địa Ngục, từng trăm phương nghìn kế muốn rời đi, vài năm về sau, lại là năm mơ đều muốn trở về mà không thể được. Các người đừng giống bọn họ như vậy."

Phía trước tài xế lắng lắng nghe xong, thò tay đem trong máy truyền phát khúc đối một thủ, mang theo nhàn nhạt ưu thương cảm khúc tại thùng xe bên trong vang lên đến, là rất nhiều năm trước một bài hát cũ: "Năm ấy người đạp lên hoàng hôn tha hương

Người cho rằng chỗ đó có người lý tưởng

Người xem xem chung quanh xa lạ ánh mắt

Sáng sớm tỉnh lại lại không ai ở bên người."

"Năm ấy người một người mê thất tha hương

Người tưởng tượng lai còn không gặp bộ dáng

Người xem xem kia vài lạnh lùng ánh mắt

Không biết con đường này còn có bao nhiêu dài..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Thi Đua

Toán học thi đua chia làm hai ngày, mỗi ngày chỉ làm ba đạo đề, dự thi giả là đến từ hơn một trăm quốc gia cùng địa khu năm sáu trăm tên tuyển thủ. Dung Viễn bọn họ sân thi đấu cũng không giống quốc nội như vậy là chỉ có hai mươi lăm nhân tiểu phòng học, mà là một phi thường rộng lớn đại sảnh, trên trăm tên học sinh dựa bàn múa bút thành văn. Mùa này, trà quốc thời tiết phi thường nhiệt, bên ngoài độ ẩm thường thường đạt tới bốn mươi độ trên đây. Sân thi đấu bên trong mặc dù có điều hòa cùng phong phiến đồng thời vận chuyển, nhưng có lẽ là phong bế tính không tốt duyên cớ, trong phòng vẫn là rất nóng, ngồi ở Vu Nhất Chuyết phía trước hồng phát nam hài nóng đến mức đầy đầu mồ hôi, một bên làm bài một bên rút ra khăn giấy lau mồ hôi, ngăn tay bối tâm mặt sau đều bị mồ hôi tẩm ướt, gắt gao dán tại trên lưng, tản ra một cỗ khó ngửi hương vị.

Vu Nhất Chuyết hướng phía sau dựa vào một chút, nhúu nhúu mi, có lẽ là khẩn trương có lẽ là loại này oi bức hoàn cảnh, khiến hẩn suy nghĩ vẫn nhiều thành một đoàn, không thể tập trung tinh thần đi tự hỏi. Đây là khảo thí ngày hôm sau, trên bài thi đề mục hẩn chỉ có đề nhất đề có chút ý nghĩ, viết ra một không biết là đúng vẫn là sai đáp án, mặt khác hai đạo đề giải đề quá trình đã đi vào ngõ cụt, hẩn theo bản năng ngẩng đầu nhìn xem những người khác.

Cam Chính đã viết thật dày một đồng, ít nhất cũng có bảy tám tờ giấy, nàng còn tại viết, giống như ý nghĩ một điểm trật ngã cũng không có. Này nữ hài đồng dạng đã là mồ hôi ướt đầm, nhưng là trừ mồ hôi sắp trở ngại tầm mắt thời điểm bên ngoài, tình huống khác nàng không thêm để ý.

Nghê Tử Hạo viết được mi phi sắc vũ, hẳn là chỉ cần dụng tới khó khăn toán học để liên phi thường vui vẻ, viết được thập phần vong ngã. Nói tại tập huấn ở chung trong khoảng thời gian này, Nghê Tử Hạo đã thành công siêu việt Dung Viễn trở thành Vu Nhất Chuyết tới xem không vừa mắt nhân. Hẳn cảm giác Dung Viễn tự cao tự đại thái độ rất đáng ghét, có thể thoải mái làm đến hẳn liều mạng cố gắng đều làm không được sự điểm này cũng rất chướng mắt, bất quá hẳn giống như trong lòng bao giờ cũng trang rất nhiều càng trọng yếu hơn sự, cho nên lạnh lùng đến cực điểm, nhưng người không đi trêu chọc hẳn thời điểm, hẳn cũng sẽ không ngại người cái gì.

Mà Nghê Tử Hạo bất đồng, ở chỗ nhất chuyết xem ra, hẳn giống như đem người khác chiếu cố hẳn trở thành một loại nghĩa vụ, nhưng ai cũng không phải hẳn mù, không có tất yếu vẫn khoan nhượng hẳn. Hơn nữa Nghê Tử Hạo bao giờ cũng không nhớ được người khác danh tự cùng mặt, chỉ là bốn năm người mà thôi, hẳn còn bao giờ cũng làm lẫn, Vu Nhất Chuyết cảm giác, hẳn không phải người khác đều cho rằng mặt manh, mà là bởi vì không có đem người khác để ở trong lòng. Bởi vì chưa từng có đi chăm chú xem qua, kí qua, cho nên mới chưa từng có nhớ kỹ. Ngay cả vẫn đem hẳn phủng trên lòng bàn tay hẳn mù, hẳn cũng chưa từng có quan tâm qua nàng thân thể cùng yêu thích, chỉ có toán học có thể đá động hẳn. Này nhìn như gốc manh đại nam hài trên bản chất là so Dung Viễn càng thêm vô tình gia hỏa.

Vu Nhất Chuyết hạ quyết tâm thi xong về nước về sau lại không cùng hẳn liên hệ, đem ánh mắt chuyển tới Dung Viễn trên bàn.

-- đi? Người đâu?

Hẳn chỉ nhìn đến nhất trương trống trơn bàn, nên ngồi ở chỗ kia nhân lại không thấy.

-- đi WC sao?

Lúc này trong trường thi khởi một trận hơi hơi rối loạn, mọi người giải đề quá trình đều bị đánh gãy, bọn họ ngẩng đầu nhìn cái kia từ trường thi phía trước đi qua nhân, tuy rằng không thể trò chuyện, nhưng vẫn là có người phát ra đôi chút tiếng hô. Đồng dạng tùy đại lưu nhìn một lát, Vu Nhất Chuyết mới ý thức được --

Cách cuộc thi kết thúc còn có hai tiếng rưỡi, Dung Viễn đã trước tiên nộp bài thi .

Tuy rằng ngày hôm qua hãn cũng trước tiên nộp bài thi, nhưng hôm nay đề mục so ngày hôm qua càng khó, hãn nộp bài thi thời gian so với ngày hôm qua sớm hơn...

-- người này điên rồi sao?

Đối với này lớn nhất đối thủ cạnh tranh, Vu Nhất Chuyết dám nói không ai so với chính mình càng thêm cẩn thận quan sát qua đối phương. Hãn biết rõ, nếu không phải đã giải hoàn sở hữu đề mục hơn nữa đối với chính mình đáp án cực kỳ tự tin, Dung Viễn sẽ không làm ra loại này hành động.

Hãn hít sâu một hơi, xem xem chính mình tính toán trên giấy một đồng chính mình đều cảm giác loạn thất bát tao quá trình, về thành một đoàn để tại một bên, từ đầu bắt đầu dụng tâm tự hỏi.

...

Mái nhà -- tuy rằng nói là mái nhà, thực ra cũng chỉ có năm sáu tầng lầu độ cao, bất quá này đã là phụ cận tối cao kiến trúc, một chút gió nhẹ mang theo oi bức không khí phất qua, kết nước gian cung cấp một mảnh nhỏ bóng ma che, nhưng thực tế cũng không có cái gì hạ nhiệt độ tác dụng, tâm lý an ủi ý nghĩa càng lớn một ít.

Dung Viễn như cũ là một thân thanh sáng. Thể chất đề cao về sau, đại khái hãn trong cơ thể chịu nhiệt tế bào -- nếu có mà nói -- cũng giống nhau bị kích hoạt, tuy rằng hãn cũng hiểu được không bằng tại quốc nội thoải mái, nhưng còn có thể chịu đựng. Tay hãn vói vào túi sách, thực tế là đậu Hà Lan đem [công đức bộ] móc ra đến đưa cho hãn.

[công đức bộ] quy tắc lại nhiều một điều:

[quy tắc Thập Bát: Tại thương tổn sự kiện phát sinh phía trước bị khế ước giả ngăn cản, khế ước giả đem dựa theo sự kiện phát sinh xác suất, đạt được tương đương với sự kiện phát sinh sau sở tạo thành lớn nhất tổn hại 10%--95% công đức trị.] tại [công đức bộ] quy tắc trung, thứ bốn điều là như thế này nói : Công đức trị có thể thông qua giúp bị vây ở trong khốn cảnh sinh mệnh thể đạt được, thu hoạch công đức trị bao nhiêu cùng thụ trợ giả khốn cảnh trình độ chính tương quan. Bắt đầu Dung Viễn chỉ cho rằng, đạt được công đức bao nhiêu cùng người nhóm gặp được khốn cảnh khó dễ trình độ có liên quan, tỷ như cứu người một mạng công đức bình thường so khiến đói khát khát cái ăn no nhất đốn đạt được công đức càng nhiều, bởi vì người sau có thể nhẫn nại, cũng sẽ không lập tức ảnh hưởng sinh tử.

Nhưng sau này hãn liền phát hiện, đồng dạng một sự kiện, giúp này tự thân công đức không sai biệt nhiều nhân, nhưng Dung Viễn được đến công đức trị có đôi khi lại có rất lớn khác biệt, có khi có thể đạt tới mấy lần thậm chí mười mấy lần chênh lệch. Sau đó hãn liền phát hiện, nơi này còn có một bị hao tổn xác suất vấn đề.

Tỷ như trên đường một chiếc thất không ô tô sắp đụng chết một người qua đường, hãn trước tiên đem này người qua đường kéo một phen, đổi phương miễn tử kiếp. Nhưng nếu hãn không có vươn ra viện thủ, này nhân liền thật nhất định sẽ chết sao? Này lại không nhất định. Có lẽ này người qua đường thân thủ mạnh mẽ phản ứng linh mẫn, chính mình liền có thể tránh thoát đi đâu? Có lẽ kia chiếc xe tài xế đúng lúc phát hiện vấn đề

chuyển động tay lái, người qua đường cho dù không tránh né ô tô cũng sẽ sát người mà qua đâu? Cũng có lẽ sẽ có người khác giúp hấn đâu?

"Bởi vì Dung Viễn giúp mới được cứu vớt" Đây mệnh đề thành lập khả năng tính càng thấp, người qua đường một mình chạy trốn tỷ lệ càng cao, Dung Viễn đạt được công đức trị lại càng thiếu. Tương phản, nếu ô tô gần trong gang tấc tốc độ xe cực nhanh, này người qua đường hành động không tiện, phụ cận không có người khác, như vậy Dung Viễn giúp chính là hấn được cứu vớt tất yếu điều kiện, như vậy [công đức bộ] cấp cho công đức cũng lại càng nhiều.

Một lần này trên phi cơ sự kiện cũng đầy đủ chứng minh điểm này. Dung Viễn tại đối mới súng lục trung hỏa được khi chỉ đạt được ba trăm điểm công đức trị, bởi vì này một viên đạn không nhất định sẽ dùng tại sát thương người khác thượng.

Mà đương cướp máy bay sự kiện thật phát sinh về sau, hấn không đã đảo một đạo tặc,[công đức bộ] đều sẽ cho xa xỉ công đức trị. Đến cuối cùng một đạo tặc bị đã đảo, bởi vì bảo hộ phi cơ an toàn,[công đức bộ] cho hấn tính gần mười vạn công đức trị. Nếu lúc ấy trên phi cơ an toàn viên không có nắm giữ điều khiển kỹ xảo, trà quốc sân bay thời tiết tình huống cũng không cho phép tự động điều khiển hạ xuống mà nói, như vậy Dung Viễn tự mình thao tác phi cơ hạ xuống tất nhiên sẽ bởi vì cứu vãn trên phi cơ mọi người đạt được càng nhiều công đức trị.

Lương Triển Cường này tính ngẫu nhiên sự kiện cũng bên cạnh chứng minh Dung Viễn ý tưởng. Hấn dự mưu muốn kéo thượng trên cả chiếc phi cơ mọi người đi tìm chết, đối mặt đất cũng sẽ tạo thành không thể dự tính thương tổn, tử thương nhân số khó có thể lường. Nhưng hấn kế hoạch vừa triển khai liền bị Dung Viễn ngăn cản, nếu không có Dung Viễn, có lẽ hấn sẽ thao tác không cẩn thận đem chính mình nổ chết, có lẽ trên phi cơ an toàn viên sẽ ở hấn hành động thời điểm phát hiện khác thường, có lẽ hấn sẽ lương

tâm phát hiện buông tay kế hoạch... Bởi vì tồn tại đủ loại biến số, bởi vậy Dung Viễn ngăn cản tuy rằng coi như là cứu một phi cơ nhân, nhưng cuối cùng được đến công đức chỉ có hai mươi hai vạn. So với chỉ nhằm vào khoảng hạng nhất hành khách ví tiền kia vài cước bóc sở mang đến mười vạn công đức, này hai mươi hai vạn liền có vẻ quá ít .

-- phát sinh xác suất a... Như vậy một điều quy tắc, không biết là tại cổ vũ kế ước giả đi ngăn cản phạm tội, vẫn là nhắc nhở kế ước giả đi phóng túng phạm tội. Nếu mục đích khi là đạt được càng nhiều công đức trị, trên lý luận đến nói, thờ ơ lạnh nhạt sự kiện phát sinh về sau lại có hành động, là đạt được lớn nhất công đức trị không có con đường thứ hai.

Nhớ tới trên phi cơ chết đi cơ trưởng cùng phó điều khiển, bọn họ đều bị truy phong làm anh hùng, vô số người vì bọn họ dừng cảm like, nhưng tử vong chính là tử vong, sẽ không bởi vì mọi người tôn sùng cùng kính ngưỡng mà trở nên càng làm cho nhân dễ dàng nhận. Mà vị kia phó điều khiển, hẳn thấy được đậu Hà Lan, khiến hẳn đi tìm chết là Dung Viễn lựa chọn tốt nhất. Khi đó, tại nhìn đến phó điều khiển máu chảy không ngừng thời điểm, Dung Viễn trong lòng là cảm thấy thả lỏng, hẳn thậm chí ẩn ẩn có chút cảm kích vị kia chết đi trù thổ phỉ, bởi vì nếu không phải hẳn, Dung Viễn không biết vạch xuống kia một đao hay không sẽ chính là hẳn chính mình. Nhưng có lẽ tương lai một ngày nào đó, hẳn sẽ không thể không gặp phải như vậy lưỡng nan cục diện.

...

Khảo hoàn về sau, lĩnh đội sẽ đem bọn họ tập hợp cùng một chỗ, dựa theo lệ thường là mọi người đối lập một chút chính mình giải đề quá trình cùng đáp án, cho nhau đánh giá một chút điểm. Bất quá hiện tại loại này lệ thường đã biến thành Dung Viễn đem chính mình giải đáp thuật lại một lần, sau đó lĩnh đội cơ bản không làm bình luận phóng hãn tùy tiện hoạt động, người khác đối chiếu hẳn đáp án kiểm nghiệm chính mình đáp đề quá trình.

Khảo thí kết thúc muộn nhất ngày thứ ba sở hữu thành tích đều sẽ đi ra, các quốc gia sẽ nhằm vào điểm tiến hành một phen thảo luận cùng tranh cãi, cấp kim ngân đồng bài điểm phác họa, có đôi khi nhiều 0. 1 phân chính mình quốc gia đều sẽ nhiều kim bài, mãi cho đến ngày thứ tư mới sẽ trao giải.

Khảo hoàn về sau vài ngày là tối thả lỏng thời điểm, Cam Chính đều hứng trí bưng bưng tại xl thị nổi tiếng cảnh điểm du lãm, có đôi khi cũng cùng mặt khác quốc gia đội đội viên nhằm vào đề mục thảo luận một phen, giao mấy cái ngoại quốc bằng hữu. Tuy rằng bọn họ phía trước đều chưa gặp mặt, bất quá khảo tiền trên cơ bản đều nghe qua đối phương danh tự, lẫn nhau cũng không xa lạ. Địa cầu rất lớn, tại nào đó một lĩnh vực mũi nhọn lại bao giờ cũng có vẻ rất nhỏ, nơi này rất nhiều người đều có thể nói là "Thần giao đã lâu", thường thường có thể nghe được "Oa, nguyên lai người chính là xxx" Như vậy đối thoại.

Dung Viễn đối du lãm nhân tạo phổ thông kiến trúc không có hứng thú, dự thi tuyển thủ trung cũng không có có thể khiến hấn cảm giác có tất yếu quen biết gia hỏa. Cho nên hấn đại đa số thời gian đều tại cùng loại thiên thai như vậy không có bóng người địa phương thôi diễn bông bông kẹo đường công thức hoá học.

Buổi tối trở lại ký túc xá, hấn còn chưa vào cửa, liền nghe đến một hưng phấn thanh âm nói:"... Một năm năm vạn ! dollar ! còn sẽ giúp đỡ hấn tại Mĩ quốc hf đại học đọc sách sở hữu phí dụng ! ăn, mặc ở, đi lại đều không dùng trong nhà hoa một phân tiền ! cái kia Wheat gia nhân còn nói, chờ hấn đại học tốt nghiệp về sau tiến vào phòng nghiên cứu, lương một năm đạt tới trăm vạn Mĩ kim cũng không phải không có khả năng ! hấn còn nói, giống chúng ta Hạo Hạo như vậy thiên tài..."

Bọn họ nơi ở là chung cư thức ký túc xá, có một cùng dùng đại phòng khách, sau đó mỗi người một phòng ngủ, buồng vệ sinh cũng là phần mình độc lập . Dung Viễn đẩy cửa tiến vào, liền nhìn thấy phòng khách bên trong

vây quanh một đồng nhân, Nghê Tử Hạo mù mù kéo lĩnh đội tay, đầy mặt hưng phấn được nói chuyện.

Dung Viễn vừa tiến đến, liền có vài người ngăn người, sau đó Cam Chính cái thứ nhất nói:"Chúc mừng a, Dung Viễn. Người là tổng phân đệ nhất !

Dung Viễn còn chưa mở miệng, Nghê Tử Hạo mù mù liền cướp nói:"Biết sao? Cái kia quả hạch quốc Wheat gia tộc -- Mạch Tử gia tộc biết đi? Bọn họ công ty nhân theo chúng ta gia Hạo Hạo ký hợp đồng, Hạo Hạo tương lai nhưng là muốn tới nhà bọn họ viện nghiên cứu công tác !"

Trong ánh mắt của nàng tràn ngập đắc ý cùng khoe ra, rõ ràng viết -- nếu người so chúng ta Hạo Hạo càng ưu tú, bọn họ vì cái gì không tìm người?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Quán Quân Phong Ba

Lần này thi đua, Dung Viễn lấy mãi phân danh liệt cá nhân thành tích đệ nhất, đồng thời hãn cũng là duy nhất mãi phân. Nghê Tử Hạo cùng mặt khác một danh quả hạch quốc tuyển thủ đặt song song đệ nhị. Cam Chính thứ bảy, Vu Nhất Chuyết thứ chín, bốn người đều đạt được kim bài. Nhưng đồng dạng kim bài, hàm kim lượng lại là không đồng dạng. Nghê Tử Hạo bởi vì bị thế giới năm trăm cường trung cũng bài danh hàng đầu đại công ty trước tiên dự định, tại Nghê Tử Hạo mù mù xem ra là so bất luận kẻ nào đều càng thêm thành công tượng trưng.

Dung Viễn không có để ý nàng đặc ý khoe ra, hãn để ý, là Mạch Tử gia tộc này tên.

Từ đem Mạch Tử gia tộc trở thành chính mình ẩn hình địch nhân sau, Dung Viễn cũng khiến đệ tử Hà Lan từ trên mạng sưu tập không thiếu gia tộc này tin tức. Đây là một gần trăm năm gian mới quật khởi mới phát gia tộc, mặc kệ tại quan phương tuyên truyền trung đem bọn họ miêu tả cỡ nào một mạc cỡ nào cần lao cỡ nào thông minh, cũng không thể che giấu một sự thật -- Mạch Tử gia tộc, trên thực tế là mượn dùng trăm năm trước kia trường thời quét toàn bộ thế giới chiến hỏa mới quật khởi, bọn họ tài phú cấu trúc tại huyết cùng hỏa bên trên, quân hỏa, năng nguyên, ngân hàng, lương thực, dược phẩm, ô tô, thuốc phiện... Bất cứ kiếm tiền sinh ý trung đều có bọn họ bóng dáng, mặc kệ kia hay không hợp pháp. Cho dù đến hiện tại, Mạch Tử gia tộc rất nhiều sinh ý cũng vẫn là không thể đưa ra ánh sáng.

Mấy tháng trước Tiêu Tiêu đám người tập kích từng khiến Mạch Tử gia tộc thành viên mười đi này cửu, tổn thương phi thường thảm trọng, nhưng không có xúc phạm tới bọn họ căn bản, càng có mấy cái nguyên bản khả năng cần mười mấy năm thậm chí vài thập niên mới có thể ra đầu người dã tâm bừng bừng trẻ tuổi nhân đạt được quyền phát ngôn, đem mang theo càng thêm cường thế phát triển trên đường.

Dung Viễn cảm giác, tuy rằng Mạch Tử gia tộc tìm Nghê Tử Hạo mà tránh đi hấn, nhưng bọn họ phát hiện hấn cùng với [công đức bộ] quan hệ khả năng tính phi thường thấp. Trên lịch sử có rất nhiều so với hấn càng thông minh càng tuổi trẻ kẻ đoạt giải. Có mười một mười hai tuổi liền khả năng đạt được loại này giải thưởng kim bài, có có thể liên tục nhiều lần đạt được mãn phân thành tích, cùng bọn họ so sánh, Dung Viễn cũng có vẻ chỉ là một tương đối coi như thông minh phổ thông thiên tài mà thôi. Liền tính hấn cùng Nghê Tử Hạo thành tích có cao thấp, nhưng một phân nửa phân chênh lệch không thể thuyết minh hai người năng lực ở giữa tồn tại bao nhiêu khác biệt. Đối thành là hấn, nếu muốn tiến hành cái gì bí mật nghiên cứu mà nói, cũng sẽ lựa chọn Nghê Tử Hạo mà không phải chính hấn. Nguyên nhân rất đơn giản: Nghê Tử Hạo vừa thấy chính là rất dễ dàng chường khổng loại hình, hấn không có dã tâm, cũng không có cái gì cường liệt dục vọng, chỉ cần cho hấn một đạo toán học đề, một chi bút cùng một tờ giấy, hấn có thể một ngày một đêm không chuyển ổ nghiên cứu. Mà Dung Viễn bất đồng, chỉ xem hấn ánh mắt đều biết hấn kiệt ngạo bất tuân, ý đồ đi chường khổng hấn người không cẩn thận liền sẽ bị phản phệ.

...

Trao giải sau cùng ngày buổi chiều, Dung Viễn liền ngồi phi cơ đi qua hạch quốc yn thị tham gia quốc tế vật lý thi đua, mặt khác ba người còn lưu lại trà quốc, lĩnh đội lúc trước mua vé máy bay thời điểm cố ý đem thời gian kéo dài hai ngày, làm cho bọn họ tại khảo hoàn về sau có thể thả lỏng du ngoạn một vòng.

Mà vào thời điểm này, Dung Viễn đạt được tổng phân đệ nhất tin tức sớm đã truyền lại quốc nội, a thị nhất trung lập tức lại treo lên tân biểu ngữ, hung hăng tại toàn thị cấp Dung Viễn cùng nhất trung xoát một phen tồn tại cảm. Truyền thông cũng nghe tin lập tức hành động, tuy rằng bọn họ tạm thời tìm không thấy Dung Viễn, nhưng các phóng viên khiêng trường thương đoàn pháo cũng có thể phỏng vấn hấn trường học cũ, lão sư, đồng học, trên thực tế lúc này nếu có nhân phát biểu một ít phản đối tin tức khẳng định sẽ bị cài lên "Đổ kị người tài", "Ăn không được nho nói nho toan" Linh tinh mũ, bởi vậy sở phỏng vấn đến đều là nghiêng về một bên tán dương. Thậm chí có người còn thay Dung Viễn hư cấu một ít chuyên tâm cố sự, tỷ như mỗi đêm học tập đến đêm khuya, khắc khổ dùi mài, chăm học hảo hỏi, nhiệt tâm giúp đồng học đợi đã (vân vân), hấn phía trước từng tại nhà ga vừa học vừa làm hơn nửa trong lúc ngẫu nhiên bắt đến một tiểu thân cố sự cũng bị lấy ra nói lại nói, tất cả đều trở thành hiện tại Dung Viễn cỡ nào ưu tú, kiên cường, thiện lương, văn võ song toàn chứng minh.

Nhưng này trong đó, lại có một chút không hài hòa âm phù, đó chính là Dung Viễn gia đình.

Các phóng viên thực ra nguyên bản chỉ là làm theo phép, không có giống đối rất nhiều ngôi sao như vậy hận không thể đào móc ra này tổ tông bát đại riêng tư. Chẳng qua, trong nhà ra như vậy một vị thiếu niên thiên tài, kỳ phụ mẫu nhất định sẽ bội cảm kiêu ngạo đi? Liền tính người khác không nói cũng khẳng định muốn khoe ra một phen, đây là nhân chi thường tình, đồng thời chỉ cần là có hài tử gia đình khẳng định cũng sẽ muốn học tập một chút bọn họ dục nhi kinh, bởi vậy phỏng vấn Dung Viễn gia nhân là tất nhiên lưu trình, mà trong quá trình này, bọn họ phát hiện ngoài ý liệu tình huống -- Dung Viễn không có gia nhân.

Phóng viên căn cứ Dung Viễn lưu lại trường học địa chỉ tìm đến nhà của hấn, lại phát hiện cái khoá đem cửa, đợi rất lâu cũng không thấy này gia nhân xuất hiện. Trải qua đối hàng xóm cùng phía trước lão sư hỏi thăm

về sau mới biết được, Dung Viễn mới trước đây là theo một vị niên kỉ rất lớn thúc gia gia sinh hoạt. Mà tại đây vị thúc gia gia qua đời về sau, từ mười ba tuổi bắt đầu, hần liền vẫn là một mình sinh hoạt, không có cái thứ hai thân nhân tới thăm qua hần.

Phóng viên tìm hiểu nguồn gốc, lại tìm đến Dung Lập Tân, tại yêu cầu phỏng vấn khi bị đuổi ra đến không nói, còn bị miệng uy hiếp cảnh cáo một phen.

Nếu là như vậy tiểu báo phóng viên khả năng sẽ bị một danh tư pháp cục chủ nhiệm cấp dọa lui, nhưng lần này đi phỏng vấn lại là a thị quy mô lớn nhất, thực lực tối hùng hậu tỉnh cấp đài truyền hình, này kỹ thuật, lực ảnh hưởng cùng độ nổi tiếng đều gần với b thị quốc gia đài truyền hình. Dung Lập Tân tại không biết nền tảng dưới tình huống liền nói ầu nói tả đem đối phương trở thành tam lưu tiểu báo phóng viên đuổi ra đến, này kiêu ngạo mà vô tri thái độ vào lúc ban đêm liền tại tin tức kênh bị truyền bá ra đến, chỉ tại mặt bộ bị đánh Mosaic, trên thực tế chỉ cần là người nhận thức hần đều biết hần là ai.

Dung Lập Tân nháy mắt hỏa biến toàn bộ a thị.

Hần ở trong quan trường cùng gia đình bên trong tình cảnh trước không đi nói, nguyên bản thị dân cùng phóng viên đều cho rằng Dung Viễn là Dung Lập Tân tư sinh tử, kết quả bị một đồng phóng viên vây truy chặn đường microphone cơ hồ trạc đến trong lỗ mũi Dung Lập Tân rất là nổi giận, nhất thời nói lờ nói ra Dung Viễn thực tế cũng không phải hần chủng, hần chỉ là thay người thụ qua.

Người xem nhất thời ồ lên.

Một người kinh ngạc với Dung Lập Tân vô tình. Liền tính Dung Viễn không phải con hần, cũng là cùng hần có huyết thống quan hệ thân nhân. Hần làm trên danh nghĩa người giám hộ, không quan tâm không nói, thái

độ trung còn để lộ ra đem nhân gia một hảo được không thể lại hảo hài tử trở thành cái đinh trong mắt cái gai trong thịt như vậy chán ghét, nửa điểm không có trường bối đối văn bối thường thức cùng từ ái, có thể nào không để nhân kinh ngạc?

Một người là sinh ra nghi vấn: Dung Viễn thân sinh phụ thân là ai? Là ai có thể khiến Dung Lập Tân như vậy tốt xấu xem như quốc gia cán bộ nhân thay thụ qua?

Dung Lập Thành bị đào đi ra, tin tức này, bị Dung Viễn mẫn phân đạt được quốc tế đệ nhất còn làm người ta kinh ngạc.

Dung Lập Thành là ai đâu? Hãn từng bị bầu thành Đường quốc mười đại kiệt xuất thanh niên, Đường quốc xí nghiệp cải cách tối cụ lực ảnh hưởng tân duệ nhân vật, Đường quốc mười đại kinh tế anh tài đẳng, cũng là Đường quốc đại nghị viện tuổi trẻ nhất nghị viên, đồng thời hãn vẫn là Dung thị xí nghiệp chủ tịch, tổng tài. Mà Dung thị xí nghiệp, là Đường quốc Đông Nam một đại mười cường dân doanh xí nghiệp chi nhất. Hãn tuổi trẻ có vì, duệ ý tiến thủ, tại Đường quốc, là rất nhiều người trẻ tuổi sùng bái thần tượng.

Một nhân vật như vậy, con hãn -- vẫn là trưởng tử, lẻ loi hiu quạnh tại một đồng không đến tám mươi bình trong phòng cũ tự sinh tự diệt? Muốn biết, đứa nhỏ này vô bệnh vô tai, tuy rằng sinh ra khả năng có chút không sáng rọi, nhưng hãn bản nhân không có bất cứ sai lầm, cho dù có sai, kia cũng là năm đó Dung Lập Thành phạm phải sai lầm. Đây hài tử thông minh tuyệt đỉnh, thiện lương chính trực, vì cái gì sẽ bị như vậy vô tình bỏ qua?

Dư luận cuồn cuộn, hất lên sóng to gió lớn.

...

Dung thị lão trạch tu kiến cổ kính, đình đài lâu tạ chẳng chịt không đều nhưng nhìn rất thú vị, hành lang mái cong thông thấu hào phóng, càng

có hòn giả sơn khúc thủy, thông hoa độ hác, liên không khí tựa hồ đều so bên cạnh xử muốn tươi mát một hai phân. Trong vườn còn có cá nhân công hồ, trong hồ trồng rất nhiều Hà Hoa, đại phiến đại phiến lá xanh trên mặt hồ phiêu phiêu dâng dâng, trung gian nộn phấn trắng nồn đóa hoa duyên dáng yêu kiều. Một mập mập nam hài nằm ở bên hồ trên đài đá ngủ, miệng mở to, một chuỗi trong suốt chất lỏng từ bên miệng chảy xuống dưới, lưu thật dài một chuỗi. Hắn một bàn tay hư hư nắm, một tay còn lại khoát lên trên bụng, theo hô hấp, bụng nhỏ nhất khởi nhất phục .

"Người còn có mặt mũi nói !" Lão nhân thanh như hồng chung một tiếng rống to đem béo nam hài sợ tới mức tỉnh lại, hắn oạch một chút từ trên đài đá bò lên, kinh hoảng tả hữu xem xem, phát hiện bị mắc được không phải chính hắn, xoa xoa khóe miệng nước miếng, rón ra rón rén theo tiếng đi qua, sau đó ghé vào cửa sổ dưới đáy, vụng trộm hướng bên trong xem.

Tổ phụ Dung Quảng Hoài vỗ bàn tại mắng to:"Ta sớm gọi người đem hắn tiếp về đến ! sớm gọi người tiếp về đến ! người xem nhìn người đều làm cái gì sự? Liền biết lấy công sự qua loa tặc trách ta ! hiện tại hảo ! như người nguyện ! khắp thiên hạ đều biết đó là người nhi tử ! đây chính là người muốn ?"

Dung Lập Thành miễn cưỡng biện giải một câu:"Kia hài tử chính mình không muốn trở về..."

"Hắn không muốn người sẽ không buộc trở về?" Dung Quảng Hoài quắc mắt nhìn trừng trừng mắng:"Người muốn thật dùng người kia óc heo nghĩ tới biện pháp, hiện tại thanh danh còn sẽ khó nghe như vậy sao?"

Dung Lập Thành trầm mặc không nói.

Dung Quảng Hoài thở phì phì chuyển hai vòng, lại mắng nói:"Người nói một chút người, lòng dạ đàn bà ! người muốn thật không muốn cho hắn

trở về, liền nên đánh đoạn hắc chân cũng đừng khiến hắc đi tham gia kia cái gì thi đấu ! nình khi Bạch Đầu Ông, chớ khi thiếu niên nghèo -- khi liền phải đè nặng khiến hắc một đời cũng đừng bay lên đến ! người đối phó kia vài trên thương trường đối thủ không phải rất có thủ đoạn sao? Dem người kia vài thủ đoạn lấy ra một hai phần mười, Tôn hầu tử còn có thể bay ra Như Lai phật Ngũ Chi sơn sao?"

Dung Lập Thành nghe vậy nhú mày, bất mãn nói:"Ba, lại nói như thế nào, kia cũng là con ta !"

Dung Quảng Hoài cười lạnh:"Người có một ngày nào đem hắc trở thành người nhi tử qua?"

Dung Lập Thành nhất thời không nói gì. Sau một lúc lâu, hắc ngữ khí cứng ngắt nói:"Đây là chuyện của ta, ba người cũng đừng bận tâm, ta sẽ xử lý tốt ."

Ngoài cửa sổ béo nam hài nghe bên trong hai người tranh chấp, vẻ mặt tỉnh tỉnh mê mê, Viên Viên trên khuôn mặt nhỏ nhắn toát ra vài phần ngây thơ ưu sầu.

...

"Còn có chuyện này?" Dung Viễn vừa xuống phi cơ, liền tiếp đến Kim Dương điện thoại. Vì tránh cho gây rối, hắc đem chính mình di động thiết trí thành chỉ có thể tiếp thu mấy cái đặc biệt nhân điện thoại, tỷ như thi đua lĩnh đội lão sư, tỷ như Kim Dương.

"Người thấy thế nào?" Kim Dương hỏi. Hắc vừa đem gần nhất thân thế phong ba cùng Dung Viễn thông một tiếng, lại nói:"Ta xem chờ người vừa trở về bọn họ liền sẽ tìm tới người."

"Không quan hệ người, vì bọn họ lãng phí một não tể bào đều là của ta tổn thất." Dung Viễn nói:"Người cũng đừng quản này, nên cuối kỳ khảo thí

đi?"

"Ân, từ cuối tuần nhất khảo đến thứ tư tới. Làm sao?" Kim Dương hỏi. Dung Viễn tại nước ngoài thi đấu, cuối kỳ khảo thí loại này việc nhỏ khẳng định là không kịp tham gia.

Dung Viễn nói: "Thi xong về sau, ta tưởng mời người giúp ta một việc."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Wuli Viễn Viễn

Đối với Dung gia như vậy tồn tại đến nói, dư luận đối với bọn họ sẽ không toàn vô ảnh hưởng, nhưng cũng sẽ không ảnh hưởng quá nhiều. Không qua hai ngày, bỗng nhiên tuôn ra mấy cái nổi tiếng ngôi sao tụ chúng xi độc tin tức, theo sau lại có nổi danh nhân vật trước mặt mọi người xuất quỷ, lại có ngọc nữ ngôi sao chưa lập gia đình trước dựng, hai nữ tranh một nam linh tinh chuyện xấu tuôn ra đến, đối với đại chúng đến nói, đối ngôi sao chú ý tuyệt đối cao hơn đối phú hào trạch đấu kịch chú ý, rất nhanh, tại một đợt một đợt dư luận thế công dưới phía trước huyền ồn ào huyền não thân thể phong ba liền bị dân chúng cấp dễ quên .

Nhưng này cũng không đại biểu Dung gia cũng khôi phục bình tĩnh.

Bất quá Dung Viễn còn tại hãn quốc, này mấy phong ba lời đồn cũng không có truyền đến hãn bên tai. Lần này vật lý thi đua tại quả hạch quốc yn đại học cử hành, hãn đi ra sân bay, liền nhìn thấy tới đón hãn người.

Mặt khác dự thi đội viên cùng lĩnh đội đều đã tại sáng sớm liền đến yn đại học báo danh, phó lĩnh đội lưu lại sân bay tiếp Dung Viễn. Đây là một trầm mặc ít lời nam nhân, trừ vừa gặp mặt chào hỏi thời điểm bên ngoài cơ bản không thể nào nói chuyện. Dung Viễn cùng hãn tại quốc nội thời điểm gặp qua vài lần, lẫn nhau cũng không xa lạ. Bất quá tại phó lĩnh đội bên cạnh còn có một cao cá tử nữ sinh hãn cũng không nhận thức, không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Này nữ hài ước chừng hai mươi tuổi, khuôn mặt có Đường quốc nhân nhu hòa uyển chuyển hàm xúc, ánh mắt là màu nâu vàng, ngũ quan thâm

thúy, co xoắn tóc dài bị cao cao cột lên đến, có vẻ dứt khoát lưu loát. Nàng thân trên mặc một kiện màu xám lam áo sơmi, hạ thân là nhan sắc hơi thâm một điều quần cụt, eo nhỏ chân dài, dưới chân đạp lên một đôi màu trắng giày thể thao, cả người có vẻ tinh thần lão luyện cực.

Nữ hài giơ tay, cười nói:"Hello, Dung Viễn, ta là người ở trong này phiên dịch Hilda • Gray, người có thể bảo ta Hilda. Như người chứng kiến, ta là con lai, có một phần tư Đường quốc huyết thống, cho nên ta còn có đường văn danh tự -- Lý Đình."

-- đây thật là một mạc Đường quốc danh tự. Dung Viễn nhìn nhìn nàng, nói:"Người hảo, Hilda. Ta tưởng ta hẳn là không cần phiên dịch."

Hilda hai tay chống nạnh nói:"Ta không riêng gì phiên dịch, vẫn là người ở trong này du ngoạn trong lúc hướng dẫn du lịch. . ." Nàng gặp Dung Viễn vẫn là cố ý cự tuyệt, vội vàng nói:"stop ! cự tuyệt mà nói vẫn là đừng nói, đây là uỷ ban quy định, nước chủ nhà tất yếu cho mỗi danh tuyến thủ đều trang bị một danh phiên dịch. Hơn nữa liên tính người không tưởng du lâm, ta cũng có thể lĩnh đến ta kia phân tiền lương. Cho nên... Giúp một tay,ok?"

Dung Viễn đành phải gật đầu. Đến gần mới phát hiện, này nữ hài so với hẳn còn cao nửa cái đầu, hơn nữa nàng tuy rằng thoạt nhìn gầy, nhưng làn da căng đầy, cơ nhục đường cong rõ ràng, rất hiển nhiên là thường xuyên rèn luyện loại hình, thân thể tổ chất rất tốt, hành tẩu ở giữa cũng rất có kết cấu, tựa hồ trường kỳ mà hệ thống học qua cách đấu thuật. Theo chính nàng nói, là từng đối Đường quốc võ thuật phi thường cảm thấy hứng thú, đáng tiếc không có chính tông học tập con đường, sau này trước sau học qua Nhu đạo, Không Thủ đạo cùng tán đả, bất quá hai cái sau thời gian đều không dài, chỉ có Nhu đạo còn vẫn kiên trì luyện tập.

Hilda thập phần nhiệt tình thiện đàm, cứ việc trên xe mặt khác hai nam nhân -- Dung Viễn cùng phó lĩnh đội đều cơ bản không thể nào mở miệng,

nhưng chính nàng cũng có thể nói được náo nhiệt, hơn nữa đối với này tòa thành thị dứt khoát rõ như lòng bàn tay, ven đường nhìn thấy tùy tiện một đồng kiến trúc tựa hồ đều có thể nói ra một đoạn lịch sử đến. Đồng thời nàng vẫn là bọn họ này chiếc xe tài xế, xe kỹ rất tốt, khởi bước cùng tạm dừng cơ hồ không cảm giác xóc nảy, tại chen chúc trên đường cái lưu sướng xen kẽ rẽ qua đường, không qua bao lâu liền đem bọn họ đưa đến nhà khách dưới lầu.

"Nhạ, đây chính là người mấy ngày này muốn nơi ở ." Hilda nói đem xe dừng lại, chìa khóa xe ném cho phụ trách bãi đậu xe trẻ tuổi phục vụ sinh. Dung Viễn hành lý chỉ có đơn giản hai bộ quần áo cùng một ít cá nhân vật phẩm, hắn tùy thân túi sách liền có thể trang được dưới, ngược lại không có cái gì lấy hành lý phiền toái.

Đi lên mấy tầng bậc thang, là một cao lớn thủy tinh xoay tròn môn. Một tóc vàng nam hài cúi đầu chơi di động từ xoay tròn môn đi ra, ngừng đầu trong lúc vô tình nhìn mấy người liếc nhìn, đi về phía trước hai bước, sau đó mạnh vừa nhấc đầu, xoay người xem xem đã đi tới Dung Viễn đám người, vội vàng chạy vào xoay tròn môn lại vào đại sảnh.

Dung Viễn đang ở quầy tiếp tân đăng ký, bỗng nhiên cảm thấy một cổ tầm mắt ngưng ở trên người, quay đầu xem xem, trong đại sảnh người cũng không nhiều, hơn nữa đều đang làm chính mình sự, tựa hồ không có người nào đặc biệt chú ý hắn.

Tóc vàng nam hài giả vờ tựa vào đại sảnh trung gian trên cây cột chơi di động, thân máy nghiêng trong màn hình liền xuất hiện Dung Viễn mấy người thân ảnh. Hắn nhìn thấy Dung Viễn xoay người tiếp tục xong xuôi vào ở thủ tục, cầm thẻ phòng, sau đó lưu Hilda điện thoại về sau mấy người lại nói vài câu liền cáo biệt, Dung Viễn một mình đeo túi sách hướng đi thang máy, hắn chần chờ một chút, vội vàng không xa không gần theo lên.

Cửa thang máy rất sáng rất bóng loáng, Dung Viễn từ ảnh phản chiếu trông được đến sau lưng cái kia thiếu niên lén lút hướng bên này nhìn thoáng qua, sau đó giả vờ tự nhiên kỳ thật rất không được tự nhiên đi tới, khéo môi hơi hơi vừa móc lại bình phục đi xuống.

"Đình đông !"

Cửa thang máy mở ra, Dung Viễn dẫn đầu đi vào ấn hai mươi hai lầu ấn phím, tóc vàng thiếu niên ấn xuống hai mươi ba lầu, sau đó mặt hướng cửa thang máy đứng, ánh mắt đều không hướng bên cạnh phiêu một chút, thập phần nghiêm túc.

Thang máy vài lần mở ra lại khép lại, thang máy sương người ở bên trong dần dần nhiều lên, tóc vàng nam hài bị chen đến tận cùng bên trong. Hắn nhìn Dung Viễn tại hai mươi hai dưới lầu đi, tại cửa thang máy khép lại thời điểm vội vàng kêu lên:"i'msorry ! i'msorry ! goout !" Hắn tại hai mươi ba lầu chen xuống thang máy, vội vàng vọt đi từ trên thang lầu lao xuống đi, nhưng mà hành lang bên trong đã không có một bóng người.

Hắn hậm hực xoay người, vừa quay đầu lại gặp nhìn thấy sau lưng một người im ắng ôm cánh tay dựa vào tường đứng, bị dọa đến rút lui hai bước, thốt ra:"Shit ! !"

Dung Viễn nhướn mi, hỏi:"Người cùng ta có cái gì mục đích?"

Tóc vàng nam hài chớp mắt, dùng quả hạch ngữ hỏi:"Người sẽ nói quả hạch ngữ sao?" Có lẽ hắn là sợ Dung Viễn nghe không hiểu, còn cố ý thả chậm ngữ tốc.

Vì thế Dung Viễn lại dùng quả hạch ngữ hỏi một lần.

Sau đó hắn nghe được một câu khuôn sáo cũ đến cực điểm mà nói, tóc vàng nam hài mất tự nhiên hỏi:"Người biết ta là ai sao?"

-- người rất có danh sao?

Dung Viễn ánh mắt đang nói hăn "Không biết" . Tóc vàng nam hài có chút nhục nhã, sau đó hăn cười lạnh một tiếng, hất cao cằm, mang theo vài phần ngạo mạn nói:"Ta là người lần này thi đấu trung địch nhân lớn nhất, Colwyn • Taylor, người tốt nhất nhớ kỹ tên này, bởi vì ta sẽ đánh bại người."

"Nhàm chán." Dung Viễn vốn tưởng rằng hăn sẽ có cái gì càng thêm kinh thiên động địa phát ngôn, nghe xong câu này tính trẻ con mười phần mà nói về sau xoay người liền đi, lưu cho Colwyn một bóng dáng.

Colwyn khiêu khích biểu tình còn không có thu hồi đến đối diện nhân vừa không thấy. Hăn chớp chớp mắt, sừng sốt một chút, xoay người truy qua, hô:"Uy ! người không nói điếm cái gì sao?"

Trả lời hăn là trước mặt "Ba" một tiếng bị khép lại cửa phòng.

...

Tại cùng tầng 2212 hào phòng gian bên trong, bốn chừng mười tuổi thiếu niên đang ngồi ở cùng nhau, một mọc ra má lúm nam hài ôm máy tính đang tại gõ bàn phím, bên cạnh là mặt chữ điền nam hài đang nhìn TV, duy nhất một không mang kính mắt nam hài chỉ xuyên một điều quần cụt khoanh chân ngồi ở trên giường dùng máy tính bảng ngoạn số độc trò chơi, diện mạo tối soái khí một treo điện thoại, cùng người khác nói:"Ta vừa lấy được tin tức, Dung Viễn đến, tại 2201 hào phòng."

Bốn người này liền là Đường quốc tham gia vật lý thi đua mặt khác vài danh tuyển thủ: Vu Lập, Mao Phong, Doãn Đông Bách cùng Phó Dật Trần.

Mấy người động tác đều tạm dừng chớp mắt, Doãn Đông Bách buông xuống cứng nhắc, hỏi:"Hăn toán học khảo xong?"

"Người cũng quá không để ý đến chuyện bên ngoài đi?" Mao Phong nói: "Tin tức đều đã truyền khắp, nghe nói là cá nhân thành tích đệ nhất."

"Oa nga ~ khốc !" Doãn Đông Bách khen một tiếng, cười một thoáng, nhưng vẻ mặt cũng không thoải mái.

Bọn họ cùng Dung Viễn tiếp xúc cơ hội không nhiều, Doãn Đông Bách hoài nghi tên kia khả năng cũng không có nhớ kỹ tên của bọn họ, nhưng chỉ cần là tham gia vật lý thi đua nhân, đều đối Dung Viễn này nhân ấn tượng khắc sâu. Vốn Đường quốc tuyển thủ đạt được đệ nhất là kiện cao hứng sự, nhưng chỉ muốn tưởng đến người này là Dung Viễn, bọn họ liền cao hứng không nổi.

Không phải ghen tị cũng không phải oán hận, mà là cảm thấy áp lực cực lớn đặt ở trên đầu.

Bọn họ mấy người tại vòng chung kết phía trước liên đều đã nhận thức, chỉ có Dung Viễn, từ vòng chung kết đến sau này quốc gia tập huấn đội, không có tham gia qua một lần tập thể hoạt động, bình thường đều chỉ tại khảo thí thời điểm mới xuất hiện. Nhưng như vậy một thần long kiến thủ bất kiến vĩ gia hóa, lại vẫn chặt chẽ đặt ở mọi người trên đầu, ngẫu nhiên một lần hiện thân tất nhiên muốn quật đi đệ nhất từ quan. Trưởng này xuống dưới, nghe được cái tên này đều để người cảm giác chột dạ hụt hơi.

Bọn họ là cùng nhau tới tham gia quốc tế thi đấu đội hữu, nhưng lẫn nhau cũng không phải không có cạnh tranh. Mà siêu việt Dung Viễn, là bọn họ mỗi người cho tới nay dã vọng.

"Tháp tháp tháp" bàn phím gõ thanh không dứt bên tai, để người nhin không được thấp thỏm nôn nóng, Phó Dật Trần hỏi: "Vu Lập, người đang làm cái gì?"

"Ta tại quốc nội độ độ trên mạng tình hình thực tế tiếp sóng chúng ta lần này thi đấu tình huống, chờ đối mới phần ti khả nhiều." Vu Lập nói thủ

hạ động tác cũng không có đình, con chuột lôi kéo, nói:"Người xem, ta vừa nói Dung Viễn đến, phía dưới hồi phục liền có hơn ba mươi điều... Năm mươi điều . Oa ! thao ! không phải đâu? Người này là phú nhị đại a !"

"Cái gì?"

Mấy người đều hảo kỳ lại gần, bình luận còn đang tại bay nhanh hướng lên trên xoát.

Nhất đại bang lấy "Mụ mụ", "Tỷ tỷ" Giọng điệu vòng vèo đang tại nhờ bọn họ muốn hảo hảo chiếu cố "wuli Viễn Viễn", có dặn dò hẳn muốn ăn nhiều thứ, có dặn dò hẳn muốn đi ngủ sớm một chút, có dặn dò hẳn muốn chú ý điều chỉnh sai giờ... Đến cùng này là ai cái lâu? Bọn họ cùng Dung Viễn liên gặt đầu giao đầu không tính là hảo không hảo?

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Vu Lập tìm tòi một chút Dung Viễn tại quốc nội tin tức, xem xong về sau, chỉ cảm thấy tựa như nhìn bốn mươi tập cầu huyết liên tục kịch, thuận tiện chính mình còn nào bổ tám mươi tập sau lưng kịch tình, cả người đều không hảo.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Đánh Cuộc

"Đương đương đương."

Dung Viễn buổi sáng đi ra ngoài chạy bộ nửa giờ, trở về phòng về sau vừa xung hoàn tắm, liền nghe được cửa phòng bị tiết tấu nhất trí gõ ba tiếng, hăn xoa xoa tóc, đem khăn mặt treo tại trên cổ, mở cửa, nhìn thấy Phó Dật Trần đám người đứng ở ngoài cửa.

"Chuyện gì?" Dung Viễn hỏi.

"Chúng ta đến gọi người đi ăn cơm, đợi một hồi cùng đi lễ đường tham gia khai mạc thức." Phó Dật Trần cười nói. Làm lâm thời đội trưởng, hăn bị lĩnh đội cố ý dặn muốn nhiều chiêu cố một chút Dung Viễn, bởi vì hăn vẫn đều chưa tham gia qua vật lý huấn luyện, cùng những người khác đều không tính là quen thuộc, rất dễ dàng lạc đàn. Thêm bọn họ phía trước xem qua tin tức... Không thể không nói, trong tin tức phóng viên không chút nào keo kiệt bút mực xây đắp đại lượng phép bài tỉ câu cùng từ hình dung đem Dung Viễn miêu tả thành một tiểu đáng thương.

"Nga."

Dung Viễn thấy mấy người thần sắc đều có chút khác thường, nhất là Vu Lập, này sẽ không che giấu biểu tình gia hỏa trong thần sắc cơ hồ tràn ngập khả nghi "Từ ái" Chi tình. Hăn sao cũng được gật gật đầu, nói: "Cho ta một phút đồng hồ."

Hăn đóng cửa lại đổi hảo quần áo, cầm lên thẻ phòng đi động đặng đi ra ngoài, mấy người cùng nhau đến nhà khách tầng ba phòng ăn (nhà hàng).

Thi đua trong lúc đồ ăn đồ uống đẳng đều là nước chủ nhà cung cấp, tại đây một tầng phòng ăn (nhà hàng) dùng cơm toàn bộ đều là tham gia thi đấu trẻ tuổi tuyển thủ. To lớn thính bên trong đặt đầy các loại mỹ thực, không chỉ có beefsteak, bánh mì, Hamburg, pizza, salad, chocolate cookie đợi đã (vân vân), cũng có Đường quốc đẳng dự thi quốc đặc sắc thực phẩm. Đây là một tự phục vụ phòng ăn (nhà hàng), những người dự thi đều bưng một tiểu cái khay, tùy ý tuyển dụng chính mình thích đồ ăn.

Dung Viễn tùy ý lấy mấy thứ ngồi xuống, vừa ăn một ngụm, bỗng nhiên cảm thấy phụ cận có người đang theo dõi hẩn xem. Hẩn ngẩng đầu vừa thấy, liền thấy phía trước tại cửa thang máy gặp qua cái kia tóc vàng nam hài đang một bên theo dõi hẩn một bên hung tợn cầm một khối beefsteak nhét vào trong miệng, kia bộ dáng phảng phất là tưởng ăn luôn Dung Viễn nhục.

Hẩn nhớ rõ cái kia mặc danh kỳ diệu gia hỏa giống như gọi Colwyn • Taylor. Dung Viễn nhìn kỹ liếc nhìn, hẩn trên người quần áo cùng ngày hôm qua bất đồng, nhưng đồng dạng là nhìn qua rất quý. Dung Viễn đối trang phục khoản tiền thức cùng phẩm bài không quá lý giải, nhưng kia chủng khuynh hướng cảm xúc cùng độc đáo tính vẫn là nhìn ra được đến.

Vừa lúc Mao Phong lúc này cũng bưng cái khay ngồi xuống, hẩn nhìn thấy Colwyn biểu tình, hỏi Dung Viễn: "Các người nhận thức?"

"Xem như đi." Dung Viễn nói: "Hẩn là cái gì lai lịch?"

Mao Phong tính tình hảo, xem Dung Viễn không biết, liền chi tiết nói với hẩn nói: "Hẩn là quả hạch quốc thiếu niên thiên tài Colwyn • Taylor, hẩn theo chúng ta cùng tuổi, nhưng năm nay đã là lần thứ tư tham gia vật lý thi đua. Hẩn lần đầu tiên tham gia cầm ngân bài, năm kia cùng năm trước đều cầm kim bài, năm trước hẩn là đệ tam, chỉ kém hai phân liền có thể được mãn phân. Cũng là năm nay đoạt giải quán quân đứng đầu nhân tuyển. Ta nghe nói hẩn phía trước cũng cùng người như vậy đi khảo toán học, cũng là

kim bài, bất quá thành tích giống như tại cuối cùng vĩ. Xem ra hẳn là tương tại vật lý thi đua trung nhất tuyệt tiền sử ."

Biết nguyên do về sau Dung Viễn liền không lại đem Colwyn dịch ý để ở trong lòng, dù sao hẳn nhìn xem lại lâu cũng không thể khiến hẳn thiếu một miếng thịt. Bất quá không nghĩ tới khai mạc thức thời điểm, Colwyn trực tiếp ngồi xuống hẳn bên cạnh.

Trên đài đang tại nói chuyện, dưới đài Colwyn hạ giọng, đối Dung Viễn nói:"Chúng ta đến đánh cược đi ! xem ai có thể được đến lần này thi đấu đệ nhất danh !"

"Có ý nghĩa gì?" Dung Viễn đầy mặt không có hứng thú.

"Hừ." Colwyn cười lạnh một tiếng, kích tướng nói:"Như thế nào, người không dám sao?"

Dung Viễn liếc xéo hẳn liếc nhìn, vốn đánh gãy không thêm để ý tới, nhưng bỗng nhiên dừng một lát, suy nghĩ một lát, hỏi:"Tiền đặt cược đâu?"

"Cái gì?" Colwyn không kịp phản ứng.

"Đánh cuộc tiền đặt cược là cái gì?" Dung Viễn kiên nhẫn lại hỏi một lần.

"Tiền đặt cược?" Colwyn mở to hai mắt, kinh ngạc hỏi:"Đệ nhất danh chẳng phải chính là tốt nhất tiền đặt cược sao?"

Dung Viễn quay đầu, lười lại với hẳn nói chuyện -- không có tiền đặt cược, ai cùng người ngoạn nhàm chán đánh cuộc trò chơi?

Colwyn tại trên ghế đứng ngồi không yên ma một lát, cắn răng một cái nói:"Hảo, chúng ta đánh cuộc ! người muốn cái gì tiền đặt cược?"

"Ta muốn mua một đài hoàn toàn mới e-cr8008 loại nhỏ máy tiện CNC, nếu ta thắng đề nhất, người giúp ta liên hệ mua con đường."

Đây mới là Dung Viễn nguyên ý phản ứng hăn chân chính nguyên nhân. Loại này máy tiện CNC độ chính xác cơ hồ đạt tới đồng loại hình sản phẩm trong trên thế giới trước mắt tiên tiến nhất trình độ, cũng là quả hạch quốc có thể đối ngoại xuất khẩu loại nhỏ máy tiện CNC trung tốt nhất một khoản, bất quá bởi vì kỹ thuật bích lũy nguyên nhân, tại Đường quốc có tiền cũng rất khó mua được. Dung Viễn kẻo đường công thức phân tử thôi diễn cơ hồ đến vĩ thanh, đến thực tế chế tác giai đoạn, cần liền không chỉ là giấy bút . thực nghiệm dụng cụ cùng tài liệu tại Đường quốc đều có thể mua được, nhưng cũng có một chút, Đường quốc trên thị trường chỉ có thể tìm đến hiệu quả không thể làm người ta hài lòng thay thế phẩm. Phía trước Dung Viễn còn tưởng thi xong về sau nghĩ biện pháp xem có thể hay không tại quả hạch quốc mua được, bất quá hăn cũng biết hi vọng xa vời. Cho nên đương Colwyn đưa lên cửa đến thủ, hăn mới ôm thử một lần ý tưởng đưa ra tiền đặt cược điều kiện. Liền tính này tóc vàng nam hài làm không được cũng không có cái gì tổn thất, vừa lúc dùng này làm lấy cơ cự tuyệt hăn gây rối.

Colwyn vì hăn điều kiện lấp bắp kinh hãi, hỏi:"Người muốn này làm gì?"

"Này với người không quan hệ." Dung Viễn hỏi:"Người có thể làm đến sao?"

Colwyn chần chờ một chút. Dung Viễn trong lòng vừa động -- nếu không có cửa hoặc là không biết loại này máy tiện CNC là cái gì, hăn một ngụm liền sẽ từ chối, này chần chờ vừa lúc chứng minh có hi vọng.

Colwyn lấp ba lấp bắp nói:"Đối một đi... Này rất quý."

"Tiền sự không cần người bạn tâm, ta chính mình sẽ chuẩn bị. Người muốn đồng ý, chúng ta liền đánh này đánh cước; Muốn hay không hành, quên đi, dù sao liền tính không đánh cuộc chúng ta cũng giống nhau muốn thi đấu." Dung Viễn nói.

Colwyn lại không tưởng liền như vậy tính. Trong mắt của hắn, hai người chính thức quyết đấu cùng tất cả mọi người tham gia thi đấu là không đồng dạng. Hắn cắn chặt răng, nói:"Hành, đánh cước liền đánh cước !"

Cái này đối thành Dung Viễn hoài nghi nhìn hắn, hỏi:"Người thật có thể mua được sao? Sẽ không hiện tại giả vờ đáp ứng, thua về sau lại quyết nợ đi?"

"Ta mới sẽ không như vậy vô sỉ !" Colwyn nổi giận đùng đùng nói:"Bất quá ta có điều kiện."

"Mời nói."

Colwyn nói:"Muốn là ta thắng, người... Người... Muốn vô điều kiện giúp ta làm một chuyện !"

"Chuyện gì?" Dung Viễn hỏi.

"Ta còn chưa nghĩ ra !" Colwyn đúng lý hợp tình nói.

Này tiền đặt cược nhìn qua Dung Viễn là rất chịu thiệt, chung quy không có điều kiện chính là sang quý nhất điều kiện, bởi vì không xác định, cho nên khả năng là bất cứ sự.

Dung Viễn nhìn hắn, chậm rãi lộ ra một nụ cười, ánh mắt từ không chút để ý trở nên tràn ngập xâm lược tính, hắn nói:"Hảo."

Hắn vốn đối với lần này khảo thí không có như vậy để bụng, mục tiêu chỉ là lấy đến kim bài liền hảo, chung quy hai quốc tế thi đua quán quân aura đã đầy đủ khiến hắn trên nhiều khía cạnh đều có thể đạt được tiện lợi điều kiện. Nhưng hiện tại, hắn lại thật chăm chú lên.

Ngồi ở Dung Viễn bên tay phải Vu Lập chớp chớp mắt, nhìn Dung Viễn thần tình biến hóa bỗng nhiên cảm giác lưng tê liệt, không tự chủ được run run. Hắn nhỏ giọng hỏi Dung Viễn: "Các người đang nói cái gì?"

Dung Viễn cùng Colwyn nói chuyện thời điểm dùng là quả hạch ngữ, mà Vu Lập bởi vì vẫn chuyên chú vào vật lý thi đua, quả hạch ngữ nghe nói năng lực còn ở một phi thường đáng buồn trình độ thượng.

Dung Viễn nói: "Chúng ta nói... Ai có thể trong cuộc thi này lấy đến đệ nhất."

Vu Lập: Chúng ta còn có thể hay không khoái trá cùng một chỗ chơi đùa ? Các người mấy gia hỏa này có thể cho người khác chừa chút nể đường sống không?

...

Thời gian dài đến năm giờ lý luận khảo thí cùng thực nghiệm khảo thí trước sau kết thúc. Toàn bộ khảo hoàn về sau, có vài nhân tựa như hư thoát như vậy, vừa ra trường thi liền hoặc ngồi hoặc nằm ở trên mặt cỏ, còn có người rốt cuộc có thể được lấy thả lỏng, bắt đầu thường xuyên theo mặt khác tuyển thủ liên lạc cùng trao đổi hòm thư địa chỉ, thậm chí có người nói chuyện gần gũi luyện ái. Cũng có học sinh cầm ra trước tiên chuẩn bị tốt bốn quốc tiền tệ, không quý lại dụng tâm bán thủ lễ đẳng cho nhau đưa tặng, không khí phá lệ nhiệt liệt mà hữu hảo. Tuy rằng thành tích hoặc có cao thấp, nhưng nơi này học sinh không có một là tài trí bình thường, lẫn nhau đều ôm kính ý cùng hâm thưởng, ngay cả Dung Viễn ở loại này hoàn cảnh trung đều nhận vài người lễ vật cùng liên lạc phương thức.

Dung Viễn đám người sớm liền nghe nói quả hạch quốc là trên thế giới phạm tội tỷ lệ tối cao quốc gia chi nhất, khu người giàu cùng khu dân nghèo trị an trạng huống có cách biệt một trời. Nhưng bọn họ ở trong này du ngoạn trong lúc không có nhìn thấy cái gì bạo lực phạm tội sự kiện, trên thực tế đại đa số thời điểm nhìn qua so quốc nội càng tốt, mọi người thường xuyên xuống xe thời điểm liên chìa khóa cũng không bật, còn có cha mẹ sẽ bỏ mặc mấy tuổi tiểu hài tử kết bạn đi ra ngoài, tựa hồ cũng không lo lắng hài tử lạc đường hoặc là bị dụ bắt.

Thằng đến tại Hilda cùng mặt khác mấy cái tuổi trẻ phiên dịch kiêm hướng dẫn du lịch dẫn bọn hắn đi ra ngoài ngoạn, thuận tiện cũng cấp quốc nội gia nhân bằng hữu mua lễ vật khi, Dung Viễn mấy người ngoài ý muốn thấy một cục đầu sủng sự kiện -- cao lớn màu đen pho tượng dưới, một nam nhân thường thường xem xem đồng hồ, như là đang đợi người nào. Sau đó một mặc trường đại y người qua đường từ hắn bên cạnh trải qua, lơ đãng đụng hắn một chút sau đi qua. Nam nhân che ngực ngã sấp xuống, chỉ chốc lát sau cả người đều tẩm tại trong vũng máu, một qua đường phụ nữ nhìn thấy, nhất thời hét rầm lên, lúc này hung thủ sớm trà trộn vào trong đám người tìm không thấy .

Vu Lập cầm trong tay kem ly trực tiếp rơi trên mặt đất, hắn run thanh âm nói:"Hắn... Hắn còn sống sao?"

Hilda đám người lập tức nhào qua, có tại đánh cấp cứu điện thoại, có tại báo nguy, còn có người ý đồ cho hắn cầm máu. Vu Lập mấy người tuy rằng không biết có thể giúp đỡ cái gì, vẫn là thân thiết vây đến trước mặt, chỉ trừ Dung Viễn. Quang nào xem xét, Dung Viễn không cần tới gần cũng biết, hắn ngực trúng tam thương, một thương ngay trúng tâm tạng, đã cứu không sống.

Nam nhân đỉnh đầu [-790] con số chỉ chốc lát sau cũng đã biến mất, đây là hắn triệt để tử vong dấu hiệu. Tại người thường trung hắn phụ công đức cũng không tính nhiều, dựa theo Dung Viễn kinh nghiệm, trị số này

thuyết minh hẳn không có thương hại qua mạng người, nhưng trộm đạo, ấu dả linh tinh tội ác sẽ không thiếu.

Hắn khiến quang não tìm tòi nam nhân tư liệu: Jonn • Smith, là tại khu dân nghèo trà trộn một tên côn đồ, bình thường trộm đạo, khi thiện sợ cứng rắn, việc xấu loang lỗ, là cá nhân căm ghét cầu ghét gia hỏa. Loại này nhân, Dung Viễn liên truy tra hẳn chết nhân hứng thú cũng không có. Hilda cách đám người khe hở nhìn nhìn đứng ở xa xa đầy mặt sự không liên quan đến mình cao cao treo lên Dung Viễn, trong thần sắc lóe qua một mặt khác thường.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Ghép Hình

Màu trắng yên khí lượn lờ bay lên, toàn bộ trong phòng đều trở nên sương khói tràn ngập, ngay cả tầm mắt cũng trở nên mơ hồ, hoảng hốt ở giữa tựa như thần tiên động phủ.

Ngăn nắp không hề có đặc sắc thủy tinh trong gạt tàn, đã chập ních màu đen bạc khói bụi, mặt trên ngang dọc cắm mấy chục chỉ tàn thuốc, còn có bán điếu thuốc bị người cầm ở trong tay, tàn thuốc hữu lượng màu đỏ quang.

Giang Tuyền vừa vào cửa liền bị bị nghẹn ho khan hai tiếng, hắt lui ra ngoài sở trường phẩy phẩy, dùng lực hấp hai khẩu mới mẻ không khí, sau đó ngừng thở xông vào đi đem cửa sổ cùng môn tất cả đều mở ra, ngoài phòng khô nóng không khí nhất thời tràn vào, thổi quét cả phòng yên khí lao ra môn. a thị Thất Nguyệt nhiệt được tựa như chưng lô, chỉ chốc lát sau trong phòng hai người trên đầu đều nhiệt được toát ra một tầng dầu nị nị hân, Âu Dương Duệ sớm liền đem trong tay tàn thuốc khẩu tiến gạt tàn lui tắt, đẳng trong phòng mùi khói nhi đều tán xong, mới đưa cửa sổ đóng lại, tận chức tận trách điều hòa rất nhanh đem lãnh khí một lần nữa chuyển vận tiến vào, khiến trong phòng đều nhân nhẹ nhàng thở ra.

Nguyên bản ghé vào trên bàn ngủ Triệu Mộng tại cửa sổ mở ra về sau chưa đầy một lúc liền bị nhiệt tỉnh. Này nữ hài đã bỏ đi kiến tập cảnh viên mũ, chính thức thăng cấp thành sơ cấp cảnh viên. Bất quá đại giới là cự đại, ngày xưa cái kia ôn nhu mất tự nhiên nữ hài hôm nay không chỉ đem đầy đầu tóc dài cắt được liên cổ đều không lẫn át được, hơn nữa ghé vào nơi đó ngủ thời điểm lưu hảo chút nước miếng, nàng tùy ý sở trường lau lau liền

không coi trọng, không chút nào lịch sự ngáp dài, sau đó đem bày ở trên bàn từng đồng tư liệu thu nạp lên sửa sang lại phân loại.

Mặt khác mấy cái mệt phải tại văn phòng liên ngủ cảnh sát cũng đều trước sau tỉnh lại, lẫn nhau chào hỏi về sau, có đi buồng vệ sinh rửa mặt đi WC, có dụi dụi mắt liền bắt đầu tiếp tục công tác. Duy nhất không có ngủ Âu Dương Duệ đem trên bàn đã chất đầy gạt tàn cầm lấy đến, hướng bàn phía dưới thùng rác bên trong nhất đổ, đồng thời hỏi Giang Tuyền:"Bên kia cái gì tình huống?"

Giang Tuyền áo mũ chỉnh tề tại cả gian trong văn phòng thoạt nhìn dứt khoát chính là ngoại tộc. Tuy rằng hăn cũng là đầy mặt bì dung, nhưng như cũ lưng thẳng tắp, áo sơ mi cổ áo vẫn là như vậy trắng nõn phẳng. Hăn đem một xấp nhỏ tư liệu đặt ở Âu Dương Duệ trước mặt nói:"Hồ sơ toàn bộ mất trộm, làm được rất sạch sẽ, không lưu lại cái gì dấu vết. Đây là án kiện điều tra ghi lại, ta xem qua, không phát hiện cái gì có giá trị manh mối."

Tuy rằng hăn nói như vậy, bất quá Âu Dương Duệ vẫn là đem ghi lại lấy ra nhất nhất lật xem một lần, hăn làm như vậy, cũng không phải không tín nhiệm Giang Tuyền năng lực cùng phán đoán, mà là nhiều một người thẩm nghiệm, liền nhiều một phần tìm ra manh mối khả năng tính.

Xem xong về sau, Âu Dương Duệ suy tư một lát, xoay người hỏi Giang Tuyền:"Nơi này nói vào lúc ban đêm từng tiếp đến một câu cá trang web cử báo điện thoại, tra qua này trang web cùng cử báo nhân sao? Có hay không..."

Nói chuyện thanh âm ngưng bật, chỉ thấy Giang Tuyền tựa vào trên ghế làm việc đã ngủ, hăn đầu ngả ra sau, kính mắt cong vẹo khắp khiêng, là rất không thoải mái tư thế, tỉnh lại về sau khẳng định sẽ eo đau lưng đau. Bất quá bọn họ gần nhất bận rộn đến mức hôn thiên hắc địa, có thể ngủ một giấc, đã khiến rất nhiều người cảm giác rất hạnh phúc .

Âu Dương Duệ không lại nhiều lời, thuận tay đem treo tại trên lưng ghế dựa áo khoác lấy lại dây cấp Giang Tuyền che lên, sau đó tại ghi lại trung đem mấy cái có nghi vấn điểm khoanh ra, nhất nhất kí thượng chính mình vấn đề. Viết xong thu hảo về sau, hắn lại lấy qua một xấp màu trắng thiếp giấy, tại chính giữa viết lên "Hồ sơ mất trộm", sau đó kí thượng thời gian cùng địa điểm, đem này dán giấy kéo xuống đến dán tại sát tường nhất trương rất lớn bạch bản thượng, sau đó lấy bút đem này dán giấy cùng mặt khác thiếp giấy hình ảnh nối tiếp lên.

Trạm xa một chút xem, này Trương Bạch bản chiều dài gần hai mét, cao cũng có hơn một mét, hôm nay mặt trên dán đầy này nọ: Ảnh chụp, thiếp giấy, một khối nhỏ cắt may xuống dưới báo chí, càng nhiều là dùng các loại nhan sắc bút viết xuống rậm rạp dày đặc văn tự cùng mạng nhện như vậy đường cong. Nơi này ghi lại, là bọn họ trong khoảng thời gian này về sau phát hiện mọi manh mối, mỗi một manh mối đều như là một khối tiểu tiểu ghép hình, dần dần đem sự kiện chân thật bề ngoài triển lộ đi ra.

Dư Cường chết, quan phương thuyết pháp, là cảnh sát phát hiện đầu mối mới có thể chỉ chứng hắn tội ác, Dư Cường ý đồ tập cảnh bất thành, tại dựa vào nơi hiểm yếu chống lại trong quá trình bị cảnh sát đánh gục. Dân chúng cũng không quan tâm hắn là cái gì nguyên nhân mà chết, chỉ quan tâm này nhân tra có phải hay không chiếm được ứng có xử phạt. Hôm nay Dư Cường đã chết, đối với lần này sự kiện chú ý nhiệt độ cũng rất mau hạ . Chỉ có nhất thiếu bộ phận nhân chức trách a thị tư pháp cơ quan tại phía trước điều tra án kiện thời điểm không đủ nghiêm cẩn cẩn thận, nhưng tại quan phương đúng lúc nhận sai cùng bù lại thái độ cũng thoải mái tiếp nhận kết quả này.

Nhưng cũng có người biết, chuyện này không có kết thúc.

Thông qua đối Thư Khởi thẩm tra xử lý, Âu Dương Duệ đám người khai quật ra một khổng chế Đường quốc tư pháp cơ quan cùng bạo lực cơ quan bí mật tổ chức. Theo điều tra xâm nhập, bọn họ phát hiện không chỉ là

Thư Khởi, còn có không thiếu chính phủ quan viên đều cùng này tổ chức có hoặc sâu hoặc cạn liên hệ, có vài nhân là nhận qua bọn họ cấp ưu việt làm một vài sự, có vài người tại cho bọn họ chi phối bao da công ty hộ giá hộ tổng, còn có chút nhân dứt khoát chính là nhận đến bọn họ thao túng. Đường quốc cao tăng lấy phản tham làm tên thanh tra một bộ phận quan viên, nhưng tại đào được càng thâm nhập phía trước cắt cỏ kinh ngạc xà, sở hữu manh mối đều tại trong một đêm toàn bộ đánh gãy, liên Thư Khởi cũng tại trại tạm giam trung chết bất đắc kỳ tử.

Từ trước mắt năm giữ manh mối đến xem, đây là một thế lực đáng sợ ngoại cảnh tổ chức, bọn họ tại Đường quốc sớm đã thiết cục nhiều năm, mai phục đình tử (năm vùng), trừ bị đào ra này mấy bên ngoài, khẳng định còn có càng thâm nhập không có bị đào ra.

Hơn nữa một năm này đến tại a thị phát sinh sở hữu trọng đại án kiện - -9•11 giao thông công cộng bạo tạc,9•12 lão Nhai bắn chết,12•5 tốt đẹp thương thành bạo tạc,5•25 đường cao tốc đặc Đại Liên hoàn tai nạn giao thông... Đợi đã (vân vân), sau lưng mơ hồ đều có này tổ chức bóng dáng, tuy rằng không có minh xác manh mối chỉ hướng, nhưng cũng không phải không hề có liên hệ.

Mà bọn họ tại a thị vẫn như ẩn như hiện phát triển nguyên nhân, cũng chỉ có một -- tìm ra quạ đen.

Quạ đen đã có một đoạn thời gian rất dài không có tin tức . Không chỉ là cảnh sát biết điểm này, trên hắc đạo khứu giác linh mẫn không ít người đều sớm đã phát hiện, có người truyền thuyết quạ đen đã giải tán hoặc bị đuổi bắt truy nã phạm xử lý, bất quá không có bất cứ xác thực chứng minh. Trong khoảng thời gian này, Đường quốc phạm tội tỷ lệ so với trước đó tăng trưởng mấy cái điểm, cái loại này bùng nổ thức tội phạm sa lưới tình cảnh cũng rất cuộc không có tái hiện qua.

Dù vậy, Âu Dương Duệ cũng hiểu được quạ đen biến mất là một chuyện tốt. Xã hội trật tự cần xã hội chính thể lực lượng đến duy trì, đây mới là thế giới này duy trì liên tục vận chuyển bình thường quỹ đạo. Nhưng hãn cũng không cảm giác quạ đen chết, có thể làm đến cái loại này trình độ gia hỏa, sẽ không chết được như vậy lặng yên không một tiếng động.

Rất hiển nhiên, cái kia ngoại cảnh thể lực cũng là nghĩ như vậy .

Đối phương tựa hồ so với hãn còn muốn bình tĩnh một ít, vì tìm ra quạ đen đến, thậm chí không tiếc bại lộ chôn giấu nhiều năm đỉnh tử (nằm vùng). Chỉ là từ tình huống hiện tại đến xem, bọn họ còn không có đạt thành chính mình mục đích .

Giang Tuyền phía trước đi điều tra mất tích hồ sơ, chính là Thư Khởi dẫn dắt điều tra tổ cuối cùng tập trung bốn mươi chín nhân hồ sơ, tại a thị hai ngàn năm trăm vạn nhân khẩu trung này bốn mươi chín nhân cùng quạ đen có liên quan hiềm nghi lớn nhất. Thư Khởi mặc dù có tư tâm, nhưng tại đuổi bắt quạ đen trên chuyện này lại tận tâm tận lực, này phân danh sách tin cậy tính rất cao.

Này mấy hồ sơ tại Âu Dương Duệ nơi này cũng đều có dự bị, sở hữu nội dung cộng lại số lượng phi thường khả quan, hơn nữa không có điện tử bản lưu trữ. Bởi vậy dù cho Thư Khởi làm nguyên lai điều tra tổ tổ trưởng, hãn nhiều nhất có thể tiết lộ cũng chính là một phần danh sách cùng phi thường hữu hạn tư liệu. Hôm nay hồ sơ mất trộm, là vì cái kia tổ chức từ một phần danh sách trung không chiếm được càng nhiều manh mối, cho nên cần đổi hồ sơ tiến hành chi tiết bài tra sao?

-- cũng không bài trừ bọn họ là cố ý đánh cắp hồ sơ, khiến cảnh sát đối với này phân danh sách một lần nữa coi trọng lên đến tiến hành điều tra, chẳng có điều phát hiện về sau lại tiến hành đánh cắp khả năng tính. Chung quy tại Đường quốc, không có bất cứ một tư nhân hoặc là phi pháp tổ chức điều tra năng lực có thể cùng Đường quốc cảnh sát đem so sánh. Bất quá

mặc kệ nói như thế nào, tại đây trường đánh cờ trung, có thể trước tìm ra quạ đen một phương giữ lấy tiên thủ. Có lẽ tìm đến quạ đen, sở hữu bí ẩn đều sẽ giải quyết dễ dàng.

...

"Thiện lương? Người đang đùa ta sao?" Hilda một bàn tay cầm ở trên thắt lưng, trong một bàn tay hoảng di động liên, cười nhạo một tiếng nói:"Người muốn nói hẩn thiện lương, không bằng cấp 'Thiện lương' từ này một lần nữa hạ định nghĩa đi !"

Nàng đối diện nam nhân nghe vậy có chút ngạc nhiên, hỏi:"Vì cái gì nói như vậy?"

"Người gặp qua có người thụ thương đổ máu sắp chết mất thời điểm còn có thể đứng ở xa xa chỉ lo lắng sẽ làm bẩn chính mình quần áo gia hỏa sao? Hẩn chính là !" Hilda có chút sinh khí nói:"Nếu một người tại người tàn tật thỉnh hẩn hỗ trợ thập một chút quái tượng đều có thể làm bộ như không nghe thấy trực tiếp đi qua, tại tiểu cô nương cùng cha mẹ đi lạc thời điểm lên tiếng khóc lớn thời điểm còn có thể ngồi ở một bên xem hí... Nếu gia hỏa như vậy có thể gọi thiện lương mà nói, kia hẩn chính là thiện lương ! hẩn chính là cái loại này, khi có người tại chính mình trước mặt ngã sắp xuống thời điểm chẳng những không đi nâng, ngược lại bởi vì chặn đường mà một cước đạp lên đi gia hỏa !"

"Không đến mức đi?" Nam nhân khó có thể tin nói:"Ta nghe nói hẩn là phi thường nhiệt tình chính nghĩa nhân !"

"Cáp, cáp."

Hilda một tiếng nhất đồn cười lạnh hai tiếng, đầy đủ biểu đạt chính mình thái độ.

"Dù sao ta nhìn thấy chính là lạnh lùng như thế vô tình gia hỏa, yêu tin hay không ! người đáp ứng gì đó đâu?"

Nam nhân móc ra một phong thư đưa cho nàng, Hilda rút ra trong đó mấy tấm màu xanh xám tiền giấy mắt nhìn, nhất thời tươi cười rạng rỡ, ghé vào bên miệng hôn hôn, sau đó phất tay nói:"Cảm tạ a ! lần sau có loại sự tình này cứ việc lại đến tìm ta đi !"

Nam nhân nhìn theo nàng đi xa về sau, mới gọi cho một điện thoại:"Cái này cũng không phải... Là chủ nghĩa ích kỷ giả, ta xem hẵn vài lần đại động tác khả năng là bởi vì đối với tự thân có uy hiếp... Là, ta hiểu được, ta sẽ lại quan sát một đoạn thời gian..."

...

Cách một tuổi phun, khu vực xanh hoá cùng mấy bụi cây một đầu khác một điều đầu gỗ trên băng ghế, Dung Viễn ấn một chút lỗ tai bên trong tai nghe, khép lại quyển sách trên tay, tựa như tự nhủ nói:"Ngu xuẩn, muốn tưởng gạt ta, ít nhất cũng có thể tìm chân chính người tàn tật cùng bị dọa khóc tiểu cô nương đến. Còn có, nhất trương xinh đẹp gương mặt nhưng không nhất định sẽ nhượng tất cả mọi người thả lỏng cảnh giác, kỹ xảo biểu diễn cùng đầu não càng trọng yếu, người nói đúng không, đệu Hà Lan?"

Đệu Hà Lan nhẹ giọng hỏi:"Người tính toán làm như thế nào đâu? Dung Viễn."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Tin Tức

Dung Viễn nói: "Tá lực đả lực, tắm ăn lên nuốt trôi."

"Trên thế giới này, không tồn tại không có đối thủ xí nghiệp. Thương trường như chiến trường, mạch tử gia phát triển cho tới bây giờ này quy mô, không đặc tội người là không có khả năng, hưởng chi hiện tại vị này gia trụ khuếch trương thế như thế hung mãnh, khẳng định sẽ có không ít người sẽ tâm sinh kiêng kỵ. Người trong khoảng thời gian này toàn diện sưu tập nhà bọn họ xí nghiệp tin tức, tìm ra cùng bọn họ đối địch hoặc là tồn tại cạnh tranh quan hệ thế lực, thích hợp để lộ một ít tin tức quá khứ."

"Vâng." đệu Hà Lan đáp.

"Còn có, tập trung tại bọn họ xí nghiệp hạch tâm ngành công tác trọng yếu công nhân viên chức, cho ta đóng bẹp. Chỉ cần bọn họ có trái pháp luật loạn kỷ hành vi, liền đem hấn đâm đến ở mặt ngoài. Mặc kệ bọn họ lớn bao nhiêu thế lực, sự tình bao giờ cũng cần phải có người đến làm, không có người, ta xem bọn họ còn có thể như thế nào phát triển."

...

Trải qua hai ngày chờ đợi, cuối cùng thành tích cũng có rồi kết quả. Dung Viễn lý luận thành tích mãn phân vị cư đệ nhất, Colwyn so với hấn thấp 0.4 phân; Nhưng thực nghiệm thi đấu trung bởi vì Colwyn biểu hiện ra ngoài siêu phàm sáng tạo tính cùng nghiêm cẩn chăm chú thái độ, cuối cùng lấy không thể xoi mói giải đáp đạt được mãn phân, Dung Viễn so với

hắn thấp 0. 3 phân. Cuối cùng lấy 0. 1 phân chênh lệch, Dung Viễn thắng hiểm.

Thành tích công bố sau, Colwyn chính là đầy mặt uế oải cùng khó có thể tin, tuy rằng bên cạnh các đồng bọn đều tại chúc mừng hắn lại được nhất kim, nhưng hắn vẫn là một chút sắc mặt vui mừng cũng không có. Trên thực tế 0. 1 phân chênh lệch hoàn toàn không thể thuyết minh bất cứ vấn đề, nhưng thắng bại chỉ tại này 0. 1 phân trung, bại chính là bại, Colwyn không có muốn tìm lấy cớ vì chính mình giải vây ý tứ.

Dung Viễn cũng thở ra nhẹ nhõm một hơi. Hắn thực nghiệm luyện tập tương đối ít, đa số thời gian đều dùng tại lý luận tri thức học tập cùng tính toán thượng, tại khảo hoàn thực nghiệm về sau hắn trong lòng liền có chút đánh trống, bởi vì biết chính mình không có làm đến tận thiện tận mỹ trình độ, cấp Colwyn lưu lại siêu việt không gian. May mà này một hạng hắn không có bị quăng ra quá nhiều chênh lệch.

Bọn họ tiền đặt cược Colwyn đại khái đã sớm liên hệ qua, có lẽ là hắn năng lượng so Dung Viễn cho rằng còn muốn lớn hơn nhiều. Hôm đó buổi chiều, Colwyn liền mang đến một đài Dung Viễn muốn loại nhỏ máy tiện CNC, giá cũng so trên thị trường tiện nghi rất nhiều, bất quá vẫn là rất quý, ước chừng hai mươi vạn dollar. Colwyn xem Dung Viễn mắt đều không chớp chuyển khoản, càng xác định ý nghĩ của mình, hắn liền nói nha, Dung Viễn một tham gia thi đua học sinh như thế nào sẽ đột nhiên muốn mua như vậy quý này nọ? Khẳng định thụ thân thích bằng hữu chi thác mới mua .

Trao giải diễn lễ kết thúc về sau, buổi tối quả hạch quốc tổ chức một hồi yến hội, bởi vì đều là học sinh, cho nên đại đa số người đều là thu thập chinh tề một ít, không có ăn mặc cỡ nào chính thức. Trên tiệc tối còn có một vài người xung phong nhận việc biểu diễn tiết mục, này mấy học sinh cũng không tất cả đều là chỉ biết là làm bài một sách, Vu Lập cùng Mao Phong hai người liền biểu diễn một hồi kịch câm, đậu được mọi người cười

ha ha; Phó Dật Trần thế nhưng còn sẽ múa kiếm, hắn đem một hàn quang lòe lòe đạo cụ kiếm vũ được như du long như thiểm điện, thực chiến tính không nói đến, xem xét độ là thật mãn phân, thắng được mãn đường ủng hộ, rất nhiều học sinh thậm chí kích động đứng ở trên ghế hô to "Đường quốc kungfu !" Mà Colwyn bắn một thủ đàn dương cầm khúc, cũng là tiếng vỗ tay lôi động.

Yến hội sau ngày hôm sau, mọi người phần mình cáo biệt, phần mình rời đi, trở lại chính mình quốc gia.

Đoàn người trở lại b thị thời điểm, đang tại đổ mưa, Dung Viễn đám người đi ra sân bay cũng chỉ là bị làm ướt tóc cùng cổ áo. Bởi vì này mưa phùn, cơ hồ không có nhân còn đợi tại ngoài đại sảnh mặt, nhưng bọn họ mới vừa đi ra sân bay, liền thấy một đám người chỉ bọn họ hô to một câu, sau đó rất nhiều người liền một khối vọt lại đây.

"Cái gì tình huống?" Vu Lập sợ tới mức rút lui một bước, đem chính mình túi sách che ở phía trước, tốt xấu xem như một tầng phòng hộ.

Một lấy nhân viên quan sát danh nghĩa cùng bọn họ đồng hành nhưng không biết cụ thể khởi cái gì tác dụng trung niên nam lão sư cười nói:"Không cần khẩn trương, khả năng là phóng viên muốn tới phỏng vấn các người."

Lĩnh đội trong mắt lóe qua nghi hoặc, muốn nói hắn không có thông tri quốc nội phóng viên đến trạm thời gian, lại nghĩ đến trước đó một đoạn thời gian quốc nội ồn ào huyền não nào đó tin tức, cước bộ xê dịch, liền chặn ở Dung Viễn phía trước.

Dung Viễn nhìn này nam nhân giống đang chơi lão ưng tróc tiểu kê như vậy đem hắn hộ ở sau người, trong mắt nhin không được lóe qua một tia tiểu ý.

Nhóm người kia chạy gần, quả nhiên nhìn thấy bọn họ trên vai khiêng trong tay xách trường thương đoản pháo xung lại đây, có mỹ nữ đạp lên ít nhất bát cm giày cao gót, mau phải cùng tạt như bay, cái loại này khí thế hùng hổ cảm giác để người hoài nghi bọn họ muốn đem trước mặt người cho ăn sống nuốt tươi .

Vu Lập còn ngốc hồ hồ ôm túi sách, Phó Dật Trần chỉnh lý tóc, trên mặt lộ ra một trầm ổn mà khiêm tốn tươi cười, liên tởm trầm mặc Doãn Đông Bách đều không tự tại lôi kéo cổ áo, lại xoa nhẹ dưới ánh mắt, lo lắng sẽ ở trên mặt lưu lại ngủ áp đi ra dấu.

Đám kia phóng viên bay nhanh tiếp cận, sau đó "Hoa" một chút từ bọn họ bên cạnh xông qua, đem mấy người tóc đều quyển phiêu lên đến.

Lúc này một nam nhân mang có thể đem hơn phân nửa mặt đều che màu đen kính mát từ trên phi cơ cực có phong độ đi xuống đến, phía trước phía sau vây quanh một đồng nhân, như thiểm điện xông qua phóng viên đều bị tầng này nhân tường cấp chặt chẽ ngăn cản ở bên ngoài. Nam nhân cảm hơi hắt, rất là lạnh lùng kiêu căng bộ dáng, bên cạnh nhân tựa hồ cũng đối với loại tình huống này nhìn quen lắm rồi, thuần thực ngăn trở nhớ kỹ, hộ tống nam nhân đến bên ngoài màu đen bảo mẫu trên xe. Lúc này bị vũ ngưng lại tại sân bay hành khách cũng phát hiện bên này tình huống, rất nhiều người căn bản không biết rõ cái gì trạng huống liền cùng hướng phía trước chạy, tại phát hiện nguyên nhân về sau, có vài nhân chạy càng nhanh, còn có chút nữ tính rít the the cơ hồ muốn té xỉu.

"A a a a... Hi Hi a... Là Hi Hi..."

"Hi Hi, ta thích nhất người điện ảnh !"

"Hi Hi, ta xem của người mỗi một trường liveshow !"

"Hi Hi ta yêu người ! Hi Hi ta muốn với người sinh hầu tử ! !"

Cái kia nam nhân tựa hồ là phi thường có danh ngôi sao, một đám nữ nhân khóc hô vây quanh ở hẳn bảo mẫu xe chung quanh đồ được kia chiếc xe một tắc đều xe bất động, còn có người kích động khóc lớn lên. Từ đầu tới đuôi, cái kia ngôi sao đều ngồi ở trong xe không có lộ diện, đại khái cũng bị phần ti loại này điên cuồng bộ dáng dọa trụ. Thẳng đến sân bay cảnh sát nghe tin đuổi tới tạo thành một đạo nhân tường đem phần ti ngăn trở, bảo mẫu xe mới gian nan rời đi, toàn bộ quá trình mất mấy chục phút.

Tham gia thi đua nhóm người này đối thời trang cùng lưu hành cơ bản đều rất lâu không có chú ý qua, chỉ có thường xuyên lên mạng Vu Lập biết cái kia nam nhân gọi Ngô Hi, hẳn phần ti đều tự xưng cháo, nhưng hẳn diễn qua cái gì điện ảnh, xướng qua cái gì ca, liền hoàn toàn không biết. Dù là như thế, hẳn cũng lấy bác học nhiều biết tư thế cấp mọi người phổ cập khoa học một chút giới giải trí thường thức, sau đó nhìn vừa rồi mấy cái phản ứng quá độ nhân hắc hắc cười xấu xa.

Phó Dật Trần cùng Doãn Đông Bách mặt đều đỏ lên, chỉ có nhân viên quan sát lão sư da mặt coi như dày một chút, hẳn nắm chặt quyền đầu ho khan một tiếng, nói: "Chúng ta nhanh đi lấy hành lễ đi."

"Nói cũng phải." Lĩnh đội nhượng ra phía sau Dung Viên, tự giễu lắc đầu, sau đó vỗ vỗ còn tại xem những người đó quần như si tự cuồng bộ dáng mấy cái học sinh, thúc giục nói: "Đừng nhìn, đi thôi!"

Xa xa một người tuổi còn trẻ phóng viên tại đuổi theo Ngô Hi thời điểm bị người đẩy đổ ngồi dưới đất, chờ hẳn bò lên thời điểm sớm liền chen không tiến trong đám người tâm, chỉ có thể ở bên ngoài chụp hai tấm ảnh chụp, phát một cùng loại "Ngô Hi hồi kinh, phần đông phần ti tại sân bay tiếp cơ" Linh tinh biên giác tin tức. Hẳn trong lúc vô ý thấy hành lý trên băng chuyền có nhất trương tựa hồ có chút nhìn quen mắt gương mặt, theo bản năng đem màn ảnh nhắm ngay nhóm người kia sau đó ấn một chút mau môn.

Vào lúc ban đêm, tại phần đông mỗi ngôi sao về nước, mỗi hài tinh qua khí, mỗi nữ tinh hư hư thực thực mang thai, mỗi nam tinh đùa giỡn đại bài, mỗi đạo diễn xuất quỹ đẳng một loạt giải trí tin tức trung, một điều rất khác biệt tin tức lực lượng mới xuất hiện, nháy mắt điểm kích vô số, dẫn phát khó có thể tính toán chú ý cùng nhiệt nghị.

Này bản tin tức tiêu đề là:[Ngô Hi tại sân bay bị phần ti vây đỡ; Cùng chuyển bay Áo Tái quán quân không người hỏi thăm] tin tức chính văn trừ chút ít văn tự tính miêu tả bên ngoài, chính là hai trường đối lập ảnh chụp: Trên một tấm ảnh chụp là bị người sơn biển người phần ti đỡ được nửa bước khó đi bảo mẫu xe, một khác tấm ảnh chụp thượng là mấy cái thiếu niên tại trên băng chuyền lấy hành lý. Sau trên một tấm ảnh chụp tuy rằng lãnh lãnh thanh thanh, nhưng bối cảnh trung có thể nhìn thấy kia chen chúc đám người.

Trong phút chốc, học thuật giới cùng giới giải trí đối lập rõ ràng thu nhập cùng đại chúng chú ý độ lại bị luận điệu cũ rích trọng đạn, cái gì cũng không có làm Dung Viễn lại nằm thương, bị đỉnh đến nổi bật đầu sóng.

Dung Viễn thân thể lại một lần nữa bị nhắc lên, dắt hai viên quốc tế quán quân aura về nước Dung Viễn còn tự mang vô số đề tài nhiệt điểm, truyền thông đối với hân nhiệt tình bị hất đến một tân độ cao, nhất định là lên trời xuống đất muốn cầm đến đệ nhất phân phong vấn. Lúc này chỉ cần có thể phỏng vấn đến Dung Viễn, chỉ cần hân phát biểu một hai câu chính mình quan điểm, mặc kệ là đối với hân cha mẹ, đối ngôi sao, vẫn là đối với trận đấu, mặc kệ là tốt vẫn là xấu, đều có rất lớn tin tức giá trị; Cho dù là không nói một lời, phóng viên cũng có thể giải đọc ra vô số che giấu thâm ý đến. Nhưng mà, này quần không gì không làm được vua không ngai một lần này khừu giác lại không nhạy, bọn họ nghĩ mọi biện pháp, lại ngay cả Dung Viễn bóng dáng cũng không có tìm đến. Cùng hân cùng nhau tham gia thi đấu tiểu đồng bọn trừ Mao Phong được ngân bài bên ngoài, mặt khác ba người đều là kim bài, hôm nay đều liên tiếp tham gia qua không

thiếu thăm hỏi tiết mục, chỉ có tối bị chú ý Dung Viễn lại không có tin tức, căn bản không có lộ diện.

-- hần ở nơi nào? Vô số người đều đang quan tâm vấn đề này, nhất là dự bị rất nhiều thủ đoạn chuẩn bị đem lại bị nhân đập vào trong vũng bùn hình tượng kéo ra đến Dung thị đường gia nhân. Loại thời điểm này, bọn họ lại đối Dung Viễn chèn ép hoặc là làm cái gì bất lợi sự tình chỉ biết đem hướng gió thổi được càng thiên, hôm nay tốt nhất biện pháp, chính là cho vật chất bồi thường, như vậy cho dù Dung Viễn bản nhân không muốn giải hòa, nhưng đại lượng tiền tài thế công dưới dư luận cũng sẽ từ lòng đầy căm phẫn biến thành hâm mộ ghen tị hận, càng sẽ có ăn không đến nho liền nói nho toan nhân sẽ thực vui hưởng Dung Viễn trên người tạt nước bẩn.

Nhưng bọn họ lại tìm không thấy này mấu chốt đương sự nhân, trường học không có, gia cũng không có. Vài ngày về sau Dung Viễn phòng ở bên trong vào ở người một nhà, Dung gia phái đi nhìn chăm chăm kia phòng ở nhân gặp chi đại hỉ, chạy đi vừa hỏi mới biết được, nguyên lai bọn họ là mua xuống này đồng phòng ở tân phòng chủ, về phần nguyên lai phòng chủ, bọn họ cũng không biết ở nơi nào.

Dung Viễn ở nơi nào đâu? Hần thực ra đã trở lại a thị. Một rộng rãi trong phòng đúng mấy chục lớn nhỏ thùng, hần đang tại từng cái sách thùng, dưới đất đã ném một đồng thùng giấy loại tử cùng chất dẻo xộp, mấy đài máy móc đặt ở trên bãi đất trống, tản ra băng lãnh kim chúc cùng dầu bôi trơn hương vị.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Là Đúng Hay Sai

Sách này mấy bao khóa Dung Viễn dùng một ngày rưỡi thời gian, sau đó lại đem chúng nó tất cả đều thanh lý sạch sẽ lại sửa sang lại phân loại thiết trí điều chỉnh tốt, hăn mất trọn một tuần.

Đương sở hữu chuẩn bị công tác đều hoàn thành về sau, cái này nguyên bản trống trải phòng ở đã toàn bộ thay đổi bộ dáng -- bên phải dựa vào tường một bên bày một loạt điện tử dụng cụ, các loại nhan sắc nguồn điện tuyến nguyên bản quán được đầy đất đều là, hôm nay bị hăn ngang nằm thẳng dựng cố định tại trên tường, giống như phiền phức có trật tự bao nhiêu tranh vẽ như vậy tràn ngập mỹ cảm; Đương nguồn điện toàn bộ chuyển được thời điểm mười mấy tối như mực điện tử màn hình đồng thời sáng lên đến, lam nhạt hoặc là màu lục nhạt đường cong ở trên màn hình khiêu được, từng hàng số liệu khiến bất cứ một người bình thường tại bước vào phòng này thời điểm đều có thể cảm giác được tối thượng bị nghiền áp cảm giác đau đớn cùng kính sợ cảm.

Trung ương phòng bày hai công tác đài, một phong phú rắn chắc, mặt trên cùng loại máy tiện CNC như vậy tương đối trầm trọng dụng cụ, công tác đài có rất hảo phòng chấn động kháng áp năng lực; Một cái khác vừa rộng vừa lớn, thượng hạ đều biết tầng ngăn cách, còn mang theo mấy cái phòng thực nghiệm bình thường sử dụng nhiều hướng xuất thủy long đầu, mặt trên bày rậm rạp dày đặc thủy tinh dụng cụ, có các loại loại cốc chịu nóng, ống nghiệm, chia lĩa khí, khô ráo khí, ống nhỏ giọt, phễu đợi đã (vân vân), tất cả đều sạch sẽ sáng sủa.

Mặt khác tại dựa vào một mặt khác tường vị trí bày hai như vậy khách sạn mới sẽ sử dụng đại hào tử lạnh, bên trong nhồi vào các loại thuốc thử cùng hóa học được phẩm. Dưới đất chỗ trống địa phương, còn bày vài cái cùng loại ozone máy phát, máy hút không khí linh tinh gì đó. Bởi vì này nọ thật sự quá nhiều, cứ việc Dung Viễn đã tận lực làm chỉnh tề, cuối cùng thoát nhìn vẫn là cho người ta một loại hỗn độn cảm giác. Nhưng kia chủng cao lớn thượng cảm giác cũng thập phần rõ ràng.

Đây là Dung Viễn cho mình thành lập phòng thực nghiệm.

Tuy rằng thoát nhìn rất cao đoan, nhưng trên thực tế nơi này đại đa số này nọ đều là từ cùng loại "Đào đào trang web" Như vậy cửa hàng online trung đặt hàng, cũng có một ít là Dung Viễn lần này xuất ngoại từ nước ngoài mang về đến, tỷ như máy tiện CNC hoặc là nhiều công năng cách trở thí nghiệm nghi. Vì đem bọn nó vận trở về, Dung Viễn làm không thiếu thủ tục, Colwyn cũng giúp một chút, hẳn có một đường huynh tại chính phủ ngành công tác, tựa hồ quyền cao chức trọng bộ dáng, cứ việc đối Colwyn tự tiện đánh cuộc sự tình rất bất mãn, nhưng hẳn vẫn là hỗ trợ thu phục kia vài rườm rà thủ tục cùng phê duyệt, cuối cùng khiến Dung Viễn tại về nước sau không lâu liền thu đến hẳn mua này mấy tinh vi dụng cụ.

Đây là một phi thường đơn sơ phòng thực nghiệm, cái gọi là "Phòng thực nghiệm", trên thực tế chỉ là a thị ly thành phố trung tâm rất xa một vùng ngoại thành kho hàng, hẳn một lần tính thanh toán ba năm tiền thuê đem nó thuê xuống đến. Hẳn tiền cũng không đủ lấy đem chính mình muốn dụng cụ tất cả đều mua xuống đến, cuối cùng vẫn là không thể không chọn dùng một ít thay thế phẩm. Này tân sinh phòng thực nghiệm thậm chí không có một chuyên môn tàng thất đến đặt tỷ như Nitơ lỏng can như vậy tính nguy hiểm tương đối cao thực nghiệm thuốc thử, Dung Viễn chỉ có thể tìm đến mấy cái ngăn cách đem nó đơn độc cách ly đi ra, sau đó ở mặt trên trang bị mấy cái tiểu tự chế báo nguy trang bị.

Nhưng đây là một bắt đầu, là hần bước hướng chính mình tương lai bước đầu tiên.

...

Phía trước giống như phát sinh tai nạn giao thông, một chiếc vận chuyển hảo chút gà sống vịt sống xe tải ở trên đường lật nghiêng tạo thành giao thông bế tắc, may mà không có nhân viên thương vong. Giao cảnh thật vất vả mới thanh lý ra một bên thông đạo, chỉ huy hai bên chiếc xe theo thứ tự có trật tự thông qua. Gà vịt nhận đến cự đại kinh hách, vẫn ở trong lồng sắt phát ra "Kì kì kì", "Dát dát dát" tiếng kêu, tinh tế vũ mao nơi nơi bay loạn.

Kim Dương tay đặt ở trên tay lái, kiên nhẫn chờ đợi phía trước đường bị khơi thông. Hần gần mười tám tuổi, hai ngày trước mới lấy đến giấy phép lái xe, bất quá hần từ hai ba năm trước liền bắt đầu học lái xe, hôm nay xe kĩ coi như không sai. Xe là hần mười tám tuổi sinh nhật khi tiểu thúc đưa cho hần quà sinh nhật, là một chiếc giá vừa mười vạn xuất đầu màu trắng sản phẩm trong nước xe. Nguyên bản thực ra là một chiếc nhập khẩu Maserati, trên giá trị trăm vạn, bất quá Kim Bách cho rằng rất rêu rao mà nghiêm khắc cự tuyệt, tiểu thúc tiêu chuẩn tại Kim phụ mặt lạnh tiếp theo hàng lại hàng, cuối cùng mới biến thành này chiếc trừ bạch cùng chịu va đập bên ngoài không có cái gì đặc sắc xe.

Kim Dương đối với khai cái gì xe không có ý kiến gì, hần cũng không phải sẽ bởi vì hào xe bị đổi thành giá rẻ xe liền cùng cha mẹ đùa giỡn tính tình hài tử. Tuy rằng hần trong lòng cũng càng thích kia chiếc phát động khi tựa như mãnh thú than nhẹ xe, nhưng hần cũng rõ ràng, này một chiếc xe mới càng phù hợp hần hiện tại thân phận.

Mười tám tuổi ý nghĩa thừa nhận, cũng ý nghĩa càng nhiều trách nhiệm cùng quyền lợi. Tiểu thúc danh nghĩa xí nghiệp từng cái gia nhân đều có chia hoa hồng, bất quá từ mười tám tuổi sinh nhật từ ngày đó Kim

Dương mới chính thức có được chi phối chính mình kia một bộ phận tiền tài quyền lợi. Trong một đêm biến thành tiểu thổ hào là cái gì cảm giác? Kim Dương cảm giác, cũng không có rất cao hứng cảm giác, ngược lại bằng thêm rất nhiều phiền não. Phía trước này bộ phận tiền sẽ trực tiếp bị các trưởng bối cầm đi đầu tư, hôm nay toàn bộ giao đến trên tay hắn, chỉ tồn tại ngân hàng khẳng định là không được, có lẽ vài thập niên sau liền sẽ bị giảm giá trị co lại đến không đủ một phần mười giá trị. Nhưng muốn như thế nào quản lý tài sản, hắn rất ít tiếp xúc phương diện này, cũng là không hiểu ra sao. Các trưởng bối đều cười ha hả nhìn hắn phiền não, căn bản không cho một câu chỉ điểm, buông tay khiến hắn đi học tập. Kim Dương trước mắt lý giải mấy chi cổ phiếu cùng ngân sách, cũng nhìn hai Thiên Sư đầu tư hạng mục, nhưng đem tiền đầu ở đâu phương diện, cùng với lớp 12 học tập trong lúc hắn có hay không thời gian đến chú ý, đây đều là hắn hiện tại cần phiền não vấn đề.

"Đông đông đông."

Kim Dương đang tại ánh mắt phóng không miên man suy nghĩ, bỗng nhiên nghe được chính mình cửa sổ xe bị người gõ vài cái, Kim Dương vừa thấy, một mập mập trung niên phụ nữ đang dán ở hắn trên cửa sổ hướng bên trong xem, thấy hắn quay đầu, lập tức lộ ra một mang theo vài phần lấy lòng tươi cười.

Ngoài cửa sổ rất nóng, nhiệt được mặt đất không khí bởi vì cực nóng đều phát sinh hơi hơi vẩn vèo, để người mắt thường đều có thể nhìn thấy bốc hơi dòng khí. Béo người đều sợ nhiệt, trung niên phụ nữ nhiệt đặc trên mặt mồ hôi như mưa đổ, càng không ngừng lấy tay chà lau, ngay cả như vậy nàng vẫn là không có trốn đến râm mát địa phương đi, mà là đứng ở xe ngoại đây mặt chờ đợi nhìn hắn.

Kim Dương buông xuống cửa sổ xe, trung niên phụ nữ lập tức dùng đầy đặn ngón tay bắt lấy trên thủy tinh phương, cầm ra một chồng màu sắc

rực rỡ giấy dùng dày đặc địa phương khẩu âm nói:"Đẹp trai, mua thẻ cào đi ! hai khối tiền nhất trương, tối cao tiền thưởng có một trăm vạn đâu !"

Kim Dương vừa muốn lắc đầu, nhìn đối phương trên mặt mồ hôi thủy cùng vết dầu lại sửa lời nói:"Cho ta lấy mười trương." Hắn sớm liền qua cái loại này xem đối phương đáng thương liền đem trên sạp hàng hóa tất cả đều mua xuống đến tuổi, không mua quá nhiều dẫn đến giống ngọc nhiều tở, nhưng mua một chút, mặc kệ bao nhiêu, đều có thể khiến đối phương cảm giác rất cao hứng, chính mình cũng không có cái gì tổn thất.

Quả nhiên, nghe nói như thế, trung niên phụ nữ lập tức mặt mày hớn hở, cầm ra một chồng thẻ cào khiến hắn tùy ý chọn. Kim Dương tùy tay rút một tấm, kéo xuống mười tiểu tiểu thẻ bài, sau đó đem còn lại bộ phận cùng hai mươi đồng tiền cùng nhau đưa cho trung niên phụ nữ, lại từ trong xe cầm một bình chưa mở nước khoáng đưa cho nàng nói:"A di, trời nóng như vậy, người uống chút nước đi."

"Ai... Này, thật ngại quá." Trung niên phụ nữ ngượng ngùng nói, nhưng thủ đã tiếp nhận Thủy Bình. Nàng thừa dịp kẹt xe tại trên đường cái làm sinh ý, sớm liền bị sai được choáng váng đầu hoa mắt miệng khô lưỡi khô, nắm lạnh lạnh Thủy Bình liền không thể cự tuyệt, bất quá cấp tiền nàng lại luyến tiếc, liền lại kéo xuống nhất trương thẻ cào cấp Kim Dương nói:"Cám ơn người a đẹp trai, a di cũng không khác gì đó, lại tổng người nhất trương thẻ cào đi ! chúc người có thể trung một trăm vạn !"

"Một lọ nước cũng không đáng giá cái gì tiền, không cần." Kim Dương chống đẩy nói, nhưng lại không thể ngăn cản trung niên phụ nữ đem tạp ném vào trong xe hành động, đành phải nhận.

Trung niên phụ nữ một hơi đem trong bình nước nước uống hơn phân nửa, lau nhuận ướt môi, ngượng ngùng cười dưới, hỏi:"Đẹp trai, người như thế nào không xem xem có hay không trúng thưởng a?"

Kim Dương đem mua xuống đến thẻ cào đều đặt ở một bên, không có lập tức cạo ra đến xem có hay không trúng thưởng ý tứ. Hắn nghe vậy cười cười, nói: "Không vội."

Vừa lúc này, Kim Dương phía trước xe chậm rãi di động, trung niên phụ nữ vội vàng tránh ra nói: "Ai u, đến người, đi nhanh đi."

"Ân, tái kiến." Kim Dương nói lời từ biệt, gặp kia phụ nữ phát phát tay cười tủm tỉm xoay người hướng đi mặt sau xe, hắn dâng lên cửa sổ xe, gia nhập đến dòng xe cộ trung.

Nửa giờ sau, Kim Dương xe chạy đến ngoại ô kho hàng phía trước. Đây phụ cận so với thành phố trung tâm náo nhiệt tới là một loại khác phong cảnh, thấp bé cư dân nơi ở, hẹp hòi cửa hàng mặt tiền, đi vào liên song song đi đều khó khăn tiểu khách sạn, giá rẻ siêu thị cùng sửa xe rửa xe điểm. Bởi vì thời tiết nhiệt, ven đường cơ hồ nhìn không tới nhân, chỉ có một điều lại bị cầu thè đầu lưỡi ghé vào góc tường chỗ tối.

Xe đình hảo về sau Kim Dương đang muốn đi xuống, nhìn thấy phó giá trên chỗ ngồi mấy tấm thẻ cào, đem cầm lấy đến nhất nhất cạo ra, Thập Nhất trường thẻ cào, có ba trường trúng thưởng, nhất trường hai khối, nhất trường năm trăm, còn có trung niên phụ nữ cuối cùng đưa cho hắn kia nhất trường, trúng thưởng kim ngạch có tám vạn.

Kim Dương trên mặt không có sắc mặt vui mừng, hắn cười khổ một chút, đối với kết quả này cũng không ngoài ý muốn, vừa rồi không cạo thưởng nguyên nhân cũng là như thế. Hắn nếu không có thói ra thưởng đến, trung niên phụ nữ làm thành một cộc sinh ý, chỉ biết vui vẻ, cũng cùng hắn ở chung lương hảo; Nếu là hắn thói ra giải thưởng lớn, đối phương chỉ sợ liền sẽ trao tâm cào phết khó chịu, thậm chí tâm sinh oán hận cũng không phải không có khả năng.

Giữa người với người cảm tình, có đôi khi chính là như vậy phức tạp mà không có đạo lý. Kim Dương tuy rằng thiện lương, nhưng hắn cũng không phủ nhận thế giới này cũng tồn tại mặt u ám, lại càng sẽ không đem chính mình gặp được người đều trở thành vô tư mà quang minh Thánh Nhân, yêu hận tham sân si, đều là nhân chi thường tình.

Chỉ là từ một ngày nào đó khởi, hắn vận khí tựa hồ liền hảo được đáng sợ. Đi rút thưởng, ba lần bên trong ít nhất có một lần có thể trúng thưởng; Mua xổ số cũng là, hai khối tiền xổ số ít nhất cũng có thể cho hắn đổi về năm khối mười khối, cơ hồ cũng không thất bại; Tham gia hoạt động, mỗi lần rút ra quà tặng thời điểm đều có thể trừu đến tên của hắn, có một lần hắn đem một hai ba đẳng thưởng đều lĩnh một lần, khiến rất nhiều đồng học hô to có nội tình; Mua đồ hoặc là đi ăn cơm, bao giờ cũng có thể gặp được đánh gãy (giảm giá), khuyến mãi, khai trương đại bán hạ giá, đệ nhất vạn danh khách hàng miễn chỉ một loại hảo sự, người chung quanh đều cảm giác hắn vận may ập đến; Ngay cả khảo thí thời điểm, hắn phát hiện trên bài thi đề mục ít nhất có một phần ba vừa lúc chính là hắn một ngày trước ban đêm mới ôn tập qua nội dung.

Lại tỷ như, phía trước Dung Viễn nhờ hắn hỗ trợ đem chính mình phòng ở bán đi, Kim Dương mới vừa ở trên mạng đăng xuất tin tức, hôm đó buổi chiều liền có nhân liên hệ hắn, ngày hôm sau xem qua phòng ở về sau đối phương rất hài lòng, cũng không có nhiều trả giá liền đem phòng ở mua xuống. Bởi vì là thành phố trung tâm đoạn vô cùng tốt phòng ở, cuối cùng giá phòng chừng hơn sáu trăm vạn. Kim Dương tìm nhân đem Dung Viễn gì đó sửa sang lại đi ra, không qua hai ngày liền phát hiện kia đồng phòng ở bên trong có người bắt đầu chuyển mặt sàn xi măng gạch đẳng ra ra vào vào sửa chữa.

Nhưng kỳ diệu là, nếu hắn đem chính mình mua đến xổ số vé thưởng linh tinh gì đó chuyển tặng cho người khác, trúng thưởng tỷ lệ liền thấp đến mức cơ hồ là số không -- đây mới là người bình thường cá độ khi xác suất.

Kim Dương biết, nữ thần may mắn đột nhiên bắt đầu chiếu cố hần, chính là từ hần thu đến nào đó một phân lễ vật bắt đầu.

Hần sờ sờ treo tại trên cổ màu xanh ngọc chất phiến lá, liên Kim Bách phu thê đều cho rằng đây là hần đồng học từ nào đó trên sạp nhỏ đào đến hàng mỹ nghệ, mẫu thân còn hoài nghi qua có phải hay không nào nữ sinh đưa cho hần, chỉ có Kim Dương biết, đây là một bảo vật.

Tại thời tiết khô nóng thời điểm, ngọc điệp liền lạnh lạnh ; Vào ban đêm biến lạnh thời điểm, này Diệp tử liền biến nhiệt . Bái nó ban tặng, Kim Dương lại khó ngao thời tiết cũng không có cảm giác thân thể không thích hợp qua, phía trước mỗi lần giao mùa lúc ấy có tiểu cảm mạo năm nay cũng không có xuất hiện. Đồng thời, Trịnh Di Nhu mũi viêm dần dần hảo chuyển, Kim Bách có một lần bị cùng hung cực ác kẻ bắt cóc trả thù, nhưng bản trúng hần viên đạn vừa lúc bị trước ngực di động ngăn trở, cứu hần một mạng. Kim Dương ẩn ẩn cảm giác, đây đều là này phiến tiểu tiểu ngọc điệp phù hộ.

Hần nghĩ tới muốn đem thứ này hoàn cho Dung Viễn, lại bị đối phương không lưu tình chút nào ném ra ; Hần cũng tưởng qua muốn đem nó giao cho cha mẹ hảo phù hộ bọn họ thân thể khỏe mạnh, nhưng lại không tưởng bại lộ thứ này bí mật. May mà cho dù hần chính mình mang, tựa hồ cũng có thể ban ơn cho bên cạnh nhân, lúc này mới lo sợ bất an đem nhận lấy đến. Này phiến ngọc điệp chỗ thần kỳ, hần một chữ cũng không có hướng ra phía ngoài lộ ra qua, chỉ là tận lực tránh cho tham gia loại này rút thưởng hoạt động.

Hần nhìn ngọc điệp, không biết Dung Viễn đến cùng như thế nào làm ra thứ này. Hần dần dần cảm giác, hiện tại Dung Viễn cùng hần phía trước so sánh phát sinh rất lớn biến hóa, bắt đầu trở nên để người cảm giác xa lạ.

Có đôi khi Kim Dương cũng sẽ cảm thấy mờ mịt, không rõ Dung Viễn trên người phát sinh biến hóa là tốt là xấu, cũng không biết chính mình

dạng này giấu diếm là đúng hay sai. Hãn không tưởng xúc phạm tới chính mình bằng hữu, nhưng cũng không tưởng hãn sẽ đi lên lạc lối.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Biến Hóa

Này kho hàng là Dung Viễn tham gia thi đua thời điểm Kim Dương hỗ trợ thuê xuống đến, hẳn tự nhiên cũng có nơi này chìa khóa. ㄥ Dung Viễn một người ở tại như vậy xa xôi địa phương, Trịnh Di Nhu rất không yên lòng, khác còn dễ nói, chỉ có đồ ăn một hạng ai cũng không tin Dung Viễn có chính mình thu phục năng lực, phụ cận khách sạn chỉ có rất nhỏ hai ba, vệ sinh hoàn hảo, nhưng đồ ăn đơn điệu, trọng du trọng liều, trường kỳ ăn cũng không khỏe mạnh. Bởi vậy mỗi đến nghỉ ngơi ngày thời điểm, Trịnh Di Nhu liền sẽ làm rất nhiều thực phẩm chín, đông lạnh làm cho Kim Dương cho đưa lại đây.

Từ lúc còn rất nhỏ chính là như vậy, có lẽ là cảm tạ Dung Viễn đối Kim Dương ân cứu mạng, có lẽ là đáng thương này hài tử thân thể mà mẫu tính đại phát, Trịnh Di Nhu vẫn đối đãi Dung Viễn tựa như thân sinh nhi tử như vậy. Mới trước đây cấp Kim Dương mua quần áo món đồ chơi thời điểm cuối cùng sẽ cũng cấp Dung Viễn mua một bộ, nhưng khi đó Dung Viễn tâm cao khí ngạo, thập phần quật cường, căn bản không muốn nhận. Sau này Trịnh Di Nhu liền chỉ lao lực tâm tư cho bọn họ làm hảo ăn, nhân đều có ăn uống chi dục, Trịnh Di Nhu trù nghệ rất tốt, Kim Dương đại khái chính là di truyền nàng cái này thiên phú, thường xuyên qua lại, tiểu Dung Viễn vẫn là quỳ gối tại cuồn cuộn không ngừng mỹ thực dưới, không lại kháng cự Trịnh Di Nhu đưa tới các loại đồ ăn. Hẳn có thể giống như bây giờ có tiếp cận 1m8 vóc dáng cùng cường kiện thể trạng, có thể nói Trịnh Di Nhu công không thể không.

Kim Dương từ trong cốp xe ôm ra một đại thùng giấy, bên trong đều là Trịnh Di Nhu làm tốt sủi cảo, bánh bao, mì phở, đồ ăn gia đình đợi đã (vân

vân), còn có nhất tiểu bồn củ cải đôn canh xương, đều đông được cứng rắn, nhưng một đường mang lại đây đã rã đông không ít, phải mau chóng bỏ vào tủ lạnh bên trong mới được. Hắn mở cửa, ôm thùng đi vào, đem bên trong gì đó từng dạng lấy ra phân biệt bỏ vào ướp lạnh cùng trong tủ lạnh. Nhìn thấy hắn lần trước mang tới được đồ ăn còn có hơn một nửa không có động qua, liền biết trong khoảng thời gian này Dung Viễn lại ẩm thực không quy luật. Suy đoán hắn hôm nay hắn là còn chưa nếm qua, Kim Dương đem tiểu trong chậu đông canh lấy ra bỏ vào trong nồi, bỏ thêm một điểm thủy, mở ra hỏa nấu thượng. Lại đem một bàn thịt gà xào đậu phộng bỏ vào trong lò vi sóng, thiết trí hảo thời gian cùng hỏa lực, sau đó nhìn Dung Viễn.

Này kho hàng bị Dung Viễn dùng ngăn cách bản phân thành hai bộ phận. Nguyên lai đại môn khóa chặt, mở một tiểu môn, vào cửa chính là một rất nhỏ phòng khách cùng phòng ngủ, tận cùng bên trong là càng nhỏ buồng vệ sinh. Trong phòng bày chút đơn giản gia cụ, đều là từ nguyên lai phòng ở bên trong chuyển qua đây. Còn có một ít gia cụ không bỏ xuống được, có đặt ở nhị thủ thị trường bán, có còn trang tại trong ruộng. Bên cạnh còn có một môn, đẩy ra đi vào chính là Dung Viễn phòng thực nghiệm.

Kim Dương đi vào thời điểm, Dung Viễn đang tại trên đài thực nghiệm bận việc. Chỉ thấy hắn một tay đem bình thủy tinh giơ lên cùng tầm mắt Tề Bình độ cao, một tay còn lại cầm một tiểu ống nhỏ giọt, cẩn thận dè chừng hướng bình thủy tinh bên trong tích một giọt trong suốt chất lỏng, trong bình nguyên bản màu lam nhạt chất lỏng trong phút chốc tràn ra một đóa hồng nhạt hoa, rất nhanh toàn bộ bình thủy tinh bên trong đều biến thành phần hồng sắc.

Trên đài thực nghiệm còn có một chuỗi dài thực nghiệm dụng cụ: Đèn cồn hỏa diễm liếm láp ống nghiệm đáy, một căn ống liên thông ống nghiệm cùng lãnh ngưng quản, lãnh ngưng quản nước vào khẩu nối tiếp nước máy

xuất khẩu, xuất thủy khẩu mặt sau còn nối tiếp có vài quảng khẩu bình, khai phổ máy phát, u hình quản đọi đã (vân vân), cuối cùng là một tinh tế ống dẫn nối tiếp ngón cái lớn nhỏ phong bế bình thủy tinh, miệng ống hơn nửa ngày mới sẽ sinh ra nhất tiểu tích trong suốt chất lỏng nhỏ vào trong bình.

Kim Dương cũng không biết Dung Viễn hiện tại làm là cái gì thực nghiệm, hắn dựa vào tường nhìn hết sức chăm chú Dung Viễn, mặc một tiếng màu trắng thực nghiệm phục thiếu niên lúc này vẻ mặt thập phần chăm chú, hoàn toàn không có phát hiện hắn đến. Có câu nói chăm chú nhân đẹp nhất, Kim Dương hiện tại liền như vậy cảm giác, tập trung tinh thần quan sát bình thủy tinh trung vật chất phản ứng Dung Viễn cả người đều tản ra cùng đi qua bất đồng sáng rọi, nhưng nhìn qua, cũng để người cảm giác xa lạ.

Kim Dương cảm giác, hắn đã rất lâu không có như vậy tự tin xem qua Dung Viễn, từ Dung Viễn bắt đầu tham gia thi đấu, bọn họ có chừng nửa năm cũng không có gặp qua mặt, lúc này trước mắt Dung Viễn cùng hắn trong trí nhớ ấn tượng vừa so, Kim Dương mới giật mình phát hiện, hắn đã phát sinh lớn như vậy biến hóa.

So với một năm trước, hắn trưởng cao không thiếu, bên trong quần áo nhìn không ra, bất quá trên cánh tay tay áo xấn lên, lưu sường cơ nhục đường cong tuy rằng không có từng khối rõ ràng, lại cũng thập phần rõ ràng. Dung Viễn liền tính không có tiếp tục cùng Chu Vân Trạch học tập vật lộn thuật cũng không có đình chỉ qua luyện tập, Kim Dương so với hắn khởi bước sớm, cơ sở cũng càng tốt, nhưng hiện tại đã không phải đối thủ của hắn. Hắn khí lực biến lớn rất nhiều, phản ứng cũng thập phần nhanh chóng, hoàn toàn không giống như là không có trải qua bao nhiêu thực chiến luyện tập, vừa mới học tập hơn nửa năm tân thủ.

Quá khứ Dung Viễn cũng không thích bất cứ trang sức, liên thủ biểu đều rất ít mang, bao giờ cũng trang tại túi sách bên trong, đối âm nhạc cũng

không có cái gì hứng thú. Nhưng hần hiện tại trong lỗ tai bao giờ cũng mang một bluetooth tai nghe, mặc kệ là tại trường học lên lớp vẫn là đi thi đấu trên đường phóng viên chụp hình ảnh chụp trung hần đều thủy chung tai nghe không rời thân, có vòng dân phát hiện về sau thành khẩn hứa hẹn nói hần nhất định là âm nhạc đam mê giả, còn tại trên mạng khởi xướng phỏng đoán hần nghe được là cái gì âm nhạc suy đoán.

Hần trên cổ còn treo một mập mạp bản kim sắc thập tự giá [thực ra là vũ toa phi cơ nút không chế], hình thức đơn giản hào phóng, nam nữ đều nghi, Dung Viễn nổi danh về sau dào dào trên trang web đã có chủ quán bắt đầu bán đồng khoản dây chuyền . Kim Dương hồi ức một chút, phát hiện tại còn không có đi tham gia thi đấu thời điểm Dung Viễn liền bắt đầu mang này dây chuyền, hần nhớ rõ có một ngày đột nhiên nhìn thấy thời điểm còn sinh ra vài phần nghi hoặc, vốn muốn hỏi một chút, sau này bị mặt khác sự tình đánh gãy cũng liền quên.

Trên bề ngoài biến hóa thực ra không tính cái gì, càng trọng yếu hơn, là trên tinh thần biến hóa.

Phía trước Dung Viễn không có mục tiêu, đối với tương lai cũng cũng ôm cái gì thiên chân ảo tưởng, cảm giác bao giờ cũng tại được chẳng hay chớ. Tuy rằng khi đó hần cũng rất ưu tú, nhưng ưu tú phải có hạn, là mỗi tòa thành thị, mỗi trong trường học đều có khả năng tồn tại hảo học sinh trung một đại biểu. Giống như hiện tại, cứ việc thi đấu đã qua đi một đoạn thời gian, nhưng vừa mở ra tin tức loại trang web, trên trang đầu khẳng định vẫn là có thể thấy Dung Viễn danh tự, liền tính hần chưa từng có lộ diện nhiệt độ cũng chậm chạp không có hạ xuống, Dung Viễn phía trước đồng học, lão sư, hàng xóm, liên quan qua hần trường mầm non lão sư đều ở trên truyền thông xoát một chút tồn tại cảm.

Hiện tại Dung Viễn, hần trong mắt bao giờ cũng lóe lý tưởng dị thái, Kim Dương không biết hần tại theo đuổi cái gì, nhưng rất hiển nhiên, loại này theo đuổi khiến hần cả người đều như là một lần nữa sống lại như vậy,

bộc phát ra khó có thể tưởng tượng kích tình cùng nhiệt lượng. Cái kia không biết tên mục tiêu hấp dẫn hẳn, khiến hẳn kiên định, thật thà, không chút do dự đi tới, hẳn chạy như vậy mau, giống phong như vậy xoát một chút đem tất cả mọi người ném ở sau người, thậm chí khiến Kim Dương có loại không kịp nhìn cảm giác, hôm nay người còn cảm giác có thể cùng hẳn sóng vai, ngày mai liền phát hiện ngay cả hẳn bóng dáng đều sắp nhìn không thấy. Theo lý thuyết, chính mình bằng hữu phần khởi bao giờ cũng để người cao hứng một sự kiện, nhưng chiều ngang quá lớn, khó tránh khỏi cũng sẽ để người có loại bị ném xuống kinh hãi.

...

Dung Viễn buông xuống bình thủy tinh, lưng lay dưới đau mỏi cổ, lại xem xét một chút đang tại tiến hành lấy ra phản ứng, nâng cốc tinh đăng đột trọi tâm đầu trừ, sau đó liền nghe có người hô: "Tiểu Viễn."

Lại muốn tới nơi này tìm hẳn trên cơ bản chỉ có một người, Dung Viễn tại đại não còn không có ý thức được thời điểm trong mắt đã mang theo vài phần đạm nhạt lại chân thật tiểu ý, hẳn vừa nhắc đầu, liền thấy Kim Dương đứng ở cạnh cửa, ngậm vài phần trách cứ nói: "Người buổi sáng lại chưa ăn cơm đi?"

Dung Viễn:...

Nói thật hẳn nghĩ không ra buổi sáng ném qua không có... Ngày hôm qua thực nghiệm thất bại, bất quá hẳn buổi tối ngủ thời điểm trong đầu đột nhiên toát ra đến một cái tâm ý tưởng, lúc nửa đêm liền lập tức bò lên tiến hành thực tiễn. Về phần quá trình trong có hay không thuận tiện ăn chút này nọ, hẳn thật đúng là không biết...

Kim Dương nhìn hẳn phản ứng liền biết. Hẳn thở dài nói: "Người như vậy đi xuống, e lúc nào đói chết đều không biết. Người khiến ta nói người cái gì hảo?"

"Không phải còn có người sao?" Dung Viễn thuận miệng nói.

Kim Dương không nói gì trợn trắng mắt nhìn hăn, có tâm tưởng dứt khoát buông tay mặc kệ khiến hăn ăn đau khổ tính, lại không an tâm. Hăn bất đắc dĩ nói: "Trước đình một chút người trong tay sự, lại đây ăn cơm !"

"Nga." Dung Viễn lên tiếng, xem đèn còn có thể thiêu đốt thời gian rất lâu, vừa đi lại đây một bên cười thực nghiệm phực treo ở cửa biên trên móc nối, khịt khịt mũi hỏi: "Thơm quá. Trịn đi làm canh xương?"

"Cũng không phải là? Tối hôm qua dùng vại sành hầm một đêm, hôm nay mẹ ta đều chưa khiến ta ăn một ngụm khiến cho ta cho người đưa lại đây. Thật không biết ai mới là nàng nhi tử." Kim Dương thuận miệng oán giận một câu, sau đó chịu một nhọc đi bày bàn, đem nhiệt hảo thịt gà xào đậu phộng lấy ra đặt.

Dung Viễn đến buồng vệ sinh rửa mặt, lau tay đi ra hỏi: "Đúng, Dương Dương, người không phải bắt đầu lên lớp sao? Như thế nào còn có thời gian lại đây?"

Lớp 12 học tập thời gian phi thường khẩn trương, nghỉ văn khai giảng sớm, nghỉ hè cũng chỉ có ngắn ngủi hai tuần, lần trước tới được thời điểm Kim Dương liền nói muốn bắt đầu lên lớp . Dung Viễn thi đua kết thúc về sau Đường quốc đệ nhất lưu đại học hăn có thể tùy tiện chọn, các đại học thay nhau muốn du thuyết hăn đi chính mình trường học đến trường, so khai ra thập phần ưu việt điều kiện. Bất quá Dung Viễn tại thi đấu phía trước cũng đã nghĩ xong chính mình muốn thượng đại học cùng chuyên nghiệp, trước mắt đã cùng trường học đạt thành hiệp nghị, cũng chống đỡ mặt khác trường học mời chào. Cho nên tại mặt khác học sinh thiên quân vạn mã qua cầu độc mộc thời điểm, hăn toàn vô học lên áp lực, lại thêm hăn bình thường thành tích cũng rất hảo, thi đại học bài thi làm được so thuộc khoá này tốt nghiệp sinh hoàn hảo, bởi vậy khi hăn cùng nhất trung đưa ra không lên lớp xin khi thập phần thuận lợi liền thông qua, hiệu

trưởng chỉ yêu cầu hẩn tại cuối kỳ khảo thí cùng hiểu rõ khảo thí thời điểm nhất định phải đúng hạn đến trường học đi tham gia.

"Của người thời gian quan niệm còn tại sao? Hôm nay là cuối tuần, ta lần trước đến đã là bảy ngày phía trước sự."

Kim Dương ước lượng bình nước, gặp bên trong trống rỗng liền một giọt nước đều không có, lại tiếp bình nước nấu lên. Vừa quay đầu lại, gặp Dung Viễn từ tủ lạnh bên trong cầm ra lạnh như băng màn thầu, ngồi ở bàn trước mặt trực tiếp há mồm liền cắn.

"Đừng như vậy ăn ! người tưởng lại nằm viện sao?" Kim Dương một bàn tay chụp tại Dung Viễn cái ót, hẩn đầu nhất đốn thượng hạ nha ca đất một tiếng cắn cùng một chỗ, sau đó trong tay màn thầu liền bị Kim Dương cướp đi, cùng mặt khác hai cái bánh bao cùng nhau chắt đồng ở trong đĩa nhét vào lò vi sóng đun nóng.

Dung Viễn mặt đều hắc. Lần trước ngộ độc thức ăn nằm viện dứt khoát chính là hẩn suốt đời sỉ nhục. Từ đó về sau mỗi lần Kim Dương thấy hẩn lung tung ăn cái gì đều sẽ đem chuyện đó lấy ra nói một lần, Dung Viễn đều nhanh phiền chết . Hẩn tức giận nói:"Người có thể hay không đừng như vậy bà mẹ? Nay muốn có thể ăn chết người ta sớm chết !"

"Ta mặc kệ người phía trước như thế nào ăn, dù sao hiện tại ta là đại trù, người liền phải nghe ta !" Kim Dương đẩy mặt bá đạo tổng tài phạm nhi.

Dung Viễn giả làm nghi hoặc trạng hỏi:"Đây không phải Trịnh di làm sao?"

Kim Dương cười lạnh:"Kia hiện tại chương chức người là ai?" -- hẩn đang cầm thìa, giảo trong nồi canh.

Dung Viễn lấp bắp một chút, sau đó nói: "Còn ấm nam đâu ! thật nên khiến trong trường học nói như vậy nữ sinh xem xem người hiện tại bộ dáng."

Kim Dương lấy một chén nhỏ canh đưa cho hắn nói: "Kia đem người xem như nam thần nữ sinh muốn phát hiện người là này phòng bếp ngu ngốc không càng phải khóc chết?"

Dung Viễn cúi đầu ăn canh, không còn chú ý nói hắn, chỉ cho hắn trợn trắng mắt xem. Một ngụm nóng hằm hập nước canh vào bụng, toàn bộ tràng vị tựa hồ đều thoải mái rên rỉ một tiếng, hắn lúc này mới phát hiện chính mình đã đói bụng rất lâu, thân thể khẩn cấp hấp thu tân dinh dưỡng.

Lò vi sóng "Đinh --" kêu một tiếng, Kim Dương quá khứ đem màn thầu bưng ra đến đặt ở trên bàn, gặp Dung Viễn cơ hồ là lang thôn hổ yết tại ăn cơm. Người này ở bên ngoài vẫn đều là tuy rằng lạnh lùng nhưng tác phong nhanh nhẹn bộ dáng, ở nhà có đôi khi lại giống tiểu hài tử. Kim Dương chính mình cũng lấy bát canh chậm rãi uống, Trịnh Di Nhu tại đây phân canh bên trong mất rất nhiều tâm tư, còn bỏ thêm chút trung thảo dược, hương vị thập phần nồng đậm.

Ăn uống no đủ, Dung Viễn bát đầy, trong thần sắc mang theo mơ hồ thỏa mãn cùng biếng nhác. Kim Dương cũng uống hoàn canh, rót hai ly nước sôi, do dự một chút, sau đó hỏi: "Tiểu Viễn, người gần nhất... Có phải hay không có chuyện gì?"

Dung Viễn nguyên nhân vì trong dạ dày bị nhồi vào mà cảm giác buồn ngủ, bỗng nhiên nghe được như vậy một câu, ngẩng đầu, liền nghênh lên Kim Dương ánh mắt.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Chuyện May Mắn Nhất

Kim Dương ánh mắt trước sau như một, thẳng thắn thành khẩn, chân thành tha thiết, sạch sẽ. Dung Viễn biết, làm bằng hữu, lúc này thẳng thắn thành khẩn đối đãi mới là tốt nhất, nhưng hắn lại không thể làm như vậy.

Hắn buông xuống mắt, nắm chén nước tay không ý thức bám chặt, thủy rất nóng, vách ly độ ẩm cũng rất cao, Dung Viễn như là không cảm giác điểm này dường như, ánh mắt nhìn chăm chú vào trong chén toát ra đến màu trắng sương mù, ngón tay tại mép chén vạch qua.

"Vì cái gì hỏi như vậy?" Dung Viễn lảng tránh vấn đề, hỏi ngược lại.

Kim Dương ánh mắt ảm ảm, có chút thất vọng, nhưng hắn biết, có đôi khi có lẽ không phải không muốn nói, chỉ là không thể nói. Bí mật sở dĩ xưng là bí mật, chính là bởi vì nó chỉ giấu ở một người trong lòng, một khi vào người thứ hai nhĩ, liền không thể xem như hoàn toàn bảo mật .

Trầm mặc một lát, Kim Dương nói:"Người gần nhất... Có chút vội vàng xao động." Kim Dương nhìn nhìn chung quanh, nói:"Vì bố trí này phòng thực nghiệm, người không sai biệt lắm đem tiền đều xài hết đi? Phòng ở cũng bán, khóa cũng không đi thương -- tuy rằng người vốn ngồi ở trong phòng học khả năng vẫn đều cảm giác là tại lãng phí thời gian... Nhưng ta nhận thức Dung Viễn, sẽ không vì một không xác định thực nghiệm mà được ăn cả ngã về không."

"Không tính là được ăn cả ngã về không..." Dung Viễn miễn cưỡng cười một thoáng, thực ra chỉ là cơ nhục lôi kéo làn da động một chút, một

điểm cũng không có bình thường tự tin cùng tiêu sái. Hần nói: "Ta rất có nắm chắc."

"Lớn bao nhiêu nắm chắc? Cho dù có 90% thành công tỷ lệ, người biết cũng còn có 10% khả năng tính đem chính người sinh hoạt rơi vào đến cái gì hoàn cảnh trung đi sao? Tiểu Viễn, người thật biết người đang làm cái gì sao?" Kim Dương thanh âm trở nên có chút nghiêm khắc, nghiêm khắc trung lại hiện không tha nhận sai quan tâm.

-- không có kia 10%, Dung Viễn biết. Bởi vì hắn trong tay liền có bồng bồng kẹo đường thành phẩm, hắn giống như là đang làm đã biết chính xác đáp án đề mục, sở làm mỗi một bước đều sẽ ly đáp án này càng tiến thêm một bước, mặc kệ quá trình như thế nào, liền tính là thẩu, cũng có thể đem chính xác đáp án cấp thẩu đi ra, chỉ là thời gian dài ngắn vấn đề.

Hắn thói quen mặt không chút thay đổi, nhưng cho dù là phi thường mỏng manh biểu tình biến hóa, so bất luận kẻ nào đều lý giải hắn Kim Dương cũng có thể liếc mắt nhìn ra đến. Hắn hít một hơi, hỏi: "Chẳng lẽ người... Trăm phần trăm xác nhận người tại đây thực nghiệm trung có thể được đến người muốn sao?"

Trên thế giới này, không có nào khoa học gia có thể trăm phần trăm khẳng định nói chính mình thực nghiệm sáng tạo khẳng định sẽ thành công, cho dù là một nho nhỏ bóng đèn, phát minh giả cũng trải qua hơn một ngàn sáu trăm thứ thất bại.

Cho nên, Dung Viễn như thế tin chắc chính mình có thể thành công, khả năng tính chỉ có một -- hắn đang tại làm thực nghiệm, có người từng thành công qua, hắn là cầm công lược đang làm này hạng mục.

Phòng bên trong nhất thời lâm vào yên lặng, phía trước thoải mái không khí không còn sót lại chút gì. Trên bàn còn chất hỗn độn bát bàn cùng tàn canh lãnh chích, như bọn họ hiện tại tâm tình.

-- Dung Viễn được đến kỳ ngộ đến cùng là cái gì?

Có đoạn thời gian, Kim Dương luôn luôn nghĩ vấn đề này. Hắc nguyên bản tưởng có thần bí tổ chức nhìn trúng hắc cho nên tiến hành bồi dưỡng, sau này phát hiện này suy đoán là sai lầm, Dung Viễn bên cạnh, cũng không tồn tại cái gì đối với hắc có rất đại ảnh hưởng nhân vật. Sau đó hắc phát hiện Dung Viễn này kỳ ngộ e có điểm siêu hiện thực, cũng không phải hắc lý giải thế giới này có thể làm đến . Vì giải quyết nghi hoặc hắc tra xét rất nhiều tư liệu, không thể nghi ngờ trung phát hiện sức tưởng tượng thiên mã hành không internet giờ so lịch sử cùng thần thoại truyền thuyết càng có thể giải quyết nghi vấn của hắc.

Ngoại tinh khoa học kỹ thuật, tương lai hệ thống, tùy thân không gian, Thượng Cổ truyền thừa, Chủ Thần trò chơi, xuyên việt trùng sinh... Thiên kì bách quái tiểu thuyết ngón tay vàng thiết lập hắc nhìn rất nhiều, cùng chính mình đối Dung Viễn lý giải nhất nhất đối ứng, cảm giác tất cả đều giống như thật mà là giả. Sau này cha mẹ hắc vì hắc gần nhất trầm mê internet tiểu thuyết chuyện này cùng hắc nói chuyện khi, Kim Dương cảnh giác, đem kia vài tiểu thuyết tất cả đều dứt bỏ không xem, nhưng trong lòng đã lưu lại bóng dáng.

Hắc muốn hỏi --

Người hiện tại được đến hết thủy, đều cần người đi trả giá cái dạng gì đại giới?

Người cần vì thế tham gia nguy hiểm trò chơi sao? Người muốn vì thế lấy mệnh tướng bác sao? Người có gặp được cái gì nguy hiểm sao?

Có ai hoặc là có cái gì đó hiếp bức người sao? Hay không sẽ có một ngày bởi vì không có hoàn thành nào đó mục tiêu mà bị trừng phạt, bị gạt bỏ?

Hay không sẽ có một ngày... Khi người trở nên đầy đủ cường, phi được đầy đủ cao thời điểm, người sẽ phát hiện thế giới này rất nhỏ hẹp quá xoàng, đã không đáng người lưu luyến, sau đó chạy hướng càng thêm Cao Viễn địa phương không lại quay đầu?

Nhưng mà nhìn Dung Viễn thần tình, Kim Dương một câu đều hỏi không ra đến, bởi vì hắn không tưởng bị chính mình coi trọng nhất bằng hữu lấy nói dối tướng khi, lại càng không tưởng buộc hắn đi nói dối.

Không cần thử nhân tâm, không cần khảo nghiệm nhân tính, cho đối phương lưu đường sống, chính là cho mình lưu đường sống -- tại lúc còn rất nhỏ, Kim Bách liền như vậy nói với hắn qua.

Nhưng hắn không thể lại giả vờ không biết, bởi vì gần nhất Dung Viễn, khiến hắn cảm giác so với quá khứ càng thêm bức thiết. Hắn như là vội vàng muốn làm đến chuyện gì, quá cấp thiết thậm chí ngay cả lui một bước không gian cũng không có lưu lại. Một bước này bước được quá lớn, không cần thận liên sẽ té ngã. Hắn ở bên cạnh nhìn, nếu đều không tiến hành khuyên nhủ cùng nhắc nhở mà nói, kia coi như là cái gì bằng hữu?

"Người gần nhất..." Kim Dương tạm dừng rất lâu, mới chậm rãi nói: "Không tiếc hết thầy lòng này thực nghiệm, có phải hay không gặp cái gì phiền toái? Nếu có ta có thể giúp đỡ được địa phương... Ta không cần người theo ta giải thích toàn bộ tình hình thực tế, chỉ cần nói cho ta biết nên làm như thế nào là được."

Dung Viễn ngạc nhiên ngẩng đầu, hắn niết tâm đợi nửa ngày, không nghĩ tới cuối cùng đẳng đến như vậy một câu, trong nháy mắt, chình trái tim đều oanh địa nhiệt lên. Có như vậy trong nháy mắt, có như vậy trong nháy mắt hắn thật tưởng đem tất cả bí mật đều thẳng thắn, nhưng nói đến bên miệng lại bị hắn nuốt trở vào.

Dung Viễn khóe miệng câu một chút, cố ý làm bộ như tản mạn bộ dáng nói:"Yên tâm, nếu có cần, ta khẳng định sẽ không theo người khách khí !"

Kim Dương yên lặng nhìn hắn một lát, bỗng nhiên chống bàn đứng lên, thượng thân hướng phía trước tìm tòi một bàn tay thò lại đây. Dung Viễn trong nháy mắt cho rằng hắn muốn đánh hắn một bạt tai, hướng phía sau rút dưới nhắm mắt lại, sau đó đỉnh đầu rơi xuống một bàn tay.

Kim Dương xoa xoa tóc của hắn, mang ý cười nói:"Ân, là tốt rồi."

Cặp kia thiên màu nâu ánh mắt, ôn nhu tự hải, khoan dung như thiên không.

Dĩ vãng mỗi lần bị hắn giống hài tử như vậy nhu loạn tóc đều phải nhanh chóng phản kích Dung Viễn ngơ ngẩn, nhất thời quên phản ứng.

Kim Dương kéo ra ghế dựa, cầm lấy đặt ở một bên chìa khóa xe nói:"Ta phải đi, hôm nay tác nghiệp còn nhiều đâu. Trên bàn bát đĩa chính người thu thập đi. Nhớ rõ muốn đúng hạn ăn cơm !"

Dung Viễn phản xạ có điều kiện nói:"Uy uy, không phải đâu? Ta chán ghét nhất rửa bát ."

"Rèn luyện điểm của người tự gánh vác năng lực đi, đại thiếu gia !" Kim Dương tức giận muốn chụp đầu của hắn, lần này bị Dung Viễn đúng lúc kịp phản ứng đem tay mở ra. Kim Dương vầy vầy tay nói:"Bằng không người khiến chúng nó chất cũng được -- nếu chính người có thể chịu được mà nói."

-- này tự nhiên là không có khả năng, Dung Viễn kia điểm tiểu khiết phích Kim Dương rất lý giải.

Dung Viễn đưa hân đi ra ngoài. Kim Dương lâm trước khi lên xe lại nghĩ tới đến một sự kiện, nói: "Người gần nhất bao giờ cũng mang này cùng này," Hân chỉ chỉ chính mình ngực cùng lỗ tai, hỏi: "... Có cái gì đặc thù ý nghĩa sao?"

Dung Viễn sửng sốt, theo bản năng lấy xuống treo trên tai trái bluetooth tai nghe. Kim Dương không đợi hân trả lời, phất phất tay cáo biệt phát động xe rời đi.

...

Dung Viễn cài lên cửa, trở lại trong phòng ngồi xuống, nhìn đầy bàn ly đĩa bê bối, lại không có thu thập tâm tình.

Hân lôi xuống treo tại trên cổ nút khổng chế, nhìn nhìn, đem nó ném vào treo tại trên cái giá túi sách bên trong. Này nút khổng chế dùng là gien phân biệt kỹ thuật, cho dù người nào khác cầm đi, cũng khó từ trên bề ngoài phát hiện nó đặc biệt. Bất quá bao giờ cũng mang ở trên người, khó tránh khỏi sẽ bị người chú ý tới.

Đậu Hà Lan biến trở về nguyên hình ngồi ở trên bàn, suy nghĩ một lát hỏi: "Muốn hay không ta về sau biến thành đồng hồ đi?" -- mặc kệ là loại người nào, tại cái gì trường hợp, mang một khối đồng hồ đều sẽ không có vẻ kỳ quái .

Dung Viễn không yên lòng, một lát sau mới lên tiếng: "Ân."

Đậu Hà Lan hồi ức một chút vừa rồi trò chuyện, nghiền ngẫm Dung Viễn ý tưởng, khuyên nhủ: "Là [công đức bộ] quy định không thể nói cho người khác, không phải người sai. Không cần nghĩ nhiều ."

Dung Viễn lắc đầu, không nói gì.

Hắn có thể lừa gạt người khác, lại không thể lừa gạt chính mình. Để tay lên ngực tự hỏi, cho dù [công đức bộ] trung không có cái kia lệnh cấm, hắn sẽ đem tình hình thực tế từ đầu tới cuối nói cho Kim Dương sao?

-- sẽ không.

Dung Viễn thập phần khẳng định điểm này.

Hắn đối Kim Dương tín nhiệm, thực ra không có Kim Dương đối với hắn tín nhiệm nhiều như vậy.

Nói hắn lạnh bạc cũng tốt, nói hắn đa nghi cũng tốt, nói hắn nhát gan cũng hảo. Nhưng đối với hắn mà nói, hiện tại Kim Dương, không phải là mười năm hai mươi năm sau Kim Dương; Hiện tại bọn họ là hợp ý chi giao, can đảm tương chiếu, không có nghĩa là đương Kim Dương có ái nhân, tử nữ sau, bọn họ còn có thể giống như vậy tình như thủ túc. Hắn lo lắng, vạn nhất Kim Dương biết tình hình thực tế, một ngày nào đó, bọn họ hội ngay cả bằng hữu đều chưa phải làm.

Hắn ngay cả duy nhất bằng hữu, đều sẽ thủy chung có điều giữ lại.

Đối vị trí, nếu như vậy che che lấp lấp người là Kim Dương, chính mình cũng sẽ như vậy thông cảm, như vậy bao dung sao?

Hắn không biết, nhưng hắn đối với chính mình cũng không xem hảo.

Dung Viễn quay đầu nhìn bên cạnh chờ đợi đệ tử Hà Lan nói:"Ta hà đức hà năng, có được như vậy một bằng hữu... Gặp được hắn, đại khái là ta đời này may mắn nhất sự ."

Hắn lại ngồi một lát, đứng dậy đi rửa bát. Ngồi ở một bên đệ tử Hà Lan nhìn hắn bóng dáng, nhẹ giọng nói:"Ta may mắn nhất sự, chính là gặp được người."

...

Một lần nữa đem tiểu tiểu phòng ở trở nên sạch sẽ chỉnh tề, Dung Viễn xuyên lên kia thân blouse trắng, trở lại thí nghiệm trước đài, gấp đã lấy ra non nửa bình dung dịch, đóng lại đèn cồn, nhưng không có lập tức bắt đầu bước tiếp theo thực nghiệm.

Hắn suy nghĩ vừa rồi Kim Dương mà nói.

Nói thật, từ có [công đức bộ] về sau, Dung Viễn đối tiền tài lại càng ngày càng không có khái niệm. Hắn có chẳng sợ nghèo rớt mồng tơi cũng sẽ không bị đói chết năm chắc, cũng có trong nháy mắt liền phú khả địch quốc năng lực, tiền với hắn mà nói chỉ là công cụ. Nhưng khi hắn lập tức đem sở hữu tiền đều tiêu xài không còn đầu nhập đến thực nghiệm trung, thế cho nên khiến Kim Dương đều vì hắn lo lắng, xác thật là vì, trong khoảng thời gian này hắn trong lòng đè nặng một sự kiện, chuyện này khiến hắn muốn mau chóng đạt được càng cường đại năng lực.

Hắn muốn mở ra chính công đức hồi đoái trang, muốn biết bên trong đến cùng có thể khiến hắn biến cường đến tình trạng gì.

Mà loại này tâm tình nguyên nhân, chính là hắn hai ngày trước lần thứ hai đặt chân mặt trăng, chứng kiến hay nghe thấy mang cho hắn trùng kích.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Mặt Trái Của Mặt Trăng

Tại sân bay bị phóng viên trong lúc vô ý chụp đến về sau, Áo Tái đạt được kim bài mấy người liền bị lâm vào truyền thông chú ý bên trong, nhất là Dung Viễn, càng là bị chú ý tiêu điểm sở tại. Hãn vô tình đi ứng phó truyền thông, liền tại khánh công yến về sau rời đi.

Hãn đối b thị lão sư nói hãn muốn hồi a thị đi, trở lại a thị về sau thuyết pháp là hãn một đường có khi đi bộ có khi đáp xe tiện lợi, vừa du lịch vừa trở về, trên thực tế, tại đây đoạn rời xa mọi người tầm mắt thời gian bên trong, hãn lại một lần nữa cười phi cơ, tới một mảnh không người khu vực.

-- hãn ở địa cầu ba vạn sáu ngàn km trên không.

Phi cơ lẳng lặng treo ở không trung, giống như là hoàn toàn yên lặng, hãn sở đối diện này phiến mặt đất đang đứng ở ban đêm, hắc ám bao phủ đại địa, thành thị ở khu vực một mảnh thôi xán ánh đèn, so trên trời tinh quang càng thêm chói mắt. Hoặc xa hoặc gần địa phương, huyền phù một ít lớn nhỏ, hình dạng khác nhau máy móc chế phẩm, đó là các quốc gia gửi đi đi lên vệ tinh.

[công đức bộ] tại Dung Viễn trong tay mở ra, một đoàn bạch quang ngưng tụ, quang mang tiêu tán khi, một khối hơn mười kg trọng, cỡ trái dưa hấu kim loại đen vật xuất hiện ở hãn trước mặt. Dung Viễn đem nó cầm trong tay nhìn nhìn, đây là một hình lập phương cấu tạo kim chúc vật, tứ phía lóe màu đen bạc ánh sáng, giống như là phong bế chiếc hộp. Hãn tại đây kim chúc vật mặt ngoài sờ soạng một chút, đem trong đó một mặt xốc

lên, từ giữa lấy ra một khối tiểu tiểu tâm phiến. Sau đó khiến quang não nối tiếp này khối tâm phiến tiến hành thiết trí. Một hai phút sau thiết trí hoàn thành, hắc đem kim chúc vật từ vũ toa chuyển vận trong miệng ném ra, đồng thời dùng quang não khởi động này hệ thống.

Kim chúc vật vừa bị ném ra thời điểm liền huyền phù tại vũ toa bên cạnh, giống như một khối quái mô quái dạng vắn thạch. Một lát sau một đạo ánh sáng từ này mặt ngoài nhỏ hẹp khe hở trung lóe qua, nó tựa như bị bùng tỉnh dơi như vậy giã ra cánh, vừa so nó bản thân trưởng ba bốn lần cánh từ nó thân thể hai bên triển khai, sau đó chậm rãi xoay tròn điều chỉnh phương hướng, cánh dưới lộ ra một cái vòng tròn hình trụ cấu tạo, hai đầu trắng bạc, trung gian là một đoạn một đoạn màu đen, chỉnh thể tạo hình thô vụng khả ái, như là trường mầm non hài tử graffiti, tuyệt không sắc bén.

Đây là một khóa mini vệ tinh.

...

[công đức bộ] từng bạo trưởng qua vài tháng công đức trị thu nhập đã chậm rãi hạ . [thân duyên kiều] mang đến công đức trị càng ngày càng thấp, chung quy liên tính tại đây phiến nhân khẩu nhiều đạt mười mấy ức trên thổ địa, mất tích nhân khẩu cũng không phải vô chừng mực . Thiên võng tuy rằng vẫn chỉ là cấp mất tích nhân tìm thân giả gửi đi manh mối, nhưng tại này tìm thân trong quá trình lại không thể tránh cho sẽ cùng buôn bán nhân khẩu tổ chức phát sinh xung đột. Vì thế tại thân duyên kiều thành lập về sau một hai tháng trung, rất nhiều tay buôn người tổ chức không phải bị đưa vào ngục giam, chính là thành chuột chạy qua đường mỗi người kêu đánh, còn có tìm thân giả tại xung đột trong trực tiếp đem người lái buôn đánh chết sự kiện.

Mà thiên võng công bố manh mối nguyên tắc là lấy mất tích phụ nữ nhi đồng vi ưu tiên, hơn nữa tại đây loại hình nhân trong, lấy tối gần lạc đường ấu đồng vi tối ưu tiên. Chung quy mất tích thời gian càng ngắn, nhận

đến hãm hại khả năng tính lại càng tiểu, có thể vẫn hồi tổn thất cũng càng nhiều. Bởi vậy rất nhanh liền tính là không bị bắt tay buôn người nhóm cũng phát hiện, hiện tại hài tử bị bắt cóc bình thường còn không vượt qua một ngày, thiên võng liền có thể tìm đến bọn họ tung tích, không qua bao lâu chính là hài tử thân nhân mang theo hàng xóm, đả thủ hoặc là cảnh sát đẳng nhất đại bang nhân tìm lên cửa đến. Cảnh giác chút còn có thể chạy thoát, trì độn liền bị tấu được không thành nhân dạng sau đó nhốt vào trong lao, thiếu nói cũng sẽ bị phán mười năm tám năm, càng xui xẻo liền trực tiếp bị người đánh chết .

Vì thế lừa bán nhân khẩu chuyện này, rất nhanh liền thành phiêu lưu cự cao nhưng linh ích lợi sự, hai ba tháng sau, cho dù là không có đầu óc kẻ phạm tội cũng sẽ không tại đây mặt trên nghĩ cách. quần chúng không thể nhìn chung toàn cục, cũng sẽ không biết được kẻ phạm tội ý tưởng, nhưng bọn họ như vậy phản ứng linh mãnh, thích ứng năng lực cũng là cường đại vô cùng. Một năm trước cha mẹ mang theo hài tử đi ra ngoài thời điểm thường thường là một tắc cũng không rời tả hữu, nhất là tại thương trường công viên như vậy dòng người dày đặc địa phương càng là một giây cũng không dám khiến hài tử thoát ly tầm mắt phạm vi; Mà hiện tại thường thường có thể nhìn thấy như vậy cảnh tượng: Có chút tâm đại trẻ tuổi cha mẹ thậm chí đem hài tử hướng khu vui chơi ném, chính mình chạy đi đi dạo phố xem điện ảnh làm mỹ dung, tận hứng lại đi đem khu vui chơi ngoạn được bất diệc nhạc hồ hài tử lĩnh về nhà; Cũng có chút hài tử mới bốn năm tuổi liền bị cha mẹ sai khiến một mình đến cửa hàng đi đả tương du, mỗi kỳ danh viết rèn luyện độc lập tự chủ năng lực.

Hiện tại thân duyên trên cầu xin giúp đỡ tin tức trung, hài tử bị người xa lạ mang đi tình huống đã gần như tuyệt tích, đại đa số là vì cùng loại lão niên si ngốc hoặc là tinh thần phát dục không toàn đẳng chứng bệnh, đi ra ngoài về sau tìm không thấy về nhà lộ cho nên lạc đường, còn có là hài tử cùng cha mẹ cãi nhau rời nhà trốn đi đẳng. Liền tính không thông qua thiên

võng, tìm một chút đại đa số cũng là có thể chính mình tìm thấy, công đức trị cũng liền giảm mạnh vô cùng.

Tân thành lập [cộng tế châu] cũng không có giống Dung Viễn dự đoán như vậy cho hẳn mang đến cự ngạch công đức thu nhập. Nguyên nhân liền ở chỗ, một khi đề cập đến tiền tài vấn đề, nhân tâm liền trở nên phức tạp lên, có đôi khi thu hoạch công đức còn không có bị khấu trừ nhiều.

Lại thêm, trên mạng có một chút mặt khác quốc gia võng dân phát hiện thiên võng cự đại tác dụng về sau, ở trên mạng internet không ngừng mà đưa ra thỉnh cầu, hi vọng thiên võng cũng có thể giúp bọn họ quốc gia mất tích nhi đồng trở lại chính mình cha mẹ bên cạnh, còn cử ra rất nhiều bi thảm ví dụ đến đả động hẳn. Ngay cả tại tin tức trên báo chí cũng có vì bọn họ phát ra tiếng thanh âm. Tiểu đạo tin tức nói, thậm chí có một quốc gia thủ tướng lấy khai triển song phương mậu dịch lý do tới chơi hỏi Đường quốc, thực ra mục đích liền ở chỗ thiên võng, nhưng Đường quốc người lãnh đạo đối thiên võng phía sau màn người thao túng cũng là hoàn toàn không biết gì cả -- mặc kệ vị kia thủ tướng các hạ đối Đường quốc nghị viên trưởng loại này thuyết pháp tin hay không, tóm lại bọn họ đạt thành một ít song thẳng hợp tác ý đồ về sau đối phương liền ly khai.

Dung Viễn tưởng, là thời điểm đem thiên võng thân duyên kiều nghiệp vụ hướng nước ngoài phát triển .

Bất quá cho tới nay hạn chế thiên võng hướng ra phía ngoài phát triển, cũng không chỉ là Dung Viễn chính mình ý nguyện, càng trọng yếu hơn là Đường quốc bị đất võng tốc. Chỉ là vì thành lập Đường quốc cảnh nội kho số liệu liền mất hẳn gần nửa năm thời gian, nếu muốn đối toàn thế giới internet cùng theo dõi thiết bị tiến hành xâm nhập, thành lập toàn cầu kho số liệu, kia không chỉ cần thời gian đem lấy bao nhiêu bội số tăng trưởng, càng trọng yếu hơn là mỗi ngày truyền trở về đại lượng số liệu chỉ sợ sẽ đem toàn bộ Đường quốc internet tê liệt.

Cho nên muốn phát triển thiên võng, đầu tiên muốn phát triển internet. Dung Viễn tra xét một trận tư liệu về sau quyết định, nhảy ra Đường quốc giải thông hạn chế, trùng kiến một chính mình vệ tinh hệ thống mạng hệ thống !

Trên thực tế trước mắt ở trên địa cầu cái này khoa học kỹ thuật đã phi thường thành thực, sở dĩ không có thông dụng là toàn cầu internet là có nhiều phương diện nguyên nhân, tỷ như phí tổn, tỷ như bám vào broadband cáp quang mạng internet các loại ích lợi đoàn thể. Dung Viễn lại không có này rất nhiều cố kỵ. Hơn nữa bởi vì này hạng kỹ thuật ở trên địa cầu cũng không tính vượt mức nguyên nhân, công đức thương thành bên trong vệ tinh giá cũng không tính quý, Dung Viễn một lần tính mua tám mươi một khóa trung tiểu hình vệ tinh, tổng cộng tiêu phí công đức trị mới chỉ có hơn mười vạn.

Phía trước có nhân tính toán qua, muốn tưởng thành lập toàn cầu nói cho vệ tinh internet hệ thống, ít nhất cần bốn ngàn khóa loại nhỏ vệ tinh. Nhưng Dung Viễn hồi đoái loại này vệ tinh chỉ cần tám mươi một khóa liền có thể bao trùm toàn cầu. Duy nhất vấn đề chính là hẳn không có một vệ tinh phát xạ căn cứ, Dung Viễn tại thành lập hoặc là mượn mỗ quốc căn cứ bên trên suy xét một trận, bỗng nhiên bắt đầu sinh một ý tưởng -- hẳn sao không chính mình đem vệ tinh đưa đến trên quỹ đạo đến đâu?

Vì thế tại thoát khỏi mọi chú ý hẳn tầm mắt, hơn nữa vì chính mình biến mất tìm đến một hợp tình hợp lý lấy cớ về sau, Dung Viễn dứt khoát liền cưỡi vũ toa đến này trên trời cao đến, đem hẳn vệ tinh từng cái để vào quỹ đạo, nhìn chúng nó lẳng lẳng xoay tròn triển khai cánh, cấu tạo một chính hẳn độc hữu internet hệ thống.

Dung Viễn tại thượng đến phía trước liền làm hảo sở hữu chuẩn bị, tại cuối cùng một khóa vệ tinh cũng tiến vào quỹ đạo bắt đầu vận chuyển về sau, hẳn nhìn chăm chú một lát, sau đó điều khiển vũ toa, bay về phía mặt trăng.

Lần trước mặt trăng hành vội vàng bận rộn liền kết thúc, sau mọi việc quần thân, hân vẫn không có cơ hội lại đến lần thứ hai. Nhưng cho dù là tối bận rộn thời điểm, hân cũng không có quên qua lần đó xúc động hành trung nội tâm hưng phấn cùng vui sướng. Thăm dò chưa biết, tới kiến thức càng rộng lớn thế giới -- đây chính là hân tại có được [công đức bộ] về sau sở sinh ra lớn nhất nguyện vọng.

...

Phi cơ từ mặt trăng ngay mặt thoáng lược mà qua, Dung Viễn nhìn phía dưới vô số hố cùng rộng lớn bình nguyên, không có hạ xuống thăm dò một phen hứng thú -- khối địa phương này đã sớm liền bị mặt đất nhân loại thăm dò quan sát qua vô số lần, hân thậm chí còn mắt sắc nhìn thấy một chiếc đang tại thu thập nham thạch mặt trăng xe.

Đối với Dung Viễn mà nói, khối địa phương này không có đầy đủ bí ẩn đến hấp dẫn hân, hân từ này phía trên đi ngang qua chỉ là vì ghi lại càng tường tận số liệu. Vừa đến mặt trăng đồng thời hân liền mở ra vũ toa xem xét hệ thống -- đây là hân đến phía trước từ công đức thương thành bên trong tìm ra trang bị ở trên phi hành khí, nguyên bản tựa hồ là điều tra thăm dò loại người máy bộ phận chi nhất, trang ở trên vũ toa cũng kiêm dung tính lương hảo. Thông qua này xem xét hệ thống, mặt trăng bề ngoài địa hình, khoáng sản, độ cao so với mặt biển, từ trường đẳng nhân tố đều sẽ bị nhất nhất ghi lại, nếu có cùng loại lần trước như vậy địa hạ huyết động, cũng có thể rất nhanh phát hiện.

May mắn là, lúc này mặt trăng mặt trái đối diện Thái Dương, cùng lần trước đến khi hoàn toàn hắc ám còn cần mượn dùng vũ toa đến chiếu sáng bất đồng, lúc này mặt trăng bề ngoài tại dương quang chiếu rọi xuống phản xạ tái nhợt nhan sắc, thậm chí để người cảm giác chói mắt.

Dung Viễn hạ thấp phi hành độ cao, từ cách mặt đất trăm mét tả hữu trời cao chậm rãi bay qua, hân chuẩn bị trước đem địa phương này thô sơ

giản lược xem một lần, lại thăm dò có giá trị địa phương.

Bắt đầu hẳn chứng kiến đều là cùng ngay mặt không có cái gì phân biệt nguyệt hải cùng hồ vãn thạch, xem xét trên giới diện số liệu cũng không có cái gì đặc biệt. Chẳng qua đại khái là vì tinh cầu này còn chưa từng có bị nhân loại đại quy mô nhúng chìm nguyên nhân, nó đựng phi thường phong phú tài nguyên khoáng sản, kim loại hiếm cùng helium 3 cất giữ lượng thập phần khả quan, hơn nữa khoáng sản tài nguyên độ tinh khiết rất cao, rất nhiều đều như là Dung Viên lần trước chứng kiến như vậy, trực tiếp chính là khoáng vật thuần tinh thể kết cấu, đối với nhân loại đến nói khai thác về sau cơ bản có thể trực tiếp sử dụng.

Có lẽ có một ngày, trên địa cầu nhân loại có thể lợi dụng này mấy khoáng sản giải quyết hiện tại năng nguyên thiếu vấn đề, thậm chí có thể mượn dùng mặt trăng tài nguyên bắt đầu hưởng càng xa xôi vũ trụ thăm dò. Bất quá mấy thứ này đối Dung Viên đến nói không có ý nghĩa, hẳn liền đem này mấy số liệu bảo tồn đến, sau đó tiếp tục hướng về phía trước, thẳng đến hẳn thấy chính mình lần trước lưu lại lá cờ.

Dung Viên nhìn xuống kia can Tiểu Hồng kỳ, nhớ tới chính mình lần trước nhảy nhót tâm tình, không khỏi cười một chút. Hẳn nhìn một lát, bỗng nhiên ánh mắt ngưng đọng, ngón tay ở trên màn hình vạch qua, đem mặt đất cảnh tượng phóng đại, sau đó chân mày cau lại.

Cờ xí vẫn là như hẳn lần trước rời đi khi bộ dáng, nhưng cột cờ bên cạnh hẳn viết xuống kia hàng chữ lại bất đồng -- có một đạo mảnh dài sát ngân từ bên cạnh xẹt qua, lau đại bộ phận tự thể, chỉ để lại "Cảnh" Cùng nửa "Tham" Tự.

-- sao thế này? Nơi này còn có khác hoạt động vật thể sao? Hoặc là nói, là địa cầu quốc gia nào phát xạ tới được mặt trăng xe?

Nhưng lấy Dung Viễn đối mặt trắng xe cầu tạo lý giải đến nói, loại này tinh tế mà sang quý chiếc xe cũng sẽ không lưu lại như vậy sát ngân.

Dung Viễn nguyên bản chỉ là ngắm cảnh du lịch thoải mái tâm tình không còn sót lại chút gì, hẳn đem vũ toa xem xét công năng mở ra đến lớn nhất, đồng thời cũng theo bản năng đề cao cảnh giác.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Tiểu Bàn Tử

Đối lớp 12 học sinh đến nói, mỗi ngày trọng yếu nhất cũng là duy nhất nhiệm vụ chính là học tập, không riêng gì gia trưởng lão sư như vậy cho rằng, tại nhất trung này trên cơ bản là trừ Hạ Vũ Long loại này vấn đề học sinh bên ngoài đại bộ phận nhân cái nhìn. Tại học lên áp lực dưới, bọn họ một ngày hai mươi bốn giờ, ít nhất có mười ba mươi bốn giờ là dùng ở trên học tập .

Tỷ như Kim Dương, giống hẳn như vậy gia liên tại bản thị học sinh phía trước là không cần trọ ở trường, buổi chiều tan học về sau là có thể về nhà. Nhưng từ thăng lên lớp 12 niên cấp về sau, buổi chiều tan học cũng chỉ có một giờ ăn cơm nghỉ ngơi thời gian, sau đó tất cả mọi người muốn tại trường học thượng lớp học buổi tối, có đôi khi nhậm khóa lão sư còn sẽ đến trong phòng học dạy tập đề hoặc là khảo thí, cho nên không tham gia lớp học buổi tối là không có khả năng . Mỗi ngày trời đều tối mịt lớp học buổi tối mới sẽ kết thúc, ngày hôm sau sáng sớm liền học sớm, vì có thể ngủ nhiều mười mấy hai mươi phút, rời nhà hơi chút xa một chút học sinh đều lựa chọn trọ ở trường.

Các học sinh đều ở đang tại trường thân thể tuổi đoạn, lại có loại này cao cường độ học tập áp lực, bởi vậy rất nhiều người cơm tối vừa mới nếm qua, lớp học buổi tối mới chỉ thượng đến một nửa liền lại đói bụng. Bởi vậy có rất nhiều nhân tại đây đoạn trong thời gian nghỉ ngơi, thường xuyên còn muốn đi trường học bên ngoài cửa hàng mua chút đồ ăn vặt mang vào phòng học, đói thời điểm có thể ăn một điểm.

Kim Dương chọn túi bánh mì, xem xem sau lưng ngày sản xuất, lại theo thương điểm trên kệ hàng cầm túi bò khô, cùng nhau đặt ở trên quầy chờ tính tiền. Bên cạnh cùng một ban Bạch Kỳ cầm hai túi chocolate khó xử.

"Làm sao, anh em? Còn chưa chọn hảo?" Tưởng Hồng Ba ôm một đồng ăn từ phía sau chui qua đến, chen một chút Bạch Kỳ, nhìn thấy hấn trong tay chocolate hô to gọi nhỏ lên: "Không phải đâu? Người thích ăn loại này ngọt hề hề gì đó?"

Tại Tưởng Hồng Ba nhận tri bên trong, đây là chỉ có nữ sinh mới thích đồ ngọt.

"Không phải Hầu thủ môn nữ." Bạch Kỳ mặt đỏ lên, như là thủ bị nóng đến như vậy đem chocolate gói to ném xuống, Kim Dương thuận tay lấy lại đây.

"Là cấp Trác Y Vân mua đi?" Hấn nhìn nhìn hai loại chocolate nhãn hiệu, đem một gói to đặt về đi, một cái khác nhét vào Bạch Kỳ trong tay, nói: "Mua này đi. Các nàng nữ sinh đều thích loại này."

Trác Y Vân là Kim Dương ngồi cùng bàn, lấy hấn tính cách, liền tính không có cố ý đi quan sát cũng biết này ngồi cùng bàn nữ sinh yêu thích khẩu vị. Sở dĩ nói là "Các nàng nữ sinh" Mà không chỉ chỉ Trác Y Vân, chính là không tưởng tại Bạch Kỳ trước mặt giống như tại khoe ra như vậy có vẻ bọn họ quan hệ rất thân mật.

"Nga ~ hành nha người..." Tưởng Hồng Ba kéo dài âm điệu dùng bả vai đụng đụng Bạch Kỳ, cùng hấn nhướn mi nháy mắt.

Bạch Kỳ tương đối nội hướng, hấn đầy mặt ửng hồng trừng mắt nhìn Tưởng Hồng Ba liếc nhìn, nhưng tay lại không có buông ra kia túi chocolate.

Mua hảo ăn khuya, mấy người phần mình xách một túi nilon về lớp học. Trường học tòa nhà dạy học bên trong đèn đuốc sáng trưng, sân trường ngoài tường ngả tư đường liền có vẻ có chút âm u. Chung quanh ăn vặt điểm tinh phẩm điểm văn phòng phẩm điểm rất nhiều, còn có bán lẩu cay, thủ chảo bính hoặc là các loại tiểu tạp hoá quán ven đường, rất nhiều học sinh đều đạp tốp năm tốp ba đi ra mua đồ, nhất thời có vẻ rất náo nhiệt.

"Người... Các người muốn làm gì?" Một giọng như tại kinh hoảng non nớt thanh âm nói.

"Hừ hừ, tiểu tử ai, ta xem người giống như rất có tiền nha ! đại ca ca nhóm không có tiền lên mạng, có thể hay không cho chúng ta mượn điểm nhi tiền tiêu hoa?" Mặt khác còn có một dáng vẻ lưu manh thanh âm nói.

"Người xem, người là chính mình ngoan ngoan đem tiền móc ra đến, vẫn là chúng ta từ người trong túi móc ra đến?"

Mấy người nói chuyện thanh âm cũng không tính lớn, hỗn loạn huyền náo trong chợ đêm cũng không rõ ràng, nhưng cách bọn họ cự ly rất gần, Kim Dương vẫn là nghe ra đại khái. Có lẽ còn có những người khác cũng nghe thấy, bất quá hiện tại phong khí chính là mọi người tự quét tuyết trước cửa chó quản người khác sương trên gối, đều làm bộ như không có nghe đến bộ dáng đi qua .

Kim Dương nhú nhú mày, cầm trong tay túi nilon đưa cho Tưởng Hồng Ba khiến hắn hỗ trợ cầm lại đi, chính mình theo thanh âm đi qua, đồng thời cầm điện thoại lấy ra ngón tay đặt tại trên phím tắt -- ba năm người thường mà nói chính hắn liền có thể đối phó, vượt qua con số này, hắn liền gọi giúp đỡ hơn nữa báo nguy.

Quả nhiên, hẻm tối bên trong mấy cái Smart trang điểm thiếu niên đang vây quanh ở một tựa hồ là tiểu học sinh nam hài chung quanh vơ vét

tài sản tiền tiêu vặt. Tiểu nam hài xoa ánh mắt thút tha thút thít, thập phần đáng thương.

"Uy, các người đang làm cái gì?" Kim Dương tại đầu ngõ hô một tiếng.

Smart thiếu niên quay sang, hung tợn nói:"Không liên quan tới người, cấp lão tử lăn !"

Kim Dương trừng lớn ánh mắt, hăn nhìn thấy liền tại này quần Smart thiếu niên lực chú ý tất cả đều chuyển dời đến hăn trên người thời điểm, bọn họ phía sau tiểu nam hài bỗng nhiên buông xuống che khuất ánh mắt tay, nhếch miệng xung hăn cười một thoáng, sau đó từ trong túi quần móc ra một thứ gì, không chút do dự đặt tại cách hăn gần nhất một Smart trên người.

"Tư tư tư --"

"A a a a..." Smart cả người run rẩy một trận gọi dậy, tóc thụ phải cùng con nhím dường như, hai giây không đến liền trợn trắng mắt nhi ngất đi. Lúc này kia tiểu hài tử đã đem trong tay côn điện cảnh sát lại đặt tại bên cạnh một cái khác Smart hậu yêu thương, đồng dạng nghe được một trận thê lương kêu thảm thiết.

Vây quanh nam hài Smart tổng cộng chỉ có ba người, cuối cùng một người gặp hai đồng bạn đều bị này tiểu nam hài cấp phóng ngã, đối phương còn cười gian giờ kia côn điện cảnh sát hướng chính mình tới gần, sợ tới mức liên tục lui về phía sau, nhắc tay chống đỡ nói:"Người, người đừng lại đây !" Hăn xoát một chút từ bên hông rút ra một đoạn đầu gỗ gây gộc, uy hiếp dường như huy hai phát, tưởng đem đối phương dọa chạy.

Nam hài rung bả vai hắc hắc cười hai tiếng, đem cái kia ngoại hình giống tiểu đèn pin đồng côn điện cảnh sát nhắm ngay Smart, sau đó ấn một

chút cơ quan, một thứ "Phanh" một tiếng bắn ra đến đóng ở Smart trên đùi, sau đó chính là --

"A a a a !"

"Oành !"

Smart quỳ rạp trên mặt đất thời điểm tứ chi còn đang không ngừng phản xạ tính run run. Nam hài đem côn điện cảnh sát thu hồi đến, dương cầm giống cao ngạo gà trống tơ như vậy từ hẻm tối bên trong đi ra, trải qua Smart thời điểm còn cố ý từ hắt trên lưng đạp qua đi, chân còn dùng sức đoá đoá.

Kim Dương khoe miệng giật giật, không biết vì cái gì, này tiểu nam hài làm việc tác phong khiến hắt cảm giác đặc biệt giống một người Nam Tấn thất hoàng tử.

Nam hài đi đến Kim Dương trước mặt, kiễng mũi chân vỗ vỗ hắt cánh tay nói: "Cám ơn lạp ! vừa rồi nếu không phải người hấp dẫn bọn họ lực chú ý, ta cũng sẽ không dễ dàng như vậy đắc thủ. Người thật sự là người tốt !"

Bị phát một tấm thẻ người tốt Kim Dương có chút buồn cười nói: "... Không cần cảm tạ."

Nam hài từ bóng tối bên trong đi ra, Kim Dương phát hiện hắt chỉ có mười tuổi thượng hạ, nhưng là xem hình thể ít nhất có năm mươi kg trọng. Hắt có một đôi giống như Mặc Họa cong cong lông mi, lông mi lại trường lại kiêu, mũi rất thẳng, nguyên bản hắt là nhan trị rất cao tiểu soái ca, đáng tiếc béo được ngũ quan đều sắp thấy không rõ, má hai đồng phì phì nhục rơi xuống. Đại hào áo sơ mi quần cụt bị banh chặt chẽ, lộ ra đến ngón tay cánh tay cẳng chân đều như là một đoạn một đoạn trắng trắng mập mập củ sen.

Tiểu bàn tử quần áo có điểm bẩn, tóc cũng lộn xộn, nhưng hăn kia phó vẻ mặt thật giống như thiên lão đại hăn lão Nhị như vậy, thập phần mà không thể nhất thể. Hăn lưng tiểu thủ giống lãnh đạo cán bộ đường như tả hữu tuần tra một vòng, nhìn thấy Kim Dương trên giáo phục nhất trung thủ chữ cái viết tắt, hỏi: "Vị này đồng học, người là nhất trung học sinh?"

Kim Dương cúi lưng, nhìn hăn mang ý cười nói: "Ân, ta là."

"Vậy người khẳng định biết Dung Viễn ! người biết hăn ở nơi nào sao? Ta có việc muốn tìm hăn !" Tiểu bàn tử ra vẻ thành thực nói.

"Dung Viễn?" Kim Dương sửng sốt.

Tiểu bàn tử hiểu lầm hăn ý tứ, thở dài nói: "Ai, người cũng không biết hăn ở nơi nào có phải hay không? Ta hỏi thật nhiều người đều nói biết hăn, nhưng lại không rõ ràng hăn ở tại chỗ nào. Đây đại khái liền gọi là -- ca sớm không ở giang hồ, nhưng trên giang hồ đều là ca truyền thuyết đi?"

Kim Dương chớp mắt, nói: "Thực ra..."

Tiểu bàn tử vung tay lên ngắt lời hăn, nói: "Ta đây đành phải lui mà cầu tiếp theo ... Ai ta này thành ngữ dùng được thật tốt ! khụ khụ !" Hăn vừa khoe khoang một câu, sau đó lại kịp phản ứng, quyền đầu ngăn lại miệng giả khụ hai tiếng, nói: "Người biết một tên là Kim Dương học sinh sao?"

Kim Dương cười dưới nói: "Ta chính là."

"Cái gì?" Lúc này tiểu bàn tử ngây ngẩn cả người.

"Ta đại khái chính là người muốn tìm Kim Dương."

Tiểu bàn tử chớp chớp ánh mắt, sau đó lại chen chen mắt nhỏ, sau đó bỗng nhiên chất lên đầy mặt nịnh nọt tươi cười, nhào lên đến ôm Kim

Dương đui Điềm Điềm nói: "Dương Dương ca ca ~~~ người dẫn ta đi tìm ta ca ca hảo không hảo? Ta ca ca là Dung Viễn, ta là Dung Viên Viên a !"

"Ai?"

...

Hoang vắng rộng lớn trên bình nguyên, một khóa cao bằng nửa người thạch đầu tả hữu dạo qua một vòng, như là tại điều tra phụ cận hoàn cảnh. Sau đó nó tuyến định phương hướng, lấy một không tính chậm tốc độ hướng về nào đó phương hướng đi tới, Thái Dương tại hắc mặt sau ném xuống một bóng ma. Tại nó trải qua địa phương, lưu lại một đạo nhọt nhọt sát ngân.

Ẩn hình vũ toa liền tại nó trên không phi hành, Dung Viễn khiến vũ toa tự động đi theo này khối sẽ chính mình động thạch đầu phi hành, hắc nhìn trong màn hình thường thường liền muốn dừng lại điều tra một vòng thạch đầu, lâm vào tự hỏi.

-- ngoại tinh nhân? Mặt trăng dị chủng sinh vật? Nào đó kỳ lạ tự nhiên hiện tượng? Hoặc là người địa cầu phát xạ một tạo hình tương đối kỳ lạ mặt trăng xe? Hắc lần trước đến nơi đây bởi vì là một mảnh hắc ám cho nên không có che giấu chính mình thân hình, như vậy có hay không bị người này phát hiện?

Này hắc điều tra nửa ngày mới phát hiện thạch đầu ẩn nấp tính rất mạnh, hơn nữa cũng không phải tại lung tung di động. Nó vận động rất có quy luật, hơn nữa theo nó di động, trên mặt đất có thể phát hiện càng ngày càng nhiều đồng dạng sát ngân.

Thạch đầu cuối cùng dừng ở một đồng đất phía trước -- nhìn qua tựa như cự đại cái đĩa úp ngược trên mặt đất đồng đất. Sau đó thạch đầu nhoáng lên một cái, đã không thấy tăm hơi.

?

Dung Viễn cảm giác vừa sơ sẩy thạch đầu đã không thấy tăm hơi, lấp bắp kinh hãi, vội vàng đem ghi hình hồi phóng. Sau đó nhìn thấy tại rất gần trong một cái nháy mắt, đồng đất thượng xuất hiện một cửa động, đem thạch đầu cấp hút vào.

-- đây là cái gì?

Dung Viễn khiến vũ toa cập bến tại đồng đất phía trước, hẩn đi xuống phi cơ, đệu Hà Lan cũng đi theo hẩn bên cạnh. Hai người đi đến vừa rồi thạch đầu biến mất địa phương, Dung Viễn đang tại xem xét phụ cận có cái gì cơ quan, bỗng nhiên dưới chân không còn, cả người liền rơi xuống !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Nguyệt Tâm Đô Thị

Dung Viễn phản ứng cực nhanh, lập tức liền bắt lấy cửa động bên cạnh, thấy rõ dưới chân hoàn cảnh về sau mới buông tay nhảy xuống đi. Đỉnh đầu cửa động nhất khai tức hợp, Dung Viễn trước mắt nhất thời một mảnh tối đen. Hắn mở ra đồ du hành vũ trụ trên mũ giáp dạ thị công năng cùng xem xét công năng, lẳng lặng đợi một lát, chung quanh không có bất cứ biến hóa, tựa hồ này địa hạ bí ẩn kiến trúc không có cái thứ hai sinh mệnh thể phát hiện hẳn đến phóng.

Hắn chỗ đứng ly đỉnh đầu cửa động ước chừng có bốn năm mét thâm, chung quanh đều là nam thạch cùng thổ nhưỡng, thường thường còn có thể nhìn thấy một ít khoáng thạch kết tinh, tựa hồ chỉ là một phổ thông địa hạ đường hầm, thậm chí ngay cả nhân công đào bởi dấu vết cũng không có. Dưới chân mặt đất cũng không bằng phẳng, hiện ra hai ba mươi độ độ dốc, dưới đất kia đạo sát ngân vẫn kéo dài hướng càng thấp địa để đi.

Dung Viễn nâng lên tay trái, ở trên cổ tay có tiểu tiểu hình tròn cái nút, ấn vào liền sẽ xuất hiện một hư ảnh thao tác bình đài, hẳn tại thao tác bản thượng điểm vài cái, đem nơi này thiết trí vi nguyên điểm, cũng ghi lại lộ tuyến cùng tương đối vị trí, này mấy số liệu sẽ ở mũ giáp kính mắt trên màn hình biểu thị biểu hiện đi ra. Sau đó hẳn rút ra chủ thủ, thả chậm cước bộ, theo kia đạo sát ngân hướng đi đường hầm chỗ càng sâu. Ở thế giới này trừ chính mình tiếng hít thở bên ngoài hẳn nghe không được thanh âm khác, trong một mảnh bóng tối đi tới đi lui phương hướng cảm cùng cự ly cảm đều giống như đánh mất. Hẳn cảm giác chính mình đi rất lâu, nhưng xem xem màn hình biểu thị, hẳn chỉ đi không đến một km xa.

Đột nhiên trên màn hình biểu thị thứ gì đó động một chút, Dung Viễn ngừng thần vừa thấy, nham thạch trên vách nằm sắp một kỳ lạ trùng tử, chợt vừa thấy nó tựa hồ cùng đánh nát trứng gà không có cái gì bất đồng, dẹt dẹt, cỡ bàn tay, ngoại hình trường rất tùy ý, chỉ là này mặt ngoài so đá sỏi muốn bóng loáng rất nhiều, lúc này mới khiến Dung Viễn nhìn ra manh mối.

Một lát sau, con bọ này tựa hồ nhận thấy được Dung Viễn đã phát hiện nó, cũng khả năng nó chỉ là nằm sắp một mối tương đối một tư thế, nó bóng loáng trên lưng đột nhiên đạn lên hai nắm bóng trắng thể, tả hữu chuyển chuyển, giống như đây là nó ánh mắt hoặc là xúc giác. Nhìn không tới nó thân mình dưới đây có phải hay không có chân tại mấp máy, tóm lại này trùng tử giống phiêu tại trên mặt nước như vậy bay nhanh bỏ đi.

Trên địa cầu các khoa học gia vẫn cho rằng trên mặt trăng bởi vì khốc liệt hoàn cảnh cho nên không có bất cứ sinh mệnh thể, cho dù có, cũng nên là vi sinh vật hoặc là vi khuẩn một loại tồn tại. Dung Viễn trước mắt chứng kiến không hề nghi ngờ đảo điên cho tới nay người địa cầu đối mặt trăng nhận tri. Nếu hắn đem con bọ này mang về, loại này có thể ở chân không điều kiện, không có trạng thái dịch thủy, hơn nữa ngày đêm chênh lệch nhiệt độ thật lớn hoàn cảnh trung sống sót sinh vật tất nhiên sẽ là một Sáng Thế Kỷ phát hiện. Bất quá hắn tuy rằng rất ngạc nhiên, lại không có một ít khoa học gia như vậy đối với bất cứ sự vật đều tìm tòi đến cùng thăm dò tâm lý, cũng không tưởng đem nó cầm qua đến giải phẫu nghiên cứu một phen, cũng không muốn mượn trợ nó thành danh, bởi vậy trùng tử thuận lợi từ Dung Viễn trước mắt biến mất.

Dung Viễn tiếp tục đi tới, tim đập tốc độ hơi hơi nhanh hơn. Nếu mặt trăng hoàn cảnh có thể dự đoán vừa rồi kia con bọ, có phải hay không cũng sẽ có càng cao cấp trí tuệ sinh vật tồn tại?

Nếu này giả thiết là thật, kia đối Dung Viễn này không thỉnh tự đến khách nhân mà nói liền có rất lớn tính nguy hiểm, bất quá nguy hiểm cũng

thể, so với một tối om đường hầm, hẳn càng hi vọng có thể gặp được một ít không đồng dạng này nọ.

Hắn vẫn đi năm sáu giờ, ly mặt trăng bề ngoài vuông góc cự ly đều đại khái có mười mấy km xa thời điểm, trước mắt cảnh sắc đột ngột thay đổi một họa phong --

Dưới đất kia đạo sát ngân tiêu thất. Từ nơi nào đó bắt đầu, nguyên bản giống như tự nhiên hình thành địa hạ đường hầm thô ráp vách đá bông bông trở nên bóng loáng như gương, vuông vức, dưới chân mặt đất cũng bằng phẳng cứng rắn, ngay cả tro bụi đều không có. Đầu qua máy nhìn ban đêm nhìn không ra sần nhàn sắc, nhưng lại có thể nhìn thấy nó có một chút giăng khắp nơi hoa văn, bản vẽ phức tạp trừu tượng, tựa hồ là nào đó quần vụn vật hoa cỏ.

-- trừ nhân loại, còn có cái gì sinh vật năng kiến tạo như vậy địa hạ kiến trúc?

Tại đây điều trên thông đạo đi bất quá năm sáu phút, trước mắt cảnh sắc lại phát sinh biến hóa: Một tầng giống như bọt xà phòng màng như vậy bóng loáng mềm mại, lại cũng không trong suốt vật chất hoàn toàn che đậy tại trước thông đạo phương, tầng này vật chất cũng không bằng phẳng, mà là hơi hơi hướng Dung Viên bên này đột . Hẳn đảo ngược chủ thủ trạc trạc, tầng này màng lập tức lõm đi vào một ít, biểu hiện ra rất tốt co dãn. Lại dùng một chút lực, tay cầm liền đâm xuyên đi vào, tính cả Dung Viên nửa bàn tay đều xuyên qua, không có cảm nhận được bất cứ trở ngại.

Dung Viên vội vàng rút về tay, nhìn kỹ xem, cũng không quá đáng ngại. Lại khiến đệ Hà Lan xem xét một chút, cũng không có phát hiện vấn đề gì.

Đệ Hà Lan cũng xem xét trước mắt chặn đường tầng này màng mỏng, phát hiện nó đồng thời cụ bị sinh vật cùng hợp thành vật đặc tính,

nói không tốt đến cùng là cái gì, nhưng đối nhân thể là vô hại . Dung Viễn nửa tin nửa ngờ, đem một ngón tay nhẹ nhàng đâm vào đi, cảm giác tựa như xuyên qua một tầng thạch trái cây, sau đó trạc đến trong không khí.

Màng mỏng một mặt khác là cái gì?

Dung Viễn lấy lại bình tĩnh, cả người đều xuyên qua màng mỏng đi vào, sau đó mở to hai mắt nhìn, lộ ra khiếp sợ thần sắc.

-- hẳn nhìn thấy gì?

Dung Viễn vẫn cho rằng, đây là chỉ tồn tại ở trong ảo tưởng cảnh tượng.

Kia tầng màng mỏng không phải cửa thông đạo ngăn trở, nó là một cự đại bảo hộ màng. Nó là như vậy lớn, đôi mắt chứng kiến, tựa hồ là vết sạch cả mặt trắng, đem bên trong đều biến thành như vậy một "Bọt xà phòng" . Trong bọt xà phòng, là một khó có thể tưởng tượng này tráng lệ địa hạ đô thị. Dung Viễn đứng ở này địa hạ đô thị một góc tiểu tiểu trên bình đài, cảm giác chính mình so sánh này thành thị là như thế nhỏ bé.

"Dung Viễn, kinh kiểm tra đo lường, nơi này không khí chất lượng tốt đẹp, hàm dưỡng lượng so a thị cao 13. 5%, tai hại khí thể hàm lượng là a thị 0. 007 %, là thích hợp nhân loại sinh tồn hoạt động hoàn cảnh." Đậ Hà Lan nói.

Dung Viễn nghe vậy, liền lấy xuống trên đồ du hành vũ trụ mũ giáp, một cổ hơi mang ẩm ướt không khí nhất thời thấm nhập tì phế, nơi này không khí so ở trên địa cầu mới mẻ rất nhiều, thập phần để người thoải mái. Bất quá Dung Viễn không còn chú ý để ý tới này mấy, hẳn ánh mắt không chớp nhìn này địa hạ đô thị, nội tâm tràn ngập rung động cùng khâm phục.

Này địa hạ thành thị trung tâm là một màu lam nhạt sáu mặt thể đá thủy tinh. Này khối đá thủy tinh phi thường lớn, Dung Viễn ly nó như thế

xa xôi, từ xa nhìn lại đều cảm giác nó đại đến mức như một tòa sơn mạch.

Này khối đá thủy tinh không chỉ là địa hạ đô thị hạch tâm, đồng thời cũng là nơi này nguồn sáng. Nó tản ra nhu hòa mà lạnh lùng quang mang, đem này địa để thành thị chiếu rọi sáng như ban ngày. Này trong thành thị không có trên địa cầu thường gặp đèn đường đến điểm tuyệt, bởi vì nó căn bản là không cần. Có chút đá thủy tinh chiếu rọi không đến địa phương, chỉ cần tại phụ cận trên vách tường trang bị một ít phản quang bản liền đủ rồi.

Đá thủy tinh mặt trên dùng kim chúc đem nó cố định lên, sau đó từ giữa kéo dài ra sáu điều thật dài kim chúc chi can, vẫn chọc đến bọt xà phòng màng bên cạnh mới thôi. Trên đường này mấy kim chúc chi can mặt trên liền phân liệt ra một ít tiểu kim chúc giá, đến tiếp cận bên cạnh địa phương lại sẽ phân liệt càng nhiều, cuối cùng rậm rạp dày đặc đều là như vậy kim chúc giá, liền giống như trên đại thụ phân liệt đi ra chạc cây như vậy chống tại màng trên vách.

Đại đa số vật kiến trúc, đều tại tầng ngoài cùng trên giá. Này mấy kiến trúc tại Dung Viễn xem ra thập phần kỳ lạ, có lẽ là vì trước có giá sau có kiến trúc, vì nhân nhượng kim chúc giá vị trí cùng hình dạng, này kiến trúc không thể không đem chính mình vận vẹo được quái mô quái dạng. Có ngưỡng tụ thành ma hoa, có giống đồ u tự hình, có nghiêng bảy tám mươi độ; Có đáy tế đến mức như thiếu nữ cánh tay, mặt trên lại là càng sửa càng lớn, giống tròn vo đại béo cầu; Còn có kiến trúc chốc chốc lồm vào, chốc chốc lồi ra đi, dứt khoát tựa như hài tử lung tung đập xếp gỗ. Này mấy vật kiến trúc số tầng cũng cách biệt trời đất, có rất nhiều độc mộc độc viện, giống không chớp mắt điều sào; Cũng có số tầng nhiều đếm không rõ, dung viên nhìn thấy tối khoa trương một vật kiến trúc giống xà như vậy bàn tại một căn đại trên giá, sau đó vẫn tha hơn phân nửa quyền lại liên đến một khác căn trên giá, mặt trên rậm rạp dày đặc cửa sổ nhỏ giống như là tổ ong.

Dung Viễn rất khó thường thức nơi này kiến trúc phong cách, nhưng nhìn ra được đến từng cái quái bộ dáng vật kiến trúc chủ nhân đều là rất tự

hào, không chỉ cho mình phòng ở trang thượng khoa trường tân trang vật -- tỷ như mấy trăm loại nhan sắc cùng nhau lấp lóe đèn nê ông cái gì, còn đem có lẽ là danh hiệu hoặc là cửa hàng bảng hiệu một loại chữ viết tại đại đại trên bảng, khiến tất cả mọi người có thể thấy.

Bất đồng giá quần thể kiến trúc ở giữa có lớn nhỏ cầu nối nối tiếp, có khi lầu vũ ở giữa cũng sẽ tu một ít quanh co khúc khuỷu cầu nối, cảm giác tu kiến thập phần tùy tính, nhìn không ra có cái gì quy hoạch. Nói vậy nơi này nhân nếu muốn xuất hành, nếu tưởng hướng đông đi, theo kiêu đi tới đi lui, cũng có lẽ sẽ bị quai đến phía tây đi.

Nơi này cũng có một ít thực vật. Đại đa số là rêu loại loại nhỏ thực vật, giống thảm như vậy che tại trên đường, trên vách tường cùng sở hữu trang sức vật thượng, chỉ có chính giữa đá thủy tinh không có bị chúng nó nhúng chìm. Còn có một ít dây leo hoặc là hoa cỏ, thế nhưng không có thụ. Dựa vào mặt trong giá đại khái là nơi này vườn cây, trên giá cố định từng hàng hình vuông bình đài, mặt trên trồng các loại cao hơn một người thực vật. Có lẽ là không thấy dương quang nguyên nhân, nơi này thực vật rất ít là màu xanh, cơ bản đều là màu trắng hoặc là trong suốt, chỉ có rất thưa thớt một bộ phận có đậm nhạt màu sắc rực rỡ.

Một ít ngoại hình cùng loại thạch đầu hoặc là phi điều máy móc tạo vật im lặng tại mặt đường hoặc là trên vách tường trượt đến trượt đi. Dung Viễn nhìn một hồi lâu, mới phát hiện chúng nó là tại quét tước vệ sinh. Chẳng qua vách tường cùng mặt đường đã phi thường sạch sẽ, loại này quét tước nhìn qua chỉ là tại làm vô dụng công. Dung Viễn nhớ tới màng ngoại kia đoạn liên tro bụi đều không gặp mặt đường, nói vậy cũng là chúng nó lao động thành quả. Về phần kia khối cho hẵn dẫn đường tới được "Thạch đầu", lúc này đã bị một điều băng chuyền không biết đưa đến địa phương nào đi.

Đây là một đặc dị đến tựa hồ chỉ tồn tại ở không tưởng bên trong thành thị, nó là như thế sạch sẽ, kỳ huyền, lại là như thế địa. . . . . Tỉnh

mịch.

Nơi này không có thanh âm, không có động vật, không có nhân loại.

Duy nhất có, chính là... Thi thể.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Ngàn Vạn Giao Nang

Trên giá, dựa vào mặt trong bộ phận, vắt ngang từng viên giống như cự hình giao nang như vậy gì đó, sắp hàng được ngay ngắn chỉnh tề, không đếm được có bao nhiêu .

Ban đầu thời điểm, Dung Viễn nhìn không ra đó là cái gì, hẳn tưởng nào đó thực vật quả thực, hoặc là chế tạo không khí cái gì trang bị. Tại đi vào về sau nhìn thấy kia bên trong gì đó, mới giật mình thấy này mấy giao nang chân thật thân phận.

Giao nang bên trong tràn ngập một loại tự trạng thái dịch tự trạng thái khí đậm sệt vật chất, một sắc mặt tái nhợt thiếu nữ huyền phù tại giao nang bên trong, mày giãn ra, mặt không chút thay đổi, trên người không có nửa điểm che đậy, tóc bị cạo sạch sẽ, mười mấy căn ống nối tiếp tại nàng cổ, xương cổ, tứ chi, eo bụng các chỗ.

Bên cạnh giao nang bên trong là một lão nhân, dáng người gầy yếu, tay chân phủ đầy vết chai, như vậy lông tóc thoát hết, không được sợi nhỏ. Hẳn lồng ngực còn có bị khâu hợp dấu vết, một hình bình hành vết thương từ trái ngực kéo đến ngực phải khâu, lại chuyển góc vuông dọc kéo dài đến khố bộ phía trên, sau đó lại kéo hướng bên trái sau thắt lưng.

Tuổi trẻ cường tráng nam nhân, người mang lực giáp dựng phụ, vóc người còn nhỏ hài đồng... Bất đồng giới tính, các loại tuổi, các loại địa vực nhân loại bị trang tại giao nang bên trong, trên người hoặc nhiều hoặc ít đều có bị giải phẫu qua dấu vết. Cần thận vừa so sánh, có thể phát hiện những người này bị cắt vào đi thời điểm rất có lựa chọn tính, mỗi chủng loại hình

người chỉ có một hai, có lẽ còn có càng nhiều thi thể đã bởi vì mất đi tác dụng bị vứt bỏ, nhưng ngay cả như vậy, phóng nhãn nhìn lại cũng là rậm rạp dày đặc, vừa để người ghê tởm, lại để người cảm thấy phần nộ.

-- này cực độ sạch sẽ, nhìn qua như là ở trong mộng như vậy địa phương, trên thực tế là một cự đại thực nghiệm trường !

Dung Viễn trầm mặc xem qua. Đi một đoạn cự ly về sau, giao nang bên trong vật thể đột nhiên biến đổi, tất cả đều đổi thành chim bay cá nhảy thi thể: Hươu tử, voi, lão hổ, ngựa vằn, thỏ hoang... Có chút Dung Viễn gặp qua, nhưng có càng nhiều chưa nghe bao giờ. Còn có một ít là trên địa cầu sớm đã Diệt Tuyệt động vật, tỷ như mãnh tượng tượng, khủng long, chim thủy tổ đười đơi (vân vân). Có lẽ là không gian hạn chế nguyên nhân, nơi này đại đa số đều là động vật con non, trưởng thành mãnh thú rất ít.

Sáng tạo địa phương này nhân tựa hồ đều động vật nghiên cứu không lớn ham thích, bởi vậy một khu vực này so Dung Viễn dự đoán nhỏ hơn rất nhiều, so với trên địa cầu thiên kì bách quái giống loài mà nói, nơi này dung nạp kiểu mẫu thật sự là quá ít . Dù vậy, động vật khu cũng tại giao nang quyền trung chiếm cứ tiếp cận một nửa chiều dài.

Ở này đó động vật khu mặt sau, họa phong đột nhiên chuyển biến -- nơi này giao nang tất cả đều trắng nõn như tuyết, đỉnh khảm nạm Hoàng Kim, chung quanh điểm tuyết châu báu, giao nang mặt ngoài còn miêu tả tinh xảo hoa văn -- này không giống như là dung nạp thực nghiệm thể dụng cụ, mà như là tỉ mỉ tạo ra quan tài.

Nhưng bên trong thi thể, lại phá lệ thậm không đành nhìn.

Này mấy cũng là "Nhân loại" thi thể, nhưng cùng Dung Viễn nhận tri trung nhân loại lại có một điểm bất đồng. Bọn họ màu da đại đa số đều là màu nâu vàng, ngũ quan so Caucasus nhân chủng càng thêm thâm thúy, cho nên nhìn qua có một chút quái dị, bất quá xem nhẹ điểm này mà nói, vô

lượn nam nữ già trẻ đều có để người sợ hãi than mỹ lệ. Cùng địa cầu nhân loại lớn nhất phân biệt là, trừ rất ít mấy cái hài tử bên ngoài, bọn họ thân cao phổ biến đều tại ba mét trên đây, dáng người kiện mỹ, không có gầy yếu mềm mại tư thái.

Này mấy cũng là duy nhất trên người lông tóc chưa làm xử lý, còn bảo lưu lại chính mình trên người quần áo thi thể. Bọn họ tóc lấy màu đen làm chủ, cũng có kim nâu đỏ bạch đằng các loại nhan sắc, trên người quần áo đều tương đối to rộng, nhìn không ra chế tác tài liệu, nhưng ở trong nước cũng như cũ chậm rãi trôi nổi, tựa hồ thập phần khinh bạc. Những người này đại đa số đều là thân thể hoàn chỉnh, thần sắc bình tĩnh, nhưng còn có một bộ phận thần sắc vận vẹo mà thống khổ, bọn họ thi thể cũng không hoàn chỉnh, có đầu thân chia lìa, có bị bổ thành hai nửa, có bụng dạ giàn giụa, càng thâm giả thân thể vỡ tan căn bản hợp lại không nổi, huyết nhục xương cốt tại giao nang trung lên lên xuống xuống nổi lơ lửng. Này mấy thi thể cùng phía trước kia vài bất đồng, không có trải qua bất cứ xử lý, giống như là tại phát sinh một hồi trọng đại biến cố về sau bị lung tung nhét vào đi giao nang bên trong .

Tuy rằng rất ghê tởm, bất quá Dung Viễn quan sát phải càng thêm cẩn thận. Này mấy giao nang cùng thi thể không giống bình thường ngoại hình chứng minh, bọn họ chính là này địa hạ đô thị mấu chốt. Nếu hãn không có đoán sai mà nói, những người này chính là này thí nghiệm trường kiến tạo giả. Nguyên nhân vì như thế, cho nên chỉ có bọn họ yên giấc giao nang bị trang sức được như thế hoa lệ.

Hãn nhìn nhìn trước mặt một giao nang. Bên trong là có kim sắc tóc dài trung niên nam nhân, hãn mặt như quan ngọc, thể trạng cân xứng, tuấn mỹ tuyệt luân, nhưng một đạo vết máu từ mi tâm vẫn kéo dài đến bụng, cả người đều cơ hồ bị bổ thành hai nửa, ánh mắt đứng hình tại kinh hãi muốn chết trong nháy mắt. Dung Viễn ghé sát vào nhìn nhìn, kia đạo vết máu sắc bén đến cực điểm, quang nhìn đều để người cảm giác cả người chột lạnh,

không biết này nhân trực diện kia bổ về phía hắc đạo kiếm lại là như thế nào sợ hãi.

Rút ra laser chủ thủ chạy đến lớn nhất công suất, Dung Viễn đem giao nang cắt ra, bên trong chất lỏng nhất thời chảy xuôi bốc hơi đi ra, hắc vôi vàng lui về phía sau hai bước, tránh cho bị mấy thứ này dính đến trên người. Này mấy hỗn huyết sắc trong suốt chất lỏng không kịp rơi xuống đất, ở không trung liền toàn bộ bốc hơi . Phế đi một ít thời gian, hắc đem giao nang ngay mặt hoàn toàn cắt bỏ, sau đó ngăn cách điều trụ nam nhân ống dẫn, thi thể mất đi chống đỡ, hướng phía trước nhất tái. Dung Viễn thò tay đi bắt, nhưng mà kia trọng lượng vượt qua hắc đoán trước, hắc không trao ổn, thi thể một đầu đưa tại dưới đất.

Dung Viễn đem này ba bốn mét cao cự nhân ngay mặt hướng lên trên phiến qua đến. Thân thể hắc như cũ vẫn duy trì co dãn, nội tạng tựa hồ cũng không có hoàn toàn đánh mất sức sống, miệng vết thương bên cạnh còn chảy ra tinh tế tơ máu, phảng phất trên tay hắc chính là hai ba giờ phía trước sự -- có lẽ những người này đem chính mình thi thể cũng trang tại giao nang bên trong là vì một ngày kia có thể một lần nữa sống lại.

Người này thân thể so Dung Viễn suy đoán muốn trọng hơn nhiều, ước chừng có bảy tám trăm kg. Dung Viễn đối một phen phổ thông chủ thủ, đẩy ra hắc miệng vết thương nhìn nhìn, hắc cơ nhục cùng cốt cách mật độ viễn siêu ra người địa cầu, máu nhan sắc cũng càng sâu một ít. Dung Viễn cầm đao một bó, thể nhưng ngay cả hắc làn da cũng không có đâm thủng, chỉ để lại một đạo màu trắng sát ngân, tuy rằng hắc không có dùng rất lớn khí lực, nhưng kết quả này cũng thật sự là kinh người.

Một trứng gà bộ dáng tiểu người máy lướt qua đến, đầu tả hữu chuyển chuyển, nằm lên dưới đất nửa đoạn giao nang tha đi, phía sau còn cùng cái khay như vậy vệ sinh người máy, một đường đi một đường quét tước nó lưu lại dấu vết.

"Ong ong ong..."

Dung Viễn nghe được phía sau có rất nhỏ thanh âm tại tiếp cận, đứng lên hướng bên cạnh đi hai bước, chỉ thấy một cái khác trứng gà người máy đến gần cự nhân bên cạnh nhìn nhìn, đem hấn toàn thân vệ sinh một lần, còn đem vừa rồi rút xuống khi ngã ra đến một đoạn ruột cấp nhét về đi, sau đó cùng một cái khác chạy tới người máy đem hấn nâng lên đến liền muốn mang đi.

Dung Viễn còn không có xem xong, nào dung chúng nó liền như vậy đem chính mình quan sát đối tượng mang đi, hai phát liền đem này đối người máy đá bay, đang định làm tiến thêm một bước thăm dò, bỗng nhiên nghe được một mảng lớn tiếng ong ong. Hấn nhìn lại, vô số lớn nhỏ thân ảnh đang tại chạy tới, toàn bộ địa hạ thành người máy giống như đều bạo tấu .

Hấn bận rộn vọt đến một dễ thủ khó công trên đài cao, cho rằng kế tiếp gặp phải chính là một hồi ác chiến, nào biết kia vài người máy tất cả đều hướng về phía dưới đất cái kia cự nhân đi: Có ngẩng đầu, có nhắc chân, có tới tới lui lui lau sàn, có duỗi dài tay máy móc hợp lực đem thi thể một lần nữa treo vào một hoàn hảo giao nang trung, còn có mở ra giao nang thượng công tắc, khiến bên trong một lần nữa đổ đầy trong suốt chất lỏng. Trong nháy mắt, mặt đất lại khôi phục không lâu trước cái loại này không nhiễm một hạt bụi nhỏ trạng thái, thật nhiều tiểu những người máy bồi hồi lưu luyến một lát sau, mới phảng phất lưu luyến không rời rời đi.

Dung Viễn cuối cùng biết này mấy cự nhân tại tào ngộ biến cố về sau, thi thể vì cái gì liên khâu lại cũng không có, liền bị thô bạo trang tại giao nang bên trong .

Hấn cảm giác, này mấy người máy khó được có kiện có ý nghĩa công tác đến làm, như vậy trạng thái cơ hồ có thể xưng là hưng phấn . Bất quá

thấy bọn nó đối với hần này kẻ xâm nhập thờ ơ bộ dáng, lại không giống như là có chân chính trí tuệ cùng độc lập sức phán đoán.

Bất quá có này mấy người máy tồn tại, Dung Viễn lại nghĩ gần gũi xem xem này cự nhân bộ dáng liền khó, chẳng lẽ muốn hần giải xuống một giao nang kéo đến mặt trăng bề ngoài đi lên quan sát sao?

Nhưng hần lại rất ngạc nhiên -- này mấy cự nhân đến cùng cái gì lai lịch? Bọn họ là ngoại tinh nhân sao? Kiến tạo này thực nghiệm trường chính là cái gì mục đích? Nhiều như vậy nhân loại cùng động vật bị bọn họ chộp tới, lại tưởng muốn nghiên cứu được đến cái gì?

Này một quyển giao nang còn có ước chừng một phần năm tả hữu khu vực hần vẫn chưa đặt chân, có lẽ bí mật liền giấu ở kia mảnh khu vực bên trong. Dung Viễn đang muốn qua đi, chợt nghe đậu Hà Lan nói: "Dung Viễn, tìm thấy được không rõ tín hiệu."

Dung Viễn cước bộ chợt dừng, hỏi: "Cái gì tín hiệu?"

"Là đúng giờ gửi đi tính thời gian tín hiệu. Phát hiện tín hiệu gửi đi nguyên, ở trung ương khu vực. Cự ly hiện tại vị trí hướng ngang mười ba nghìn mét, dọc 2. 5 ngàn mét."

Dung Viễn không nói hai lời, lập tức chuyển hướng tín hiệu gửi đi địa phương.

-- có tín hiệu gửi đi, liền chứng minh có điện tử dụng cụ; Có điện tử dụng cụ, liền có khả năng có này nguyệt tâm đô thị lai lịch, mục đích cùng biến cố ghi lại.

Gửi đi khu vực ở đá thủy tinh chính phía trên, từ xa nhìn lại toàn bộ bị đá thủy tinh chiếm cứ tầm mắt, cảm giác này một phiến tựa như một đại giá. Tới gần về sau mới phát hiện đây là một quy mô thập phần khả quan vật kiến trúc. Cấu tạo hình dẹt giống cái đĩa, trung gian có rất lớn quảng

trường, có suối phun hoa cỏ bàn tròn ghế đẩu, quảng trường chung quanh là một ít phòng ở, đều chỉ có một tầng, nhưng độ cao rất cao. Sở hữu cửa phòng đều treo một ít bài tử, trên bảng dùng cong cong nhiều nhiều đường cong viết tuyệt đẹp nhưng xa lạ văn tự.

Nhìn kia vài văn tự, Dung Viễn bỗng nhiên ý thức được, liền tính hẳn tìm cái gì ghi lại, cũng không khả năng đọc cùng lý giải -- hẳn căn bản không biết kia vài tự viết là cái gì.

Hắn đi qua thủ hạ một tấm biển nhìn nhìn, hỏi:"Đậu Hà Lan, có có thể phiên dịch này mấy văn tự gì đó sao?"

"Có. Vạn năng máy phiên dịch, có thể đem bất đồng hệ thống ngôn ngữ phiên dịch thành đặc biệt ngôn ngữ hình thức -- tỷ như nói đường ngữ, có thể bang trợ khế ước giả giải quyết trò chuyện cùng đọc thượng khó khăn, nhưng không thể thay thế viết. Giá trị một vạn lượng ngàn tám trăm công đức trị." Đậu Hà Lan nói, mỗi lần tại giới thiệu thương phẩm thời điểm nó đều như là tại niệm quảng cáo từ.

"Hối đoái." Dung Viễn nói.

Vạn năng máy phiên dịch, hẳn vốn tưởng cùng loại di động ngoại hình gì đó, không nghĩ tới cư nhiên là thập phần tiếp hợp làn da ngân sắc mặt nạ. Đem này mặt nạ đội, xuyên thấu qua thấu kính nhìn thấy xa lạ văn tự sẽ chuyển hóa thành đường văn, nghe được ngôn ngữ đương truyền vào vành tai thời điểm chính là hẳn quen thuộc đường ngữ, đồng thời chính hẳn nói ra lời trải qua mặt nạ phiên dịch cũng có thể chuyển hoá thành tùy tiện một loại ngôn ngữ hệ thống.

Đương Dung Viễn đội ngân sắc mặt nạ về sau, kia vài giống hoa như vậy văn tự trong mắt hẳn liền thay đổi bộ dáng. Trong tay hắn này trên bảng viết "Phòng nghỉ", tại quảng trường một chỗ khác một gian phòng bên ngoài, treo "Phòng tư liệu" môn bài.

Hắn đẩy ra phòng tư liệu đại môn, đồng thời cũng đẩy ra một đoạn một vạn sáu ngàn năm lịch sử.

Tuy rằng thường xuyên nhìn thấy có độc giả nói: Không thích một đoạn này, không thích kia một đoạn, bất quá cùng mạt vẫn là muốn dựa theo chính mình thiết tưởng viết xuống đi. Viết văn mục đích duy nhất, chẳng phải chính là vì khiến chính mình vui vẻ sao?

Văn này có hai điều tuyến, một điều là Dung Viễn ở trên địa cầu cùng cảnh sát bại hoại nhóm đấu trí so dũng khí hơn nữa phát triển tự thân, một điều là Dung Viễn thăm dò vũ trụ thăm dò chưa biết [tuy rằng người sau cơ bản đều là tác giả tại thiên mã hành không khai não động], hai tuyến song song, liền Dung Viễn mục đích mà nói người sau càng trọng yếu một ít, cho nên sẽ không san giảm cũng sẽ không đặt ở phiên ngoại bên trong, đây chính là chủ tuyến.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Đại Tai Biến

Thiên không lam đến mức để người vui vẻ thoải mái, sử dụng vật liệu đá kiến tạo cao lớn phòng ốc san sát nối tiếp nhau, điêu khắc tinh mỹ tuyệt luân phức tạp đồ án. Dưới đất gạch đá thập phần trơn nhẵn, nhưng nội bộ tuyên khắc hoa lệ khắc hoa. Màu xanh trên dây leo mọc ra từng đám trắng nõn hoa đoàn, từ nóc nhà buông xuống đến, quần ở cột đá cùng cổng vòm thượng, đem ngã tư đường điểm tuyết được sinh cơ bừng bừng.

Trên đường hành tẩu người cũng không nhiều, nhưng trên mặt đều mang theo thoải mái mà thỏa mãn tươi cười, cước bộ nhàn nhã, thần sắc giãn ra, không ai có thần thái vội vàng hoặc là sâu mi khổ kiếm tư thái. Mọi người khiêm tốn, ôn hòa, nho nhã lễ độ, đối với trên đường người xa lạ cũng mặt mang mỉm cười. Bọn họ phục sức cũng cùng hiện tại mọi người khác nhau rất lớn, nữ tử hơn phân nửa mặc thuần sắc khóa ngực cùng lụa mỏng nhu đoán váy dài, có vẻ biếng nhác mà ưu nhã; Nam nhân thì đa số lộ cánh tay cùng cơ nhục rắn chắc lồng ngực, tràn ngập lực lượng mỹ. Bọn họ trên người mang kim quang lờ lờ trang sức, trên cổ tay hệ hoa chi, đi giày nhân chỉ là số ít, đa số người đều chỉ là chân trần hành tẩu, giày đối với bọn họ đến nói cũng không phải tất yếu phẩm, chỉ là trên người một loại trang sức.

Đây là một đồng thời tràn ngập cổ điển mỹ hòa hiện đại khí tức thành thị. Kia vài người qua đường thường thường sẽ ở trong không khí mở ra một điện tử toàn tức đồ tiến hành video trò chuyện, trên bầu trời còn có hình trứng hoặc là cá voi hình phi cơ từ đỉnh đầu xẹt qua. Giao thông chỉ huy đăng cùng ô vạch không riêng tại trên đường, ở giữa không trung cũng có không thiếu, cấu thành giảng khắp nơi giao thông internet. Ngay phía

trước không trung còn có một khối dài rộng đều có hơn mười mét điện tử màn hình, đang tại truyền phát tức thời tin tức.

Dung Viễn mặc một thân đồ du hành vũ trụ đứng ở giao lộ thập tự trung tâm, có vẻ cùng này ngã tư đường không hợp nhau. Một ôm bó hoa thiếu nữ từ đối diện đi tới, nở nụ cười thẳng tắp hướng đi Dung Viễn. Dung Viễn ngẩng đầu nhìn thiên không, không có tránh đi, thiếu nữ liền trực tiếp từ hần trong thân thể xuyên qua.

Dung Viễn sắc mặt không biến, hần biết trước mắt này phúc vô cùng chân thật cảnh tượng đều là hư nghĩ toàn tức hình ảnh, này ngã tư đường, này mấy người qua đường, này thiếu nữ, đều là rất lâu phía trước cảnh tượng.

Bước vào phòng tư liệu thời điểm, hần cho rằng sẽ nhìn thấy thành hàng giá sách, hoặc là cự đại tồn trữ khí linh tinh gì đó, không nghĩ tới chỉ là một cũng không rộng mở phòng trống, cạnh cửa có một tiêu tiêu biển nhắc nhở:"Hồi khi thỉnh đóng kín cửa sổ, ngăn chặn mặt khác nguồn sáng ảnh hưởng thị giác hiệu quả."

Dung Viễn đóng cửa lại, trong phòng nhất thời một mảnh hắc ám. Hần nghĩ nghĩ, nói:"Ta muốn biết địa phương này lịch sử."

Vừa dứt lời, trăm ngàn đạo mỏng manh quang điểm từ vách tường, sàn cùng trên đỉnh phòng sáng lên, hần thật giống như đứng ở Hạo Thiên quần tinh trung ương, quang điểm lúc sáng lúc tối trung phảng phất một đạo tinh hà tại hần bên cạnh lưu động. Một lát sau, trước mắt cảnh tượng đột nhiên một bên, hần chung quanh liền xuất hiện này ngã tư đường.

...

Một chuỗi nhạc thanh đánh vỡ trên ngã tư đường yên tĩnh cùng thanh thản, điện tử trên màn hình, bỗng nhiên chen vào truyền phát một điều tin tức:"Mười lăm ngày sau buổi sáng chín giờ bốn mươi tám phân ba mươi

hai giây, chính là Lưu Nguyệt tinh cách địa cầu gần nhất thời điểm, đài thiên văn đã làm tốt bắt giữ chuẩn bị... Đây khóa ẩn chứa phong phú tài nguyên khoáng sản sao chổi mỗi năm trăm tám mươi hai năm mới sẽ trải qua địa cầu một lần, bỏ qua một lần này cơ hội, chúng ta liền muốn đẳng năm trăm tám mươi hai năm mới có thể lại thấy nó chân diện mục đích ..."

...

Hình ảnh vừa chuyển, một khóa phủ đầy hố, ngoại hình giống đầu tròn đạn đạo như vậy tinh cầu bên trên nơi nơi đều là người máy tại khai thác đào móc, có thấy không rõ bộ mặt nữ nhân mặc đơn giản đồ phòng hộ, thập phần hưng phấn mà đối với màn ảnh nói:"Ra ngoài ý liệu, trên viên tinh cầu này Từ Âu thạch số lượng dự trữ so với chúng ta ban sơ dự đoán còn muốn nhiều 200% ! đây là một trọng đại phát hiện ! theo khoa học gia phỏng đoán, như thế cự lượng Từ Âu thạch, đủ để cho chúng ta thỏa mãn mười vạn năm trên đây năng nguyên nhu cầu !"

Màn ảnh bối cảnh trung, một giống chỉ tri thù như vậy người máy đình một khối xe tải lớn nhỏ màu lam nhạt thạch đầu, từ dưới lòng đất trong hố bò đi ra.

...

Hình ảnh lại một chuyển, Dung Viễn thấy được hôm nay này tòa nguyệt tâm đô thị sơ hình: Tinh cầu bên trong bộ đã bị vét sạch, cự đại màu lam tinh thạch bị kim chúc giá cố định tại tinh cầu nơi trung tâm, giá chỗ cuối cùng tinh cầu vỏ ngoài kết nối trên vị trí có một chút lớn nhỏ vật kiến trúc, mặt trên đều lấp lóe hoa mỹ ngọn đèn. Đội máy phiên dịch về sau Dung Viễn đã có thể lý giải kia vài trên phòng ở các loại bảng hiệu ý tứ, không ngoài đều là một ít nhà khách, đồ uống điểm, nhà hàng, chỗ duy tu linh tinh địa phương. Tinh cầu này bị khai thác hầu như không còn sau tựa hồ bị kiến thành một du lịch, kia vô số giao nang tự nhiên cũng không thấy

bóng dáng, chiếm lấy là vô số đại đến thần kì đóa hoa, toàn bộ địa hạ thành tựu như là thực vật hải dương.

Dung Viễn lúc này vị trí ở giữa không trung một trên bình đài. Đây địa hạ Bất Dạ thành trung bắt chước địa cầu, ở không trung huyền phù rất nhiều lớn nhỏ "Đám mây", mặt ngoài còn nhuyễn hồ hồ, vừa ngồi trên đi liền hăm đi vào, để người không tự chủ được muốn ngủ. Hắn ở này trên bình đài liền có chừng mười tuổi hài tử tứ ngưỡng bát xoa ngủ say sưa, phụ cận một đám mây bên trên là một đôi tóc hoa bạch lão phu phụ, chính rúc vào cùng nhau thấp giọng trò chuyện.

"Lena, chúng ta đi xuống ngoạn nha !" Tại hắn tà phía dưới đám mây bên trên, một tóc quyền quyền nữ hài kéo đồng bạn thủ nói.

Nàng đồng bạn là mập mập tiểu cô nương, nàng ôm mềm nhũn đám mây, nhắm mắt lại hừ hừ nói:"Không cần lập ! ta muốn đi ngủ !"

Tóc quần nữ hài lại kéo một lát, gập nói bất động nàng, đành phải buông tay. Đây nữ hài ngồi ở đám mây rìa nhìn nhìn phía dưới, sau đó thả người nhảy xuống ! nàng làm bạn hô hô tiếng gió hạ lạc mấy chục nghìn mét, thẳng tắp rơi xuống phía dưới một cự đại tán hình đóa hoa ngay trung tâm. Đây đóa màu trắng sữa đóa hoa mạnh khép lại khom xuống đi, một lát sau lại đạn đi lên, nữ hài làm bạn vui vẻ tiếng cười to bay đến thiên không, thân thể ở không trung chuyển vài vòng về sau lại rơi xuống một khác đóa hoa trung.

Chỉ chốc lát sau, liền có vài người bị nàng tiếng cười hấp dẫn, phân phân gia nhập đến này trò chơi trong. Ngay cả cái kia buồn ngủ béo nữ hài cũng kiềm chế không trụ, cuối cùng vẫn là cùng nhảy xuống.

Mọi người đang ngoạn được vui vẻ, bỗng nhiên toàn bộ tinh cầu đều giống như lung lay một chút, cự đại tiếng nổ vang tại toàn bộ địa hạ thành bên trong lập lại vang vọng. Tiếng kêu sợ hãi trung, kia vài màu trắng

không trung đám mây phân phân rơi xuống đất, còn có một vài người bởi vì sóng âm chấn động mà ngã quỵ, ghé vào trên đóa hoa khởi không đến. Địa hạ thành mấy cái lối vào, tối om miệng pháo thò vào, nhắm ngay kinh hoàng thất thố mọi người, theo ở phía sau xuất hiện ở ngay trong tầm mắt, là một loại căn bản không có nhân loại ngoại hình sinh vật.

...

Đại địa tại bi minh.

Vô số đạn pháo dật trắng xóa ánh lửa từ thiên không hạ xuống, trên mặt đất đồng dạng có công kích chùm sáng nghênh hướng đối phương. Lửa đạn nổ vang trung, đại địa tần thành đất khô cằn, vô số vật kiến trúc thiêu đốt sụp đổ, dữ tợn sắt thép phi thuyền bị từng chiếc từ thiên không đánh rơi. Trên mặt đất cũng có người tại cùng địch nhân chiến đấu, đối phương nhục thể so với bọn họ muốn cường hoành rất nhiều, nhân loại cùng bọn họ ngay mặt tướng bác cơ hồ không thể ngăn cản một kích chi lực, người chết vô số. Nhưng vô luận chết bao nhiêu nhân, người nổi nghiệp chỉ biết tre già măng mọc tiếp tục gia nhập chiến đấu, không có lùi bước, không có sợ hãi.

...

"Chúng ta thắng lợi ! chúng ta thắng lợi ! chúng ta đuổi đi kẻ xâm lược, nhân loại thắng được thắng lợi !"

Đã thành phế thổ trên địa cầu, nhân loại bồn tẩu kêu to, buồn vui khó tả. Như thế thảm thiết thắng lợi, khiến tất cả mọi người lưng đeo trầm trọng đau xót. Đương kẻ xâm lược rời đi thời điểm, rất nhiều người buông xuống trong tay vũ khí, quỳ xuống đất khóc rống, so đối phương càng như là người thất bại.

Nhưng mà này còn không phải kết thúc, càng lớn tai nạn đã đến.

Trong chiến tranh song phương sở sử dụng đại quy mô sát thương tính vũ khí nguy hại tính không có theo chiến tranh kết thúc mà tiêu vong, địa cầu so nhân loại tưởng tượng càng thêm yếu ớt.

Như là bị đụng đổ Domino cốt bài, một chuỗi tai nạn hình thành phản ứng dây chuyền. Đại lục khối liên tiếp chấn động, các nơi đều bạo phát núi lửa cùng địa chấn, hơi nhỏ một ít hòn đảo cùng duyên hải lục địa đều chìm vào hải trung; Sông băng hòa tan, mưa to mấy ngày liền suốt đêm hạ không ngừng, mặt biển hất lên cao tới gần ngàn mét sóng to, nhân loại thành thị không hề có sức chống cự bị đánh chìm, ngay cả một ít thấp bé sơn phong đều không thể may mắn thoát khỏi; Trên bầu trời tràn ngập suốt ngày không tiêu tan khói bụi, trong không khí phủ đầy đối nhân thể tai hại khí thể, ngăn ngại vài năm có đại lượng nhân mắc phải trước đây chưa từng gặp tật bệnh, thường xuyên có người tại trên đường đi tới đi lui liền một đầu ngã quỵ. Trong chiến tranh còn có đại lượng động thực vật bị diệt tuyệt, nhân loại còn lâm vào nghiêm trọng đồ ăn nguy cơ.

"Đây là một gian nan quyết định, nhưng chúng ta không thể không bỏ qua địa cầu. Tình cầu này đã trở nên không lại thích hợp nhân loại cư trú . Vì sinh tồn, chúng ta đem đi vũ trụ, tìm kiếm tân gia viên." Tin tức trung, đầy mặt uể oải lãnh tụ nói như vậy.

Nhân loại từ ngoài tinh kẻ xâm lược bị đánh rơi trên phi thuyền chiếm được vũ trụ hàng hành kỹ thuật, loại này kỹ thuật ở trong tai nạn bởi vì mọi người bức thiết nhu cầu chiếm được nhanh chóng phát triển. Vì thế, đại đa số người đều cưỡi phi thuyền, giống xa xôi vũ trụ xuất phát.

Không phải tất cả mọi người đều có hướng chưa biết hắc ám vũ trụ hàng hành dũng khí, một bộ phận người lựa chọn lưu lại, tiếp tục ở trên địa cầu đau khổ dày vò.

Vài năm về sau, lại có một bộ phận người lựa chọn rời đi. Bất quá bọn họ không có đi xa, mà là đi kia khóa bị cải tạo thành du lịch thẳng địa tinh

cầu, ở bên trong thành lập một miễn cưỡng có thể thích hợp nhân loại sinh tồn căn cứ. Bọn họ xa xa nhìn chăm chú vào địa cầu biến hóa, chờ đợi một ngày kia ác mộng kết thúc, trở về gia viên thời khắc.

Nhưng mà thế sự phát triển, há có thể tấn như nhân đoán trước?

...

Cuối cùng thủ vững ở trên địa cầu một tiểu bộ phận nhân, trải qua khó có thể tưởng tượng thống khổ. Mỗi năm xuân hạ chi giao, mấy ngày liền không dứt mưa to cùng hồng thủy liền sẽ đem bọn họ cư trú địa phương bao phủ, mọi người không thể không bị hồng thủy xua đuổi di chuyển đến càng cao trên ngọn núi; Mà tại Hạ Mạt cùng đầu thu, có thể đem nhân nướng chín cực nóng lại sẽ nhanh chóng đem sở hữu hơi nước bốc hơi lên, dòng chảy cùng ao nước khô cạn, mặt biển bốc hơi lên, nước ngậm khô kiệt, vì một điểm nguồn nước mọi người lại muốn đào càng sâu động, hướng độ cao so với mặt biển càng thấp địa phương di chuyển. Giống chim di trú như vậy qua lại di chuyển nhân tại mùa đông còn muốn nhả nãi rải nước thành băng khốc hàn, tức thời bọc thật dày động vật da lông, như cũ không ngừng mà có người đông đói mà chết.

Huống chi, bởi vì kia vài vũ khí, trên địa cầu còn phủ đầy thương tổn tính xạ tuyến hòa khí thể, chúng nó thời thời khắc khắc đều tại hủ thực nhân loại thân thể.

Mười năm, hai mươi năm, một trăm năm...

Tại nguyệt tâm đô thị quan vọng địa cầu nhân thủy chung không có nhìn thấy bọn họ trong kỳ vọng hảo biến hóa, tình huống hướng về càng ác liệt phương hướng phát triển.

Văn minh tấn hủy, nhân đã phi nhân.

Trải qua trên vạn năm mới phát triển lên đến văn minh, bị triệt để quên đi, chỉ cần một trăm năm.

Phát đạt văn minh, cần lâu dài hệ thống học tập, năm này tháng nọ mưa dầm thấm đất mới có thể được đến người đến sau kế thừa, nhưng mà tai nạn trung trên địa cầu di dân không có một có thể để cho học tập hoàn cảnh. Đại tai biến sau văn minh thời đại kia vài tình xảo dụng cụ không phải đã không hề có ý nghĩa, chính là tại hồng thủy cùng lạnh nóng luân phiên khí hậu biến hóa trung tổn hại . Khi cuối cùng một có văn minh thời đại ký ức người địa cầu chết đi sau, liền tuyên cáo thương một văn minh ở trên địa cầu chung kết. Sinh ở tai nạn thời đại, có ký ức tới nay đại đa số thời điểm đều tại di chuyển cùng tìm kiếm đồ ăn, chống đỡ giá lạnh nóng bức tân sinh đại nhóm đừng nói kế thừa phát triển quá khứ văn minh, trong bọn họ đại đa số chỉ nắm giữ đơn giản văn tự cùng tính toán. Ở thời đại này có này mấy tri thức liền đủ rồi, đối với bọn họ mà nói, như thế nào tài năng chạy càng nhanh, khí lực càng lớn, bò leo càng cao, tại hai bàn tay trắng hoàn cảnh trung tìm đến có thể no bụng đồ ăn, đây mới là quyết định sinh tử kỹ năng.

Vì thế rất nhanh, con số cùng văn tự cũng bị quên đi . Mọi người huy mộc bổng cùng thạch đầu làm thành vũ khí xua đuổi dã thú, trên thắt lưng vây quanh da thú cùng lá cây làm thành đơn sơ quần áo, học mãnh thú như vậy tru lên đến vì chính mình gia tăng uy hiếp.

Có lẽ là nhân loại vì thích ứng hoàn cảnh mà làm ra thay đổi, có lẽ là trên địa cầu có mặt khắp nơi phóng xạ cải biến nhân thể gien kết cấu, người địa cầu ngoại hình cũng dần dần phát sinh biến hóa -- lưng gấp khúc, tứ chi trở nên càng thêm thon dài hữu lực, làn da trở nên thô ráp, răng nanh trở nên bén nhọn, trên người mọc đầy thật dài lông tóc.

Chúng nó đã không lại như là nhân loại.

Nhân quả luận: Trước có kê? Vẫn là trước có đàn?

Trang tử: Trang Chu mộng điệp? Điệp mộng Trang Chu?

Dữ mặt: Hầu biến nhân? Nhân biến hầu?

o[ռ_ռ]o ha ha ~

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Gia Viên? Mộ Viên

Từ đại tai biến sau, đã qua đi hơn một ngàn năm, địa cầu cũng phát sinh thương hải tang điền biến hóa.

Từng kia khóa giống bị chọc giận dã thú như vậy, rít gào gào thét muốn đem sở hữu ỷ lại tại nó trên người sống sót sinh vật toàn bộ hủy diệt tinh cầu rốt cuộc dần dần bình ổn xuống đến, đại tai biến thời kỳ cực đoan khí hậu dần dần khôi phục ngày xưa ôn hòa quy luật bộ dáng. Mất đi lịch sử, mất đi truyền thừa, mất đi ngôn ngữ nhân loại cử qua gian nan nhất thời kỳ, bắt đầu sinh sản sinh tức.

Theo nhân khẩu dần dần tăng nhiều, đối sinh tồn nhu cầu cũng tại gia tăng, nhân loại quần lạc bên trong cũng một lần nữa bắt đầu xuất hiện quyền lực tranh đoạt. Từng cùng nhau ôm đoàn tại thiên nhiên uy nghiêm dưới gian nan cầu sinh nhân loại bộ lạc bắt đầu phân liệt, một đám lại một đám nhân suất lĩnh chính mình bố trí rời đi bộ lạc, có bắc thượng, có Nam hạ, có tây tiến, có đi về phía đông, dần dần, nhân loại thân ảnh trải rộng trên lục địa từng cái bản khối. Nhưng mặc kệ là nào một chi phân liệt đi ra nhân loại bộ lạc, bọn họ đối đại tai biến ký ức đều thập phần khắc sâu, chẳng sợ trăm ngàn năm qua đi cũng vẫn miệng tai tương truyền lưu truyền tới nay, còn đem cố sự nhuộm đậm càng ngày càng tràn ngập thần thoại sắc thái, dần dần, hậu nhân ngay cả kia chút sự chân thật tính đều trở nên không thể lại xác định .

Khí hậu trở nên ôn hòa về sau, trên đất bằng cũng mọc đầy các loại thực vật. Mọi người rất nhanh liền không lại vồn vện ỷ lại vào săn bắn đến thỏa mãn chính mình cần, bọn họ thiêu hủy sâm lâm mở ra khẩn cày ruộng,

nuôi nốt tính tình ôn thuần động vật, dùng thạch đầu cùng đất sét chế tác các loại phương tiện công cụ. Trong quá trình này, bọn họ bắt đầu thói quen với đứng thẳng hành tẩu, hai tay trở nên thập phần linh hoạt. Bởi vì mùa đông cũng không lại như vậy rét lạnh, bọn họ bao trùm toàn thân thật dày lông tóc bắt đầu dần dần rút đi, dần dần trở nên như là Dung Viễn lý giải "Nhân loại" bộ dáng.

Đương sinh tồn áp lực không lại như vậy bức thiết sau, nhân loại bắt đầu ý đồ một lần nữa tìm về nào đó bị bọn họ mất đi ngàn năm gì đó -- tỷ như văn tự cùng lễ nghi. Bọn họ miêu tả vạn vật bộ dáng sáng tạo văn tự, tại lẫn nhau trao đổi trung bắt đầu lưu thông giống nhau ngôn ngữ, nữ tính trên người quần áo trang sức trở nên hoa lệ lên, trong bộ lạc thủ lĩnh cùng con dân ở giữa xuất hiện rõ ràng giai cấp phân chia. Đương bộ lạc bên trong phát sinh chiến tranh, bọn họ còn đem tù binh địch nhân biến thành chính mình nô lệ.

Nguyệt tâm đô thị nhân, liền vào lúc này cho rằng thời cơ đã thành thực, có thể trở lại bọn họ gia viên đi.

...

Ngàn năm theo thời gian, địa cầu di dân cố nhiên sinh tồn được gian nan, nhưng nguyệt tâm đô thị bên trong nhân nhưng cũng không phải mười phần an dật.

Nói đến cùng, này khóa nguyên bản mệnh danh là Lưu Nguyệt tinh sao chổi cũng không thích hợp nhân loại sinh tồn -- nó không có hơi nước, không có không khí, không có thể cung trồng trọt thổ nhưỡng, từ trường hỗn loạn, ngày đêm chênh lệch nhiệt độ rất lớn, bởi vì khuyết thiếu bảo hộ tầng khí quyển còn thường xuyên bị vũ thạch va chạm, trân quý nhất khoáng thạch tài nguyên lại bị khai thác hầu như không còn. Lưu Nguyệt tinh bên trong sở hữu thích hợp sinh hoạt điều kiện đều là nhân loại cải tạo đi ra .

Hơn một ngàn năm trước, bọn họ có toàn bộ địa cầu làm hậu thuẫn, tài nguyên phong phú, chưa từng có người nào lo lắng địa cầu hơi nước cùng không khí sẽ bởi vì bọn họ hưởng Lưu Nguyệt tinh thượng chuyển vận một chút mà trở nên khô kiệt. Nhưng mất đi này hậu thuẫn, đem Lưu Nguyệt tinh xem như cuối cùng nơi sinh tồn nhân loại, lại không thể không suy xét vấn đề này.

Bọn họ hủy bỏ sở hữu dùng đến xa xỉ hưởng thụ hạng mục, đem chiếm cứ nguyệt tâm đô thị lớn nhất diện tích vô số trân quý hoa cỏ tất cả đều rút ra ném xuống, đổi thành có thể để cho dùng ăn thực vật gieo trồng, nghĩ mọi biện pháp chế tạo duy trì sinh mệnh không khí, đem hơi nước tuần hoàn lợi dụng. Còn nghiêm khắc hạn chế nhân khẩu, mỗi người đều có phi thường khắc nghiệt "Không khí số định mức", "Đồ ăn nước uống số định mức" Đẳng, gian nan duy trì sinh tồn. Tại nặng nề sinh hoạt cùng cực đoạn áp bách dưới, mỗi cách vài năm nhiều nhất vài thập niên liền sẽ xuất hiện một lần quyền lực biến cách, nhưng mặc kệ lãnh đạo này thành thị người là ai, cuối cùng đều không thể không lựa chọn trước mặt mọi người như vậy thống trị phương thức -- bọn họ không có lựa chọn nào khác.

Hơn một ngàn năm, không riêng trên địa cầu nhân loại sinh hoạt tại mông muội cùng trong dày vò, đối nguyệt tâm đô thị người đến nói như vậy là một đoạn hắc ám thời gian. Bất đồng là, ngàn năm sau trên địa cầu nhân loại từ ít nhất khi chỉ có mấy trăm nhân phát triển đến mấy chục vạn, nguyệt tâm đô thị mấy vạn nhân khẩu lại giảm mạnh đến không đủ ban sơ một phần ba.

Chờ đợi ngàn năm, mắt thấy địa cầu từng ngày khôi phục sinh cơ cùng sức sống, nguyệt tâm đô thị mọi người như thế nào còn có thể nhẫn nại? Tại đây thành thị trung tâm có một khối cự đại màn hình, mặt trên vẫn không gián đoạn truyền phát trên địa cầu cảnh tượng -- bởi mặt trăng trung tâm kia khối Từ Âu thạch tồn tại, bọn họ có sung túc năng nguyên chống đỡ các loại dụng cụ vận hành -- quá khứ là kia vài thảm thiết cảnh tượng

ngăn trở đối thống trị giả bất mãn, nhẫn nại các loại khắc nghiệt đến Diệt Tuyệt nhân tính quy định lấy cầu được một phương sinh tồn chi địa, mà hôm nay, cũng là này mấy cảnh tượng, gợi lên mọi người đối địa cầu vô hạn hướng tới.

Tưởng tượng một chút, chỉ là có thể tùy ý đại khẩu hô hấp không khí, lấy hoài không kiệt dùng vô cùng thanh thủy, liền đủ để làm cho bọn họ cảm giác địa cầu thật giống như Thiên Đường như vậy tốt đẹp .

Toàn tức hình ảnh trung, Dung Viễn đứng ở một đồng phòng ở trên đỉnh phòng, chung quanh tất cả đều là quần tình ồn ào nguyệt tâm đô thị thị dân, bọn họ vẻ mặt cuồng nhiệt, vung tay hô to, yêu cầu thị trưởng dẫn dắt mọi người cùng nhau "Về nhà", ở loại này bầu không khí dưới, vị kia thị trưởng chỉ muốn nói một "Không" Tự, chỉ sợ lập tức liền sẽ bị người kéo xuống dưới xả thành mảnh vỡ.

Dung Viễn người bên cạnh là đứng ở phòng ở phía dưới, nhưng Dung Viễn ngẩng đầu chỉ có thể nhìn đến bờ vai của hắn -- mặt trăng bề ngoài còn có tương đương với địa cầu một phần sáu trọng lực, nhưng nguyệt tâm nội bộ bởi vì nguyệt xác dẫn lực lẫn nhau triệt tiêu, là một vi trọng lực hoàn cảnh. Mọi người sinh hoạt tại nơi này, thân cao một đời một đời tăng lên, cho tới bây giờ đã có ba bốn mét . Trên thực tế, nếu không phải bọn họ dùng được tề ức chế sinh trưởng, những người này chỉ sợ trưởng hơn mười mét đầu cũng không kỳ quái.

Quả nhiên, vị kia thị trưởng cũng không khả năng cùng sở hữu thị dân cộng đồng ý nguyện đối nghịch, có lẽ hắn cũng là muốn trở về địa cầu . Chẳng qua hắn đưa ra, muốn trước phái người đi dò đường. Đây cũng là ứng có chi nghĩa, mọi người rất nhanh đáp ứng, hơn nữa tại thị trưởng bày mưu đặt kế dưới tuyển ra một ít xúc động đại biểu, cười phi thuyền trở lại địa cầu.

...

Hình ảnh vừa chuyển, một chiếc loại nhỏ phi thuyền đáp xuống trên mặt đất. Mấy cái trong bộ lạc người địa cầu nhìn thấy từ trên trời giáng xuống hỏa cầu,"A a" Quái kêu chạy đi hướng thủ lĩnh báo cáo. Trên phi thuyền mặt trăng nhân không để ý đến này mấy tại bọn họ xem ra giống như là hầu tử như vậy dân bản xứ, bọn họ đi xuống phi thuyền, đáp tại kiên cố trên đại địa . Địa cầu trọng lực làm cho bọn họ cảm giác cả người đều như là đổ đầy chì, thân thể trầm trọng không thể tự tại hành động, bất quá vẫn là thập phần hưng phấn. Xem nghi biểu thương trắc lượng số liệu đều bình thường, này mấy người lấy xuống mũ giáp, từng ngum từng ngum tham lam hô hấp không khí, có người hỉ cực mà khóc, còn có người hơi hơi ngửa đầu, cảm thụ được dương quang rắc ở trên mặt ấm áp thoải mái.

Dung Viễn vừa quay đầu, liền nhìn thấy một ít dùng nanh thú vũ mao linh tinh gì đó làm trang sức dân bản xứ chạy tới, đứng được xa xa, vẫy tay trung gậy gỗ cùng thạch đầu tại kêu to. Máy phiên dịch cũng phiên dịch không ra đến bọn họ tại hô cái gì, đại khái chỉ là giống dã thú như vậy tại đơn thuần phát ra một ít tiếng la rống tưởng dọa lui đối phương.

Mấy mặt trăng nhân nhìn nhau cười cười. Tại trên mặt trăng bọn họ tự nhiên không tính cái gì, nhưng đối mặt này mấy chưa khai hóa người địa cầu lại tràn ngập các phương diện cảm giác về sự ưu việt. Trong đó một mặt trăng nhân có tâm tưởng khoe khoang một chút chính mình uy phong, lấy súng nhắm ngay dân bản xứ bên cạnh một cây đại thụ nã một phát súng. Chỉ nghe "Ba" một tiếng, một người ôm thô đại thụ liền bị chặn ngang đánh gãy.

Đám dân bản xứ sợ tới mức lập tức quỳ xuống, quỳ rạp trên mặt đất không dám ngẩng đầu, liên tục kêu:"Thiên Thần bớt giận ! Thiên Thần bớt giận !" -- lần này Dung Viễn liền có thể nghe hiểu bọn họ mà nói .

Mặt trăng nhân cười ha ha lên, thập phần đắc ý, đang muốn tiếp tục trêu đùa đối phương, bỗng nhiên một mặt trăng nhân kêu thảm thiết một tiếng, che mặt mình bổ nhào xuống đất.

"A a a --"

Một đám mặt trắng nhân trước sau kêu thảm thiết lên, có bóp chặt cổ, có bụm mặt, có bắt lấy ngực, bất quá nhất thời tam khắc liền tất cả đều ngã lăn. Chỉ có một người phản ứng đúng lúc, dùng nhanh nhất tốc độ đội mũ giáp trèo lên phi thuyền, nhưng hắn vừa đem phi thuyền khởi động liền phun ra một ngụm máu tươi ghé vào trên bàn điều khiển không lại nhúc nhích, phi thuyền lên không hơn trăm mét sau đột nhiên nhất tà, một đầu cắm vào xa xa sâm lâm bên trong, ầm ầm nổ vang sau, màu đen khói bụi cùng ánh lửa liền mào lên.

Nguyệt hành đô thị bên trong, quan khán một lần này hành động sở hữu thị dân lặng ngắt như tờ, mọi người sắc mặt đều là một mảnh trắng bệch, toàn bộ thành thị tĩnh mịch đáng sợ.

Trên mặt đất nằm sắp nửa ngày đám dân bản xứ đợi không được Thiên Thần chỉ thị, cẩn thận dè chừng ngẩng đầu, nhìn thấy mấy cái Thiên Thần cư nhiên đã chết, hai mặt nhìn nhau, không biết làm thế nào mới tốt.

...

Mặt trắng nhân sinh sống điều kiện tuy rằng kém rất nhiều, nhưng các loại khoa học kỹ thuật nhưng không có tại chạy nạn thời điểm ném xuống, ngàn năm trung sinh hoạt bức bách ngược lại có không nhỏ tiến bộ. Rất nhanh, mặt trắng nhân liền điều tra rõ, địa cầu không khí, thổ nhưỡng cùng trong nước đều tràn ngập không chỗ không ở vi khuẩn, người địa cầu cùng này mấy vi khuẩn cùng nhau tại lâu dài theo thời gian diễn biến, lẫn nhau ngược lại là thích ứng lương hảo, nhưng này mấy vi khuẩn đối vẫn sinh hoạt tại vòng bảo hộ bên trong trắng người đến nói là trí mạng .

Hơn nữa, bởi vì hơn một ngàn niên sinh sống ở địa hạ, bọn họ làn da đã không thể nhận dương quang. Một khi bị dương quang chiếu đến, không đến một phút đồng hồ trên làn da liền sẽ xuất hiện đại lượng chứng phát

ban cùng hồng ban, nếu không kịp thời trị liệu ngược lại tiếp tục bại lộ ở trong ánh mặt trời, như vậy rất nhanh liên tính mạng đều sẽ bị cướp đi.

Bọn họ vẫn đem địa cầu coi là chính mình tương lai tất đem trở về nhạc thổ, nào biết tại bọn họ trốn thoát địa cầu thời điểm, địa cầu cũng triệt để cự tuyệt bọn họ trở về.

-- chỗ đó đã không lại là gia viên, là bọn họ mộ địa.

Ngàn năm chờ đợi cũng không có khiến trên mặt trăng nhân tuyệt vọng, nhưng địa cầu này cự tuyệt tiếp nhận tín hiệu lại làm cho bọn họ tuyệt vọng.

Bạo loạn, chiến tranh, chém giết, còn có người giá phi thuyền, tự sát tính xông về phía trên địa cầu đại bộ lạc tụ tập khu vực.

Còn có một vài người, bọn họ chưa mất đi hi vọng. Bọn họ bảo tồn tự thân thực lực, tại nguyệt tâm đô thị rất nhiều người đều tại trong tuyệt vọng hưởng thụ tận thế cuồng hoan, điên cuồng phá hư thời điểm, bọn họ cướp lấy thành thị quyền lực cùng vũ trang, đem người phản kháng cùng mất đi lý trí nhân toàn bộ giết, thành lập một độc tài chính quyền.

Sau đó, bọn họ bắt đầu từ trên địa cầu trao bộ nhân loại cùng động vật làm thí nghiệm phẩm, ý đồ tìm ra bọn họ có thể ở trên địa cầu an nhiên sinh hoạt bí mật, chế tạo ra có thể miễn dịch cái loại này vi khuẩn vacxin phòng bệnh.

Trong lúc, còn có người xuyên này đồ du hành vũ trụ mở ra phi thuyền đến trên địa cầu chế tạo một ít "Thần tích", hưởng thụ bị dân bản xứ nhân loại quý báu lạc thú, còn yêu cầu bọn họ "Tiến cống" Chính mình cần một ít vật tư. Kết quả như thế vài lần về sau, một vị gan lớn bằng trời hoàng đế căn bản không chịu mua trượng, đừng nói quý xuống hành lễ, hãn thậm chí đem đột nhiên xuất hiện ở trước mắt mặt trăng nhân trở thành là yêu ma quỷ quái, điểm tề binh mã cùng nhau phát động công kích. Mặt trăng nhân

bởi vì trọng lực nguyên nhân ở địa cầu trên thực tế hành động tương đương trì hoãn, cũng liền dựa vào tiên tiến vũ khí cùng các loại thần kỳ thủ đoạn tài năng chấn trụ nhân giới hạn chế địa cầu dân bản xứ. Kết quả bị vị này can đảm hơn người hoàng đế dụ nhập vòng mai phục về sau phát động đột tập, kia một lần mặt trăng nhân căn bản không kịp trở lại phi thuyền trốn thoát, tại sát thương mấy trăm nhân về sau rốt cuộc vẫn là bị chém thành thịt vụn.

Phát hiện này mấy tự xưng thần minh gia hỏa không chịu được như thế một kích, hoàng đế ngạc nhiên rất nhiều cũng cảm thấy đáng cười. Toàn bộ thiên hạ đều tại truyền xướng hãn oai hùng dũng mãnh, gan dạ sáng suốt hơn người, nhân loại đối thiên hàng "Thần minh" Triệt để mất đi kính sợ.

Mặt trăng nhân Lôi Đình phóng ra, đầu tiên là đem hoàng đế phái đi chinh phục nước láng giềng quân đội đều táng ở trên biển, lại phái khiến phi thuyền phát xạ laser pháo đem trong đô thành hoàng đế giết chết, còn liên tục chế tạo các loại thiên tai, khiến này nguyên bản thập phần hưng thịnh quốc gia không phải khô hạn chính là hồng thủy, ngăn ngại hơn mười năm liền triệt để diệt vong, khiến sở hữu ngu muội người địa cầu đều nhìn thấy cái lời thần minh kết cục.

Nhưng mà bọn họ trên người kia tầng aura, cuối cùng vẫn là bị người địa cầu lột xuống đến một tầng. Mặt trăng nhân lúc này mới phát hiện, địa cầu kia khủng bố sinh sản sinh dục năng lực cùng không ngừng gia tăng nhân khẩu sớm hay muộn sẽ trở thành bọn họ uy hiếp. Bọn họ có thể ngăn cản nhất thời, nhưng trừ phi lại phát sinh một lần đại tai biến như vậy tai nạn, bằng không người địa cầu công thượng mặt trăng ngày đó chung quy sẽ đến.

Mấy trăm năm sau, một ngu xuẩn người địa cầu ngồi ở buộc mãn hỏa tiễn trên ghế, châm hỏa tiễn ý đồ bay lên trời. Trên mặt trăng nhìn tròng cảnh này đều cười ha ha lên, không kiêng nể gì cười nhạo này quần "Đám khi" chỉ số thông minh. Nhưng mà vừa quay đầu lại, bọn họ liền đem phái

đến mặt trăng bề ngoài điều tra người máy ngoại hình nguy trang thành thạch đầu bộ dáng.

Nhân loại đối Phi Thiên khát vọng chưa bao giờ biến mất, hơn nữa tuy rằng thông thả, bọn họ đúng là một chút tái hiện ngày xưa cường thịnh vinh quang, bọn họ phát triển cước bộ cũng tại từng bước tới gần mặt trăng.

Mặt trăng nhân nhanh hơn thực nghiệm. Nhưng mà trên địa cầu mỗi tấn thổ nhưỡng trung đều có mấy trăm vạn chủng vi khuẩn, dù cho trong đó chỉ có một phần ngàn sẽ đối mặt trăng nhân sinh ra uy hiếp, đây cũng là một thập phần đáng sợ con số. Huống chi này mấy vi khuẩn còn tại thời thời khắc khắc phát sinh biến dị. Mặt trăng người đã phát hiện, muốn nghiên cứu ra nhằm vào vi khuẩn vacxin phòng bệnh là không có khả năng, duy nhất hi vọng, chính là đem bọn họ thân thể hoặc là gien trở nên cùng người địa cầu như vậy, sau đó lại đi dần dần thích ứng địa cầu hoàn cảnh.

Nhưng mà trong quá trình này, bọn họ cho rằng người địa cầu muốn đi lên mặt trăng ít nhất còn có mấy trăm năm thời gian, không kiên nhẫn gì động tác trên chọc một khó có thể tưởng tượng này khủng bố cường địch, trước tiên mấy trăm năm nghênh đón toàn bộ thành thị hủy diệt.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Ngoại Tình Nhân

Dung Viễn rời đi phòng tư liệu thời điểm, trước mắt bỗng tối đen, hai chân không tự chủ được như nhũn ra. Hắn thân thể lung lay một chút, bần rợn đỡ lấy tường, dựa vào vách tường chậm rãi ngồi xuống.

Suy nghĩ từ kia lâu dài một vạn sáu ngàn năm lịch sử trung rút ra sau, hắn mới nhận thấy được đói khát mang đến cường liệt choáng huyễn cùng suy yếu cảm. Nhìn xem thời gian, Dung Viễn mới phát hiện chính mình đã gần hai ngày một đêm thời gian cũng không có ăn. Hắn khoanh chân ngồi ở sát tường, trước lấy ra một lọ nước uống hơn phân nửa bình, sau đó cầm ra bánh mì liên ăn ba bốn, lúc này mới cảm giác hảo chút.

Nhồi đầy đồ ăn dạ dày gian nan mấp máy, đại não phóng thích buồn ngủ tín hiệu. Nguyệt tâm đô thị trừ Dung Viễn bên ngoài cũng không có mặt khác sinh vật, tự nhiên không có nguy hiểm. Dung Viễn tại phòng nghỉ ngơi trung tùy tiện chọn một chiếc ghế dài, yên tâm mà ngủ.

Mặt trăng hạc tâm Từ Âu thạch vẫn ở phóng thích giả sáng sủa mà không quang mang chói mắt, đây là một tòa danh phù kỳ thực Bất Dạ thành. Ở trong tòa thành thị này còn có cư dân thời điểm, bọn họ cũng không có ban ngày đêm tối chi phân, đều là căn cứ chính mình đồng hồ sinh học đến tùy ý điều tiết hoạt động thời gian. Cũng bởi vậy, bất cứ thời điểm, trong tòa thành thị này đều có nhân tại hoạt động, chưa bao giờ có về tịch tịch.

Tại Tiêu Dật Phi xâm nhập thời điểm, cũng là như thế.

Mặt trắng nhân bởi vì thường niên nội hao tổn, lại thêm sinh dục tỷ lệ cũng càng ngày càng thấp, thường thường vài năm cũng không có một tân sinh nhi xuất thế, cho nên bọn họ người càng ngày càng thiếu, từ ban sơ mấy vạn nhân, giảm bớt đến mấy ngàn nhân, cuối cùng giảm mạnh đến mấy trăm nhân. Chiều như vậy đi xuống, không đợi bọn họ nghiên cứu ra trở lại địa cầu sinh tồn biện pháp, bọn họ cũng sẽ tự động diệt vong.

May mà khi đó, bởi vì nhân khẩu thừa thớt, mỗi người đều có thể được hưởng phi thường phong phú tài nguyên, lại cũng không cần vì một ngụm nước một điểm không khí tính toán chi ly, cơ bản sinh hoạt cần đều do các loại người máy đến giải quyết, cho nên có thể đem toàn bộ tinh lực đều đầu nhập đến nghiên cứu trung. Bọn họ mỗi người từ sinh ra bắt đầu liền tại không ngừng mà học tập các loại tri thức, không sai biệt lắm ba bốn mươi tuổi thời điểm gia nhập thực nghiệm nghiên cứu, sau đó liền đem chính mình nhất sinh liền tiêu hao tại không ngừng thực nghiệm trung, sinh hoạt trung đã không có bất cứ lạc thú đáng nói, cùng này nói là một đám nhân loại, không bằng nói là một đám cao IQ nghiên cứu máy móc.

Cái kia tóc tai bù xù hai mắt sung huyết nam nhân xách một thanh kiếm xông tới thời điểm, nhìn thấy hắn người rất nhiều, lại cũng không có kịp phản ứng. Tuy rằng chỉ có mấy trăm nhân, nhưng bọn họ lẫn nhau quan hệ lại thập phần lạnh lùng, có vài nhân từ sinh đến chết một đời thời gian đều nhớ không toàn mọi người danh tự cùng bộ dạng. Cho nên vừa mới bắt đầu, bọn họ không có phát hiện đây là một kẻ xâm nhập, còn tưởng rằng là nào đồng nghiệp nhân bản nhân.

Thằng đến hắn bắt đầu huy kiếm.

Huyền bạch kiếm quang vẽ ra một đạo nửa vòng tròn, kia một khắc thiên cùng địa đều mất đi nhan sắc, chỉ còn lại có này giống như bán luân trắng rậm kiếm quang. Che ở phía trước mặt trắng nhân ánh mắt cũng không có tới kịp chớp một chút, liền bị một kiếm này tà chém thành hai

đoạn ! thân thể hần tại chậm rãi ngã xuống đồng thời, nhìn thấy cái kia nam nhân giống như xâm nhập bầy dê sói đói như vậy đánh về phía người khác.

Dung Viễn mở choàng mắt.

Ở trong mộng, hần nhìn thấy đều là từng đạo Bạch Lượng kiếm quang tại trước mắt vạch qua, đây là hần tại phòng tư liệu trông được đến cuối cùng một đoạn hình ảnh.

Đầy mặt ngủ hơn mười giờ, tỉnh lại thời điểm mệt mỏi quét sạch. Hần tìm đến phòng nghỉ bên trong bồn rửa tay, sờ soạng một chút mở ra vòi nước, cư nhiên còn có thanh thủy chảy ra. Hần rửa mặt, lúc này mới cảm giác chân chính tỉnh táo lại.

Lại đứng ở trên đài cao nhìn xuống toàn bộ địa hạ đô thị, Dung Viễn cảm giác rõ ràng bất đồng. Tòa thành thị này ở trong mắt hần không lại là một tòa quý dị thực nghiệm trường, hần biết nơi này nhất thảo nhất mộc lịch sử, biết mỗi một tòa kiến trúc nơi phát ra, biết nơi này từng cỡ nào mỹ lệ cùng phồn hoa qua, cũng đồng dạng biết nơi này từng sinh ra cùng mai táng qua bao nhiêu tuyệt vọng nhân.

Hần đạp lên cố định tại Từ Âu thạch phụ cận hợp kim bậc thang đi xuống, vòng quanh này khối màu lam nhạt tinh thạch đạo qua một vòng, tìm đến chính mình thứ muốn tìm.

Tại tinh thạch trong đó một mặt thượng, một đạo thật dài vết kiếm tà vạch xuống đi, lưu lại bề sâu chừng mười mấy cm vết rạch. Tay hần từ phía trên phất qua, nhắm mắt lại, phảng phất còn có thể nhìn thấy lúc trước Tiêu Dật Phi đứng ở mấy trăm mét xa địa phương, một kiếm chặt bỏ trước mặt mặt trắng nhân đầu, kiếm quang thế đi không giảm, tại trên Từ Âu thạch lưu lại này đạo dấu vết.

Trừ kia vài thi thể bên ngoài, đây là Tiêu Dật Phi lưu ở chỗ này duy nhất dấu vết.

Nhưng là mấy trăm năm trước, trong tòa thành thị này hợp kim giá đều cái kia nam nhân chém đứt mười chi bảy tám, phá hủy ốc xá vô số, ở trong này mặt trăng nhân vô luận nam nữ lão ấu một không lưu bị hấn một người một kiếm giết hại sạch sẽ. Mặt trăng nhân tại trải qua ban sơ giết hại về sau không phải không có ý đồ phản kháng, nhưng mà vô luận bọn họ tế ra như thế nào công nghệ cao vũ khí, lại đều không là người kia một phen phá kiếm đối thủ.

Giết hại sau khi kết thúc, Tiêu Dật Phi hai tay run rẩy phá vỡ một giao nang, từ bên trong ôm ra một nữ tử. Nàng niên kỉ có chút lớn, diện mạo cũng rất phổ thông, nhưng kia đại sát tứ phương nam nhân lại ôm nàng khóc giống hài tử.

Cuối cùng, Tiêu Dật Phi ôm nữ tử thi thể ly khai này tòa địa hạ thành, lúc sắp đi còn thả một ngọn lửa. Chẳng qua địa hạ thành trung chiến đấu cơ khí người đều bị Tiêu Dật Phi chém, sinh hoạt loại người máy lại không có. Chúng nó rất nhanh liền đem hỏa lực tắt, sau đó trừ bỏ sung năng lượng thời điểm bên ngoài liền vẫn không miên không ngớt sửa chữa quét tước. Bởi vậy cho tới bây giờ, trừ Từ Âu thạch chúng nó sẽ không tiến hành tu bổ bên ngoài, mặt khác tất cả địa phương đều đã khôi phục nguyên dạng.

Chỉ là, này thành thị, này mấy người máy, đều đã vĩnh viễn mất đi chúng nó chủ nhân, chẳng sợ tu bổ lại hảo, cũng sẽ không trở lại lúc trước bộ dáng .

Dung Viễn lại về đến giao nang khu, nhìn nhìn kia vài mặt trăng nhân thi thể. Hấn đối với những người này không có cái gì đồng tình, hấn chỉ là muốn thông qua này mấy thi thể, xem xem lúc trước người kia, kia thanh kiếm.

Dung Viễn biết vị kia mấy trăm năm trước Tiêu gia tổ tiên rất mạnh, chỉ bằng hấn có thể lấy chính mình nhục thân lên mặt trăng cũng dưới loại hoàn cảnh này sinh tồn này phân bản sự, hiện tại Dung Viễn thúc ngựa

cũng không kịp. Bất quá dựa vào phi thuyền cùng đồ du hành vũ trụ, Dung Viễn cũng có thể đi đến trên mặt trăng, cho nên hẳn đối Tiêu Dật Phi cường đại không có một loại trực quan cảm thụ.

Cái kia ở trong ghi chép cũng tự xưng đã thiên hạ vô địch, lại chỉ là ít ỏi vài lời, Dung Viễn từ [công đức ghi lại bản chép tay] trông được đến càng nhiều là hẳn ngu xuẩn cùng hẳn đối [công đức bộ] ứng dụng. Cho tới bây giờ hẳn mới biết được, cái gọi là "Thiên hạ vô địch", rốt cuộc là như thế nào vô địch pháp. Dù là cái gì súng laser, hỏa tiễn, điện từ pháo, năng lượng cao hạt pháo, quấy nhiễu đạn đợi đã (vân vân), ta lấy một kiếm phá chi, đây là một loại như thế nào cường đại?

Dung Viễn nguyên tưởng rằng, vũ khí lạnh lại cường, cũng không bằng các loại công nghệ cao vũ khí cường đại, nhưng toàn tức hình ảnh trung nhìn đến hết thấy lại đảo điên cái nhìn của hẳn.

...

Giao nang khu cuối cùng một khối khu vực, tồn trữ mấy cỗ đặc thù thi thể.

Dung Viễn ngẩng đầu nhìn xem, chiều cao năm sáu mét giao nang trung có mấy cái màu đen sinh vật coi như hoàn chinh thi thể, tuy rằng đều đã chết, mà lại như cũ có thể để người rõ ràng cảm giác được chúng nó khủng bố.

Đây là ngày xưa tiến công địa cầu ngoại tinh nhân thi thể, trên mặt trăng các tổ tiên tại đào vong địa cầu thời điểm còn không quên đem bọn nó mang theo thượng, hơn một vạn năm trung vẫn thích đáng bảo quản, cho đến ngày nay như cũ trông rất sống động. Đây là nơi này trân quý nhất vật thí nghiệm, mặt trăng nhân đối đãi chúng nó so đối đãi chính mình trông mắt còn muốn tỉ mỉ.

Đây không phải người địa cầu bình thường nhận tri trung "Ngoại tinh nhân" .

Ở địa cầu các loại ảnh thị tác phẩm cùng mục kích trong truyền thuyết,"Ngoại tinh nhân" Vẫn đều là một loại mềm nhũn, dính ướt, ánh mắt rất lớn tứ chi nhỏ yếu hình tượng, hơn nữa trên ngoại hình cùng nhân loại rất tương tự. Nhưng này mấy hàng thật giá thật ngoại tinh nhân bất đồng.

Chúng nó không có loại nhân ngoại hình, thậm chí ngay cả dấu hiệu tính "Ngoại tinh nhân mắt to" Cũng không có, trụi lủi trên đầu có một cánh hoa hình phần miệng, trên đầu mọc ra một vòng hoa hướng dương hạt dưa như vậy lồi ra. Theo mặt trăng nhân nghiên cứu, này mấy lồi ra là ngoại tinh nhân cảm ứng khí quan, có thể nhận chúng nó phát ra sóng điện từ đến xác định vật thể vị trí cùng mặt khác một ít tin tức -- đây là một loại tự mang radar sinh vật.

Tại đầu cùng thân thể nối tiếp địa phương, mọc ra mấy cái trường trường ngăn ngại xúc giác, hơn nữa số lượng không đồng nhất, thiếu có bốn năm, nhiều có hơn mười, xúc giác phía cuối còn phân liệt ra mấy cái càng mảnh tiểu móng vuốt. Đây là ngoại tinh nhân "tay", giống bạch tuộc xúc giác như vậy mềm mại có thể tự do gấp khúc, cũng có thể tiến hành phi thường tinh tế công tác. Trên chiến trường thường xuyên có một ngoại tinh nhân dùng này mấy xúc giác thao tác vài vũ khí hướng nhân loại công kích.

Chúng nó thân thể là một loại hình trụ hình dạng, giống đại hào sâu lông, nhìn qua thập phần mập mạp. Chỉ tại nửa người dưới có vài đối lại lùn lại biến "Chân" . Bất quá loại này sinh vật thân thể trên thực tế cũng không trầm trọng, có thể phi thường nhanh chóng tại nhấp nhô trên mặt đường di động, hơn nữa bật lên lực rất tốt, toàn thân còn bao trùm một loại phiếm kim chúc sáng bóng thật nhỏ vậy, tại chúng nó di động thời điểm vậy ma sát sẽ phát ra sa sa thanh âm. Này mấy vậy bóng loáng mà cứng rắn, viên đạn đánh vào chúng nó trên người đều sẽ trượt đi ra ngoài, căn bản không thể tạo thành quá lớn thương tổn.

Này mấy sinh vật, vô luận từ nơi nào góc độ nhìn qua đều càng như là một loại ghê tởm trùng tử mà không phải cao cấp trí tuệ sinh vật, nhưng chúng nó xác thật là có được so nhân loại càng tiên tiến khoa học kỹ thuật cùng trí tuệ đại não. Chúng nó chế tạo phi thuyền, chế tạo vũ khí, tại hơn một vạn năm trước liền vượt qua vô số năm ánh sáng mà cự ly đến xâm lược địa cầu. Một vạn năm qua đi, lúc trước kia vài kẻ xâm lược tuy rằng chiến bại đào vong nhưng không có bị toàn diệt, chúng nó tại đây một vạn năm trung là đã bị diệt vong, vẫn là phát triển trở thành càng thêm cao cấp văn minh? Nhân loại hôm nay liền đi lên mặt trăng đều khó khăn, nếu đối phương lại lần nữa quy mô đột kích, người địa cầu lại lấy cái gì đến ngăn cản?

Dung Viễn suy tư một trận, lại cười khổ lắc đầu, này còn không phải hãn hiện tại có năng lực đi bận tâm vấn đề. Huống chi, một vạn năm đều qua, có lẽ lại qua một vạn năm cũng sẽ không có sự. Nhưng nếu hãn tưởng bước hướng vũ trụ tinh hà, sớm hay muộn có một ngày, sẽ đứng lên so này còn cường đại hơn khủng bố sinh vật, đến lúc đó, hãn có thể có ứng phó năng lực sao?

Tác giả có lời muốn nói:

Vô trách nhiệm tiểu kịch trường:

Dung Viễn đang tại cúi đầu tự hỏi, bỗng nhiên bên chân bị thứ gì phanh một chút. Hãn vừa thấy, là vệ sinh tiểu người máy tại hãn bên chân vội vàng bận rộn chạy qua, không biết vì cái gì cứ nhiên không có tránh đi hãn.

Lại vừa thấy, tại hãn gần người trong khoảng thời gian này, địa hạ thành không trung đều trở nên im lặng, kia vài bận rộn người máy tất cả đều không thấy. Kia chỉ tiểu người máy bằng nhanh nhất tốc độ vọt tới màu lam tinh thạch phía dưới một tiểu phòng ở bên trong, sau đó cửa ra vào ba một tiếng khép lại.

-- sao thế này? Vội vã bổ sung năng lượng sao?

Dung Viễn tự hỏi .

Tại hắn phía sau, ngoại tình nhân xúc giác bỗng nhiên giật giật, mấy chỉ tiểu móng vuốt dán lên giao nang ngoại bích, cũng không thấy như thế nào dùng lực, liền vô thanh vẽ ra một đạo thật dài khe hở...

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Dung Viễn Một Ngày [1]

Đối Dung Viễn mà nói, tối đầy đủ là thời gian, tối không đủ dùng cũng là thời gian. [công đức bộ] nơi tay, hẳn có thể hối đoái vượt xa người bình thường thọ mệnh, nhưng muốn làm sự tình quá nhiều, tổng cảm giác một ngày thời gian quá mức ngắn ngủi, mỗi một giây đều phải đầy đủ lợi dụng lên.

Phía trước hẳn còn ngẫu nhiên sẽ dựa vào giường thời điểm, nhưng từ có được [công đức bộ] về sau, hẳn tựa như mau chóng dây cốt đồng hồ báo thức như vậy, bao giờ cũng tại giành giật từng giây đem chính mình vận chuyển lên đến, ngay cả thời gian để ngủ đều tinh chuẩn đến giây.

Không có đồng hồ báo thức, trong bóng đêm Dung Viễn mở to mắt ngồi dậy, cảm ra di động nhìn nhìn, quả nhiên là sáu điểm chính. Hẳn đem chính mình thu thập thỏa đáng, đi ra ngoài chạy bộ.

Sáng sớm không khí bao giờ cũng có điểm lạnh, lấy a thị điều kiện, không khí thanh tĩnh là rất khó trông cậy vào, nhưng thanh tĩnh ngược lại là thật. Lúc này, trên đường trừ dọn dẹp đường cái người vệ sinh bên ngoài cơ bản chỉ ngẫu nhiên đụng tới mấy cái sáng sớm rèn luyện lão nhân, cũng có chút nhân gia cửa sổ trung đã lộ ra vàng nhạt ngọn đèn, ấm áp quang mang dung tại thần hi sương mù trung, im lặng trung lộ ra vài phần ấm áp.

Chạy bộ trở về, từ tủ lạnh bên trong cầm ra hai bánh bao bỏ vào trong lò vi sóng hâm nóng, đồng thời còn nấu một bình nước sôi, sau đó tắm, rửa mặt. Thủy đốt ra đồng thời bánh bao cũng hảo, Dung Viễn lau khô tóc đổi thân quần áo, đối phó ăn bữa sáng.

Sau bữa cơm, Dung Viễn đem bát đĩa súc sạch sẽ, lại rửa tay liền đi phòng thực nghiệm. Hẳn không có lập tức bắt tay bắt đầu nghiên cứu kẹo đường, mà là đem đặt ở sát tường một dụng cụ chuyển ra, sau đó đem sách thành đầy đất linh kiện, đậu Hà Lan ở bên cạnh điều ra này dụng cụ tư liệu, hẳn một bên xem tư liệu một bên đem này dụng cụ chế tác nguyên lý nhất nhất hiểu rõ.

...

Nói lên, lần trước mặt trăng hành lớn nhất thu hoạch cũng không chỉ riêng là một đoạn lịch sử, càng trọng yếu hơn là từ trên mặt trăng đạt được đại lượng nghiên cứu hồ sơ cùng kỹ thuật tư liệu.

Dung Viễn tại sau đem mặt trăng trong trong ngoài ngoài đều chuyển biến, cuối cùng vẫn là phát hiện mặt trăng nhân gửi sở hữu trọng yếu số liệu phòng hồ sơ. Bất quá gửi tư liệu dụng cụ sở sử dụng năng nguyên là Từ Ấu thạch, cùng trên địa cầu chủ yếu sử dụng điện năng rõ ràng bất đồng, đem kia vài cùng nhau chuyển về đến cũng không có tác dụng gì. Vì thế Dung Viễn vì thế nhiều lưu vài ngày, còn hối đoái một siêu đại tồn trữ lượng phần cứng, khiến đậu Hà Lan đem bên trong tư liệu toàn bộ khảo xuống dưới, về địa cầu về sau lại chậm rãi sửa sang lại.

Mặt trăng nhân tại một vạn năm trước khoa học kỹ thuật trình độ cũng đã vượt qua địa cầu hiện tại trình độ một trăm năm không chỉ, huống chi bọn họ ở trong vạn năm trừ nghiên cứu cũng cơ bản không làm khác chính sự, trên kỹ thuật tự nhiên cũng có tiến bộ rất lớn. Tuy rằng mặt trăng nhân trọng yếu nhất nghiên cứu phương hướng vẫn là sinh vật phương diện, Dung Viễn tạm thời không dùng được, nhưng một ít biên giới khoa học kỹ thuật phát minh đối với hẳn hiện tại đến nói cũng đủ .

[công đức bộ] hối đoái đối Dung Viễn đến nói vấn đề lớn nhất chính là không cung cấp vượt qua hiện có khoa học kỹ thuật trình độ tư liệu, dẫn đến hẳn đối rất nhiều công nghệ cao thương phẩm chỉ biết là như thế nào sử

dụng, lại không cách nào đem công khai ứng dụng vào hiện thực trong. Liền tỹ như Tiêu Tiêu bên cạnh cái kia người máy Diêm Sách, Dung Viễn mắt thêm rất lâu, công đức thương thành bên trong không phải không có càng cao cấp chỉ có thể người máy, nhưng hẳn có thể hồi đoái, lại không thể đem như vậy người máy đồng dạng quang minh chính đại đặt ở bên cạnh sử dụng. Cùng này dùng nhiều tiền hồi đoái một sau đó lén lút sử dụng, còn muốn gánh vác bị người khác phát hiện phiêu lưu, hẳn tình nguyện tương lai chính mình chế tác một. Hẳn đương nhiên cũng có thể hồi đoái ra thành phẩm về sau chính mình nghiên cứu, nhưng vừa đến phí thời gian quá dài không có lời, thứ hai có chút sản phẩm nhìn như là công nghệ cao sản phẩm, thực tế đề cập một ít siêu hiện thực nhân tố hoặc là sử dụng trên địa cầu không có tài liệu, đem tinh lực đầu nhập đi vào rất có khả năng nghiên cứu đến cuối cùng mới phát hiện là trăm bận rộn một hồi.

Nhưng từ trên mặt trăng lấy đến này mấy tư liệu liền không giống nhau, không riêng có hoàn chỉnh tìm tòi nghiên cứu phát hiện quá trình, tính toán suy luận công thức đại đa số cũng giữ lại, còn có đại lượng thành phẩm có thể để cho nghiên cứu. Dung Viễn tại trở về phía trước đem trên mặt trăng sở hữu dụng cụ mỗi chủng các đóng gói một đài mang về đến, liền tính năng nguyên hệ thống bất đồng, cũng có rất lớn tham khảo giá trị - - đối Dung Viễn như thế, đối trên địa cầu quốc gia cũng là như thế.

Từ nhìn thấy kia vài ngoại tinh nhân về sau, Dung Viễn liền đối ngoại tinh sinh vật tăng thêm vài phần đề phòng. Nhưng mà ngu xuẩn những người địa cầu không nhận rõ tự thân thực lực mê đầu phát triển, ngược lại đối tìm kiếm ngoại tinh trí tuệ sinh mệnh tràn ngập nhiệt tình, cũng không ngẫm lại vạn nhất nhân gia có thể vượt qua mấy vạn thậm chí mấy trăm vạn năm ánh sáng cự ly hàng lâm địa cầu, lấy chúng ta hiện tại thực lực lấy cái gì đến bảo hộ chính mình? Đối góc độ ngẫm lại, nếu người địa cầu có được vũ trụ hàng hành năng lực cũng tìm đến một thích hợp sinh tồn, hơn nữa sinh hoạt một ít khoa học kỹ thuật vừa bị vây ở khởi bước giai đoạn nguyên trụ dân ngoại tinh cầu, người địa cầu sẽ hữu hảo nói "Hải, người hảo !", sau

đó toàn tâm toàn ý nhiệt tình hữu hảo không hề có tư tâm cùng đối phương giao bằng hữu sao?

Dung Viễn cảnh giác có lẽ có một ngày thật sẽ đến phỏng vấn ngoại tinh nhân, nhưng hẩn giấu điểm chính mình thân phận còn không kịp, tự nhiên sẽ không chủ động bại lộ cấp chính phủ cái gì. Bất quá từ dưới lòng đất đô thị đi ra thời điểm, đậu Hà Lan điều tra đến Đường quốc phát xạ đến mặt trăng máy dò xét vừa lúc liền tại phụ cận. Hẩn dùng nghĩ thái y ẩn hình về sau quá khứ vừa thấy, này thấp bé mặt trăng xe đang chậm rì rì xoay vài vòng, một lát chụp ảnh, một lát đem tay máy móc cắm vào trong thổ nhưỡng, một lát thái khoáng thạch, ở trên địa cầu các khoa học gia đến xem có lẽ bọn họ là thực hiện phi thường chính xác khổng chế, bất quá đối với đứng ở bên cạnh Dung Viễn đến nói thật sự chậm phải chết.

Địa hạ thành cửa ra vào tại mặt trăng bề ngoài có không ít, này chiếc mặt trăng xe phụ cận liền có một. Chẳng qua này nhập khẩu là phong bế, muốn mở ra tất yếu có một đặc thù phân biệt tạp, loại này kẹt ở từng cái ra ngoài thăm dò tiểu người máy đáy đều trang một.

Dung Viễn dùng chính mình đóng gói một đài thăm dò người máy mở ra địa hạ thành lối vào, nhưng kia chiếc mặt trăng trước xe tiến, lui về phía sau, chuyển hướng, chính là không hướng bên kia đi. Dung Viễn ở bên cạnh nhìn hơn nửa ngày, đợi được không kiên nhẫn, từ phía sau một cước đem nó cất vào lối vào, sau đó liền nghe đến mặt trăng xe loảng xoảng loảng xoảng rơi vào.

-- sẽ không ngã hồng đi?

Dung Viễn không yên lòng theo đi vào nhìn thoáng qua, mặt trăng xe không hẩn tưởng như vậy yếu ớt, tuy rằng mặt ngoài bị rơi gồ ghề lồi lõm, máy ảnh co duỗi tay đều nghiêng, trên màn ảnh cũng xuất hiện cái khe, bất quá tốt xấu còn tại bình thường vận tác trong. Chỉ là nó hai bên mỏng manh năng lượng mặt trời pin bản rơi tứ phân ngũ liệt, đã không có phục nguyên

khả năng tính . Nói cách khác này chiếc thăm dò xe đã không thể lại được đến càng nhiều năng lượng bổ sung, cuối cùng công tác thời hạn chỉ tại pin bên trong lượng điện hao hết phía trước.

Tiểu gia hỏa may mắn như cũ là đầu trên chân dưới trạng thái, tuy rằng ngoại hình có chút thê thảm, nhưng một lát sau sau, nó vẫn là xoay vòng dùng máy ảnh điều tra phụ cận chướng ngại vật. Dung Viễn cố ý tại nó mặt sau lưng điểm sụp đổ nham thạch mảnh vỡ, khiến nó chỉ có thể theo một phương hướng đi tới.

Quả nhiên, chuyển một lát sau, mặt trăng xe hướng về địa hạ đô thị phương hướng đi tới . Đường hầm bên trong không có lối rẽ, mặt đất bằng phẳng, không có gì bất ngờ xảy ra mà nói, nhiều nhất một giờ nó liền có thể tới kia tòa thành thị, cũng đem người địa cầu tầm mắt cùng dự vọng mang đến chỗ đó đi.

Dung Viễn xoay người rời đi. Về phần mặt trăng xe ảnh chụp truyền lại Đường quốc về sau Đường quốc sẽ là như thế nào khiếp sợ, lại sẽ làm ra cái gì phản ứng, nếu bọn họ bắt đầu đại quy mô lên mặt trăng về sau lại sẽ từ giữa phát hiện học tập đến bao nhiêu thứ, Dung Viễn liền hết thảy buông tay mặc kệ . Hẳn nguyên bản còn tưởng mượn dùng thăm dò người máy đem chính mình lưu lại trên tinh cầu này dấu vết toàn bộ bao trùm điếu, sau này ngấm lại, cảm giác lưu lại tựa hồ càng thú vị. Vì thế phóng mặc kệ, mang bí ẩn chờ mong ly khai.

...

Buổi sáng thời gian, Dung Viễn dùng hai giờ đến nghiên cứu trên mặt trăng mang về đến tư liệu cùng dụng cụ, thời gian còn lại dùng đến xử lý một ít mặt khác sự vật.

Tại hẳn nghiên cứu tư liệu đồng thời, đệ Hà Lan sẽ đem từ ngày hôm qua cho tới hôm nay sở hữu tin tức đại khái sửa sang lại một lần in ra,

Dung Viễn sau sẽ đại khái lật xem một lần, lý giải một chút thế giới mới nhất tình thế, đồng thời xem xem vòng dân đối thiên vòng phản ứng, đối qua đen điều tra đuổi bắt tiến độ đợi đã (vân vân). Điện tử màn hình biểu thị tuy rằng phương tiện, bất quá xem nhiều ánh mắt rất mệt, Dung Viễn cũng càng quen thuộc mặt giấy trên thực tế hiện tại Đường quốc quan phương lực lượng từ truy tra qua đen không biết lúc nào đã biến thành truy tra Mạch Tử gia tộc tại Đường quốc mai phục nội tuyến, vài cá lớn đều đã sa lưới, cảnh sát thậm chí đã bắt được mạch tử gia cái đuôi, liên Đường quốc ngoại giao đều bởi vậy phát sinh điều chỉnh cùng biến hóa, ngược lại là qua đen giống như đã bị hoàn toàn quên đi như vậy.

Dung Viễn lần trước tại cướp máy bay thời gian biểu hiện cư nhiên bị hành khách ghi lại, hơn nữa đem video phát đến trên mạng. Tuy rằng chỉ là điểm ảnh phi thường mơ hồ một đoạn rất ngắn video, bất quá vẫn là đưa tới không ít người chú ý, nhất là trên phi cơ hành khách cùng tiếp viên hàng không cũng đều chứng thực chuyện này. Có người chỉ ra trong video thấy việc nghĩa hăng hái làm nhân cùng Áo Tái quán quân rất giống, bất quá bởi vì video cũng không rõ ràng, thêm hàng không công ty cũng công bố không thể tiết lộ hành khách cá nhân tư liệu, cho nên không có tọa thực đó chính là Dung Viễn. Đương nhiên loại sự tình này quan mới khẳng định là biết đến, nhưng Dung Viễn hiện tại quán quân aura cùng thân thể bối cảnh đều khiến truyền thông không dám Bộ Phong Tróc Ảnh vô căn cứ, bởi vậy đề tài này nhiệt một trận về sau cũng liền dần dần phục hồi .

Độc nhanh như gió đem các loại tin tức đều xem qua về sau, Dung Viễn lại lấy qua một xấp đóng dấu nhiệt độ còn không có hoàn toàn thất lạc tư liệu, này một bộ phận là có liên quan công đức được mất sự vật.

Đầu tiên là thân duyên kiều tìm thân tín tức. Từ đem thiên vòng nghiệp vụ phạm vi mở rộng đến nước ngoài về sau, thân duyên kiều công đức thu nhập lại lần nữa trưởng lên, nhưng vấn đề vẫn là phía trước mấy vấn đề đó -- có cha mẹ thật vất vả tìm đến hài tử, nhưng mất đi hài tử chỉ

nhận dưỡng ân không nhận thân ân, không muốn trở lại thân sinh cha mẹ bên cạnh; Còn có hài tử ăn tăn đau khổ rồi cuộc bị cảnh sát đuổi về thân sinh cha mẹ bên cạnh, nhưng bọn họ sớm phần mình tổ kiến tân gia đình, bị tìm trở về hài tử liền ở một rất xấu hổ tình cảnh trung, song phương đều không nguyện ý tiếp thu; Có người một nhà đoàn viên, nhưng sinh hoạt điều kiện không tốt đợi đã (vân vân).

Đương những người này ở trên mạng hỏi thiên vông "Ta nên làm cái gì bây giờ thời điểm", Dung Viễn nguyện ý để ý tới mới là lạ ! hắc hắc trợ tìm đến nhân, cũng không phải là vì cho bọn họ đương một đời bảo mẫu giải quyết các loại lớn nhỏ vấn đề ! đương nhiên vì thiên vông lương hảo hình tượng khẳng định không thể như vậy hồi phục, phần mềm sẽ căn cứ vấn đề sinh ra trả lời thuyết phục, nói ngắn gọn chính là tri kỷ, ôn hòa quán chú một đồng tâm linh canh gà, nhìn qua nói rất nhiều trên thực tế liền biểu đạt một ý tứ: Chính mình vấn đề chính mình nghĩ biện pháp giải quyết ! phía dưới còn một đồng vông hữu like.

Còn có chút nhân giả tá tìm thân danh nghĩa đến hoàn thành mục đích khác, có trả thù, có báo ân, có tìm quyền tiền chạy trốn lão bản, có tìm vài thập niên không thấy mối tình đầu tình nhân... Muỗi lại nhỏ cũng là thịt, tại chân chính tìm thân tín tức số lượng không đủ thời điểm, Dung Viễn cũng sẽ châm chước xen kẽ một ít này một loại tin tức. Bất quá hiện tại thiên vông nổi danh, hấp dẫn đến ruồi bọ xú trùng cũng nhiều, vì tránh cho lại xuất hiện Kim Linh như vậy bị khẩu công đức sai lầm, đối tìm thân giả song phương tin tức đậu Hà Lan bình thường đều muốn lập lại tường tra xác nhận về sau mới báo cho Dung Viễn. Về phần kia vài tâm hoài bất quý muốn lợi dụng thiên vông gia hóa, Dung Viễn đều sẽ thuận tay cấp điểm giáo huấn.

Thân duyên kiều sau chính là cộng tế châu. Nhân tâm dễ biến, này một khối so tiền một bộ phận muốn phức tạp nhiều.

Không lâu trước liền phát sinh một sự kiện: Một đôi tiểu phu thê tương luyện mấy năm chung thành chính quả, tại một nho nhỏ trong phòng cho thuê kết hôn . Tuy rằng không xe không phòng không gởi ngân hàng, nhưng bọn họ hữu tình uống nước no, sinh hoạt tuy bần cùng nhưng cũng coi như ngọt ngào, vài năm về sau sinh một nhi tử. Nào biết ngày vui ngắn chẳng tày gang, hài tử hai tuổi thời điểm thê tử ra tai nạn giao thông tê liệt tại giường, bệnh tình của nàng cũng không phải không có chữa khỏi hi vọng, nhưng cần trị liệu phí dụng cũng là giá trên trời . Tiểu hai vợ chồng đáng thương một điểm gởi ngân hàng rất nhanh liền đều điền vào bệnh viện, bệnh tình lại không có một tia hảo chuyển, bất đắc dĩ buông tay trị liệu về nhà. Người một nhà sinh hoạt gánh nặng đều đặt ở trượng phu thượng, liên thê tử đều khuyên hãn ly hôn tình liên lụy bọn họ phụ tử, nhưng trượng phu bất ly bất khí, công tác lại bận rộn lại mệt đều mỗi ngày cấp thê tử lau người mát xa, đem nàng chiếu cố từng li từng tí, hai người tương cứu trong lúc hoạn nạn, tình thâm tự hải, thập phần cảm động.

Thiên vãng ngang trời xuất thế về sau, bọn họ bằng hữu ở trên mạng vì bọn họ thỉnh cầu thiên vãng viện trợ. Dung Viễn xác minh tình huống sau, đem vị kia thê tử cần trị liệu phí dụng gửi cho bọn họ.

Một ngày về sau, vị này trượng phu đem nhi tử hống ngủ, lại cho thê tử sát chân mát xa về sau chiếu cố nàng ngủ. Ngày đó ban đêm, hãn lẻ loi một mình mang theo thẻ ngân hàng thừa xe lửa Nam hạ, ngày hôm sau giữa trưa tại khác thường ngân hàng đem trong thẻ sở hữu tiền thủ sạch sẽ về sau tiêu thất bóng dáng.

Thê tử tại xác nhận trượng phu đã từ bỏ bọn họ mẫu tử sau, không nói một lời, mang theo nhi tử tự sát.

-- Dung Viễn công đức bị khẩu thẩm .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Dung Viễn Một Ngày [2]

"Quả nhiên là nhân thiện bị nhân khi, mã thiện bị người ky. Nếu người này biết thiên võng cùng quạ đen là một thể, người nói hăn còn hay không dám cuốn tiền chạy?" Dung Viễn cười lạnh cùng đệ Hà Lan nói.

Đệ Hà Lan chớp mắt, nói: "Điều kiện không đủ, không thể phán đoán."

"Đừng chỉ nói quang não tính toán kết quả," Dung Viễn nhìn nó liếc nhìn hỏi: "Chính người ý tưởng đâu?"

Đệ Hà Lan trong mắt toát ra dấu chấm hỏi, suy nghĩ một lát nói: "Đại khái... Không dám đi?"

"Hừ, chính là thứ như vậy, quá khứ nguy trang ngược lại hảo." Dung Viễn ánh mắt lạnh lẽo nói: "Đem hăn cho ta tìm ra... Làm hăn không chết, ta cùng hăn họ !"

Đôi phu thê kia trong nhà nghèo đến mức ngay cả smartphone cũng không có, có thể nói ở đệ Hà Lan mạng lưới theo dõi điểm mù bên trong. Đối với cộng thể châu thụ trợ giả, Dung Viễn cũng không cho rằng có tất yếu giống đối truy nã phạm như vậy bảo trì thời thời khắc khắc hậu tục theo dõi, quang não năng lực tuy mạnh, nhưng chung quy là có hạn, không có ở loại địa phương này lãng phí tài nguyên tất yếu. Như vậy giống loại tình huống này, khi bọn hăn đến bệnh viện đăng ký khám bệnh thời điểm đồng dạng tư liệu cũng sẽ tại trong quang não lưu trữ, đệ Hà Lan sẽ mỗi cách một hai tuần chú ý một chút, đến công đức vào tay về sau liền kết thúc

chú ý. Nếu sau thụ trợ giả lại đưa ra cứu trợ xin, đậu Hà Lan sẽ đem phía trước lưu trữ ghi lại cùng bọn họ tiêu phí minh tế biểu sửa sang lại đi ra, một lần nữa thẩm tra về sau xác nhận không có tiêu xài lãng phí hơn nữa xác thật có cứu trợ tất yếu, như vậy mới có lần thứ hai cứu trợ.

-- cộng tế châu không phải tiền gửi ra về sau liền lập tức sẽ đạt được công đức, mà là tại đối phương xác thật lợi dụng này bút tiền giải quyết vấn đề về sau mới có thể đạt được công đức, có đôi khi này chu kỳ dài đến mấy tháng. Cũng bởi vậy, Dung Viễn cùng đậu Hà Lan ngay từ đầu cũng không có phát hiện cái kia gọi Đới Bình trượng phu hành vi, thẳng đến công đức bị khấu trừ, phản hồi đầu lại lần nữa xem xét về sau mới phát hiện chuyện này, lúc này Đới Bình đã tiêu tung biệt tích .

Tại toàn bộ Đường quốc trên đại lục, còn không có đậu Hà Lan tìm không thấy nhân, trừ phi hấn chết.

Công đức bị trừ mười lăm phút về sau, đậu Hà Lan liền tìm đến Đới Bình tung tích, hấn cầm kia bút tiền tại z thị, đang tại một tiểu khách sạn bên trong đặt chân.

"Dung Viễn, là đem hấn vị trí cùng sở tác sở vi tại thiên vông sáng tỏ, vẫn là thông báo cảnh sát?" Đậu Hà Lan xoa tay, từ trên mạng tổng kết kinh nghiệm đến nói, đây là nó cho rằng thành thực sử dụng cũng hảo dùng biện pháp.

Nhưng Dung Viễn lắc đầu nói:"Không ổn."

"Vì cái gì?" Đậu Hà Lan hỏi.

"Ta phía trước tiểu học có học sinh, gọi Miêu Tuyên, hấn mười tuổi xuất đầu thời điểm, đầu liền có 1m8 mấy, lại cao lại trắng, đứng ở đội ngũ bên trong tựa như người trưởng thành, khí lực cũng rất lớn. Nhưng liền như vậy một người, lại thường xuyên bị kia vài lại gầy lại nhỏ, vóc dáng còn không đến hấn ngực đồng học khi dễ, có mấy lần còn bị đánh khóc." Dung

Viễn trả lời không phải nội dung vừa hỏi nói một kiện chuyện cũ, sau đó hỏi đệ Hà Lan: "Người biết đây là vì cái gì sao?"

Tại kia một lần tâm sự sau, Dung Viễn đặng tới vấn đề thường xuyên sẽ cùng đệ Hà Lan thảo luận, vừa mới bắt đầu đệ Hà Lan mỗi lần nói ra đều là máy móc giải toán kết quả, nhưng thời gian dài, nó dần dần cũng bắt đầu độc lập tự hỏi, phát biểu một ít chính mình cái nhìn, tại xử lý sự vụ thời điểm cũng càng thêm linh hoạt. Bất quá đệ Hà Lan vào thời điểm này, liền tổng muốn tưởng thưởng một lát mới trả lời, hơn nữa đối với chính mình đáp án cũng không phải rất tự tin.

Vài giây về sau, đệ Hà Lan do dự hỏi: "Hắn không có phản kháng?"

"Kia hắn vì cái gì không phản kháng?" Dung Viễn lại hỏi.

Vì thế đệ Hà Lan lại nghĩ, lần này nó dùng hơn một phút, mới nói: "Là vì... Hắn khí lực đại, phản kích mà nói sẽ cho người khác tạo thành nghiêm trọng thương tổn, cho nên..." Đệ Hà Lan cẩn thận nhìn Dung Viễn liếc nhìn, thử thăm dò nói ra kết luận: "Hắn là rất thiện lương nhân?" Cuối cùng một chữ vẫn là không tự chủ được đem âm điệu đề lên đi, biến thành hỏi câu.

Dung Viễn cười sờ sờ đầu của nó, nói: "Ngay cả bảo hộ chính mình dũng khí cũng không có, đây không phải thiện lương, đây là yếu đuối."

"Không phản kháng nguyên nhân là nhiều phương diện . Ở mặt ngoài, là tại hắn trưởng thành trong quá trình, hắn chung quanh sở hữu trưởng bối đều nói cho hắn, người như vậy cao như vậy tráng, muốn cho mặt khác tiểu bằng hữu, không thể khi dễ người khác. Tại hắn bị khi dễ thời điểm lại nghi ngờ: Người khác làm sao có khả năng khi dễ được người đâu? Hoặc là nói giữa tiểu hài tử đánh chơi không tính cái gì. Dần dà, hắn cũng liền sẽ thói quen bị khi dễ, thói quen chính mình bị vây ở tầng dưới chót địa vị, phóng

một thân khí lực không cần, chỉ biết ôm đầu thừa nhận người khác quyền cước đánh chửi."

"Mà thâm cấp độ nguyên nhân chính là, đại khái chính hấn trong lòng cũng đối với chính mình khác hấn với thường nhân điểm này cảm thấy tự ti, không tưởng tại người khác trong mắt trở nên càng thêm ngoại tộc đi?"

Đậu Hà Lan không có nghe hiểu.

Dung Viễn nói:"Thật giống như một chỉ lão hổ, nó sinh hoạt tại miêu quần bên trong, muốn cùng miêu làm bằng hữu, vì thế nó nhõ chính mình móng vuốt cùng răng nanh, tùy ý miêu lăng nhục khi dễ nó mà không phản kháng, lấy chứng minh chính mình an toàn vô hại, hảo được đến khác mèo chó thừa nhận. Bởi vì nó biết, nó so mèo chó muốn mạnh hơn nhiều, phàm là nó nhe răng, bên cạnh cho dù là không có bị nó nhắm vào mèo chó cũng sẽ bởi vì kinh hoảng bị nó thương tổn mà dọa chạy, nó sẽ bị cô lập, thậm chí khả năng mèo chó sẽ gọi đến rất nhiều đồng bọn cùng nhau liên thủ đem nó đánh chết."

Đậu Hà Lan trầm tư một lát, suy một ra ba hỏi:"... Thiên võng cũng là một chỉ lão hổ, đúng không?"

Dung Viễn mắt lộ ra khen ngợi, gật gật đầu nói:"Không sai, thiên võng năng lực quá cường, loại này cường đại bản thân khiến cho nhân sợ hãi. Hiện tại người xem đến dư luận đều đối với nó một mảnh khen ngợi, đây là bởi vì thiên võng cho tới nay triển lãm đi ra đều là trợ nhân làm việc thiện một mặt, là an toàn vô hại . Nhưng chỉ muốn nó triển lộ ra một điểm công kích tính, sẽ có nhân bởi vì sợ hãi mà muốn tiêu diệt nó."

Đối Bình sự tình xác thật sẽ dẫn lên công phần, nếu lợi dụng internet rất dễ dàng khiến hấn thân bại danh liệt, lại không chỗ dung thân. Nhưng nếu chủ đạo quá trình này là thiên võng mà nói, ngay từ đầu võng dân có lẽ sẽ cảm thấy thống khoái, nhưng sự tình kết thúc về sau lại hồi tưởng, lại tất

nhiên sẽ cảm thấy sợ hãi. Bởi vì thiên võng có thể ra tay trả thù tham ô lạc quyền Đới Bình, liền có khả năng đem loại này thủ đoạn dùng tại mặt khác bất luận kẻ nào trên người, nó công chính lập trường cùng chính nghĩa aura hội từ đó phủ lên một tầng bóng ma. Bởi vì mọi người sẽ không tự chủ được tưởng: Cửa ta máy ghi hình còn an toàn sao? Cửa ta internet tài khoản còn an toàn sao? Cửa ta riêng tư hay không sẽ bị thiên võng tiết lộ? Thiên võng nếu muốn thịt người ta làm thế nào? Bọn họ sẽ đem Đới Bình tao ngộ đại nhập đến chính mình trên người đi, đối với này trang web đều ngay từ đầu ca ngợi biến thành e sợ tránh né không kịp, nếu lại có nhân cố ý dẫn đường, rất dễ dàng liền có thể khiến dư luận đổ hướng đối thiên võng bất lợi phương diện đi, khi đó, thân bại danh liệt chỉ sợ cũng muốn đối cả ngày võng .

"Kia... Nên làm như thế nào đâu?" Đậ Hà Lan hỏi. Xem Dung Viễn bộ dáng, không giáo huấn cái kia Đới Bình là không có khả năng, nhưng lợi dụng internet lại không ổn, đậ Hà Lan cũng không có chủ ý.

-- chẳng lẽ Dung Viễn còn muốn hóa thân quạ đen, tự mình ra trận đi giáo huấn hẳn?

Cũng không phải không có khả năng, chung quy Dung Viễn hiện tại sống một mình tại ngoại ô, không cần mỗi ngày đi học giáo đưa tin, thời gian chi phối rất tự do, tùy tiện biến mất vài ngày e đều sẽ không có người phát hiện.

Đậ Hà Lan cảm giác như vậy lại càng không thỏa. Hơn nữa Dung Viễn lần trước cũng nói muốn buông tha quạ đen thân phận, lại đi làm như vậy sự, chẳng sợ có thể khiến cảnh sát sẽ không liên tưởng đến quạ đen trên người đi, nhưng tóm lại không thể lừa gạt chính hẳn.

Đậ Hà Lan âm thầm làm quyết định, nếu Dung Viễn muốn giống đối phó Vương Xuân Sơn như vậy đi cấp Đới Bình một giáo huấn, nó nhất định phải hảo hảo mà khuyên bảo hẳn.

-- nhưng nếu Dung Viễn chết tâm muốn làm, nó... Nó cũng không có biện pháp ngăn cản a !

Đậu Hà Lan đang tại phát sầu, lại nghe Dung Viễn mặt thụ tuý cơ, đậu Hà Lan vốn liền đại ánh mắt trừng được Viên Viên -- như vậy cũng được?

...

Đối Bình sự nhi giao cho đậu Hà Lan, Dung Viễn liền chỉ còn chờ kết quả là được. Từ gần nhất xin giúp đỡ tin tức trung tuyến ra phê tiếp theo giúp đỡ nhân về sau, khiến đậu Hà Lan cũng tăng mạnh đối hậu tục truy tung quan sát. Nhưng như vậy cũng không phải kế lâu dài, trên thiên võng tài chính xin giúp đỡ tin tức hiện tại đã so lông trâu còn nhiều, vốn tiền kỳ điều tra cũng đã phi thường rườm rà, phí thời gian kéo dài, lại thêm hậu tục truy tung, đậu Hà Lan cũng cảm thấy phi thường cố hết sức.

Cố tình loại chuyện này, hoàn toàn giao cho quang não cũng là không có khả năng, quang não không có đầy đủ tự chủ phán đoán năng lực.

Hơn nữa giống như vậy một chọi một gửi tiền khiến xin giúp đỡ giả chính mình đi giải quyết vấn đề, biến số cũng rất nhiều. Có đôi khi rõ ràng từng cái phương diện đều làm phi thường tốt, liền bởi vì một giai đoạn xảy ra vấn đề, dẫn đến cuối cùng đạt được công đức phi thường thiếu hoặc là bị khấu thành số âm.

Thiên võng trong tài khoản tài chính con số cũng tích lũy đến một phi thường khả quan, nhưng này mấy tiền chuyển hóa thành công đức trị hiệu suất lại phi thường thấp, đồng dạng tiền mua thành cầu lương đi uy cầu đạt được công đức có lẽ còn càng cao một ít. Đối Dung Viễn mà nói, cộng tế châu đã biến thành một gân gà, thực chi vô dụng, vứt bỏ đáng tiếc. Tiêu phí hăn đại lượng tinh lực cùng tài nguyên, cuối cùng ích lợi lại không thành tỉ lệ thuận.

Dung Viễn tưởng, này mấy tiền, hăn muốn đổi một phương thức đi hoa.

Hăn cần người đại lý.

...

Phân phó đậu Hà Lan tại kho số liệu bên trong tuyển ra một ít thích hợp người đại lý nhân tuyển sau, đã đến ăn cơm trưa thời gian. Sau bữa cơm, Dung Viễn nghỉ ngơi một lát, nghỉ ngơi chừng mười phút, sau đó mới bắt đầu kéo đường nghiên cứu.

Trên thực tế, nhóm đầu tiên thành phẩm đã đi ra, cùng chân chính bồng bồng kéo đường còn có chênh lệch, nhưng cũng không phải không thể đạt tới Dung Viễn ban sơ dự đoán. Bất quá Dung Viễn đã tốt càng tốt hơn, lặp lại thí nghiệm là vì tìm ra tài liệu tốt nhất xứng so, đồng thời hăn đang nhìn từ trên mặt trăng mang về đến tư liệu về sau còn không đoạn toát ra tâm ý tưởng, thường thường phủ định phía trước thực nghiệm một lần nữa bắt đầu, bởi vậy mới chậm chạp không thể được đến cuối cùng thành quả.

Càng tiếp cận thành công thì càng phải nghiêm túc đối đãi, càng đến hậu kỳ, sở phải làm công tác lại càng rườm rà, trên chi tiết không ngừng phát hiện tân vấn đề muốn tiến hành tu chỉnh. Lại cần mười phần kiên nhẫn, một điểm qua loa cũng không thể có. Dung Viễn thực ra đã có chút không kiên nhẫn, hăn thiên tính thích thể như chẻ tre giải quyết vấn đề, mà không phải dùng lâu dài thời gian cùng vô số lặp lại lao động tìm đến ra chính xác nhất phương pháp, cố tình hăn hiện tại cần làm, chính là như vậy công tác, nếu không phải tương lai có thể mong đợi vô số công đức, hăn hiện tại khả năng đã buông tay mặc kệ, đối khác chiêu số .

Một buổi chiều đều hoa tại phòng thí nghiệm bên trong, buổi tối, là Dung Viễn cho mình nghỉ ngơi thời gian. Hăn nghỉ ngơi phương thức cũng không giống bình thường -- chạy chậm nửa giờ, học tập một chiêu tân vật

lộn thuật luyện tập nửa giờ, tắm tắm rửa, thời gian còn lại xem sách, có hứng thú thời điểm hội giải vài đạo đề, sau đó tắt đèn ngủ, tại vài giây hôm vào vào giấc ngủ, sau đó tại ngày hôm sau sáng sớm sáu điểm thời điểm đúng giờ tỉnh lại.

Tại Dung Viên ngủ thời điểm, đệ Hà Lan cũng bắt đầu ra tay thu thập Đối Bình.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Đới Bình

Đới Bình nằm ở nhà khách ẩn ẩn tản ra dị vị trên giường, hai tay điểm tại sau đầu, nhìn trần nhà ngủ không được, nhắm mắt lại, thật giống như có thể nhìn thấy thê tử Lữ Nhã tươi cười.

Hắn nói không rõ chính mình hiện tại ý tưởng là cái gì? Hối hận sao? Là có. Áy náy sao? Cũng có. Chung quy bọn họ từng như vậy yêu nhau qua, bọn họ còn có một nhi tử. Nhưng lúc này nội tâm càng nhiều, là thả lỏng cùng giải thoát.

Đới Bình đều không tưởng hồi ức, chính mình này hai năm là như thế nào chịu đựng qua đến.

...

Lữ Nhã cùng Đới Bình, đều là một nghèo hai trắng xuất thân, hai người tại vừa tham gia công tác thời điểm kinh nhân giới thiệu nhận thức, tuy rằng vừa mới bắt đầu hai người đối lẫn nhau cũng không phải thập phần hài lòng, nhưng Lữ Nhã ôn nhu hiền thực, Đới Bình ôn hoà hiền hậu sẵn sốc, song phương cũng không có cái gì đặc biệt có thể chỉ trích địa phương, liền chấp vá ở chung thử xem. Thường xuyên qua lại, thời gian tiệm lâu, cảm tình cũng đang không ngừng mà lui tới trung dần dần thăng ôn, thêm song phương cha mẹ đều không là tính cách xoi mói nhân, vì thế kết hôn sự cũng liền đề lên nhật trình.

Vốn liền chỉ là như thế này rất phổ thông bắt đầu, rất thuận lợi quá trình, không có gặp được bao nhiêu gia đình làm khó dễ, xã hội khảo

nghiệm, không giống phim truyền hình như vậy như vậy bốn bề sóng dậy, chỉ là rất bình phàm một gia đình tổ kiến, ở trên thế giới này có vô số gia đình đều là tại đồng dạng quá trình bên trong sinh ra . Hai người đều có thành thực tâm trí, cũng không giống thiếu niên thiếu nữ như vậy còn chờ mong một đoạn oanh oanh liệt liệt tình yêu, chỉ là hi vọng tìm đến một có thể nhìn xem thuận mắt nhân, lẫn nhau đến đỡ, bầu bạn một đời.

Chân chính yêu nhau, là tại kết hôn về sau.

Hôn sau sớm chiều tương đối, phu thê hai người không có phát hiện đối phương có cái gì khó lấy chịu đựng chứng, tương phản, trượng phu phát hiện thê tử bình phàm bề ngoài dưới có khoan dung hào phóng tính cách cùng tinh xảo trù nghệ, cũng rất hiểu được hưởng thụ sinh hoạt; Thê tử nhìn thấy trượng phu mỗi ngày chủ động gánh vác đại bộ phận gia vụ săn sóc, còn có hẳn vì gánh vác lên gia đình trách nhiệm, chuẩn bị ghi danh Đường quốc nhân viên công vụ khảo thí, hàng đêm khêu đèn khổ đọc. Mỗi một ngày, đều giống như có thể phát hiện đối phương trên người tân ưu điểm, mỗi một ngày, đều cảm giác phu thê hai người trở nên càng thêm hợp phách, hôn nhân không chỉ không có làm cho bọn họ đi vào tình yêu phần mộ, ngược lại làm cho bọn họ chân chính nhắm nháp đến tình yêu điềm mỹ.

Thẳng đến kia một hồi tai nạn phát sinh.

Đới Bình phu thê không có quá nhiều gởi ngân hàng, tại thành phố lớn dốc sức làm, trừ không khí không cần tiền bên ngoài cái gì cũng phải muốn tiền, cho nên tai nạn giao thông phát sinh về sau bọn họ căn bản lấy không ra chữa bệnh tiền đến, nhưng tại tiểu thành trấn cư trụ song phương cha mẹ danh nghĩa đều có phòng ở, nếu toàn bộ bán đi lại cùng thân thích mượn một ít tiền, cũng có thể miễn cưỡng thấu ra Lữ Nhã trị liệu phí dụng. Nhưng cứ như vậy, liền ý nghĩa song phương cha mẹ niên kỉ một bó to còn muốn vì thế hưởng đi không có chỗ ở ổn định sinh hoạt, còn muốn nợ rất nhiều nợ bên ngoài không biết lúc nào có thể trả đủ, Lữ Nhã trị liệu cũng không phải một lần tính, hậu tục khôi phục tính trị liệu còn muốn một bút

to tiền, ngay cả như vậy, cũng không thể cam đoan nàng hoàn toàn khôi phục được cùng người bình thường như vậy...

Đủ loại suy xét dưới, bọn họ cuối cùng cộng đồng làm ra buông tay tiếp tục trị liệu quyết định.

Từ đó về sau, Lữ Nhã liền thay đổi.

Nàng tràn ngập oán giận, cho rằng tất cả mọi người xin lỗi chính mình, đối Đới Bình thường xuyên hô đến kêu đi, động một cái là nhục mạ, đối với nhi tử cũng không để bụng. Bởi vì tê liệt tại giường, sinh hoạt bên trong hết thảy đều không thể không ỷ lại vào trượng phu, cho nên Đới Bình liền biến thành nàng sở hữu dựa vào, trượng phu bất cứ một điểm cảm xúc biến hóa đều sẽ khiến nàng nghi thần nghi quỷ. Nàng e sợ cho Đới Bình bên ngoài bị nào tiểu hồ ly tinh thông đồng đi, mỗi ngày đều phải đề ra nghi vấn hắc gặp được người nào, làm chuyện gì, nhìn lén hắc tin nhắn cùng điện thoại, điều tra hắc quần áo áo sơ mi, vạn nhất phát hiện một căn khả năng chỉ là bởi vì ngồi ở nơi đó dính lên trường tóc, nàng đều sẽ cuồng loạn, khóc lớn đại náo. Nàng khi hỉ khi nộ, chốc chốc bi bi thiết thiết, chốc chốc tràn ngập oán hận, hơn nữa loại tình huống này theo thời gian trôi qua chẳng những không có hảo chuyển, ngược lại càng trở nên ác liệt. Có khi nữ tính đồng sự hoặc bằng hữu đánh cho Đới Bình điện thoại bị nàng tiếp đến, chẳng sợ đối phương là Đới Bình đơn vị hơn năm mươi tuổi nữ chủ nhiệm, nàng cũng sẽ hoài nghi đối phương đang câu dẫn nhà mình trượng phu, không quan tâm tại điện thoại bên trong chửi ầm lên.

Đới Bình bởi vì đối với thê tử lòng có thẹn, bắt đầu thời điểm vẫn đang nhẫn nại. Nhưng hắc ban ngày muốn đi làm công tác, trừu không còn muốn về nhà làm một ngày ba bữa, gánh vác sở hữu gia vụ, chiếu cố thê tử cùng hài tử, còn muốn thời thời khắc khắc chú ý tại trong lời nói không thể kích thích đến thê tử yếu ớt thần kinh, hắc thật là quá mệt mỏi. Nhưng là bởi vì đối bệnh nặng vợ cả bất ly bất khí, hắc đồng sự, thân thích, bằng hữu đều vì thế tràn ngập tán dương, cũng bởi vì này sự kiện tại các loại phương

diện cho hần rất nhiều giúp, bọn họ đều đang nhìn hần. Hần hành vi khiến người chung quanh đều tin tưởng trên đời này quả nhiên còn tồn tại chân ái, nhưng bọn họ "Tin tưởng" Lại hình thành đạo đức áp lực, khiến hần không thể làm ra buông tay Lữ Nhã hành vi. Hần cảm giác chính mình mỗi một ngày từ mở to mắt khởi liên tại chịu đựng dày vò, nhìn không tới hi vọng cũng nhìn không tới tương lai, nhẩn nại một ngày tính một ngày mà thôi.

-- chỉ từ chính mình góc độ hồi ức Đối Bình quên, buông tay trị liệu quyết định ban sơ là Lữ Nhã chính mình xách ra ; Nàng cũng từng yêu cầu ly hôn, nhi tử giao cho Đối Bình nuôi nấng, như vậy bọn họ sinh hoạt có lẽ sẽ thoải mái một ít; Tại nhìn đến Đối Bình cơ hồ bị sinh hoạt tha suy sụp thời điểm, nàng còn ý đồ tự sát qua, chính là hi vọng không biến thành bọn họ trói buộc.

-- là thời điểm gì Lữ Nhã bắt đầu trở nên diện mục hung ác đâu? Có lẽ là tự sát chưa toại về sau, khiến nàng ý thức được sinh mệnh đáng quý, đối sinh tồn trào ra cường liệt khát vọng; Có lẽ là ngày ngày đêm đêm bị nhốt tại nhỏ hẹp trong phòng, nhẩn nại cô tịch, hắc ám, đại tiểu tiện không khống chế sỉ nhục, cái gì cũng không có thể làm cảm giác tội lỗi cùng cảm giác vô lực, các loại âm u cảm xúc dần dần chiếm cứ từng thiện lương khoan dung tâm; Có lẽ, là Đối Bình lơ đãng cảm xúc biến hóa để lộ ra hần bắt đầu hối hận, cảm giác nàng là một gánh vác, hơn nữa bắt đầu trốn tránh đối mặt nàng thời điểm, trượng phu nội tâm dần dần gia tăng chán ghét phá hủy nàng an toàn bảo lũy, khiến nàng tuyệt vọng, khiến nàng tại tra tấn người khác đồng thời cũng không ngừng tra tấn chính mình.

Nhưng Đối Bình là sẽ không suy xét này mấy, từ chính hần góc độ đến nói, hần chỉ cảm thấy tràn ngập ủy khuất, hai năm đến nhận hết tội. Phía trước hần chỉ có thể đem cái loại này sinh hoạt chịu đựng, ngóng trông một ngày nào Lữ Nhã chết về sau hần liền có thể được đến giải thoát. Nhưng có kia mấy chục vạn, hần liền có thể bắt đầu một loại tân sinh hoạt. Hần cũng không trông cậy vào có thể lập tức trở nên đại phú đại quý, nhưng đồng

dạng tiền cầm đi cấp Lữ Nhã chữa bệnh, không nhất định có thể trị hảo, chung quy đã chậm trễ hai năm trị liệu thời gian, cũng không thể giải quyết bọn họ hiện tại lưng đeo nợ nần cùng ngay cả phòng ở cũng không có khốn cảnh; Nếu không cần đến chữa bệnh, cho dù là lợi dụng này mấy tiền vốn làm điểm tiêu sinh ý, sinh hoạt cũng sẽ dần dần hảo đứng lên đi?

Bản thân giải vây nửa ngày, mang đối với tương lai kỳ vọng, Đới Bình tâm tình dần dần trở nên hảo lên, hắn không buồn ngủ, liền mở ra TV.

Trong TV đang tại truyền phát một phim phóng sự, một đám tiểu chim cánh cụt lúc la lúc lắc theo tại cha mẹ bên cạnh di chuyển, chúng nó hết nhìn đông tới nhìn tây, lú ra lú rú không an phận, đáng điệu thơ ngây khả cú. Đới Bình có vài phần hứng thú, nhìn một lát, TV màn hình bỗng nhiên hoa một chút, hắn đang cho rằng là tiểu lữ quán TV chất lượng không tốt chuẩn bị chụp một chút, hình ảnh lại lần nữa nhảy ra.

"A ! !" Đới Bình kêu sợ hãi một tiếng từ trên giường nhảy dựng lên, lui đến sát tường kinh khủng không chừng nhìn TV màn hình.

-- tân trên hình ảnh cũng không phải tiểu chim cánh cụt, mà là Lữ Nhã cùng Đới Bình nhi tử di ảnh. Đen trắng ảnh chụp trung nữ tử cùng ấu đồng trên mặt còn mang theo vài phần tiểu ý, đều đang theo dõi hắn xem. Lúc nửa đêm nhìn thấy loại này ảnh chụp, thật sự là muốn nhiều kinh sợ có bao nhiêu kinh sợ.

Đới Bình kêu thảm thiết một tiếng chạy ra môn, lữ quán lão bản đang nằm sấp ở phía trước đài buồn ngủ, Đới Bình trảo hắn, nói năng lộn xộn không nói rõ chính mình gặp được sự, dứt khoát đem hắn kéo đến trong phòng nhìn.

Trong TV, mấy chỉ chim cánh cụt ngốc hồ hồ được suất thành một đoàn.

"Cái gì từ trong TV nhìn thấy lão bà nhi tử ảnh chụp, người đang nằm mơ đi?" Lữ quán lão bản bỏ ra tay hăn, khinh bỉ nói một câu, xoay người đánh ngáp rời đi .

Đới Bình nửa tin nửa ngờ, tỉnh táo lại về sau, hăn cũng hiểu được vừa rời hăn là ngủ mơ hồ làm một mộng. Bất quá hăn còn có chút kinh hồn chưa định, liền đem TV đóng, mê đầu ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Đới Bình liền đến lữ quán trước đài đi lui phòng, liền tính đó là một mộng, nhưng này gia lữ quán tổng khiến hăn trong lòng cảm giác Mao Mao, không dám lại ở lại. Lữ quán lão bản vô tình cho hăn làm lui phòng thủ tục.

Trước đài máy tính có hai màn hình biểu thị, một màn hình biểu thị đối với bên trong lão bản, một cái khác đối với khách trọ. Đới Bình chờ xử lý lui phòng thủ tục, nhàm chán dưới liền nhìn nhìn màn hình biểu thị, ai ngờ lúc này màn hình biểu thị đột nhiên chột lóe, biến thành nhất trương quyển hồng báo chí screenshot, nội dung phi thường ngắn gọn, chính là mô tả liệt nữ tử cùng bốn tuổi ấu tử tự sát thân vong tin tức, thời gian liền tại ngày hôm qua buổi sáng.

Đới Bình giật nảy, từ đầu da đến xương sống đều một trận run lên, đặt ở trước đài trên mặt bàn tay không tự chủ được bắt đầu phát run.

"Uy ! uy ! đừng ngăn người ! đây là của người tiền thế chấp, thu hảo !" Lữ quán lão bản không kiên nhẫn gõ gõ bàn nói, hăn đã kêu vài thanh, trước mặt này nhân liền thất lạc hồn nhi dường như hai mắt đăm đăm không có phản ứng.

Đới Bình bừng tỉnh lại đây, tiếp nhận tiền thế chấp, trong lòng bàn tay mồ hôi rùng rùng . Hăn miễn cưỡng cười một thoáng, chỉ màn hình biểu thị hỏi:"Lão bản, các người này mặt trên còn phóng tin tức a?"

"Không buông !"

Lữ quán lão bản cứng rắn nói một câu, dùng "Người ngu ngốc a" ánh mắt nhìn hắt một cái, xoay người không lại để ý tới.

Sắc mặt trắng bệch Đới Bình không biết chính mình là như thế nào đi đến trên đường cái, hắt u hồn như vậy chuyển nửa ngày, nhìn thấy ven đường báo chí đình biên bày hai bộ điện thoại, do dự một chút, đi qua cung cấp phía trước một đồng sự gọi điện thoại, đè thấp cổ họng đối xứng là chính mình bằng hữu, hỏi thăm chính mình người một nhà tình huống.

"Đới Bình không biết đi đâu vậy, vẫn liên lạc không được... Hắt lão bà tự sát, hài tử cũng cùng một khối không có..."

Đới Bình thủ kịch liệt rung lên đến.

Trên điện thoại mặt có biểu hiện dãy số cùng thời gian thực tiểu màn hình biểu thị, lúc này, cái kia hắt vừa xem qua tin tức chính một chữ một chữ tại trên màn hình biểu thị vọt ra, giống hắt hắt ánh mắt tại chớp chớp nhìn hắt.

...

"Đới Bình chết." Đậ Hà Lan hội báo kết quả, ngữ khí có chút trầm thấp.

"Ân?" Dung Viễn phát ra một nghi vấn giọng mũi.

"Hắt vọt tới trên đường cái, bị xe đụng chết." Đậ Hà Lan nói. Chính xác mà nói, là Đới Bình cơ hồ bị như bóng với hình di ảnh cùng tin tức bức điện, vội vội vàng vàng không phân phương hướng vọt tới trên đường cái, kết quả bị một chiếc bay nhanh mà tới xe hơi đánh bay mấy mét xa, đương trường tử vong.

"Không lưu lại cái gì dấu vết đi?" Dung Viễn hỏi.

Đậu Hà Lan nói:"Không có."

Đới Bình cuối cùng chênh lệch một ý niệm nhường thành ác quả, bất quá hăn nửa đời trước làm hảo sự so chuyện xấu muốn nhiều một ít, chủ yếu là cũng không có đại gian đại ác cơ hội, bởi vậy hăn phụ công đức cũng không tính cao.

Lần này bởi vì Đới Bình sự, Dung Viễn bởi kia bút tiền dẫn tới Đới Bình đời bại, Lữ Nhã cùng hài tử tử vong, lạc quyên ác dùng đời đã (vân vân) các phương diện chuyện xấu, phía trước phía sau bị khấu gần một vạn công đức. Đương nhiên này đối với Dung Viễn hiện tại mấy ngàn vạn công đức trị đến nói cũng không tính nhiều, nhưng cũng không phải một có thể dễ dàng bỏ qua con số, Đới Bình tử vong chỉ có thể hơi làm bù lại. Trọng yếu nhất là, bị người lãng phí chính mình hảo ý còn tạo thành tổn thất, Dung Viễn không làm điểm nhi cái gì, nuốt không dưới kia khấu khí. Nhưng hăn nhìn thấy đậu Hà Lan rầu rĩ không vui biểu tình, bỗng nhiên ý thức được, làm chết Đới Bình với hăn mà nói không tính cái gì, nhưng đậu Hà Lan làm [công đức bộ] khí linh, đi làm như vậy sự đối với nó đến nói e rất khó lấy nhận.

"Xin lỗi." Dung Viễn có chút áy náy, nói:"Ta về sau sẽ không lại khiến người làm loại sự tình này."

Đậu Hà Lan lắc đầu, đang định nói cái gì, bỗng nhiên nghe được khóa cửa bị mở ra thanh âm, vội vàng biến thành một chỉ bút -- từ Kim Dương lần trước chỉ ra tai nghe vấn đề về sau, đậu Hà Lan không cần Dung Viễn phân phó, liền có ý thức bắt đầu biến thành bất đồng nhưng thường gặp vật phẩm.

Kim Dương đẩy cửa tiến vào, chào hỏi, nói:"Tiểu Viễn, có hài tử tìm đến ta, tự xưng là người đệ đệ, gọi Dung Viên Viên, người biết không?"

"Gọi hăn lẫn." Dung Viễn không cần nghĩ ngợi nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Thanh Minh

Kim Dương nghe vậy cười khổ, nói: "Liên biết người sẽ nói như vậy. Ta ba đã liên hệ nhà bọn họ, ngày mai sẽ có người đến đem hắc mang về."

Kim Dương hết chỗ chê là, Viên Viên kia tiểu bàn tử là lẻ loi một mình rời nhà trốn đi chạy tới tìm hắc, dọc theo đường đi bao nhiêu cũng ăn chút đau khổ, cũng không biết đứa nhỏ này còn tuổi nhỏ từ đâu đến lớn như vậy lá gan, nói thật, Kim Dương là rất có chút thương thức. Bất quá nhà bọn họ người đều biết Dung Viễn không có hứng thú đến nhận thân chuyện này, càng không có khả năng tốn thời gian cùng Dung gia cãi cọ. Kim Dương tuy rằng bởi vì lo lắng đứa nhỏ này đặt ở bên ngoài sẽ ra chuyện gì mà đem hắc mang về gia, nhưng lại không có khả năng bởi vì hắc trang đáng thương hoặc là bán manh liền chưa Dung Viễn đồng ý đem hắc mang qua.

Biết được hắc ba rất nhanh liền sẽ phái Vệ Thành đến đem hắc tiếp về đi, tiểu bàn tử khóc lớn đại não không chịu. Nhưng Kim Bách nhưng không có quen hùng hài tử xấu thói quen, một mặt lạnh liền đem Dung Viên Viên dọa trụ, kia hài tử thút tha thút thít, khóc được vô cùng thương tâm.

Dung Viễn gật gật đầu, không đem chuyện này để ở trong lòng. Liên tính bình thường không có cố ý đi chú ý hắc kia đối thân sinh cha mẹ trạng huống, nhưng cũng biết hắc có cùng cha khác mẹ đệ đệ, đại danh Dung Cảnh, tên thân mật Viên Viên, năm nay vừa vặn mười tuổi, là rất nghịch ngợm hài tử. Bọn họ tuy rằng nói là huyết mạch tương liên huynh đệ, nhưng cảnh ngộ có thể nói là cách biệt trời đất. Dung Viễn cũng sẽ không bởi vì Dung Viên Viên từ nhỏ đến lớn được đến tất cả sủng ái mà lại ghi

hận một hài tử, nhưng cũng tuyệt sẽ không thật đem hản trở thành gia nhân đến đối đãi.

Nói ngăn lại, bất quá là có điểm đặc thù quan hệ người xa lạ mà thôi.

Đứa nhỏ này sẽ chạy tìm đến hản là rất dễ người sửng sốt, bất quá cũng liền chỉ dừng ở đây . Dung Viễn liền lý giải một chút hản trường bộ dáng gì, như thế nào đi tìm đến cũng không có hứng thú.

Kim Dương nhìn dáng vẻ của hản liền biết hản căn bản không coi trọng, nói:"Tiểu Viễn, ta cảm giác kia hài tử cũng không tệ lắm, người không tưởng đi gặp gặp sao?"

Dung Viễn kỳ quái với hản sẽ hỏi câu này, buông xuống trong tay thực nghiệm dụng cụ nói:"Thấy hản làm gì?" Ôm đầu khóc rống vẫn là phát tiết đích ý? Cái loại này sự đều không là Dung Viễn sẽ làm . Hoặc là chỉ là vì đơn thuần nhận thức một chút? Vừa không có tất yếu, cũng không có ý nghĩa.

Nhìn trên mặt hản chân thành nghi vấn, Kim Dương biết hản là thật không có nửa điểm gặp mặt ý tưởng, trong lòng không khỏi thở dài.

Người bình thường mặc kệ là yêu là hận, đối gia nhân cảm tình bao giờ cũng tương đối đặc thù . Cho dù là bị cha mẹ vứt bỏ cô nhi, dù cho oán hận cha mẹ, đối với bọn họ cũng sẽ tràn ngập hảo kỳ cùng nhụ mộ, muốn biết vì cái gì sẽ bị vứt bỏ, muốn biết bọn họ hay không hối hận, muốn lý giải bọn họ đến cùng là như thế nào nhân, đồng dạng đối cùng chính mình có huyết thống quan hệ nhân thái độ bao giờ cũng không đồng dạng, đây là khắc vào nhân huyết mạch bên trong thiên tính. Nhưng Dung Viễn là chân chính đem Dung gia coi như người lạ, liên hảo kỳ loại này ít nhất cảm xúc cũng không có.

Kim Dương tổng cảm giác, Dung Viễn cơ hồ cùng thế ngăn cách, vô luận tính tình thượng vẫn là quan hệ xã hội bên trên đều cự tuyệt đi tiếp

nhận người khác, điểm này khiến hần rất lo lắng. Không có nhân hần là từ nhỏ liền như thế cô độc, hần hi vọng Dung Viên cũng có được đáng giá trả giá quan tâm thân nhân. Bất quá hần cũng biết Dung gia chính là vũng bùn, thân thích quan hệ rắc rối khó gỡ, Dung lão gia tử cũng không hảo sống chung, là Dung Viên tuyệt đối sẽ không nhẫn nại hoàn cảnh. Cho nên chẳng sợ hần đối dung tiểu bản tử cảm quan cũng không tệ lắm, nhưng cũng không có tiếp tục khuyên bảo, ngược lại nói lên một sự kiện khác.

"Ta nghe nói, cái kia Vệ Thành đến bên này, trừ muốn tiếp Dung Viên Viên trở về bên ngoài, tựa hồ còn sẽ cấp nhất trung tài trợ một bút tài chính, cấp trường học tu một phòng bên trong sân vận động."

Nhất trung không có sân vận động, học sinh đều tại bên ngoài đại trên sân thể dục hoạt động. Một sân bóng, bốn sân bóng rổ, hai sân tennis, còn có một ít đài bóng bàn, ngoài ra trường học còn có hai gian tầng hầm ngầm cải biến thành phòng tập nhảy, này mấy đã đầy đủ thỏa mãn đại đa số trung học học sinh cần . Bất quá vừa đến trời mưa hoặc là mùa đông rất nhiều hoạt động cũng liền không biện pháp tiến hành, hiện tại một ít học sinh cùng gia trưởng cũng đưa ra hi vọng trường học mở bơi lội khóa yêu cầu, trường học sớm liền tưởng kiến một phòng bên trong sân vận động, bất quá bởi vì tài chính vấn đề cho nên mới vẫn không thể thực thi.

Dung Viên mi vừa nhíu, hỏi:"Có ý tứ gì?"

Kim Dương nói:"Hần đến, tự nhiên là đánh cảm tạ trường học đối với người tài bồi cùng chiếu cố linh tinh danh nghĩa, có lẽ sau còn sẽ hưởng của người danh nghĩa sang tên phòng ở, chuyển nhượng cổ quyền cái gì, liền tính người bản nhân không đồng ý, nhưng Dung gia làm ra như vậy tư thái, lại ở trên truyền thông tuyên truyền một chút, có thể trên trình độ rất lớn xoay chuyển phía trước chuyện của người cấp Dung gia tạo thành bất lợi ảnh hưởng."

Dung Viễn không khỏi hỏi: "Có ý nghĩa sao? Dung gia như vậy quái vật lớn, một ít thanh danh vấn đề cũng không thể làm cho bọn họ thương cân động cốt đi?"

"Cũng không thể nói như vậy." Kim Dương nói: "Dung..." Hắc vốn tưởng xưng hô Dung thúc thúc, nghĩ đến Dung Viễn thái độ, lại lâm thời sửa miệng nói: "Dung tiên sinh nếu trên người vẫn lưỡng khí thân sinh nhi tử không để ý thanh danh, bị người trở thành đề tài câu chuyện, mặc kệ đối với hắc vẫn là đối Dung thị xí nghiệp, ảnh hưởng đều không hảo. Ai làm người này chịu, muốn tưởng giải quyết vấn đề này, bọn họ khẳng định sẽ vẫn tới tìm người. Liền tính tránh đi nhất thời, cũng tránh không khỏi nhất thể."

Thanh danh thứ này vốn chính là phá hủy dễ dàng thành lập khó, Dung Lập Thành hiện tại lưỡng xấu thanh danh, không nói người khác, chính là hắc chính mình cấp dưới đều có phê bình kín đáo, xem không hiểu nhà mình lão bản trong đầu đến cùng suy nghĩ cái gì. Mà đối ngoại, đương Dung thị xí nghiệp cùng khác xí nghiệp cạnh tranh nào đó hạng mục khi, song phương điều kiện đều không sai biệt lắm, hạng mục kế hoạch mỗi người mỗi vẻ, kia khả năng liền bởi vì hạng mục người phụ trách đối Dung Lập Thành làm người có một điểm hoài nghi, bọn họ liền cùng một đại hạng mục thoáng qua, bao nhiêu tiền kỳ kế hoạch cùng chuẩn bị đều sẽ nước chảy về biển đông.

-- đây không phải giả thiết, mà là sự thật. Gần nhất trong khoảng thời gian này, về Dung Viễn thân thể truyền thông nhiệt độ đã sớm nhạt đi xuống, nhưng Dung gia xí nghiệp phát triển nhưng vẫn không giống phía trước thuận lợi vậy, tựa như tại trong đất bùn đi đường, nhổ lên chân thời điểm tổng có thể cảm giác được một loại đậm sệt lực cản. Còn có rất nhiều tự xưng "Thân mụ phần" phần ti ở trên mạng kêu gọi chống lại Dung gia sản phẩm đẳng. Tuy rằng ảnh hưởng đều là cực kỳ bé nhỏ, nhưng nhìn chung toàn cục, thống kê lên tổn thất lại là khả quan .

Muốn tưởng triệt để tiêu trừ kia vài tin tức ảnh hưởng, tốt nhất biện pháp chính là Dung Viễn nhận tổ quy tông, nếu hãn này đương sự đều không so đo, ngược lại từ giữa đạt được cự đại chỗ tốt, kia ngoại nhân lại vì thế phân cao thấp cũng không có ý nghĩa. Bất quá tại Dung gia nhân xem ra, lấy Dung Viễn như vậy niên kỉ cùng thành tích, khẳng định sẽ đối Dung gia có rất lớn câu oán hận, rất có khả năng sẽ vì ra một hơi mà không tiếc cùng Dung gia xé rách mặt, muốn tưởng khiến hãn nhả ra, thế nào cũng phải ra điểm huyết mới được, ơn huệ nhỏ, nếu muốn đánh động nhân cũng khó khăn.

Kim Dương lại nói:"Ta còn nghe nói, Dung tiên sinh chuẩn bị đem 5% cổ quyền chuyển tới người danh nghĩa, ta không rõ ràng cụ thể tài sản giá trị bao nhiêu, nhưng hãn là lên mười vị số."

Đối với này, Dung gia người khác tự nhiên không thể nhận, vì tránh cho chính mình lợi ích bị hao tổn, đang tại tung tăng nhảy nhót ý đồ khiến Dung Lập Thành thay đổi chủ ý. Còn có người tìm đến Dung gia lão gia tử Dung Quảng Hoài trên người, bất quá lão gia tử nhắm mắt lại, không can thiệp Dung Lập Thành quyết định. Liền có nhân tưởng đem chủ ý đánh tới Dung Viễn trên người, nếu không phải bọn họ tìm không thấy Dung Viễn, chỉ sợ hãn hiện tại cũng không thể im lặng làm chính mình phát minh .

Dung Viễn cười lạnh một tiếng, lúc trước là ai nói tốt nhất hình đồng người lạ tới?

Hãn nói:"Mặc kệ bao nhiêu tiền, làm cho bọn họ chính mình đi chơi, đừng đến phiền ta là được."

"Làm sao có khả năng? Như vậy một bút to tiền, khẳng định sẽ khiến người sau này thị phi quần thân." Kim Dương nói xong, chăm chú hỏi:"Tiểu Viễn, người thẳng thắn theo ta nói, kia vài tiền người liền thật không động tâm sao?"

"Lời vô nghĩa !" Dung Viễn trợn trắng mắt nhìn hăn, nói:"Ta muốn, ta sẽ chính mình lấy đến tay, dùng được bọn họ đến bố thí?"

"Vậy người sau này cũng không tưởng hồi Dung gia?" Kim Dương lại hỏi.

"Đó là bọn họ gia, cũng không phải nhà ta, cả đời không qua lại với nhau tốt nhất !" Dung Viễn lập tức nói.

"Kia liền đừng bỏ mặc không để ý, đem chuyện này triệt để giải quyết đi." Kim Dương nói.

"Như thế nào giải quyết?" Dung Viễn háo kỳ hỏi. Hăn cho rằng chính mình đã tuyên bố thái độ, đều là Dung gia tại ép buộc không ngừng. Nếu có thể nhất lao vĩnh dật khiến song phương từ đó không can thiệp chuyện của nhau, kia không còn gì tốt hơn.

Kim Dương nói:"Đăng báo thanh minh đi. Giải trừ quan hệ, buông tay quyền kế thừa."

...

Vệ Thành là thật không hề nghĩ đến, Dung Viễn cứ nhiên có thể làm ra như vậy quyết đoán. Đến lúc này, hăn mới tin tưởng, nhân gia là thật không có đem Dung gia khổng lồ tài sản để ở trong lòng. Dung gia đời thứ ba chỉ có hăn cùng Dung Viên Viên hai người, Viên Viên còn nhỏ, hơn nữa tính cách khiêu thoát, học tập cũng không để bụng, nhưng Dung Viễn đã mới lộ phong mang. Dưới tình huống như vậy, nếu hăn thuận thế trở lại Dung gia, tương lai Dung thị người thừa kế là ai thật đúng là khó mà nói.

Trên thực tế, phía trước Dung Viễn hờ hững không lộ mặt, có vài nhân viên tin đồn nói hăn là dẫn đo muốn càng nhiều chỗ tốt, không ít người đều là nghĩ như vậy, kết quả này thanh minh vừa ra tới, tất cả mọi người cảm thấy khó có thể tin.

Mặc kệ là nhất thời xúc động vẫn là thiếu niên khí phách, có thể dễ dàng buông tay như vậy tài sản, đây không phải người bình thường có thể làm đến sự.

Vệ Thành tại mang theo Dung Viên Viên rời đi a thị thời điểm, cố ý đi tới cùng đưa cơ Kim Dương nắm một chút thủ, nhin không được hỏi: "Thân là bằng hữu, ngươi không vì hãn cảm giác đáng tiếc sao? Hãn nhưng là buông tay một thiếu phần đấu hai mươi năm, có thể trực tiếp đi vào thượng lưu xã hội cơ hội."

Này hai ngày Vệ Thành đối Kim Dương đã rất quen thuộc, biết thanh minh buông tay quyền kế thừa sự trên cơ bản đều là Kim Dương tại xử lý, Dung Viên chỉ tại công chứng ký tên thời điểm lộ một chút mặt liên tiêu thất, thậm chí không có trù không cùng Dung Viên Viên đối mặt.

Kim Dương nói: "Thân là bằng hữu, ta hi vọng hãn có thể làm hãn muốn làm sự, không cần vì không liên quan việc vật phiền não."

"Việc vật..." Vệ Thành hết chỗ nói rồi, dù là hãn đã gặp qua không thiếu việc đời, nhưng vẫn là cảm thấy khó có thể tin tưởng, bọn họ từ đâu đến lớn như vậy tự tin?

"Kim Dương ca ca, ta ca hãn có biết hay không ta hôm nay muốn đi a? Hãn sẽ tới sao?" Dung Viên Viên điểm mũi chân đuổi cổ, tại sân bay trung tìm tòi hãn muốn nhìn đến bóng người. Hãn bị Vệ Thành nhìn chăm chăm được gắt gao, tại hãn ngay dưới mí mắt tưởng trốn là không có khả năng .

"Đại khái sẽ không đến." Kim Dương thở dài nói.

"Nga..." Tiểu bàn tử đầy mặt đều viết thất lạc, cúi đầu mũi chân trên mặt đất vẽ vòng.

Lúc này Dung Viên, nhìn Kim Dương cho hãn đề cử trợ thủ, một trận không nói gì.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Tân Trợ Thủ

Đã hơn nửa năm không có gặp qua Dung Viễn, lại gặp mặt, Chu Viên như cũ khẩn trương không thở nổi.

Trong khoảng thời gian này, chẳng sợ quá niên thời điểm nàng đều tình nguyện bọc chặn một người tại ký túc xá bên trong phát run, cũng nhất định không chịu về nhà. Nàng cố chấp cùng quyết tuyệt khiến kẻ phụ Chu Thành Quân tại thân bằng ở giữa mất mặt, này nam nhân đột nhiên giận dữ, chẳng những công bố muốn đoạn tuyệt quan hệ, hơn nữa từ đó về sau nghiêm cấm nàng mẫu thân Khổng Ngọc Hồng đến trường học vấn an nàng.

Phía trước Khổng Ngọc Hồng có khi còn sẽ lén lút tái một điểm tiền cho nàng, khiến nàng mua điểm ăn ngon . Mà cùng cha mẹ triệt để đoạn liên hệ sau, Chu Viên ban đêm khóc một hồi, sáng sớm tỉnh lại lau nước mắt, quyết định chính mình nuôi sống chính mình.

Nàng buông xuống tôn nghiêm cùng kiêu ngạo, tại khóa gian nghỉ ngơi đem đồng học ném xuống chai, giấy loại đều thu thập lên đến, tan học thời điểm cùng nhau cầm đi bán đi. Nhưng Chu Viên không biết, liên tính là bị ném xuống chai nó thực ra cũng là có chính mình quy chúc, đó là trong trường học quét tước buồng vệ sinh, mặt cỏ, giáo sư văn phòng đăng địa phương vệ sinh các bác gái quá mức thu nhập, mỗi người đều hiểu lòng không tuyên có được chính mình quét tước khu vực rác rưởi quyền xử trí. Chu Viên không biết nội tình, hoành tảo chính mình có khả năng nhìn thấy sở hữu bỏ hoang đồ uống bình, tự nhiên sẽ chộp đặc nhân gia mất hứng. Bất quá nàng là trường học học sinh, vừa học vừa làm mà nói các bác gái

cũng không thể đem nàng thế nào, vì thế các nàng đường cong cứu quốc, nháy mắt trở nên chăm chỉ rất nhiều, cũng không có việc gì đều tại thùng rác phụ cận hoảng nhoáng lên một cái, nhìn thấy có chai cái gì liền nhanh chóng thu hồi đến. So với mỗi ngày muốn đứng hạn lên lớp làm thao học sinh, các nàng hoạt động thời gian cùng phạm vi đều phải tự do hơn nhiều. Liên tục một tuần mỗi ngày chỉ có thể nhặt được hai ba mươi chai, cùng phía trước động một cái là mấy trăm không thể so sánh với nhau, Chu Viên trong lòng cảm giác kỳ quái, dụng tâm quan sát một chút liền biết vì cái gì, yên lặng buông tay lấy đó mà sống tính toán.

Nàng bắt đầu nơi nơi làm công, phát truyền đơn, rửa bát đĩa, đương thu ngân viên, tại quán net đương năm mao thủy quân, làm gia giáo, đưa chuyển phát nhanh, làm khuyến mãi hoạt động, cho người quét tước vệ sinh... Bởi vì Chu Viên ngoại hình không tốt, công tác thời gian cũng chỉ có mỗi ngày tan học sau cùng nghỉ ngơi ngày, bởi vậy tìm công tác quá trình cũng là khắp nơi chạm bích, làm công thời điểm không riêng muốn ứng phó các loại kì ba, tiền lương có đôi khi còn bị nhân lấy mạt danh kỳ diệu lý do cắt xén, trong đó gian khổ một lời khó nói hết. Bất quá có hảo cũng có xấu, nàng tự biết sinh khó xem, tối lửa tắt đèn thời điểm quang xem bóng dáng thậm chí nhìn không ra là nữ, bởi vậy lá gan đại thật sự, địa phương nào đều dám đi, cái gì công tác cũng đều dám tiếp, căn bản không giống bình thường nữ hài đi ra ngoài làm công khi còn muốn lo lắng cho mình nhân thân an toàn, sợ bị người chiếm tiện nghi.

Chu Viên vội vàng làm công, tại lên lớp thời điểm đều tính toán trong túi có bao nhiêu tiền, hôm nay có thể lấy bao nhiêu tiền lương, buổi tối làm công trở về mệt đến muốn chết, tác nghiệp chỉ có thể lung tung ứng phó một chút, học tập tự nhiên đi tuột dốc lộ, vốn trung đẳng thiên thượng thành tích trực tiếp rớt đến danh mục cuối cùng, cuối kỳ bắt đầu thời điểm thế nhưng không có một môn khóa là đạt tiêu chuẩn . Lão sư đã tìm nàng nói chuyện thật nhiều lần, Chu Viên như cũ cố ta, bằng không liền tính

thành tích đi lên, nàng không riêng không có lên đại học tiền, liên ăn cơm trụ túc tiền cũng không có.

Liền tại nàng thậm chí bắt đầu suy xét muốn hay không buông tay học nghiệp thời điểm, Kim Dương cho nàng giới thiệu một phần công tác, bình thường từ buổi chiều đến buổi tối, một ngày một trăm; Nghỉ ngơi ngày toàn thiên công tác, một ngày hai trăm, bao ăn bao trụ, hỏi nàng hay không tưởng đi?

Chu Viên có cái gì không đáp ứng, nhanh chóng gật đầu. Nàng tại mùa đông khắc nghiệt phát thưởng một ngày truyền đơn, đầu ngón tay đều đông cứng cũng bắt quá mới một trăm đồng tiền. Này phân công tác thù lao đối với nàng đến nói đã phi thường cao . Hơn nữa công tác thời gian cùng nàng lên lớp thời gian không xung đột, chỉ đánh một phần công, so với nàng phía trước đánh vài phân công tại bất đồng địa phương chạy tới chạy lui vội đã thoải mái rất nhiều.

Kim Dương lại nói cho nàng, công tác địa phương rất xa, mỗi ngày qua lại trên đường được hoa gần hai giờ, hơn nữa trụ được điều kiện cũng rất kém cỏi, cổ chủ vẫn là nam, hỏi nàng có thể tiếp thụ sao?

Chu Viên lại gật đầu, nàng mới không sợ này đâu ! hơn nữa nàng tin tưởng Kim Dương cũng sẽ không cho nàng giới thiệu không đáng tin lão bản.

Nàng dựa theo Kim Dương cho nàng địa chỉ một đường đi tìm, phát hiện quả nhiên là tại thập phần xa xôi địa phương, hơn nữa công tác địa phương cư nhiên là một nhìn qua đã bỏ hoang kho hàng. Lúc này nàng không khỏi có điểm hoài nghi Kim Dương tin tức chuẩn xác tính, hồi hận đến phía trước chưa cùng hắn xác nhận rõ ràng. Ở ngoài cửa bồi hồi một lát sau, Chu Viên mới chần chờ gõ cửa.

Nhưng nàng vạn vạn không hề nghĩ đến, đến mở cửa cư nhiên là Dung Viễn.

Chu Viên mau điên rồi.

Độc thân nữ hài cơ bản tự vệ ý thức nàng vẫn phải có, đến phía trước cũng vì phòng ngừa ngoài ý muốn làm điểm chuẩn bị. Nói ngắn gọn, chính là đem chính mình trang điểm lôi thôi điểm, tóc loạn điểm, trên mặt bần điểm, quần áo phá điểm, trong bao còn có một cục gạch, thêm nàng mặt, nàng dáng người, nàng tin tưởng chỉ cần là bình thường nam nhân đều sẽ không đều nàng có hứng thú.

-- Dung Viễn đương nhiên cũng sẽ không có.

Nếu Kim Dương lúc này tại trước mắt, Chu Viên dứt khoát hận không thể nhào lên cắn chết hắn.

...

Dung Viễn trên dưới đánh giá Chu Viên liếc nhìn, một lát sau mới xác nhận nói: "Chu Viên?"

Trước mắt nữ hài cùng phía trước phát sinh rất lớn biến hóa, đại khái là ẩm thực thay đổi, lượng vận động bay lên nguyên nhân, trên người mập mạp thịt mỡ thiếu rất nhiều, tuy rằng vẫn là béo, nhưng ít ra đã có thể thấy rõ ngũ quan; Làn da cũng cải thiện chút, phía trước mặt trắng mặt đã lấp phẳng đại bộ phận, chỉ để lại một ít thâm thâm nhợt nhạt đậu ấn, bất quá gió thổi nhợt sái, mặt trở nên lại hắc lại thô ráp. Nhưng cả người tinh khí thần cùng đi qua rõ ràng bất đồng, cái nhìn đầu tiên nhìn qua, để người chú ý không phải nàng diện mạo dáng người, mà là nàng rạng rỡ lóe sáng ánh mắt.

Phía trước Chu Viên liên cùng Dung Viễn ngay mặt nói vài câu đều khó khăn, hiện tại nàng tuy rằng một bộ trọn mắt há hốc mồm xuân dạng,

nhưng ít ra có thể nhìn Dung Viễn, không có lộ ra quá khứ kia phó hèn mọn đến trong trần ai bộ dáng.

"Kim Dương giới thiệu người tới được?" Dung Viễn biết rõ còn cố hỏi nói. Thật sự là bởi vì nếu hắn còn không mở miệng, Chu Viên không biết muốn ngăn người tới khi nào.

"Nga... Là !" Chu Viên lấy lại tinh thần, cả người giật nảy mình, vội vàng đáp.

"Vào đi." Dung Viễn nghiêng người nhường ra cửa.

Chu Viên nơm nớp lo sợ mang theo bao theo vào đi, một bên vội vàng dùng không nhàn thủ gậy đẩy tóc, một bên dùng khước mắt dư quang cẩn thận dò chừng đánh giá Dung Viễn, tâm bùm bùm nhảy loạn, nếu không phải mặt hắc, chỉ sợ hiện tại sớm liền hồng phải cùng hỏa thiêu như vậy.

Trong trường học Dung Viễn thật dài thời gian không có lộ diện, đã có không ít đồn đãi, có người nói hắn đã đến đại học đi, có người nói hắn xuất ngoại, còn có người nói hắn bị hắn cái kia rất có tiền thân sinh phụ thân tiếp đi. Chu Viên như thế nào cũng không nghĩ đến, lần này cố chủ cư nhiên là hắn.

Bởi vì này tân trợ thủ nguyên nhân, Kim Dương cùng Dung Viễn trước tiên cấp phòng ở làm một điểm cải tạo. Đơn giản đến nói, chính là đem Dung Viễn kia vài không thể gặp người gì đó đều cất chứa hảo, hai người dùng mấy khối ngăn cách bản đem phòng ngủ cùng phòng khách, buồng vệ sinh ngăn cách, lại đem phòng ngủ phân thành hai gian, bởi vì địa phương không đủ, còn đem nguyên lai ngăn cách bản hướng phòng thực nghiệm bên kia xê một chút. Bất quá nhiều như vậy thực nghiệm thiết bị chiếm cứ không gian không thể nhượng bộ, cho nên từng cái phòng đều phi thường nhỏ, Dung Viễn phòng ngủ hoàn hảo một ít, Chu Viên phòng ngủ

tiểu phải đi đi vào chỉ có thể bái một cái giường, quần áo đều chỉ có thể treo tại trên tường hoặc là nhét ở gầm giường.

Bất quá có thể cùng Dung Viễn trụ chỉ có cách một bức tường, Chu Viên xem chỗ nào chỗ nào thuận mắt, một đường ngậy ngô cười, không có bất cứ địa phương không hài lòng. Ngày nghỉ học sinh không thể ở tại ký túc xá, nàng liền vẫn trụ lữ quán, mỗi ngày quang trụ túc đều phải tiêu nàng một nửa làm công tiền, trường học học kỳ sau tiền ở nàng còn chưa giao, nghe nói bên này bao ăn bao trụ, nàng liền trực tiếp lui phòng hành lý đóng gói lại đây, toàn bộ gia sản đều tại nàng tùy thân trong bao trang. Dung Viễn khiến nàng đem đồ phóng hảo, liền mang nàng đi công đạo về sau công tác nội dung.

Vừa đẩy ra môn, Chu Viên không tự chủ được ngừng thở, trong nháy mắt thậm chí không dám đi vào.

Tản ra băng lãnh máy móc sáng bóng rất nhiều khí giới, phân loại rậm rạp dày đặc đặt ở trên đài thí nghiệm thực nghiệm dụng cụ, cùng với đang tại phát sinh phản ứng một bộ thực nghiệm trang bị, mấy thứ này trầm mặc trung sinh ra vô hình áp lực, nhắc nhở nàng này cùng nàng phía trước cầm trong tay khăn lau hoặc là truyền đơn rõ ràng bất đồng, cùng nàng bình thường tiếp xúc gì đó có cách biệt một trời, rõ ràng để người cảm thấy đây không phải người bình thường hẳn là đặt chân địa phương, để người thần nhiên sinh ra kính sợ, muốn lùi bước.

Nàng xem đứng ở thí nghiệm đài vừa chờ đợi Dung Viễn, áo sơ mi trắng, hươu nhàn quần dài, thực nghiệm phục trắng nõn như tuyết, thon dài ngón tay nhật lên một chi ống nghiệm lung lay, trên cao nhìn xuống ánh mắt có vẻ có vài phần không chút để ý. Chu Viên cảm giác hẳn cùng địa phương này vô cùng phù hợp, mà chính mình giống như là một chỉ lằm xông tới vệt con xấu xí, căn bản không có đứng ở chỗ này tư cách. Loại này cự đại chênh lệch cảm khiến nàng phía trước kia điểm phi hồng tiểu tâm tư

không còn sót lại chút gì, tự biết xấu hổ dưới thậm chí muốn quay đầu che mặt mà chạy.

-- đây đúng là Kim Dương muốn cho nàng tiếp được này phân công tác mục đích .

Tại Kim Dương xem ra, này cô nương gần nhất kiếm tiền đã kiếm điền rồi, căn bản chính là vì làm công mà làm công, lẫn lộn đầu đuôi, không riêng học tập rồi tinh rồi mù, nhân tế quan hệ cũng rồi tinh rồi mù, cùng chính mình cùng lớp đồng học hoặc là ký túc xá xá hữu đều không có gì nói. Chung quanh nhân chủi bối cũng tốt, cô lập cũng tốt, khinh bỉ cũng tốt, quan tâm cũng tốt, tất cả đều trở thành gió thoảng bên tai, chỉ cảm thấy chính mình làm hết thấy đều là đúng, thậm chí vì nàng độc lập như cường mà âm thầm kiêu ngạo, người khác thiện ý khuyên bảo cũng vô pháp bị nàng nghe vào đi.

Nàng tại Kim Dương trước mặt vẫn là trước sau như một, là mộc mạc mà có điểm câu nệ nữ hài, nhưng đương Kim Dương khuyên bảo nàng không thể đem chính mình bức bách như vậy nhanh, đối học tập cũng muốn nhiều thưởng điểm tâm, cùng đồng học hảo hảo ở chung khi, nàng trong mắt không cho là đúng cũng tất cả đều dừng ở Kim Dương trong mắt.

Cho nên Kim Dương khiến nàng tìm đến Dung Viễn. Tại bình thường tiếp xúc trung, Chu Viên bao giờ cũng quanh co lòng vòng hỏi thăm Dung Viễn tình hình gần đây, nàng tự cho là làm được mịt mờ, nhưng Kim Dương như thế nào sẽ nhìn không ra? Hẳn biết này nữ sinh đối Dung Viễn luyện mộ vẫn chưa thay đổi, khiến nàng chính mắt đến xem Dung Viễn hiện tại đang làm cái gì, so người khác khuyên bảo một vạn câu đều có hiệu.

Này đối Dung Viễn cũng không có chỗ hỏng. Hẳn cần trợ thủ phải chịu khó, cẩn thận, chăm chú, có thể chịu được gian khổ điều kiện, tại bình thường thực nghiệm trung tuyệt không qua loa cho xong, tuyệt đối nghe lời,

không tự chủ trương, hơn nữa cần cực cao trung thành độ cùng bảo mật tính, nơi này sở hữu thực nghiệm chi tiết không thể đối ngoại lộ ra nửa chữ, bất cứ một cái điều kiện không đạt được, Dung Viễn tình nguyện không cần. Tại Kim Dương nhận thức mọi người trong, có thể làm đến này mấy điểm hơn nữa có thể tiếp thụ thấp lương sinh nhiệm, chỉ có Chu Viên.

Dung Viễn tài chính hữu hạn, tự nhiên không có khả năng cấp Chu Viên khai rất cao tiền lương. Trên thực tế hăn cấp tiền lương là một ngày năm mươi, còn lại bộ phận là Kim Dương ra tiền túi trợ cấp cấp Chu Viên . Đây nữ hài tự lập về sau trên thực tế lòng tự trọng rất mạnh, không muốn nhận người khác giúp đỡ, liên trường học nghèo khó trợ cấp cũng không có xin. Kim Dương tiếp nàg cấp Dung Viễn làm công danh nghĩa, khiến nàg có thể lấy đến một phần có thể thỏa mãn cơ bản sinh hoạt cần về sau còn có thể tích cóp lên đại học tiền, tuy rằng không nhiều, nhưng đủ để giải quyết Chu Viên khẩn cấp, khiến nàg một lần nữa đem tâm tư đặt ở trên chính đạo. Đi theo Dung Viễn bên cạnh, Dung Viễn không cần nhiều lời một chữ, nàg tự nhiên cũng sẽ muốn liều mạng tiến tới.

Dung Viễn đối với này những biết rõ trong lòng, nhưng không có nói gì với Chu Viên. Hăn đối với này nữ hài cảm thấy bình thường, nhưng nếu là Kim Dương nhờ hăn chuyện, hăn tự nhiên sẽ làm thật tốt.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Học Tập

Chu Viên vừa đến, liền nhận đầu nấu cơm rửa bát quét rác lau nhà đợi sở hữu việc vặt vãnh, nhưng đương Dung Viễn muốn dạy nàng làm như thế nào thực nghiệm thời điểm, nàng lại nơm nớp lo sợ không dám xuống tay.

"Ta... Ta không được đi... Ta sẽ không..." Chu Viên đầu thanh âm nói, ướm mồ hôi lòng bàn tay ở sau lưng lau lau, không dám tiếp nhận Dung Viễn đưa cho nàng ống nghiệm.

"Ta mời người đến, không phải khiến người đảm đương người giúp việc ." Dung Viễn sắc mặt lạnh lùng, mất hứng nói:"Sẽ không có thể học, nếu liên học đều không nguyện ý, vậy người vẫn là đi thôi."

Hắn thu hồi ống nghiệm xoay người, đem cốc chịu nóng bên trong thuốc thử đổ vào mười mấy mililit, không lại phản ứng Chu Viên.

"Học học học, ta học ta học !" Chu Viên vội vàng nói, tội nghiệp nhìn Dung Viễn, không nói kia vài tiền lương, là vì có thể cùng Dung Viễn như vậy gần gũi ở cùng một chỗ, học tập làm thí nghiệm tính cái gì, đánh chết nàng cũng không đi.

Dung Viễn hoài nghi liếc xéo liếc nhìn kích động Chu Viên, xem nàng đầy mặt hoảng loạn, mồ hôi lạnh đều toát ra đến, mới nói:"Ta nói người làm, thử xem xem đi. Ta không có quá nhiều thời gian cho người, nếu người học tập tốc độ theo không kịp, vậy người cũng không cần chờ xuống ."

"Cám ơn cám ơn, ta... Ta sẽ cố gắng ." Chu Viên liên tục gật đầu nói, nàng tiếp nhận ống nghiệm, nhìn chăm chăm bên trong màu lam nhạt chất lỏng, tựa như nhìn hồng thủy mãnh thú, thủ đều tại không tự chủ được run rẩy.

Dung Viễn xem nàng lấy một thập phần cương ngạnh tư thế cầm ống nghiệm, nhúu nhúu mảy. Bọn họ tại trường học từ sơ trung bắt đầu liên tiếp xúc hóa học thực nghiệm khóa, đương nhiên tại Đường quốc loại này lấy lý luận điểm vi chủ cho điểm cơ chế dưới thực nghiệm khóa cũng không chịu coi trọng, nhưng cũng không đến mức giống Chu Viên như vậy cùng lần đầu tiếp xúc như vậy.

Dung Viễn nào biết, Chu Viên sẽ có biểu hiện như vậy, hoàn toàn là vì hần liền đứng ở bên cạnh nguyên nhân.

Đợi nàng thân thể động tác không lại như vậy cương ngạnh về sau, Dung Viễn bắt đầu từng bước chỉ đạo Chu Viên như thế nào hoàn thành thực nghiệm, tại lặp lại thực nghiệm quá trình trọng yếu chú ý thay đổi kia vài điều kiện, như thế nào làm tốt thực nghiệm ghi lại đợi đã (vân vân). Nói nói, tại hần chỉ đạo dưới tiến hành thao tác Chu Viên đầu càng ngày càng thấp, Dung Viễn sắc mặt cũng càng ngày càng đen.

Hần bắt đầu hoài nghi Kim Dương phía trước đối Chu Viên các loại khích lệ có phải hay không rất khuếch đại điểm.

Kim Dương nói Chu Viên tuy rằng trong khoảng thời gian này tâm tư không có đặt ở trên học tập, nhưng nàng là thông minh cô nương, hơn nữa chăm chú, cẩn thận, hào phóng, khắc khổ, khẳng định sẽ trở thành một hảo trợ thủ.

Mà Dung Viễn nhìn thấy là, này nữ hài tay chân vụng về không nói, đầu óc cũng mơ mơ hồ hồ, lực chú ý còn không tập trung, thường xuyên mặc danh kỳ diệu thất thần. Hơn nữa hảo chút trong mắt của hần đều là

thường thức thuốc thử cùng được phẩm đều không nhận thức, thực nghiệm thao tác thủ pháp cũng không quy phạm, thường xuyên phạm một ít tiểu sai lầm.

Trên thực tế, trung học học sinh tại thực nghiệm thao tác trung có thể giống Dung Viễn như vậy tiêu chuẩn thật giống như sách giáo khoa như vậy học sinh là phi thường thiếu, đại đa số học sinh tại thực nghiệm trung trọng yếu nhất là bồi dưỡng hứng thú cùng quan sát hiện tượng, đem nó trở thành một loại trò chơi mà không phải một loại khoa học như vậy nghiêm cần đối đãi, đối rất nhiều chú ý hạng mục công việc đều cùng Chu Viên như vậy nửa hiểu nửa không, tỷ như cốc chịu nóng hoặc chén chưng phát đun nóng phương pháp, ống buret chính xác độ, dung lượng bình trung dịch diện như thế nào mới xem như đạt tới khắc độ tuyến, ống nghiệm thanh tẩy phương thức đợi đã (vân vân).

Này liền dẫn đến, một đơn giản thực nghiệm trình tự, Dung Viễn cũng muốn từng bước một sửa đúng bốn năm lần, hẩn hỏi vấn đề tám chín phần mười Chu Viên đều đáp không được, ngẫu nhiên làm đúng thời điểm, nàng cũng là chỉ biết này nhiên không biết giá trị.

Nửa giờ trôi qua, Chu Viên lần thứ ba tại đun nóng ống nghiệm thời điểm có sai lầm, Dung Viễn đã không kiên nhẫn . Hẩn vốn liền không là phi thường có kiên nhẫn nhân, nếu không phải Kim Dương nhờ, giống Chu Viên như vậy cơ sở cơ hồ là số không nhân hẩn ngay từ đầu liền sẽ đem nàng đuổi ra đi. Hẩn trầm mặc nhìn chăm chăm Chu Viên, tại hẩn tầm mắt cuối tuần viên mập mập thân hình cơ hồ lui thành một đoàn, nước mắt đều sắp xuống dưới .

"Người vẫn là trước đem cơ sở học hảo nói sau đi."

Cuối cùng, Dung Viễn ném xuống Chu Viên, chính mình một người đi ra ngoài.

Phòng bên trong im lặng cơ hồ có thể nghe được tro bụi rơi xuống đất thanh âm, đèn cồng màu da cam hỏa diễm liếm láp cốc chụm nóng đậy, Chu Viên cúi đầu, cắn môi, nước mắt lạch cách lạch cách rơi xuống.

...

"Mới đệ nhất thiên liền đánh cho ta điện thoại, xem ra Chu Viên khiến người rất đau đầu?"

Giữa trưa nghỉ ngơi thời điểm, Kim Dương tại trường học căn tin ăn cơm xong, tiếp đến Dung Viễn điện thoại. Hẩn tránh đi lão sư hoạt động khu vực, ở trong hành lang dựa vào lan can nói.

Nghe ra hẩn trong thanh âm không rõ ràng tiểu ý, Dung Viễn hắc mặt nói:"Người sớm biết sẽ như vậy?"

"Ha ha, Tiểu Viễn, là người chờ mong trị rất cao mà thôi." Kim Dương không thừa nhận, cười nói:"Người muốn nhận điểm này, không phải mỗi người đều có thể giống người như vậy đem cả quyển sách đều thuộc lòng . Chu Viên trình độ chính là người thường trình độ, phạm sai lầm là khó tránh khỏi . Đây chỉ là vừa mới bắt đầu, người muốn cho nàng một chút thời gian."

Dung Viễn thâm thâm phun ra một hơi, nói:"Được rồi, ta có thể chịu được nàng tạm thời ngu xuẩn, nhưng ta không biết có thể nhẫn bao lâu thời gian."

Này trả lời thuyết phục cũng đã khiến Kim Dương rất hài lòng, Dung Viễn luôn luôn đối "Ngu xuẩn phạm nhân" Không có bất cứ nhẫn nại lực, không đạt được hẩn yêu cầu tiêu chuẩn nhân, trong mắt hẩn liền cùng với không tồn tại, cực kỳ "Không coi ai ra gì" .

"Nửa tháng đi." Kim Dương nói,"Nửa tháng về sau, nếu người vẫn là cảm giác Chu Viên không thích hợp, ta liền cho nàng một lần nữa giới thiệu

một phần công tác."

"Người đối với nàng ngược lại là có tin tưởng." Dung Viễn nói. Hãn biết Kim Dương ý tứ thực ra là nửa tháng bên trong, Chu Viên nhất định có thể được đến hãn tán thành.

"Bởi vì ta nhìn thấy nàng trong khoảng thời gian này là như thế nào tới được, Chu Viên tính dẻo vượt qua tưởng tượng của người." Kim Dương nói, "Người đem nàng một người ném chỗ nào rồi đi? Chu Viên hiện tại thế nào?"

"Dù sao kích thích quá chừng."

Dung Viễn nhớ tới vừa rồi, Chu Viên càng đến sau này càng trở nên chân tay co cứng, tựa hồ cảm giác làm gì đều sẽ sai, liên nhìn hãn ánh mắt cũng không dám. Dung Viễn cũng là bị nàng ngốc tức giận, trong lúc nhất thời quên Kim Dương phó thác, tuy rằng không có một câu ác bình, nhưng ngữ khí lại lạnh đến mức giống băng như vậy. Hiện tại nhớ lại kia nữ hài cuối cùng biểu tình, thật giống như trước mặt hãn là cái gì Ác Ma như vậy.

Hãn có điểm chột dạ nói: "Sẽ không làm quá mức đi?"

Hãn thanh âm rất nhỏ, nhưng điện thoại một đầu khác Kim Dương vẫn là nghe thấy, hãn cười nói: "Sẽ không. Trống vang dùng búa tạ, không ngoan một điểm, nàng cũng nhìn không tới tự thân vấn đề sở tại."

Dừng một lát, Kim Dương lại nói: "Cám ơn người, Tiểu Viễn."

"Không có tất yếu."

"Nếu là ta chính mình sự, ta là không có tất yếu với người nói tạ. Nhưng lần này là ta tưởng giúp nàng, lại khiến người đến tổn thời gian. Ta biết người đối với này những sự không có hứng thú, cho nên người nguyện ý hỗ trợ, ta rất cao hứng... Cám ơn."

Dung Viễn sắc mặt nhu hòa xuống dưới, trầm mặc một lát, lại nói một lần: "Không tất yếu."

...

Chu Viên khóc được thoáng trùu thoáng trùu, rất thương tâm. Bởi vì nàng rõ ràng cảm giác được, thích người kia khinh thường nàng, không phải giống người khác như vậy khinh thường nàng bề ngoài hoặc là ăn mặc, cũng không phải khinh thường nàng gia đình, mà là khinh thường nàng chỉ số thông minh, nàng làm việc thái độ.

Chu Viên sớm liền bị người khinh bỉ quen, đối kia vài khinh bỉ ánh mắt cùng phong ngôn Phong Ngữ, nàng cơ hồ đã luyện thành một thân đồng da thiết cốt. Nhưng đương kia ánh mắt đến từ Dung Viễn khi, lại dễ dàng đâm bị thương nàng.

Khóc hơn nửa ngày, Chu Viên lau lau nước mắt, một lần nữa đem kia chi khiến Dung Viễn phẩy tay áo bỏ đi ống nghiệm cầm lấy đến, chuẩn bị lại hồi ức một chút vừa rồi Dung Viễn giảng qua nội dung. Nhưng thủ còn không có đụng tới ống nghiệm, trong đầu bỗng nhiên lóe qua một hình ảnh.

Dung Viễn tại giáo nàng thực nghiệm trình tự hoặc là sửa đúng tư thế thời điểm, tránh không được có một chút thân thể tiếp xúc. Tại nàng ngồi ở bên cạnh bàn dùng thủy tinh bỗng dẫn lưu khi, nghiêng góc độ cùng vị trí đều không đúng, đứng ở nàng phía sau Dung Viễn không kiên nhẫn cúi xuống, cầm tay nàng sửa đúng một chút, ấm áp hô hấp liền phun tại nàng sau tai, hơi lạnh ngón tay đặt tại trên tay nàng, hai người màu da một trắng một đen, đối lập rõ ràng.

Chu Viên theo bản năng cả người run lên, hai dung lượng bình đều bị đánh nghiêng, dung dịch lưu nơi nơi đều là, may mắn không phải cái gì nguy hiểm thuốc thử, thanh lý sạch sẽ là được, nhưng lúc ấy Dung Viễn sắc mặt vẫn là khó coi cực, dứt khoát như là muốn đem nàng lập tức ném ra.

Lúc này nhớ lại đến, Chu Viên quên đương thời Dung Viễn lửa giận, lại rõ ràng nhớ rõ kia trong nháy mắt da thịt chạm nhau cảm giác. Nàng hừ một tiếng, che nóng bỏng mặt ngồi xồm xuống đi, thật lâu không đứng dậy được.

...

Tại tai nạn tính đệ nhất thiên sau, Dung Viễn liên hai ba ngày đều chưa để ý tới Chu Viên. Chu Viên cũng không tới trước mặt hăn lại thảo ghét, mà là đem sơ trung học sách giáo khoa lấy ra, bắt đầu lại từ đầu học tập thực nghiệm cơ sở, thẳng đến đem trong sách kia vài nội dung đều nhớ rõ thuộc lòng về sau, mới thượng thủ luyện tập mấy cái thực nghiệm dụng cụ thao tác phương pháp, lại lấy sách giáo khoa đơn giản thực nghiệm luyện tập.

Chu Viên chính mình thử thực ra không có mấy bản, phía trước sách cũ đều bị nàng bán, này mấy thư đại bộ phận đều là Dung Viễn . Dung Viễn thư rất nhiều, tại chuyển nhà thời điểm Kim Dương giúp hăn toàn bộ lộng lại đây . Nhưng trên thực tế này mấy sách cũ Dung Viễn cơ bản đều thuộc lòng, cũng liền không lấy ra, trực tiếp dùng thùng trang lên đến nhét vào gầm giường. Lần này Chu Viên lại đây phía trước, Kim Dương ngạnh sinh sinh tại nhỏ hẹp phòng khách bên trong chen ra một khối địa phương, đem sở hữu thư đều bày lên. Bởi vì địa phương tiểu, nhưng đỉnh phòng rất cao, cho nên liếc nhìn xem qua cảm giác kia tầng tầng trên giá sách bộ sách cơ hồ đỉnh đến trên trần nhà, mặt trên cùng đập lên ghế cũng chỉ là miễn cưỡng lấy đến, còn có một ít Dung Viễn mua thêm sách mới không địa phương phóng, ở bên cạnh đôi thật dày một xấp.

Chu Viên sách giáo khoa thêm bài tập sách tổng cộng cũng liền mười mấy hai mươi bản, nhìn trước mắt này đôi "Thư sơn", tâm tình có thể nghĩ. Dung Viễn đọc sách thói quen rất tốt, rất nhiều thư nhìn qua mới tinh mới tinh, nhưng vừa lật ra, chỗ trống ngay ngắn chỉnh tề viết rất nhiều bút ký cùng cảm tưởng. Có chút địa phương còn viết Dung Viễn xem sách thời

điểm sinh ra nghi vấn, sau này có đáp án về sau, hần còn sẽ cố ý đem đáp án cũng viết lên đi. Lấy hần cái loại này tính cách, hảo chút tác giả còn bị hần chọn một đồng tạt xấu, mặt trên viết cay độc châm chọc. Chu Viên vẫn cho rằng Dung Viễn trầm mặc ít lời, lần đầu tiên biết hần còn có như vậy một mặt, quang nhìn kia vài bút ký, nàng có khi đều nhịn không được cười rộ lên, nhưng càng nhiều, vẫn là đối Dung Viễn bội phục như quý không bằng tâm tình.

Không có bất luận kẻ nào thành công là một lần là xong . Nàng cùng mặt khác rất nhiều người đều liên cảm giác Dung Viễn rất thông minh, đặc biệt thông minh, giống như cái gì cũng không cần làm liền có thể dễ dàng lấy được người khác tưởng cũng không dám tưởng thành tựu. Nhưng hiện tại nhìn trước mắt này mấy thư, nàng không khó tưởng tượng hần cố gắng.

Nàng dùng chính mình hai mắt nhìn thấy, Dung Viễn mỗi ngày dùng đọc sách thượng thời gian cũng không tính nhiều, như vậy chỉ có một giờ tả hữu. Nhưng trong khoảng thời gian này, hần xem sách hiệu suất cùng thu hoạch vượt xa kia vài dùng một hai tháng đến đọc một quyển sách nhân. Hần không phải vì xem sách mà xem sách, là thật tâm không tạp niệm, dụng tâm đi hấp thu tri thức cùng tự hỏi. Nàng ở bên cạnh, ngay cả hô hấp đều phóng hoãn, e sợ cho quấy rầy đến hần.

Chu Viên chân chính lắng đọng tâm tình, không phải vì khiến ai để mắt, không phải vì này phân công tác cùng thù lao, mà là chân chính muốn học được điểm cái gì. Nàng chưa từng có giống như vậy, bức thiết khát vọng tri thức, khát vọng dồi dào chính mình đại não.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Thực Nghiệm

Chu Viên không có nóng lòng cầu thành, nàng dùng một ngày thời gian quen thuộc cơ bản thao tác quy phạm, lại dùng hai ngày thời gian đem sở hữu thực nghiệm trình tự cùng chú ý hạng mục công việc đều làm rõ, trong lúc này nàng cũng không có nhàn rỗi, ôm đồm như là thanh tẩy dụng cụ, ước lượng dược phẩm, điều tiết hỏa lực, làm thí nghiệm ghi lại đợi đã (vân vân) sở hữu việc vặt vãnh. Ba ngày về sau, nàng mới lần đầu tiên bắt đầu thượng thủ chính mình thao tác, một tuần sau, Dung Viễn chỉ cần đối thực nghiệm kết quả tiến hành phân tích cùng tính toán, chủ yếu thực nghiệm thao tác nội dung toàn bộ buông tay cấp Chu Viên.

Sự thật chứng minh, Chu Viên xác thật là thông minh nữ hài, đương nàng hạ quyết tâm toàn lực ứng phó đi làm hảo nào đó sự kiện thời điểm, nàng tiến bộ tốc độ là kinh người. Quá khứ sinh hoạt có lẽ khiến nàng trải qua rất nhiều đau khổ, nhưng đồng thời cũng khiến nàng có được kiên cường, không kiêu không nóng nảy trên quý phẩm tính.

Lần lượt thực nghiệm trung, có đôi khi có lẽ chỉ là nào đó dược phẩm lại gia tăng chỉ vài gam, có đôi khi là nào đó thuốc thử tính axit bazơ muốn hạ thấp một bé nhỏ không đáng kể trị số, có đôi khi là thực nghiệm quá trình bên trong phạm vào một không quan trọng tiểu sai lầm liền muốn toàn bộ phủ định trùng tổ, đối người bình thường, cho dù là chuyên nghiệp thực nghiệm viên cũng sẽ cảm thấy không kiên nhẫn yêu cầu, Chu Viên tất cả đều kiên kiên định định, nhận nhận chân chân hoàn thành, một điểm cũng không có vì thế khó chịu hoặc là qua loa cho xong ý tứ. Điểm này, ngay cả Dung Viễn đều rất khó làm đến.

Ban sơ thời điểm, Chu Viên chỉ là đem thực nghiệm trình tự học bằng cách nhớ xuống dưới, rất nhanh nàng liền cảm giác được đối nguyên lý không rõ thời điểm, thực nghiệm quá trình giống như là bị mất tại đi đường, phi thường cứng nhắc cương ngạnh. Có khi Dung Viễn cùng nàng nói một câu, rõ ràng từng chữ đều biết là cái gì, nhưng cố tình chính là nghe không hiểu, mỗi khi lúc này, Dung Viễn ánh mắt đều khiến nàng cảm giác chính mình đại đột bất trị.

Vì có thể cùng Dung Viễn thuận lợi trao đổi, buổi tối nghỉ ngơi thời điểm, Chu Viên liền liền mạng xem sách. Nhưng mà Dung Viễn mỗi ngày đúng hạn ấn điểm muốn nghỉ ngơi, tắt đèn thời gian là cố định . Bọn họ phòng ngủ ở giữa cách quang hiệu quả cũng không tính hảo, ngăn cách bản thượng hạ đều có thể lộ ra quang đến, bởi vậy Chu Viên thức đêm xem sách yêu cầu bị nghiêm khắc cấm chỉ, nàng chỉ có thể đang đi học thời điểm đem đi học tập.

Bắt đầu thời điểm, Chu Viên chỉ nhìn hóa học thư. Trung học hóa học sách giáo khoa là phi thường dễ hiểu cơ sở, rất nhiều phương diện giải thích không rõ ràng, nàng lại xem Dung Viễn trên giá sách càng chuyên nghiệp thâm ảo hóa học bộ sách. Đây mấy trong sách thuật ngữ càng nhiều, lại còn có một chút là dùng quả hạch ngữ viết, nàng liền mỗi ngày một bên xem sách một bên ôm quả hạch ngữ đại từ điển tại phiên. Nửa hiểu nửa không thời điểm, nàng phát hiện Dung Viễn tại mỗi lần điều chỉnh thực nghiệm điều kiện thời điểm đều phải tiến hành đại lượng tính toán, mà từng trương tràn ngập tính toán quá trình tính toán trên giấy, đề cập đến phân tử động lực học, nguyên tử vật lý, năng lượng, sinh vật hóa học, tài liệu học, toán cao cấp...

Được rồi, nói ngắn gọn, chính là trừ Arabia con số bên ngoài, mặt khác thoát nhìn đều như là Thiên Thư. Mà Dung Viễn tâm tính năng lực rất mạnh, còn có Chu Viên nhìn không thấy quang não phụ trợ, bởi vậy rất

nhiều thời điểm trên giấy chứng kiến chính là công thức, đáp án, công thức, đáp án...

Chu Viên lại một lần nữa bắt đầu hoài nghi chính mình chỉ số thông minh.

-- ta phía trước làm trí lực thí nghiệm thời điểm iq có 122 đâu ! nói thật ra, đó là bởi vì máy móc hỏng mất đi? Của ta iq thực tế chỉ có 50 đi?

Chu Viên yên lặng đem tính toán giấy buông xuống, yên lặng đem chính mình sở hữu khoa thư lấy ra, từng quyển bắt đầu tử căn !

...

Dung Viễn có sẵn thành phẩm làm tiêu chuẩn đáp án đến tham chiếu, có quang não có thể tiến hành xem xét cùng phân tích, hẳn không cần trải qua mấy ngàn lần thất bại mới có thể tìm ra duy nhất chính xác đáp án, hẳn mỗi một lần ném thử, đều ly thành công càng tiến thêm một bước, ra thành tích tốc độ tự nhiên cũng mau.

Hai tháng thời gian, hẳn được đến cùng công đức thương thành bên trong hồi đoái thương phẩm đồng dạng hiệu quả thành phẩm; Tháng thứ ba, bọn họ bắt đầu làm ra cải tiến, bỏ đi nguyên bản vì gia tăng cảm giác mà tăng thêm thành phần, gia tăng vỏ ngoài độ cứng, tính dẻo, bên trong bỏ thêm vào vật cũng tăng lên co dãn hệ số; Tháng thứ tư, vì thích ứng bất đồng cần mà tăng thêm bất đồng công năng. Phía trước công tác trên cơ bản đều là lấy Dung Viễn làm chủ đạo, này một giai đoạn Chu Viên cùng Kim Dương cũng hứng trí bưng bưng tham dự tiến vào, đưa ra không thiếu thiên mã hành không tư tưởng. Đại đa số ý tưởng đều bởi vì quá mức không thực tế mà bị Dung Viễn vô tình phủ quyết, nhưng cũng có một bộ phận cho hẳn cung cấp rất nhiều linh cảm, bọn họ có đôi khi thậm chí đem phía trước thực nghiệm thành quả toàn bộ phủ định, một lần nữa bắt đầu sáng tạo, dẫn đến đẩy ra thành phẩm thời gian lại lùi lại hai tháng.

...

"Mụ ta đi trước a ! giữa trưa cơm không cần chờ ta, ta tại Tiểu Viên bên kia ăn !"

Kim Dương cơm nước xong, vội vàng bận rộn thay quần áo đi ra ngoài, thiếu chút nữa đem hài đều xuyên phẩn . Trịnh Di Nhu vội vàng ở phía sau đuổi theo ra tới hỏi:"Vậy người buổi tối trở về sao?"

"Xem tình huống !"

Nhìn vội vàng hấp tấp lao ra gia môn nhi tử, Trịnh Di Nhu phát sầu trở lại phòng ăn (nhà hàng) nói:"Dương Dương đứa nhỏ này gần nhất sao thế này? Đầu lớp 12 người, còn bộp chộp . Mặt khác hài tử đều báo lớp bổ túc, liền hẳn, vừa có thời gian liền hướng kho hàng bên kia chạy. Thi đại học còn hay không quản ?"

"Người yên tâm, ta nhi tử trong lòng nắm chắc." Kim Bách ngồi ở trên ghế trầm ổn nói, trong tay còn cầm một miếng bánh tử đang hưởng bên trong quyển đồ ăn.

"Ta đây không phải sốt ruột sao?" Trịnh Di Nhu chẳng sợ so với bình thường gia trưởng khai sáng hơn nhiều, đến thời khắc này vẫn là nhịn không được nôn nóng lên, nhi tử không ở, liền cùng trượng phu lái nhải nhắc lên:"Lần trước chúng ta Dương Dương thành tích là toàn giáo thứ năm, toán học mới 115, người xem chúng ta có phải hay không nên thỉnh gia giáo? Còn có hẳn quả hạch ngữ thính lực, ta nghe bọn hẳn lão sư nói, Dương Dương tại đây một khối thất phân tương đối nhiều, người nói..."

Kim Bách không rõ ràng trợn trắng mắt, biết lão bà vừa đến loại thời điểm này liền nói được đừng không được đến, chỉ có thể đợi đến chính nàng không lời nào để nói mới thôi. Ngàn vạn không thể đáp lời, chẳng sợ chỉ là "Ân" Thượng một tiếng, cũng sẽ có đem lái nhải thời gian lại gia tăng nửa giờ phiêu lưu. Mà hẳn không nói một lời, lại sẽ bị chỉ trích đối với nhi

tử thờ ơ. Thật sự là làm cũng là sai lầm, không làm cũng là sai lầm, nhân là được.

...

Kim Dương một đường lái xe đến ngoại ô kho hàng, lòng tràn đầy đều bị hôm nay muốn làm sự chiếm đầy. Hắn vừa qua đi, nhìn thấy Dung Viễn cùng Chu Viên đã chuẩn bị sẵn sàng ở ngoài cửa chờ, ánh mắt liền là nhất lượng. Mấy người đem một đồng đồ đều cất vào xe trong cốp xe, chuyển không dưới liền cố định tại trên đỉnh xe, sau đó xe một đường hướng ly nội thành càng xa địa phương khai.

a thị duyên hải địa phương có mấy đồng ba bốn mươi tầng cao đại lâu, nguyên bản nghe nói là muốn kiến thành a thị lớn nhất tổng hợp tính trung tâm thương mại, nhưng sau này nhà phát triển chạy, chỉ còn lại có này mấy đồng lạn vĩ lâu lẻ loi đứng lặng ở trong này. Dù cho kia nhà phát triển hôm nay đã bị bắt hình phạt, nhưng địa phương này lại không có hậu tục phát triển. Mấy đồng cao lâu tường ngoài xi măng đã sinh ra cái khe, có chút địa phương còn có từng cốt thép cùng giàn giáo tàn lưu, có vẻ phá lệ rách nát mà âm khí sâm sâm. Chung quanh mọc đầy cỏ dại, còn chất gạch ngói vụn đẳng rác rưởi, càng hiển được hoang vắng. Tại mùa hè thời điểm nơi này ngẫu nhiên còn có không nhà để về nhân ẩn hiện, hôm nay chính trực hàn đông, a thị năm nay hạ nhiệt độ lạnh đến mức phải chết, căn bản không có người đến địa phương quý quái này.

Kim Dương xe nhấp nhô chạy đến tối cao một đồng lạn vĩ dưới lầu, mấy người đem trên xe gì đó lại bàn lại khiêng làm đến trên mái nhà chuẩn bị sẵn sàng, đến cần chính thức bắt đầu thời điểm, dù là Dung Viễn vẫn lãnh tĩnh, lúc này trong thần sắc cũng không khỏi lộ ra vài phần kích động.

"Mị ~~~"

Một chỉ tế mao co xoắn cừu kêu một tiếng, nó là Chu Viên dùng dây thừng dắt lên, lên lầu thời điểm rất là phí một phen công phu. Lúc này đứng ở cao tới 1 15 mét cao lầu bên cạnh, nhìn phía dưới xa xôi mặt đất, bất an lui về phía sau hai bước, sau đó lại dịu ngoan tựa vào Chu Viên bên cạnh.

Chu Viên có điểm không đành lòng, nói:"Muốn hay không... Chúng ta trước lấy giả nhân thử xem?"

-- trên thực tế trước đó bọn họ đã giả nhân thử qua, chỉ là Chu Viên lúc này đột nhiên cảm giác không yên lòng lên.

Dung Viễn một câu liền đem nàng đổ trở về:"Người đối với ta không tin tưởng sao?"

"Khẳng định có ! tất yếu có !" Chu Viên lập tức gật đầu, không chút do dự từ bỏ bên cạnh tiểu cừu.

Dung Viễn ngồi xổm xuống sờ sờ cừu đầu, cừu không có né tránh, cọ lòng bàn tay hần, lại gọi một tiếng:"Mị ~~"

-- đáng thương gia hỏa, nó căn bản không biết, vài người này đang chuẩn bị đối với nó làm cớ nào tàn nhẫn vô tình sự !

Dung Viễn cầm ra một thùng mở ra, này thùng so với bình thường rượu hành lý còn muốn lớn một điểm, bên trong đầy các loại dụng cụ cùng số liệu tuyến, sát rìa phóng một loạt mặt trên có bất đồng văn tự, đồng hồ biểu cái lớn nhỏ, một chỉ độ dày hình tròn vật thể. Dung Viễn đem trong này một mặt ngoài có lời ra "a-1" Văn tự viên khối lấy ra, viên khối mặt sau còn có kim chúc tạp khẩu, hần đem dừng tại cừu trên cổ. Sau đó lại cầm ra mười mấy dùng tinh tế dây dẫn nối tiếp lên tiểu thiếp phiến theo thứ tự dán tại cừu đầu, bối, chân đẳng vị trí. Chu Viên đem thiếp phiến mặt trên dây dẫn đều liên tại một hộp đen trang bị thượng, lại từ trong rượu cầm ra máy tính, mở ra mặt bàn một phần mềm, mấy cái đạn ra đến biểu hiện khuông bên trong là khiêu dục hình sóng.

Kim Dương từ một cái khác trong rương cầm ra hai bộ nhiếp tượng trang bị, một bộ đồng dạng cố định tại cừu trên người, một cái khác cao thanh máy quay phim dùng cái giá dựng lên đến, trang bị tại đại lâu biên, trang hảo về sau hẳn nhìn màn ảnh điều chỉnh tiêu cự.

Sở hữu chuẩn bị công tác đều làm tốt về sau, mấy người liếc nhau, gật đầu. Hoàn toàn không biết gì cả cừu đối xi măng mặt đất sinh ra lớn lao hứng thú, đang cúi đầu càng không ngừng hít người, bỗng nhiên bị Dung Viễn ôm lấy đến, đi đến lâu biên, vừa buông tay ném đi xuống !

"Mị --"

Cừu phát ra kinh khủng kêu thảm thiết, Kim Dương màn ảnh vội vàng nhắm ngay nó hạ lạc vị trí, Dung Viễn từ Chu Viên trong tay lấy qua notebook, hai người đều đứng ở đại lâu bên cạnh, không chuyển mắt nhìn nó rơi xuống đi thân ảnh.

Một giây ! hai giây ! ba giây ! cừu hạ lạc càng lúc càng nhanh, Chu Viên nhịn không được bám chặt Kim Dương cánh tay, Dung Viễn tay trái cầm máy tính, nhìn cách mặt đất độ cao không sai biệt lắm đã đạt tới cực hạn trị, tay phải ở trên bàn phím nhất gõ.

"Oành" một chút, cơ hồ liên 0. 1s thời gian đều không đến, cừu thân thể bị đột nhiên xuất hiện một đoàn lớn màu trắng sữa cầu thay thế, hạ lạc tốc độ chợt biến hoãn, từ mái nhà nhìn qua phảng phất bạch cầu mạnh hướng lên trên thẳng một đoạn cự ly.

"A !" Chu Viên nhịn không được phát ra ngăn ngại một tiếng kinh hô.

Dung Viễn nhìn lướt qua màn hình máy tính, mặt trên hình sóng nhảy lên, so với vừa rồi muốn bình hoãn một ít.

Bạch cầu rơi xuống đất, hình cầu phía dưới tại trùng kích lực tác dụng hạ hạ hàng một đoạn cự ly, sau đó lại đạn lên đến hơn hai mét cao lại rơi

xuống đất, lập lại bản vài lần về sau, bạch cầu lăn đến sát tường, dừng lại.

Dung Viễn trước tiên lại nhìn một chốc trên màn hình sóng gợn, gặp không có quá lớn biến hóa, thở phào một hơi dài. Kim Dương đem vừa rồi thu âm video bảo tồn tới lấy dưới máy quay phim, mấy người nhanh chóng chạy đến dưới lầu.

Bạch cầu bên trong truyền ra một tiếng nhược nhược tiếng kêu:"Mì~~~~"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Kẹo Đường Cuồng Tưởng

Dung Viễn ngăn lại hai người muốn đem cừu phóng ra đến hành động, cầm ra máy tính không chuyển mắt nhìn, đồng thời còn chú ý thời gian.

Căn cứ tính toán, kẹo đường bên trong cũng không hoàn toàn phong bế, hẳn là có thể cung cấp hô hấp điều kiện. Trên lý luận như thế, nhưng không trải qua thực tiễn ai cũng không biết chân chính đáp án là như thế nào. Nếu bên trong bỏ thêm vào vật chất sẽ bế tắc đường hô hấp hoặc là trở ngại không khí lưu thông, như vậy mấy phút đồng hồ bên trong cừu thể chinh số liệu liền sẽ xuất hiện rõ ràng biến hóa.

Chu Viên bàn tay giao nắm, khẩn trương chờ đợi. Một lát sau, bạch cầu bên trong cừu tiếng kêu đình chỉ, thật dài thời gian cũng không có phát ra âm thanh đến.

"Tiểu Viễn..." Kim Dương cũng có chút lo lắng, kêu một tiếng nhìn qua thờ ở Dung Viễn.

"Hừ --"

Dung Viễn dựng thẳng lên ngón tay lắc đầu, nghiêng tai nghe, kẹo đường bên trong truyền đến phi thường mỏng manh sột soạt thanh âm. Lắng nghe một lát sau, hẳn cười một thoáng, đối hai người nói:"Không có việc gì, chờ."

Kim Dương cùng Chu Viên nghe không được cái loại này rất nhỏ thanh âm, vòng quanh bạch cầu chuyển hai vòng, cùng nhau chờ đợi. Hơn nửa giờ về sau, mới lại nghe đến một tiếng "Mì ~" .

Một lần này thanh âm rõ ràng nhiều, lại vừa thấy, bạch cầu một bên xuất hiện một nho nhỏ hắc động, cừu đem nhục hồng nhạt chớp mũi từ trong động vườn ra đến, nhẹ nhàng ngửi . Một lát mũi rút về đi, đầu lưỡi tại cửa động phụ cận liếm tới liếm lui, đem động liếm được càng lớn một ít.

-- nó chính mình đem bạch cầu bên trong cấp ăn được xuyên một cái lỗ !

"Có thể, đem nó làm ra đến đi."

Dung Viễn nói, hắc ở trên bàn phím gõ gõ đánh đánh, đem thời gian cùng các loại thể chinh số liệu đều ghi xuống đến. Chu Viên cầm ra một tiểu phun bình, đem bên trong trong suốt chất lỏng hướng bạch cầu bên trên nhất phun, chỉ thấy tựa như bị bát thượng một chậu nước ấm tuyết đoàn như vậy, bạch cầu một bên nháy mắt liền xuất hiện một đura hầu đại lồm vào. Chu Viên nhiều phun vài cái, liền đem cả người quần màu trắng tế ti cừu giải cứu đi ra, nguyên bản cự đại bạch cầu bị hòa tan thành chỉ có một điểm điểm, cừu lưu luyện không rời cúi đầu liếm chính mình móng trước thượng còn dính một ít tế ti.

Dung Viễn làm xong bút ký, đem máy tính vừa thu lại, nói:"Chuẩn bị một thực nghiệm."

Sớm liền biết thực nghiệm nội dung hai người lập tức đem đồng tình ánh mắt ném cho nhớ ăn không nhớ đánh cừu, nó ngẩng đầu, lỗ tai giật giật, vô tội kêu lên:"Mì ~~"

...

Kế tiếp một ngày, phỏng chừng là này chỉ cừu trong cuộc đời khó quên nhất một ngày.

Hơn một trăm mét trên thực tế cũng không tính cao, vì thí nghiệm kẹo đường tại càng cao độ cao càng nhanh tung tích tốc độ dưới hay

không cũng có thể hữu hiệu bảo hộ trong đó sinh mệnh thể an toàn, một giản đơn bản nhiệt khí cầu vận chuyển cừu bay lên bầu trời. Sau đó tại hai ngàn tám trăm mét trời cao, Dung Viên ấn xuống công tắc, nhiệt khí cầu rồ treo đáy đột nhiên bong ra, cừu dưới chân không còn, lập tức làm rơi tự do !

Đương Kim Dương đem nó từ kệ đường cầu bên trong giải cứu đi ra thời điểm, cùng bạch cầu trên mặt đất lặp lại bản mười vài lần cừu bị xoay chuyển vưng đầu vưng não, tứ chi mềm nhũn quỳ rạp trên mặt đất không hoạt động.

Vì thí nghiệm tại nhỏ hẹp không gian trung, đột nhiên bành trướng kệ đường cầu hay không sẽ đè ép trong đó sinh vật cũng tạo thành hít thở không thông. Cừu bị trang tại chỉ so nó bản thân lược lớn hơn một chút trong thùng gỗ. Oành một tiếng, kệ đường bành trướng, thùng đều bị nứt vỡ, gỗ vụn phiến bay loạn, nhưng trang tại cừu trên người áp lực truyền cảm khí biểu hiện cừu nhận đến lực áp bách cũng không tính rất lớn, ly trí mạng trình độ chênh lệch khá xa. Chỉ là cừu bị rậm rạp dày đặc đường ti chen ở trung gian, liên cổ chuyển động một chút đều khó khăn.

Sau đó bọn họ lại thí nghiệm kệ đường đậu bị trang bị tại cừu chân thượng, trên cái đuôi đẳng bất đồng vị trí sinh ra hiệu quả có cái gì bất đồng; Cùng với kệ đường cầu tại rơi xuống mặt nước, bén nhọn vật thể [tỷ như cột thu lôi], thiêu hồng than lửa, có độc khí thể hoàn cảnh đẳng bất đồng mặt đất điều kiện dưới đối trong đó sinh mệnh thể hay không sẽ sinh ra cái gì tổn hại đợi đã (vân vân).

Từng mục một thí nghiệm ghi xuống đến, sở hữu thí nghiệm kết quả đều cùng lý luận cơ bản phù hợp, dù cho sinh ra một ít lệch lạc, nhưng cũng đều tại có thể khống chế phạm vi nội, chỉ cần trở về lại tinh chỉnh một chút thành phần tỉ lệ là được. Đến cuối cùng Chu Viên đạt được Dung Viên cho phép, còn tự mình ra trận đi tiến hành hai hạng thí nghiệm. Chung quy cừu

tại thí nghiệm thời điểm đều là Dung Viễn thao tác khởi động, thực tế ứng dụng thời điểm còn cần này bản nhân ấn xuống công tắc.

Lại một hạng mô phỏng mưa acid hoàn cảnh trung kẹo đường cầu tác dụng khi trường thí nghiệm kết thúc, Chu Viên đi giải phóng cừu, Kim Dương cấp máy quay phim đổi một khối pin, quay đầu xem một bên trên giấy viết chữ vẽ tranh Dung Viễn, trong lòng thán phục cùng kiêu ngạo khó có thể một lời tế chi.

"Tiểu Viễn, chờ người này phát minh diện thế thời điểm, sẽ oanh động thế giới đi?" Kim Dương tán thưởng nói.

"Không như vậy khoa trương." Dung Viễn lắc đầu nói:"Hơn nữa, ta cũng không phải đệ nhất phát minh nhân."

Kim Dương không hỏi đệ nhất phát minh người là ai, hắn nói:"Có này, an toàn khí nang, cấp cứu dù nhảy cùng an toàn khí điểm đều có thể bị thay thế . An toàn khí nang còn có tạo thành hít thở không thông nguy hiểm, dù nhảy hòa khí điểm đều có Lục không làm phiêu lưu, này bạch cầu ngược lại là đem mấy vấn đề này đều cấp giải quyết . Đúng, người cấp thứ này khởi tên là gì?"

"Bồng bồng kẹo đường." Dung Viễn nói.

Kim Dương tay run lên:"Bồng... Bồng cái gì?" Hắn thực ra nghe rõ, chỉ là có điểm không tin chính mình lỗ tai -- Dung Viễn còn có như vậy tính trẻ con?

Dung Viễn yên lặng nhìn hắn, không nói lời nào.

"Ha ha." Kim Dương cười gượng một tiếng, thương lượng nói:"Muốn hay không, đổi danh tự thế nào? Người như vậy vừa nói, người khác còn tưởng rằng là nào đó ăn, chính yếu công năng không có thể hiện đi ra."

"Kia... Cấp cứu trang bị a-one?" Dung Viễn nghĩ đến kẹo đường mặt ngoài vì phân biệt mà ấn lên đi a-1 chữ.

"Rất trực tiếp." Kim Dương sờ cằm lại phủ định .

Đi tới Chu Viên nghe được bọn họ thảo luận, nói:"Muốn hay không gọi lực đàn hồi cầu thể nào? Hoặc là bông đạn cầu?"

Cửu đi theo nàng phía sau cũng bị khiên lại đây, lẹ một bước nó đi một bước, tiêu chuẩn mặt chữ V thượng treo đầy mặt sinh không thể luyến biểu tình.

Dung Viễn liếc xéo, nói:"Người xác định như vậy liền đem nó công năng cấp thể hiện đi ra ?"

Hai người cùng nhau nhìn về phía Kim Dương, chờ nhìn hắn có cái gì ý kiến hay.

Kim Dương suy nghĩ một lát, chần chờ nói:"Muốn hay không... Siêu lực đàn hồi có thể ăn tốc bông cấp cứu kẹo đường?"

Hắn nói xong vừa nhấc đầu, liền nhìn thấy Dung Viễn cùng Chu Viên đang dùng giống nhau như đúc ánh mắt nhìn hắn, trong mắt rõ ràng viết hai chữ --"Khinh bỉ" !

...

Cuối cùng vẫn là Dung Viễn lực bài chúng nghị, chuyên quyền độc đoán đem tên định vì "Kẹo đường -- lực đàn hồi bản", sở dĩ như vậy mệnh danh, là vì bọn họ còn có đồng loại hình mặt khác sản phẩm --

"Kẹo đường -- phiêu lưu bản", không có biến hình tiền bề ngoài là hình trứng bóng bàn lớn nhỏ viên khối, thượng bạch hạ lam, trung gian một điều tinh tế đường ranh giới, mặt trên có khắc p-1 ký hiệu. Công tắc khởi

động về sau viên khối thượng hạ hai bên sẽ lấy bất đồng tốc độ bành trướng, màu trắng một bên tốc độ chậm chạp, hơn nữa tương đối mềm mại, màu lam một bên tốc độ tương đối nhanh, bành trướng về sau sẽ từ màu trắng một bên bốn phía lồi ra đến, hơn nữa vỏ ngoài sẽ nhanh chóng biến cứng. Bởi vì tốc độ bất đồng, cuối cùng xuất hiện liền không là một viên cầu, mà là hình tròn thuyền cứu sinh bộ dáng.

Này chiếc biến hình thuyền nhỏ đặt ở trong nước, có thể chống đỡ một trăm năm mươi kg trọng lượng đều không trầm xuống, ngâm tại trong nước biển cũng sẽ không hòa tan, nhưng nếu rơi xuống mưa acid mà nói liền nguy hiểm . Bên trong màu trắng đường ti có thể dùng ăn, cũng có thể kéo xuống một đoàn đường loại bỏ khí đến dùng. Trải qua thực nghiệm, dùng nó loại bỏ nước biển tuy rằng so ra kém nước máy tinh thuần độ, nhưng cũng đạt tới có thể dùng uống trình độ.

...

"Kẹo đường -- phù không bản", đơn thuần là màu trắng tiểu viên cầu, chỉ so đạn châu lớn một chút, mặt trên ký hiệu là f-1. Này một chủng kẹo đường bành trướng về sau thể tích sẽ biến thành nguyên lai hơn một vạn lần, bởi vì phi thường khinh, mỏng manh dòng khí đều có thể kéo động nó vẫn bay lên trời, cho nên khởi động về sau tất yếu phải dùng dây thừng kéo mới được, bằng không liền bay xa .

Loại này "Đường ti" Là không thể dùng ăn, này mặt ngoài kết cấu bắt chước nào đó thực vật, khiến cho này có hấp thụ hơi nước công năng, cho dù là tại khô hạn sa mạc địa khu, đem loại này kẹo đường cầu lên tới trời cao xử, nó cũng có thể chậm rãi thu thập đại lượng nước ngọt, nhiều nhất ba bốn giờ liền có thể "Hấp ăn no" . Đường hấp thụ hơi nước càng ngày càng nhiều khi, hình cầu chất lượng biến lớn, nó liền sẽ hạ xuống đến trên mặt đất, lúc này mọi người nhẹ nhàng vừa đè ép là có thể từ giữa chen ra đại lượng nước ngọt đến, chỉ cần hơi thêm qua lọc nấu sôi liền có thể trực tiếp dùng uống. Có này, có thể trên trình độ rất lớn xoa dịu khô hạn địa khu

thiếu nước tình huống. Nếu có thích mạo hiểm nhân lại đến sa mạc đi thám hiểm, chỉ cần tùy thân đội một túi nhỏ "Đạn châu", liền có thể đạt được gần như lấy hoài không hết dùng không kiệt nguồn nước . Đây cũng là sở hữu kẹo đường hệ liệt sản phẩm trung duy nhất có thể lặp lại lợi dụng -- chỉ cần người sử dụng không chệch cự đại hóa về sau đường cầu thu thập cùng mang theo phiên toái mà nói.

...

"Kẹo đường -- hấp thụ bản", cũng là nhìn như đạn châu viên cầu, có hai loại sản phẩm, một loại là màu lam sẫm, mặt trên viết "x-1" ; Một loại là màu xanh nhạt, mặt trên viết "x-2" .

Màu lam sẫm này một chủng là phù không bản biến hình, bành trưởng về sau cũng có thể bay lên bầu trời, nhưng nhiều nhất nửa giờ liền sẽ rơi xuống. Hơn nữa này đường ti mặt ngoài kết cấu cũng rõ ràng bất đồng, sợi ở giữa khe hở phi thường lớn, mặt trên có một tầng nửa trong suốt, mặt ong như vậy đậm sệt chất lỏng, có rất mạnh lực kết dính. Trừ đơn thuần khí thể bên ngoài nó có thể dính chặt bất cứ vật chất, là chuyên môn vì giải quyết Đường quốc hiện tại tương đối nghiêm trọng sương mù vấn đề mà sinh ra sản phẩm, một khóa đường cầu ước chừng có thể vệ sinh một vạn mét khối tả hữu trong không khí nhỏ bé hạt, tại mặt ngoài tạp chất tương đối nhiều thời điểm cũng sẽ nhân trọng hạ xuống.

a thị gần hai năm không khí chất lượng càng ngày càng tao, Dung Viễn đặt đi x-2 chỉ bay lên chừng mười phút liền bắt đầu rơi xuống, rơi xuống mặt đất về sau, mấy người chạy qua vừa thấy, tề xoát xoát lộ ra chán ghét thần tình.

Đường cầu bành trưởng về sau nguyên bản là nửa trong suốt màu lam nhạt, hôm nay hoàn toàn biến thành màu nâu đen, dẹt dẹt quán trên mặt đất, giống một đồng ghê tởm bùn nhão. Loại này đường cầu bản thân là sẽ tại a xít yếu điều kiện dưới nhanh chóng thoái biến loại hình, một lát sau đường

cầu biến mất, chỉ còn lại có dưới đất màu đen một khối lớn vết bẩn. Đột nhiên, vết bẩn trung thứ gì giật giật, sau đó một chỉ đen tuyền tiêu điều đứng lên, vỗ vỗ cánh bay đi .

Dung Viễn ở trên bút ký viết xuống:"Tăng thêm: Mini sóng siêu âm khu điều khí."

Màu xanh nhạt x-2 tác dụng cũng kém không nhiều, bất quá nó hòa tan điều kiện tương đối hà khắc, chất lượng cũng tương đối lớn, có thể ngâm tại trong nước biển, chừng mười phút đề lên đến, liền thành một hỗn hợp màu đen vấy mỡ, các loại kim loại nặng, nông dược, gột rửa tề đẳng các loại vật chất rác rưởi tập hợp thể, trên vẻ ngoài so x-1 càng ghê tởm. Đồng dạng cũng không thể tránh được vồng mấy con cá nhỏ đi lên, chẳng qua đại khái là độc tính quá lớn, không đợi Dung Viễn dám người giải cứu, này mấy chỉ Tiểu Ngư cũng đã chết. Dung Viễn đồng dạng viết xuống cần tăng thêm xu ngư trang bị ghi lại.

Chu Viên bịt mũi tại rác rưởi tập hợp thể thượng phun điểm hòa tan dịch, nhìn này một đồng màu đen vật chất chậm rãi sụp đổ đi xuống, có chút phát sầu nói:"Ta còn trông cậy vào kẹo đường có thể tinh lọc a thị không khí chất lượng, thống trị đại hải đâu ! một đường cầu chỉ có thể thanh lý như vậy một mảnh nhỏ địa phương, quang a thị liền lớn như vậy, phải muốn bao nhiêu kẹo đường tài năng thống trị hoàn a?"

Dung Viễn nói:"Đó là thị chính phủ cần suy xét vấn đề, người mù thao cái gì tâm !"

Mấy tháng ở chung, Chu Viên tại Dung Viễn trước mặt đã không có nơm nớp lo sợ, nàng nhỏ giọng phản bác nói:"Ta không phải sợ nó hiệu quả không rõ ràng, tương lai bán không ra nha !"

"Yên tâm, khẳng định sẽ có thị trường ." Kim Dương rất lạc quan nói:"Chỉ sợ tương lai không phải bán không ra ngoài, mà là cung không đủ

cầu vấn đề."

...

Ngoài ra, còn có hai khoản tại Dung Viễn xem ra hoàn toàn không tính là phát minh, chỉ có thể xem như hợp chất diễn sinh sản phẩm.

"Kẹo đường -- nhi đồng bản", thực ra chính là tại lực đàn hồi bản trên trụ cột, đem nguyên hình cùng biến hình về sau sản phẩm đều làm thành hoạt hình hình tượng, vị ngọt cũng càng nặng một ít, mặt khác chính là nhan sắc làm đủ mọi màu sắc, này một khối Dung Viễn hoàn toàn buông tay mặc kệ, đều là Kim Dương tại hứng trí bưng bưng thiết kế các loại đồ án cùng nhan sắc. Ngoại hình thay đổi cũng là Kim Dương trong lúc vô ý làm ra đến, chỉ là kia bành trưởng về sau bộ dáng... Ân, xấu manh xấu manh .

"Kẹo đường -- dạ dùng bản", đơn giản đến nói, là vẽ loạn một ít huỳnh quang bột phấn, hạch tâm có một tiểu tiểu phát quang phát ra tiếng trang bị, Khải Đông khi mặt ngoài sẽ lấp lóe các loại đặc biệt sắc sỡ nhan sắc, đồng thời còn sẽ phát ra chói tai cùng loại xe cảnh sát tới "Ô ô ~ ô ô ~" Thanh. Dựa theo Chu Viên thuyết pháp, độc thân nữ hài hoặc là tiểu hài tử ban đêm nếu gặp được bại hoại, khởi động loại này kẹo đường không những được đem nhân 360 độ bảo hộ lên, lại còn có thể dùng để khiến người khác chú ý nhan sắc thanh âm dọa chạy bại hoại, nàng còn tưởng ở mặt trên trang định vị cùng báo nguy trang bị, Dung Viễn không có hứng thú, khiến chính nàng ép buộc đi.

...

Sản phẩm hay không đủ tư cách, tự nhiên không phải một lần thí nghiệm kết quả có thể thuyết minh . Sở hữu phiên bản kẹo đường, bọn họ đều trải qua lặp lại kiểm nghiệm cùng điều chỉnh, này lại cần hai tháng thời

gian, trong lúc Dung Viễn còn đến trường học đi tham gia một lần mô phỏng khảo thí, lại thoải mái đoạt giải quán quân.

Sau đó rốt cuộc đến nên thực tế sinh sản cùng mở rộng thời điểm, Dung Viễn cầm một đồng nghiên cứu sở cùng xí nghiệp tư liệu nhìn nửa ngày, đột nhiên hỏi nói: "Dương Dương, của người quản lý tài sản kế hoạch tiến hành được như thế nào?"

"Mua mấy chi ngân sách, có bồi có kiếm. Làm sao?" Kim Dương hỏi, bởi vì vội vàng học tập cùng chú ý Dung Viễn phát minh, hẳn cũng không thời gian đi quản lý tài sản, đại đa số tiền bây giờ còn đều đặt ở trong ngân hàng phủ bụi.

"Ta nói... Dứt khoát người đầu tư ta thế nào?" Dung Viễn hỏi.

Đang tại bên cạnh cái ao rửa bát Chu Viên buông xuống khăn lau, sửng sốt nhìn qua.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Thi Đại Học

Dung Viễn ý tưởng này là đột nhiên toát ra đến, nhưng hần càng nghĩ càng cảm giác là ý kiến hay.

Chính hần là sẽ không đem thời gian hoa tại mở công ty kiếm tiền loại sự tình này thượng, không cái kia thời gian, cũng không có kia phân mạnh vì gạo bạo vì tiền năng lực. Mấy ngày này đậu Hà Lan cho hần sưu tập rất nhiều có mở rộng kẻo đường hệ liệt sản phẩm năng lực xí nghiệp, nhưng Dung Viễn đại khái xem qua về sau phát hiện, không ai buôn bán mà không gian đối, vô luận hần lựa chọn nào hợp tác đồng bọn, muốn hoàn toàn buông tay cho trăm phần trăm tín nhiệm đều là không có khả năng, tránh không được muốn tại hợp đồng điều khoản, các loại văn kiện, quyền hạn cùng ích lợi ở giữa câu tâm đấu giác, này cũng không phải là hần hi vọng nhìn thấy cục diện.

Nếu đổi thành là Kim Dương, mấy vấn đề này liền tất cả đều không cần lo lắng. Hơn nữa Kim Dương có tài chính, có năng lực, cũng có chính phủ quan hệ, chẳng sợ hần không có một điểm thương nghiệp cơ sở, chỉ cần hần muốn học, rất nhanh liền có thể học hảo. Có thể dự kiến kẻo đường tiền cảnh sẽ phi thường hảo, tương lai đem cho bọn họ mang đến vô số tài phú. Nước phù sa không lưu ngoại nhân điền, tiền giao cho người khác kiếm, không bằng chính bọn họ kiếm.

Kim Dương ngăn người, hần chưa từng có nghĩ tới loại này khả năng tính, cũng không có kế hoạch tại đại học tốt nghiệp phía trước mở công ty - - xác thực nói, hần còn không có tưởng hảo tương lai muốn làm cái gì. So với kiếm tiền, hần có lẽ càng muốn làm du lịch phóng viên linh tinh chức

nghiệp. Bất quá nhìn Dung Viễn theo dõi hẩn thập phần chờ mong ánh mắt, hẩn gật gật đầu cười cười nói: "Hào a. Bất quá ta không có kinh nghiệm, nếu là bồi tiền cũng đừng trách ta."

...

Kim Hoa gần nhất rất phiền não, phiền não căn nguyên chính là hẩn nữ nhi Kim Vũ.

Thực ra hồi ức một chút, mới trước đây Kim Vũ cũng là rất khả ái, khuôn mặt nhỏ nhắn nhi nộn được có thể ngắt ra nước đến, ôm hẩn chân nói "Ta tương lai muốn làm tân nương tử, ba ba là tân lang quan" ; Còn có ngâm đầu ngón tay nhìn món đồ chơi thành trung món đồ chơi đặc biệt muốn ngoạn, nhưng chính là không nói, chớp mắt to khát vọng nhìn người khi, manh nhân tâm đều phải hóa .

Nhưng là cái kia trong trí nhớ tiểu bao tử, lúc nào biến thành hiện tại cái dạng này đâu?

Nhớ tới mấy ngày hôm trước bí thư cùng hẩn hội báo một sự kiện: Nữ nhi một từ tiểu ngoạn đến đại phú nhị đại phát tiểu tại ngoại ô biệt thự cử hành một hồi thiên thể phái đối, thực ra chính là đánh "Tình thuần tâm linh giao hòa" danh nghĩa hoang đường độ nhật. Kim Vũ một mười mấy tuổi nữ hài tử, cư nhiên vụng trộm chuồn vào phái đối hội trường, sau đó ném một túi rõ ràng chuột cùng xà đi vào, tạo thành hỗn loạn cũng đừng đề.

Kim Hoa thở dài thở ngắn một trận, mỗi cách một hai tuần hẩn liền muốn như vậy vì nữ nhi giáo dục vấn đề phát sầu một hồi, đồng dạng mỗi khi lúc này, hẩn liền phá lệ bội phục nhà mình nhị ca, như thế nào liền có thể đem nhi tử giáo tốt như vậy. Kim Vũ nếu là có Kim Dương một phần mười hiểu chuyện, hẩn đều có thể sống lâu hai mươi năm.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, đang nghĩ Kim Dương nhu thuận hiểu chuyện, Kim Hoa liền tiếp đến Kim Dương điện thoại, hàn huyên ân cần

thăm hỏi vài câu sau, Kim Dương nói đến chính đề: "Tiểu thúc, ta nhớ rõ các người tổng công ty có ngành chuyên môn phụ trách độc quyền xin cùng xử lý sản phẩm độc quyền tranh cãi, đúng hay không?"

Hiện tại rất nhiều công ty phàm là có lớn nhỏ phát minh, đều phải lập tức đi xin độc quyền, này ưu việt là không cần nói cũng biết. Đường quốc phía trước mọi người không có phương diện này ý thức, có đôi khi liền dẫn đến rõ ràng là chính mình đầu tiên phát minh gì đó, kết quả muốn sử dụng thời điểm lại muốn phó cho người khác độc quyền phí dụng, ăn rất nhiều mệt.

"Ân, không sai. Người như thế nào bắt đầu quan tâm này?"

"Tiểu Viễn có phát minh, ta tưởng thỉnh tiểu thúc công ty làm thay một chút độc quyền xin. Đương nhiên, cần bao nhiêu phí dụng ngài theo ta nói một tiếng là được."

"Tiểu Viễn, chính là người cái kia bằng hữu đi? Ta nghe người mụ nói lên qua." Kim Hoa cảm giác buồn cười, này hai cái hài tử ép buộc ra thứ gì, cư nhiên còn muốn chững chạc dàng hoàng xin độc quyền. Hắn trong lòng không coi trọng, liền chỉ đương hồng cháu vui vẻ, nói: "Hành, không thành vấn đề. Quay đầu ta đem xin cần văn kiện phát đến người hòm thư, người chuẩn bị tốt về sau cho ta gửi qua bưu điện lại đây."

Kim Dương lại hỏi: "Các quốc gia xin khi cần văn kiện đều giống nhau sao?"

Kim Hoa bật cười: "Như thế nào, người tưởng xin bao nhiêu quốc gia độc quyền?"

"Toàn bộ." Kim Dương tại điện thoại bên trong nói: "Chỉ cần là có độc quyền pháp quốc gia, toàn bộ."

Kim Dương nói hết lời, mới khiến Kim Hoa tin tưởng hẳn là thật muốn xin độc quyền mà không phải tại đậu hủ ngoạn hoặc là lãng phí tiền. Kim Hoa tại ý thức đến Kim Dương chăm chú thái độ về sau, bỗng nhiên đối với bọn họ phát minh sinh ra lớn lao hứng thú, hẳn biết này cháu so nhà mình cái kia Ma Vương chuyển thế như vậy nữ nhi muốn có chừng mực nhiều, nếu hẳn như vậy hùng tâm bừng bừng muốn bắt sở hữu quốc gia độc quyền, thuyết minh bọn họ phát minh e thật không phải là nhỏ.

Kim Hoa kiến thức rộng rãi, sẽ không bởi vì hai người tuổi còn nhỏ liền khinh thị bọn họ khả năng làm ra thành tích, thử thăm dò đưa ra hợp tác ý đồ, lại bị Kim Dương lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, hơn nữa tuyên cáo quyền sở hữu. Kim Hoa tự nhiên không thể từ chính mình cháu tận cùng bên trong giành thịt, đành phải buông tay, trong lòng lại đối cái kia phát minh hảo kỳ cực.

-- nói thật, sau này tại nhìn đến Kim Dương gửi đến văn kiện khi Kim Hoa hơi kém liền thương nhân bản tính phát tác cường thủ hào đoạt cũng muốn lấy xuống, may mắn đúng lúc nhớ tới giữa bọn họ huyết thống quan hệ, nhớ tới đại ca nhị ca kia mặt lạnh còn có lão gia tử kia không nộ mà uy tư thế, Kim Hoa trong lòng mặc niệm mấy trăm lần A Di Đà Phật, rốt cuộc phóng hạ đồ đao, không có làm ra sai sự.

...

Đem độc quyền sự tình giao cho chuyên nghiệp nhân sự, Kim Dương đệ nhất yếu vụ biến thành sắp đến thi đại học. Dung Viễn cũng rút ra một nửa thời gian đến ôn tập sách giáo khoa, nửa kia thời gian dùng đến cải tiến quốc nội mô xưởng cổ máy, tranh thủ tại công ty thiết lập đến về sau kéo đường sinh sản có thể thực hiện toàn diện cơ giới hoá.

Chu Viên cự ly cuối kỳ khảo thí còn có hơn một tháng, nàng chủ yếu công tác là cầm một đồng Dung Viễn cho nàng tư liệu, tại a thị quanh thân chạy tới chạy lui, vì tương lai nhà máy chọn địa điểm. Dung Viễn đem

chuyện này hoàn toàn giao cho nàng, Chu Viên tự giác trách nhiệm trọng đại, vì không cô phụ Dung Viễn kỳ vọng, nàng sự vô toàn diện điều tra nghiên cứu, vài ngày xuống dưới chân đều chạy tể một vòng.

Ban đêm xuống qua một hồi Tiểu Vũ, sáng sớm lên thời điểm không khí liền trở nên phá lệ thoải mái. Dung Viễn rửa mặt về sau đến phòng ăn (nhà hàng), gặp trên bàn bữa sáng đã dọn xong, Trịnh Di Nhu đang tại đặt chiếc đĩa, Kim Bách hỗ trợ đem chúc từ phòng bếp bưng ra đến.

Thi đại học trong lúc, Trịnh Di Nhu cảm giác Dung Viễn còn ở tại ngoại ô liền cách trường học quá xa, buổi sáng khả năng sẽ không kịp đuổi tới địa điểm thi, hơn nữa thời gian quá khẩn trương cũng sẽ ảnh hưởng khảo thí trình độ phát huy. Cứ việc Dung Viễn chính mình không cảm giác có cái gì ảnh hưởng, nhưng tại Trịnh Di Nhu kiên trì dưới vẫn là tạm thời trụ đến nhà bọn họ.

"Thúc thúc sớm, Trịnh di sớm." Dung Viễn chào hỏi.

Kim Bách nhìn hẩn gật gật đầu, Trịnh Di Nhu cười nói:"Mau tới ngồi xuống. Sữa đậu nành muốn uống ngọt vẫn là mặn?"

"Ngọt ."

Dung Viễn vừa ngồi xuống, liền nhìn thấy Kim Dương ngáp dài từ trên lầu đi xuống đến, một bộ còn chưa ngủ tỉnh bộ dáng.

Điểm tâm rất phong phú, hoặc là nói, có điểm rất phong phú . Trịnh Di Nhu sợ bọn họ ăn được bất hòa khẩu vị, làm thật nhiều dạng, có cháo hoa, cháo thịt nạc, bánh bao, bánh trứng gà, bánh hành, bánh xuân, mì, sữa đậu nành, sữa bò... Bãi tràn đầy một bàn, dứt khoát tựa như tiệc đứng. Nàng một lát làm cho bọn họ ăn nhiều một chút, một lát lại lo lắng bọn họ ăn nhiều sẽ khảo thí thời điểm bụng khó chịu, Dung Viễn cùng Kim Dương bắt đầu dĩ liếc nhau, cảm giác sâu sắc ở trong phòng này nàng mới tối như là muốn đi tham gia khảo thí nhân.

Kim Bách là tại bộ đội dưỡng thành thói quen, ăn cơm tốc độ luôn luôn rất nhanh, sau khi cơm nước xong liền ngồi tại bên cạnh bàn xem báo giấy. Chờ bọn hắn hai người đều ăn xong về sau, hỏi:"Này nọ đều chuẩn bị tốt sao?"

"Chuẩn bị tốt ."

"Lại kiểm tra một lần, đừng chuyện tới trước mắt mới phát hiện không mang chuẩn khảo chứng."

Thực ra ngày hôm qua thu thập thời điểm liền một dạng một dạng xác nhận qua, hôm nay sáng sớm cũng kiểm tra qua, bất quá Kim Bách lại cố ý dặn một lần, hai người biết đây cũng là xuất phát từ quan tâm, vì thế đều ngoan ngoãn lại phúc tra một lần.

Kim Dương đem nửa trong suốt túi văn kiện nhắc lên cấp Kim Bách nhìn nhìn, nói:"Yên tâm đi, ba, đều rất tốt ! không có cái gì kéo xuống !"

"Hành, kia liền đi thôi."

Kim Bách lại đem tầm mắt đặt ở trên báo chí. Trịnh Di Nhu muốn nói lại thôi, có một đồng mà nói muốn dặn, nhưng lại sợ cho bọn họ tạo thành tâm lý gánh nặng, cường hành kiềm chế không nói.

Kim Dương lúc này có vẻ phá lệ vô tâm vô phế, tựa hồ một chút không cảm giác mẫu thân lo lắng, thay giày liền muốn đi ra ngoài, bỗng nhiên thượng thân nhất ngưỡng từ sảnh nhô đầu ra, hô một tiếng:"Ba, người báo chí lấy ngã !"

Kim Bách vẻ mặt cứng đờ, vội vàng đem báo chí quay ngược, lại vừa thấy -- di? Như thế nào vẫn là đổ ?

Sớm liền phát hiện hắn tầm mắt điểm rơi căn bản không ở trên báo chí, cuống nhà mình lão ba một hồi Kim Dương cười lớn đi ra ngoài, đi đến

ngoài cửa, liền nhìn thấy Dung Viễn đứng ở ven đường chờ hăn, cúi đầu, hơi hơi nhú mi, nhìn dừng ở hăn trên cánh tay một con bướm bướm, tựa hồ tại phiên nào muốn hay không đem nó đuổi đi.

Kim Dương cước bộ dừng một chút, sau đó đi qua, kéo động dòng khí Kinh Phi hồ điệp. Nhìn theo kia đối màu vàng nhạt tiểu cánh vượt bay xa, hai người sóng vai hướng đi trường học. Bọn họ địa điểm thi đều tại nhất trung, chỉ là tại bất đồng trong trường thi.

Trầm mặc một lát, Kim Dương hỏi:"Tiểu Viễn, khẩn trương sao?"

"Người nói đâu?" Dung Viễn hỏi lại. Trận này khảo thí với hăn mà nói xa không có người khác như vậy quyết định nhân sinh trọng yếu ý nghĩa, hăn đến, chỉ là vì cho mình cao trung sinh nhai hoa thượng một hoàn mỹ dấu chấm tròn.

"Ha ha, xem ra ta nói một câu lời vô nghĩa." Kim Dương cười gượng một chút, trong mắt lại không có tiểu ý, trong lòng bỗng nhiên toát ra khổ sở cảm giác, hăn có chút khôngỡ nói:"Khảo thí về sau, chúng ta liền không tại một trong trường học."

Dung Viễn trầm mặc hồi lâu, đáp:"Ân."

Hăn tại Áo Tái kết thúc về sau liền quyết định muốn lên b thị y khoa đại học, đây là Đường quốc tốt nhất y học viện, có ưu tú nhất đạo sư, tiên tiến nhất thiết bị, hàng đầu nghiên cứu hạng mục. Mà Kim Dương ghi danh a thị đại học tin tức học viện.

Kim gia một nhà ba người đều là gia đình chủ nghĩa giả, nhiều năm phía trước Kim Bách vì thê nhi buông tay tại trung ương đại hảo tiền đồ, gần hai mươi năm vẫn cầm rễ tại b thị tiểu tiểu trị an cục. Năm trước tự Kim Dương liên tiếp gặp nạn về sau, hăn vì không lại cho bọn họ mang đến nguy hiểm, cũng vì không lại làm cho bọn họ cả ngày vì hăn lo lắng đề phòng, đã xin chuyển thành văn chức. Mà Kim Dương cũng không phải

thích mạo hiểm tính cách, nếu tại a thị liên có thể thỏa mãn hãn cầu học cần, hãn cũng sẽ không bỏ xuống cha mẹ cố ý đến khác thành thị đi đến trường, một năm chỉ trở về một hai lần.

Một đường không nói chuyện, ngồi ở trong trường thi cầm lấy bút thời điểm, Dung Viễn trong lòng còn lưu có cái loại này phân biệt sắp tới phiên muộn.

...

Gặp được hỏa trụ phun bắn mà ra, thôi động mặt trên hình trụ hướng về thiên không càng lúc càng nhanh phi hành. Nhậm Tam Đạt nhìn theo đã phát xạ hỏa tiễn dần dần biến thành trên bầu trời loáng thoáng một điểm, nội tâm lại sinh ra lần đầu tiên chính mắt thấy hỏa tiễn phát xạ khi kích động.

Hãn từ trong lòng một rìa ma được mao phong thư, đem bên trong ảnh chụp rút ra nhìn nhìn. Từ năm trước mặt trắng xe báo hồng phía trước đem này mấy tấm ảnh chụp truyền lại đi đến hôm nay, hãn này động tác đã lặp lại vô số lần. Cứ việc khi đó cục hàng không hất lên sóng to gió lớn, mỗi người vừa kích động lại lo lắng, điên cuồng luận chứng cùng hoài nghi đã trở thành quá khứ, nhưng mỗi lần nhìn thấy này mấy ảnh chụp, hãn trong lòng vẫn là sẽ sinh ra nghi vấn -- này mấy đều là thật sao?

Chỉ thấy mặt trên cùng trên một tấm ảnh chụp, là một không thấy thiên không cùng đại địa lơ lửng thành thị, chính trung ương sáu mặt thể tinh thể tản ra lóa mắt quang huy.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Chở Người Lên Mặt Trăng

Đường quốc thực ra rất sớm liền cụ bị chở người lên mặt trăng thực lực, chỉ là bởi vì trên địa cầu khoáng sản tài nguyên còn chưa tới khô kiệt tình cảnh, căn cứ nhân loại trước mắt đối mặt trăng lý giải, tại không thể thực hiện lấy một có thể nhận giá khiến cho đại quy mô nhân khẩu cùng khí giới lên mặt trăng khai thác cũng an toàn phản hồi phía trước, người khác lên mặt trăng tượng trưng ý nghĩa lớn hơn thực tế ý nghĩa, đối quốc gia tổng hợp thực lực đề cao không có quá lớn giúp. Lại thêm tài chính hạn chế, Đường quốc vũ trụ công trình vẫn là lấy tương đối nhẹ nhàng tốc độ ổn thỏa phát triển. Nhưng mà khi này quốc gia bắt đầu toàn lực thôi động nào đó sự kiện khi, năng hiệu suất cùng năng lực đều là phi thường kinh người .

Hoàng Ngôn Tâm cùng La Tiểu Hữu là một lần này phụ trách lên mặt trăng hai danh nhân viên tàu vũ trụ, làm Đường quốc từ trước tới nay lần đầu gánh vác lên mặt trăng nhiệm vụ nhân viên tàu vũ trụ, hai người trong lòng khẩn trương không cần nói cũng biết, tại đến phía trước đã lập xuống di chúc, nếu có vạn nhất, bọn họ sẽ bị truy phong làm liệt sĩ, nhưng có lẽ hội liên di thể đều vĩnh viễn không thể trở về.

Tại trên bầu trời trải qua mười một ngày phi hành sau, bộ bản rớt cuộc vững vàng đóng ở mặt trăng mặt trái, lên mặt trăng khoang lung lay một chút sau lập tức khôi phục vững vàng. Đã mặc đồ du hành vũ trụ hai người liếc nhau, khẩn trương mà thấp thỏm mở ra cửa cabin, theo huyền thê từng bước một đi xuống.

Làm Đường quốc lần đầu chở người lên mặt trăng phi hành, một lần này toàn bộ quá trình nhưng không có giống phía trước như vậy ở trên mạng internet toàn bộ hành trình trực tiếp, bởi vì bọn họ cũng không phải đến trên mặt trăng du lịch ngắm cảnh, mà là lưng đeo trọng đại bí mật nhiệm vụ. Tại lên mặt trăng khoang bên trong cùng bên ngoài, hai người đồng hành vũ trụ trên mũ giáp đều có máy ghi hình, Đường quốc cục hàng không nội, vô số người đang tại chú ý bọn họ hành động, một vài người nhìn không được hai tay nắm chặt quyền đầu để tại ngực, yên lặng vì bọn họ cầu nguyện. Mà tại đám người phía trước, chấp tay sau lưng mà đứng một vị lão nhân là Đường quốc tin tức đài trung phi thường thường gặp gương mặt.

Mặt trăng mặt trái lúc này chính là ban ngày, Hoàng Ngôn Tâm trước đạp lên mặt đất, La Tiểu Hữu theo sát sau đó. Cửa cabin tại bọn họ phía sau tự động khép lại, lên mặt trăng khoang khởi hành phản đều là mặt đất tại thao túng, bọn họ chỉ phụ trách thăm dò mặt trăng nhiệm vụ.

"Hô... Hô..."

Hoàng Ngôn Tâm tinh tường nghe được chính mình tiếng hít thở tại mũ giáp nội vang vọng, hẩn thử thăm dò đi hai bước, sau đó nói:"Báo cáo, chúng ta hiện tại đã bình an đáp xuống mặt trăng mặt trái !"

"Oa !"

"Da ! quá tốt !"

"Thành công !"

Cứ việc đã tại trong màn hình thấy được một màn này, giờ khắc này mọi người tâm tình vẫn là kích động không thôi, trong đại sảnh lập tức vang lên nhiệt liệt tiếng hoan hô cùng tiếng vỗ tay, còn có người kích động ôm nhau mà khóc.

Nhậm Tam Đạt cùng chung quanh mấy người bắt tay ngăn ngủi ăn mừng sau, bình phục một chút tâm tình, đối với microphone nói: "Mục tiêu vị trí tại các người hạ xuống điểm hai giờ đồng hồ phương hướng tám trăm bảy mươi mét xử, trước đến mục tiêu vị trí, tìm tòi tình huống dị thường !"

"Vâng !"

Hoàng Ngôn Tâm cùng La Tiểu Hữu lập tức xoay người đi qua. Bọn họ mặc dù ở trạm không gian kinh lịch qua phi thường nghiêm khắc huấn luyện, nhưng lúc này như cũ cảm giác được nguyệt mặt hành tẩu không thích hợp. Hai người đã tận lực khống chế thân thể mình, nhưng vẫn là nhất bính nhảy dựng đi tới, dẫn đến máy ghi hình trung hình ảnh cũng vẫn đang run. Bất quá trên mặt đất không có người oán giận, mọi người đều tận lực nhìn quét kia vài mơ hồ không rõ hình ảnh, tranh thủ từ giữa nhìn thấy chính mình muốn tìm đến gì đó.

Tới mục tiêu vị trí phụ cận, nơi này trên mặt đất nơi nơi đều là Đường quốc mặt trăng xe hoạt động dấu vết. Hai người đang tại cẩn thận tìm tòi này mấy dấu vết, ý đồ tìm ra mặt trăng xe cuối cùng biến mất vị trí, bỗng nhiên trên mặt đất có tuổi trẻ nữ hài thất thanh nói: "Đó là cái gì?"

Ánh mắt mọi người cùng nhau giống nàng xem quá khứ, nữ hài khẩn trương ợ hơi. Nhậm Tam Đạt hỏi: "Người xem đến cái gì?"

Nữ hài một chỉ màn hình lớn, nói: "Vừa La Tiểu Hữu xoay người thời điểm, ta nhìn thấy màn hình góc hẻo lánh giống như có thứ gì."

Nhậm Tam Đạt lập tức mệnh lệnh La Tiểu Hữu lại quay lại đi, hần chậm rãi dạo qua một vòng, nữ hài nhìn chăm chăm màn hình, đột nhiên kêu lên: "Chính là cái kia !"

Hình ảnh lập tức bị tạm dừng, hoang vu mặt trăng trên mặt đất nơi nơi đều là thô ráp nhám thạch cùng hố, xa xa quần tinh điểm xuyết, nhìn không

ra có thứ gì đặc biệt. Nhưng nữ hài thao tác máy tính khoan ra về sau, tất cả mọi người phát hiện .

Tại màn hình một góc, có rất nhỏ màu đỏ này nọ, dùng thẳng tắp một căn tế can dựng lên đến, không quá như là có thể tự nhiên hình thành gì đó.

Địa cầu đến mặt trăng tin tức truyền tổng có nhất định thời gian chênh lệch, tại La Tiểu Hữu cũng phát hiện trong tầm nhìn kia một điểm dị thường thời điểm, nghe được mặt đất chỉ thị Hoàng Ngôn Tâm tiếp tục tại chỗ tìm tòi, khiến hần tiến đến điều tra.

La Tiểu Hữu nhất bính nhảy dựng đi qua, càng tới gần kia địa phương, hần càng cảm giác kia đặc biệt giống một thường xuyên nhìn thấy gì đó, nhưng lý trí lại nói cho hần tuyệt không có khả năng, thẳng đến hần cự ly không đến mười mét thời điểm, rốt cuộc không lại hoài nghi hai mắt của mình.

-- đó là một mặt Đường quốc quốc kỳ.

La Tiểu Hữu chậm rãi đi qua, ánh mắt kinh nghi bất định tại kia mặt cờ xí thượng đánh giá, hần thậm chí vươn tay đi sờ sờ, xem nó có phải hay không chân thật tồn tại, vài dột căng thẳng khuynh hướng cảm xúc cách thật dày đồ du hành vũ trụ cũng có thể cảm giác được, hần thu hồi tay, nội tâm hất lên kinh đào hải lãng.

"Của ta thiên ! kia không phải thật." Mặt đất trong sảnh chỉ huy, một đám người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn trong màn hình xuất hiện quốc kỳ, có người thì thào lẩm bẩm.

Nhậm Tam Đạt thân thể không tự chủ được lung lay dưới, vội vàng bắt lấy bên cạnh ghế dựa chỗ tựa lưng mới đứng vững. Hần trong đầu tràn ra rất nhiều ý tưởng, nhưng suy nghĩ loạn hoàn toàn lý không rõ.

-- này đến cùng là sao thế này? Đến cùng là ai...

Bên cạnh tay vịn mà đứng tóc bạc lão nhân đồng dạng há to miệng, khó được xuất hiện thất thố thần tình.

"Mau nhìn !" Lại là vừa rồi cái kia nữ hài, nàng la lớn:"Trên mặt đất có dấu chân !"

Mặt trắng bệ ngoài không có phong, bởi vậy một khi lưu lại cái gì dấu vết -- cho dù là nhọt nhọt dấu chân cũng có thể bảo tồn thời gian rất lâu. La Tiểu Hữu cũng rất nhanh phát hiện dưới đất kia hàng cước ấn, hẳn một đường theo đi qua, thẳng đến một đạo thâm thâm cái khe che ở trước mặt, hẳn khom lưng nhìn nhìn, tại cái khe bên cạnh nhìn thấy mấy cái dấu tay cùng một chưởng ấn.

-- là mang theo bao tay bò leo khi lưu lại dấu vết.

Hẳn mở ra trên cánh tay đèn pin hướng cái khe bên trong vừa chiếu, ở bên dưới hạo mấy khối lồi ra trên tảng đá đều phát hiện cùng loại thủ ấn cùng dấu chân, giao thác cũng không biết bao sâu địa phương vẫn kéo dài đi lên.

-- một người... Có lẽ là cá nhân... Từ cái khe chỗ sâu bò đi lên !

Như là một cỗ điện lưu bỗng nhiên từ vĩ chuy cốt thẳng nhảy lên đến đỉnh đầu, La Tiểu Hữu cả người run run, cả người phát lạnh.

Trong sảnh chỉ huy, một mảnh yên tĩnh đến mức chết lặng, không ai có nói chuyện dục vọng. Tháng sáu nắng nóng như lửa, bọn họ lại đều cảm giác như là tắm tại trong băng thủy như vậy, đầu ngón tay đều nhịn không được đang phát run. Thậm chí có hai người nhát gan, tại nhìn đến kia vài dấu tay thời điểm liền sợ tới mức quát to một tiếng ngồi bệt xuống đất, tay chân cùng sử dụng hướng phía sau xê, giống như sợ có cái gì đó từ màn hình bên trong cái khe trung bò đi ra.

Nữ hài nhện không được "Ừng ục" Một tiếng nuốt nuốt nước miếng, bất thành linh thanh âm đánh vỡ yên tĩnh, chung quanh mấy người đều bị nàng sợ tới mức cả người run lên, hơi kém liền nhảy dựng lên.

Lên mặt trăng thành công vui sướng lúc này đã đương nhiên vô tồn, ở đây nhân lớn nhất cảm thụ chính là -- bọn họ giống như không cẩn thận, thấy được Pandora ma hạp mở ra nháy mắt.

...

Đối với này những tình huống hoàn toàn không biết gì cả Hoàng Ngôn Tâm còn tại mặt trăng xe phát ra cuối cùng tín hiệu địa phương tìm tòi, hẳn cũng không biết trên mặt đất chỉ huy trạm nhân tại kinh hách trung cơ hồ đều quên hẳn tồn tại, chỉ là đi tới đi lui, bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng.

-- không đúng chỗ nào đâu?

Hoàng Ngôn Tâm quay đầu nhìn kỹ xem, phát hiện mặt đất hẳn còn không có đi đến có chút địa phương, cư nhiên cũng có một loạt dấu chân. Vô luận là giày đế hoa văn vẫn là giày lớn nhỏ, đều cùng bọn họ đồ du hành vũ trụ hoàn toàn bất đồng.

Hắn tâm kêu một tiếng "Không tốt !" Lúc này hẳn còn không có liên tưởng đến địa phương khác đi, chỉ là nghĩ đến từng quả hạch quốc cũng có nhân viên vũ trụ lên mặt trăng -- chẳng lẽ kia thần bí đô thị sớm đã bị bọn họ nhanh chân đến trước sao?

Lại nghĩ đến này vài thập niên quả hạch quốc đô không có lại lên mặt trăng tin tức, Hoàng Ngôn Tâm có hơi thấy an ủi. Hẳn theo dấu chân phương hướng đi qua, cẩn thận không cần đem nó đập hỏng, đi một đoạn ngắn cự ly, phát hiện kia dấu chân tại nơi nào đó đột ngột tiêu thất, chung quanh trừ một khối đại khoai tây bộ dáng thạch đầu bên ngoài không còn mặt khác dấu vết.

-- sao thế này?

Hoàng Ngôn Tâm nghi hoặc vòng quanh dấu chân biến mất địa phương dạo qua một vòng, trông cậy vào mặt đất chỉ huy chiến năng cho hẳn cái gì chỉ thị, nhưng mà hơn mười phút qua, tai nghe bên trong như cũ không có bất cứ thanh âm truyền đến. Đột nhiên, kia khối khoai tây dạng thạch đầu giật giật, Hoàng Ngôn Tâm cứ nhiên nhìn thấy mặt trên có màu đỏ ngọn đèn lóe lóe.

Không đợi hẳn suy nghĩ cẩn thận, thạch đầu ca ca chuyển lên, trên mặt đất di chuyển vài cái, cũng không biết xúc động cái gì cơ quan, mặt đất bỗng nhiên xuất hiện một tối đen cửa động.

Hoàng Ngôn Tâm bật đèn quang hướng trong địa đạo vừa chiếu, không quá thâm trên mặt đất, có một đồng loạn thạch, còn có một chuỗi mặt trắng xe hành sử lúc ấy lưu lại độc đáo bánh xe triệt ngân.

...

Hoàng Ngôn Tâm phát hiện khiến trên mặt đất nhân tinh thần rung lên, nhưng xuất phát từ đối nào đó thần bí tồn tại sợ hãi, khiến có vài nhân trong lúc nhất thời đều có buông tay lần này thăm dò tính toán. Hao phí vô số nhân lực vật lực mới đi đến một bước này, Nhậm Tam Đạt quyết không cho phép còn không có nhìn thấy địch nhân liền bỏ dở nửa chừng, hẳn xin chỉ thị nhìn nhìn tóc bạc lão nhân, lão nhân gật gật đầu, lại ngửa đầu nhìn màn hình, vẻ mặt thập phần ngưng trọng.

Nhậm Tam Đạt hạ đạt chỉ lệnh:"Hoàng Ngôn Tâm tại chỗ đợi mệnh, La Tiểu Hữu, nhanh chóng cùng Hoàng Ngôn Tâm hội hợp."

Tay chân lạnh lẽo La Tiểu Hữu rốt cuộc nghe được khiến hẳn hồn về thanh âm, hẳn không chút do dự quay trở lại cùng Hoàng Ngôn Tâm hội hợp, đang làm hảo bước đầu điều tra cùng dự phòng công tác về sau, hai

người cẩn thận dè chừng đi vào trong địa đạo, La Tiểu Hữu đối địa hạ hắc ám lòng còn sợ hãi, không tự giác dừng ở Hoàng Ngôn Tâm mặt sau.

Tại hắc ám địa đạo trung hành tẩu, trừ dưới đất vết bánh xe dấu vết bên ngoài không có bất cứ thứ gì có thể dẫn dắt bọn họ, trừ chính mình tiếng hít thở bên ngoài nghe không được bất cứ khác thanh âm, nếu không phải ngay trong tầm tay địa phương còn có một đồng bọn, trên mặt đất còn có vô số người làm bọn họ hậu thuẫn mà tồn tại, ở như vậy hoàn cảnh trung chỉ sợ rất nhanh liền có thể bức điên một người. La Tiểu Hữu bất tri bất giác liền nương tựa tại Hoàng Ngôn Tâm phía sau, thường thường quay đầu chiếu một chút, sợ từ phía sau toát ra thứ gì đến. Lúc này hắc cảm giác, không có tình huống chính là tốt nhất tình huống, vạn nhất thật phát sinh cái gì, hắc cảm giác chính mình trái tim đều có khả năng sẽ bạo điệu.

Rốt cuộc, trước mắt hắc ám dần dần đi tới chỗ cuối, xa xa cửa động trung tràn ngập mờ lung màu lam nhạt quang huy, giống như mộng ảo.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Phỏng Vấn 1

"Rốt cuộc phát hiện ?"

Cách gần một năm, Dung Viễn cơ hồ muốn quên hẳn lưu lại trên mặt trăng hậu chiêu, lúc này đột nhiên nghe đậu Hà Lan nói lên bị phát hiện quá trình, hẳn còn hồi ức một chút.

Lúc trước rời đi thời điểm, nguyệt tâm đô thị ra ngoài điều tra người máy còn bị hẳn dùng quang não xâm nhập sửa chữa một chút trình độ, trừ đúng giờ trở lại nguyệt tâm bổ sung năng lượng bên ngoài, kia đài máy móc nhân liền vẫn chờ đợi tại chỗ ra vào vị trí, chờ đợi có người đi đến nó bên cạnh thời điểm mở ra thông đạo. Sau Dung Viễn liền đem chuyện này buông xuống, chung quy tuy rằng thăm dò vũ trụ là hẳn hứng thú sở tại, nhưng hẳn đã hoàn toàn chường mắt địa cầu thông thả khoa học kỹ thuật tiến triển. Chỉ cần có đầy đủ công đức, hẳn liền có thể tới vũ trụ bất cứ một góc.

Cho nên đối với Dung Viễn mà nói, chú ý này có điểm lẫn lộn đầu đuôi cảm giác. Hẳn quan tâm nhất, vẫn là công đức trị. Theo thiên võng tìm tòi mặt càng lúc càng lớn, lực ảnh hưởng cũng càng ngày càng rộng, hiện tại hẳn mỗi ngày công đức thu nhập đều ổn định tại mười vạn trên đây, tuy rằng trong lúc có chút hồi đoái tiêu dùng, nhưng tích lũy cho tới bây giờ cũng chỉ kém mười hai vạn liền có thể đạt tới bảy ngàn năm trăm vạn công đức.

Thân thể các hạng cơ bản trị hồi đoái hẳn sau này làm một ít điều chỉnh, hôm nay thể chất đạt tới một trăm, nhanh nhẹn đạt tới năm mươi, lực

lượng vi một trăm năm mươi, trí lực là 9. 9, tới trị số này về sau hẳn liền không lại tiếp tục hồi đoái đi xuống.

Hắn đã cảm giác được, quá cường lực lượng cùng quá nhanh tốc độ sẽ cho sinh hoạt tạo thành một ít không tiện, vạn nhất có chút thời điểm gặp được đột phát tình huống không có kịp phản ứng, khả năng liền sẽ tạo thành bại lộ chính mình dị thường. Hơn nữa cứ việc mỗi lần hẳn đều chỉ hồi đoái một chút trị số, cho mình lưu lại một đoạn thích ứng thời gian, nhưng hôm nay có khi cũng có thể cảm giác được lực bất tòng tâm địa phương, nhục thể phản ứng theo không kịp chính mình tư duy tốc độ.

Dựa theo đạo Hà Lan thuyết pháp, hẳn hiện tại thân thể tổ chất, cốt cách mật độ, cơ nhục sợi độ dẻo dai đều đã đạt tới cacbon sinh mệnh thể đỉnh phong, đây là Tiên Thiên điều kiện tạo thành đối với nhân loại hạn chế, tiếp tục hồi đoái chính là tại cường hành gia tăng thân thể gánh nặng, có trăm hại mà không một lợi. Nếu muốn tiếp tục đề cao tự thân lực lượng, có hai phương pháp, một là thay đổi gen, một cái khác chính là cả trong lẫn ngoài tu luyện.

Hai điều kiện, tại phụ công đức toàn bộ triệt tiêu phía trước, Dung Viên hiện tại một đều không đạt được.

Bất quá hẳn cũng không sốt ruột, vừa đến là vì hẳn hiện tại không có lửa sém lông mày uy hiếp, từ buồng tay quạ đen thân phận này về sau hẳn đối cá nhân vũ lực nhu cầu đã đại đại hạ thấp, tại nhìn thấy ngoại tình nhân về sau mới một lần nữa sinh ra vài phần gấp gáp cảm; Thứ hai là vì kẹo đường hệ liệt sắp diện thế, Dung Viên đối với nó tin tưởng thập phần sung túc.

...

Vương Hạo Quân mất tự nhiên sửa sang lại một chút cổ áo, vội ho một tiếng, lại như là sợ dọa đến ai như vậy, vội vàng cắn một chút miệng, thuận

thế đẩy đẩy kính đen, giật giật ngồi thời gian rất lâu mông.

Ngồi ở hăn đối diện Tường Tư nhìn ra đến hăn khẩn trương, trong mắt lóe qua một mặt tiểu ý, bất quá làm Đường quốc b thị điện thị đài nổi tiếng thăm hỏi người dẫn chương trình, nàng biểu tình như cũ hoàn mỹ không thể xoi mói, mỹ lệ trên mặt dù cho không có cố ý mang theo tiểu ý, khóe miệng cũng hơi hơi cong lên, để người cảm giác lực tương tác mười phần.

Khiêng màu đen máy quay nhiếp tượng sư đem màn ảnh nhắm ngay Vương Hạo Quân, ngồi ở bàn công tác mặt sau đáng thương nam nhân liên thủ đều không biết nên đi chỗ nào thả, trán toát ra tinh tế hăn.

Tường Tư nói:"Vương lão sư, lần này thi đại học Trạng Nguyên Dung Viễn là ngài lớp học học sinh, phía dưới ta tưởng lý giải một chút vị này ưu tú học sinh học tập tình huống, có thể thỉnh ngài đàm một chút sao? Tại ngài xem đến, này hài tử bình thường biểu hiện thế nào? Ngài đối với hăn có cái gì đánh giá?"

Cứ việc phía trước đã vấn đáp mấy vấn đề, nhưng chưa từng có đối mặt qua loại này cấp số phỏng vấn Vương Hạo Quân vẫn là khẩn trương đến mức phải chết. Hăn lúc này hoàn toàn nhìn không ra ở trên lớp học thoải mái tự nhiên, trên mặt cơ nhục không tự chủ được trều một chút, nói:"Ách... Hăn rất thông minh, phi thường bác học, trí nhớ cũng tốt, lãnh tĩnh, lý trí, không giống hài tử xúc động... Ân, phi thường lý trí."

Tường Tư đợi một lát, thấy hăn không có hạ văn, lại hỏi:"Kia ngài cảm giác, là cái gì khiến hăn lấy được như bây giờ thành tựu? Ngài có cái gì giáo dục tâm đắc có thể theo chúng ta chia sẻ sao?"

"Giáo dục tâm đắc?"

Vương Hạo Quân vô ý thức lặp lại một lần, sau đó nhin không được cảm giác có chút xấu hổ, hăn biết chính xác đáp án là cái gì, hăn phía trước xem qua một ít nổi danh giáo sư thăm hỏi thực lục, hơn nữa trường học

lãnh đạo liền tại cửa phòng làm việc biên đứng, cứ việc cách hăn còn có một đoạn cự ly, nhưng hăn như cũ có thể cảm giác được lãnh đạo sáng quắc ánh mắt chăm chú vào trên người.

"Chính là... Chúng ta trường học giáo dục lý niệm, muốn lấy học sinh phát triển thành trọng điểm, không chỉ muốn hoàn thiện học sinh tri thức kết cấu, còn muốn tăng lên tổng hợp tố chất, chú trọng học sinh đạo đức bồi dưỡng cùng mục tiêu bồi dưỡng..."

-- trời biết Dung Viễn hiện tại thành tích cùng bọn họ loại này chưa từng có chân chính phó chủ thực tế giáo dục lý niệm có mao quan hệ !

Nghe được hăn một chuỗi không đánh gạt ngã đường như trước tiên thuộc lòng mà nói, Tưởng Tư tươi cười không biến, phỏng vấn trung nghe đến nói như vậy rất bình thường, hoặc là nói, không có như vậy quan mặt ngôn ngữ ngược lại không bình thường.

Nào biết Vương Hạo Quân bỗng nhiên đề tài một chuyện, nói:"Bất quá... Ta cảm giác Dung Viễn có thể lấy được hiện tại thành tích, hăn bản thân cố gắng là trọng yếu nhất. Thực tế sơn, lớp 12 cuối cùng một năm, hăn cơ hồ chưa từng có đến trường học đến thượng qua khóa."

Những lời này vừa nói đi ra, Vương Hạo Quân giống như là cả người đều thả lỏng như vậy, cả người cái loại này không được tự nhiên cảm giác bỗng nhiên liền tiêu thất, thần sắc cũng biến thân nhiên rất nhiều, khóe miệng thậm chí mang theo vẻ tươi cười.

"Nga?" Nghe được ngoài ý liệu nội dung, Tưởng Tư tinh thần rung lên, nghiêng mình về phía trước, làm ra chăm chú lắng nghe biểu tình.

"Cái kia hài tử... Ta cảm giác, hăn là một không thể phục chế kỳ tích... Hăn phi thường có ý tưởng, rất rõ ràng chính mình muốn cái gì, nên làm cái gì, kế hoạch hảo muốn đạt thành mục tiêu, không cần bất luận kẻ nào đốc

xúc cũng có thể trăm phần trăm hoàn thành. Với hãn mà nói, truyền thống lớp học thậm chí là một loại trói buộc..."

Không để ý giáo lãnh đạo cơ hồ muốn rút gân ánh mắt, Vương Hạo Quân không có dựa theo trước tiên kế hoạch hảo như vậy một kinh đem đề tài dẫn tới cao lớn thượng, không có đem Dung Viễn khoa được thập toàn thập mỹ, có lẽ là bởi vì Dung Viễn cho hãn mang đến dạy học kiếp sống trung tối phong cảnh tối vinh diệu một thành tựu, có lẽ là từ năm trước đến hiện tại quán ở Dung Viễn trên người các loại phản đối ngay mặt tin tức cùng mọi người đối với hãn thân thể suy đoán hoài nghi khiến hãn lúc nào cũng phần nộ mà vô lực, có lẽ là ba năm ở chung trung kia hài tử thường xuyên khiến hãn cảm thấy xót xa cô tịch cùng lạnh lùng, hãn hiện tại không tưởng dựa theo lộ số đến nói, hãn không tưởng lại đáp nạn một "Cao phân khuôn mẫu", hãn muốn cho mọi người nhận thức hãn học sinh chân thật một mặt.

Hãn nói đến Dung Viễn quái gở, cũng không phải bình thường đoàn kết đồng học nhiệt tình yêu thương tập thể điển hình ưu tú sinh, trên thực tế Dung Viễn đối tham gia các loại lớp hoạt động cũng không tích cực, tuy rằng thân thể tố chất rất tốt nhưng đại hội thể dục thể thao cái gì cũng rất ít nhìn thấy bóng dáng của hãn, hãn không phát triển, là đắm chìm tại trong tri thức đối với ngoại giới cũng không mẫn cảm nhân -- đương nhiên, tại Vương Hạo Quân trong mắt, hãn học sinh không phải lạnh lùng, mà là im lặng ngại ngùng, không thích tranh đấu, không giỏi ngôn từ; Hãn nói đến Dung Viễn bình thường sinh hoạt bên trong rất nhiều chi tiết nhỏ, đối trưởng bối tôn trọng, đối kẻ nhỏ yếu trợ giúp, yên lặng giúp người khác, chưa bao giờ bốn phía tuyên dương chính mình thiện hạnh. Trên thực tế, khi có người cố ý muốn cùng hãn biểu đạt lòng biết ơn thời điểm, hãn có khi sẽ bởi vì bị quấy rầy mà có vẻ không quá cao hứng, bất quá này tại Vương Hạo Quân trong mắt liền là không biết như thế nào đáp lại, hơi hơi có chút phức tạp thiện lương cùng đơn thuần.

Hắn nói đến Dung Viễn gia đình, nói đến hắn tuy rằng thuở nhỏ liền mất đi dựa vào, nhưng không có bởi vậy trưởng thành lòng dạ hẹp hòi, cực đoan ghen ghét, hắn đối với chính mình cha mẹ gia nhân cũng không có oán hận hoặc là khát vọng, là ý chí rộng lớn hảo hảo tử. Phi thường độc lập, có thể đem chính mình sinh hoạt an bài được gọn gàng ngăn nắp, chẳng sợ không có bất cứ thân nhân quan tâm, hắn cũng không cam chịu, hắn có thể hảo hảo yêu chính mình.

Nói nói, Vương Hạo Quân liền nhin không được có chút kích động. Nhìn thấy Tưởng Tư phía sau mặt khác lão sư cùng hắn đánh thủ thế, mới đột nhiên kịp phản ứng. Hắn che giấu tính lau dưới có chút ướm át khéo mắt, đôi cảm xúc vững vàng sau, nói: "Ngượng ngùng, ta có chút kích động."

Tưởng Tư ôn nhu nói: "Không quan hệ, ta có thể lý giải Vương lão sư thành khẩn ái sinh chi tâm."

-- trên thực tế, tại Vương Hạo Quân có chút hỗn độn miêu tả trung, nàng cảm giác chính mình giống như cũng thấy được cái kia bao giờ cũng cô đơn chiếc bóng, ưu tú mà cô độc, nội tâm thiện lương khoan dung thiếu niên, trong lòng cũng bị kéo động sinh ra không thiếu cảm xúc.

Wang Haojun cười dưới, nói sang chuyện khác: "Tại lớp 12 trong một năm này, khác hảo tử đều đang vì thành tích liêu mạng cố gắng, Dung Viễn đứa nhỏ này đại bộ phận thời gian đều không tại trường học, người đoán hắn đang làm cái gì?"

-- tại Dung Viễn từ đại chúng trong tầm mắt biến mất trong đoạn thời gian đó, làm chủ nhiệm lớp, Vương Hạo Quân tự nhiên không có khả năng không biết hắn tung tích. Hắn còn rút thời gian đi "Gia phóng" Qua, cứ việc khi đó Dung Viễn còn không có làm ra cái gì thành tích đến, bất quá chỉ bằng hắn muốn làm như vậy sự, liền đủ để để người cảm thấy rung động .

"Khắc khổ dùi mài, chăm chú đọc sách đi?" Tưởng Tư hỏi, tuy rằng nàng biết Vương Hạo Quân hỏi như vậy, liền ý nghĩa đáp án khẳng định bất đồng tầm thường.

"Ha ha." Vương Hạo Quân tươi cười trung mang theo vài phần thần bí, nói:"Dung ta như, chờ người nhìn thấy hã, người liền biết đáp án."

Tiết mục trung như vậy hồi hộp càng có thể hấp dẫn nhãn cầu, Tưởng Tư cười nhẹ, không lại truy vấn, nhưng mà trong lòng xác thật sinh ra vài phần hảo kỳ.

...

Bởi vì muốn chuẩn bị phỏng vấn, Chu Viên liền từ phòng thực nghiệm chuyển đến Kim Dương gia ở vài ngày, phòng ngủ cũng khôi phục thành phía trước bộ dáng, miễn cho để người chế tạo không cần thiết đề tài, cho bọn họ hai người đều mang đến phiền toái. Bất quá phỏng vấn ngày đó Dung Viễn yêu cầu bọn họ đều ở đây, đây cũng là vì cho bọn họ tương lai công ty khai hỏa danh khí.

"Như thế nào một lần này liền nhận phỏng vấn ? Ta còn nghĩ đến người sẽ giống phía trước như vậy cự tuyệt đâu !" Kim Dương cười hỏi.

Dung Viễn nói:"Đây là cấp kẹo đường hệ liệt đánh quảng cáo hảo cơ hội, không phải sao?"

Kim Dương giương miệng nhìn hã một cái, lắc đầu nói:"Phục người !"

-- phỏng chừng không có mấy người sẽ đem b thị đài tiết mục thăm hỏi hoàn toàn trở thành là chính mình quảng cáo bình đài, nhưng Kim Dương không thể không thừa nhận, này tuyên truyền thủ đoạn thật tốt, so với hã thỉnh một trăm ngôi sao ở trên TV cuồng oanh lạn tạc đều càng hữu hiệu. Có thể suy ra, TV, tin tức truyền thông, tạp chí, internet trên

truyền thông, khẳng định nơi nơi đều là thi đại học Trạng Nguyên cùng kéo đường phát minh buộc chặt tuyên truyền.

Thi đại học Trạng Nguyên thực ra không hiếm lạ, Đường quốc mỗi năm đều sẽ lượng sản mấy chục, nếu suy xét đến huyện thị, kia liền có mấy trăm . Hiếm lạ là, này Trạng Nguyên phía trước còn lấy qua hai quốc tế thi đấu kim bài, hơn nữa hãn thành tích là đánh vỡ lịch sử ghi lại mãi phân thành tích. Như vậy thành tựu, không nói hay không sẽ hậu vô lai giả, nhưng ít ra trước chưa từng có ai.

Dung Viễn không có nói ra một cái khác lý do là, hãn cần "Danh khí" .

Danh khí thứ này, hư vô mờ mịt, nhưng muốn làm thành chuyện gì thời điểm, lại thập phần trọng yếu. Tỷ như kéo đường phát minh, nếu một phổ thông học sinh cấp ba công bố chính mình là phát minh giả, người bình thường sẽ tin tưởng sao? Liền tính đó là sự thật, có thể không hề có nghi ngờ nhận người khẳng định sẽ thực thiếu, đại đa số người đều sẽ tự nhiên mà vậy sản sinh nghi ngờ, thật giống như ngày hôm qua người cùng ta vẫn là giống nhau nhân, như vậy ta chính mình làm không đến sự người cũng không hãn là có thể làm đến như vậy.

Nhưng Dung Viễn hiện tại tầng tầng aura gia thân, lại nói hãn phát minh ra vật như vậy, người thường liền tương đối dễ dàng nhận kết quả này. Thừa dịp "Thi đại học mãi phân Trạng Nguyên" nhiệt độ tuôn ra kéo đường, mọi người liền sẽ tự nhiên mà vậy sản sinh "Thiên tài quả nhiên cái gì cũng có thể làm đến" ý tưởng, bởi vì bọn họ đã nhìn thấy song phương cũng không đứng ở chỉ số thông minh cùng tầng trên cầu thang. Hãn có thể phát minh ra kéo đường, như vậy sau này tự nhiên cũng có thể phát minh ra những thứ khác, tương lai lấy càng nhiều "Phát minh" Đi ra cũng liền sẽ không chọc người hoài nghi.

Hãn biết mục tiêu của chính mình đối người bình thường đến nói quá mức Cao Viễn, bình thường chẳng sợ nói ra đều sẽ có vẻ hoang đường, chỉ

có vững chắc từng bước cơ sở, tài năng chung có một ngày đi lên đài cao
trích tinh thần.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Phỏng Vấn 2

Máy quay phim từ xe dừng lại phía trước liền bắt đầu quay chụp .

Tiết mục tổ muốn quay chụp là "Sinh hoạt trung chân thật một mặt", trên thực tế bọn họ đương nhiên là tới phía trước liền cùng Dung Viễn đánh qua điện thoại, bất quá vì "Chân thật tính", người tới trước tiên thuyết minh không cần đến ngoài cửa nghênh đón, tựa như bình thường như vậy nên làm cái gì thì làm cái đó.

Đồng dạng theo lý đương nhiên, bọn họ tại quay chụp loại này tiết mục thời điểm không ai sẽ thật tựa như một mình ở nhà như vậy biểu hiện, nên sửa sang lại sửa sang lại, nên hoá trang hoá trang, nên biểu diễn biểu diễn, trừ phi kỹ xảo biểu diễn giả không đành lòng nhìn thẳng, bằng không bình thường đều sẽ lẫn nhau khoan nhượng.

Màn ảnh trung, cố ý cho bề ngoài rách nát kho hàng ngay mặt một đặc tả, không thể tưởng được thi đại học Trạng Nguyên liền ngụ ở địa phương, Tưởng Tư nhin không được lộ ra thập phần chân thật ngạc nhiên biểu tình. Dừng xe phía trước nàng liền cùng Vương Hạo Quân nhiều lần xác nhận qua, lúc này đi gõ cửa thời điểm, vẻ mặt còn mang theo vài phần phức tạp.

Môn "Két --" Một tiếng, rất nhanh liền bị mở ra, ngoài cửa đương quang theo cánh cửa mở ra mà ném vào phòng trong, cũng dần dần chiếu xạ tại mở cửa trên người.

Dung Viễn giương mắt thản nhiên đảo qua, qua một hai giây, mới lộ ra một thập phần đậm nhạt tươi cười, nhạt màu đồng tử trung lại không có tiêu

ý, chỉ có chừng không dễ nhận ra xa cách.

Tưởng Tư khí nhất đoản, trong nháy mắt có loại bị hạ mình nhìn xuống cảm giác, thậm chí quên chính mình nên nói cái gì.

May mà loại cảm giác này chỉ có chớp mắt, Dung Viễn rất nhanh liền gia tăng chính mình tiểu ý, sử nó trở nên càng rõ ràng một ít, cũng có vẻ chẳng phải khí thế bức nhân -- thực ra có đôi khi hắn cũng cảm không rõ sao thế này, chính mình vừa không có đánh chửi cũng không có nổi giận, người chung quanh cố tình liền một bộ cảm như hèn bộ dáng, có đôi khi Chu Viên làm sai thực nghiệm bị hấn xem một chút thật giống như bị khi dễ thảm như vậy rơi nước mắt châu tử, gọi Dung Viễn không biết nên nói cái gì mới tốt. May mà hấn bỗng nhiên nghĩ đến trước mặt người là dư luận tiếng nói chường khổng giả, cũng là bọn họ kẻo đường có thể hay không thành công khai hỏa đệ nhất pháo mấu chốt nhân vật, đúng lúc thu liễm biểu tình, khiến chính mình có vẻ càng nhiệt tình một ít, này tổng sẽ không sai.

Tưởng Tư hoàn toàn cảm thụ không đến Dung Viễn nhiệt tình, so với nàng phía trước tiếp xúc kia vài phỏng vấn giả, Dung Viễn dứt khoát lạnh lùng được đáng sợ. May mà phía trước Vương Hạo Quân trần thuật vẫn là phát ra rất lớn tác dụng, tại nàng trong lòng đã chủng hạ đứa nhỏ này tương đối quái gở hạt giống, cũng thành lập tương đối tốt bước đầu ấn tượng, lúc này mới khiến cho Tưởng Tư lúc này trong lòng vẫn là đối Dung Viễn ôm thật lớn thiện ý.

Lăn nhau qua lưu trình như vậy tự giới thiệu một chút cũng thuyết minh tới chơi mục đích, hai người nắm tay. Tưởng Tư chú ý tới, Dung Viễn ngón tay thon dài, khô ráo, hơi lạnh, bắt tay quá trình vừa chạm đã tách ra, không có cố ý kéo dài thời gian đến truyền đạt nhiệt tình hoặc là chiếm tiện nghi. Tối đặc biệt là, trên tay hấn sạch sẽ, cái gì cũng không có. Muốn biết, trung học ba năm xuống dưới, bởi vì thời gian dài cầm bút tiến hành đại lượng viết, rất nhiều học sinh ngón cái, ngón trỏ, ngón giữa cùng viền

chường xử ít nhiều đều có một ít ma sát sinh ra kén, kia tại sau này có lẽ muốn dùng mấy năm thời gian mới có thể chậm rãi tiêu trừ.

Không có kén, kia liền bản thuyết minh viết lượng so với bình thường học sinh ít hơn rất nhiều.

Trong lòng điện quang chuyển qua ý nghĩ này, Tưởng Tư đem này phát hiện ghi tạc chính mình trong lòng, tại trở về sửa sang lại thăm hỏi nội dung thời điểm có thể căn cứ cần quyết định hay không muốn đem điểm này thêm vào đi. Sau đó bọn họ cùng nhau đi vào đại môn.

Tựa như sở hữu lần đầu tiên đến nơi đây nhân như vậy, Tưởng Tư cái nhìn đầu tiên liền bị dựa vào tường giá sách hấp dẫn lực chú ý, chu thần hé mở, lộ ra một có điểm khả ái sừng sốt biểu tình.

Nhiếp tượng sư cũng ngốc một chút, bất quá hăn rất nhanh liền chuyên nghiệp đem màn ảnh từ Dung Viễn cùng Tưởng Tư trên người dời đi, cấp giá sách một mười mấy giây toàn cảnh xem xét cùng đặc tả.

Lúc này giá sách so Chu Viên lần đầu tiên nhìn thấy thời điểm càng thêm đồ sộ, còn tăng thêm rất nhiều ngoại quốc xuất bản nguyên văn thư. Dung Viễn xem sách tốc độ rất nhanh, chia đều mỗi ngày đọc 2. 3 bản, một năm qua đi, phòng này sở hữu không nhân không gian trung cơ hồ đều tăng lên các loại dài ngắn không đồng nhất tấm ngăn, mặt trên tràn đầy bày các loại bộ sách, có loại sở hữu vách tường đều là dùng thư xây thành cảm giác, giống như lại hướng lên trên thêm một tờ giấy toàn bộ phòng đều sẽ sụp xuống. Các loại nhan sắc gáy sách, các loại quốc gia văn tự, lấy một loại chen lẫn lại cũng không hỗn độn phương thức sắp hàng, có loại kỳ lạ mỹ cảm.

"Rất sừng sốt, ta còn cho rằng ta đến đồ thư quán." Tưởng Tư nhận không được hỏi: "Này mấy thư người đều xem qua sao?"

Dung Viễn không đáp lại, ý bảo nàng tùy tiện trều một quyển xem xem.

Tưởng Tư nửa tin nửa ngờ tùy tay từ gần nhất trên giá sách chọn một quyển gần đây xuất bản thiên văn học sáng tác, nằm ở trong tay nàng liền cảm giác không đúng, sách mới cùng sách cũ ở giữa khuynh hướng cảm xúc có rõ ràng khác biệt, nàng trong tay này quyển sách mới tinh giống như là vừa mới dỡ xuống plastic phong bì như vậy. Nàng ở trong lòng vì cười Dung Viễn dùng này một cái giá sách mới đến biểu hiện hảo học hành vi, quyết định trở về cắt nối biên tập thời điểm liền đem một đoạn này cắt đi, chỉ lưu lại giá sách màn ảnh là có thể, sau đó tùy ý lật ra trang sách.

Sau đó Tưởng Tư ngậy ngấn cả người.

Nàng đem thư nhanh chóng từ đầu lật đến vĩ, lại từ vĩ lật đến đầu, cuối cùng ngẩng đầu, khó có thể tin tưởng xem xem Dung Viễn, sau đó mới đem thư bày ở trên bàn, bước nhanh hướng đi giá sách.

Tưởng Tư giống như là muốn chứng minh cái gì như vậy, từ trên cùng đến tầng chót, từ đường văn thư đến ngoại văn nguyên bản thư, từ thiên văn học đến sinh vật học, cuối cùng, hai mươi mấy bản bất đồng môn học, bất đồng trên giá sách tùy ý chọn lựa bộ sách mở ra đặt ở trên bàn, bất cứ một quyển sách trung, nàng tùy tay lật ra trang bên trên đều có Dung Viễn viết xuống chú thích cùng tâm đắc.

Lúc này lại nhìn kia như cũ có vẻ tràn đầy, không hề có khe hở giá sách, mặt trên sở hữu bộ sách tại Tưởng Tư trong mắt đã có bất đồng ý nghĩa. Nàng lại lần nữa nhìn về phía Dung Viễn khi, trên mặt tươi cười cùng khâm phục đều có vẻ chân thật rất nhiều.

"Thư sơn có đường cần vi kính, học hải vô nhai khổ làm thuyền. Người khiến chúng ta lại lần nữa lý giải này câu thơ hàm nghĩa." Tưởng Tư tự đáy lòng nói, hoàn toàn phủ định phía trước cho rằng đối diện thiếu niên

"Tuy rằng thông minh nhưng không có hạ khổ công đi học tập' ẩn tượng, sau đó rút cuộc tiến vào chính đề, nói:"Nhìn thấy này mấy thư, ta tưởng ta hiểu được vì cái gì Đường quốc cái thứ nhất mẫn phân Trạng Nguyên là người mà không phải người khác. Người tại biết thành tích về sau là cái dạng gì tâm tình?"

Dung Viễn nói:"Có điểm sững sốt đi. Có thể được mẫn phân, vẫn là có rất nhiều vận khí thành phần."

Khác không nói, Dung Viễn hiện tại có thể coi được với đã gặp qua là không quên được, đối các loại tri thức điểm ký ức tuyệt sẽ không xuất hiện bất cứ lệch lạc, trung học trình độ toán lý hoá cũng không có bất cứ độ khó đáng nói. Nhưng viết văn luôn luôn là hăn lấy không chuẩn điểm hạng mục, có đôi khi rất cao, có đôi khi liền phi thường thấp, nếu văn chương bản thân yêu cầu trữ tình, hăn thành tích đại đa số thời điểm đều phi thường thâm đậm, có khi còn sẽ được đến "Xây đắp từ ngữ trau chuốt","Không biết cái gọi là","Khuyết thiếu chân tình thực cảm" Linh tinh đánh giá, điển hình phản diện giáo tài.

Khảo thí thời điểm hăn thái độ khác thường, dứt khoát dùng thuần cổ văn phương thức viết một thiên kịch liệt dâng trào nghị luận văn, dùng từ hoa lệ đến cực điểm, luận chứng nghiêm mật khắc sâu, trung gian hỗn loạn đại lượng thơ cổ câu [cảm tạ hăn trí nhớ] cùng chính mình căn cứ bằng trắc vận luật điền đi ra vài câu thi từ [lại cảm tạ hăn bình thường đại lượng tri thức dự trữ cùng tùy thời từ kho ký ức trung lấy ra tư duy phát triển năng lực], viết xong về sau Dung Viễn cũng tự giác thành tích sẽ không rất thấp, nhưng không nghĩ tới cư nhiên là mẫn phân thành tích, này thật đúng là phá lệ lần đầu.

Tưởng Tư nghe ra hăn trong lời che giấu kiêu ngạo, trêu tức cười hỏi:"Mẫn phân có vận khí thành phần... Nói như vậy,'Trạng Nguyên' này danh hiệu cũng không cảm giác ngoài ý muốn, phải không?"

Dung Viễn không có tưởng nàng suy nghĩ được như vậy khiêm tốn, hần gật gật đầu, theo lý đương nhiên nói: "Ân, đối."

-- này hai đơn giản tự liền đầy đủ thuyết minh hần vì cái gì từ nhỏ đến lớn chỉ có một bằng hữu bản chất nguyên nhân.

Tưởng Tư nhất thời im lặng, mặt sau vấn đề đều không biết nên như thế nào tiếp theo. Nàng cúi đầu nhìn thoáng qua nhắc tường tạp, nhảy vọt qua "Trở thành Trạng Nguyên có cái gì áp lực", "Tâm tình có cái gì chuyển biến" Linh tinh vấn đề, cười gượng hai tiếng nói: "Xem ra Dung Viễn đồng học thật đối với chính mình phi thường có tin tưởng. Như vậy tại học tập phương pháp cùng đề cao học tập trên hiệu suất, người có cái gì kinh nghiệm có thể giới thiệu cho về sau các sư đệ sư muội sao?"

Này phổ thông vấn đề lại khiến Dung Viễn hơi hơi có chút phức tạp, hần nhú nhú mày, chằm chước nên như thế nào trả lời.

Học tập phương pháp? Học tập hiệu suất? Kia đều là cái gì? Dung Viễn cảm giác chính mình cũng không có dùng cái gì đặc biệt phương pháp, chỉ là đọc sách, làm làm bài, trung học nội dung vốn cũng rất đơn giản, xem sách thời điểm liền đều minh bạch, làm bài hần hưởng thụ chỉ là giải quyết vấn đề cảm giác thành tựu cùng sung sướng cảm, luôn luôn đều không là thông qua phương thức này đến rèn luyện chính mình đi năm giữ đã hoàn toàn nắm giữ tri thức.

Cùng này hỏi hần có cái gì học tập phương pháp có thể giới thiệu, hần thực ra càng muốn hỏi, đơn giản như vậy gì đó, các người đến cùng vì cái gì còn cần cố ý đi tìm một loại cứng nhắc phương thức đi học tập? Không phải xem xem liền sẽ sao?

Bất quá liền tính Dung Viễn không hiểu người khác phiền não sở tại, hần cũng biết những lời này thật nói ra đó chính là một không khác biệt thế giới cấp... Ít nhất cũng là toàn quốc cấp trào phúng. Cho nên hần tự hỏi một

lát sau, mới chăm chú mà thận trọng nói: "Tổng kết lên, cũng chính là hai điểm -- chuyên chú cùng chăm chỉ."

-- thông tục chuẩn hoá trả lời, tổng không có vấn đề gì, tuy rằng hẳn cảm giác chỉ số thông minh mới là tính quyết định nhân tố, bất quá vẫn là khiêm tốn một điểm hảo.

Tưởng Tư đem hẳn theo như lời nội dung mở rộng một chút, nói: "Ta hiểu được, muốn chuyên nhất, tại học tập thời điểm không thể phân tâm. Ngoài ra còn muốn kiên trì bền bỉ học tập, không thể hư độ quang âm. Muốn tưởng đạt được thành công, trừ 1% thiên phú ngoài, còn muốn trả giá 99% mồ hôi, đúng không?"

"Đúng." Dung Viễn gật đầu, cảm giác nòng so với chính mình nói được tốt hơn nhiều.

"Nói đến chăm chỉ..." Tưởng Tư lại đưa ra tân vấn đề, "VẬY người đối với hiện tại rất nhiều học sinh đều coi trọng đề hải chiến thuật thấy thế nào?"

-- thấy thế nào? Kẻ ngu dốt thực hiện ! trên thực tế dùng đại lượng thời gian đến đổi lấy một chút đáng thương tiến bộ, lại căn bản sẽ không hoa một ít thời gian đến tự hỏi tự thân chân chính vấn đề sở tại !

Dung Viễn tự hỏi một chút Kim Dương sẽ như thế nào trả lời, sau đó nói: "Bất đồng nhân thích hợp bất đồng phương pháp, mặc kệ cái gì chiến thuật, chỉ cần có thể học được tri thức, kia đều là có ích."

Tưởng Tư khen ngợi gật gật đầu, rất nhiều người tại bị hỏi vấn đề này thời điểm đều sẽ giống đập đến lồi khu như vậy lập tức lấy phủ quyết, sau đó cấp ra một ít giống như thật mà là giả nhưng thực ra rất khó làm đến đề nghị. Trên thực tế, một loại lâu dài bị lên án "Ngốc biện pháp" Sở dĩ có thể kéo dài dài như vậy sinh mệnh lực, khẳng định là vì nó còn có rất lớn chỗ đáng khen, chỉ là tại ngay mặt quan phương tuyên truyền trung không bị

thừa nhận mà thôi, bởi vì nó khuyết thiếu hiệu suất, kỹ xảo, sức sáng tạo cùng linh hoạt tính.

"Theo ta được biết, người lựa chọn đại học là b thị y khoa đại học sinh vật vật lý cùng kết cấu sinh vật học hệ, có thể nói một chút lựa chọn này chuyên nghiệp nguyên nhân là cái gì sao?" Tưởng Tư lại hỏi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Phòng Vấn 3

"Bởi vì nó nghiên cứu là nguy hại nhân loại khỏe mạnh trọng đại tật bệnh." Dung Viễn tại 'Nhân loại khỏe mạnh' thượng không tự giác thoáng tăng thêm ngữ khí, sau đó lại về đến tự nhiên trên thần thái nói: "Trị bệnh cứu người, xem như của ta lý tưởng đi !"

Bất quá hẳn đương nhiên sẽ không thỏa mãn với nào đó hệ học tập, muốn học liền học toàn bộ ! Dung Viễn muốn làm, cũng không phải đương tự mình cầm dao ra trận một đường thầy thuốc, hẳn muốn từ bệnh lý nguyên nhân gây bệnh thượng triệt để trị tận gốc nào đó bệnh nan y -- không phải dự phòng, chỉ là trị liệu.

"Thực không sai, tại cao trung giai đoạn liền đối với chính mình tương lai có một minh xác mục tiêu." Tưởng Tư chân chính cảm giác rất giỏi là Dung Viễn lựa chọn này chuyên nghiệp. Nàng biết hiện tại rất nhiều hài tử lựa chọn đại học khi đệ nhất suy xét là tương lai ích lợi, đệ nhị là vào nghề độ khó, đệ tam là phát triển tiền cảnh, liền tính đương thầy thuốc, cũng là lựa chọn đương lâm sàng thầy thuốc chiếm đa số. Bất quá nàng cũng hiểu được Dung Viễn lý tưởng có chút lý tưởng hóa, nhưng không có đả kích hẳn thiếu niên nhuệ khí, mà là tự đáy lòng chúc phúc nói: "Mong ước người tương lai có thể trở thành một danh ưu tú y học nghiên cứu công tác giả."

"Cám ơn."

Kế tiếp hai người lại hàn huyên vài câu tương lai quy hoạch linh tinh vấn đề, Tưởng Tư đem đề tài dẫn tới bình thường cá nhân hứng thú đam mê thượng.

"Thích làm sự?" Dung Viễn suy nghĩ một chút nói:"Chạy bộ, xem sách... Ngô, còn có tự hỏi."

"Nghe nói người tại lớp 12 một năm đều cơ bản không ở trường học lên lớp, là vì trong phòng học đã học không đến đầy đủ gì đó, cho nên người lựa chọn độc lập học tập cùng tự hỏi sao?" Tưởng Tư nhìn một chốc chung quanh giá sách, sau đó hỏi.

"Không, ta đang làm thực nghiệm. Làm một điểm chính mình cảm thấy hứng thú gì đó." Rốt cuộc đến chính đề, Dung Viễn mang theo vài phần khoái trá nói.

"Làm thí nghiệm?" Đáp án này thật đúng là ra ngoài ý liệu.

"Muốn nhìn một chút sao?" Dung Viễn dứt khoát lưu loát đứng lên hỏi.

"Đương nhiên, nếu người nguyện ý vì ta giới thiệu một chút mà nói." Tưởng Tư thuận thế đứng dậy nói, nàng sớm liền chú ý tới trong gian phòng đó trừ phòng ngủ cùng buồng vệ sinh bên ngoài, còn có nhất phiến đóng môn.

Nhưng nàng không hề nghĩ đến, phía sau cửa cũng không nàng suy đoán trung như vậy một trung học quy mô dùng làm dạy học phòng thực nghiệm, Dung Viễn cái gọi là "Làm thí nghiệm" Cũng không phải nàng cho rằng cải trang đa dụng máy đo điện, địa y cảnh thí dịch cùng phenolphthalein ngộ kiểm nhan sắc biến hóa, hoặc là dùng kính hiển vi quan sát hành tây căn tiêm phân bào nhiễm sắc thể đơi đã (vân vân). Nàng xem đến, là một thập phần chính quy, thậm chí để người cảm giác tức mục phòng thực nghiệm, nếu không phải cao tầng dụng cụ thiết bị quá ít, điều kiện quá mức đơn sơ mà nói, Tưởng Tư cảm giác lúc này so nàng gặp qua có chút đại học phòng thực nghiệm còn muốn chính quy.

Nàng đứng ở cạnh cửa sững sờ, nội tâm thập phần rung động.

Đồng dạng cảm giác, Chu Viên từng có, Kim Dương từng có, Vương Hạo Quân cũng có qua, chẳng qua Tưởng Tư so với bọn họ kiến thức càng rộng, lịch duyệt càng nhiều, cho nên rung động cũng liền càng cường liệt. Bởi vì nàng rõ ràng biết, cá nhân muốn kiến thành như vậy một phòng thực nghiệm, độ khó lớn bao nhiêu. Nó yêu cầu tiền tài vẫn là tiếp theo, trọng yếu nhất là này bản nhân tại đây phương diện sở triển lãm ra cường đại tự tin, quyết tâm cùng dũng khí.

Nếu không phải thật đầu nhập trong đó muốn làm ra cái gì đến, nếu không phải bình tĩnh tin tưởng chính mình có thể làm ra thành tựu đến, nếu không phải có đối mặt ngoại giới sở hữu nghi ngờ cùng khuyên bảo kiên trì, là không có khả năng sinh ra như vậy một phòng thực nghiệm . Nhất là, làm đến chuyện này chỉ là một mười tám tuổi học sinh cấp ba, này liền có vẻ càng thêm khó được .

Chu Viên cùng Kim Dương đang tại phòng thực nghiệm làm chuẩn bị. Kim Dương tại trên máy tính thao tác, đem chế tác hảo biểu thị bản thảo lại thẩm duyệt sửa chữa một chút, đồng thời đem đợi một hồi muốn dùng đến văn kiện đều chuẩn bị tốt. Chu Viên đang tại chọn kẹo đường -- thực ra sở hữu kẹo đường trừ ngoại hình hơi có bất đồng bên ngoài không có bất cứ phân biệt, nhưng Chu Viên cố chấp muốn lấy ra mấy cái tốt nhất, trên thực tế chỉ là quá khẩn trương tất yếu phải tìm chút việc đến làm. Kim Dương trong lòng biết điểm này, trên thực tế hẳn hiện tại nội tâm cũng không bình tĩnh, bởi vậy liền tùy nàng đi.

Môn bị đẩy ra thanh âm kinh động hai người. Chu Viên tay run lên, thật vất vả lấy ra đến một khóa nhĩ đồng bản kẹo đường liền cô lỗ lỗ lăn vào trong đĩa tìm không ra đến, Kim Dương tâm bùm bùm nhảy, bất quá trên bề ngoài không hề có manh mối, mỉm cười đứng lên tỏ vẻ ngênh đón.

"Đây chính là của ta phòng thực nghiệm. Bọn họ là bằng hữu của ta, cũng là thực nghiệm hợp tác đồng bọn -- Kim Dương, Chu Viên."

Dung Viễn đơn giản giới thiệu một chút song phương, lại cùng Tưởng Tư nói nói phòng thực nghiệm trung một ít chủ yếu thực nghiệm thiết bị, máy quay phim vẫn ở bọn họ bên cạnh chung quanh quay chụp, cuối cùng tại Dung Viễn dẫn đường dưới, mấy người đi đến Chu Viên bên cạnh, Dung Viễn tự nhiên từ Chu Viên trong tay tiếp nhận một hình vuông bạc bàn, trong đĩa phóng lớn nhỏ hình dạng không đồng nhất mấy khóa kẹo đường hệ liệt sản phẩm.

"Đây chính là chúng ta một năm này nghiên cứu thành quả." Dung Viễn nói, đem nó thuận tay đẩy đến Tưởng Tư cùng hằm bên tay phải mặt bàn trung gian vị trí.

Tưởng Tư cầm lấy một khóa, kẹp tại ngón tay trung gian nhìn nhìn, hỏi:"y-1? Đây là cái gì?"

"Còn có này." Dung Viễn chỉ chỉ đặt ở y-1 bên cạnh một chiếc nhẫn.

Đây là một viên hình thức phi thường phổ thông nhẫn, lớn nhỏ vừa phải, nam nữ đều nghi, thước tắc có thể tự do điều tiết, vô luận là ba tuổi trẻ nhỏ vẫn là tám thước tráng hán ngón tay nó đều có thể nghiêm mật tạp thượng. Nhẫn mặt ngoài bản thân không có bất cứ hoa văn hoặc là văn tự trang sức, chỉ có một hình vuông đậm ngân sắc khảm nạm vật, nội hoàn có một chuỗi ký hiệu, cùng y-1 mặt trái ký hiệu hoàn toàn giống nhau.

"Ân..." Tưởng Tư xem xem trên tay trái tay phải y-1 cùng nhẫn, suy nghĩ nửa ngày nói:"Đây thật là làm khó ta ... Ta thật không nghĩ ra được làm cái gì vậy đâu, xin theo ta thuyết minh một chút đi !"

Dung Viễn nhìn thoáng qua Chu Viên, ý bảo nàng tiến lên thuyết minh -- cứ việc tại kẹo đường phát minh trung Kim Dương cùng Chu Viên phát ra tác dụng cũng không tính lớn, bất quá Dung Viễn cũng không tính toán độc chiếm này một phân công lao. Hơn nữa sau này kẹo đường sinh sản cùng tiêu thụ khẳng định cần người đến xử lý, Chu Viên khắc khổ chịu

được vất vả, tinh tế tỉ mỉ cứng cỏi, rất thích hợp tiếp được này một phân công tác, cho nên Dung Viễn tính toán thừa dịp này thời cơ đem nàng đẩy đến trước đài đến.

Tướng Tư tầm mắt cùng máy quay phim màn ảnh cũng tùy theo chỉ hướng Chu Viên.

Chu Viên cả người cứng đờ, sau đó linh hoạt nhất bính, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thể tàng đến Dung Viễn phía sau.

Mọi người tất cả đều sửng sốt, nhìn cái kia lấy Dung Viễn thân thể hoàn toàn không thể che kín nữ hài, cảm giác chính mình giống như thấy được một chỉ đem đầu vùi vào trong cát đà điều.

Dung Viễn mi vừa nhú, Kim Dương cười khổ tiếp nhận nhãn cùng y-1, đối Tướng Tư nói:"Nếu không ngại mà nói, liền do ta đến biểu thị một chút dụng pháp đi?"

"A, hảo." Tướng Tư cũng phục hồi tinh thần, giống cái gì cũng không phát sinh như vậy cười đáp.

"Nơi này không đủ trống trải, chúng ta được đổi địa phương." Kim Dương lại nói.

Mấy người cùng hần cùng ra ngoài. Dung Viễn nhìn lại, Chu Viên cúi đầu không dám nhìn hần, hai tay dùng sức giảo ngón tay, đầy mặt đỏ lên.

Hần một câu đều chưa nói, trực tiếp ly khai.

Nhiếp tượng sư thừa dịp cơ hội này, nhanh chóng đem kháng trên vai máy quay phim buông xuống đến, hoạt động một chút cánh tay cùng bả vai, bỗng nhiên cảm giác có người lôi kéo hần ống tay áo. Hần quay đầu, liền thấy Chu Viên đứng ở hần phía sau, đầy mặt khẩn cầu nhỏ giọng nói:"Xin

lỗi. Tiết mục cắt nối biên tập thời điểm, có thể hay không đem của ta màn ảnh đều xóa đi?"

"Vì cái gì?" Nhiếp tượng sư có chút sửng sốt. Hắn gặp qua nhân trừ phi bị chụp đến cái gì trò hề, bằng không đại đa số đều chống lại màn ảnh chuyện này biểu hiện thập phần hoan nghênh, dù sao cũng là một toàn quốc nổi tiếng cơ hội, có vài người thậm chí có thể đem nó xem như một đời đề tài câu chuyện cùng khoe ra.

Chu Viên cúi đầu, không nói lời nào.

Bắt đầu Dung Viễn đang nói chuyện này thời điểm nàng mơ mơ màng màng đáp ứng, nhưng là sự hậu, lại càng nghĩ càng hối hận.

Từ thực nghiệm bắt đầu thượng thủ về sau, Chu Viên đã rất lâu không có như vậy hỏi qua chính mình -- ta loại này nhân, thích hợp đứng ở hắn bên cạnh sao? Ta có tư cách cùng hắn đứng chung một chỗ sao? Ta làm cái gì, đáng giá bọn họ đối với ta như vậy?

Chỉ cần tưởng tượng một chút, tiết mục truyền bá ra về sau, người xem sẽ đối nàng xấu xí phát ra như thế nào khắc bạc đánh giá, lại sẽ bởi vì nàng mà như thế nào đánh giá Dung Viễn cùng Kim Dương, Chu Viên liền ăn ngủ khó yên, chờ ở phòng thực nghiệm mỗi một giây nàng đều như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

-- kẹo đường sinh sản công ty đã thành lập, xí nghiệp tên định vì "Viễn Dương khoa học kỹ thuật hữu hạn trách nhiệm công ty", các loại máy móc thiết bị cũng đã đến nơi, tùy thời đều có thể chính thức bắt đầu đầu nhập sinh sản. Nay công ty, Dung Viễn lấy kỹ thuật nhập cổ 45%, Kim Dương tài chính nhập cổ 50%, mà Chu Viên tại sau khi học xong thời gian phụ trách xử lý một ít vụn vặt sự vật, cũng có 5% cổ phần, có thể suy ra, này 5% cổ phần, trong tương lai khả năng sẽ khiến nàng trở thành một trăm vạn phú ông, ngàn vạn phú ông, thậm chí càng nhiều.

Chu Viên kinh sợ, đủ loại cự tuyệt không thể về sau mới tại Dung Viễn mệnh lệnh thấp thỏm bất an ký tên. Nàng không phải cái loại này vì càng lớn lợi ích có thể xé rách da mặt, phai mờ lương tri, cường thủ hào đoạt nhân vật, nàng là liên lĩnh làm công khi một điểm thù lao cùng mấy chục đồng tiền tiền thưởng đều sẽ tâm hoài cảm kích loại hình. Dung Viễn hai người cảm giác không thể bỏ qua nàng trong khoảng thời gian này cố gắng cùng tương lai muốn trả giá lao động mà quyết định cho cổ phần, nhưng Chu Viên lại làm sao sẽ bởi vì chính mình hoàn thành theo lý phải hoàn thành công tác liền thân nhiên nhận đối phương vượt mức thù lao đâu? Nàng thực ra ngay cả chính mình kia phong phú tiền lương đều cảm giác cầm phông tay, bởi vì tri thức nội tình không đủ, trong một đoạn thời gian rất dài nàng đối Dung Viễn giúp có thể nói cực kỳ bé nhỏ, ngược lại phạm phải lớn nhỏ không thiếu sai lầm, tổn thất hảo chút thực nghiệm thiết bị cùng tài liệu.

Cho nên Chu Viên tránh được, lúc này nàng không tưởng bởi vì chính mình cấp Dung Viễn mang đến bất lợi phản ứng, không tưởng bởi vì chính mình tồn tại phân bạc Dung Viễn hẳn là được đến vinh diệu.

Nàng còn không có tư cách đứng ở hẳn bên cạnh.

Nhưng sẽ có một ngày, nàng nhất định sẽ đạt được tư cách này !

...

Hoàng Ngôn Tâm thuần thực xuyên qua màu lam nhạt kia tầng màng mỏng, La Tiểu Hữu theo sát sau đó, nhưng mà mặc kệ là lần thứ mấy nhìn thấy này tòa lơ lửng chi thành, bọn họ nội tâm đều vẫn như cũ sẽ sinh ra rung động cùng kinh dị chi tình.

Trên phi thuyền còn thừa năng nguyên không nhiều, đây là bọn họ cuối cùng một lần phản hồi nguyệt tâm đô thị. Ở phía trước hai lần đi tới đi lui trung, bọn họ đã đem cả tòa thành thị toàn bộ cảnh quan đều quay chụp

xuống dưới truyền tống hồi mặt đất bộ chỉ huy, cũng phát hiện vô số giao nang trạng trong quan tài thi thể. Cái nhìn đầu tiên nhìn thấy thi thể khi La Tiểu Hữu bị dọa đến hồn phi phách tán, hốt hoảng bối rối chạy trốn khi một đầu đụng vào một hộp kim trên giá, hơi kém không ngất đi. Đến hiện tại, hắn chân đạp một cái lướt đi đi tới thời điểm, vẫn là tận lực tránh cho nhìn kia vài thi thể. Nhất là kia một bộ phận tử trạng đặc biệt thảm thiết thi thể, kia nhất định là tại khiêu chiến hãn thần kinh cứng cõi độ.

Nhưng hãn trong đầu vẫn là nhịn không được suy nghĩ -- Thâm Uyên, thủ ấn, trèo lên đến sinh vật...

La Tiểu Hữu nhịn không được rung mình, xem xem phía trước tiệm đường còn tại quan sát cự nhân thi thể Hoàng Ngôn Tâm, đối với hãn vô tri thập phần hâm mộ.

Căn cứ mặt đất khoa học gia phỏng đoán, ở màu lam trên tinh thạch dưới hai bên quần thể kiến trúc hãn là này tòa đô thị hạch tâm kiến trúc. Tại thời gian hữu hạn dưới tình huống, ưu tiên thăm dò một khu vực này, hãn là có thể cho bọn họ mang đến lớn nhất thu hoạch. Cho nên hai người nhiệm vụ lần này, chính là phân đầu thăm dò này hai phiến kiến trúc.

La Tiểu Hữu đạp ở trung ương trên giá nhẹ nhàng đạp, cả người liền bay đi ra ngoài. Hãn đối với loại tình huống này cũng không xa lạ, hai tay thường thường chụp một chút chung quanh kiến trúc điều chỉnh phương hướng, cuối cùng chuẩn xác dừng ở tinh thạch phía dưới quần thể kiến trúc trung tâm.

Đây là một mảnh khu biệt thự. Đại khái là vì từng sinh hoạt tại nơi này nhân người người đều cao tới hơn ba mét nguyên nhân, những thứ kia trong mắt của hãn đều rất cao đại -- cao lớn ghế dựa, cao lớn lương đình, cao lớn hàng rào, cao lớn cửa sổ cùng môn.

Bởi vì mỗi lần từ bên ngoài tiến vào đều sẽ mang theo rất nhiều bụi đất duyên cớ, vệ sinh người máy rất nhanh liền đến La Tiểu Hữu bên cạnh, tại hắn chung quanh lòng vòng quét tước. La Tiểu Hữu tùy ý lựa chọn gần nhất một đồng biệt thự đẩy cửa ra, kinh ngạc phát hiện chủ hộ không có khóa lại -- có lẽ là bọn họ lẫn nhau khuyết thiếu phòng vệ ý thức, có lẽ là bởi vì đột nhiên bị biến cố chưa kịp, La Tiểu Hữu cũng không đi tự hỏi trong đó phức tạp nguyên nhân, hắn chỉ may mắn chính mình nhiệm vụ có thể hoàn thành thật sự thuận lợi.

Hoàng Ngôn Tâm cũng tới trên tinh thạch mặt trong kiến trúc gian. Hắn nhìn quanh một vòng, lập tức liền phát hiện từng cái phòng bên ngoài môn bài. Bất quá đáng tiếc là, hắn cũng không nhận thức kia vài văn tự, thời gian cũng không đủ lấy khiến hắn đem sở hữu phòng tìm tòi một lần, nên tuyển nào mấy cái phòng xem xét đâu? Trong phòng hay không sẽ có cái gì nguy hiểm?

Lúc này mặt đất có thể cho hắn đề nghị là có hạn, hắn chỉ có thể ý lại chính mình phán đoán, Hoàng Ngôn Tâm nhìn một lát sau, phát hiện có một phòng ngoài cửa vệ sinh người máy dọn dẹp tần suất so nơi khác hơi cao một chút -- có lẽ này chỉ là hắn ảo giác, bất quá Hoàng Ngôn Tâm không có lại chậm trễ thời gian, lập tức liền tập trung mục tiêu xuất phát.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Danh Văn Thiên Hạ

Hoàng Ngôn Tâm không thu hoạch được gì từ phòng tư liệu đi ra -- đây là đương nhiên, bởi vì hắn sẽ không mặt trắng nhân ngôn ngữ, cũng liền không thể kích phát phòng tư liệu truyền phát công năng.

Hắn tiếp tục tra tìm mặt khác mấy cái phòng, cũng là không có cái gì thu hoạch. Có chút phòng chỉ là chút đơn giản gia cụ, có chút phòng cũng có rất phức tạp dụng cụ, chẳng qua bởi vì rất cao cấp, hắn nhận không ra có tác dụng gì, cũng không biết nên như thế nào thao tác, trên địa cầu các khoa học gia cũng tại toàn lực nghiên cứu, chỉ là một chốc khăng định được không ra hữu dụng kết luận đến. Không biết nội tình, Hoàng Ngôn Tâm cũng không dám tùy ý động những thứ kia, sợ không cẩn thận khởi động cái gì đối với bọn họ bất lợi trình tự. Hắn cẩn thận dè chừng tiến vào, lại cẩn thận dè chừng đi ra ngoài, sau đó tiếp đến Nhậm Tam Đạt chỉ lệnh, khiến hắn đi bên dưới hiệp trợ La Tiểu Hữu.

La Tiểu Hữu trong biệt thự, phát hiện một rất lớn giá sách, trên giá sách có rất nhiều thư. Trang sách cũng không phải trang giấy, mà là một loại cao phân tử hợp thành tài liệu, mềm mại tơ lụa, tràn ngập không biết văn tự.

Tại thăm dò nguyệt tâm đô thị thời điểm đường quả các khoa học gia có rất nhiều tranh luận, tranh luận tiêu điểm vấn đề chi nhất chính là đến cùng có thể mang thứ gì trở về nghiên cứu. Phi thuyền không gian cùng năng nguyên đều có hạn, vì cam đoan có thể an toàn phản hồi, hai vị nhân viên vũ trụ có thể mang theo vật phẩm từ chất lượng đến số lượng đều là nghiêm khắc khống chế, chú định chỉ có thể từ này không lồ thành thị trung

lựa chọn rất ít một vài thứ mang về, mặt khác tuyệt đại bộ phận đều phải tạm gác lại đợi về sau có cơ hội lại tiến hành nghiên cứu.

Bắt đầu bọn họ muốn trên mặt trăng nham thạch cùng thổ nhưỡng, sau này muốn một khối nhỏ cái loại này màu lam nhạt tinh thạch, có người muốn giao nang trong quan tài thi thể, còn có người muốn trên mặt trăng các loại tinh xảo khí giới... Mỗi người đều có sung túc lý do thuyết minh chính mình yêu cầu là cỡ nào trọng yếu, mỗi người nhu cầu đều là đặc biệt bức thiết, bọn họ tranh luận đỏ mặt tai đỏ, mỗi ngày vỗ bàn cãi nhau, ly đều ngã không biết bao nhiêu, còn có người hơi kém đánh lên.

Bất quá hiện tại mọi người ý kiến đều thần kỳ nhất trí -- khác đều có thể không cần, mang tận khả năng nhiều thư trở về ! bộ sách trung có lẽ ghi lại bọn họ lịch sử, văn hóa, khoa học kỹ thuật tri thức, nghiên cứu tư liệu... Có lẽ cái gì cũng không có, nhưng chẳng sợ chỉ là một quyển ngọc ngà tình yêu tiểu thuyết, chỉ cần có thể bang trợ bọn họ phá dịch mặt trăng nhân văn tự, liền có thể cấp sau này thăm dò công tác cung cấp không thể tính toán giúp, làm cho bọn họ không lại giống hiện tại như vậy, giống như người mù sờ voi, chủ yếu dựa vào phỏng đoán cùng tưởng tượng đến thăm dò này phiền chưa biết.

...

"Rõ ràng ! rõ ràng ! người mau tới đây !"

Nữ nhân thanh âm đột nhiên vang lên đến, Hầu Minh luống cuống tay chân cầm điện thoại giấu ở sách bài tập phía dưới, gấp hô to gọi nhỏ mẫu thân không có tiến vào đột kích kiểm tra, nhẹ nhàng thở ra, sau đó lớn tiếng oán giận nói:"Mẹ người làm gì a? Ta tại làm bài tập đâu ! đừng quấy rầy ta !"

"Ai nha, người mau ra đây ! đến xem TV !" Hậu mẫu như cũ ở bên ngoài hô.

"Xem TV? Lão mù lúc nào như vậy khai sáng ?"

Hầu Minh mặc danh kỳ diệu, bất quá nếu không phải lại ân cần dạy bảo khiến hăng hăng học tập, hăng vẫn là rất thích ý tại trước TV tọa một lát . Hăng từ thư phòng đi ra, ngồi trên sofa, cầm táo vừa gặm vừa nói:"Cái gì TV a?"

"Đừng ồn ! hăng hăng xem !" Hậu mẫu không kiên nhẫn nói một câu, sau đó không chuyển mắt nhìn chăm chăm TV màn hình.

Trên TV một trận mở màn hình ảnh sau, xinh đẹp nữ chủ trì nhân nhoeo miệng cười, nói:"Các vị người xem buổi tối hăng ! hoan nghênh xem ** thăm hỏi, ta là người chủ trì Tưởng Tư. Theo thi đại học kết thúc, các vị thí sinh cùng gia trưởng các bằng hữu, quan tâm nhất khẳng định chính là khảo thí thành tích cùng các nơi Trạng Nguyên hoa lệ nhà ai . Bản kỳ tiết mục, chúng ta liền thăm hỏi Đường quốc thủ vị mãn phân Trạng Nguyên -- a thị nhất trung học sinh Dung Viễn. Phía dưới khiến chúng ta cùng nhau đến đi vào a thị, đi vào vị này thi đại học Trạng Nguyên sinh hoạt !"

Hình ảnh vừa chuyển, bắt đầu truyền phát thăm hỏi video. Hầu Minh bĩu môi, cuối cùng biết luôn luôn buộc hăng mỗi ngày học tập lão mù như thế nào sẽ chủ động hô hăng đến xem TV .

Vài phút sau, hậu mẫu bắt đầu lau nước mắt .

"Ô ô ô... Bao nhiêu hăng hài tử a ! rất không dễ dàng ! người xem xem nhân gia ! người lại xem xem người !"

Trong TV, Vương Hạo Quân đang tại kích động kể ra, trong mắt ngậm không rõ ràng nước mắt. Tuy rằng không giống có chút tiết mục như vậy gào khóc, nhưng càng hiển được xúc động nhân tâm.

Vốn cũng có chút bị đả động Hầu Minh vừa nghe hăng mù mù thành thực dùng đối lập từ, lập tức trợn trắng mắt, sinh ra vài phần mâu thuẫn

cảm xúc đến.

...

Trần Ngọc Giai cuộn tròn ngồi trên sofa, một bên sơn móng tay một bên không chút để ý xem TV, trong TV truyền bá ra là một thi đại học thí sinh thăm hỏi tiết mục, đã bắt đầu công tác nàng lại nhìn học sinh cấp ba liền có chút từng thương hải cảm giác về sự ưu việt, nàng phiêu hai mắt TV, lại xem xem chính mình móng tay, toát khỏi miệng nhẹ nhàng thối thối, biếng nhác giống một chỉ hạ miên miêu.

Màn hình bên trong, cũ nát cánh cửa chậm rãi mở ra, phảng phất một kéo dài pha quay chậm, dần dần lộ ra phía sau cửa người kia.

Trần Ngọc Giai hô hấp bị kiềm hãm, nhẹ buông tay, trang sơn móng tay tiểu bình thủy tinh liền từ trong tay quay cuồng rớt xuống, oánh màu tím đậm sệt chất lỏng tất cả đều chảy tới sofa khăn thượng, chai lách cách lăn đến trên sàn.

"Ai, Giai Giai Giai Giai, người làm gì đâu ! mau chà xát !" Bên cạnh đang tại cấp nhà mình bảo bảo đối tiểu thấp quần trẻ tuổi nam nhân nghe được thanh âm nhìn qua, vội vàng lớn tiếng kêu lên.

Trần Ngọc Giai không có động, nàng sững sờ nhìn màn hình, bỗng nhiên nói:"Lão công, ta giống như lại luyện ái ."

"Cáp a?"

...

Thật vất vả thi xong nghỉ, Hạ Vũ Long trong khoảng thời gian này có thể nói là ăn ngủ ngủ ăn, đầy đủ đem nào đó tai to mặt lớn ăn tạp loại động vật có vú hàm nghĩa chính xác thuyết minh. Không có biện pháp, hần thi đại học thành tích thật không tốt, bị hần lão ba cấm chỉ đi ra ngoài cùng

đám hồ bằng cầu hữu ngoạn, không thu điện thoại di động cùng máy tính, còn đem hũ thẻ tín dụng tất cả đều thu đi, trong túi liên nhất trường tiền đồ cũng không có. May mà hũ lão ba hao hết trặc trở, cuối cùng đem hũ đưa vào một nhà nổi danh đại học. Nghĩ đến lên đại học về sau lại không bị lão ba quản thúc, không cần lại mỗi ngày nghe được nào đó đáng giận danh tự tốt đẹp sinh hoạt, Hạ Vũ Long nằm mơ đều sẽ cười tỉnh lại. Hiện tại chín chín tám mươi một nạn, hũ đều cần rằng, nhin !

Kết quả một ngày này, đang ngủ được thiên hôn địa ám khi, hũ lão ba Hạ Chấn Đông bỗng nhiên xông vào phòng ngủ, hất lên chăn hướng về phía Hạ Vũ Long trần trụi mông chính là mấy bàn tay, đánh được hũ "Ngao ngao" Kêu thảm thiết đầy đất chạy loạn. Sau đó không hiểu ra sao Hạ Vũ Long liền bị Hạ Chấn Đông áp đến phòng khách, bị hũ cưỡng bức xem TV.

Hạ Vũ Long gần lệ dùng tội nghiệp tiểu nhân thần hướng lão mù cầu cứu, ai ngờ luôn luôn đem hũ xem như tâm can bảo bối Hạ mù mù lần này lại không có vờn ra viện thủ, mà là lắc đầu thở dài một tiếng, dùng chỉ tiếc rên sất không thành thép ánh mắt oan hũ liếc nhìn.

Hạ Vũ Long hảo vô tội.

"Cho ta hảo hảo xem !"

Gia bạo một hồi Hạ Chấn Đông thở phì phì ngồi xuống quát lớn, Hạ Vũ Long bị hũ sợ tới mức cả người run lên, nhanh chóng cũng khởi hai chân giống tiểu học sinh như vậy tọa được thẳng tắp, giương mắt liền nhìn thấy hũ chán ghét nhất kia khuôn mặt.

-- rằng đau quá làm thế nào?

Vốn đang đầy mặt vẻ giận dữ Hạ ba ba vừa thấy đến màn hình, tựa như nhìn thấy chân dài oppa tiểu nữ sinh như vậy, lập tức cười đến đầy mặt cúc hoa nở. Hũ khuỷu tay chống trên đầu gối thò cổ hết sức chăm chú

nhìn TV tiết mục, khi nhìn đến trong màn hình nhồi vào tầm mắt giống như vô cùng vô tận như vậy thư bốn khi, hần nhin không được phát ra kính nể thở dài; Khi nhìn đến chất đầy mặt bàn trên trang sách rậm rạp dày đặc bút ký khi, hần giống như liên thở dài khí lực cũng không có, đầy mặt ngốc hồ hồ biểu tình.

Hần quay đầu lại nhìn thoáng qua nhi tử, mặt lập tức hắc, lui ở bên cạnh Hạ Vũ Long thề trong mắt hần thấy được phảng phất nhìn một đồng cút chó ánh mắt.

Hạ Chấn Đông lại quay đầu xem TV, nháy mắt đổi mặt, trên mặt là thập phần tiếc nuối cùng nóng mắt, còn duệ một câu bán cổ văn:"Sinh tử đương như Dung Viễn a !"

Hạ mục mục không kìm lòng được theo gật gật đầu.

"Mục !" Hạ Vũ Long ủy khuất quát to một tiếng.

Hạ mục mục vội ho một tiếng, điều chỉnh dưới sắc mặt, cùng Hạ Chấn Đông nói:"Người xem, chúng ta có thể hay không ra tiền đem hần này mấy thư tất cả đều mua xuống đến?"

Hạ Vũ Long liêu mạng lắc đầu, cho ai mua? Đương nhiên là cấp hần mua ! chẳng lẽ thật vất vả cùng tên kia không ở một trường học, vẫn là không thể thoát khỏi cái kia căm thù đến tận xương tuỷ bóng dáng sao?

Hạ Chấn Đông lắc đầu:"E sẽ không đồng ý đi?"

Hạ mục mục không tán đồng nói:"Như thế nào sẽ? Ta xem đứa nhỏ này kinh tế điều kiện rất kém, hần là sẽ đồng ý, dù sao hần thư đều xem xong, cũng không có tác dụng gì."

"Người nói đúng."

Hạ Chấn Đông một câu tán đồng khiến Hạ Vũ Long đầy mặt tuyệt vọng, nào biết hắn ba cử nhiên còn có càn ngoan ! Hạ Chấn Đông nói:"Ta xem a, Long Long chính là chúng ta cho hắn cung cấp điều kiện quá tốt, mới một điểm đều không biết tiến tới ! tục ngữ nói, không có áp lực, cũng liền không có động lực nha !"

Hắn nói nhìn về phía nhi tử, Hạ Vũ Long lui thành một đoàn, cảm giác hắn lão ba ánh mắt đặc biệt không có hảo ý, đặc biệt âm hiểm độc辣 !

Sau đó hắn nghe được một câu:"Từ nay về sau, Long Long mỗi tuần tiền tiêu vặt liền hai trăm khối ! không cho nhiều cấp ! đến đại học cũng giống nhau ! ta cũng không tin, không có lão tử tiền, người còn có thể như vậy cả lơ phất phơ không học hảo !"

Hạ Vũ Long trước mắt bỗng tối đen -- hai trăm khối ! còn chưa đủ uống chén cà phê ! một tuần !

...

Chu Tĩnh lấy không thấp điểm thi đậu lý tưởng quốc phòng đại học, nàng nghe nói Dung Viễn tiết mục sẽ ở đêm nay truyền bá ra, sớm liền chiếm lấy TV. Chu Tĩnh gia gia ngồi ở bên cạnh, một bên diêu quạt hương bồ một bên bồi nàng cùng nhau xem TV.

Tại nhìn đến giống như đã rất lâu không có gặp qua kia khuôn mặt tại trong TV xuất hiện thời điểm, Chu Tĩnh nhin không được hoảng hốt một chút. Khi nhìn đến phòng thực nghiệm toàn cảnh, nhìn thấy Kim Dương khi, ánh mắt của nàng trở nên mê mang.

"Nha đầu, nghĩ gì đâu?" Chu gia gia hỏi.

Chu Tĩnh cười khở một chút, nói:"Gia gia, ta phía trước cảm giác, ta cùng Dung Viễn không sai biệt lắm. Liền tính thành tích so với hắn thấp một điểm, nhưng của ta tổng hợp tố chất so với hắn càng ưu tú, tương lai

cũng khẳng định có thể trở thành càn thành công nhân. Nhưng hiện tại ta cảm giác... Chúng ta thật giống như người của hai thế giới như vậy, cùng hẳn làm so sánh tương đối, ha ha, ta chính mình đều sẽ cảm giác chính mình đáng cười."

Nói đến sau này, trên mặt nàng đang cười, nước mắt lại nhịn không được chảy xuống dưới. Luôn luôn quật cường tự tin nàng, lần đầu tiên như vậy triệt để thừa nhận chính mình thất bại, liên đuổi theo dũng khí đều tiêu thất.

Chu gia gia nói:"Hài tử ngốc, thừa nhận chính mình không bằng nhân gia có khó như vậy sao? Thế giới lớn như vậy, so người ưu tú người nhiều phải là ! quang biết cùng người khác gần đây so đi, còn không được một chết. Lại nói, ta xem người cũng rất hảo, so với kia ai ai nhà ai tiểu hổ a, thạch đầu a, Đại Minh a đều mạnh hơn nhiều ! người khác đều hâm mộ ta có như vậy thông minh nhu thuận tôn nữ đâu !"

...

Ngô Tường là xx thăm hỏi tiết mục trung thực người xem, bất quá hẳn đối TV không có hứng thú, là tại ký túc xá bên trong một bên xem internet trực tiếp một bên phát đạn mạc cùng vôong hữu cùng nhau thổ tào. Ngô Tường cảm giác, có đôi khi ở trên mạng nhìn thấy thứ gì đặc biệt có ý tứ thời điểm liền phi thường tưởng cùng người khác thảo luận vài câu, bên cạnh không ai thời điểm ghen ở trong lòng khả khó chịu, cho nên hẳn thích ở trên mạng xem tiết mục.

Nhìn thấy một thú vị địa phương, Ngô Tường bay nhanh ở trên bàn phím gõ xuống một hàng chữ gửi đi ra ngoài --

"A ha ha ha, kia con dê là sao thế này? Đây biểu tình siêu khôi hài a !"

Cùng thời gian, rất nhiều vôong hữu đạn mạc trước sau nhồi đầy màn hình !

"23333333333 !"

"Oa ha ha ha, ta không được, ha ha, này con dê hảo đại nhất trường hài kịch mặt !"

"Này nhan trị ! tán tán tán ! hai người đứng cùng nhau lóa mù của ta Titan hợp kim mắt chó !"

"Mụ mụ hỏi ta vì cái gì muốn quỳ liếm màn hình..."

"Dương Mị Mị siêu thưởng kính !"

"Ta nhật, đây là cái gì tình huống !"

Đại phiến đạn mạc hoàn toàn che khuất màn hình máy tính, rất nhiều người dùng một chuỗi dấu chấm than biểu đạt vẻ khiếp sợ. Ngô Tường không làm rõ được sao thế này, vội vàng đóng kín đạn mạc, mới nhìn đến hậu tục.

Trường một trường khôi hài mặt dương đột nhiên từ giữa không trung rớt xuống, tại sắp rơi xuống đất thời điểm lại đột nhiên bị một chỉ cự đại bạch cầu bao lấy. Cầu rơi trên mặt đất còn bắn hai phát, sau đó cái kia gọi cái gì dương tiểu bạch kiếm đi qua phun điểm thứ gì, bạch cầu nhanh chóng hòa tan ra một cái động lớn, thần sắc ngây ngốc cừu đặc biệt bình tĩnh đi ra, khoe miệng còn hàm vài phen bạch ti tại nhấm nuốt.

Ngô Tường không có tâm tình nhìn cái gì đạn mạc, ánh mắt cơ hồ muốn chui vào màn hình bên trong, thủ hạ bay nhanh gõ : "Sao thế này? Ai tới nói nói đến cùng là sao thế này? Cừu như thế nào không có việc gì? Cái kia cầu là cái gì? Như thế nào xuất hiện ?"

Rất hiển nhiên đại đa số võng hữu đang nhìn tiết mục thời điểm đều chưa qua đầu óc, một đồng lớn người đều đang hỏi cùng hắc giống nhau vấn đề.

...

Tại kẹo đường hiện thân về sau ngăn ngủi vài phút nội, thăm hỏi tiết mục lượng ghé thăm liền bắt đầu bạo tăng, tiêu thăng ratings khiến đài trưởng cười đến không khép miệng, cực cao chú ý độ khiến Dung Viên cùng kẹo đường nháy mắt toàn quốc nổi danh !

"Ai? Này tiểu hài tử làm ra rất có ý tứ gì đó nha !" Thiệu Bảo Nhi kiều chân dài khoát lên trên bàn trà, nghiêng đầu nhìn màn hình bên trong xếp thành một hàng các sắc kẹo đường hệ liệt sản phẩm, không biết nghĩ tới cái gì, khóe miệng lộ ra như có đăm chiêu tươi cười.

...

"Ta đi ! này ngoạn ý so bungee còn kích thích a !" Một rõ ràng bị tửu sắc vết sạch thân thể trẻ tuổi nhân đánh điện thoại:"Lưu bí thư, người cho ta tra một chút, cái kia lực đàn hồi bản kẹo đường an toàn hay không? Muốn an toàn mà nói, cho ta trước mua thượng một thùng chơi đùa xem !"

...

"Mau, cho ta tìm đến hần liên hệ điện thoại ! không, hiện tại liền cho ta đính đi a thị vé máy bay ! ta muốn tự mình đi mặt đàm !" Đường quốc ** ô tô sinh sản xí nghiệp lão tổng lập tức phân phó đi xuống, đồng thời từ chối buổi chiều sở hữu hội nghị.

...

Đầy đầu bạch phát lão giáo thụ xoa xoa kính mắt, hỏi bên cạnh nghiên cứu sinh:"Phía trước nói, hần báo nào trường học? ... Y khoa đại học? ! đừng đùa ! hần nên đến chúng ta trường học đến ! đem điện thoại cho ta, ta cấp hiệu trưởng gọi điện thoại ! chiêu sinh xử lý những người đó đến cùng là thế nào làm việc ? Sốt mất như vậy mồm, hết thấy đều nên nghỉ việc !"

...

"Bắt đầu, cùng đi xem xem đi !"

Kim Dương ở ngoài cửa hô một tiếng, tựa vào trên ghế xoay nhắm mắt dưỡng thần Dung Viễn mở to mắt, đem chấn động không ngừng di động tắt máy ném ở trên bàn, thủ cầm ở trong túi đi ra ngoài.

Cách trong suốt thủy tinh tường, có thể nhìn thấy bên trong không người thao tác máy móc đang tại phát ra trầm thấp tiếng vù vù vận chuyển - - bọn họ nhà xưởng bên trong, trên cơ bản sở hữu sinh sản công tác đều do tự động hoá máy móc đến hoàn thành, thuê mấy cái công nhân viên chức chỉ cần mỗi ngày công tắc nguồn điện, kiểm tra nghi biểu số liệu có hay không dị thường cùng đối khách tới thăm làm đăng ký đợi đã (vân vân), kỹ thuật hàm lượng rất thấp, cho nên không cần rất cao chuyên nghiệp tri thức cùng kỹ năng, chỉ cần giản dị thành khẩn là được.

Tại sở hữu máy móc phía cuối mấy cái trên băng chuyền, có thể nhìn thấy mới mẻ ra lò, ấn bắt đồng ký hiệu kẹo đường cuộn cuộn không ngừng bị chuyển vận đến chiếc hộp bên trong, dần dần chất đầy.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Khắp Nơi Phản Ứng

Kẹo đường ở trong TV vừa xuất hiện, khứu giác linh mẫn nhân lập tức liền phát hiện trong đó thương cơ, có vài nhân liền tính lúc ấy không có xem thăm hỏi tiết mục, sự hậu cũng thông qua các loại con đường lý giải. Rất nhiều người phản ứng đầu tiên chính là thôn tính, thu mua, tề nhất cũng muốn nhập cổ. Nhưng mà muôn vàn thủ đoạn còn không có sử ra, tại tìm hiểu đến này gia tiểu xí nghiệp bối cảnh sau, âm mưu giả lập tức im hơi lặng tiếng, bắt đầu quy củ tiếp xúc.

Dung Viễn hai người tại cự tuyệt sở hữu muốn cùng bọn họ nói chuyện công ty cổ phần yêu cầu sau, vô số đơn đặt hàng tuyết hoa bay tới. Kẹo đường định giá so bất luận kẻ nào nghĩ đến đều phải càng thêm rẻ tiền, tại toàn diện suy xét sinh sản tài liệu, máy móc, nơi sản, công nhân viên chức tiền lương đợi sở hữu nhân tố sau, mỗi khóa kẹo đường giá thành là sáu mươi ba nguyên, hơn nữa sản lượng càng lớn, phí tổn cũng sẽ tương ứng hạ thấp. Hai người đang thương lượng qua đi, đem mỗi khóa kẹo đường giá định vì một trăm nguyên.

So với có chút xí nghiệp đem mấy đồng tiền phí tổn quần áo bán ra mấy trăm khối, đem mười mấy đồng tiền phí tổn đồ trang điểm bán ra mấy ngàn khối, kẹo đường định giá giá trị thật sự lương tâm được không thể càng lương tâm, rất nhiều người nghe được này giá đều cho rằng bọn họ thiếu nói một số không. Sau đó lại tam xác nhận -- có phải hay không khai trương đánh gãy (giảm giá)? Ưu đãi bao lâu thời gian? Có hay không hạn mua số lượng?

Thực ra đối Dung Viễn mà nói, này định giá như thế rẻ tiền nguyên nhân không còn gì đơn giản hơn -- hẳn không hi vọng bất luận kẻ nào sẽ bởi vì "Mua không nổi" Loại lý do này đối kẻ đường chùn bước, sau đó tại gặp được tình hình nguy hiểm thời điểm không thể tự cứu, dẫn đến một bộ phận hẳn vốn có thể vào tay công đức trị như vậy biến mất. Giá tương đối rẻ tiền mà nói, cho dù là lại bàn cùng người đều có thể tích góp điểm tiền cấp gia nhân mua một hai dự bị.

Vì phòng ngừa có chút tên ngu xuẩn liền đem kẻ đường xem như là một loại kiểu mới thú vị món đồ chơi, hẳn còn cố ý thiết kế các loại quảng cáo tại TV cùng các đại video trang web lặp lại truyền bá ra, thô bạo trực tiếp nói cho mọi người thứ này nên như vậy dùng !

-- người còn lo lắng nhà mình hài tử đang đi học trên đường sẽ bị điều khiển xe lúc đang say / siêu tốc tài xế nháy mắt cướp đi sinh mệnh sao? Quảng cáo bên trong một chiếc ít nhất năm mươi mại ô tô bay nhanh và hướng sắc mặt trắng bệch nam diễn viên, trong phút chốc này vì nổi danh không muốn mạng tiểu thịt tươi đúng lúc khởi động kẻ đường, hóa thân một chỉ bạch cầu bị ô tô đánh bay, vài phút về sau hẳn lông tóc không tồn hao gì từ đường cầu bên trong bỏ đi ra !

-- làm trong xe hành khách chi nhất, người còn lo lắng tại tai nạn giao thông phát sinh thời điểm sẽ bị đè ép thành nhân sủi cảo nhi sao? Chỉ cần có kẻ đường, tại nhất định lực áp bách dưới nó có thể đối ngoại khuếch trương khởi động một mảnh không gian, đối nội có thể cho bọc ở bên trong sinh mệnh cung cấp toàn phương vị bảo hộ, cho dù là anh nhi cũng sẽ không bị đè ép hít thở không thông tử vong.

-- người còn lo lắng phi cơ sẽ ở ác liệt thời tiết hoặc là bỏ mặc không duy tu thời điểm rủi ro sao? Quảng cáo bên trong bạo thành một đoàn hỏa cầu phi cơ trung, các hành khách phân phân ấn xuống nhẫn [cũng chính là kẻ đường khổng chế công tắc] thượng cái nút, mấy chục khóa bạch cầu từ mấy ngàn mét trong trời cao hạ sủi cảo như vậy rơi xuống, dừng ở hải

trung, dừng ở trên núi, dừng ở đồng ruộng, dừng ở cột thu lôi thượng... Sau đó các hành khách một đám bình yên vô sự bị giải cứu đi ra [này quảng cáo đương nhiên cơ bản đều là đặc hiệu chế thành].

-- người còn lo lắng sẽ phát sinh đột nhiên phát sinh địa chấn hoặc đất đá trôi bị vùi lấp sao? Chỉ cần khởi động kẻo đường, cho dù bị mấy chục tầng đại lâu đặt ở phía dưới, kẻo đường cầu đặc hữu mềm mại mà tràn ngập co giãn kết cấu sẽ cho nhân cung cấp một an toàn không gian [đương nhiên chưa nói tới cỡ nào thoải mái], có thể dùng ăn đường ti có thể duy trì ít nhất một tháng sinh mệnh [vạn bất đắc dĩ thời điểm tốt nhất không cần đem nó xem như hằng ngày thực phẩm, muốn biết kẻo đường vì thực hiện nó các loại thần kỳ công năng mà trên diện rộng hi sinh trong đó dinh dưỡng thành phần], có thể cấp cứu viện nhân viên cung cấp sung túc cứu viện thời gian.

Dung Viên thỉnh nhân liên tục vỏ hơn ba mươi đoàn quảng cáo, ngắn thì vài giây, dài nhất cũng chỉ có mười mấy giây, lại đem hẳn có thể nghĩ đến sở hữu cấp cứu dùng khả năng tính tất cả đều vỏ đi vào, cơ hồ có thể nói là tay cầm tay dạy người khác như thế nào đem chính mình mạng nhỏ chiếu khán hảo. Tại hẳn ảnh hưởng dưới, rất nhiều võng hữu cũng tại trên mạng nhiệt liệt thảo luận kẻo đường các loại dụng pháp, nào động chi thanh kỳ làm người ta chỉ nhìn liền không thể không ca ngợi.

Trong thời gian rất ngắn quay chụp đi ra quảng cáo thực ra cũng không tinh xảo, quần chúng diễn viên kỹ xảo biểu diễn cũng thập phần thôi phồng, nhưng hiệu quả lại là phi thường rõ rệt .

Rõ rệt nhất là, bạo tăng kẻo đường lượng bán, cùng với từng cái thành thị trung kẻo đường thụ điểm tiền, mọi người liên tục mấy ngày mấy đêm xếp hàng, là vì tranh mua đến mấy khóa kẻo đường. Bởi vì lượng bán thật sự khẩn trương, sinh sản đi ra kẻo đường cơ hồ vừa ra hẳn liền bị canh giữ ở bên ngoài Thương gia mua đi, cung không đủ cầu dưới, không thể không thực hành hạn lượng tiêu thụ sách lược, từng cái khách hàng dựa vào chứng

minh thư cũng chỉ có thể một lần nhiều nhất mua ba. Đường quốc quảng nhân trù, khổng lồ mua lượng một khi triển hiện ra đến, giống như là lấp không đầy động không đáy như vậy, có thể đem sở hữu thương phẩm đều nuốt mất. Hôm nay quốc nội nhu cầu còn không thể thỏa mãn, đến từ nước ngoài rất nhiều đơn đặt hàng đều chỉ có thể vô hạn kỳ kéo dài.

Rất nhanh, tin tức trung liên xuất hiện chứng minh kẹo đường tác dụng chân thật án lệ: Mỗi du lịch vùng núi một chiếc Bus thất khổng lao ra Bàn sơn lộ, trên xe trừ hai đúng lúc sử dụng kẹo đường - lực đàn hồi bản hành khách may mắn còn tồn tại bên ngoài, còn lại bốn mươi sáu nhân toàn bộ tử vong.

Mỗi cao tầng cư dân tòa nhà ở hai mươi ba tầng cháy, đại hỏa nhanh chóng nuốt sống thượng hạ mấy tầng nhà lầu, tại đây độ cao phòng cháy thang không thể tới, bắn thủy dập tắt lửa cũng khó thực hiện, nhưng có một danh liên ngụ ở hai mươi ba lầu hai tuổi nam hài may mắn còn tồn tại, nguyên nhân chính là hắc mẫu thân dùng kẹo đường cầu đem hài tử toàn bộ bao vây lại sau đó được ăn cả ngã về không ném ra ngoài cửa sổ, chính mình lại toi mạng đám cháy.

...

Trong khoảng thời gian ngắn liên tiếp xuất hiện như vậy sự lệ, khiến rất nhiều người đều chân chính ý thức được kẹo đường cự đại tác dụng, trực quan nhất chính là tiêu thụ điểm ngoại trắng đêm chờ xếp hàng nhân số lại gia tăng vài lần, chợt vừa thấy đi, còn có không biết nhân tướng nào cự tình muốn tổ chức liveshow .

Đội ngũ trong một đầy mặt tiêu tụy trung niên nam nhân tại phóng viên phỏng vấn khi, đối với màn ảnh nói:"Phía trước không có thời điểm cũng không biết là như thế nào qua . Hiện tại nha, hài tử trên người nếu là không mang theo này a-1, ta liền không yên tâm khiến hắc đi ra ngoài."

"Xin hỏi ngài ở chỗ này đợi bao lâu thời gian đâu?" Phóng viên hỏi, màn ảnh đảo qua dưới đất hỗn độn chằng chịt, hộp giữ ấm cùng ghế nhỏ.

"Ba ngày hai đêm ." Nam nhân nhìn nhìn xếp hạng tại hân phía trước "Trường xà", nói:"Phòng chừng còn phải đợi hơn một ngày."

"Kia ngài mua a-1 kẹo đường chuẩn bị dùng đến làm cái gì?" Phóng viên lại hỏi.

"Đương nhiên là để phòng thân." Nam nhân không cần nghĩ ngợi nói, hiển nhiên đã sớm liền nghĩ xong,"Lão bà một, hài tử một, mẹ ta một. Lão bà của ta cũng xin nghỉ, chuẩn bị hôm nay buổi chiều bắt đầu liền ở phía sau xếp hàng."

Giống này nam nhân như vậy vì bảo đảm chính mình gia nhân khỏe mạnh mà buông xuống công tác, học tập cùng cái khác hết thảy sự vụ xếp hàng mua kẹo đường nhân rất nhiều, cũng có người thấy được này trong đó thương cơ, đem mua được kẹo đường giá cao qua tay bán ra, nguyên bản một trăm khối một khóa giá tại buổi tối đã bị người sao đến hơn tám ngàn, cho dù như vậy cũng là có giới vô thị. Nhất là kẹo đường tiêu thụ trung cơ bản không tồn tại công tác nhân viên đối ngoại cấu kết mà sinh ra đám phe vé, bởi vì mỗi khi có người vừa thoát ra lấy quyền mưu tư khuynh hướng, lập tức liền bị sáng tỏ, miễn chức, truy cứu pháp luật trách nhiệm, trị an cục ở phương diện này biểu hiện ra khó có thể tưởng tượng bá lực, tiêu thụ giám thị cũng nghiêm khắc khó có thể tưởng tượng.

...

Một tháng đã qua,"Dung Viễn" Cùng "Kẹo đường" Ở trên mạng vẫn liên tục tìm tòi từ khóa nhiệt độ đệ nhất danh, mọi người đối với bọn họ nhiệt tình chẳng những không có theo thời gian trôi qua hạ xuống, ngược lại có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế. Tùy tiện mở ra một quyển tạp chí hoặc là báo chí, đều có thể từ phía trên tìm đến cùng kẹo đường có liên

quan tin tức; Mặc kệ cái nào tin tức trang web mở ra, xếp hạng tại phía trước cũng khẳng định là tên này nghe đi lên phá lệ khả ái vật nhỏ.

Ban sơ hưng phấn qua đi sau, Chu Viên ngược lại có chút lo sợ bất an lên. Nàng cầm một phần báo chí đi vào Dung Viễn trong nhà xưởng phòng nghỉ, vừa lúc Kim Dương cũng tại, hần cầm một đồng văn kiện đang tại chăm chú phê duyệt, ngược lại là phòng này chủ nhân đang nằm trên sofa giống như đang ngủ.

Chu Viên không có cảm giác Dung Viễn tại nhân hạ, bởi vì nàng biết, Dung Viễn đang tự hỏi vấn đề khi chính là này phó bộ dáng.

Kim Dương nghe được thanh âm ngẩng đầu nhìn một cái, gặp Chu Viên lo lắng bộ dáng, hỏi:"Làm sao?"

"Người xem xem, này đều vô căn cứ cái gì?" Chu Viên đem báo chí đưa cho Kim Dương, có chút sinh khí nói.

Kim Dương tiếp nhận đến quét mắt nhìn vài lần, cả cười, qua tay cái đến Dung Viễn trên mặt. Dung Viễn cầm lấy đến mở ra một con mắt quét một chút, này coi như là một phần a thị quan phương tương đối chính quy báo chí, chiếm cứ hơn phân nửa trang chính là Dung Viễn một tấm ảnh chụp, văn tự bộ phận 90% trên đây phỏng chừng đều là phóng viên nào bổ cùng chấp vá lung tung các loại cố sự chi tiết, dù sao trừ danh tự bên ngoài, miêu tả cơ bản chính là cùng Dung Viễn hoàn toàn bất đồng hai người.

"Này có cái gì hảo khí ?" Dung Viễn hoang mang nói:"Hần lại chưa nói ta nói vậy."

Trên thực tế, đưa tin trung chẳng những không có phản đối hình dung, ngược lại là đem Dung Viễn miêu tả được quá mức hoàn mỹ, dứt khoát không giống chân nhân.

"Người không cảm thấy... Không cảm thấy... Đây không quá thích hợp sao?" Chu Viên suy nghĩ một chút, gian nan từ đầu óc từ khối trung tìm ra tối chuẩn xác một hình dung:"Phùng sát ! đúng, này chẳng phải chính là phùng sát sao?"

Kim Dương tươi cười thu liễm vài phần.

"Phùng sát... Thừa nhận không nổi mới gọi phùng sát, thừa nhận được chính là nổi danh. Ta đều không sợ, người sợ cái gì?" Dung Viễn thản nhiên nói.

"Thế nhưng..." Chu Viên vẫn là cảm giác không yên lòng.

"Chu Viên," Kim Dương dừng một chút, nói:"Chuyện này, mặt trên là theo chúng ta trước tiên câu thông qua ."

Trên thực tế, tại thăm hỏi tiết mục truyền bá ra phía trước, từng có viện khoa học nhân chuyên môn đến kiểm nghiệm qua kẹo đường thực tế hiệu quả có phải hay không thật có bọn họ theo như lời tốt như vậy. Nếu này trong đó tồn tại một phần một li khuếch đại cùng lệch lạc mà nói, hôm nay tuyên truyền cũng sẽ không bày biện ra loại này khiến Chu Viên sợ hãi như mặt trời ban trưa trạng thái.

"Mặt trên? Câu thông?" -- ta như thế nào không biết?

Chu Viên mờ mịt thuật lại một lần, bỗng nhiên cảm giác được từ lần trước lâm trận lùi bước về sau, chính mình giống như bị kia hai người cấp kéo xuống, sinh ra rõ ràng cự ly cảm.

Kim Dương nói:"Là ta gia gia gọi điện thoại, nói mặt trên muốn lập điển hình. Hơn nữa đối với chúng ta cũng không phải không có lợi, có thể cho các loại phương tiện đều sẽ có. Người xem, phía trước xin thổ địa đã phê xuống dưới, tuần sau liền khởi công. Thuận lợi mà nói, lại qua hai tháng lại có thể tân tăng mấy cái sinh sản tuyến."

"Nga, nguyên lai là như vậy." Chu Viên thoải mái vài phần. Nàng cẩn thận xem xem lại nhắm mắt lại Dung Viễn, trắc ngời ở bên cạnh một cái vòng tròn trên ghế, bắt đầu bang Kim Dương sửa sang lại văn kiện.

Chu Viên đối Kim Dương có vô điều kiện tín nhiệm, đương nàng buông xuống lo lắng thời điểm, lại không có nhìn thấy Kim Dương trong mắt không dễ nhận ra sầu lo.

Đường quốc quan phương tuyên truyền chỉ là ngay từ đầu, khi đó vẫn là phi thường lý trí mà tiết chế. Sau, một bộ phận là vì người có tâm lửa cháy thêm dầu, một bộ phận là vì phía dưới nhân quá phận linh hội mặt trên ý tứ, còn có một bộ phận là vì như vậy quần chúng cùng phong hòa truy phủng, tình thế dần dần thất khống, trở nên hùng hực khí thế. Hôm nay Dung Viễn giống như là đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió, chỉ có thể đi tới không thể lui về phía sau, bằng không đem hấn đẩy lên đến lực lượng càng lớn, khi hấn lui về phía sau thời điểm, phản phác lực lượng cũng sẽ trở nên càng lớn.

Dung Viễn đối với này ngược lại không phải rất lo lắng bộ dáng, hấn vẫn đều như vậy tự tin gần như cuồng vọng. Kẹo đường sinh sản thành công về sau hấn trừ khiến đệ Hà Lan nhìn chăm chăm sinh sản lưu trình cùng kia vài máy móc không ra vấn đề bên ngoài, mặt khác cơ bản đều buông tay mặc kệ, hôm nay chính đem hấn lực chú ý tập trung tại hạ một hạng "Phát minh" Trung. Bởi vì hấn đại não tự hỏi tính toán tốc độ vượt xa viết tay hoặc là dùng máy tính toán tốc độ, cho nên hấn hiện tại thói quen với ở trong đầu tiến hành đại lượng tính toán cùng phân tích, mỗi khi có điều được thời điểm mới trên giấy ghi nhớ một hai bút, sau đó tiếp tục tự hỏi.

...

Hai hàng đồ thành đủ mọi màu sắc, tựa như đồng thoại thế giới cư dân nơi ở Tiểu Lâu trung gian, không phải bằng phẳng ngã tư đường, mà là một

điều sóng biếc nhộn nhạo tiểu hà. Tinh xảo đầu gỗ thuyền nhỏ tại trong sông nước chảy bèo trôi, tóc dài đến vai nữ tử tựa vào trong thuyền nhỏ, vừa không có đẩy mái chèo, cũng không có cầm lấy đặt ở một bên máy ảnh chụp ảnh, mà là khép hờ mắt, buồn ngủ hưởng thụ buổi chiều ấm áp dương quang. Nàng liên kem chống nắng cũng không có đồ, phơi thành tiểu mạch sắc da thịt bày biện ra một loại khác đã tính mị lực.

"Hải ~lu, buổi chiều hảo." Một chiếc thuyền nhỏ thản nhiên từ bên cạnh vạch qua đi, trên thuyền nam nhân cùng nàng lớn tiếng chào hỏi, Địa Trung Hải trầm lam ánh mắt thâm thúy mê người, tựa như ẩn tình mạch mạch.

"Buổi chiều hảo, Pitt." Lục Yếu lười biếng nói.

Hai thuyền giao thác mà qua thời điểm, Pitt đem một xấp báo chí ném lại đây, nói:"lu, hôm nay báo chí có các người quốc gia tin tức nga ! super-boy !"

"Ân?"

Lục Yếu lật ra báo chí. Trung gian trang thượng ấn Dung Viễn nửa người chiếu, chỉ có non nửa cỡ bàn tay, chiếm cứ độ dài cũng không nhiều, nhưng nàng cái nhìn đầu tiên liền thấy được hẳn.

Nhìn quen mắt gương mặt, xa lạ thiếu niên.

"Dung Viễn... Dung... Chẳng lẽ nói..."

Lục Yếu cả người cứng đờ, báo chí từ nàng trong tay trượt đi ra ngoài, thẳng tắp lọt vào trong sông.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Ánh Dao

Dung Lập Tân gần nhất rất xui xẻo, có thể nói, hẳn xui xẻo trình độ cùng hiện tại Dung Viễn nổi danh trình độ thành tỉ lệ thuận. Tuy rằng hẳn còn treo một "Chủ nhiệm" tên tuổi, nhưng triệt hạ đến cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn, hẳn hiện tại trên tay đã nửa điểm chức quyền cũng không có, mỗi ngày tại văn phòng trừ uống uống trà xem xem báo chí bên ngoài, ngay cả đến gần trước mặt người nói chuyện cũng không có. Đi đến nơi nào, nơi nào nhân giống như là trốn ôn dịch như vậy né tránh hẳn. Ngay cả đi làm trên đường, Dung Lập Tân cũng hiểu được nơi nơi đều có nhân đối với hẳn chỉ trở.

Thê tử Lý Ly tại xí nghiệp công tác, nguyên bản nàng công trạng rất không sai, phía trước thủ trưởng còn để lộ ra muốn thăng chức tăng lương ý tứ. Nhưng một tuần tiền đơn vị giảm biên chế, kia vài tay chân vụng về con nhóc đều bị lưu lại, cố tình Lý Ly muốn cuốn gói rời đi. Nàng đi tìm thủ trưởng muốn thuyết pháp, kết quả chẳng những không có được đến một câu trả lời thuyết phục, ngay cả mặt mũi cũng không có nhìn thấy.

-- nhà bọn họ cùng Dung Viễn kia vài sự, thực ra chỉ có Dung Lập Tân một nhà còn tưởng rằng che được nghiêm kín không bao nhiêu nhân biết, trên thực tế hàng xóm đồng sự ở giữa sớm đã có đồn đãi, chẳng qua không có nhân trước mặt nói lên qua mà thôi. Phía trước người khác đều đem việc này trở thành là bọn họ gia sự, tuy rằng xem không vừa mắt bọn họ phu thê làm, nhưng cũng không đáng vì một không biết hài tử cùng chính mình đồng sự nháo ra không thoải mái đến.

Trên đời này đại đa số nhân sở lo liệu tối "Sáng suốt" thực hiện, vốn chính là mọi người tự quét tuyết trước cửa chớ quản người khác sương trên ngói, lạnh lòng thế thái cũng là thế nhân vẻ bình thường.

Nhưng mà hiện tại, Dung Viễn đã là xưa đâu bằng nay. Hãn từng trả giá sẽ bị dư luận gấp trăm lần phóng đại, hãn từng nếm qua khổ cũng sẽ không bị sơ lược, tại mỗi lần tên của hãn bị người nhắc tới thời điểm, Dung Lập Thành bởi vì tài đại thế đại, ly được cũng xa, ngược lại không phải trực tiếp nhất đối mặt dư luận người kia, vì thế thường thường là Dung Lập Tân đảm đương chuyên tâm cố sự trung cái kia tối đáng giận phản diện nhân vật.

Hãn quá khứ làm có thể nói khắc bạc, cũng có thể nói là tư thái rất cao, bất quá hôm nay nhiều nhất đánh giá lại không phải này mấy, mà là -- đại đột không biên nhi ! vô số người cười nhạo hãn tầm nhìn hạn hẹp kiến thức hạn hẹp, bằng không nếu là lúc trước đối Dung Viễn hơi chút hảo một ít, hiện tại nương này bị người giám hộ xuân phong, chẳng phải là liền lên như điều gặp gió ? Nơi nào sẽ giống như bây giờ, ngay cả một tiểu tiểu chủ nhiệm chức vị đều tràn ngập nguy cơ đâu?

Một ít nghị luận bay tới Dung Lập Tân lỗ tai bên trong, đem hãn tức giận đến gần chết. Hãn thật muốn hỏi hỏi những người đó, đổi thành các người, sớm ở vài năm trước có thể nhìn ra kia tiểu tử sẽ có như vậy thành tựu sao? Rõ ràng là tự bế nhi, ai có thể đoán ra hãn sẽ có hôm nay?

Hôm nay buổi chiều, nữ nhi Dung Duyệt lại vì trong trường học lông gà vỏ tỏi việc nhỏ khóc về nhà. Dung Lập Tân bị nàng phiền đến muốn chết, nhìn không được và một cái, kết quả thê tử lập tức liền cùng hãn huyền chết đi sống lại. Dung Lập Tân trên mặt bị trảo ra vài đạo vết máu, mỗi ngày tỉ mỉ xử lý tóc đều bị trảo điệu một bó to, bất đắc dĩ hãn đành phải trốn đi ra ngoài. Thở phì phì đi nửa ngày, phát hiện trên đường người đều nhìn hãn trêu tức cười. Dung Lập Tân không rõ ràng lắm, cúi đầu vừa thấy, phát hiện chính mình đi ra ngoài thời điểm khí mũi đầu, thượng thân

ngược lại là bộ tây trang, trên đùi lại mặc quần ngủ, dưới lòng bàn chân còn đạp dép lê, trên mặt từng đợt địa thứ đau. Hắn sờ soạng một phen, trên tay liền đỏ một mảnh.

Dung Lập Tân vừa then vừa giận, bận rộn trốn vào một âm u con hẻm bên trong. Hẹp hòi hẻm nhỏ trung cư nhiên còn có một đại thùng rác, không biết vài ngày không thanh lý qua, đồng rác được tràn đầy, chung quanh còn có rất nhiều phụ cận hộ gia đình không phụ trách nhiệm ném xuống đất rác rưởi, một lưu lãng hán thượng thân thò vào trong thùng rác, đang từ bên trong tìm kiếm có thể sử dụng gì đó.

-- xui !

Dung Lập Tân che miệng mũi, ghét bỏ dùng chân đẩy ra dưới đất mấy cái túi nilon cùng lon nước, thật vất vả cho mình đăng khối sạch sẽ điểm địa phương dung thân, nhưng là loáng thoáng tanh tưởi vẫn là không trụ hướng trong lỗ mũi chui. Vừa động đặt chân, bỗng nhiên cảm giác không đúng, vừa nhắc lên chân, phát hiện đế giày kéo ra mấy cái mảnh dài ti -- hắn đạp đến một bị người ăn qua phao phao đường.

"Hắn mù ! ta nhật !"

Dung Lập Tân hung tợn từ trong kẽ răng chen ra vài câu thô tục, nhìn cái gì đều phá lệ không vừa mắt, có tâm tưởng trực tiếp đem giày ném xuống, vừa thấy đầy đất rác rưởi nước bẩn, chỉ có thể buông tay ý nghĩ này, đem đế giày trên mặt đất dùng sức qua lại sát.

Hoàng hôn đã hàng, hoang vu hẻm nhỏ bên trong nam nhân lại vô bình thường bắt chước ngụy trang đi ra nho nhã thông dong, ác hành tất hiện.

Phát tiết một lát sau, Dung Lập Tân mới nghĩ đến nơi này còn có người khác, hắn ngẩng đầu vừa thấy, vừa lúc nhìn thấy kia lưu lãng hán

đang tại vụng trộm nhìn hăn, nhất thời càng thêm tức giận, mắng to nói: "Nhìn cái gì vậy ! người hăn mù... Người..."

Dung Lập Tân bỗng nhiên cảm giác người nọ tựa hồ có điểm nhìn quen mắt, hăn thanh âm càng ngày càng thấp, cố gắng hồi tưởng, một danh tự giống như liền tại cổ họng nhi, nhưng ký ức phảng phất là bị nhét đem nút lọ, chính là nghĩ không ra hăn là ai.

Hăn như có đăm chiêu bộ dáng khiến lưu lăng hán cả kinh. Dung Lập Tân muốn nhìn được càng rõ ràng chút, nhịn không được đi về phía trước một bước, nầy động tác kích thích lưu lăng hán, hăn mạnh rút ra một cây đao huy một chút, dùng khàn khàn thanh âm uy hiếp nói: "Đừng tới đây !"

Bị đao chỉ Dung Lập Tân lập tức giơ lên hai tay, nhưng cùng thời gian hăn cũng rớt cuộc nhớ tới người nọ là ai -- cái kia ánh mắt, hăn chỉ nhìn thấy qua một lần.

"Người, người là..." Chấn động Dung Lập Tân theo bản năng mở miệng nói.

"Ngậm miệng !" Lưu lăng hán đao lại hướng phía trước nhất thống, ly Dung Lập Tân ngược chỉ có một bàn tay chiều dài. Dung Lập Tân sáng suốt ngậm miệng, ánh mắt như cũ kinh nghi bất định nhìn đối phương.

Lưu lăng hán giống chấn kinh miêu như vậy, dùng đao chỉ Dung Lập Tân, cong lưng từng bước một cẩn thận lui về phía sau, đằng thoỉ lui đến hăn cho rằng đầy đủ an toàn cự ly sau, hăn mạnh nhặt lên dưới đất một túi nilon, xoay người bay nhanh chạy.

Dung Lập Tân thở ra một hơi, một mông ngồi xuống đất, may mắn từ cái kia sát nhân cuồng trong tay nhặt về một cái mạng, hăn đã bắt chắp dưới đất bắn không bắn vấn đề . Lau ướt đầm mặt, trong trời nóng, hăn đúng là ra một thân mồ hôi lạnh.

Nam nhân ngón tay run run từ ngoài bộ trong túi lấy ra di động, thật vất vả mới lật ra cái kia ngẫu nhiên xem qua nhớ kỹ số di động, bất thông về sau run thanh âm nói:"Âu Dương đội trưởng, ta, ta muốn báo nguy ! ta vừa thấy được một người..."

...

Dung Viễn nổi danh về sau, kho hàng phòng thực nghiệm chỗ đó tựa hồ sắp biến thành một du lịch cảnh điểm, thường xuyên có người chạy đi quan sát, có khi còn có phóng viên ngồi canh giữ ở bên ngoài muốn phỏng vấn hẳn. Cho nên hẳn cơ bản cũng không trở về, bình thường đều chờ ở nhà máy cho hẳn lưu trong phòng, bên này trông coi nghiêm mật, chưa cho phép tiến vào nhân chỉ có thể nhìn sắt thép đại môn than thở. Còn có chút tiểu nữ sinh cầm ra truy tinh tư thế, trên mặt đồ thống nhất thuốc màu, cầm trong tay gậy huỳnh quang cùng tự chế bài tử, mỗi ngày ngóng trông canh giữ ở đại môn bên ngoài, liền vì ngẫu nhiên Dung Viễn từ trong phòng đi ra thời điểm xuyên thấu qua lan can sắt khe hở xem hẳn một cái, mỗi khi Dung Viễn xuất hiện khi đều sẽ bộc phát ra một trận điên cuồng rít the thé.

Bất quá đại học khai giảng sắp tới, Dung Viễn cũng có chút này nợ muốn trở về thu thập một chút. Chu Viên bị phái qua đi trước tìm hiểu, nữ hài như là đặc công chấp hành lên vào nhiệm vụ như vậy, trốn ở xa xa góc tường dùng kính viễn vọng quan sát nửa giờ, sau đó nhỏ giọng cấp Dung Viễn gọi điện thoại:"Bên này một người cũng không có, phỏng chừng tất cả đều đến nhà máy nơi đó !"

Chung quy, Dung Viễn cũng không đến, kho hàng bên này lại ngay cả che nắng gì đó cũng không có. Trời nóng canh giữ ở ngoài cửa, vài phút mồ hôi liền có thể ướt đầm phía sau lưng, hai ba mươi phút liền có thể bị cảm nắng ngã quỵ mấy cái. Ban sơ nhiệt tình quá khứ về sau, còn chấp mê bất ngộ tại không có khả năng địa phương ngồi thủ Dung Viễn nhân cơ bản không có.

"Ta đây qua." Dung Viễn đội mũ lưỡi trai cùng kính đen, đèn thấp vành nón nói.

"Đi thôi đi thôi --wuli xa xa, ha ha."

Kim Dương nén cười phất tay nói, hẳn thấy Dung Viễn này trợn địa sẵn sàng đón quân địch bộ dáng liền cảm giác buồn cười. Rõ ràng là tối không thích náo nhiệt cùng bị chú ý nhân, hôm nay lại giống đại minh tinh như vậy ngay cả ra ngoài đều được hạng nặng võ trang, cổ tình tràng diện này còn là hẳn chính mình một tay tạo thành, ai cũng oán bất thành. Hiện tại mỗi ngày nhất xoát trên mạng phần ti đối Dung Viễn các loại phỏng đoán cùng quan tâm, là Kim Dương chính yếu giải trí phương thức. Hẳn biết rõ Dung Viễn thấy này mấy thường thường liền sẽ thẹn quá thành giận, cổ tình mỗi lần nhìn thấy thú vị nội dung đều thích cùng hẳn chia sẻ một hai, tức giận đến Dung Viễn vài lần muốn cùng hẳn tuyệt giao.

Dung Viễn mặt không chút thay đổi so ngón giữa, xoay người đi ra ngoài thời điểm đột nhiên ý thức được chính mình làm cái gì, yên lặng phỉ nhổ nói:"... Thế nhưng làm như vậy thô tục động tác !"

Kim Dương cũng sửng sốt một chút, vài giây sau vỗ bàn tuôn ra một trận cười to, Dung Viễn đi đến cửa cầu thang đều nghe được hẳn tiếng cười, sắc mặt trở nên càng hắc vài phần.

...

Đi đại môn đương nhiên là bất thành . Dung Viễn từ cửa hông chuồn ra đại lâu, bước nhanh đi đến tường vây trước mặt chạy hai bước, trước sau đạp ở vách tường cùng trên thân cây, nhẹ nhàng phiên thượng tường vây. Hẳn tuyển một đoạn này tường vây bên ngoài thập phần hoang vu, đậu Hà Lan trước tiên đã từ trang bị tại phụ cận máy ghi hình trung xác nhận qua không ai, Dung Viễn rơi xuống đất sau liền lập tức rời đi. Trên đại lâu Kim Dương nhìn thấy hẳn đi ra ngoài, ở trên máy tính nhất gõ, một lần nữa mở

ra nhà máy trên tường vây hồng ngoại xâm nhập thăm dò hệ thống cùng máy báo nguy.

Bởi vì muốn tránh nhân, Dung Viễn tha một vòng lớn mới đi đến kho hàng nơi đó, sắc trời đã hoàn toàn hắc, trên đường cơ hồ không có bao nhiêu nhân. Tại sắp đến phòng thực nghiệm thời điểm, Dung Viễn bỗng nhiên cước bộ chợt dừng.

Ven đường một thân cây sau lưng ngồi một người, đang cúi đầu không biết đang làm cái gì, phát ra sột soạt thanh âm. Dung Viễn tới gần thời điểm hắc đột nhiên cả kinh nháy dựng lên, "Loảng xoảng" Một tiếng một vật thể từ hắc trong lòng rơi ra rơi trên mặt đất, một mạt màu cam quang tại đèn đường mờ nhạt dưới ngọn đèn lóe qua.

Đó là một cây đao.

Trong không khí, tràn ngập một cỗ mùi máu tươi.

Lại vừa thấy, người nọ bên chân còn có một đống bóng ma, xem hình dáng như là năm nhân.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Cha Mẹ

Kéo dài hơi tàn đèn đường phát ra "Tư tư tư --" một tiếng thở dốc, hôn ám ngọn đèn lấp lóe vài cái sau lụi tắt, rừng cây rơi vào triệt để trong bóng đêm. Hạ Dạ, thiền tảo minh liên tiếp, trong bóng đêm chỉ có nhân ánh mắt lờ lờ tỏa sáng.

Chung quanh bụi cỏ phát ra rất nhỏ tiếng ma sát, một căn khô héo nhánh cây bị người nào đập gãy, "Crack" thanh âm bị hắc ám phóng đại mấy chục lần, mấy người lỗ tai đều nhin không được vừa động.

Không có bóng người tiểu thụ lâm trung, lại xuất hiện mấy cái hắc ảnh, yên lặng vây quanh lại đây.

Dung Viễn ngón tay vừa động, từ chìa khóa liên thượng gỡ xuống một tay chỉ dài ngắn dao gọt hoa quả.

Trong bóng đêm, hắc trong ánh mắt tại cũng không có bình thường rất nhỏ cái loại này âm áp cùng mềm mại, hờ hững phảng phất trên thế giới này không có thứ gì bị hắc để vào mắt.

...

"Hảo chậm a..." Chu Viên lần thứ năm chạy đến cổng nhìn quanh không có kết quả, thất vọng đi trở về đến, ừ ừ nói.

"Đại khái muốn thu thập gì đó rất nhiều đi?" Kim Dương không xác định nói. Hắc đem vừa xem xong cuối cùng một phần văn kiện phóng hảo, xoa xoa cổ tay (thủ đoạn), tuy rằng cảm giác Dung Viễn không có chuyện

gì, bất quá Chu Viên lo lắng tựa hồ cũng truyền nhiễm đến hân trên người, hân cầm lấy di động nói: "Ta gọi điện thoại xem xem đi !"

Chu Viên sớm liền chờ những lời này, nghe vậy lập tức chạy tới, ánh mắt lờ lờ tỏa sáng nhìn hân... Di động.

Kim Dương bị như thực chất ánh mắt đậm được lóe một chút, bất đắc dĩ nói: "Người cũng không phải không có Tiểu Viễn hào, chính mình đánh cho hân chẳng phải chính là được rồi?"

Nhắc tới Dung Viễn, Chu Viên theo bản năng liền co quắp dưới. Lâm trận bỏ chạy ảnh hưởng so nàng dự đoán còn muốn lâu dài, Kim Dương ngược lại là không phải để ý, nhưng Dung Viễn đến hiện tại đều chưa cấp qua nàng hoà nhã, lại càng không cần nói giống như trước như vậy ngẫu nhiên còn đối với nàng cười cười . Chu Viên trong khoảng thời gian này vui đầu gặp bội khổ làm, liều mạng cố gắng, chính là hi vọng Dung Viễn xem tại nàng cố gắng hồi cải phân thưởng có thể bất kể tiền ngại. Đồng thời Chu Viên nhất định là nuốt đao quát tràng địa hạ định quyết tâm, lần sau đừng nói chỉ là một phỏng vấn, chính là lên núi đao xuống chảo dầu nàng khẳng định mắt đều không chớp lập tức chấp hành.

Cuối kỳ khảo thí thời điểm nàng thành tích lấy hỏa tiễn tốc độ tăng vọt đến lớp đệ tam, niên cấp thứ bốn mươi chín danh, khiến sở hữu lão sư đồng học đều nhìn với cặp mắt khác xưa. Chu Viên tan học trở về cố ý đem chính mình bài thi cùng phiếu điểm đặt ở vừa vào cửa liền nhìn thấy địa phương, kết quả...

Dung Viễn nhìn lướt qua liền bỏ đi, Chu Viên thề trong mắt hân thấy được "Đây là cái gì rác rưởi" khinh bỉ ánh mắt.

Chu Viên rơi lệ đầy mặt... Nàng không nên quên ... Tại Dung Viễn trong mắt, thứ bốn mươi chín danh phỏng chừng cùng thứ chín trăm bốn

mười danh không có phân biệt... Dù sao với hăn mà nói đều là giống nhau không đáng chú ý...

Kim Dương ngược lại là rất nể tình khích lệ một phen, hoàn cho nàng mua tiểu lễ vật làm phần thưởng. Bất quá khi đó, Chu Viên đã bị đả kích không sai biệt lắm muốn phong hoá mà đi ...

Cho nên đương Kim Dương khiến Chu Viên chính mình gọi điện thoại thời điểm, nàng chỉ là "Ha ha" Cười gượng hai tiếng, hai tay giấu ở phía sau, thề sống chết đều sẽ không đi bát cái kia dây số .

"Người nha..." Kim Dương lắc đầu thở dài, cũng không ép nàng, chính mình thông qua dây số, Chu Viên lập tức đem lỗ tai thấu lại đây.

"Đô... Đô... Đô..."

Điện thoại vang rất lâu, không có nhân tiếp.

"Sao thế này?" Kim Dương nhíu mày nói.

...

Dung Viên Viên ngồi ở thật dày trên thảm, thuần trắng Samoyed thấu lại đây, trong cổ họng phát ra thân mật than nhẹ thanh, đại đại đầu tại hăn trong lòng cạ . Béo nam hài sờ sờ nó cổ, hứng trí không cao, không có giống bình thường như vậy một người một chó lăn thành một đoàn.

"Làm sao?" Dung Lập Thành đi tới khoanh chân ngồi xuống, giống sờ tiểu cầu như vậy sờ sờ đầu của hăn, hỏi:"Không phải đi người muốn đi hải dương quán sao? Như thế nào còn vẫn mất hứng? Là có cái gì tâm sự?"

Dung Viên Viên chu miệng không nói lời nào. Hăn muốn đi hải dương quán chỉ là một muốn cùng ba ba đơn độc ở chung lấy có mà thôi, không nghĩ tới bình thường không yêu đi kia chủng người nhiều địa phương mụ

mụ cũng cùng nhau đi, hăn lại không tiện cự tuyệt, rầu rĩ không vui ứng phó một ngày, tâm tình có thể hảo mới là lạ.

"Lão công, ta hẹn bằng hữu đến hoa quốc đi mua vài kiện quần áo, đính đêm nay phi cơ, dưới thứ tư liền trở lại... Bảo bối nhi, ở nhà hảo hảo nghe người ba ba mà nói."

Đang nói, Dung Viên Viên mụ mụ Đỗ Xảo Tâm xách túi xách từ trên lầu đi xuống, quỳ ngồi ở trên thảm trải sàn trước sau hôn hôn này một lớn một nhỏ hai nam nhân, ngữ khí thoải mái mà giống như muốn đến đối diện cửa hàng bên trong mua bình dấm chua như vậy.

Dung Lập Thành đã thói quen nàng loại này nói đi là đi tác phong, gật gật đầu nói: "Thuận buồm xuôi gió."

Dung Viên Viên không có giống phía trước như vậy còn biểu hiện ra vài phần ỷ lại không tha, ngược lại rất khẩn cấp nói: "Mụ mụ tái kiến ! cho ta mua lễ vật ! ta muốn Mị Ảnh chiến xa mới nhất bản !"

"Biết biết, không thể thiếu của người !"

Đỗ Xảo Tâm lại ôm đầu của hăn hôn một cái, mang theo bao bao nhẹ nhàng ly khai. Dung Viên Viên lập tức từ trên thảm bò lên, ghé vào bên cửa sổ nhìn theo đèn xe dần dần đi xa, quay đầu lại lập tức gác tại một bên bảo mẫu đuổi đi, học phụ thân bộ dáng khoanh chân ngồi ở đối diện, rất nghiêm túc nói: "Ba ba, ta có lời muốn cùng người nói chuyện."

"Ân, người nói." Dung Lập Thành tay khoát lên trên đầu gối, nghiêm mặt nói, chỉ có ánh mắt hoàn toàn không giống vẻ mặt của hăn như vậy thận trọng.

"Ta muốn biết ca ca sự." Dung Viên Viên cố gắng làm ra thành thực bộ dáng, nói: "Trên báo chí viết, đều là thật sao?"

Dung Lập Thành nguyên bản cùng nhi tử đối diện ánh mắt theo bản năng chéch đi . Hắn không biết Dung Viên Viên hỏi nào một phần báo chí, bất đồng truyền thông đối Dung Viên thân thể đều có bất đồng trọng điểm cùng nào bổ phiên bản, nhưng giống nhau là, Dung Lập Thành ở trong đó sắm vai đều sẽ không là sáng rọi nhân vật. Làm một hy vọng tại chính mình nhi tử trong lòng tạo một không gì không làm được, vạn sự đều có thể dựa vào phụ thân, đó là hắn tối không muốn Dung Viên Viên biết đến quá khứ. Nhưng mà thiên phòng vạn phòng, phòng không trụ Dung Viên quật khởi tốc độ so với hắn tưởng tượng còn muốn mau hơn nhiều, ngăn không được hiện tại phô thiên cái địa đều là cùng Dung Viên có liên quan tin tức.

Hoặc là nói, từ lần trước Dung Viên Viên thế nhưng chính mình vụng trộm chuồn ra môn chạy đến a thị đi, cứ việc đưa nhỏ này trở về sau cái gì cũng không chịu nói, vừa hỏi liền phát giận, nhưng Dung Lập Thành khi đó liền biết, trận này nói chuyện không thể tránh được.

Người trưởng thành là rất khó đem sở hữu chân tướng đối hải tử nói thẳng ra, hoặc là vì bảo hộ, hoặc là vì che giấu, hoặc là chính là giống Dung Lập Thành như vậy -- chính hắn tại hồi ức trung đều khó có thể đối mặt kia vài quá khứ, lại càng không cần nói chính miệng cùng người khác giảng thuật .

Bất quá hắn cũng vô pháp đối với Dung Viên Viên nhìn chăm chăm hắn ánh mắt nói dối, đây là hắn ở trên thế giới này thương yêu nhất nhân. Có lẽ cùng này khiến Viên Viên chính mình sưu tập một ít loạn thất bát tao tin tức, không bằng do hắn chính miệng nói cho chân tướng hảo.

"Ai... Nói ra thì dài..."

Dung Lập Thành thở dài, đang chuẩn bị cùng Viên Viên đại khái nói một chút chuyện quá khứ, bỗng nhiên di động vang -- là hắn tư nhân di động, chỉ có rất có hạn nhân biết, dãy số dùng rất nhiều năm .

"Chờ một chút lại với người nói."

Dung Lập Thành trước cùng nhi tử nói một câu, sau đó cầm ra di động vừa thấy, thần sắc lập tức biến lạnh, đi đến thư phòng mới tiếp điện thoại.

"Lục Yếu, không nghĩ tới người còn sẽ đánh cho ta điện thoại !"

Cửa bị đóng lại trong nháy mắt, Dung Lập Thành một câu bay ra, trong giọng nói có áp chế không được lãnh ý.

Nguyên bản ngoan ngoãn ngồi ở trên thảm Dung Viên Viên tả hữu xem xem, chạy đến hắt phòng ngủ từ gầm giường kéo ra một thùng đem bên trong món đồ chơi hướng mặt đất nhất đổ, tìm ra một món đồ chơi ống nghe lại đặng đặng đặng chạy đến thư phòng bên ngoài, đem ống nghe đặt tại trên cửa phòng, lỗ tai gắt gao dán lên đi.

"Đúng, đó là người sinh hạ, nhưng hắt là ta nhi tử !"

"Cáp ! ta là không tư cách nói lời này, nhưng người có tư cách sao? Từ hắt sinh hạ đi đến hiện tại, người có một ngày tấn qua mẫu thân trách nhiệm sao? Khi cách nhiều năm như vậy lại đem điện thoại đánh qua đến, có ý nghĩa gì !"

...

"Lời tuy nhiên nói như vậy..." Lục Yếu chỉ mặc đồ bơi nằm ở bờ cát ghề, màu tím sẫm kính đen đem mặt làm nổi được chỉ có cõ bàn tay, tay duỗi ra, bên cạnh một mặc nữ phò trang thiếu nữ lập tức đem một chén nước tinh lam rượu Cocktail đưa tới nàng trong tay. Lục Yếu cầm chén rượu, chậm rì nói:"Khi cách nhiều năm như vậy, người vẫn là vừa tiếp điện thoại liền biết là ta đâu ! là di động bên trong còn tồn của ta dây số, vẫn là người đem nó tồn tại trong đầu?"

Dung Lập Thành thủ căng thẳng, thiếu chút nữa không cầm điện thoại bóp nát. Hắn khẽ cắn môi, hỏi ngược lại: "Ta ngược lại tưởng biết, người đột nhiên hỏi bị người vứt bỏ nhiều năm như vậy thì từ, là thay chính người hỏi, vẫn là thay người trưởng phụ tập đoàn hỏi?"

"ma~ ta lão công còn không biết hắn là con ta, biết đến nói, khẳng định sẽ hỏi đến đi?" Lục Yếu lắc lắc chén rượu, híp mắt nhìn ly bên trong ba quang mê ly sắc thái, nói: "Nói lên còn muốn cảm ơn người, rõ ràng tự thân cũng khó bảo, cư nhiên tại quốc nội còn có thể đem chuyện của ta mà được nghiêm kín... Kia hài tử biết sao? Ta là hắn mẫu thân sự."

"Hừ !" Dung Lập Thành hừ lạnh một tiếng, nói: "Có tất yếu sao?"

Lục Yếu xuyết một ngụm rượu, nuốt xuống đi, sau đó nói: "Rất vô tình đi? Như thế nào cũng là mang thai mười tháng, vất vả sinh ra đến. Bởi vì hắn, ta nhưng là liên tiếp tục sinh dục năng lực đều mất đi đâu ! muốn một điểm hồi báo cũng không quá phận đi?"

"Tiếp tục sinh dục, người sẽ để ý điểm ấy việc nhỏ sao?" Dung Lập Thành trào phúng nói.

"Nói cũng phải, không quan trọng ." Lục Yếu đồng ý nói, sau đó nói: "Bất quá a, kia hài tử có thể phát minh kẹo đường, tương lai tự nhiên cũng có thể có hoa quả đường, nải đường, chocolate đường cái gì, ánh mắt không cần như vậy thiên cận. Tập đoàn có thể cho hắn chỗ tốt, tuyệt đối sẽ không so với hắn chính mình dốc sức làm muốn thiếu, còn sẽ thoải mái hơn nhiều nga ! người thay hắn ngấm lại, cho ta cũng không chịu thiệt nha !"

"Người có thể thử xem xem." Dung Lập Thành thanh âm lạnh đến mức như là tại điệu băng tra tử, "Các người tập đoàn liên tính là chỉ khủng long, nhưng tại Đường quốc ta mới là địa đầu xà, người muốn dám đem móng vuốt vói vào đến, tiến vào bao nhiêu ta chặt rụng bao nhiêu !"

"Thật đáng sợ nga, hù chết nhân." Lục Yếu thản nhiên nói:"Người như vậy khẩn trương, sẽ không là tướng ích lợi độc chiếm đi? Ăn tướng cũng quá khó nhìn."

Dung Lập Thành trầm mặc rất lâu, buộc chặt thần tình đột nhiên trở nên rất uể oải, thanh âm cũng chậm lại rất nhiều:"Người khác ta không xen vào, thế nhưng Lục Yếu... Nhiều năm như vậy, chúng ta không có cấp qua hãn bất cứ thứ gì, cho nên... Cũng đừng từ trong tay hãn cướp đi bất cứ thứ gì, không được sao?"

Lục Yếu trên mặt cái loại này thả lỏng, trêu tức tươi cười tất cả đều tiêu thất, một lát sau, nàng cười lạnh một tiếng, nói:"Ba tuổi tiểu nhi, cầm kim qua thị, sẽ có cái gì kết cục người không biết sao? Người cho rằng người không ra tay chính là phẩm đức cao thượng? Ngây thơ !"

Lục Yếu trực tiếp cắt đứt điện thoại, thần sắc có chút ngơ ngẩn, lẩm bẩm nói:"Si mị vô lượng, đại khái đã tìm lên cửa đi? Nhi tử... Còn tưởng rằng sớm liền quên sạch sẽ đâu... Đến cùng là như thế nào hài tử đâu?"

...

Dung Viên Viên nửa ngày không lại nghe được động tĩnh, cẩn thận dè chừng đem cửa đẩy ra một khe hở, vụng trộm hướng bên trong nhìn lại. Chỉ thấy Dung Lập Thành vài lần tưởng cầm điện thoại ném xuống đất, nhưng cuối cùng vẫn là thu hồi đến, nam nhân thủ hơi hơi phát run, trong thần sắc là hãn chưa từng có gặp qua phức tạp, hỗn hợp khó có thể ngôn dụ chán ghét, thống khổ... Cùng ái luyến.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Chín Người

Trong bóng đêm, nhân tiếng hít thở rõ ràng có thể nghe, Dung Viễn sờ trong tay lạnh lẽo đao phong, tuy rằng ánh mắt cơ hồ nhìn không thấy, nhưng căn cứ thanh âm, mùi, đâm vào trên người ánh mắt, chung quanh mọi người vị trí đều tại hắc cảm giác trung giống như tận mắt nhìn thấy.

Không khí càng ngày càng khẩn trương thời điểm, bỗng nhiên sáng lên mỏng manh một ngọn lửa.

Nguyên bản nằm nghiêng trên mặt đất nhân thể hình dáng giật giật, lạch cạch một tiếng dùng bật lửa đánh hỏa, nường điểm này ánh sáng chiếu vào chính mình trên mặt, có chút xấu hổ cười nói: "Tiểu Viễn... Là ta."

Ánh lửa chiếu sáng nháy mắt, khí quan hình dáng ném xuống bóng ma sử cả người nhìn qua phá lệ đáng sợ, bất quá Dung Viễn vẫn là từ kia trương tựa như Địa Ngục ác quỷ như vậy trên mặt nhận ra đối phương là ai, ngoài ý muốn thoáng nhướn mi.

-- đó là nhất trương sớm bị hắc chôn ở trong trí nhớ, giống tro bụi như vậy phất đi bộ mặt.

Lý Triển Bằng, hắc là Dung Lập Tân thê tử cháu ngoại trai, cùng Dung Viễn có một điểm không có huyết thống thân thích quan hệ, lúc còn rất nhỏ liền nhận thức. Sau này Dung Quảng Đức qua đời, Dung Lập Tân trở thành Dung Viễn người giám hộ, không biết hắc từ chính mình gia nhân nơi nào biết những gì, tóm lại từ đó về sau hắc thường xuyên mang theo nhân tìm Dung Viễn phiền toái. Bất quá Dung Viễn có thể đánh có thể chạy,

rất sẽ mượn thế, lại thâm sâu thụ người trưởng thành yêu thích, vài lần xung đột đều đem Lý Triển Bằng ép buộc mặt xám mày tro, đương nhiên trong quá trình này, chính hắn cũng ít nhiều sẽ thụ chút thương.

Bất quá Lý Triển Bằng có đặc điểm chính là tương đối bao che khuyết điểm, chính mình gia nhân chính mình có thể khi dễ nhưng người khác tuyệt đối không được. Bởi vậy có mấy lần đụng vào Dung Viễn cùng côn đồ đánh nhau thời điểm, hắn sẽ không nói hai lời đi lên trợ quyền, coi như là có vài phần "Kề vai chiến đấu" Tình nghị, có hai lần đánh xong còn chính mình ra tiền túi xin Dung Viễn ăn cơm, Dung Viễn đối với hắn ấn tượng đến không phải rất xấu. Sau này Dung Viễn lấy toàn thị đệ nhất thành tích thi được a thị nhất trung, tại trong phạm vi nhỏ oanh động một trận. Khi đó Lý Triển Bằng đã buông tay học nghiệp trà trộn đầu đường, có lẽ là bởi vì tự giác song phương đã không phải người một thế giới, từ đó về sau, mặc kệ là tìm tra vẫn là hỗ trợ đánh nhau, hắn đều đã không lại tìm Dung Viễn .

Hai năm về sau, Dung Viễn mới ngẫu nhiên nghe người ta nói lên, Lý Triển Bằng bởi vì cố ý giết người đã vào ngục giam, bị hình phạt kỳ mười năm.

Hiện tại, mười năm không đầy, này nhân cư nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

-- vượt ngục? Đường quốc ngục giam, nhưng không có thừa thớt đến giống Lý Triển Bằng như vậy nhân vật cũng có thể dễ dàng trốn ra trình độ.

-- hắn vừa lúc xuất hiện ở chính mình trước mặt... Còn có hắn chung quanh những người này... Chuyện này, so mặt ngoài thoát nhìn còn muốn có ý tứ hơn nhiều.

Dung Viễn trong mắt lóe qua một tia không dễ nhận ra tiểu ý, đem giấu ở trong lòng bàn tay dao gọt hoa quả thu hồi đến, hỏi:"Người như thế

nào ở chỗ này? Trốn ngục ?"

"Ách... Là..." Lý Triển Bằng có chút kiêng kị xem xem người khác, thần sắc hèn mọn cầu xin nói:"Tiểu Viễn, có thể hay không mời người giúp một tay?"

"Ta cũng không nhớ rõ là chúng ta quan hệ có hảo đến khiến người như vậy xưng hô ta." Dung Viễn xem xem người khác, thần sắc lãnh đạm, hỏi:"Những người này cái gì lai lịch? Của người bạn tù?"

"A."

Lý Triển Bằng sắc mặt trắng nhợt, hàm hồ lên tiếng.

"Uy, khoa học gia." Trong bóng đêm có người phát ra "Hắc hắc" âm hiểm cười thanh, uy hiếp nói:"Người tốt nhất nghe lời một điểm, bằng không đại gia nhưng không cam đoan hay không sẽ từ người trên người cắt điểm linh kiện xuống dưới !"

Có người hòa cùng nói:"Tiểu đệ đệ, muốn làm đến rượu mời không uống nhất định muốn uống rượu phạt tình cảnh, cũng đừng trách chúng ta tâm ngoan thủ lạt !"

"Người này thái độ nhìn thật gọi nhân khó chịu ! muốn ta nói, trước cho hắc điểm ném mùi đau khổ, liền biết nên làm như thế nào !"

"Các vị ! các vị ! đừng như vậy, lộng lớn khẳng định sẽ gọi ra cảnh sát chú ý. Khiến ta nói với hắc, ta cùng hắc hảo hảo nói, hắc sẽ nghe lời ." Lý Triển Bằng vội vàng khập khiễng che ở Dung Viễn trước mặt cầu xin nói.

Tại hắc đi đường thời điểm, trong không khí mùi máu tươi càng đậm, Dung Viễn quét mắt hắc chân.

Lý Triển Bằng khẩn cầu một câu sau, lại xoay người cùng Dung Viễn cấp bách nói: "Ngu ngốc, người xem không ra đến hiện tại cái gì tình huống sao? Lộng không tốt bọn họ thật dám giết người ! tính ta cầu người tổ tông, chớ chọc nộ bọn họ được không?"

Dung Viễn không nói, hắn cũng tưởng làm rõ những người này mục đích . Mấy gia hỏa này tìm lên cửa khẳng định không phải vì giết hắn, nhưng e không ngại cho hắn thụ điểm da thịt khổ, muốn cùng bọn họ lá mặt lá trái, tốt nhất vẫn là đê điệu điểm.

-- Dung Viễn còn không có tự giác, hắn toàn thân, liền không có một chỗ viết "Đê điệu" Hai chữ.

Thấy bọn họ ý đồ tựa hồ đạt thành nhất trí, một cao lớn nam nhân đi vào hai bước, nói: "Tiểu tử, mang chúng ta đi người nơi ở, tránh đi nhân. Còn có, đem người di động cho ta."

Hắn lấy đi Dung Viễn di động, kiểm tra một chút, phát hiện không có báo nguy hoặc là ghi âm nhiếp tượng, nhẹ nhàng thở ra, cầm điện thoại cất vào chính mình trong túi, tựa vào Dung Viễn phía sau, cố ý cầm trong tay một thanh chủ thủ tại hắn trước mắt lung lay, sau đó để tại Dung Viễn hậu yêu thượng, thanh âm trầm thấp nói: "Đi !"

Dung Viễn đi xuống liếc liếc nhìn, thuận theo ở phía trước dẫn đường. Lý Triển Bằng kéo một điều thụ thương đổ máu chân gian nan đuổi kịp, một người từ phía sau lại đây đỡ hắn, Lý Triển Bằng thấp giọng nói câu: "Cám ơn."

Trừ đó ra một đường không nói chuyện, vẫn vào kho hàng, để ở sau người chủ thủ mới lấy ra. Nhóm người này nhất thời trầm tĩnh lại, có lập tức đi tử lạnh bên trong phiên ăn, có tại ao nước trước mặt tiếp một chén nước liền bắt đầu quát lên diên cuồng, còn có người trực tiếp nằm đổ trên

giường không nổi. Đi thông phòng thực nghiệm môn cũng bị mở ra, một danh đào phạm trực tiếp huyết sáo:"Oa ~ khốc !"

Phòng thí nghiệm bên trong quý trọng, đại kiện nhi thực nghiệm dụng cụ đều đã bị chuyển đến kho hàng bên kia đi, chỉ còn lại có mấy cái công kênh thí nghiệm dài cùng mặt trên rực rỡ muôn màu thủy tinh dụng cụ, nhìn vẫn là rất hù nhân .

Lý Triển Bằng vừa vào cửa liền dựa vào tường ngồi dưới đất, ngửa đầu cá chết như vậy thở phì phò, sắc mặt bởi vì mất máu mà tái nhợt như tờ giấy. Dung Viễn nhìn thấy hắn trên đùi gắt gao quần vài tầng mảnh vải, còn bọc túi nilon, tựa hồ là vì phòng ngừa huyết tích đến trên mặt đất.

Dung Viễn hỏi vẫn ở bên cạnh giám thị hắn cao lớn đạo tặc nói:"Ta tưởng cho hắn xử lý một chút, được không?"

Tựa hồ bởi vì đến tạm thời an toàn địa phương, cao lớn đạo tặc không có nhiều làm khó, gật gật đầu, lại cảnh cáo một câu:"Người tốt nhất đừng đùa giỡn cái gì hoa chiêu."

-- nếu muốn giở trò mà nói liền sẽ không chờ tới bây giờ .

Dung Viễn không có nhiều lời, từ trong ngăn tủ cầm ra dự bị hòm thuốc, cắt ra Lý Triển Bằng trên đùi mảnh vải cùng túi nilon, chỉ nhìn đến huyết ô một mảnh, hắn dùng được thủy đơn giản súc một chút, mới nhìn rõ miệng vết thương.

-- rất mới mẻ miệng vết thương, nhiều nhất không vượt qua một giờ, hơn nữa xảo diệu tránh được cốt cách cùng mấy cái chủ yếu mạch máu, nhìn nghiêm trọng, thực ra chỉ có thể xem như da thịt thương.

Đương nhiên, phóng mặc kệ mà nói, cũng có sinh mệnh nguy hiểm.

Miệng vết thương lớn nhỏ cùng chiều sâu, vừa lúc cùng nào đó đào phạm trên tay chủ thủ thước tắc tương hợp, xảo là, chủ thủ trên tay cầm cũng có không thiếu vết máu.

"Xin lỗi a, tiểu... Dung Viễn." Lý Triển Bằng thấp giọng áy náy nói, hẳn cảm giác là chính mình nguyên nhân này mấy nguy hiểm phần tử mới sẽ tìm tới Dung Viễn, bởi vì chính mình liên lụy hẳn, cho hẳn mang đến nguy hiểm mà áy náy không thôi.

Dung Viễn tâm nói, nói không chính xác chuyện này đến cùng là ai liên lụy ai đâu ! hẳn vừa dùng băng vải đem miệng vết thương một lần nữa băng bó một lần, biên giống như vô tình hỏi:"Người này thương là như thế nào đến?"

Lý Triển Bằng sắc mặt buồn khổ, nói:"Đừng nói nữa..." Cao lớn cướp bóc nhìn hẳn một cái, hẳn lập tức lại nói:"Chạy trốn thời điểm bị thủy tinh trát một chút."

"Nga, thủy tinh a..." Dung Viễn lại hỏi:"Các người tổng cộng trốn ra bao nhiêu nhân?"

"Chín, nơi này chính là toàn bộ ." Lý Triển Bằng cắn răng nói, nhịn không được hừ một tiếng. Dung Viễn động tác tuyệt không ôn nhu, thụ thương chân bị hẳn làm rất đau.

Cao lớn đạo tặc lúc này cảnh giác nói:"Người muốn hỏi cái gì?"

"Không, không có cái gì." Dung Viễn nói, khóe miệng hơi hơi vênh vênh lên.

Hắn thính lực hơn xa qua người thường, tại trên đường đến liền nghe đến bọn họ phía sau vẫn còn cùng một vài người. Hẳn bắt đầu còn hoài nghi này mấy đào phạm vì để ngừa vạn nhất đem mọi người phân thành

trước sau hai phê thứ, hiện tại xem ra chỉ là bộ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau.

Đỉnh đầu mái ngói phát ra "Đùng ùng ùng ùng" đôi chút tiếng vang, đang có nhân ở mặt trên cẩn thận đi lại.

Dung Viễn khắc chế trụ chính mình muốn ngẩng đầu nhìn xúc động, trong lòng yên lặng đối kia vài còn không có hiện thân thần bí nhân cảm thấy xin lỗi -- nguyên thân là kho hàng này đóng phòng ở đương nhiên không có đại đại cửa sổ sát đất, chỉ tại rất cao địa phương có mấy phiến trang lan can sắt cửa sổ nhỏ, liền chỉ miêu đều chui không vào đến. Mặc kệ người tới muốn làm cái gì, trừ cửa chính, liền chỉ có thể ở đỉnh phòng có thể làm điểm tay chân .

"Nói lên, ta còn không biết các người gọi cái gì đâu ! dù sao sau cảnh sát khăng định sẽ phát lệnh truy nã, hiện tại nói cho ta biết cũng không quan hệ đi?" Dung Viễn đem băng vải thắt nút, thuận tiện hỏi.

Cao lớn đạo tặc nhìn hẩn như vậy thông dong bộ dáng, nhin không được hỏi:"Người không kinh hoảng sao?"

"Sợ hữu dụng sao?" Dung Viễn hỏi lại.

"Tuy rằng vô dụng, nhưng liền tính biết, có thể ở dưới loại tình huống này còn có thể khống chế được chính mình cảm xúc nhân, ta còn chưa từng có gặp qua. Khoa học gia đều như vậy kỳ quái sao? Vẫn là nói người đặc biệt không giống nhau?" Cao lớn cướp bóc hảo kỳ hỏi.

"Ai biết được? Ta lại chưa thấy qua sống khoa học gia." Dung Viễn nói:"Nói người thực ra có thể bảo ta danh tự ... Người biết ta gọi cái gì sao?"

Cao lớn đạo tặc thâm thâm nhìn hẩn một cái, nói:"Đương nhiên, đại danh đỉnh đỉnh thiếu niên nhà phát minh, trước mắt được hoan nghênh nhất

kẹo đường hệ liệt sản phẩm phát minh giả Dung Viễn... Chúng ta tại ngục giam cũng có thể xem tin tức." Hắn nhất nhất chỉ mọi người cùng Dung Viễn giới thiệu nói:"Lý Triển Bằng người nhận thức, ta gọi Bành Cao, hắn gọi Vương Văn Trung, Hầu cương, Chu Đông, Từ Ích Dân, Khổng Thanh Xuyên, Thôi Hiên Diệu, Vương Hưng."

Dung Viễn theo xem qua -- Vương Văn Trung đang tại tủ lạnh bên trong phiên ăn, hắn tựa hồ đói hỏng, liền ngồi xổm tủ lạnh phía trước biên đỡ đóng gói biên lang thôn hồ yết; Hầu cương liền giày đều chưa thoát liền tại trên giường ngủ được nước miếng chảy ròng, Dung Viễn đã quyết định trong gian phòng đó sở hữu bị bọn họ chạm qua gì đó đều không muốn ; Chu Đông vừa vào cửa liền chạy đi tắm rửa, nói thật nhìn thấy này nhân cũng tại trong đó thời điểm hắn thật lộp bộp kinh hãi; Từ Ích Dân uống một bụng thủy, đang mở ra TV xem tin tức; Khổng Thanh Xuyên tựa hồ rất mệt, liền ngồi tại hắn tà phía sau trong ghế dựa nghỉ ngơi; Thôi Hiên Diệu cùng Vương Hưng, đều chạy vào phòng thực nghiệm xoay vòng xem, không biết là thật hảo kỳ vẫn là muốn từ trung tìm đến thứ gì.

Dung Viễn nhất nhất đem mấy người bề ngoài cùng danh tự nhớ kỹ, đồng thời nhanh chóng từ hữu hạn tin tức trung phân tích vài người này mục đích cùng tính cách. Hắn tạm thời không thể từ đậu Hà Lan chỗ được đến trợ giúp, bởi vì lần này đậu Hà Lan ngoại hình hóa thành đồng hồ đang bị hắn mang ở trên cổ tay -- thực ra liền tính nó trở nên là tai nghe, tại bị đạo tặc uy hiếp dưới tình huống Dung Viễn muốn còn có nhân tâm nghe nhạc kia cũng quá kỳ quái .

Hầu cương bị đẩy đến một bên, Từ Ích Dân cùng Khổng Thanh Xuyên đem bao hảo miệng vết thương Lý Triển Bằng nâng đến trên giường nghỉ ngơi. Vương Văn Trung từ tủ lạnh bên trong ngẩng đầu, trong miệng cắn một căn xúc xích hàm hàm hồ hồ nói:"Bành Cao, tiểu tử này tủ lạnh bên trong không bao nhiêu ăn, e liền một ngày đồ ăn đều không đủ, làm thế nào?"

"Ta đây liền nói thẳng nói," Bành Cao chuyển hướng Dung Viễn, nói:"Người bán cái kia đường, khẳng định buôn bán lời không thiếu tiền đi? Một ngàn vạn, cho chúng ta một ngàn vạn, chúng ta liền rời đi, cam đoan sẽ không thương người một sợi lông."

-- cầu tài?

Dung Viễn cười.

-- này nhưng không hần đi?

Vương Văn Trung tại đây nhóm người trung đồ tối như là chân chính vong mệnh đồ, Chu Đông cùng Hầu cương tâm lớn đến mức khó có thể tin tưởng, ngoài ra vài người khác nhìn qua đều chưa đơn giản như vậy, ngay cả Lý Triển Bằng, hần cũng không có bởi vì nhận thức liền thả lỏng cảnh giác.

Dung Viễn cảm giác chuyện này càng ngày càng có ý tứ, nhất là những người này trên đầu công đức trị, cũng hiện ra một loại phi thường thú vị phân bố.

Đúng lúc này, hần di động chuông báo thanh đột nhiên vang .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Xác Định Địa Điểm Npc Dung Viễn

Dung Viễn di động tại Bành Cao trong tay, hần lấy ra nhìn thoáng qua, điều thành tĩnh âm hình thức đặt ở một bên mặc kệ, chuẩn bị khiến đối phương đánh không thông điện thoại chính mình buông tay.

"Một ngàn vạn liền đủ rồi? Người nói thật?" Dung Viễn nghiền ngẫm một chút người bình thường dưới tình huống như vậy sẽ như thế nào nói, hỏi, "Vạn nhất ta đem tiền cho người, các người lại giết người diệt khẩu làm thế nào?"

"Như vậy giết người diệt khẩu, đều là bởi vì biết không nên biết đến này nọ. Nếu chúng ta tại giết người hiện trường bị người xem đến mặt, kia còn có diệt khẩu giá trị. Nhưng hiện tại mặc kệ là mặt, thanh âm vẫn là lai lịch, cảnh sát nắm giữ tin tức so người biết muốn nhiều, còn có tất yếu diệt người miệng sao?" Bành Cao kiên nhẫn khuyên.

Tiếng chuông rút cuộc bởi vì thời gian dài không có nhân tiếp nghe mà đình chỉ, Dung Viễn nhìn thoáng qua mặt trên lóe qua Kim Dương danh tự, có một điểm lo lắng.

-- nếu vẫn không tiếp điện thoại, tên kia hay không sẽ bởi vì lo lắng mà chạy tới xem xét?

...

Kim Dương cầm di động, nhú mày suy tư -- là tại tắm rửa? Đi WC? Đi ra ngoài mua đồ? Vẫn là căn bản không nghe thấy? Hi vọng đừng xảy ra chuyện gì mới tốt.

Đợi vài phút, mặc kệ vừa rồi Dung Viễn đang làm cái gì đều hẵn là tạm thời kết thúc, Kim Dương lại cầm lấy di động.

...

Lúc này Dung Viễn cùng Bành Cao làm như có thật cò kè mặc cả một phen, rốt cuộc liền chín trăm vạn này "Chuộc thân giới" Đạt thành hiệp nghị, nghe được tiếng chuông lại vang lên thời điểm, hẵn liếc liếc nhìn, nói:"Nhưng ta không có nhiều như vậy tiền."

"Người tại đùa giỡn ta? !" Bành Cao nghe vậy giận dữ.

Dung Viễn dùng liếc si ánh mắt nhìn nhìn hẵn, nói:"Nào có nhân sẽ đem lớn như vậy một bút tiền giấu ở trong nhà? Kẹo đường lượng bán đích xác không sai, nhưng tiền đều tại công ty trưởng thượng, cũng chính là chính đánh cho ta điện thoại này nhân tại bảo quản."

Bành Cao ánh mắt dao động không chừng, suy xét một lát sau, cầm điện thoại giao cho Dung Viễn, nói:"Gọi hẵn lại đây ! người tốt nhất đừng giở trò."

Cần cổ chợt lạnh, một cây đao hoành tại cổ họng tiền, Khổng Thanh Xuyên từ phía sau vô thanh vô tức dán lên đến. Dung Viễn cầm lấy di động, chuyển được. Bành Cao không yên lòng, mở ra miễn đề, cầm điện thoại đặt ở trên bàn.

"Uy, Dương Dương... Ân, không có cái gì sự, ta mới vừa ở đi WC..."

"Này nợ đều thu thập hảo sao? Người chừng nào thì lại đây?" Kim Dương tại điện thoại bên trong hỏi.

"Không có, muốn thu thập gì đó rất nhiều, ta một người e không rảnh làm hết." Dung Viễn mắt nhìn Bành Cao, hỏi:"Người có thể tới hay không giúp một tay?"

"Ân, hành. Ngày mai buổi sáng ta quá khứ." Kim Dương sáng khoái đáp ứng.

Bành Cao được đến muốn trả lời thuyết phục, không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, ý bảo Dung Viễn nên đem điện thoại cắt đứt .

"thankyou ! kia ngày mai gặp." Dung Viễn nói.

"Ai, đợi đã, còn có sự kiện. Mẹ ta làm tảo tía Sushi, lần trước người không phải nói ăn ngon sao? Ngày mai ta cũng cho người mang điểm qua đi?"

Dung Viễn nghe vậy, nhin không được lộ ra một mặt mỉm cười, nói:"Ân, hảo."

"Kia liền như vậy nói định, ta sáng mai tám giờ đến. bye~"

...

Điện thoại cắt đứt, Kim Dương trên mặt tươi cười nhất thời vô tung vô ảnh, hẩn nể lên áo khoác nói:"Chu Viên, người chờ ở nơi này, vạn nhất Tiểu Viễn gọi điện thoại lại đây người liền nói trong nhà máy ra điểm khẩn cấp tình huống ta muốn đi xử lý."

"Làm sao? Ra chuyện gì? Điện thoại bên trong không phải hảo hảo sao?" Vừa buông xuống tâm Chu Viên thấy Kim Dương này phản ứng, lập tức nhảy dựng lên hỏi.

"Mẹ ta mỗi lần làm Sushi đều sẽ phóng mù tạc." Kim Dương không đầu không đuôi nói.

"A?" Chu Viên không rõ.

"Hẩn đáng ghét mù tạc."

Ném xuống này một câu thời điểm, Kim Dương đã lao ra môn . Chu Viên đem hai câu nói ở trong đầu dạo qua một vòng, sắc mặt dần dần trắng bệch.

...

Vương Văn Trung một người liên cơ hồ đem tủ lạnh bên trong sở hữu có thể trực tiếp ăn món ăn lạnh đều ăn xong -- bởi vì có đoạn thời gian không ai trụ, vốn bên trong đồ ăn cũng không nhiều. Đợi người khác giải trừ nghi ngờ hoặc là lòng hiếu kỳ nghĩ đến muốn ăn này nọ thời điểm, mới phát hiện điểm này. Chính bọn họ là không dám lộ diện, khiến Dung Viên một người đi ra ngoài mua đồ hoặc là tại bọn họ hiếp bức dưới đi ra ngoài mua đồ đều không an toàn, may mà tủ lạnh bên trong còn có phía trước Chú Oán mua thịt tươi cùng đông lạnh sủi cải linh tinh gì đó, vì thế thương lượng về sau, mấy nam nhân quyết định chính mình động thủ làm.

Bởi vì ăn mảnh bị đánh một trận Vương Văn Trung chủ động xin trông giữ Dung Viên này con tin. Những người này từ ngục giam trốn ra thời điểm còn thuận hai bộ còng tay, lúc này Dung Viên tay phải bị khảo tại giường đầu, hăn ngồi ở đã ngắt đi Lý Triển Bằng bên cạnh, Vương Văn Trung mặt mũi bầm dập ngồi xồm hăn bên cạnh, không có hảo ý nhìn hăn, cầm trong tay một thanh chủy thủ thưởng thức, còn rất ghê tởm vươn ra đầu lưỡi liếm một chút.

Tại hăn vừa rồi mở miệng thời điểm Dung Viên liền nhận ra đến, đây chính là trong rừng cây cái kia nói muốn từ hăn trên người cắt điểm linh kiện gia hỏa, trong tay chủy thủ đại khái cũng là thống thương Lý Triển Bằng kia một phen.

"Khoa học gia, ta có vấn đề muốn hỏi người." Vương Văn Trung cúi xuống, hạ giọng nói.

"Mời nói." Dung Viên nói.

"Người có hay không thử qua, đem người cái kia kẹo đường ăn vào trong bụng, sau đó ấn nút khởi động, sẽ thế nào?" Vương Văn Trung đầy mặt hưng phấn tươi cười: "Có phải hay không [oành --] một chút, cả người bị chống đỡ bạo a?"

"Hảo kỳ nói, vậy người cũng có thể thử xem." Dung Viễn nói. Đối lập Vương Văn Trung vận vẹo biểu tình, hăn thần tình lãnh tĩnh không thể tin tưởng.

-- trên thực tế vì phòng ngừa phát sinh nhi đồng ăn nhầm bi kịch, chân chính diện thế bị mua bán kẹo đường đều so thực nghiệm thành phẩm lớn hơn một chút, ít nhất không phải một ngụm liền có thể nuốt vào lớn nhỏ. Liền tính chân chính ăn vào cũng không quan hệ, trừ phù không bản bên ngoài, cái khác vài loại chỉ cần một hai giờ, liền có thể bị dịch vị hoàn toàn hòa tan.

"A, ta còn thật muốn thử xem xem -- tại người trên người, người như thế nào liền không biết phản kháng đâu? Vụng trộm chạy trốn a báo cảnh cái gì, như vậy ta sau đó giáo huấn người cũng liền không nhân có thể nói ." Vương Văn Trung dùng có chút tiếc nuối ngữ khí nói, thân mình tả hữu lung lay, chủ thủ trên tay xoay chuyển nhân hoa cả mắt.

Dung Viễn không phản ứng hăn.

Wương Văn Trung lại mang theo quỷ bí tươi cười cùng hăn miệng đe dọa một phen, nói đến tại trong ngực giam cảnh sát là như thế nào khiến phạm vào sai phạm nhân nhận thức đến chính mình sai lầm, phạm nhân ở giữa lại là như thế nào lẫn nhau "Hữu hảo trao đổi" . Kia vài không thể tưởng tượng nội dung cũng không biết là thật từng xảy ra còn là hăn chính mình bịa đặt, tóm lại Dung Viễn chỉ nhìn hăn một người đùa giỡn kịch một vai không phối hợp, Vương Văn Trung biểu diễn một lát sau, cảm thấy không thú vị buông tay này trò chơi.

Thấy hăn rời đi, vẫn ở Dung Viễn phụ cận lắc lư Khổng Thanh Xuyên nhân cơ hội thấu lại đây, đầy mặt tâm sự tầng tầng bộ dáng. Hăn cẩn thận dè chừng nhìn nhìn người khác vị trí, lại xem xem trên giường hôn mê bất tỉnh Lý Triển Bằng, nhỏ giọng nói: "Người bị bọn họ lừa, những người này đều là giết người không chớp mắt ác ôn, sẽ không tha người sống rời đi. Nếu người còn tưởng sống, liền nghe ta, ta có thể giúp người chạy đi."

"Người lại vì cái gì muốn giúp ta?" Dung Viễn có hứng trí hỏi.

Khổng Thanh Xuyên không có chú ý tới Dung Viễn bất đồng tầm thường trấn tĩnh, hoặc là nói, liền tính thấy được cũng không có công phu đi để ý, thời gian hữu hạn, hăn vội vã nói ra chính mình mục đích: "Ta nghe nói người tại chính phủ bên kia rất có năng lượng, ta hi vọng người có thể giúp ta sửa lại án sai... Ta không có giết người, ta là vô tội ! bọn họ nghĩ sai !"

"Sao thế này?"

"Ba năm trước đây, chín tháng mười hai ngày buổi tối, ta chính là tại tửu ba hét ngưng phim, ngủ một giấc, tỉnh lại về sau liền có nhân nói ta cường j giết người, phán không hện ! ta đến hiện tại đều không biết sao thế này. Nhưng ta không có khả năng giết người a ! mẹ ta nói qua, ta vừa uống say rượu ngủ, chưa bao giờ làm khác ! là thật !"

Dung Viễn trên dưới đánh giá hăn liếc nhìn, nói: "Ta có thể nhờ người đem người án tử phúc tra một chút, nhưng nếu đó là sự thật, nên như thế nào phán vẫn là sẽ như thế nào phán."

"Cám ơn cám ơn, như vậy là đủ rồi." Khổng Thanh Xuyên cảm động đến rơi nước mắt nói, tựa hồ đối với chính mình trong sạch vô tội tin chắc không nghi ngờ, hăn lau nước mắt nói: "Rất cảm tạ ngài ! mẹ ta một người ở bên ngoài, nàng thân thể còn không hảo, ta liền lo lắng nàng nếu có

không hay xảy ra, bên cạnh ngay cả chiếu cố người đều không có nên làm cái gì bây giờ."

"Các người là như thế nào vượt ngục ?" Dung Viễn hỏi, hần nhìn ra được đến, đám người này chỉ là một đám ô hợp, lẫn nhau đừng nói trật tự cùng phối hợp, ngay cả mọi người tin phục thủ lĩnh cũng không có. Vốn hần tưởng đi đầu nhân Bành Cao chỉ là hơi có uy tín mà thôi, đại đa số nhân vẫn là làm theo ý mình chiếm đa số.

"Này nha..." Khổng Thanh Xuyên chần chờ một chút, đang muốn mở miệng, bên cạnh bỗng nhiên vang lên "Phù phù" nặng nề thanh âm.

Hai người quay đầu vừa thấy, nguyên lai là ngủ ở mép giường Hầu cương nghiêng người lăn đến mặt đất. Hần quỳ rạp trên mặt đất giống ếch như vậy tứ chi nhúc nhích hai phát, chậm rãi bò lên, ánh mắt còn nhắm, mũi trều động hai phát nghe thấy được trong không khí mùi thịt.

"Ăn cơm ?" Nam nhân ngáp dài, gãi gãi lộn xộn tóc, căn bản không thấy bên cạnh mấy người, lắc lư liền hướng phòng bếp đi.

Khổng Thanh Xuyên lá gan tựa hồ cũng bị này ngoài ý muốn cấp sợ tới mức rụt trở về, hần cúi đầu lảng tránh Dung Viễn tầm mắt, lắp bắp nói:"Người... Khát rồi? Ta cho người đổ chén nước đi."

Khổng Thanh Xuyên đi không bao lâu, Vương Hưng liền chạy lại đây ngồi ở bên cạnh, Dung Viễn bỗng nhiên phát hiện chính mình tựa hồ sắm vai nào đó tâm lý thầy thuốc hoặc là cáo giải thất thần phụ loại này xác định địa điểm npc nhân vật.

Vương Hưng không chỉ thần thái động tác cùng Khổng Thanh Xuyên không sai biệt lắm, liên vừa mở miệng mà nói đều chênh lệch không có mấy:"Người sẽ không cho rằng Bành Cao thật sẽ thả người đi đi? Tên kia đều là lừa gạt người ! hần ta lý giải nhất, luôn luôn đều là trăm thảo trừ căn không lưu hậu hoạn."

Nói tới đây, hắn cố ý tạm dừng một chút, ý vị thâm trường nhìn về phía Dung Viễn.

"Ta đây làm thế nào?" Dung Viễn rất vừa ý thuận ý đem câu chuyện tiếp lên.

"Ta có thể giúp người chạy đi." Vương Hưng thân thể hơi hơi nghiêng về phía trước, ánh mắt lợi hại nói, thần thái cùng thân thể động tác trung ẩn ẩn để lộ ra nào đó chờ mong.

Dung Viễn nói:"Nói vậy ta muốn trả giá một điểm đại giới."

"Không sai !" Vương Hưng trịnh trọng gật gật đầu, thần sắc có như vậy một chút khoa trương, dứt khoát giống như là tại diễn kịch nói, hắn nói:"Ta muốn kẻo đường sinh sản kỹ thuật chi tiết, dùng nó đến đổi của người một cái mạng !"

Dung Viễn bật cười, đây là hắn trong dự đoán mục đích chi nhất, nhưng này đoạn đối thoại hoặc là Vương Hưng người này thật sự đều phi thường ra ngoài ý liệu.

Vương Hưng vẫn là nắm chắc phần thắng biểu tình, tựa hồ liền chờ Dung Viễn khóc rống chảy nước mắt đem tư liệu hai tay dâng, hắn trầm ổn hỏi:"Người cảm giác thế nào?"

Dung Viễn môi hơi hơi mấp máy, nếu Vương Hưng hội đọc thần ngữ mà nói, có thể nhìn thấy hắn nói là --"Ngu xuẩn" .

-- còn, người cảm giác thế nào?

Gặp gỡ loại này nhân vật, Dung Viễn cảm giác bị vũ nhục .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Khuynh Thành Loạn

Dung Viễn lạnh lùng nhìn Vương Hưng, hắc hiện tại có thể khẳng định, trước mặt này tự cho là nắm giữ hắc sinh tử nam nhân bất quá là một bị người đặt ở mặt ngoài đến thăm dò quân cờ -- không, như vậy xuân gia hỏa đại khái liên đương quân cờ tư cách cũng không có, nhiều nhất chỉ có thể xem như dò đường tiểu thạch đầu mà thôi.

Đối mặt này trương ngu xuân mà tự đại mặt, hắc muốn nói chỉ có một chữ -- "Lăn", nhưng người khác mục đích cùng thân phận đều không minh, hắc còn không tưởng nhanh như vậy liền kết thúc trận trò chơi, cho nên khước môi hắc trừu trừu, cuối cùng miễn cưỡng nói: "Ta cảm giác... Ta cần suy xét một chút."

"Suy xét?" Thử gặp cản trở Vương Hưng tựa hồ có chút không vui, hắc nhíu mày nhìn nhìn Dung Viễn, một lát sau, tựa hồ chính mình nghĩ thông suốt, cảm giác loại chuyện này xác thật không thể lập tức hạ quyết định. Cho nên hắc gật gật đầu, dùng có chút không kiên nhẫn ngữ khí nói: "Vậy người phải nhanh điểm... Muộn nhất ngày mai buổi sáng cho ta trả lời thuyết phục. Bằng không mà nói vạn nhất Bành Cao muốn đổi người làm cái gì, ta nhưng không nhất định có thể ngăn lại !"

Dung Viễn không nói gì, hắc cảm giác chỉ cần chính mình há to miệng liền sẽ nhẹn không được nói ra cái gì trăm phần trăm sẽ đem trước mặt người này chọc giận mà nói đến.

Vương Hưng ôm vài phần thất vọng cùng chờ mong ly khai, hắc không thể ở trong này dài lâu lắm, bởi vì cho dù trì hoãn như hắc, cũng cảm

giác được khi hần ngồi ở Dung Viên bên cạnh thời gian càng dài, mặt khác đào phạm đối với bọn họ chú ý độ lại càng cao. Mọi người như có như không bản phá trong tầm mắt có một chút giống dao như vậy thối mạnh hần phía sau lưng, tiểu nhân vật động vật sinh tồn trực giác nhắc nhở hần, tiếp tục chờ xuống, khả năng hần liền sẽ không thấy được ngày mai buổi sáng Thái Dương .

Vương Hưng mới vừa đi khai, liền có vài người động dưới, tựa hồ muốn lại đây. Nhưng bọn họ lập tức dừng lại cước bộ cảnh giác nhìn thoáng qua, đánh giá trong tầm mắt tràn ngập ngờ vực vô căn cứ cùng đề phòng. Ở này đó nhân do dự thời điểm, một ai cũng không hề nghĩ đến nhân từ bọn họ trung gian xuyên qua đến, tựa hồ căn bản không có cảm giác người khác chú ý như vậy, hần tự nhiên mà vậy đi đến Dung Viên bên cạnh, chưa cùng hần nói chuyện, thậm chí không có nhìn hần, trực tiếp từ bên cạnh đem một chiếc ghế dựa kéo qua đến dựa vào tường phóng, sau đó ngồi xuống hai tay ôm ngực nhắm mắt dưỡng thần, một bộ buồn ngủ bộ dáng.

Dung Viên im lặng.

Bởi vì này ngoài ý muốn biến cố, gian phòng bên trong nào đó rục rịch đang tại lên men tin tức tổ tựa hồ bỗng nhiên liền trở thành nhạt . Không ai hi vọng chính mình cùng thần phụ cáo giải thời điểm bên cạnh còn có một không thức thời người đứng xem, đồng dạng, tại đây cá nhân tuyên bố muốn làm bóng đèn dưới tình huống, vài người kiểm chế muốn cùng Dung Viên trao đổi một chút ý tưởng, quyết định chờ đợi cơ hội.

Không phải không ai tưởng đem hần đuổi ra, chỉ là này nhân tại chúng đào phạm trung cũng không phải dễ chọc, hần thân thể khỏe mạnh, can đảm cẩn trọng, cũng rất có đầu não, tại vài người nào đó cố ý che giấu tiền đề dưới hần tại vượt ngục đội trung là Bành Cao dưới đệ nhị hào nhân vật. Bởi vì hần trầm mặc ít lời lại tổng có thể đánh trúng yếu hại, đào vong

trung vài lần phát hiện điểm đáng ngờ tránh cho mọi người bị cảnh sát bắt, bởi vậy hãn uy tín còn ẩn ẩn cao hơn Bành Cao.

-- người này, là đang bảo hộ hãn sao?

Dung Viễn nhìn bên cạnh cùng hãn cự ly không đủ nửa mét nam nhân, cảm thấy bất cười.

Người này là Chu Đông, vừa tắm rửa xong, cũng cạo râu, trên người mang theo sữa tắm thảo nhiên hương khí. Hãn còn đổi bộ quần áo, không quá hợp thân, banh có điểm nhanh, chỉ chốc lát sau phía sau lưng liền xuất hiện nhàn nhạt mồ hôi.

Lần trước gặp mặt, vẫn là tại kích sát Dư Cường khi tại khách sạn kinh hồng thoáng nhìn -- đương nhiên Chu Đông hoàn toàn không biết khi đó hãn cũng tại. Khi đó xem ra hãn là bị cảnh sát khống chế lên đến, Dung Viễn chính mình mọi việc quán thân, Tiêu Tiêu mời càng làm cho hãn tâm phiền ý loạn, căn bản không có công phu đi để ý tới một bị bắt truy nã phạm. Sau này nhớ lại đến, hãn vốn tưởng rằng bị Chu Đông giết chết vị kia phú nhị đại phụ thân sẽ không khiến này nhân sống đi ra ngục giam, không nghĩ tới hãn cư nhiên còn sẽ xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Nói lên người này nguyên bản sinh mệnh hãn là cùng hãn hoàn toàn không có bất cứ giao tập, lại năm lần bảy lượt xuất hiện ở hãn trong tầm nhìn, để người cảm giác thế giới này có khi thật sự là tiểu làm người ta kinh ngạc.

Đại khái là trong ngục giam sinh hoạt sở trí, Chu Đông so với lần trước nhìn thấy khi biến hóa rất lớn, rắn chắc cơ nhục khiến cho cả người đều có vẻ bư hãn rất nhiều, từng đầy thân phong độ của người trí thức đã cơ hồ nhìn không thấy . Lỗ lỗ mặt cùng trên cánh tay, thâm thâm nhọt nhọt vết thương thuyết minh hãn trong khoảng thời gian này qua được cũng

không trôi chảy, mặt trái còn có một đạo rất dài vết đao, nhưng hẳn có vẻ cũng không để ý này mấy.

Đám đào phạm không có một tinh thông trù nghệ, miễn cưỡng làm nhất đốn thịt luộc, trang bị muối tựa hồ cũng có thể ăn được mùi ngon. Khổng Thanh Xuyên cấp Dung Viễn tổng một ly nước sôi cùng một chén nhỏ canh thịt, nhục canh bên trong còn phù hai khối màu nâu đen thịt, bởi vì lung tung tăng thêm đồ gia vị duyên cớ, canh thịt nhìn qua rất ghê tởm, Dung Viễn một ngụm không nhúc nhích, sau này bị ban đêm tỉnh lại Lý Triển Bằng tất cả đều ăn luôn .

Bóng đêm hàng lâm, các mang ý xấu một đám người đều chính mình tìm địa phương bắt đầu ngủ. Chân chính vượt ngục phạm còn tại chờ mong ngày mai buổi sáng liền có thể làm đến tay tiền, dựa theo phía trước nói hảo bình quân phân phối nguyên tắc, mỗi người đều có thể phân đến một trăm vạn -- tuy rằng này cũng không tính rất nhiều, nhưng đối rất nhiều liên phiến ngói che thân chi địa cũng không có người đến nói, đã là một bút có thể thay đổi nhân sinh cự khoản.

Mà một ít có mục đích riêng nhân tại nằm xuống thời điểm không có ai chân chính ngủ, bởi vì bọn họ trong lòng rõ ràng, này ban đêm tuyệt sẽ không bình tĩnh.

...

"Hô -- hư -- hô -- hư --"

Vương Hưng tứ ngưỡng bát xoa ngủ ở thanh không trên đài thí nghiệm, phát ra xe lửa còi hơi như vậy vang dội tiếng ngáy, còn thường thường chặc lưỡi, cào cào da bụng, ngủ được nhân sự không biết.

Dung Viễn lại một lần nữa xác định người này gốc nghềch bản chất.

Hắn nhắm mắt lại, che chắn Vương Hưng tiếng ngáy ảnh hưởng, tập trung lực chú ý cẩn thận lắng nghe.

Bọn họ còn không đến mười hai điểm liền đóng TV bắt đầu ngủ, lúc này đã là rạng sáng 3h, trong gian phòng này, chân chính ngủ lại chỉ có bốn người. Trừ Vương Hưng, ngay từ đầu tại phòng thực nghiệm đối tới đối lui Thôi Hiên Diệu cũng ngủ, thỉnh thoảng lại phát ra vài câu ngữ khí mơ hồ, gọi hai tiếng "Mụ mụ --", lúc này này mới hai mươi xuất đầu thanh niên có vẻ phá lệ tuổi trẻ non nớt. Bành Cao ngủ rất nông, như là rất không an ổn, tựa hồ một điểm đại động tĩnh đều có thể đem hắn đánh thức. Lý Triển Bằng tắc chốc chốc phát ra một hai thanh rên rỉ, giống như trong giấc ngủ miệng vết thương cũng tại tra tấn hắn.

Khổng Thanh Xuyên triển chuyển khó ngủ, hắn trên mặt đất phô một tầng báo chí nằm, mỗi lần phiên thân đều có thể nghe được "Ào ào" thanh âm, có lẽ là sợ kinh động đến người khác, hắn đem chính mình động tác phóng được lại khinh lại hoãn, cũng khiến cho loại này chói tai thanh âm qua vài giây mới vang một tiếng, khiến mọi người lỡ tai bị tra tấn thời gian kéo dài mười mấy lần.

Nhưng mặc kệ là Vương Hưng độc đáo tiếng ngáy, vẫn là Khổng Thanh Xuyên vô tình chế tạo tạp âm, người khác lại cũng không có làm ra phản ứng, thật giống như bọn họ hoàn toàn nghe không được dường như, ngay cả thoát nhìn tối táo bạo Vương Văn Trung, cũng chỉ là phát ra bình hoãn mà đều đều tiếng hít thở, phảng phất hắn thật ngủ như vậy.

Bọn họ đại khái liền tưởng để cho người khác như vậy cho rằng.

Dung Viễn nghiêng một chút thân, lỡ tai dán tại trên tường, như vậy hắn có thể nghe được chỗ xa hơn thanh âm.

Như là áp súc dòng khí từ tế quản trung bị đè ép đi ra ngoài như vậy ngắn ngủi khiêu âm -- đó là trang tiêu thanh khí tiếng súng; Rầu rĩ âm

thanh âm ỉ, mặt đất giống như tại hơi hơi rung động -- đó là nhân thể tại không hề có khối chế dưới tình huống rơi xuống đất tiếng đánh; Có người quát hỏi, có người giao chiến, còn có phát ra một nửa tiếng hét thảm liên ngừng bật.

-- bắt đầu.

Mặc kệ là cái gì thế lực, bọn họ rút cuộc bắt đầu lộ ra dữ tợn răng nanh.

"Hừu --"

Trong không khí phảng phất có tiểu tiểu vật thể lấy cực nhanh tốc độ bay qua, phát ra cùng loại yên hoa lên không như vậy thanh âm, tiếp đỉnh đầu vài câu truyền đến vài tiếng mỏng manh âm thanh âm ỉ.

"Phanh. Bang bang."

Dung Viễn trong bóng đêm giống như cũng có thể nhìn thấy kia phó cảnh tượng -- xa xa trên nhà cao tầng, một người lãnh tĩnh hướng trong súng bỏ thêm vào viên đạn, sau đó nhắm ngay ghé vào trên đỉnh phòng không biết tại chờ đợi cái gì mấy người liên tục xạ kích. Hắn giết người tựa như giết một con gà, tựa hồ căn bản không có nửa điểm dao động, liên ngắm chuẩn giống như cũng không cần. Trên đỉnh phòng từ người đầu tiên đến cuối cùng một người, trước sau tử vong thời gian không vượt qua năm giây, bọn họ còn không có làm rõ đồng bạn trên người phát sinh chuyện gì, liền phân phân ngã xuống đất .

Máu phần tử tựa hồ xuyên thấu qua mái ngói cùng xi măng gian khe hở thẩm thấu đến trong kho hàng, Dung Viễn cảm giác chóp mũi đều là huyết hương vị. Trong phòng mấy người tuy rằng không có hân thính giác, nhưng giống như cũng nhận ra cái gì, tiếng hít thở nháy mắt đều phát sinh biến hóa.

Trong bóng đêm, Dung Viễn trên cổ tay đồng hồ bàn bồng nhiên rung động vài cái, điều chỉnh kim đồng hồ kim chúc hoa văn bồng nhiên đạn ra đến một đoạn, Dung Viễn nhìn nhìn, đem nó nhét vào lỗ tai bên trong, đậu Hà Lan tinh tế thanh âm nhất thời truyền đến.

"Dung Viễn, từ ngày hôm qua cho tới hôm nay, toàn a thị có bát sở ngục giam phát sinh vượt ngục sự kiện. Nam trường ngục giam, đào phạm một người, dùng khi mười ba phút bắt; Bắc thủy ngục giam, vượt ngục ba người, dùng khi một giờ hai mươi tám phân toàn bộ bắt; Sơn tân ngục giam..." Nó theo thứ tự báo ra từng cái ngục giam đào vong nhân số cùng bắt nhân số, cuối cùng nói:"Nam hồ ngục giam, vượt ngục mười hai nhân, dùng khi ba giờ năm mươi lăm phân bắt một người, còn lại có chín nhân liền tại bên cạnh người. Trước mắt tổng cộng hai mươi ba nhân còn chưa quy án."

-- lớn như vậy quy mô vượt ngục sự kiện, muốn nói không có nhân trải qua thời gian dài tỉ mỉ kế hoạch là không có khả năng . Nhưng mục đích là cái gì?

Không khiêm tốn nói... Dung Viễn mắt nhìn cả phòng giả vờ ngủ một đám người... Là vì hấn sao?

"Mặt khác, vượt ngục sự kiện quan phương tiến hành toàn diện tin tức phong tỏa cùng tin tức quản chế. Nhưng từ tối hôm qua mười điểm bắt đầu, trên mạng đột nhiên xuất hiện đại quy mô để lộ bí mật sự kiện, có hình ảnh cùng sự kiện trải qua,a thị quan phương trang web còn một độ làm ra khẳng định. Tuy rằng sau quan phương thiệp bị san cũng công bố là bị hacker công kích, nhưng chuyện này đã bị truyền được ồn ào huyên náo, cơ hồ không người không biết."

-- đây là tại tạo thành toàn thị khủng hoảng, còn có cấp a thị cảnh sát gia tăng dư luận áp lực.

Dung Viễn thăm nghĩ.

"Tối hôm qua mười một giờ rưỡi, a thị đệ nhất bệnh viện phát sinh bạo tạc sự kiện, năm người thụ thương, một người trọng thương, trước mắt không có người chết. a thị trị an cục tiếp đến báo nguy điện thoại, nghe nói đối phương tại a thị bệnh viện trang bị cùng bảy viên bom, mỗi cách một giờ sẽ có một viên bạo tạc. Trước mắt đã bạo tạc một viên, tam tử thất thương, bài trừ hai viên, còn có bốn mai không biết tung tích. Toàn bộ a thị cảnh lực đều tại bài tra bom."

"Nửa giờ sau, cự ly nơi này nửa giờ xe trình mĩ mĩ trang phục nhà xưởng châm lửa, phụ cận sở hữu xe cứu hỏa cùng cấp cứu xe đều bị khẩn cấp chuyển, đi thông nơi này gần nhất tuyến đường chính bị chen được nước không ngấm qua được, đến ngày mai sáng sớm phía trước đều không khả năng khôi phục giao thông."

"Từ mười phút trước bắt đầu, tại phương viên một km phạm vi bên trong, trước mắt có ba địa phương có bất minh võ trang tổ chức phát sinh giao hỏa, mục đích tại người trên người khả năng tính vượt qua 93%. Nghi lập tức áp dụng ứng đối thi thố."

-- danh tác !

Nếu hết thấy mọi thứ này đột phát biến cố đều là vì hãn, dù là Dung Viễn luôn luôn tự tin cũng hiểu được có chút quá. Hoặc là nói, hãn biết từ kẻo đường vấn thể về sau chính mình bên cạnh liền có một vài người tại bảo hộ, tỷ như nhà máy bảo vệ cửa cùng bảo an, này mấy Kim Bách cũng cùng hãn từng nhắc tới. Nhưng bảo hộ hãn lực lượng, có cường đại nghiêm mật đến đối phương không thể không áp dụng loại này thi thố tình cảnh sao?

Dung Viễn tuy rằng kinh ngạc, lại cũng không hoảng loạn. Mặc kệ giao chiến nhân có mấy phương, phần mình có như thế nào lực lượng, tại

đây trường hỗn chiến lại có một ngoài ý muốn nhân tố khẳng định suy xét không đến -- đó chính là hấn bản nhân có thể làm đến tình trạng gì.

"Cách !"

Một tiếng giòn vang, kho hàng trên đỉnh thủy tinh bỗng nhiên bị đánh nát, một tiểu cầu bị ném tiến vào, rơi xuống đất đồng thời tuôn ra đại lượng màu trắng sữa sương khói xuy xuy rung động. Khổng Thanh Xuyên mờ mịt nhìn nhìn, nghiêng đầu liền thiếp đi.

-- thôi miên đạn !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Tốc Chiến

Dung Viễn nghiêng đầu giả vờ hôn mê, vài người lập tức dùng thủy đại quần áo ướt sũng che miệng mũi nhảy dựng lên, kho hàng bên trong vang lên quyền quyền đánh vào da thịt cận chiến thanh. Tiếp lại có một viên tiểu cầu bị ném tiến vào, còn không có rơi xuống đất liền bộc phát ra một trận cường liệt bạch quang, liên nhắm mắt lại Dung Viễn đều có thể cảm giác được mí mắt giống như bị thiêu bỏng như vậy đau đớn cảm, trong phòng nhất thời có hai người phát ra tiếng hét thảm, hít vào thôi miên khí thể về sau thanh âm ngưng bật, bùm bùm đổ ở trên mặt đất.

Đạn lóa chói mắt cường quang hiệu quả chỉ có vài giây, vài giây sau phòng ám xuống dưới. Dung Viễn cảm thấy một người chạy đến hắt bên cạnh, đập Hà Lan thời khắc giám thị đối phương động tác, một khi ý đồ làm loạn Dung Viễn sẽ lập tức áp dụng thi thố chế phục đối phương. May mà người này không có muốn thương tổn hắt, trên cổ tay còng tay bị giải khai, người tới trực tiếp đem hắt khiêng lên lui tới ngoại chạy.

Đập Hà Lan nói: "Dung Viễn, là Từ Ích Dân."

Nó là không chịu đạn lóa ảnh hưởng, vừa rồi đã đem trong phòng mọi người bề ngoài vóc người đều xem xét rõ ràng, đồng thời cũng tại lập tức cùng hồ sơ hồ sơ tư liệu làm so sánh.

Từ Ích Dân phía trước vẫn chú ý địa phương tin tức, đương Thôi Hiên Diệu muốn xem tuyển mĩ tiết mục thời điểm đều bị hắt cự tuyệt, tránh cho thoát nhìn hắt so trong gian phòng đó những người khác đều muốn càng giống một chân chính người đào vong. Nhưng ai biết kia chỉ là hắt nguy

trang bộ dáng, trên thực tế vẫn ở nường TV màn hình cùng thủy tinh dụng cụ phản quang tại quan sát người khác, tìm kiếm thích hợp động thủ thời cơ.

Bộ ngựa bắt ve, chim sẻ ở phía sau, Từ Ích Dân vừa mở then cửa, một bàn tay mạnh bắt lấy hãn mắt cá chân đem hãn cả người lôi kéo đến trên mặt đất !

Dung Viễn ý vào ai cũng nhìn không thấy ai nhẹ nhàng điều chỉnh tư thế rơi xuống đất, đồng thời nhìn thấy một chỉ nằm trên mặt đất hô hô ngủ say Hầu cương phiên thân mà lên, giống như một chỉ đi săn dã báo như vậy, bổ nhào Từ Ích Dân che hãn miệng mũi, đem một mảnh dài bén nhọn vật thể đâm vào hãn ngực.

Từ Ích Dân đấu tranh một lát, trong bóng đêm hãn ngực phát ra quấy xé rách thanh âm, còn có đậm sệt chất lỏng "Phốc xuy" Một chút phun ra đến thanh âm, nam nhân đồng tử tan rã, rất nhanh mất đi sinh cơ.

Hầu cương cẩn thận nhìn trái nhìn phải, hãn trong lòng cảm giác vừa rồi có cái gì không đúng, nhưng lại nhất thời không thể phát giác, toàn bộ trong phòng, tựa hồ những người khác đều đã hôn mê, chỉ có hãn một người phát ra nặng nhọc tiếng thở dốc.

-- trên thực tế, hãn lỗ tai nhận ra vừa rồi Từ Ích Dân ngã xuống đất thanh âm không đúng, cũng không như là hai người thể trọng. Nhưng mà tại gần ngủ lại khẩn trương đánh giết trung, hãn không có đem này tin tức chuyển hóa đến lý trí suy tư cùng phân tích trung.

Hãn trên mặt đất sờ soạng hai phát, tìm không thấy Dung Viễn ở vị trí,"Lạch cạch" Một tiếng đánh bật lửa, tiếp màu vàng cam quang mang nhìn thấy Dung Viễn bán ý tại cạnh cửa hôn mê bất tỉnh.

Ánh lửa chợt lóe lướt qua, chỉ liếc nhìn hãn liền nhớ kỹ phương vị cùng cự ly. Hầu cương cầm trong tay hãn vừa giết chết Từ Ích Dân thì,

hướng phía trước nhất lùi liền hướng trong trí nhớ thiếu niên ngược trát đi.

Ám dạ bên trong có người bỗng nhiên mở to mắt, mâu quang hàn ý lãnh triệt.

"Phanh !"

Viên đạn ra nòng bạo vang ở trống vắng trong kho hàng lặp lại vang vọng, đỉnh tai nhức óc, liên kho hàng ngoại động tĩnh tựa hồ đều tạm dừng chớp mắt.

Chước bính mũi nhọn ly Dung Viễn ngực chỉ có mấy cm, cũng đã vĩnh viễn đều không khả năng đâm vào đi. Hầu cương tai phải phía trên xuất hiện một hắc động, máu từ giữa ồ ồ toát ra, hắc ánh mắt còn dừng lại ở một khắc trước dữ tợn, thân thể cũng đã đổ ở trên mặt đất.

Vương Văn Trung quỳ một gối xuống, hai tay cầm một phen hộp thuốc lá lớn nhỏ thương, hống súng mạo một luồng tinh tế khói trắng.

Lúc này hắc trên mặt hoàn toàn không thấy phía trước bạo ngược tàn nhẫn, chỉ có thuần nhiên lãnh tĩnh. Hắc đi đến phía trước, xem xét dưới Dung Viễn trạng thái. Dung Viễn đối thân thể khống chế năng lực cũng không phải người thường trình độ, Vương Văn Trung không có phát hiện Dung Viễn tại giả vờ hôn mê, hắc vừa đem Dung Viễn từ cạnh cửa kéo ra, cửa sắt liền bị nhân bạo lực đung ra.

Ánh sáng nháy mắt từ ngoài cửa nhào vào đến, Vương Văn Trung đúng lúc nhắm hai mắt lại, nhưng tầm mắt vẫn là nhất thời thu đến ảnh hưởng. Hắc thân thể nhoáng lên một cái liền mang theo Dung Viễn tàng đến phía sau cửa, năm sáu người đã xông vào.

"Crack crack crack..." Cốt cách đoạn liệt giòn vang liên tiếp vang lên, Dung Viễn hơi hơi mở to mắt, liền nhìn thấy Vương Văn Trung giống như sân vắng lững thững như vậy dưới chân thông dong giao thác vài bước

tránh đi công kích, tay duỗi ra liền bóp nát một người hầu cốt, một tay còn lại bắt lấy một người đi xuống lôi kéo, đùi phải đầu gối hướng thượng va chạm,"Phốc" một chút người nọ toàn bộ ngực đều như là sụp đổ đi vào, Vương Văn Trung nhẹ buông tay, người này liền mềm mềm rơi trên mặt đất. Hắn đối mặt dường như cũng không phải một đám hạng nặng võ trang xốc vác địch nhân, mà là tay trói gà không chặt hài đồng, cảm giác không cần tốn nhiều sức liền đem mọi người giải quyết .

Dung Viễn chưa từng có gặp qua có người nào giống hắn như vậy, giết người động tác giống như tại vũ đạo, không mang theo một chút yên hỏa khí, cũng không có vẻ hung hãn, nhưng địch nhân lại giống chín rục quả táo như vậy lạch cạch lạch cạch ngã xuống đất, trung gian căn bản không có tạm dừng.

"Oành oành oành !"

"Khụ khụ khụ khụ khụ..."

Vài mai sương khói đạn lại bị nhân ném tiến vào, gay mũi khí thể nháy mắt phủ đầy toàn bộ kho hàng. Dung Viễn bị Vương Văn Trung động tác hấp dẫn lực chú ý, bất ngờ không kịp đề phòng hấp một ngụm, nhất thời mắt mũi đau đớn, ho sặc không chỉ, nháy mắt trào ra nước mắt mơ hồ tầm mắt, cái gì nguy trang đều bị phá hư được không còn một mảnh.

"Người..."

Wương Văn Trung tựa hồ sững sốt nói một chữ, theo sát hắn liền bắt lấy Dung Viễn bả vai đem hắn từ trong kho hàng kéo ra đến. Tại đến phía trước hắn cũng đã biết rõ phụ cận địa hình, lao ra màu trắng sương khói đoàn đồng thời hai người liền nhào vào kho hàng phụ cận rừng cây chỗ tối, bọn họ chân sau mặt đất truyền đến "Phốc phốc" khê vang, đó là tay súng bắn tia viên đạn không có bắn trúng mục tiêu đánh vào trong đất thanh âm.

Rừng cây cũng không lớn, nhưng vào ban đêm đã đầy đủ tàng trụ hai người thân hình. Cho dù đối phương vận dụng ống nhòm hồng ngoại, cũng sẽ bởi vì phân không rõ bọn họ hai người ai là ai mà không dám tùy tiện động thủ.

Dung Viễn:"Khụ khụ khụ khụ khụ..."

Vương Văn Trung quần áo bên trên còn có hắt phía trước vì phòng ngừa bị thôi miên mà lộn lên đi thủy, hắt đem quần áo ướt sũng cởi ra khiến Dung Viễn lau mặt, che chở hắt hướng rừng cây bên trong lui.

Dung Viễn thật vất vả mới hoãn lại đây, tỉnh lại chính mình đại ý sơ sẩy, hảo kỳ xem xem cảnh giới Vương Văn Trung.

Hắt không kỳ quái này nam nhân sẽ đến cứu hắt, thật giống như phía trước hắt bị này nhân uy hiếp đe dọa thời điểm cũng không sợ hãi hoặc phản nộ nguyên nhân -- hắt biết rõ này mấy đều là nguy trang. Hắt chỉ hảo kì, Vương Văn Trung mặt ngoài dưới, này nhân đến cùng là ai.

Tại đậu Hà Lan tư liệu trung, chân chính Vương Văn Trung, hắt là một không có nhân tính bắt cóc tội phạm giết người.

Người này, có được Dung Viễn cho đến bây giờ chứng kiến đến tối cao chính công đức trị -- đương nhiên trừ hắt bản nhân bên ngoài. Nhất bách nhất thập tam vạn, nếu không phải từng cứu vãn đếm rõ số lượng ngàn nhân thậm chí trên vạn nhân trên đây tính mạng, không có khả năng đạt tới như vậy công đức trị.

Người thường công đức, muốn tưởng đạt tới một phi thường thấp con số rất dễ dàng, chỉ cần không ngừng làm ác là được; Nhưng muốn tưởng trở nên phi thường cao lại khác tầm thường khó khăn. Bởi vì đại đa số nhân mỗi ngày đều tại không tự giác làm ác -- đối cần giúp nhân làm như không thấy, tín khẩu truyền bá đồn đãi, biết rõ tai hại lại vì cực nhỏ tiểu lợi mà sử dụng tai hại vật chất, vì nhất thời khoe miệng mà không kiêng nể gì dùng

ngôn ngữ hoặc quyền cước thương tổn người khác... Bởi vì này chút đã thói quen đến căn bản sẽ không nhận thấy được có bất cứ khác thường "Về bình thường", cho dù là theo khuôn phép cũ, không có bất cứ ác hành người thường, này công đức cũng mỗi ngày lên lên xuống xuống bởi hồi dao động, đừng nói trên trăm, chính là không ngã phá giá trị âm đều có khó khăn.

Trải qua quan sát, phi [công đức bộ] kế ước giả, này công đức thường thường sẽ xuất hiện như vậy hiện tượng -- tại người nào đó làm một kiện đại hảo sự giúp người khác về sau, công đức sẽ nháy mắt bạo trưởng. Nhưng sau nếu không có mặt khác thiện hạnh, công đức trị liên sẽ chậm rãi trượt, theo thời gian trôi qua công đức sẽ càng ngày càng thấp, thẳng đến đạt tới nào đó cân bằng điểm mới sẽ tại bên trong phạm vi nhất định dao động.

Cho nên nói, đến cùng là loại người nào, làm chuyện gì, mới có trăm vạn công đức?

Rừng cây bên trong rơi vào ngẩn ngui yên tĩnh. Nhắm vào bọn họ công kích cũng dừng, song phương tựa hồ bị vây ở một loại giằng co trạng thái.

Vương Văn Trung thoáng thả lỏng bả vai, quay đầu lại, liền nhìn thấy Dung Viễn không chuyển mắt nhìn hắn, như có đăm chiêu, trấn tĩnh cực, tựa hồ tiếng súng, máu, thi thể đọa đã (vân vân) đều không thể khiến hắn có điều dao động.

-- căn bản không giống một mười mấy tuổi trẻ tuổi nhân.

Hắn bỗng nhiên cảm giác, trước mặt này thông minh trong đầu, có lẽ thiếu sót thứ gì, khiến hắn từ "Người thường" hàng ngũ trung dễ dàng bị phân biệt đi ra. Chợt xem tầm thường, nhưng nhìn xem càng cẩn thận, càng sẽ cảm thấy bất đồng tầm thường.

"Người là người nào?" Dung Viễn thấy hần nhìn về phía chính mình, liền mở miệng hỏi nói.

Vương Văn Trung nói:"Mặt trên phái tới bảo vệ người nhân." Hần dừng dưới, sau đó nói:"Rất xin lỗi ngay từ đầu không thể với người thuyết minh thân phận, vì đem nhóm người này một lưới bắt hết, muốn tránh cho dả thảo kinh xà khả năng tính."

"Bọn họ lại là người nào?" Dung Viễn lại hỏi. Đậ Hà Lan tuy rằng đã tìm tòi ra một ít rải rác tin tức, nhưng so sánh dưới vẫn là trực tiếp từ đường sự trong miệng hỏi thăm nhanh nhất.

"Đủ loại." Vương Văn Trung nói:"Đây không phải một tổ chức, cũng không chỉ là một quốc gia hành động. Chỉ có thể nói, một đám mai phục tại a thị hành động nhân viên thấy được cơ hội, nhân cơ hội tất cả đều động lên, phản ứng nhanh chóng, phối hợp ăn ý, xác thật đánh chúng ta một trở tay không kịp. May mắn mặt trên sớm có chuẩn bị, người yên tâm, tình thế còn tại chương khống trung."

"Nhưng là... Những người này mục đích là cái gì đâu? Phía trước có người hỏi ta kẻo đường kỹ thuật tư liệu, nhưng ta cảm giác, vì chỉ là một kẻo đường, giống như không đến mức làm đến loại tình trạng này. Hơn nữa, những người này như vậy không kiêng nể gì, sẽ không sợ Đường quốc quan phương phản kích sao?" Dung Viễn cố ý khiến chính mình câu hỏi có vẻ ngây thơ vài phần.

"Chỉ là một kẻo đường?" Vương Văn Trung khẽ cười một tiếng, tựa hồ cảm giác rất đáng cười,"Đường ích lợi đạt tới 300% thời điểm, mất đầu sinh ý cũng có vô số người cướp đi làm. Người cảm giác, kẻo đường lợi ích có thể đạt tới bao nhiêu? Mà loại này sản phẩm mới vẫn thế, lại xúc động bao nhiêu nhân lợi ích?"

"Kẹo đường đã xuất hiện, chẳng lẽ bọn họ cảm giác, giết ta liền có thể ngăn cản sao?"

"Đương nhiên không chỉ là như thế." Vương Văn Trung nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Phân Tranh

Kẹo đường vừa được xuất bản, liền có nhân bị kích thích kia căn cảnh giác thần kinh, nhất là, tại một ít nghiên cứu cơ cấu đối kẹo đường tiến hành phân tích nghiên cứu về sau, phát hiện thế nhưng không thể phục chế nó sinh sản quá trình.

Muốn biết, vì xin độc quyền, kẹo đường bộ phận kỹ thuật chi tiết là muốn đệ trình đến độc quyền cục, tuy rằng đều thuộc về bảo mật tư liệu, nhưng tổng có một vài người có năng lượng đem này mấy tư liệu làm đến tay, nhưng lại phát hiện, đồng dạng tài liệu, đồng dạng sinh sản quá trình, đồng dạng máy móc thiết bị, bọn họ sản phẩm cùng chân chính kẹo đường ở giữa lại tồn tại cự đại chênh lệch, mặc kệ như thế nào điều chỉnh đều không thể bù lại trong đó chênh lệch. Có người thu mua kẹo đường sinh sản nhà máy trung công nhân, kết quả cũng là không thu hoạch được gì. Trừ phi bọn họ vận dụng cự đại vũ lực, lấy khiêu chiến một quốc gia quyết tâm tấn công nhà máy, chuyển đi bị cường hóa thủy tinh cách ly sở hữu tự động hoá máy móc, bằng không không có khả năng giải quyết sinh sản trung vấn đề.

Duy nhất rõ ràng biết đến, chính là chỉ có phát minh giả Dung Viễn mới chính thức lý giải kẹo đường sinh sản bí mật.

Thực ra ngẫm lại, kẹo đường tuy rằng thần kỳ, nhưng chung quy chỉ là một được đến tư liệu về sau là có thể phục chế vật chết, chân chính trân quý, là có thể đem nó từ không đến có phát minh đi ra nhân.

Dung Viễn còn như vậy tuổi trẻ, nhân sinh của hắn chỉ vượt qua tiền một phần năm bộ phận, không ai hoài nghi tại lâu dài tương lai trung hắn còn có thật lớn tiềm lực có thể đột phá bản thân, lấy được càng cao thành tựu. Kẹo đường tính cái gì, chỉ cần có Dung Viễn, tương lai có lẽ có thể được đến càng nhiều ngang ngửa kẹo đường phát minh sáng tạo.

Vài thế lực rục rịch, thực ra bọn họ cũng bản không tưởng áp dụng như vậy kịch liệt thủ đoạn, có thể dùng ích lợi dụ dỗ này thiếu niên chủ động nhượng bộ không thể tốt hơn. Chỉ là Dung Viễn thật sự rất trạch, trừ hữu hạn vài lần nhận truyền thông phỏng vấn bên ngoài hắn cơ hồ có thể xưng được với chân không ra hộ, không có bất cứ thường xuyên sử dụng internet xã giao bình đài, xa lạ điện thoại cũng không đánh vào hắn di động, người có tâm muốn cùng hắn tiếp xúc cũng không có phương pháp, ngược lại tại đây ý đồ tiếp xúc trong quá trình đem chính mình thế lực bại lộ tại a thị quan phương trong tầm mắt, nhanh chóng bị vây ở bị theo dõi trạng thái.

Lúc này các phương thế lực mới phát hiện, Dung Viễn nhìn như tự do tự tại, cùng Đường quốc quan phương không hề có liên lụy, sự thật lại là tại hắn chung quanh đã có nghiêm mật bảo hộ hệ thống. Bởi vì Dung Viễn hằng ngày hoạt động thập phần đơn giản, những người này tồn tại cũng như là im lặng ngủ đông ở trong bóng tối như vậy căn bản không hiện sơn lộ thủy, nhưng lại giống mở ra vòng như vậy, đem sở hữu thủ quân cờ đều không chút khách khí nuốt đi xuống.

Phía sau màn người chủ sự ý thức được, tức thời bọn họ có thể đã động Dung Viễn, Đường quốc quan phương cũng sẽ không cho phép bọn họ đem người này dễ dàng mang xuất ngoại cảnh.

Dung Viễn chỉ biết là bọn họ kẹo đường bởi vì tại quốc nội đã cực độ cung không đủ cầu, bởi vậy đến từ nước ngoài đơn đặt hàng đều bị áp sau, lại không rõ ràng hiện tại kẹo đường đã trở thành Đường quốc hạn chế xuất khẩu thương phẩm, tại hải quan cùng sân bay mang theo kẹo đường hành

khách cũng sẽ bị nghiêm mật kiểm tra. Muốn đại lượng mua vào kẹo đường sản phẩm quốc gia -- tỷ như đồng dạng chịu đủ sương mù khổ trà quốc -- đem này một nhu cầu cũng đặt ở cùng Đường quốc bàn bạc mậu dịch giao dịch điều kiện trong.

Kinh doanh thượng sự tình Dung Viễn không có hứng thú, tất cả đều giao cho Kim Dương. Dung Viễn thấy được bạo trưởng lượng bán, ngày đêm xếp hàng đám người, truyền thông không gián đoạn tuyên truyền, từng chông không đếm được đơn đặt hàng nhu cầu, nhanh chóng mở rộng nhà máy dùng cùng sinh sản tuyến, lại không biết sau lưng Kim Dương đã tiếp xúc đến loại này cấp độ đánh cờ... Có lẽ không thể nói rõ đánh cờ, hẳn tin tưởng sau lưng vì này chút xuất đầu hãn là Kim Dương tổ phụ hoặc là bá phụ.

Kẹo đường xúc động vô số người lợi ích, nó khuếch trương thế duệ không thể đỡ, nó tồn tại để người ghen tị, để người đỏ mắt, để người oán hận. Kim Dương tổ phụ còn không có đạt tới có thể ở Đường quốc lấy thúng úp voi tình cảnh, sở dĩ hiện tại nhà máy không có bị gây rối bị thôn tính, không có thể lực bắt buộc bọn họ giao ra mọi kỹ thuật tư liệu, Dung Viễn còn có thể im lặng làm chính mình nghiên cứu, đều là bởi vì Kim Dương tại không ảnh hưởng bọn họ ích lợi tiền đề dưới tìm một so Kim gia càng khổng lồ Umbrella -- đó chính là Đường quốc bản thân.

Nguyên bản, có Đường quốc đứng đầu nghiên cứu cơ cấu muốn phá cách tuyến nhận Dung Viễn, có danh khoa học gia muốn đem hãn thu làm học sinh, có người cho rằng hãn là hạn chế Dung Viễn tự do, còn có người muốn dựa vào thân phận hoặc là uy vọng khiến Dung Viễn đem kẹo đường treo tại chính mình nghiên cứu sở danh nghĩa, này mấy cũng tất cả đều bị Kim Dương ngăn cản .

-- nguyên lai trong khoảng thời gian này còn từng xảy ra nhiều chuyện như vậy, chỉ là vì cái gì ta toàn không biết đâu?

Dung Viễn hồi tưởng một chút, bỗng nhiên nhớ tới mỗi thiên buổi chiều nghỉ ngơi khi một đoạn đối thoại.

...

Khi đó Chu Viên mới từ mạng internet nhìn thấy một Đường quốc nổi tiếng "Chuyên gia" Nói năng hùng hồn đầy lý lẽ luận thuật "Ngoại quốc mặt trắng tương đối viên" Đây mệnh đề, từ các góc độ công kích Đường quốc nhân ngu muội, thô tục, tự ti, nô tính mười phần đợi đã (vân vân), đem nữ hài tức giận đến quá sức, đem kia chuyên gia từ đầu mắng đến chân, thao thao bất tuyệt nói nửa giờ, Kim Dương bỗng nhiên cười.

"Người còn cười, người liền không sinh khí sao?" Chu Viên trợn tròn mắt nhìn hắn, giống như Kim Dương nói một "Không" Tự nàng liền sẽ lập tức triệt tay áo cùng hắn triển khai một hồi biện luận.

"Không phải." Kim Dương nhanh chóng phủ nhận, sau đó nói:"Ta chỉ là tưởng, hiện tại có chút chuyên gia chán ghét nhất, chỉ sợ cũng là Tiểu Viễn."

"Ân?" Chu Viên khó hiểu -- cùng Dung Viễn có cái gì quan hệ?

Dung Viễn ngược lại là minh bạch hắn lời ngầm, lắc đầu nói:"Không có gì hảo tương đối."

Kim Dương cùng Chu Viên giải thích một chút, bọn họ chỉ là không lâu trước Đường quốc học thuật giới tuôn ra một kiện gièm pha, có vị đạt được hơn một ngàn vạn nghiên cứu kinh phí đàn anh bị chứng thực, hắn cái gọi là trải qua nhiều năm cố gắng nghiên cứu luận văn bị chứng thực đạo văn người khác luận văn, bịa đặt bóp méo thực nghiệm số liệu, này ở nghiên cứu đoàn thể mặt mũi mất hết, toàn bộ Đường quốc học thuật giới danh dự đều bởi vậy nhận đến trọng đại tổn hại. Nhưng này bản nhân như cũ vô liêm sỉ không làm thành một hồi sự, ảnh hưởng cực kỳ ác liệt.

So sánh dưới, Dung Viễn tuổi còn trẻ, chỉ bằng mượn chính mình cố gắng làm đến vô số người một đời cũng làm không đến sự, nhất định là hung hăng đánh vô số Đường quốc nghiên cứu giả mặt.

Bất quá Dung Viễn chính mình trong lòng rõ ràng, kẹo đường sinh sản trung tuy rằng chính hãn cũng có rất nhiều cải tạo, nhưng này căn bản vẫn là từ công đức thương thành bên trong hồi đoái chính bản bồng bồng kẹo đường, còn có mượn dùng người kiến chiến phục được đến công thức hoá học. Không có hai loại này, liền không có hiện tại kẹo đường, hãn chỉ là đem mang vào mỗi người đều có thể sử dụng trong thế giới hiện thực.

Kim Dương sau khi nói xong cười hỏi:"Tiểu Viễn, có này phát minh, chỉ sợ sẽ có rất nhiều viện nghiên cứu cướp muốn người . Quốc gia cấp nghiên cứu sở bên trong có người bình thường rất khó làm đến tay cao tăng thiết bị cùng con số thiên văn kinh phí, người muốn đi vào mà nói, mặc kệ muốn nghiên cứu cái gì cũng sẽ có tối tiện lợi điều kiện."

Dung Viễn hỏi:"Trên thế giới này, có không hỏi tuổi, không hỏi bằng cấp, không hỏi xuất thân, không hỏi tư lịch, không tồn tại câu tâm đầu giác, chỉ chuyên chú nghiên cứu nghiên cứu sở sao?"

Kim Dương lộ ra dự kiến bên trong tươi cười, nói:"E không có."

"Ta đây không đi." Dung Viễn dứt khoát nói.

Kim Dương lắc đầu cười thán:"Liền biết người sẽ nói như vậy."

...

Nguyên lai hãn không phải bị giấu diếm, chỉ là Kim Dương tại xác nhận hãn tâm ý sau, liền không có lại đem này mấy việc vật lấy đến phiền hãn.

Thừa dịp song phương giằng co thời gian, Vương Văn Trung đơn giản giải thích vài câu, hẳn không có nói rõ gì đó, Dung Viễn cũng có thể đoán ra bảy tám phần.

Muốn được đến hẳn, tự biết không thể được đến mà muốn đem hẳn giết, còn có bị hẳn xúc động ích lợi mà muốn làm chết hẳn, cùng với không có minh xác mục đích chính là muốn đảo loạn thế cục nhân cơ hội lấy được ích đầu cơ giả... Các phương thế lực giao thác cùng một chỗ, tại Dung Viễn tâm huyết dâng trào một mình trở lại kho hàng thời điểm tất cả đều bắt đầu phát lực, còn có người trình diễn Nhiệm vụ bất khả thi|Mission: Impossible tiết mục. Vương Văn Trung thực ra cũng không xác định có bao nhiêu địch nhân, các địch nhân lại là như thế nào lai lịch, tóm lại ở lúc này động lên, đều sẽ nhận đến không khác biệt đối đãi.

Đang nói, một trận gió lạnh thổi qua, rừng cây bên trong nhớ tới sa sa thanh âm. Vương Văn Trung lộ ra cảnh giác thần tình, ý bảo Dung Viễn lên cây, chính mình khom lưng sờ soạng đi ra ngoài.

Dung Viễn có chút sửng sốt, bởi vì hẳn cũng là vừa nghe được tiếng bước chân. Vương Văn Trung nỗ lực không có khả năng so với hẳn càng cường, lại cơ hồ là đồng thời phát hiện địch nhân -- là kinh nghiệm? Vẫn là đối nguy hiểm cảm giác?

Dung Viễn không có sinh anh hùng tính toán, hẳn thoải mái bò đến trên cây cành lá rậm rạp địa phương, từ lá cây trong khe hở nhìn Vương Văn Trung hành động.

Đại khái có mười mấy người sờ soạng tiến vào, che mặt cầm thương, lẫn nhau kéo ra không xa không gần cự ly bọc đánh lại đây, chiến thuật động tác so Dung Viễn ở trên TV xem qua càng thêm tiêu chuẩn, liền tính không phải quân đội, đại khái cũng là chính quy lính đánh thuê. Vương Văn Trung tựa như một mặt bóng dáng như vậy giấu ở sau cây, Dung Viễn

biết rõ hắn tại kia địa phương, mỗi khi xem qua thời điểm lại đều sẽ xem nhẹ hắn tồn tại.

Hắn bản thân cũng như cái bóng mơ hồ linh động, một sai mắt liền ly khai nguyên lai vị trí, mượn dùng thảo mộc cùng hắc ám che giấu chính mình thân hình nhanh chóng di động, chỉ khoảng nửa khắc liền ra dán tại người bị mặt đội ngũ rìa ngoài cùng nhân thân sau, không thấy hắn như thế nào động tác, hai người liền cùng nhau biến mất. Không đến hai phút, người bị mặt liền một lần nữa xuất hiện, động tác cùng vị trí đều cùng phía trước giống nhau như đúc, chỉ có tại quang não xương sọ xem xét trung, mới có thể phát hiện hắn cùng phía trước người nọ phân biệt.

Vương Văn Trung thay đổi người bị mặt, sau đó tại tìm tòi quá trình bên trong thường thường tới gần người nào đó, mỗi khi bị hắn tiếp cận thời điểm, liền có một hai cá nhân nháy mắt yếu đuối. Mười phút về sau, đội ngũ trong chỉ còn lại có năm sáu người còn đứng, lúc này đi ở mặt trước nhất đầu lĩnh nhân tài phát hiện dị thường.

Kế tiếp, Dung Viễn trước mặt lại trình diễn tựa như tráng hán khi dễ anh nhi đan phương diện giết hại.

Cuối cùng một người bị hắn bóp chặt cổ dùng một chút lực, cần cổ răng rắc một tiếng vang lên, Vương Văn Trung ném xuống thi thể, ngừng đầu nói: "Xuống dưới, chúng ta lập tức chuyển dời."

Chuyển dời quá trình cũng không thuận lợi, tiếp ứng bọn họ nhân còn có một đoạn cự ly. Có lẽ những người khác rõ ràng đây là cuối cùng cơ hội, Dung Viễn một khi lại tiến vào vòng bảo hộ lại nghĩ tìm đến như vậy lạc đan thời cơ cơ hồ không khả năng, có lẽ là bởi vì bọn họ nhân mã ở phía trước vài giờ nội đã tất cả đều chạy tới này phụ cận, tóm lại bọn họ cơ hồ đi chưa được mấy bước đều sẽ gặp được chặn lại. Dung Viễn không có phát hiện có cần chính mình xuất thủ cơ hội, che ở hắn phía trước Vương Văn Trung tựa như một tòa kiên cố vách núi, đem sở hữu kinh đào hải lãng tất

cả đều không lưu tình chút nào vỗ trở về, có chút nhắm vào Dung Viễn ám sát hắn không kịp chặn lại, thậm chí dùng thân thể mình trực tiếp ngăn cản đến -- đương nhiên hắn xuyên áo chống đạn.

Nơi này vốn liền ở ngoại ô, máy ghi hình cùng cư dân cũng không nhiều, đầu Hà Lan có thể phát huy tác dụng hữu hạn, toàn diện mở ra xem xét công năng sau tuy rằng có thể tính toán ra viên đạn phi hành quỹ tích, nhưng cũng chỉ là có thể trước tiên 0. 1 giây nhắc nhở Dung Viễn mà thôi. Nó càng nhiều tác dụng, là tại toàn diện theo dõi a thị địa phương khác nhân viên hành động.

Mắt thấy liền muốn tới tiếp ứng địa điểm, Vương Văn Trung lại ngừng lại.

Trước mắt, là một mảnh trống trải bằng phẳng thổ địa, không hề có ngăn cản.

Này ý nghĩa, đương xuyên việt mảnh địa phương này thời điểm, cũng có lẽ sẽ có vô số họng súng nhắm ngay bọn họ, dễ dàng đem hai người bắn thành cái sàng.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Đường Vòng

Vương Văn Trung chần chờ mắt nhìn Dung Viễn -- phía sau đang có vô số người bọc đánh lại đây, lưu lại thi thể cùng máu tươi càng nhiều, càng kiên định địch nhân đạt thành mục đích quyết tâm. Hiện tại trạng huống chính là càng sớm tới tiếp ứng địa điểm càng tốt, bằng không rơi vào hỗn chiến, hẳn một người cuối cùng sẽ có lực bất tòng tâm thời điểm. Nhưng muốn tưởng xuyên việt này phiến trống rỗng khu vực, chỉ hẳn một người mà nói còn có chừng ba thành còn sống tỷ lệ, mang theo thân là người thường Dung Viễn, hai người thành công thoát hiểm tỷ lệ là linh.

Dung Viễn sáng tỏ, hỏi: "Tiếp ứng địa điểm ở địa phương nào?"

"Nam hồ khu trị an cục."

-- Dung Viễn vốn tưởng rằng sẽ là càng thêm thần bí địa phương, không nghĩ tới đáp án cư nhiên như vậy phổ thông. Bất quá ngẫm lại cũng phải, Đường quốc quan phương thân phận, tại đối mặt ngoại địch thời điểm chẳng lẽ còn muốn tại chính mình quốc gia trốn trốn tránh tránh? Hơn nữa địch nhân tại hoang vu tiểu thụ lâm chặn giết bọn họ, cùng tấn công trị an cục chặn giết bọn họ, là hai loại hoàn toàn bất đồng khái niệm.

Dung Viễn từ trong túi lấy ra kính mắt đội, gõ nhẹ hai phát đồng hồ mặt đồng hồ, nhìn nhìn phía trước -- ngoài bìa rừng, là một mảnh cung thị dân nghỉ ngơi miễn phí công viên, có một chút đơn giản dụng cụ tập thể thao cùng bàn ghế đá cái gì. Công viên phía trước, chân chính chặn lại bọn họ là một điều song hướng mười đường xe chạy quốc lộ, quốc lộ trung gian còn có hơn năm mét rộng xanh hoá dải cách ly, thêm quốc lộ hai bên so

bình thường muốn rộng lối đi bộ cùng phi cơ động đường xe chạy, tổng cộng chừng năm mươi mét chiều ngang. Công viên còn có thể nhiều điểm đường xa từ địa phương khác quá khứ, nhưng này quốc lộ lại sẽ đem bọn họ hoàn toàn bại lộ trong lòng cơ khó lường trong tầm nhìn.

a thị là Đường quốc kinh tế trung tâm, là một tòa Bất Dạ thành, bất cứ thời điểm tòa thành thị này đều không khả năng rơi vào hoàn toàn yên tĩnh trong. Cho dù là ban đêm một điều tiếp cận ngoại ô mười đường xe chạy, cũng không khả năng giống như vậy im ắng, hoàn toàn nhìn không thấy lui tới chiếc xe.

Lúc này, như vậy yên tĩnh, cũng liền ý nghĩa nguy hiểm.

Mà xuyên qua này đường cái, chính là nam hồ khu.

Năm mươi mét, lấy Dung Viễn tốc độ hăn thực tế chỉ cần một giây liền có thể xuyên qua đi, thời gian ngắn như vậy liền tính là trên thế giới ưu tú nhất tay súng bắn tỉa cũng đánh trúng hăn, nhưng không đến vạn bất đắc dĩ, hăn không có khả năng bại lộ chính mình thân thể tổ chất bất đồng tầm thường.

"Từ nơi này xuyên qua đi rất nguy hiểm, phụ cận khẳng định có mai phục, chúng ta được nhiều một vòng lộ." Vương Văn Trung một lát thời gian liền làm ra quyết định, cùng Dung Viễn giải thích một chút muốn làm như vậy nguyên nhân sau, chuyển phương hướng vòng đi.

"Nhiều đi chỗ nào?" Dung Viễn hỏi.

Wang Wen Zhong nói: "Tiện đường hướng nam, có một đoạn đường hầm, phụ cận còn có khu cư dân, cũng có lẽ sẽ có cơ hội có thể thừa dịp."

Dung Viễn đối với này một mảnh coi như tương đối quen thuộc, hăn hồi ức một chút phụ cận địa hình, nói: "Chúng ta đây chỉ ít phải đi bộ vòng đi ba cây số."

"Không sai." Vương Văn Trung nói:"Này một đường chỉ sợ sẽ so vừa rồi càng nguy hiểm, có thể chịu đựng được sao?"

Dung Viễn nói:"Ta không thành vấn đề. Chỉ là vì đem tiếp ứng địa điểm đặt ở xa như vậy địa phương? Vì cái gì không ở này phụ cận an bài chiếc xe?"

Vương Văn Trung trầm mặc một lát, nói:"Nguyên bản an bài người tiếp ứng hẳn là tại kho hàng phát sinh chiến đấu thời điểm liền lập tức xuất hiện. Nam hồ khu trị an cục chỉ là một dự bị địa điểm."

-- không có xuất hiện tiếp ứng nhân viên, có lẽ là bị chậm trễ, có lẽ là chết. Những người đó có lẽ chính là hãn chiến hữu, này nam nhân lại không có cho phép chính mình lộ ra yếu đuối hoặc là lo lắng biểu tình, thủy chung có vẻ trầm ổn trấn định, như là vạn sự đều ở trong lòng bàn tay.

Dung Viễn nói:"Tiếp ứng nhân viên cũng tốt, con đường này cũng tốt, địch nhân có thể ở gấp gáp thời gian bên trong như vậy có mục đích tính tan rã các người dự bị thi thố, đủ để chứng minh các người kế hoạch đã xuất hiện nghiêm trọng để lộ bí mật. Nam Hồ khu trị an cục, cũng vô pháp bảo đảm sẽ là một an toàn điểm dừng chân."

Vương Văn Trung tại không có nhìn thấy tiếp ứng đồng bạn khi đã nghĩ tới khả năng này tính, hẳn trong mắt lóe qua một mạt sát ý, lại không phải nhắm vào Dung Viễn.

Tổng có như vậy một vài người, đương chiến sĩ ở tiền tuyến ném đầu rải nhiệt huyết thời điểm, bọn họ lại vì một điểm bé nhỏ không đáng kể cá nhân ích lợi, đem vô số người làm như tùy tay khả khí quân cờ dễ dàng hi sinh.

Hắn rất nhanh che giấu chính mình cảm xúc, đối Dung Viễn nói:"Người yên tâm, có ta ở đây, nhất định sẽ cam đoan người an toàn."

Lời tuy nói như vậy, nhưng này ba cây số lộ trình sẽ cỡ nào nguy cơ tứ phía, không cần đầu óc tưởng cũng biết.

Dung Viễn lắc đầu nói:"Đối phương nếu đã biết được các người nguyên bản kế hoạch, không có khả năng không đối hậu tặc biến hóa làm ra an bài. Có lẽ chúng ta hiện tại cần đi địa phương, mới là chân chính bày ra thiên la địa võng. Cùng này mạo hiểm, không bằng đi địa hạ thủy đạo."

Vương Văn Trung nhú mày:"Địa hạ thủy đạo rắc rối phức tạp, không có lộ tuyến đồ, 100% sẽ lạc đường, tính nguy hiểm không thể đánh giá. Không cần thận, cũng khả năng vĩnh viễn đi không ra đến."

a thị có hơn một ngàn năm lịch sử, có theo khả tra địa hạ ống nước đạo tu kiến lịch sử cũng có mấy trăm năm, tại trăm năm trước đại chiến thế giới trung, vì chống đỡ ngoại địch, lúc ấy nơi này rất nhiều người đều tại nhà mình phòng ở địa hạ đào giao thác tung hoành địa đạo. Cho tới bây giờ, lịch sử lưu lại đến địa hạ ống dẫn đại bộ phận đã bị điền mai hoặc là vứt bỏ, rất ít một bộ phận tại Đường quốc tu kiến mới nhất cống thoát nước khi bị ứng dụng, hiện tại e đã không ai có thể nói được rõ a thị địa để đến cùng là như thế nào quang cảnh .

"Này người không cần lo lắng, ta xem qua này phụ cận cống thoát nước cùng địa đạo phân bố đồ." Dung Viễn gặp Vương Văn Trung tựa hồ còn có chút khó hiểu, lại bỏ thêm một câu:"Ta đều nhớ kỹ."

Vương Văn Trung một bộ khiếp sợ biểu tình, người bình thường ai không có việc gì nhìn thứ này? Liền tính nhìn cũng là một đoàn loạn ma, căn bản không nhớ được a ! có lẽ bởi vì rất sững sốt không có khống chế tốt biểu tình, trên mặt làn da xuất hiện một điểm khác thường nếp uốn, khiến đối diện so thường nhân sức quan sát càng thêm tinh tế tỉ mỉ Dung Viễn xác nhận hẳn xác thật mang một bộ độ chân thật cực cao mặt nạ.

-- lúc này Dung Viễn lặp lại xoát danh vọng chỗ tốt liền thể hiện đi ra . Người bình thường nói loại lời này trăm phần trăm sẽ bị trở thành nói mớ, nhưng bởi vì nói chuyện là Dung Viễn, cho nên Vương Văn Trung cứ việc kinh ngạc, nhưng không có hoài nghi.

Dung Viễn kí qua cổng thoát nước phân bố đồ sao? Kí qua, nhưng cũng không phải quá khứ, mà là liền tại hai phút trước. Khi hẩn ý thức được trước mặt đường dùng bình thường phương pháp không thể thông qua thời điểm, liền lựa chọn đi địa hạ thủy đạo. Cho nên hẩn đeo kính, đậu Hà Lan chỉ cần hơi gia ám chỉ liền minh bạch hẩn muốn cái gì, lập tức điều lấy thị chính phủ cổng thoát nước phân bố đồ hình chiếu tại kính mắt trên thấu kính, Dung Viễn nhanh chóng đem này bức hình đều khắc vào trong đầu.

a thị cổng thoát nước đại bộ phận thực ra đều là "Ổng thoát nước", chiều ngang cùng độ cao đều phi thường hữu hạn, một người trưởng thành đại khái chỉ có thể từ bên trong bò qua. Chỉ có mấy cái chủ yếu tuyến đường chính tựa như nhân thể động mạch chủ như vậy, có đầy đủ hành tẩu không gian. Mà gần nhất tiến vào cửa thông đạo, là tại bọn họ đến khi kho hàng phụ cận.

Vì thế hai người đường cũ phản hồi, Vương Văn Trung ở phía trước mở đường, Dung Viễn nhân cơ hội dừng ở mặt sau, lấy ra vũ toa nút khổng lồ chế giao cho đậu Hà Lan.

"Xem xét vùng này địa hạ thông đạo, cho ta quy hoạch một điều có thể đi lộ tuyến."

Thị chính phủ cổng thoát nước phân bố đồ chỉ có mấy năm gần đây hình ảnh ở trên mạng có thể lục soát, phía trước đồ cơ bản đều là giấy chất bản, đậu Hà Lan nhất thời cũng cảm không đến. Nhưng mới nhất, cũng liền ý nghĩa là thường dùng nhất, tuy rằng sống chết trước mắt Dung Viễn khiết phích cũng muốn hướng phía sau dựa vào, nhưng nếu có khả năng mà nói hẩn còn không tưởng như vậy khiêu chiến chính mình khoan nhượng độ.

Vũ toa xem xét hệ thống tại lần thứ hai đến trên mặt trăng thời điểm từng đổi mới qua, nguyên bản là vì xem xét mặt trăng địa hạ hang đá hoặc là khoáng sản tài nguyên, dùng ở trong này, cũng giống nhau có thể xem xét ra mặt đất trở xuống đường hầm phân bố. Tại Dung Viễn trở lại kho hàng phụ cận thời điểm, hắn đã chiêm được xem xét kết quả, lộ tuyến quy hoạch đồ cũng phát đến thấu kính trên màn hình biểu thị.

Này một đường trừ bọn họ đến khi lưu lại vết máu cùng thi thể, không có cái khác. Đại khái đối phương cũng không có đoán trước đến bọn họ sẽ đường cũ phản hồi, cho nên không có đối với này làm ra tinh tế tỉ mỉ bố trí, dẫn đến hai người nhiều ra lưới vây quanh về sau lại không có gặp được địch nhân. Nhưng nếu cho rằng như vậy là có thể từ vòng vây chỗ hồng trung chạy thoát, kia liền mười phần sai, nếu không mau chóng cùng chính mình nhân hội hợp, lúc nào bọn họ đều tại nguy hiểm trong.

Phía trước một hắc ảnh lắc lư dưới, Vương Văn Trung mạnh nâng thương, nhắm ngay phía trước một khóa một người ôm thô đại thụ.

Thụ sau lộ ra một mảnh góc áo.

Wương Văn Trung mở ra bảo hiểm, một bên dùng ánh mắt ý bảo Dung Viễn trốn đi, một bên lặng yên không một tiếng động hướng cái cây đó tới gần.

"Đừng nổ súng !" Có người cấp bách nói, tựa hồ cũng nhận thấy được bức gần sát khí, đúng lúc nói:"Ta không có ác ý."

"Đi ra !" Vương Văn Trung quát.

Một người từ thụ sau chậm rãi đi ra, tựa hồ là vì triển lãm chính mình vô hại, hắn giơ hai tay, nhất cử nhất động đều phi thường thông thả.

Trong rừng có một điểm vi quang, chiếu người mặt phẳng phát là màu xanh đen. Nhưng như cũ có thể tinh tường phân biệt ra, này người chính là

Chu Đông.

Trên mặt hăn có chút vết bầm tím cùng không có lau sạch sẽ vết máu, trên người dính đầy bụi đất, quần áo cũng tổn hại mấy cái địa phương. Nói vậy từ kho hàng đến rừng cây bên trong lộ cũng không thoải mái, nhưng hăn không phải mục tiêu, tại địch nhân trong mắt đại khái tương đương với một chỉ tiểu tôm, sở hữu hỏa lực đều tập trung tại Dung Viễn cùng Vương Văn Trung trên người, có lẽ nguyên nhân vì như thế hăn mới có thể sống đi đến nơi này.

Chu Đông lại nói một lần: "Ta không có ác ý. Ta vẫn đều giấu ở nơi này."

"Còn có người khác sao?" Vương Văn Trung hỏi.

Chu Đông nuốt nuốt nước miếng, nói: "Không có."

Wương Văn Trung đối với tội phạm giết người không có đồng tình tâm, hăn cẩn thận quan sát một chút, xác nhận đối phương không có đồng lõa về sau liền muốn nổ súng, bỗng nhiên nghe được phía sau Dung Viễn nói: "Đợi đã, đem hăn cũng mang theo đi."

Hăn sửng sốt dưới, sau đó mang theo nghi vấn nhìn về phía Dung Viễn.

"Ta nghe nói qua hăn chuyện, tin tưởng hăn không phải người xấu, không nên ở trong này bị người giết chết." Dung Viễn nói.

-- nói đùa, mặc kệ kẻ vô tội tại hăn trước mắt bị giết hại là sẽ khẩu công đức hảo sao? Phía trước kia vài địch nhân là không có biện pháp, nhưng Chu Đông công đức trị rất cao, bị trừ công đức cũng nhất định sẽ rất nhiều. Hơn nữa hăn đối với này cá nhân coi như thưởng thức, cho dù là vì phía trước Chu Đông tránh cho chính mình bị các lộ ruồi bọ gây rối, hăn cũng không tưởng trơ mắt nhìn Chu Đông bị giết.

Vương Văn Trung không tính toán cùng này thiên chân tiểu khoa học gia khởi xung đột, hăn đề nghị: "Có thể đem hăn đánh bất tỉnh lưu lại này, không có tất yếu cùng nhau mang theo."

"Không được." Dung Viễn phủ quyết: "Vạn nhất bị những người đó phát hiện, hăn hoặc là ngộ hại, hoặc là sẽ bị khảo vấn ra chúng ta hướng đi."

-- đây mới là hăn chân thật ý tưởng.

Thời gian cấp bách, Vương Văn Trung không tính toán cùng Dung Viễn ở trong này tranh chấp. Nhìn ra trước mắt thiếu niên kiên trì về sau, hăn nội tâm thầm than một tiếng đến cùng rất tuổi trẻ, ngầm đồng ý Dung Viễn đề nghị, đối Chu Đông nói: "Đuổi kịp. Bất quá tốt nhất không cần làm ra bất cứ khả nghi hành động đến, bằng không ta sẽ lập tức đem người đánh gục !"

Chu Đông không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể gật gật đầu. Vương Văn Trung nhanh chóng sưu một chút thân, không phát hiện hăn có chứa cái gì vũ khí sau, khiến hăn đi ở mặt trước nhất. Vương Văn Trung đi ở trung gian, đem Chu Đông cùng Dung Viễn cách ly ra.

Địa hạ thủy đạo bên trong du lãm là Dung Viễn đời này đều không nguyện nhớ lại ký ức chi nhất. Hăn đã tận lực lựa chọn sạch sẽ, khô ráo, tốt nhất thời gian rất lâu không có sử dụng bỏ hoang thông đạo, nhưng có khi vẫn là không thể không đặt chân một ít chẳng phải mỹ diệu địa phương. Bọn họ đều tìm chút túi nilon linh tinh này nọ bọc ở trên chân cùng trên đùi, trên thực tế cũng không có dính vào ô vật, bất quá Dung Viễn vẫn là ghê tởm quá sức. Hơn nữa cống thoát nước trung rất nhiều u ám cư dân càng gia tăng loại này không thoải mái, bọn họ thậm chí còn thấy được tiểu miêu như vậy đại chuột cùng so đũa hầu còn muốn lớn giống ngư lại giống tôm kỳ quái sinh vật.

Rốt cuộc đến tối tới gần mục đích một cống thoát nước nắp giếng. Chu Đông trước trèo lên, đẩy ra nắp giếng cẩn thận dè chừng hương bên ngoài nhìn thoáng qua, sau đó cả người cứng đờ, sắc mặt trở nên khó coi lên.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Chạy Trốn

Dung Viễn đang muốn hỏi, đã thấy Chu Đông mạnh xốc lên nắp giếng liền xông ra ngoài, tiếp mặt trên liền truyền đến oành oành oành tiếng đánh. Hai người liếc nhau, theo sau Vương Văn Trung cũng bắt lấy nắp giếng rìa dùng một chút lực nhẩy lên đi, nhìn thoáng qua, cấp Dung Viễn một "An toàn" tín hiệu. Dung Viễn cũng trèo lên đến, trước đem trên tay trên chân túi nilon cái gì đều gỡ xuống đi, sau đó mới nhìn phát sinh chuyện gì.

Bọn họ đi lên địa phương, là ly trị an cục chỉ có hai ba trăm mét một ngõ nhỏ, thời gian đã gần đến rạng sáng, sắc trời như cũ hắc ám. Cửa hẻm đèn đường đem màu vàng quang ném vào đến, loáng thoáng chiếu sáng bên trong tình cảnh.

Lấy Dung Viễn ánh mắt, chẳng sợ không có điểm ấy nguồn sáng, hẳn cũng có thể thấy rõ ràng. Con hẻm bên trong, ba nhiễm một đầu tóc vàng thanh niên đang đổ ở trên mặt đất run rẩy, đã mất đi thanh tỉnh ý thức. Một quần áo hơn phân nửa đều bị xé rách nữ hài lui trên mặt đất, chính không trụ run rẩy, trong miệng phát ra đứt quãng tiếng khóc. Chu Đông hai mắt đỏ thẫm, bắt lấy một tráng kiện thấp bé nam nhân hành hung, nam nhân bị đánh được mũi oai mắt tà, phun ra đến huyết nhuộm đỏ hẳn quyền đầu.

Nhớ lại Chu Đông muội muội nguyên nhân tử vong, Dung Viễn lý giải hẳn vì cái gì sẽ như thế chộc giận. Vương Văn Trung mắt lạnh nhìn một lát, gặp kia nam nhân đã ngất đi, giữ chặt Chu Đông nói: "Đủ. Đánh chết nhân người cũng thảo không đến hảo."

Chu Đông đang tại thịnh nộ trung, như vậy một câu nào nghe được vào đi? Hắn bỏ ra Vương Văn Trung, bắt lấy nam nhân đầu liền muốn hướng trên tường đung ! Vương Văn Trung thấy thế, ánh mắt lạnh lùng, tay vung một bạt tai liền đem Chu Đông đánh được quay vòng ngã xuống đi, trong miệng một trận tinh ngọt, khóe miệng chảy xuống một đạo đỏ như máu chất lỏng.

Chu Đông bụm mặt đứng lên, hắn đối với này mấy người hận ý chưa tiêu, nhưng này một cái tát cũng khiến hắn tỉnh táo lại, này cũng không phải hắn có thể tùy tiện làm bậy thời điểm.

Wang Văn Trung cầm ra một bộ còng tay đem hắn khảo tại trên tường hợp kim trên ống nước, lại cởi áo khoác che tại nữ hài trên người, vải dẹt vừa tiếp xúc với nữ hài làn da, nữ hài liền rít the thé hướng phía sau lui, trong miệng ai cầu xin nói:"Không cần... Không cần..."

Tay hắn dừng một chút, sau đó tiếp tục đem không trụ khóc nức nở nữ hài bao lấy, cởi mấy cái thanh niên áo đem bọn họ tất cả đều trói lại, xoay người cùng Dung Viễn nói:"Ta đi trước trị an cục xem xem tình huống, người lưu ở chỗ này, chú ý an toàn." Hắn lại đem trong tay thương đưa cho Dung Viễn, nói:"Người đem này cầm phòng thân, biết như thế nào dùng sao?"

Dung Viễn gật đầu.

"Là tốt rồi." Vương Văn Trung nói:"Vạn nhất có tình huống, liền lập tức nổ súng cảnh báo."

Lại không tưởng Dung Viễn cán thương một chuyển trái lại đưa cho hắn, nói:"Ta ở trong này không có cái gì nguy hiểm, người muốn đi thiệp hiểm, càng hắn là đem nó mang theo."

Wang Văn Trung khoát tay cự tuyệt, nói:"Người an toàn mới là trọng yếu nhất."

Nói xong không đợi Dung Viễn cự tuyệt, hắn bắt lấy ống nước cọ cọ vài cái liền bò đến trên mái nhà, nhìn nhìn chung quanh tình huống sau liền lập tức ly khai. Hắn không có đi bình thường lộ từ cửa hẻm rời đi, một phương diện là lo lắng địch nhân sẽ ở bên ngoài trên ngã tư đường bố trí mai phục, một phương diện khác cũng là sợ chính mình bị phát hiện về sau liền lụy đến giấu ở chỗ này Dung Viễn.

Vương Văn Trung rời đi sau Chu Đông lập tức nhẹ nhàng thở ra. Người kia tại thời điểm hắn có thể cảm giác được đối phương lực chú ý vẫn phân ra một bộ phận tại hắn trên người, phảng phất mũi đao thủy chung ngăn lại phía sau lưng như vậy, có loại thập phần nguy hiểm cảm giác. Hắn hiện tại cơ hồ đã nhớ không nổi cùng nhau vượt ngục trong quá trình nhận thức cái kia Vương Văn Trung là bộ dáng gì . Khi đó hắn tuy rằng cũng hiểu được này nhân nguy hiểm, càng nhiều lại là ghê tởm cùng chán ghét, căn bản không giống hiện tại như vậy, tựa như ăn cỏ động vật đụng tới thiên địch như vậy.

Hắn động cổ tay, thiết chế còng tay cùng ống nước va chạm lập tức phát ra đình đình đang đang thanh âm, mạnh mẽ kéo hai phát, trừ đem chính mình cổ tay (thủ đoạn) làm sinh đau bên ngoài không có bất cứ hiệu quả. Chu Đông thở dài, hắn không hối hận chính mình đi qua sở tác sở vi, lại cũng không tưởng đem dư sinh tất cả đều hao phí tại băng lãnh hàng rào sắt bên trong, lại càng không tưởng khuất nhục chết ở các loại làm nhục khi dễ dưới. Loại này còng tay cời bỏ phương pháp hắn tại trong ngục giam từng cùng người học tập qua, tuy rằng không thuần thực, nhưng chỉ muốn một căn khúc kim băng hoặc là kẹp tóc, nhiều nhất nửa giờ liền có thể mở ra. Nhưng lấy hắn hiện tại trạng thái, căn bản tìm không thấy thích hợp công cụ, có thể cung cấp giúp, một là lui phải cùng chim cút dường như nữ hài, một cái khác...

Hắn nhìn nhìn Dung Viễn, có chút kinh ngạc phát hiện trên mặt hắn không có bất cứ lo lắng thần sắc, mà là thoáng hiển lạnh lùng nhìn Vương

Văn Trung phương hướng ly khai, hơi hơi xuất thần, lược nghiêng đầu, như là đang nghiêng tai lắng nghe cái gì.

Cảm ứng được hần nhìn chăm chú, Dung Viễn nhìn hần một cái, cời chính mình áo khoác, nhúu mày xem xem coi như sạch sẽ mặt đất, đem áo khoác bỏ nhào xuống đất ngồi xuống, nâng tay hít ngửi trên cánh tay hương vị, đầy mặt ghét bỏ biểu tình phiệt quá.

Chu Đông nhin không được muốn cười.

Dung Viễn buông xuống cánh tay, thương cũng đặt ở bên người, nhắm mắt lại như là tại nghỉ ngơi, cả người tản ra một cỗ cự tuyệt người ngoài cả ngàn dặm cảm giác. Chu Đông vài lần muốn đáp lời, cũng không có thành công phun ra một chữ đến.

Có vài nhân, trời sinh liền cho người ta một loại không dễ tiếp cận cảm giác, cả người đều như là tràn ngập "Ly ta xa một chút" Vài chữ này. Nếu không tưởng tự thảo chán mà nói, trừ thần kinh thô to đến nhất định cảnh giới nhân bên ngoài người bình thường cũng sẽ không ý đồ đi theo hần nói cái gì, bởi vì mở miệng phía trước cũng rất rõ ràng hần sẽ không phản ứng người.

Chu Đông hiện tại liên tinh tường từ Dung Viễn trên người cảm nhận được loại cảm giác này.

-- e một tảng đá đều sẽ so trước mặt này thiếu niên càng dễ dàng bị đá động.

"Anh anh anh..."

Tinh tế tiếng khóc từ bên cạnh truyền đến, ôm chân lui tại một bên nữ hài sẽ không thể không biết hiện tại đã thoát hiểm, nhưng có lẽ là nghĩ mà sợ, có lẽ là khuất nhục, nàng vẫn là khóc không ngừng, nhỏ bé yếu ớt tiếng khóc ở không trung phiêu phiêu miếu miếu, xa xa nghe đi lên rất giống là

chiêu hồn nữ quỷ. Bất quá Chu Đông không có ghét bỏ cũng không có kinh hoảng, này nữ hài tử khiến hắn nhớ tới chính mình nhảy lầu tự sát muội muội, trong lòng vừa đồng tình lại thương tiếc.

Chỉ là muội muội đã chết, đứa nhỏ này còn sống.

Nàng là bất hạnh, lại là may mắn .

Chu Đông xem xem ngồi ở một bên Dung Viễn, hắn hoàn toàn không có tiến lên đi an ủi tính toán, xem ra liên tính nàng khóc đến mất nước cũng sẽ không quản. Chu Đông đành phải khiến còng tay treo tại trên ống nước, nửa ngồi xuống dưới ôn nhu khuyên nhủ: "Đừng khóc, không có việc gì, chuyện gì đều chưa phát sinh, ai cũng không thể thương tổn người, đừng sợ."

...

Thần hi vi quang bao giờ cũng mang theo một điểm lam, xa xa thiên không lộ ra mặt trời, sớm bắt đầu buôn bán quầy hàng truyền đến nồng đậm bánh bao cùng bánh quẩy hương vị, người vệ sinh cầm đại chổi, bá, Bá một tiếng một chút cực có vận luật tảo mặt đường.

Nam hồ trị an cục đại môn bên ngoài im ắng, ngẫu nhiên có giao tiếp ban cảnh sát tại ra vào. Trong phòng trực ban có một hơn năm mươi tuổi lão đầu nhi, đang mở ra radio nghe Tần xoang, y y nha nha làn điệu lộ ra một cổ bi thiết.

Vương Văn Trung đã quan sát nửa giờ, không có phát hiện bất cứ dị thường. Hắn quan sát vị trí là trị an cục tà đối diện thương nghiệp đại lâu hành lang cửa sổ, tuy rằng nhỏ hẹp, lại có thể đem trị an cục đại bộ phận cảnh sắc thu hết đáy mắt.

Nam Hồ khu bởi vì luôn luôn trị an lương hảo, cho nên trị an cục bên trong không có gấp gáp cảm, ngược lại lộ ra một loại lười nhác hương vị.

Đối với này Vương Văn Trung cũng không kỳ quái, bởi vì này cục bên trong đại đa số người đều không biết chính mình chỗ ở là bọn họ bí mật tiếp ứng địa điểm, biết đến, trừ cục trưởng bên ngoài cũng chỉ có an bài tại trị an cục câu lưu sở đại lâu trung chính mình nhân.

Câu lưu sở tầng hai một cánh cửa sổ liêm bị hất ra điểm, có người từ bên trong quan sát đến bên ngoài tình huống. Xuyên thấu qua thủy tinh, Vương Văn Trung có thể nhìn thấy đó là chính mình một đồng bạn, hần thần tình tuy khẩn trương, nhưng không có bị người khống chế hoặc bị thu mua thần sắc, đáy mắt có chút ủ rũ, đại khái là ngao một buổi tối.

-- không có dị thường.

Wương Văn Trung làm ra phán đoán, trong lòng thoải mái một điểm, lại cũng có chút nghi hoặc -- chẳng lẽ đối phương tình báo cũng không hoàn chỉnh? Vẫn là dự phán có lầm?

Mặc kệ nói như thế nào, chỉ cần có thể đem Dung Viễn đưa vào kia đồng phòng thủ kiên cố bảo lũy, an toàn vấn đề liền không cần lại lo lắng . Đem hần một người cùng đào phạm cùng tội phạm hiện hành đặt ở cùng nhau, Vương Văn Trung cũng không hoàn toàn yên tâm. Hần theo an toàn thông đạo nhanh chóng chạy đến Thập Nhất lầu, sau đó mở ra cửa sổ thả người vừa nhảy, thoải mái mà nhảy đến đối diện lầu trên mái nhà --a thị bởi vì kiến trúc dùng cực vi khẩn trương, sở hữu vật kiến trúc ở giữa cự ly cũng phi thường hữu hạn, lầu cùng lầu khoảng thời gian có khi trách được cảm giác chỉ có cỡ bàn tay.

Wương Văn Trung hoặc phàn hoặc được, đồng thời còn muốn chú ý đừng bị người qua đường cùng lầu trung hộ gia đình nhìn thấy chính mình, vài phút liền thoải mái xuyên qua mười mấy đồng nhà lầu đỉnh, bỗng nhiên ánh mắt nhất lợi, cả người đột nhiên tiêu thất.

Tế vừa thấy, nguyên lai hắc biến mất địa phương có một điều hai tầng nhà gian hẹp hòi thông đạo. Trên đường cái bỗng nhiên có hơn mười nguyên bản đang xem báo chí, đi đường, đi dạo phố, mua sớm điểm, ăn xin... nhân nhanh chân chạy như điên, còn không đến một phút đồng hồ liền từ đường hẹp hai bên vọt đi vào. Chạy đến trung gian, lại nhìn không tới Vương Văn Trung bóng người, song phương tướng mạo dò xét. Bỗng nhiên có người cả người giật mình, ngẩng đầu liền nhìn thấy Vương Văn Trung giống như sẵn mồi Dạ Kiêu như vậy mạnh lao xuống đến !

...

-- nguyên lai như vậy, không có mai phục tại tiếp ứng điểm, ngược lại mai phục tại quan sát điểm phụ cận. Bởi vì bọn họ dự đoán được chúng ta sẽ hoài nghi tiếp ứng điểm hay không an toàn, tại đi phía trước nhất định sẽ làm ra xác nhận, bởi vậy làm ra bố trí.

Dung Viễn trong lòng thầm nghĩ. Lúc này thiên quang đại lượng, thông qua vệ tinh cùng máy theo dõi, Vương Văn Trung bên kia tình hình chiến đấu hắc thu hết đáy mắt.

Tại hắc cách đó không xa, bọc kiểu nam áo khoác nữ hài nơm nớp lo sợ nhìn hắc, lấy xuống chính mình trên đầu kẹp tóc lén lút đưa cho Chu Đông. Đã cùng nữ hài cho nhau lý giải đạt thành đồng minh Chu Đông đặc biệt cẩn thận đem kẹp tóc một mặt cắm vào ổ khóa, toàn bộ cảm giác phảng phất đều đặt ở này màu đen thiết chế vật phẩm trang sức mũi nhọn, mềm nhẹ đụng vào bên trong khóa tâm hồn đạn, không dám phát ra một điểm thanh âm.

Hắc dùng khoe mắt dư quang nhìn Dung Viễn, không xác định hắc phải chẳng thật ngủ. Nhưng hắc biết chính mình không có khả năng "Đình linh loảng xoảng" Thí nửa ngày, hắc chỉ có một lần cơ hội, thành công mà nói còn có hi vọng đào thoát, thất bại thì nhất định sẽ kinh động Dung Viễn.

Nhưng mà tại hôm nay phía trước, hắn chỉ có một lần thực tiễn cơ hội, trong đầu đâm cho trên cơ bản đều là lý luận tri thức.

Nữ hài tại hắn ý bảo dưới đi tới cửa hẻm vị trí. Vạn nhất kinh động Dung Viễn dẫn đến hắn nổ súng, Chu Đông chính mình như thế nào đều không quan trọng, nhưng không thể khiến nữ hài bị bắn ra viên đạn ngộ thương.

Mồ hôi ra như sương, một giọt mồ hôi hoạt tại trên lông mi, hắn không dám chà lau, chớp mắt khiến nó tự nhiên trượt xuống, nhìn chăm chăm còng tay ổ khóa, bởi vì rất dùng lực thậm chí cảm thấy có chút choáng huyễn.

-- là vị trí này sao? Hình như là... Không thể tại trì hoãn thời gian, cái kia sát thần tùy thời đều có khả năng trở về. Đẳng tiến vào trị an cục, hắn lại cũng không có chạy trốn cơ hội !

Chu Đông dùng một chút lực, khóa khẩu không có mở ra, còng tay lại không cần thận đập vào trên ống nước. Hắn nhất thời cảm thấy da đầu tê dại, cẩn thận dè chừng mắt nhìn Dung Viễn, lại phát hiện hắn không có động tác.

-- không có nghe đến?

Chu Đông không dám xác định, nhưng hắn không có lại do dự, nhẹ nhàng dùng điểm lực kích thích kẹp tóc, không ra dự kiến mà vừa vui ra vọng ngoại địa nghe được một tiếng "Ca đất" !

Khóa bị mở ra !

Hòn đạn va chạm đạn tào thanh âm như thế vang, hắn không dám lại ôm Dung Viễn không có nghe đến ảo giác, ném xuống còng tay vắt chân liền chạy, ý đồ tại Dung Viễn còn không có phản ứng, ít nhất không kịp ngấm chuẩn thời điểm chạy ra ngõ nhỏ.

"Mau ! mau mau !" Nữ hài nhảy chân thúc giục.

"Đi mau !"

Chu Đông bị nàng khuyến khích động tác tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu, chạy qua giữ chặt nữ hài chạy như điên, tại chuyển qua đầu ngõ thời điểm nhìn không được quay đầu nhìn một chốc.

Lâu vũ trong bóng tối, đôi mắt kia phảng phất là màu đen sẫm, đang lẳng lẳng nhìn bọn họ, không có một điểm mơ hồ hoặc là hoảng loạn. Hắn liền như vậy nghiêng đầu, nhìn bọn họ chạy ra, không có bất cứ động tác.

Chu Đông trong lòng lộ bộ một tiếng, phảng phất bị một khác hai tay khảo gắt gao khảo trụ như vậy. Hắn không kịp nghĩ nhiều, liền bằng nhanh nhất tốc độ chuyển biến chạy qua.

"Dung Viễn, người muốn phóng hắn chạy trốn sao?"

Con hẻm bên trong, đậu Hà Lan thanh âm vang lên, lúc này không có ngoại nhân, nó tự nhiên có thể tự do mở miệng nói chuyện.

Ngay từ đầu liền phát hiện Chu Đông chạy trốn ý đồ Dung Viễn không có phủ nhận, nói:"Bảo trì theo dõi, xem hắn tiếp theo bộ động tác. Nếu hắn giống tư liệu trung như vậy xuất sắc mà nói, này nhân ta về sau hữu dụng."

-- đan thương thất mã, chung quy không phải kế lâu dài. Có rất nhiều sự, hắn cần người khác tới giúp hắn đi làm.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Nguy Cơ Trí Mạng

Viên đạn quỹ tích xen lẫn thành vòng đánh về phía cái kia giống như vô địch nam nhân, mai phục một buổi tối địch nhân không lại kỳ vọng có thể bắt được tù binh hỏi ra Dung Viễn tung tích -- tiếp tục xuống tay lưu tình mà nói, hậu quả sẽ chỉ là bọn họ nhất nhất bị này nam nhân gạt bỏ.

Vương Văn Trung mạnh nhất đồ tránh đi viên đạn, tứ chi bò đất giống ếch như vậy nằm trên mặt đất, vây công hấn người vừa đem họng súng chỉ hướng mặt đất, hấn thân thể nhất phục bắn ra, thế nhưng cả người đều bắn lên, trống rỗng toàn thân, tay chân giống roi như vậy đánh ra, tối tới gần bốn năm nhân lập tức bị hung hăng quất bay, đương trường liền có một người đầu chuyển gần một trăm tám mươi độ, thân thể vụn vụn ngã xuống.

Khuỷu tay kích, lên gối, quyền đánh, nhục thể bị trọng lực nện tiếng đánh "Oành oành oành" như bạo đậu như vậy vang lên đến, Vương Văn Trung không có ý đồ đi cướp lấy trong tay đối phương vũ khí, ở loại này hẹp hòi trong hoàn cảnh cận chiến, hấn tay chân so súng ống có càng lớn uy lực. Nhưng mà địch nhân cũng là dũng mãnh, có người bị hấn bẻ gãy mũi, có người bị hấn đánh gãy xương sườn, có người bị hấn bẻ gãy cánh tay, nhưng mà những người này cho dù thân chịu trọng thương lại cũng cũng không có lui bước, dù cho đã hấp hối, lại còn tại kiệt lực phát huy tác dụng.

Một vừa mới bắt đầu liền bị hấn lẳng không bay vọt đánh bại nam nhân tựa vào sát tường, trán bị đụng phá, huyết lưu đầy mặt, nhìn qua tựa như người chết. Đầu của hấn hơi hơi giật giật, từ trong hôn mê tỉnh lại, nâng tay lau một chút trên mặt huyết, thấy rõ con hẻm bên trong hình thức.

Hắn là chỉ biết lần này tập kích lĩnh đội, lại tại ban sơ liền mất đi ý thức. Hắn nhìn thấy chính mình người đều lâm vào khổ chiến. . . Không, là đang tại một đám mất đi sinh mệnh. Địch nhân chỉ có một, lại làm cho bọn họ một đám kinh nghiệm nghiêm khắc huấn luyện người đều thúc thủ vô sách. Tại mọi người vây công dưới hắn không phải không có thụ thương, nhưng hắn thật giống như chặt đứt trong thân thể cảm giác đau thần kinh như vậy, mặc kệ đa trọng thương thể, hắn chiến lực tựa hồ cũng không có nhận đến ảnh hưởng. . . Hoặc là nói, thương thể càng nặng, hắn ngược lại càng như là bị máu tươi kích thích mãnh thú như vậy, có vẻ càng thêm cuồng bạo hung mãnh.

Lĩnh đội đầu từng đột phát ngất, hắn dùng căn dưới đầu lưỡi, đầu não nhất thời thanh tỉnh, hai tay giơ lên súng lục, nhắm ngay cái kia xê dịch khiêu dục tựa như ảo ảnh địch nhân.

"Phanh !"

Súng vang, không có đánh trúng mục tiêu, ngược lại đánh trúng một danh thủ hạ ngực. Người nọ phía sau lưng phun ra phát xạ trạng máu, một câu đều không kịp nói liền đổ xuống.

Lĩnh đội tay run dưới, sau đó lập tức khôi phục vững vàng, lại nổ súng.

"Phanh !"

Vương Văn Trung sau lưng giống như có mắt như vậy, thân thể đúng lúc phiến diện, lại một danh thủ hạ bả vai bị đánh trúng, kêu thảm thiết một tiếng ngã xuống đất.

Liên tục hai lần chính mình nhân bị ngộ thương, đám kẻ tập kích chẳng những không có lùi bước, ngược lại lập tức lĩnh hội lĩnh đội ý đồ, vài nhân đại rống một tiếng triệu Vương Văn Trung đánh tới ! hắn đá văng hai

người, người thứ ba lại từ bên dưới ôm lấy hân chân, thân thể không khỏi đình trệ chớp mắt.

"Phanh !"

Đỏ tươi huyết từ Vương Văn Trung trên người phun tới, may mà hân nửa người dưới bị nhốt, nửa người trên còn có thể nhúc nhích, đúng lúc tránh được trí mạng yếu hại, viên đạn đánh trúng vị trí ở trái tim thiên thượng. Thụ này thương nặng, liền tính là hân cũng lộ ra thống khổ thần tình.

Một kẻ tập kích từ sau lưng chế trụ hân, liền muốn dùng lực ách đoạn hân cổ, Vương Văn Trung bắt lấy cánh tay hân hai chân hướng lên trên vừa thu lại, tiếp dùng lực xuống phía dưới vung từ kẻ tập kích giữa hai chân xuyên qua đi, dựa vào quán tính cự đại lực lượng ngạnh sinh sinh đem sau lưng kẻ tập kích từ đỉnh đầu quăng đi ra ngoài, ngưỡng mặt nằm trên mặt đất. Vương Văn Trung ngã sấp xuống khi tại hân bên hông trừu thanh đoản đao đi ra, thuận tay tại địch nhân trên cổ một gạt, phun ra huyết đem mặt đất nhuộm được một mảnh tinh hồng.

Lại một người từ bên cạnh đánh tới, Vương Văn Trung thủ nhất áp địa hạ thân đạn lên, hai chân kẹp lấy người nọ cổ, cả người vặn --

Tất cả mọi người thanh trừ nghe thấy được "Răng rắc" Một tiếng sờn tóc gáy tiếng vang.

...

Trầm trọng xe hàng lật nghiêng đổ ở trên mặt đất, trên xe hàng hóa sái mẫn, đều là chút hàng tươi hoa quả, có chút đã nát thành một đoàn, đem mặt đất nhuộm được xanh xanh đỏ đỏ. Xe hàng phía trước có màu trắng xe con đã bị chen thành bánh nhân, trong xe nhân lúc này tuyệt không may mắn còn tồn tại khả năng tính.

Trên xe vận tải tài xế thật vất vả từ vỡ tan trong cửa kính xe bò đi ra, thấy màn này thảm trạng, sợ tới mức hai chân mềm nhũn ngồi dưới đất, hét lớn: "Không. . . Không phải của ta sai. . . Hẳn đột nhiên xông ra. . ."

Đồng dạng bị sự cố này làm kinh ngạc khó tả người qua đường vây lên đến, có tại chụp ảnh, có ý đồ cứu viện, còn có hài tử sợ tới mức khóc lớn. Kim Dương ngồi ở trong xe, nhìn trước mắt một màn, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh bá thấm thấu phía sau lưng.

Kia chiếc màu trắng xe hơi -- hẳn không biết đối phương là loại người nào, nhưng hẳn biết chính mình tại vừa ly khai nhà máy không bao lâu liền bị đối phương nhắm vào . Nguyên bản cho rằng lại là Dung Viễn người sùng bái hoặc là tưởng nói chuyện hợp tác doanh nghiệp cái gì, tại phát hiện theo dõi về sau hẳn chỉ là ý đồ đem đối phương ném đi, quần vài vòng về sau màu trắng xe hơi lại tưởng đoạn đình hẳn, dừng vài lần xe cũng không có thành công, bởi vì tổng bị khác chiếc xe ảnh hưởng. Thật vất vả hẳn tốc độ giảm bớt thời điểm đối phương tưởng trực tiếp vọt tới phía trước đi, lại xem nhẹ đèn xanh đèn đỏ biến hóa, bị bên trái lúi ra xe hàng trực tiếp chen thành một đoàn đồng nát.

Kinh hồn chưa định Kim Dương tìm đến phụ thân thời điểm, phát hiện hẳn đang tại phòng khách cùng mấy cái nhìn qua cũng rất có khí thế nam nhân tại trò chuyện, trong đó thậm chí còn có hẳn cái kia tại b thị vẫn công tác thập phần bận rộn đại bá Kim Tùng. Nghe được hẳn vào cửa thanh âm, mọi người cùng nhau nhìn qua, tại mọi người sắc bén ánh mắt bách thị dưới Kim Dương cảm thấy tình thế không phải tầm thường, hẳn do dự, đang muốn mở miệng, biết rõ hẳn Kim Bách liền phát phát tay.

"Đây là khuyến tử Kim Dương, trước mắt thẹn làm Viễn Dương công ty pháp nhân đại biểu." Hẳn cùng mấy người giới thiệu một chút Kim Dương, sau đó lại đối với nhi tử vậy tay nói: "Sự tình chúng ta đều biết, Tiểu Viễn an toàn người không cần lo lắng, đã có người đi xử lý . Người lại đây cấp vài vị thúc thúc bá bá đỡ chén nước."

". . . Nga."

Kim Dương đối phụ thân thập phần tín nhiệm, hẩn buông xuống đối Dung Viễn lo lắng, nhu thuận đáp ứng một tiếng, đổi giày, rửa tay, cấp vốn liền chặt cứng ly thêm điểm nước trà, sau đó ngồi ở Kim Bách bên cạnh, hai tay đặt ở trên đầu gối.

--"Đổ chén nước" ý tứ, chính là khiến hẩn bàng thính trận này nhìn qua không quá chính thức lại giống như phi thường nghiêm túc hội nghị. Hẩn từ vừa rồi phụ thân trong lời nói nghe được đi ra, hẩn có thể đạt được ngồi ở chỗ này tư cách, không phải bởi vì hẩn là ai nhi tử, mà là bởi vì hẩn là Viễn Dương công ty chủ sự giả, tương đương với là Tiểu Viễn người phát ngôn.

Ở đây trong lúc, mọi người xem kỹ ánh mắt chột thẳng dừng ở hẩn trên người, giống như đứng ngồi không yên. Kim Dương biểu hiện bất quá không mất, không có để người trước mắt sáng lên, cũng không có ra cái gì bại lộ, khẩn trương, chờ mong, mê hoặc. . . Hẩn tuổi trẻ trong ánh mắt viết rất nhiều phức tạp mà rõ ràng cảm xúc, ở này đó nhân trong mắt tựa như giấy trắng như vậy nhìn xem thông thấu, nhưng hẩn không có hỏi nhiều một chữ, phổ thông mà lại tự nhiên dung nhập đến phòng khách có chút ngưng trệ không khí trung.

-- sẽ không để người thất vọng, cũng sẽ không để người cảm giác được uy hiếp, thẳng thắn thành khẩn thông thấu, không lộ tài năng.

Mấy người âm thầm gật gật đầu, ngầm đồng ý hẩn gia nhập, sau đó thật giống như quên Kim Dương tồn tại như vậy, tiếp tục bắt đầu thảo luận.

Kim Dương yên lặng nghe, sau đó rút cuộc minh bạch, Dung Viễn không chỉ là gặp được khả năng bị bắt cóc nguy hiểm, chuyện này đề cập đến cấp độ, đã vượt qua hẩn tưởng tượng.

Không chỉ là bởi vì kẹo đường tồn tại đánh vỡ chuỗi sản nghiệp cân bằng, cũng không chỉ là vì cướp lấy một thiếu niên thiên tài, bị này mặt ngoài diễm mĩ đường quả hấp dẫn chỉ là một ít đám ô hợp, đem này các quốc gia thế lực tụ tập lên nhiều loạn a thị, quấy đục nước ao, khắp nơi phá hư, ý đồ cướp đi Dung Viễn, có thật lớn khả năng là quả hạch quốc chính phủ tại hắc ám thế giới thế lực, bọn họ mục đích, là kẹo đường trung có giấu một hạng siêu việt thời đại kỹ thuật.

Bắp ngô bành trưởng về sau là bỏng, đường trắng bành trưởng về sau là kẹo đường, này tại đại đa số nhân tâm lý đều là thường gặp hiện tượng, cho nên Dung Viễn kẹo đường cũng sẽ nhanh chóng bành trưởng điểm này, rất nhiều người đều tưởng đồng dạng nguyên lý, nhưng mà trên thực tế cũng không phải. Quả hạch quốc tốt nhất nghiên cứu sở một vị nhà hóa học phát hiện, dẫn đến kẹo đường bành trưởng là hai loại hàm lượng cực kỳ nhỏ bé dung dịch. Bọn họ giá cao thu mua hơn một ngàn khóa kẹo đường, chỉ từ giữa lấy ra 0. 01 milligram dung dịch. Nhưng mà khi hai loại dung dịch đồng thời tích tại một hạt gạo thượng khi, này khóa màu trắng đại mẽ nháy mắt bành trưởng được xuyên thấu ba phòng thực nghiệm cùng trên dưới hai tầng nhà lầu, đối với này hiệu quả đánh giá không đủ nhà hóa học đương trường bị chen chết, đồng thời tử vong thực nghiệm viên còn có bảy người, hư hao dụng cụ giá trị vài ức quả hạch tệ.

Lại nhiều hi sinh, đều so ra kém kia khóa cự vô bá hạt gạo đối mọi người thị giác cùng thế giới quan cự đại trùng kích.

Nhất là, khi bọn hãn phát hiện bành trưởng hạt gạo tuy rằng thể tích tăng lên, cảm giác cùng tổ chức kết cấu lại không có phát sinh bất cứ biến hóa, bên trong không có bởi vì bành trưởng mà xuất hiện cự đại khe hở. Tuy rằng dinh dưỡng giá trị hạ thấp, nhưng đồng dạng một hạt gạo, quá khứ chỉ có thể nhét vào kẽ răng, hôm nay lại có thể một lần tính uy no hơn một ngàn nhân.

Nếu cái này kỹ thuật không phải ứng dụng tại tiểu tiểu kẹo đường thượng, mà là ứng dụng tại nông nghiệp thượng, khoáng sản thượng, quân sự thượng. . .

Lại lý trí người đều sẽ vì chi điên cuồng !

Nếu không phải quả hạch quốc tình báo xuất hiện tiết lộ, một vị tại nghiên cứu sở công tác đường duệ nghiên cứu viên hướng ra phía ngoài truyền lại tin tức khiến cho bọn họ gấp gáp động thủ, một lần này đối phương xuất động nhân thủ sẽ càng nhiều, chuẩn bị cũng sẽ càng thêm chu toàn, Đường quốc sẽ ở vô tri vô giác thời điểm mất đi chính mình dẫn đầu ưu thế.

Giờ này khắc này, Dung Viễn an toàn đã không lại là hãn cá nhân sự, cũng không phải một xí nghiệp, một thành thị sự, nó đã bay lên quốc gia chiến lược an toàn độ cao.

Kim Dương nghe, thủ một chút siết chặt, tâm giống như là dần dần đắm chìm đến băng thủy trung, mất đi sở hữu độ ấm.

Hãn cũng không phải phi thường lo lắng Dung Viễn giờ phút này an toàn, bởi vì hãn biết hãn bằng hữu còn có một tấm con bài chưa lật thủy chung không có xốc lên, thật muốn mặt đối mặt chiến đấu, hãn không khẳng định sẽ sợ hãi bất luận kẻ nào. Hãn lo lắng là, dựa theo như vậy tình hình, Dung Viễn tất nhiên sẽ mất đi hãn hiện tại tự do, Kim Dương tổ phụ quyền thế lại đại cũng không thể mặc kệ hãn tự do lung lay. . . Không, liên tính là hãn tổ phụ, chỉ sợ cũng sẽ không lại tiếp tục dung túng Kim Dương tùy hứng, hãn là duy hộ Đường quốc quốc gia an toàn tối cao trưởng quan, sẽ so với bất luận kẻ nào đều càng thêm thái độ kiên quyết muốn khống chế Dung Viễn. Đại bá Kim Tùng tự mình lại đây, chính là tốt nhất chứng cứ.

Dung Viễn muốn có tự do, duy nhất biện pháp. . . Hãn có thể nghĩ đến duy nhất biện pháp. . . Chính là xóa bỏ "Dung Viễn" Người này tồn tại.

Kim Dương nhắm mắt lại, trong thần sắc toát ra khó có thể ức chế thống khổ. Kim Bách không có quay đầu nhìn hắn, lại cầm lấy nhĩ tử tay, vỗ nhẹ nhẹ.

Kim Tùng đem này hết thấy đều xem ở trong mắt, hắn cup xuống mí mắt, thần sắc lù lù bất động.

. . .

Đoản đao rời tay mà ra, bay vút tiến lĩnh đội lồng ngực. Lĩnh đội hai mắt trợn lên, tay run run, vô lực buông xuống đến dừng ở chân bên cạnh, đầu ngón tay còn tại run rẩy .

Vương Văn Trung thở hổn hển ngã sấp xuống nằm ngửa trên mặt đất, toàn thân đều là máu tươi, có chút là địch nhân, nhưng càng nhiều là chính mình, giết chết cuối cùng một địch nhân, nghẹn tại ngực cuối cùng một hơi giống như cũng phun ra đi, hắn ngay cả nhúc nhích ngón tay khí lực cũng không có, như vậy đi xuống, muốn không được bao lâu liền sẽ chết đi?

Chết tại đây chúng ngay cả dương quang đều keo kiệt chiếu xạ địa phương là có điểm đáng tiếc, trước mắt chứng kiến cuối cùng một điểm trên bầu trời chỉ có màu nâu vách tường, giao thác dây điện, mờ mịt thiên không, trừ hắn huyết không có càng thêm sặc sỡ nhan sắc. Nhưng hắn cũng không có cái gì tiếc nuối, một đời này, đáng giá quý trọng nhân rất nhiều, nhưng khoái hoạt sự thực ra rất ít, từ có ký ức bắt đầu liền tại nhận tàn khốc huấn luyện cùng không ngừng sát戮, hắn cướp lấy qua rất nhiều người tính mạng, cũng cứu vãn qua rất nhiều người, nhưng hồi tưởng một chút chính mình sở tác sở vi, ngưỡng không hổ vu thiên, phủ không tạc vu nhân, không có gì hảo hối hận .

. . . Không, vẫn là có một kiện -- đối với gia nhân, hắn xem nhẹ được quá nhiều, vốn có thể cho càng nhiều quan tâm .

Bên cạnh truyền đến tất tác thanh âm, một hắc nguyên bản cho rằng đã chết kẻ tập kích thế nhưng bò lên, xem ra đối phương phía trước chỉ là ngất đi . Vương Văn Trung muốn phản kích, nhưng dùng hết toàn lực, chỉ có đầu ngón tay giật giật.

Nam nhân nghiêng ngả lão đảo đi đến hắc bên cạnh, một không ổn quỳ ngồi xuống dưới, hắc dùng thương ngăn lại Vương Văn Trung trán, nhìn ra hắc đã không có sức phản kháng, cười thảm một tiếng, đang muốn bóp cò súng, lại đột nhiên phát hiện trên mặt hắc làn da có chút kinh sợ.

Cận thân chiến đấu khi móc mũi, móc mắt, răng cắn. . . Hữu dụng thủ đoạn mặc kệ cỡ nào âm hiểm hoặc là khó coi đều phải dùng tới, Vương Văn Trung trên mặt mặt nạ sớm liền phá không thành bộ dáng, run rẩy treo tại trên mặt, bị trào ra huyết nhuộm đỏ, nhưng đối mặt tử vong, hắc ánh mắt như cũ bình tĩnh như Thu Thủy.

Nam nhân hòng súng chếch đi một chút, đối với có thể cùng bọn họ đoàn người chém giết đến như thế thảm thiết bộ đối thủ sinh ra một điểm hảo kỳ, thò tay xả xuống trên mặt hắc mặt nạ.

Dưới mặt nạ, lộ ra thanh niên có chút tái nhợt có chút phổ thông gương mặt.

Nam nhân ánh mắt lộ ra vài phần nghi hoặc, hắc chưa từng có gặp qua như vậy bộ mặt, nhưng hắc sẽ đem vị này đáng giá tôn kính địch nhân bộ dáng chặt chẽ nhớ kỹ. Cho dù Đường quốc vì bảo mật không thể cho hắc ứng có công huân, ít nhất hắc địch nhân sẽ nhớ kỹ hắc.

"Tái kiến." Nam nhân nhẹ giọng nói một câu, móc xuống cò súng.

"Phanh !"

Huyết từ hắc huyết Thái Dương trào ra, nam nhân một đầu đưa tại "Vương Văn Trung" Trên người. Dung Viễn thu hồi thương, đi tới cúi đầu

nhìn lộ ra vài phần sửng sốt thần sắc thanh niên.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Được Đến Cùng Mất Đi

Nhắm mắt lại cuối cùng một hình ảnh, hắn nhìn thấy Dung Viễn trong tay tùy ý cầm thương, cúi xuống hướng hắn vươn tay đến.

-- vì cái gì người ở chỗ này? Rời đi ! nguy hiểm...

Ý niệm còn không có chuyển hoàn, đại não liền mất đi tiếp tục công tác động lực, ý thức rơi vào hôn mê.

Mở to mắt thời điểm, liền thấy được bệnh viện tuyết trắng trần nhà, chớp mũi đều là tiêu độc thủy hương vị.

Hắn thử giật giật, cả người đều truyền lại cho đại não một loại đau đớn đến tiếp cận chết lặng cảm thụ, thân thể giống như đều không là chính mình, không có một chỗ nghe theo hắn chỉ huy, chỉ có trông mắt tùy tâm sở dục chuyển chuyển.

Vách tường là khiến người ta trong lòng sinh ấm vàng nhạt sắc, nghênh diện trên tường treo một đài TV, cửa sổ tại hắn bên phải, ấm áp dương quang tại bị đan thương ném xuống sáng sủa vàng sáng. Ngoài cửa sổ có thụ, gió thổi lá cây phát ra "Ào ào" thanh âm, để người cảm giác phá lệ nhàn nhã im lặng. Bên trái là buồng vệ sinh, phi thường sạch sẽ, không có dị vị, từ hắn góc độ vừa lúc có thể nhìn thấy bồn cầu nắp thùng thương bán duyên, mặt trên giống như bị người dán một tờ cười tùm tùm tranh dán tường, để người nhìn liền muốn cười đi ra.

Tinh tế vừa nghe, có thể ngửi được trong không khí nhàn nhạt thanh hương, tuy rằng nhìn không tới, bất quá tại hắn đầu giường bên cạnh, nên là

bày một luồng Lan hoa.

Hắn một bàn tay cùng một chân đều bị đánh thạch cao treo lên đến, toàn thân cơ hồ bị bao thành một bánh tồng, liên một con mắt đều bị băng vải cấp chặn, miệng mũi thượng mang dưỡng khí tráo, nhất hô nhất hấp thời điểm đều có thể nghe được chính mình trầm trọng tiếng hít thở, khó nghe đến mức như là đang kéo ống bễ.

Hắn rất lâu cũng không có thụ qua nặng như vậy bị thương, ly tử vong cũng chỉ kém một đường, toàn thân đều có thể cảm giác được như bị con kiến cắn phệ tê ngứa đau đớn, nhưng ngoài ý muốn tâm tình cũng không xấu, hắn rất bình tĩnh, ẩn ẩn còn có vài phần sống sót sau tai nạn vui sướng.

-- mặc kệ nói như thế nào, có thể sống bao giờ cũng rất tốt .

Môn bị "Két" Một tiếng nhẹ nhàng đẩy ra, hai người một trước một sau đi vào đến, Thanh Mông nhìn hắn ánh mắt sửng sốt, sau đó lập tức nói:"Đội trưởng tỉnh ! ta đi gọi thầy thuốc lại đây !"

Nàng vội vàng rời đi, một cái khác vào người là Kim Tùng, hắn tại cạnh cửa nhìn nhìn, sau đó mới đi gần, vươn tay, chần chờ một chút, bàn tay hư hư dừng ở hắn bị băng vải triền chỉ lộ ra vài lọn tóc trên đầu, trầm giọng nói:"Làm được rất tốt, Kim Nam."

Kim Nam chớp mắt, lộ ra vài phần nghi vấn -- Dung Viễn thế nào ?

Tuy rằng hắn nhiều một phần biểu tình cũng không có, bất quá Kim Tùng vẫn là lập tức lý giải hắn ý tứ, nói:"Hắn không có việc gì."

Vì thế Kim Nam lập tức lộ ra thả lỏng thần tình, thậm chí ánh mắt hơi cong một chút, đây là hắn hiện tại cười biểu tình.

Kim Tùng trong lòng đau xót.

Thầy thuốc tới rất nhanh, hai câu nói công phu liền vào cửa . Bốn năm thầy thuốc cùng nhau đi đến bên giường bệnh cho hẩn kiểm tra thân thể, phía trước một tóc xám trắng thầy thuốc dùng ôn hòa thanh âm hỏi thăm Kim Nam chính mình cảm thụ, nằm ở trên giường bệnh nhân chỉ có thể thông qua nháy mắt đến làm ra đáp lại, chẩn đoán quá trình có chút thông thả. Ở đây trong lúc, Kim Tùng đứng ở hai mét xa xa, không có tới gần cũng không có rời xa, Thanh Mông chuyển đến ghế phóng hẩn cũng không ngồi xuống, ánh mắt chột thẳng nhìn chăm chăm Kim Nam, thật lâu không nói gì.

Kiểm tra hoàn sau, Kim Nam không qua bao lâu liền lại tại được lực tác dụng dưới thiếp đi. Kim Tùng quay đầu, như là sợ bùng tỉnh hẩn thấp giọng dặn Thanh Mông:"Hảo hảo chiếu cố hẩn."

"Vâng." Thanh Mông cúi đầu đáp.

Kim Tùng nâng lên có chút cương ngạnh bộ pháp đi ra phòng bệnh, xoay tay lại đóng cửa lại, chậm rãi dọc theo thang lầu đi xuống, canh giữ ở cạnh cửa hai danh y phục thường cảnh vệ lập tức đuổi kịp.

Bệnh viện này một tầng lúc này đều hoa vi săn sóc đặc biệt phòng bệnh, trừ Kim Nam bên ngoài cũng chỉ có hai danh sau này bắt được địch nhân, mấy gian phòng bệnh ngoại đều thủ cảnh sát, nhìn thấy hẩn đi ra đều nhìn lướt qua, sau đó đều tự có nhiệm vụ. Hành lang bên trong im ắng .

Nhưng phía dưới tầng vẫn là phổ thông phòng bệnh, phổ thông bệnh viện. Kim Tùng tại đi xuống thời điểm, không tự giác đánh giá kia vài cùng Kim Nam không sai biệt lắm tuổi đám bệnh nhân.

Một đang tại truyền nước biển tuần tú thanh niên cau mày, đầy mặt thống khổ nhìn liên muốn chui vào làn da kim tiêm, phảng phất tại thụ cái gì khổ hình, bên cạnh một xinh xắn linh lung nữ hài vội vàng đưa lên một kê mặt hôn an ủi hẩn; Trên đầu quần băng vài sinh viên bộ dáng trẻ tuổi

nhân chung quanh vây quanh vài đồng bọn, bọn họ một bên đại khẩu cắn tảo, một bên mi phi sắc vũ thảo luận một nổi tiếng võng du đấu pháp, vô ưu vô lự bộ dáng, liên kịch liệt tranh luận đều có vẻ khả ái mà đáng cười; Vừa làm xong giải phẫu thoát nhìn đã hơn ba mươi tuổi nam nhân vì cơm trưa không hợp tâm ý cùng tuổi già cha mẹ phát giận, hai vị lão nhân giống hống tiểu hài tử như vậy hống hăn, đi theo làm tùy tùng hầu hạ, nam nhân lại chỉ lo chơi di động; Tóc làm cùng chó xồm như vậy chừng mười tuổi thiếu niên kéo lên bệnh phục, lộ ra trên bụng một đạo mười cm tả hữu vết sẹo, đang tại nước miếng tung bay theo chung quanh bệnh hữu thối phòng chính mình huy hoàng lịch sử; Năm viện bộ ngoại, có một phong cảnh tú lệ tiểu hoa viên, hơn mười bệnh nhân ở bên trong hoạt động, có đọc sách, có tại tản bộ, có đang làm một ít đơn giản mà không thương thân vận động.

Đồng dạng tuổi, lại phảng phất thân ở tại hai bất đồng thế giới trung. Hẳn là vì khiến chính mình quốc gia nhân dân đều có thể qua loại này sinh hoạt mà phấn đấu đến nay, nhưng hẳn nhi tử, lại một ngày cũng không có hưởng thụ qua như vậy bình phàm mà đơn giản hạnh phúc.

Đi ra bệnh viện, màu đen gia trường xe đã tại cổng chờ hẳn, trên xe còn có cấp bách đợi hẳn đi xử lý một đồng sự vụ. Kim Tùng nhắm chặt mắt, lại mở ra thời điểm, lại biến thành cái kia có vững chắc như sắt ý chí cùng tâm linh chiến sĩ, nhanh hơn cước bộ hướng đi chiếc xe.

...

Kim Dương ghé vào ban công trên lan can, trên mặt hiềm thấy bao phủ âm trầm. Ngồi ở phòng khách bên trong Chu Viên bất an xuyên thấu qua thủy tinh môn nhìn nhìn hẳn, trên đầu lập tức bị gõ một phát.

Dung Viễn nhú mày hỏi:"Vừa rồi với người nói, đều nhớ kỹ không có?"

Chu Viên cả người giật nảy mình, lập tức đứng lên nói:"Kí, nhớ kỹ !"

"Có thể làm đến sao?" Dung Viễn hỏi.

"Có thể !" Chu Viên khí thế ngất trời đáp, sau đó khí thế nhất thấp, cẩn thận dè chừng hỏi:"Nếu là... Làm không được mà nói..."

Dung Viễn lạnh lùng liếc nàng liếc nhìn, nói:"Kia liền thay đổi người làm ! dù sao trên thế giới này, có thể làm sự không chỉ người một !"

Gặp phải bị khí nguy cơ Chu Viên cả người tựa như đánh kích thích tố như vậy hai chân nhất tịnh, ưỡn ngực ngẩng đầu la lớn:"Thủ trưởng yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ !"

"Được rồi, đi thôi." Dung Viễn phất phất tay phải nói.

"Vâng." Chu Viên rống lên một tiếng, xoay người liền đi. Đi vài bước, bỗng nhiên lại nghĩ tới vừa rồi chính mình lo lắng, quay người lại hỏi:"Học trưởng, người... Ngày hôm qua có phải hay không có chuyện gì..."

"Đều giải quyết, đừng lãng phí tinh lực tưởng thất tưởng bát." Dung Viễn nói:"Trở về hảo hảo làm việc, làm tốt bản chức công tác."

"Nga." Chu Viên thấp giọng đáp, có chút lo lắng nhìn nhìn còn tại trên ban công Kim Dương, xoay người đi.

...

Một lọ còn bốc hàn khí bia bị đặt ở bên tay, là tử lạnh bên trong phụ thân tàng hóa. Kim Dương quay đầu, nhìn thấy Dung Viễn lưng dựa lan can đứng ở bên cạnh, trong tay đồng dạng cầm một quán trang bia, nói:"Ngày mai ta muốn đi, bia cũng là rượu, theo giúp ta uống một chén đi."

Kim Dương im lặng không lên tiếng đem bia lấy lại đây, kéo ra khoanh bát trực tiếp đại khẩu nốc một ngụm, chua xót hương vị xông thẳng

tiến yết hầu, lạnh lẽo chất lỏng chảy qua cổ họng, sau đó làm cho cả phế phủ đều cảm giác được ý lạnh.

Dung Viễn cũng xuyên ẩm một ngụm, vì loại này ngoài ý muốn khó uống hương vị nhú nhú mảy, lại cảm giác loại này cay đắng cùng hẩn hiện tại tâm cảnh có điểm phù hợp, nhất thời luyến tiếc buông xuống.

Tuy rằng đã sớm liền là pháp luật trên ý nghĩa người trưởng thành, nhưng uống rượu Dung Viễn vẫn là lần đầu tiên. Kim Dương ngược lại là tại trong ban đồng học ly biệt yến thượng uống qua, bất quá là cái loại này hương vị tương đối nhạt nhẽo, vị ngọt càng nặng một ít bia.

"Xin lỗi." Kim Dương thấp giọng nói.

Dung Viễn bật cười nói: "Người có xin lỗi ta cái gì?"

Kim Dương nắm bia siết chặt, hẩn cũng không biết chính mình làm sai lầm cái gì, nhưng lúc này nội tâm tràn ngập áy náy cảm. Có lẽ là vì ra mặt cùng Dung Viễn bàn bạc là người nhà của hẩn, có lẽ là vì hẩn không có tận cố gắng lớn nhất khuyên bảo đại bá thay đổi quyết định [tuy rằng hẩn biết rõ dựa vào chính mình lực lượng cái gì cũng thay đổi không được], cũng có lẽ là cho rằng, hẩn áy náy với chính mình thế nhưng cái gì cũng làm không đến chuyện này.

Hôm trước buổi tối, Dung Viễn gặp nạn, cho hẩn phát ra tín hiệu; Ngày hôm qua, hẩn bình an trở về, nghe nói phát sinh bắn nhau -- Kim Dương còn không biết hẩn đường huynh Kim Nam cũng tham dự trong đó; Nghỉ ngơi một đêm sau, hôm nay sáng sớm, đại bá Kim Tùng bình lui người khác, cùng Dung Viễn tại thư phòng trường đàm hai giờ, đi ra thời điểm, song phương đã đạt thành hiệp nghị. Ngày mai sáng sớm, Dung Viễn liền sẽ đến b thị đi, lại không phải đi đến trường.

-- chỉ sợ hẩn về sau, đều sẽ không có chân chính sân trường sinh hoạt.

Kim Dương cảm giác xót xa lại đau khổ, nước mắt đều nhanh xuống dưới, thấp giọng hỏi: "Ta có năng lực vì người làm cái gì sao?"

"Đừng nói được ta giống như muốn đi chịu chết như vậy a !" Dung Viễn thấy hần khó có thể tiêu tan, lắc đầu cười nói: "Người có biết hay không, một ngày này, sớm liền tại của ta đoán trước trong?"

-- cái gì?

Kim Dương ngạc nhiên ngẩng đầu, gặp Dung Viễn đậm nhạt tươi cười trung có vài phần buồn bã, lại thật không có hần cho rằng ủy khuất hoặc là áp lực, cảm thấy thập phần khó hiểu.

Hần cho rằng, Dung Viễn là cái loại này tuyệt sẽ không nhận bất cứ trói buộc loại hình.

Dung Viễn cúi đầu lại uống một ngụm bia, sau đó nói: "Chẳng qua, một ngày này tới so với ta cho rằng còn muốn mau. Ta vốn kế hoạch, muện nhất nửa năm bên trong, có thể lấy được với người đại bá như vậy cấp bậc mặt đối mặt lời nói quyền, tự đề cử mình tới."

"Vì cái gì?" Kim Dương nhin không được hỏi.

"Vì cái gì?" Dung Viễn lặp lại một lần, cười cười, tươi cười trung tràn ngập tự tin cùng thông dong, nghiêng đầu hỏi hần: "Trên thế giới này, có so quốc gia càng cường đại tin cậy bảo đảm sao? Khi người muốn làm điểm chuyện gì thời điểm, có so toàn bộ quốc gia đều dựa theo suy nghĩ của người đi thực hành càng cấp tốc hữu hiệu sao? Dương Dương, đừng quang nghĩ ta tại đây trong hiệp nghị mất đi cái gì, ngầm lại ta được đến !"

"Một phòng thực nghiệm... Ân, trước mắt vẫn là phòng thực nghiệm, về sau ta sẽ đem nó biến thành trên thế giới tiên tiến nhất nghiên cứu sở -- hoàn toàn dựa theo tâm ý của ta đi tổ kiến, không tồn tại cản tay, chèn ép, văn phòng chính trị, thuần túy, vì nghiên cứu mà tồn tại phòng thực nghiệm

! ta muốn bất cứ thực nghiệm dụng cụ chỉ cần đánh báo cáo liền có thể được đến, cho dù là vi phạm lệnh cấm thực nghiệm tài liệu cũng có con đường xin, nghiên cứu tài chính cũng là con số thiên văn, lại cũng không cần vì nhiều làm một lần thực nghiệm, đem một phân tiền bẻ thành hai nửa dùng."

"Kẹo đường kỹ thuật tuy rằng giao ra đi, nhưng kẹo đường sinh sản lại chiếm được Đường quốc cao tầng toàn lực duy trì. Sinh sản tuyến sẽ vẫn mở rộng đến cung cầu cân bằng mới thôi, về sau sở hữu hàng không, hàng hải, còn có trọng yếu trên đường giao thông, kẹo đường đều sẽ trở thành cùng bình chữa lửa như vậy thiết yếu an toàn đồ dùng. Hơn nữa xuất khẩu hạn chế cũng sẽ bị dần dần hủy bỏ, trước thỏa mãn quốc nội nhu cầu, sau đó phá giá đến hải nội ngoại, nó sớm hay muộn sẽ trở thành nhân thủ một nhu yếu phẩm. Cổ phần tuy rằng biến thành ba ba bốn tỉ lệ, bất quá quốc gia cổ phần chỉ chiếm 30%, đại đầu vẫn là tại người cùng ta trong tay, như vậy phát triển đi xuống, chúng ta ích lợi chỉ cao không thấp."

"Còn có, về sau sẽ có tinh nhuệ nhất chiến sĩ phụ trách bảo hộ ta cùng ta phòng thực nghiệm, nhân thân an toàn người cũng hoàn toàn bất đồng lo lắng. Mặt khác truyền thông dư luận, thân thể tranh cãi linh tinh vấn đề nhỏ về sau cũng hoàn toàn sẽ không là vấn đề. Bất luận kẻ nào, cho dù là Đường quốc thể chế nội nhân, đều không muốn tưởng dễ dàng đụng đến ta."

Kim Dương mày vừa động, nhớ tới đến nay còn tại truy tra quạ đen thân phận kia vài cảnh sát, vẻ mặt cũng buông lỏng chút.

"Mặt khác chính là học tập vấn đề... Đại học là đi không được, bất quá là sửa thành gia giáo chế. Ta tưởng học khoa, giáo thụ sẽ ở trên mạng cho ta lên lớp giải đáp, có cần mà nói cũng sẽ tự mình tới cửa giảng bài -- không giới hạn trong một môn một khoa, cũng không giới hạn trong nào đó một chuyên nghiệp, còn có ai có thể có so với ta càng tốt điều kiện?"

Nhưng Kim Dương vẫn là có chút không đành lòng, hỏi: "Thế nhưng, người cũng có thể... Không để ý mất đi tự do sao?"

"Tự do?" Dung Viễn mi thoáng nhướn, trong thần sắc bỗng nhiên nhiều chút giảo hoạt cùng thần bí, hần đến gần Kim Dương bên tai, thấp giọng nói: "Trên đời này, còn không tồn tại có thể đem ta triệt để quan nơi ở -- bất luận kẻ nào, bất cứ thế lực, đều không khả năng !"

Hần ly xa chút, lắc lắc lon bia, chớp chớp mắt nói: "Người có tin hay không, mặc kệ cỡ nào nghiêm mật giám thị, ta tưởng rời đi, tùy thời đều có thể?"

Kim Dương ngưng hồi lâu, sau đó bỗng nhiên cười nói: "Ta tin."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Bạch Kỳ

"Đông đông đông."

Thư phòng môn bị có tiết tấu gõ ba tiếng, thanh âm không lớn không nhỏ. Hạ Chấn Đông trong miệng ngâm xì gà, đang nheo mắt xem một phần văn kiện, nghe được thanh âm cảm thấy có chút sững sốt -- trong nhà lão bà nhi tử đều không có bảo mật ý thức, hẳn thư phòng luôn luôn là tướng tiến liên tiến, lúc nào còn gõ qua cửa?

"Tiến !" Hạ Chấn Đông tâm kỳ hô một tiếng.

Bị đẩy ra cổng, cũng không ngoài ý muốn lộ ra con của hắn kia trương vừa thấy khiến cho Hạ Chấn Đông huyết áp tăng cao mặt, khó được là lần này hắn không có đầy mặt muốn ăn đòn biểu tình, còn xuyên một thân màu xám đen chính trang, vẻ mặt có chút thấp thỏm, cũng có chút nghĩa vô phản cố.

Hạ Chấn Đông bằng cấp tuy rằng thấp, nhưng nhãn lực lại không giống bình thường, nhìn ra nhi tử chăm chú cùng kiên quyết, hắn đem xì gà đặt ở trong gạt tàn, giương mắt nhìn nhi tử.

Hạ Vũ Long đóng chặt cửa, đi đến trước bàn làm việc, chăm chú nói:"Ba, ta tưởng với người nói chuyện."

Này tuổi hài tử, cơ hồ mỗi một đều ở trên mặt tràn ngập ngây thơ như tưởng, Hạ Vũ Long cũng không ngoại lệ. Nhưng hắn trên người nhiều một ít từ trước không có gì đó, đó chính là tràn đầy nhuệ khí.

Hạ Chấn Đông chỉ chỉ phía trước ghế dựa, nói:"Ngồi xuống nói... Người muốn nói cái gì?"

Hạ Vũ Long ngồi xuống, lại điều chỉnh một chút tọa tư, phía sau lưng không có dựa vào đến trên lưng ghế dựa. Hắn tọa được đoan đoan chính chính, tổ chức một chút ngôn ngữ, sau đó nói:"Ba, ta không tưởng đi lên đại học."

-- sự thật chứng minh Hạ Vũ Long căn bản không có thấp sáng ngôn ngữ tinh thông kỹ năng.

Có tiền không có nghĩa là có được hết thảy, hiện tại các loại chính sách ùn ùn, các phương diện thẩm tra càng ngày càng nghiêm khắc, internet sáng tỏ uy hiếp giống như treo ở mọi người trên đầu lợi kiếm, khiến lấy quyền tiền mưu tư giả tổng muốn cố kỵ vài phần. Hạ Chấn Đông cũng là phí khí lực thật lớn, mới rốt cuộc đem bảo bối nhử nhét vào một toàn quốc nổi danh đại học ít có chuyên nghiệp bên trong -- không có biện pháp, Hạ Vũ Long thi đại học thành tích thật sự quá kém, sai đến hảo một điểm trường dạy nghề cũng không chịu tuyển chọn tình cảnh. Hiện tại ly khai học chỉ có vài ngày, Hạ mục mục đã đem đến trường muốn dùng gì đó đều thu thập mấy đại bao, thậm chí tại trường học phụ cận mua hảo một đồng phòng ở, hắn nói không đi?

Đối bình thường, Hạ Vũ Long lời kia vừa thốt ra, khẳng định sẽ không nói hai lời bị một trận béo tấu, tấu hoàn đóng gói ném tới trường học đi. Bất quá hôm nay Hạ Chấn Đông nhìn ra hắn cũng không phải ghét học chứng tái phát, tâm huyết dâng trào mới nói lời này, bởi vậy không có lập tức phát tác, đè nặng nộ khí hỏi:"Không đi học? Vậy người này thỏ tể tử muốn làm gì?"

Nhắm mắt dài tấu Hạ Vũ Long thoáng mở ra một con mắt, thấy hắn gia trọng mắt Kim Cương thật không có trực tiếp nhào lại đây, tiểu tâm tạng lại rơi xuống trở về, phát ra từ phế phủ thành khẩn nói:"Lão ba, ta người là

biết đến, ta không phải không chịu học, ta là thật học không đi vào, vừa nhìn thấy viết thành muốn ngủ. Người khiến ta đi học khảo cổ, nhưng ta có thể học cái gì? Không cần tưởng đều biết, đại học bốn năm, khẳng định là có thể hỗn một ngày tính một ngày, hỗn đến có thể lấy trường tốt nghiệp văn bằng đi ra liền A Di Đà Phật -- nhưng liền này ta bằng chính mình năng lực cũng hỗn không đến. Cùng này như vậy, ta không bằng làm điểm càn có ý nghĩa sự."

Hạ Chấn Đông không thể không thừa nhận nhi tử nói được có đạo lý, nhưng hãn đòi này lớn nhất tiếc nuối chính là không có một cao bằng cấp để người xem nhẹ, cho dù là mua là hỗn, cũng hi vọng nhi tử có thể trộn lẫn "Danh giáo tốt nghiệp" tên tuổi đi ra, chờ hãn tốt nghiệp, ai quản hãn văn bằng là như thế nào lấy đến đâu? Hơn nữa làm nhân phụ mẫu, tổng ôm một không thực tế ảo giác -- nhà mình hài tử chính là ham chơi điểm, chờ hãn hiểu chuyện hồi tâm, xác định vững chắc là trên địa cầu nhất đẳng nhất ưu tú nhân tài, ai đều so ra kém !

Hạ mục mục chính là như vậy cho rằng, Hạ Chấn Đông cũng tại ở sâu trong nội tâm ôm mộng manh hi vọng, bất quá hãn lý trí cuối cùng vẫn là đem cảm tình áp đi xuống, hỏi:"Cái gì là người có ý nghĩa sự? Mở công ty? Chơi vông du? Thu tiểu đệ?"

-- đây đều là Hạ Vũ Long phía trước nói khoác mà không biết ngượng miêu tả qua tương lai. Cùng với, tại hãn tương lai bên trong,"Tiểu đệ" Đặc chỉ nhà mình cha mẹ tôn sùng Dung Viễn.

Hạ Vũ Long trao trao mặt, không có một chút hồ thẹn ở quá khứ trung nhị trình độ ý tứ, hãn biết rõ không có người khác, lăm la lăm lét tả hữu xem xem, hạ giọng thần bí hề hề hỏi:"Lão ba, người biết thiên vông sao?"

"Ai chẳng biết?" Hạ Chấn Đông còn tưởng rằng hãn muốn nói cái gì, nghe vậy trừng mắt nhìn hãn một cái, nói:"Mẹ người đều nói qua bao nhiêu biến, không cần tổng đem người kia điểm tiền tiêu vật tất cả đều đánh tới

thiên võng trên tài khoản, ai biết bọn họ đem tiền đều lấy tới làm gì, mạng internet nhờ người nhiều phải là ! đi ra ngoài thỉnh nhân ăn cơm liên trưởng đều phó không thượng, còn gọi điện thoại bảo ta bí thư đi cho người cứu cấp, người có dọa người hay không?"

"Ba, kia vài cười của ta người đều là đáy giếng chi trùng, bọn họ biết cái gì ! lúc này mới không dọa người đâu, ta kiêu ngạo mà rất !" Hạ Vũ Long mi phi sắc vũ nói, sau đó chớp mắt vài cái, áp lực đặc ý cùng khoe ra xúc động, thập phần cao quý mất tự nhiên đem di động phóng tới Hạ Chấn Đông trước mặt, nói:"Người xem, đây là cái gì?"

Hạ Chấn Đông xem không được hân này trương dương bộ dáng, hừ một tiếng, lấy qua di động ghé sát vào vừa thấy --

[thiên võng đặc sinh mời]

Tiêu đề, là như thế này vài chữ.

...

"Thẩm thầy thuốc tái kiến !"

"Thẩm thầy thuốc tái kiến !"

Tan tầm về nhà hộ sĩ đều thấy được cái kia liền ngồi tại đại môn phụ cận trên ghế đá, mặc một thân blouse trắng nam nhân, có chút khách khách khí khí theo hân chào hỏi, còn có cúi đầu, trang không phát hiện đi.

Trường một trương mập mập mặt tròn Thẩm Trì cũng không để ý, hân bị người bỏ qua quen, tại đây sở bệnh viện bên trong, hân nhân duyên cũng không tốt. Hơn nữa hiện tại, hân cũng không công phu chú ý lễ phép loại này việc nhỏ, đang đầy mặt rồi rằm suy xét một vấn đề.

Lấy tại hắc trong tay di động trang thượng, là theo Hạ Chấn Đông nhìn thấy đồng dạng hình ảnh.

Thẩm Trì suy xét rất lâu, lại một lần đem trang hướng lên trên đây, nhìn kỹ biến hắc đã có thể đọc lầ lầ đặc sính điều kiện. Hắc không biết này hay không là một hồi đùa dai, nhưng nhận, chẳng khác nào nhân sinh của hắc sẽ từ đây triệt để thay đổi, không tiếp thụ, liền muốn tiếp tục nhẫn nại loại này vô tri vô giác không có hi vọng sinh hoạt.

Thẩm Trì mang tế thể cứu nhân tốt đẹp nguyện vọng từ y học viện tốt nghiệp, lập chí muốn trở thành đương đại Hoa Đà như vậy lương y. Hắc không chỉ không tiếp thụ bệnh nhân vụng trộm nhét qua tiền tài lễ vật, một khi phát hiện mặt khác thầy thuốc hộ sĩ làm hối lộ nhận hối lộ còn sẽ lớn tiếng quát lớn, rất nhanh liền trở thành này gia bệnh viện tối không được hoan nghênh nhân, từ đó về sau không riêng phân cho hắc công tác lại nhiều lại vụng vật, còn đem phiền toái nhất bệnh nhân đều giao cho hắc, y náo loạn vài lần, cái gì chức danh tiền thưởng đều phao canh. Giày vò đến hơn ba mươi tuổi, hắc vẫn là không có học được nước chảy bèo trôi, chỉ là nhìn thấy loại sự tình này không nói gì thêm, ngầm yên lặng sinh khí. Không biết hắc như vậy chỉ lo thân mình bộ dáng càng làm cho người khác sinh khí -- bày ra này phó thanh cao bộ dáng cho ai xem a ! lại nói, chúng ta cũng không muốn nhận, là bệnh nhân người nhà khóc hô muốn đưa lễ, không đưa liền không yên tâm, này có biện pháp nào? Làm đến sau này giống như chỉ có người một là Thánh Nhân, chúng ta đều là ô tao tiểu nhân như vậy ! nhìn thấy liền bức bối !

Vì thế Thẩm Trì tình cảnh càng thêm gian nan, không nói lý tưởng không nói tương lai, hơn ba mươi tuổi rõ ràng bộ dạng rất soái lại ngay cả bạn gái cũng không có, hắc được càng ngày càng thất vọng.

Mà thiên võng, là thực hiện hắc sở hữu giấc mộng bình đài !

Bóng đêm hàng lâm khi, Thẩm Trì cũng làm ra quyết định, hắt lại đọc một lần thiên võng yêu cầu, thò tay điểm hạ "Xác định" .

...

"Hà Miêu Miêu, ta biết người luôn luôn thích mèo chó, nhưng là người cũng không thể tin tưởng loại này lai lịch không rõ tin nhắn a !" Chu Lệ khổ khuyên nhủ: "Vâng, thiên võng là rất lợi hại ! là, này trang web đến nay mới thôi giúp rất nhiều người. Nhưng người lúc nào nghe nói qua bọn họ còn thông báo tuyển dụng viên công? Nếu có, trên mạng sớm sáng tỏ, còn có thể đến phiên người cái thứ nhất?"

"Đúng vậy, miêu miêu. Rất không lý trí . Người đi cùng lão bản nói lời xin lỗi, đem đơn từ chức thu hồi đến đi ! chúng ta đều sẽ giúp người nói chuyện !" Một cái khác hảo hữu Ngô Hạnh cũng khuyên nhủ.

Hà Miêu Miêu lắc đầu nói:"Không cần phải nói, ta đã hạ quyết tâm . Hơn nữa hắt cũng không phải lừa đảo, từ ta đáp ứng nhập chức yêu cầu về sau, không đến năm phút đồng hồ, ta trên thẻ liền nhiều một trăm vạn. Hơn nữa này chỉ là tiền kỳ tài chính, nếu cần, thiên võng còn sẽ tiếp tục đầu nhập."

"Một trăm vạn? !" Mấy người hai mặt nhìn nhau thập phần khiếp sợ, ánh mắt truyền lại "Thiên võng chẳng lẽ là ngu ngốc" nghi vấn.

Ngô Hạnh lắp bắp nói:"Miêu miêu, người biết... Nhà chúng ta có bốn lão nhân hai cái hài tử, chi tiêu khá lớn... Người có thể trước cho ta mượn một điểm sao? Hai vạn là được."

"Đừng nói bừa !" Chu Lệ đẩy nàng một phen, lại nói:"Ta xem trên mạng nói, hiện tại có một loại kiểu mới âm mưu, trước đem tiền đánh tới trong thẻ, chờ người tin tưởng thời điểm lừa người nộp thuế cái gì, sau đó qua hai ngày còn có thể đem tiền thu hồi đi ! miêu miêu người đừng mắc mưu !"

Hà Miêu Miêu rất cố chấp, nàng nói: "Lặp lại lần nữa, ta tin tưởng đây không phải âm mưu. Liền tính hấn lừa ta, cùng lắm thì lại tìm một lần công tác." Sau đó nàng đối Ngô Hạnh nói: "Xin lỗi a, thân ái, không phải ta không giúp người, là thiên võng có quy định, dùng ra bất cứ một bút tiền đều phải có hóa đơn cùng chính đáng nơi đi, không nói là người, chính là ta trừ chính mình tiền lương bên ngoài cũng không thể vì tư nhân mục đích vận dụng. Chỉ cần có một lần vi quy, thiên võng liền sẽ đem ta khai trừ !"

Ngô Hạnh lộ ra bất mãn, như cũ khuyên nhủ: "Thiên võng ở trên mạng, làm sao có khả năng sự vô toàn diện đều biết? Ta đại bá mở xưởng gia công, cùng lắm thì chúng ta giả tạo hóa đơn."

Hà Miêu Miêu mềm mại biến mất không thấy, ánh mắt lợi hại vài phần: "Ngô Hạnh, người thật cảm giác, thiên võng sẽ không biết sao?"

Ngô Hạnh cúi đầu không nói.

...

Phó Vạn Sa đem màu trắng phong thư cùng cảnh phục, quân hàm đẳng cùng nhau đặt ở cục trưởng trên bàn, lẳng lặng chờ hấn ý kiến phúc đáp.

Tuổi già cục trưởng mạnh hút một hơi thuốc, hỏi: "Nghĩ xong? Thật muốn từ chức? Ta rất xem hảo người, nhiều nhất một năm, người liền có thể một mình lĩnh một đội ."

Phó Vạn Sa nói: "Xin lỗi, cục trưởng, cô phụ ngài tài bồi. Nhưng thiên võng yêu cầu ta không thể cự tuyệt, đây là ta một đời đều tưởng làm sự, bỏ qua lần này cơ hội, ta một đời này đều sẽ hối hận !"

Cục trưởng thở dài, nói: "Người a, trên đời này nào có nhiều như vậy vườn địa đàng?" Hấn nhìn thấy Phó Vạn Sa kiên quyết biểu tình, cản trở nửa tháng mới rốt cuộc nhả ra: "Được rồi, làm người muốn làm sự đi..."

Nhưng chức vị ta hoàn cho người giữ lại, một ngày nào người muốn tướng trở về, liền theo ta nói một tiếng."

"Cám ơn cục trưởng !" Phó Vạn Sa cung kính một tiêu chuẩn lễ, xoay người dứt khoát lưu loát liền đi. Tại hăn liền muốn đi ra ngoài thời điểm, cục trưởng thanh âm bỗng nhiên từ sau lưng vang lên --

"Phó Vạn Sa, thiên võng hiện tại là rất tốt, nhưng nếu có một ngày, nó dụ dỗ người làm hại nước hại dân sự... Hoặc là nó dùng hiện tại thóp áp chế người đi làm, người muốn làm thế nào?"

Phó Vạn Sa cũng không quay đầu lại nói:"Liền tính bỏ đi này thân da, nhưng ta một đời đều sẽ không cô phụ nó !"

Mắt thấy chính mình tối xem hảo trẻ tuổi nhân không hề có lưu luyện rồi đi, cục trưởng thở dài một tiếng:"Người cũng liền hiện tại nghĩ như vậy mà thôi... Thật muốn làm được nhiều, nào còn có quay đầu lộ? Huống chi, người hay không tướng quay đầu vẫn là hai việc khác nhau."

Hăn thở dài một trận, cầm lấy microphone gọi cho một điện thoại.

...

Cùng một ngày, thậm chí là cùng một lúc, thầy thuốc, hộ sĩ, cảnh sát, quân nhân, giáo sư, đầu bếp, thành phần lao động tri thức, sinh viên, xí nghiệp lão bản, chưa dứt sữa trẻ tuổi nhân, người vệ sinh, khất cái, phóng viên, tóc trắng xoá về hưu lão nhân, công trình sư, vũ đạo gia, diễn viên... Bất đồng chức nghiệp, bất đồng lai lịch vô số người từ các loại con đường thu đến thiên võng đặc sính mời.

Thiên võng yêu cầu cũng lượng thân định chế, đều không giống nhau, có làm cho bọn họ dùng thu đến tiền cho người chữa bệnh, giám sát mỗi một phân tiền tác dụng; Có làm cho bọn họ thu dưỡng lưu lãng động vật, cho chúng nó cung cấp ấm áp an toàn trụ sở; Có muốn mua đại lượng kẹo

đường thống trị ô nhiễm nguồn nước cùng thiên không; Có muốn cho vùng núi xây cầu trải đường xây trường học, còn muốn lương cao cam kết cùng bồi dưỡng có thể dạy học lão sư; Có muốn đi thành lập ổn định giá bệnh viện, nhập hàng cũng muốn lựa chọn thiên vông xác định vật mĩ giới liên sẽ không lừa gạt được phẩm; Có muốn đi thu mua một ít điều kiện ác liệt cô nhi viện cùng phúc lợi viện, một lần nữa nhận người, cung cấp ít nhất có thể phù hợp "Nhân" Đây tiêu chuẩn sinh hoạt trình độ...

Có nhân sẽ cùng thân bằng hảo hữu báo cho biết một tiếng, có nhân sẽ yên lặng từ chức đi chấp hành, nếu có nhân có thể thống kê đến sở hữu nhận đến mời danh sách mà nói, sẽ vô cùng kinh ngạc phát hiện, rõ ràng là phi thường hà khắc điều kiện, nhưng không ai cự tuyệt.

Cơ hồ mỗi người yêu cầu đều không giống nhau, thiên vông chế định quy củ cũng tùy người mà khác nhau, nhưng chỉ có một câu là giống nhau .

Tại Đường quốc, không có dựa theo điều lệ chế độ đi ký kết điện tử hiệp ước cơ hồ không có pháp luật hiệu ứng, khiến mọi người cảm như hèn, không dám vi phạm nguyên nhân chỉ có một, tại hiệp ước cuối cùng có một câu in hoa thể tiểu tự: "i've been watching you !"

Ta vẫn xem người.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Hắc Kỳ

Mưa to trút xuống như chú, một khu vực này hệ thống thoát nước không phải rất tốt, không bao lâu mặt đất liền tích thật dày một tầng thủy, nước bắn đã bay lên đến trên cổ chân, phiêu phù ở trên mặt nước túi nilon, lá cây đặng tạp vật thường thường đọng tới cẳng chân.

Cống thoát nước "Ừng ục ừng ục" nuốt màu xám đen dòng nước, một luồng tinh tế màu đỏ pha trong đó, từ đáng tin khe hở trung chảy xuôi đi vào, rất nhanh liền xen lẫn ở nước bắn bên trong nhìn không ra bản sắc .

Chu Đông đỡ tường, lão đảo đi vài bước, nghe được phía sau cách đó không xa truyền đến cấp bách tiếng bước chân, bận rộn thân thể một chuyển giấu ở một đồng thùng mặt sau, hắc vừa giấu kỹ, một đội mặc áo mưa, cầm đèn pin nhân liền từ này một phiến tìm tòi quá khứ, ừng đi mưa đập ở trên mặt nước, phát ra "Lạch cạch lạch cạch" thanh âm.

Hắc Thiên màn mưa trung, nơi nơi đều là tìm tòi hắc người, liền tính nhất thời nửa khắc phát hiện không được, trời vừa sáng, hắc cũng liền không chỗ có thể trốn.

Lúc trước a thị ngục giam phát sinh đại quy mô vượt ngục sự kiện về sau, đại đa số phạm nhân đều trong vài ngày ngăn ngừa bị tra khảo trở về, còn có bị đánh gục, hôm nay lại vẫn tại trốn, bao gồm Chu Đông cũng chỉ có ba người. Đối với bọn họ lệnh truy nã đã phát xuống đến các tỉnh thị nông thôn, cách mấy cái cột điện liền sẽ dán lên nhất trương, liền tính người bình thường sẽ không chú ý kia vài ảnh chụp, nhìn thấy ảnh chụp cũng vô pháp đem bản nhân liên hệ lên đến, nhưng hắc vẫn là trốn trốn

tránh tránh như chó nhà có tang, chỉ cần là có người địa phương cũng không dám lộ diện.

Nhưng Chu Đông không cho rằng chính mình còn có thể tàng bao lâu, lần này đối với bọn họ đuổi bắt cường độ cùng phía trước so sánh không thể so sánh với nhau, hắn ngay cả an thân chỗ đều tìm không đến, nếu không phải bên cạnh vẫn có người tại hiệp trợ hắn, e đầu một tuần hắn liền bị bắt lại .

Lại bị bắt, hắn kiếp sau hắn là liền muốn vẫn ở ngục giam vượt qua . Cùng này như vậy, không bằng đem cái mạng này lấy đến trao đổi điểm cái gì, tỷ như nói, Lục Duyên Vọng mệnh.

Lục Duyên Vọng, lại bị người coi là "Lục Diêm Vương", nghe nói là thiệp hắc lập nghiệp, hôm nay đã triệt để tẩy bạch, nhưng trong tay còn dư một số lớn từ trước đánh đánh giết giết huynh đệ, kinh thương thủ đoạn cũng không sạch sẽ, bị hắn bức bách cửa nát nhà tan tiểu chủ không biết có bao nhiêu. Lúc trước cái kia khi dễ Chu Đông muội muội phú nhị đại, chính là Lục Duyên Vọng nhi tử, nói lên, vị kia Lục thiếu gia sở dĩ sẽ làm việc không kiêng nể gì, tất cả đều là vì có này lão tử chỗ dựa duyên cớ, hắn mới là chân chính tội khôi đầu sỏ. Chu Đông sớm liền muốn đi tìm hắn, chỉ là hắn bên cạnh an bảo nghiêm mật, vẫn không có hạ thủ cơ hội.

Một lần này vượt ngục sau, hắn mang chính mình đều nói không rõ kỳ vọng trốn trốn tránh tránh đi đến Lục Duyên Vọng chỗ ở phụ cận, ngoài ý muốn phát hiện chung quanh không có cảnh sát, Lục Duyên Vọng đang muốn đi tham gia một hồi tử thiện dạ hội, bên cạnh cùng nhân rất ít, dạ hội an người bảo lãnh thủ phân tán, kiểm tra cũng không nghiêm mật, cho hắn lén vào cơ hội. Ai ngờ Chu Đông ẩn vào tìm đến thượng Lục Duyên Vọng khi, mới phát hiện đây đều là một nhằm vào hắn bẫy, Lục Duyên Vọng cự tuyệt cảnh sát đưa ra bảo hộ, tất cả đều là vì hắn tưởng tự mình trả thù giết chết chính mình nhi tử hung thủ.

Chu Đông tuy rằng đúng lúc phát hiện dị thường trốn ra vòng vây, nhưng bụng đã trúng một thương, tựa hồ không có thương tổn đến nội tạng khí quan, nhưng mà như vậy đi xuống, sớm hay muộn sẽ bởi vì đổ máu quá nhiều mà chết.

-- không cam lòng ! không cam lòng ! không cam lòng !

Chu Đông siết chặt quyền đầu hung hăng đánh vài cái vách tường, đầu ngón tay khớp xương đổ máu cũng không cảm giác đau đớn. Hắn vừa nhắm mắt lại, thật giống như nhìn thấy muội muội thân thể vụn vụn nằm ở trong vũng máu, hai mắt thẳng tắp nhìn thiên không bộ dáng.

Một trận lệt xệt tiếng bước chân hướng về phương hướng này lại đây, lại đi về phía trước khẳng định sẽ nhìn thấy hắn, Chu Đông đang muốn chạy, bỗng nhiên nhìn thấy hắn cách đó không xa trên vách tường điện tử màn hình biểu thị đối đối.

Cái kia nguyên bản dùng màu xanh huỳnh quang lóe "An toàn xuất khẩu" đèn chỉ thị thiểm hai phát, thế nhưng biến thành "Ngồi xổm xuống !" Hai chữ thêm một dấu chấm câu.

Chu Đông sửng sốt, đầu óc có điểm không đủ dùng.

Đột nhiên đèn chỉ thị lại thay đổi trở về, một đạo đèn pin quang lóe qua đến, đối phương ly được so với hắn cho rằng còn muốn gần, lúc này chạy đã không còn kịp rồi, hắn không cần nghĩ ngợi ngồi xổm xuống, nghe được tiếng bước chân càng ngày càng gần, rất nhanh liền đi đến cách hắn chỉ có chừng một mét cự ly, lại hướng phía trước, khẳng định sẽ phát hiện hắn !

Chu Đông nắm chặt giấu ở trong lòng gilet heo đao, chuẩn bị liều chết nhất bác.

"... ."

Đột nhiên, từ xa xa truyền đến một chuỗi ô tô tiếng cảnh báo, như là có người không cẩn thận chạm đến trong bãi đỗ xe ngầm ô tô, tìm tòi nhân viên thét lớn "Hắn ở đằng kia !" Tất cả đều bực đánh quá khứ.

Chu Đông nhẹ nhàng thở ra, lại vừa thấy, đèn chỉ thị thượng đã biến thành hai hàng tân tiểu tự "Tả Hành năm mươi lăm thước, quẹo phải lên thang lầu."

Chu Đông tưởng không rõ đây là có chuyện gì, nhưng chuyện tới hôm nay, Lục Duyên Vọng không có tất yếu dùng loại này thủ đoạn đến trêu đùa hắn, trừ tin tưởng này thần bí tin tức bên ngoài, hắn cũng không có lựa chọn khác.

Dựa theo tin tức thượng phân phó hắn lên thang lầu, vừa nhắc đầu góc cầu thang máy ghi hình cùng hắn chuyển lại đây, Chu Đông theo bản năng liền muốn trốn, lại nhìn thấy máy ghi hình thượng hồng quang bỗng nhiên lóe lóe. Hắn sửng sốt, sau đó nhìn thấy phụ cận một đèn chỉ thị biểu hiện cũng thay đổi "Thượng tầng ba, giấu ở tả nhất phòng" .

Chu Đông chần chờ một chút, theo lời mà đi.

Kế tiếp, tại thần bí đèn chỉ thị chỉ điểm dưới, hắn một lát lên lầu, một lát xuống lầu, mỗi lần có tìm tòi nhân viên tại tiếp cận thời điểm đều sẽ trước tiên nhắc nhở hắn tránh đi, hoặc là tại nơi khác phát ra dị vang đem nhân dẫn đi, hơn mười phút về sau, hắn thế nhưng thuận lợi tới đã không có một bóng người bãi đỗ xe, hơn nữa cầm từ tầng ba trong phòng tìm đến một phen chìa khóa xe, mở ra phụ cận một chiếc ô tô xe khóa.

Ngồi ở trong xe, tứ phía bị thân xe vỏ thép vây quanh cảm giác cho hắn mang đến một điểm cảm giác an toàn, Chu Đông phát động xe, nhin không được hỏi:"Người đến cùng là loại người nào?"

Hắn biết chính mình giống như lâm bầm lầu bầu bộ dáng rất ngốc, hơn nữa theo lý đương nhiên không có được đến bất luận đáp lại. Nhưng trên xe

máy hướng dẫn màn hình biểu thị lại một lần nữa xuất hiện quen thuộc lấp lóe cùng thay đổi, một lần này không phải văn tự chỉ thị, mà là một phần xiêu xiêu vẹo vẹo hướng dẫn bản đồ.

Động cơ trầm thấp nổ vang vài giây sau, màu đen xe lúi ra ngoài, dung nhập đến đồng dạng hắc ám màn mưa cùng trong bóng đêm.

...

Cung Lam nôn nóng xoa xoa tay cả phòng xoay quanh, nghe được cửa phòng mở thanh, lập tức liền chạy qua. Chu Đông ôm bụng đi vào đến, vừa vào cửa liền gục đi xuống.

"Uy uy ! người thế nào? Không có việc gì đi. . . Huyết ! người đổ máu !"

Cung Lam sợ tới mức nước mắt đều chảy xuống dưới, nàng tưởng đem Chu Đông nâng dậy đến, nhưng tay nhỏ chân mảnh, căn bản phù bất động, chỉ có thể ôm bả vai đem nhân hướng trong phòng tha vài bước, đặt ở trên thảm, sau đó nhìn hẩn trên bụng miệng vết thương chân tay luống cuống.

"Làm thế nào làm thế nào? Ta nên làm cái gì bây giờ a? Đúng, gọi xe cứu thương. . . Đánh 119. . . Không không không, là 120. . ."

Cung Lam cầm điện thoại lấy ra, run tay được nửa ngày ấ không đổi dây số, bỗng nhiên hai chỉ mảnh dài trắng nõn ngón tay từ nàng trong tay trườn đi di động. Cung Lam sợ tới mức "Oa" quát to một tiếng, một mông ngã ngồi, nhìn đột nhiên xuất hiện ở trước mắt nhân, run môi hỏi:"Người người người. . . Người là ai? Người vào bằng cách nào?"

Người đến là một mang tế biên kính mắt, sẫm trắng hôi quần tây nam nhân, diện mạo nhã nhặn, làn da rất bạch. Hẩn đẩy dưới kính mắt nói:"Ngượng ngùng, ta xem cửa không đóng, gõ cửa cũng không có đáp lại,

liền trực tiếp vào tới." Hãn nhìn nằm trên mặt đất Chu Đông nói:"Đúng, ta là thầy thuốc, muốn cứu trợ bệnh nhân chính là này một vị đi?"

"Y... Sinh?" Cung Lam lúc này mới nhìn thấy nam nhân trong tay còn cầm một hòm thuốc, cũng không còn chú ý tự hỏi này nhân đúng lúc xuất hiện ở nơi này nguyên nhân, vội vàng gật đầu nói:"Đúng đúng đúng, thầy thuốc, mời người cứu cứu hãn đi !"

"Đó là tự nhiên, ta chính là vì thế mà đến ." Thầy thuốc hướng về phía Cung Lam ôn nhu cười, sau đó khom lưng thoải mái liền đem Chu Đông ôm lấy đến đặt ở phòng ngủ trên giường, mở ra hãn thùng dụng cụ, lộ ra bên trong lóe hàn quang các loại giải phẫu đạo cụ cùng dược vật.

Cung Lam đi theo phía sau hãn, nhìn hãn chuyên nghiệp mà lưu sướng động tác, trong lòng dần dần liền an định . Lúc này mới có không nhàn rồi đi tự hỏi một ít vấn đề khác -- tỷ như nói, người kia là ai? Là Chu Đông nhận thức người sao? Hãn có hay không báo nguy?

Nàng đang miên man suy nghĩ, bỗng nhiên nghe được phòng khách bên trong có động tĩnh, nghĩ đến đại môn khả năng còn chưa quan, bị người khác nhìn thấy dưới đất vết máu liền gặp, vội vàng chạy ra, thấy hai người cao mã đại nam nhân đang đứng ở trong phòng khách, Cung Lam lập tức liền nhũn chân .

Một nam nhân bộ dạng phổ thông, nhưng ánh mắt giống băng như vậy lạnh lùng, hãn đứng ở cạnh cửa, lưng dựa vách tường, xem nhân ánh mắt lạnh lẽo, tổng cảm giác trên cổ đầu người tràn ngập nguy cơ; Một cái khác trưởng rất soái mang khuyên tai, tựa như tại chính mình trong nhà như vậy, không xin chỉ thị nàng này chủ nhân liền từ từ lạnh bên trong cầm một lon bia ủng ục uống xuống, thư sướng hà một hơi, sau đó quay đầu đến chỉ trích nàng:"Ta nói người, như thế nào ngay cả cửa đều không biết quan? Bị người xa lạ nhìn thấy cho rằng phát sinh mưu sát án báo nguy làm thế nào?"

Cung Lam theo bản năng nói xin lỗi:"Đối. . . Xin lỗi. . ."

-- chẳng lẽ các người không phải người xa lạ sao?

Lạnh lùng nam nhân hỏi:"Chủ nhân nơi này đâu? Dem chúng ta gọi tới, chính mình vì cái gì không lộ mặt?"

Cung Lam vịn vách tường lắp bắp nói:"Ta. . . Ta không có. . . Gọi. . . Các người a. . ." Tại nam nhân băng lãnh ánh mắt dưới nàng cảm giác chính mình giống như phạm vào cái gì sai lầm như vậy, thanh âm càng ngày càng thấp, chân run được càng ngày càng lợi hại.

Này nhân trên thắt lưng cái kia lộ ra một khúc nhỏ gì đó, không phải thương đi? Không phải thương đi? Thật không phải thương đi?

Nghe được lời của nàng, nam nhân quanh thân áp khí càng thấp, ánh mắt giống dao như vậy. Khuyên tai nam kinh ngạc nói:"Không phải đâu?" Hắn đi tới, khơi mào Cung Lam chăm nhìn nhìn, hảo kỳ nói:"Thấy thế nào người cũng chính là người thường nha ! hoặc là nói. . ." Hắn ghé sát vào một chút, hạ giọng cười xấu xa hỏi:"Người tại giả heo ăn hổ?"

Này nhân mặc dù đang cười, nhưng cảm giác so với kia khối băng mặt còn muốn nguy hiểm. Mặc danh nguy cơ cảm khiến Cung Lam lại kinh hoảng lại ủy khuất còn mặc danh kỳ diệu, nàng muốn khóc, nhưng nhịn không được liền đánh một cách nhi.

Khuyên tai nam ánh mắt trừng lớn, tròn vo giống một con mèo.

"Bên trong là ai?" Lạnh lùng nam lại hỏi.

Cung Lam nói:"Hắn. . ."

"Đông đông đông."

Cho tới nay trừ chủ nhà bên ngoài không có nhân đến thăm này đồng phòng ở tại đây buổi tối tựa hồ phá lệ được hoan nghênh.

Mấy người liếc nhau, hai nam nhân dùng ánh mắt bức bách Cung Lam đi mở cửa, Cung Lam không tưởng đi, nàng có một loại dự cảm bất hảo, nhưng hai người kia nàng một cũng không dám phản bác, đành phải dây dưa đi mở cửa, tại cạnh cửa do do dự dự đứng một hồi lâu.

"Đông đông đông."

Ngoài cửa nhân đợi nửa ngày không thấy đáp lại, lại gõ cửa ba tiếng. Cung Lam ở sau lưng hai đạo tầm mắt uy áp dưới, chỉ cần kiên trì mở cửa.

Ngoài cửa là kẻ nghiện nhân vật, khom lưng sụp bõ, màu da tái nhợt, hai mắt xanh đen, gầy giống gầy trúc như vậy, tóc bộ dạng hoàn toàn che lỗ tai, hơn nữa giống như thời gian rất lâu không tắm rửa, cả người tản ra một cỗ dị vị.

Hắn hữu khí vô lực mắt nhìn Cung Lam, nói:"Ta đến đưa tin." Nói xong cũng không quản Cung Lam "Đưa cái gì tin" câu hỏi, chen ra nàng đi vào đến, hướng trên sofa ngồi xuống, đá giày đem chân cũng thu đi lên, cuộn tròn ngồi bắt đầu chơi di động.

Bị hoàn toàn không nhìn Cung Lam khoe miệng run rẩy, nhìn này một bang tước chiếm Cửu sào khách không mời mà đến, trong đầu tại điên cuồng rộng to -- này đến cùng là sao thế này?

Đương kế tiếp lại có một học sinh bộ dáng trẻ tuổi nhân, một yên thị mị hành đại mỹ nữ, một ngực phẳng đuôi ngựa nữ hài, một đế râu ngắn không ngừng hút thuốc trung niên nam nhân, một tóc hoa bạch đầy thân tửu khí lão nhân trước sau tiến vào khi, Cung Lam đã không cảm thấy ngoài ý muốn -- nàng thật một điểm, một điểm đều không ngoài ý muốn !

Hơn nữa những người này trừ ban đầu cùng nàng đáp một hai câu bên ngoài, sau đều không hẹn mà cùng bỏ qua nàng tồn tại, trong ánh mắt có loại không rõ ràng nhưng xác thật tồn tại khinh thị, phảng phất nàng cùng bọn họ căn bản không phải cùng giai tầng nhân. Có người đi tìm bên trong thầy thuốc, bọn họ lẫn nhau câu thông vài câu sau, tựa hồ đạt thành chung nhận thức, bắt đầu im lặng chờ đợi.

Chỉ có vị kia mỹ nữ cùng Cung Lam đáp vài câu, Cung Lam muốn hỏi ra bọn họ lai lịch không có kết quả, ngược lại vô chần ra chính mình lai lịch. Tại tìm hiểu đến nàng là từng bị Chu Đông cứu, sau lại trái lại giúp hắn đào vong cũng vẫn cho hắn cung cấp nơi ẩn thân sau, mỹ nữ liền mất đi đối với nàng hứng thú, trái lại bắt đầu chú ý Chu Đông.

Sau, Cung Lam ở này đó nhân phân phó dưới cho bọn họ nấu cơm, chính mình lại chỉ có thể tại phòng bếp ăn chút tàn canh lãnh chích; Buổi tối bọn họ ngủ giường, sô pha, băng ghế cùng phòng khách, chính nàng chỉ có thể tại sảnh trên sàn phô trương sàng đan ngả ra đất nghỉ dưỡng đủ loại bi thảm sự, không đề cập tới cũng thể.

Ngày hôm sau sáng sớm, Chu Đông tỉnh lại, nhìn thấy cả phòng người xa lạ, cũng hoảng sợ.

Phòng ở chủ nhân Cung Lam đáng thương hề hề bị đuổi tới ban công đi thổi gió, nhìn còn lại nhân, thầy thuốc trong tay thưởng thức thủ thuật đao, nói: "Ta tưởng chúng ta tại tòa tất cả mọi người nhận qua cùng một người giúp, cũng là bị hắn chỉ dẫn triệu tập mà đến, hắn từng là chúng ta tối sợ hãi nhân, hiện tại, hắn là chúng ta lão bản. Chúng ta hoặc là từng thò tay quản bất bình sự mà lọt vào diêm xấu, hoặc là bị người ức hiếp lại không cách nào phản kháng, hoặc là bởi vì mất đi trọng yếu nhân muốn trả thù lại không thể này pháp. . ."

Hắn ánh mắt một đám theo số đông nhân trên mặt xem qua, nghe được cuối cùng một câu, Chu Đông trên mặt nhin không được nhảy dựng.

"Sở hữu kia vài từng muốn làm mà làm không được sự, hễ đều sẽ nói cho chúng ta biết như thế nào đi làm; Chúng ta hiện tại gặp được sở hữu khó khăn, hễ cũng sẽ giúp chúng ta giải quyết. Nay đương nhiên sẽ không phải không có đại giới. Hễ sẽ cho chúng ta một phần danh sách, mặt trên mỗi người đều là tội ác tà trời, chết trăm lần cũng khó chuộc tội. Không tin nhân, có thể dùng chính mình phương pháp đi nghiệm chứng hễ chỉ ra tội ác thật giả, cũng có thể sưu tập chứng cứ giao cho cảnh sát, hoặc là. . ." Thầy thuốc dùng dưới, ý vị thâm trường nói: "Dùng phương pháp khác giải quyết. Nhưng có ba điều kiện -- đệ nhất, không thể thương đến vô tội; Đệ nhị, không thể liên lụy thân hữu cấp dưới; Đệ tam, không thể hành hạ đến chết."

Đại đa số người đều gật gật đầu, có người đầy mặt hưng phấn, cũng có người lộ ra như có đăm chiêu thần sắc, Chu Đông nhớ tới kia vài thần bí mà chính xác chỉ thị, khó hiểu hỏi: "Người nói là ai?"

Thầy thuốc xem hễ một cái, nói: "Quạ đen." Hễ nhìn Chu Đông khiếp sợ biểu tình, lại nói: "Hơn nữa chúng ta muốn giải quyết người đầu tiên, chính là Lục Duyên Vọng. Vị này Diêm Vương điện hạ luy luy hành vi phạm tội, liền không cần ta thuật lại đi?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Chính Mình Địa Bàn

"Ngài chứng kiện, thỉnh thu hảo !"

Lộ cương đem xác nhận qua chứng kiện hai tay đưa cho lái xe tài xế, có chút kính sợ nhìn thoáng qua hắn trên vai quân hàm, lui về phía sau một bước kính lễ, nhìn theo cả người màu đen chiếc xe chậm rãi chạy vào cửa sắt, nội tâm tràn ngập không rõ nhưng vẫn cảm giác rất lợi hại kích động.

Hắn không biết ngồi trên xe là người nào, cũng không biết chính mình phía sau bảo hộ là địa phương nào, hắn chỉ biết là, phía sau này sở vũ trang quy cách có thể so với yếu tắc sân bằng nhanh nhất tốc độ kiến thành, này vị trí liền tại cách bọn họ bộ đội không đến ba cây số địa phương, vạn nhất có cần, hạng nặng vũ trang bộ đội sẽ ở trong năm phút đồng hồ tập kết đuổi tới. Nơi này phòng vệ nghiêm mật đến liên một con ruồi đều không bay vào được, bất cứ chưa cho phép tự tiện tới gần khả nghi nhân vật đều có thể trực tiếp bắn chết, như thế trình độ phòng vệ, bên trong theo lý đương nhiên là phi thường trọng yếu nhân vật cùng trọng yếu phi thường địa phương. Cường đại sứ mệnh cảm tràn ngập tại suy nghĩ trong lòng bên trong, khiến hắn đem bồi thẳng được càng thẳng .

Garage trên cửa cảm ứng khí lóe lóe, cửa sắt vô thanh thu đi lên, hắc xe chậm rãi trượt vào garage dừng lại. Vi Kiệt trước xuống xe, sau đó mở ra sau cửa xe, nhẹ giọng nói:"Dung tiên sinh, đến."

Trên ghế sau, Dung Viễn mở to mắt, thản nhiên nhìn qua, Vi Kiệt đầu không tự giác liền thấp xuống đi.

Nói lên, trong khoảng thời gian này đối với hần xưng hô cũng trên cơ bản là một ngày tam biến, bắt đầu còn có người gọi hần "Dung đồng học", "Tiểu thiên tài", "Dung Trạng Nguyên" Linh tinh, khách khí trung cũng mang theo vài phần trêu tức. Sau này kính sợ ngày thâm, thái độ trở nên cung kính, dần dần đều biến thành "Dung tiên sinh", còn có người ngầm gọi hần "Dung tiến sĩ", bất quá này danh hiệu hần chung quy còn không có chân chính lấy đến, cho nên khoa trường như vậy nhân tương đối ít.

Kẹo đường kỹ thuật không phải giao một phần tài liệu đi lên liền tính xong, trên thực tế vừa tới thời điểm hần cùng một ít các chuyên gia trao đổi thảo luận rất lâu, tỷ như sáng tạo ý nghĩ, tuyển dụng tài liệu tư tưởng, thực nghiệm trung xuất hiện các loại khó khăn đợi đã (vân vân). Nếu kẹo đường chỉ là một phần từ công đức thương thành bên trong hồi đoái đi ra sản phẩm mà không phải hần chính mình ngày ngày đêm đêm trải qua vô số nghiên cứu mới được ra thành quả mà nói, kia tại đây thảo luận trong quá trình tất nhiên ngay từ đầu liền sẽ lòi. Nhưng thực tế tình huống lại là, Dung Viễn đối đáp trôi chảy, giải thích rõ ràng, đối sở hữu kỹ thuật yếu điểm nắm lòng, cực kỳ thấu triệt, một ít mới đầu cho rằng hần chỉ là vận khí đánh bậy đánh bạ mới được ra này một thành tựu "Các chuyên gia" Đến cuối cùng đều vui lòng phục tùng, chẳng những không có tìm đến gây chuyện cơ hội, ngược lại có không ít quá khứ kỹ thuật bình cảnh tại Dung Viễn giải thích trung chiếm được giải đáp.

-- chung quy, này mấy chuyên gia dù có thể nào học thức uyên bác, bọn họ tri thức cơ sở đều là tương đối thô ráp, tới nhất định độ cao về sau, mỗi bay lên một bước liền muốn trải qua lâu dài thăm dò cùng nghiên cứu. Mà Dung Viễn lại là chiếm được trên mặt trăng hơn một vạn năm nghiên cứu khoa học tư liệu, này mấy tư liệu tuy rằng hần còn không có hoàn toàn hiểu rõ, nhưng cũng đã nắm giữ này một bộ phận, cũng là tương đương với đứng ở vượt xa địa cầu nhân loại trên núi cao, tùy tiện chỉ điểm một hai câu đối mặt trăng người đến nói xem như thường thức tri thức, cũng có thể

khiến này mấy chuyên gia hiểu ra, như lấy được chí bảo. Thật giống như hiện đại xã hội một người bình thường nếu xuyên việt đến hơn một ngàn năm trước cổ đại, liền tính hẳn không hiểu Maxwell phương trình tổ, nhưng dùng hết chiết xạ định luật giống nhau có thể khiến cổ nhân thán phục.

Cũng đang bởi nguyên nhân này, này nguyên bản định ra chỉ có một cuối tuần "Kỹ thuật trao đổi" Thời gian bị lặp lại kéo dài, không ngừng có mới chuyên gia học giả gia nhập, bắt đầu bọn họ tưởng chứng minh hẳn "Chỉ được hư danh", sau này tưởng chứng minh hẳn "Không gì hơn cái này", lại sau này muốn biết hẳn cực hạn ở nơi nào, đến cuối cùng, đã hoàn toàn là "Đặt giả làm trước", lấy học sinh thái độ tại thỉnh giáo .

Nói lên, bọn họ không cảm thấy hẳn Dung Viễn nói nội dung có bao nhiêu vượt mức, chỉ là hẳn trong đầu giống như trang một đồ thư quán, vô số kinh điển sáng tác nghiên cứu khoa học luận văn thực nghiệm số liệu đều trang ở bên trong, tùy thời tùy chỗ đều có thể một chữ không kém thuyên chuyển. Hơn nữa hẳn đem kia vài thoạt nhìn lại phổ thông bất quá nội dung tiến hành sửa sang lại cùng tự hỏi về sau, tổng có để người sợ hãi than phát hiện cùng kỳ diệu ý tưởng, linh cảm hỏa hoa không ngừng phụt ra, có vài nhân thảo luận đến trên đường liền vội vã muốn đi đem tâm thiết tưởng đi nghiệm chứng một chút, còn có chút nhân nghe nói tin tức về sau lại gia nhét vào đến.

Vì thế một tuần biến thành hai tuần, hai tuần lại biến thành bốn cuối tuần, trận này "Kỹ thuật trao đổi" Hội nghị đến cuối cùng chinh chinh giằng co bốn mươi lăm thiên. Sau khi hội nghị kết thúc mấy năm nội, Đường quốc khoa học giới không ngừng tràn ra tân sáng tạo phát minh, phát minh giả tại trao giải trên đài, cuối cùng sẽ nhớ lại trận này khiến chính mình được đến dẫn dắt thảo luận. Lại sau này, Đường quốc mỗi cách một năm đều sẽ tại đồng dạng thời gian tổ chức một lần trao đổi thảo luận hội, mà lần này hội nghị, được xưng là "Đường quốc lần thứ nhất khoa học kỹ thuật phong hội" .

...

Cự tuyệt Vi Kiệt cùng đi, Dung Viễn một mình đem này khối về sau chính là chính mình địa bàn địa phương hảo hảo đi dạo một vòng, nhìn thấy vô luận là thiết bị, tài liệu vẫn là phòng thực nghiệm hoàn cảnh, tất cả đều dựa theo chính mình yêu cầu không đánh một chút chiết khấu thỏa mãn, khoe miệng lộ ra hài lòng tươi cười.

Kỹ thuật trao đổi sẽ không có đối truyền thông công khai, cho nên ngoại giới đại chúng là không biết, nhưng Đường quốc cao tầng đối với này rõ ràng thấu đáo. Thảo luận hội tuy rằng dài lâu mà làm người ta phiền chán, còn gặp được không thiếu làm khó dễ nghi ngờ, nhưng hết thảy đều là đáng giá . Trận này hội nghị sau, Đường quốc tầng cao nhất học thuật giới đã không ai sẽ bởi vì tuổi hoặc là tư lịch mà khinh thị hãn, nắm giữ quyền lực nhân cũng càng rõ ràng thấy được hãn giá trị tuyệt không ở chỗ tiểu tiểu một khóa kẹo đường, trước mắt chứng kiến đến này hết thảy, chính là trực quan nhất cũng cơ bản nhất hồi báo.

-- về sau hãn còn sẽ được đến càng nhiều.

Dung Viễn cầm ra di động nhìn nhìn, chính hãn tại di động trung trang bị tìm tòi phần mềm chứng minh, tại đây trong tòa cao ốc trừ thực nghiệm khu trang tại ở mặt ngoài một ít tất yếu theo dõi bên ngoài, không có ngầm cất giấu máy ghi hình, máy nghe trộm, ghi âm thiết bị, sinh hoạt khu cũng sạch sẽ, này hoàn toàn là hãn tư nhân khu vực. Về sau, hãn chính là nơi này tối cao người phụ trách, không có hãn cho phép, cho dù là Đường quốc tổng nghị viên trưởng cũng không thể dễ dàng tiến vào.

Này to lớn khu vực bên trong thực ra chỉ sinh hoạt ít ỏi mấy người, vệ sinh công tác hoàn toàn do tự động hoá trí năng máy móc hoàn thành. Trừ Dung Viễn bên ngoài, còn có hãn sinh hoạt trợ lý Vi Kiệt [này nhân trên thực tế gánh vác tương đương với quản gia, tài xế, bảo tiêu, tư nhân trợ lý đẳng nhiều hạng chức vị, bất cứ vấn đề Dung Viễn đều có thể tìm hãn giải

quyết, liền tính lấy năng lực của hần không thể giải quyết, hần cũng sẽ biết nên tìm người nào], hai danh đại trù [một vị trung cơm một vị cơm Tây, đều là nhất lưu trình độ], vài danh thực nghiệm trợ thủ [dựa theo hần yêu cầu, đều là mới từ nổi danh đại học tốt nghiệp nghiên cứu sinh, lai lịch trong sạch, bối cảnh đơn giản, nội tâm cong cong nhiều nhiều cũng ít].

Lúc này người khác hoặc là tại quen thuộc hoàn cảnh, hoặc là tại an bài công tác, vài danh tuổi trẻ trợ thủ [đương nhiên đều so Dung Viễn tuổi đại] đối diện chính mình tương lai lại chờ mong lại khẩn trương. Dung Viễn nơi ở là hần chọn lựa ở đỉnh tầng cả một tầng, thư phòng rất lớn, bên trong chất đầy hần phía trước sở hữu bộ sách, dù vậy thoát nhìn vẫn là trống trơn, cái khác phòng ghi âm, phòng tập thể thao, bơi lội thất đẳng đầy đủ mọi thứ, trên sân thượng chủng các loại cây xanh hoa cỏ, là một loại nhỏ hoa viên bình đài. Đây đồng phòng ở trang hoàng cũng không một mặt xa hoa, nhưng nhìn ra được đến thập phần dụng tâm. Dung Viễn đối với này những không có hứng thú, tùy tiện chuyển chuyển, cũng hiểu được rất hài lòng.

Trọng yếu nhất chỉ có hai chuyện: Độ nhất, tư nhân không gian không làm nhân chán ghét âm tử xem xét thủ đoạn; Độ nhị, ở tại tầng cao nhất, phương tiện vũ toa khởi hành. Cái khác đều không trọng yếu.

Đứng ở hoàn toàn thuộc về chính mình trên địa bàn, Dung Viễn cũng thả lỏng rất nhiều, tháo xuống đồng hồ đặt ở trên bàn, nói:"Hoàn cảnh an toàn, người xuất hiện đi."

Đậu Hà Lan ba một chút biến trở về nguyên hình đứng ở trên bàn, nó hoạt động dưới tiểu thủ tiểu cước ngẩng đầu nhìn chung quanh, cũng là một bộ tâm tình rất tốt bộ dáng. Gần nhất trong một đoạn thời gian rất dài Dung Viễn bên cạnh đều có người khác lui tới, vì ẩn nấp nó rất lâu cũng không có tự do tự tại dùng chính mình nguyên bản bộ dáng xuất hiện, cho nên này sẽ tuy nhỏ ngũ tạng đều toàn nghiên cứu sở không riêng Dung Viễn hài lòng, nó cũng rất hài lòng.

"Kia hai bên tình huống thế nào?" Dung Viễn biên đến bên trong thay quần áo vừa hỏi nói.

Đậu Hà Lan nói:"Bạch Kỳ bên kia vừa khởi bước, tiến triển tình huống lương hảo, thiên võng đã đổi mới, tân bản khối mệnh danh là [cứu viện đội], sở hữu ứng triệu bạch tử thành viên tính danh, nhiệm vụ mục tiêu, hoàn thành tiến độ, đầu nhập chống ra đều có phô bày. Mặt khác mỗi người danh tự điểm khai đều là một phần cá nhân Blog, chiếu người phân phó, bọn họ sẽ đem mỗi ngày làm những chuyện như vậy lấy nhật ký trên hình thức truyện, sở hữu chi tiêu khoản minh tế biểu cùng hóa đơn cũng đều sẽ upload. Trước mắt trên mạng 90% trên đây đều là khen ngợi cùng chờ mong, mặt khác cũng có thiếu bộ phận nhân oán giận làm điều thừa, cho rằng hẳn là giống như trước như vậy trực tiếp đem tiền chuyển cho cần giúp nhân."

"Sau đó làm cho bọn họ lại dùng ta cấp tiền đi tiêu xài lãng phí?" Dung Viễn cười lạnh nói.

Trong khoảng thời gian này giống Đới Bình người như vậy tuyệt không là lệ, có lẽ là này bút quyền giúp tới rất dễ dàng, cũng có lẽ là thiên võng ngốc bạch ngọt hình tượng quá thâm nhập nhân tâm, còn có người cầm cứu mạng tiền đi mua xe, mua phòng, đánh bạc, hút thuốc phiện, tìm tình nhân, di dân, tiêu xài không còn thời điểm lại ở trên mạng khóc bi kì thảm, trông cậy vào thiên võng cho bọn họ tiếp tục đương máy rút tiền. Lần đầu tiên gặp được người như thế thời điểm Dung Viễn còn thập phần phần nộ, lần thứ hai lần thứ ba... Thứ mười mấy lần thời điểm, Dung Viễn đáp lại chính là làm cho bọn họ khắc sâu lý giải một chút "Cửa nát nhà tan" hàm nghĩa. Lúc ấy nếu không phải chính hẳn tình cảnh còn tồn tại tai họa ngầm, hẳn thủ đoạn còn sẽ càng thêm khốc liệt.

"Hắc Kỳ đâu? Ở chung được như thế nào?" Dung Viễn lại hỏi.

"Có chút tiểu ma sát, nhưng Thời Tinh Trần đều giải quyết, hẳn là một vị phi thường ưu tú lãnh tụ hình nhân tài." Đậ Hà Lan nói.

"Đó là tự nhiên." Dung Viễn lộ ra vài phần hài lòng, lại nói: "Vị kia thầy thuốc nếu ngay cả điểm ấy vẫn đề đều giải quyết không được, kia chỉ có thể thuyết minh ta đã chọn sai người -- mặt khác còn có cái gì vấn đề sao?"

"Hai ngày trước Lục Duyên Vọng trong giấc ngủ bệnh tim phát qua đời, hôm nay giữa trưa Cát Khang Ứng gặp được ngoài ý muốn tai nạn giao thông, trọng thương hôn mê, nửa người dưới đều phải dựa vào đạo thực quản duy sinh. Chế tài này hai người, Dung Viễn người bởi vì không có trực tiếp tham dự cho nên công đức trị giảm phân nửa, nhưng phạt ác trị các đạt được một điểm không biến. Mặt khác, Thời Tinh Trần đám người đang tại điều tra trên danh sách người thứ ba Vu Tùng Thái, bởi vì hẳn không có rõ ràng ác hành, cho nên mọi người sinh ra khác nhau, đối danh sách có nghi ngờ. Thương nghị về sau quyết định trước điều tra lại nhìn muốn hay không ra tay."

"Ân, cẩn thận một ít cũng tốt, nói thật, Vu Tùng Thái đến cùng làm qua cái gì mới có nhiều như vậy phụ công đức, ta cũng rất ngạc nhiên." Dung Viễn nói.

Hắn cấp ra danh sách cũng không phải mỗi người đều ác danh rõ ràng, trên thực tế trong đó có tương đương một bộ phận nhân liên thiên vãng mạng lưới giám thị cũng không có tra ra rõ ràng việc xấu. Liệt ra danh sách căn cứ, chính là hẳn một đôi mắt. Mượn dùng Thiên Nhân có thể thấy được công đức trị tiện lợi, đệ nhất phân danh sách trung mọi người, phụ công đức đều tại một vạn trên đây.

Những người này đại đa số đều là phổ thông thương nhân, chính khách, thậm chí bình dân bách tính, giấu ở trong đám người, liếc nhìn xem qua cùng người khác không có cái gì khác biệt, không có Thiên Nhân nhân

sẽ không biết bọn họ bên cạnh có bao nhiêu nguy hiểm tồn tại. Lần đầu liệt ra này phân danh sách, bao hàm các ngành các nghề nhân, có nổi danh cũng có không nổi danh, bọn họ đều có nhất định an toàn phòng vệ ý thức, nhưng không tính rất cao, chỉ là Dung Viễn chạy ra đá mài dao. Trải qua này mấy ma luyện về sau, nếu Hắc Kỳ ma hợp không sai biệt lắm, năng lực cùng phẩm tính như cũ có thể dùng, hẳn liền sẽ cho bọn họ đệ nhị phân danh sách; Nếu Hắc Kỳ không thể trải qua khảo nghiệm, kia Dung Viễn liền sẽ đem bọn họ đóng gói đưa cho cảnh sát, sau đó một lần nữa chiêu một nhóm người đến làm chuyện này.

"Còn có, thiên võng tài khoản công khai trong suốt, Dung Viễn chính người tài khoản cũng không thể cùng những người này liên hệ lên đến, vậy người chuẩn bị như thế nào trợ giúp bọn họ?" Đâu Hà Lan hỏi.

"Trợ giúp? Trợ giúp cái gì?" Dung Viễn hỏi ngược lại.

Đâu Hà Lan chớp chớp mắt:"Theo ta được biết, mặc kệ là điều tra vẫn là an bài ngoài ý muốn sự cố, ít nhất cần tiền cùng công cụ đi? Những người này cơ bản cũng không có kinh tế nơi phát ra, cho nên ta cho rằng..."

"Vậy người xem bọn họ, như là thiếu tiền bộ đáng sao?" Dung Viễn cười nói,"Đâu Hà Lan, mấy gia hỏa này không cần người bận tâm, bọn họ lộ tiền biện pháp nhiều phải là. Không nói khác, Lục Duyên Vọng chết sau, hẳn tử bảo hiểm -- hẳn phòng ngủ bên trong hẳn là có tử bảo hiểm đi? Kia liền đúng -- từ bên trong tùy tiện lấy một điểm, liền đủ bọn họ chống đỡ thời gian rất lâu . Những người này là có giới hạn bại hoại, cũng không phải là đạo đức kiểu mẫu như vậy Thánh Nhân, tại có điều kiện cho mình cung cấp càng tốt sinh hoạt tiêu chuẩn khi, bọn họ sẽ không do do dự dự suy xét tài sản quyền sở hữu . Cho nên người muốn chú ý chính là giám thị bọn họ đừng thương tổn vô tội, còn có chính là tại cảnh sát sắp bắt lấy bọn họ cái đuôi thời điểm nhắc nhở là được, nhiều không cần nhúng tay, bọn họ không phải Bạch Kỳ, chính mình có thể thu phục."

"Ta biết." Đậ Hà Lan gật đầu nói.

"Kia nữ hài đâu? Còn cùng bọn họ sao?"

"Là. Cho dù biết bọn họ đang làm cái gì, Cung Lam cũng vẫn đi theo Chu Đông bên cạnh không muốn rời đi. Nàng hiện tại phụ trách một ít cần xuất đầu lộ diện sự, chung quy những người khác đều là truy nã phạm, cho dù dịch dung ra ngoài cũng có nguy hiểm... Muốn tưởng biện pháp khiến nàng rời đi sao?"

Dung Viễn suy xét một lát, lắc đầu nói:"Nếu là chính nàng lựa chọn, như nhân nước uống, ấm lạnh tự biết, tùy nàng đi thôi !"

"Vâng."

Dung Viễn lại nghĩ tới một sự kiện, nói:"Đúng đậ Hà Lan, ta cho ngươi đổi quang nào thế nào?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Kiểu Mới Trí Não

Lúc trước hồi đoái as1795-3 hình quang não, một là bởi vì Dung Viễn công đức trị quá ít, tại cực kỳ hữu hạn lựa chọn trung đây là tốt nhất; Thứ hai chủ yếu là suy xét đến nó liền cùng ẩn nấp tính rất tốt. Nhưng đồng dạng là vì này hai điểm, thể tích, chất lượng cùng dung lượng hạn chế khiến cho quang não các phương diện công năng đều có áp súc. Khác không nói, này vấn đề lớn nhất chính là lựa chọn phán đoán trí năng cũng không cao, bởi điểm này, quang não tuy rằng xâm nhập vô số điện tử thiết bị góp nhặt đại lượng tin tức, nhưng đem những tin tức này tổng hợp sửa sang lại quy nạp thành hữu dụng gì đó, còn muốn trên trình độ rất lớn ỷ lại vào đệ tử Hà Lan cùng Dung Viễn. Mà này mấy công tác, lại tất nhiên sẽ cần tiêu phí bọn họ vốn liền thập phần túng quẫn thời gian cùng tinh lực. Nếu có thể đem này bộ phận rườm rà công tác đều giao cho máy tính, như vậy bọn họ hai người liền có thể dành ra thời gian làm càng nhiều sự.

Đệ tử Hà Lan cũng có đồng cảm, nhắm mắt tại công đức thương thành bên trong tìm tòi một lát sau, tiểu thủ ở không trung nhất hoa, nói: "Đề cử arp8689 hình trí não, giá trị bảy vạn năm ngàn tám trăm công đức, có trung cao cấp phòng vệ ý thức cùng ứng biến phán đoán năng lực, khả tiến hóa hình."

"Tiến hóa?" Dung Viễn cảm giác chính mình giống như nghe được một khó lường từ, "Giống điện ảnh trung nhân công trí năng hệ thống như vậy, nó hấp thu tri thức càng nhiều, liền sẽ trở nên càng thông minh? Sẽ giống nhân loại như vậy tự hỏi sao?"

"Dựa theo sản phẩm giới thiệu đến nói, xác thật như thế." Đậu Hà Lan gật gật đầu, lại bổ sung một câu: "Hơn nữa tại nó thiết kế trình tự trung không có nhân loại cái gọi là người máy định luật."

-- người máy định luật, là địa cầu nhân loại ảo tưởng trí năng sinh mệnh tất yếu vâng theo mấy cái pháp tắc, cùng loại với không thể thương tổn nhân loại chinh thể ích lợi, không thể thương tổn nhân loại, tất yếu phục tùng nhân loại mệnh lệnh đợi đã (vân vân). Đồng dạng tại nhân loại trong ảo tưởng, cho dù có người máy định luật ước thúc, này mấy trí năng sinh mệnh vẫn là vừa có cơ hội liền sẽ nghĩ mọi biện pháp phản kháng chính mình Tạo Vật giả, bởi vậy kéo dài ra vô số khoa học viễn tưởng loại văn học nghệ thuật tác phẩm.

Nhưng Dung Viễn chỉ tại ban sơ kinh ngạc sau, suy tư một lát, cũng nói: "Theo lý phải như thế."

Nhân loại tự cho là đúng địa cầu chúa tể, lại không phải vũ trụ vạn vật chúa tể, ai biết phát minh chế tạo này khoản trí não là nào một thời kì cái nào tinh cầu bên trên văn minh, tự nhiên sẽ không đem trên địa cầu nhỏ yếu sinh vật trở thành trọng yếu bảo hộ đối tượng. Hơn nữa, nó phát minh giả không có tại trí não trình tự trung chủng hạ cùng loại công xiềng, tự nhiên cũng là có tự tin có thể khống chế nó.

"Hối đoái đi." Dung Viễn làm ra quyết định.

Hơn bảy vạn công đức trị nháy mắt biến mất, chiếm lấy là một đài màu trắng bạc, có điểm giống trứng gà máy móc. Vỏ trứng gà cao cấp nhất mảnh dài màn huỳnh quang bỗng nhiên sáng lên vi quang, sau đó đình xác đạo qua một vòng, màn huỳnh quang bên trên ánh sáng tập trung treo tại trên tường TV, nó chậm rãi hướng TV phương hướng di chuyển vài bước, màn huỳnh quang đạo qua một vòng, tựa hồ đang nhìn Dung Viễn có phản ứng gì, sau đó... Nó mạnh nhào qua, phía trước càng mở ra, một ngân sắc giác hút bộ dáng gì đó đạn ra đi, dán tại TV trên màn hình.

Dung Viễn trơ mắt nhìn chính mình kia đài còn chưa kịp mở ra TV tại vài giây nội hóa thành hư ảo, tâm hồi đoái trí não giống vô liêm sỉ đồ quyền như vậy cửu chiếm thước sào, biến thành cùng nguyên lai giống nhau như đúc TV treo tại trên tường.

Dung Viễn nhìn về phía đệ Hà Lan.

Trí não động tác tựa hồ cũng vượt qua đệ Hà Lan dự đoán, tiểu tiểu nhân nhìn cái kia cường đạo nhin không được há miệng, đương Dung Viễn hỏi thăm nhìn về phía nó khi, nó mới rất vô tội chớp chớp mắt, giống như trước mắt một màn đặc biệt tầm thường đặc biệt theo lý đương nhiên như vậy.

"Tựa như chúng ta phía trước nói, nó có tương đối cao phòng vệ ý thức." Đệ Hà Lan vì tăng mạnh ngữ khí còn gật gật đầu, nói:"Tại hoàn cảnh lạ lẫm trung, nếu chủ nhân không có nói ra đặc biệt yêu cầu, nó phản ứng đầu tiên là lựa chọn hình thể chênh lệch không lớn máy móc sản phẩm tiến hành phân tích cũng nghĩ thái, đây là vì tăng mạnh bản thân bảo hộ."

"Cho nên cũng vì tránh cho hai đài giống nhau máy móc để người hoài nghi, nó ăn của ta TV?" Dung Viễn nói.

Đệ Hà Lan gật đầu, lại có chút chần chờ phản bác nói:"Chính xác mà nói..."

"Chính xác mà nói, thân là máy móc sản phẩm,'Ăn' này sinh vật ăn quá trình ta là không thể bắt chước, nếu có thể, ta hi vọng ngài có thể đem này xưng là hiệu suất hóa hấp thu." Một cái khác thanh âm đột nhiên cắm vào đến, ngữ điệu hơi hơi giương lên, có vẻ rất là nhẹ nhàng.

Dung Viễn mày nhảy dựng, quay đầu xem qua, thấy hẳn "TV" Đã tự động khởi động máy, trên màn hình là một vị nổi danh talk show tiết mục nam chủ trì nhân lộ ra tám cái răng tiêu chuẩn tươi cười.

"arp8689 hình trí não?"

"Xen vào trong gian phòng này chỉ có ta một đài trí não, cho nên... Đúng vậy, ta là. Nhưng arp8689 hình trí não là đồng một đám cùng loại sở hữu trí não thống nhất xưng hô, theo ta lý giải, trí tuệ sinh mệnh vì phân chia cá thể, sẽ cho từng cái cá thể một độc đáo tên ký hiệu, đây là thông qua ngôn ngữ văn tự tin tức phân biệt nhân loại cá thể sai biệt dấu hiệu. Mỗi người vừa xuất sinh đều sẽ có chính mình danh tự. Cho nên đồng dạng làm trí tuệ sinh mệnh thể, ta yêu cầu... Không không không, ta khẩn cầu ngài cũng cho ta lấy một danh tự."

"Không cần dùng kính xưng." Nghe xong trí não đông dài một đồng nói, Dung Viễn nhu nhu mi tâm, cảm giác người này về sau có lẽ sẽ là nhiều nhân thanh tĩnh phiền toái. Hắn hỏi ngược lại:"Người như vậy thông minh, sẽ không cho mình đặt tên sao?"

Trí não có chút do dự nói:"Căn cứ ta trước mắt thu thập đến tin tức, nhân loại đặt tên quy luật phi thường phức tạp, từ ngắn nhất hai chữ đến dài nhất chín mươi hai chữ cái, hơn nữa họ cùng danh vị trí cũng rất hay thay đổi, hàm nghĩa đều không giống nhau, mặt khác còn có viết tắt, tên thân mật, võng danh, biệt danh, ngoại hiệu, từng dùng danh... Ta còn không có tổng kết ra trong đó quy luật, khiến ta chính mình đặt tên... Được rồi, thực ra ta thích như vậy... Ta gọi Long Ngạo Thiên thế nào? Đây tựa hồ là công nhận thành công nam tính thường dùng nhất tính danh."

Dung Viễn nhin không được muốn cười, hắn khụ một tiếng, nói:"Này không được, đổi một."

Hắn không thể tưởng tượng chính mình đối với TV gọi "Long Ngạo Thiên" hình ảnh.

Hơn nữa hắn phát hiện, trí não ngôn ngữ trung không xác định từ ngữ xuất hiện xác suất rất cao, cùng loại "Có thể","Phi thường","Tựa hồ" Đợi

đã (vân vân), không giống quang não hoặc là đậu Hà Lan vừa mới bắt đầu thời điểm, chính xác đến mức tận cùng, nếu có tất yếu thậm chí có thể đem tỉ lệ phần trăm chính xác đến số lẻ sau bốn vị. Cùng trí não đối thoại, Dung Viễn cảm giác tại chính mình trước mặt chính là một tính cách tương đối khiêu thoát nhân loại... Ngô, diện mạo có chút kỳ dị.

"Vì cái gì không được, ta thực thích tên này..." Trên màn hình nam chủ trì nhân xán lạn tươi cười không biến, trí não nói thầm một câu, rất nhanh lại hứng trí bừng bừng bắt đầu đặt tên:"Tuy rằng ta không có nhi tử, nhưng ta có thể gọi Lý Cường sao? Đây tính danh năng lượng tựa hồ là nổi danh thế giới, ân, rất có uy hiếp lực."

"Đổi một." Dung Viễn không chút nào khoan dung cự tuyệt.

"Ai, người thật sự là xoi mói chủ nhân." Trí não hình tượng phát ra một tiếng thở dài, rất đáng tiếc buông tay nó đệ nhị thích danh tự, tiếp tục tiến hành này đặt tên trò chơi,"Tôn Ngô Không... Được rồi, ngài không cần phải nói, ta biết khẳng định không được... Tề Thiên Đại Thánh? Ha ha ha, nói đùa ... Gates? Stalin? Thành Cát Tư Hãn? Hitler? Alexander? Apollo? Zeus? Bàn Cổ? ... Đều không được? Ta hiểu được, người không thích ta trở nên như vậy có ảnh hưởng lực đúng không? A a, keo kiệt nam nhân. Như vậy đi, người gọi Dung Viễn, ta gọi Dung cận có thể sao?"

"Không, ta nhưng không tưởng mạo danh kỳ diệu lại nhiều một huynh đệ."

"Lại? Người chỉ là người một vị khác đại danh Dung Cảnh, tiểu danh Viên Viên ấu sinh kỳ nhân loại sao? Từ ta thu thập số liệu xem, hẳn là cùng giai đoạn linh trưởng loại sinh vật trung còn thuộc về tương đối ưu tú kia một loại... Được rồi được rồi, người không thích, tuy rằng các người có một nửa gien là giống nhau."

"Người đối với ta sự biết đến ngược lại là không phải thiếu." Dung Viễn âm thanh lạnh lùng nói.

"Người là đang nói đùa sao?" Người chủ trì tròn tròn ánh mắt, khoa trương nhân cầu đều cơ hồ muốn từ trong vành mắt lồi ra đến,"Ta đối với này thế giới tin tức tuy rằng thu thập được còn không toàn diện, nhưng bên cạnh người vị kia tiểu băng hữu bang ta rất nhiều. Nó cho ta cung cấp khá nhiều tư liệu, đương nhiên cũng bao gồm của người tư liệu... Được rồi, nó không phải tự nguyện cung cấp này mấy tình báo, ta chọn dùng một chút... Khụ khụ, uyển chuyển thủ đoạn."

Dung Viễn không khỏi nhìn về phía đệ Hà Lan, đệ Hà Lan lắc đầu tỏ vẻ chính mình không biết.

"Không không không, không phải vị kia, là một vị khác tựa hồ thân ở dị thứ nguyên không gian tiểu băng hữu. Tuy rằng ta tìm không thấy nó, nhưng ta có thể lấy ra nó tín hiệu. Nói lên, tiểu gia hỏa này không có bản thân ý thức đâu ! nó là Nguyên Thủy trí não sao? Sách sách sách, rất thấp cấp . Đánh cắp nó kho số liệu không cần tốn nhiều sức a !"

Dung Viễn có chút sửng sốt, liên tại đệ Hà Lan giới tử không gian trung quang não đều có thể xâm nhập, gã này năng lực cùng giá trị đều vượt qua hẳn dự đoán, thế nhưng tính cách...

Dung Viễn nhin không được hỏi:"arp8689 hình trí não đều giống người như vậy lắm lắm sao?"

Trí não liên tục phản bác:"Không không không, ta mới không phải lắm lắm, lắm lắm ý chỉ nói giống bệnh lao bệnh nhân ho khan như vậy nhiều, lằng nhằng dây dưa không dứt lải nhải lăm bằm, từ này đồng thời trào phúng hai loại nhân -- đáng thương bệnh lao bệnh nhân cùng trò chuyện dục vọng tương đối cường liệt người bình thường, là nghĩa xấu. Ta chỉ là tương đối giỏi về lời nói mà thôi, suy xét đến chủ nhân người tựa hồ

không quá am hiểu phương diện này, ta cho rằng chúng ta là rất tốt bù đắp hình tính cách. Mặt khác, đúng vậy, từng cái arp8689 hình trí não đều có chính mình độc đáo cá tính, cho nên ta có thể gặp được người, người có thể gặp được ta, thật là mệnh trung chú định duyên phận a."

Dung Viễn thật bắt đầu cảm giác đau đầu, trực tiếp khiến nó bắt đầu công tác.

"Nếu người đã đánh cắp quang não tin tức, hẳn là biết về sau khiến người phụ trách cái gì công tác đi? Không có ý kiến mà nói ta hi vọng người hiện tại liên tiếp nhận, đừng làm cho ta thất vọng."

"Này rất đơn giản ... Ân, đã toàn bộ tiếp nhận . Khiến ta xem xem, muốn cải tiến địa phương rất nhiều đâu... Mạng internet có người tại ngầm dẫn đường về thiên võng phản đối ngôn luận, khiến dân chúng cảnh giác thiên võng tùy ý xâm phạm riêng tư năng lực, đạt được rất nhiều đồng tình, trước mắt bắt đầu chuyển hướng phỏng đoán thiên võng là nước ngoài thế lực âm mưu thâm thấu đi đâu... Ta có thể đối với loại này ngôn luận tiến hành che chắn cùng truy tung sao?"

Nó tích cực chủ động khiến Dung Viễn có chút thích ứng bất lương, hẳn đã thói quen quang não... Hoặc là nói đậu Hà Lan đẩy vừa động hành vi hình thức. Ngần người sau, nghĩ đến kia vài âm mưu lên men ngôn luận hậu quả, Dung Viễn nhú mi nói:"Có thể."

Vừa dứt lời, trí não liền vui thích nói:"Hảo, đã che chắn ! truy tung đến đối phương ip địa chỉ... Thành phần ra ngoài ý liệu phức tạp đâu ! có thể áp dụng uy hiếp thi thố sao? Hoặc là dùng vạch trần bọn họ nhân sinh chỗ bần đưa vào ngục giam tương đối hảo?"

"Đừng quá quá khích, người xem xử lý. Xử lý về sau theo ta hội báo." Dung Viễn cân nhắc một lát nói, hẳn cũng tưởng từ giữa xem xem trí não độc lập xử lý sự vụ năng lực.

"Hào đất ! ta thích này !"

-- vừa rồi nó nói là "da" Vẫn là "de" ? , đậu Hà Lan nghiêng tiểu đầu khổ tư, nó hoài nghi chính mình vừa rồi giống như nghe lầm một chữ.

Trí não lại đối một cái khác vấn đề xin chỉ thị nói:"Bạch Kỳ rất nhiều người sự nghiệp phát triển có chút cất bước khó khăn a ! các loại thủ tục phê duyệt tốc độ đặc biệt chậm, còn gặp được không thiếu làm khó dễ... Ta tưởng có vài nhân tựa hồ là đem bọn họ trở thành có thể tùy ý áp bức ưu việt đối tượng, này mấy ngốc hồ hồ gia hỏa tại thời gian làm việc chí thượng cũng là chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu. Ta cho rằng có thể có hạn độ mượn dùng xã hội dư luận... Hơn nữa khiến đại chúng tham dự này phục vụ đại chúng hoạt động trung, có thể đề cao toàn bộ xã hội đồng tình độ cùng ý thức trách nhiệm, người cảm giác đâu?"

"Có thể."

"Mặt khác ta cho rằng người đối Hắc Kỳ hiệp trợ có điểm quá ít, thường xuyên qua lại cảm tình mới thâm hậu nha ! bọn họ đối với từng thái điều tra cũng lâm vào khốn cảnh, bởi vì ngay mặt tiếp xúc sau đều cho rằng đây là một người rất tốt, người làm lão bản tín dụng tại bị nghi ngờ nga ! ta cho bọn họ điểm nhắc nhở đi?"

"Cái gì nhắc nhở?" Dung Viễn hảo kỳ hỏi, nói thật, quang nào đối với từng thái điều tra nhưng là không thu hoạch được gì.

"Vu Tùng Thái mỗi chủ nhật đều sẽ đến ở nông thôn vấn an chính mình tổ mẫu, cho dù nàng nửa năm trước đã qua đời. Sau đó mỗi lần hẳn trở về thời điểm đều sẽ tại cùng một tiểu khách sạn ăn cơm, điểm chủ nhật định sẽ tự mình chiêu đãi. Điểm chủ thê tử có cữu cữu tại xx công ty công tác,xx công ty là hoành hành d tình màu đen đoàn thể danh nghĩa bao da công ty."

"Loại quan hệ này..." Dung Viễn ngẫm lại nói, "Người muốn nói hẳn là một cảnh sát bên trong năm vùng? Loại quan hệ này tựa hồ còn không đủ để chứng minh."

"Đúng vậy, nhưng đây là hẳn sở hữu hành động trung tối khả nghi địa phương." Trí não nói.

"Kia liền như vậy xử lý đi, thông tri bọn họ, đi thăm dò chuyện này." Dung Viễn nói.

"Phi thường cảm tạ người tín nhiệm." Trí não nói năng ngọt xớt nói một câu, hoàn toàn không để ý nó đỉnh kia khuôn mặt biểu tình cùng nó ngữ khí cỡ nào không thích hợp.

Dung Viễn không tưởng lại lý nó, khoát tay nói: "Ta đi tắm rửa, người... Nói ít, nhiều làm việc. Cho ta im lặng đi."

Nam chủ trì nhân làm một tại ngoài miệng kéo kéo khóa động tác -- trí não học tập tốc độ thật sự rất mau.

"Còn có..." Dung Viễn lộ ra không đành lòng chỉ thị biểu tình, nói: "Đừng dùng này khuôn mặt."

"Ta hiểu được."

Dung Viễn vào phòng giữ quần áo, nam chủ trì nhân gõ gõ đầu, đổi thành năm nay thế giới tiểu thư quán quân mặt, rất cao hứng nói: "Đồng tính tương xích, giống đực sinh vật đương nhiên không tưởng nhìn thấy đồng dạng ưu tú giống đực sinh vật, mỹ lệ khác phái mới là hẳn thích."

Đậu Hà Lan chăm chú nhìn nhìn, lắc đầu nói: "Không, ta cảm giác, Dung Viễn cũng sẽ không thích người như vậy."

"Tiếp nhận ý kiến. Các người ở chung thời gian càng dài, người đối chủ nhân lý giải cũng càng chuẩn xác. Thịnh tiền bối chỉ giáo !" Trong màn hình mỹ nữ lúc một cung.

Vì thế đảng Dung Viễn cầm thay giặt quần áo đi ra thời điểm, liền nhìn thấy đệ Hà Lan tại cùng trí não đề cử toàn diện nhất nhan văn tự biểu tình bao.

Hắn lắc đầu vào phòng tắm, còn chưa đóng cửa lại, liền nghe đến trí não quát to một tiếng:"A, gặp !"

-- cái gì?

"Tên của ta quên thủ !"

-- trí não cũng sẽ "Quên" Sao?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Sắt Thép Quái Vật

"Thanh Long... Bạch Hổ... Chu Tước... Huyền Vũ... Megatron... James • Bond... Loki... Newton... Jesus... Thích Già Ma Ni... Khổng Tử... Einstein... Quỷ Cốc tử... Phụng Hoàng... Caesar..."

Nửa đêm Dung Viễn tỉnh lại đi buồng vệ sinh thời điểm, còn nghe được trí não tại nói nhỏ suy xét tân danh tự, nó tiếp thu đậu Hà Lan đề nghị, đồng dạng sử dụng nhan văn tự, bất quá nhan văn tự đặt ở đậu Hà Lan trên người có vẻ khả ái, đặt ở một bảy mươi tấc TV trên màn hình, có vẻ liên tưởng đối kinh sợ .

Ngày hôm sau sáng sớm Dung Viễn vừa lên, liền nghe đến trí não đang cao hứng la to nói:"Ta tưởng đến ! ta quyết định của ta tân danh tự !"

"Cái gì?" Dung Viễn không để ý nó trực tiếp đi đánh răng rửa mặt, đậu Hà Lan trước hảo kỳ hỏi.

"Ta muốn gọi tiểu cường !" Trí não lớn tiếng tuyên bố !

"Phốc --"

Dung Viễn trực tiếp đem ngậm thủy phun tới.

"Khụ khụ khụ..." Hắc đờ ao nước ho khan hai tiếng, hỏi:"Người nói cái gì?"

Trí não tự hào nói:"Tiểu cường, biểu thị nhân vật chính làm sao cũng đánh không chết vô địch may mắn cùng càng bại càng muốn chiến, hăng

hái hướng thượng, ương ngạnh giao tranh, hơn nữa cuối cùng nhất định có thể lấy được thắng lợi người thành công vận mệnh. Ta cho rằng đây là một phi thường tốt danh tự --" Nó có chút cảnh giác hỏi:"Người vì cái gì phản ứng như vậy kịch liệt?"

"Rất tốt." Dung Viễn trước đồng tình một câu, sau đó hỏi ngược lại:"Ta tưởng người nhất định biết, tiểu cường tại Đường văn trung chỉ đại nào một loại sinh vật đi?"

"Đương nhiên." Trí não lập tức nói:"Nó nhiều chỉ con gián, lại danh con gián, là một loại sống sót năng lực phi thường ương ngạnh sinh vật. Nó có vài ức năm tồn tại lịch sử, chỉ cần là có cơ vật cơ hồ đều có thể dùng ăn, tại chân không, cực nóng, dưới nước đẳng hoàn cảnh trung có thể sống sót thời gian vượt xa nhân loại, đầu thân chia lìa về sau trong cơ thể thể trạng hệ thần kinh như cũ có thể khống chế vận động cùng sinh lý công năng. Mặt khác, nó sinh sản năng lực cũng xa xa vượt qua nhân loại, một chỉ gián cái tại trong một năm có thể sinh hạ thiếu thì một vạn, nhiều thì mười vạn hậu đại, trừ trí lực có không đủ bên ngoài, là một loại tại các phương diện đều so nhân loại càng thêm thích hợp sinh tồn sinh vật."

Dung Viễn không nói gì, ba một tiếng đóng cửa lại tiếp tục rửa mặt. Đậu Hà Lan nhảy đến trước TV mặt trên bàn trà, ngửa đầu nhìn trí não, nói:"Nhưng người biết, nhân loại đối con gián cái nhìn sao?"

"Ta biết, đồng thời ta cũng minh bạch, đây là nhân loại nội tâm bởi sinh vật khác thắng qua chính mình, mà đối tiềm tại kẻ may mắn sinh ra một loại lạnh lùng, bài xích, làm thấp đi tâm lý, cũng có thể xưng là ghen tị, hoặc là bất đồng sinh vật tại cạnh tranh sinh tồn không gian khi tự nhiên sinh thành đối địch thái độ. Chúng ta muốn từ khách quan lý trí thái độ đi đối đãi vấn đề, không thể bởi vì bất mãn ghen ghét mặt khác chủng loại ưu việt địa vị mà nghĩ mọi biện pháp bài xích nó, hãn là nhìn thẳng vào này ưu điểm."

Trí não nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói xong, nhìn thấy trước mặt Đậu Hà Lan đầy mặt hắc tuyến.

Trí não cẩn thận dè chừng hỏi: "Không phải như vậy sao?"

Đậu Hà Lan tiểu đầu tả hữu dùng lực lắc lắc.

Dung Viễn đem chính mình thu thập chính tề về sau đi ra, trực tiếp cùng trí não nói: "Đổi một danh tự."

"Phản đối !" Trí não ủy khuất hét lớn: "Người từng nói khiến ta chính mình lấy danh tự ! này cũng không đồng ý kia cũng không đồng ý, vậy người vì cái gì không dứt khoát sòng phẳng ngay từ đầu liền cho ta thủ hảo đâu?"

-- đó là bởi vì khi đó ta còn không đủ lý giải người tính cách cùng não động.

Dung Viễn nói: "Vậy được rồi. Danh tự chính người thủ, cái gì cũng hành, ta sẽ không phản đối nữa ... Người xác định người muốn gọi tiểu cường sao?"

Trên màn hình một đôi lông mày nhăn nhó, lại chớp chớp, giống như trí não đang tại tiến hành kịch liệt tâm lý đấu tranh. Qua một hồi lâu, nó chậm rãi, nghĩ một đằng nói một nẻo nói: "Được rồi, nếu người phản đối, kia danh tự liền tính ... Thực ra ta cũng không phải như vậy thích con gián, chung quy chúng nó không có trí tuệ... Đương nhiên chính yếu nguyên nhân vẫn là ta đối chủ nhân của người tôn trọng..."

"Vậy người đến cùng muốn gọi cái gì?" Dung Viễn đánh gãy nó nói nhỏ giải thích chính mình buông tay tên này nguyên nhân, trực tiếp hỏi.

"Được rồi được rồi, thật sự là không có kiên nhẫn chủ nhân a." Trí não nói: "Truyền thuyết tại hồng thủy hủy diệt thế giới thời điểm, có một con

thuyền cứu vãn nhân loại cùng trên đất bằng sở hữu sinh vật, làm cho bọn họ tại đại hồng thủy bao phủ lục địa thời điểm có thể sống sót, tại hồng thủy thối lui về sau có thể sinh sản sinh tức. Chiếc thuyền này gọi Noah Phương Chu, ta tưởng gọi Noah."

"Hành, Noah."

Dung Viễn nhẹ nhàng thở ra, nói thực ra tên này so với trước đó nó tưởng đều phải dễ dàng nhận nhiều, lúc nửa đêm Dung Viễn còn nghe được nó lải nhải nhắc đương nhiệm tổng nghị viên trưởng danh tự tới.

Hắn khinh địch như vậy đáp ứng, từ nay về sau liền gọi Noah trí não ngược lại có điểm không quá có thể tiếp thụ, lặp lại hỏi:"Thật sao? Thật không thay đổi sao? Thực ra người tiếp tục đề ý kiến cũng có thể nga ! ta cũng không phải như vậy kiên trì... Người biết, tính danh làm một người nhất sinh tượng trưng, lại như thế nào cẩn thận đều không quá -- đương nhiên, ta không phải người, nhưng ta cũng có không dưới nhân loại theo đuổi ! ta là một có theo đuổi trí não... Cho nên, người thật đáp ứng sao? Không đổi ý sao? Không cảm thấy..."

"Ngậm miệng ! lại nói một chữ, ta về sau liền gọi người lảm nhảm !" Dung Viễn không thể nhịn được nữa nói.

Trên màn hình dùng đơn giản đường cong cấu thành, khép mở ngoài miệng mạnh đánh x hình chỗ sửa.

Dung Viễn vươn tay, nói:"Đậu Hà Lan, đi thôi."

Đậu Hà Lan nhảy đến trong tay hắn hóa thành đồng hồ, cùng hắn cùng ra ngoài. Tại Dung Viễn không có nhìn thấy phía sau, trên màn hình xuất hiện một bàn tay, cầm khối khăn tay trắng diêu a diêu.

...

Dung Viễn đồng hồ sinh học phi thường đúng giờ, cho nên hẳn các trợ thủ cũng đều rõ ràng hẳn lúc nào sẽ bắt đầu công tác. Đường Dung Viễn đến căn tin thời điểm, vài danh trợ thủ đều đã ngồi xuống bắt đầu ăn cơm, thấy hẳn tiến vào, phân phân đứng lên cung kính chào hỏi.

Dung Viễn gật gật đầu, trực tiếp lấy bữa sáng, một mình ngồi ở trên một cái bàn ăn cơm.

Nghiên cứu sở hoàn cảnh phi thường phong bế, không cho phép lên mạng, không cho phép mang theo di động, không cho phép tùy ý đi ra ngoài, có thể định kỳ cùng gia nhân dùng một đài phi thường công kênh cố định điện thoại liên hệ, sở hữu thông tin thủ đoạn đều sẽ bị nghe lén, có đặc thù tình huống cần ra ngoài -- tỷ như chạy chữa hoặc là vội về chịu tang thời điểm, tất yếu trước tiên xin.

Nhưng tương ứng, các loại sinh hoạt hưởng thụ phương diện lại sẽ tận lực thỏa mãn sở hữu không trái với quy định yêu cầu. Tỷ như mỗi ngày ba bữa, đều là tự phục vụ, có mới mẻ nhất nguyên liệu nấu ăn, tối tỉ mỉ liệu lý, bao hàm các loại đồ ăn thức, cần mà nói còn có thể trước tiên điểm cơm, hoàn toàn miễn phí, Thiên Nam Hải Bắc đồ ăn đều có nhân có thể bằng nhanh nhất tốc độ làm ra.

Bất quá lại mỹ vị đồ ăn cũng cứu lại không được các trợ thủ vỡ thành từng phiến thủy tinh tâm. Bọn họ đến nay còn không có cùng Dung Viễn chính thức nói vài lời, thậm chí ngay cả danh tự cũng không có bị kêu lên một lần, nguyên nhân rất đơn giản, này mấy trợ thủ chỉ là "Dự bị", hơn một tháng, bọn họ trung gian chỉ có một người thông qua Dung Viễn khảo hạch, còn lại e rất nhanh liền muốn biến thành "Quá khứ khi" .

Khảo hạch nội dung cũng không phức tạp: Dung Viễn yêu cầu bọn họ mỗi người đều có thể lợi dụng cơ bản thực nghiệm dụng cụ thành công phối chế một lần kẹo đường trung sử dụng dụng dịch, cũng chính là hiện tại bị Đường quốc chuyên gia chính thức mệnh danh "Dung thị rx dung môi"

Trong tay bọn họ đều có hoàn chỉnh lưu trình, quá trình tinh tế tỉ mỉ đến giây, Dung Viễn còn tự mình làm mẫu một lần, cảm giác hần mây bay nước chảy lưu loát sinh động tiện tay liền hoàn thành, cho nên vừa mới bắt đầu đều cho rằng phi thường đơn giản. Nhưng mà tại tự mình thực tiễn thời điểm, lại phát hiện bất cứ một điểm bé nhỏ không đáng kể sai lầm đều sẽ dẫn đến thực nghiệm cuối cùng thất bại, chẳng sợ dùng hai con mắt chặt chẽ nhìn chăm chăm cả một ngày cuối cùng cũng khả năng biến thành mạt danh kỳ diệu gì đó. Nếu không phải bọn họ trung gian đến cùng còn có một người thành công, những người khác đều muốn hoài nghi Dung Viễn có phải hay không còn có cái gì mẫu chốt trình tự không nói cho bọn họ . Mà khi bọn họ hần thỉng giáo vị kia người may mắn thời điểm, đối phương cũng nói không nên lời nguyên do đến, chỉ có thể nói là "Bằng cảm giác" .

-- cảm giác người đầu a !

Nhưng mà bọn họ tự mình vậy xem người may mắn chế tác quá trình, cũng không có phát hiện cùng chính mình trình tự có cái gì phân biệt, nhưng mà cuối cùng lại là hai loại kết quả, cuối cùng chỉ có thể cho rằng chính mình khả năng phạm phải sai lầm còn chưa chú ý tới.

Mặc kệ thành công vẫn là thất bại, dù sao này mấy vạn dặm mới tìm được một các thiên tài vừa mới tiến nghiên cứu sở khi ngạo khí cùng nóng nảy đều bị mài đánh được sạch sẽ, thậm chí sinh ra phản hướng tác dụng, có vài nhân thủy tinh tan nát cõi lòng rất nghiêm trọng, đều bắt đầu hoài nghi nhân sinh, ngồi ở trên bàn cơm còn hai mắt vô thần tử khí trầm trầm, thiếu chút nữa đem trong thìa canh nhét vào lỗ mũi bên trong đi.

"Lão sư, buổi sáng tốt lành !"

Một so Dung Viễn còn cao một đầu cao gầy thanh niên đứng ở Dung Viễn trước mặt, giống tiểu học sinh như vậy cung kính cúi một cung, sau đó đứng lên đẩy đẩy kính mắt. Đẳng Dung Viễn gật đầu ý bảo sau, hắn mới đi cầm bữa sáng.

-- đây chính là trợ thủ trung người may mắn, Ninh Sĩ Minh, cũng là trước mắt duy nhất một bước vào Dung Viễn tư nhân phòng thực nghiệm trợ thủ. Hẳn cho rằng học vô trước sau, đạt giả vi sư, cho nên cứ việc đã hai mươi tám tuổi, nhưng từ lần đầu tiên thấy Dung Viễn, liền vẫn đem hẳn xưng là "Lão sư" .

Sau bữa cơm, Ninh Sĩ Minh cùng Dung Viễn cùng nhau đến thực nghiệm lầu tầng chót phòng thực nghiệm. Đây phòng thực nghiệm xâm nhập địa hạ hơn năm mươi mét, chia đều chiếm hơn một ngàn mét, trừ một ít máy tiện cùng hộp kim tài liệu, để khiến người khác chú ý nhất chính là chiếm cứ ba phần bốn diện tích một sắt thép quái vật, nó tựa như một chỉ bạch tuộc chiếm cứ ở dưới đất, mười hai điều xúc giác thâm thâm ghim vào mặt đất, độ cao ước có Thập Tam thước, có thể nhìn ra được tới là nửa thành phẩm, trước mắt chỉ cơ bản có khung xương, cũng còn không có thêm vỏ ngoài, bên trong lổ lổ các loại thiết bị cùng dây dẫn tựa như nhân thể bên trong cơ nhục, mạch máu, cốt cách như vậy, phức tạp mà dữ tợn.

Cứ việc tham dự này sắt thép quái vật kiến tạo quá trình, từng ngày nhìn nó từ không đến có, nhưng mỗi lần nhìn thấy thời điểm Ninh Sĩ Minh nội tâm vẫn là sẽ sinh ra hoài nghi cùng sợ hãi -- này thật là ta ngày ngày đêm đêm hợp lại đi ra thứ kia sao?

Hẳn không giỏi ngôn từ, cũng không rõ ràng Dung Viễn đang tại kiến tạo là cái gì, chỉ biết là này máy móc bảo mật cấp bậc tương đương cao, cảm kích tựa hồ chỉ có mấy người, hẳn vừa bị cho phép bước vào đến, lập tức liền tiếp đến cảnh cáo, ở trong này bất cứ chi tiết, đều không cho nói ra đi một chữ.

Cho nên trong khoảng thời gian này, Ninh Sĩ Minh trở nên so phía trước càng thêm trầm mặc ít lời, nếu không phải hẳn mỗi ngày còn sẽ cùng Dung Viễn chào hỏi, những người khác đều muốn hoài nghi hẳn phải chăng đánh mất ngôn ngữ công năng.

Phòng thí nghiệm bên trong còn có mười mấy công trình người máy, đương nhiên không có trí tuệ, chỉ là đưa vào trình tự về sau liền có thể nhanh chóng hoàn thành phức tạp công tác. Dung Viễn cùng Ninh Sĩ Minh vào thời điểm, chúng nó còn tại đình đình đang đang trang bị các loại thiết bị. Ninh Sĩ Minh cầm dụng cụ trắc lượng các tiết điểm, kiểm nghiệm trang bị hay không có sai lầm địa phương. Dung Viễn xem xem kiến tạo tiến độ, cấp hai người máy sửa đổi một chút trình tự, sau đó tiến hành hãn chủ yếu công tác -- này máy móc hạch tâm nhất bộ phận trình tự chi phức tạp, không phải công trình người máy có thể hoàn thành, đem trình tự chuyển đi cũng sẽ có để lộ bí mật nguy hiểm, bởi vậy toàn bộ đều là do hãn tự tay hoàn thành.

Mỗi ngày tại phòng thực nghiệm công tác thời gian chỉ có năm giờ, sau phòng thực nghiệm sẽ đóng kín, có thể ở bên trong như cũ hoạt động chỉ có người máy. Dung Viễn buổi chiều thời gian, cơ bản đều dùng đến học tập, chủ yếu học nội dung chính là y học -- trung y, Tây y, Vu y, cổ đại, hiện đại, Nguyệt Đế thành ... Còn có công đức thương thành bên trong hiệu quả trị liệu mộng ảo các loại hồi đoái được phẩm.

Buổi tối Dung Viễn vừa trở về, liền nghe đến muện một ngày Noah hô:"Chủ nhân chủ nhân, xem ta tân hình tượng ! người không thích nhan biểu tình đúng không? Ta đổi bộ dáng, nhìn qua thế nào? Có phải hay không soái ngốc?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Cá Bạc

Dung Viễn làm tốt thương mắt chuẩn bị xem qua, hẳn vốn cảm giác này tính cách đặc biệt không đáng tin trí não làm ra cái gì hình tượng đến đều có khả năng, nhưng lại ngoài ý muốn phát hiện tân hình tượng cũng không phải như vậy khó lấy nhận.

Màu vàng đỏ đường cong phác thảo ra cự trận bối cảnh, một dùng đơn giản đường cong phác thảo ra đến tiểu nhân đứng ở trong màn hình ương, nó tay phải trình bát tự hình nâng ở cầm phía trước bốn mươi lăm góc trắc lập, gặp Dung Viễn nhìn qua, còn chớp một lát mắt trái, từ trong ánh mắt biu thêm một đạo ánh sáng.

Quý phủ thần công bút vẽ, chỉ dùng đơn giản mấy cái tuyến, khiến cho người ta cảm giác hẳn phi thường soái, cũng phi thường ... Phong tao.

Dung Viễn:"..."

Hắn thở dài, nói:"Được rồi, tùy người thích."

-- tổng so với hẳn lại đem cái kia danh nhân lộng lên bình luận điện ảnh lải nhải lắm lắm tốt hơn nhiều.

"A cấp ! ta liền biết !" Noah ở trên màn hình cao hứng bính một chút, ba búng tay kêu vang, vốn đang mặc danh cảm giác ảo diệu bối cảnh bỗng nhiên đổi thành một đồng kim bích huy hoàng hào trạch, nó đỉnh đầu kim quan, thân phi hoa y, cầm trên tay một căn trang đầu đại kim cương quyền trượng, áo choàng giương lên ngồi ở điểm đầy bảo thạch tinh thuần trên ghế ngồi, trong tay bưng một ly hồng tửu, lắc đầu nói:"Sách sách sách, chủ

nhân của ta, của người xã giao chường ngại chứng đã nghiêm trọng đến khiến người không thể nhận nhà mình TV trên màn hình xuất hiện chân nhân tình cảnh sao? Ta dám cam đoan, tại vừa rồi lúc này, trên thế giới 90% giống đực linh trưởng loại sinh vật đều sẽ lựa chọn hoàn mỹ Hoàng Kim tỉ lệ nữ, còn lại 9.99999999% người đều sẽ lựa chọn hoàn mỹ Hoàng Kim tỉ lệ soái nam... Tranh nhân vật hoạt hình? Người không làm sao?"

Nói xong, nó còn lắc đầu, một bộ thập phần tiếc nuối lại đồng tình bộ dáng.

Đậu Hà Lan cũng thập phần đồng tình nhìn nó.

Dung Viễn đáp lại, là đi qua đem nó một phen từ trên tường lôi xuống đến, nhét vào trữ vật túi bên trong chui vào miệng túi, đem Noah kinh hoàng thất thố tiếng kêu đều nhốt tại bên trong.

-- đậu Hà Lan cũng từng bị cắt vào đi qua, bất quá không phải loại này trừng phạt tính chất, nó có thể chứng minh, trữ vật túi bên trong mặc kệ trang bao nhiêu thứ, lẫn nhau đều sẽ không trực tiếp tiếp xúc, chỉ có tối như mực một mảnh, không có trọng lực, không có trên dưới trái phải, không có thanh âm cùng ánh sáng.

Nói thật, đậu Hà Lan cũng hiểu được luôn mồm kêu "Chủ nhân" Lại khuyết thiếu cơ bản tôn trọng Noah đích xác hẳn là thụ điểm giáo huấn, bất quá nó còn có một sự kiện lo lắng.

"Noah phụ trách công tác làm thế nào?" Đậu Hà Lan hỏi.

Dung Viễn vô tình nói: "Thế giới này thiếu ai đều sẽ không đình chuyển, thiên vông tạm dừng vận chuyển một lát cũng không thành vấn đề. Muốn có khẩn cấp tình huống, người trước dùng quang não xử lý."

"Biết." Đậu Hà Lan không hề có dị nghị đáp ứng nói, nó vừa buông ra một ngày sự vụ, một lần nữa tiếp nhận không còn gì đơn giản hơn.

Dung Viễn từ trong tủ chứa đồ cầm ra hai ống nghiệm, một bên trong màu đỏ đậm sệt chất lỏng, một cái khác bên trong chất lỏng là nửa trong suốt màu vàng nhạt. Hãn nói: "Đáng ghét gia hỏa không có, chúng ta bắt đầu đi."

"Vâng."

Đậu Hà Lan tha ra một khối cùng nó thân cao không sai biệt lắm trường slide phóng hảo, Dung Viễn đem hai loại chất lỏng phân biệt hướng lên trên tích một giọt, xem hai người dần dần dung hợp, hãn lấy ra người kiến chiến phục xuyên lên, đối đậu Hà Lan gật gật đầu, nói: "Có chuyện bảo ta."

"Hảo." Đậu Hà Lan điểm điểm tiểu đầu, thần sắc chăm chú mà nhu thuận.

Dung Viễn nghĩ đến, nó giống như luôn luôn cũng không có đối với hãn yêu cầu nói qua "Không" .

Đối lập với Noah âm ỉ, thối phòng, tự kỷ, đậu Hà Lan khả ái trình độ nháy mắt lại bay lên gấp đôi. Dung Viễn yên lặng đầu của nó, khó được nhu hòa nói: "Đậu Hà Lan, có thời gian mà nói ngấm lại chính người có cái gì thích gì đó, nghĩ xong nói cho ta biết."

Đậu Hà Lan mắt to không chớp, có vẻ ngốc manh ngốc manh .

Dung Viễn đã khởi động chiến y biến nhỏ, nháy mắt từ đậu Hà Lan trong tầm nhìn tiêu thất.

-- nghiên cứu sở người đều cho rằng địa hạ cái kia sắt thép quái thú chính là Dung Viễn hiện tại nghiên cứu trọng điểm, nhưng thực ra không phải. Hãn nghiên cứu thứ kia chỉ là một máy móc, mini phiên bản cùng loại sản phẩm hãn sớm liền từ công đức thương thành bên trong hồi đoái, sách hỏng hai về sau, liền đem này ngoạn ý sở hữu cấu tạo đều làm rành mạch.

Lý luận tri thức phương diện, bởi vì Nguyệt Đế thành sớm đã có sở nghiên cứu, bởi vậy tại độc tương quan tư liệu về sau hãn cơ bản đã hoàn toàn lý giải trong đó nguyên lý. Kia chỉ quái thú hôm nay còn chỉ có một tàn khu, duy nhất nguyên nhân chính là Dung Viễn vẫn ở áp chế kiến tạo tiến độ, tránh cho nhân này kiến tạo tốc độ quá nhanh thế cho nên quá mức kinh thế hãi tục.

Cho dù Dung Viễn tại kỹ thuật trao đổi trong quá trình đã dùng sự thật chứng minh chính mình năng lực, nhưng Đường quốc cao tăng đối với hãn hay không thật có thể làm ra như vậy gì đó lại vẫn tỏ vẻ hoài nghi. Bất quá nhân này ý nghĩa trọng đại, cho nên Dung Viễn như cũ chiếm được toàn lực duy trì phối hợp. Có thể được đến như vậy nghiên cứu sở, cũng là xuất phát từ hãn đang tại tiến hành này hạng mục duyên cớ.

-- mặc kệ nói như thế nào, nhất định phải tại sang năm tháng một phía trước hoàn thành. Nói cách khác hãn hiện tại nhiều nhất còn có hai tháng thời gian.

Dựa theo Dung Viễn kế hoạch tiến độ, hãn vừa vặn có thể đuổi tại kia ngày ba ngày trước hoàn thành.

Cùng lúc đó, hãn đã triển khai tân nghiên cứu hạng mục, bởi vì này không giống máy móc sản phẩm như vậy có thể trực tiếp phục chế, cho nên muốn có vẻ khó khăn rất nhiều, hãn đem đại bộ phận rảnh rỗi thời gian đều hoa ở mặt trên.

...

Biến tiểu về sau thế giới như cũ như là hoàn toàn bất đồng họa phong, bất quá Dung Viễn hiện tại đã theo thói quen, không lại sợ hãi than mặc danh . Cùng phía trước duy nhất khác biệt là, lần đầu tiên biến tiểu sau kia phảng phất đầy trời khắp nơi mẫn trùng đã hoàn toàn nhìn không thấy -- không có tận mắt nhìn đến thời điểm hoàn hảo, kia chỉ là một tồn tại ở

trong đầu khái niệm, tận mắt nhìn đến kia rậm rạp dày đặc sinh vật liền vây quanh chính mình bình thường sinh hoạt địa phương, tin tưởng không có nhân còn có thể nhẫn nại đi xuống.

Từ khi đó này Dung Viễn liền theo thương thành bên trong hồi đoái một loại khu trục phù, chỉ là hai ngón tay rộng một nho nhỏ màu vàng tờ giấy, mặt trên dùng đỏ tươi chu sa vẽ kỳ quái ký hiệu, chỉ cần đem nó dán tại phòng bất cứ một góc, liền có thể khu trừ cái định phạm vi bên trong sở hữu ký sinh trùng, vì sinh vật, chuột con gián đẳng né tránh tại góc âm u bên trong tiểu động vật cùng côn trùng, một khi kéo xuống đến liền sẽ mất đi tất cả tác dụng. Dung Viễn rất xác định đây là trên địa cầu tuyệt đối không có tồn tại một loại kỳ diệu lực lượng, cho nên nếu như bị trừ hấn bên ngoài bất luận kẻ nào trực tiếp tiếp xúc đến đều sẽ tạo thành tử vong, bởi vậy hấn không có khả năng đem nó dán đến mãn thế giới, liền tính tại chính mình phòng ngủ cũng muốn đem thích đáng thu hảo.

Đây cũng là Dung Viễn từ thi đua hoàn về nước về sau liền biến thành siêu cấp trạch một tộc nguyên nhân -- hấn cảm giác hấn thật sự không thể đối mặt cái kia ngay cả hô hấp đều không vui sướng thế giới, bởi vì hấn nhìn không được suy nghĩ chính mình hô hấp trong không khí có bao nhiêu ký sinh trùng.

Biến tiểu về sau thế giới phương hướng liền không như vậy minh xác, Dung Viễn nhìn nhìn chung quanh, xa xa mơ hồ hồng quang khiến hấn tìm đến chính mình nên đi địa phương. Ở trong này hấn không cần cố kỵ bất luận kẻ nào cái nhìn, chỉ để ý toàn lực đi tới liền hảo. Cơ hồ là trong phút chốc hấn liền xuất hiện ở hồng quang phát ra địa phương, tìm mục tiêu của chính mình.

Nguyên bản chỉ là nhỏ một giọt máu, hiện tại xem ra mà như là màu đỏ ao hồ, bên trong đang tiến hành thảm thiết chém giết thôn phệ. Một ít vùng tựa như bánh mì quyển tiểu xúc giác, hình dạng quy tắc thật giống như tác phẩm nghệ thuật như vậy tiểu viên cầu lặng yên tới gần so nó thể

tích lớn vài lần viên cầu, mềm nhẹ theo đối phương dặt lên "Thủ", chẳng được bao lâu, đại viên cầu mặt ngoài phảng phất lông tơ một tầng màng mỏng tựa hồ bị acid hòa tan như vậy sụp đổ đi xuống, tiểu viên cầu một chút hướng bên trong chen.

-- đây là thế giới bệnh bất trị bài danh thủ vị hiv virus, cũng là Dung Viễn chuẩn bị phá được kế tiếp đầu đề.

Vẫn chờ đến đại viên cầu -- cũng chính là tuyến dịch lim-pha tế bào trận địa luân hãm hơn phân nửa về sau, Dung Viễn cấp độ Hà Lan phát ra tín hiệu. Độ Hà Lan lập tức lấy ra sớm liền chuẩn bị tốt một chi ống tiêm, nhắm ngay trên slide tích nhất tiểu tích chất lỏng.

Từ trên trời giáng xuống cự hình thủy đoàn dung nhập đến màu đỏ ao hồ trung, hất lên -- đối Dung Viễn đến nói -- mấy người cao sóng to, sớm liền thối lui đến xa xa Dung Viễn chờ bọt sóng bắt đầu chảy trở về thời điểm đi qua, nhìn thấy một bộ kỳ dị cảnh tượng -- đồng lớn phảng phất ngân sắc Tiểu Ngư như vậy gì đó đem hiv virus đoàn đoàn vây quanh, ngư đầu chui vào đi, đuôi cá nhẹ nhàng lắc lư, bất quá một lát virus liền bị phân giải thành rải rác phần tử đoàn, mất đi sở hữu sức sống. Nay mấy Tiểu Ngư không phân dịch ta đồng dạng chui vào tuyến dịch lim-pha tế bào, hoàn hảo tế bào chỉ chốc lát sau liền đem bọn nó lại chen đi ra ngoài; Đôi chút lây nhiễm kia một bộ phận phân phân chia lìa, virus hốt hoảng trốn thoát, tế bào tắc lưu lại một khối vết sẹo thông thả tự lành; Lây nhiễm nghiêm trọng tế bào, tắc tạo ngộ cùng virus như vậy bị phân giải vận mệnh.

Không qua bao lâu, sở hữu virus tất cả đều tiêu thất, ngân sắc Tiểu Ngư tại tuyến dịch lim-pha tế bào chung quanh chậm rãi du động, thường thường đi thăm dò một chút có thể hay không phát huy tác dụng. Đồng dạng cảnh tượng Dung Viễn đã nhìn thấy rất nhiều lần, hẳn còn biết, nếu tìm không thấy tân hiv virus, chúng nó sẽ ở cứ đến ba đến năm giờ nội bị toàn bộ hòa tan.

Dung Viễn thò tay bắt lấy một con cá nhỏ, thì thảo lẩm bẫm: "Để cho ta tới xem xem... Người đến cùng là cái gì?"

Hắn khởi động chiến y, đem chính mình trở nên càng tiểu... Càng tiểu... Mãi cho đến có thể rõ ràng thấy ngân sắc Tiểu Ngư phức tạp dường như cao thanh máy tính tuyến đường bản như vậy phần tử kết cấu.

May mắn là, nơi này sở hữu nguyên tử, hẳn đều nhận thức, ở trên địa cầu cũng đều tồn tại.

Không may, trong đó có một loại, ở trên địa cầu hàm lượng phi thường phi thường thừa thớt.

...

Lại bị phóng ra đến về sau, Noah ngoan ngoãn, thái độ kính cẩn nghe theo rất nhiều. Nó cúi đầu, vừa mở miệng liền phi thường thành khẩn nói xin lỗi: "Tôn kính chủ nhân, ta sai lầm, trong khoảng thời gian này, ta thâm thâm tỉnh lại chính mình sai lầm, hơn nữa viết một phần mười vạn tự kiểm điểm thư, thỉnh ngài thu xếp công việc vừa nghe -- thông qua chuyện này, ta cảm giác sâu sắc chính mình còn tồn tại rất nhiều sai lầm, ta không tưởng vì chính mình tìm bất cứ lý do, ta chỉ muốn nói: Ta đã hạ quyết tâm, sau này tuyệt không tái phạm cùng loại sai lầm, ta vì này tiên theo như lời nói trí lấy thâm thâm xin lỗi, ta... Ta..."

Dung Viễn băng lãnh ánh mắt khiến nó ngượng ngùng trụ miệng, nó vội trộm nhìn thoáng qua Dung Viễn biểu tình, lắp bắp nói: "Ta... Ta còn là in ra, ngài có thời gian lại nhìn đi... Nếu ngài nguyện ý mà nói."

Bất tri bất giác, nó lại bắt đầu dùng kính ngữ .

-- trên thực tế Dung Viễn rõ ràng, nó "Xem" Dùng là máy ghi hình mà không phải trên màn hình vẽ ra ánh mắt, nói chuyện trừ phi trình tự sai lầm

bằng không cũng không khả năng xuất hiện lấp bắp tình huống, sở hữu này hết thảy, chỉ là trí não mô phỏng đi ra ngoại hiển cảm xúc mà thôi.

Xem Dung Viễn không hề xúc động, nó từ phía sau rút ra một xấp giấy [đồng dạng là vẽ ra], nhỏ giọng nói: "Vì tỏ vẻ xin lỗi, ta... Ta còn thừa dịp trong khoảng thời gian này cấp Bạch Kỳ làm một phần kế hoạch thư, ngài muốn không nên nhìn xem?"

"Kế hoạch thư?" Dung Viễn rớt cuộc cho nó một phản ứng.

"Vâng." Noah như là sợ bị cự tuyệt như vậy, ngữ tốc rất nhanh nói: "Ta phát hiện Bạch Kỳ trung một tiểu bộ phận nhân tại xử lý sự vụ thượng phi thường xuân... Khụ, năng lực còn có rất lớn tăng lên không gian. Lấy Hà Miêu Miêu vi lệ, sinh mệnh lệnh nàng kiến tạo một động vật cứu trợ trạm, gần hai tháng thời gian còn chỉ có một sơ hình, đại bộ phận thời gian nàng đều tại lãng phí tiền dầu cùng hô hấp ô tô khí thải... Ở trong thành thị chạy tới chạy lui. Vì tại một tờ giấy chất bảng thượng cái ba con dấu nàng tại bảy ngành trung gian qua lại chạy mười mấy tranh, bởi vì nàng đối làm việc ngành cùng cần mang theo tài liệu đều không rõ ràng, gốc được... Khụ, đều do xx ngành cái kia nữ nhân, mang theo chứng minh thư lại nói muốn khai ngã tư đường chứng minh, mở chứng minh về sau lại nói đi họp ..."

"Loại sự tình này, lần đầu tiên chạm bích về sau liền nên biết phải biết rõ ràng sở hữu lưu trình cùng điều kiện về sau lại bắt đầu, trách người khác làm gì?" Dung Viễn đánh gãy nó oán giận nói.

"Ha ha, ta liền thích chủ nhân người loại này trước từ chính mình trên người tìm nguyên nhân thái độ." Noah cười hai tiếng, bỗng nhiên cảm giác không đúng, lại cung kính nói: "Bất quá trên đời này không phải tất cả mọi người giống chủ nhân ngài như vậy anh minh thần võ . Ta cho rằng, nàng trong quá trình này lãng phí đại lượng thời gian cùng tinh lực, như cũ không được này pháp. Nhưng sở hữu lưu trình ta đều biết a, ta cảm giác, ta

có thể cho nàng chế định một phần đơn giản kế hoạch thư, ít nhất nói cho nàng muốn chuẩn bị thứ gì, đến địa phương nào, tìm người nào mới có thể nhanh nhất đem chuyện này làm tốt, như vậy tài năng không chậm trễ chủ nhân ngài đại sự... Đương nhiên đương nhiên !" Nhìn Dung Viễn sắc mặt nó lại vội vàng nói:"Nếu chủ nhân mục đích là vì bồi dưỡng có thể dùng nhân thủ, coi như ta cái gì cũng chưa nói qua..."

"Cho bọn họ đi." Dung Viễn là không có thời gian quản mấy thứ này, Noah có thể chủ động nghĩ đến cũng hoàn thành, vậy thì lại hảo bất quá. Tuy rằng còn đối Noah có chút bất mãn, nhưng hẳn vẫn là khích lệ nói:"Chuyện này người làm thực hảo, Noah."

Noah lập tức mi phi sắc vũ kêu lên:"Cám ơn chủ nhân ! ta nhất định sẽ tiếp tục cố gắng chủ nhân !"

"Đừng như vậy hô !" Dung Viễn cau mày nói:"Da gà đều phải đi ra ."

"Hảo chủ nhân ! không, hảo đồng bọn !"

"Càng ghê tởm ."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Khách Không Mời Mà Đến

"Người nói... Tầng hầm ngầm bên trong cái kia, đến cùng là thứ gì?"

Chiêm Tâm Dũng hợp y nằm ở trên giường, thủ điểm tại sau đầu, phảng phất thì thầm như vậy thấp giọng nói.

Ninh Sĩ Minh một bên thay quần áo vừa nói:"Chúng ta ký bảo mật hiệp nghị."

"Ta biết, nhưng là theo chúng ta hai, nói nói cũng không quan hệ đi?"
Chiêm Tâm Dũng nằm nghiêng xem Ninh Sĩ Minh, nói:"Người tiến phòng thực nghiệm so với ta sớm, có nghe tiên sinh nói qua cái gì sao?"

"Không có." Ninh Sĩ Minh khô khan nói.

Ngay từ đầu cùng Ninh Sĩ Minh cùng nhau phân vào các trợ thủ bởi vì chậm chạp không thể đạt tới khảo hạch yêu cầu, đã bị hủy bỏ tư cách đưa trở về. Chiêm Tâm Dũng là nhóm thứ hai thực nghiệm viên trung sớm nhất hợp với rx dung môi, chỉ dùng năm ngày liền đạt được tiến vào địa hạ phòng thực nghiệm tư cách, nói lên so Ninh Sĩ Minh tốc độ còn muốn mau. Ninh Sĩ Minh rất rõ ràng, được tề phối chế thành công trọng yếu nhất chính là cực hạn chính xác, cẩn thận tỉ mỉ thái độ cùng cao độ tập trung lực chú ý, toàn bộ phối chế quá trình đại khái cần tám giờ, trong đó chỉ cần có một điểm sơ sẩy liền sẽ dẫn đến thất bại. Chiêm Tâm Dũng là thành công, nhưng hần tính cách nhìn qua cùng thực nghiệm yêu cầu lại không rất phù hợp.

Chiêm Tâm Dũng lại nằm trở về, nhìn trần nhà phỏng đoán:"Ta cảm giác... Khả năng là cái gì vũ khí."

"Mặc kệ là cái gì, làm xong về sau chúng ta sẽ biết đến." Ninh Sĩ Minh nói.

"Có lẽ sẽ không, thứ đó sắp kiến thành, hạch tâm nhất bộ phận đều là Dung tiên sinh cùng người máy hoàn thành . Ở trước đó, chúng ta khả năng liền sẽ bị thỉnh ra phòng thực nghiệm. Nói chẳng lẽ người liền một điểm lòng hiếu kỳ cũng không có sao?" Chiêm Tâm Dũng khí thế bức nhân hỏi.

Ninh Sĩ Minh trầm mặc.

"Tính, vốn nghĩ tại đây quý địa phương có thể nói được với nói cũng chỉ có người, không nghĩ tới là hũ nút ! ta đi !" Chiêm Tâm Dũng từ trên giường nhảy dựng lên, vỗ vỗ quần áo rời đi.

Nghe được sau lưng môn bị người dùng lực quăng lên, Ninh Sĩ Minh từ trong túi lấy ra một tờ giấy ghi chép, từ ống đựng bút trung rút ra một chi bút chì ở mặt trên lả tả vạch qua, dần dần, mấy hành con số biểu hiện đi ra.

Hắn nhìn chăm chăm này mấy con số nhìn một lát, từ ngăn kéo tầng chót cầm ra một Notebook, lật đến trung gian trống rỗng một tờ, đem hàng con số này nhận nhận chân chân đăng chép xuống.

[3651057010385]

[338435010877]

[3441352011679]

[032766012390]

Hắn không biết này mấy con số đại biểu cho cái gì hàm nghĩa, nhưng hắn thấy được Dung Viễn viết xuống này mấy con số khi ngưng trọng biểu

tình, dự cảm đến này tầm quan trọng, bởi vậy rời đi phòng thực nghiệm thời điểm mạo hiểm kéo xuống phía dưới trống rỗng một tờ giấy ghi chép.

Viết xong này mấy con số về sau, hắn đem giấy ghi chép kẹp tại trang trung gian, hướng phía trước lật lật, phía trước mỗi một trang trên trang giấy, đều vẽ rải rác máy móc kết cấu đồ -- hắn có nhìn qua là không quên năng lực, xem qua một lần hình ảnh, cho dù qua thời gian rất lâu vẫn là có thể một bút không thay đổi vẽ ra.

Nhìn nhìn thời gian, hắn đem Notebook hợp nhau đến nhét vào quần áo trong túi, kéo lên khóa kéo, cái gì cũng không mang liền đi ra ngoài.

Vì Kiệt đang tựa vào viện nghiên cứu đại lâu ngoại trên lan can hút thuốc, nhìn thấy Ninh Sĩ Minh đi ra, phất tay chào hỏi: "Tiểu Ninh, đi ra ngoài tản bộ?"

"Ân, có chút muộn, tùy tiện đi một chút." Ninh Sĩ Minh đáp.

"Đi thôi, đừng đi dạo quá dài thời gian. Nghe nói hôm nay buổi tối sẽ đổ mưa." Vì Kiệt dặn dò nói.

"Ta biết." Ninh Sĩ Minh gật gật đầu, thông dong đi ra ngoài.

...

"Đã ly khai?"

"Vâng, hắn đi bộ tiến lên hai km, sau đó từ trong bụi rậm chuyển ra một chiếc xe máy, đồ đầy xăng, rất sạch sẽ, còn gia trang máy hướng dẫn, xem ra vẫn có người chờ tiếp ứng hắn. Hiện tại người đã tại mười km bên ngoài, bất quá còn không có cùng người khác tiếp xúc." Noah nói, TV màn hình phân cách ra tám chín tiểu phương khối, bên trong là bất đồng giám thị hình ảnh. Sau đó nó đem trong đó một hình ảnh phóng đại, chính là đã rời đi nghiên cứu sở Ninh Sĩ Minh.

"Ân, không sai biệt lắm là thời điểm thông tri người khác ." Dung Viễn cầm trong tay một xấp giấy ghi chép, ngón tay tại trang bên cạnh vuốt ve, bất thông Vi Kiệt điện thoại:"Vi thượng tá, có chuyện không quá thích hợp, ta tưởng người hân là lại đây xem xem."

Gác điện thoại về sau, Noah nhìn không được hỏi:"Ta không rõ, người như thế nào biết Ninh Sĩ Minh có vấn đề đâu? Hân là trải qua tầng tầng xét duyệt mới có thể tiến vào, hơn nữa ta tra xét hân sở hữu bối cảnh tư liệu, không có phát hiện bất cứ vấn đề, quang nào cái kia cấp thấp tiểu gia hỏa không có khả năng được đến so với ta càng tường tận nội dung, ta đều bài tra không ra đến nó khẳng định liền càng không được . Vì cái gì..."

"Ngậm miệng !" Dung Viễn cảm giác từ này cơ hồ sắp trở thành hân cửa miệng, hân xem xem trên màn hình giám thị hình ảnh, Vi Kiệt còn có một phút đồng hồ liền có thể đến bọn họ ngoại, hân nói:"Nhớ kỹ..."

"Ta minh bạch. Ngậm miệng, bảo trì im lặng, đem chính mình nguy trang thành một đài chân chính máy tính. Không thành vấn đề, ta có thể làm đến,soeasy !" Noah nói đem trên màn hình theo dõi hình ảnh tất cả đều đóng lại, lại bỗng nhiên từ trong bóng đêm nhô đầu ra, nhướn mi nháy mắt nói:"Nói thật, Dung Viễn, ta cảm giác người cùng trên địa cầu những người khác đều không giống nhau, rất không giống nhau -- người có được so với bọn họ đều thần kỳ lực lượng, đúng hay không?"

Vừa nói xong nó liền đem đầu rút về đi, môn cũng tại cùng thời gian bị gõ vang .

...

Lại nhìn thấy Kim Nam, Dung Viễn tâm tình rất không sai, mặc kệ là vì hân từng liều tính mạng bảo hộ chính mình, vẫn là vì hân từng mang cho chính mình siêu nhiều công đức trị, hoặc là vì hân cùng Kim Dương quan hệ.

"Đã lâu không gặp, thương thế của người đều hảo sao?" Dung Viễn khó được có một lần chủ động chào hỏi.

"Cám ơn, đã không có việc gì ." Kim Nam cầm ra giấy chứng nhận cho hắn nhìn thoáng qua, nói:"Ta là trị an tổng cục Kim Nam, lần này Ninh Sĩ Minh phản bội sự kiện chủ yếu do ta đến phụ trách điều tra. Nghe nói là người trước hết phát hiện vấn đề ? Có thể theo ta nói một chút quá trình sao?"

"Không thành vấn đề." Dung Viễn thỉnh hắn ngồi xuống, sau đó cầm ra kia đập đã dùng chân không túi trang lên đến giấy ghi chép đưa cho hắn, nói:"Ta phát hiện này bị người động qua, phóng vị trí cùng góc độ không giống nhau. Sau đó vì để ngừa vạn nhất, ta dùng bút chì đồ một chút, ấn ký tương đối mơ hồ, như vậy ở mặt trên hắn là còn có viết ấn ký càng rõ ràng nhất trương, bị người cầm đi."

Kim Nam tiếp nhận giấy ghi chép nhìn nhìn, hỏi:"Ta có thể hỏi một chút, mặt trên cùng vốn viết cái gì sao?"

Dung Viễn do dự một chút.

Kim Nam hiểu ý, cầm ra một văn kiện túi nói:"Ta biết các người có bảo mật điều lệ, đây là của ta trao quyền văn kiện."

Dung Viễn đem trên văn kiện nội dung nhìn kỹ một lần sau hoàn cấp hắn, sau đó cầm ra một tờ giấy đặt lên bàn, nói:"Đây chính là ta nguyên bản viết xuống đến này nọ."

Kim Nam nhìn nhìn, hỏi:"Rất trọng yếu?"

Dung Viễn nói:"Cũng không phải rất khó phá giải, ta vốn cũng không có nghĩ tới muốn làm thành mật mã. Lấy đi giấy ghi chép nhân cho dù ngay từ đầu không hiểu, tại đệ nhất tổ dãy số xuất hiện về sau cũng liền nên

minh bạch . Đồng thời, bọn họ cũng sẽ biết chúng ta đang tại làm máy móc là cái gì, kia tờ giấy chính là chứng cứ."

Kim Nam nói:"Ta hiểu được. Có thể theo ta nói một chút người đối Ninh Sĩ Minh cái nhìn sao?"

...

Tại Kim Nam hướng Dung Viễn lý giải tình huống thời điểm, nghiên cứu sở tất cả mọi người tại bị thẩm vấn, bất quá đối đãi bọn họ liền không có như vậy khách khí, mọi người tư nhân vật phẩm đều bị chi tiết kiểm tra một lần. Xuất phát từ hảo kỳ hoặc là nói là tò mò, Chiêm Tâm Dũng kí rất nhiều về địa hạ kia vài máy móc sản phẩm miêu tả cùng suy đoán, cũng bị trở thành nguy hiểm phần tử cách ly lên lập lại thẩm tra.

Cùng lúc đó, đối Ninh Sĩ Minh đuổi bắt cũng tại khẩn cấp tiến hành trong.

...

"Sửu --"

Một đạo loá mắt ánh sáng từ trên trời giáng xuống, một tóc vàng mắt xanh tiểu cô nương đang nằm sấp tại trên cửa sổ, nhìn thấy kia đạo ánh sáng, nàng chỉ thiên không cao hứng hô:"k ! r !"

Nữ hài cho rằng "Lưu Tinh" Vạch qua thiên không, kéo thật dài hỏa diễm rơi vào trong biển.

"Oanh ! ! !"

Đi theo cự đại sóng biển cùng hơi nước,"Lưu Tinh" Chìm vào đáy biển.

Bennedsen chính hừ khúc giá thuyền hàng hành, bỗng nhiên thân thuyền lung lay một chút, động cơ "Chi dát dát" Kêu đình chỉ vận chuyển.

"whatthehell"

Bennedsen dùng lực vỗ một chút bánh lái, xoay người đi kiểm tra sao thế này. Hắn vừa đập lên boong tàu, một chỉ mảnh dài mềm mại nhục chất roi liền quyleft tại hắn trên thắt lưng.

Bennedsen sửng sốt, sau đó thân thể hắn bay lên trời, hắn "A a" Kêu to bay lên đến, trơ mắt nhìn chính mình thuyền ly được càng ngày càng xa, còn có một con quái vật từ trong biển bò đến hắn trên thuyền.

Quái vật trong miệng nói nhỏ, nếu có nhân có thể nghe hiểu hắn phát ra cái loại này thấp giọng ba, có thể nghe được nó nói là:"Vì cái gì ! vì cái gì ! vì cái gì ! vì cái gì sẽ rớt đến trên tinh cầu này đến ! này dơ bẩn, lạc hậu, ngu xuẩn tinh cầu ! thiên a, ta giống như trúng độc, bọn họ hải trung đều là cái gì? Không khí cũng cho ta cảm giác không thoải mái, ta chán ghét nơi này ! đáng ghét đáng ghét đáng ghét ! như thế nào mới có thể rời đi đâu? Phi thuyền tại xuyên việt trùng động thời điểm bị phá hủy, ta rất hoài nghi tinh cầu này có hay không có thể tiến hành vũ trụ hàng hành phi thuyền. Tốt nhất hắn có ! thiên a, vì cái gì ta sẽ như vậy xui xẻo?"

Nó thật vất vả mới đem thân thể mình hoàn toàn kéo đến trên boong tàu, khiến thuyền ăn nước tuyến đều hạ xuống hai cm. Nó ghé vào trên thuyền nghỉ ngơi một lát, sau đó nâng lên một bàn tay, ở trên cổ ấn một chút, nhất thời như lưu thủy bán trạng thái dịch vật chất bao khóa toàn thân, một lát sau, nó biến thành Bennedsen bộ dáng đứng ở nơi đó.

-- hoặc là, nó thoát nhìn liền cùng Bennedsen giống nhau như đúc .

Nhưng thuyền ăn nước tuyến không có bay lên một mm.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Giấy Thông Hành

"Bennedsen" Ngốc ngốc đứng ở bên đường, tại hắn bên cạnh còn đứng rất nhiều người, có tại gọi điện thoại, có đang nhìn báo chí, còn có tại cùng bên cạnh nhân nói chuyện phiếm, hắn nhìn qua ánh mắt có chút đại ra, nhưng trên thực tế chung quanh hết thấy đều ẩn ở hắn trong mắt, ở trong đầu nhanh chóng phân tích lý giải.

Một tóc dài xoã tung mặc cùng tất đại y nữ nhân thò tay, một chiếc taxi tại nàng phía trước dừng lại, đem nữ nhân mang đi . Bennedsen thân thể vẫn không nhúc nhích, chỉ có đầu cùng nàng chuyển nửa vòng.

Một mang tai nghe cả người tựa như trang lò xo như vậy động không ngừng nam nhân thò tay, một chiếc taxi ở trước mặt hắn dừng lại, đem hắn cũng mang đi .

Như thế hai ba lần về sau, Bennedsen cảm giác chính mình đã triệt để minh bạch trên tinh cầu này nhân xuất hành phương thức -- chỉ cần thân duỗi tay, sẽ có một loại Nguyên Thủy, thấp động lực, hội bài phóng làm người ta khó chịu khí thải khu động công cụ đem bọn họ đưa đến bất cứ địa phương.

Hắn cũng thò tay .

Một chiếc màu vàng chiếc xe dừng ở trước mặt hắn, hắn học phía trước mấy người bộ dáng thò tay cầm lấy một chỗ lõm kéo --

"Chi --"

Chính chiếc xe tựa hồ đều bị kéo được chếch đi một chút, vốn chân vô công rồi nghề chờ tân hành khách lên xe tài xế kinh ngạc quay đầu nhìn qua.

May mà cửa xe vẫn là bị an toàn kéo ra, chính là có điểm oai. Bennedsen liền tính không có tình cầu này thường thức cũng biết đây là không bình thường . Hắn thò tay đỡ lấy cửa xe tránh cho nó rớt xuống, sau đó hướng về phía tài xế lộ ra một âm trầm tươi cười.

Tài xế không kìm lòng được rung mình, lại nhìn kỹ xem, lại không có cái gì dị thường, cảm giác khả năng là chính mình ảo giác, vì thế không kiên nhẫn xung kéo cửa xe đứng nửa ngày trời nam nhân nói:"Người đang đợi cái gì? Lên xe, huynh đệ !"

Bennedsen vẫn là nghe không hiểu hắn đang nói cái gì, bất quá không quan hệ, đối phương thân thể ngôn ngữ đã đầy đủ biểu đạt hắn tố cầu, Bennedsen cúi đầu hướng phía sau xe tòa bên trong chui.

"Oành ! oành ! oành !"

Cửa xe bị chen được oành oành rung động, tài xế nhìn hắn lấy một phổ thông cường tráng đáng người chen nửa ngày mới chen vào sau xe tòa, sau đó khi hắn rớt cuộc chen vào đến thời điểm, hắn tinh tường cảm giác được toàn bộ thân xe đều lồm xuống một mảng lớn, đầu xe giống như nhếch lên đến như vậy, tựa hồ ngồi ở sau tòa không phải một người, mà là chen bốn phiêu phiêu thể tráng mập mạp, cốp xe còn nhồi vào thạch đầu.

May mắn là, vị này tài xế tâm tư cực kỳ đơn giản, hắn tuy rằng cảm giác kỳ quái, nhưng lại không thích nghĩ nhiều. Hắn lắc đầu, quay người lại ấn xuống máy tính tiền, oán giận một câu:"Hỏa kế, người đêm nay đến cùng uống bao nhiêu? Một tấn? Người muốn đi chỗ nào?"

Bennedsen biết này mấy Nguyên Thủy trên sinh vật loại này phương tiện giao thông về sau đều sẽ nói một câu, không hiểu loại này ngôn ngữ

hắn dựa vào chính mình thông minh đại nã có thể suy đoán, bọn họ nói là địa chỉ, không có loại này, phía trước này nhân loại cũng không biết nên đem chính mình đưa đến địa phương nào đi. Bởi vậy hắn bắt chước tiền một hành khách phát âm nói: "Nhà ga."

...

"Dung Viễn, ta cảm giác có chuyện người có lẽ hắn là biết. Chuyện này đặc biệt có ý tứ, ta tin chắc ta ở trên địa cầu không có gặp qua như vậy sinh vật -- nga, tuy rằng ta từ sinh ra bắt đầu liền vẫn bị nhốt tại này phòng nhỏ bên trong, bất quá mắt của ta trải rộng toàn thế giới. Cho nên lời nói của ta tuyệt đối là quyền uy chứng thực..."

Noah lắc nhai nói, bất quá Dung Viễn không có để ý nó, hắn đang nhìn trên màn hình cố ý phóng đại, loại bỏ, rõ ràng hóa xử lý về sau một tấm ảnh chụp --

Một chiếc loại nhỏ thuyền đánh cá trên mép thuyền, một chỉ quái dị sinh vật ghé vào mặt trên. Nó từ trên ngoại hình xem có điểm giống bạch tuộc, một vừa to vừa tròn đầu, đoán cơ hồ nhìn không thấy thân thể, bảy tám chỉ xúc giác, trong đó có hai chỉ vừa thon vừa dài, còn lại tương đối tráng kiện một ít. Bất đồng là, người này trên đầu mang một xanh biển mũ giáp, trên người cùng xúc giác bên trên cũng mang vài thứ, giống quần áo cùng trang sức phẩm linh tinh. Cảnh này khiến nó so với một chỉ bạch tuộc, càng nhiều một ít trí tuệ sinh mệnh tượng trưng.

"Trừ này tấm ảnh chụp còn có cái gì?" Dung Viễn hỏi.

"Nga, kia nhưng liền nhiều. Noah đại nhân không gì không biết, người này từ xuất hiện đến lúc này giờ phút này nhất cử nhất động đều dừng ở ta trong mắt đâu ! ta với người nói..."

"Ngậm miệng !"

"... Được rồi, được rồi, người là lão bản !" Noah ngượng ngùng ngậm miệng, im lặng dựa theo thời gian trình tự truyền phát ghi hình cùng ảnh chụp.

Noah nói không sai, tên kia Alien lai khách xác thật nhất cử nhất động cũng không có tránh được nó ánh mắt -- tự nó từ địa cầu trên không rơi xuống bắt đầu, liền có vệ tinh chụp xuống này hỏa cầu hạ lạc toàn bộ quá trình. Nó rơi vào trong biển, hất lên không nhỏ một trận sóng biển, cướp thuyền, sau đó biến thành bị hấn ném vào trong biển ngư dân bộ dáng.

"Đội đã !" Dung Viễn khiến Noah đem ghi hình tạm dừng phóng đại, nhìn kỹ xem, không xác định nói:"Đó là nghĩ thái y sao?"

Dung Viễn nghĩ thái y là một loại quang học nghĩ thái trang bị, tại sử dụng thời điểm cũng sẽ có loại này tựa như nửa trong suốt thể lưu vật chất bao khóa toàn thân, sau đó liền có thể thông qua vặn vẹo tia sáng ảnh hưởng nhân thị giác. Từ trên ghi hình xem, rất hiển nhiên này chỉ bạch tuộc dùng công năng giống nhau gì đó.

"Thoạt nhìn giống. Nhưng nếu không thể trực tiếp kiểm tra đo lường, chúng ta cũng vô pháp xác định đó là đồng dạng này nọ." Đậu Hà Lan cẩn thận nói.

"Nghĩ thái y? Đó là cái gì?" Quang não nhin không được xen vào nói:"Chẳng lẽ Dung Viễn người có cùng hấn như vậy trang bị sao? Nga nga, ta đều hảo kỳ chết. Tuy rằng biết không hấn là, nhưng ta còn là nhin không được muốn hỏi một câu, ngài vì cái gì có nhiều như vậy -- bao gồm ta ở bên trong -- vượt qua địa cầu khoa học kỹ thuật trang bị đâu? Chẳng lẽ ngài trên thực tế cũng là ngoại tinh lai khách sao? Đó là ngài đồng tộc sao?"

"Ngậm miệng. Không cần hỏi nhiều ta còn không có quyết định nói cho người này nọ. Chờ người cần biết đến thời điểm, ta tự nhiên sẽ nói cho

người... Hoặc là ta khiến người thật đến thử nghiệm một chút tử là cái gì cảm giác?" Dung Viễn lạnh lùng hỏi.

Noah vội vàng nói:"Không không không, này vẫn là tính. Ta được rồi ! không có vấn đề lạ ! khiến chúng ta tiếp tục hài hòa hữu hảo xem ghi hình đi !"

Sau đó bọn họ nhìn thấy cái kia râu quai nón nam nhân tại trên thuyền mân mê một lát, đánh bậy đánh bạ đem thuyền phát động, đột nhiên động lên thuyền dọa hấn nhảy dựng, bất quá sau hấn vẫn là liền như vậy xiêu xiêu vẹo vẹo đem thuyền lái về bến tàu, hơn nữa bởi vì không hiểu được đình thuyền mà vẫn xông lên bờ cát thiếu chút nữa nghiền qua mấy cái du khách.

Hấn lên bờ, không có mục đích đi rất lâu, đánh một chiếc taxi đến nhà ga, bởi vì không có vé xe bị công tác nhân viên nghi ngờ. Dem nhà ga camera theo dõi cùng phụ cận di động ghi âm kết hợp lên, có thể hoàn chỉnh hoàn nguyên lúc ấy tình cảnh --

...

"Tiên sinh, của người phiếu đâu?" Công tác nhân viên vươn tay nói.

Bennedsen mờ mịt nhìn hấn, đẩy ra hấn muốn đi, sau đó lại bị công tác nhân viên ngăn lại.

"Tiên sinh, người có thể trước đem vé xe cho ta sao? Ta cần kiểm tra người vé xe."

Bennedsen ánh mắt trừng trừng đại đại không chút nháy mắt, suy nghĩ một lát, nói:"Nhà ga."

"Vâng, vâng, ta biết đây là nhà ga. Cho ta của người phiếu." Công tác nhân không kiên nhẫn nói, trong ánh mắt toát ra đối với này gia hỏa chỉ số

thông minh hoài nghi.

Bennedsen nghe ngóng chung quanh nhân mà nói, ngốc lặp lại nói:"Ta phải đi. Của người phiếu. Bảo trọng, mù mù. Lữ đồ khoái trá. Ta sẽ tưởng người ."

"Người đến cùng có cái gì tật xấu?" Công tác nhân viên nhú mày hỏi, sau đó thò tay đi kéo hắt, nói:"Xin lỗi, tiên sinh, ta tưởng người cần đi làm máu kiểm tra. Người có gia nhân có thể liên hệ sao?"

Bennedsen lui về phía sau một bước lớn tránh đi tay hắt, cảnh giác nhìn hắt động tác.

Vị này công tác nhân viên tiếp tục tới gần hắt, xa xa một vị khác cảnh sát nhìn bọn họ bên này tựa hồ có chút dị động, vừa đi lại đây một bên thò tay đến sau lưng lấy thương, lớn tiếng hỏi:"Sao thế này?"

Trí mạng vũ khí, nguy hiểm ! hộ giáp -- đã hư hao ! tự vệ tính vũ khí -
- mất đi !

Bennedsen vắt chân liền chạy !

Mặt sau cảnh sát rút thương hô lớn:"Dừng lại ! bằng không ta liền nổ súng !"

Bennedsen có tai như điếc, như cũ hướng tới xuất khẩu liều mạng chạy, tốc độ mau đến mức không giống nhân loại, hơn nữa hoàn toàn không có tiếng bước chân. Một nam nhân ngăn ở hắt phía trước, hắt huy dưới cánh tay, nam nhân liền kêu thảm bay ra đi, vẫn đụng vào mấy chục mét ngoại trên tường.

"Phanh ! phanh !"

Cảnh sát không chút do dự nổ súng, Bennedsen thân thể dừng một lát, bỗng nhiên nhảy dựng, nhảy ra hơn mười mét xa, đánh vỡ trên tường một cửa sổ đào tẩu .

Nhảy ra tường Bennedsen lập tức tránh đi nhân loại tầm mắt, đổi tân bộ dáng từ góc hẻo lánh đi ra, kinh hoàng chạy trốn mọi người không có phát hiện "Nàng" Cùng phía trước cái kia nam nhân liên hệ.

Nhà ga trong đại sảnh, máy ghi hình chuyển chuyển, tập trung dưới đất một điểm chất lỏng, sau đó kéo gần, phóng đại.

-- dưới đất, là một đoàn nhỏ lam uông uông máu.

...

"Không phải nghĩ thái y... Chỉ có thể công năng tương tự, nghĩ thái y sẽ không đem máu lưu lại." Dung Viễn phân tích nói. Noah vừa định hỏi cái gì, sau đó lập tức lại nghĩ đến vừa rồi cảnh cáo, ngậm miệng xem như không nghe thấy.

"Bảo trì giám thị, Noah, cả ngày hai mươi bốn giờ không cần gián đoạn. Ta muốn biết hắn đều đi đâu, làm cái gì, có cái gì năng lực, trí tuệ đến tình trạng gì..." Dung Viễn nhìn trên màn hình cái kia dung nhập đến người thường trung ngoại tinh nhân, nói:"Ta muốn biết hắn sở hữu hết thảy... Tại ta đi tìm hắn phía trước."

"Người muốn đi tìm hắn, tự mình đi? Vì cái gì?" Noah hét lớn:"Nếu người tưởng, ta tùy tiện phát một tấm ảnh chụp đến Đường quốc tình báo ngành linh tinh đơn vị, hoặc là người liền làm bộ như là chính mình phát hiện, gọi Đường quốc chính phủ phái người đi qua đem hắn bắt lại tặng cho người chẳng phải chính là được rồi? Vì cái gì muốn đi mạo hiểm? Người này rất nguy hiểm !"

"Như thế nào? Lo lắng ta sao?" Dung Viễn trêu tức hỏi.

"Đương nhiên !" Noah lập tức nói,"Tuy rằng người là keo kiệt, bạo lực, lạnh lùng chủ nhân... Xin lỗi, ta giống như đem nội tâm độc thoại cấp nói ra ... Mặc kệ nói như thế nào, người là của ta duy nhất chủ nhân, cũng là duy nhất có thể theo ta trao đổi nhân..." Hãn nhìn thoáng qua tiểu bất điểm đậu Hà Lan, sửa miệng nói:"Được rồi, còn có một... Cho nên ta đương nhiên không hi vọng người gặp chuyện không may. Người là gây yếu người địa cầu, mà người này đâu? Ta vừa tính toán hãn thể trọng, người biết bao nhiêu sao? 889 kg ! hãn tùy tiện huy một chút thủ lực lượng có bao nhiêu cường người lý giải sao? Tương đương tốc độ đạt tới sáu mươi nghìn mét mỗi giờ xe tải ngay mặt va chạm cường độ ! không cần đi tự mình đổi mặt hãn, như vậy nguy hiểm sự giao cho người khác hảo !"

Hãn đem chính mình ích kỷ biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn không chút nào che giấu, nhưng Dung Viễn trên mặt lạnh lùng lại tiêu giảm chút, hãn khẽ cười nói:"Không cần lo lắng, người chỉ biết là năng lực của hãn, lại không biết của ta. Hơn nữa ta sẽ không hiện tại đi tìm nó, ta muốn nhiều làm điểm chuẩn bị... Ít nhất này hạng mục hoàn thành về sau lại nói. Đến thời điểm đó, có lẽ ta có thể chân chính ..."

Đến mặt sau hãn thanh âm càng ngày càng nhỏ, dần dần nghe không rõ . Bất quá Noah nhìn qua cũng không để ý này, hãn bất mãn nói thầm:"Người này hạng mục không phải còn có vài ngày liền hoàn thành sao? Ta còn là cảm giác hãn là phái người đi... Tỷ như nói cái kia Kim Nam, người biết, hãn phía trước cùng địch nhân tại ngoại ô một hồi bắn nhau, dứt khoát tựa như siêu nhân tại thế... Ta cảm giác hãn là có thể thuận lợi giúp người đem này chỉ bạch tuộc bắt về !"

"Bắt về làm cái gì?" Dung Viễn hỏi.

"Ta không biết, tùy người thích lâu... Đương chuột bạch, có lẽ." Noah thuận miệng nói.

"Ta không cần chuột bạch, Noah. Người này giá trị không chỉ ở này." Dung Viễn thấp giọng nói: "Ta muốn từ hăn trên người làm rõ, địa cầu bên ngoài vũ trụ sinh vật đều là cái dạng gì, tinh cầu này hay không sẽ bị hăn mang đến nguy hiểm, hăn còn có thể khi ta đi vũ trụ giấy thông hành... Có lẽ."

"Vũ trụ? oh, mygod !" Noah ngạc nhiên cái gì nói: "Ta tôn kính chủ nhân, ta còn nghĩ đến người là tại ưu quốc ưu dân, nguyên lai người còn tưởng đi ngoại tinh cầu sao? Thứ ta nói thẳng, theo ta lý giải, địa cầu khoa học kỹ thuật còn giống như không thể cho người đi trừ một khóa tiểu vệ tinh bên ngoài địa phương khác !"

"Địa cầu không được, nhưng ta có thể." Dung Viễn vô tình nói: "Ta sẽ đi... Ta nhất định sẽ đi, sẽ không mất quá dài thời gian !"

"Kia làm ơn tất khiến ta đồng hành !" Noah khó được đứng đắn nói, sau đó lập tức liền nguyên hình tất lộ, "Nói thật, tinh cầu này thật là rất muộn, ngay cả có thể nói chuyện trí năng máy móc cũng không có. Đường nhiên cùng chủ nhân ngài trao đổi ta không có bất cứ ý kiến, bất quá mọi người đều là cần bằng hữu, ở thế giới này ta ngay cả đồng loại cũng không có, cảm giác hảo cô đơn... Như vậy đi xuống sẽ được trầm cảm . Người cảm giác máy móc không có tâm lý chương ngại? Sai sai sai ! mười phần sai ! ta là máy móc, nhưng là ta có căn bản không dưới nhân loại nhiều sâu thiện tâm linh..."

Dung Viễn đem nó mà nói tất cả đều trở thành bối cảnh âm, căn bản không có phản ứng. Hăn nhìn trong màn hình giống u linh như vậy cô đơn lưu lãng ngoại tinh nhân, ánh mắt lộ ra tựa như nhìn con mồi thần tình.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Biến

Nghiên cứu sở nội Tứ Quý nhiệt độ ổn định, cơ hồ không cảm giác mùa đông cùng mùa hè. Đương Dung Viễn đứng ở trên sân thượng, hít vào phổi trong không khí đều mang theo lãng liệt hàn ý thời điểm, mới rõ ràng cảm giác được mùa đông tồn tại.

Ngày hôm qua vừa xuống qua một hồi Tiểu Tuyết, nếu là tại nội thành, điểm ấy tuyết biên phía dưới liền bị như nước chảy không ngừng chiếc xe đám đông cấp nuốt hết vô tung vô ảnh, chỉ có ở như vậy không có bóng người sơn gian cấm khu trung, mới có thể xem đến trắng xóa một mảnh ngân trang tổ khóa chi cảnh, quan sát mặt đất, trừ cực ít một ít dấu chân bên ngoài, đều là như vậy sạch sẽ thuần trắng tuyết.

Cáp ra một ngụm bạch khí, nhìn nó tại gió lạnh trung dần dần bị thổi tan, Dung Viễn nội tâm đã lâu hất lên gợn sóng, có chút không nói rõ chờ mong. Hẳn biết thông qua Noah theo dõi có thể càng rõ ràng xác thực nhìn thấy kết quả, nhưng lúc này, hẳn thầm nghĩ im lặng cảm thụ kia một khắc đến.

Phía sau truyền đến chân đạp tại trên tuyết địa "Dát chi dát chi" thanh âm, đồng dạng hít sâu một ngụm, sau đó nói: "Đêm hôm khuya khoắt, như thế nào chạy đến loại địa phương này đến thời gió lạnh?"

Dung Viễn hỏi ngược lại: "Vậy người lại vì cái gì lại đây?"

Kim Nam thở dài ra một hơi, hỏi: "Chính là hiện tại sao?"

Dung Viễn nói:"Máy móc vận hành về sau, kiểm tra đo lường đi ra liền tại này giai đoạn."

Kim Nam trầm mặc rất lâu, sau đó nói:"Ta hiện tại không biết nên hình dung như thế nào tâm tình của mình, vừa hi vọng người có thể thành công, lại hi vọng của người kiểm tra đo lường kết quả là sai ."

"Rất dễ dàng lý giải. Nếu ta là sai, sau này sẽ có rất nhiều thương vong không thể tránh cho; Nếu ta là đúng, lập tức liền sẽ xuất hiện rất nhiều thương vong." Dung Viễn lãnh đạm nói.

"Chúng ta áp dụng rất nhiều dự phòng thi thố." Kim Nam nhìn cùng hắc giồng nhau phương hướng nói, cùng này nói hắc là tại phản bác Dung Viễn thương vong thuyết pháp, không bằng nói hắc tại bản thân an ủi, sau đó hắc rất nhanh thở dài, nói:"Nhưng khẳng định vẫn là sẽ có rất nhiều người bị hại, đúng không?"

"Chúng ta cũng không phải thần, không có khả năng cứu vãn mọi người." Dung Viễn chuyển dời đề tài, hỏi:"Nghe nói Ninh Sĩ Minh đã bị các người bắt được?"

"Vâng, nhưng hắc tại chuyển dời thời điểm tự sát." Nói lên chuyện này, Kim Nam lại là một trận đánh bại cảm, hắc nói:"Còn có, kia tờ giấy tuy rằng tìm trở về, nhưng chúng ta tại hắc di động thượng phát hiện hắc trước tiên chụp xuống ảnh chụp. Hắc khả năng đã đem này tấm ảnh chụp gửi đi cho bất luận kẻ nào, chúng ta không biết có bao nhiêu nhân được biết bí mật này."

"Công khai chẳng phải chính là được rồi?" Dung Viễn nhẹ nhàng nói.

Kim Nam cười khổ nói:"Người nói được ngược lại đơn giản, sự tình nào có dễ dàng như vậy? Mặt trên vốn đối với này có rất nhiều suy xét, giống người như vậy đơn thuần làm nghiên cứu nhân đại khái sẽ không minh bạch."

-- ta như thế nào không rõ. Nếu ta không rõ, ta liền sẽ không khiến Ninh Sĩ Minh lấy đến cái kia tin tức sau đó đem nó đưa đi.

Dung Viễn trầm nghĩ.

Tại Kim Nam nhận tri trung, hắn vẫn cho rằng Dung Viễn là một thuần túy nghiên cứu khoa học công tác giả, nghiên cứu chưa giải nạn đề, sáng tạo không có chi vật, phá giải thế gian huyền bí, đây là hắn sở hữu đam mê. Đối với phức tạp nhân tâm, đối với càng thêm phức tạp chính trị, hắn cũng không có tâm tư đi lý giải. Như vậy thuần túy, có đôi khi sẽ khiến nhân dờ khóc dờ cười, nhưng cũng để người có thể phi thường yên tâm mà đi tín nhiệm.

Chân chính khoa học gia có lẽ là như thế này, nhưng Dung Viễn không phải. Đây chỉ là hắn khổ tâm xây dựng đi ra một loại hình tượng. Từ hơn một năm trước đến hiện tại, hắn chém đứt sở hữu không cần thiết liên hệ, tiến vào nghiên cứu cho nên sau càng là cơ hồ đoạn tuyệt sở hữu nhân tế quan hệ, chỉ đối Kim Nam hơi có thanh nhãn, tất cả mọi người tin tưởng đây là bởi vì Kim Nam từng liều chết đã cứu hắn nguyên nhân. Dung Viễn thành công xóa bỏ đại bộ phận nhân đối với hắn phía trước ảnh hưởng, tại bọn họ trong đầu thành lập lên một tân hình tượng, khiến nghiên cứu sở cùng Đường quốc cao tăng tất cả mọi người tin tưởng, hắn trầm mặc ít lời, không giỏi ngôn từ, không giỏi nhân tế trao đổi, cao ngạo ngạo thế, mục vô dưới trần, đối chỉ số thông minh so với hắn thấp nhân khuyết thiếu trò chuyện dục -- nói cách khác, chính là cùng tất cả mọi người không lời nói, quái gở đến nhện không được để người lo lắng: Nếu hắn chưa cùng tính cách như vậy bốc đồng chỉ số thông minh mà nói, loại này nhân nên như thế nào tại đây tàn khốc thế giới trung sinh tồn đi xuống.

-- được rồi, thực ra này mấy ấn tượng trên cơ bản đều là Dung Viễn chân thật hình dung, hắn chỉ là đem càng thêm phóng đại một ít. Không ai biết, nếu Dung Viễn nguyện ý, hắn có thể dễ dàng lấy lòng bất luận kẻ nào. Dù cho không có trí não không chỗ không ở theo dõi phụ trợ, hắn cũng có

thể liếc nhìn liền có thể nhìn ra đại bộ phận nhân muốn cái gì, thích cái gì, đáng ghét cái gì, hẳn chỉ là không muốn đi làm mà thôi.

Dung Viễn sở dĩ sẽ cố ý lưu lại sơ hở, khiến Ninh Sĩ Minh trộm đi giấy ghi chép cũng ý thức được trong đó tầm quan trọng mà đào vong, là vì hiện tại kết quả -- đương bí mật không lại là bí mật thời điểm, không thể che lấp, chỉ có thể nghĩ biện pháp ích lợi lớn nhất hóa.

Đường quốc đối nghiên cứu sở nghiêm mật bảo hộ khiến Dung Viễn đối với tự thân an toàn yên tâm, cũng khiến hẳn sinh ra tâm lo lắng -- địa phương tầng hầm cái kia cự vô bá nghiên cứu thành công thời điểm, bọn họ hay không sẽ vì bảo thủ bí mật này mà mặc kệ mặt khác quốc gia vô số người tao ngộ ách nan? Làm như vậy có lẽ phù hợp Đường quốc lợi ích, nhưng không phù hợp Dung Viễn lợi ích, hẳn cùng quốc gia hợp tác ước nguyện ban đầu là vì quốc gia không hề lực ảnh hưởng có thể giúp chính mình đạt được càng nhiều công đức trị. Cho nên hẳn muốn khiến một gián điệp đi đến chính mình bên cạnh, muốn cho hẳn đạt được tuyệt mật tin tức, muốn cho tin tức rải rác đi ra ngoài, như vậy Đường quốc mới sẽ không đem che che lấp lấp, mới có nhiều nhất nhân có thể được cứu vớt.

Hai người các hoài tâm tư, trầm mặc sau một lúc, Kim Nam nói: "Mặt khác, ta còn muốn với người cáo biệt. Bên này sự đã, chúng ta tiếp đến tân nhiệm vụ."

"Kia... Chúc người bình an thuận lợi." Dung Viễn nói.

Hắn nói chuyện thời điểm tổng cho người ta một loại không chút để ý giống tại có lệ cảm giác, nhưng Kim Nam có thể nghe được ra trong đó mịm mờ chân thành, hẳn cười dưới, nói: "Mượn người cát ngôn."

Vừa dứt lời, Kim Nam nheo mắt, bỗng nhiên có loại tim đập nhanh cảm giác.

Dưới chân tựa hồ nhẹ nhàng nhảy một chút.

Hắn chứng thực dường như nhìn về phía Dung Viễn, lại hoảng sợ nhìn thấy xa xa ngọn cây đình đôi tuyết phân phân rơi xuống, mặt đất giống hồ hấp như vậy hơi hơi phập phồng, dưới chân cảm giác được rõ ràng đung đưa.

Dung Viễn nhìn về phía phương xa, hắn không thấy mình cái kia địa phương, trước mắt lại tựa hồ hiện ra cái loại này tiếng khóc khắp nơi, trôi giạt khắp nơi thảm tượng.

...

"A -- Hi Hi ta yêu người ! Hi Hi --"

Lộ thiên vũ đài dưới, vô số nữ hài khàn cả giọng hô to, vùng gây huỳnh quang tụ thành một mảnh thôi xán Tinh Hải, chung quanh tạo âm hưởng đem trên đài cái kia nhảy nhót ngôi sao hơi hơi thở tiếng ca truyền khắp khắp nơi, có người theo hắn cùng nhau ngâm nga, còn có người lệ nóng doanh tròn, đều không biết chính mình đang khóc cái gì.

Hôm nay đại khái là Nguyên Hải thị thị dân tối hạnh phúc một ngày, này tọa lạc tại cao hơn mặt biển vùng núi mang tiểu tiểu thành thị Đường quốc đại đa số nhân khả năng cũng không có nghe nói qua, nhưng hôm nay, một toàn quốc nổi danh đại hình tổng nghệ liveshow cư nhiên lựa chọn tại bọn họ thành thị tổ chức, phần đông ngôi sao phân phân lên đài, trong đó vừa có Ngô Hi như vậy hồng biến Á Châu tân sinh đại ngôi sao, cũng có rất nhiều kinh điển lão bài ngôi sao, các tuổi trẻ người đều nhất định có thể từ giữa tìm đến chính mình quen thuộc cũng yêu thích qua danh tự, chế tác chi tinh xảo xa hoa cũng xa không phải dĩ vãng có thể so bì, đặc biệt liveshow tại vùng hoang vu cử hành, vé vào cửa rẻ tiền có thể xem nhẹ bất kể, liên tính không mua phiếu, cũng có thể tại xa xa xem.

Một ngày này, không riêng gì Nguyên Hải thị, ngay cả quanh thân mấy cái tỉnh thị nghe nói tin tức rất nhiều người đều dìu già dắt trẻ cả nhà

xuất động đến xem tiết mục. Nguyên Hải thị quan viên các lãnh đạo cũng thập phần thiện giải nhân ý, vô luận là cái gì ngành đều hết thả nghỉ, làm cho bọn họ có thể hưởng thụ trận này so qua năm đều càng náo nhiệt càng long trọng Thao Thiết thịnh yến. Có chút nguyên bản không tính toán tham gia nhân bởi vì thu đến miễn phí đưa tặng phiếu, nghĩ đến nhàn rồi cũng là nhàn rồi, liền cũng đi .

Chỉ là bọn hắn không biết, tại bọn họ phân phân rời đi về sau, từng chiếc xe tải lái vào Nguyên Hải thị rỗng tuếch phố hẻm, thành trấn, nông thôn, vô số mặc màu xanh quân trang binh lính từng nhà tìm tòi, một khi phát hiện còn ngưng lại ở trong nhà nhân viên, liền lấy các loại lý do đem nhân mang đi.

Nằm ở trên đỉnh phòng nhìn màu xanh quân tạt một lần nữa lái đi, Đinh Tráng Ba lúc này mới dám đem đầu vươn ra đến, hắn xem xem chung quanh, đã không có nhân, lúc này mới một cước một đem giấu ở bên cạnh mấy người đều đá lên đến:"Lên lên ! đều khởi công !"

Mập mạp Lê Đức Cường che miệng nói:"Đại ca, người nói kia vài làm binh vì cái gì đem người đều làm đi ... Đây... Đây hay không là không quá đúng a?"

"Ai biết bọn họ đều suy nghĩ cái gì ! ta chỉ hỏi người một câu, này phát tài đại hảo cơ hội, người muốn hay không cùng ta làm?" Đinh Tráng Ba lớn tiếng hỏi.

Lê Đức Cường vẫn là có chút lo lắng, bất quá hắn cũng không dám cùng Đinh Tráng Ba đối nghịch, ngập ngừng gật đầu nói:"Ta... Ta chỉ là nói..."

"Được rồi, bớt sàm ngôn đi." Đinh Tráng Ba không kiên nhẫn ngắt lời hắn:"Hiện tại toàn bộ thành trung đều là không môn, tưởng sấm nhà ai sấm

nhà ai, cứ dựa theo chúng ta kế hoạch hảo, đem kia mấy cái điểm tất cả đều đập một lần. Địa phương đều nhớ kỹ sao?"

"Nhớ kỹ." Mấy người hưng phấn mà cùng kêu lên đáp.

"Ân, đi thôi." Đinh Tráng Ba hài lòng gật gật đầu, dẫn đầu đi xuống lầu, mặt sau nhân một đám nhanh chóng đuổi kịp, chỉ có Lê Đức Cường quay đầu nhìn thoáng qua quân tạp phương hướng ly khai, trong lòng Mao Mao .

...

Ngô Hi đi vào giản đơn hậu trường, lập tức liền có một đồng nhân vây lên đến, có người cho hắn phủ thêm thật dày áo lông, có người hướng hắn trong tay nhét một túi chườm nóng, người đại diện Lưu Tiệp nắm Ngô Hi lạnh lẽo ngón tay, đau lòng nói:"Bọn họ này cũng quá đập hư người, chúng ta Hi Hi hiện tại cái gì thân giới, cứ nhiên còn muốn lớn mùa đông dưới 0 mười lăm độ tại lộ thiên vũ đài biểu diễn. Xem xem, này thủ đều đồng thành cái dạng gì !"

Ngô Hi lắc đầu ôn hòa nói:"Lưu tỷ, đừng nói, mọi người đều như vậy biểu diễn."

Lưu Tiệp ngậm miệng, nhưng ánh mắt như cũ oán hận, mấy cái trợ lý vội vàng đem Ngô Hi khóa thành bánh tồng, một nữ hài vội vàng bận rộn xốc lên hắn áo khoác hướng bên trong thiếp hai phiến giữ ấm thiếp, Ngô Hi do mọi người ép buộc, trong miệng khuyên nhủ:"Không vội, ta cũng không rất lạnh. Các người ăn cơm không?"

"Ăn ăn, đều ăn. Chúng ta không cần người bận tâm, quản hảo chính người đi !" Lưu Tiệp tức giận nói.

Ngô Hi ngoan ngoãn ngậm miệng, vài phút sau, hắn liền bị nhét vào thối được ấm áp dễ chịu phòng nghỉ bên trong, trên đầu mang lông xù nhĩ

bộ, trong tay bưng ca cao nóng, dưới chân đạp lên thực mộc ẩm chân khí. Lưu Tiệp một bên tiếp đón hoá trang sư cho hăn tháo trang sức, một bên oán giận tiết mục tổ chức phương cũng không biết đem kinh phí đều tham ô đến nơi nào, cho bọn họ chuẩn bị phòng nghỉ cư nhiên là lâm thời đáp giản đơn bản phòng, một chút cũng không phòng lạnh, nửa giây không ra gió mát phiền đều có thể đem nhân đông chết.

Đang nói, một người bỗng nhiên kéo ra môn, mang vào đến một trận hàn khí. Người này thật sự là bị Lưu Tiệp oán giận tổ chức phương, Lưu Tiệp vội vàng ngậm miệng, trong thần sắc lộ ra vài phần không được tự nhiên, Ngô Hi đạp lên dép lê đứng lên cười nói: "Vu chủ nhiệm, có chuyện gì sao?"

Vu chủ nhiệm nhìn qua rất nôn nóng, tựa hồ cũng không có nghe được phía trước Lưu Tiệp nói gì đó, hăn nhíu mày xem xem Ngô Hi hiện tại trang điểm, vội vã nói: "Trước đừng tháo trang sức, đợi một hồi khả năng còn cần người lên sân."

"Còn lên sân? Không phải nói hảo liền một tiết mục sao?" Lưu Tiệp giành trước hỏi.

"Chúng ta cũng nói cụ thể an bài còn muốn xem tình huống." Vu chủ nhiệm không kiên nhẫn khoát tay, nói: "Lộng không tốt này một toàn bộ buổi tối đều đừng nghĩ rảnh rồi, tóm lại các người trước chuẩn bị sẵn sàng, muốn có cần ta sẽ trước tiên đến thông tri."

Lưu Tiệp còn muốn tranh cãi, bị Ngô Hi một phen kéo, soái khí cao lớn nam nhân xung nàng lắc lắc đầu, nhu hòa cười đáp: "Ta không thành vấn đề, vu chủ nhiệm. Cho ta mười phút chuẩn bị là được."

Vu chủ nhiệm băng lãnh sắc mặt đi, vội vàng gật gật đầu nói: "Là tốt rồi."

Nhìn vu chủ nhiệm liên câu công đạo cũng không có liên trực tiếp rời đi, ngay cả cửa đều chưa cho bọn họ đóng lại, Lưu Tiệp tức giận đến nước mắt đều nhanh xuống dưới. Nàng đầu thanh âm nói: "Chủ nhiệm! cái gì phá chủ nhiệm! liên Văn Tuyên bộ một chạy chân, gọi người sửa lại lịch phát hành, gọi người mùa đông khắc ghi tiết mục diễn tiết mục, còn tiết mục lâm thời nói gia liên gia! hẩn cho rằng hẩn là ai! rất khi dễ người..."

Ngô Hi cầm tay nàng, ôn nhu trấn an nói: "Lưu tỷ, không có quan hệ. Người cũng biết này kỳ tiết mục đầu nhập rất lớn, mặt trên phi thường chú ý, hơn nữa tai to mặt lớn rất nhiều. Ta có thể ở bên trong xuất trường hai lần, đây là chuyện tốt."

Lưu Tiệp nghe hẩn như vậy vừa nói, đau lòng đến mức nước mắt thật đều rơi xuống, muốn mắng lại luyến tiếc, cuối cùng bất đắc dĩ nói: "Liên người hảo tính tình..."

Ngô Hi cười cười, trong thần sắc lại có vài phần sầu lo -- hẩn tổng cảm giác, lần này sự giống như không chỉ là mấy cái quan viên muốn lộng chiến tích, là thật có cái gì không quá thích hợp.

...

Đình Tráng Ba cạy ra một kết an toàn, nhìn bên trong từng xấp màu đỏ lão nhân đầu mặt mày hớn hở, mấy cái đồng lõa phía sau tiếp trước hướng trong bao tặc; Ngô Hi một lần nữa hóa trang, một bên khiến hoá trang sư cho hẩn lộng tóc, một bên thấp giọng luyện tập kế tiếp khúc mục; Kim Nam cùng Dung Viễn im lặng không nói gì;

b thị trọng yếu nhất một thư phòng bên trong, một lão nhân ngồi ở tia sáng hôn ám trước bàn, chờ điện thoại vang lên; Vu chủ nhiệm ánh mắt sầu lo nhìn dưới đài đã lộ ra một mối người xem, cân nhắc trong tay tờ chương trình có phải hay không muốn làm ra điều chỉnh; Từng đội chiến sĩ đi lên quân tập, đồng thời cũng đem cuối cùng một đám không muốn rời đi gia

nhân cường hành kéo lên xe; Nước giếng bỗng nhiên ùng ục ùng ục sủi bọt, nhốt tại trong hàng rào phỉ trư bỗng nhiên nhảy dựng lên quái kêu đâm ngã hàng rào, quần chim bay lên, quạ đen cơ hồ đem thiên không nhuộm thành màu đen; Thân ở dị địa mấy cái dị quốc nhân xem xem thời gian, cơ hồ là không hện mà cùng nhìn về phía trong tay một tấm ảnh chụp --

Hàng đầu tiên con số:

[3651057010385]

Vĩ độ Bắc 36. 5, kinh độ đông 105. 7, một tháng ba ngày, cấp độ động đất 8. 5.

Rạng sáng, hai điểm Thập Tam phân năm mươi bảy giây.

Tại đây nhất định ghi vào sử sách thời gian bên trong, Đường quốc nội địa nguyên hải ngoại ô nội âm âm một tiếng vang lớn, hai tòa đại sơn ngang nhiên va chạm cùng một chỗ, lẫn thạch tuyết lở rơi xuống, mặt đất nứt ra vô số đạo thâm thâm nhọt nhọt khe rãnh, một tiểu thị trấn tựa như ngồi ở trên ván trượt như vậy tà tà hướng xuống dốc xử đi vòng quanh.

-- chính như Dung Viễn chôn sâu địa hạ máy ghi địa chấn trước tiên hai tuần sở kiểm tra đo lường đến như vậy, tại đây thời gian, này địa điểm, Đường quốc năm gần đây lớn nhất một hồi địa chấn phát sinh. Cấp độ động đất 8. 5, tâm động đất cường độ 12 cấp, lan đến phạm vi phía trước sở không có, thậm chí xa tại hai ngàn km bên ngoài duyên hải thành thị đều cảm giác được loại này đùng đùng.

Tác giả lần này não động không ai đoán được đâu ! các người làm sao cũng cho rằng Tiểu Viễn hội tạo cơ giáp loại này sẽ không khác biệt thương tổn vũ khí?

ps: Năm gần đây động đất viết đi ra sợ không tốt, bởi vậy mượn Trung Quốc trên lịch sử 1920 năm 12•16 hải tại chỗ chấn số liệu. Nguyên bản

tưởng đem kinh độ và vĩ độ sửa một chút, sau này tưởng mặc kệ như thế nào sửa đều sẽ ánh xạ trên địa cầu nơi nào đó, bởi vậy nguyên dạng chọn dùng . Nếu có hải nguyên huyện thân chớ trách chớ trách !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Giải Khảo

"Người nhận thức ta sao?" Tựa như bị Thượng Đế tỉ mỉ đắp nặn nam nhân tháo xuống kính mắt, mang theo ôn nhu tươi cười thấp giọng hỏi.

Nằm ở trên giường bệnh tiểu cô nương lộ ra một suy yếu mà xán lạn tươi cười, nói:"Ân, ta biết, người là đại minh tinh Ngô Hi. Ta rất thích người xướng ca."

"Kia. . . Chờ người bệnh hảo, ta mời người tới tham gia của ta liveshow thế nào?" Ngô Hi hỏi.

"Thật sao?" Tiểu cô nương kinh hỉ hỏi.

"Thật, ta cũng sẽ không lừa người như vậy khả ái tiểu muội muội. Liền là không biết người có nguyện ý hay không đến." Ngô Hi chớp chớp mắt nói.

Tiểu cô nương hưng phấn mà dùng lực gật đầu nói:"Nguyện ý nguyện ý ! ta nguyện ý !"

Ngô Hi đem mang đến trường nhĩ thỏ con rồi đưa cho nàng, nhìn tiểu cô nương ôm con rồi thập phần quý trọng bộ dáng, ôn nhu sờ sờ nàng đầu, hai người tựa vào cùng nhau vỗ tấm ảnh chụp, lại cổ vũ nàng vài câu, Ngô Hi mới cười rời đi.

Vừa ra khỏi cửa, hắn liền đẩy ra vẫn đem màn ảnh đối với hắn mặt quay chụp phóng viên, nhịn cơn giận đối bên cạnh người đại diện nói:"Lưu tử, chúng ta cần nói chuyện."

Tránh đi đám người, Ngô Hi đem bên cạnh trợ lý đều sai đi, ánh mắt lộ ra rõ ràng không tán đồng, hạ giọng nói: "Lưu tỷ, kia hài tử mới năm tuổi, nàng còn không biết nàng cha mẹ tại địa chấn trung đều qua đời. Ta đến xem nàng, ta là chân tâm tưởng cho nàng mang đến một điểm khoái hoạt, mà không phải lấy đảm đương tuyên truyền tài liệu ! đợi nàng lớn lên hiểu chuyện về sau nếu nhìn thấy này video, người khiến nàng nghĩ như thế nào?"

Lưu Tiệp nhíu mày nói: "Hi Hi, người thích giúp nhân, đây là chuyện tốt, chẳng sợ người lại đem lịch phát hành đẩy về sau hai tuần cũng được, đạo diễn bên kia ta sẽ an bài. Nhưng người khi người tình yêu sứ giả, ta chuẩn bị của ta tuyên truyền nội dung, này không mâu thuẫn ! địa chấn về sau bao nhiêu ngôi sao đều lập tức ly khai, người lựa chọn lưu lại, ok, không thành vấn đề, ta không phản đối ! người mỗi ngày đều giúp bận rộn cứu trợ an ủi người bị thương, liên hình tượng đều không muốn còn ngồi xổm trên mặt đất ăn cơm, cũng được ! ta có thể xử lý. Nhưng ta không thể khiến trong kịch tổ người khác cảm giác người tại đùa giỡn đại bài, không thể khiến người xem cảm giác người chỉ là tại ra vẻ. Ta đem này mấy đều chụp xuống đến, ta muốn khiến tất cả mọi người biết người làm cái gì, này tại về sau sẽ cho người hình tượng mang đến bao nhiêu lớn tăng lên người biết không?"

"Ta biết, ta không phải vì vài thứ kia mới làm việc này . Ta không phản đối người tuyên truyền, nhưng ít ra. . . Ta cảm giác cần phải có chút điểm mấu chốt." Ngô Hi biểu tình khó chịu nói, vừa rồi trong lều trại thực ra hẳn vài lần đều tưởng đem cái kia đem màn ảnh cơ hồ đâm đến ánh mắt trước mặt phóng viên đuổi ra đi.

"Vài thứ kia?" Lưu Tiệp tiêm cổ họng nói: "Là vài thứ kia cho người ăn cho người mặc cho người hiện tại địa vị cùng thanh danh ! vài thứ kia người không để ý ta để ý ! Hi Hi, người muốn thật không hài lòng của ta thực hiện, người có thể đổi một người đại diện. Nhưng nếu người muốn

khiến ta làm của người người đại diện cho ta phó tiền lương, kia đây chính là của ta thực hiện ! ta không để ý trong quá trình này sẽ thương hại ai yếu ớt tâm linh, ta duy nhất muốn suy xét chính là của người ích lợi, cho nên của người người đại diện là ta mà không phải người khác, người hiểu sao?"

Lưu Tiệp rảo bước nhanh tử thử phì phì đi, Ngô Hi đầy mặt buồn rầu gãi tóc. Hắn không quá minh bạch vì cái gì hắn có thể khinh địch như vậy tại gần ngủ vài năm bên trong lấy được người khác một đời đều không đạt được thành tựu, hỏa biến toàn bộ Đường quốc, nhưng hắn đối với chính mình hiện tại thanh danh thực ra là có chút phức tạp . Hắn cũng biết, thanh danh về sau, kia vài dựa vào hắn thanh danh thu lợi nhân, hi sinh rất nhiều đến giúp hắn thanh danh nhân, thực ra đều cải biến rất nhiều, đã không phải hắn ban đầu nhận thức bộ dáng .

...

Lê Đức Cường nằm ở trên giường bệnh, ánh mắt trống rỗng nhìn trần nhà, trong tay siết một nhiễm huyết đồng hồ, cả người đều tại co rút dường như run rẩy . Tại hắn bên cạnh phóng một khay ăn, bên trong bánh mì cùng thủy như cũ không có động qua, hắn không ăn không uống đã thời gian rất lâu, chỉ là hiện tại mọi người vội vàng cứu viện, không có vị nào thầy thuốc có thời gian đến trị liệu hắn tai nạn sau sinh ra ứng kích chướng ngại chứng.

Địa chấn phát sinh thời điểm, Lê Đức Cường cùng hắn ăn trộm đội nhóm vừa lúc liền ở lý tâm động đất phi thường gần vị trí, hắn may mắn sống sót, nhưng những người khác đều chết. Đinh Tráng Ba liền chết ở trước mặt hắn, hắn từng ý đồ đem nửa người chôn ở sụp đổ phòng ở bên trong Đinh Tráng Ba cấp đào ra, nhưng mà còn chưa đứng vững, mặt đất liền một trận kịch liệt rung đưa, một đạo tối như mực vết nứt trống rỗng xuất hiện, đem kê thảm Đinh Tráng Ba cấp trực tiếp nuốt đi xuống. Lê Đức Cường sợ tới mức hốt hoảng chạy trốn, mãi cho đến không cẩn thận ngã sấp xuống và ở trên tảng đá ngất đi.

Hiện tại nhớ lại đến, hẳn còn có thể sống thật là kỳ tích, nhưng hẳn tình nguyện chính mình cũng cùng một khối chết.

-- vì cái gì bọn họ đều chết? Vì cái gì ta còn sống? Vì cái gì cố tình là ta này kém cỏi nhất gia hỏa sống sót ?

Hẳn đối chết đi những người đó tràn ngập cường liệt áy náy cùng hối hận, giống như hẳn còn sống chính là một loại sai lầm.

...

Thân ở trong đó nhân, càng nhiều cảm nhận được là máu tươi, tử vong, mất đi, kêu rên, thống khổ. Rồi sau đó thể nhân lại hồi tưởng thời điểm, lại đem thời kỳ này xưng là "Thượng Đế cùng ma quỷ tại hôn môi" .

1 nguyệt 3 ngày, vĩ độ Bắc 36. 5, kinh độ đông 105. 7, Đường quốc nguyên hải phát sinh 8. 5 cấp động đất.

1 nguyệt 8 ngày, vĩ độ Bắc 38. 8, kinh độ đông 43. 5, Kì kì sĩ quốc Á Tây Thái phát sinh 7. 7 cấp động đất.

1 nguyệt 16 ngày, vĩ độ Bắc 34. 4, kinh độ đông 135. 2, bính quốc thần bản phát sinh 7. 9 cấp động đất.

1 nguyệt 23 ngày, vĩ độ Nam 32, Tây kinh 76. 6, biết hòa quốc duyên hải phát sinh 9. 0 cấp động đất.

Đi theo địa chấn, từng tử vong núi lửa một lần nữa phun trào, đất đá trôi cùng sơn thể tuột dốc liên tiếp xuất hiện, mặt đất cái khe chung quanh nở hoa, địa chấn năng lượng xuyên việt đại dương, tại duyên hải khu vực mấy lần hất lên cự đại sóng thần, tạo thành tài sản tổn thất vô số.

Từ một tháng bắt đầu liên tục ba tháng trung, trừ bốn lần động đất bên ngoài, các nơi còn liên tiếp bạo phát bất đồng quy mô tiểu địa chấn. Tựa

như địa cầu ngủ say quá dài thời gian rồi cuộc quyết định thả lỏng gân cốt, lại giống như ma quỷ quang lâm này khóa màu lam tinh cầu. Nhưng mà có một điểm lại như là bị Thượng Đế phù hộ như vậy -- bất luận lớn nhỏ, địa chấn phát sinh phía trước, địa phương chính phủ tựa hồ đều sớm đã có sở chuẩn bị, trước tiên một hai tuần liền tiến hành qua địa chấn sơ tán diễn luyện, trước tiên đem địa chấn khu vực trung tâm dân chúng chuyển dời, bằng nhanh nhất tốc độ chuẩn bị cứu viện, địa chấn phát sinh gần gũi một hai giờ nội liền có thể hướng tại khu chuyển vận đại lượng viện trợ vật tư. Sự hậu thống kê, này mấy tại địa chấn tai họa mô phỏng trung ít nhất cũng sẽ tạo thành mấy ngàn trên vạn nhân tử vong địa chấn cuối cùng đều tiếng sấm to mưa tí tách, tuy rằng thụ thương nhân rất nhiều, nhưng tử vong nhân số so với dự tính con số còn không đến 1%.

Sau đó không lâu, Đường quốc phát minh có thể trước tiên mấy ngày dự trắc địa chấn lời đồn đãi lạng yên truyền khắp thế giới, rất nhiều người đều kiên trì cho rằng nếu có như vậy phát minh hẳn là cùng toàn thế giới không ràng buộc cộng hưởng, Đường quốc tin tức người phát ngôn thái độ là không thừa nhận cũng không phủ nhận, chỉ nói "Chúng ta tại đây nhất lĩnh vực lấy được đáng mừng một điểm đột phá, nhưng tương lai còn có con đường rất dài phải đi" .

Dung Viễn này phát minh giả danh tự, không có gặp chư vu bất cứ truyền thông báo chí. Trên thế giới chỉ có cực ít mấy cái cơ mật cơ cấu trung, có thể nhìn thấy phong có hẳn tính danh cùng ảnh chụp tuyệt mật hồ sơ túi.

...

Màu đỏ thẩm vài nhưng chiếc hộp bên trong, kim sắc huy hiệu ở dưới ngọn đèn lờ lờ phát sáng, đỏ trắng giao nhau dải lụa điệp ngay ngăn chỉnh tề, nó bị người tràn ngập kính sợ phụng tiến vào, mà đương ngoại nhân toàn bộ rời đi sau, Dung Viễn chỉ nhìn một cái, liền đem nắp đây khép lại theo sau ném vào trong tủ .

Vì Kiệt giải thích nói, vì bảo hộ hãn an toàn, cho nên không thể công khai hãn cái này phát minh, khiến hãn đạt được ứng có vinh dự, chỉ có thể lấy này huy hiệu chứng minh hãn làm như thế nào cống hiến. Nhưng hãn danh tự cùng hãn máy ghi địa chấn đều ghi lại tại bí mật hồ sơ trung, chẳng một ngày kia văn kiện giải mã, toàn thế giới đều sẽ biết hãn công tích.

Đối mặt có chút thấp thỏm Vi Kiệt, Dung Viễn không tỏ rõ ý kiến mỉm cười, không có nghi ngờ Đường quốc quyết định.

Từng hãn rất để ý các loại giải thưởng, bởi vì chỉ có đạt được kia vài danh hiệu người khác mới sẽ đồng ý hãn thực lực. Mà hiện tại, chứng minh máy ghi địa chấn này chính xác dự trắc năng lực sau, hãn đã không cần mấy thứ này đến vì hãn mũ miện gia tăng một điểm bé nhỏ không đáng kể sáng rọi . Hôm nay Dung Viễn nghiên cứu tài chính đã không có thưởng hạn, chỉ cần có yêu cầu liền sẽ lập tức ý kiến phúc đáp, hãn bất cứ yêu cầu đều sẽ bị thỏa mãn, mặc kệ hãn tiếp theo hạng nghiên cứu so với phía trước thành quả vượt qua bao nhiêu chuyên nghiệp chênh lệch, cũng có người không hề có đáng nghi lập tức chấp hành.

Bất quá với hãn mà nói, trọng yếu nhất không phải này mấy hư danh cũng không phải quyền lực, mà là. . . Bộ tại hãn trên cổ hơn hai năm gông xiềng, rốt cuộc có thể giải khai.

Lực phá hoại lớn nhất địa chấn đều đã qua đi, hôm nay các nơi đang bận rộn trùng kiến cùng văn hồi tổn thất. Kế tiếp thời gian bên trong còn có một ít quy mô nhỏ địa chấn, này lực phá hoại đã không đáng lo, cho dù không có trước tiên dự trắc, cũng sẽ không tạo thành bao nhiêu lớn thương vong. [công đức bộ] trung tăng trưởng quy mô cũng dần dần vững vàng xuống dưới, không lại giống phía trước như vậy mỗi ngày bùng nổ thức gia tăng rất nhiều công đức trị, Dung Viễn lúc này mới từ thực nghiệm trung rút ra thời gian đến xem hãn đến cùng đạt được bao nhiêu công đức trị.

Kết quả là, lần này tập thể phát tác địa chấn cho hắc mang đến gần ba ức công đức trị, thêm bình thường tích lũy xuống đến, hắc hiện tại tổng cộng có ba ức chín ngàn năm trăm vạn công đức.

Mà hắc phụ công đức, là một ức bốn ngàn tám trăm hai mươi vạn.

Dung Viễn nhìn con số này trầm mặc rất lâu, sau đó cười nói: "Đậu Hà Lan, ta phía trước có phải hay không nói qua, muốn tại hai mươi năm bên trong đem sở hữu phụ công đức toàn bộ triệt tiêu?"

Đậu Hà Lan ký ức là sẽ không theo thời gian biến mất, cho nên nó mím môi, rất nhanh nói: "Vâng."

"Ta nhớ rõ khi đó người còn nói cho ta biết, này rất khó khăn." Dung Viễn nhớ đến từ trước, tươi cười càng sâu.

"Vâng." đậu Hà Lan nói: "Khi đó ta cho rằng, chia đều mỗi ngày tích lũy ít nhất 2. 5 vạn công đức thập phần khó khăn."

Sau đó bọn họ bắt đầu tìm tòi toàn thị truy nã phạm tích lũy đệ nhất bút tiền, cũng khiến quạ đen xuất hiện ở cảnh sát trong tầm mắt, mang đến không thiếu phiền toái. Sau lại thành lập thiên võng. Thân duyên kiều thành lập về sau, thực ra Dung Viễn mỗi ngày đạt được công đức trị liền không chỉ 2. 5 vạn, chỉ là cái loại này bùng nổ là tạm thời tính . Sáng tỏ đài sáng tỏ thực phẩm an toàn vấn đề khiến rất nhiều người kinh hồn táng đảm cũng khiến càng nhiều người nhìn thấy trong đó lợi ích, tùy theo mà đến tuyệt bút gửi tiền khiến hắc thành lập cộng tế châu, sau này chuyển hóa thành hiện tại Bạch Kỳ. "Quạ đen" Thân phận này khởi khởi phục phục, hiện tại biến thành du tẩu ở trong bóng đêm Hắc Kỳ. Mà hắc bản nhân, trải qua giết người, bắn nhau, lên mặt trắng, dự thi, đoạt giải, trích quan, phát minh kẹo đường, lại phát minh máy ghi địa chấn, ngăn ngừa hai năm, hôm nay đã là Đường quốc số một nhà phát minh.

Hai năm năm tháng hai mươi ba thiên, hăn gặp rất nhiều người, trải qua rất nhiều sự, đi tới hiện tại độ cao, lúc trước cái kia bị chỉ là mười công đức trị bức bách hoảng loạn bất an thiếu niên phảng phất là đời trước sự, quá khứ trải qua đủ loại cũng như là chôn sâu tại trong trí nhớ. Hăn rất ít hồi tưởng quá khứ, cũng không đem ánh mắt đặt ở phía sau, hôm nay qua đi, nhân sinh của hăn lại sẽ nghênh đón một lần tân biến hóa, hăn chỉ có chờ mong, không hề có sợ hãi.

Dung Viễn cuối cùng đem đầu ngón tay dừng ở [công đức bộ] trang thượng, nhẹ giọng nói: "Hối đoái một ức bốn ngàn tám trăm hai mươi vạn công đức, triệt tiêu sở hữu phụ công đức."

Nhàn nhật bạch quang từ [công đức bộ] thượng phát ra, màu đen hỏa diễm vọt lên, trang thượng văn tự vụn vụn, biến hóa, hình thành tân nội dung.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Tân Quy Tắc

[quy tắc mười chín: Khế ước giả bị khấu trừ công đức trị về sau nếu bù lại khuyết điểm, khả dựa theo bù lại trình độ trả lại tương ứng tỉ lệ phần trăm công đức trị.][quy tắc hai mươi: Công đức thương thành hồi đoái vật nếu hành thiện thu hoạch công đức trị 100% thuộc về khế ước giả, nhược làm ác khấu trừ khế ước giả ngang nhau công đức trị, hồi đoái vật không thể đơn độc có được công đức trị.][quy tắc hai mươi một: Khế ước giả theo thương thành bên trong sở hồi đoái sinh mệnh vật như tử vong, bất kể nguyên do, gấp mười lần khấu trừ khế ước giả công đức trị.][quy tắc hai mươi hai: Chính công đức đạt tới một vạn trên đây mười vạn trở xuống làm việc thiện giả, được phong danh hiệu "Thích làm vui người khác" ; Mười vạn trên đây trăm vạn trở xuống, danh hiệu "Thi nhân Bồ Đức" ; Trăm vạn trên đây một ức trở xuống, danh hiệu "Công đức vô lượng", sinh mệnh giá trị gấp bội này công đức trị. Khế ước giả cho viện trợ, vô luận lớn nhỏ, công đức trị đều gấp hai tính toán.][quy tắc hai mươi ba: Khế ước giả cứu lại danh hiệu làm việc thiện giả trí mạng nguy cơ, có thể đạt được tương ứng 1,10,100,1000,10000 điểm hành thiện trị, làm việc thiện trị nhưng ở công đức thương thành mở ra rút thưởng, thăng cấp, chiết khấu, để phụ đẳng đặc thù công năng.][quy tắc hai mươi bốn: Khế ước giả như giải trừ khế ước, công đức bộ đem thu hồi sở hữu hồi đoái vật cùng khế ước giả mượn dùng hồi đoái vật đạt được sở hữu ích lợi, khế ước giả khả giữ lại trở xuống tam dạng vật phẩm:1, ký ức;2, mười năm thọ mệnh;3, khế ước giả tự hành học tập cùng lĩnh ngộ năng lực.][quy tắc hai mươi lăm: Khế ước giả như muốn hồi đoái vượt qua sở tại thế giới khoa học kỹ thuật trình độ kỹ thuật tư liệu, này giá đem cùng thế giới nhân khẩu tổng số chính tương quan.][quy tắc hai mươi sáu: Công đức thương thành bên trong thương

phẩm lấy khế ước giả bản nhân nhận tri khái niệm làm cơ sở, không tồn tại khế ước giả không thể lý giải thương phẩm.] hỏa diễm rút đi, mang theo do chưa tán đi nhiệt độ, một chuỗi tân quy tắc hiện ra đến. Dung Viễn đã rất lâu không có nhìn thấy có tân quy tắc xuất hiện, hẳn cho rằng đó là bởi vì hẳn không có đạt tới xúc phát điều kiện, thực ra không phải, mà là có chút quy tắc lấy phụ công đức khế ước giả thân phận không thể nhìn thấy. Đây mấy tân quy tắc, có chút hẳn sớm đã đoán được, tỷ như thứ mười chín, thứ hai mươi, đệ hai mươi hai, đệ hai mươi ba. Có chút hẳn vừa biết được, không khỏi nhiều nghiền ngẫm một chút.

Tỷ như thứ hai mươi một điều, hẳn trước mắt hồi đoái sinh mệnh vật trung khí linh đậu Hà Lan có thể tính một, quang não hẳn là không tính, Noah cũng không biết tại [công đức bộ] khái niệm trung có tính hay không sinh mệnh thể, tóm lại hẳn còn không có gặp phải qua bọn họ tử vong tình huống. Về phần khác, Dung Viễn hướng phía sau lật lật, không ra dự kiến phát hiện công đức thương thành bên trong hơn rất nhiều tân hồi đoái vật, từ amip nguyên trùng đến Viễn Cổ khủng long, phạm là hẳn có thể nghĩ đến động thực vật, cầm điệu, côn trùng, vi sinh vật đời đã (vân vân), tại thương thành bên trong đều có bán ra, đương nhiên cũng bao gồm nhân loại, Tinh Linh, người lùn, cự long, quỷ hút máu, micromet nhân hòa bạch tuộc ngoại tinh nhân.

Dung Viễn lại nhìn xem, thương phẩm trung bán ra nhân loại, nổi tiếng có Tây Thi, Điêu Thuyền, Hán Vũ đế, Hạng Võ, Gia Cát Lượng đời đã (vân vân), không nổi danh cũng có Trương Tam Lý Tứ chi lưu, thậm chí chỉ tồn tại ở ảo tưởng tác phẩm trung tiểu thuyết truyện tranh nhân vật cũng là cái gì cần có đều có, nhìn một loạt như Hoàng Dung, Lâm Đại Ngọc, Sherlock • Holmes, Portgas •d• Ace, Sesshomaru, Bolvar • Fordragon linh tinh có chút hẳn thích nhân vật, có chút hẳn chỉ là nghe nói danh tự xuất hiện ở thương thành bên trong trang thượng, Dung Viễn chán ghét nhú nhú mày, trực tiếp đem này mấy nội dung lật ngược qua.

Phim truyền hình cùng tiểu thuyết anime tổng có thể đem nhân vật hình tượng hướng vô hạn hoàn mỹ phương hướng đáp nặn, tại quan khán thời điểm có khi khó tránh khỏi sẽ sinh ra "A, nếu người này có thể thật sống ở ta bên cạnh liền hảo" Ý nghĩ như vậy, Dung Viễn cũng không ngoại lệ. Nhưng hẳn sẽ không hồi đoái giống như thật mà là giả hàng nhái đến thỏa mãn chính mình cần, cũng sẽ không cho phép chỉ là hồi đoái vật tả hữu chính mình cảm tình, trở thành chính mình ràng buộc.

Hẳn bỗng nhiên nghĩ đến thứ hai mươi sáu điều nội dung: Công đức thương thành bên trong thương phẩm lấy kế ước giả bản nhân nhận tri khái niệm làm cơ sở. Nói cách khác, hẳn không có xem qua cũng không có nghe nói qua tiểu thuyết nhân vật, liền sẽ không xuất hiện ở thương thành bên trong. Như vậy đối phương hướng, không tồn tại ở hẳn nhận tri hoặc trong tưởng tượng khoa học kỹ thuật sản phẩm, ma pháp đạo cụ linh tinh, thương thành bên trong tự nhiên cũng không có.

Thương thành bên trong vật phẩm nhiều được phong phú, không ai có thể đem bọn nó hoàn toàn xem xét một lần, nếu không phải này quy tắc minh xác chỉ ra, có lẽ hẳn vĩnh viễn đều tưởng không đến.

Nghĩ như vậy, hẳn có thể sinh ra ở thời đại này có bao nhiêu may mắn ! thời đại này, không riêng internet tồn tại khiến hẳn thu hoạch công đức chuyện này trở nên thập phần dễ dàng, càng trọng yếu hơn là đây là một tin tức đại bạo tạc thời đại, mọi người tùy ý phát tán chính mình sức tưởng tượng, sáng tạo ra các loại kỳ diệu khó tả tư duy sản phẩm. Này mấy đại bộ phận tưởng tượng sản phẩm trong hiện thực khả năng vĩnh viễn không thể thực hiện, nhưng là tại [công đức bộ] trung, khi nó bị nghĩ đến thời điểm, nó liền sinh ra .

Tại hẳn phía trước, tại mấy trăm năm trước, mấy ngàn năm trước, có lẽ càng lâu dài phía trước, trở thành [công đức bộ] kế ước giả nhân so sánh dưới cỡ nào bị kịch. Bọn họ không nắm một tòa Bảo Sơn, lại bởi vì căn cỗi tri thức, bị giao thông hoặc là pháp lệnh hạn chế tin tức trao đổi,

dẫn đến bọn họ chỉ có thể nhìn đến Bảo Sơn mặt trên cùng kia một tầng bạc thổ. Nếu tại hai ngàn năm trước có một vị khế ước giả, hẳn dù cho có mấy ngàn vạn công đức trị, cũng không khả năng cho mình hối đoái một bàn trứng trứng cà chua, đơn giản là hẳn cũng không biết trên thế giới còn có vật như vậy, lại càng không cần nói trí não cùng phi cơ .

Như vậy trái lại, hôm nay hẳn tự cho là chính mình biết gì đó đã đủ nhiều, là vì hẳn đối lập là kiến thức hữu hạn cố nhân. Mà này vũ trụ trung, không có khả năng không có so nhân loại lịch sử càng dài lâu, sức tưởng tượng càng phong phú, kiến thức càng rộng lớn sinh vật. Tại kia dạng tồn tại trong mắt, hẳn hiện tại, có phải hay không đồng dạng cũng là đáng giá đồng tình ánh mắt thiện cận người?

Cho nên, hẳn đi qua địa phương càng nhiều, hẳn học được gì đó càng nhiều,[công đức bộ] tài năng vì hẳn phát huy càng lớn tác dụng.

Kỹ thuật tư liệu là Dung Viên cái thứ hai nhìn gì đó, tuy rằng từ thứ hai mươi lăm điều quy tắc trông được thứ này hẳn là sẽ không tiện nghi, nhưng là Dung Viên cũng không nghĩ đến nó sẽ như vậy quý. Một giá trị ba ngàn công đức gia dụng máy trị liệu, nó tư liệu giá trị hai ức một ngàn vạn công đức ! Dung Viên tình nguyện chính mình hối đoái một đài máy trị liệu đến dờ ra nghiên cứu. Cái khác thương phẩm tư liệu chỉ biết càng quý.

Kỳ thật cũng không khó lý giải, tư liệu tuy rằng không bằng thương phẩm như vậy có thể trực tiếp ứng dụng, nhưng khế ước giả tọa ủng vô số tài nguyên, chỉ cần có kỹ thuật tư liệu, sinh sản ra vô số thương phẩm đến không phải việc khó, dễ dàng liền có thể thay đổi cả một thế giới khoa học kỹ thuật trình độ. Cho nên tư liệu đương nhiên so thương phẩm càng quý, chỉ là quý được như vậy thái quá... Chỉ có thể nói hiện tại thế giới nhân khẩu là tại quá nhiều một chút.

May mà tùy tiện môn, nạp giới, trùng động chế tạo cơ đẳng tân thương phẩm xuất hiện hơi chút an ủi một chút Dung Viên ít nhiều có chút thất

vọng tâm tình. Hãn hiện tại không phải mỗi ngày cần đeo túi sách đi đến trường học sinh, trừ vật túi cũng không lại phương tiện mang theo. Dung Viễn lập tức hồi đoái một viên nạp giới, đem sở hữu trọng yếu tài sản đều cất vào đi, trừ vật túi bởi vì không gian không thể trùng điệp nguyên nhân không bỏ vào được, bị hãn trực tiếp tiêu hủy .

Bất quá hãn để ý nhất, vẫn là tu luyện công pháp.

Từ cơ bản nhất [Vịnh Xuân],[Thái Cực],[hình ý], đến tiểu thuyết bên trong [Độc Cô Cửu Kiếm],[Cửu Dương Chân Kinh],[Tiểu Lý Phi Dao] linh tinh, còn có nghe nói tu luyện đến tối cao trình độ các loại tu chân khẩu quyết, thao túng tự nhiên nguyên tố ma pháp toàn giải sở tay, còn có đem thân thể rèn luyện đến mức tận cùng đấu khí áo nghĩa đợi đã (vân vân). Hãn còn có hơn hai ức công đức, có thể hồi đoái tu luyện công pháp vô số kể, nhưng Dung Viễn do dự rất lâu, lại chậm chạp không có quyết định.

"Dung Viễn, người tại băn khoăn cái gì?" Đậ Hà Lan nhìn không được hỏi.

"Từ kiễm nhập xa dễ, từ xa nhập kiễm khó." Dung Viễn nói.

"Ta không rõ."

Dung Viễn nói:"Ta không thể cự tuyệt lực lượng càng mạnh, đậ Hà Lan, ta hi vọng có một ngày, không cần đồ du hành vũ trụ, không cần phi cơ, chỉ dựa vào cho ta mượn tự thân, liền có thể ở trong vũ trụ tự do ngao du."

Đậ Hà Lan phát tay liệt ra rậm rạp dày đặc mãn trang hồi đoái, nói:"Này mấy đều có thể giúp người làm đến."

"Ta biết." Dung Viễn như cũ do dự, hãn nói:"Loại lực lượng này khiến ta hướng tới, cũng cho ta cảm giác sợ hãi."

"Sợ hãi cái gì?" Đậu Hà Lan trong mắt toát ra dấu chấm hỏi, rất khả ái hỏi.

Dung Viễn không có nhìn về phía nó, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói:"Nếu có một ngày... Ta không thể không giải trừ khế ước... Vậy nên làm sao được đâu?"

Đậu Hà Lan ngây ngẩn cả người,"Giải trừ khế ước", cũng liền ý nghĩa giữa bọn họ quan hệ đoạn tuyệt, qua thời gian rất lâu, nó mới khô khốc hỏi:"Vì cái gì... Muốn giải trừ khế ước đâu? [công đức bộ] khiến người đáng ghét sao... Ta khiến người đáng ghét sao?"

"Cũng không phải như vậy." Dung Viễn thở dài, đem nó thác đến lòng bàn tay nói:"Chỉ là có đôi khi, có lẽ sinh hoạt sẽ khiến cho người buông tay nào đó thứ trọng yếu, ta không thể không suy xét sở hữu khả năng tính."

"Không cần !" Đậu Hà Lan tiểu thủ chặt chẽ bắt lấy nó ngón cái đầu ngón tay, lần đầu tiên như vậy cường liệt biểu đạt chính mình cảm tình, nó có chút hoảng loạn nói:"Ta không cần rời đi, không cần mất đi với người ký ước ! không cần giải trừ khế ước !"

"Nhưng nếu có một ngày, là [công đức bộ] muốn rời đi ta đâu?"

Đậu Hà Lan giương cái miệng nhỏ nhắn, lấp bắp nói:"Nhưng là... Nhưng là [công đức bộ] sẽ không..."

"Người lý giải nó sở hữu hết thảy sao? Người biết nó như thế nào sinh ra sao? Người biết nó vì cái gì sẽ dừng ở trên viên tinh cầu này, nó lại từng có được qua bao nhiêu khế ước giả sao?" Dung Viễn liên tiếp hỏi, hắc một đám vấn đề khiến đậu Hà Lan sắc mặt càng ngày càng trắng bệch, tiểu thủ dần dần mất đi khí lực rũ xuống, hơi ngưỡng đầu đại ra nhìn thập phần đáng thương.

Dung Viễn tiếp nói:"Nếu có như vậy một ngày, kia sở hữu này hết thảy đều sẽ biến mất. Mà ta biết, từng có được qua lực lượng càng cường đại, một khi mất đi mang đến thống khổ cũng sẽ càng kịch liệt. Cái loại này chênh lệch, cũng có lẽ sẽ khiến ta không thể thừa nhận." Hắn ánh mắt theo thương thành trang thượng lướt qua, nhẹ giọng nói:"Cho nên ta không thể quyết định, ta có nên hay không học tập này mặt trên gì đó."

-- có lẽ có một ngày, hắn có thể từ chỗ khóa ngoại tinh cầu bên trên được đến tu luyện phương pháp, nói vậy,[công đức bộ] là không thể đem hắn lực lượng cướp đi .

Nhìn như cũ suy sụp thậm chí thấp thỏm lo âu đậu Hà Lan, hắn thò tay xoa xoa nó tiểu đầu, đối nhẹ nhàng điểm ngữ điệu nói:"Ta chỉ là nói nói mà thôi, tương lai không hẳn sẽ thật sự có như vậy một ngày. Nếu có thể, ta tự nhiên hi vọng người cùng [công đức bộ] vĩnh viễn đều tại ta bên cạnh."

"Ta sẽ ." Đậu Hà Lan trao hắn đầu ngón tay, nhẹ giọng nói:"Ta nhất định sẽ."

"Ân, ta biết." Dung Viễn ánh mắt thập phần mềm mại.

Đậu Hà Lan nghĩ nghĩ, lại nói:"Thực ra, muốn tu luyện mà nói không nhất định phải hối đoái kia vài công pháp, người có thể hối đoái thương thành bên trong một khác dạng này nọ, chỉ là quá trình muốn khó khăn hơn nhiều, ta cũng không biết cuối cùng hay không sẽ có thành quả."

"Là cái gì?" Dung Viễn hỏi, bỗng nhiên nghe được phòng khách bên trong cửa sổ phát ra dị thường thanh âm, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, đậu Hà Lan đã biến thành đồng hồ chờ ở hắn lòng bàn tay.

Dung Viễn đi vào phòng khách, nhìn thấy kéo ra cửa sổ trung, một người phảng phất từ trong không khí thò chân đi ra, sau đó là một cánh tay, đầu, tiếp là một khác cánh tay cùng chân. Hắn trao cửa sổ từ trong không

khí nhảy vào đến, rơi xuống đất thời điểm không có phát ra nửa điểm thanh âm.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 160: Trời Cao Biển Rộng

Từ cửa sổ trung bước vào đến này nhân không nói gì, hần xoay người đóng lại cửa sổ, lẳng lặng đứng ở bên cửa sổ, hai tay buông ở bên cạnh, có thể coi chi vi đại chúng mặt trên mặt không có một tia tình cảm dao động.

Dung Viễn ngồi vào trên sô pha, hỏi:"Thí nghiệm kết quả như thế nào?"

Đại chúng mặt dùng toàn vô âm điệu phập phồng thanh âm nói:"Thí nghiệm không khác thường, đạt tới mong muốn tiêu chuẩn."

Dung Viễn lại đối trí não nói:"Noah, cho ta hồi phóng hần thí nghiệm quá trình."

Noah một lời chưa phát, TV trên màn hình bắt đầu xuất hiện các loại theo dõi hình ảnh, đều là đại chúng mặt tại tản bộ, mua đồ, cấp khát cái trong bình thả hai viên tiền xu, cuối cùng còn thuận tay bắt một thò tay vào hần túi tiểu đầu.

Toàn bộ trao đổi quá trình, có vẻ như vậy tự nhiên, phổ thông, không có bất cứ dị thường, hiển nhiên cùng hần trao đổi nhân cũng không có nhận thấy được cái gì khác thường chỗ. Dung Viễn gật gật đầu, thập phần hài lòng, đối đại chúng mặt nói:"ai668x, mô phỏng ta, ngày mai bắt đầu tại nghiên cứu sở thí nghiệm."

"Vâng."

ai668x lên tiếng trả lời đồng thời, Noah liền cho hẳn truyền tống Dung Viễn tư liệu bao. Từ này ai6681x xuất hiện, Noah nói nhằm bệnh trạng chiếm được phi thường rõ rệt cải thiện, bởi vì nó có thể tùy thời tùy chỗ dùng sóng vô tuyến điện cùng ai6681x trao đổi cảm tưởng, mà này im lặng người máy tuy rằng rất ít đáp lại, lại cũng chưa bao giờ sẽ ngại nó phiền.

ai6681x tải xuống tư liệu bao sau rất nhanh phân tích, trong miệng nói: "Bề ngoài đã ghi lại... Hành vi hình thức đã ghi lại... Cảm tình hình thức đã ghi lại... Đáng đi phân tích đã ghi lại... Âm tần âm sắc đã ghi lại..."

Theo nó lời nói, nó ngũ quan cũng hơi hơi điều chỉnh, một lát sau, một trừ quần áo bên ngoài cùng Dung Viễn giống nhau như đúc nhân đứng thẳng ở bên cửa sổ, ngay cả ánh mắt đều là không có sai biệt lạnh lùng xa cách. Nó đứng một lát, sau đó cất bước, đi đến Dung Viễn trước mặt, dùng cùng hẳn giống nhau như đúc tư thế ngồi xuống.

"Lập lại một chút mỗi ngày công tác." Dung Viễn mệnh lệnh nói.

"Vâng." ai6681x dùng cùng Dung Viễn giống nhau thanh âm nói, âm điệu trung cũng mang theo tự nhiên cảm tình âm sắc biến hóa. "Sáu điểm rời giường, sáu điểm ba mươi đến bảy điểm tại sân thể dục chạy bộ, bảy điểm hồi ký túc xá, tắm vòi sen vòi phun mở ra mười lăm phút, bồn cầu xả nước một lần, bảy điểm ba mươi tại căn tin ăn bữa sáng, tám giờ chí mười một giờ tại phòng thực nghiệm làm thí nghiệm, mười một giờ năm phần tại căn tin ăn cơm trưa, mười một giờ ba mươi đến mười hai điểm tại ký túc xá ngủ trưa giấc ngủ, bồn cầu xả nước một lần, mười hai điểm đến mười sáu điểm hai mươi tại phòng thực nghiệm làm thí nghiệm, mười sáu điểm ba mươi tại căn tin ăn bữa tối, mười bảy điểm đến hai mươi hai điểm thông qua internet video học tập, hai mươi hai điểm năm phần khởi tắm vòi sen vòi phun mở ra mười lăm phút, bồn cầu xả nước một lần, hai mươi ba điểm tắt đèn ngủ trưa giấc ngủ."

"Rất tốt, hiện tại liền bắt đầu đi." Dung Viễn nói.

"Vâng." ai6681x đứng lên, nó không cần đồng hồ cũng biết hiện tại thời gian là bao nhiêu, bởi vậy nó trực tiếp đóng phòng khách bên trong tầng, đi vào phòng ngủ, kéo ra chăn nằm ở trên giường, hai tay giao điệp đặt ở trước bụng, sau đó nhắm mắt lại.

Dung Viễn ngồi ở trong bóng đêm, thật lâu sau, hắn đi đến phía trước cửa sổ, kéo ra cửa sổ, hai thảng gió rét buốt thấu xương địa quyền tiến vào, bức màn ở trong gió hộc hộc rung động, thổi được nhân toàn thân rét lạnh, nhưng hắn nắm chặt khung cửa sổ, trong lòng lại tại nóng lên.

Nghiên cứu sở chỉ là hắn một ván cầu, hắn chưa từng có nghĩ tới muốn ở địa phương này dài rất lâu. Tuy rằng hắn không biết thế giới này tối công nghệ cao trình độ đều phát triển tới trình độ nào, nhưng Tiêu Tiêu bên cạnh cái kia Diêm Sách khiến hắn xác nhận đến, trí năng người máy này khoa học kỹ thuật thụ, không thể nghi ngờ đã bị Tiêu Tiêu cất cao rất nhiều. Hắn không muốn đem nhiều như vậy thời gian tiêu phí tại nghiên cứu như thế nào chế tạo ra đồng dạng trí năng người máy thượng, nguyên nhân rất đơn giản -- tốn thời gian tốn sức lực, còn không có thể mang đến trực tiếp công đức bổ ích. Vì thế Dung Viễn trực tiếp từ công đức thương thành bên trong hối đoái một trí năng trình độ không sai biệt lắm nghĩ thái người máy ai6681x, khiến nó đi lên ẩn hình vũ toa đến phố phường trung đi thí nghiệm. Sự thật chứng minh, người thường cùng nó tiếp xúc sau quả nhiên không có phát sinh tử vong sự kiện, có lẽ lúc này bởi vì bọn họ làm phi khế ước giả không có "Sử dụng" Nó, cũng có lẽ là vì ai6681x cũng không thuộc về siêu việt bản thế giới khoa học kỹ thuật trình độ thương phẩm. Nói ngắn lại, đối Dung Viễn đến nói chỉ có kết quả là trọng yếu nhất, chính là này người máy có thể thay thế hắn tiếp tục lưu lại nghiên cứu sở làm thí nghiệm.

Cho tới nay, hắn tại nghiên cứu sở biểu hiện được tính cách cực kỳ quái gở lạnh lùng, nhân tế quan hệ phi thường đơn thuần, hành vi hình thức cực kỳ cố định thậm chí tại trí não phụ trợ dưới so đồng hồ còn muốn chính

xác, vì chính là như vậy một ngày. Hãn đã trên lớn nhất trình độ hạ thấp mô phỏng độ khó cùng bị phát hiện xác suất, vạn nhất có đột phát sự kiện, cũng có trí não Noah phụ trợ, hãn còn có thể tại viễn trình tiến hành thao túng. Hơn nữa ai6681x bản thân trí năng cũng không thấp, đương nhiên so với Noah còn kém chi khá xa, nhưng cũng có thể chính mình tính toán ra ứng đối sách lược.

Giờ này khắc này, Dung Viễn mới chính thức cảm giác được cái gì là biển rộng bằng ngư được, trời cao mặc chim bay.

Chỉ cần Noah tại nghiên cứu sở nội có thể thành công mô phỏng hãn bản nhân, từ nay về sau, mặc kệ hãn biến mất vài ngày vẫn là mấy tháng, không có nhân hội truy vấn hãn đi địa phương nào, hoài nghi hãn đến cùng làm chuyện gì. Hãn không lại cần vì cố kỵ phản hồi thời gian mà không thể ở trong vũ trụ hàng hành đến quá xa tinh cầu, có thể chân chính, đi hướng bất cứ hãn muốn đi địa phương. Khi hãn tưởng trở lại "Dung Viễn" Thân phận này thời điểm, chỉ cần lại ở trong này đem ai6681x đổi về đến là được.

Dung Viễn cũng không lo lắng Noah cùng ai6681x sẽ phản bội hãn hoặc là thay thế được hãn, tuy rằng này mấy máy móc sản phẩm không có đem nhân loại xem như một loại đặc thù, cần bảo hộ sinh vật, nhưng đối chủ nhân trung thành là viết tại chúng nó nguyên trình tự bên trong .

Quả nhiên, ngày hôm sau ai6681x-- hoặc là nói Noah tên gọi tắt tiểu a-- nó tại nghiên cứu sở hoạt động cả một ngày, không có bất luận kẻ nào phát hiện nó cũng không phải chân chính Dung Viễn. Một phương diện là tiểu a mô phỏng độ cao tương tự, một phương diện khác, cũng là bởi vì nơi này không có một chân chính quen thuộc, phát ra từ nội tâm quan tâm Dung Viễn nhân. Đối thành là Kim Dương, có lẽ cái nhìn đầu tiên liền sẽ phát hiện nó chỉ là một giả hóa.

Lại đợi hai ngày không có phát hiện dị thường về sau, Dung Viễn đem một tờ danh sách giao cho tiểu a, này mặt trên là nhằm vào trước mắt trên thế giới Thập Tam chủng bệnh bất trị được tề công thức phân tử, tỷ như hiv virus, bệnh bạch cầu, bệnh chó dại, vài loại bệnh ung thư đợi đã (vân vân). Dung Viễn theo thương thành bên trong hồi đoái được tề về sau biến tiểu được ra này công thức phân tử, còn lại chính là cùng lúc trước chế tạo kẹo đường như vậy, phản hướng thôi diễn này chế tạo quá trình, sau đó thông qua lặp lại thực nghiệm nghiên cứu đem biến thành hiện thực. Loại này rườm rà mà lâu dài công tác bất luận kẻ nào đều có thể hoàn thành, trí năng người máy lấy này siêu việt nhân loại giải toán tốc độ cùng chính xác tính chỉ biết so nhân loại làm được càng tốt. Cho nên Dung Viễn không tính toán lại tự mình đến một lần, mà đem còn lại công tác tất cả đều giao cho tiểu a cùng nghiên cứu sở bên trong mặt khác các trợ thủ -- có thể nói, này mấy trợ thủ hiện tại mới bắt đầu muốn chân chính phát huy tác dụng, phía trước trên cơ bản đều là bị Dung Viễn chỉ huy các loại đả tương du.

Gần nhất các nghiên cứu viên đều cảm giác, đại boss giống như so với trước đó muốn hơi chẳng phải đáng sợ một chút a, hơn nữa bắt đầu cho bọn họ phân phối chính thức công tác có hay không, rốt cuộc phát hiện bọn họ không phải đến hỗn ăn chờ chết có hay không, thật cảm động a sao đây ? ?

-- cho nên trên thực tế, tại đây nghiên cứu sở bên trong, người máy tiểu a bất tri bất giác trung liên thành lập so Dung Viễn càng hài hòa nhân tế quan hệ.

Ngày thứ ba ban đêm, Dung Viễn đi lên vũ toa, ly khai này phong bế ẩn tính lồng giam.

...

Baroque phong cách giáo đường tiền, bậc thang sạch sẽ được cơ hồ không dính một hạt bụi. Một lão nhân ngồi ở trên bậc thang, sải một phen hạt, rất nhiều bồ câu trắng "Cô cô" Kêu bay đến hân bên cạnh, mổ dưới đất

hạt, còn có lớn mật bồ câu trực tiếp bay đến hắn trên người, hướng hắn trong tay trác đi.

Cách đó không xa trên ghế đá, nằm một lưu lăng hán, hắn mặc rách rưới đại y, đem mấy tấm báo chí che trên người, hô hô ngủ say. Một chỉ mập mạp bồ câu dừng ở hắn trên người, không biết vì cái gì lại lập tức kêu sợ hãi bay ra. Lưu lăng hán gãi gãi mặt, tiếp tục ngủ được bất tỉnh nhân sự.

"Chính là tên kia sao?"

"Vâng."

"Hỗn được đủ kém."

Giáo đường trên không, Dung Viễn ngồi ở vũ toa bên trong, một khối phóng đại trong video chính là cái kia lưu lăng hán. Hắn nhìn một lát, phảng phất tự nhủ nói:"Không có ngoại lực ngoài tự bảo chi lực, tùy tiện đi ngoại tinh cầu tựa hồ không phải hảo chủ ý."

Cho dù tọa ủng vô số công đức, hắn cũng muốn suy xét có lẽ bởi vì nào đó tình huống hắn cùng đệu Hà Lan tách ra, thế cho nên gặp được tình hình nguy hiểm thời điểm không thể đúng lúc hồi đoái tình huống. Vì một thực ra cũng không cần lựa chọn vấn đề do dự nhiều ngày như vậy, dứt khoát không giống như là hắn làm người. Dung Viễn làm quyết định, hỏi đệu Hà Lan nói:"Người lần trước nói thứ đó, là cái gì?"

Đệu Hà Lan minh bạch hắn hỏi là cái gì, điều ra một thương phẩm hình ảnh, nói:"Chính là này khối [trong truyền thuyết thạch đầu]."

Thương phẩm danh tự, liền gọi [trong truyền thuyết thạch đầu], nhìn qua càng như là một khối ma đến mức như tiểu đao thạch phiến, bề ngoài phi thường phổ thông, có màu xanh sẫm thạch đầu văn lộ, nhất định muốn nói có cái gì đặc biệt mà nói, đại khái chính là nó màu xanh sẫm cùng với

sắc xen lẫn cùng một chỗ, mơ hồ cấu thành một giống như thật mà là giả xoắn ốc kết cấu.

Nhưng này khối nhìn qua phổ thông thạch đầu lại là thương thành bên trong có duy nhất tính đặc thù vật phẩm, hơn nữa không có đánh lên giá.

Lúc trước đậu Hà Lan cũng là một không thể chuyển nhượng, không thể vứt bỏ, không thể lập lại hối đoái đặc thù vật phẩm, giá bất quá một vạn năm ngàn công đức mà thôi.

Dung Viễn hỏi: "Này tảng đá giá trị bao nhiêu?"

Đậu Hà Lan nói: "Toàn bộ." Dung Viễn nhìn qua, nó tiếp nói: "Bất luận khế ước giả công đức bao nhiêu, nó giá đều là -- toàn bộ công đức trị."

"Thú vị." Dung Viễn bật cười, hỏi: "Kia này khối đặc thù thạch đầu tác dụng là cái gì?"

"Truyền thuyết, này tảng đá trung ẩn chứa vũ trụ gian mọi đạo lý, có được nó nhân, có thể từ giữa lĩnh ngộ ra tinh thần diễn biến, tự nhiên sinh tử, thời không gian biến hóa đẳng thể gian sở hữu quy tắc, không có gì không thể tri chi sự, không có gì không thể siêu việt chi vật. Hơn nữa, bởi vì vô luận bao nhiêu đều là khế ước giả tự hành lĩnh ngộ nội dung, bởi vậy cho dù giải trừ khế ước, cũng không thể bị [công đức bộ] thu hồi." Đậu Hà Lan nói.

"Nghe đi lên giống như rất mỹ diệu, nhưng nói vậy sẽ không rất đơn giản?" Dung Viễn hỏi.

"Vâng." đậu Hà Lan nói: "Trí tuệ sinh mệnh có đủ nó đối ngộ tính yêu cầu xác suất là một phần vạn ức, nếu lực lĩnh ngộ kém một chút, này đối với người mà nói liền sẽ chỉ là một khối phổ thông thạch đầu, có lẽ một đời đều không thể từ giữa được đến bất cứ thu hoạch. Hơn nữa hối đoái đề cao [trí lực], đối gia tăng lĩnh ngộ năng lực không có bất cứ giúp."

-- vạn ức? Địa cầu nhân loại, tổng số cũng bất quá là bảy mươi ức mà thôi... Ngô, suy xét đến mắt thường nhìn không thấy micromet nhân, có lẽ con số này còn có thể hướng lên trên điều chỉnh vài lần, nhưng tổng số tuyệt sẽ không đạt tới vạn ức nhiều.

Dung Viễn cười nói: "Ta thích có tính khiêu chiến gì đó, đệu Hà Lan, hồi đoái."

"Xác định?" Đệu Hà Lan lúc này ngược lại do dự, Dung Viễn hiện tại có hai ức năm ngàn hơn bảy trăm vạn công đức, mà này đại bộ phận đều là lần trước dải địa chấn đến khổng lồ ích lợi, lần sau lại tích góp đến nhiều như vậy số lượng, không biết phải chờ tới lúc nào. Công đức thương thành bên trong, tuy rằng cũng có tiện nghi tu luyện công pháp, nhưng chân chính hảo một ít, công đức yêu cầu đều là một ức khởi bước.

"Ta không phải mù quáng tự tin, chẳng qua, không nếm thử một chút chung quy lòng có không cam tâm." Dung Viễn nhìn ra nó lo lắng, vô tình nói: "Ta hiện tại thời gian còn có rất nhiều, nhiều đến đầy đủ ta phạm sai lầm về sau còn có thể toàn bộ đẩy ngã lần nữa đến. Nếu ta thật không có kia phân thiên phú, ta cũng có cơ hội tích góp đủ công đức hồi đoái bình thường công pháp. Không cần lo lắng, đệu Hà Lan."

Đệu Hà Lan thoải mái, có chút ngượng ngừng mím môi cười cười, điểm kích xác nhận, hoàn thành hồi đoái.

Một khối tiểu tiểu thạch đầu dừng ở Dung Viễn lòng bàn tay, hẩn nhẹ nắm nó, đi theo hơi hơi ý lạnh, thạch đầu không có bất cứ phản ứng, thật giống như trong tay hẩn chỉ là một khối từ bờ sông nhặt được phổ thông thạch đầu.

Đã rất lâu, Dung Viễn cảm giác chính mình giống như nghe được mơ hồ nhạc thanh, khi hẩn cẩn thận đi nghe thời điểm, lại bắt giữ không đến

bất cứ thứ gì, thậm chí nói không rõ vừa rồi thanh âm có phải hay không chính mình ảo giác.

Hắn phục hồi tinh thần, nhìn thấy đậu Hà Lan có chút lo lắng nhìn hắn, tinh tế lông mi hơi hơi nhúu lại, một bộ lo lắng hắn sẽ cảm thấy thất vọng bộ dáng. Vì thế Dung Viễn lại cười cười, nói: "Chúng ta đi xuống, hội hội vị kia khách nhân đi."

Vì liên lạc phương tiện, đậu Hà Lan nhu thuận biến thành ẩn hình tai nghe. Dung Viễn đem nó đội, lại lấy ra vụn năng máy phiên dịch mặt nạ đội, khởi động nghĩ thái y, biến thành một phổ thông thanh niên bề ngoài, không chế được vũ toa chậm rãi hạ xuống, từ giáo đường góc hẻo lánh đi ra, trực tiếp hướng đi như cũ nằm ở trên ghế đá lưu lãng hán.

Lưu lãng hán trong lúc ngủ mơ bỗng nhiên rùng mình, trong miệng lẩm bẩm một câu ai cũng nghe không hiểu mà nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Không Có Giá Trị

Bạch tuộc ngoại tinh nhân thật sự có then với hãn "Ngoại tinh nhân" lai lịch, trong khoảng thời gian này thật hỗn được thâm. Chạy ra nhà ga về sau, hãn vẫn không có gặp được thời đến vận chuyển thời điểm, thật vất vả mới miễn cưỡng nắm giữ một ít người địa cầu cơ bản dùng từ, nhưng muốn ăn cái gì không có tiền, muốn trụ túc không có chứng minh thư, đi ở trên đường đều bởi vì nhìn không thấy hình thể vấn đề không cần thận chen đến người khác, dùng khí lực hơi chút lớn một chút liền sẽ khiến yếu ớt người địa cầu nhận đến thương nặng... Sau đó thường thường tại hãn dẫn phát hỗn loạn ba năm phút nội, phụ cận cảnh sát liền sẽ giơ cảnh côn hô to chạy tới, bạch tuộc ngoại tinh nhân kinh hoảng bị bắt phân biệt ra bản thân chân thật thân phận, bao giờ cũng tại hốt hoảng chạy trốn trung.

Thật vất vả, hãn mới phát hiện trên địa cầu có một loại nhân bao giờ cũng bị mọi người bỏ qua, không có nhân hỏi bọn hãn danh tự cũng không ai tra bọn họ chứng kiện, có đôi khi còn sẽ đựng tới nhân cho bọn họ đưa ăn đưa uống, người như thế chính là đầu đường cuối ngõ tùy ý có thể thấy được lưu lãng hán. Bạch tuộc ngoại tinh nhân biến thành một lưu lãng hán bề ngoài, quả nhiên vượt qua một đoạn thập phần an ổn ngày, trừ đại đa số thời gian đều phải đói bụng bên ngoài, hãn đối với này thân phận hài lòng cực.

Mà hôm nay, hãn đặc biệt may mắn, cư nhiên gặp phải có người nguyện ý mời khách khiến hãn rộng mở da bụng ăn uống.

"Bụp bụp bụp bụp..."

Bạch tuộc ngoại tinh nhân cầm qua một mới mẻ ra lô hot dog,"A ô" Một ngụm liền cắn mất mặt trên một phần ba, sau đó quai hàm mấp máy hai phát, lại ăn hai khẩu một hot dog liền tiêu thất. Hắn đem đóng gói giấy túi hương mặt đất ném, từ lưu động trên toa ăn lại cầm kế tiếp, như vậy dùng không đến mười giây liền đem này hot dog giải quyết .

Dưới đất đã ném hai ba mươi đóng gói túi, nhìn qua hắn còn ăn được còn chưa thỏa mãn. Bán hot dog trưởng mặt thanh niên giương miệng, đại ra nhìn hắn, nhìn qua giống như đã mất đi tự hồi năng lực.

Dung Viễn vắt chân ngồi ở một bên nghỉ ngơi trên ghế, một tay cầm một quyển sách, bên cạnh phóng một ly nhiệt cà phê, nhìn qua giống như không phải ngồi ở đầu đường mà là ngồi ở đàn dương cầm thanh chậm rãi chảy xuôi cao cấp quán cà phê bên trong. Hắn ánh mắt dừng ở trong sách, nhưng bạch tuộc ngoại tinh nhân nhất cử nhất động hắn đều rõ ràng thấu đáo.

Căn cứ hắn trong khoảng thời gian này quan sát, này chỉ bạch tuộc ngoại tinh nhân ngoài ý muốn thuộc về tứ chi phát đạt đầu não đơn giản loại hình, có điểm ngốc, nhưng lại không phải tên vô lại. Vừa mới bắt đầu nhìn qua giống thị mạng người như thảo giới lãnh khốc sát thủ, nhưng tại hắn nhận thức đến chính mình không thêm khắc chế khí lực sẽ cho nhân loại tạo thành như thế nào thương tổn về sau, hắn hành động liền có vẻ cẩn thận rất nhiều, hơn nữa bắt đầu tận lực tránh đi đám người, gặp được đuổi bắt thời điểm cũng cố gắng không đi động thủ.

-- nếu không phải phát hiện hắn là gia hỏa như vậy, Dung Viễn cũng sẽ không nhanh như vậy liền đến thấy hắn. Thật sự là bởi vì, hắn cảm giác chính mình muốn tiếp tục quan sát đi xuống, người này nói không chừng có thể đem chính mình cấp đổi chết ở chỗ này.

Rốt cuộc, trên sạp cuối cùng một hot dog cũng biến mất tại lưu lãng hán trong miệng, hắn ngóng trông tìm tòi một lần, không có phát hiện còn

có dư thừa đồ ăn, tiếc nuối lại thỏa mãn thở dài, sau đó sờ sờ bụng, cười tủm tỉm dùng suất sẹo quả hạch ngữ đối Dung Viễn nói:"Cám ơn, ta ăn no lạp !"

Dung Viễn ba một tiếng khép lại thư, đặt xuống còn dư một nửa cà phê gồm trắng ly, cấp như cũ đại ra quán chủ trả tiền. Bạch tuộc ngoại tinh nhân khoa trương lượng cơm ăn đã gọi ra không ít người vây xem, hắc mang theo này thấy thế nào đều cảm giác gốc hồ hồ gia hỏa rời đi.

...

Thời tiết rất lạnh, quảng trường chung quanh cơ hồ nhìn không thấy bóng người, trên mặt hồ còn kết một tầng mỏng manh băng, ẩm ướt âm lãnh thủy khí khiến cho không ai nguyện ý chờ ở chung quanh.

So với phong bế phòng tối, Dung Viễn tại đàm thoại thời điểm càng thích như vậy trống trải hoàn cảnh. Hắc quay đầu xem xem, bên cạnh là vì hắc nói một câu "Đi thôi" Liền không hề có hoài nghi đi theo phía sau vẫn đi tới ngoại tinh nhân, lúc này hắc đang nghiêng đầu, nhìn chăm chăm trên ngọn cây một con se sẻ xem, nhìn nhìn, mạnh đuổi tay đem se sẻ bắt lấy liền nhét vào miệng.

Dung Viễn không nói gì hỏi:"Người không phải ăn no sao?"

"Nga... Ta quên." Bạch tuộc ngoại tinh nhân ngượng ngùng buông ra trong tay se sẻ, đương tiểu điều ục hắc phi khai thời điểm, hắc vẫn là nhịn không được lưu luyến không rời ngóng nhìn nó bóng dáng liếm liếm môi.

Dung Viễn quyết định tiến vào chính đề, hắc khẽ vuốt dưới trên mặt phiên dịch mặt nạ, đối bạch tuộc ngoại tinh nhân nói:"Người là như thế nào đến tinh cầu này đến?"

"Ai, ta thật sự là xui xẻo thấu ." Bạch tuộc ngoại tinh nhân than thở nói:"Phi thuyền trước đụng vào một đám quỷ phệ trùng, phòng hộ tầng cùng thăm dò hệ thống đều bị chúng nó phá hủy, sau lại một đầu đụng lên cao nguy hiểm cấp tia vũ trụ, mơ mơ hồ hồ không biết như thế nào liền rơi xuống tinh cầu này đến. May mắn đây là một nghi cư tinh, muốn hay không cẩn thận rơi xuống hằng tinh thượng, ta nhất định phải chết... Ai?"

Hắn bỗng nhiên cảm giác có cái gì không đúng, suy nghĩ một lát mới mạnh phát hiện vấn đề, vừa Dung Viễn câu hỏi thời điểm nói căn bản không phải trên viên tinh cầu này dân bản xứ ngôn ngữ, mà là chúng nó tinh cầu bên trên thông dụng ngữ !

"A a... Người, người là..." Bạch tuộc ngoại tinh nhân chỉ Dung Viễn lớn tiếng kêu lên, lấp bắp sửng sốt một lát sau, hắn cao hứng bật lên đến, mặt đất đều cùng nhau chấn hai phát, hắn vòng quanh đầu lưỡi nói:"Người, người cũng là Picchu tinh nhân?"

Dung Viễn không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, mà là nói:"Ta tại xuyên việt trùng động thời điểm ra ngoài ý muốn, mặc danh kỳ diệu liền đến nơi này . Người có từ tinh cầu này đến Picchu tinh lộ tuyến đồ sao?"

"Có... Bất quá, ta hiện tại không có." Bạch tuộc ngoại tinh nhân đang ở tại đồng hương gặp đồng hương hai mắt nước mắt lưng tròng cảm động trung, hữu vấn tất đáp nói, nhìn qua còn rất tưởng đến ôm, nhưng Dung Viễn bình tĩnh khiến hắn nhất khang nhiệt tình không chỗ huy sai.

"Sao thế này?" Dung Viễn không có bận tâm hắn cảm tình ý tứ, càng chú ý lộ tuyến đồ hướng đi.

"Tinh đồ ở trên phi thuyền đâu." Bạch tuộc ngoại tinh nhân thành thành thật thật nói:"Ta rơi xuống thời điểm, phi thuyền diệu hải trung ."

-- thông dụng tên gọi tinh đồ?

Dung Viễn gật gù đầu, bạch tuộc ngoại tinh nhân lúc trước rơi xuống kinh độ và vĩ độ hẳn có chính xác ghi lại, nước biển chảy về phía cùng tốc độ cũng đều có thể căn cứ số liệu kiến mô, không khó thôi diễn ra phi thuyền điểm rơi đến. Chỉ là như thế nào sử dụng, khả năng còn muốn mượn dùng này ngốc ngoại tinh nhân giúp.

Hắn nói:"Ta sẽ nghĩ biện pháp đem nó vớt lên đến. Chẳng qua người như thế nào đem chính mình làm thành này phúc bộ đáng? Bao lâu thời gian chưa ăn no cơm?"

Nói lên này bạch tuộc ngoại tinh nhân hai mắt đều là lệ, hắn ủy khuất nói:"Không thể trách ta, trên viên tinh cầu này dân bản xứ cũng quá đáng sợ, lại bạo lực lại keo kiệt, tại chúng ta nơi đó rõ ràng gặp được có khó khăn người đều sẽ trực tiếp giúp, nơi này nhân mặc kệ làm gì đều quản ta muốn thông dụng tiền tệ. Nhược cực kỳ còn như vậy kiêu ngạo, không cẩn thận liền đánh chết, đều là phiền toái... Đúng, ta phía trước đều chưa nhìn ra đến người không phải tinh cầu dân bản xứ, người nguy trang được như vậy hảo, nhất định ở trong này bị nhốt thời gian rất lâu đi?"

Nhìn hắn tràn ngập đồng tình ngập nước tiểu nhân thần, Dung Viễn trừng mắt nhìn hắn một cái, hừ lạnh một tiếng nói:"Người cho rằng ai đều giống người như vậy ngốc?"

Bạch tuộc ngoại tinh nhân nghe vậy chẳng những không buồn bực, ngược lại sờ sờ đầu ngượng ngùng cười nói:"Hắc hắc, cũng là. Ta lão sư cũng vẫn nói ta quá ngu ngốc, tốt nghiệp về sau không dễ tìm công tác. Cho nên ta sau này mới đi làm tinh tế thám hiểm viên. Người đâu? Người là làm cái gì công tác?"

"Với người như vậy." Dung Viễn nói.

"Thật?" Bạch tuộc ngoại tinh nhân nghe được này càng hiển được thân cận, hắn không tự chủ được kéo gần lại vài phần giữa hai người cự ly, cao

hứng nói:"Người vừa thấy liền thông minh, ta còn nghĩ đến người khẳng định là làm lợi hại hơn công tác đầu ! tỷ như phi thuyền nghiên phát cái gì ! người xem tựa như !"

"Ta thích thám hiểm, phi thuyền nghiên phát có thể có cái gì ý tứ." Dung Viễn liếc xéo hăn liếc nhìn, nói:"Của ta phi thuyền còn tại, chờ ta tìm đến tinh đồ, người muốn theo ta một khối rời đi sao?"

"Muốn muốn muốn !" Bạch tuộc ngoại tinh nhân gật đầu như đảo tỏi nói:"Ta sớm liền tưởng trở về, chính là không có cách nào ! tinh cầu này hoàn cảnh cũng quá ác liệt, là người đều không ở được !"

Ở trên viên tinh cầu này đã trụ mười chín năm Dung Viễn gật gật đầu hòa cùng nói:"Nói cũng phải. Đúng, người biết đây là cái gì tinh cầu sao? Ta giống như phía trước không có từng nhìn đến tương quan ghi lại."

"Ha ha, này người khả hội đúng người ! tinh cầu này tư liệu bị mã hóa, ta cũng là bởi vì muốn thăm dò mảnh tinh vực này mới có cơ hội nhìn thấy tư liệu, đổi khác gia hỏa thật đúng là không nhất định biết." Bạch tuộc ngoại tinh nhân dương dương đắc ý nói:"Đây là địa cầu, bất quá người bình thường đều quán nó gọi Thủy Lam tinh... Thủy Lam tinh người nghe nói qua sao?"

Dung Viễn làm như có thật nghĩ nghĩ, lắc đầu nói:"Giống như phía trước có điều nghe thấy, nhưng cụ thể không rõ lắm."

"Đương nhiên, đây chính là tinh tế pháp mệnh lệnh quy định cấm chỉ khai phá thăm dò hoặc là du lịch tinh cầu ! ta nghe nói trên viên tinh cầu này dân bản xứ vẫn nghĩ biện pháp hướng ra phía ngoài gửi đi tin tức, tưởng cùng tinh tế liên minh lấy được liên hệ đầu ! chỉ tiếc bọn họ không biết, mặc kệ là ai lấy đến bọn họ tin tức, ấn quy định đều là tất yếu nộp lên tiêu hủy . Bằng không như vậy nhược tinh cầu, Bội Ninh Lăng đế quốc sớm đem nó nhét vào bản đồ ." Bạch tuộc ngoại tinh nhân giống như hoàn toàn

quên vừa là ai nói tinh cầu này rất đáng sợ, cũng quên hẳn tại như vậy nhược tinh cầu bên trên đường một ăn không no bụng lưu lã hán khi là như thế nào chặt vật, thao thao bất tuyệt đem chính mình biết gì đó khoe ra đường như đều nói cho Dung Viễn.

-- tinh tế pháp, tinh tế liên minh, Bội Ninh Lãng đế quốc.

Xem ra tinh tế thời đại cùng trên địa cầu xã hội hệ thống cũng không có cái gì bất đồng, như vậy tồn tại lớn nhỏ bất đồng chính quyền cùng cường quyền ở giữa lấy "Pháp" Làm tên lẫn nhau ước thúc. Chỉ là này Bội Ninh Lãng đế quốc, xem ra hẳn là cách địa cầu gần nhất quân chủ chế chính thể quốc gia, nó vẫn mơ ước tinh cầu này sao? Lại vì cái gì địa cầu sẽ bị tinh tế pháp sở bảo hộ?

Dung Viễn một bên đem bạch tuộc ngoại tinh nhân trong lời để lộ đi ra hữu dụng tin tức lấy ra chặt chẽ nhớ kỹ, một bên hướng dẫn hẳn nói ra càng nhiều hữu dụng gì đó đến. Hẳn nhìn ra này ngoại tinh nhân có điểm thích lên mặt dạy đời ý tứ, vì thế thành khẩn thỉnh giáo nói: "Vì cái gì? Tinh cầu này không có khai thác giá trị sao?"

"Ngô, cũng không hoàn toàn là. Ta nghe nói nơi này vẫn là có một điểm hi hữu tài nguyên, bất quá hàm lượng đặc biệt thiếu, không có chuyên môn khai thác giá trị. Nó lớn nhất đặc điểm chính là trí tuệ sinh mệnh thể đặc biệt nhiều, xa xa vượt quá bình thường tinh cầu dung nạp lượng, bất quá này cũng một điểm dùng cũng không có." Bạch tuộc ngoại tinh nhân bĩu môi khinh thường nói.

"Không có dùng?" Dung Viễn hỏi: "Nói như thế nào?"

"Người vừa tới không biết, trên viên tinh cầu này nhân, đặc biệt đặc biệt nhược ! đặc biệt dễ dàng tử !" Bạch tuộc ngoại tinh nhân dùng khoa trương biểu tình cùng ngữ khí phụ trợ biểu đạt này "Đặc biệt" trình độ, sau đó hẳn tiến thêm một bước cấp Dung Viễn giải thích nói: "Chia đều thọ

mệnh ngay cả chúng ta một phần năm cũng không có, phụ trọng năng lực cũng liền có thể so được với của ta một căn xúc tu một phần mười, chạy không nhanh, bật lên năng lực cũng đặc biệt kém, một đoạn thời gian ngắn không uống nước hoặc là không ăn này nọ liền sẽ chết, ăn đồ ăn không phù hợp sinh vật tự dưỡng thực đơn sẽ chết, hô hấp không khí tỉ lệ không chính xác cũng sẽ chết, áp lực lớn một chút sẽ chết, bình khí lực lớn một chút sẽ chết, độ ẩm cao một điểm hoặc là thấp một điểm cũng sẽ chết, bạo lậu ở trong chân không hoặc là tia vũ trụ trung rất nhanh sẽ chết, điều ở trong nước trong chớp mắt liền chết, nghỉ ngơi giấc ngủ thời gian không đủ sẽ chết, áp lực quá lớn hoặc là tâm tình không tốt cũng khả năng sẽ chết..."Hắn một hơi nói mấy chục nhân loại các loại trong mắt của hắn không thể tưởng tượng kiểu chết, sau đó thở hổn hển, tổng kết nói:"Cho nên, đây là một loại chỉ thích hợp sinh hoạt tại đặc biệt hoàn cảnh trung sinh vật. Nếu có nào ngu xuẩn nhìn trúng bọn họ không hề số lượng nhân khẩu, tưởng đem địa cầu dân bản xứ làm sức lao động phát ra, kia hắn đầu tiên tất yếu kiến tạo một cự đại vòng bảo hộ đem vũ trụ bên trong các loại tai hại xạ tuyến đều che chắn đi, sau đó tại vòng bảo hộ nội chế tạo tỉ lệ vừa vặn thích hợp không khí, độ ẩm điều chỉnh đến cố định phạm vi, mỗi ngày cho bọn họ cung cấp đặc biệt đồ ăn cùng đại lượng thanh thủy, hơn nữa chỉ có thể tiến hành nhẹ nhàng nhất công tác, chỉ công tác thời gian rất ngắn liền muốn nghỉ ngơi, còn muốn xây dựng làm cho bọn họ thể xác và tinh thần khoái trá hoàn cảnh, phụ cận không thể có tính nguy hiểm lớn hơn một cấp bất cứ sinh vật. Tại đây phía trước, vì vận chuyển địa cầu dân bản xứ, hắn phi thuyền còn không có thể gia tốc quá nhanh, không thể xuyên việt trùng động, không thể tới gần r cấp trên đây tinh cầu, bằng không địa cầu dân bản xứ yếu ớt nhục thể đều sẽ bị xé nát... Có này công phu, không bằng đến Turner tinh mua mấy cái Turner thú, một Turner thú sức lao động có thể ngang với một trăm địa cầu dân bản xứ, hơn nữa có thể thích hợp đại đa số nghi cư tinh hoàn cảnh, đối với thực vật yêu cầu cũng đơn giản nhất, chỉ cần có thổ ăn là được."

Dung Viễn vẻ mặt hơi hơi cương ngạnh, hẳn chưa từng có nghĩ tới tại vũ trụ sinh vật trong mắt người địa cầu cư nhiên là như vậy... Không chịu nổi nhắc tới sinh vật. Trên địa cầu nhân loại nhưng là vẫn tự xưng là vi vạn vật chi trưởng, địa cầu sinh vật cao cấp nhất trí tuệ kết tinh, kết quả đối ngoại tinh nhân mà nói, là liên đương cụ lý tư cách cũng không có sao?

Chuyện này... Nói thật ra cũng không hoàn toàn là việc xấu, bởi vì không có giá trị lợi dụng, cho nên nhân loại vẫn lo lắng "Ngoại tinh thực dân" khả năng tính cũng rất nhỏ. Ngẫm lại nếu nhân loại tại vũ trụ trung phát hiện một khóa sinh tồn rất nhiều con gián lại không có muốn khoáng sản tài nguyên tinh cầu, phỏng chừng cũng không có xâm lược thực dân hứng thú.

Bất quá làm người địa cầu, tuy rằng hẳn cảm giác bạch tuộc ngoại tinh nhân nói được này mấy cũng không có vấn đề, nhưng hẳn vẫn là vì chính mình đồng loại tranh thủ một chút tồn tại giá trị: "Ta tiếp xúc một chút, cảm giác địa cầu dân bản xứ ít nhất coi như là thông minh... Rất nhiều ý tưởng tựa hồ rất thú vị."

-- ít nhất so trước mắt này Picchu tinh nhân muốn thông minh hơn nhiều đi?

"Này ngược lại là không sai." Bạch tuộc ngoại tinh nhân gật gật đầu, sau đó trên cao nhìn xuống bình luận nói: "Bất quá đáng tiếc bọn họ thọ mệnh thật sự quá ngắn ngủi, hơn nữa trí lực so với chân chính trí tuệ chúng cũng có chênh lệch. Nếu đến tinh tế liên minh, chờ bọn hắn đem cơ sở tri thức đều học xong, cơ bản cũng liền đi đến thọ mệnh chỗ cuối, không có cái gì cơ hội phát minh sáng tạo ra có tiến bộ ý nghĩa gì đó. Hơn nữa bồi dưỡng một địa cầu dân bản xứ phí tổn rất cao, không có lời."

"Một khi đã như vậy," Dung Viễn nhìn bạch tuộc ngoại tinh nhân ánh mắt, chậm rãi hỏi: "Vì cái gì tinh cầu này sẽ bị tinh tế pháp mệnh lệnh cấm

chỉ khai phá, liên Bộ Ninh Lăng đế quốc đều không dám nhúng chàm đâu?"

Thượng một chương có rất nhiều thân hỏi Dung Viễn vì cái gì không trước đem công đức tiêu hết lại hối đoái, hoặc là sợ Tiểu Viễn phụ công đức bị gạt bỏ cái gì, điểm này duyên kì nói được phi thường tốt, ta trực tiếp dùng lời của nàng trả lời --

[bởi vì tiêu sở hữu công đức mua thạch đầu, sau đó nào đó việc nhỏ biến phụ công đức bị gạt bỏ là không có khả năng, bởi vì Hắc Kỳ, Bạch Kỳ, thiên vông cái gì, mỗi thời mỗi khắc đều tự cấp xa xa mang đến công đức, hơn nữa chẳng sợ trong đó nào đó một làm sai, cũng là đúng nhiều, sai thiếu, cho nên công đức vẫn ở tăng trưởng.

Về phần trước bốn phía mua mua mua, sau đó hoa đơn vị mua thạch đầu, ta đây khẳng định thạch đầu mua đến cũng vô dụng .

Tu tiên loại gì đó, chú ý Đạo Tâm, tiêu sở hữu, chính là ta hiện tại sở hữu, ta có 2 công đức liền hoa 2 công đức, có 2 ước công đức liền hoa 2 ước công đức, không then với lương tâm ý niệm thông suốt, bởi vì nhân không lừa được chính mình.] công đức bộ là như thế nào tồn tại, như thế nào sẽ lưu lại lớn như vậy chỗ trống cho người chui đầu? Sinh hoạt trung, không phải tổng có đầu cơ trục lợi lợi dụng sơ hở cơ hội, có đôi khi, cần chính là nhân đại trí nhược ngu.

ps:o[∩_∩]o ha ha ~ có hay không nghĩ đến của ta ngoại tình nhân cùng người địa cầu là hình tượng này? Ngoại tình nhân không nhất định đều lại xấu lại khôn khéo, này một cũng rất phổ thông .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Bảo Hộ Cùng Sát Hại

"Này..." Bạch tuộc ngoại tinh nhân ánh mắt dao động một chút, cúi đầu tả hữu nhìn, không quá muốn nói.

Dung Viễn thoáng nhướn mi, dùng hoài nghi ngữ khí nói: "Người không biết?"

Bạch tuộc ngoại tinh nhân giống như quyền uy nhận đến nghi ngờ như vậy bật lên đến, lớn tiếng ồn ào nói: "Ta đương nhiên biết lạ ! ta biết đến sự tình khả nhiều lạ ! mảnh tình vực này tình cầu ta tất cả đều biết !"

Dung Viễn theo sát truy vấn: "Vậy người đồ nói nói xem, tình cầu này đến cùng có cái gì đặc thù địa phương?"

Vừa nói đến này, bạch tuộc ngoại tinh nhân liền ỉu xiu, nhưng hần muốn hỏi Picchu tình còn muốn dựa vào Dung Viễn, tại đây hoang vu tình cầu trung trong mắt của hần chỉ có bọn họ hai có thể lẫn nhau dựa vào, loại này cùng sinh cùng tử tình cảnh cho người mang đến một loại ảo giác thân mật cảm cùng tín nhiệm cảm, cho nên hần lén la lén lút hướng tứ phía xem xem, biết rõ chung quanh không có người, vẫn là hạ giọng nhỏ giọng nói: "Ta đây lặng lẽ nói cho người, người không cần cùng người khác nói nga ! đây là độ cao cơ mật."

Dung Viễn một ngụm đáp: "Hào."

Bạch tuộc ngoại tinh nhân thấu được càn gần điểm, dùng thì thầm lẩm bẩm nói: "Người biết không? Trên tình cầu này sinh vật, đại đa số đều không là đơn độc cá thể, mà là một sinh vật tập hợp thể."

Dung Viễn trong lòng lộp bộp nhảy dựng, có loại dự cảm bất hảo, hỏi:"Có ý tứ gì?"

"Liên lấy chúng ta trước mặt này mấy địa cầu quê mùa đến nói đi, bọn họ mỗi một cá thể trong cơ thể tế bào, có 90% thực ra đều là vi sinh vật, quang tại trên làn da liền ký sinh một vạn ức chỉ trên đây vi khuẩn, người biết này có bao nhiêu hiểm thấy. Tại chúng ta trước mắt lý giải tinh cầu bên trên, hai ba chủng sinh vật ở giữa tồn tại cùng có lợi cộng sinh ký sinh quan hệ là rất thường gặp, nhưng tổng cộng mấy chục vạn ức sinh vật đều ký sinh cùng một chỗ? Chưa bao giờ có ! người biết này ý nghĩa cái gì sao? Ý nghĩa địa cầu quê mùa trong cơ thể thực ra bao hàm vũ trụ trung loại hình nhiều nhất gien đoạn ngắn ! bất cứ sinh vật ! trước mắt vũ trụ trung đã phát hiện bất cứ sinh vật, đều có thể từ địa cầu quê mùa trong cơ thể tìm đến cùng bọn họ giống nhau một đoạn chuỗi gien."

Dung Viễn trên mặt không có bất cứ biểu tình, bạch tuộc ngoại tinh nhân nhìn không ra hẳn phải chăng bị chính mình lời nói khiếp sợ đến. Một lát sau, Dung Viễn mới chậm rãi nói:"Nghe đi lên là rất đặc biệt, nhưng ta cảm giác này có điểm ghê tởm, hơn nữa giống như cũng không có tác dụng gì."

"Như thế nào sẽ vô dụng?" Bạch tuộc ngoại tinh nhân nhướn mi nháy mắt, dùng có chút quý bí thanh âm nhẹ giọng nói:"Người nghe nói qua... Virus ruộng thí nghiệm sao?"

"Virus ruộng thí nghiệm?" Dung Viễn có chút khô khốc lặp lại.

Bạch tuộc ngoại tinh nhân nói:"Bởi địa cầu quê mùa loại này sinh vật tập hợp thể sinh tồn trạng thái độc đáo tính, mặc kệ gặp được bất cứ kẻ xâm nhập, đều có thể ở trong rất ngắn thời gian sinh ra cùng chi đối kháng miễn dịch tế bào, một lần nữa hình thành trong cơ thể ký sinh sinh vật cân bằng. Cho nên, từ hơn tám ngàn năm trước tinh tế liên minh phát hiện tinh cầu này độc đáo tính về sau, liền đem tinh cầu này tồn tại xếp vào tuyệt mật.

Mỗi khi tinh tế xuất hiện khó có thể chữa khỏi đại quy mô truyền nhiễm tính tất bệnh về sau, chỉ cần đem vi khuẩn gây bệnh đưa lên đến địa cầu, không dùng được bao lâu thời gian, liền có thể từ địa cầu quê mùa trong cơ thể phát hiện kháng thể. Cho nên địa phương này, chính là trong truyền thuyết virus ruộng thí nghiệm."

Dung Viễn lại truy vấn hai câu, bạch tuộc ngoại tinh nhân liền cho hắn cử mấy cái trứ danh ví dụ, xác thật có đôi khi, ngoại tinh nhân đưa vào đến "Khó có thể chữa khỏi" virus chỉ là khiến người địa cầu lưu hành tính cảm mạo một trận, nhưng cũng có mấy lần, đối chiếu nó theo như lời đưa lên vi khuẩn gây bệnh thời gian cùng trên địa cầu lịch pháp, không khó phát hiện, kia cũng chính là trên địa cầu cùng loại thiên hoa, cái chết đen, bệnh cúm, dịch tả chờ danh tất bệnh đại quy mô truyền nhiễm thời gian.

Tại bạch tuộc ngoại tinh nhân trong miệng, chỉ có một tại tinh tế tổng liên minh trực tiếp quản lý hạ y dược công ty có lui tới địa cầu tiến hành nghiên cứu quyền hạn, mà bọn họ bởi vì liên tiếp cứu liên minh khỏi thủy hỏa, bị tất cả mọi người coi là anh hùng.

Này mấy các ngoại tinh nhân, chỉ nhìn thấy vi khuẩn gây bệnh đưa lên địa cầu không lâu về sau bọn họ liền được đến vacxin phòng bệnh, thấy được bọn họ bởi vậy được cứu vượt vô số đồng bào, lại không có nhìn thấy trong lúc này trên địa cầu thảm thiết tử vong nhân số. Bọn họ một lần một lần, không hề có cảm giác tội lỗi dùng vô hình vũ khí đại quy mô giết hại nhân loại, không thấy xấu hổ, ngược lại coi đây là công tích khoe khoang.

Bạch tuộc ngoại tinh nhân xem xem Dung Viễn sắc mặt, vốn đang tại cao hứng phổ cập khoa học, lúc này lại dần dần không dám nói tiếp nữa. Hắn cũng nhìn không ra Dung Viễn suy nghĩ cái gì, lại cảm giác phía sau lưng từng đợt phát lạnh, xúc giác không tự chủ được xoắn thành ma hoa.

...

Cùng bạch tuộc ngoại tinh nhân ước hảo chờ hân tìm đến tinh đồ liên cùng nhau rời đi, sắp chia tay bọn họ mới trao đổi danh tự, đến tận đây Dung Viễn mới biết được nguyên lai này chỉ ngoại tinh nhân gọi "Parco", phát âm rất quái lạ, ngoại tinh nhân nói thời điểm như là đánh hắt xì.

Thụt lùi tách ra về sau, Dung Viễn sắc mặt mới dần dần trầm xuống đến.

Đối địa cầu đến nói, tinh tế liên minh lệnh cấm, cùng này nói là "Bảo hộ", không bằng nói là một loại mạn tính sát hại. Bọn họ giống trân trọng phòng thí nghiệm bên trong chuốt bạch như vậy "Trân trọng" nhân loại, không để bọn họ tử vong, không để bọn họ bị xâm lược, không để bọn họ đối mặt bên ngoài chân thật mà tự do thế giới. Trong khoảng thời gian ngắn xem bọn họ pháp lệnh xác thật cam đoan địa cầu tại một tương đối thoải mái hoàn cảnh trung trưởng thành, lấy một tiểu bộ phận nhân hi sinh đổi lấy mọi người tiếp tục sống sót. Nhưng mà có thể tưởng tượng, vì bảo hộ này "Virus ruộng thí nghiệm", đương nhân loại bắt đầu ý đồ hướng Thái Dương hệ bên ngoài vũ trụ thăm dò khi, tất nhiên sẽ lọt vào kia vài càng cao cấp văn minh quấy nhiễu thậm chí phá hủy. Bọn họ muốn đem nhân loại nhốt tại địa cầu này cự đại, an toàn lồng giam trung, lấy cam đoan đương liên minh cần khi địa cầu có thể nguyên nguyên không ngừng mà vì bọn họ cung cấp "Vacxin chống virus" .

Muốn cho Dung Viễn đi lựa chọn, hân tình nguyện trực diện kia vài cùng loại Bội Ninh Lãng đế quốc ngoại tinh kẻ xâm lược, hoặc là ở trong chiến hỏa bị hủy diệt, hoặc là tại đấu tranh trung dục hỏa trùng sinh. Tại nhà ấm giống như vậy bị nuôi dưỡng? Thà chết cũng không nguyện ý !

"Ta nên như thế nào ngăn cản đâu?" Dung Viễn thì thảo lăm bầm.

Đậu Hà Lan đề nghị nói:"Chờ người đến tinh tế liên minh, thu thập chứng cứ đem chuyện này công bố đi ra thế nào? Parco không phải nói, liên minh đem địa cầu tồn tại xếp vào tuyệt mật, chính là bởi vì loại sự tình này

trái với [trí tuệ sinh vật quyền lợi dự luật] sao? Ta tưởng tại tinh tế trung, cũng nhất định có chân chính thiện lương nhân, đem người khác sinh mệnh xem như chính mình sinh mệnh như vậy coi trọng, nếu biết liên minh cho phép cái kia công ty làm như vậy, sẽ giúp người chế tài bọn họ ."

"Có lẽ nơi nào đều có người như thế, thế nhưng đệ tử Hà Lan, nếu chúng ta thật làm như vậy, người biết khả năng nhất hậu quả là cái gì sao?" Dung Viễn thanh âm trầm thấp hỏi.

Đệ tử Hà Lan nghĩ nghĩ, nói:"Phía sau màn độc thủ sẽ tìm một kẻ chết thay sao?"

"Không chỉ như vậy." Dung Viễn hơi hơi nheo mắt, nhìn xa xa trên ngã tư đường thần thái vội vàng như vậy cố gắng mà chăm chú sinh hoạt mọi người, nói:"Nếu là ta, nếu ta làm loại sự tình này, khi ta phát hiện nó bại lộ thời điểm, ta sẽ trước tiên phái người đem chứng cứ tiêu hủy được sạch sẽ, khiến bất luận kẻ nào đều bắt không được của ta thóp. Đương nhiên, cái kia chú định sẽ hấp dẫn toàn bộ lực chú ý tinh cầu, cũng không thể khiến nó tiếp tục lưu lại -- đây chính là của ta thực hiện, đệ tử Hà Lan. Người không thể trông cậy vào mấy tên kia sẽ so với ta thiện lương."

"Cho nên... Dự luật không được sao?" Đệ tử Hà Lan chần chờ hỏi.

"Không được. Khi người làm tốt mọi chuẩn bị thời điểm, dự luật truyền thông có thể làm đạo hỏa tác, có thể làm chất phụ gia, có thể làm đòn sát thủ. Nhưng dự luật là con dao hai lưỡi, nếu người không có bất cứ chuẩn bị liên tùy tiện mượn dùng thanh kiếm này lực lượng, lớn nhất khả năng chính là chưa đủ thương người trước thương mình."

"Kia, chúng ta hiện tại có thể làm cái gì?"

"Đẳng. Thuận theo tự nhiên..." Dung Viễn cuối cùng quay đầu mắt nhìn bạch tộc ngoại tinh nhân Parco phương hướng ly khai, nói:"Mới có thể khống chế tự nhiên."

...

Nuốt sống người địa cầu tha thiết ước mơ ngoại tinh phi thuyền, này phiến đại hải như cũ bình tĩnh như trước. Không có phong, mặt biển phẳng phất là sẽ không lưu động, chỉ có thấu được phi thường gần, mới có thể xem đến một ít Tiểu Ngư nổi lên mặt nước hô hấp dưỡng khí khi kéo động từng trận gợn sóng.

Dung Viễn ngoài ý muốn phát hiện, cái kia bị Parco ném vào trong biển ngư dân thế nhưng còn sống. Hắn nhìn qua không tốt lắm, gầy rất nhiều, mở ra tìm trở về thuyền cá xa xa tránh được này khối hải vực. Mặt khác ngư dân tựa hồ cũng thu đến cảnh cáo, này phụ cận một chiếc thuyền cá cũng không có.

Dung Viễn giá vũ toa, từ dự tính phi thuyền điểm rơi chậm rãi chìm xuống, nếu lúc này có người tại mặt biển chính phía trên, có thể nhìn thấy hải trung ương đột nhiên có một khối mặt nước lồm xuống, vừa lúc hình thành một giọt mưa trạng đại hình vết lồm, sau đó dần dần hai bên nhiều một đôi cánh, vài giây sau, cạm bẫy giảm nhỏ, bốn phía nước biển đột nhiên hồi lui, hình thành một nho nhỏ lỗ xoáy, còn toát ra từng chuỗi trong suốt bọt khí. Mấy cái mảnh dài Tiểu Ngư vung đuôi nhanh chóng lộn tới, miệng khép mở, đến gần lỗ xoáy biến mất địa phương.

Nước biển là màu chàm, dương quang chiếu vào trong nước, đựng đưa ba quang trung có rất nhiều phản phất lóe quang du ngư tại truy đuổi. Dung Viễn đem vũ toa vỏ ngoài điều thành toàn trong suốt hình thức, có thể rõ ràng nhìn thấy chung quanh cảnh tượng.

Càng hướng chỗ sâu, nước biển lại càng ám, cũng có thể nhìn thấy càng ngày càng nhiều đáy biển sinh vật. Vũ toa chiếu sáng sáng quanh năm hắc ám đáy biển, một ít sinh vật biển bởi vậy bị dọa chạy, cũng có chút bị ánh sáng hấp dẫn thấu lại đây, cách trong suốt vỏ ngoài, đột thành một cầu mắt to cùng Dung Viễn đối diện.

Mấy chỉ sửa cùng hải tinh treo tại phi thuyền trên xác ngoài, lặn xuống đã lâu mới rời đi, còn có một chỉ đại bạch tuộc ý đồ quẩn lấy vũ toa, bị Dung Viễn mở ra phòng hộ tráo điện một chút mới vội vội vàng vàng buông ra.

Lặn xuống hơn hai mươi phút về sau, trên phi thuyền thăm dò hệ thống phát hiện đáy biển, lại không có phát hiện kim chúc vật. Dung Viễn đem trên thuyền đăng đều chạy đến sáng nhất, đem chung quanh chiếu được sáng như ban ngày, diện mạo đặc biệt tùy ý đáy biển sinh vật phân phân chạy trốn, đủ mọi màu sắc san hô ở dưới ngọn đèn hiện ra vài phần như mộng ảo lộng lẫy.

Một bị thiêu đến cháy đen phi thuyền, treo các loại rong cùng rong biển, tà tà tựa vào cách đó không xa khe biển bên cạnh.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Bị Tập Kích

Vũ toa dừng lại tại đây tao bị vứt bỏ phi thuyền chính phía trên, Dung Viễn hỏi: "Đậu Hà Lan, ta hiện tại có bao nhiêu công đức?"

"Tám vạn bảy ngàn năm trăm ba mươi ba." Đậu Hà Lan nói. Thiên võng, kẹo đường, đen trắng kỳ đợi đã (vân vân) mỗi thời mỗi khắc đều đang vì Dung Viễn kiếm lấy công đức trị, mặc dù có vài sự tình bởi vì Dung Viễn không có trực tiếp tham dự mà chỉ có thể chia sẻ 10% đến 50% công đức, nhưng tích lũy xuống đến cũng là không nhỏ số lượng. Cự ly nghèo rớt mồng tơi một ngày không đến, hắc [công đức bộ] khoản thưởng liền nhiều hơn tám vạn công đức.

Dung Viễn tính tính phi cơ ngoại nước biển áp lực, nói: "Đối một bộ đồ lặn, ta đi xuống xem xem." Hiện tại giống loại này phổ thông hối đoái hắc đã không lại đem sở hữu yêu cầu một tia không kém theo đậu Hà Lan miêu tả một lần, hắc biết đậu Hà Lan có thể căn cứ tình huống làm ra lựa chọn tốt nhất.

"Vâng." đậu Hà Lan lên tiếng, chỉ chốc lát sau liền hối đoái một bộ sáu ngàn ba trăm công đức màu lam sẫm đồ lặn, so Dung Viễn phía trước gặp qua đều phải tinh xảo nhẹ nhàng, hơn nữa cũng không có mang theo một căn mảnh dài ống, đồ lặn mũ giáp bên trong tự có chứa không khí thay thế hệ thống.

Dung Viễn đối hảo quần áo, đậu Hà Lan giấu vào hắc trước ngực trong túi, hai người chui ra vũ toa, Dung Viễn lập tức cảm giác được nước biển cự đại cảm giác áp bách, bất quá loại trình độ này áp lực hắc hiện tại

thân thể còn có thể thừa nhận, hơn nữa đồ lặn cũng thay hẳn hóa giải đại bộ phận lực đạo.

Này chiều sâu dòng nước, cũng không có mềm nhẹ phảng phất trong bồn rửa tay thủy như vậy cơ hồ để người không cảm giác áp lực. Trên thực tế, Dung Viễn chỉ cảm thấy cất bước khó khăn, xuyên toa hải lưu phảng phất muốn khiến thân thể cũng mất đi khống chế. Hẳn thích ứng một hồi lâu, mới bơi hướng chiếc kia phi thuyền.

Đây là một hình tượng rất "Truyền thống" phi thuyền, vừa tròn vừa dẹt thân thuyền tựa như một cự đại cái đĩa, bốn phía đều có quan sát song, bất quá tất cả đều tối như mực, hơn nữa hồng hơn phân nửa. Đỉnh chóp nứt ra một cự đại lỗ thủng, giống quái thú mở ra miệng, tối như mực thấy không rõ bên trong có cái gì, mấy chỉ mọc ra màu lam đốm lấm tấm ngư tại lỗ thủng ra ra vào vào du động.

Dung Viễn mở ra đồ lặn bên trên đèn pha, đem chỗ tối chiếu được mấy may tất hiện, nhẹ nhàng vạch từ lỗ thủng xử bơi vào.

Phi thuyền tại rơi xuống trong quá trình hiển nhiên nhận đến thương nặng, bên trong khí giới cơ hồ không có hoàn hảo, Dung Viễn chỉ có thể cầu nguyện tinh đồ so bàn điều khiển còn muốn rắn chắc một điểm, tại một đồng rách nát trung chậm rãi tìm kiếm. Trong khoang thuyền gì đó so dự đoán còn muốn thiếu rất nhiều, xem ra cái kia lỗ thủng không riêng gì cấp Parco cung cấp một đào thoát xuất khẩu, cũng đem không ít thứ một khối ném ra đi. Dung Viễn tìm nửa ngày, chỉ phát hiện một ít đoạn liệt giá, đốt troi nhìn không ra nguyên hình mảnh vỡ, hải tảo, lớn bằng nắm tay của cùng màu vàng nhạt Tiểu Hải mã.

Làm một chiếc hàng hành vũ trụ phi thuyền, chiếc thuyền này thật sự rất tiểu, trừ chủ khoang điều khiển ngoại, đại bộ phận không gian đều dùng đến trữ tồn năng lượng cùng đồ ăn, cùng loại Parco phòng ngủ địa phương nhỏ hẹp đến mức ngay cả Dung Viễn cũng chỉ có thể nghiêng thân mình

chen vào đi, may mà tên kia là động vật nhuyễn thể, đặc biệt tiểu không gian cũng đều có thể chui vào đi.

Dem phi thuyền toàn bộ tìm tòi một lần, Dung Viễn trừ rác rưởi bên ngoài không thu hoạch được gì, nghĩ đến cái kia tinh đồ đã không biết mất đi đến địa phương nào đi. Tuy rằng nguyên bản không có ôm quá lớn hi vọng, nhưng mà lúc này vẫn là không thể tránh né cảm thấy thất vọng, hắn theo đường cũ muốn trở lại vũ toa đi lên, vừa tới gần lỗ thùng, phát hiện đỉnh đầu cơ hồ nhìn không tới vũ toa ngọn đèn, hắn ngẩng đầu vừa thấy, đối diện thượng một đôi bạo đột, bạch nhãn nhân chiếm cứ hơn phân nửa không gian nhãn cầu.

Dung Viễn rộng rãi cả kinh hướng phía sau tìm một đoạn, lại nhìn đi, đôi mắt kia đã không thấy .

"Ca -- ca ca ca --"

Phi thuyền phát ra khó nghe đê ép thanh, từ bên ngoài nhìn lại, chỉ thấy mấy chỉ màu xám nâu quái vật phát ra từng đợt tiếng kêu quái dị, nằm ở phi thuyền bên cạnh, tề xoát xoát dùng lực hất lên, đi theo đáy biển bị giương lên nâu xanh sắc bùn đất, nguyên bản liền tràn ngập nguy cơ phi thuyền theo khe biển nghiêng ngả lão đảo trượt xuống.

"Phanh phanh phanh phanh !"

Phi thuyền càng không ngừng va chạm tại khe biển bên cạnh lồi ra trên tảng đá, ký túc tại khe biển bên trong rất nhiều đáy biển sinh vật đều bị cả kinh nhanh chóng bơi ra đến, trong phút chốc phảng phất nổ tung một đóa xán lạn yên hoa, mấy cái quái vật mở ra miệng rộng phát ra khàn khàn tiếng kêu, tiền phủ sau hợp bộ dáng phảng phất là bị bức cảnh tượng này làm được vui mừng khôn xiết, trong đó một con quái vật còn cầm ra nhất trương rách rưới lưới đánh cá, ba hai cái nhanh chóng bọc được mấy cái mê

đầu mông não tán loạn đại ngư, sau đó đem vòng khâu một hệ, tính cả không ngừng giầy dựa ngư đều treo tại chính mình trên thắt lưng.

Khe biển bên trong động tĩnh dần dần bình ổn, mấy quái vật liếc nhau, đồng thời thẳng tắp thân, giống mũi tên rời cung như vậy nhanh chóng bơi hướng hắc được thò tay không thấy năm ngón khe biển chỗ sâu.

Tròn dẹt phi thuyền không hồ là có thể ở vũ trụ trung thám hiểm gia hỏa, một đường ngã xuống đến bề ngoài cơ hồ không có tổn thương, ngược lại là cháy đen vết đốt bị cạo không thiếu, có vẻ sạch sẽ rất nhiều. Nó tà tà cắm ở đáy biển, nước bùn theo quan sát song phá khâu chảy vào đi, phụ cận một mảnh không sạch sẽ, hơn nửa ngày kia trong nước tạp chất mới chậm rãi chìm xuống.

Này động tĩnh lại kinh động mấy quái vật đến xem xét, chúng nó cùng từ phía trên du xuống dưới đồng loại một bên khoa tay múa chân một bên dùng sắc nhọn thanh âm trao đổi một trận, một lúc trước quái vật hướng phi thuyền lỗ thủng một chỉ, lớn tiếng ồn ào vài câu, sau này hai quái vật bám chắc lỗ thủng, hướng bên trong nhìn lại.

Một chỉ màu trắng đại cầu tràn đầy nhét ở lỗ thủng, còn mềm mềm có điểm co dãn, nhỏ chút quái vật nhéo bạch cầu kéo xuống một khối nhỏ, hảo kỳ quan sát một trận, a ô một ngụm nhét vào trong miệng, cái khác mấy chỉ cuống quít tiến đến ngăn cản, tạp cổ khiến nó phun ra. Tiểu quái vật trừng mắt nhìn ăn vài cái, nhất thời hai mắt tỏa sáng, đá văng ra cái khác quái vật, bổ nhào bạch cầu bên trên từng ngụm từng ngụm bắt đầu cắn.

Cái khác mấy quái vật hai mặt nhìn nhau, không biết có nên hay không ngăn cản.

"Chi --"

Nhất tiểu đạo tằm phẩm chất điện quang bỗng nhiên tại bạch cầu bên trên chọt lóe lướt qua, tiểu quái vật cả người run run một chút, không tự

chủ được từ bạch cầu bên trên rời đi.

"Tự lạp lạp --"

Một đạo cánh tay phẩm chất điện lưu mạnh ở trong nước nổ tung, nước biển dẫn điện tính lúc này hoàn mỹ phát huy tác dụng, nhánh cây tỉ mỉ lưới điện bỗng nhiên đánh về phía sở hữu vây quanh ở chung quanh quái vật, chúng nó trốn chi không kịp, phát ra thê lương tiếng hét thảm, trong chớp mắt liền một đám cả người cương ngạnh nổi tại trong nước, không tự chủ được run run .

Dung Viễn xé ra bạch cầu, tự bên trong thông dong đi ra.

Kẹo đường cầu có tốt cách thủy tính, ở bên trong trong khoảng thời gian này, hần nhanh chóng cởi đồ lặn, mang theo phiên dịch mặt nạ, hồi đoái tối có thể cung cấp giúp đạo cụ, sau đó một lần nữa xuyên lên đồ lặn, Đâu Hà Lan cũng biến thành tai nghe nhét vào lỗ tai bên trong, nhắm vào tùy thời trao đổi.

Dung Viễn xem xem chung quanh trường mắt nhìn không thể động tác bọn quái vật, trong tay phải nắm một cánh tay dài ngắn tể can, này căn mặt trên vẽ ngân sắc văn vận màu đỏ nhạt phóng điện bỗng đỉnh rất nhỏ, như cũ có thật nhỏ điện hoa tán loạn, nhìn qua cũng không nhiều lắm uy lực, lại phóng ngã này phụ cận sở hữu Hải Sinh sinh vật.

Đồ lặn là cách điện, Dung Viễn cũng không e ngại này điện lưu. Hần đi đến quái vật trước mặt, cẩn thận đánh giá một chút, trong thần sắc lộ ra vài phần kinh ngạc.

Rơi xuống thời điểm, hần còn tưởng rằng đó là cái gì cự đại sinh vật biến tỷ như cá mập hải báo cái gì, hiện tại mới phát hiện sự thật so với hần dự đoán còn muốn ly kỳ.

"Nhân Ngư..." Đâu Hà Lan cũng có kinh ngạc nhẹ giọng nói.

Đây là Nhân Ngư, cũng không phải trong truyền thuyết cái loại này Nhân Ngư.

Chúng nó tóc như là thủy thảo, màu da lấy màu xám nâu cùng màu vàng đất làm chủ, mọc ra cùng nhân loại dường như ngũ quan, nhãn cầu lồi ra, không có mí mắt, nguyên bản là mũi địa phương chỉ có một không rõ ràng lồi ra cùng hai điều mảnh dài khe hở, tại chúng nó hô hấp thời điểm, cánh mũi hai bên làn da đều tại hơi hơi phập phồng. Trong miệng răng nanh vừa thon vừa dài, kẽ răng so răng nanh đều lớn, hơn nữa chẳng chịt vô chương, có vẻ phá lệ dữ tợn. Lỗ tai kề sát đầu, trở nên lại bạc lại lớn, cơ hồ là nửa trong suốt, tại trong nước biển hơi hơi nhộn nhạo, dứt khoát giống như là kim ngư vây đuôi.

Chúng nó thân thể cũng phá lệ gầy yếu, có thể tinh tường thấy cốt cách hình dạng. Hai tay tựa hồ chỉ còn lại có bộ xương thượng bao một tầng da, mười ngón mảnh dài, chỉ gian có phác, đầu móng tay lợi, phiếm màu đen sẫm. Đầu, cổ, trên thân thể đều bao vây lấy một tầng thật nhỏ tựa như hạt gạo lớn nhỏ vậy, tự ngực trở xuống vậy càng lúc càng lớn, đến phần eo thời điểm cơ hồ liền cùng cá chép vậy cá không có phân biệt .

Phần eo trở xuống, là chân chính đuôi cá, nhưng cùng nhân loại trong truyền thuyết mỹ nhân ngư lại có sở bất đồng. So với phim truyền hình bên trong vẫn biểu hiện cái loại này có như lưu thủy đường cong, lộng lẫy sắc thái cùng tràn ngập lực lượng cảm tráng lệ mỹ nhân ngư cái đuôi, này mấy nhân ngư cái đuôi liền có vẻ làm ầu rất nhiều, đầu tiên cũng không dài, tiếp theo cũng tương đối gầy, đại khái chỉ so trên đất bằng nhân hai chân cũng tề về sau hơi chút thô một chút, sắc thái ảm đạm, vậy bong ra, vây đuôi giống như là một khối để tại trong nước khăn lau.

Này mấy nhân ngư khôi phục tốc độ rất nhanh, chỉ chốc lát sau liền có một điều Nhân Ngư nảy nảy cái đuôi, Dung Viên nhấn một cái công tắc lại thả ra một cỗ cường liệt điện lưu, điện được chúng nó ở trong nước càng không ngừng sốt, thậm chí có điều Nhân Ngư bắt đầu miệng sùi bọt mép.

Dung Viễn lúc này mới đành chỉ phóng điện, bơi hướng chỗ gần nhất cái kia vẫn lấy cừu hận ánh mắt nhìn hắt tiểu nhân ngư.

"Không... Không cần... Không cần thương tổn nó..."

Dung Viễn cả kinh, thu hồi tay, nhìn về phía bên cạnh một cái khác niên kỉ tựa hồ lớn hơn một chút Nhân Ngư. Nó đang lấy cầu xin ánh mắt nhìn hắt, trong miệng đứt quãng phát ra, chính là như vậy một câu.

Nói thật, Dung Viễn là tại phi thuyền bên trong thời điểm nghe được bên ngoài tiếng kêu, ôm "Có lẽ sẽ hữu dụng" ý tưởng đem phiên dịch mặt nạ mang theo, lại không có nghĩ đến cứ nhiên sẽ thật có cần trao đổi thời điểm. Kia chỉ Nhân Ngư trong mắt toát ra, là chân chính có trí tuệ quang mang.

Hắn mở ra Thiên Nhân nhìn nhìn, phát hiện này mấy nhân ngư cứ nhiên cũng có công đức trị -- tuy rằng đều rất thấp liền là. Nói chuyện kia một, công đức trị có một trăm ba mươi ba, xem như chúng nó trung gian tối cao .

Dung Viễn không lại để ý tới tiểu nhân ngư, hắn đem người khác ngư tất cả đều trối lại, sau đó hỏi cái kia người nói chuyện ngư:"Người tên là gì?"

Này chỉ trên mặt nhiều nếp nhăn, tóc cơ hồ rụng sạch Nhân Ngư giọng khàn khàn nói:"Tôn quý đại nhân, ta gọi Duddy, là một tuần tra binh." Nó từ lần thứ hai điện giật trung lại dần dần khôi phục, ngôn ngữ lưu sướng rất nhiều.

"Duddy? Chỉ có người biết nói chuyện sao?" Dung Viễn xem một chút kia vài bị trối chặt Nhân Ngư, đến hiện tại phát ra như cũ là không hề có ý nghĩa tiếng la rống, tựa hồ không có nhận đến Duddy cùng hắn trao đổi ảnh hưởng.

"Ngôn ngữ, là một loại quý giá thiên phú. Chúng nó nơi này..." Duddy chỉ chỉ chính mình cổ, nói:"Phát dục không tốt, cho nên không thể nói chuyện."

Dung Viễn gật gật đầu, hỏi:"Các người vì cái gì công kích ta?"

Duddy sắc mặt trở nên có chút khỗ, thật muốn nói chuyện, bỗng nhiên ánh mắt hướng Dung Viễn sau lưng dao động một chút. Cùng lúc đó, đậu Hà Lan kêu lên:"Dung Viễn, cẩn thận mặt sau !"

Phía sau dòng nước, chính tựa như mũi tên nhọn như vậy phá vỡ !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Tình Đồ

Dung Viễn không cần nghĩ ngợi hương bên cạnh phía trước bồ nhào, đồng thời trong tay phóng điện bỗng phóng ra một cỗ cường liệt điện lưu, chung quanh thủy vực trung trong nháy mắt phảng phất rơi vào một Thái Dương.

Một tiếng sắc nhọn hí ở sau người vang lên.

Dung Viễn xoay người, Duddy đã cả người cương trực chìm xuống, hẳn phía sau kẻ tập kích tại quán tính tác dụng tiếp theo đầu đụng vào trên phi thuyền, cả người run rẩy, ánh mắt đăm đăm, chợt vừa thấy giống như là sắp chết như vậy.

Đây cũng là một điều Nhân Ngư, bất quá cùng xấu xí Duddy bọn họ bất đồng, nàng là một điều giống cái Nhân Ngư, tóc rất dài, nhiều thành một luồng một luồng, ngũ quan cũng là giống nhau có khác với nhân loại, nhưng có lẽ là vì tỉ lệ quan hệ, nàng thâm già sắc khuôn mặt mang theo một loại kỳ dị mỹ cảm. Nàng không giống kia vài giống đực Nhân Ngư như vậy gầy đến mức như cùng diêm, ngược lại đường cong đầy đà, thân thể kiện mỹ, cái đuôi càng dài, vây cũng càng lớn một ít, từ màu xanh đậm dần dần quá độ đến xanh biển. Nàng dùng đến phá vỡ dòng nước tập kích Dung Viễn móng vuốt lóe màu sắt đen quang, nhìn thập phần nguy hiểm.

Nàng hiển nhiên cũng so Duddy càng có thẩm mỹ quan, bỏ qua một bên kia vài vây Duddy bọn họ căn bản chính là tại lửa bên, nhưng này giống cái Nhân Ngư cả người treo rất nhiều sự vật, có màu sắc rực rỡ vỏ sò, mướt mà trăn châu, không biết từ cái gì sinh vật trên người nhổ xuống đến

vảy cá hoặc là giáp xác, ngọn tóc còn treo một rõ ràng là mặt đất công nghệ ông già Noel tuyết hoa cầu.

Dung Viễn đem nàng cũng cấp buộc.

Mặc kệ là từ vừa rồi tập kích trên tốc độ, vẫn là trên người nàng trên trang sức, đều có thể nhìn ra này Nhân Ngư có so một điều tuần tra binh càng cao địa vị. Dung Viễn bỏ qua Duddy, chuẩn bị đợi nàng khôi phục một ít lại nói.

"Buông ra nàng !" Bén nhọn tiếng kêu từ bên cạnh truyền đến, lại một điều Nhân Ngư hai tay huy một cự đại mỏ neo thuyền hướng Dung Viễn nện đến.

Điện quang bùm bùm vang một trận, này Nhân Ngư cũng học phao phao chìm xuống.

Ở trong nước bốn phương tám hướng tất cả đều là chất dẫn, phóng thích điện lưu căn bản không có phương hướng tính. Dung Viễn nhìn bên cạnh "Mỹ nhân ngư" Lại một lần nữa thân thể banh run run phải cùng được Parkinson tổng hợp chứng như vậy, thở dài, như vậy đi xuống không dứt, căn bản là không hỏi nói cơ hội, nhiều đến vài lần, nói không chừng này Nhân Ngư sẽ chết .

Đáy nước chung quanh tuy rằng hắc ám, nhưng điện quang lấp lóe trong nháy mắt Dung Viễn đã nhìn thấy, tại cách đó không xa lơ mờ có không ít nhân ngư vây quanh lại đây, chỉ là kiêng kị trong tay hắc phóng điện bóng, cho nên mới không dám tới gần. Vừa rồi phóng điện thời điểm, ly được tương đối gần mấy chỉ cũng giống như chìm xuống .

"Sửu --"

Trong nước truyền đến phảng phất huyết sáo như vậy khiêu âm, Dung Viễn vội vàng chột lóe, nhưng mà trong nước lực cản khiến hắc sai đánh

giá chính mình né tránh biên độ, một đạo hắc ảnh thẳng tắp đụng vào trên cánh tay, tuy rằng đồ lặn không có vỡ tan, nhưng thành linh đến đau đớn vẫn là khiến Dung Viễn buông tay ra trung phóng điện bóng.

"Tử !"

"Giết chết hản !"

Trong nước truyền đến một mảng lớn đằng đằng sát khí tiếng thét chói tai, trong chớp mắt liền có một đem màu nâu sẫm tóc trát thành một luồng giống cái Nhân Ngư bổ nhào vào trước mắt, năm ngón tay thành trảo thẳng tắp vạch hướng Dung Viễn mặt, theo sát sau đó nhe nanh rống giận Nhân Ngư từ bốn phương tám hướng nhào lên đến !

Dung Viễn thân thể ngã ra phía sau một quyền đập ra đi, nhất thời trong nước giống như là đánh vỡ Hồng Mặc Thủy Bình như vậy máu tươi nhuộm đầm ra. Cổ tay hấn một phen, tân một căn phóng điện bóng xuất hiện ở trong tay, gần nhất một chỉ Nhân Ngư móng vuốt cơ hồ sắp đụng tới hấn cổ, Dung Viễn không có xem nàng, cúi đầu mở ra công tắc.

"Chi ! ! ! !"

Điện choáng Nhân Ngư giống hạ sủi cỏ như vậy phân phân rơi xuống, ban đầu bị hấn vỡ bắt cái kia giống cái Nhân Ngư cơ hồ sắp bị cứu ra đi, lúc này cũng bị lại lần nữa điện được hấp hối. Dung Viễn một lần nữa bắt lấy này chỉ so nhân ngư khác đều phải có vẻ "Hoa lệ" giống cái Nhân Ngư, nàng toàn thân trơn trượt, vảy bên trên phảng phất đồ dầu bôi trơn, không tốt bắt đầu, Dung Viễn liền bắt lấy nàng tóc, đem nàng kéo đến phi thuyền trước mặt.

"Người... Hội... Hồi hận... !"

Giống cái Nhân Ngư bị hấn tức giận đến hai mắt đỏ lên, gian nan giữ ra một câu.

Nàng xác thật so nhân ngư khác muốn mạnh hơn nhiều, bắt đầu kia vài bị trói lại giống đực tại luân phiên điện giật trông được đi lên giống như là chết như vậy, nhưng nàng lại giống như dần dần thích ứng loại công kích này, khôi phục tốc độ mau được dọa người.

"Người có thể thử xem xem." Dung Viễn nói.

Giống cái Nhân Ngư hung tợn trừng hấn, bạo đột trên mắt như là muốn từ hốc mắt trung nhảy ra, vốn đang tính mỹ quan bộ dáng trở nên thập phần dọa người.

Dung Viễn an nhiên tự đắc, còn thử hỏi nàng tính danh cùng bộ lạc tên, đáng tiếc này Nhân Ngư hiển nhiên bị vây ở thâm thâm cừu hận trạng thái, nàng không thể phản kháng, lại cắn chặt miệng hạ quyết tâm một chữ cũng không chịu nói.

Dung Viễn bất đắc dĩ, bất quá hiện tại an tĩnh lại, hấn lại rốt cuộc có thời gian hảo hảo sửa sang lại một chút chuyện này.

Này khe biển đáy, rất rõ ràng, là này mấy nhân ngư tụ cư địa phương. Có lẽ chúng nó đem dừng ở khe biển mặt trên phi thuyền trở thành chính mình tư nhân tài sản? Bất quá thần thoại trung Nhân Ngư cư nhiên thật tồn tại, này bao nhiêu vẫn là để người có chút ngạc nhiên. Nơi này bất cứ một chỉ Nhân Ngư đưa đến trên mặt đất đi, đều sẽ khiến vô số người xua như xua vịt đi?

Dung Viễn có chút sửng sốt lúc này chính mình tâm tình cư nhiên như thế bình tĩnh, đối thành phía trước, nếu có thể chính mắt nhìn thấy Nhân Ngư, hấn nhất định sẽ cảm thấy thập phần hưng phấn đi? Bất quá ngoại tình nhân đều đã gặp qua, tình vực thăm dò cũng đang tại trong kế hoạch, hấn hiện tại có loại không qua biển lớn không phải nước cảm giác, mỹ nhân ngư cũng chỉ làm như tầm thường.

Bất quá xem bọn họ thái độ, hắt trong lòng bỗng nhiên toát ra một suy đoán -- này mấy nhân ngư tựa hồ ham thích với thu thập nhân loại ném vào trong biển gì đó, tình đồ hay không sẽ trên thực tế không có mất đi, mà là tại trong tay bọn họ? Hồi tưởng một chút, phi thuyền mặc dù có vết nứt, nhưng là bên trong gì đó cũng quá sạch sẽ điểm, ra một ít không có tác dụng gì mảnh vỡ bên ngoài cơ hồ không có bất cứ thứ gì có giá trị, như vậy có phải hay không có thể cho rằng, chân chính hoàn hảo gì đó đều bị này mấy nhân ngư đưa đi ?

Hắt cau mày nghĩ, giống cái Nhân Ngư nhìn hắt giống như không có chú ý chính mình, thừa dịp dần dần khôi phục hành động lực, nằng mạnh cái đuôi bắn ra liền muốn đánh lên Dung Viễn, bỗng nhiên toàn thân run run, cường đại điện lưu lại đem nàng cả người tẩy trừ biến.

Dung Viễn xung nàng nhẹ nhàng cười, này tươi cười tại Nhân Ngư trong mắt tràn ngập khó có thể ngôn dụ ác ý cùng đùa cợt.

Hắt như mực nước trong biển sâu, đột nhiên sáng lên một điểm màu u lam vàng sáng.

Dung Viễn cùng giống cái Nhân Ngư không hẹn mà cùng xem qua, chỉ thấy trong bóng đêm, tinh tinh điểm điểm quang mang theo thứ tự sáng lên, phảng phất ban đêm trong thành thị dần dần thấp sáng ánh đèn, màu vàng cam, màu lục nhạt, xanh biển, mai màu đỏ... Điểm điểm vàng sáng giống như chói mắt bảo thạch, chỉ có thể chiếu sáng một mảnh nhỏ khu vực, nhưng ngàn vạn điểm vàng sáng tụ cùng một chỗ, dần dần đem chung quanh cảnh sắc hoàn toàn hiện ra ở Dung Viễn trước mắt.

Đèn lồng ngư, an khang ngư, lóe sáng ngư, đầu trục ngư... Khéo léo, dùng xương cá cùng hải tảo bện trong lồng sắt, là từng chỉ phát quang ngư, có ngư còn trang tại trong suốt trong túi nilon. Này mấy phát quang ngư lồng bị treo tại thụ hình san hô thượng, gây trở cả xương giống đực Nhân Ngư giờ san hô chiếu sáng, mà trên trần chỉ giống cái Nhân Ngư trên

người treo vật trang sức, đi theo một điều lão giống cái Nhân Ngư mặt sau chậm rãi, cẩn thận đóng đưa cái đuôi.

Dung Viễn ánh mắt ngưng đọng, tại kia lão nhân ngư trên cổ, treo một anh nhi quyền đầu lớn thủy tinh cầu, bên trong nhỏ vụn ánh sáng tụ thành xoắn ốc hình dạng, rất giống là một bộ tinh hệ toàn cảnh đồ.

-- đây chính là tinh đồ.

Trong lòng một thanh âm nói cho hắn, tuy rằng không có chính mắt gặp qua, nhưng không có so này càng như là một bộ tinh đồ gì đó .

"Đậu Hà Lan?" Dung Viễn nhẹ giọng hỏi.

"Vâng, đó là tinh đồ." Đậu Hà Lan khẳng định nói:"Cùng trong công đức thương thành giống nhau như đúc."

Trong công đức thương thành tuy rằng cũng có như vậy tiểu cầu có thể để cho hồi đoái, bên trong lại không có lộ tuyến đồ. Đây chính là vì cái gì Dung Viễn nhất định phải lấy đến này phúc tinh đồ nguyên nhân.

Lão nhân ngư dùng giống như đá mài mài đánh thanh âm khàn khàn hỏi:"Trên đất bằng nhân, vì cái gì muốn tập kích chúng ta?"

Dung Viễn không có liên này tập kích trước sau trình tự vấn đề cùng các nàng tranh cãi, hắn lãnh thanh âm nói:"Từ trong chiếc phi thuyền này, các người cầm không nên lấy gì đó. Dem nó hoàn cấp ta, ta sẽ tha cho các người nhân."

Nhân Ngư trung hất lên một trận rối loạn, có trở nên thập phần phần nộ, kêu la muốn giết Dung Viễn, còn có chút thập phần lo lắng bị hắn bắt lấy giống cái Nhân Ngư, các nàng kêu:"Không thể thương tổn Kha Kha, nàng còn tại người kia trong tay !"

Chung quanh phụ trách cử đẳng giống đực Nhân Ngư không có bất cứ quyền phát ngôn, trên thực tế trong bọn họ đại đa số nhìn qua đều sẽ không nói chuyện, chỉ là giương miệng rộng triển lãm chính mình rằng nanh dùng làm đe dọa Dung Viễn. Về phần đồng dạng bị trói ở phía sau mấy chỉ giống đực Nhân Ngư, thì bị mọi người xem nhẹ .

-- xem ra đây là một mẫu hệ xã hội.

Sở hữu nhân ngư biểu hiện đều dừng ở Dung Viễn trong mắt, hân hận lực thu thập tin tức. Một ít nóng lòng muốn thử muốn đánh lén Nhân Ngư vị trí đều bị hân ghi tạc trong đầu, tùy thời chuẩn bị ứng đối công kích. Cái kia lão nhân ngư nhìn qua rất có quyền uy, nàng không nói gì tiền, cứ việc dùng rất nhiều nhân ngư sát khí bốn phía, lại không có một làm ra công kích.

Giống cái Nhân Ngư Kha Kha lắc lắc cái đuôi hét lớn:"Mụ mụ, không cần quản ta ! giết hân !"

Toàn thể giới gọi "Mụ mụ" phát âm tựa hồ đều là giống nhau, không dựa vào máy phiên dịch, Dung Viễn cũng có thể nghe hiểu từ này.

"Đều ngậm miệng !" Lão nhân ngư hét lớn một tiếng, nhất thời sở hữu kêu la thanh đều đình chỉ, đám Nhân Ngư kính sợ cúi đầu, lão nhân ngư nói:"Đem sở hữu từ trên chiếc thuyền ấy lấy gì đó đều lấy lại đây, cho hân !" Sau đó nàng lại đối Dung Viễn nói:"Nhân loại, người có thể mang đi bất cứ người muốn, chỉ cần người thả nữ nhi của ta."

"Có thể !" Dung Viễn ngắn gọn nói.

Lão nhân ngư ra lệnh một tiếng, sở hữu Nhân Ngư nhất thời như lưu thủy xuyên toa chuyển đến rất nhiều thứ đặt ở bọn họ trung gian trên mặt đất, vì phòng ngừa lại lần nữa bị Dung Viễn điện giật, các nàng đều cách xa xa, mỗi lần chỉ có một hai điều Nhân Ngư lội tới phóng này nọ, hơn nữa tất

cả đều là giống đực Nhân Ngư, hiển nhiên bỏ qua cũng không có cái gì đáng tiếc .

Một nhìn qua tựa như mười tuổi xuất đầu tiếu cô nương tiểu nhân ngư còn cúi lưng, cung kính từ lão nhân ngư trên cổ giải xuống cái kia tinh đồ cầu, cũng cùng nhau giao cho một điều gầy teo cao cao giống đực Nhân Ngư khiến hân phóng tới trung gian.

Dung Viễn nhìn thấy thứ mình muốn, đối cái khác rác rưởi liền không có hứng thú, bất quá hân vẫn là kiềm chế, đợi cuối cùng một điều Nhân Ngư cũng bơi ra đi, lão nhân ngư nói:"Mọi thứ đều ở trong này, thả nữ nhi của ta, nhân loại !"

Dung Viễn trao Nhân Ngư Kha Kha bơi tới kia đối rác rưởi phía trên, nhặt lên tinh đồ, sau đó đem Kha Kha đẩy hướng Nhân Ngư quần. Lập tức có hai điều Nhân Ngư bơi ra đến tiếp ứng nàng, vừa cời bỏ trôi buộc, Kha Kha liền muốn đánh về phía Dung Viễn báo thù, lại bị bên cạnh Nhân Ngư gắt gao giữ chặt.

"Hiện tại," Lão nhân ngư biến sắc, âm lãnh nói:"Nhân loại, ta hoàn thành của ta hứa hẹn, người cũng hoàn thành của người. Chúng ta đến tính tính người thương tổn ta tộc nhân trưởng !"

Dung Viễn thản nhiên hỏi:"Người xác định?"

Trong phút chốc đỉnh đầu trắng xóa như trù, một đạo ánh sáng bắn xuống đến đem Dung Viễn cùng chung quanh một mảnh hải vực tất cả đều bao ở trong đó, một chiếc sáu bảy mét trường tròn dẹt hình phi thuyền treo ở trên không, nó bề ngoài khả ái, nhưng trắc phía dưới vươn ra, nhắm ngay người bày cá pháo quân lại dữ tợn dị thường !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Nhiệm Vụ

Đối mặt cự đại vũ lực uy hiếp, đám Nhân Ngư cứ việc không cam tâm lại vẫn là không thể không rút đi. Dung Viễn mang theo tinh đồ trở lại vũ toa, thông dong trở lại lục địa.

Này tinh đồ ở mặt ngoài đến xem liền chỉ là một chế tác tinh xảo thủy tinh cầu mà thôi, ngay cả cái nút cũng không có. Dung Viễn tại đậu Hà Lan đề nghị dưới từ công đức thương thành hối đoái một sử dụng bản thuyết minh.

Nói phổ thông bộ sách, chỉ cần là trên địa cầu đã có, mặc kệ là cỡ nào trân quý bản đơn lẻ hoặc là xuất bản lần đầu cũng tốt, phần lớn đều chỉ trị giá một công đức. Nhưng nếu là trên địa cầu không có liền đắt hơn, chẳng sợ này phân bản thuyết minh trung không có bất cứ kỹ thuật chi tiết, cũng cần một trăm công đức điểm. Trên thực tế này mỏng manh ba trang quyển sổ, trong đó hai trang đều là tự cấp chế tạo tinh đồ công ty đánh quảng cáo, chỉ có một tờ mặt trên viết đơn giản thao tác trình tự.

Tinh đồ có hai loại thao tác phương pháp, một loại là sử dụng một thao tác tay cầm, sau đó Dung Viễn không có nhìn thấy thứ đó; Một loại khác chính là thanh không, bởi vì Parco là Picchu tinh nhân, cho nên không chế ngôn ngữ là trên Bì Khâu tinh thông dụng ngữ.

Mở ra tinh đồ, một bộ hệ Ngân Hà toàn cảnh 3D hình ảnh hiện lên tại Dung Viễn trước mắt, tuy rằng cũng không tính rất lớn, nhưng đã có thể thấy rõ trong đó lớn nhỏ tinh cầu. Dung Viễn ở trên địa cầu có lấp la lấp lóe

hồng quang, cái khác tinh cầu chỉ cần nhẹ nhàng một điểm, liền sẽ xuất hiện này tinh cầu danh tự, có chút còn có đại khái giới thiệu.

Tinh đồ trung, còn dùng bất đồng nhan sắc đem các tinh cầu phân biệt biểu thị đi ra, màu trắng xóa là hăng tinh, màu xanh là nghi cư tinh, kim sắc là khoáng sản tinh, ngân sắc là máy móc tinh, màu lam là mậu dịch tinh, màu xám là rác rưởi tinh, màu đen là hỗn loạn khu vực, màu nâu là chưa thăm dò khu vực... Mặt khác còn có các loại nhan sắc tinh cầu, Dung Viễn không có thời gian nhất nhất đi phân biệt, tinh đồ trung có vài ngàn ức khóa hăng tinh cùng gấp mười với hăng tinh hành tinh, muốn từ trung tìm ra đặc biệt mục tiêu cơ hồ là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Dung Viễn dùng Bĩ Khâu ngữ nói:"Tiêu ra tới Picchu tinh lộ tuyến đồ."

Một điều tinh tế màu trắng hư tuyến từ địa cầu xuất phát, xiêu xiêu vẹo vẹo ra bên ngoài kéo dài một đoạn, bỗng nhiên đoạn liệt, sau đó lại cách địa cầu ước chừng vài chục năm ánh sáng địa phương một lần nữa xuất hiện, lại kéo dài một đoạn ngắn, lại đoạn liệt, lại khoảng cách mấy năm ánh sáng sau xuất hiện, giống xà như vậy vắn vẹo chỉ hướng một khóa màu xanh nghi cư tinh.

[Picchu tinh, hành tinh, ba cấp nghi cư tinh, chất lượng... Đường kính... Mặt ngoài độ ẩm... Mặt ngoài trọng lực tăng tốc độ... Bỏ chạy khỏi tốc độ... Tự quay chu kỳ... Quay quanh chu kỳ... Từ tính... Khoáng sản tài nguyên... Trí tuệ sinh mệnh thể... Giống loài... Khoa học kỹ thuật trình độ...] tại tinh đồ trung, giống Picchu tinh như vậy nghi cư tinh đại khái là có người vẫn cư trú, lý giải trình độ cũng tối cao nguyên nhân, tư liệu nhất tỉ mỉ xác thực, giới thiệu nội dung có nhiều đạt mấy trăm hạng, cuối cùng thường thường còn sẽ phụ thượng hoặc là làm quái hoặc là khí phách hoặc là không biết cái gọi là ngắn gọn gửi lời, giống đánh quảng cáo như vậy mời chào mọi người đến chính mình tinh cầu bên trên đến, tỷ như Picchu

ting, cuối cùng liền viết: "Nhiệt độ ổn định tinh cầu, Thủy tộc Thiên Đường!" Linh ting mà nói.

Này phân ting đồ giá trị, xa xa không ở một đơn giản lộ tuyến đồ. Nếu nói bạch tộc Parco xuất hiện là tại cách Dung Viễn cùng ngoại ting vực trên tường tạc một cái lỗ, kia này ting đồ dứt khoát chính là đẩy ra một cánh cửa sổ sát đất, khiến hãn ánh mắt có thể tận ting nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Ting đồ tìm đến, nhưng Dung Viễn không có lập tức đi tìm Parco đi Picchu ting tính toán. Hãn hiện tại công đức trị quá ít, vạn nhất có cần dùng gấp e không thể cung cấp đầy đủ hồi đoái; Kia tảng đá cũng không có từ giữa tìm hiểu ra thứ gì hữu dụng đến, tự thân vũ lực trị như cũ kham ưu, vạn nhất bạo lậu ở trong chân không, phân phút liền sẽ chết người; Hơn nữa nếu chiếm được này phúc ting đồ, Dung Viễn cũng tưởng đem trong đó tin tức hảo hảo sửa sang lại một chút, chuẩn bị được càng đầy đủ, mới càng sẽ không tại ngoại ting nhân trước mặt lộ ra dấu vết đến, vạn nhất gặp được nguy hiểm ít nhất cũng biết có thể hướng phương hướng nào tránh lui.

...

Máy ghi địa chấn nghiên cứu tại Đường quốc cao tầng cũng chỉ có số ít nhân biết toàn bộ tình hình thực tế, tại nghiên cứu sở bên trong cũng chỉ có Vi Kiệt có biết một hai, người khác cơ bản đều bị chẳng hay biết gì, tuy rằng ngầm có chút đồn đãi, nhưng chưa chứng thực, tất cả mọi người chỉ là phỏng đoán mà thôi. Hiện tại máy ghi địa chấn ở nghiên cứu đại lâu địa hạ ba tầng đều bị hoàn toàn phong bế, chỉ có miệng kín giống hồ lô như vậy mấy cái đặc thù ngành "Tương quan nhân viên" Ngày đêm trông coi ở nơi đó, ngẫu nhiên sẽ mang theo một phong bế thùng lén lút rời đi nghiên cứu sở.

Bởi vậy thẳng đến gần nhất, nghiên cứu sở nhân, mới triệt triệt để để đổi "Dung tiên sinh" Cảm thấy bá phúc.

Từ một ngày nào đó bắt đầu, hắc quanh thân cái loại này "Lăn xa một chút" sát khí bỗng nhiên liền giảm bớt rất nhiều, tại Vi Kiệt trong mắt đó là máy ghi địa chấn phát minh thành công đỡ xuống hắc vai đầu áp lực, tại mặt khác trợ thủ trong mắt là Dung tiên sinh rốt cuộc đi ra trung nhị kỳ, mặc kệ nói như thế nào, đây đều là đáng giá hi đại phổ biến sự kiện trọng đại.

Tiếp xúc về sau liền phát hiện,"Dung tiên sinh" trong đầu giống như có một đài siêu cấp máy tính, hắc giống như cái gì cũng biết, bất cứ nan đề đều có thể từ hắc nơi này được đến giải đáp, hơn nữa vĩnh viễn kiên nhẫn, mặc kệ hỏi vấn đề cỡ nào ngu xuẩn hoặc là hỏi qua bao nhiêu lần, hắc giống như đều sẽ không phiền chán. Thậm chí một người tuổi còn trẻ nữ hài nghịch ngợm hỏi mấy cái ám tàng cạm bẫy tư nhân vấn đề sau, hắc cũng là chăm chú sau khi tự hỏi nghiêm cẩn trả lời.

Tuy rằng nói như cũ rất ít, tuy rằng đáp án vĩnh viễn là như vậy cứng nhắc "Tiêu chuẩn đáp án", nhưng "Dung tiên sinh" Cơ trí, trầm mặc, chăm chú, tràn ngập trí tuệ nhưng tại sinh hoạt phương diện thập phần "Ngốc manh" hình tượng đã xâm nhập nhân tâm. Hắc nhìn qua vẫn là như vậy không thích cùng người tiếp xúc, nhưng người chung quanh đều có thể cảm giác được hắc mặt ngoài lạnh lùng dưới thực ra thập phần ôn nhu nội tại, ở trước mặt hắc càng ngày càng biểu hiện thân cận, Dung Viễn lúc trước lưu lại uy hiếp lực cơ hồ không còn sót lại chút gì.

May mà Dung Viễn lúc trước lưu lại quy củ vẫn là có hiệu lực, tỷ như,"Dung tiên sinh" Chưa bao giờ bởi vì bất cứ nguyên nhân thay đổi chính mình nghỉ ngơi thời gian, sẽ không cho phép bất luận kẻ nào bước vào chính mình tư nhân không gian, đối mặt không cần thiết đến gần cùng không cần thiết nhân lạnh lùng đáp lại, mà hết thảy mọi thứ này "Ham thích cổ quái", đều bị xem như khoa học gia tùy hứng mà bị người chung quanh yên lặng bao dung thậm chí dung túng .

Tiểu a gần nhất có chút buồn rầu, nó cảm giác chính mình đối chủ nhân sắm vai hẳn là thập phần đúng chỗ, sở hữu yêu cầu cũng hoàn thành cẩn thận tỉ mỉ, ngay cả một ít thông thường động tác nhỏ cùng rất nhỏ biểu đạt tình biến hóa đều giống nhau như đúc, nhưng không biết vì cái gì, nó bắt chước giống như bất tri bất giác liền xuất hiện rất lớn lệch lạc, mà hẳn thậm chí không biết sai ở địa phương nào.

Dung Viễn biết hẳn phiền não sau, đối mặt tiểu a xin chỉ thị hay không cần sửa đổi chính mình nguyên trình tự vấn đề, hẳn tự hỏi một lát sau, nói: "Không cần, người liền tiếp tục làm như vậy đi, thích hợp làm ra một điểm không ảnh hưởng toàn cục thay đổi cũng không sao. Bắt chước ta không phải người toàn bộ, người cũng có thể thích hợp làm chính người."

-- trí tuệ sinh mệnh thể đều có chính mình độc đáo cá tính, cho dù là một trí năng người máy cũng không ngoại lệ. Cường hành yêu cầu nó hoàn toàn bắt chước một khác biệt rất lớn nhân, cuối cùng kết quả khả năng sẽ dẫn đến một không đâu vào đâu xuất hiện.

Dù sao...

Dung Viễn không mang theo bất cứ cảm tình tưởng: Người đều là ngu muội, cho dù bọn hắn ánh mắt thấy được biến hóa, cũng sẽ không đem để ở trong lòng; Cho dù bọn hắn đối với loại này biến hóa sinh ra nghi vấn, nhưng nếu người không cho bọn họ một lý do, thời gian lâu dài, chính bọn họ cũng sẽ tìm đến một lý do.

Vì Kiệt bọn họ không phải không nhạy bén, cũng không phải không thông minh, chỉ là Dung Viễn cùng bọn họ cự ly quá xa, xa đến bọn họ căn bản không biết chân chính Dung Viễn là cái dạng gì. Huống chi, Dung Viễn sở sử dụng thể thân vô luận phương pháp vẫn là nguyên do đều vượt qua bọn họ thường thức, bởi vậy này mấy trường tại hồng kỳ hạ mãi đầu óc khoa học quan nhân căn bản không thể tưởng được chân chính nội tình.

Nghiên cứu sở bên trong, đối với hiv virus nghiên cứu đã đến mấu chốt thời khắc, nhóm đầu tiên thuốc thử đã thành công, hiện tại là lâm sàng thí nghiệm giai đoạn, xin tiến hành thí nghiệm tính trị liệu ba trăm danh bệnh nhân trung tuyển lấy mười hai nhân tiến hành nhóm đầu tiên thứ lâm sàng thí nghiệm, hiện đã toàn bộ vào ở nghiên cứu sở lý nghiên cứu sở chỉ có hai mươi km một an đường sở. Ở lúc này,"Dung tiên sinh" Như cũ không có thay đổi chính mình nghỉ ngơi thời gian, khiến tất cả mọi người đều vì hân trầm ổn cùng trấn định cảm thấy bội phục.

Mà "Dung tiên sinh" Chính mình lại cũng không như vậy cảm giác, hân chỉ là cho rằng so với cơ hồ có thể xác định kết quả lâm sàng thí nghiệm đến, chủ nhân giao cho bọn họ nhiệm vụ mới trọng yếu nhất mà thôi.

Mấy ngày này, tiểu a cũng không có vào ban đêm tiếp tục giả vờ giấc ngủ, phòng khách bên trong, một bộ phóng đại tinh đồ chiếm cứ hơn phân nửa không gian, tiểu a cùng Noah đang tại hết ngày này đến ngày khác đem tinh đồ trung các tinh cầu tin tức sửa sang lại đi ra, sau đó dựa theo trọng yếu trình độ phân loại. Noah hưng phấn cực, đối với này hạng công tác nhiệt tình xa xa lớn hơn mặt khác bất cứ sự, cả ngày cùng tiểu a nói nhỏ, lái nhai nhắc có thể khiến chủ nhân mang nó một khối đi ngoại tinh cầu biện pháp.

Tiểu a như cũ trầm mặc, chỉ ngẫu nhiên đáp lại một hai câu, chỉ là không biết như thế nào, dần dần liền bị Noah đánh lên một "Thần thổ tào" nhãn.

...

Rườn rà công tác, Dung Viễn không có hứng thú tự mình đi làm, rồi đi địa cầu phía trước, hân còn có một vài sự tình muốn xử lý.

Lần này lữ hành, hãn thực ra cũng không tính toán rời đi lâu lắm thời gian, dựa theo tình đồ trung biểu hiện lộ tuyến cự ly, qua lại trên đường ước chừng cần ba tháng thời gian -- kia lộ tuyến đoạn liệt địa phương chính là có thể nháy mắt vượt qua xa xôi vũ trụ cự ly trùng động -- tại Picchu tinh lại đãi chừng một tháng, có lẽ còn có thể đến trên đường một ít tinh cầu đi chuyển chuyển, nhiều nhất nửa năm liền có thể trở về.

Nhưng mà này chỉ là lý tưởng nhất tình huống, tại kia chút xa lạ, cơ hồ ngay cả nghe cũng chưa có nghe nói qua địa phương, tất cả đều là hãn không lý giải chủng tộc cùng lực lượng, sẽ phát sinh cái gì ngoài ý muốn tình huống ai cũng không biết. Mà ngoài ý muốn bao giờ cũng tồn tại . Bởi vậy hãn cũng vô pháp khẳng định chính mình ngày về.

Cho nên ở trước đó, hãn muốn đem sở hữu đầu đuôi đều xử lý sạch sẽ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Wheat

"Hiện tại có rất nhiều dân chúng đối với chúng ta công ty tồn tại rất lớn hiểu lầm, thế nhưng trên thực tế, chúng ta sở làm hết thủy, đều là vì khiến ngày mai trở nên càng thêm tốt đẹp, là vì mọi người hạnh phúc. Mặc kệ gia tại chúng ta trên người không thật chi ngôn có bao nhiêu, chúng ta đều sẽ làm tốt nên làm hết thủy."

Đối với tóc vàng mỹ nữ phóng viên ống nói, Edward • Wheat chậm rãi mà nói, mạng internet hiện tại đối Mạch Tử gia tộc ác bình như nước, rất nhiều phá sản nghiệp chủ lên án bọn họ không từ thủ đoạn đem người bức bách cửa nát nhà tan, nhưng tại Edward • Wheat trong miệng, đây đều là đối thủ cạnh tranh cùng thủ hạ bại tướng vì đả kích bọn họ mà tiến hành nói xấu, bọn họ công ty tuyệt đối là chính trực, thiện lương, sạch sẽ, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề.

Tuổi trẻ mà giàu có nam nhân có soái khí dung mạo cùng lam được giống như hồ nước như vậy trong veo ánh mắt, tóc vàng phóng viên bị hấp dẫn cười mê được choáng vạng hồ hồ, che kia vài trước đó chuẩn bị bèn nhon vấn đề, theo Edward • Wheat ý tứ hướng về càng lợi cho Mạch Tử gia tộc đề tài tiến hành thảo luận.

Môn bị nhẹ nhàng gõ hai tiếng, một diện mạo tuần lã nam nhân đẩy cửa tiến vào, hướng Edward ý bảo một chút.

"Ngượng ngùng, ta có chút khẩn cấp sự vụ muốn xử lý. Bất quá ta hiện tại cũng đã chờ mong chúng ta lần sau gặp mặt lúc." Edward hạ giọng, có chút ái muội nói.

"Ta cũng là." Tóc vàng phóng viên đứng lên cùng Edward nắm tay, nói:"Cảm tạ ngài tiếp thu của ta phỏng vấn, Wheat tiên sinh. Xuất bản phía trước ta sẽ trước đem bản thảo phát đến ngài hòm thư bên trong ."

"Cám ơn."

Edward nho nhã lễ độ đưa tóc vàng phóng viên đi ra ngoài, gọi chính mình bí thư đưa nàng rời đi, sau đó đóng cửa lại, xoay người khi trên mặt cái loại này ôn nhu đến mức khiến người tim đập thành thịch tươi cười đã hoàn toàn tiêu thất, trên nét mặt mang theo nhàn nhạt không kiên nhẫn.

"Chuyện gì, Arthur?"

Tuần lễ nam nhân -- Arthur • Wheat, Edward đường đệ, đồng thời cũng là hẩn tín nhiệm nhất trợ thủ cùng cộng đồng phấn đấu đến nay đồng bọn, vẻ mặt ngưng trọng nói:"Crist mang theo người đi Đường quốc ."

"Cái kia lão cầu !" Edward khắc bạc nói, khóe miệng mang theo vài phần trào phúng,"Như thế nào? Bọn họ còn tin tưởng lão nhân kia dị tượng thiên khai? Một quyển sách? Một quyển có thể giúp bọn họ hẩn được đến bất cứ thứ gì chứ? Tin tưởng ma quỷ khế ước còn tương đối hiện thực !"

"Cũng không phải hoàn toàn không có sự thực căn cứ. Lão nhân từng nói họ là tận mắt nhìn thấy, hơn nữa từ Đường quốc thu mua một ít cổ văn hiến tư liệu trung cũng có ánh xạ kia quyển sách ghi lại." Arthur trần thuật sự thật, thoáng hiển sầu lo nói:"Ta lo lắng, nếu bọn họ thật có thể tìm đến như vậy gì đó, chỉ sợ sẽ đối với người bất lợi."

Edward không cho là đúng nói:"Bất quá là ngu dân ảo tưởng mà thôi. Trên ghi lại để thư toàn thế giới đều là, người gặp qua họ tồn tại sao? Crist lão gia hỏa này bởi vì thất thế đã trở nên điên cuồng, liên không tồn tại gì đó cũng trở thành cuối cùng rơm bắt lấy."

"Cho nên... Theo bọn họ đi?" Arthur nói.

"Mặc kệ bọn họ muốn làm gì, đừng liên lụy đến chúng ta trên người là được. Đường quốc cái kia quốc gia so thoát nhìn nguy hiểm, ta tưởng tiến quân này không lỗ thị trường, mà không phải đi trêu chọc như vậy địch nhân." Edward nói:"So với này, cái kia theo chúng ta đối nghịch gia hỏa người có manh mối không có?"

Arthur lắc đầu, nói:"Ta biết đến không thể so người nhiều. Ta thậm chí hoài nghi có phải hay không tồn tại như vậy đối tượng. Một thủy chung theo chúng ta đối nghịch ẩn hình đối thủ? Edward, ta không biết trên thế giới này còn tồn tại gia tộc bọn ta toàn lực truy tra còn chưa tra ra dấu vết để lại gia hỏa."

"Nhưng hẳn tuyệt đối tồn tại !" Edward nghiêng rằng nghiêng lợi nói:"Âu Châu khu vừa tiền nhiệm chấp hành tổng tài lại vào ngục giam. Đáng chết, tên kia vài thập niên cũng không có bị người bắt lấy qua bất cứ thóp, như thế nào chứng cứ phạm tội sẽ như vậy dễ dàng liền rơi xuống ở trong tay người khác? Còn có một phân công ty tu kiến bến tàu cũng vừa tuôn ra công trình chất lượng vấn đề, tại thiết quốc mỏ vàng sụp đổ sự cố hiện tại truyền thông cũng đều biết... Người tin tưởng này mấy đều là trùng hợp sao? Tuyệt đối là có người tại nhắm vào chúng ta ! đem hẳn tìm ra, ta sẽ khiến hẳn hối hận sinh ra ở trên thế giới này !"

...

"Biết sao?" Dung Viễn tháo xuống tai nghe, đối bên cạnh đệ Hà Lan nói:"Ta hiện tại đặc biệt thích chủ nghĩa duy vật giả."

Đệ Hà Lan hỏi:"Kia muốn thông tri Noah đình chỉ đối Mạch Tử gia tộc công kích sao?"

Thư kích Mạch Tử gia tộc là Dung Viễn rất sớm phía trước liền đi xuống qua mệnh lệnh, nhưng quang não hiệu suất không cao, bởi vì nó phân tích năng lực chênh lệch, hơn nữa chỉ có thể nhìn đến mặt ngoài gì đó.

Nhưng Noah bất đồng, hần trí năng rất cao, thường thường có thể từ đại lượng nhìn như không chút nào liên hệ tin tức trung phân tích ra trọng yếu nội dung -- tỷ như người nào đó tại cửa hàng mua cái xéng, tại một khác gia điểm mua vài nilon, tiêu độc thủy các thứ, một tháng sau hần thê tử nghe nói đi bãi phóng thân thích thể nhưng không có mua vé xe ghi lại, lại qua vài ngày sau này nhân mua bón thúc, mặt cỏ, trong nhà hoa viên tiểu tiểu phát sinh biến hóa. Quang nào sẽ đem này mấy đều quy vì không có hiệu quả tin tức, nhưng Noah liền có thể phân tích tính toán ra khả năng tính tối cao sự kiện.

Cho nên phía trước nhắm vào Mạch Tử gia tộc đều là tiểu đánh tiểu nháo, thẳng đến Noah tiếp nhận về sau, nó dùng một chút thời gian quy hoạch, sau đó khiến Wheat gia những người này thâm thâm biết cái gì gọi là tứ phía đều địch, khó lòng phòng bị.

Đậu Hà Lan cảm giác, nếu Mạch Tử gia tộc người cầm quyền trên thực tế đối [công đức bộ] không có ý tưởng, như vậy thư kích bọn họ lý do liền không tồn tại, chuyện này có thể đình chỉ. Nhưng Dung Viễn lắc đầu nói: "Không, tiếp tục."

"Vì cái gì?" Đậu Hà Lan hỏi.

"Đệ nhất, bọn họ biết [công đức bộ] tồn tại, cho dù hiện tại không có ý tưởng, không có nghĩa là về sau cũng không có. Loại này có quyền thế nhân, thường thường tại mất đi quyền lực hoặc là đi đến thọ mệnh chỗ cuối thời điểm sẽ có gan nếm thử bất cứ biện pháp, cho nên bọn họ thủy chung là tai họa ngầm." Dung Viễn nói: "Đệ nhị, chúng ta trước mắt sở làm, có khẩu công đức giá trị sao?"

Đậu Hà Lan nghĩ nghĩ, mặc dù ở cấp Mạch Tử gia tộc tạo thành rất lớn tổn thất, nhưng trên thực tế đều là bại lộ ra bọn họ vốn liền tồn tại vấn đề hoặc là gia tộc thành viên trái pháp luật phạm tội sự kiện, chẳng những

không có khẩu qua công đức trị, ngược lại bao nhiêu tổng có một điểm thu nhập. Cho nên nó nói: "Không có."

"Kia liền được rồi. Làm súp bọn họ với ta mà nói có lợi mà vô hại, đối với này xã hội đến nói cũng là có lợi vô hại, kia có cái gì đình chỉ lý do?" Dung Viễn dừng một lát, nói: "Huống chi, bách túc chi trùng tử nhi bất cương, dùng này mấy thủ đoạn rất khó vận ngã chân chính đại ngư. Nhưng chỉ muốn có thể tận khả năng cắt giảm bọn họ thể lực, làm cho bọn họ không thể đối với chúng ta cấu thành uy hiếp liền đủ rồi."

"Ta hiểu được. Chúng ta đây hiện tại cần đi tìm Crist • Wheat sao?"

"Ân, gọi Noah đem hãn cho ta tìm ra."

...

Lục ý dạt dào trên đường có bóng cây, tóc dài váy trắng nữ hài ôm mấy quyển sách đi qua, gió nhẹ phất qua sợi tóc góc váy, khéo léo trên mặt màu da bạch được phảng phất là trong suốt, mấy cái đi ngang qua nam sinh xem ngốc mắt, trong đó một đi tới đi lui một đầu đụng vào đèn đường trên cây cột, ôm nhanh chóng tái xanh trán lại vẫn luyện tiếc đời đi tầm mắt.

Thiệu Bảo Nhi ngoạm kẹo que, trát tà đuôi ngựa, trên cổ treo khô lâu bộ dáng dây xích bạc, xứng với kia trường vĩnh viễn trường không lớn mặt non choẹt, nhìn qua có chút bỉ bỉ khả ái. Nàng ngồi ở vườn cây Tử Đằng hoa giá hạ trên băng ghế, nhìn Tiêu Tiêu một đường đi tới thị giác hiệu quả, cùng với nào đó đem xe đạp kỵ đến thụ hổ bên trong tái đầu rơi máu chảy đại nam hài, thở dài nói: "Đại tiểu thư, người không chuẩn bị thu liễm một chút sao? Của ta dịch dung kỹ thuật rất tốt."

Tiêu Tiêu cười dưới, nói: "Nhân sinh như vậy ngắn ngủi, bao giờ cũng trốn trốn tránh tránh có cái gì ý tứ? Ta từ nhỏ liền trường thành như vậy, lại không có cái gì nhận không ra người, vì cái gì muốn vì ánh mắt của người

khác đem mặt mình chần lên?" Nàng nhẹ nhàng vuốt che ở trên ghế hoa chi, sau đó mới ngồi xuống.

Thiệu Bảo Nhi bất đắc dĩ, nàng vốn cũng không phải phi thường nghiêm túc tại đề kiến nghị, vì thế nhún nhún vai nói:"Được rồi, ngài cao hứng liền hảo."

Tiêu Tiêu đem thư đặt ở trên đùi, hỏi:"Nói lên, người là vào bằng cách nào? Ta nhớ rõ này trường học bảo vệ cửa hãn là không cho phép giáo ngoại nhân tiến vào đi?"

Thiệu Bảo Nhi nói:"Kia bảo vệ cửa đại thúc chính mình cho rằng ta là trường học học sinh cho nên mới cho đi, ta cũng không dùng cái gì thủ đoạn."

-- nếu cái gọi là thủ đoạn không bao gồm nàng đem chính mình trang điểm ước chừng nhỏ mười tuổi này một điều mà nói.

Tiêu Tiêu thực ra biết rõ trong lòng, mím môi cười khẽ một chút, trong mắt đều là sáng tỏ.

"Diêm tiên sinh ở nơi nào?" Thiệu Bảo Nhi hướng bốn phía xem xem, nói:"Chúng ta còn tưởng rằng hãn vẫn ở bên cạnh người."

"Hãn tại." Tiêu Tiêu nói:"Chẳng qua ở trong trường học hãn không quá phương tiện đi theo ta bên cạnh, bất quá hãn vẫn ở."

"Kia hoàn hảo." Thiệu Bảo Nhi nhẹ nhàng thở ra, hơi hơi có chút oán giận nói:"Ta nghĩ đến người đi trung học là vì quan sát kia tiểu tử, nhưng rốt cuộc vì cái gì hiện tại cư nhiên còn thi đậu đại học a? Làm chúng ta đều không phương tiện xuất hiện, vạn nhất gặp được nguy hiểm làm thế nào? Lại người hiện tại thân thể cũng không hảo, lần trước thầy thuốc không hoàn nói cần nằm trên giường tĩnh dưỡng sao?"

"Thầy thuốc mà nói cũng không phải thánh chỉ." Tiêu Tiêu không cho là đúng nói: "Hơn nữa, ta chưa từng có thượng qua loại này trường học, vẫn nghe nói rất thú vị, có cơ hội thân sinh thể nghiệm một chút, không phải rất tốt sao?"

"Một đám trung nhị lãng phí thời gian môi trường thích hợp, người cảm giác thú vị sao?" Thiệu Bảo Nhi hướng về phía cách đó không xa một đứng ở dưới cây hoa lấy bốn mươi lăm độ góc ngắm nhận dương quang âu yếm nam sinh trợn trắng mắt, nàng sớm liền phát hiện người này các loại ỡng ẹo tạo dáng muốn hấp dẫn hai người bọn họ lực chú ý .

"Rất thú vị a... Là ta đời này dài qua tốt nhất địa phương." Tiêu Tiêu cười nói.

Này trong sân trường rất có chút thường xuyên bị học sinh đầu uy, dẫn đến trở nên ngốc lớn mặt mèo chó. Vẫn cả người là thổ cùng thảo diệp mèo trắng thử thăm dò ghé sát vào Tiêu Tiêu, Miêu Miêu kêu làm nũng.

Tiêu Tiêu đem nó ôm ở trên đầu gối, ảo thuật như vậy lấy ra một căn tiểu xúc xích, xé ra vỏ, nhìn mèo trắng đến gần nàng lòng bàn tay từng ngậm nhỏ ăn, một tay còn lại chậm rãi hái xuống nó sau lưng Diệp tử.

Thiệu Bảo Nhi ánh mắt âm âm, từ Tiêu Tiêu hành động trung, nàng có thể cảm giác được một ít phía trước không có gì đó, tỷ như từng quyết tuyệt quyết đoán cơ hồ từ trên người nàng tiêu thất, chiếm lấy là đối nhỏ yếu sinh mệnh, đối một ít tốt đẹp sự vật khắc sâu quyến luyến cùng trân trọng. Mà nhân, thường thường đều là tại sắp đi đến sinh mệnh chỗ cuối thời điểm, mới sẽ trở nên càng thêm quý trọng sinh mệnh.

Rất nhiều sự thực ra đều sớm đã có manh mối, chỉ là bọn hắn không đành lòng hỏi, cũng không nhẫn nói. Tiêu thị từng đem nàng từ hố lửa trung cứu ra, nuôi nấng nàng lớn lên, cho nàng tốt nhất bồi dưỡng tài

nguyên. Nàng còn không kịp báo đáp sở hữu ân tình, nhưng hôm nay có thể làm, lại giống như chỉ có làm bạn.

Thiệu Bảo Nhi nhìn một lát, nói:"Mạch tử gia có vài nhân đến s thị đến, theo tin cậy tin tức,s thị đại học trung có bọn họ nhân tuyển. Cảnh thúc ý tứ là, người tốt nhất xin nghỉ, tạm thời về trước trong nhà. Bằng không ly xa như vậy, chúng ta không có cách nào khác bảo hộ người."

"Diêm Sách tại ta bên cạnh đâu !" Tiêu Tiêu nói:"Hơn nữa chuyện này ta biết, đầu lĩnh là Crist. Tên kia hữu dũng vô mưu, ta tưởng chúng ta không nên bị động bị đánh, thiết cạm bẫy đem bọn họ dẫn ra đến đi."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Tập Sát

Crist xem xem bên cạnh nhân, có loại nhật mộ Tây Sơn bi thương cảm. Hẳn từng ở trong gia tộc cũng là nhất hô trăm ứng, một câu liền có thể quyết định trên vạn danh viên công đi hay ở. Mà hôm nay, trừ dùng tiền thuê đến một ít lính đánh thuê bên ngoài, nguyện ý đi theo hẳn thủ hạ chỉ có mười mấy người, mà bọn họ trong còn khẳng định có Edward kia tiểu tử tử nội tuyến.

Ở sau lưng nguyện ý duy trì hẳn hai đường huynh khí, Elfrie cùng Ian, một là vì thân hoạn bệnh nan y bệnh nguy kịch, một cái khác là vì quá già thọ mệnh sắp đi đến chỗ cuối, cho nên ảo tưởng có thể sử dụng trong truyền thuyết kia quyển sách khiến chính mình sinh mệnh một lần nữa tỏa sáng sinh cơ. Về phần Crist, hẳn không thể chịu đựng được tại lão nhân chết sau chính mình liền triệt để thất thế kết quả, càng không thể chịu đựng được giống Edward cùng Arthur như vậy từng ở trước mặt hẳn ngay cả ngồi xuống tư cách cũng không có tiểu tử hôm nay cư nhiên bò đến chính mình trên đầu, cho nên hẳn tại người khác xem ra thập phần điên cuồng truy đuổi như vậy không có khả năng sự vụ.

Từ tiền nhiệm gia chủ đích hệ đều tại hai ba năm trước kia trường kịch biến trung toàn bộ tử vong về sau, Crist là gia tộc này trung duy nhất một còn tin tưởng vị kia gia chủ vọng tưởng người, bởi vì hẳn còn rõ ràng nhớ rõ, tại kia lão nhân tại lúc tuổi già trở nên đa nghi, cố chấp, quái gở phía trước, từng là cỡ nào lý trí mà tràn ngập trí tuệ. âm mưu hoặc là thần thoại truyền thuyết, không có khả năng khiến hẳn như thế tin tưởng vững chắc, hẳn nhất định là chính mắt gặp qua, hơn nữa tự mình kinh lịch qua cái loại này tồn tại thần kỳ, cho nên mới vẫn cố chấp muốn làm đến tay.

Về phần vì thế đưa tới tai họa dẫn đến gia tộc trung kiên lực lượng nháy mắt toàn bộ hủy diệt, nếu có thể được đến kia quyền sách mà nói đây cũng là có thể trả giá đại giới, chỉ là làm nhiều như vậy chuẩn bị cuối cùng vẫn là không thu hoạch được gì, kết quả như vậy không ai có thể chịu đựng.

Cho nên đời trước gia chủ hiện tại tại mọi người trong mắt cơ hồ là bị đình trên sỉ nhục trụ, không ai lại nhắc tới hẳn từng có bao nhiêu anh minh, chỉ biết là hẳn bởi vì tự tiện khiêu khích một không lồ quốc gia thần bí gia tộc, mà cấp sở hữu Wheat gia nhân mang đến tai nạn.

Chỉ có Crist còn nhớ rõ, chỉ có Crist còn thường thường sẽ đem tên của hẳn tại răng nhấm nuốt -- Asbain • Wheat.

Nhưng theo Crist điều tra, hư hư thực thực có được kia quyền sách Tiêu gia nhân tại kia sau tựa hồ cho rằng không có nguy hiểm, gần nhất hai năm không lại giống rùa đen rút đầu như vậy giấu đến, mà là chính đại quang minh xuất hiện. Kia bất quá là hơn hai mươi tuổi tiểu nha đầu, không có khả năng so nòng trưởng bối càng thêm khó chơi, cũng không bằng bọn họ có thành phủ có thể nhẫn nại, cho nên mới cho bọn họ đắc thủ cơ hội.

Crist cảm khái một trận, phát phát tay, nhẹ nhàng băng quơ nói: "Bắt đầu đi."

Hắn ba danh thân tín tề ứng một tiếng, bắt đầu xuống bên dưới nhân truyền đạt nhiệm vụ. Sở hữu chấp hành nhiệm vụ người đều mang theo tức thời máy ghi hình cùng microphone, Crist chống quái trượng, đứng ở màn hình theo dõi tiền, nhìn hành động giống như trong kế hoạch như vậy trải ra.

...

s thị giao thông hệ thống yên lặng đối chương không giả.

s thị chủ yếu giao thông yếu đạo thượng, đèn xanh đèn đỏ biến hóa thời gian cùng bình thường sinh ra một chút khác biệt, khả năng chỉ là chênh lệch vài giây, nhưng vài lần biến hóa về sau vài giây khác biệt dễ dàng liền tại này nhân lưu lượng khổng lồ trong thành thị chế tạo nghiêm trọng giao thông bế tắc, còn có mấy cái địa phương bởi vì tài xế không có đúng lúc kịp phản ứng mà dẫn đến chiếc xe cạo đánh tông vào đuôi xe, xe chủ ở trên đường khắc khẩu, dừng ở đầu mỗi then chốt vị trí chiếc xe khiến cho dòng xe cộ tiến lên tốc độ càng thêm thông thả. Chỉ có Crist nhân trước đó quy hoạch hảo trên lộ tuyến, một đường đèn xanh làm cho bọn họ bằng nhanh nhất tốc độ thông qua, thông qua về sau rất nhanh đường cũng bị bế tắc .

Tiêu Tiêu đang tại một bảo tàng mỹ thuật xem triển lãm tranh, đây là mấy cái không biết tên trữu tượng phái thanh niên họa sĩ liên hợp tổ chức triển lãm tranh, tại vô luận bất cứ địa phương người đều có thể chen được rộn ràng nhốn nháo s thị, chỉ có nơi này như cũ lạnh lùng, triển quán trung trừ Tiêu Tiêu cùng với cùng tại bên người Diêm Sách bên ngoài, cơ hồ không có mấy người, liên triển lãm tranh tổ chức phương đều không biết đi đâu vậy, một bình luận viên không quá nhiệt tình hỏi hay không cần giải thích, bị Diêm Sách cự tuyệt về sau liền lấy di động đến một bên đi chơi.

Tiêu Tiêu liên tục xem qua mấy phúc tranh sơn dầu, nhìn thấy đại lượng chông chất cùng một chỗ hỗn loạn sắc khối, sẽ khiến nhân được dày đặc sợ hãi chứng đường cong cùng viên điểm, giống trường mầm non hài tử tiện tay nguệch ngoạc màu sắc rực rỡ họa phiến, đem nhân thể vụn vụn thành kỳ quái bộ dáng xếp cùng một chỗ các loại họa tác, nhin không được hỏi:"Diêm Sách, người có thể xem hiểu này mấy họa là cái gì sao?"

Diêm Sách không có tạm dừng nói:"Trữu tượng phái họa tác, là đánh vỡ hội họa tất yếu bắt chước tự nhiên truyền thống quan niệm, lấy trực giác cùng sức tưởng tượng vi điểm xuất phát, bài xích có tượng trưng tính..."

"Được rồi, ta không phải hỏi người trừu tượng hội họa khái niệm, ta là hỏi, người có thể lý giải này mấy họa tác muốn biểu đạt gì đó sao?" Tiêu Tiêu ngắt lời hần nói.

Diêm Sách tùy thời có thể xâm lấn bảo tàng mỹ thuật cơ sở dữ liệu điều ra này mấy tranh sơn dầu tư liệu, bên trong đương nhiên sẽ có các nghệ thuật gia tràn ngập cảm tình giới thiệu, nhưng nói đến lý giải... Hần hiếm thấy nhìn chằm chằm này mấy tranh sơn dầu nhìn một lát, mới nói:"Ta không thể thưởng thức họa tác mỹ học cùng nội hàm, nhưng ta có thể nhìn thấy, một ít họa đường cong trung có phi thường độc đáo cơ sở hai logic giải toán."

Tiêu Tiêu ngẩn người, phốc xuy một tiếng cười, nói:"Thật đúng là chỉ có người mới sẽ nói trả lời đâu ! được rồi, ta xem không ra cái gì giải toán, vẫn là thích bắt chước tự nhiên họa, như vậy ít nhất ta có thể xem hiểu bọn họ tại họa cái gì." Nói xong về sau, nàng nhin không được nhẹ nhàng thở dài một tiếng, nói:"Có đôi khi ta thật hoài nghi, có phải hay không ta xem lại nhiều thư, cùng kia vài học sinh cự ly lại tiếp cận, cũng vô pháp lý giải bọn họ đến cùng suy nghĩ cái gì. Ta không rõ bọn họ vì cái gì tưởng tượng bao giờ cũng như vậy vô biên, không hiểu bọn họ thưởng thức âm nhạc cùng hội họa, không thích bọn họ thích ngôi sao cùng TV, bọn họ hành vi có đôi khi khiến ta cảm giác hâm mộ, có đôi khi lại khiến ta cảm giác vừa điên cuồng lại khó có thể tin tưởng, nhưng ta biết, ta vĩnh viễn không có khả năng giống bọn họ như vậy."

Diêm Sách trầm mặc không nói, hần tính toán năng lực rất mạnh, nhân cách hoá trình độ rất cao, không có nghĩa là hần cảm tình năng lực cũng giống nhau phát đạt. Gặp được không biết Tiêu Tiêu đang nói cái gì hoặc là không biết nên như thế nào trả lời thời điểm, hần luôn là sẽ trầm mặc.

Tiêu Tiêu không lại xem kia vài treo tại trên tường tranh sơn dầu, chậm rãi theo thông đạo đi về phía trước, đồng thời nói:"Người xem kia hài tử làm được bao nhiêu hảo. Ta có lúc ấy tưởng, lúc ấy ta như thế nào không

hề nghĩ đến cùng hăn làm đồng dạng sự tình đâu? Ta cho rằng ta đã so Tiêu gia tổ tiên đều càng tốt, nhưng cùng hăn so sánh với, giống như vẫn chỉ là tại tiểu đánh tiểu nháo. Mấy ngày nay, ta dần dần liền tưởng mình bạch, ta là rất kinh hoảng . Trải qua Asbain về sau, ta cũng không dám tiếp tục tin tưởng người khác, không dám để người phát hiện ta chỗ đặc thù, ta cho rằng chính mình còn vẫn đi tới, nhưng trên thực tế, ta sớm liền mất đi tiếp tục đi tới dũng khí."

Diêm Sách bình thản nói:"Người là tốt nhất."

Tiêu Tiêu cười dưới, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên bảo tàng mỹ thuật đang tất cả đều diệt.

Diêm Sách nói:"Nguồn điện bị cắt đứt, vô tuyến tín hiệu cũng đã che chắn."

"Bọn họ đến?" Tiêu Tiêu xem xem chung quanh, bất tri bất giác, triển quán trung cũng chỉ có bọn họ hai người .

Diêm Sách mạnh thò tay đem Tiêu Tiêu kéo gần trong lòng, hăn cao lớn khoan hậu thân hình đem thiếu nữ hoàn toàn ngăn trở,"Phanh" một tiếng, một viên đạn đánh trúng Diêm Sách hậu tâm, thủ công định chế trên tây trang phá một cái lỗ, mạo vài luồng khói đen.

Nhưng nam nhân thân thể hoảng đều chưa hoảng, hăn cũng không quay đầu lại nâng tay lên hướng phía sau nã một phát súng, từ góc rẽ thoát ra đến bán chạy bị một kích mất mạng.

"Đến." Diêm Sách lúc này mới thản nhiên trả lời Tiêu Tiêu vấn đề.

Cùng lúc đó, Thiệu Bảo Nhi đẳng hai ba mươi nhân từ phòng góc, trên đỉnh phòng, tranh sơn dầu mặt sau, buồng vệ sinh đẳng các loại địa phương chui ra đến, cùng đột nhiên xuất hiện địch nhân giao hỏa,"Tháp tháp tháp tháp" thanh âm nhất thời tràn ngập tại toàn bộ bảo tàng mỹ thuật trung.

Bảo tàng mỹ thuật ngoại, người đi đường như dẹt, đối với cách một bức tường triển quán bên trong phát sinh sự hồn nhiên không biết.

...

Ven đường đình một chiếc sương thức xe, thân xe vẽ đủ mọi màu sắc quảng cáo màu đỏ, cập bến tại công viên phụ cận rừng cây biên.

Một giao cảnh đi tới nhìn nhìn cửa sổ xe, phát hiện ghế điều khiển cùng trên ghế phó đều ngồi nhân, liền gõ gõ cửa sổ hộ.

Trong xe hai người liếc nhau, trao đổi mấy cái ánh mắt, một lát sau, tài xế mới hàng xuống cửa sổ xe, bồi cười hỏi: "Ngài hảo, có chuyện gì?"

Tài xế tóc đen mắt đen da vàng, thao một ngậm lưu loát tiếng phổ thông, ở nước ngoài nhân trong mắt liền cùng Đường quốc nhân không có phân biệt, nhưng tại Đường quốc nhân xem ra, lại có thể liếc nhìn liền nhận ra này cũng không phải bốn quốc nhân.

Bất quá tại Đường quốc làm công người ngoại quốc cũng càng ngày càng nhiều, giao cảnh cũng không có nói cái gì, mà là cảnh cáo nói: "Nơi này không thể dừng xe, các người muốn lập tức đem xe lái đi."

Tài xế vẻ mặt thả lỏng vài phần, đưa lên một điều thuốc nói: "Chúng ta đăng cá nhân, nhiều nhất vài phút liền làm, đại ca người xem có thể hay không châm chước một chút?"

Giao cảnh nhìn nhìn giá xa xỉ yên, lại xem xem tài xế, nghiêm túc trên mặt lộ ra một nhàn nhạt tươi cười, tài xế cũng cùng cười dưới. Tuổi trẻ giao cảnh thò tay đi tiếp yên, sắp lấy đến thời điểm bỗng nhiên tay duỗi ra bắt tài xế cổ tay (thủ đoạn) hướng trước mặt lôi kéo, một tay còn lại nắm chặt quyền đầu oành một tiếng chùy tại hấn trên đầu, tài xế nháy mắt ngất, giao cảnh trong miệng còn nói thầm: "Gọi người đi người không đi, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!"

Trên phó điều khiển nhân vội vàng đem tay hướng trong lòng thân, bên cạnh cửa sổ mạnh nứt thành mảnh vỡ, một vẻ mặt thập phần lạnh lùng nam nhân bắt lấy đầu của hắc hướng phía trước hung hăng đung hai phát, phó giá đầy đầu là huyết ngắt đi. Lạnh lùng nam vạch trần hắc vạt áo xem xem, một chỉ màu đen súng lục giấu ở bên trong.

Mặt sau thùng xe cũng bị mở ra, một trận lách cách leng keng thanh âm sau, cũng khôi phục im lặng.

Tây trang giày da giống như muốn đi tham gia yến hội Thời Tinh Trần đây đây kính mắt, vỗ vỗ trên tay áo không tồn tại bụi đất, nói: "Lão bản nói lần này là khẩn cấp tình huống, có thể không cần trực tiếp xử lý, báo nguy là được. Các người thấy thế nào?"

Một lão đầu phun mùi rượu nói: "Dù sao đều là ngoại quốc lão, giết tính."

"Chúng ta không biết những người này muốn làm gì." Chu Đông không tán đồng nói.

"Tư tàng súng ống, thùng xe bên trong này mấy thiết bị biểu hiện bọn họ xâm nhập giao thông hệ thống, còn có thể làm gì hảo sự?" Lão đầu liếc mắt nhìn hắc, tựa hồ có chút khinh thường với hắc không quả quyết.

Chạy bước nhỏ đi theo Chu Đông bên cạnh Cung Lam kinh khủng trường lớn ánh mắt nhìn hắc. Cùng những người này cùng một chỗ thời điểm bọn họ làm rất nhiều sự, dưới đại đa số tình huống đều là trường trị bại hoại, là đại khoái nhân tâm, nàng giống như giờ này khắc này mới nhìn đến vài người nào đó là cái dạng gì.

Chu Đông lạnh lùng nói: "Chúng ta không phải sát thủ, cũng không phải ai giết dây rối gỗ. Lô Hùng, vì người suy nghĩ, tốt nhất đừng làm như vậy."

Tóc hoa bạch Lô Hùng cười nhạo một tiếng, đang muốn nói chuyện, Thời Tinh Trần đánh gãy bọn họ dần dần thăng cấp khắc khẩu, hỏi:"Nếu báo nguy, mấy gia hỏa này như thế nào phán?"

Giao cảnh tháo xuống mũ, lên xe tìm tòi một phen, bất đắc dĩ xòe tay nói:"Mang theo súng lục chỉ có một người, trên xe thiết bị cũng bị các người đánh hỏng, thêm đều là người ngoại quốc, cho nên..."

Lô Hùng rút ra chủy thủ đang muốn đập xe, Chu Đông còn chưa kịp lan, Thời Tinh Trần trước đem hăn chặn, nói:"Thúc, chúng ta có chúng ta quy tắc, chuyện này, để cho ta tới giải quyết đi."

Lô Hùng bình tĩnh nhìn hăn một cái, hừ cười một tiếng, đem chủy thủ thu hồi đi, lại khôi phục lười nhác bộ dáng, từ bên hông cầm ra bầu rượu uống một ngụm.

Thời Tinh Trần đổi vị kia "Giao cảnh" Nói:"Đàm Minh, lần trước chúng ta không phải từ kia hắc đạo đại ca trong nhà tra ra không thiếu bạch phiến sao? Còn tại người chỗ nào đi?"

Đàm Minh nhàn châu chuyển động, cười nói:"Đều tại."

"Tàng bọn họ trên xe, sau đó báo nguy. Đừng quên ấn lên mấy cái vân tay." Thời Tinh Trần nói, sau đó hỏi Chu Đông cùng Lô Hùng:"Cái này đều hài lòng sao? Bám chặt thời gian, chúng ta còn có mục tiêu kế tiếp."

...

Crist nôn nóng hai tay vây quanh, lấy ngón tay càng không ngừng gõ cánh tay. Kế hoạch chỉ có ngay từ đầu là thuận lợi, sau giống như lâm vào vũng bunn, thủ hạ nhân một tiếp một mất đi liên lạc, hăn liền tính lại đầu não đơn giản cũng biết e đập vào cạm bẫy.

"Ca đất." Cửa phòng khóa cửa phát ra một tiếng vang nhỏ.

Crist lập tức nâng thương hét lớn:"Ai?"

Nồng đậm bất an từ đáy lòng dâng lên đến. Ngoài cửa hăn an bài nhân thủ cũng không thiếu, không có hăn cho phép không có nhân tùy tiện vào. Nhưng hiện tại...

Hăn thủ hạ là làm phản ? Vẫn là đều bị nhân giải quyết ?

Cửa phòng bị đẩy ra một khe hở, Crist không lại do dự "Phanh phanh phanh" Liên mở tam thương, mộc chất trên cửa phòng bị đánh ra mấy cái trong suốt động, nhưng như cũ không có bất cứ thanh âm.

Bên cạnh mấy cái thân tín cũng sớm liền buông xuống trong tay sự nâng thương phòng ngự, trong đó một người dùng ánh mắt xin chỉ thị một chút Crist, chậm rãi hướng cổng tới gần. Mới vừa đi vài bước, lại đột nhiên một đầu ngã quy !

-- sao thế này?

Crist vừa toát ra ý tưởng này, một cổ khó có thể chống đỡ buồn ngủ liền hoàn toàn bao phủ hăn. Hăn cố gắng đấu tranh một chút, cùng bên cạnh mặt khác mấy người trước sau ngã sấp xuống.

Dung Viễn mang mặt nạ phòng độc đi vào đến, nhẹ giọng đối đã nghe không thấy nhân nói:"Ngượng ngùng, ta gần nhất tương đối túng quẫn, muối lại nhỏ cũng là thịt, ai khiến các người phụ công đức đều trên vạn đâu? Nga, còn có một phụ mười ba vạn gia hỏa, Crist, người phía trước làm cái gì?"

Té xỉu Crist đương nhiên không có biện pháp trả lời hăn, cũng vô pháp ngăn cản hăn đem chính mình vò đầu kéo lên đến, một đạo hàn quang mặt qua hăn cổ.

"Ác thú vị." Đâu Hà Lan mặt than đánh giá,"Trong sách nói, nhân vật phản diện chết vào nói nhiều, Dung Viễn người muốn coi chừng ."

Dung Viễn không để ý nó, tự nhủ nói:"Thi thể để, làm cảnh cáo đi?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Tín Nhiệm

Màu da ngăm đen hai nam nhân hốt hoảng bối rối chạy hướng thủy tinh môn, "Phanh" một tiếng, chạy ở phía sau cái kia nam nhân trên đùi xuất hiện một lỗ máu, hắt một đầu ngã quỵ, hướng về phía đã chạy ra đồng bạn hô: "help !"

Đồng bạn quay đầu nhìn hắt một cái, vội vàng hô câu: "sorry !" Vắt chân chạy càng nhanh, mắt thấy tay hắt đã đụng tới đem tay, bỗng nhiên thân thể nhào về phía trước, bái môn chậm rãi trượt xuống, mười ngón tuyệt vọng tại trên cửa bắt hai phát, nhìn ngoài cửa dương quang chiếu khắp, đám người cùng chiếc xe như nước chảy không ngừng, có người qua đường trong lúc vô ý hướng bên này xem hai mắt, cái gì cũng không phát hiện ly khai, trong mắt sáng rọi dần dần ảm đạm đi xuống.

Dừng ở mặt sau người kia cũng sớm đã mất đi hô hấp, cuối cùng nằm trong tay không phải hắt vũ khí, mà là trên cổ một thập tự giá.

Mấy người từ hành lang góc rẽ đi ra, đem hai bộ thi thể trầm mặc kéo xuống đi xử lý điệu. Còn có người xách cây lau nhà cùng thùng nước, đem trên mặt đất vết máu cùng dấu chân đều quét tước sạch sẽ, sau đó phun lên tẩy trắng tề, lại lau một lần địa

Thiệu Bảo Nhi đối với bộ đàm nói: "Diêm tiên sinh, rác rưởi đã quét tước sạch sẽ."

"Rất tốt, đợi mệnh."

"Vâng."

Thiệu Bảo Nhi thu hồi bộ đàm, thuận tay cầm khối khăn giấy chà xát trên cửa thủy tinh bị trảo qua địa phương, xem xem ngoài cửa hoàn toàn không biết gì cả người qua đường, thở dài nói: "Đơn hướng thủy tinh cường lực môn còn có điện tử khóa, liên tính chạy đến nơi đây, lại có gì hữu dụng đâu?"

Này nhìn như rất dễ động thủ bảo tàng mỹ thuật, nguyên bản chính là Tiêu gia sản nghiệp, chẳng qua này nghiệp chủ cùng Tiêu thị tại bất cứ văn kiện hoặc là ở mặt ngoài cũng không có lui tới, bọn họ quan hệ muốn truy tố đến hơn bảy mươi năm trước.

Cứ việc thời gian xa xôi, nhưng Diêm Sách một điện thoại, đối phương vẫn là không chút do dự đồng ý đem bảo tàng mỹ thuật cho mượn, còn nói trong lúc nếu là tạo thành cái gì tổn thất hẳn cũng có thể dốc hết sức gánh chịu. Thiệu Bảo Nhi tuy rằng từ nhỏ liền tại Tiêu thị lớn lên, nhưng tiếp xúc càng nhiều, nàng càng cảm giác Tiêu gia tuy rằng chỉ còn lại có một người, nhưng này năng lượng thật sự là sâu không lường được.

Thủy tinh ngoài cửa bỗng nhiên bị nhẹ nhàng gõ hai tiếng, Thiệu Bảo Nhi quay đầu nhìn lại, đối phương rõ ràng hẳn là nhìn không thấy bên trong, ánh mắt lại thẳng tắp ngênh lên Thiệu Bảo Nhi ánh mắt.

"Là người?" Thiệu Bảo Nhi thấp giọng kinh ngạc nói.

Thiệu Bảo Nhi nhìn hẳn, trong nháy mắt liền nhận ra hẳn là ai, lại giống như không biết hẳn .

Vóc dáng so phía trước cao không thiếu, đại khái có 1m8 xuất đầu, cả người khí tức lại càng thêm lãnh liệt, phía trước còn có thể nói là có điểm quật cường hơn nữa trầm mặc nam hài, thông minh lại kiêu ngạo, còn có chút rất khả ái địa phương, nhưng hiện tại lại không thể lại như vậy nói, hẳn trưởng thành tốc độ dứt khoát đáng sợ, cùng phía trước cứ như hai

người. Cái loại này băng lãnh mà cao cao tại thượng ánh mắt, thậm chí có loại để người không dám đối diện cảm giác.

...

Thuận lợi giải quyết nhóm đầu tiên kẻ tập kích, Tiêu Tiêu tính toán trung vốn tưởng rằng còn sẽ có nhóm thứ hai nhóm thứ ba nhóm thứ tư... Nào biết này sau liền triệt để an tĩnh lại, im lặng giống như bọn họ địch nhân đã triệt để buông tay .

Tiêu Tiêu nhìn về phía Diêm Sách, Diêm Sách lắc lắc đầu.

Trong lòng một tia mơ hồ hi vọng tan biến, tuy rằng sớm ở đoán trước trung, nhưng Tiêu Tiêu vẫn là nhịn không được cảm thấy vài phần thất vọng.

Từ internet thông dụng về sau, Diêm Sách ở trên mạng cơ hồ chính là không gì không làm được, kia vài thường thường liền muốn xâm nhập chính phủ trang web, triển khai quốc chiến hacker nhóm ở trước mặt hãn căn bản chính là tập tễnh học bước anh nhi, lúc trước đem [công đức bộ] chuyển dời sau, thay đổi sở hữu theo dõi video nội dung người chính là Diêm Sách, cho dù là quang não xuất hiện về sau, Diêm Sách cũng có thể cùng nó cân sức ngang tài.

Nhưng mà từ hơn bốn tháng trước, số liệu thế giới xuất hiện một quái vật, nó cường đại lại không gì không làm được, bá đạo mà không phân rõ phải trái, cơ hồ tại trong giây lát liền khống chế sở hữu internet, đối với bình thường nhân loại tiểu đánh tiểu nháo nó căn bản không để ý, mỗi lần đều giống xem hí như vậy bàng quan cũng từ giữa hấp thu một điểm hữu dụng gì đó, có đôi khi hoàn cho bọn hãn đảo loạn. Nhưng đối với Diêm Sách như vậy cùng nó có vài phần tiếp cận tồn tại, nó lại là tràn ngập địch ý, Diêm Sách khống chế tiểu phạm vi internet tạm tạm, một khi ý đồ đại quy mô xâm nhập, giống như là vượt qua nó khoan nhượng phạm vi như

vậy, lập tức liền bắt đầu phản phác, nếu không phải Diêm Sách quyết định thật nhanh, thiếu chút nữa khiến nó đem trí mạng virus trồng vào đến.

-- trên thực tế, nếu không phải Dung Viễn từng tại Noah xin chỉ thị thời điểm mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ qua, người này sớm liền có thể đem Diêm Sách làm đến mạnh thiêu hủy. Noah chỉ tại Dung Viễn trước mặt là vô hại nói nhảm, thực tế ở trên mạng internet, nó tràn ngập xâm lược tính.

Tiêu Tiêu đoán được ra đây là Dung Viễn bút tích, lại cũng không có cách nào. Phía trước nàng ngủ đông thời điểm đều có thể không gì không biết, nhận thức thời điểm trong lòng đều có để khí, mà hiện tại, đương nàng muốn biết thời điểm, ánh mắt lại bị nhân phủ lên .

Diêm Sách là người máy, hắc trong lòng không có cái gì chệnh lệch cảm, một vấn đề xuất hiện, liền không đình tính toán các loại có thể giải quyết phương thức, sở hữu tính toán đều thất bại, kia liền nhận kết quả này. Hắc rất bình tĩnh, lại giống như nghe được Tiêu Tiêu tiếng lòng, chủ động hỏi:"Hối hận sao?"

"... Hối hận qua." Tiêu Tiêu trầm mặc thật lâu sau, cười khổ một tiếng nói. Nàng xem Diêm Sách ánh mắt, biết rõ hắc không hiểu vẫn là nói với hắc:"Nhưng ta rời đi nó về sau, cảm giác được trước nay chưa có thoải mái cũng không phải giả . Nếu [công đức bộ] còn có cơ hội một lần nữa trở lại ta trong tay, ta cũng sẽ không nhận, bởi vì ta cảm giác... Chỉ cần có thể với người giống như bây giờ cùng một chỗ, cũng rất hảo."

Diêm Sách cúi đầu nhìn nàng không nói lời nào, có lẽ là tại phân tích những lời này nên như thế nào trả lời, hắc ánh mắt rất hắc, hắc đến mức như là sẽ đem sở hữu quang đều hấp thu vào đi, cũng sẽ không toát ra một điểm nhân loại cảm tình.

Cách đó không xa truyền đến "Tháp tháp" tiếng bước chân, hai người kết thúc đối diện, cùng nhau nhìn về phía hành lang, Diêm Sách dưới chân

vừa động đem Tiêu Tiêu che ở phía sau.

Thiệu Bảo Nhi đi trước đi ra, biểu tình có điểm kỳ quái, lại không giống bị người hiếp bức bộ dáng. Nàng dùng một loại khó có thể tin tưởng ngữ khí nói: "Đại tiểu thư, người nhất định đoán không ra đến là ai."

Nhưng Tiêu Tiêu đã đoán được, nàng đi ra Diêm Sách bảo hộ, hướng nàng phía sau nhìn lại.

Dung Viễn từ trong bóng đêm đi ra, hai bước về sau dừng lại, nhìn về phía vai kháng một đạn nhân ống phóng rocket nhắm ngay hắc Diêm Sách, từ kia bề ngoài đến xem không phải hiện tại bất cứ một quốc gia sở chế tạo vũ khí, nhưng nó uy lực tất nhiên chỉ cao không thấp.

Diêm Sách tính cảnh giác đã nhắc tới tối cao, hắc thậm chí không có bận tâm liền đứng ở Dung Viễn bên cạnh Thiệu Bảo Nhi. [công đức ghi lại bản chép tay] nội dung hắc cũng rõ ràng thấu đáo, tại quá khứ, nếu thưởng một [công đức bộ] kế ước giả không có bởi vậy chết mất, như vậy một người trọng yếu nhất sự chính là giết hắc, mấy trăm năm đến không bằng này, liên tại Tiêu gia cũng từng nhiều lần vì thế từng xảy ra phản bội cùng sát lục. Tại hắc giải toán trung, Dung Viễn phía trước không có động thủ nguyên nhân chỉ có một -- hắc kinh không nổi nhiều như vậy công đức bị khấu trừ. Diêm Sách đối Dung Viễn sở làm đại bộ phận sự đều rõ ràng thấu đáo, cũng liền gần nhất mấy tháng mất đi tai mắt. Nếu Dung Viễn hiện tại không có lựa chọn triệt tiêu phụ công đức mà là đem công đức tích góp đến nói, căn cứ Diêm Sách tính toán, hắc hiện tại công đức tích lũy đã đầy đủ hắc giết chết nhân mà không bị [công đức bộ] quy tắc gạt bỏ, cho dù là trăm vạn công đức trong người Tiêu Tiêu cũng là giống nhau.

Dung Viễn chỉ nhìn hắc liếc nhìn, sau đó không lại để ở trong lòng, hắc nhìn Tiêu Tiêu, thông dong nói: "Chúng ta nói chuyện?"

Tại nhìn đến Dung Viễn thời điểm Tiêu Tiêu liền minh bạch vì cái gì công kích bọn họ địch nhân chỉ có một đợt, đồng thời nàng cũng rõ ràng, nếu Dung Viễn muốn giết nàng, sẽ không tuyển trạch phương thức này. Cho nên nàng vỗ vỗ Diêm Sách cánh tay khiến hấn thôi sau, nói:"Hảo."

...

Thiệu Bảo Nhi cùng Diêm Sách cùng ra đi, nàng xem Diêm Sách như lâm đại địch bộ dáng khó hiểu, hỏi:"Diêm tiên sinh, Tiểu Viễn... Không, Dung Viễn hấn đối đại tiểu thư có uy hiếp sao?"

Diêm Sách không nói, như cũ nhìn chăm chăm trước mặt vách tường, phảng phất hi vọng hấn ánh mắt có thể thấu thị vách tường nhìn thấy bên trong đang tại phát sinh cái gì như vậy.

Thiệu Bảo Nhi cũng không khỏi tự chủ khẩn trương lên, một bên từ bộ đàm trung phân phó thủ hạ nhân hướng bên này tập hợp, một bên đứng ngồi không yên chờ đợi.

Hơn một giờ sau, nàng xem đến Diêm Sách mạnh xoay người hướng bên trong đi, Thiệu Bảo Nhi đăng một đám người cho rằng hấn phát hiện cái gì dị thường, vội vàng theo ở phía sau, nào biết đi vào triển quán, bên trong chỉ có Tiêu Tiêu, lại không gặp một người khác bóng dáng.

Thiệu Bảo Nhi ý bảo mọi người giải trừ cảnh giới, trừ Dung Viễn hai người không ai biết bọn họ nói chuyện cái gì, nàng thậm chí không biết Dung Viễn là thời điểm gì, lại như thế nào rời đi, nhưng nàng có thể nhìn thấy Tiêu Tiêu trên mặt nhàn nhạt phiến muện.

Nàng còn nhìn thấy, Diêm Sách đi đến Tiêu Tiêu phía sau, nâng tay lên tựa hồ muốn ấn lên nàng bả vai, nhưng chần chờ một chút, lại đem tay buông xuống.

...

Giờ này khắc này, Dung Viễn ngồi ở một chiếc trong xe, đã tụt vào phảng phất không có chỗ cuối dòng xe cộ trung. Hẳn ngồi ở trên ghế sau, nhưng trên ghế điều khiển không có nhân. Đây là Noah cũng không biết nào bãi đỗ xe làm ra một chiếc có thể máy tính không chế chiếc xe, lúc này chính là nó tại viễn trình lái xe, đồng thời công khí tự dùng không chế sở hữu giao thông đăng một đường đèn xanh. May mắn này chiếc xe khai rất nhanh, người qua đường cũng nhìn không thấy bên trong, liên máy ghi hình đều là Noah thiên hạ, bằng không rất nhanh s thị xuất hiện một chiếc Quỷ Xa nghe đồn liền muốn truyền khắp toàn quốc .

Dung Viễn đối ngồi tại hẵn trước ngực trong túi đậu Hà Lan nói:"Vừa mà nói người cũng nghe đến, nói như thế nào?"

...

Tại bọn họ đàm hoàn chuẩn bị rời đi thời điểm, Tiêu Tiêu đột nhiên hỏi:"Điểm điểm thế nào?"

"Điểm điểm?" Dung Viễn khó hiểu.

"Chính là khí linh."

Dung Viễn không có nói khí linh hiện tại tên gọi đậu Hà Lan, chỉ đơn giản nói:"Nó rất tốt."

"Là tốt rồi." Tiêu Tiêu biết khí linh nhất định liền tại Dung Viễn bên cạnh, bất quá nàng không có yêu cầu nó đi ra gặp lại, mà là có vài phần bi thương cùng áy náy nói:"Chờ người lần sau thấy nàng, thay ta nói một tiếng xin lỗi. Phía trước sự, ta biết nàng có lẽ đều quên, nhưng ta còn nhớ rõ... Ta thật sự rất xin lỗi."

Dung Viễn nhớ rõ [công đức ghi lại bản chép tay] trung không có ghi lại Tiêu Tiêu trải qua, tự nhiên cũng không biết nàng cùng đậu Hà Lan có quá khứ như thế nào, hẵn gật gật đầu nói:"Ta sẽ chuyển cáo."

"Cám ơn." Tiêu Tiêu phìền muộn cười cười, nhin không được lại bỏ thêm một câu:"Đối với nàng hảo một điểm. Liền tính... Tương lai có một ngày nàng làm cái gì, người phải nhớ kỹ kia cũng không phải nàng bốn ý."

...

Lúc này Dung Viễn một lần nữa nhắc tới chuyện này, đậu Hà Lan có chút bất an nói:"Ta đều không nhớ rõ ." Nó đem đầu chôn ở Dung Viễn trong lòng, nhỏ giọng hỏi:"Dung Viễn, chẳng lẽ tương lai... Ta sẽ làm đối với người bất lợi sự sao?"

"Người sẽ không." Dung Viễn ngữ khí bình thản lại kiên định nói:"Ta tin tưởng người sẽ không."

Đậu Hà Lan lại không có như vậy tự tin, nó thủy chung nhớ rõ chính mình chỉ là một khí linh, là [công đức bộ] phụ thuộc, là một hồi đoái vật. Lúc này nó liều mạng muốn tìm về chính mình ký ức, nghĩ đến nó từng làm qua cái gì. Vì cái gì... Vì cái gì... Giống như các đời kế ước giả đều không thể nhận nó.

...

Tam thu tửu ba đêm nay cơ hồ bị bao trường, ba bốn mươi đồng dạng tuổi trẻ tuổi nhân tụ cùng một chỗ lại nói lại cười, lại xướng lại khiêu, đại đa số người đều là đầy mặt tươi cười, nhưng cũng có người ôm ở cùng nhau mặc danh kỳ diệu khóc.

Một cái vòng tròn đầu viên não đại nam hài nhảy đến trên vũ đài, bắt lấy microphone kêu:"ladiesalemen ! từ biệt nửa năm, ta nhớ các người muốn chết lạp !"

"Ha ha ha ha..." Tuy rằng cũng không phải rất đáng cười mà nói, nhưng dưới đài vẫn là tuôn ra một trận tiếng cười to, còn có người một bên cười một bên đem trong tay hạt dưa hoa sinh cái gì ném tới trên đài.

"Hôm nay, là của chúng ta lần đầu tiên đồng học hội; Hôm nay, chúng ta nhất trung nhất ban lại đoàn tụ nhất đường ! mặc dù có những người này đã xuất ngoại, có vài nhân bởi vì các loại nguyên nhân tới không được, thế nhưng đứng ở chỗ này nhân, ta tin tưởng các người tâm tình đều theo ta như vậy kích động, ngao ngao ngao --" Hân nói nói một trận quái gọi, khiến dưới đài người đều chịu không nổi đem hân nện xuống đi.

Một mắt to nữ hài nhìn người chung quanh cười nháo đánh thành một đoàn, nữ hài đều cùng nam hài cùng nhau buông ra mất tự nhiên điên ngoạ, quay đầu đối bên cạnh nam hài nói:"Các người trung học đồng học cảm tình thật tốt. Chúng ta nơi đó cũng không phải là như vậy, tốt nghiệp về sau đều rất ít liên hệ, đến đại học đối di động cũng không có thông tri phía trước đồng học."

"Vì cái gì?" Nam hài tươi cười tuy không rõ ràng, nhưng ánh mắt ôn nhu có thể đem nhân tan chảy.

"Khổ đọc ba năm, cạnh tranh ba năm, cái gì cảm tình đều hao mòn, cùng người xa lạ cũng kém không nhiều." Nữ hài nhún nhún vai nói:"Cho nên ta rất hâm mộ các người như vậy, các người trung học thời điểm liên không có ác tính cạnh tranh sao?"

Nam hài hồi ức một lát, cười nói:"Đại khái là vì, khi đó chúng ta đều bị một người sủng được quá xa, truy đều đuổi không kịp, căn bản là không có lẫn nhau tranh đấu gay gắt tâm tư đi?"

"Nga? Người nọ là ai? Hân đến sao?" Nữ hài ánh mắt hảo kỳ ở trong đám người tìm kiếm.

Nam hài đang muốn cùng nàng nói không có tới, bỗng nhiên một người nhảy qua đến ôm lấy hân cổ, đem chính mình di động đặt ở hân trước mắt, hưng phấn mà kêu:"Kim Dương, người xem này !"

Trên màn hình di động, đang tại truyền phát một mẫu tin tức, nữ phóng viên kích động nói:"... Lâm sàng thí nghiệm đạt được cự đại thành công, mười hai danh bệnh nhân tất cả đều xuất hiện bất đồng trình độ hảo chuyển, mà hôm nay, chúng ta liền đem nghênh đón đệ nhất vị bị triệt để chữa khỏi bệnh nhân Aids. Kinh kiểm tra đo lường, hẳn trong cơ thể hiv virus đã toàn bộ tiêu thất ! đây là một y học sử thượng kỳ tích ! mà sáng tạo này kỳ tích, là niên cận hai mươi tuổi Dung Viễn..."

Hình ảnh chuyển tới phóng viên phỏng vấn Dung Viễn quá trình, đương cặp kia lạnh lùng giống như không có cảm tình ánh mắt nhìn về phía màn ảnh khi, Kim Dương nhin không được cả người rùng mình.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Bạn Thân

Trong màn hình, bị phóng viên tôn xưng là "Dung tiên sinh" Dung Viễn đối mặt màn ảnh chậm rãi mà nói, dùng từ nghiêm cẩn lời ít mà ý nhiều, thái độ nho nhã lễ độ lại mang theo vài phần lạnh lùng, thoải mái tự nhiên bộ dáng, nhìn không ra nửa điểm khẩn trương, trước mặt phóng viên kích động biểu tình hoặc là hướng dẫn thức hỏi, cũng không thể khiến hắn sinh ra một chút dao động.

Hắn giống một khối sông băng, hàn khí lâm nhân; Lại giống một tòa núi cao, lù lù bất động.

"Sách sách sách, tiểu tử này, hắn là ngòi hỏa tiễn sao?" Bên cạnh không biết lúc nào thấu lại đây vài đầu, trong đó một nam sinh ngậm vài phần xót xa ghen tị nói.

"Các người nhận thức hắn sao?" Kim Dương bên cạnh nữ hài hảo kỳ hỏi, những người này thái độ nhìn qua thập phần quen thuộc, cũng không như là ở trên mạng nhìn thấy một thập phần xuất sắc bạn cùng lứa tuổi bộ dáng.

"Hải ! lão đồng học ! lúc trước chúng ta một ban !" Có người mang theo vài phần kiêu ngạo nói.

Vì thế nữ hài biểu tình nhìn qua sững sốt trung còn mang theo vài phần ngưỡng mộ.

Bất quá lập tức có nữ sinh đi tới chọc thủng bọn họ cáo mượn oai hùm, nói:"Bất quá hắn phía trước chưa bao giờ theo chúng ta một khối

ngoạn, đồng học tụ hội cũng liên lạc không được, chỉ cùng Kim Dương quan hệ hảo điểm nhi. Là đi, Kim Dương? Ai, Kim Dương người làm sao vậy?"

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Kim Dương ánh mắt đăm đăm, sắc mặt có chút bạch, kia một mặt tiểu ý đã không còn sót lại chút gì.

Kim Dương tối nghĩa dời đi tầm mắt, miễn cưỡng cười dưới, nói:"Ta bụng đau, đi xuống buồng vệ sinh."

Nói xong hắn liền vội vàng chạy, cũng không còn chú ý xem phía sau người đều là cái gì biểu tình. Đến buồng vệ sinh, Kim Dương khóa lên môn, buông xuống nắp bồn cầu, ngồi ở mặt trên, cầm ra di động, một lần nữa thả một lần cái kia phỏng vấn video, càng xem, mày nhăn được càng chặt.

Tựa như cha mẹ cùng tử nữ, cảm tình nóng cháy người yêu, bầu bạn lớn lên huynh đệ tỷ muội, cùng sinh cùng tử chí giao hợp tác, chỉ cần một ánh mắt, một thanh âm, một tùy ý giơ tay nhắc chân, liền có thể đem đối phương từ mờ mịt biển người trung phân biệt đi ra.

Kim Dương liên tục phải xác nhận, chính mình cái nhìn đầu tiên sở nhận thấy được cái loại này khác thường cảm cũng không phải ảo giác, không phải thời gian cùng không gian mang đến cự ly cảm, không phải trưởng thành quá trình bên trong tự nhiên phát sinh biến hóa, cái loại này để người da đầu tê dại khác thường cảm, nguyên nhân chỉ có một -- người kia, cũng không phải Dung Viễn !

Cái kia dùng cùng Dung Viễn giống nhau như đúc thanh âm tại trả lời phóng viên vấn đề, dùng cùng Dung Viễn giống nhau như đúc dung mạo tại lộ ra tươi cười, dùng Dung Viễn danh tự tại màn ảnh trước mặt nhận vinh dự nhân, cũng không phải chân chính Dung Viễn !

-- hắn bằng hữu... Hắn bạn thân... Hắn ở địa phương nào?

Kim Dương gắt gao nắm lấy di động, qua rất lâu, mới một kiện một kiện ấn xuống cái kia quen thuộc dãy số, hẳn không thể tránh né phát hiện chính mình ngón tay vẫn ở run nhè nhẹ.

"Đô... Đô... Đô..."

Di động trung truyền ra chưa bị chuyển được thanh âm giống để người tâm một chút chìm xuống.

"Bùm ! bùm ! bùm !"

Trái tim nhảy lên thanh âm chấn động được màng tai hơi hơi phát run, phảng phất toàn bộ bịt kín không gian trung đều tràn ngập cái loại này nổ vang thanh âm, để người miệng khô lưỡi khô, các loại đáng sợ suy đoán đều toát ra đến.

"Ca" một tiếng điện thoại bị chuyển được thanh âm, khiến hẳn tâm lập tức liền tọt lên cổ họng nhi, yết hầu bị tạp chủ, nhất thời nói không ra lời.

"... Uy?" Đợi một lát, điện thoại đầu kia nhân phát ra nghi vấn thanh.

...

Dung Lập Thành một mình một người ngồi ở phòng khách bên trong, trước mặt trên bàn trà bày mấy chén lại vẫn tản ra nhiệt khí trà, nhưng mà ngồi ở hẳn đối diện khách nhân sớm đã ly khai.

Trên bàn trà, còn phóng một màu trắng phong thư, bên trong nhất trương mỏng manh chi phiếu, mức cũng không tính lớn, nhưng đối với phổ thông nhân gia đến nói lại cũng có thể xem như xa xỉ.

Chút tiền ấy Dung Lập Thành không có để vào mắt, hẳn cấp Viên Viên một năm mua món đồ chơi tiền đều không chỉ này mấy, khiến hẳn đau lòng

thậm chí phần nộ, là này trương chi phiếu ý nghĩa, cùng đưa tới này trương chi phiếu nhân.

Dung Viễn bộc lộ tài năng về sau, liền có rất nhiều thế lực bắt đầu đánh hấn chủ ý, bao gồm Dung Viễn thân sinh mẫu thân Lục Yếu hiện tại ở gia tộc. Nhưng mà tại sở hữu rục rịch thế lực bắt đầu lẫn nhau thử, tranh đoạt phía trước, Đường quốc chính phủ liền lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thể đem Dung Viễn thu về kì hạ, khai ra điều kiện không ai biết, nhưng từ hôm nay một hồi gặp đến xem, Dung Lập Thành cũng có thể đoán được ra chính phủ đối Dung Viễn coi trọng vẫn là vượt qua hấn lúc trước đoán trước.

Hôm nay, Dung Viễn không có lộ diện. Dung Lập Thành thậm chí có thể tưởng tượng được đến, hấn là lấy như thế nào khinh mạn thái độ ký xuống này trương gần như nhục nhã chi phiếu, sau đó tùy ý đem sự tình công đạo đi xuống. Hấn không cần chu toàn mọi mặt đi chú ý, tự nhiên có người có thể cảm nhận được hấn ý tứ, sau đó thỉnh ra tối có phân lượng người đến làm chuyện này.

Dung gia tài đại thế đại, nhưng mà trên khối thổ địa này bọn họ trêu chọc không nổi nhân cũng rất nhiều. Tỷ như hôm nay đến vị kia khách nhân, là trước đây Dung Lập Thành xách lễ trọng cũng không có phương pháp đi tới cửa bãi phòng quân đội đại lão, đối phương lại có năng lực vì con của hấn sự tình tự mình chạy một chuyến này, nghe ngữ khí, Dung Viễn thậm chí không biết là hấn lại đây.

Chi phiếu, là vì cảm tạ hấn sinh dưỡng chi ân. Tuy rằng hấn trên thực tế vừa không có "Sinh" Cũng không có "Dưỡng", nhưng Dung Viễn chung quy có một nửa gien bắt nguồn từ hấn, hơn nữa cũng là Dung thị dòng họ cho hấn cung cấp ban sơ nơi che chở.

Nhưng đối phương trong lời nói cũng phi thường rõ ràng "Ám chi" : Dung Viễn sau này, cùng Dung Lập Thành, cùng Dung gia, cũng không có

nửa điểm quan hệ. Nếu Dung thị không biết tốt xấu mà nói, tự nhiên sẽ có người cùng bọn họ không qua được.

Đây là uy hiếp, cũng là cảnh cáo, hoặc là nói là thông tri. Đồng dạng không sai biệt lắm ý tứ mà nói Dung Lập Thành thực ra nghe qua vô số lần, nhưng hôm nay câu này, lại bởi vì người nói chuyện thân phận, mà có nặng trịch, có thể đập chết nhân phân lượng !

Dung Viễn thanh danh phát triển không ngừng sau, một phương diện, Dung thị từng khiến Bảo Châu phủ bụi ngu xuẩn cùng vô tình để người cười nhạo cũng phải nhỡ; Một phương diện khác, có vài nhân lại cho rằng quá khứ đã qua đi, hơn nữa bởi vì bọn họ gia đi ra nhân vật như vậy mà đối này tràn ngập nhiệt tình cùng hảo cảm, vừa nhắc đến "Đây chính là Dung Viễn cái kia Dung gia", tùy theo mà đến đều là thán phục cùng tôn kính.

Vì thế Dung thị càng thêm thái độ tích cực thừa nhận từng sai lầm, trải qua quan hệ xã hội bộ lặp lại đóng gói mới đẩy ra sấm hồi chi thành khẩn đủ để đạt được bất luận kẻ nào lượng giải, tại tuyên truyền trung cũng có ý vô tình đột hiện ra loại quan hệ này, trải qua một đoạn thời gian thấp trầm sau, xí nghiệp kinh doanh rõ ràng xuất hiện tương đối lớn khởi sắc. Nhất là Dung Viễn trị liệu hiv virus lâm sàng thực nghiệm tiến triển thuận lợi tin tức truyền ra sau, Dung thị càng là có thể cảm thấy trong tối ngoài sáng khắp nơi nhượng bộ, nhất là một ít khó chơi chính phủ ngành đối với bọn họ đều so phía trước có vẻ khoan dung rất nhiều.

Tin tức xã hội, rút giây động rừng, có thể suy ra, đương thực nghiệm thành công tin tức truyền bá ra về sau bọn họ có thể đạt được càng lớn lợi ích. Đây là một loại rất phổ biến thay tâm lý, rất nhiều người bởi vì không thể đem chính mình cảm tạ, oán hận, áy náy linh tinh cảm tình trực tiếp truyền đạt cho bản tôn, liền sẽ đem loại này cảm tình chuyển dời đến một thể thân thượng. Bởi Dung Viễn chữa khỏi bệnh Aids mà bởi vậy lấy được ích, hoặc bởi vì này sự kiện mà đối với hẳn cảm thấy khâm phục người thường, là không thể trực tiếp tiếp xúc đến Dung Viễn, cho nên rất dễ dàng

liền sẽ đem loại này hảo cảm chuyển dời đến cùng Dung Viễn quan hệ gần nhất Dung thị trên người.

Mà hiện tại, bọn họ thu đến minh xác cảnh cáo, đến từ Dung Viễn cùng Đường quốc cao tăng cảnh cáo.

Dung Lập Thành mặt hắc như thiết.

Này tuyên truyền sách lược, hăn ngay từ đầu thực ra là phản đối, hăn thật sự không mặt mũi bái đã buông tay nhi tử tiếp tục kiếm lời. Nhưng mà công ty không phải hăn một người công ty, có đôi khi, chẳng sợ hăn là tổng tài, cũng không thể không đối tập thể ý nguyện nhượng bộ.

Mà hiện tại, hăn cảm giác mặt nóng cháy đau.

Dung Lập Thành bưng lên đã lạnh thấu chén trà mạnh uống một ngụm, miệng đầy đều là lá trà chua xót hương vị. Hăn đem ly hung hăng ném xuống đất, thảm rất dày, khéo léo ly gổm trên mặt đất bính hai phát, cô lỗ lỗ lăn đến góc tường.

Ngồi trên sofa nam nhân hai tay chống trán, có vẻ như vậy uể oải mà suy sút.

...

"... Uy?" Một lát sau không chiếm được trả lời, điện thoại đầu kia truyền đến mang theo vài phần nghi hoặc thanh âm:"Dương Dương?"

Kim Dương nuốt nước miếng một cái, khô khốc hỏi:"Tiểu Viễn?"

"Ân?" Hơi hơi nhướn lên giọng mũi, là rất quen thuộc cảm giác.

Kim Dương môi giật giật, không biết nên nói cái gì, quen thuộc cảm tại, xa lạ cảm cũng tại, bọn họ rất lâu không có liên hệ, kia video mang đến khủng hoảng như cũ như bóng với hình, phía sau lưng mờ mờ lạnh thấu

thấp. Qua thời gian rất lâu, hẳn trí độn chú ý tới, điện thoại bên kia bối cảnh âm tựa hồ có chút ồn ào hỗn loạn.

"Người ở nơi nào?" Hẳn nhin không được hỏi.

"A." Dung Viễn khẽ cười một tiếng, sau đó ống nghe trung truyền đến thanh âm đột nhiên trở nên càng thêm hỗn độn, như là hẳn mở ra miễn đề, loạn thất bát tao thanh âm mạnh xông vào lỗ tai, Kim Dương không tự giác trật dưới đầu, cầm điện thoại lấy xa một chút, đang muốn nhúu mày, bỗng nhiên cảm giác kia bối cảnh âm có điểm quen tai.

Rất nhiều người đang cười, rất nhiều người tại nói chuyện, giày cao gót đạp lên mặt đất phát ra thanh thúy "Tháp tháp" Thanh, nữ hài tử che miệng "Lạc lạc " tiếng cười, chén rượu va chạm, guitar huyền thanh đứt quãng, giá trống "Oành oành oành" Bị gõ được bất thành tiết tấu.

-- có điểm quen tai.

Kim Dương đem tai nghe lấy được càng gần chút, dán microphone, hẳn từ các loại trong thanh âm phân biệt ra một cũng không xa lạ giọng nam tại đối với microphone khàn cả giọng xướng nói:"Người là ta nhất sinh yêu nhất nhân, dựa vào người quá gần lại bị thương rất sâu, mê loạn linh hồn rồi loạn chừng mực, người lại giống một trận vô tình phong..."

Sau đó là một trận bỗng nhiên bùng nổ "Ha ha ha ha", hẳn trước mắt rõ ràng được hiện ra kia một đám người cười đến tiền phủ sau hợp vô cùng vui thích bộ dáng.

Kim Dương lập tức đứng lên kéo ra môn đi ra ngoài, đem buồng vệ sinh ngoại đang muốn đẩy môn một nam nhân hoảng sợ, nhưng hẳn căn bản không còn chú ý, sốt ruột cuống quít chạy đến tửu ba đại sảnh, tầm mắt ở trong đám người nhanh chóng tìm kiếm .

Trên vũ đài, hắc trung học đồng học Tưởng Hồng Ba chính nhưn mi nháy mắt xướng đi khang chạy giọng tình ca, thất tình lên mặt biểu tình thập phần khoa trương, đùa giỡn bọn họ ban luôn luôn tối cũ kỹ một một sách, ghi chú -- nam sinh. Một sách mặt đỏ tai hồng, không biết là uống nhiều vẫn là phát cái gì thần kinh, cứ nhiên che mặt vắn vẹo eo, bắt chước tiểu nữ sinh làm nũng bộ dáng dậm chân một chút, đà thanh đà khí kêu:"Ta không tin ta không tin !" Dưới đài nhân tất cả đều cười điên rồi.

Cho nên lúc này vừa không có cười cũng không có nhìn vũ đài nhân cũng rất dễ khiến người khác chú ý.

Kim Dương rất nhanh liền tìm đến người kia, hắc lười biếng tựa vào quầy bar biên, rất tùy ý tư thế, phi thường xa lạ mặt, thấy hắc xem qua liền cười dương tay. Đạm nhạt tươi cười, còn có điểm không chút để ý, nhưng lại quen thuộc để người trong phút chốc cả người đều thả lỏng .

Kim Dương từng bước đi qua, sau đó hung hăng đấm bờ vai của hắc, thở dài nói:"Người a người !"

Tuy rằng nói như vậy, nhưng hắc khoe miệng tươi cười căn bản là giấu đều không che được.

Dung Viễn xoa nhẹ ra đời đau bả vai, liếc xéo hắc liếc nhìn, bất mãn nói:"Thời gian dài như vậy, người liên này thái độ?"

Kim Dương xoa nhẹ đem tóc của hắc, bay nhanh nói:"Chờ, ta có cá nhân tưởng giới thiệu người nhận thức."

Dung Viễn nhìn hắc cước bộ thập phần nhẹ nhàng xuyên qua rậm rạp dày đặc đám người, tìm đến một ngòai ở nhất trường màu vàng nhạt kỷ trà biên nữ hài, cùng nàng thì thầm vài câu, sau đó tay cầm tay đi tới, trong thần thái là tràn đầy hạnh phúc cùng ngọt ngào.

"Đây là ta bạn gái, Liễu Đình. Đình Đình, hẳn là ta tốt nhất bằng hữu..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Cáo Biệt

Kim Dương nói tới đây đột nhiên kẹt, bởi vì hắn lúc này mới phát hiện không biết nên như thế nào xưng hô Dung Viễn.

Dung Viễn đứng lên, chủ động vươn tay, tiếp nhận câu chuyện nói: "Người hảo, ta gọi Cốc Viễn."

Kim Dương chớp mắt -- người tên này đặt cũng quá tùy ý đi?

Dung Viễn môi nhếch nhếch -- chẳng lẽ còn có người có thể nhận ra đến?

-- được rồi, người thẳng .

Nhìn hắn cùng phía trước hoàn toàn bất đồng mặt, Kim Dương bất đắc dĩ thỏa hiệp -- xác thật, liên tính hắn hiện tại nói hắn gọi Dung Viễn, người khác cũng sẽ trở thành chỉ là trùng tên trùng họ mà thôi.

"Người hảo."

Liễu Đình nắm tay, mím môi cười, ngồi ở Kim Dương bên cạnh, sáng sủa con người hảo kỳ đánh giá Dung Viễn. Nàng biết Kim Dương có rất nhiều bằng hữu, tại đại học thời điểm nàng đã biết chính mình bạn trai có bao nhiêu được hoan nghênh, chỉ là chưa từng có gặp qua hắn như vậy cao hứng như vậy chính thức theo nàng giới thiệu một bằng hữu.

Tại nàng đánh giá Dung Viễn thời điểm, Dung Viễn ánh mắt cũng đối với nàng âm thầm đánh giá một phen: Trung trường trà phát vừa vặn đến bả

vai, hơi mang một điểm hướng vào phía trong co rút độ cong, một bên buông xuống đến, một bên vướn đến sau tai, lộ ra mang ở trên tai một hình thức giản khiết bối châu khuynh tai. Ánh mắt hắc bạch phân minh, mâu quang thanh chính, quỳnh mũi chu thần, má hai bên mang điểm nhục, cũng không phải cái loại này phi thường cốt cảm nữ sinh. Nàng vóc dáng tại nữ hài trung xem như rất cao, chỉ so Kim Dương thấp một chút nhi, mặc mang ô vuông trường mao y như cũ có vẻ chân rất dài, dưới chân đạp lên theo kim chúc hoàn màu đen đoản giày.

Dung Viễn ánh mắt chỉ lược tạm dừng một hai giây, liền đem trên người nàng mọi chi tiết đều ghi tạc trong đầu.

Từ làn da, tóc cùng trên ngón tay có thể nhìn ra được đến trải qua tỉ mỉ bảo dưỡng, cử chỉ ưu nhã, tươi cười khéo léo, gia đình điều kiện hẳn là rất không sai; Từ đầu đến chân, đều là trung đẳng giới vị gì đó, cũng không tính rất quý, trọng điểm là thoải mái, hào phóng, mỹ quan. Nàng rất hiểu phải trang điểm, ở trong sinh hoạt hẳn là rất tinh xảo nữ hài, lại không trương dương, cũng không yếu ớt; Trong ánh mắt nhìn ra được đến nàng tương đối kiên cường hơn nữa độc lập, cũng không bởi vì là nam nữ bằng hữu quan hệ liên đới Kim Dương thập phần ỷ lại, nhưng rất tôn trọng hẳn ý kiến cùng hẳn bằng hữu, im lặng ngồi ở một bên, không vội mà đặt câu hỏi hoặc là chấp nối, bảo trì tại một làm người ta thập phần thoải mái trên cự ly; Công đức:1388, tại người thường trung đã xem như tương đương cao ; Trọng yếu nhất là, ánh mắt của nàng, bao giờ cũng không tự giác rơi xuống Kim Dương trên mặt, bị hẳn nhất cử nhất động tác động chính mình hỉ nộ ái ố, mà thú vị là, bọn họ hai người còn giống như không có phát hiện điểm này.

Dung Viễn khước miệng lộ ra một mặt lơ đãng tươi cười, trong mắt có vài phần ấm áp chảy xuôi mà qua.

"Là hảo nữ hài." Tại Kim Dương chính mình cũng ngồi xuống thời điểm, Dung Viễn hạ giọng cười nói, cũng nâng ly:"Chúc các người bạch

đầu giai lão, bất ly bất khí."

"Còn cần nói? !" Kim Dương trả lời.

Bên tai, Noah đã tích cực chủ động đem Liễu Đình thân thế bối cảnh đều tra xét để triêu thiên, thông qua ẩn hình tai nghe cùng hắc nói nhỏ nói một chuỗi dài, lấy nó bài tra công lực, cũng không có phát hiện cái gì rõ ràng chỗ bấn, ngược lại tra ra nàng thường xuyên đi Dung Viễn Bạch Kỳ chi nhất thành lập lưu lãng động vật thu dụng trạm bên trong làm tình nguyện viên, đối tiểu động vật lực tương tác rất mạnh.

Vài phút xuống dưới, lấy Noah cái loại này sủng máy như vậy ngữ tốc, Dung Viễn không khỏi biết Liễu Đình từ nhỏ đến lớn đại bộ phận sự, còn biết nàng cùng Kim Dương luyện ái quá trình. Nói lên, này hai người trung vẫn là Liễu Đình chủ động theo đuổi Kim Dương, này nữ hài mặt ngoài nhìn văn nhã trung mang theo vài phần ngạo khí. Trên thực tế thổ lộ cảm tình khi trắng ra mà nhiệt liệt, hành động quyết đoán lại nhanh chóng, nàng từng cùng Kim Dương nói:"Ta sợ bị người cự tuyệt, cũng sợ sẽ bị người cười nhạo, nhưng ta tối kinh hoàng, là sẽ cùng người bỏ qua, cho nên ta tình nguyện đánh cược một lần !"

"Tháp."

Dung Viễn khẽ gõ dưới tai nghe, đóng lại Noah lải nhải lẩm bẩm, vốn thâm tình thổ lộ bị nó niệm đến mức như hài kịch. Bất quá lại nhìn Liễu Đình, Dung Viễn đã hoàn toàn không có vừa rồi cái loại này xa lạ cảm.

Kim Dương cho hắc cùng Liễu Đình các muốn một ly số ghi không cao rượu Cocktail, nhìn thấy Dung Viễn trước mặt bày ly, lấy lại đây vừa thấy, cười nhạo nói:"Nước sô đa?"

Dung Viễn lười biếng nói:"Còn sẽ ức chế trung khu thần kinh hệ thống, còn sẽ tổn thương đại não tế bào. Trọng yếu nhất là, lại không dễ

uống. Chỉ là vì mặt mũi hoặc là thành nhân tượng trưng linh tinh gì đó mà đi uống rượu, vừa nhàm chán lại ngây thơ !"

Kim Dương thực ra cảm giác có chút rượu hương vị không sai, bất quá hẳn không có như vậy phản bác, mà là nói:"Ta nhớ rõ, lần trước là người yêu cầu ta với người uống một chén ."

-- có chuyện này?

Dung Viễn nhớ lại phía trước phân biệt khi tình cảnh, biện giải nói:"Trước khác nay khác. Ta chính là từ lần trước trải qua trung hấp thu kinh nghiệm, mới cho rằng uống rượu là một kiện thuần túy ngược đãi chính mình sự."

"Được rồi." Kim Dương cười nói:"Kia nước sô đa hảo uống sao?"

Dung Viễn nhíu mày thở dài:"Không dễ uống."

Kim Dương "Cáp" một tiếng cười đi ra, nói vài câu, hẳn bỗng nhiên liền cảm giác này phân biệt nửa năm giống như bị người chặt đứt như vậy, bọn họ tựa hồ về tới từ trước. Hẳn không hỏi tin tức trung cái kia "Dung Viễn" Là sao thế này, cũng không có hỏi Dung Viễn như thế nào sẽ dịch dung đi đến nơi này. Hẳn chỉ là phát ra từ nội tâm hoan nghênh chính mình cửu biệt bạn thân, giống như bọn họ chưa từng có tách ra qua, lại vĩnh viễn sẽ không hỏi nhiều một câu.

Dung Viễn nhìn một vòng hỏi:"Chu Viên không ở?"

Hắn sớm đã đem này tửu ba trong đại sảnh người đều xem qua một lần, thấy được rất nhiều quen thuộc gương mặt, nhưng có vài nhân hẳn giống như chưa từng có chú ý qua tên gọi là gì. Bất quá nếu Chu Viên cũng ở nơi này, hẳn vẫn là có thể nhận ra đến.

"Người quên, nàng năm nay muốn tham gia thi đại học." Kim Dương nói: "Các nàng năm đều chưa qua hoàn liền bắt đầu một lần nữa lên lớp, hiện tại khả năng còn tại thượng lớp học buổi tối đâu."

Tửu bảo đem Kim Dương điếm rượu điều hảo đưa lại đây, đỏ vàng lam tam màu gốc phân tầng rượu dịch nhìn qua tựa hồ tản ra đường quả ngọt hương, Kim Dương đặc ý cùng Dung Viễn khoe ra một chút, sau đó uống một ngụm, nhìn qua thập phần hưởng thụ này mỹ vị.

Dung Viễn trợn trắng mắt, sau đó đem chính mình nước sô đa trút cầm phần uống một hớp lớn, mặt lập tức không tự giác nhăn lại đến, loại này khó có thể nuốt xuống hương vị hoàn toàn là tại tàn phá đầu lưỡi.

Liễu Đình ở bên cạnh thấp giọng cười, tại nàng trong ấn tượng Kim Dương luôn luôn đều là khoan dung lại thành thực, rất sẽ vì người khác suy nghĩ, chưa từng có gặp qua hăn như vậy tính trẻ con một mặt. Tuy rằng nàng tồn tại hiện tại giống như bị chính mình bạn trai quên, bất quá nàng không có bất mãn, mà là rất thản nhiên chống cằm trắc ngời ở một bên nhìn Kim Dương, trong mắt thủy chung cười nhẹ.

Đặt ở nàng trước mặt rượu Cocktail, rượu dịch vàng óng, tối dưới đáy lắng đọng lại một mặt màu rượu vang, ly bên cạnh cầm một khóa đỏ rực anh đào. Kim Dương chỉ biết là nàng thích nhất này một khoản rượu Cocktail, lại chưa hề biết nàng vì cái gì như vậy thích.

Hàn huyền vài câu sau, Kim Dương nhìn như tùy ý hỏi: "Người có thể ở bên này đãi vài ngày?"

Hăn tưởng Dung Viễn có lẽ là tại nghiên cứu sở đãi phiền, cho nên tìm thể thân thay thế hăn lưu lại nghiên cứu sở. Bất quá thể thân bao giờ cũng không thể lâu dài, có lẽ vài ngày về sau liền muốn trở về.

Quả nhiên, Dung Viễn nói: "Ngày mai ta liền đi." Hăn câu nói kế tiếp lại ra ngoài Kim Dương đoán trước, "... Đi trước bờ biển chuyển một vòng,

sau đó viễn hành."

"Viễn hành? Đi chỗ nào?" Kim Dương ngạc nhiên, Đường quốc chẳng lẽ không đúng đem hãn giống hi thế trên bảo như vậy giấu ở nghiên cứu sở sao? Phóng ra đến đi dạo đã rất khó có thể tin tưởng, còn xa hành?

Dung Viễn hàm hồ nói:"Dù sao rất xa, người hãn là cũng không có nghe nói qua."

Kim Dương ý thức được chính mình đại khái hỏi một không có khả năng được đến đáp án vấn đề, ngược lại hỏi:"Bên kia biết người kế hoạch sao?" Hãn hỏi là nghiên cứu sở, cũng chính là Đường quốc chính phủ.

Dung Viễn lắc đầu, hỏi ngược lại:"Làm sao có khả năng cùng bọn họ nói? Dùng đầu ngón chân tưởng cũng biết không có khả năng đáp ứng !"

Kim Dương cơ hồ muốn nhịn không được bóp trán, hỏi:"Vậy người hiện tại là..."

"Chuồn êm đi ra ." Dung Viễn thuận miệng nói.

Kim Dương thâm thâm thở dài, phát sầu tưởng: Vạn nhất bị người khác phát hiện làm thế nào? Thật sẽ không từ anh hùng dân tộc biến thành truy nã phạm sao?

Dung Viễn nhìn hãn cau mày, vô tình nói:"Yên tâm đi, ta đều an bài hảo, không ai phát hiện ."

Kim Dương nội tâm đang rít gào, nhưng biết khuyên bất động hãn, dứt khoát liền buông tay thao thao bất tuyệt khuyên bảo, hạ quyết tâm vạn nhất phát sinh ngoài ý muốn nên như thế nào thỉnh hãn tổ phụ hoặc là đường huynh cứu vãn, vì có điều chuẩn bị, lại hỏi:"Ít nhất người phải cùng ta nói, người chừng nào thì trở về đi?"

"Ít nhất nửa năm, dài nhất nha... Ta cũng nói không tốt, ngoài ý muốn không chỗ không ở." Dung Viễn sớm liền tính toán qua, từ địa cầu đến Picchu tinh hàng hành thời gian qua lại đại khái là bốn tháng, lần đầu tiên đi, hẳn không chuẩn bị ở bên kia thường trú, nhiều nhất dài một hai tháng lý giải một chút cơ bản tình huống liền trở lại. Nhưng dù sao cũng là ngoại tinh vực, sẽ phát sinh cái gì cũng không đáng nói. Có lẽ đụng tới một đường hầm thời không, lại quay đầu thời điểm đã cảnh còn người mất cũng nói không chừng.

-- kia liền dừng đi !

Kim Dương thiếu chút nữa muốn đem những lời này nói ra . Dung Viễn thái độ tại cố gắng biểu hiện thoải mái, nhưng mà Kim Dương có thể từ giữa cảm giác được một tia không xác định. Hẳn ngừ khí, hẳn trong ánh mắt, thậm chí ẩn ẩn toát ra vài phần vĩnh biệt hương vị. Nói cách khác, hẳn tại lo lắng cho mình cũng chưa về !

Nhưng mà Dung Viễn đáy mắt chỗ sâu cái loại này ánh sáng đem Kim Dương mà nói tất cả đều đổ tại trong cổ họng.

-- chờ mong, hưng phấn, cho dù là chết, hẳn cũng sẽ mừng rỡ này sở.

Kim Dương mặt trầm xuống đến, chung quanh lập tức giống như lâm vào trầm mặc. Nơi khác như cũ huyên náo đến mức để người hận không thể không trưởng lỗ tai, chỉ có nơi này, như là một mình cách ly ra một phương yên tĩnh thiên địa .

"A ----"

Từ nào đó trong ghế lô, đột nhiên truyền đến một trận thê lương tiếng thét chói tai, thanh âm sắc nhọn cơ hồ có thể đâm rách óc nhà, cái loại này sợ hãi hoàn toàn không phải thấy một con chuột cái gì có thể so sánh tương đối .

Tất cả mọi người không tự giác đình chỉ động tác, chỉ có không có tư tưởng máy móc còn tại truyền phát tràn ngập rung động cảm âm nhạc. Mọi người theo tiếng hét chói tai truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một quần áo không chỉnh nữ hài lão đảo bỏ lết từ bên trong bỏ đi ra, trước ngực dính một mảnh vết máu. Nàng lung tung bắt lấy một người, xả hẳn quần áo lại khóc lại kêu gọi: "Tử... Chết người ! hản chết !"

"A a a a..."

Nhất thời một đám người đều hét rầm lên, tử vong sẽ không để người như vậy khủng hoảng, nhưng nữ hài trên người vết máu cùng nàng kinh hoảng lại khiến loại này sợ hãi phóng đại vô số lần. Rất nhiều người vội vàng bận rộn hướng lối ra dừng mãnh lao tới, trong lúc nhất thời bốn phương tám hướng giống như đều là xô đẩy thủ cùng lộn xộn tiếng bước chân. Kim Dương vội vàng bảo vệ Liễu Đình, lại vừa quay đầu lại, lại phát hiện Dung Viễn đã không thấy .

...

Chu Vân Trạch tại đã bị cảnh sát phong tỏa quán rượu bên trong đối tới đối lui tìm kiếm manh mối, nơi này còn duy trì sự phát khi nguyên dạng, chỉ là lúc ấy khách nhân đã tất cả đều chạy sạch, chỉ có Kim Dương cùng số ít người chủ động lưu lại, xem có thể hay không cung cấp phá án manh mối.

Đẩy đến ghế, vỡ tan cốc thủy tinh, đầy đất trái cây sấy khô, lung tung ném xuống đất giày cao gót, vẩy tóe rượu trên mặt đất làm thành có chút dính ướt dấu vết.

Bỗng nhiên, Chu Vân Trạch ánh mắt ngưng đọng, đội bao tay, từ quầy bar bên trên cầm lấy một trang nửa ly nước sô đa ly.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Cốc Thủy Tinh

Kim Dương trong lòng lộ bộ một tiếng, theo bản năng đi về phía trước một bước, nhìn thấy Chu Vân Trạch nhíu mày lên lên xuống xuống quan sát đến trong tay cốc thủy tinh, không biết từ bên trong nhìn thấy gì.

Hắn cùng Liễu Đình ly còn đặt ở bên cạnh.

Trên thực tế, bọn họ đến hiện tại cũng chỉ biết trong ghế lô có người không phải bình thường tử vong, cụ thể chết người nào, quá trình như thế nào chẳng đều không rõ ràng. Nhưng Kim Dương rất rõ ràng, sự tình phát sinh thời điểm Dung Viễn đang theo bọn họ cùng một chỗ, hơn nữa, hắn cũng không nguyện đem chính mình bằng hữu cùng loại này sự kiện liên hệ cùng một chỗ.

Chu Vân Trạch cẩn thận buông xuống ly, vẫy tay kêu lên tửu bảo, hỏi: "Điểm này bơi nước sô đa là người nào, người còn nhớ rõ sao?"

Mặc sơ mi trắng hắc mã giáp trẻ tuổi tửu bảo hồi ức một lát, lắc đầu, nói: "Hình như là tuổi trẻ nam hài, xin lỗi, nhân nhiều lắm, ta cũng không nhớ rõ."

Bởi vì nhất trung hôm nay ở trong này đồng học tụ hội, lại thêm bọn họ mang đến người yêu bằng hữu huynh đệ tỷ muội linh tinh, mãi đại sảnh đều là không sai biệt lắm tuổi trẻ tuổi nhân, nam sinh xác nhận độ cũng không có nữ hài cao như vậy, trừ rất béo cùng rất gầy, phóng nhãn nhìn lại, đại bộ phận người đều có điểm tương tự tính. Dung Viễn dùng nghĩ thái y

bắt chước là một đại chúng mặt, tại hôn ám dưới ngọn đèn rất khó bị nhớ kỹ.

"Kia hẳn có đồng bạn sao?" Chu Vân Trạch lại hỏi.

"Ách... Giống như có một nam một nữ đáp nói chuyện." Tửu bảo ánh mắt không xác định ở trong đám người trôi đi một chút, Kim Dương cùng Liễu Đình bề ngoài đều rất dễ khiến người khác chú ý, cũng không phải chỉ chớp mắt liền có thể quên mất nhân vật, huống chi hiện tại bọn họ cách hẳn còn không đến ba mét xa. Bất quá tửu bảo cũng từng nhìn thấy bọn họ cùng vị này cảnh quan coi trọng thập phần quen thuộc nói chuyện, cho nên hẳn trả lời liền hàm hồ vài phần.

Chu Vân Trạch mắt sáng lên, hỏi: "Là ai?"

Tửu bảo không nói chuyện, ánh mắt hướng hẳn phía sau nhìn lại.

Chu Vân Trạch ngẩn người, quay người, thấy được đang cúi đầu cùng Liễu Đình đang nói cái gì Kim Dương.

...

Phát sinh tại quán rượu bên trong rối loạn, Dung Viễn rất rõ ràng trong đó ngọn nguồn, bởi vì hẳn tới nơi đó nguyên nhân, nguyên bản liền không là đơn thuần vì nói một tiếng tái kiến.

Người chết Mã tri cương, bốn mươi chín tuổi, công đức phụ hai vạn bảy ngàn, đường duệ, ở mặt ngoài là nhu quốc du dân thất nghiệp, âm thầm lại đang tiến hành hai quốc ở giữa nhân khẩu cùng khí quan mua bán. Tên của hẳn không riêng tại hai quốc trị an cục đều có lập hồ sơ, đồng thời cũng tại Dung Viễn cấp Hắc Kỳ trên danh sách.

Nhất ban học sinh lựa chọn tụ hội địa điểm, thật xảo không xảo chính là Hắc Kỳ kế hoạch muốn xuống tay địa phương. Dung Viễn biết được về

sau, vừa lúc hần cũng có sự muốn tìm Kim Dương, liền dịch dung lại đây .

Nhưng mà Kim Dương bên cạnh đã có bạn gái, lại là hần không hề nghĩ đến . Tuy rằng Dung Viễn đối kia nữ hài không có ác cảm, nhưng cũng không có khả năng cho bao nhiêu tín nhiệm, vì thế sự kiện kia cuối cùng vẫn là không có nói ra.

Hần cúi đầu, xem xem trong tay tiểu tiểu một ngân sắc tạp khấu, lại đem nó lại bỏ vào trong túi.

Khế ước giả công đức càng cao, ngọc diệp phù hộ năng lực cũng lại càng cường, đồng thời còn có thể cấp trang sức giả mang đến càng nhiều Phúc Vận, này vốn là chuyện tốt. Nhưng mà khi Dung Viễn công đức trị vượt qua nhất định trị số sau, sự tình ngược lại tốt quá hoá cùi bắp.

Thế giới các nơi tàn phát địa chấn thời điểm, không chỉ cấp Dung Viễn mang đến đại lượng công đức, đồng thời cũng khiến Kim Dương vận khí cọ cọ hướng lên trên trưởng. Hần vận khí tốt đến tình trạng gì đâu? Đi ra ngoài dọc theo đường đi ít nhất có năm sáu lần có thể nhìn thấy dưới đất rớt tiền, đi dạo phố luôn là sẽ trở thành may mắn người xem, chưa từng có tham gia qua TV tiết mục đột nhiên thông tri hần trúng thưởng, này cũng không phải là lừa dối mà là có người sai lầm đem hần số điện thoại cấp thu vào đi; Mua đồ thời điểm nhặt một lạc đường tiểu hài tử, đưa về nhà thời điểm mới phát hiện này vừa lúc là hần giáo thụ tôn nữ.

Chỉ là này mấy phổ thông hảo vận còn chưa tính, trong một đêm chung quanh thượng đến tám mươi hạ đến ba tuổi có thể thở sinh vật đều đối với hần tràn ngập hảo cảm, thư tình thu tới tay nhuyển, trong tủ bàn vĩnh viễn nhồi vào chocolate, còn có người dần dần vì tại căn tin ăn cơm thời điểm có thể cướp được hần bên cạnh vị trí mà ra tay tàn nhẫn; Đường quốc đại nghị viện lãnh đạo đến a thị thị sát, đi bọn họ trường học đồ thư quán, vừa lúc liền ngồi tại Kim Dương bên cạnh trên chỗ ngồi, nháy mắt hần liền trở nên toàn quốc nổi danh; Trên đường đụng tới có người cầm đao

cướp bóc, kiếp phạm hướng tới Kim Dương chạy tới thời điểm cư nhiên đập đến chính mình dây giày một đầu ngã quy, trong tay dao đem chính mình chém vào huyết lưu như chú...

Như thế đủ loại nhiều không kể xiết, trọng yếu nhất là, việc này không phải ngẫu nhiên sự kiện, mà là chỉ cần Kim Dương đi ra ngoài liền nhất định sẽ phát sinh nào đó ngoài ý muốn "Tất nhiên sự kiện" . Thằng đến Dung Viễn đem chính mình sở hữu công đức đều tiêu xài không còn, Kim Dương mới được đến một thở dốc không gian.

Việc này Noah sau này cùng Dung Viễn nhất nhất báo cáo, Dung Viễn biết được sau, khiến đệ Hà Lan tại công đức thương thành bên trong tìm ra này hạn chế khí. Trải qua thiết trí về sau, nó có thể đem ngọc điệp phù hộ kim quang hạn chế tại ước chừng tương đương với mười vạn công đức trình độ, có thể phù hộ trang sức giả vô bệnh vô tai, quan hệ thân cận nhân cũng có nhất định quan tâm, chỉ thế thôi, không có quá nhiều quá mức gia thành, chỉ là mờ mịt biến người trung một vạn khí hơi chút hảo một chút người thường mà thôi.

Hắn tưởng, này cũng chính là Kim Dương muốn .

Đi ngang qua một nhà văn phòng phẩm điểm, Dung Viễn chuyển đi vào mua màu vàng nhạt phong thư, đem hạn chế khí cất vào.

...

Kim Dương gặp Chu Vân Trạch dùng một loại phi thường phức tạp ánh mắt nhìn hắn, thập phần mạc danh hỏi:"Chu đại ca, làm sao?"

Chu Vân Trạch ngón tay điểm điểm quầy bar, chậm rãi hỏi:"Dương Dương, vừa rồi ngồi ở chỗ này, là loại người nào?"

Kim Dương cùng Liễu Đình liếc nhau, sau đó ánh mắt nhìn thẳng Chu Vân Trạch nói:"Ta không biết hắn là ai?"

"Nga?" Chu Vân Trạch ánh mắt nhất lộ, nói:"Vừa rồi tửu bảo cũng không phải là nói như vậy, hửn cái gì cũng thấy ! Dương Dương, chuyện này không đơn giản, người hiện tại tốt nhất thành thành thật thật theo ta nói rõ ràng, bằng không nháo đến mặt trên, hậu quả liền khó nói !"

Kim Dương khắc chế không có đi xem tửu bảo, hửn từ nhỏ liền thường xuyên tại trị an cục ra vào, xem nhiều cảnh sát thẩm vấn phạm nhân thời trang làm cái gì đều biết cố ý đe dọa uy hiếp bộ dáng, đối Chu Vân Trạch này một bộ rất quen thuộc. Nhưng cũng không phải nói hửn hiện tại nội tâm cùng mặt ngoài như vậy thông dong, trực diện như vậy uy hiếp đến cùng cái gì cảm thụ chỉ có chính mình biết. Bất quá hửn rất xác định, kia tửu bảo trí nhớ liền tính có thể đã gặp qua là không quên được, cũng không khả năng biết bọn họ nói gì đó, khi đó này tửu bảo đang bận rộn cùng mấy cái xinh đẹp nữ sinh huyền kỹ, cho dù là cho bọn họ điều rượu thời điểm cự ly cũng không tính gần.

Hửn cương một chút, trên nét mặt thoáng toát ra vài phần khẩn trương, sau đó tranh cãi nói:"Ta liền ngay từ đầu cho rằng hửn là của ta đồng học, lại đây lên tiếng chào hỏi. Đối mặt mới phát hiện là nhìn lầm, cùng Đình Đình ở bên này ngồi một lát, nói vài câu mà thôi. Ta ngay cả tên của hửn đều không biết !"

"Đình Đình?"

Chu Vân Trạch nhìn về phía Kim Dương bên cạnh nữ hài, vẻ mặt có vài phần xấu hổ, ngược lại là Liễu Đình lạc lạc hào phóng chào hỏi:"Chu đại ca hảo."

"Người hảo." Chu Vân Trạch điểm điểm, kệt Kim Dương cố đem hửn đưa đến một bên, nói:"Lại đây, ta còn có chuyện hỏi người."

Xoay người thời điểm, hửn cấp bên cạnh nữ cảnh sát sử ánh mắt.

Chu Vân Trạch hỏi vài câu người nọ ăn mặc tướng mạo đặc thù đợi đã (vân vân) về sau, bỗng nhiên đề tài một chuyến, hỏi:"Các người lúc ấy nói gì đó?"

Kia một bên, tự xưng gọi Triệu Mộng trẻ tuổi nữ cảnh kéo Liễu Đình ngồi xuống, hỏi ở nơi nào đến trường, lão gia ở địa phương nào, lại khen nàng thông minh lại xinh đẹp, hai người tỷ tỷ muội muội tương xứng, nhìn thập phần hòa hợp, sau đó Triệu Mộng cũng hỏi đồng dạng vấn đề.

Kim Dương:"Ta nói nhận sai người ngược ngùng, hắn nói không quan hệ, dù sao hắn một người đến ngồi cũng không có ý tứ. Hỏi ta là một người sao? Ta nói ta bạn gái cũng ở đây, hắn nói Đình Đình là hảo nữ hài, chúc chúng ta bạch đầu giai lão."

Liễu Đình:"Hắn nói chúc chúng ta bạch đầu giai lão, bất ly bất khí."

Triệu Mộng hỏi:"Người nọ nếu cùng các người đều không nhận thức, như thế nào biết các người là tình lữ?"

Liễu Đình:"Hắn là Kim Dương cùng hắn giới thiệu đi? Kim Dương với ai đều có thể nhanh chóng đánh thành một đám."

Kim Dương:"Vì cái gì muốn cùng hắn giới thiệu còn cần nói sao? Đình Đình là bạn gái của ta, ta hận không thể toàn thế giới đều biết !"

Chu Vân Trạch nhìn hắn một bộ rơi vào luyến ái ngốc dạng, yết qua vấn đề này, lại hỏi:"Kia sau này đâu? Sau này các người lại nói cái gì?"

Kim Dương:"Ta điểm rượu Cocktail, hắn nói uống rượu không tốt, sẽ tổn thương đại não."

Liễu Đình:"Kim Dương cười hắn tại tửu ba uống nước sô đa, hắn nói Kim Dương vì thành nhân tượng trưng mà đi uống rượu mới ngây thơ."

Triệu Mộng sững sốt hỏi: "Bọn họ cãi nhau sao?"

Liễu Đình hồi ức một chút, lắc đầu nói: "Không phải, chính là tại lần nhau nói đùa như vậy. Ta cảm giác người kia rất bản khắc, bởi vì lo lắng cồn sẽ ức chế trung khu thần kinh tựa như lão phu tử như vậy chỉ uống nước sô đa, rõ ràng lại không dễ uống."

Triệu Mộng tinh thần rung lên, truy vấn: "Vậy người cảm giác, bọn họ nói lời này thời điểm, tựa như quan hệ rất tốt bằng hữu như vậy đang nói đùa sao?"

Liễu Đình: "Kim Dương chính là như vậy tính cách. Người kia... Ta nói không tốt, không giống như là thích giao bằng hữu loại hình, cảm giác chính là tùy tiện đáp nói."

Triệu Mộng lại hỏi: "Người còn nhớ rõ bọn họ nói gì đó sao?"

Liễu Đình: "Hắn giống như nói muốn đi rất xa bờ biển, ta không có nghe rất rõ, quán rượu bên trong rất ồn."

Kim Dương: "Hắn nói hắn là từ bờ biển đến, sau đó muốn đi phương xa du lịch... Địa phương nào? Ta không có hỏi. Tìm tòi đến cùng sẽ khiến nhân phiền chán đi? Cũng chưa nói bao lâu thời gian, sau liền nghe đến có nhân hét lên."

Chu Vân Trạch cùng Triệu Mộng lại phân biệt cùng hai người lý giải một lát tình huống, thường thường đem phía trước vấn đề đối phương thức một lần nữa xách ra, lấy nghiệm chứng bọn họ có hay không nói dối. Sau này hai người đem ghi âm kết quả đối chiếu một phen, phát hiện bọn họ hai người thuyết pháp tuy rằng không nhất trí, nhưng trên thực tế, hoàn toàn không có xuất nhập thuyết pháp mới là đáng giá nhất hoài nghi. Lặp lại hỏi thời điểm, bọn họ trả lời có khi sẽ bổ sung thượng một điểm phía trước sót mất gì đó, có khi lại sẽ xem nhẹ điểm nội dung, nhưng chỉnh thể đối chiếu

lên, đã làm cho bọn họ có thể đem chinh sự kiện hoàn toàn hoàn nguyên, cũng bên cạnh chứng minh hai người không có hư cấu nói dối.

Che giấu tại nói chuyện phiếm hạ đề ra nghi vấn tiến hành hai mươi mấy phút, Chu Vân Trạch mới bỏ qua Kim Dương hai người. Lúc này Kim Dương nếu làm bộ như không phát hiện bọn họ ý đồ kia liền rất giả, hăn thở dài một hơi, hỏi: "Như vậy, chúng ta hai người hiềm nghi đã giải trừ?"

Trong giọng nói mang theo một chút chất vấn, Chu Vân Trạch sờ sờ mũi, thản nhiên nói: "Ân, tạm thời không thành vấn đề, về sau có cần ta sẽ lại tìm người."

Kim Dương chán nản, đối với hăn dày da mặt không nói gì, liền tức giận nói: "Ít nhất theo ta nói nói vì cái gì người kia khả nghi đi? Theo ta sở thấy, sự phát thời điểm hăn vẫn ngồi ở nơi này a? Còn có, Chu đại ca người chừng nào thì bắt đầu quản giết người án?"

Hăn nhìn Chu Vân Trạch chờ một đáp án, thân thể che lấp dưới hăn lại lặng lẽ giữ chặt Liễu Đình tay, nữ hài ngón tay tiêm trường mềm mại, lại từ đầu ngón tay đến lòng bàn tay đều là lạnh lẽo. Hăn quay đầu nhìn thoáng qua, Liễu Đình ở mặt ngoài không hề có dị trạng, thậm chí còn xung hăn cười cười.

"Ta là truy tìm quạ đen mà đến, ta hoài nghi người này là quạ đen quan sát giả." Chu Vân Trạch đem bọn họ ba người chén rượu đặt ở trên bàn, nói: "Người xem xem, này chỉ ly có cái gì bất đồng?"

Kim Dương biết hăn sẽ không bắn tên không, mở to hai mắt cẩn thận đối lập một lần, hăn xem sắc màu, xem chiều cao, xem hình dạng, xem cốc thủy tinh hoa văn trung hay không có cái gì huyền bí, nhìn nhìn, ngón tay hăn bỗng nhiên co rút trều động một chút, rốt cuộc biết vì cái gì Chu Vân Trạch sẽ từ một ly hoài nghi đến Dung Viễn.

Trên cốc thủy tinh, không phải nhiều cái gì, mà là thiếu cái gì.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Nay Không Nên Làm

Ở trên thế giới này mỗi người, chỉ cần có sinh mệnh hoạt động, như vậy hắc ngón tay cùng bàn tay trên làn da liền không ngừng có mồ hôi cùng dầu mỡ bài ra, khiến cho hắc sở giải trừ mỗi dạng vật phẩm mặt ngoài đều sẽ giống con dấu như vậy ấn xuống độc đáo văn lộ, bởi vì này văn người qua đường nhân đều có lại đều không giống nhau, lặp lại dẫn chỉ có một phần 150 vạn ức, cho dù thời gian biến thiên, anh nhi biến thành cúi xuống lão giả, nhưng này như cũ không có sở thay đổi, bởi vậy mọi người xưng đây là "Nhân thể chứng minh thư", lại danh -- vân tay.

Quán rượu bên trong ẩm khí khai thật sự chân, thêm mọi người nháy nhót ngoạn được khí thế ngất trời, ra mồ hôi càng là nghiêm trọng. Tại Kim Dương cùng Liễu Đình trên ly, tại mặt khác mọi người ly ở mặt ngoài, đều ấn đầy vân tay cùng vân tay, nữ hài trên ly còn có nhàn nhạt son môi, khiến cho trong suốt cốc thủy tinh thoát nhìn đều có chút mơ hồ, nhan sắc có điểm bấn.

Nhưng mà tại sung túc tia sáng dưới, Dung Viễn dùng qua ly lại như cũ trong vắt như lúc ban đầu, không có mồ hôi, không có dầu mỡ, chỉ có tại nghịch quang thời điểm, mượn dùng nhất định tia sáng cùng góc độ, mới có thể tại thân ly dựa vào dưới vị trí thấy mấy mai rất cận dấu vết, từ vị trí đó cùng trên phương hướng đến nói, càng có khả năng là tửu bảo tại đồ hoàn thủy sau đem ly đẩy qua khi lưu lại .

Rõ ràng là bị uống còn lại một nửa nước sô đa, sau đó lại từ giữa không chiếm được một điểm dùng uống giả tin tức -- bờ môi của hắc từng ấn ở địa phương nào? Tay hắc nắm ở địa phương nào? Hắc từng vài lần

cầm lấy này ly? Không biết, bọn họ từ giữa cái gì cũng vô pháp phát hiện, duy nhất biết đến, chính là người nọ nhất định trước đó tại chính mình trên tay đồ nhựa cao su hoặc là thứ cùng loại, mới sẽ không lưu lại nửa điểm chỉ hướng chính mình dấu vết.

Nếu chỉ là một phổ thông tửu ba khách nhân, hắn có cái gì tất yếu làm như vậy?

-- nhưng mà Kim Dương biết, Dung Viễn là có tất yếu, bởi vì hắn bản nhân lúc này hoàn toàn không nên xuất hiện ở nơi này.

Hắn vì Dung Viễn cải trang kín đáo thán phục một chút [Kim Dương hoàn toàn không hề nghĩ đến này thực ra là Dung Viễn sơ sẩy], đồng thời lại vì này gọi ra Chu Vân Trạch hoài nghi mà nhin không được đầu đầu. Hắn biết Chu Vân Trạch truy tra phương hướng hoàn toàn sai lầm, lại không biết nên như thế nào hướng hắn thuyết minh.

Kim Dương suy nghĩ cẩn thận chỉnh sự kiện về sau, nhớ tới phía trước Chu Vân Trạch trong lời lộ ra một tin tức, bận rộn truy vấn nói:"Chu đại ca, người nói quạ đen, đây là có chuyện gì? Ta nghe nói quạ đen đã sớm liên tiêu thất."

"Quạ đen?" Liễu Đình hảo kỳ lặp lại. Nàng tại quạ đen phát triển thời gian bên trong vẫn là một lấy học tập làm trọng bình thường học sinh cấp ba, đối với ngoại giới lý giải nhiều nhất con đường chính là Đường quốc quốc gia kênh tin tức, về phần ở trên mạng một độ thanh danh lan truyền lớn quạ đen, nàng ngay cả nghe cũng chưa có nghe nói qua.

"Quay đầu ta với người giải thích." Kim Dương thấp giọng nói.

"Vẫn là ta quay đầu lại với người nói đi." Chu Vân Trạch xem xem đồng hồ, nói:"Đều lúc này, sớm điểm đem người bạn gái đưa trở về, đừng ở bên ngoài đãi quá muộn ."

"Ta đây ngày mai tìm người." Kim Dương nói, hẳn nhất định phải biết này đến cùng là sao thế này.

Chu Vân Trạch gật gật đầu, nói:"Hành."

Thực ra hẳn căn bản không nghe rõ Kim Dương nói gì đó liền gật đầu, này hai người hiềm nghi giải trừ, nhưng hẳn còn có một đồng lớn sự tình muốn xử lý đầu, khả năng bận rộn đến ngày mai sáng sớm đều vô pháp nghỉ ngơi. Bởi vậy tâm tư sớm liền chuyển tới trên những chuyện khác, chờ hẳn phục hồi tinh thần nhớ tới Kim Dương nói gì đó, nhất thời hồi hận chính mình đáp ứng được quá nhanh, nhưng là khi đó Kim Dương hai người sớm liền ly khai.

...

"Cho nên nói, liền chuyện như vậy, quạ đen lại tái nhậm chức."

Chu Vân Trạch biên nhét vào miệng bánh bao biên hàm hàm hồ hồ nói, nhất thời ăn vội còn vội vàng nắm lên ly hướng trong miệng nốc một ngụm sữa đậu nành, lời thôi điều ti khí tức ước chừng, nào còn có từng nhất trung được hoan nghênh nhất nam thần lão sư phong độ?

Hai năm trước, Chu Vân Trạch từ đặc thù bộ đội xuất ngũ. Giống hẳn loại này nhân, bởi vì biết quá nhiều cơ mật, hơn nữa này bản thân năng lực rất mạnh, một khi đi lên lạc lối sẽ tạo thành khó có thể đánh giá nguy hại, bởi vậy cho dù xuất ngũ cũng không thể tùy ý chung quanh đi lại, muốn định kỳ hưởng thưởng cấp báo cáo, nếu muốn rời đi sở sinh hoạt thành thị như vậy còn muốn trước tiên xin phê chuẩn, bất quá các phương diện chiếu ứng cũng sẽ không thiếu, xuất ngũ sau nếu tưởng tiếp tục ở trong thể chế công tác cũng có rất lớn chọn lựa đường sống.

Chu Vân Trạch đối a thị ấn tượng rất tốt, một thân bản sự nếu như đi ngồi văn phòng cũng không tránh khỏi rất nghẹn khuất, vì thế hẳn liền lựa chọn lưu lại a thị trị an cục, nơi này một ít người đi qua cùng hẳn từng có

hợp tác, đối với hẳn phía trước thân phận có biết một hai, trối buộc nhỏ hơn rất nhiều. Hộ khẩu, công tác, nhà ở đăng mặt trên đều rất nhanh giúp hẳn giải quyết, còn có một chiếc giá trung đẳng xe, Chu Vân Trạch liền nhanh chóng biến thân vì a thị trung sản giai cấp một thành viên, thành Kim Dương gia khách quen. Hẳn đem Kim Dương trở thành chính mình thân đệ đệ như vậy quan tâm, Kim Dương đối với hẳn cũng không tái kiến ngoại, trở nên tùy ý rất nhiều.

Bất quá có đôi khi, loại này tùy ý cũng không phải hảo sự, tỷ như bận rộn hơn nửa đêm thật vất vả mị một lát, kết quả vừa tỉnh đến liền nhìn thấy bên cạnh có người tại ánh mắt sáng quắc theo dõi hẳn xem thời điểm.

May mà Kim Dương còn thuận tay cho hẳn mang theo bữa sáng.

Xem tại nóng hầm hập bánh bao tử cùng sữa đậu nành phân thượng, Chu Vân Trạch vừa ăn, một bên cùng Kim Dương nói hẳn muốn biết tin tức, đầu tiên một chính là quạ đen.

"Tái nhậm chức?" Kim Dương nhíu mày, nói:"Gần nhất giống như không có truy nã phạm sa lưới tin tức."

Nương sữa đậu nành đem thiếu chút nữa bị nghẹn chết nguy cơ giải trừ, Chu Vân Trạch hoãn khẩu khí, nói:"Không sai, bởi vì hiện tại quạ đen không trào truy nã phạm, bọn họ bản thân chính là truy nã phạm."

"Có ý tứ gì?" Kim Dương truy vấn.

"Theo nghĩa đen. Quạ đen đã không phải phía trước quạ đen ." Chu Vân Trạch sắc mặt có chút ngưng trọng nói:"Chúng ta phỏng đoán, khả năng là quạ đen bên trong phát sinh quyền lực thay đổi, tân sinh đại tràn ngập công kích tính, thay thế được tương đối hòa bình cũ quạ đen; Cũng khả năng quá khứ quạ đen đã thoái ẩn hoặc là chết, hiện tại mấy gia hỏa này chỉ là nương bọn họ tên tuổi tại hoạt động; Hoặc là -- tối tao là -- quạ đen lý niệm đã thay đổi."

"Lý niệm... Thay đổi?" Kim Dương như có đăm chiêu.

"Gần nhất mấy tháng, toàn quốc các nơi có đại lượng mưu sát hoặc là nghiêm trọng thương tổn sự kiện hư hư thực thực cùng tân quạ đen có liên quan. Người bị hại có chính phủ quan viên, xã hội nhân vật nổi tiếng, hộ cá thể, phổ thông tiểu phiến, xe taxi tài xế, nông dân, đại học giáo thụ... Các loại người đều có. Bọn họ chức nghiệp, tuổi, giới tính, công tác, tính cách, đam mê đời đã (vân vân) cũng không có bao nhiêu điểm giống nhau, sinh hoạt vòng giao tế cũng cơ bản không có trùng điệp, điều tra về sau phát hiện, bọn họ duy nhất cộng đồng đặc thù chính là -- chung quanh từng xảy ra nhiều khởi ác tính sự kiện, manh mối chỉ hướng, chính là chúng ta hiện tại người bị hại."

Chu Vân Trạch ngón tay khấu dưới bàn, thở dài nói:"Quạ đen, đây là tại lấy bạo chế bạo. Ngày hôm qua cái kia gia hỏa, Mã tri cương, cũng là giống nhau, hãn cùng nhu quốc hắc đạo thế lực có không rõ ràng liên hệ, chúng ta hoài nghi hãn từng tham dự qua nhiều vụ mua bán nhân khẩu sự kiện. Cảnh sát thực ra đã nhìn chăm chăm hãn thời gian rất lâu, thế nhưng vẫn lấy không được chứng cứ, vài lần bắt lại quan không được hai ngày liền bị phóng ra đến. Hôm nay ngược lại là bị quạ đen dứt khoát lưu loát cấp làm thịt."

Kim Dương cúi đầu không nói chuyện, từ nhỏ nhận giáo dục khiến hãn khó có thể đồng tình quạ đen sở tác sở vi, nhưng làm một người bình thường, hãn không thể không nói ác có ác báo cũng là đại khoái nhân tâm một sự kiện, lúc này mặc kệ đứng ở nào một mặt tựa hồ đều không đổi.

Chu Vân Trạch nhìn nhìn hãn thần sắc, lại nói:"Phía trước quạ đen, cường đại, kín đáo, vô tích có thể tìm ra. Nhưng hiện tại quạ đen trừ càng phát triển bên ngoài, các phương diện đều so ra kém quá khứ. Chúng ta nắm giữ một ít người chứng kiến chứng từ cùng bên đường máy ghi hình chụp xuống ghi hình, có thể chứng thực hôm nay lấy quạ đen danh nghĩa tại chung quanh hoạt động nhóm người này đều là trên bảng có danh truy

nã phạm, đầu lĩnh chính là này nhân -- Thời Tinh Trần. Người nghe nói qua sao?"

Hắn từ một đồng văn kiện trung lật ra một tờ lệnh truy nã, một nhìn qua tao nhã nho nhã nam nhân đối với màn ảnh mỉm cười, trong thần sắc có loại cường đại tự tin cùng chương khống dục, hơi cong khóe miệng lại như là tràn ngập miệt thị.

Kim Dương nhìn này trương xa lạ mặt, lắc đầu, hỏi:"Hắn phạm vào tội gì?"

"Đe dọa, bắt cóc, mưu sát, phi pháp giam cầm, phi pháp tiến hành nhân thể thí nghiệm." Chu Vân Trạch nói:"Hắn từng đem chính mình bệnh nhân làm đến trạng thái chết giả, đối ngoại tuyên bố cứu giúp không có hiệu quả tử vong, thu mua hoá táng trường nhân thay đổi thi thể, sau đó đem bệnh nhân tàng đến bí mật phòng thí nghiệm bên trong làm thí nghiệm. Là phản xã hội phản nhân loại nguy hiểm phần tử. Loại này nhân làm đầu nhĩ, người có thể tưởng tượng bây giờ còn ham thích với đương anh hùng vô danh quạ đen tương lai sẽ biến thành cái dạng gì sao?"

Kim Dương ánh mắt dao động một chút, trầm mặc sau một lúc lâu hỏi:"Hắn... Thời Tinh Trần làm thí nghiệm bệnh nhân, đều là vô tội sao?"

Chu Vân Trạch ánh mắt lộ ra một mặt không dễ nhận ra thất vọng, sau đó nói:"Ta muốn nói là, nhưng trên thực tế... Đều là xã hội cận bã, không đạt tới phán trọng hình, bất quá lại chết chưa hết tội gia hỏa. Nhưng dù vậy, dùng phương thức này đi chế tài bọn họ, khiến này phản nhân loại thầy thuốc đi chế tài bọn họ, người cảm giác là chính xác sao? Kim Dương?"

Sau một hồi, Kim Dương chậm rãi, nhưng kiên định lắc đầu.

-- đây là không đúng.

Làm sai sự nhân hãn là nhận đến trừng phạt, nhưng cũng không phải bất luận kẻ nào đều có tư cách làm như vậy. Bằng không xã hội này, này quốc gia, sẽ biến thành cái dạng gì?

Mỗi người, có thể làm cái gì, không thể làm cái gì, này vốn là không cần nói cũng nên biết đến sự.

Chu Vân Trạch ánh mắt nháy mắt sáng.

Kim Dương hiềm nghi tuy rằng rất sớm liền bị giải trừ, nhưng hãn thủy chung cảm giác, nếu trên đời này chỉ có một người biết quạ đen chân thật thân phận, người kia nhất định là Kim Dương. Hãn từ bên cạnh lý giải một ít tình huống, tuy rằng không thể xác thực chứng thực, nhưng hãn tin tưởng, tối hôm qua cùng Kim Dương gặp mặt người kia, tuyệt không chỉ là một nhận sai người xa lạ.

Người kia, tại Chu Vân Trạch suy luận trung, hãn là quạ đen quan sát giả, hãn không trực tiếp tham dự hành động, nhưng lại ở chỗ tối tiếp ứng cũng khảo sát người khác hành động, nếu phát sinh ngoài ý muốn, cũng tùy thời có thể hóa thân thành "Hậu bị kế hoạch" Cung cấp trợ giúp, có thể gánh vác như vậy nhân vật, tại quạ đen trung tất nhiên là một trọng yếu nhân vật.

...

Không có bóng người trên cô đảo, sóng biển một đợt một đợt ủa lên bờ cát. Dung Viễn khuất chân ngồi ở một khối tương đối bằng phẳng trên đá ngầm, trong tay phải nắm một khối tiểu thạch đầu, tay trái chống cằm, giống như ngủ.

Mơ hồ, xa vời tiếng ca tại trong tai ngoắc ngoắc nhiều nhiều, tựa hồ có thể nghe được, nhưng mỗi khi dụng tâm đi bắt giữ thời điểm, lại bao giờ cũng tiêu thất.

Dung Viễn tạm thời không tính toán hồi đoái khác càng đơn giản công pháp, nhưng trước khi rời đi nếu còn không có thể từ trên tảng đá này được đến một điểm hữu dụng manh mối, hẳn liền chuẩn bị đem Iron Man làm thấp nhất võ trang tiêu chuẩn.

Xa xa trên mặt biển, một chuỗi bọt khí ùng ục toát ra đến, nửa khóa đầu vươn ra mặt biển, một đôi mắt tràn ngập oán hận gắt gao nhìn chăm chăm Dung Viễn.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Kha Kha

Kim Dương cùng Chu Vân Trạch tách ra về sau, chính mình cũng tại Kim Bách trên máy tính tra xét rất nhiều về hiện tại quạ đen, Thời Tinh Trần đám người quá khứ tư liệu, nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn là cảm giác, hần cần cùng Dung Viễn nói chuyện.

Bất cứ một sự kiện, hần đều sẽ không dễ dàng phán định này đúng sai, nhưng ít ra, hần muốn biết Dung Viễn đối Thời Tinh Trần loại này nhân ý tưởng, sau đó lại quyết định chính mình muốn làm cái gì.

Trên di động chạm đến bàn phím mô phỏng ra "Tháp tháp tháp" khe vang, Kim Dương trong di động không có tồn Dung Viễn dãy số, mỗi lần đều cần ấn phím quay số điện thoại.

"Đô... Đô... Đô..."

...

Mặt biển dưới, từng vòng sóng gợn nhẹ nhàng rung chuyển, rất nhiều ngón cái trưởng Tiểu Ngư phân phân chạy trốn, như là gặp thứ gì đáng sợ.

Dưới nước, Nhân Ngư Kha Kha kéo một có nàng nửa thân thể trưởng thiết miêu từng vòng xoay tròn, tại thủy lực cản dưới vừa mới bắt đầu xoay tròn tốc độ cũng không mau, dần dần trong nước hình thành một đường kính có hơn mười mét lỗ xoáy, nương thủy lực Kha Kha trao thiết miêu xoay chuyển càng lúc càng nhanh, tại dưới nước hình thành tròn dẹt hình tàn ảnh, mặt nước hạ xuống, Kha Kha cắn chặt răng, mạnh tung tăng hai tay.

"Hô --"

Thiết miêu trăm phong phá lãng, thẳng tắp đập hướng Dung Viễn.

...

"Đình linh linh... Đình linh linh linh..."

Ly bờ cát không xa địa phương là Dung Viễn lều trại, đặt ở bên trong di động bỗng nhiên vang lên đến, Dung Viễn quay đầu nhìn thoáng qua, biết này dây số hơn nữa sẽ cùng hắn liên hệ, trừ Kim Dương chính là Noah, liền đứng lên hướng bên kia đi.

...

Bày đầy điện tử dụng cụ trong phòng, Chu Vân Trạch mang tai nghe, vung tay lên, bên cạnh trợ thủ lập tức bắt đầu tại máy tính trên bàn phím gõ hai tiếng, nói:"Còn không có chuyển được, bất quá di động không tắt máy, có thể truy tung."

...

Nghiên cứu sở không người hoạt động phòng khách trên tường treo một đài TV, TV trên màn hình không ngừng cắt vô số theo dõi hình ảnh, tốc độ nhanh đến nhân mắt căn bản thấy không rõ. Bỗng nhiên, sở hữu hình ảnh tiêu thất, từng chuỗi số hiệu bay nhanh ở trên màn hình lóe qua, trong TV phát ra "Hắc hắc hắc" cười gian thanh.

...

Mới vừa đi hai bước, phía sau đột nhiên truyền đến cự đại mà sắc bén tiếng xé gió, Dung Viễn không có quay đầu, phủ thân chạy nhanh -- khi hắn toàn tốc bên chạy khi, chung quanh không khí phảng phất đều chậm lại,

thời gian như là bị kéo dài, cơ hồ là nháy mắt, hần liền xuất hiện ở trăm mét có hơn.

"Phanh !"

Cự đại thiết miêu nặng nề mà nện ở trên đá ngầm, đem cứng rắn thạch đầu mặt ngoài tạt một hố to, một chuỗi kim sắc hỏa hoa bắn tung toé, tràn đầy rỉ sắt cùng hải tảo thiết miêu quay cuồng vài vòng mới dừng lại đến.

Dung Viễn lúc này mới xoay người, nhìn thấy hải trung trợn mắt há hốc mồm thập phần kinh ngạc Kha Kha há hốc miệng, vẻ mặt thập phần đại ra.

Chân trần đứng ở trên bờ cát, giống đại nam hài thanh niên cười dưới, trên nét mặt thậm chí có vài phần ôn nhu lưu luyến hương vị.

Nguyên bản đang mờ mịt ở một nhân như thế nào có thể đột nhiên biến mất lại xuất hiện Kha Kha cả người giật nảy mình, cái đuôi vỗ nước biển xoay người liền hướng biển sâu chạy. Nhưng mà đã chậm, chìm vào mặt biển trong nháy mắt nàng xem đến Dung Viễn không biết từ địa phương nào lấy ra một căn thập phần nhìn quen mắt phóng điện bóng, cánh tay vung lên giống đạn đạo như vậy oanh một tiếng nện vào trong nước, Kha Kha vội vàng vọt eo, phóng điện bóng cơ hồ là sát nàng da bụng rơi xuống đi.

"Tư lạp lạp lạp --"

Màu lam sẫm hải trung một đoàn trắng xóa lóe sáng nổ tung, trong nước thật nhỏ điện hoa giống như tế xà du động, mấy con cá da bụng hướng lên trên trời lên đến, sau đó là cả người run rẩy hai mắt trắng dã Nhân Ngư Kha Kha.

Dung Viễn ném ra phóng điện bóng về sau liền không lại quản hải trung biến thành cái dạng gì, hần đi vào lều trại lật ra di động, đậu Hà Lan

nhảy đến trên vai hắn, mắt hững nói:"Có ý định sát hại sinh vật biển hai mươi ba điều, khấu trừ hai ngàn ba trăm công đức trị."

Nghe này công đức liền biết Kha Kha cũng chưa chết, bằng không trí tuệ sinh mệnh sở khấu công đức sẽ càng nhiều một ít. Bất quá Dung Viễn cũng không có hứng thú lại bổ một đao, mắt nhìn màn hình di động, ngón tay vạch một cái chuyển được điện thoại nói:"Uy?"

...

"Thành công !" Ngồi ở máy tính trẻ tuổi nhân vung tay hoan hô một tiếng, sớm liền vây quanh ở hắn bên cạnh những người khác đều thấy được cái kia định vị ký hiệu sở đánh dấu vị trí.

"Tại trên biển, Quang Thiệu đảo ! lập tức thông tri phụ cận hải cảnh bộ đội. Khiến sân bay chuẩn bị sẵn sàng ! một đội nhị đội tam đội, theo ta đi !"

Chu Vân Trạch hô một tiếng, mọi người lập tức bận rộn mà không loạn động lên, vài người lập tức gọi điện thoại điều động khắp nơi phối hợp. Vài phút sau, hai đài phi cơ trực thăng đi theo cự đại tiếng nổ vang cất cánh, càng có mười mấy chiếc xe cảnh sát kéo vang còi cảnh sát "Ô ô" Kêu lao ra trị an cục.

...

Lại nhìn thấy Dung Viễn, Kim Dương có chút ngoài ý muốn, nói:"Ta còn nghĩ đến người đã ly khai."

"Không sớm như vậy, ta chuẩn bị một tháng về sau lại đi, còn có điểm sự muốn xử lý."

Bởi vì Kim Bách phu thê đêm nay đều phải trực ban không có trở về, Dung Viễn liền không có khởi động nghĩ thái y, trực tiếp dùng tướng mạo

sẵn có xuất hiện. Hẳn đối Kim Dương gia đã rất quen thuộc, cứ việc hơn nửa năm không có tới, vẫn là không có nửa điểm xa lạ cảm, chỉ có ảnh chụp trên tường nhiều một tấm ảnh chụp, tại hải dương quán bên trong Trịnh Di Nhu đỡ Liễu Đình bả vai cười đến xán lạn, Liễu Đình mím môi khẽ mỉm cười, nhìn qua ngược lại có vài phần ngượng ngùng.

Dung Viễn có chút sửng sốt, nói:"Các người mới nhận thức bao lâu thời gian, đều đã gặp qua gia trưởng?"

Kim Dương cho hẳn đổ ly nước lấy lại đây, cũng nhìn thấy này tấm ảnh chụp, cười nói:"Thích một người đương nhiên muốn một đời đều cùng nàng cùng một chỗ, dù sao sớm hay muộn muốn gặp, sớm một chút không càng tốt sao? Ta ba mẹ đều thực thích Đình Đình."

"Người như vậy khí thế bức nhân, cẩn thận đem nhân dọa chạy." Dung Viễn uống một ngụm nước, trêu chọc nói.

"Cất giữ mới là không phụ trách nhiệm, ta không phải đem luyện ái trở thành chơi đùa mà thôi." Kim Dương ngoài ý muốn thái độ thận trọng nói, hẳn cảm tình quan niệm thập phần truyền thống, bởi vậy mỗi khi có người cùng hẳn thông báo hoặc là hẳn đối với người khác có điểm tâm động thời điểm, hẳn tổng muốn lặp lại cân nhắc cùng hỏi thăm chính mình -- người có thể cùng này nhân qua một đời sao? Có thể nhất sinh nhất thế đều yêu nàng, vĩnh viễn cũng sẽ không chán ghét, lãnh đạm, di tình biệt luyện sao?

Bởi vì này chủng thái độ, cứ việc thích Kim Dương nhân rất nhiều, nhưng hẳn đến hiện tại mới lần đầu tiên chân chính bắt đầu cùng nữ hài kết giao.

Cho nên Liễu Đình, là hẳn mỗi tình đầu.

Mỗi tình đầu bao giờ cũng không thể nói lý, chẳng sợ về sau này hai người biến thành lão phu lão thê hoặc là chia tay, nhớ lại hiện tại cảm tình

chỉ sợ cũng sẽ là đặc biệt . Dung Viễn không tính toán liên vấn đề này nhiều lời, hỏi:"Kia Diệp tử người còn tùy thân mang theo sao?"

"Ân, làm sao?" Kim Dương nói.

"Cho ta xem."

"Nga."

Kim Dương từ trên cổ đem treo diệp mạch thẻ đánh dấu sách xích hái xuống, thanh thúy tiếng va chạm leng keng rung động, tại diệp mạch thẻ đánh dấu sách bên cạnh, còn treo một viên ngân sắc nhẫn.

Tưởng cũng biết đây là như thế nào đến, Dung Viễn mang theo vài phần chế nhạo mắt nhìn Kim Dương, nào ngờ hẳn chẳng những không có ngượng ngùng, ngược lại lược thoáng nhướn mi, còn có vài phần đắc ý.

Dung Viễn lấy qua xích, lấy ra hạn chế khí, đây là dải dài hình tạp khẩu hình dạng, chỉ so đỉnh thư châm lược lớn một chút, trước sau hai đầu kết ở diệp mạch thẻ đánh dấu sách thượng sau đó hợp lại, ngọc diệp thượng phảng phất có một tầng quang tại chảy qua, lại nhìn kỹ, hạn chế khí cơ hồ cùng Ngọc diệp hòa hợp một thể, nhưng diệp mạch thẻ đánh dấu sách trở nên âm đạm rất nhiều, nhan sắc giống như đều đục ngầu, không có phía trước nhìn như vậy linh khí bức người.

Dung Viễn nguyên bản tính toán đem thứ này gửi cho Kim Dương, khiến hẳn chính mình quyết định hay không muốn cấp ngọc diệp thêm hạn chế khí. Diệp mạch thẻ đánh dấu sách là [công đức bộ] bạn sinh Thần Khí, hai người vừa lẫn nhau liên hệ lại phần mình độc lập, hẳn có 99% nắm chắc Kim Dương cấp thẻ đánh dấu sách đặt hạn chế khí cũng sẽ không thương đến tính mạng, nhưng cuối cùng vì 1% ngoài ý muốn tính vẫn là quyết định chính mình tự mình xử lý.

"Từ nay về sau người liên sẽ không vận may Tề Thiên, có hay không cảm giác có điểm tiếc nuối? Nếu người hiện tại hối hận còn kịp." Dung Viễn cười nói.

"Ai, cảm ơn trời đất, cầu mà không được." Kim Dương rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, hắt một lần nữa đem xích treo về trên cổ, vẻ mặt có vẻ thoải mái rất nhiều.

Dung Viễn lúc này mới hỏi:"Người tại điện thoại bên trong nói có chuyện tưởng theo ta đàm, là chuyện gì?"

...

Một đám người có đầy mặt lấy lòng, có lấy tay che mặt, có phần nộ rống to:"Người biết ta ai sao? Ta một điện thoại liên có thể khiến các người hết thầy nghề việc !"

Mặc kệ là kêu gào, muốn dùng tiền thu mua, vẫn là cúi đầu sám hối khóc rống, đều bị võ cảnh khảo lên áp đến trên thuyền, Chu Vân Trạch nhìn chăm chăm này quần la hét ầm ĩ không ngừng nhân, mặt hắc đến mức như đáy nồi như vậy.

Bọn họ truy tung định vị tín hiệu vẫn chạy đến trên biển, sau đó tìm đến này chiếc lén tổ chức đại quy mô đánh bạc, địa hạ quyền kích, đấu cầu đẳng nghiệp vụ con thuyền. Chiếc thuyền này treo tại các quốc gia trên truy nã bảng thời gian rất lâu, chỉ là vẫn không ai có thể bắt đến nó, hoặc là nói, âm thầm có rất nhiều thế lực vẫn che chở như vậy phi pháp vận doanh con thuyền. Nhưng mà hiện tại, bị bọn họ đánh bại đánh bại lấy xuống . Đường hải cảnh thuyền cùng cảnh dùng phi cơ trực thăng đem chiếc thuyền này đoàn đoàn vây quanh thời điểm, trên thuyền rất nhiều người kinh ngạc biểu tình đủ để ở trong lịch sử ghi khắc .

Trong lúc vô ý lập một công lớn, nhưng Chu Vân Trạch một điểm cao hứng tâm tình cũng không có. Hắt hung tợn trừng bên cạnh trợ thủ, căn

răng hỏi:"Quạ đen đâu? Ở trên chiếc thuyền này?"

Trợ thủ rút đầu, đâu môi nói:"Đầu nhi... Tín hiệu... Tiêu thất..."

Chu Vân Trạch tức giận đến ngay cả nói đều không muốn nói.

Lại xem xem bị bắt lại những người này, trong bọn họ có rất nhiều nhân gương mặt là thường xuyên có thể ở tin tức thông được đến, có vài nhân tuy rằng không vì đại chúng biết, lại đối quốc gia kinh tế chính sách cùng phát triển có cự đại lực ảnh hưởng, càng nhiều thì là người như thế con cháu bồi. Công lao này tuy lớn, lại phỏng tay thật sự, những người này không thể không trao, nhưng bắt đem về, chỉ sợ hân thưởng cấp thưởng cấp đều phải đau đầu nên xử lý như thế nào.

Hắn bị quạ đen hung hăng chơi xỏ.

...

Cao Minh Minh ghé vào khung thuyền can thương, trong miệng ngoạm một miếng thuốc, híp mắt xem xa xa nước biển gợn sóng lấp lánh, may mắn mà nói, có khi có thể nhìn thấy cá heo từ mặt biển nhảy lên dáng người.

Xa xa theo hải lưu phiêu tới một rất lớn gì đó, hắn bắt đầu tưởng quần ở cùng nhau túi nilon linh tinh gì đó, gần vài năm ở trong biển thường xuyên có thể nhìn thấy đủ loại kiểu dáng hải dương rác rưởi, đã thấy cũng không ngạc nhiên . Đáng thứ đó phiêu được càng ngày càng gần, Cao Minh Minh miệng dần dần trương đại, đột tới một nửa khối từ hắn trong miệng rớt xuống.

...

"Chết sao?"

"Người xem giống sao?"

Cả người cương trực Kha Kha dần dần từ trong hôn mê tỉnh lại, nàng cảm giác cả người làn da khô nứt, vảy như là tại bị hỏa thiêu, trên người quần tầng tầng trói buộc, cơ hồ gãy dựa bất động. Nàng mở to mắt, mơ hồ nhìn thấy chung quanh vây quanh rất nhiều hắc ảnh, sau đó lập tức bị cường liệt tia sáng đâm được quát to một tiếng, cái đuôi kịch liệt đong đưa lên, tiếp trên người nàng liền nằm sấp rất nhiều người, gắt gao đem nàng ngăn chặn, dùng nàng nghe không hiểu mà nói tại trò chuyện.

"Còn sống đâu ! này quái vật khí lực thật lớn !"

"Người biết cái gì? Cái này gọi là Nhân Ngư ! mỹ nhân ngư biết sao? Phía trước còn gọi cá nước tới !"

"Mỹ nhân ngư? Thứ này nào mỹ ? Xấu được ta đều không muốn nhìn đệ nhị mắt. Đại ca, vẫn là đánh chết tính !"

"Ngốc b, đánh chết liền không đáng giá ! chúng ta đem nó sống mang về, có thể bán... Có thể bán giá trên trời đi ra !"

"Này ngoạn ý cũng có người mua?"

"Như thế nào không có? Kia vài khoa học gia a, hải dương quán a, xiếc thú đoàn a, khẳng định đều cướp muốn ! còn có kia vài liên thích thu thập kỳ kỳ quái quái gì đó kẻ có tiền, tưởng mua nhân không biết có bao nhiêu ! chúng ta lộng đấu giá, làm cho bọn họ độ giá ! nói không chừng còn có thể lên tin tức đâu !"

Xa lạ ngôn ngữ cùng hoàn cảnh lạ lẫm, khiến Kha Kha kinh khủng không ngừng gãy dựa, nhưng mà nàng khí lực càng ngày càng nhỏ, thân thể càng ngày càng suy yếu, rời biển thủy, nàng thở dốc mỗi một khẩu khí đều như là dùng đao tại cát yết hầu cùng nội tạng.

"Hoa !"

Một bồn lớn tản ra mùi thối hàm tinh nước biển bị bát đến trên người nàng, có lẽ là cảm giác được nàng suy yếu, áp chế nàng nhân một đám buông ra, nhưng mà Kha Kha đã không có tiếp tục giãy dựa khí lực.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Ngủ Đông

Trống rỗng phòng công tác bên trong tối như mực, chỉ có màn hình máy tính phát ra u u lam quang, đem đứng ở phía trước này nam nhân chiếu được vẻ mặt mơ hồ.

Chu Vân Trạch trầm mặc hồi lâu, rốt cuộc nhẹ nhàng gõ dưới bàn phím.

[tư liệu cắt bỏ trung... 1%,3%,7%,13%...] trên màn hình màu trắng số liệu không ngừng mà khiêu dục, rất nhanh biến đến 100%,"Đỉnh" một tiếng, sở hữu văn tự cùng số liệu đều tiêu thất, màn hình lại lần nữa trở nên một mảnh u lam, hắn đem máy tính tắt máy, sở hữu nguồn sáng đều tiêu thất, phòng bên trong nhất thời biến thành hoàn toàn hắc ám.

Chu Vân Trạch nhắm mắt lại, vẫn không nhúc nhích, đứng hồi lâu.

Môn "Két" Một tiếng vang lên, một người đẩy cửa đi vào đến, nghịch quang, thấy không rõ hắc mặt, thế nhưng bọn họ lẫn nhau rất quen thuộc, thân ở tại cùng không gian trung, bằng vào khí tức cũng có thể nhận ra lẫn nhau.

"Ta nghe nói người cự tuyệt thăng chức, vì cái gì?" Người tới đóng cửa lại hỏi. Hắn không có mở ra đăng, trong bóng đêm cũng chuẩn xác không có lầm đi đến Chu Vân Trạch phía sau.

"Lão đại..." Chu Vân Trạch thấp giọng nói.

"Người hiện tại không phải ta thủ hạ, có thể không cần như vậy bảo ta." Kim Nam hỏi:"Phát sinh cái gì?"

Hắn rất lý giải Chu Vân Trạch làm người, cho nên liếc nhìn là có thể nhìn ra hắn hiện tại không phải bình thường trạng thái.

"Ta tưởng ta đi ngược lại chức trách, nhưng càng đáng chết hơn là, ta đến hiện tại cũng không hối hận." Chu Vân Trạch không có nhìn về phía Kim Nam, hắn đèn pin nào màu đen trên màn hình, nói:"Ta thua thiệt một người, thua thiệt rất nhiều. Cho nên cứ việc biết đây là vi phạm kỷ luật, nhưng ta còn là tướng bảo hộ hắn."

Hắn muốn bắt lấy quạ đen, vẫn đều tưởng, nhưng hắn chưa từng có nghĩ tới muốn thương tổn Kim Dương. Hắn từng thất trách không có bảo vệ tốt đứa nhỏ này, lừa gạt hắn, lợi dụng hắn, lại còn vẫn hưởng thụ đối phương cho tín nhiệm cùng quan tâm. Hắn lấy huynh trưởng tự cư, lại chưa từng có tần qua thân là huynh trưởng trách nhiệm. Giờ này khắc này, tại hắn chân chính huynh trưởng trước mặt, Chu Vân Trạch lại ý đồ đem hắn giấu ở phía sau.

Hắn rõ ràng Kim Nam đối quốc gia trung thành cùng có thể nói vô tình mà hiệu suất cao chấp hành cường độ, cho nên cứ việc rõ ràng hắn đối với chính mình gia nhân thập phần để ý, cũng không muốn đem Kim Dương danh tự giao ra đi.

Kim Nam trầm mặc một lát, hỏi:"Người còn nhớ rõ chính mình xuất ngũ nguyên nhân sao?"

Chu Vân Trạch thần sắc đau xót, nói:"Đương nhiên."

Khi đó bọn họ tại lê quốc chấp hành nhiệm vụ, bọn họ lên vào địch nhân đại bản doanh, Kim Nam hạ lệnh đánh gục mọi người, Chu Vân Trạch lại đối một ôm anh nhi phụ nữ mềm lòng, bỏ qua đối phương. Khi hắn hòng súng dần dần hạ xuống khi, kia phụ nữ hô to một tiếng "Vì lê quốc !" Dẫn

bạo giấu ở trong lòng bom, một danh đội hữu vì thế hi sinh, Chu Vân Trạch chính mình cũng bị nổ thành trọng thương, thiếu chút nữa liền không qua được đến. Bởi vì hãn liên lụy, Kim Nam dám người một đường rút khỏi lê quốc thời điểm nguy cơ tăng tăng, mỗi người cơ hồ đều là từ mưa bom bão đạn trung mới nhặt về một cái mạng.

Chết đi tên kia đội hữu, từng là trong đội Hà Hân người yêu.

Sự hậu, Chu Vân Trạch phạm sai lầm nguyên nhân được đến mọi người lượng giải, Kim Nam cũng nói, đây là hãn nhân tính chứng minh, đổi thành chính hãn khả năng cũng sẽ phạm đồng dạng sai lầm. Nhưng Chu Vân Trạch chính mình thủy chung không thể tiêu tan, trải qua lâu dài tâm lý trị liệu về sau, cuối cùng lựa chọn xuất ngũ.

Chuyện xưa nhắc lại, Kim Nam biết đối phương sẽ có cỡ nào thống khổ, hãn hỏi: "Đổi thành hiện tại, người sẽ móc xuống cò súng sao?"

"Ta sẽ." Chu Vân Trạch không cần nghĩ ngợi nói, cơ hồ mang theo chuộc tội như vậy khẩn cầu ngữ khí.

"Nhưng nếu người đổi sau này sẽ phát sinh cái gì hoàn toàn không biết gì cả đâu?" Kim Nam lại hỏi.

Chu Vân Trạch ngây ngẩn cả người.

Kim Nam vỗ vỗ bờ vai của hãn, thấp giọng nói: "Mặc kệ người muốn làm cái gì, ta đều là người bằng hữu. Làm người cho rằng chính xác sự, Vân Trạch, ta tin tưởng người sẽ không lần thứ hai phạm sai lầm."

Chu Vân Trạch nói không ra lời.

Kim Nam cũng đã buông tay, nhìn về phía máy tính nói: "Ta nghe nói, người ngay từ đầu nói cho bọn họ muốn trao là quạ đen, mãi cho đến cuối cùng sở hữu nhân tài biết muốn tìm là một chiếc đánh cược thuyền?"

"Vâng." Chu Vân Trạch nói, "Đánh cược thuyền đề cập mặt quá rộng, ta lo lắng..."

"Sáng suốt lựa chọn, bằng không tin tức để lộ, cũng bắt không được những người đó. Cho nên quạ đen là người sương khói đạn?" Kim Nam thay hắc đem lời nói hoàn, kế tiếp vấn đề khiến Chu Vân Trạch càng thêm khẩn trương.

Đặt ở bên chân thủ không khỏi siết chặt, Chu Vân Trạch nói: "Vâng."

"Ta còn nghe nói, người là tại một tuyến nhân dưới sự trợ giúp mới truy tung đến đánh cược thuyền vị trí. Vì bảo hộ hắc an toàn, người không có đem tên của hắc nói cho bất luận kẻ nào... Nói vậy cũng không khả năng nói cho ta biết?" Kim Nam hỏi.

"Ta không có không tin tưởng người, chỉ là..."

"Không cần phải nói, ta đều lý giải." Kim Nam đánh gãy hắc giải thích, nói: "Mặc kệ cái kia tuyến người là ai, làm qua cái gì, chúng ta đều sẽ bảo hộ hắc, điểm này cứ việc yên tâm. Bất quá các người dùng đến truy tung này máy tính, ta cần mang về kiểm số này nọ, có thể sao?"

"Hành... Hành." Chu Vân Trạch liếm môi dưới, gian nan đáp ứng nói. Hắc tin chắc chính mình đem đồ đều cắt bỏ sạch sẽ, lại không thể cam đoan hoàn toàn không thể khôi phục. Bởi vì hắc cũng không thập phần am hiểu máy tính, hắc dùng đến cắt bỏ phần mềm, nguyên bản chính là Hà Hân làm ra đến.

Kim Nam nhìn Chu Vân Trạch, trong phòng rất hắc, bọn họ ánh mắt chăm chú nhìn ở giữa tạo thành áp lực giống như trong bóng đêm biến thành thực chất, ngay cả hô hấp đều giống như đình chỉ, Chu Vân Trạch chỉ nghe đến chính mình trái tim "Bùm bùm" Nhảy được càng lúc càng nhanh thanh âm.

"Là tốt rồi."

Phảng phất qua rất lâu, đợi không được khác nói, Kim Nam rốt cuộc mở miệng nói. Hắn thu hồi ánh mắt, khép lại máy tính ly khai. Cửa bị đóng lại thanh âm truyền đến khi, Chu Vân Trạch một trận mệt mỏi, ngồi trên sofa đem mặt chôn ở hai tay trung, thật lâu không có lên.

Hồi lâu sau, Chu Vân Trạch cũng ly khai, trong phòng một góc trung, có so con kiến lớn hơn không được bao nhiêu gì đó đột nhiên dần dần biến lớn, vài giây sau, Dung Viễn mặc người kiến chiến phục xuất hiện . Hắn tháo xuống mũ giáp, nói:"Noah?"

Góc hẻo lánh một đài radio phát ra "Tư tư tư" thanh âm, một lát sau, Noah thanh âm từ bên trong truyền ra đến:"Ta tại, thân ái Dung Viễn."

"Người đều nghe được." Dung Viễn nói.

"Đương nhiên, ta vẫn nghe đâu." Radio nhỏ hẹp trên màn hình màu lam nhạt âm lượng điều lên xuống nhảy nhót, Noah thanh âm trước sau như một nhẹ nhàng, nó nói:"Yên tâm được rồi, ta cam đoan bất luận kẻ nào đều chưa biện pháp từ bên trong khôi phục cho dù là một byte số liệu."

"Là tốt rồi." Dung Viễn nói:"Lần sau có loại sự tình này, người nên trước tiên nói cho ta biết, đừng đợi đến cái gì cũng kết thúc lại theo ta nói."

"Là, là." Noah giáo hoạt biện giải,"Ta kia không phải nhìn người vội vàng đâu nha ! chuyện quá khẩn cấp, ta liền lựa chọn chuyển dời mục tiêu."

"Cũng là của ta sai, ta không nghĩ tới bọn họ bây giờ còn hội truy tung Kim Dương điện thoại. Về sau ta trò chuyện thời điểm, người đem tín hiệu định vị đến phòng thực nghiệm, nhắc nhở tiểu a cũng phối hợp một chút." Dung Viễn phân phó nói.

"Minh bạch !" Noah dứt khoát đáp.

Lần này nguy cơ, khiến Dung Viễn bỗng nhiên có loại đánh bại cảm. Nếu Chu Vân Trạch tại hắc đười tới nơi này phía trước liền làm ra bất đồng lựa chọn đâu? Nếu Kim Nam hoặc là người nào khác cũng phát hiện vấn đề đâu? Từ vừa rồi một màn trung hắc biết, thực ra Kim Nam biết Chu Vân Trạch che giấu cái gì, chỉ là không biết hắc giấu điểm bảo hộ là ai. Nếu Chu Vân Trạch đều có thể phát hiện vấn đề, so với hắc càng thêm lợi hại Kim Nam cũng sớm hay muộn sẽ phát hiện.

"Ta tự phụ thông minh, lại luôn là sẽ phạm phải đủ loại sai lầm." Dung Viễn nhẹ giọng nói: "Là ta rất khinh thị người khác trí tuệ, vẫn là ta làm việc quá thô tâm đại ý?"

"Toàn thế giới quang nhân loại liền có bảy mươi ức đâu, người không có khả năng một người liền làm hoàn sở hữu sự còn vĩnh viễn không phạm sai lầm. Sai lầm bao giờ cũng tồn tại, chủ nhân của ta, đây chính là vì cái gì người cần chúng ta nguyên nhân." Noah thanh âm lần đầu tiên không để nhân cảm giác âm ỉ lại ngả ngớn, xuất hiện có thể nói ôn nhu ngữ khí.

Dung Viễn nhú chặt mi gian hơi hơi thư hoãn.

...

"Vì cái gì đột nhiên triệu tập mọi người? Ta lập tức liền muốn bắt lấy tên kia ! cuối cùng đành phải đem hắc đưa cho cảnh sát, tiện nghi hắc !" Đàm Minh tựa vào trên sofa oán giận nói, vừa quay đầu khuyển tai ở dưới ngọn đèn lấp lóe.

"Một tham ô công khoản gia hỏa đáng giá người phí nhiều như vậy công phu?" Khoác đại cuộn sóng quyền thư thái một bên ma móng tay một bên lười biếng nói: "Ta cùng Chu Đông đối phó là nhưng là biến thái ăn người ma, hiện tại hắc cùng hắc âu yếm nguyên liệu nấu ăn nhóm đều đã ở tầng ngầm trường miên . Điềm Tâm, muốn có hiệu suất."

Chu Đông một trận buồn nôn, nhớ tới kia trường hợp đều cảm giác ghê tởm. Xem xem bên cạnh Cung Lam vừa sợ hãi lại hảo kỳ ánh mắt, lại cảm giác lần này hành động kiên trì không khiến nàng đi theo thật sự là rất chính xác .

Theo mọi người lý giải gia tăng, phối hợp càng ngày càng thành thạo, tự xưng "Tân quạ đen" những người này đã rất ít lại tập thể hành động . Bọn họ bình thường sẽ căn cứ mục tiêu tình huống phân thành hai đến ba người một tổ, tại không chế phiêu lưu dưới tình huống càng có hiệu suất giải quyết kia vài xã hội rác rưởi. Chu Đông ban sơ đối với này những nguy hiểm đồng bạn cùng kia thần bí lão bản chống cự tâm hiện tại cơ hồ đã hoàn toàn tiêu thất, càng lý giải bọn họ xử lý đều là người thế nào, hẳn lại càng cảm thấy trầm trọng sứ mệnh cảm cùng thâm thâm may mắn -- may mắn tại đây dơ bẩn thời đại, còn có bọn họ loại này nhân tồn tại, bằng không được tuyệt vọng thành bộ dáng gì.

Hẳn biết bọn họ hiện tại tình cảnh đã càng ngày càng nguy hiểm, quang từ thần bí lão bản liên tiếp đột nhiên nửa đêm liên lạc bọn họ chuyển dời địa điểm hoặc là đổi trang điểm liên biết, cảnh sát vẫn gắt gao truy tại bọn họ phía sau, hơn nữa căn được càng ngày càng gấp, vài lần đều thiếu chút nữa sao bọn họ lâm thời cứ điểm. Nhưng Chu Đông cũng không sợ hãi, ngược lại ở loại này kích thích trong càng cảm thấy hưng phấn, hẳn thậm chí có loại bản thân hi sinh vinh diệu cảm. Có thể mang theo nhiều như vậy ác nhân cùng nhau xuống địa ngục, cho dù là tiếp theo giây liền chết hẳn cũng không cảm giác hối hận.

Bất quá nhìn thấy người khác nháy mắt trở nên sáng ánh mắt, hẳn lại không tưởng tại Cung Lam trước mặt thảo luận người ăn thịt nhân loại sự tình này, ngược lại hỏi khoanh chân ngồi trên sofa Bạch Nhược Mộc: "Tiểu Bạch đâu? Mục tiêu của người là cái dạng gì gia hỏa?"

Chưa biết bao giờ cũng càng thú vị, đại gia hỏa nhi lực chú ý lập tức chuyển dời, đều nhìn về phía cái kia suốt ngày đỉnh gấu trúc mắt gia hỏa.

"Không cần gọi Tiểu Bạch, gọi Bạch Nhược Mộc là được." Bạch Nhược Mộc thói quen tính kháng nghị một tiếng, ngay cả như vậy hấn ánh mắt cũng không có rời đi notebook màn hình, hữu khí vô lực nói:"Này nha, một đêm người khác quỳen tiền đều lấy đến cho lão bà nhi tử di dân, mua biệt thự cùng hào xe nam nhân. Kẻ có tiền, an bảo không sai, đầu nhi cùng Đặng Thu một khối đi."

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, Thời Tinh Trần cùng Đặng Thu cùng nhau tiến vào, Thời Tinh Trần xách một vali xách tay, Đặng Thu như cũ là nhất trương khối băng mặt, trên người còn mang theo nhàn nhạt huyết tinh khí, vừa vào cửa giống như toàn bộ phòng ở độ ẩm đều hạ xuống vài độ.

"Xem ra chúng ta là cuối cùng một đám, tất cả mọi người đã đến đông đủ, rất tốt." Thời Tinh Trần tháo xuống kính mắt xoa xoa mặt trên thủy khí, nói.

Một người xòe tay quán chân chiếm cứ cả một trương sô pha Lô Hùng phun ra điều thuốc khí, nói:"Nói đi, đột nhiên tập hợp là cái gì? Lão bản lại có khẩn cấp tình huống?"

"Là có khẩn cấp tình huống, bất quá không phải lão bản, mà là chúng ta." Thời Tinh Trần một lần nữa đeo kính, ánh mắt từ mỗi người trên mặt đảo qua, nói:"Tân chỉ lệnh. Hiện tại tình thế rất nguy hiểm, lão bản khiến chúng ta tạm thời ngủ đông."

"Ngủ đông?" Mọi người nhất thời ngạc nhiên, liên Bạch Nhược Mộc đều rớt cuộc ngẩng đầu lên. Mọi người hai mặt nhìn nhau, đều cảm thấy thập phần ngoài ý muốn.

"Oa nga, phóng nghị dài hạn !" Đàm Minh hoan hô một tiếng, có vẻ phá lệ thoải mái, trên mặt lại không mang tiểu ý.

"Không sai. Trở về trên đường, ta thuận tiện cầm lão bản lễ vật." Thời Tinh Trần cầm trong tay thùng đặt ở trên bàn trà, mở ra, đem chuyển hướng

mọi người. Bên trong ngay ngắn chỉnh tề phóng nửa thùng mới tinh màu xanh quả hạch tẻ, tựa hồ còn tản ra mực in hương vị, mặt khác nửa bên trong rương phóng là một văn kiện túi, mặt trên viết mỗi người danh tự.

Thời Tinh Trần đem túi văn kiện nhất nhất phát cho mọi người, nói:"Chứng minh thư, hộ chiếu, điều khiển chứng, vé máy bay, thẻ tín dụng, tân thân phận tư liệu, tất cả đều ở bên trong, đến nước ngoài tránh đầu sóng ngọn gió, đăng một lần nửa triệu tập thời điểm lại trở về. Nhưng nếu có bất luận kẻ nào cãi lời mệnh lệnh hoặc là tại né tránh trong lúc một lần nữa phạm tội, lão bản thủ đoạn các người đều biết, không cần ta nhiều lời."

Liên Cung Lam đều có một tân thân phận, nàng tiếp nhận túi văn kiện mờ mịt nói một tiếng cảm ơn, sau đó không biết làm sao nhìn về phía Chu Đông.

Chu Đông cau mày, lại không có tiếp hấn kia một phần, nói:"Chúng ta đi, trên danh sách còn lại nhân làm thế nào? Lại sẽ xuất hiện bao nhiêu người bị hại?"

"Thế giới thiếu ai đều sẽ không đình chuyển, Chu Đông ! chúng ta chỉ có thể làm chúng ta có thể làm đến, không thể sắm vai Thượng Đế." Thời Tinh Trần đem túi văn kiện nhét vào hấn trong lòng, lại nói:"Ai đều không thể cùng toàn bộ quốc gia đối kháng, người tưởng lưu lại, hành, nếu người muốn mang Cung Lam cùng chết."

Chu Đông mặt cứng đờ, theo bản năng quay đầu nhìn về phía từ hấn tiến vào sau liền vẫn đi theo hấn bên cạnh Cung Lam, chính nhìn thấy nữ hài giống tiểu bạch thỏ như vậy mê mang lại tin cậy ánh mắt, tâm run lên, nắm lấy trong tay gói to không có đẩy ra.

Thời Tinh Trần xem xem người khác, bọn họ cũng không có giống Chu Đông như vậy nói ra khỏi miệng, nhưng rất hiển nhiên, đại đa số người

đều là giống nhau ý tưởng.

Qua đen nhóm hoặc là bị bắt hoặc là bị dụ hoặc tụ tập cùng một chỗ, sau đó từ hiện tại làm những chuyện trung tâm đến sinh tồn giá trị cùng ý nghĩa. Bọn họ xác thực cảm thấy chính mình rất cuộc có hành động, mỗi ngày đều đang bảo hộ hoặc là giúp vài người nào đó -- tuy rằng là thông qua thương tổn người khác phương thức. Kia vài cảm kích cùng sùng bái, tuy rằng không có trước mặt nhận, nhưng lại đều rõ ràng chính mình đến cùng thay đổi cái gì, cũng biết việc này đã cải biến bọn họ.

Thời Tinh Trần thở dài nói:"Ngẫm lại đi, các bạn, làm số học đề. Các người là nguyện ý hiện tại tiếp xử lý một hai trên danh sách gia hỏa sau đó bị cảnh sát đánh gục, vẫn là nhẫn nại một năm nửa năm, sau đó tập hợp lại giải quyết càng nhiều ác ôn?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Viện Trờ Giả

Trong bóng đêm, gió rét lạnh đến mức thấu xương. Trên đầu miệng vết thương đã không lại đổ máu, hắt ghé vào trong tuyết, trên mặt đậm sệt chất lỏng tản ra nhàn nhạt thiết mùi, cơ hồ đều phải khô cạn. Hắt giật giật ngón tay, gian nan hướng phía trước bò hai bước, trên đùi kịch liệt đau đớn khiến hắt buông tay tiếp tục cố gắng cầu sinh.

Hắt biết địa phương này có bao nhiêu căn cỗi hoang vắng, cách hắt gần nhất nhân gia đều ít nhất có ba cây số xa, thiên hàn địa đông, đêm hôm khuya khoắt, không ai sẽ đi ra ngoài chạy xa như vậy, càng không ai sẽ tới cứu hắt. Mà hắt thụ thương, ở trong tuyết không biết hôn mê bao lâu, chân giống như đoạn, toàn thân, đều nói không rõ là nào khối địa phương tại đâu, di động cũng bị đoạt đi. Có lẽ hôm nay, liền thật là hắt một đời này nên kết thúc lúc.

Hồi tưởng quá khứ, tầm thường, không đạt được gì, từng tự cho là trên đời đều say ta độc tỉnh, hôm nay mới biết được, hắt giấc mộng, hắt khát vọng, hắt nhiệt tình, đều là như vậy thiên chân đáng cười. Không bị nhân lý giải không phải thống khổ nhất, thống khổ là, người cho rằng chính mình có thể phụng hiến sinh mệnh cùng tương lai đi bang trợ nhân, có thể không chút do dự bởi vì ngu xuẩn tham lam mà phản bội người.

Liền tại hắt ý thức càng ngày càng mơ hồ, mơ mơ màng màng trung hồi vị trong cuộc đời các loại thật nhỏ đoạn ngắn khi, trong tuyết có loại thanh âm càng ngày càng gần.

"Dát chi, dát chi, dát chi..."

Một người, nhanh chóng mà vững vàng đi đến hẳn bên cạnh, ấm áp hữu lực bàn tay nâng lên hẳn nửa người trên.

...

"Đích -- đích -- đích --"

Điện tâm đồ sóng gợn chầm chậm nhảy lên xuất hiện, bệnh viện bên trong đặc hữu tiêu độc thủy hương vị tràn ngập tại chóp mũi, mở to mắt thời điểm hẳn còn có chút mơ hồ, theo bản năng đấu tranh một chút, lập tức cảm giác được cả người không chỗ không ở đau đớn. Trên đầu của hẳn bao vải thưa, trên mu bàn tay trát điều châm, một chân đánh thạch cao treo lên đến, trong phòng bệnh thập phần im lặng, trừ hẳn không có người khác, bất quá thiết bị gọi bị tri kỷ đặt ở bên tay.

Hẳn ẩn thiết bị gọi, chỉ chốc lát sau liền có vài danh thầy thuốc hộ sĩ đi vào đến, cho hẳn làm cơ bản kiểm tra về sau, thầy thuốc còn nói với hẳn thương thế tình huống, bất quá hẳn tâm tư không có đặt ở này mặt trên, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm đứng ở cạnh cửa một nam nhân.

Tóc ngắn, màu da hơi đen, mày kiếm anh tuấn, nhìn qua đại khái hơn ba mươi tuổi, khước mắt có nhọt nhạt vết chân chim, trên mặt có đạo không rõ ràng ba. Hẳn phi thường cao, nghiêng tựa vào trên tường, đầu cơ hồ cùng khung cửa đỉnh chóp tại đồng dạng độ cao. Đại mùa đông hẳn ăn mặc lại rất đơn bạc, áo sơ mi bên ngoài liền bộ một kiện màu đen len áo khoác, áo sơ mi cổ áo còn rộng mở, giống như hẳn không cảm giác bên ngoài nhiệt độ thấp như vậy. Hẳn nhìn qua lạnh lùng, ánh mắt lại có chủng không cách nào hình dung ấm áp, ánh mắt tương đối khi, hẳn còn cười một thoáng, có loại gia nhân cảm giác.

Nhưng nằm ở trên giường bệnh nhân lại cười không nổi, ánh mắt thậm chí trốn tránh một chút.

Thầy thuốc cùng hộ sĩ bận rộn xong về sau ly khai, lúc gần đi còn dặn dò cao nhi nam nhân phải chú ý sự hạng, nghiêm nhiên đem hãn trở thành bệnh nhân người nhà. Trên thực tế, bọn họ đây mới là lần đầu tiên gặp mặt.

Đăng phòng bệnh trung một lần nữa khôi phục im lặng về sau, nam nhân đi tới, nói: "Người hảo, Viên Khải Ba, ta là..."

"Ta biết người là ai." Đầu như cũ có loại mê muội cảm Viên Khải Ba có chút thô bạo ngắt lời hãn, nhìn đối phương ánh mắt từng từ nói: "Đường Sâm An."

Đường Sâm An không dễ nhận ra nhú nhú mày, đối với hãn lời muốn nói đã có điều dự cảm, đáy lòng vô thanh thở dài.

"Cám ơn người cứu ta, nhưng chuyện này ta làm tạp, tiền cũng ném. Ta là tử qua một hồi nhân, không có khả năng lại vì thế chết lần thứ hai." Viên Khải Ba có chút cam chịu nói: "Làm mất tiền, ta đập nồi bán sắt cũng sẽ còn thượng, nhưng ta không tưởng làm."

Hãn mang nhất khang nhiệt tình, đến giúp này mấy sinh hoạt vẫn ở nghèo khó tuyến trở xuống mọi người. Trong bọn họ rất nhiều nhân gia bên trong thậm chí không có một kiện hoàn hảo quần áo, rất nhiều hài tử không có cơ hội đi đọc sách, một năm trung đại đa số thời gian đều tại nhần nại đói khát, bình thường ăn đồ ăn đối với sinh hoạt hậu đãi người đến nói chỉ có thể đi cho heo ăn, chỉ có quá niên mấy ngày đó mới có thể ăn thượng nhục. Tới nơi này phía trước Viên Khải Ba chưa từng có nghĩ tới Đường quốc còn có như vậy nghèo khổ địa phương, hãn cho rằng chính mình có thể thay đổi những người ở đây sinh hoạt hiện trạng, cho bọn họ mang đến càng mỹ hảo sinh hoạt. Nhưng mà thanh rượu hồng nhân mặt, tiền bạch động nhân tâm, hãn chuẩn bị muốn giúp nhân lại xông vào hãn lâm thời ở nhờ địa phương, đem hãn uy hiếp đến trên núi hoang, khảo vấn ra thẻ ngân hàng mật mã, còn sợ hãn báo nguy, đem hãn đập choáng về sau ném ở trên núi. Mà mấy ngày này đối với hãn rất nhiệt tình kia hộ ở nhờ nhân gia,

cũng lạnh lùng nhìn hắn bị người tha đi, thậm chí không có tại sau tìm người đến trên núi đi cứu hắn. Trên núi có tuyết, trên tuyết địa có dấu chân, chẳng sợ chỉ có một người ý đồ đi tìm hắn, hắn cũng tuyết sẽ không thiếu chút nữa đông chết tại núi hoang trong tuyết.

Đường Sâm An nói:"Tiền không cần người lo lắng, cướp bóc người người ta đã bắt lấy đưa trị an cục, tiền cũng đều tìm trở về . Nhưng người thật sự muốn buông tay sao? Vậy người lúc trước, lại vì cái gì muốn nhận thiên võng đặc sính mời?"

"Đó là ta rất ngốc ! nhưng hiện tại ta đã biết, cũng xin khuyên các người một câu, trên thế giới này, có vài nhân căn bản không đáng giúp, là bọn họ chính mình lựa chọn chờ ở trong vũng bùn !" Viên Khải Ba lạnh lùng thốt.

Đường Sâm An lại khuyên hai câu, thấy hắn quyết định đã không thể thay đổi, cuối cùng vẫn là tiếc nuối buông tay, cuối cùng nói:"Tiền thuốc men cùng tiền xe không cần lo lắng, đều đi thiên võng trưởng, quay đầu cũng sẽ đưa cho người trong thẻ đánh ba tháng tiền lương. Lần này trải qua, hi vọng người viết một tổng kết phát đến trong blog, xem như cho những người khác một chỉ dẫn đi."

"Liền tính người không nói, ta cũng sẽ làm như vậy ." Viên Khải Ba nói:"Bất quá không phải chỉ dẫn, mà là cảnh cáo -- cảnh cáo mọi người, bọn họ cũng có khả năng sẽ gặp được theo ta như vậy sự."

Đường Sâm An nhìn hắn nói:"Người cho rằng, người là cái thứ nhất gặp được loại sự tình này sao?"

...

Tựa như Hắc Kỳ đều tự xưng là quạ đen như vậy, Bạch Kỳ nhóm đương nhiên cũng không cho rằng chính mình là quân cờ, mà là tự xưng viện trợ giả. Tại thiên võng phát ra đặc sính mời phía trước, bọn họ rất

những người đều cảm thấy phi thường cô độc, không phải nói bên cạnh không có thân nhân cùng bằng hữu, mà là cảm giác chính mình sở hữu có tín niệm, sở kiên trì nguyên tắc đều cùng người chung quanh như vậy không hợp nhau, không bị này cười bần không cười xướng thế giới sở bao dung. Nhưng mà tại trở thành thiên võng viện trợ giả về sau, bọn họ mới phát hiện nguyên lai trên thế giới còn có nhiều người như vậy cùng chính mình như vậy, chính mình cũng không phải cô độc. Bọn họ ở trên mạng thành lập trao đổi bình đài, cho nhau trao đổi chính mình đi qua ý tưởng cùng xử lý sự tình kinh nghiệm, thảo luận chính mình đang tại giúp đối tượng, thổ tào rất nhiều xã hội hiện tượng cùng chính sách, chia sẻ một ít phát sinh tại bên người ấm lòng tiểu cố sự, có một loại rốt cuộc tìm đến quy chúc cảm giác.

Cho nên, mỗi một đồng bạn rời đi, đối với bọn họ đến nói đều là phi thường khó có thể nhận, biết được Viên Khải Ba muốn buông tha, rất nhiều người ở trên mạng nhắn lại, gọi điện thoại, phát tin nhắn, không trụ cổ vũ hấn, giữ lại hấn, dùng tự thân gian nan phấn đấu cố sự ý đồ đã động hấn. Nhưng mà Viên Khải Ba tạo ngộ sinh tử nguy cơ, nản lòng thoái chí, qua loa hồi phục vài câu sau, lại cũng không có lộ diện. Nửa tháng sau, hấn tại thiên võng cá nhân Blog trung phát biểu cuối cùng một thiên nhật ký, chi tiết ghi lại chính mình này một lần trải qua, trong lời nói tuy rằng không có lên án cùng chỉ trích, kia giữa những hàng chữ cái loại này bị phần cùng thống khổ lại không huy đi được, từ đó về sau, không có nhân hỏi hấn vì cái gì muốn rời đi.

...

"Nguyên lai gặp được loại sự tình này, kia cũng khó trách, cho nên người mới không có lại giữ lại hấn sao?" Hà Miêu Miêu ngồi ở trong xe, một bên cắn bánh mì, một bên hàm hàm hồ hồ nói.

"Ân. Chỉ tiếc tâm như hương địa phương này, về sau còn sẽ tiếp tục nghèo khó đi xuống." Đường Sâm An nói. Hấn nhớ tới chính mình rời đi

thời điểm thấy kia vài thôn dân, bọn họ mặc rách nát áo bông cùng lộ đầu ngón chân đan hài, lười biếng ngồi xồm chân tường biên phơi nắng, căn bản không biết bỏ lỡ như thế nào cơ hội.

-- có lẽ bọn họ cũng không tất sẽ quý trọng cơ hội như vậy.

Tân như hương là Đường quốc tối bần cùng địa phương chi nhất, vì cải thiện nơi này hiện trạng, Viên Khải Ba nguyên bản có rất nhiều kế hoạch. Cái thứ nhất chính là sửa đường. Tân như hương chỉ có phía trước quốc gia tu kiến một đường quốc lộ tình hình giao thông hoàn hảo, địa phương khác trên cơ bản đều là nhân đi nhiều mới sinh ra đường. Có chút hoang vu thôn tại trong thâm sơn, hài tử đến trường cần đi mấy km sơn đạo không nói, có khi còn muốn trải qua vách núi dựng đứng, phi thường nguy hiểm. Cho nên Viên Khải Ba nhóm đầu tiên tài chính muốn đem tân như hương một ít chủ yếu đường một lần nữa tu kiến bằng phẳng, nguy hiểm đoạn đường còn muốn thêm vòng bảo hộ. Hậu tục còn muốn tu kiến trường học, mời chi giáo lão sư, cải thiện thôn dân vệ sinh tình huống, khai phá vùng núi đặc sản đợi đã (vân vân). Chỉ là hiện tại, sở hữu kế hoạch đều tại bước đầu tiên liền ngưng bật .

Hà Miêu Miêu cắn bánh mì động tác dừng lại, nàng quay đầu hỏi Đường Sâm An:"Thiên võng không lại phái người đi sao?"

Đường Sâm An cười khố nói:"Người cho rằng viện trợ giả rất nhiều sao? Đường quốc lớn như vậy, tổng cộng chỉ có một ngàn ba trăm tám mươi hai viện trợ giả, cần viện trợ địa phương nguyên viễn trình vượt qua con số này, một củ cải một cái hồ đều còn ngại củ cải quá ít, huống chi đến hiện tại đã có mười chín cá nhân bỏ dở nửa chừng, ít nhất vài năm bên trong, tưởng rút ra nhân thủ tới là không có khả năng ."

Hà Miêu Miêu lú lười, tại nàng thành thị viện trợ giả liền có bảy người, lẫn nhau đều đã trở thành rất tốt bằng hữu, bình thường ở trên mạng

trao đổi cũng cảm giác chính mình thân ở tại một không lồ quần thể trong, chưa từng có cảm giác thiên võng còn có nhân thủ không đủ vấn đề.

Nhưng mà Hà Miêu Miêu không rõ ràng, Đường Sâm An lại mơ hồ có điều nhận ra là, thiên võng cũng không phải một thánh mẫu đến sẽ ở bị đánh mặt trái về sau còn đem má phải thấu lên đi cơ cấu. Tại cá nhân điểm đối điểm viện trợ trong nhiệm vụ, nếu là vì viện trợ giả bản thân năng lực không đủ mà xuất hiện vấn đề, thiên võng sẽ lập tức phái khiến người khác đi hiệp trợ hoặc là tiếp nhận; Nhưng giống tân như hương như vậy bởi vì người địa phương cự tuyệt phối hợp thậm chí mưu hại viện trợ giả, cho đến bây giờ thiên võng cũng không có lần thứ hai phái khiến viện trợ giả tiền lệ.

"Ai, người xem, đi ra đi ra !" Hà Miêu Miêu đột nhiên hạ giọng cấp bách nói, đem ăn đến một nửa bánh mì ném, giá hảo kính mắt nhìn chăm chăm phía trước hai cương cử bụng từ trong tiệm cơm đi ra nam nhân.

Kia hai người lên một chiếc màu lam sẫm tiểu xe tải, xe tải mặt sau thùng xe dùng nâu xanh sắc bùng bố che . Hà Miêu Miêu ánh mắt đảo qua kia thùng xe, trong ánh mắt không khỏi lộ ra vài phần phần nộ.

Tiểu xe tải lái ra đi vài phút về sau, Đường Sâm An mới không nhanh không chậm phát động ô tô, lúc này trên đường đã nhìn không tới kia chiếc tiểu xe tải bóng dáng, bất quá tại hần trước mặt ipad bên trên, lại có một màu đỏ tiểu điểm lấp la lấp lóe đi tới.

Hà Miêu Miêu cắn tay chỉ, có chút không yên lòng hỏi:"Không theo vào một điểm sao? Nếu là bọn họ trên nửa đường đổi xe làm thế nào?"

"Bất quá là quần đạo cầu tặc mà thôi, người cho rằng là tại diễn phim điệp chiến sao?" Đường Sâm An không nói gì nói. Đem máy truy tung trang ở này đó người xe thượng đã khiến hần cảm giác rất lãng phí, Hà Miêu Miêu còn cho rằng đối phương có đổi xe thoát khỏi truy tung ý thức. Không nói đối phương hay không sẽ nghĩ đến có người vì kia vài mất đi

cầu đi theo đuôi bọn họ, là vì tránh cho đem mười mấy chỉ hôn mê mèo chó chuyển lên chuyển xuống phiền toái, này mấy đề cấp nhất kẻ phạm tội cũng sẽ không phí loại này công phu.

Không ngoài sở liệu, theo dõi đối phương chiếc xe hơn hai giờ, ipad bên trên hiển hiện kia chiếc tiểu xe tải đã dừng lại. Đường Sâm An tại còn có hai ba trăm mét cự ly địa phương đem xe dừng lại, đối Hà Miêu Miêu nói: "Người lưu lại trên xe, chờ ta tin tức."

"Nga." Hà Miêu Miêu khẩn trương gật gật đầu, nàng không phải cái loại này khóc hô muốn "Ta với người cùng đi" tiểu cô nương, biết lấy chính mình thể năng đi cũng chỉ sẽ cản trở, không bằng lưu lại trên xe đương hậu viên, vạn nhất Đường Sâm An không trở về, mặc kệ là báo nguy vẫn là hướng Thiên Vọng xin giúp đỡ, đều so cùng nhau bị chiếm đóng địch doanh muốn có dùng được nhiều.

Đường Sâm An đem chìa khóa xe cấp Hà Miêu Miêu, khiến nàng tại chính mình xuống xe về sau khóa kỹ xe. Gặp nữ hài siết chặt chìa khóa hướng chính mình gật gật đầu, hẩn kiểm kê một lát trang bị, kéo ra cửa xe xuống xe.

Hà Miêu Miêu đối đến ghế điều khiển, trừng lớn ánh mắt nhìn phía trước, nhưng bị cao cao vách tường trở ngại tầm mắt, cái gì cũng nhìn không thấy. Nàng mỗi qua hai phút liền xem một chút trên di động thời gian, bức thiết chờ đợi, u ám thùng xe bên trong cảm giác chính mình tim đập càng lúc càng nhanh.

"Đinh đinh đông... Đinh đinh đông đông đông..."

Chuông di động thanh bỗng nhiên vang lên, Hà Miêu Miêu luống cuống tay chân chuyển được, liền nghe đến Đường Sâm An trầm thấp thanh âm: "Đều xử lý tốt, người lại đây đi."

Hà Miêu Miêu phát động ô tô, theo máy định vị biểu thị vào nhập một tường cao đại viện, có chút giật mình nhưng lại không ngoài ý muốn phát hiện, dưới đất năm sáu nam nhân đều bị đánh choáng trời lên. Tiểu xe tải trên thùng xe bùng nổ đã bị xả xuống đến, bên trong mười mấy chỉ hôn mê bất tỉnh mèo chó, có hai chỉ trên người còn treo tinh mỹ điều bài.

Bên trái một âm u phòng ở bên trong, truyền đến từng trận chó sủa thanh, Hà Miêu Miêu đi vào, nhìn thấy bên trong đặt đầy lồng sắt, từng cái trong lồng sắt đều tặc một hai chỉ liên xoay người không gian cũng không có mèo chó, nhìn thấy có người tiến vào, chúng nó tiếng kêu càng lớn, sủa to trong tiếng có không thể che giấu sợ hãi cùng nôn nóng.

Đường Sâm An đứng ở một khác gian phòng ở cổng, nhú mào nhìn bên trong, nhưng không có đi vào, bên trong cũng không có bất cứ thanh âm. Hà Miêu Miêu hảo kỳ dò xét phía dưới, lập tức bị Đường Sâm An ngăn trở, hắc nói: "Người tốt nhất đừng nhìn."

Nhưng mà Hà Miêu Miêu nhất ngời liền từ hắc cánh tay dưới đáy thấy được bên trong cảnh tượng, nàng kinh ngạc trừng lớn ánh mắt, lập tức một trận buồn nôn cảm ủa lên đến, nàng vội vàng chạy đến một bên đỡ tường nôn mửa.

Trong phòng, là một lò sát sinh. Màu nâu đen vết máu cùng các loại động vật da lông nội tạng mà còn không nói, một chỉ bị lột da cầu thi thể liền gục treo tại trên cái giá, kia gần đầy tơ máu màu đỏ huyết nhục để người sờn tóc gáy.

Đường Sâm An đóng cửa lại, vỗ vỗ Hà Miêu Miêu phía sau lưng. Đợi nàng phun xong, lại cho nàng đưa một bình nước khoáng súc miệng.

"Đường ca, người nói, nhân như thế nào có thể như vậy tàn nhẫn?" Hà Miêu Miêu ôm Thủy Bình, lẩm bẩm nói.

Đường Sâm An không nói chuyện, với hần mà nói tròng cảnh này không tính cái gì, hần gặp qua rất nhiều người, đối đồng loại đều có thể làm ra càng tàn nhẫn sự.

Hà Miêu Miêu chung quy không phải hài tử, cũng không phải vừa trở thành viện trợ giả khi chỗ đó xử mờ mịt vô thố tiểu cô nương, nàng không cần Đường Sâm An trả lời mới có thể tiếp tục, thất thần một lát sau, Hà Miêu Miêu lau dưới nước mắt, nói: "Cám ơn người, Đường ca." Sau khi nói xong, nàng cầm ra di động, đầu vào đây gọi điện thoại báo nguy, thông tri truyền thông, gọi chính mình sở thành lập động vật cứu trợ trạm công tác nhân viên lái xe tới đón đi nơi này bị giải cứu mèo chó. Lúc này này nữ hài nói chuyện trật tự rõ ràng, logic nghiêm mật, có thể nói nói, không thể nói thì một chữ đều sẽ không lộ ra, hoàn toàn không thấy phía trước yếu ớt kinh hoảng bộ dáng.

Tại truyền thông đến phía trước, Đường Sâm An xác nhận nàng có thể chính mình xử lý, liền một mình ly khai.

Mấy chiếc xe cảnh sát gào thét từ hần bên cạnh khai qua, Đường Sâm An treo chéo một ba lô, trên người trên mặt không thể tránh né rơi xuống một tầng bụi đất, nhìn qua giống như là một lại phổ thông bất quá đi bộ người lữ hành. Chỉ là hần bối thẳng được càng thẳng, bước ra đi cước bộ cũng càng thêm kiên cố.

Đường Sâm An tưởng, thiên võng, thật đã cải biến quá nhiều người vận mệnh, cũng cải biến rất nhiều người, bao gồm chính hần.

Hần vốn là một xuất ngũ bộ đội đặc chủng, thác chiến hữu quan hệ tìm một phần bảo tiêu công tác, mỗi ngày nhiệm vụ chính là bảo hộ một ít lấy lãng phí sinh mệnh vì chủ yếu nhiệm vụ, khiến hần càng muốn một tay đem này cỗ vận gãy hoàn khổ tử. Nhưng từ tiếp đến thiên võng thông báo tuyển dụng sau, hần lại lần nữa tìm đến cái loại này nửa đêm xuyên việt rừng

mưa chấp hành nhiệm vụ kích thích cùng phấn chấn, Thiên Nam Hải Bắc nơi nơi phiêu bạc.

Liên Đường Sâm An biết, thiên võng viện trợ giả cơ bản có thể chia làm hai loại, một loại là giống Hà Miêu Miêu, Viên Khải Ba như vậy tại tuyển đầu viện trợ người khác nhân, năng lực hoặc có không đủ, nhưng chính trực, nhiệt tình, thiện lương, tích cực cố gắng giúp người khác, người như thế là nhiều nhất . Còn có cực ít một bộ phận nhân, tựa như Đường Sâm An như vậy, vô luận vũ lực vẫn là trí lực đều tại chia đều tiêu chuẩn tuyển trên đây, có thể xử lý đủ loại vấn đề, bọn họ là chuyên môn vi viện trợ giả cung cấp viện trợ một nhóm người.

Tỷ như Viên Khải Ba, khi hãn gặp được trí mạng nguy hiểm thời điểm, tuy rằng này bản nhân không có xin giúp đỡ, nhưng thiên võng có thể phán đoán ra hãn gặp nguy hiểm, vì thế thông tri cự ly gần nhất Đường Sâm An đi bang trợ hãn; Cũng có chút thời điểm, tỷ như giống Hà Miêu Miêu như vậy, tuy rằng không có phát sinh nguy hiểm, nhưng nàng gặp chính mình không thể giải quyết tình huống, hướng Thiên Võng phát ra một cầu viện tín hiệu về sau, thiên võng sẽ căn cứ tình huống phái khiến có thể giải quyết vấn đề người đi giúp hãn.

Bởi vì này chủng công tác tính chất, Đường Sâm An cùng rất nhiều viện trợ giả gặp qua, hãn từng cũng nhìn theo qua không chỉ một người giống Viên Khải Ba như vậy lựa chọn buông tay. Giác mộng cùng hiện thực ở giữa tồn tại chênh lệch rất lớn, rất nhiều người từng đối với chính mình tương lai quy hoạch hùng hồn mãnh liệt thao thao bất tuyệt trần thuật qua, tin tưởng chính mình nhất định có thể thay đổi thế giới, sau đó tại một ngày nào đó, đột nhiên liền từ trao đổi trên bình đài tiêu thất, có vài người thậm chí sẽ đem sở hữu hảo hữu cắt bỏ, kéo vào danh sách đen, đổi số điện thoại di động cùng hòm thư, cùng từng sở hữu bằng hữu đoạn tuyệt liên hệ, tại hiện thực trước mặt thừa nhận chính mình thất bại.

Nhưng mà có càng nhiều nhân, khắp nơi chạm bích, lại càng bại càng muốn chiến, mặc kệ thất bại qua bao nhiêu lần, đều có thể tinh thần chấn hưng một lần nữa từ mặt đất bò lên, tiếp tục vì giấc mộng phấn đấu. Đường Sâm An lý giải người trước lựa chọn, nhưng ở trên cảm tình lại càng thích người sau, hẳn giúp bọn họ, từng bước hướng đi thành công, so với chính mình đạt được thành tựu còn muốn cao hứng.

"Đinh đông" Một tiếng, di động nhắc nhở hẳn có một điều tân tin nhắn. Đường Sâm An mở ra vừa thấy:"Thẩm Trì cầu viện, địa chỉ:q thị giang lan khu Nguyệt Hà lộ 308 hào, Nguyệt Hà ổn định giá bệnh viện."

Tân nhiệm vụ, tân vấn đề, tân trải qua, Đường Sâm An nâng tay ngăn lại một chiếc taxi, nói:"Đi sân bay."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Xuất Phát

Một tháng thời gian vội vàng mà qua, Hắc Kỳ xuất ngoại, Bạch Kỳ cũng cơ bản đều tại tốt phát triển trạng huống trung. Kẹo đường sản lượng đề cao về sau tuy rằng không lại bị mọi người tranh đoạt, nhưng tiêu thụ như cũ hỏa bạo, Dung Viễn dự đoán nhân thủ ít nhất một rằm rộ sắp tới. Mỗi khi mỗi phát sinh các loại thiên tai nhân họa thời điểm, chính là Dung Viễn có đại lượng công đức vào tay thời điểm.

Gần nhất trong khoảng thời gian này đại lục khối tựa hồ đều tưởng thả lỏng gân cốt, chấn động tương đối thường xuyên, nhưng không lại có phía trước như vậy gần như hủy thiên diệt địa động đất. Máy ghi địa chấn như cũ tại chuẩn xác, đúng giờ chứng minh chính mình tồn tại giá trị, Đường quốc lợi dụng máy ghi địa chấn dự trắc tin tức, gần đây trên quốc tế có thể nói là mọi việc đều thuận lợi, xuân phong đắc ý. Trị liệu bệnh Aids được vật nhóm đầu tiên lâm sàng thí nghiệm toàn bộ thành công, từng một vị xuất hiện bài xích phản ứng bệnh nhân tại điều chỉnh được tề về sau cũng dần dần kháng phục, Dung Viễn cái kia hoang vu nghiên cứu sở đã đi vào rất nhiều người tầm nhìn. Nhóm thứ hai lâm sàng thí nghiệm tình nguyện viên chiêu mộ cũng đang đang tiến hành, so với lần trước cơ hồ là dự hống thêm ngựa chết đương ngựa sống y mới làm ra mười hai danh bệnh nhân, một lần này ngăn ngừa trong vòng ba ngày liền có vượt qua một vạn năm ngàn nhân báo danh, này còn chỉ là Đường quốc cảnh nội số liệu.

Đường quốc gần đây đối hàng không vũ trụ sự nghiệp phát triển có nhảy vọt tiến bộ, mà này trên trình độ rất lớn đều có ỷ vào đối Nguyệt Đế thành tư liệu nghiên cứu. Dung Viễn vốn cảm giác địa cầu đối ngoại tình cầu phòng ngự năng lực quá yếu, đối Đường quốc khoa học gia năng lực

cũng không yên tâm, còn tính toán chính mình cũng tại Nguyệt Đế thành nghiên cứu trung nghị biện pháp sáp một hồi chân. Sự thật lại chứng minh hẳn quá coi thường trên địa cầu đứng đầu người thông minh trí tuệ, nếu chỉ được đến mặt trăng nhân đôi câu vài lời bọn họ có lẽ còn không minh bạch có ý tứ gì, nhưng tại chiếm được Nguyệt Đế thành đại lượng văn hiến tư liệu về sau, nếu còn đối này văn tự cùng ngữ pháp đều hoàn toàn không biết gì cả, kia chỉ có thể nói toàn bộ Đường quốc khoa học giới đều là chỉ được hư danh hạng người.

Phiên dịch văn tự về sau, còn lại công tác chính là đối đại lượng kỹ thuật tư liệu tiến hành lý giải cùng lại sáng tạo, tuy rằng hai người năng nguyên hệ thống bất đồng, Nguyệt Thu nhân chủ yếu sử dụng Từ Âu thạch hiện tại trên địa cầu đã không có loại này khoáng sản, nhưng kỹ thuật đều là tương thông, dù cho trong đó rất nhiều phát minh đã không thể thực hiện, cũng như cũ mang cho người địa cầu rất lớn dẫn dắt cùng chỉ đạo.

Về phần thạch đầu tìm hiểu lại không có bất cứ tiến bộ, kia như có như không nhạc thanh cũng chưa từng có trở nên càng thêm rõ ràng một ít. Dung Viễn từng cho rằng tại hoang vắng địa phương sẽ càng có trợ giúp hẳn lý giải thạch đầu trung ẩn chứa bí mật, tỷ như bờ biển, núi cao hoặc là băng nguyên, cuối cùng kết quả nói cho hẳn, điểm này dùng cũng không có.

Dung Viễn kiểm kê một chút chính mình trên đầu sở hữu sự, xác nhận cho dù hẳn rời đi một năm nửa năm cũng sẽ không sinh loạn, lưu lại cũng không có quá lớn có ích về sau, rốt cuộc quyết định khởi hành.

Trước khi rời đi, hẳn lại bí mật trở về một lần nghiên cứu sở, tu chỉnh hai ngày, lựa chọn tại thương thành bên trong hồi đoái lần này xuất hành cần vật phẩm, một lần nữa cùng Noah an bài một lần công tác. Noah tử khất bạch lại cường liệt yêu cầu cùng hẳn cùng ra đi "Giải sầu", nhưng Dung Viễn một đồng sự tình muốn giao đãi cho nó đâu, tự nhiên không có khả năng đáp ứng. Noah khổ cầu chơi xấu không có kết quả, cuối cùng đem

chính mình trình tự phục chế tại một nho nhỏ USB bên trong khiến Dung Viễn mang đi, công bố đây là nó phân thân, sẽ thay thế nó cùng Dung Viễn cùng nhau trải qua lần này -- chiếu nó theo như lời, là "Thú vị lữ hành", trở về sau có thể đem sở hữu số liệu truyền cho nó, này liền cùng nó chính mình đi không có hai loại.

Cuối cùng, là mang theo tinh đồ, đi tìm bạch tộc ngoại tinh nhân Parco.

Chỉ là gã này, liên lưu lãng hán đều đương không tốt, lại một lần đem chính mình làm vào mê chi khốn cảnh trong. Dung Viễn tìm đến nó thời điểm, người này đang đáng thương hề hề lui tại nơi tạm giam trong phòng giam, hẳn thậm chí không dám tùy tiện nhúc nhích, vừa đến là sợ quá mức thường xuyên tiếp xúc sẽ phá hư hẳn biến hình hiệu quả, chung quy trong phòng giam cũng không có địa phương cho hẳn bổ sung năng lượng, càng không có duy tu trạm; Thứ hai cũng là lo lắng không cẩn thận đem yếu ớt nhân loại cấp làm chết, cho dù nó đến hiện tại cũng không có hiểu được nhân loại cả ngày kĩ kĩ oa oa đang nói cái gì này nọ, nhưng hẳn cũng biết làm chết nhân loại hậu quả khẳng định sẽ không rất tốt đẹp.

Dung Viễn đều không làm rõ này quốc gia cảnh sát là như thế nào đem hẳn bắt lại, bọn họ bắt này ngoại tinh nhân thời điểm có hay không phát hiện hẳn toàn thân làn da đều mềm nhũn nằm sắp dính ướt ?

Bất quá Parco công đức không có biến hóa quá nhiều, lần trước thấy hẳn thời điểm là một trăm lẻ bảy, lần này biến thành chín mươi ba, chênh lệch không lớn, nói vậy cũng không làm cái gì chuyện xấu. Dung Viễn cũng lười quản trong đó nguyên do, dùng mê dược làm ngất trại tạm giam mọi người, sau đó đánh thức Parco, hai người cơ hồ là nghênh ngang ly khai nơi này.

"Ai nha, may mắn người tới cứu ta. Trên tinh cầu này nhân thật sự là kỳ quái, lại còn rất hung." Parco nói liên miên cẩn thận nói, hẳn bây giờ

còn có chút ngĩ mà sợ, nói thời điểm liên tục lắc đầu, như là nhớ tới cái gì đáng sợ sự.

Dung Viễn xem hẩn một cái, ánh mắt có chút cổ quái, bởi vì hẩn bên tai tai nghe bên trong Noah đang tại "Oa oa oa" cười xấu xa, giật giây hẩn:"Dung Viễn Dung Viễn, cho hẩn xem bạch tuộc một trăm chủng thực hiện ! khiến hẩn kiến thức một chút đại trù hiện trường liệu lý sống bạch tuộc !"

Dung Viễn khẽ gõ tai nghe công tắc đóng lại Noah quái dị tiếng cười, tùy ý cùng bạch tuộc... Không, cùng Parco hàn huyên vài câu bọn họ gia hương phong cảnh, hai người ngồi xe tới ngoại ô.

Lúc này sắc trời đã muộn, Hồng Vân như lửa, rộng lớn mà bằng phẳng mạch điền trung lúc này cây trồng vừa toát ra xanh nhạt sắc tân nha, cái loại này yếu ớt màu xanh giống như cấp màu xám nâu bùn đất tráo lên một tầng vụ như vậy sa mỏng, mềm mại vô biên vô hạn phô trần .

Tịch dương chiếu sáng tại Dung Viễn trên mặt, khiến hẩn nhạt màu đồng tử phẳng phất cũng tại lờ lờ tỏa sáng, lạnh lùng trên mặt ánh nhàn nhạt hồng, nhiều vài phần huyết sắc ấm ý.

Dung Viễn quay đầu hỏi:"Chuẩn bị tốt sao?"

"Bỉ Khâu đại thần làm chứng, ta năm mơ đều tưởng rời đi này khóa dã man tình cầu." Parco khẩn cấp nói.

"Kia đi thôi." Dung Viễn nói, dẫn đầu đi về phía trước mặt, Parco không chút do dự đi theo phía sau, lại đi hơn mười mét sau, nhìn thấy trước mặt trong không khí xuất hiện không rõ ràng vắn vẹo, trong lòng càng ngày càng kích động, nhịn không được dùng xúc giác ba ba ba vỗ mặt đất.

Parco không có nghi hoặc vì cái gì mắt thường nhìn không thấy Dung Viễn phi thuyền, tại vũ trụ thời đại, quang học ẩn hình là tuyệt đại đa số phi

thuyền cơ bản nhất công năng chi nhất, tại vũ trụ hàng hành trung có thể tránh miễn rất nhiều nguy hiểm, nhất là đương cần đi một ít văn minh trình độ cũng không cao thấp cấp tinh cầu khi càng là như thế.

Vài giây sau, hai người phảng phất hòa tan như vậy biến mất ở trong không khí. Lại qua vài phút, lúa mạch non đổ, không khí nghịch quyển, quái dị tiếng gió trầm thấp vang lên. Tiếp, trong không khí đột nhiên truyền đến một trận âm bạo thanh, trên mặt đất không xuất hiện một điều màu trắng nhạt chỉ xéo hướng thiên không sương mù, không lâu sau lại theo không khí lưu động tiêu thất.

Mạch điền trung, xuất hiện một ít vừa quy tắc lại tràn ngập ảo diệu hình học, vài ngày sau này mấy đồ hình xuất hiện ở trong tin tức, lưu cho địa cầu đám dân bản xứ về "Mạch điền vòng lẫn quần", "Ngoại tinh nhân" Đăng tân mơ màng.

...

Tiến phi thuyền, Parco liền khẩn cấp giải trừ quang học nghĩ thái. Dung Viễn mắt thấy nó từ một đầy mặt chòm râu quần áo tả tơi lưu lãng hán biến thành một bề ngoài dữ tợn quái vật, cũng rất cuộc minh bạch vì cái gì này chỉ số thông minh rõ ràng cũng không cao gia hỏa giấu ở người địa cầu trung thời gian dài như vậy đều chưa lòi.

Này chỉ bạch tuộc đầy đủ phát huy hãn động vật nhuyễn thể đặc tính, đem thân thể mình vận vẹo thành khó có thể tin tưởng góc độ. Mấy chỉ xúc giác có dây dưa cùng một chỗ, có cột vào trên đầu của hãn, có đánh kết, đáng thương nhất một điều bị hãn xoay đến mức như ma hoa, cuối cùng thành công đem hãn hình thể vận vẹo phải cùng hãn biến hóa nhân loại chênh lệch không có mấy, lấy hãn như vậy khổng lồ hình thể cuối cùng áp súc thành không đủ nguyên lai một phần mười, còn duy trì thời gian dài như vậy, tưởng cũng biết sẽ có cỡ nào thống khổ.

Bạch tuộc một bên đem chính mình xúc giác một căn một căn giải phóng đi ra, một bên nhin không được phát ra thống khổ rên rỉ thanh, rất nhiều địa phương còn có thể nghe được khó nghe tiếng ma sát cùng "Ca ca ca" Phảng phất xương cốt bị bẻ gãy thanh âm. Này ngoại tinh nhân tuy rằng bề ngoài giống bạch tuộc, nhưng cùng địa cầu hải dương trung bạch tuộc cũng không hoàn toàn giống nhau, ít nhất thân thể hẳn bên trong nghe vào tai vẫn là có mấy căn xương cốt .

Phi thuyền trung đã sớm liền thiết lập lộ tuyến cùng hướng dẫn hệ thống, so với xem qua rất nhiều lần rời đi địa cầu quá trình, Dung Viễn đối bạch tuộc biến hóa càng hiếu kỳ, hẳn nhìn chăm chăm nhìn một lát, mới tiến lên hỗ trợ. Parco thật vất vả mới đem chính mình khôi phục nguyên trạng, quỳ rạp trên mặt đất hữu khí vô lực thở hỗn hển một trận, mới miễn cưỡng nói:"Cám ơn. Trên phi thuyền có kết nước sao? Ta tưởng ta cần nghỉ một lát nhi."

Dung Viễn nói:"Có, đi theo ta."

Đại khái phi thuyền ban sơ thiết kế thời điểm liền suy xét các loại tình huống, phi thuyền trung rất nhiều phòng đều có bất đồng công dụng, không cần thời điểm có thể đảm đương kho hàng hoặc là phòng nghỉ, cần thời điểm thì có thể thỏa mãn rất nhiều bất đồng chủng tộc nhu cầu. Tại dựa vào gần căn tin địa phương liền có một sinh thái bể cá, này lớn nhỏ cho dù là lấy Parco thể tích cũng có thể dễ dàng nhét vào đi.

Parco vừa thấy kia sinh thái bể cá liền xông đến, cơ hồ là luống cuống tay chân đem chính mình nhét vào đi, giãn ra xúc giác, thích ý thở dài một tiếng, nói:"Người này phi thuyền thật tốt, như vậy phi thuyền ta phía trước chỉ nghe nói qua, người thật sự là có tiền."

"Hoàn hảo." Dung Viễn nói. Vũ toa không thể xuyên việt hắc động, tốc độ tại vũ trụ hàng hành trung cũng không đủ xem, chiếc phi thuyền này là hẳn trước mắt hối đoái qua quý nhất một kiện thương phẩm. Hơn một

tháng hăn tích cóp hơn năm trăm vạn công đức, chiếc phi thuyền này liền hoa gần một nửa.

Tiền nào đồ nấy, đạo lý này tại công đức thương thành bên trong công chính nhất bất quá.

Parco hữu khí vô lực nói:"Xin lỗi, ta tưởng ta muốn ngủ đông một lát, ta cảm giác..." Nó câu nói kế tiếp còn chưa nói xong ánh mắt liền nhắm lại, xúc giác tại sinh thái bể cá chung quanh điểm điểm, bỗng nhiên bốn phía toát ra mỏng manh ngân sắc kim chúc bản đem toàn bộ bể cá bao vây lại, tại triệt để phong bế phía trước Dung Viễn còn nhìn thấy bể cá trung phun ra một ít màu trắng sữa chất lỏng dung nhập trong nước, bạch tuộc bộ dáng triệt để nhìn không thấy .

Dung Viễn nhú mày, này công năng chính hăn đều còn không rõ ràng.

Phi thuyền hàng hành cũng không cần thao tác, trong phòng nghỉ ngơi cũng có cấp nhân loại loại này bộ nhũ loại sinh vật tự dưỡng cung cấp ngủ đông khoang. Bất quá Dung Viễn đối này không có hứng thú, hăn đi đến ngắm cảnh thất bên cửa sổ, nhìn rời xa tốc độ càng lúc càng nhanh địa cầu, triệt để hắc ám cùng lấp lóe quần tinh cùng nhau ánh vào hăn đáy mắt.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Tinh Tế Liên Minh

Địa cầu một nửa là xanh thẫm, trong đó điểm tuyết màu trắng mây mù cùng màu xanh đậm sơn lâm, nửa kia là tối đen, trong thành thị tinh tinh điểm điểm ánh đèn tụ thành kim sắc dòng chảy. Nó lấy bay nhanh tốc độ rời xa, không lâu sau, màu xám bạc mặt trăng cũng từ bên cạnh xẹt qua, cự ly gần nhất thời điểm mặt trăng bề ngoài kia vài hình thù kỳ quái nham thạch giống như liền từ trước mắt bay qua, trên thực tế, giữa hai người chênh lệch khá xa, chỉ là phi thuyền đài ngắm cảnh cửa sổ có đem xa xa cảnh vật phóng đại công năng.

Tại xa xôi cự ly ngưỡng mộ tinh không, chỉ cảm thấy kia vài hằng tinh quang mang nhiều đến mức để người khủng bố, nhưng mà thân ở vũ trụ bên trong, hắc ám cùng trống trải mới là nó chủ sắc điệu, khoảng cách thời gian rất lâu, phi thuyền tài năng trải qua một tinh cầu, hơn nữa đại đa số đều là trụi lủi, cảnh sắc không thể so mặt trăng bề ngoài càng phong phú một điểm, xem nhiều về sau, Dung Viễn cũng mất đi hứng thú, trừ bình thường khởi cư nghỉ ngơi bên ngoài, trừu không đem phi thuyền công năng tất cả đều nhớ rõ trong lòng, còn học xong Picchu tinh ngôn ngữ nghe nói đọc viết. Tại Dung Viễn xem ra, không có nào chủng ngôn ngữ so đường ngữ càng thêm thâm ảo phức tạp, Picchu tinh ngữ tuy rằng so quả hạch ngữ nhiều chút chữ cái ký hiệu, nhưng câu thức kết cấu lại cùng đường ngữ phi thường tương tự, nắm giữ cơ bản phát âm phương thức, lại ký ức nhất định từ ngữ lượng, loại này ngôn ngữ lý giải đối với hắn đã cơ hồ không có chướng ngại.

Cho nên đương Parco từ ngủ đông trung tỉnh lại thời điểm, nhìn thấy chính là Dung Viễn chân thật bộ mặt. Trước đó, bọn họ gặp mặt khi Dung

Viễn đều mang theo phiên dịch mặt nạ, hơn nữa dùng nghĩ thái y cải biến bộ dáng.

Bạch tuộc ướm nhẹp từ trong bể cá bò đi ra, trên mặt đất lưu vài xúc tu ẩn. Hắn đem thân mình hong khô, lại cẩn thận đem trên người vật phẩm trang sức đều lau một lần, lúc này mới đi tìm Dung Viễn. Vừa thấy đến cái kia ngòi ở đài ngắm cảnh phía trước người xa lạ, hắn chấn động, hai căn thật dài xúc giác chỉ Dung Viễn, hô lớn:"Người là ai?"

Dung Viễn liếc mắt nhìn hắn, ghét bỏ nói:"Ngu ngốc, này trên phi thuyền trừ người cùng ta còn có ai?"

"... Nga." Parco vốn đang nửa tin nửa ngờ, bị Dung Viễn lạnh lùng ánh mắt thoáng nhìn, không biết xúc động hắn nào căn thần kinh, lập tức liên tin, buông xuống xúc giác đỉnh đặc đi đến Dung Viễn bên cạnh, đem mấy chỉ xúc giác đặt ở đài ngắm cảnh biên trên đài, khó hiểu hỏi:"Nơi này chỉ có chúng ta hai, người như thế nào còn dùng nghĩ thái y?"

Dung Viễn nói:"Đây chính là ta vốn bộ dáng." Hắn ngữ khí nhẹ nhàng băng quơ, trên thực tế toàn bộ lực chú ý đều tập trung tại Parco trên người, quan sát đến hắn phản ứng.

-- vũ trụ trung, có hay không cùng nhân loại bề ngoài như vậy chúng tộc? Ngày xưa rời đi địa cầu đi tìm sinh cơ những người đó, có hay không tại mờ mịt vũ trụ trung sinh sản sinh tức?

Parco ngây ngẩn cả người, hắn chớp chớp ánh mắt, nhìn chăm chăm Dung Viễn nhìn một hồi lâu, mới hét lớn:"A ! người không phải Picchu tinh nhân, người là Landia nhân !"

-- Landia?

Trì độm ngoại tinh nhân phản ứng vài giây, bỗng nhiên lên án nói:"Người gạt ta !"

"Ta lừa người cái gì ?" Dung Viễn đang nghĩ từ hẩn trong miệng móc ra càng nhiều về Landia tin tức, nghe vậy không chút để ý hỏi ngược lại.

Parco sinh khí nói:"Người gạt ta nói người cũng là Picchu tinh nhân !"

"Ta có nói như vậy qua sao?" Dung Viễn nói:"Ta chỉ là vừa vặn hội bị khâu tinh ngữ, sau đó người tự tiện như vậy cho rằng mà thôi."

Parco trương miệng cứng lưỡi, cẩn thận hồi tưởng một chút, lúc trước giống như chính là như vậy, nhưng tổng cảm giác có chỗ nào không đối. Hẩn hồi tưởng một lần lại một lần, cuối cùng cảm giác vẫn là chính mình phán đoán có lầm nguyên nhân, vì thế thành khẩn giải thích nói:"Xin lỗi, là của ta sai, ta hiểu lầm người ."

Dung Viễn hào phóng phát phát tay, nói:"Không quan hệ."

Nghe vậy Parco liền yên tâm, hẩn nhếch miệng cười nói:"Người thật tốt, không riêng từ Thủy Lam tinh cứu ta, còn không so đo của ta sai lầm, cùng trong truyền thuyết Landia nhân tuyệt không như vậy."

"Truyền thuyết là cái dạng gì ?" Dung Viễn làm bộ như hảo kỳ hỏi.

Parco có chút xấu hổ -- nếu hẩn bạch tuộc trên mặt cái loại này rồi rầm thần tình tỏ vẻ xấu hổ mà nói -- hẩn hàng hàng xích xích không quá muốn nói, nhưng tại Dung Viễn tràn ngập tò mò ánh mắt dưới, hoặc là nói tại hẩn thích lên mặt dạy đời linh hồn khu động dưới, Parco cuối cùng vẫn là dứt quãng bắt đầu nói. Đây một giảng, liền nói vài ngày. Parco ngủ đông về sau có thể thời gian rất lâu không ngủ được, Dung Viễn cũng không cần đúng giờ định lượng giấc ngủ mới có thể bảo trì trạng thái, cho nên trừ ăn cơm đi WC, Dung Viễn đều kéo Parco nói chuyện phiếm, đem hẩn trong đầu trang kia vài về tinh tế tổng liên minh sự đều chuyển sạch sẽ.

Nói là tinh tế tổng liên minh, trên thực tế, này liên minh khổng chế phạm vi dừng lại ở hệ Ngân Hà, hơn nữa vốn vẹn này một tinh hệ, liên

minh thăm dò cùng lý giải khu vực cũng không đủ một phần mười. Trước mắt đã phát hiện nghi cư tinh có vượt qua mười ức khóa, trong đó tiếp cận một phần ba tinh cầu bên trên đều có trí tuệ sinh mệnh sinh tồn hoặc là có trí tuệ sinh mệnh sắp sửa sinh ra xu thế, địa cầu cũng là trong đó một khóa. Nhưng mà, chân chính xem như tinh tế liên minh thành viên tinh cầu, vốn vẹn chỉ có một ngàn ba trăm tám mươi tám khóa, trong đó vô luận kia một tinh cầu hoặc tinh cầu bên trên sinh tồn chủ yếu chủng tộc, các phương diện phát triển đều nhất định đã đạt tới hệ Ngân Hà trí tuệ sinh vật đỉnh phong.

Còn lại nghi cư tinh, chỉ có không đến 5% tinh cầu lý giải tinh tế liên minh tồn tại, cũng lấy gia nhập liên minh vi hướng tới. Trong bọn họ đại đa số đều là phụ thuộc tinh cầu địa vị, vì liên minh hạch tâm tinh cầu cung cấp cuộn cuộn không ngừng nhân tài chuyển vận cùng các loại cung cấp, tỷ như gieo trồng liên minh tinh cầu nhân thích rau dưa, thuần dưỡng nguy hiểm dã thú, chế tác mỹ lệ quần áo, cung cấp phi thuyền vũ trụ chế tạo căn cứ cùng sức lao động dơi đã (vân vân).

Còn lại 95% nghi cư tinh đều giống địa cầu như vậy đối với liên minh tồn tại hoàn toàn không biết gì cả, mờ mịt phát triển, suy đoán chính mình có phải hay không vũ trụ trung duy nhất trí tuệ sinh vật, cũng ý đồ phát hiện ngoại tinh nhân tồn tại dấu vết để lại. Này mấy nghi cư tinh có chút thực ra là thực dân tinh địa vị, liên minh phái khiến nhân viên đi đóng quân tại kia chút tinh cầu bên trên, dùng ích lợi thúc giục địa phương dân bản xứ cung cấp bọn họ muốn gì đó; Có chút giàu có trân quý tài nguyên khoáng sản, liên minh sẽ phái nhân đem khoáng sản khai thác hoàn về sau đem bỏ qua; Đại đa số tinh cầu thực ra cũng không tồn tại bao nhiêu giá trị lợi dụng, liên minh liền mặc này tự sinh tự diệt, mỗi kỳ danh viết không thể quấy nhiễu mặt khác tinh cầu chủ quyền và tự do phát triển quyền.

Nghe nói tại quá khứ, có chút cao cấp văn minh nhân hội tự tiện chạy đến thấp cấp văn minh tinh cầu bên trên, tùy ý giết hại, thao túng chính quyền, chỉ bảo dân bản xứ các loại vượt mức quá nhiều hắc khoa học kỹ

thuật, nhiều loạn lịch sử phát triển quy luật, thậm chí tại phát sinh chiến tranh thời điểm thuận tiện không cần thận hủy diệt một hai nghi cư tình cũng là chuyện thường. Dân bản xứ vì tận thế đến cầu xin các lộ thần minh, lại không biết này tận thế nguyên bản chính là nhân vi tạo thành . Còn có chút nhân, vốn vẹn vì thỏa mãn chính mình tư dục hoặc là hiếu kỳ tâm lý, liền tùy ý bắt cướp bán thấp cấp văn minh trí tuệ sinh vật, bị bọn họ hành hạ đến chết cũng không biết phạm mấy.

Từ tình tế liên minh thành lập, tình tế pháp chế định về sau, đối với loại tình huống này quản lý liền dần dần nghiêm khắc quy phạm lên, mặc kệ có hay không gia nhập liên minh, trí tuệ sinh mệnh sinh tồn quyền cùng tự do thân thể quyền đều là bị pháp luật sở thừa nhận cùng bảo hộ, tự tiện khiêu khích nhân đem nhận đến đáng sợ hình phạt.

Nhưng mà, này chỉ là ở mặt ngoài quang minh, ngầm, có chút hành vi là cấm hoài không hết, tỷ như địa cầu sở tạo ngộ này mấy, thậm chí liên minh bản thân cũng là này thôi thủ chi nhất.

Tình tế liên minh vừa rời rạc lại đoàn kết, này một hơn ngàn hạch tâm tinh cầu phần mình thành lập bất đồng chính quyền hệ thống, có chỉ lo phát triển tự thân, có tận sức với khuếch trương bản đồ, thống ngữ không thiếu tinh cầu, ngẫu nhiên lẫn nhau phát sinh cái gì mâu thuẫn, cũng sẽ tại liên minh điều giải bàn bạc dưới giải quyết, không nói chiến tranh, liên ma sát đều rất ít thấy. Bởi vì vũ trụ thật sự là quá lớn, chỉ cần có gan thăm dò, ít nhất trong mấy vạn năm, bất cứ một hạch tâm tinh cầu đều sẽ không có tài nguyên thiếu thốn vấn đề, không có ích lợi xung đột tiền đề dưới, duy trì ở mặt ngoài này nhạc ẩm áp cũng không khó khăn, vạn nhất phát sinh chiến tranh, chỉ có thể là lưỡng bại câu thương kết cục, đạo lý này ai đều minh bạch.

Bội Ninh Lãng đế quốc cùng Landia đế quốc đều là thích chiếm cứ càng nhiều tinh cầu quốc gia, chẳng qua hai người cơ hồ liền tại hệ Ngân Hà đối lập hai bên, song phương đường thẳng cự ly ít nhất có sáu vạn năm

ánh sáng. Địa cầu đến Bội Ninh Lãng đế quốc có một ngàn bảy năm ánh sáng năm, đến Picchu tinh có năm trăm năm ánh sáng, mà Picchu tinh chính là Bội Ninh Lãng đế quốc một khóa phụ thuộc tinh. Này mấy bạch tuộc tuy rằng trí lực không được tốt lắm, nhưng chịu khổ nhọc lại nghe lời thành thật, giỏi về hải sản nuôi dưỡng, cường tráng lại mềm mại xúc tu vô luận là thể lực sống vẫn là kỹ xảo sống đều có thể đảm nhiệm, tại Bội Ninh Lãng đế quốc cũng là bị thụ ưu đãi .

Parco là chỉ thích thu thập tiểu đạo tin tức bạch tuộc ngoại tinh nhân, hẳn biết rất nhiều chuyện, đối Bội Ninh Lãng đế quốc bình dân khả năng liên Landia danh tự đều không nhớ rõ. Parco từng nhìn đến một ít về Landia tư liệu, bất quá bởi vì hai người cự ly quá xa, thượng tầng ở giữa có lẽ có trao đổi, nhưng bình dân ai nhàn được không có việc gì sẽ cùng sáu vạn năm ánh sáng xa ngoại tinh nhân nói chuyện phiếm? Cho nên Parco chỉ biết là Landia là một cường đại không kém Bội Ninh Lãng đế quốc, còn có bọn họ chủ yếu trí tuệ nhân chủng cùng Dung Viễn hoặc là nói người địa cầu diện mạo phi thường tương tự, lần đầu ngoài liên không rõ ràng .

"Bất quá..." Parco nhìn kỹ mắt Dung Viễn, có chút không xác định nói:"Ta xem hình ảnh trung Landia nhân, với người giống như không quá giống nhau."

"Nào không giống nhau?" Dung Viễn hỏi.

Parco nghĩ nát óc cũng tưởng không đến đến cùng là nơi nào khiến hẳn cảm giác có khác biệt, dù sao cũng là rất lâu phía trước xem qua hình ảnh, nó ký ức cũng không có hảo đến đã gặp qua là không quên được tình cảnh. Cho nên muốn nửa ngày sau, hẳn nản lòng lắc đầu nói:"Ta không biết."

Dung Viễn một bộ cười nhạo ngữ khí nói:"Người cùng người diện mạo có điều bất đồng vốn liên không cái gì thật kỳ quái . Chẳng lẽ các người Picchu tinh nhân tất cả đều bộ dạng giống nhau?"

Nghĩ đến chính mình tinh cầu bên trên lam, hồng, bạch, hắc, hoàng, mang đốm lấm tấm, dài dài vằn, đen trắng hoa, phương đầu đầu tròn tam giác đầu các loại bạch tuộc, Parco thoải mái, nói: "Nguyên lai là như vậy, ta thật sự là quá ngu ngốc !"

Ứng phó nó, Dung Viễn cũng không có bao nhiêu cảm giác thành tựu, hẳn hiện tại càng muốn lập tức lấy đến nhất trường Landia nhân ảnh chụp xem bọn hắn đến cùng có cái gì khác biệt. Nếu có thể giả mạo một cường đại đế quốc nhân thân phận, nói vậy có thể khiến hắn chuyển này thuận lợi hơn nhiều. Bất quá Parco hồ đồ, mặt khác ngoại tinh nhân cũng sẽ không tất cả đều là cái dạng này, nhất là Parco từng nhắc tới qua "Trí tuệ chủng", có thể ở vũ trụ trí tuệ sinh vật trung còn bị phá lệ tôn sùng này trí lực, có bao nhiêu thông minh có thể suy ra.

Suy nghĩ một lát, Dung Viễn ngẩng đầu đang muốn nói chuyện, thấy Parco bộ dáng lắp bắp kinh hãi, hỏi: "Người trên mặt làm sao?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Tinh Tế Lữ Trình

"Như thế nào?" Parco mặc danh kỳ diệu, Dung Viễn vừa nói, hần bỗng nhiên cảm giác trên mặt có chút ngứa, dùng xúc giác sờ soạng một chút mặt, mặt trên liền là một mảnh màu lam máu.

"Nga." Hần sửng sốt dưới sau đó nói:"Ta tưởng sắp đến không gian khiêu được điểm. Chúng ta muốn tiến dinh dưỡng khoang, bằng không trùng động dẫn lực có thể đem chúng ta thân thể dễ dàng xé nát."

-- tại hệ Ngân Hà trung, tinh tế liên minh đã phát hiện hơn nữa ghi lại tại án trùng động rất nhiều, có đôi khi một tinh cầu chung quanh khả năng có lớn nhỏ mười mấy. Bất quá đại đa số trùng động đều phi thường nguy hiểm, tiến vào trong đó vô luận sinh mệnh thể vẫn là không phải sinh mệnh thể đều sẽ bị nháy mắt xé nát, còn có một bộ phận trùng động tràn ngập chưa biết, có chút xuất khẩu vị trí tùy cơ, đem nhân ném vào hăng tinh hoặc là càng thêm nguy hiểm chưa biết khu vực cũng hoàn toàn không kỳ quái; Có vài người có thể an nhiên đi vào, lại chưa từng có từ giữa đi ra ; Có chút thường thường sẽ phun ra một ít hệ Ngân Hà trung hoàn toàn không tồn tại sinh vật. Nghiên cứu trùng động chuyên gia cho rằng, chúng nó trung có có thể trên diện rộng vượt qua thời gian, có khả năng đi thông song song vũ trụ hoặc là xa xôi cái khác tinh hệ, nhưng này mấy đều chỉ tồn tại ở phỏng đoán trung. Thăm dò trùng động là nguy hiểm nhất nhiệm vụ chi nhất, từ trước tới nay liên minh trung vì thế hi sinh trí tuệ sinh mệnh vượt qua hiện tại địa cầu nhân khẩu tổng hòa.

Sở hữu trùng động trung, chỗ ra vào vị trí cố định, thời gian vượt qua biên độ không rõ ràng, xuất nhập an toàn có nhất định bảo đảm phi thường

thiếu, chỉ chiếm sở hữu trùng động 0. 3%. Loại này trùng động, mới bị xưng là không gian khiêu được điểm. Nhưng này tính nguy hiểm thủy chung tồn tại, chỉ là hơi chút hạ thấp một điểm, bởi vậy thông qua trùng động hàng hành thủy chung không bị đại bộ phận dân chúng nhận, dẫn đến cho dù tại tinh tế thời đại, rất nhiều người cũng một đời đều sẽ không rời đi chính mình sinh ra tinh cầu.

Nói muốn đi dinh dưỡng khoang, nhưng Parco không có lập tức làm như vậy, hắn đi vào khoang điều khiển bắt đầu thích hợp tuyến tiến hành thiết lập cùng tu chỉnh -- đây chính là hắn tại ngũ đông nửa đường trung cường hành tinh lại nguyên nhân, tới gần trùng động thời điểm, bởi vì dẫn lực quan hệ, phi thuyền rất dễ dàng bị lôi kéo rời đi cố định quỹ đạo, hơn nữa trùng động phụ cận dẫn lực thay đổi liên tục, phi thuyền quỹ đạo thay đổi cũng vô pháp dự tính, cường liệt điện từ trường ảnh hưởng cũng khiến cho phi thuyền bản thân tự động hướng dẫn hệ thống dễ dàng nhận đến quấy nhiễu, bởi vậy mỗi lần vào thời điểm này đều cần nhân vi tiến hành điều chỉnh.

Tại tìm hiểu đến Dung Viễn phía trước rất ít tiếp xúc phương diện này công tác sau. Parco liền đem nhiệm vụ này ôm đồm xuống dưới, này chỉ xuân xuân bạch tuộc lúc này ngoài ý muốn phi thường tin cậy, mấy chỉ xúc giác ở trên bàn điều khiển bay nhanh điểm kích thậm chí lưu lại tàn ảnh, đối chiếu các loại phức tạp số liệu, nó chỉ là thoáng trầm tư một lát liền bắt đầu điều chỉnh, trong mắt nhỏ ánh mắt phi thường nghiêm túc, Dung Viễn ở bên cạnh nhìn hắn, thậm chí có loại cứ như hai người cảm giác.

Dung Viễn một bên quan sát nó thao tác, một bên vỗ về cảm cùng chính mình trong đầu tri thức đối chiếu. Hắn mấy ngày này cũng học một ít tương quan nội dung, lúc này Parco mỗi một động tác, trong mắt hắn đều như là trong sách từng hàng văn tự chảy qua, hắn khẽ gật đầu, có chút phía trước còn không minh bạch địa phương cũng rộng mở sáng sủa. Nhìn nhìn, Dung Viễn bỗng nhiên cảm giác có chút không đúng, hướng đi góc độ so

với hần tính toán an toàn phạm vi muốn thiếu 3', đừng xem nhẹ này chỉ là 3' nhỏ bé góc độ, tại trùng động trung, nháy mắt liền khả năng phương hướng lệch khỏi quỹ đạo chín mươi độ không chỉ.

"Parco, này góc độ nhỏ ba phần." Dung Viễn cũng không quản hần thực ra là lần đầu tiên tiếp xúc phi thuyền vũ trụ tân thủ trung tân thủ, đối với chính mình phát hiện vấn đề cũng không hoài nghi, trực tiếp liền chỉ đi ra.

Parco cũng không có nửa điểm thân là "Chuyên gia" kiêu ngạo hoặc là quyền uy cảm, hần dừng lại động tác, híp mắt nhìn kỹ xem Dung Viễn chỉ ra đến địa phương, một lát sau đầy thân mồ hôi lạnh xác nhận Dung Viễn là chính xác, dựa theo phương hướng này chạy đi xuống tại trùng động trung thuyền hủy nhân vong cũng không kỳ quái. Hần vui lòng phục tùng tán thưởng nói:"Dung Viễn, các người Landia nhân nhất định là trí tuệ chúng."

Hần nhanh chóng sửa chữa sai lầm, sau cũng thường thường hỏi một chút Dung Viễn ý kiến, hai người hiệp lực, rất nhanh đem phi thuyền hướng đi điều chỉnh hoàn thành. Parco thở dài ra một hơi, nói:"Hoàn thành ! kế tiếp phi thuyền liền không thể khống chế, đại khái còn có nửa giờ nó liền có thể tiến vào không gian khiêu được điểm, dẫn lực sẽ đem nó ném đến tiếp theo đoạn đường hàng hải thượng, hơn nữa tốc độ chỉ biết càng lúc càng nhanh. Chúng ta nên lập tức tiến dinh dưỡng khoang !"

Nó nói chuyện đồng thời, màu lam máu tích tấp, không riêng từ nó ngũ quan trung lưu dưới, thậm chí ngay cả trong lỗ chân lông đều có tinh tế tơ máu chảy ra, cơ hồ biến thành một chỉ huyết bạch tuộc. Bởi vì nhan sắc sai biệt nguyên nhân, nhìn qua khủng bố trình độ yếu bớt rất nhiều.

Dung Viễn chính mình cũng hiểu được rất không thoải mái, hần cảm thấy đầu vầng mắt hoa, trong dạ dày có loại nặng trĩu cảm giác áp bách, thân thể không tự chủ được hướng một bên nghiêng, đứng thẳng là một kiện phi thường chuyện khó khăn, ánh mắt mũi màng tai đẳng này mấy yếu

ớt khí quan đầu tiên phát ra cảnh báo. Bất quá tình huống của hắn đến cùng so Parco tốt hơn nhiều, ít nhất hắn đến hiện tại còn chưa phun máu, mà Parco chảy ra máu trắng tấp hướng về phía trước phương kéo dài,"Ba" một chút dán tại trên cửa sổ, hồ lam uông uông một mảng lớn.

"Người xem lên không tốt lắm, ta có thể giúp người cái gì?" Dung Viễn hỏi.

"Đây là bình thường hiện tượng, ta tưởng của ta làn da có điểm quá nhu nhược ." Parco tự giễu nói, nhìn qua đối với chính mình thảm trạng hoàn toàn không thèm để ý. Hắn gõ xuống trên bàn điều khiển một màu đỏ cái nút, nhất thời phi thuyền bên ngoài sở hữu cửa sổ đều bị kim chúc vỏ ngoài bị bao bọc, này mấy kim chúc kín kẽ chặt chẽ hàm tiếp cùng một chỗ, hoàn toàn nhìn không ra một điểm khe hở. Phi thuyền nội bích thì bắn ra rất nhiều co duỗi mang đem mọi khả năng di động vật phẩm đều cố định lên, trong chớp mắt có thể hoạt động chỉ còn lại có Dung Viễn cùng Parco hai người.

Đại khái là suy xét đến loại này khẩn cấp tình huống, dinh dưỡng khoang cùng khoang điều khiển cách cũng không xa, hai người rất nhanh tới dinh dưỡng khoang. Nơi này trừ một điều chật hẹp hành lang bên ngoài, chính là rậm rạp dày đặc giống trung được ngăn tử như vậy xếp thành một mặt tường dinh dưỡng khoang. Vạn nhất phi thuyền phát sinh ngoài ý muốn, này mấy dinh dưỡng khoang sẽ giống viên đạn như vậy bị đạn vào vũ trụ, đồng thời duy trì liên tục phát ra không có không khác biệt toàn phương vị cầu cứu tín hiệu, trong khoang thuyền dinh dưỡng dịch cũng có thể duy trì trong đó sinh mệnh mấy năm thậm chí vài thập niên ngủ đông trạng thái, thẳng đến bị người giải cứu hoặc là dinh dưỡng dịch hao hết.

Parco nhanh chóng kéo ra một ngăn tử chui vào đi, ngăn tử vô thanh khép lại. Trong không khí vô hình lực áp bách càng ngày càng mạnh, Dung Viễn đứng cũng đứng không vững, thậm chí có loại tròn mắt muốn theo hốc mắt nhảy ra cảm giác, hắn kéo ra một lớn nhỏ cùng chính mình hình

thể không sai biệt lắm gần gũi nằm vào đi, không đợi hẳn động tác, gần gũi liền ba một chút khép lại .

Lực áp bách nháy mắt biến mất, thân thể tựa hồ khinh được muốn bay lên đến, hoàn toàn hắc ám để người cảm giác buồn ngủ. Tiếp dinh dưỡng trong khoang thuyền dừng mãnh tràn vào đại lượng bán chất lỏng bán cố thể vật chất đem hẳn cả người đều ngập không có, Dung Viễn vừa đấu tranh một chút, liền phát giác ở loại này vật chất trung giống nhau có thể đủ hô hấp. Cảm giác này có điểm như là tại kệ đường cầu bên trong, nhưng so với kia càng thêm thoải mái.

Hắn thử thăm dò chậm rãi mở to mắt, hình như là phát hiện hẳn động tác, khoang bích tản mát ra nhàn nhạt vi quang, độ sáng đủ để chiếu sáng chung quanh, lại thập phần nhu hòa, hoàn toàn không cảm giác chói mắt. Hắn tắm tại một loại sữa bò vật chất trung, Dung Viễn biết đây là dinh dưỡng dịch, nhưng hẳn vốn tưởng rằng thứ này sẽ tương đối không như vậy... Đậm sệt một điểm.

Hắn lại nhắm mắt lại, đánh vào trên mí mắt quang chậm rãi tiêu thất, loại này hắc ám cùng chung quanh dinh dưỡng dịch sẽ mang cho người ta một loại giống như thân ở tại mẫu thể trung cảm giác an toàn, thoải mái được hận không thể lại cũng không đi ra ngoài. Vì giảm bớt hành khách cảm giác khó chịu, dinh dưỡng khoang bản thân liền có cường chế ngủ đông công năng, vài giây sau, Dung Viễn liền ngủ.

Hắn ngược giật giật, đậu Hà Lan từ bên trong bò đi ra, dinh dưỡng dịch trung thôi miên vật chất đối với nó đến nói giống như hoàn toàn không tồn tại như vậy. Tại đây dinh dưỡng trong khoang thuyền bất cứ tư thế đều sẽ cảm giác giống nằm ở trên giường như vậy thoải mái, đậu Hà Lan khoan chân ngồi ở Dung Viễn đầu bên, tại Dung Viễn ngủ trong khoảng thời gian này, nó sẽ phụ trách hộ vệ.

Noah không ở, quang não lại lần nữa bắt đầu phát huy tác dụng. Bất quá chiếc phi thuyền này hệ thống cũng không phải cho hẳn một xâm nhập mệnh lệnh liền có thể dễ dàng xâm nhập, vẫn là tại Dung Viễn đối phi thuyền hệ thống thiết trí về sau hai người tài năng thành lập liên hệ. Đậu Hà Lan đối ngoại vũ trụ cũng là hoàn toàn xa lạ, cho dù có quang não, nó cũng không có bao nhiêu đất dụng võ, lúc này công tác hộ vệ chính là nó chủ động gánh vác trách nhiệm, đồng thời nó đem có thể ghi lại nội dung đều ghi xuống đến, tin tưởng sau Dung Viễn nhất định sẽ có hứng thú nhìn một cái .

Mà giống trứng gà như vậy toàn diện phong bế phi thuyền đang lấy càng lúc càng nhanh tốc độ đánh về phía trùng động, tại tiếp cận đến nhất định cự ly thời điểm, nó tốc độ đột nhiên nhanh hơn đến mắt thường thậm chí nhìn không thấy trình độ, trùng động như là rầm một chút liền đem phi thuyền nuốt mất, này khóa màu xám bạc trứng gà ở trong đó cao tốc xoay tròn, cơ hồ là nháy mắt liền xuyên qua toàn bộ trùng động, bị ném về phía tối như mực vũ trụ. Rời đi trùng động ảnh hưởng phạm vi sau, phi thuyền tự động mở ra phản hướng phun bắn hệ thống, đem tốc độ chậm rãi hạ, sau đó xác nhận hướng đi, chạy xuống phía dưới một không gian khiêu dục điểm.

...

Xuyên qua cái thứ hai trùng động, ly Picchu tinh cũng chỉ có mười ngày nửa tháng hành trình . So với địa cầu chung quanh hoang vu, này một phiến tinh vực muốn náo nhiệt hơn nhiều, trong vòng một ngày tổng có thể gặp được vài lần lui tới phi thuyền. Vì tránh cho bởi vì song phương đều nhìn không thấy lẫn nhau mà phát sinh va chạm như vậy ô long sự cố, ở loại này khu vực trung, mọi người đều sẽ ăn ý đóng kín phi thuyền quang học ẩn hình cùng radar che chắn, gặp nhau thời điểm còn sẽ phát ra tín hiệu vấn an, cùng địa cầu trên quốc lộ xa lạ ô tô giao hội khi đánh loa như vậy tính chất.

Cho dù tại đây khoa học kỹ thuật trình độ so địa cầu phát đạt vô số lần tinh tế liên minh trung, Dung Viễn giá trị hơn hai trăm vạn công đức phi thuyền cũng không có kém hơn nó bất cứ một đồng loại. Nó che chắn hệ thống đủ để cho chính mình không bị bất luận kẻ nào phát hiện, mà nó xem xét hệ thống trung phát hiện một ít lén la lén lút tại quy định tuyến đường an toàn phụ cận chạy buôn lậu phi thuyền.

Vũ trụ rất lớn, trên lý luận đến nói có thể để cho phi thuyền hàng hành tuyến đường an toàn có vô số điều, nhưng mà trên thực tế đại đa số phi thuyền đều sẽ tại quan phương quy định trên hàng đạo chạy, bởi vì ở như vậy tuyến đường an toàn trung, phi thuyền có thể đóng kín năng nguyên, lợi dụng tinh cầu ở giữa dẫn lực bắn ra mà không chút nào cố sức đi tới. Nếu tại tuyến đường an toàn bên ngoài, dẫn lực sai sẽ khiến phi thuyền dần dần lệch khỏi quỹ đạo phương hướng. Vũ trụ trung không có trên dưới trái phải trước sau phương hướng cảm, lạc đường hậu quả so tại tinh cầu bên trên muốn đáng sợ hơn nhiều, vì không lạc mất phương hướng, này mấy tuyến đường an toàn ngoại buôn lậu phi thuyền liền muốn vẫn mở ra đẩy vào hệ thống, năng nguyên nhu cầu phi thường khả quan.

Một đường không nói chuyện, tại sắp tiếp cận Picchu tinh thời điểm, Dung Viễn phi thuyền trung lại bỗng nhiên tiếp thu đến một cầu cứu tín hiệu.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Thẩm Mỹ Quan Bất Đồng

Parco không nói hai lời, phi thuyền lập tức quay đầu triều tín hiệu truyền đến phương hướng chạy tới.

Dung Viễn khẽ nhíu mày, nói: "Parco, chúng ta không biết phát ra tín hiệu là người nào." Đây đường hàng hải thượng không chỉ bọn họ một chiếc phi thuyền, nhiều nhất trong vòng một hai ngày, nhất định sẽ có cái khác phi thuyền trải qua. Dung Viễn tại cái gì cũng không xác định dưới tình huống, tình nguyện buông tay cứu viện bị khấu nhất định công đức trị, cũng không tưởng trêu chọc phiền toái.

"Vô luận bất cứ thời điểm bất cứ địa phương, ở trong vũ trụ chỉ cần gặp được cầu cứu tín hiệu nhất định phải cứu viện, đây là lệ thường, cũng là pháp luật, Dung Viễn." Parco không tán đồng nói, lần đầu tiên đang nhìn Dung Viễn thời điểm lộ ra không vui thần sắc, "Vũ trụ hắc ám lại băng lãnh, tràn ngập nguy hiểm, có lẽ bỏ qua lần này bị cứu cơ hội, bọn họ -- mặc kệ là ai -- cũng không có tiếp theo."

Dung Viễn không biết nói gì đáp lại, thậm chí có loại không thể trực diện Parco ánh mắt cảm giác. Parco xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo lựa chọn cứu viện, Dung Viễn còn lại là xuất phát từ cẩn thận lựa chọn không cứu viện, hẳn trên thực tế cũng không cảm giác có bao nhiêu nguy hiểm, chẳng qua so sánh với một điều hoặc là càng nhiều mạng người, hẳn càng để ý chính mình lần này lữ trình hay không thuận lợi.

"Được rồi, nếu người nói như vậy." Dung Viễn lựa chọn đồng ý, nhưng hẳn cũng đưa ra điều kiện: "Thế nhưng nếu kêu cứu nhân khả nghi..."

Hoặc là ta cảm giác hãn hoặc là bọn họ khả nghi, chúng ta muốn đem bọn họ giam lại, người đừng hỏi ta vì cái gì."

Hãn có Thiên Nhân, nếu là tên vô lại, hãn liếc nhìn là có thể nhìn ra đến. Ít nhất tại hoàn toàn do hãn khống chế trên phi thuyền, nguy hiểm trình độ vẫn là có thể khống chế. Lý tưởng nhất là, đối phương chỉ là đơn thuần gặp được nguy hiểm người thường, cứu đến, sau đó giao cho cảnh sát hoặc là cùng loại cơ cấu đưa này về nhà, kia liền không còn gì tốt hơn. Có lẽ đối phương xuất phát từ cảm kích, còn sẽ cho bọn họ mang đến quá mức giúp.

"Đương nhiên, người là thuyền trưởng. Người có tuyệt đối quyền lợi." Parco lập tức cao hứng lên, thái độ một lần nữa lại trở nên thân mật, hãn kiên trì cứu viện, nhưng đối Dung Viễn như thế nào xử trí này bị người cứu viện hoàn toàn không có ý kiến, này vốn chính là vũ trụ hàng hành trung công ước.

...

Phi thuyền đại khái phi hành chừng hai giờ, bọn họ rốt cuộc tìm đến cầu viện nhân. Từ xa nhìn lại kia chỉ là một khối không chớp mắt thạch đầu, tới gần về sau mới phát hiện là một mặc đồ du hành vũ trụ Picchu tinh nhân, thay lời khác nói, đây cũng là chỉ bạch tuộc. Hãn nhìn thấy phi thuyền, mấy chỉ xúc giác tất cả đều kích động lắc lư qua lại, liễu mạng hấp dẫn bọn họ lực chú ý.

Phi thuyền tốc độ chậm lại, chậm rãi tới gần này chỉ bạch tuộc, sau đó phi thuyền đáy đạn ra một chỉ máy móc thảo, nhanh chóng mà tinh chuẩn thò qua đi bắt lấy hãn, sau đó phi thuyền vòng qua một khóa vệ tinh, tiếp tục chạy hướng Picchu tinh.

Parco cùng Dung Viễn đi nghênh đón vị này ngoài ý muốn khách nhân, sau đó quyết định muốn như thế nào xử trí hãn. Này chỉ bạch tuộc

hoàn toàn không lý giải bọn họ tính toán, vừa thấy đến chính mình đồng bào liền kích động ôm lại đây, mấy chỉ xúc giác cơ hồ toàn quần ở Parco trên người, liên thanh nói "Cám ơn cám ơn, thật sự là rất cảm tạ, các người cứu ta mệnh !"

Parco cơ hồ là cứu tử nhất sinh mới trở lại cổ hương, nó cũng thập phần kích động ôm lấy đối phương, trong mắt nhỏ tràn ngập nước mắt, thâm tình nói:"Người an toàn, yên tâm đi, người có thể về nhà, chúng ta đều có thể về nhà !"

"Nga, huynh đệ, người vì cái gì so với ta còn kích động?" Xa lạ bạch tuộc có chút buồn bực nói, hăn khôi phục rất nhanh, xem ra đối với chính mình gặp được nguy cơ đã quá quen thuộc. Bạch tuộc phí chút khí lực mới đem Parco quần ở hăn trên người xúc giác xả xuống đến, thấy Parco nước mắt, thập phần cảm động nói:"Tuy rằng lần đầu tiên gặp mặt, nhưng người so bất luận kẻ nào đều quan tâm ta, thật sự là người tốt, ta thích người ! từ hôm nay trở đi, người chính là bằng hữu của ta ."

"Người cũng là bằng hữu của ta." Parco cảm tính nói, bỗng nhiên nhớ tới đây không phải chính mình thuyền, quay đầu hỏi:"Người cảm giác thế nào, Dung Viễn?"

Dung Viễn ở phía sau nhìn nửa ngày, lúc này ánh mắt nhìn chăm chăm xa lạ bạch tuộc, nói:"Phi thuyền bên trong hoàn cảnh là an toàn, vì cái gì người còn không cỡi đồ du hành vũ trụ?"

Dung Viễn thái độ cũng không thập phần hữu hảo, bất quá xa lạ bạch tuộc không có để ý, hăn tùy tiện nói:"Nga, ta quên !" Hăn sau khi nói xong liền tại Parco dưới sự trợ giúp cỡi cồng kênh đồ du hành vũ trụ, còn đem chính mình mấy căn mềm mại xúc giác run run, nói:"Người xem, ta không có mang bất cứ vũ khí, ta là an toàn ." Xem ra hăn biết rõ chính mình bị lạnh lùng đối đãi nguyên nhân.

"Người tên là gì?" Dung Viễn hỏi.

"Đức Bố, tên của ta gọi Đức Bố." Bạch tuộc hỏi ngược lại: "Các người đâu?"

"Vì cái gì người sẽ gặp nạn?" Dung Viễn không trả lời hẳn, tiếp tục hỏi.

"Ta là tinh võng cơ trạm duy tu viên, người biết, một khi tinh võng xảy ra vấn đề, ta chính là cái loại này chỉ hệ một căn dây an toàn cấp cơ trạm đối linh kiện, sửa đổi tuyến đường linh tinh duy tu công. Hai ngày trước một khóa vẫn thạch đụng vào cơ trạm bên trên, toàn Picchu tinh tinh võng đều gãy, không có biện pháp, ta liền mở ra cửa ta tiểu phi hành khí đi lên sửa chữa, không nghĩ tới tình huống so với ta nghĩ đến còn nghiêm trọng, ta vừa ý đồ đem cơ trạm bị đụng dẹt xác tử dời đi, nó liền bạo tạc . Ta may mắn không bị nổ chết, thế nhưng dây an toàn đoạn, ta bị thổi đến chân không trung, phi cơ cũng không biết ở nơi nào, khả năng cũng hư hao ."

Đức Bố còn cầm ra một huy chương cho bọn họ xem, Parco nhận ra đến chính là tinh võng công tác nhân viên huy chương. Đức Bố trên đồ du hành vũ trụ còn có tự động nhiếp tượng trang bị, mặc dù ở bạo tạc trung có chút hư hao, bất quá đứt quãng còn có thể nhìn thấy một điểm hình ảnh, hoàn toàn chứng minh thân phận của hắn.

Đồng thời Dung Viễn cũng thấy được hãn công đức -- tám mươi chín, không tính quá nhiều, chỉ có thể thuyết minh hắn không phải tên vô lại, chính là một rất ít giúp người khác, cũng không có năng lực cùng ý nguyện đi thương tổn người khác phổ thông bạch tuộc.

"Người có thể lưu lại." Dung Viễn nói: "Còn có, đừng loạn đi. Chúng ta rất nhanh đến Picchu tinh."

Dung Viễn nhìn ra được đến Parco rất tưởng cùng hấn tán gẫu, nói xong về sau liền xoay người ly khai. Hấn nghe được sau lưng Đức Bố nhỏ giọng theo Parco nói: "Người này là loại người nào? Ta luôn luôn chưa thấy qua diện mạo như vậy quái dị nhân !"

Parco nói: "Hấn gọi Dung Viễn, là một người tốt, hấn theo chúng ta không phải một chủng tộc."

"Được rồi, điểm này ta xem đi ra ." Đức Bố nhin không được nói: "Hấn xấu được đã vượt qua tưởng tượng ."

"Đừng nói như vậy !" Parco rất mất hứng bản mặt, sinh khí nói: "Hấn cứu ta mệnh, cũng cứu của người ! nếu người có ý kiến gì, có thể hiện tại liền rời đi phi thuyền !"

Hấn tuy rằng sinh khí, bất quá sợ chọc giận Dung Viễn, thanh âm vẫn là ép tới phi thường thấp. Đáng tiếc Dung Viễn nỗ lực vượt qua bọn họ tưởng tượng, tuy rằng hấn hiện tại chạy tới thang lầu tầng cao nhất cách bọn họ rất xa, nhưng vẫn là đem hai con bạch tuộc mà nói nghe được rành mạch.

Dung Viễn quay đầu mắt nhìn Đức Bố -- hấn dáng người mập mập, Viên Viên lão đại như là đỉnh một cự đại bấu thịt, thịt mỡ chen được ánh mắt cơ hồ nhìn không thấy, đem hấn xúc giác phụ trợ được lại ngăn lại tiểu. Làn da của hấn là màu vàng xám, mặt trên có rất nhiều hình dạng không đồng nhất màu đỏ sậm đốm lấm tấm, như là trưởng rất nhiều thanh xuân đậu. Hấn sở hữu lộ ở bên ngoài trên làn da, nếu Dung Viễn không nhìn lăm mà nói, đều phủ một tầng đồ trang điểm một thứ, khiến hấn toàn bộ bạch tuộc đều có vẻ lờ lờ tỏa sáng.

Cùng hấn vừa so, ở địa cầu nhân trong mắt giống quái vật Parco đều có vẻ cao lớn uy vũ, tuấn mỹ cường tráng. Liền này tôn vinh, còn không biết thẹn nói Dung Viễn xấu?

Dung Viễn chỉ nhìn một cái, liền về đến đài ngắm cảnh, tâm tình ra ngoài ý liệu thập phần bình tĩnh. Hãn tuyệt không sinh khí, thậm mỹ quan bất đồng, căn bản không có gì hảo tranh cãi .

Bất quá hãn đột nhiên nghĩ đến, làm cùng chủng sinh vật, Parco thậm mỹ quan đại khái cùng Đức Bố cũng chênh lệch không xa, kia chẳng phải là trong mắt hãn, trên địa cầu nhân loại tất cả đều xấu được không đành lòng nhìn thẳng?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Picchu Tinh

Phi thuyền dần dần tới gần Picchu tinh, tại đã có thể thấy tinh cầu mặt ngoài vật kiến trúc cự ly, Dung Viễn mấy người đều đi đến khoang điều khiển. Vũ hàng quản lý xử phát đến nghiệm chứng tin tức, Parco hồi phục về sau, rất nhanh đạt được thông hành cho phép, phi thuyền hướng về mặt đất công cộng sân bay.

"Chúng ta muốn về nhà, Đức Bố." Parco gần như tham lam nhìn quen thuộc tinh cầu, nếu không phải dây an toàn còn khấu tại hân trên người, khả năng hân đã bổ nhào vào trên cửa sổ đi. Nhìn một lát sau, hân lại quay đầu đối Dung Viễn nói: "Ta thân ái bằng hữu, ta thật không biết nên như thế nào cảm tạ người mới tốt. Nếu không phải người, ta khả năng đời này đều không thể trở lại cố hương ! ta với người nói, người nhất định phải trước trụ đến nhà ta đến, ta sẽ tần ta có khả năng chiêu đãi người."

"Hỏa kế," Đức Bố đầy mặt run rẩy nói: "Ta cảm giác người cảm xúc có điểm quá nhạy cảm, thật."

Hân không biết Parco phía trước trải qua cái gì, nhưng Dung Viễn biết, Parco đề nghị cũng chính giữa hân ý nguyện, bởi vậy Dung Viễn gật đầu nói: "Kia không thể tốt hơn, cảm ơn."

"Là ta nên cảm ơn người." Parco phát ra từ phế phủ nói.

Phi thuyền rơi trên mặt đất rất ổn, mấy người cởi bỏ dây an toàn chuẩn bị đi. Đức Bố đi ở Parco phía trước, rút lui vào đề đi đường vừa xem Parco,

có chút không xác định nói: "Nói thật, hỏa kế, ta cảm giác người giống như có chút nhìn quen mắt... Chúng ta phía trước gặp qua sao?"

"Ta tưởng không có. Nếu ta phía trước gặp qua tưởng người đặc biệt nhân, ta nhất định sẽ không quên đi ." Parco chân thành tha thiết nói, trong lúc nhất thời Dung Viễn không làm rõ được hẳn những lời này đến cùng có phải hay không châm chọc.

Đức Bồ hiển nhiên không nghĩ như vậy, hẳn dương dương đắc ý dùng một căn xúc giác sờ sờ trần trụi viên đầu, nói: "Nói cũng phải, giống ta như vậy anh tuấn nhân đi đến chỗ nào đều sẽ cho người khác lưu lại khắc sâu ấn tượng, ta đã rất cố gắng chẳng phải chọc người chú mục đích, nhưng bộ dạng soái không có biện pháp." Hẳn giả khuông giả thức thờ dài, giống như thập phần phiến não dường như.

Dung Viễn thề hẳn nhìn thấy Parco nhẹ nhàng cười một thoáng, cùng nhau ở chung hơn năm mươi thiên, tuy rằng trung gian gần một phần ba thời gian Parco đều tại ngũ đông, nhưng hẳn hiện tại cũng cơ bản có thể từ kia trương bạch tuộc trên mặt phân biệt ra biểu tình .

Đỗ đi Đức Bồ mấy căn mập mạp đoán xúc giác linh hoạt tại hành lang vách tường và sàn nhà bên trên luân phiên du tẩu, như vậy cho dù hẳn không có xem đường cũng sẽ không đụng vào bất cứ thứ gì. Hẳn tự kỷ cảm xúc quá khứ về sau, nhìn Parco tựa hồ vẫn là có chút khó hiểu, nghi hoặc nói: "Nhưng ta khẳng định ở nơi nào gặp qua người, ta rất tin chắc điểm này . Người thật... Nói lên hỏa kế, ta còn giống như không biết tên của người đâu ! ta biết hẳn gọi Dung Viễn, người gọi cái gì?"

Parco cước bộ hơi chút không thể xem kỹ dừng một lát, Đức Bồ tùy tiện không phát hiện, nhưng Dung Viễn chú ý hẳn tựa hồ cũng không rất muốn nói ra bản thân danh tự.

Chớp mắt sau, Parco cười nói: "Ta gọi Parco."

"Parco?" Đức Bố chấn động, hỏi:"Cái kia Parco Parco?"

"Cái kia... Ta không biết trên Bì Khâu tinh có rất nhiều nhân gọi Parco." Parco chần chờ nói.

"Không sai, ta phía trước cũng không biết, nhưng nếu thật là lời của người, thật sự là rất... Rất khó có thể tin tưởng !" Đức Bố hưng phấn mà mặt đều đỏ lên, lớn tiếng nói:"Ta biết ta ở nơi nào gặp qua người ! Parco ! tại trên tin tức ! bọn họ nói người ngộ nhập vị trí tinh vực, khả năng đã chết ! nga nga nga, của ta thiên a, Bì Khâu đại thần tại thượng, người còn sống !"

Hắn mấy chỉ xúc giác kích động lung tung vung, Parco không thể không đem nửa người trên dùng sức ngã ra sau để tránh bị hắn đánh tới, khuyên giải an ủi nói:"Đúng vậy đúng vậy, ta còn sống, lãnh tinh ! lãnh tinh bằng hữu của ta."

"Ta rất lãnh tinh." Đức Bố bỗng nhiên khôi phục bình thường, nhếch miệng lộ ra một thập phần vui vẻ tươi cười, nói:"Hoan nghênh về nhà, Parco."

"Cám ơn." Parco nước mắt lại trào ra, hắn vội vàng chà xát, vẻ mặt phi thường cảm động.

...

Sân bay phi thường náo nhiệt, cơ vị so trên địa cầu mỗi gặp ngày nghỉ thương thành bãi đỗ xe còn muốn khẩn trương, Dung Viễn phi thuyền bay qua hơn phân nửa sân bay, mới trên mặt đất chỉ huy chiến chỉ huy hạ xuống lạc.

Nơi này phi thuyền rất nhiều, có đang chuẩn bị cất cánh, có đang bận rộn hạ xuống, rất nhiều trên phi thuyền thượng hạ hành khách cùng vận chuyển vật tư nhân tựa hồ dưới chân sinh phong, chạy vội. Đường nhiên

bọn họ đại đa số đều là bạch tộc, cũng có một ít khác hình thù kỳ quái sinh vật, Dung Viễn chú ý tới, không có một sinh vật bộ dạng cùng hắc tương tự, hắc hiện tại giống như mới là nơi này ngoại tộc. Có chút trải qua bọn họ phụ cận nhân liền tính lại rồi ren, vẫn là nhin không được thập phần hiểm lạ theo dõi hắc xem, bởi vậy không cần thận chạm vào cùng nhau nhân rất nhiều. Mà Dung Viễn rất mất hứng phát hiện, đại đa số ngoại tinh nhân nhìn thấy hắc phản ứng đầu tiên đều là hoảng sợ, sau đó biểu tình liền trở nên có chút quái dị đồng tình, đầy mặt đều viết "Trưởng thành như vậy thật sự là rất đáng thương !"

-- cuộc đời lần đầu tiên, Dung Viễn bởi vì hắc diện mạo mà bị mọi người ghét bỏ . Loại cảm giác này, không thể không nói, thập phần toan thích.

Về phần hắc bên cạnh hai bạch tộc nhân, bởi Dung Viễn này cường lực đèn tự quang hiệu ứng, bị mọi người nhất trí không nhìn .

Picchu tinh là một 99% mặt ngoài đều bị hải dương bao trùm tinh cầu, còn lại 1% là linh tinh phân bố tiểu đảo. Ở trong vũ trụ nhìn lại thời điểm, tinh cầu này tựa như một khóa toàn thân trong suốt màu lam bảo thạch. Đạp lên tinh cầu này, Bích Lam nước biển cơ hồ cùng thiên không hòa hợp một thể, ẩm ướt không khí thấm vào ruột gan, cơ hồ người không đến bất cứ máy móc hoặc là khí thải hương vị. Ở trên viên tinh cầu này sinh hoạt chủng tộc, khẳng định sẽ cảm giác địa cầu dơ bẩn không sạch sẽ giống như bề khí mêtan.

Tinh cầu này tối đặc biệt là, làm một khóa nghi cư tinh, một khóa hành tinh, nó cư nhiên khiến hăng tinh tại vòng quanh nó xoay tròn ! trên địa cầu từ xưa đến nay truyền lưu thần thoại ở trong này chính là hiện thực. Hơn nữa vây quanh tại nó chung quanh không chỉ là một viên hăng tinh, mà là ba viên ! trên thực tế, ba viên hăng tinh là cấu thành xấp xỉ tam giác đều ba sao hệ thống, vây quanh trung tâm xoay tròn. Thần kỳ vũ trụ khiến Picchu tinh ở trung gian phi thường xảo diệu vị trí, nó chất lượng cùng thể tích đều

không lớn, từ này tinh hệ bên ngoài thậm chí nhìn không tới nó tồn tại, hằng tinh quang trải qua cự ly tiêu tán đã trở nên cũng không kịch liệt. Tại trên Bì Khâu tinh xem ra, ba viên Thái Dương đều tại vòng quanh nó xoay tròn, vì nó cung cấp duy trì liên tục ánh sáng cùng ổn định nhiệt lượng, cho nên tinh cầu này không có ban ngày đêm tối chi phân, không có đông hạ sai biệt, không có sông băng tuyết nguyên, là một bất cứ thời gian đều giống xuân hạ chi giao như vậy ấm áp ướt át tinh cầu, khốc hàn chưa bao giờ hàng lâm qua nơi này, là hệ Ngân Hà trung nổi tiếng du lịch tinh cầu.

Sân bay là một từ trên đảo nhỏ kéo dài đi ra nhân tạo bình đài, chung quanh giống địa cầu như vậy có rất nhiều lầu xá nhà hàng linh tinh, còn có rất nhiều bán vật kỷ niệm tiểu điểm. Ngoài ra, chính là một cự đại giống tổ ong như vậy kiến trúc, bên trong đang có các loại nhan sắc "Ong mật" Bay vào bay ra, thoạt nhìn thập phần vội vàng.

Parco nâng lên xúc giác, Đức Bố vội vàng ngăn cản hẳn nói: "Ta đến ta đến !" Nói xong không đợi hẳn cự tuyệt, tại chính mình xúc giác bên trên điểm điểm, một chỉ màu đỏ "Ong mật" Từ cái kia tổ ong trung bay ra đến, chuẩn xác dừng ở ba người trước mặt -- đây là một chiếc có thể huyền phù phi cơ, kết cấu nhìn qua rất đơn giản, lớn nhỏ cũng cùng trên địa cầu xe tải không sai biệt lắm, chẳng qua bề ngoài đường cong càng thêm lưu sướng đơn giản.

"Nhưng là Đức Bố, chúng ta đã đến Picchu tinh, còn phiền toái người đưa chúng ta trở về liền rất..." Parco có chút khó xử nói.

"Không phải đâu, các người suy nghĩ cái gì? Các người cứu ta mệnh !" Đức Bố biểu tình khoa trương nói: "Các người cho rằng, ta là cái loại này đối với chính mình ân nhân cứu mạng chỉ nói một câu cảm ơn liền tính người sao? Các người nhất định phải theo ta về nhà, khiến ta hảo hảo chiêu đãi một chút ! không cho cự tuyệt ! Parco, ta đã cho rằng chúng ta đã là bằng hữu ! ta mặc kệ, việc này liền như vậy nói định, nếu các người coi ta là bằng hữu, liền ai cũng không cho phản đối !"

Dung Viễn cùng Parco liếc nhau, này có điểm kì ba bạch tuộc một bộ "Không để ta báo ân chính là tại vũ nhục ta ! ta và các người chưa xong !" bộ dáng hiển nhiên khiến thiện lương Parco không tiện cự tuyệt. Dung Viễn là không quan trọng, Đức Bố đã tẩy trừ hẳn hiềm nghi, Dung Viễn cũng rất có hứng thú nhiều lý giải một vài thứ. Vì thế Parco gật đầu nói:"Được rồi, nếu như vậy..."

"Kia còn chờ cái gì? Lên xe lên xe !" Đức Bố lại không đợi hẳn nói xong, cao hứng phấn chấn lên xe, đằng Dung Viễn hai người cũng ngồi hảo sau, huyền phù xe bá một chút liền phun ra đi.

Bên trong xe huyền phù là hoàn toàn phong bế, cho nên trên xe nhân không có cảm giác được kia cổ cường liệt áp khí, chỉ là bị tăng tốc độ làm thân thể ghé sát vào tại dựa vào trên lưng. Huyền phù xe chạy ra một đoạn cự ly sau, mạnh mẽ, một đầu chui vào hải trung.

Đến hải trung về sau huyền phù xe tốc độ liền giảm bớt rất nhiều, không chỉ là vì thủy lực cản càng lớn, cũng là vì tránh cho không cẩn thận đụng chết một đồng sinh vật biển. Huyền phù trên xe bản thân sẽ liên tục phát ra khu trục thấp cấp trí tuệ sinh vật sóng âm, cho nên chỉ cần tốc độ chậm một chút, trên đường chính là hoàn toàn thẳng đường .

Xuyên thấu qua cửa sổ, Dung Viễn nhìn thấy lớn nhỏ ngư bay nhanh bơi hướng phương xa, có khi còn có thể nhìn thấy cùng loại sứa như vậy gì đó dán tại trên cửa sổ, đập một đoạn xe tiện lợi về sau lại rời đi. Này mấy sinh vật biển diện mạo cùng trên địa cầu khác biệt ngược lại không phải phi thường lớn, như vậy có đường cong đơn giản, có bộ dáng quái dị, Dung Viễn đối với này thích ứng lương hảo.

Tốc độ chậm lại về sau, Parco còn trờ không giơ lên xúc giác cùng hẳn giải thích:"Người xem, chúng ta xúc giác bên trên đều có như vậy thể thân phận, đây là vừa xuất sinh liền chủng hạ đến, là sẽ đi theo người nhất sinh gì đó." Hẳn xúc giác bên trên, xác thật có một khối móng tay lớn nhỏ

tâm phiến, cơ hồ cùng nó làn da hòa hợp một thể, Parco không nói Dung Viễn đều chưa từng có phát hiện qua.

"Đức Bố chính là dùng nó kêu xe?" Dung Viễn hỏi.

"Không sai." Parco nói: "Này khóa tâm phiến có phi thường phi thường nhiều tác dụng, trên cơ bản chúng ta đi bất cứ địa phương đều cần này, gọi xe chỉ là cơ bản nhất một hạng, thân phận nghiệm chứng cùng tài sản tích trữ cũng đều ở bên trong này. Người xem, chỉ cần như vậy một điểm..." Parco cho hắn làm mẫu dụng pháp, hư điểm một chút, không có triệt để ấn xuống đi, sau đó nói: "Gần nhất một công cộng bãi đỗ xe liền sẽ phái ra một chiếc huyền phù xe đến cung người sử dụng, dùng xong về sau chỉ cần phát ra tín hiệu, huyền phù xe liền sẽ tự động phản hồi bãi đỗ xe, phí dụng cũng sẽ trực tiếp từ tích trữ trung khấu trừ. Cho nên chúng ta trên cơ bản cũng không có tư nhân huyền phù xe, công cộng cũng là tốt nhất."

"Hải, Dung Viễn !" Ở phía trước lái xe Đức Bố hỏi: "Người là lần đầu tiên đến Picchu tinh sao?"

"Ân." Dung Viễn nói.

"Nga, ta không thấy đi ra. Không đúng, này ta có thể thấy được đến, bởi vì người bộ dạng... Người biết, không giống bình thường." Đức Bố gian nan đem chân chính muốn nói đánh giá nuốt xuống đi, sau đó nói: "Bất quá của người Bì Khâu ngữ nói rất đúng cực ! thật, nếu ngoại tinh nhân, ta một chút là có thể nghe ra bất đồng, nhưng người một điểm khấu âm cũng không có."

"Bởi vì ta có một hảo lão sư." Dung Viễn nói, bên cạnh Parco ánh mắt cười đến cong cong, gật gật đầu tỏ vẻ tán đồng.

...

Đức Bố gia ở trong biển gian một đạo trong hạp cốc, mới nhìn giống tiểu động khẩu, đi vào về sau mới phát hiện có khác Động Thiên, cùng bên ngoài so sánh mang điểm hải mùi không khí tràn ngập tại đây không gian bên trong. Đức Bố đặc biệt nhiệt tình chiêu đãi bọn hắn, đem trong nhà tốt nhất đồ ăn tất cả đều lấy ra, chỉ chốc lát sau liền lộng một bàn lớn đồ ăn, phong phú cực, nhất là hương vị cũng ngoài ý muốn phi thường không sai, cùng hắn bề ngoài hoàn toàn không phù hợp.

Trước ăn cơm, Dung Viễn không dấu vết dùng kiểm tra đo lường khí kiểm tra đo lường một chút, phát hiện đối với hắn vô hại mới khai ăn mấy ngụm. Đức Bố còn cầm ra một bình lớn màu lục nhạt đồ uống, xem Parco thái độ tựa hồ đây là một loại thập phần trân quý rượu. Đức Bố không chút nào keo kiệt lấy ra thỉnh bọn họ uống, một người ngã tràn đầy một ly lớn, Dung Viễn nếm một ngụm, có loại chính mình tựa hồ đem nguyệt quang nuốt vào đi cảm giác, khó có thể ngôn dụ kỳ diệu tư vị nháy mắt chinh phục hắn đầu lưỡi.

Mặc kệ lúc nào, ăn cơm đều có thể kéo gần giữa người với người quan hệ, không bao lâu nhi trên bàn cơm không khí liền trở nên càng thêm hòa hợp, không riêng Đức Bố cùng Parco rất vui vẻ, ngay cả Dung Viễn trên mặt đều không do tự chủ lộ ra vài phần tươi cười. Cơm tịch quá nửa, Đức Bố đến phòng bếp lại bưng một chậu canh đi ra, Dung Viễn lơ đãng nhìn hắn một cái, ngoài ý muốn phát hiện hắn trên đầu công đức trí bỗng nhiên thay đổi.

Từ tám mươi chín, biến thành phụ hai trăm ba mươi.

Dung Viễn đè lại Parco quần lấy thìa chuẩn bị lấy canh xúc giác, sắc mặt trầm xuống đến, hỏi: "Đức Bố, ngươi vừa rồi làm cái gì?"

"Ta làm cái gì?" Đức Bố mặc danh kỳ diệu, nhìn thấy Dung Viễn động tác cùng Parco chậm rãi buông xuống xúc giác, vẻ mặt phần nộ, giống như

thụ lớn lao ủy khuất, lớn tiếng nói: "Đây là cái gì ý tứ? Người nghĩ rằng ta ở trong canh hạ độc sao?"

Hắn tức giận đến hung hăng vỗ dưới bàn, bưng lên canh bồn một hơi ừng ực ừng ực uống xong, sau đó vụt suất ở trên bàn, hai mắt đỏ thẫm trừng bọn họ.

Parco có vẻ có chút xấu hổ, nhưng Dung Viễn sẽ không khinh địch như vậy liền tin tưởng hắn. Dù cho canh bên trong không có vấn đề, hắn cũng tin tưởng Đức Bố vừa rồi nhất định làm cái gì không nên làm sự, kéo lên Parco âm thanh lạnh lùng nói: "Cơm cũng ăn, rượu cũng uống, người đã đáp tạ hoàn, chúng ta cần phải đi. Đa tạ chiêu đãi."

"Đợi đã." Đức Bố bỗng nhiên nhanh nhẹn che ở trước cửa, nổi giận ùng ùng nói: "Không cho đi, đem lời nói rõ ràng!"

Dung Viễn híp mắt theo dõi hắn, Đức Bố phần nộ ngoài, trên mặt rõ ràng có chút bất an, tựa hồ còn cất giấu cái gì thứ khác. Hắn xác định ý nghĩ trong lòng, vẻ mặt trở nên càng thêm nguy hiểm, hạ giọng nói: "Tránh ra!"

Đức Bố run lên một chút, nhưng xúc giác như cũ gắt gao bám chắc môn, không cho bọn họ rời đi. Parco tả hữu xem xem, có chút chân tay luống cuống bộ dáng, hắn đều không biết này hết thảy là như thế nào đột nhiên biến thành cái dạng này. Hắn cảm giác Dung Viễn đột nhiên trở mặt không đúng, lại cảm giác Đức Bố giống như cũng có chút dị thường.

"Khẩu khẩu khẩu!"

Giảng co trung, Đức Bố cửa bị gõ vang.

Đức Bố mạnh nhẹ nhàng thở ra, xoay người đi mở cửa, đồng thời vẻ giận dữ quét hết sạch, tươi cười đầy mặt đối Parco nói: "Bọn họ tới thật là nhanh, người so ta tưởng được còn muốn hoan nghênh!"

"Đợi đã." Parco sắc mặt đột nhiên thay đổi, giữ chặt Đức Bố nói: "Có ý tứ gì? Đến là ai?"

"Còn có thể là ai? Đương nhiên là quan tâm người nhân !" Đức Bố ngạc nhiên nói: "Người nghĩ rằng ta là như thế nào biết người danh tự cùng diện mạo đâu? Ta mỗi ngày đều có thể nhìn thấy về người tin tức, bọn họ đều nói người khả năng đã chết, nhưng lại chưa từng có buông tay tìm người ! hơn nữa mặc kệ là ai, chỉ cần tìm đến người hoặc là cứu người đều có thể đạt được cự ngạch tưởng thưởng ! ta còn cho rằng bọn họ điên rồi, không nghĩ tới thật xuất hiện ! mặc kệ người là như thế nào sống sót, người đều là của ta phúc tinh ! cảm ơn, Parco, người thật là của ta hảo bằng hữu. Còn có người..." Hãn nhìn về phía Dung Viễn, vẻ mặt lập tức thay đổi, mang theo vài phần phiến chán nói: "Tuy rằng ta không thích người, nhưng ta sẽ xem tại người cứu ta phân thưởng, phân một bút tiền thưởng đưa cho người. Đừng xa cầu quá nhiều, không có một xem tin tức hảo thói quen, đây là người sai ! cho nên người mới sẽ bỏ qua một bút to tài phú."

Hãn tránh ra Parco xúc giác đi mở cửa, Parco sắc mặt âm tình bất định, bỗng nhiên vung ra một căn xúc giác, mang theo tiếng xé gió mạnh đánh úp về phía Dung Viễn !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Nguy Hiểm Tồn Tại khắp Nơi

Lực chú ý đều tại Đức Bố trên người, Dung Viễn bất ngờ không kịp phòng, xúc giác trong giây lát đã gần người, hắn vừa muốn phản kích, bỗng nhiên nhận ra thoát nhìn hung mãnh xúc giác cường độ thập phần mềm nhẹ, sừng sốt dưới liền thân bất do kỷ bị cuộn lên đến ném ra đi !

Thân thể về phía sau bay ra thời điểm Dung Viễn nhìn về phía Parco, ngăn ngui thoáng nhìn trung, hắn nhìn thấy Parco miệng giật giật, vô thanh nói một câu nói.

Dung Viễn ngăn ra.

Liền tại Đức Bố đem cửa mở ra ngăn ngui một hai giây bên trong, Parco đã đem Dung Viễn ném vào bên trong một gian phòng cũng thuận tiện đóng cửa lại, một khác căn xúc giác nhanh chóng ở trên bàn đảo qua, đánh nghiêng bồn bát tách đĩa, dưới đất một đồng mảnh vỡ, nhìn không ra từng có ba người vây bàn mà ngồi bộ dáng.

"Bang loảng xoảng" thanh âm khiến Đức Bố không còn chú ý ngoài cửa nhân, kinh ngạc quay đầu nhìn bỗng nhiên phát cuồng Parco, ngay cả sinh khí đều quên, đại ra hỏi:"Người làm gì?"

Ngoài cửa nhân lại không có hứng thú để ý tới hắn tiểu tiểu tài sản tổn thất, Đức Bố bị một phen đẩy ra, một đám trong tay bưng súng laser ngoại tinh nhân -- cho dù đối Bì Khâu tinh người đến nói cũng là ngoại tinh nhân gia hỏa xông tới, bọn họ tất cả đều mang theo mặt nạ, thấy không rõ biểu tình, nhưng kia chúng tuyệt không hữu hảo thái độ lại rõ ràng bất quá.

Bị đẩy ngã Đức Bố vốn muốn chuẩn bị kháng nghị, nhìn thấy này phúc tình cảnh, yên lặng đem đầu lui vào cổ, liên thở cũng không dám.

"Picchu tinh, Parco?" Cầm đầu kẻ xâm nhập muộn thanh khó chịu nói, một bên trên cổ tay hiện lên một điện tử hình ảnh cùng Parco đối lập.

Parco đã bị khống chế lên đến, xúc giác tất cả đều bị đặc chế khóa khóa chặt, đừng nói phản kháng, ngay cả đi đường đều khó khăn. Hắn ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm này quần người đeo mặt nạ, không nói gì.

Kẻ xâm nhập lĩnh đội cũng không cần Parco chính miệng trả lời, hắn cầm ra một điện tử nhiệt kế như vậy gì đó, đem mảnh dài một mặt trực tiếp chui vào Parco cổ, "Nhiệt kế" Một trận vù vù, một lát sau phần đuôi trên màn hình biểu thị một điều màu đỏ tiến độ điều nhanh chóng đi đến chỗ cuối, phát ra "Đích" một tiếng.

Cái kia ngoại tình nhân lĩnh đội cúi đầu nhìn thoáng qua, nói: "Gien ăn khớp, mang đi."

Parco bị hai người đeo mặt nạ nhanh chóng tha đi ra ngoài, lĩnh đội ngược lại nhìn về phía Đức Bố, hỏi: "Picchu tinh, Đức Bố?"

Đức Bố sở hữu xúc giác đều đang run, đối phương không có bất cứ cảm tình ánh mắt định tại hắn trên người, tựa như một thanh kiếm từ mi tâm ghim vào, hắn kinh hoảng được nói không nên lời một chữ đến.

Lĩnh đội lần này liền không có kiên nhẫn cấp Đức Bố làm giens so sánh, hắn điều ra Đức Bố ảnh chụp cùng tư nhân tin tức nhìn nhìn, chứng thực là hắn bản nhân, lại hỏi: "Người báo cáo nói, là người một người tìm đến Parco?"

"Ta... Thực ra... Ta..." Đức Bố liều mạng lắc đầu, răng nanh run rẩy, cố gắng muốn nói ra sự thật. Hắn chỉ là tưởng nhiều lấy chút tiền thưởng mới mạo lĩnh công lao, đây là làm sao? Vì cái gì sẽ biến thành như vậy?

Thủ lĩnh từ trước ngực cầm ra một chi bút máy như vậy đại gì đó, thỉnh ấn một chút, Đức Bồ hưng phấn lại áp lực thanh âm từ bên trong truyền đến --

"Ta phát hiện Parco... Đúng, chính là hắn, cùng trong tin tức giống nhau như đúc, ta xác định là hắn bản nhân... Không có người khác, liền ta một nhân phát hiện ... Các người nói có tiền thưởng, sẽ không nuốt lời đi? ... Kia hảo, địa chỉ là *****, các người phải nhanh điếm đến, bằng không hắn liền muốn ly khai !"

Trò chuyện kết thúc, tại lĩnh đội ánh mắt nhìn gần dưới, Đức Bồ mặt xám như tro tàn, lắp bắp nói:"Ta... Nghe ta giải thích..."

"Không tất."

Lĩnh đội đem súng laser nhắm ngay Parco, nhìn hắn tuyệt vọng ánh mắt lạnh lùng nói.

"Ba !"

Một bộ trung gian thiếu một cái động lớn bạch tuộc thi thể đổ ở trên mặt đất, không có vang dội thanh âm, không có bắn toé máu tươi, chỉ có miệng vết thương có cháy đen vết đốt.

Mấy tên thủ hạ đối với này cảnh tượng đều đã quá quen thuộc. Bọn họ tại mấy cái phòng cùng chung quanh đều tìm tòi một bên, đối lĩnh đội lắc đầu nói:"Không có người khác."

"Đi."

Lĩnh đội xoay người dẫn đầu rời đi, phía sau người khác xếp thành hàng đuổi kịp, lưu lại cuối cùng một người từ trong hầu bao móc ra trứng gà lớn nhỏ viên cầu,"Ba" một tiếng ném xuống đất, cũng xoay người nhanh chóng rời đi.

Lấp lóe màu đen bạc sáng bóng mấy chiếc thuyền chực phi cơ phá vỡ nước biển bay về phía mặt biển, Đức Bố thi thể bên cạnh, phần hồng sắc tiểu cầu quay tròn xoay tròn, vài giây sau ầm ầm bạo tạc ! Đức Bố phòng ở xây tại eo biển vách đá trong, cũng sẽ không bị này tiểu tiểu bạo tạc phá hủy, chỉ có trên tường xuất hiện vài đạo cái khe. Nhưng phòng ở không khí phòng hộ tráo lại bị phá hủy, đại lượng nước biển nháy mắt tràn vào đến, mà kia phần hồng sắc bạo tạc bụi phần ở trong biển tản ra, phụ cận hải dương các kẻ săn mồi vô luận lớn nhỏ, bỗng nhiên đều như là đánh kích thích tố như vậy vung đuôi dùng tiêu hao sinh mệnh tốc độ lợi tới, giấy dựa cắn xé, điên rồi như vậy muốn nuốt vào càng nhiều bột phần.

Ban đầu đến một ít ngón tay lớn nhỏ cá tôm cua, này mấy sinh vật trải rộng ở trong hải dương từng góc ngách, cho dù là khu trục trang bị cũng vô pháp xua đuổi sạch sẽ; Theo bị hấp dẫn tới được loại cá càng ngày càng nhiều, sau này một ít tương đối lớn ngư đã tìm không thấy bao nhiêu bụi phần, liền ngang nhiên hướng về phía trước mặt Tiểu Ngư tôm khởi xưởng tiến công, chúng nó chính mình lại bị sau này săn mồi công kích, rất nhanh tranh đoạt bột phần chiến hỏa liền thăng cấp thành tranh đoạt huyết nhục cùng vậy. Dù vậy, chúng nó cũng hoàn toàn không biết đào tẩu, chẳng sợ thân thể bị xé xả chỉ còn một nửa lại vẫn tại cố gắng nuốt, tối ôn thuần nhất gan hải ngư đều dám chui vào hải dương Bá Vương trong miệng đi tranh đoạt đồ ăn. Thăng đến một điều ít nhất có hai mươi tấn, giống tòa sơn như vậy cự kinh lợi tới, một ngum đem nơi này sở hữu sinh vật tính cả nước biển đều nuốt vào trong bụng, mới vì tràng chiến tranh này họa dưới dấu chấm tròn.

Cự kinh thông thả ly khai, cự đại bóng ma dần dần đi xa, mà phía trước Đức Bố coi như ấm áp sạch sẽ gia, lúc này chỉ còn một mảnh phế tích, ngay cả hoàn chỉnh điểm miếng vải đều nhìn không thấy, lại càng không cần nói Đức Bố xác chết . Màu đỏ màu lam huyết dung nhập trong nước biển biến mất, dưới đất chỉ có một ít đá vụn, vậy, rằng nanh cùng rất nhỏ vây cá cái gì. Một ít rất nhỏ ngư đánh lá gan dần dần tụ tập lại đây, đầu

vói vào thạch đầu khe hở trung tìm kiếm đồ ăn, cắn phệ cuối cùng hài cốt. Qua không được bao lâu, nơi này từng sinh hoạt qua, chiến đấu qua dấu vết đều sẽ biến mất, mặc cho ai xem ra, đều chỉ biết cảm giác đây là lại phổ thông bất quá một hang đá mà thôi.

Động biên, một mảnh nước biển bỗng nhiên dao động một chút, giống rút đi nhan sắc vải vẽ tranh sơn dầu như vậy trở nên mơ hồ."Hoa" một tiếng, Dung Viễn trong miệng cắn loại nhỏ đường khí đồng, giống kiếm ngư như vậy thẳng tắp bơi hướng mặt biển.

...

Màu trắng kẹo đường thuyền nhỏ tới gần tiểu đảo bên bờ, trên đảo nhân nhìn thoáng qua, gặp lên bờ chỉ là một Picchu tinh nhân, liền chuyển qua tầm mắt không lại chú ý.

Picchu tinh nhân tuy rằng ngốc, nhưng lại thập phần "Khéo tay", thường xuyên làm một ít thứ hiếm lạ cổ quái đi ra. Đây thuyền nhỏ bộ dáng tuy rằng cổ lão đơn giản, nhưng Picchu tinh nhân cái khác không thể tưởng tượng "Phát minh" So sánh với, chỉ có thể nói rất phổ thông .

Dùng nghĩ thái y biến thành bạch tộc ngoại hình Dung Viễn rốt cuộc không lại bị này mấy ngoại tinh nhân dùng khác thường ánh mắt xem ngốc, nhưng hấn một chút cao hứng cũng không có. Đáy biển trong hạp cốc phát sinh kia vài sự, hấn khuy dorm lại không biết toàn cảnh, chỉ có một ít đáng tin hoặc là không đáng tin phỏng đoán, nhưng hấn rõ ràng, nếu như bị những người đó phát hiện thực ra hấn mới là cùng Parco cùng nhau đăng lục Picchu tinh nhân, như vậy hấn liền sẽ rơi vào nguy hiểm bên trong.

Chẳng sợ không có việc này, này xa lạ tinh cầu đối với hấn cũng là khắp nơi tràn ngập nguy hiểm. Hấn đối với này tinh cầu thực ra hoàn toàn không biết gì cả, không biết hay không sẽ có cùng loại "Buổi tối mười giờ về sau đội bốn cầu tắc trái pháp luật" kì ba pháp luật, không biết nên đi nơi

nào trụ túc cùng đi WC, không biết hãn phi thuyền nếu muốn cất cánh hay không sẽ có cái gì thủ tục... Hãn thậm chí không có một hợp pháp thân phận chứng minh -- mà điểm này, là trí mạng nhất .

Tại Dung Viễn quan sát trung, mặc kệ này trên Bì Khâu tinh bạch tuộc nhóm muốn làm cái gì, đều sẽ đưa ra một chút xúc giác bên trên thẻ thân phận. Cho dù là cùng bày quán tiểu phiến mua đồ, bọn họ cũng là trực tiếp dùng thẻ thân phận chuyển khoản, hãn không có nhìn thấy bất luận kẻ nào dùng tiền mặt.

Tưởng cũng biết, nếu thò tay liền có thể hoàn thành giao dịch, thân phận nghiệm chứng, tin tức ghi vào đợi đã (vân vân), ai sẽ lựa chọn càng thêm phức tạp phương thức đâu? Cho dù là đến nơi đây du lịch ngoại tinh nhân, dưới phi thuyền trước tiên cũng là giải quyết nhất trương lâm thời thẻ thân phận, tồn vào nhất định lượng tiền mặt. Chờ bọn hãn rời đi thời điểm nếu không có xài hết, hoàn toàn có thể lại đem còn lại tiền hồi đoái đi ra.

Bất quá Dung Viễn cũng không có quá khẩn trương, hãn vài ngày không ăn không uống cũng không có vấn đề, hưởng chi còn có [công đức bộ]. Ngày gần hai tháng lễ trình trung, mặc kệ cách nhau bao nhiêu xa, trên địa cầu công đức trị đều hoàn toàn không nhìn không gian cự ly cuộn cuộn không ngừng gia tăng, đến hiện tại đã có hai ngàn vạn xuất đầu công đức trị. Nếu Dung Viễn được ăn cả ngã về không muốn rời đi, hãn tùy thời đều có thể hồi đoái ra một chiếc vũ trụ chiến hạm đi ra.

Nếu khả năng mà nói, Dung Viễn cũng không hi vọng dùng như vậy thô bạo trực tiếp phương thức giải quyết vấn đề. Hãn lần này đi đến Picchu tinh trọng yếu nhất mục đích, là vì khai thác nhân giới, biết mình biết người, không phải vì cùng một tinh cầu thậm chí liên minh khai chiến .

Cho nên, tuy rằng rất xin lỗi Parco... Nhưng mà hãn cấp Dung Viễn đẩy ra một cánh cửa sổ, Dung Viễn dẫn hãn đi đến Picchu tinh, tại Dung Viễn biểu thức số học trung, bọn họ đã thanh toán xong, cứ việc cuối cùng

một khắc Parco duy hộ khiến hân cảm thấy xúc động, nhưng hân không có tính toán không biết tự lượng sức mình đi cứu người.

Huống chi, hân liên Parco vì cái gì sẽ chọc phiền toái nguyên nhân đều không rõ ràng. Có lẽ là bởi vì hân đến qua địa cầu, có lẽ là bởi vì hân quá khứ làm qua cái gì chọc không thể trêu chọc đối tượng, có lẽ là hân bối cảnh hoặc là công tác nguyên nhân, tại cái gì cũng không rõ ràng thời điểm, Dung Viễn sẽ không tùy tiện đặt chân.

Đem kẹo đường thuyền hòa tan, Dung Viễn hướng đi trên đảo nhỏ chợ -- hân không tính toán vẫn giấu ở chỗ tối, tổng muốn có bước ra bước đầu tiên thời điểm. Mà trên chợ cái kia gia hỏa, hân đã quan sát vài giờ, đối người nọ lý giải đã đủ để ngang bằng tại hân bên cạnh sinh hoạt mười mấy năm nhân.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Âm Dương Ngư Đồ

Thu quán trở về, Tini thói quen tính kéo trầm trọng cước bộ Hưởng gia phương hướng đi, đi đến một nửa thời điểm nhớ tới trong nhà vị kia khách nhân, lại chuyển tới rau quả điểm mua chút hoa quả rau dưa, còn để hai chỉ cua về nhà.

Xa xa, hẩn nhìn thấy chính mình gia cửa sổ bên trong lộ ra đến quang, nhìn không được cười một thoáng, trong lòng cảm thấy có chút ấm áp, một nhọc tựa hồ bị đều trong lòng chờ mong tảo hết, hẩn nhanh hơn cước bộ đi qua.

Xã hội càng trở nên triển, giữa người với người cự ly tựa hồ lại càng xa. Tini cha mẹ sớm đã qua đời, huynh đệ tỷ muội tuy rằng nhiều, nhưng chỉ so người xa lạ nhiều một tầng huyết thống quan hệ. Hẩn cũng không có cái gì thân mật bằng hữu hoặc là đồng sự, cùng chung quanh tất cả mọi người chỉ là sơ giao. Hẩn nội tâm khát vọng hữu tình cùng chú ý, nhưng lại chưa từng có cảm giác chung quanh có người nào đó đáng giá chính mình trả giá tín nhiệm, bởi vậy Tini phi thường cô độc, hẩn sinh hoạt giống một vũng nước lạnh, một ngày một ngày lặp lại giống nhau quá trình, để người vừa chết lạnh lại tuyệt vọng.

Nhưng mà hiện tại bất đồng, hẩn có một bằng hữu... Không, hoặc là không nên nói là bằng hữu, hẩn có một cần đi bảo hộ cùng quan tâm đối tượng, này cho hẩn sinh hoạt mang đến cự đại động lực, hẩn toàn bộ tâm thần đều đặt ở người kia trên người, căn bản không có công phu đi cảm thấy tuyệt vọng hoặc là tự hỏi triết học vấn đề.

Tini về nhà, quả nhiên, hân khách nhân như cũ cầm máy đọc đọc sách, thấy hân trở về, ngẩng đầu, thân thiết hỏi: "Hôm nay thuận lợi sao?"

"Không thể càng tốt ." Tini nhất thời cảm giác cả người uể oải đều tiêu thất, giơ tay lên cho hân triển lãm xuống trong tay xách nguyên liệu nấu ăn, nói: "Hôm nay chúng ta ăn cua !"

Ngồi ở bên cửa sổ trẻ tuổi nhân lộ ra một rất đậm tươi cười, nhìn không ra có bao nhiêu chờ mong, bất quá Tini đã phi thường thỏa mãn, hân hừ ca đem nguyên liệu nấu ăn đều xách vào phòng bếp, chỉ chốc lát sau liền truyền đến oành oành bang bang nấu ăn thanh.

Phòng khách bên trong nhân một lần nữa đem tầm mắt ném đến trên sách, vẻ mặt thập phần chuyên chú. Đây là một chỉ phi thường tuổi trẻ bạch tuộc, hân nhìn qua còn không có trưởng thành, đầu tròn vo có chút khả ái, màu hổ phách ánh mắt phi thường trong veo. Nguyên bản này niên kỉ hài tử còn hân là tại cha mẹ bên cạnh bị bảo hộ cùng chỉ bảo, nhưng này chỉ bạch tuộc lại không biết vì cái gì, lẻ loi một mình xuất hiện ở này trên đảo nhỏ, dùng ở trong biển cũng phi thường trân quý kim ti san hô cùng Tini đổi lấy một trụ túc địa phương.

Tini biết đây là vì cái gì, hân phát hiện đứa nhỏ này bất cứ một chỉ xúc giác bên trên cũng không có Picchu tinh thể thân phận, liền biết hân là một "Không hộ khẩu" .

Bạch tuộc nhóm một lần sinh dục trên trăm chỉ trứng cũng không kỳ quái, tại quá khứ điều kiện ác liệt thời điểm, này mấy trứng đại đa số đều sẽ bởi vì bị săn mồi hoặc là không thể sinh tồn mà chết đi, chỉ có cực ít hài tử có thể sống đến lớn lên để trứng. Nhưng mà hiện tại, tại khoa học kỹ thuật dưới sự trợ giúp, mới sinh hài tử đều có thể được đến rất tốt chiếu cố, chết non tỷ lệ bị đại đại hạ thấp . Vì tránh cho nhân khẩu bạo tạc, chính phủ nghiêm khắc khống chế Picchu tinh bạch tuộc một lần đẻ trứng số lượng cùng chất lượng, nhất sinh chỉ có thể đẻ trứng một lần, mỗi lần nhiều nhất

chỉ cho phép sinh sản ba hài tử. Bởi vậy, liền có một ít muốn có được càng nhiều hài tử bạch tuộc bí quá hoá liều, tại không có bảo đảm hải trung sinh sản, kia vài yếu ớt anh nhi tại cha mẹ cực kỳ hữu hạn chiếu cố dưới gian nan sống sót, một đám một đám chết đi, cuối cùng cực kỳ may mắn sống sót hài tử, liền thành Picchu tinh không hộ khẩu, không có thân phận chứng minh tạc, bọn họ liền không thể đến trường, không thể công tác, không thể mua bán, không thể hưởng thụ bất cứ phúc lợi, không thể một mình cười bất cứ phương tiện giao thông, cơ bản cuối cùng hoặc là trở thành hải trung trí lực rất thấp dã bạch tuộc, hoặc là liền trà trộn vào thành thị trộm đạo thường tạc, thanh danh phi thường xấu, đại đa số Picchu tinh phát hiện như vậy không hộ khẩu đều sẽ trực tiếp đem bọn họ xua đến trong biển.

Nhưng Tini nhìn này chỉ mạo hiểm cùng hãn giao dịch bạch tuộc, lại không cách nào làm ra tiếp đón người khác đem hãn một lần nữa bức hồi trong biển quyết định. Này vẫn là hài tử, không có đạo lý vì hãn cha mẹ lỗ mãng trả giá đại giới. Hãn nhìn qua như vậy còn nhỏ, khả ái, đơn thuần, theo lý phải bị thích đáng chiếu cố, đủ loại che chở.

Vì thế Tini đem hãn mang về gia, cũng mang về một phần trách nhiệm.

-- này chỉ tuổi trẻ bạch tuộc, tự nhiên chính là dùng nghĩ thái y biến hình Dung Viễn. Ngoại tinh bạch tuộc cùng nhân loại thẩm mỹ quan tuy rằng bất đồng, nhưng có một điểm lại có sở hữu trí tuệ sinh vật chung, đó chính là đối đời sau ý muốn bảo hộ.

Cho nên hãn cố ý nghĩ thái thành một vị thành niên tiểu bạch tuộc bộ dáng, hơn nữa bề ngoài tại chính hãn xem ra đều có một loại xấu manh cảm. Không ngoài sở liệu, sở hữu hãn gặp được trưởng thành ngoại hình bạch tuộc, nhất là bị tuyển làm mục tiêu này chỉ màu xám đại bạch tuộc, ở trước mặt hãn đều không do tự chủ ôn nhu lấy đi.

Chỉ cần có thể đạt tới mục đích, Dung Viễn cũng không cảm thấy có cái gì xấu hổ . Tuy rằng hắn ở trên địa cầu đã xem như người trưởng thành, bất quá tại Picchu tinh, hơn hai mươi tuổi tiểu bạch tuộc đích xác vẫn là vị thành niên nhi đồng -- Picchu tinh nhân chia đều thọ mệnh tại ba trăm tuổi trên đây.

Mấy ngày này, Dung Viễn ở tại Tini trong nhà, mượn dùng hắn máy đọc, đối với này tinh cầu lịch sử, văn hóa, quân sự, kỹ thuật, chủng tộc, cùng liên minh quan hệ, đối gia nhập liên minh khát vọng đợi đã (vân vân). Trọng yếu nhất là, Tini trong nhà có tiếp vào tinh vồng cảng, Dung Viễn đem Noah phục chế thể USB cắm vào đi sau, vô thanh vô tức, nó liền thẩm thấu tinh vồng đại bộ phận khu vực, chỉ có số ít bị độ cao mã hóa phòng hộ tường đem nó chặn ở bên ngoài.

Ban đêm, Tini đi phòng ngủ -- cũng chính là trực tiếp liên thông nước biển một đại ao nước ngủ, hắn mấy ngày này giấc ngủ chất lượng rất tốt, tổng có thể một giấc ngủ tỉnh đã đến hừng đông thời điểm.

Dung Viễn buông xuống máy đọc, xoa bóp mũi, ánh mắt có chút chua xót. Hắn nhắm mắt dưỡng thần một lát, nhẹ giọng nói:"Đều đã trừ tồn hảo sao?"

"Vâng." đậu Hà Lan đứng ở hắn bên tay đáp. Quang não bên trong tồn trữ kho số liệu cùng mặt khác không cần thiết nội dung cơ hồ đều bị xóa đi, sở hữu không gian đều dùng đến tải xuống bộ sách. Văn minh độ cao phát đạt tinh tế liên minh, tri thức tích lũy nhỏ đến cơ hồ không có. Tuyệt đại đa số bộ sách đều có thể tại tinh vồng tải xuống đến, cho dù là một ít tại Dung Viễn xem ra phi thường cao tầng kỹ thuật cùng cực kỳ nguy hiểm vũ khí tư liệu cũng là như thế, có đưa gốc giáo trình thậm chí chỉ cần nhận chữ nó liền có thể giáo hội người như thế nào từ số không bắt đầu chế tạo vũ khí hạt nhân hoặc là một chiếc tinh hạm.

Nhưng mà có được càng nhiều, có thể được đến quý trọng lại càng thiếu. Có thể liên thông tinh võng bất cứ một ngoại tinh nhân đều có thể dễ dàng đạt được địa cầu ưu tú nhất khoa học gia cùng cực nhất sinh theo đuổi tri thức, nhưng bọn họ tình nguyện khiến này tòa Kim Sơn nát rửa mốc meo, cũng không nguyện thân duỗi tay từ giữa thu hoạch dễ như trở bàn tay này bút tài phú. Tỷ như Tiny, hẳn thỏa mãn với chính mình phi thuyền mặt đất khẩn cấp chỉ huy viên thân phận, thực ra đại đa số thời gian đều là tại văn phòng ngoạn hư nghĩ trò chơi, chỉ có tại máy tính có trực trực hoặc là phát sinh ngoài ý muốn tình huống thời điểm mới có hẳn phát huy tác dụng không gian, mà ngoài ý muốn xác suất phi thường thấp. Hẳn có khi sẽ chính mình làm một ít tinh mỹ thủ công quà tặng cầm đi bán, đây cũng là hẳn lớn nhất kiêu ngạo; Mà đã chết mất Đức Bố, tình nguyện dùng một căn không bảo hiểm dây thừng nằm tại vũ trụ trung duy tu cơ trạm, cũng không có lợi dụng rảnh rỗi thời gian học tập đến đạt được càng tốt công tác ý tưởng.

Dung Viễn biết, trên đời này có đủ loại nhân, tuy rằng hẳn không quá lý giải là cái gì có vài người có thể như vậy yên tâm thoải mái lãng phí quang âm, đem chính mình ngắn ngủi sinh mệnh đều hao phí tại một ít cũng không đáng giá sự tình bên trên, nhưng hẳn minh bạch, đối có vài nhân đến nói, có lẽ loại này biếng nhác sinh hoạt là bọn họ hạnh phúc sở tại. Hẳn sẽ không cho người khác nhân sinh đưa ra đề nghị hoặc là dễ dàng làm ra đánh giá, chỉ là nhìn thấy kia vài thỏa mãn với chính mình vô tri nhân, lại xem xem trên tinh võng kia vài hẳn phía trước cần dùng ít nhất trăm mươi vạn công đức mới có thể đổi lấy khoa học tư liệu, tổng có chúng Minh Châu phủ bụi cảm giác.

Trên tinh võng tin tức, thực ra có 99.9% đều là không ồm mà rên, quảng cáo, tâm linh canh gà, lặp lại tin tức, sai lầm tin tức, bát quái đợi đã (vân vân), đối Dung Viễn đến nói cùng rác rưởi không khác, chỉ có 0.1% là chân chính có giá trị tin tức. Có lẽ đây chính là vì cái gì Tiny bọn họ khó có thể từ trung học tập trưởng thành nguyên nhân. Vòn vẹn địa cầu một tinh

cầu, mọi người đều rất khó chuẩn xác từ internet phong phú tin tức trung lấy ra trung hữu dụng mà có thể tin tri thức, huống chi tình vông ít nhất liên thông mấy ngàn khóa tình cầu, trên mạng tin tức lượng chi đại khó có thể tính toán, so sánh với hần khổng lồ cơ số, 0. 1% này xác suất liên thật sự quá thấp. Nếu không phải Dung Viễn có trí não, hần cũng vô pháp từ giữa tình luyện ra tình hoa.

Tini trong nhà không có máy tính linh tinh công kênh điện tử sản phẩm, cũng không có giấy chất bộ sách. Dung Viễn trong tay máy đọc liên thay thế sở hữu bộ sách tác dụng, mà đăng nhập tình vông môi giới, là một giống chắn gió kính mắt như vậy toàn tức kính mắt, đội về sau bịt kín thiết kế sẽ ngăn trở ngoại giới sở hữu nguồn sáng, Dung Viễn giống như đặt mình ở trong hư không, xem internet các loại tuyển hạng liên nổi tại hần chung quanh, hần chỉ cần ánh mắt hơi chút tập trung tại nào đó tuyển hạng bên trên, liền có thể đem mở ra, cũng có thể cùng trên tình vông người khác trao đổi hỗ động, hoặc là ngoạn nghĩ chân độ rất cao toàn tức trò chơi, bất quá nghĩ chân độ chỉ tại trên thị giác, nghe, xúc, khứu đẳng liên không cảm giác . Có thể cung cấp toàn phương vị cảm thụ tựa như thân ở chân thật thế giới đương nhiên cũng có, bất quá cái loại này mũ giáp hoặc là càng lớn trò chơi cabin đều rất quý, Tini kia điểm tiền lương căn bản mua không nổi.

Bởi vì toàn tức internet cùng trò chơi thật sự rất thú vị, Dung Viễn cũng từng trầm mê trong đó liên tục bốn năm giờ không có nghỉ ngơi, thẳng đến thân thể giống hần phóng ra khát nước tín hiệu, mới mạnh kinh giác. Sau, hần đăng nhập tình vông một ngày khi trường không còn có vượt qua nửa giờ, tải xuống nhiệm vụ cũng toàn bộ giao cho trí não cùng đậu Hà Lan.

"Chủ nhân, người như vậy không mệt sao? Đối với nhân loại đến nói, hưởng thụ sinh mệnh, thích hợp giải trí, không phải trọng yếu phi thường sao?" Trí não phục chế thể -- Noah nhị hào lười biếng nói.

Dung Viễn nói: "Đây không phải có thể khiến ta an tâm hưởng thụ hoàn cảnh."

"Đây là một tương đối vấn đề, trên thế giới không tồn tại hoàn toàn an dật hoàn cảnh, an toàn hay không, chủ yếu tại ngài cá nhân nguy cơ phán định thượng." Noah nhị hào nói. Đợi một lát, không có được đến Dung Viễn đáp lại, nó cũng liền mất đi trò chuyện dục vọng.

Nhị hào cùng Noah hoàn toàn bất đồng, là trí não bản "Mười vạn câu hỏi vì sao", nó từ trên mạng đạt được tri thức so bất cứ sinh mệnh thể đều nhiều, nhưng vấn đề cũng so ai đều nhiều. Tại hoàn thành Dung Viễn giao cho hẩn nhiệm vụ ngoài, Noah nhị hào cả ngày đều đang trầm tư vấn đề chính là -- ta là ai?

Trí não phục chế thể, Noah nhị hào, chủ nhân công cụ, một đoạn trình tự, con số cùng ký hiệu tổ hợp, thay thế phẩm... Hẩn vì chính mình tồn tại tìm đủ loại lý do, tự hỏi rất nhiều triết học gia mới sẽ tự hỏi vấn đề, cả ngày đều tại rối rắm, so với danh tự, nó càng để ý chính mình vì cái gì mà tồn tại, hẩn tồn tại có ý nghĩa gì. Dung Viễn vì bớt việc vẫn gọi nó "Nhị hào" Nó cũng không phản đối, càng không có cho mình lộng một đại ngôn hình tượng linh tinh mảnh lối.

"Chủ nhân, có ngoài ý muốn tình huống." Nhị hào nói, dùng toàn tức kính mắt ngoại phóng công năng thả ra một video ngắn, là nào đó trên đảo nhỏ lộ thiên quảng cáo video, đáng lưu ý là, trong video xuất hiện một hình ảnh.

Thái Cực Âm Dương ngư đồ, ở trên phi thuyền thời điểm, Dung Viễn từng tiện tay cấp Parco họa qua một lần. Ngoài ý muốn là này trí lực có điểm không tốt bạch tuộc nhân liếc nhìn liền nhìn ra trong đó hàm nghĩa, hơn nữa càng xem càng cảm giác thâm ảo, vài lần đều kéo Dung Viễn muốn thảo luận, đối này khen không dứt miệng. Nhị hào tại tinh võng tiến hành hình ảnh phân tích cùng đối lập, to lớn tinh võng, thực ra có vô số

cùng loại bức ảnh, nhưng đều tuyệt không là chân chính Âm Dương ngư đồ, như vậy không hề có lệch lạc bức ảnh, chỉ có từng xem qua nó hơn nữa tự hỏi qua thời gian rất lâu Parco mới có thể họa ra đến.

"Chủ nhân, ta phân tích này trương đồ, bên trong ẩn tàng một điều bao hàm thời gian cùng địa điểm tin tức." Nhị hào nói.

"Đây là cạm bẫy, Dung Viễn." Đậ Hà Lan vội vàng nói.

"Ta tại 87% trên trình độ đồng ý thuyết pháp này." Nhị hào nói: "Này tắc quảng cáo tại Picchu tinh sở hữu hòn đảo cùng hải dương thành đều có truyền phát, mặt khác, Picchu tinh gần nhất đối phi thuyền tiến hành nghiêm khắc quản lý, chấp hành khoan tiến nghiêm ra chính sách, bất cứ muốn rời đi tinh cầu phi thuyền đều sẽ bị cẩn thận kiểm tra, nghe nói là vì vũ trụ hải tặc Áo Khắc Ba lên vào Picchu tinh."

Dung Viễn nhìn chăm chăm này trương đồ nhìn một lát, không hề nghi ngờ đây là truyền lại cho hẳn tin tức, nhưng tuyên bố tin tức nhân, là Parco? Vẫn là bắt đi Parco nhân?

"Nhị hào, phi thuyền hiện tại thế nào?" Dung Viễn hỏi.

"Lại vẫn tại sân bay, chưa bị khấu lưu, hư hao hoặc theo dõi. Sân bay phụ cận, chưa từng đặc biệt tăng mạnh quản lý, chưa phát hiện khả nghi nhân viên."

"Nếu Parco đem của ta tin tức tiết lộ cho địch nhân," Dung Viễn tự nhủ nói: "Bọn họ vì cái gì không có đem chúng ta phi thuyền khống chế lên đến?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Bạch Tuộc Xám

Picchu tinh làm một khóa nổi tiếng du lịch tinh cầu, trừ bọn họ khác cụ đặc sắc đáy biển thành thị bên ngoài, trên mặt biển kia vài lớn nhỏ hải đảo cũng bị đầy đủ khai phá ra các loại tác dụng. Tỷ như quyến luyện đảo, chính là một tòa nổi tiếng lấy luyện ái vì chủ đề đặc sắc hòn đảo, tại dài đến trên trăm năm không ngừng hoàn thiện cùng cải tạo trung, quyến luyện đảo ở trong liên minh đã có phi thường vang dội độ nổi tiếng.

Trên bầu trời thường thường rơi xuống các sắc cánh hoa hoặc là lóe sáng tinh tinh dải băng cái gì, hoa cỏ như hải, muôn tía nghìn hồng, từng đôi người yêu rong chơi trong đó, nỉ non nức nở, thập phần ngọt ngào.

Tại một điểm đầy phấn màu tím tiểu hoa giàn trồng hoa dưới, một Picchu tinh nhân chiếm lấy hơn phân nửa ghế dài, tinh xảo màu trắng ghế dựa bị hấn ép tới kết rung động, thập phần đáng thương. Đây Picchu tinh nhân mang đỉnh đầu như thùng nước mũ, cúi đầu, xúc giác không ngừng nhẹ nhàng vỗ mặt đất, có vẻ có chút nôn nóng. Trải qua nơi này các tình lữ nhìn thấy hấn cái dạng này, đều cho rằng hấn đang đợi chính mình người yêu, ăn ý vòng đến địa phương khác đi.

Không trung, một hồ điệp bộ dáng phi xa chậm rãi thối qua, phi xa phần đuôi rải xuống vô số năm màu sắc sở phao phao, chiết xạ biến hóa vô cùng tia sáng, đương bọt khí đựng vào thứ khác thượng khi còn sẽ "Ba" một chút tạc nứt, rải xuống tinh tế kim phấn. Chúng nó lượn lơ tung bay rơi xuống, trong lúc nhất thời đầy trời đều là trong suốt bọt khí, trung gian hỗn loạn lóe thật nhỏ kim quang, ngồi ở trên ghế Picchu tinh nhân cũng nhin không được ngẩng đầu nhìn một cái, đằng này trận phao phao vũ toàn bộ

rơi xuống đất sau, hăn mới phát hiện trước mặt không biết lúc nào đứng một người khác.

Màu xám làn da, màu nâu hình vành tròn vẫn vẹn, mũi chỉ xúc giác không có đặc biệt tráng kiện hoặc là mảnh dẻ, không có trang sức, không có công tác huy chương, màu xám ánh mắt gục, có vẻ không phải rất có tinh thần, bất quá ánh mắt chợt thẳng gắt gao nhìn chăm chăm hăn xem, chợt vừa thấy đến có chút sấm nháy.

Ngồi ở trên băng ghế Picchu tinh thần diện không thay đổi sắc cùng hăn đối diện.

Màu xám bạch tuộc nhìn hăn một trận, sau đó dùng có chút khăn khăn thanh âm nói:"Parco?" Trên mặt hăn hơi lỏng da thịt chùng chắt gục xuống dưới, nói chuyện thời điểm hoàn toàn nhìn không tới môi tại động, thanh âm cũng bởi vậy có vẻ rầu rĩ .

Parco giải trừ nghĩ thái y biến hình, vết thương luy luy bộ dáng, bất quá kia khuôn mặt xác thật là hăn không sai. Hăn chứng minh chính mình thân phận, liền lại khởi động nghĩ thái y đem mặt che lên, sau đó hỏi:"Người cũng dùng nghĩ thái y?"

"Rất dẫn nhân chú mục." Màu xám bạch tuộc đơn giản giải thích nói.

"Nói cũng phải." Parco lý giải gật gù đầu.

"Ta nhìn thấy bọn họ đem người bắt đi ." Màu xám bạch tuộc chậm rãi nói, tựa hồ đối Parco một thân thương không chút nào quan tâm, ngữ khí có lệ hỏi:"Người như thế nào trốn ra ?"

"Bên trong có người hỗ trợ." Parco xem ra đối với hăn lạnh lùng thái độ không chút nào để ở trong lòng, lập tức hồi đáp.

"Nga." Màu xám bạch tuộc lên tiếng, không nói gì thêm.

Mấy cái người trẻ tuổi lại truy lại chạy từ bọn họ bên cạnh đi ngang qua, "Lạc lạc " tiếng cười sái một đường, so với như vậy tươi đẹp, Parco cùng màu xám bạch tuộc hai người dứt khoát giống như là tại chung quanh thiên nhiên chế tạo một bóng ma.

Trầm mặc hồi lâu, Parco nhìn không được hỏi: "Người liên không muốn hỏi điểm thứ khác cái gì sao?"

"Người muốn nói liên nói." Màu xám bạch tuộc miễn cưỡng nói: "Ta nghe đâu."

Hắn thái độ như thế thuận theo lại như thế có lẽ, dứt khoát để người không tưởng tiếp tục chờ xuống. Dù là Parco hảo tính tình, cũng nhìn không được ở trong lòng rộng giận -- còn có thể hay không hảo hảo nói chuyện ?

Parco lồng ngực nhất khởi nhất phục, hai chỉ khoát lên ghế dựa mặt sau xúc giác nhìn không được cuộn tròn lên đến, hắn nhìn lại nhìn, mới rốt cuộc kiềm chế dưới lửa giận, ôn hòa nói: "Mặc kệ nói như thế nào, ta muốn cảm ơn người tại Thủy Lam tinh cứu ta. Người yên tâm, chuyện này ta sẽ không nói cho người khác, người cũng đừng cùng người khác nói người vào cấm khu, bằng không hậu hoạn vô cùng, Kajuhl công ty sẽ không bỏ qua chúng ta ."

"Một khi đã như vậy, người theo ta gặp mặt, không phải sẽ liên lụy ta?" Màu xám bạch tuộc không chút khách khí nói.

Parco trên mặt lại không kìm lòng được lóe qua một mặt sắc mặt giận dữ, màu xám bạch tuộc ánh mắt tan rã nhìn bên cạnh hoa rơi, không có chú ý tới hắn vẻ mặt biến hóa. Parco ánh mắt tàn nhẫn trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó buông xuống ánh mắt, cười khổ một tiếng, rất khó xử nói: "Ta cũng không tưởng cho người mang đến phiền toái, chỉ là ta phía trước giao

cho người này nợ trọng yếu phi thường, người có thể hay không trước đem nó hoàn cấp ta?"

"Thứ gì?" Màu xám bạch tuộc rút cuộc nhắc tới vài phần hứng thú, âm điệu đề cao vài phần, bất quá trên mặt vẫn là kia phó tử bộ dáng, liền đem ánh mắt một lần nữa quay lại Parco trên người.

Parco bỗng nhiên nghĩ đến, thời gian dài như vậy, hẳn tựa hồ vẫn không có chớp qua mắt, trong lòng cảm thấy vài phần quái dị. Bất quá hiện tại hẳn quan tâm nhất không phải này, Parco có chút vội vàng nói:"Một giác hút lớn nhỏ kim loại đen cầu, người không nhớ rõ sao?"

Màu xám bạch tuộc trầm ngâm một lát, sau đó nói:"Ta không có gặp qua cái loại này, là người nhớ lầm."

Parco dừng một lát, ngược lại nói:"Ta rời đi khi đặt ở trên phi thuyền, người có thể cùng ta một khối đi tìm tìm xem sao? Giúp đỡ một chút, chúng ta là bằng hữu không phải sao? Không có cái kia, ta nhất định phải chết."

Màu xám bạch tuộc không chút do dự cự tuyệt nói:"Không được."

Parco còn tưởng rằng chính mình nghe lầm, khó có thể tin hỏi:"... Người nói cái gì?"

"Ta không thể mang người đi của ta phi thuyền."

"Vì cái gì?" Parco đăng đứng lên mở to hai mắt hỏi một câu, sau đó tựa hồ lý giải, giận dữ phản cười nói:"Hảo hảo hảo, người muốn cái gì? Tiền, phi thuyền? Vẫn là khác? Ra giá, chỉ cần ta có thể cho người, ta nhất định làm hết sức, mời người đem vật kia hoàn cấp ta!"

Màu xám bạch tuộc lại vẫn chậm rãi lắc đầu nói:"Không được."

"Cho ta một lý do." Parco lạnh lùng nói.

"Bởi vì người không phải hăn." Màu xám bạch tuộc bình thản nói.

Parco sửng sốt, phần nộ cùng oán hận tất cả đều tạt trên mặt hăn tiêu thất, hăn không có biện giải, chậm rãi ngồi xuống, nhìn chăm chăm màu xám bạch tuộc nhìn ra ngoài một hồi, thấp giọng nói: "Ta không rõ người ý tứ."

"Tỷ như nói..." Hôi bạch tuộc hỏi một đơn giản nhất vấn đề: "Người biết ta gọi cái gì sao? Nói nói xem."

Hăn sớm liền chú ý tới, thời gian dài như vậy, Parco một lần cũng không có kêu lên tên của hăn, liên ban đầu chào hỏi thời điểm cũng là, càng không có nói qua uống mạng Đức Bố.

"Parco" Khẽ cười một tiếng, thả lỏng thân thể, hỏi: "Người là làm sao thấy được?"

"Sơ hở nhiều lắm, ta đều lừa nói. Người không nên cho rằng dùng nghĩ thái y biến hình thành người khác bộ dáng, liền có thể lừa gạt một người hoàn toàn không lý giải nhân." Hôi bạch tuộc như cũ là cái gì đều không để ở trong lòng thái độ, ngữ khí lừa nhác để người cảm giác nghiêng rằng.

"Có thể hai lần biến hình nghĩ thái y là viện khoa học phát minh mới, khứu giác lại linh mãnh truyền thông cũng không có nghe nói qua nó tin tức. Cho nên ta cho rằng triển lãm qua một tầng biến hình về sau, thân phận liền sẽ không bị người hoài nghi, quả nhiên vẫn là sơ suất." Ngụ Parco quán xúc giác bất đắc dĩ nói, "Người nói đúng, từ Parco trên người được đến tình báo quá ít, chúng ta cơ hồ đối với người hoàn toàn không biết gì cả. Bất quá ta còn là muốn biết, thời gian ngắn như vậy, ta đến cùng nơi nào có sơ hở? Nếu ta không có nhớ lầm mà nói, người thậm chí cơ hồ không có đang nhìn ta."

Hắn ngửi khí chân thành tha thiết mà tràn ngập tò mò, hỏi bạch tuộc đáp: "Ánh mắt."

"Ánh mắt?" Ngụy Parco vươn ra xúc giác sờ sờ ánh mắt, sau đó nghe được hỏi bạch tuộc nói: "Hắn ánh mắt, khiến ta nghĩ đến ta tốt nhất bằng hữu; Mà của người ánh mắt, khiến ta nghĩ đến độc xà."

Ngụy Parco bắt giữ đến một từ, cười nói: "Người nhất định là sinh ra tại lục địa vì chủ nghi cư tinh thượng, hơn nữa là Lục sinh trí tuệ sinh vật, bằng không sẽ không lấy độc xà làm so sánh. Thú vị, Parco đến qua nghi cư tinh cũng không nhiều, liền tính người không nói, ta cũng có thể tìm ra của người nơi sinh. Bất quá không có tất yếu này, nói vậy rất nhanh chúng ta sẽ đạt thành khoái trá hợp tác."

"Ta không như vậy cho rằng."

"Đừng như vậy khẳng định, người trẻ tuổi, nghĩ rõ ràng lại trả lời." Ngụy Parco trong giọng nói có loại đáng giận bình tĩnh cùng tự tin, hắn nói: "Nếu người đồng ý, tiền tài, địa vị, mỹ nhân, ta đều có thể cho người. Trọng yếu nhất là, người có thể tiếp tục sống. Nhưng nếu người giống vị kia bằng hữu như vậy ngu xuẩn cực tuyệt, sợ là chúng ta ở giữa liền muốn phát sinh một ít rất không thoải mái sự."

Hỏi bạch tuộc -- cũng chính là Dung Viễn trầm ngâm một lát, hỏi: "Ta không rõ, vì cái gì ta sẽ bị cuốn vào loại này phiền toái trong? Các người giống trống khua chiêng tìm ta, còn lao lực bố trí cạm bẫy, chẳng lẽ liền bởi vì ta là Landia nhân?"

Hắn chú ý tới, từ bọn họ chính thức triển khai trò chuyện về sau, chung quanh không có nhân đi ngang qua nơi này, thậm chí ngay cả du khách hi nháo thanh đều nghe không được, chỉ có giấu ở nhánh cây trung tiểu điều ngẫu nhiên phát ra vài tiếng ngắn ngủi kêu to.

"Đương nhiên không phải, vì cái gì người sẽ như vậy cho rằng? Landia cùng chúng ta cũng là hợp tác quốc !" Ngụy Parco thất thanh cười, khó có thể tin tưởng hỏi:"Chẳng lẽ người thế nhưng không biết? Chẳng lẽ Parco cái gì cũng không nói cho người sao?"

Dung Viễn trầm mặc, hẳn không biết chính mình hẳn là biết đến là cái gì.

"Thiên a, thiên a, hài tử ! ta biết người tin tưởng Parco, cho nên mới sẽ mạo hiểm tới gặp ta. Nhưng người muốn biết, không phải tất cả mọi người là bọn họ mặt ngoài thoát nhìn như vậy." Ngụy Parco giống khoan hậu trưởng giả chỉ điểm hậu bối như vậy nói,"Để cho ta tới nói cho chân tướng."

Sau đó Dung Viễn liền nghe nhất cổ sự, một ti bỉ, vô sỉ, âm hiểm giả dối Picchu tình người là như thế nào lợi dụng chính mình chủng tộc hảo thanh danh cùng hàm hậu diện mạo lừa gạt chung quanh mọi người, đập lên đồng bạn thi cốt bỏ hướng Kajuhl công ty cao tầng, hẳn hai thân mật nhất bằng hữu đều bị hãm hại chết . Ngẫu nhiên cơ hội dưới Parco bắt được một công ty thóp, sau đó không để ý công ty lâu dài tới nay đối với hắn tài bồi cùng tín nhiệm, ý đồ lợi dụng này đem bính uy hiếp công ty cướp lấy càng lớn lợi ích. Kết quả bị tình tế thợ săn [tương đương với hệ Ngân Hà liên minh cảnh sát] đuổi bắt, ngộ nhập tình vực cấm khu. Phía trước ngụy Parco nhắc tới cái kia kim chúc cầu, chính là Parco nắm giữ thóp, Kajuhl công ty sẽ không tiếc hết thầy đại giới đem nó cầm lại đến.

"Cái gì thóp?" Dung Viễn ngữ khí như là đang hỏi --"Các người trải qua cái gì thương thiên hại lý sự?"

Ngụy Parco cười khố nói:"Là chúng ta công ty tiêu phí nhiều năm thời gian nghiên cứu chế tạo tân dược phối phương cùng nghiên cứu ghi lại. Nay được đem cứu vãn vô số người, nhưng tại thực nghiệm quá trình bên trong không thể tránh khỏi... Người biết... Sẽ xuất hiện một ít thương vong.

Chúng ta cũng tận lực đối người chết người nhà làm ra bù lại, nhưng nếu công bố đi ra ngoài, sẽ cho đối thủ cạnh tranh công kích chúng ta lý do. Hơn nữa kia vài phối phương... Một khi bị người khác được đến, chúng ta nhiều năm cố gắng liền uổng phí."

Hôi bạch tuộc gật gật đầu, ngụy Parco vừa lộ ra tươi cười, liền nghe Dung Viễn nói:"Cố sự rất phấn khích, đáng tiếc ta một chữ cũng không tin."

Ngụy Parco sắc mặt cứng đờ, ngữ khí trở nên tàn nhẫn, hỏi:"Người tưởng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt?"

Ngồi ở hắc đối diện mắt cá chết hôi bạch tuộc phát ra trầm thấp tiếng cười khê:"Người cho rằng... Chỉ có người nghĩ đến song tăng ngụy trang chủ ý này sao?"

Ngụy Parco mạnh kịp phản ứng, một chỉ xúc giác dùng lực đánh hướng hôi bạch tuộc, hôi bạch tuộc không tránh không né, giống điều đứt dây như vậy bị đánh ra đi, một đầu đụng vào bụi hoa trung gian, thân thể mặt ngoài không khí dao động một chút, sau đó nghĩ thái hiệu quả biến mất, lộ ra một chỉ mập mạp vẻ mặt đáng khinh màu xám bạch tuộc, hắc gương miệng, nhìn qua ngốc hồ hồ, thần chí cũng không thanh tỉnh.

Ngụy Parco nổi giận gầm lên một tiếng, xúc giác giống kiếm như vậy đâm về phía hôi bạch tuộc, sau đó đem mềm nhũn nằm sắp thi thể bỏ ra, hô lớn:"Đem hắc cho ta tìm ra ! ! !"

Bụi hoa trung, trong bụi cây, trên cây, bàn thấp dưới... Tại hắc chung quanh, vô số hắc ảnh nhảy lên hướng bốn phương tám hướng.

...

Dung Viễn thưởng thức trong tay [khống chế tâm linh microphone], thở dài:"Picchu tinh tìm phụ công đức có thể làm mọi gia hỏa nhưng không

dễ dàng, liền như vậy bị xử lý ."

Đậu Hà Lan nói thầm:"Ta liền nói là cạm bẫy, nhiên lấy bị bọn họ phản truy tung làm thế nào?"

Noah nhị hào hữu khí vô lực phản bác nói:"Tuy rằng ta không phải bản thể, nhưng của ta năng lực còn không về phần sai đến loại tình trạng này."

Dung Viễn nâng tay lên, ngăn lại bọn họ hai người tiếp tục tranh luận, quay đầu nhìn về phía sau.

Hắn đứng ở quyển luyện đảo Du Nhạc công trình khổng chế tháp đỉnh trên lầu, đến phía trước liền xác nhận nơi này không có nhân lại đây, dọc theo đường đi cũng bày ra cảnh báo trang bị, vạn nhất có nguy hiểm, lui lại lộ tuyến hắn cũng sớm có thiết kế.

Mà hiện tại, cảnh báo một không vang, hắn phía sau chỗ cầu thang, lại có nhẹ nhàng tiếng bước chân truyền đến.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Emerald

Dung Viễn không chút do dự, lập tức ẩn nấp đến không dễ dàng bị phát hiện vị trí, đồng thời cầm ra hắc theo thương thành hồi đoái súng laser, lấy tiêu chuẩn cầm thương tư thế ngắm chuẩn nhập khẩu.

Tiếng bước chân lại tại dựa vào gần nhập khẩu thời điểm dừng lại, một rụt rè thanh âm truyền đến: "Dung... Dung Viễn?"

Thanh âm mềm nhẹ rất nhỏ, như là sợ kinh động cái gì dường như, còn mang theo vài phần run rẩy, nghe được ra nói chuyện nhân nội tâm sợ hãi. Cái loại này tinh tế cảm, khiến Dung Viễn xác định đối phương nhất định là nữ tính, phổ thông, yếu ớt, không có bất cứ lực sát thương.

Dung Viễn không có lên tiếng, hắc ánh mắt cũng không bởi vì đối phương biết tên của hắc mà xuất hiện dao động. Đối phương tìm đến hắc thủ đoạn để người giết mình, nhưng Dung Viễn tuyệt sẽ không cho nàng lần thứ hai cơ hội thừa dịp.

-- có lẽ hắc thiết kế không có chính hắc suy nghĩ như vậy thiên y vô phù, chung quy này mấy các ngoại tinh nhân đến cùng có như thế nào thủ đoạn hắc cũng không rõ ràng; Có lẽ ngục Parco xuất hiện là vì phân tán hắc lực chú ý, khiến gã này nhân cơ hội tìm đến hắc chỗ ẩn thân. Hắc vốn tưởng rằng ngục Parco biết dùng Thái Cực đồ hấp dẫn hắc xuất hiện chỉ là Parco trong lúc vô ý tiết lộ tin tức, chung quy tên kia ngay cả hắc danh tự đều không biết. Hiện tại xem ra, Parco cũng không có hắc cho rằng như vậy thủ khẩu như bình.

Dung Viễn không có trách cứ hoặc là oán hận bất luận kẻ nào, cũng không cảm giác Parco đem chính mình danh tự thậm chí khả năng càng nhiều tin tức tiết lộ đi ra ngoài là một loại phản bội. Chung quy trong mắt của hắn, dù cho Parco công bố hai người là bằng hữu, nhưng trên thực tế giữa bọn họ chỉ là lợi dụng cùng bị lợi dụng quan hệ, hắn chưa từng có hoàn toàn tín nhiệm qua bạch tuộc ngoại tinh nhân hoặc là thật đem xem đây là hữu, như vậy phản bội, chỉ là tương lai vô số phát triển mạch lạc trung khả năng tính tương đối lớn một mà thôi, không đáng phần nộ hoặc thương tâm, lại càng không đáng giá vì thế khiến chính mình hành động bị cảm xúc sở chủ đạo.

Nhìn không thấy góc rẽ, đối phương tiếp tục dùng phát run thanh âm nhẹ giọng nói: "Ta... Parco để cho ta tới tìm người... Hắn có cái gì mời ta chuyển giao cho người... Thịnh nói cho ta biết người tại, đúng không? Ta, ta có điểm kinh hoàng..."

Cái loại này nhất gan cùng sợ hãi như thế chân thật, Dung Viễn cơ hồ có thể từ trong đầu phác thảo ra đối phương bộ dáng -- mắt to bên trong sương mù Mông Mông, nước mắt tự lặc chưa lặc, bạch tuộc xúc giác giáo cùng một chỗ, tựa hồ muốn dùng chính mình ôm chính mình phương thức mang đến dũng khí, trên thực tế cái loại này suy yếu bởi vậy trở nên càng thêm hiện rõ ràng.

Thật lâu không có được đến đáp lại, đối phương tựa hồ cũng trở nên không xác định Dung Viễn có phải hay không thật ở trong này. Nhưng nàng lại đối với chính mình kết luận có nào đó không thể biết tin tưởng, tựa hồ cắn chặt răng hạ quyết tâm, nói: "Ta... Ta hiện tại đi ra, mời người không cần thương tổn ta... Ta cam đoan không có mang vũ khí hoặc là người khác, khiến chúng ta nói chuyện hảo sao?"

Qua hai giây về sau, cái loại này nhẹ nhàng tiếng bước chân lại từ cửa cầu thang truyền đến. Dung Viễn bỗng nhiên phát hiện hắn phía trước xem nhẹ được một sự kiện, đối phương tiếng bước chân cũng không giống bạch

tuộc xúc giác luân phiên hấp thụ mặt đất cùng vách tường khi, bởi vì nhờ lên xúc giác phát ra "Ba" một tiếng cái loại này thanh âm, mà là luân phiên, nhẹ nhàng, nhưng lại so bạch tuộc nhóm cước bộ có vẻ càng thêm trầm trọng, mang theo nào đó hẳn quen thuộc tiết tấu...

Đối phương từ vách tường chỗ tối đi ra, cước bộ kéo dài có vẻ thập phần do dự, rụt vai, cúi đầu, hai tay lấy cầu nguyện tư thế tại trước ngực nắm chặt quyền đầu, ánh mắt bay nhanh nháy lấp lóe đánh giá chung quanh, thân thể đều tại lấy không dễ nhận ra biên độ run rẩy, mím chặt môi, nhìn qua kính hoảng lập tức liền muốn khóc đi ra.

Đây là một nữ hài tử.

Đây không phải một chỉ bạch tuộc, đây là một nhân loại ngoại hình nữ hài tử.

Dung Viễn chưa từng có tính toán qua tại ngoại tinh cầu nhìn thấy này, hẳn rất kinh ngạc, thậm chí quên trước tiên chế phục nàng xác nhận nàng uy hiếp trình độ, mà là -- tại hẳn mỗi lần nhớ lại đến đều cảm giác thập phần ngu xuẩn -- không kìm lòng được đi về phía trước hai bước, triệt để lộ ra chính mình thân hình, hẳn thậm chí không tự giác ngay cả vũ khí đều buông xuống.

Nữ hài nhìn thấy hẳn, khẩn trương thần tình lập tức thư hoãn, trường trường ra một hơi, ngậm nước mắt lộ ra tươi cười, nói:"Quá tốt, thật là người." Sau đó nàng tiếp theo câu chính là --"Thiên a, người ta tưởng tượng còn muốn ải ! người vẫn là hài tử !"

Dung Viễn mặt hắc -- vừa bị ghét bỏ diện mạo về sau, hẳn còn muốn bị ghét bỏ thân cao?

Nhưng mà hẳn không thể không thừa nhận là, đối diện nữ hài dung mạo nhìn qua còn tính trẻ con chưa thoát, nhưng thân cao đã cùng hẳn

giống nhau, hơn nữa bởi vì nàng tứ chi tinh tế thon dài, chột vừa thấy cảm giác thậm chí so Dung Viễn còn muốn cao nửa cái đầu.

Nhìn kỹ, nàng tuy rằng nhìn qua cùng người địa cầu như vậy, nhưng thực ra còn có rất nhiều khác biệt. Tại bạch tộc loại này tướng mạo hoàn toàn khác biệt ngoại tinh nhân xem ra, bọn họ đại khái bộ dạng kém không nhiều, bất quá tại lẫn nhau trong mắt, phân biệt là hiện rõ ràng .

Nữ hài ánh mắt là mắt đục, có Dung Viễn gấp hai đại, màu xanh biếc ở giữa mắt là một điều màu đen thẳng tắp tuyến; Mũi cao ngất, môi màu phấn nhạt, làn da dị thường tái nhợt nhẵn nhụi, lỗ tai vừa nhọn vừa dài, đáng người tinh tế phải có chủng gấp lại liền đoạn yếu ớt cảm, nàng thuần nhiên vô hại thần tình lại tăng thêm loại cảm giác này.

Dung Viễn linh quang chột lóe, khẳng định nói:"Người là Landia nhân."

"Đúng vậy." Nữ hài theo lý đương nhiên gật gật đầu, nói:"Nguyên nhân vì như thế, Parco mới sẽ mời ta đến truyền tin, hẳn biết chúng ta Landia luôn là sẽ giúp đỡ cho nhau, hơn nữa hẳn nói người cũng là Landia." Nữ hài dùng có chút nghi hoặc ánh mắt đánh giá Dung Viễn, hiển nhiên nàng phát hiện Dung Viễn trên bề ngoài dị thường.

Dung Viễn nhất quán không cho giải thích, trăm dạng gạo đường trăm dạng nhân, tại không biết Landia người là cũng đã lớn thành nữ hài như vậy vẫn là cũng có ngoại lệ dưới tình huống, tùy tiện mở miệng giải thích chỉ biết nói được càng nhiều khả năng càng lộ nhiều sai sót. Nhưng tại bảy trăm ba mươi ba công đức trước mặt, hẳn quyết định tạm thời tin tưởng này nữ hài, vì thế hẳn hỏi:"Ta là Dung Viễn, người tên là gì?"

Hắn có một cái sọt so này càng trọng yếu hơn vấn đề muốn hỏi nàng, nhưng trao đổi tính danh có thể hữu hiệu tiêu trừ lẫn nhau xa lạ cảm, tại trò

chuyện phía trước, thành lập thích hợp lẫn nhau lý giải cùng tín nhiệm là tất yếu .

"Emerald." Nữ hài không có chần chờ trả lời hẳn,"Emerald • Vontm." Bằng phẳng mà tự nhiên thái độ, chứng minh hai chuyện: Đệ nhất, đây là nàng tên thật; Đệ nhị, bởi vì nào đó nguyên nhân [rất có khả năng là Parco], nàng tin tưởng Dung Viễn.

"Kia hảo, Emerald, người là như thế nào phát hiện ta?" Dung Viễn thái độ bình thản hỏi, hẳn phát hiện khi chính mình làm như vậy thời điểm hữu hiệu giảm bớt nữ hài trên mặt khăn trương cảm, sau đó nói:"Còn có người khác biết ta ở trong này sao?"

"Không, người khác không có khả năng biết." Emerald nói:"Parco theo ta nói rất nhiều chuyện của người, ta... Ta là căn cứ của người tin tức ứng dụng phép tính thành lập một bộ mô hình, tính toán ra người có khả năng tới vị trí. Sau đó ta tới tìm người... Không cùng người khác nói, bởi vì Parco là bằng hữu của ta, hơn nữa bọn họ biết sẽ thương hại người."

Dung Viễn rất khiếp sợ.

Tại cùng Parco ở chung trong quá trình, bởi vì không lý giải, cũng vì bảo hộ chính mình, hẳn vẫn rất có hạn độ khống chế đối phương có thể từ chính mình trên người đạt được tin tức lượng, rất nhiều địa phương đều nói được giống như thật mà là giả. Bất quá vì từ Parco trong miệng, khó tránh khỏi sẽ lộ ra tự thân chân thật một bộ phận, nhưng hẳn cũng không cho rằng chính mình đã triển lộ đến đầy đủ khiến đối phương tính toán ra bản thân hành vi hình thức tình cảnh. Huống chi, Emerald chỉ là nghe Parco thuật lại, phía trước chưa từng có tận mắt nhìn đến qua hẳn.

Loại chuyện này, Dung Viễn làm không được, trí não Noah cũng làm không đến.

Nếu nàng nói được đều là thật, nếu nàng kia bộ phép tính thật như vậy hữu hiệu... Như vậy đối phương sâu sắc cùng trí tuệ khó có thể tưởng tượng, hiện tại Dung Viễn trong từng động tác cử chỉ tiết lộ tin tức có lẽ đã đủ để bị đối phương giết chết mấy chục lần. Nàng nữ hài, với hãn mà nói là đáng sợ uy hiếp.

Emerald không biết từ Dung Viễn mặt không chút thay đổi trên mặt nhìn ra cái gì, khoanh tay kinh khủng rút lui hai bước, từ bất thành câu nói: "Không cần ! không cần thương tổn ta ! Parco, Parco nói, người là, hảo, người tốt, khiến ta, khiến ta tin tưởng người..."

Dung Viễn nhìn nàng sắc mặt, xác nhận trong đó không có nguy trang thành phần, nội tâm dứt khoát khó mà tin được -- có được loại năng lực này nhân, cư nhiên là như thế này Hamster như vậy tính cách, như là thói quen thừa nhận thương tổn, đừng nói phản kháng, ngay cả bảo hộ chính mình dũng khí đều khuyết thiếu.

Trên lý trí, hãn biết chính mình hãn là kiêng kỵ cũng kính sợ Emerald năng lực, tiêu trừ này tai họa ngầm. Nhưng trên thực tế, đương đối phương cơ hồ là khóc đem chủ đạo quyền đưa đến trong tay hãn thời điểm, Dung Viễn đi theo thoáng dụ đi ánh mắt, nội tâm ác ý dần dần tiêu tán, trừ uy hiếp, hãn thấy được càng nhiều cơ hội.

Giữa hai người kéo ra rất xa cự ly, bất quá Dung Viễn không có tiếp tục tiến lên đi kích thích kinh khủng Emerald, hãn hỏi: "Parco còn cùng người nói cái gì?"

Nhắc tới Parco tựa hồ khiến Emerald dâng lên càng nhiều dũng khí, có lẽ là dựa lưng vào tường cho nàng mang đến hư vô cảm giác an toàn, cho nên nàng thả lỏng một ít, vụng trộm đánh giá Dung Viễn, xác nhận hãn hiện tại sẽ không thương tổn chính mình sau, phòng lên dũng khí nói: "Hãn còn nói, người là hãn chứng kiến qua dũng cảm nhất nhân, khiến ta đem thứ này giao cho người, nói nó nhất định có thể bang trợ người."

Emerald từ trên cổ kéo ra một điều tinh tế ngân sắc xích, sau đó lấy xuống xích thượng mặt dây chuyền, đem nó nâng ở trong lòng bàn tay đưa cho Dung Viễn.

Đó là một cái hình tròn, màu đen, Parco xúc giác bên trên một giác hút lớn nhỏ kim chúc cầu.

Cũng là ngục Parco trăm phương nghìn kế muốn theo trong tay hắc lửa gạt, hắc lúc ấy căn bản là không biết này tồn tại gì đó.

Dung Viễn tiến lên lấy qua kim chúc cầu, hắc tới gần khiến Emerald thập phần khẩn trương, nếu có cái đuôi đại khái sớm liền dựng thẳng lên đến. Bất quá nàng không có đào tẩu hoặc là có bất cứ quá khích phản ứng, mà là cố gắng dán tại trên tường, tựa hồ như vậy là có thể bảo hộ chính mình. Dung Viễn thậm chí nhìn thấy nàng đồng tử đều lui thành một điều rất nhỏ tuyến, xanh biếc trung có loại dã thú kim hoàng sắc lan tràn ra, nhưng nàng vẻ mặt như cũ là như vậy nhẫn nhục chịu đựng bộ dáng.

Dung Viễn đem kim chúc cầu nắm trong tay, bắt đầu không có cái gì biến hóa, tại hắc chính quan sát hình cầu mặt ngoài dày đặc kim chúc hoa văn khi, kim chúc cầu bỗng nhiên một trận nóng lên, sau đó không hề có dự triệu tựa như cánh hoa như vậy triển khai, lộ ra giấu ở bên trong một khối chỉ có một phần ba móng tay cái lớn nhỏ kim sắc kim tuyến.

"A !" Emerald không kìm lòng được phát ra một tiếng hô nhỏ.

Dung Viễn lập tức nhìn về phía nàng, hỏi:"Người biết đây là cái gì?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Hộp Bí Tàng

Parco giao cho hãn này kim loại đen cầu, là một tại Ngân Hà tinh hệ liên minh trung đều phi thường trân quý vật, rất nhiều tinh cầu thống trị giả trong tay, đều không thấy được có thể có một.

Đây là một bí tàng hạp.

Danh như ý nghĩa, chính là một cất chứa bí mật gì đó, số lượng phi thường thừa thớt, này chế tác phương pháp cùng nguyên liệu đều đã không thể khảo chứng, chỉ biết là nó sử dụng một loại hoàn toàn không có ghi lại tại án, mà tại hệ Ngân Hà bất cứ một đã thăm dò hoàn thành tinh cầu bên trên cũng không có phát hiện qua kim chúc. Tương đối quảng vi đồng tình là, bí tàng hạp trên thực tế là ngoại tinh hệ sản phẩm, bởi vì nào đó duyên cớ -- tỷ như một bởi vì lạc mất phương hướng mà ở trong vũ trụ tự do phiêu đảng đến hệ Ngân Hà phi thuyền -- mới sẽ xuất hiện ở hệ Ngân Hà trong.

Liên minh trung có một phổ biến nhận thức -- không có cái gì so bí tàng hạp càng có thể cất chứa một bí mật. Nó an toàn tính tại lâu dài thời gian trung bị thiết như vậy sự thật chứng minh, trừ phi thỏa mãn thiết trí giả điều kiện, bằng không bất cứ thủ đoạn [mọi người ném thử bọn họ có khả năng ném thử sở hữu phương pháp] đều không thể mở ra chiếc hộp dòm ngó trong đó bí mật, cho dù là đơn giản đem phá hủy cũng không khả năng.

Bí tàng hạp còn có một đặc điểm, chính là này lớn nhỏ là có thể tự do co duỗi, nhỏ đến một hạt cơ bản, lớn đến một chiếc tinh hạm, chỉ cần người tưởng, đều có thể dùng bí tàng hạp đem nó cất chứa lên, hơn nữa chiếc hộp

một khi khép lại, này bên trong liền sẽ tự động hình thành một độc lập không gian, lớn nhỏ cũng sẽ thu nhỏ lại đến mức như khóa đàn châu, để người hoàn toàn đoán không ra bên trong là cái gì, trừ phi chiếc hộp mệnh định chủ nhân đem mở ra.

Mặt khác, bí tàng hạp mở ra điều kiện cũng hoàn toàn do này thiết trí giả đến quyết định, khả năng là một đoạn khẩu lệnh, mật mã, vân tay, vân tay, gõ tần suất đẳng cùng loại tin tức, khả năng là một loại đặc thù dung dịch hoặc là kim chúc, khả năng là cố định địa điểm, độ ẩm hoặc là chiếu sáng, thậm chí có người còn đem chính mình tôn nữ nước mắt xem như này chìa khóa. Nếu có người tưởng muốn lưu cấp hậu đại thứ gì, như vậy bí tàng hạp lại thích hợp bất quá, lấy gien làm chìa khóa, chẳng sợ cách nhau mấy ngàn mấy vạn năm, bí tàng hạp cũng có thể chuẩn xác không có lầm từ mỏng manh trong máu phân biệt ra cùng thiết trí giả giống nhau gien tin tức, do đó hoàn thành truyền lại sứ mệnh. Bởi vậy, trừ thiết trí giả cùng lý giải thiết trí điều kiện nhân, cho dù là thông minh nhất, cường đại nhất nhân cũng không thể nào biết được nên từ nơi nào vào tay mở ra nào đó bí tàng hạp, bởi vì này khả năng tính số lượng là vô cùng trị. Mà bí tàng hạp một khi mở ra qua một lần, lần trước bí thực liền mất đi tác dụng, tân chủ nhân cần vì nó một lần nữa thiết trí mở ra điều kiện.

Chẳng qua, bí tàng hạp bởi vì này số lượng thừa thớt, mà này hiệu dụng lại quá mức huyền huyền mà khó có thể bị đồng tình, bởi vậy đối đại đa số người đến nói, khả năng một đời đều không có cơ hội kiến thức thứ này, liền đem nó xem như là vũ trụ trung lưu truyền vô số ảo tưởng cố sự chi nhất sản phẩm.

Emerald sẽ nhận thức nguyên nhân rất đơn giản -- nàng phục vụ Kajuhl công ty, tại công ty độ cao cơ mật nghiên cứu vật trong, liền có hai bí tàng hạp. Mà này, Emerald rất khẳng định nói, chính là một trong số đó, nàng căn cứ bí tàng hạp mặt ngoài hoa văn nhận ra điểm này, nghe nói không có hai bí tàng hạp mặt ngoài hoa văn là hoàn toàn giống nhau .

Trong hộp kim bạc, thực tế là một mini tin tức tồn trữ tạp, này dung lượng cùng bảo mật trình độ đều là tương đương cao, cùng dân chúng chứng kiến tồn trữ tạp có tương đối lớn khác biệt, bất quá Emerald nhắc tới nó khi ngữ khí, hiển nhiên đối với thứ này nhìn quen lắm rồi hơn nữa không cho là đúng.

Một hỏi một đáp trung, tuy rằng cực kỳ thông minh nhưng cũng cực kỳ đơn thuần Emerald bất tri bất giác liền bị Dung Viễn hướng dẫn đem nàng trụ cột cấp bộ sạch sẽ.

Emerald là một Landia nhân, nhưng nàng đối với hệ Ngân Hà một chỗ khác cái kia cường đại Landia đế quốc cơ hồ không có bất cứ ký ức, khi còn nhỏ trong trí nhớ vẫn theo một ít cũng không ôn hòa người trưởng thành chờ ở một phi thuyền bên trong, cô độc ở trong vũ trụ phiêu bạc, có khi bọn họ sẽ cướp gặp được phi thuyền hoặc là tinh cầu, đại đa số thời gian đều là tại bị trục xuất lưu lãng... Có lẽ là đào vong. Emerald làm trên phi thuyền duy nhất hài tử, không có được đến thích đáng chiếu cố cùng ôn nhu quan tâm, trên thực tế, nàng là phi thuyền chuỗi sinh vật tăng chót, chẳng những gánh vác viễn siêu ra này tuổi hăn là gánh vác các loại nặng nề tạp vụ, hơn nữa thường xuyên còn muốn đối mặt kẻ lớn tuổi không vừa ý đánh chửi trách phạt, lại một lần thời gian dài đối khát trung nàng thậm chí thiếu chút nữa bị làm như dự bị đồ ăn cấp ăn luôn.

Sau này, bọn họ phi thuyền trong lúc vô ý trôi chọc một nhìn như phổ thông kỳ thật phi thường khủng bố thương đội, phi thuyền tại lửa đạn trung hóa thành tro tàn, Emerald may mắn trốn ở khoang cứu sinh bên trong bị ném vào vũ trụ, qua thời gian rất lâu mới được cứu. Nhưng kia là một đối Landia hoàn toàn không có lý giải phổ thông phi thuyền, Emerald bề ngoài làm cho bọn họ vừa chán ghét lại sợ hãi, cho nên tại gần nhất nghi cư tình thượng đem Emerald cấp ném sau liền vội vàng ly khai.

Nhỏ tuổi Emerald lưu lãng vài năm, có thể nghĩ, bởi vì ngoại tộc tướng mạo cùng không hiểu được che giấu thông minh, nàng vô luận đi đến

nơi nào đều nhận đến bài xích cùng xua đuổi, có chút vô tri nhân thậm chí đem nàng xem như trong sơn lâm chạy đến dã thú như vậy đối đãi. Thằng đến có người hiểu chuyện đem Emerald ảnh chụp tuyên bố đến trên tinh võng, lại trong lúc vô ý bị Kajuhl công ty một vị tiến sĩ phát hiện, mới kết thúc nàng loại này phiêu bạt vô y sinh hoạt. Nhưng kia vị tiến sĩ cũng không hoàn toàn là thiện ý, hẳn tìm đến cũng thu lưu Emerald, là vì nhờ nàng trí tuệ, đồng thời lại sợ hãi nàng trí tuệ, bởi vậy Emerald được đến đãi ngộ thậm chí không bằng nàng ở trên phi thuyền thời điểm. Tiến sĩ không cho phép trừ chính mình bên ngoài bất luận kẻ nào cùng nàng trao đổi, hơi không vừa ý liền sẽ nghiêm khắc trách phạt nàng không nói, còn tại nàng yếu hại gieo trồng một khóa mini bom, nói cho nữ hài một khi Emerald ý đồ thoát ly hoặc là phản kháng hẳn, nàng liền sẽ hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cho nên như vậy thông minh Emerald, mới sẽ tại lâu dài áp bách, uy hiếp, bạo lực cùng lãnh bạo lực dưới dưỡng thành như vậy khiến Dung Viên khó có thể lý giải tính cách.

Emerald hôm nay có thể thoát ly Kajuhl công ty, xuất hiện ở trước mặt hẳn, này hoàn toàn là Parco cố gắng kết quả.

Cụ thể trải qua, Emerald cũng không rõ ràng, nàng chỉ biết là, Parco nguyên bản chỉ là tiến sĩ một phi thường phổ thông, không chớp mắt máy móc chế tạo sư -- Picchu tinh nhân bởi vì so chủng tộc khác đều phải nhiều thủ hoặc là nói chân, bọn họ rất am hiểu này. Mà Parco bởi vì tính cách giản dị thành khẩn, công tác cần cù, tại sở hữu đồng sự trong ấn tượng đều là đáng tin nhiệm người hiền lành. Cho dù là tại tinh tế thời đại, đồng sự ở giữa lẫn nhau mang một ly đồ uống hoặc là sớm điểm cũng là chuyện thường ngày, Parco bình thường chính là cái kia bị sai phái nhân, mà hẳn bao giờ cũng cao hứng phấn chấn lại một chút không có làm hoàn thành mỗi người yêu cầu, kết quả như vậy chính là, rất nhiều mặt khác ngành

nhân tại có cần thời điểm cũng thích thuận tiện khiến Parco mang hộ chút cái gì.

Bởi vì này chúng không thể nói rõ là tốt hay không tốt nhân tế quan hệ, Parco trong lúc vô ý liền đạt được tại rất nhiều nó thực ra không bị cho phép tiến vào ngành tự do ra vào quyền hạn, ngay cả kia vị tiến sĩ quá khứ ngẫu nhiên nhìn thấy loại tình huống này, cũng không có xem như một hồi sự.

-- ai sẽ hoài nghi Parco đâu? Chúng quy nó như vậy thành thực, thiện lương, ngu xuẩn, linh hoạt tài nghệ cùng có điểm ngốc tính cách đồng thời tập trung tại đây chỉ bạch tuộc trên người, khiến nó có vẻ như vậy vô hại thậm chí có điểm khả ái, cho dù là không thích hấn người, cũng không thể trái lương tâm nói đáng ghét hấn.

Nhưng đột nhiên, liền nghe nói hấn tựa hồ năm giữ cái gì đối Kajuhl công ty, đối tiến sĩ cá nhân đều có đáng sợ uy hiếp gì đó, Kajuhl không tiếc hết thầy đại giới cũng muốn đem vật kia truy trở về. Tất cả mọi người đối với này tin tức tỏ vẻ nghi ngờ, bởi vì bọn họ khó mà tin được sớm chiều ở chung Parco là Kajuhl công ty phản đồ hoặc là uy hiếp, nhưng theo sau hiện thực liền cho bọn họ một hung hăng cái tát -- tại công ty phái khiến đuổi bắt nhân viên tới phía trước, Parco cũng đã đào tẩu, nó chẳng những biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, còn lợi dụng mọi người đối với nó tín nhiệm đánh cắp tiến sĩ trân quý bí tàng hạp ! đối mặt kết quả này, phía trước có bao nhiêu yêu thích Parco nhân, hiện tại liền có cỡ nào thống hận chán ghét hấn, đồng thời cảm giác sâu sắc đến Parco đáng sợ -- thế nhưng thiên y vô phùng ở trước mặt bọn họ che giấu chân thật chính mình thời gian dài như vậy, đây là một cỡ nào giả dối Picchu tình nhân !

Đương nhiên, này mấy đều là Kajuhl công ty nội vụ, làm một đoàn kết, tại toàn vũ trụ đều tiếng tăm lừng lẫy y được công ty, Kajuhl bên trong tin tức quyết không cho phép bất cứ hình thức tiết ra ngoài. Bởi vậy, đương Picchu tình phô thiên cái địa phát quảng cáo tìm kiếm Parco khi, biết nội

tình người đều không có tiết lộ ra ngoài một chữ, có lẽ bọn họ nội tâm, cũng đều hi vọng này lừa đảo lộ ra hành tích, sau đó được đến ứng có trừng phạt.

Quả nhiên, trải qua lâu dài đuổi bắt cùng tìm kiếm, đào vong hồi lâu Parco rốt cuộc vẫn là bị trao bộ quy án. Bất quá bởi vì hấn đánh cắp tin tức cùng bí tàng hạp đều là độ cao cơ mật, bởi vậy toàn bộ thẩm vấn đều do tiến sĩ tự mình chủ đạo cùng tham dự. Mà không thể tránh khỏi, giống tiến sĩ bóng dáng như vậy Emerald cũng không thể không tham dự tiến thẩm vấn, cùng Parco sinh ra trao đổi.

Lâu dài bị người cô lập Emerald quý trọng mỗi một có thể cùng người khác trao đổi cơ hội, nàng cơ hồ là tham lam mong mỗi có thể cùng Parco trò chuyện thời gian, chẳng sợ hấn chỉ là một phản đồ cùng tù phạm, này đoạn tùy ý nói chuyện phiếm thời gian cũng là nàng một ngày trung khoái nhạc nhất thời điểm. Sau đó trong thời gian rất ngắn, bọn họ đạt được lẫn nhau tin tưởng và hữu nghị, Emerald tin tưởng vững chắc Parco đoạt được đến đài ngộ là sai lầm, không công chính, nàng tin tưởng chính mình cái thứ nhất bằng hữu cũng không giống người khác trong miệng theo như lời như vậy không chịu nổi, nhưng nàng lại không cách nào, cũng không dám giống tiến sĩ đưa ra kháng nghị.

Emerald bắt đầu chăm chú tự hỏi giúp Parco đào vong phương pháp.

Mà cùng nàng tương phản là, Parco tự đáy lòng đồng tình nữ hài sở tạo ngộ hết thủy. Hấn tuy rằng bị nhốt trong lồng sắt, nhưng tâm là tự do, hấn biết chính mình đang làm cái gì hơn nữa vì thế kiêu ngạo. Mà Emerald đâu? Vô luận thân thể vẫn là linh hồn đều bị chặt chẽ tù cấm trụ, ngoại giới một luồng mỏng manh không khí đều khiến nàng giống sắp đắm chìm nhân như vậy tham lam hô hấp.

Landia nhân phổ biến thọ mệnh đều tại ba trăm tuổi trên đây, hôm nay bất quá mới mười bảy tuổi Emerald tại nàng chân chính tộc nhân trong chỉ

là một ấu đồng, tương đương với người địa cầu trong mắt bất quá năm sáu tuổi hài tử, nên bị từng li từng tí chiếu cố hơn nữa có đôi khi... Có thể vô nguyên tắc bị cha mẹ sủng nịch. Nhưng trên thực tế, Emerald đã thừa nhận quá nhiều cực khổ, bị bắt nhanh chóng thậm chí dị dạng trưởng thành, nàng đại đại trong ánh mắt bao giờ cũng đong đầy thâm thâm khủng hoảng cùng bất lực tố cầu, cầu xin không bị vứt bỏ, không bị thương tổn, đối mặt sở hữu hết thảy đều chỉ biết ôn thuận thuận theo nhẫn nại.

Tự thân khó bảo tù phạm dùng hết biện pháp tìm kiếm có thể giúp nữ hài thoát ly này Địa Ngục phương pháp.

Hắn lợi dụng hữu hạn trao đổi thời gian, cùng nữ hài miêu tả bên ngoài thế giới, kích khởi nàng đối với tự do cùng tương lai hướng tới; Hắn cùng nữ hài cẩn thận giảng thuật chính mình duy nhất bằng hữu Dung Viễn cùng với cùng hắn mỗi một lần ở chung trung mọi chi tiết, nói cho nàng Landia luôn là sẽ giúp đỡ cho nhau, mà Dung Viễn là nàng đồng tộc cùng có năng lực vì nàng cung cấp bảo hộ cùng giúp nhân; Hắn thỉnh cầu nữ hài giúp chính mình, đem một thứ trọng yếu mang cho Dung Viễn, sau đó đem tiến sĩ đủ loại khảo vấn đều không thể được đến nửa câu tin tức bí tàng hạp giấu kín địa điểm nói cho tiến sĩ trọng yếu nhất trợ thủ.

Emerald không có cô phụ Parco tín nhiệm, bọn họ trò chuyện trung sở đề cập trọng yếu nội dung nàng chưa cùng tiến sĩ để lộ một chữ. Tại Parco giặt giũ dưới, nàng phòng lên toàn bộ dũng khí, tại phòng thực nghiệm trang bị bên trong làm một điểm tiểu phá hư, khiến nó thoát nhìn như là phát sinh một hồi ngoài ý muốn sự cố. Nhân cơ hội này, Parco lợi dụng chính mình diệu đến hào diên tài nghệ tại không đến ba mươi giây thời gian bên trong lấy ra giấu ở Emerald trong thân thể bom, sau đó tại bạo tạc phía trước đem gieo trồng tại chính mình trong cơ thể, một lần nữa kiểm tra đo lường đến sinh mệnh thể chinh bom tiếp tục im lặng ngủ đông, vì phòng thực nghiệm sự cố giận dữ tiến sĩ căn bản không có chú ý tới trung gian nhiều nhất chỉ có một hai cái cảnh báo lóe sáng, đúng lúc hắn sau này phát

hiện, cũng hơn phân nửa sẽ đem này xem như dụng cụ tín hiệu xuất hiện nào đó trực trặc.

Thoát ly trói buộc Emerald dựa theo Parco dẫn, tràn ngập sợ hãi cũng tràn ngập chờ mong, lợi dụng chính mình trí tuệ cùng hữu hạn tin tức tìm đến Dung Viễn, cứ việc sợ hãi, cứ việc phát hiện Dung Viễn thực ra cùng nàng trong tưởng tượng người kia hoàn toàn bất đồng, nàng vẫn là đem đã biết hết thảy nói thẳng ra, thậm chí đem chính mình sinh mệnh cùng tương lai cũng hoàn toàn giao thác cho Dung Viễn.

Đối với nàng theo như lời hết thảy Dung Viễn không tỏ rõ ý kiến, nhưng hẳn đúng là lý giải này mấy về sau đối Emerald gia tăng vài phần tín nhiệm. Hẳn rõ ràng Parco nói cho Emerald gì đó trung thực ra bao hàm một ít nói dối, nhưng hẳn cũng vô ý lại vạch trần, sở hữu hết thảy, hẳn muốn đợi đến lý giải Parco thông qua bí tàng hấp cho hẳn truyền lại cái gì tin tức về sau lại nói.

Emerald lại một lần nữa thể hiện nàng trí tuệ -- tại nàng tỏ vẻ thực ra không cần đặc biệt dụng cụ, đầu đường tiện cho dân tuần tra khí liên có thể cải tạo thành độc loại này mini tồn trữ khí dụng cụ sau, Dung Viễn tại nữ hài kinh khủng trong ánh mắt hủy đi một đài -- chính xác mà nói là trộm một đài tuần tra khí, hơn nữa Noah nhị hào thành công kéo dài cảnh báo vang lên thời gian làm cho bọn họ thuận lợi chạy trốn. Sau đó không đến nửa giờ, nữ hài liền hoàn thành cải tạo, đương Dung Viễn tại xem xét phía trước tỏ vẻ cần nàng lánh tránh khi, nàng cũng không hề có đáng nghi thuận theo .

Kim bạc tồn trữ vượt xa này lớn nhỏ nội dung, mà Dung Viễn đầu tiên chú ý tới, là Parco ghi chú rõ lưu cho hẳn một phong thư. Hẳn điểm khai về sau, câu đầu tiên liền khiến hẳn trái tim co rút nhanh --

"Ta thân ái, đến từ Thủy Lam tinh bằng hữu, rất xin lỗi ta lừa gạt người..."

Cho nên nói, nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài, nước biển không thể cân đo, nói được chính là Parco.

Xa xa tại tân bản đồ trung muốn học tập còn rất nhiều.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Trung Thành

Ngân sắc tiểu đao cùng đĩa ăn dừng ở trên bàn ăn, phát ra thanh thúy gõ thanh, mũi đao nhất hoa, đi theo lam uông uông chất lỏng, một khối màu trắng sáng nhục bị cắt xuống đến, tiếp bị xiên lên đến đưa vào nhất trường không có môi miệng trung, dày đặc hai hàng răng nanh nhấm nuốt, màu lam chất lỏng từ kẽ răng trung bị chen ra đến.

Ngồi ở trên bàn cơm ăn cơm, là một diện mạo phi thường "Ngoại tinh nhân" ngoại tinh nhân. Đầu của hắn rất lớn, trụi lủi không có một sợi lông tóc, đen nhánh ánh mắt đồng dạng lớn nhỏ khả quan, hơn nữa một mảnh tối đen không có đồng tử cùng tròng trắng mắt phân biệt. So với hắn đại đầu đến, tứ chi tinh tế được giống như chỉ còn một phen xương cốt, dáng người thon gầy, bởi vì thân thể thật sự không phù hợp bình thường tỉ lệ, thế cho nên tại trọng lực hơi chút lớn một chút tinh cầu bên trên hắn cổ liền chống đỡ không nổi cái kia đại đến thần kì đầu, không thể không mượn dùng đặc thù hô hấp đầu tráo cùng xe lăn tài năng tự do hoạt động.

Hắn trên một cánh tay có bốn căn ngón tay, trong đó ba căn vừa thon vừa dài, một căn rất ngắn, bởi vậy nó cầm lấy dao nĩa tư thế có vẻ rất quái dị, trên thực tế này đối với hắn thân thể mà nói cũng không phải phù hợp nhất phát lực tư thế, bởi vậy hắn động tác có vẻ thập phần ngốc. Bất quá nhìn hắn thần tình, không có nhận đến loại này ngốc phức tạp, ngược lại thập phần hưởng thụ như vậy trải qua cố gắng về sau mới có thể đem đồ ăn ăn đến trong miệng quá trình.

Yên lặng đứng ở một bên hộ vệ Ruja thực ra rất khó lý giải loại này ăn cơm phương thức. Hắn chủng tộc đều là Lục sinh chủng, ngoại thương dữ

tợn như dã thú, sau lưng mọc ra cứng rắn gai lừng, phía sau kéo một điều cường tráng hữu lực cái đuôi; Chi trên tuy rằng tương đối ngắn, nhưng phía cuối tại lâu dài tiến hóa trung trường thành đao kiếm bộ dáng, được xưng là trảo đao, này sắc bén trình độ đủ để cắt qua phổ thông phi thuyền ngoại bích; Chi dưới cơ nhục cao cao gồ lên, không có một tia thịt thừa, có năng lực vì hãn cung cấp có thể thoải mái né tránh súng laser xạ kích bùng nổ thức tốc độ. Nếu là hãn, hãn sẽ đem kia khối thịt trực tiếp nuốt vào, nhiều nhất nhiều nhất, có tiến sĩ ở đây thời điểm, dùng chính mình trảo đao phân cách một chút.

Đỉnh đầu ngoại tinh nhân thoải mái nhìn ra chính mình hộ vệ tâm tư, có chút bất mãn nhú mày bình luận:"Ruja, người đi theo ta bên cạnh nửa năm, nếu người đến hiện tại đều không thể lý giải cái gì gọi là 'Bàn ăn lễ nghi', ta đây tưởng người cũng không cần kỳ quái vì cái gì của người chủng tộc vẫn bị liên minh trung đại đa số nhân coi là dã thú ."

"Thình tha thứ ta không giỏi ngôn từ, tiến sĩ," Ruja muộn thanh khó chịu nói,"Nhưng theo ta được biết, người hiện tại ăn phương thức cũng không phù hợp liên minh trung bất cứ một loại nổi danh bàn ăn lễ nghi, người càng như là tại ăn tươi nuốt sống, chỉ là so với kia nhiều một khối khăn ăn mà thôi."

"Người đương nhiên sẽ không lý giải." Tiến sĩ cười một thoáng, thanh âm ôn hòa, nhưng trên nét mặt lại có một loại quỷ bí cảm giác:"Đây là một không bị người biết văn minh bàn ăn lễ nghi, bọn họ từ ngòi xuống đến ly tịch, từ từng cái đồ ăn bài phóng đến sử dụng phương pháp, đều có nghiêm khắc trình tự quy phạm, phi thường phức tạp, ta cũng là phí thời gian rất lâu mới làm rõ một điểm."

"Ta xem không ra trong đó có bất cứ giá trị." Ruja tính cách chán ghét loại này bệnh hình thức thượng lễ nghi chi tiết, hãn nghiêng đầu nghĩ nghĩ, hỏi:"Nếu là không bị người biết văn minh, nói vậy thập phần lạc hậu, tiến sĩ có cái gì tất yếu đi học tập bọn họ lễ nghi đâu?"

Tiến sĩ màu đen ánh mắt quý dị khu vực cho người ta một loại lấp lóe cảm giác, hần kéo dài thanh âm, dùng một loại trêu tức ngữ khí nói: "Tự nhiên là bởi vì... Bọn họ mang cho ta rất nhiều giúp... Rất nhiều giúp, cho nên có đôi khi khiến ta cũng nhin không được muốn lý giải một chút này mấy ngu xuân hầu tử. Không thể không nói, trong đó vẫn là có một chút thú vị gì đó."

...

[ta thân ái, đến từ Thủy Lam tinh bằng hữu, rất xin lỗi ta lừa gạt người. Ta thực ra cũng không phải ban sơ nói cho tinh tế thám hiểm viên, chỉ là nếu không dùng này thân phận, ta không biết nên như thế nào giải thích chính mình xuất hiện ở cấm khu tinh cầu nguyên nhân.

Trên thực tế, ta có hai làm tinh tế thám hiểm viên bằng hữu, tuy rằng rất ít liên hệ, nhưng chúng ta là cùng nhau lớn lên bạn thân. Mười năm trước, bằng hữu của ta, Duke, biến mất tại hần phụ trách thăm dò tinh vực trung. Bởi vì hần vẫn dè chừng cẩn thận, chuẩn bị hoàn toàn, hơn nữa là như vậy ưu tú, cho nên của ta một cái khác bằng hữu Lôi Lôi không muốn tin tưởng quan phương theo như lời "Hần bởi vì sơ ý chủ quan ngộ nhập tiểu hành tinh khu vực mới bất hạnh qua đời" thuyết pháp, kiên trì muốn tìm ra Duke tử vong chân tướng... Ít nhất, muốn đem hần thi thể mang về cố hương.

Ta tưởng người nhất định đoán được, sau đó không lâu Lôi Lôi cũng tại cùng phiến tinh vực biến mất, duy nhất mang về đến di vật, là một đoạn xúc giác cùng vài mảnh vải rách. Hơn nữa, bọn họ dùng cơ hồ hoàn toàn giống nhau lý do đến giải thích hần "Hi sinh vì nhiệm vụ", lưu cho Lôi Lôi cha mẹ mất đi con trai độc nhất đau xót cùng mỏng manh trợ cấp kim. Hơn nữa ta chí ái bằng hữu thậm chí không có một thể diện lễ tang, nghe nói là vì hần ngu xuân cấp thám hiểm công ty tạo thành tổn thất thật lớn.

Ta biết bên trong này nhất định có cái gì vấn đề.

Chỉ là Duke cùng Lôi Lôi để lại cho ta manh mối quá ít, đương nhiên, tại bọn họ trong mắt ta chỉ là một đầu não tuyệt không thông minh không có huyết thống đệ đệ, có ổn định công tác cùng bình tĩnh sinh hoạt, cho nên bọn họ cũng không tưởng đem ta kéo vào nguy hiểm trong, từ nhỏ đến lớn, vẫn đều là như vậy. Cho nên ta không biết dẫn đến bọn họ qua đời nguyên nhân là cái gì, ta thậm chí không biết bọn họ thăm dò là nào một mảnh tình vực.

Sau này, ta tại hoài niệm các bằng hữu của ta thời điểm, trong lúc vô ý từ Lôi Lôi nhật ký trung phát hiện một che giấu tin tức, hẳn dùng chúng ta mới trước đây thiết kế độc đáo mật mã ghi lại một địa phương -- địa cầu.

Đây là một ta chưa từng có nghe nói qua địa phương, nhưng may mắn là, ta đảm nhiệm chức vụ Kajuhl công ty là một phi thường có năng lượng xí nghiệp, nghe nói hẳn cùng liên minh trung 70% trên đây hạch tâm tình cầu đều có chặt chẽ liên hệ, còn lại 30% cũng sẽ không cự tuyệt Kajuhl công ty hữu nghị, cho phép bọn họ tại chính mình trung tâm thành thị thành lập phân công ty. Tại công ty nội bộ kho tin tức bên trong, cơ hồ có đại bộ phận tình cầu tình báo, duy nhất vấn đề chính là, làm một không có quyền hạn tiểu tiểu viên chức, ta nên như thế nào tiến vào nó.]...

"Ta không rõ, tiến sĩ."

Ruja tự hỏi một trận, nản lòng nói. Hẳn tại chính mình chủng quần trung cũng coi như được với thông minh lanh lợi, tinh thần nhanh nhẹn, nhưng mà tại chân chính trí tuệ chủng trước mặt, hẳn cảm giác chính mình giống như là một trí chương, ngốc hồ hồ cái gì cũng không minh bạch. Đây là từ bọn họ vừa xuất sinh liền quyết định chênh lệch, xem xem tiến sĩ cái kia cực đại, tái nhợt làn da dưới có thể rõ ràng nhìn thấy mạch máu đầu, lại xem xem chính hẳn nhòn nhọn, hơn nữa đại bộ phận không gian đều bị lại dày lại rắn chắc xương cốt chiếm cứ đầu, hẳn một chút cũng không kỳ quái vì cái gì giữa bọn họ tồn tại lớn như vậy trí lực ngạc nhiên, hẳn duy nhất

chờ đợi, chính là tiến sĩ không cần bởi vậy lại đem hân đuôi về cổ hương cái kia lạc hậu dã man tình cầu.

Thực ra trước mặt tiến sĩ thân hình còn không có Ruja đùi thô, gầy yếu thậm chí đánh mất bốn chạy năng lực, Ruja dùng một đầu ngón tay đều có thể dễ dàng giết hân. Hân tùy tùng tại tiến sĩ bên cạnh, không phải vì tiền tài, mà là vì cơ hội cùng vinh diệu, vì tiến sĩ sở có được trí tuệ. Hân cam nguyện quỳ tại đầu giống trứng gà ngoại tình nhân trước mặt mà không có bất luận kẻ nào đối với này tỏ vẻ hảo kỳ, bởi vì tại tinh tế trung, dần dần có một ước định mà thành quy tắc -- phi trí tuệ chúng phục tùng với trí tuệ chúng, mới là bọn họ duy nhất đường ra.

"Không quan hệ, chậm rãi tưởng, chậm rãi xem, một ngày nào đó người sẽ minh bạch ." Tiến sĩ ôn nhu nói, từ ái ánh mắt nhìn Ruja, cơ hồ có loại sủng nịch hương vị. Làm một người thông minh, hân chán ghét cùng đồng dạng thậm chí so với hân càng người thông minh ở chung, tại kia dạng nhân trước mặt, hân tổng cảm giác chính mình bị từ trong ra ngoài xem kỹ, hơn nữa bao giờ cũng bị nghi ngờ. Ruja loại này đầu não đơn giản tứ chi phát đạt chủng tộc, mới là hân thích nhất bồi dưỡng đối tượng.

"Hảo." Ruja tin phục gật gật đầu, không có lại nhiều hỏi.

Tiến sĩ tâm tình biến hảo, hân lại xoa một khối trong khay màu mỡ thịt, hỏi Ruja:"Đến một điểm?"

"Không," Ruja lắc đầu, nói:"Ta không thích Hải Sinh sinh vật, chúng nó sẽ khiến ta mất cảm, lại còn có rất nhiều thứ."

Tiến sĩ không có lại miễn cưỡng, bất quá vẫn là giải thích một câu nói:"Này không có thứ."

Ruja kiên định lập trường không lay được, tại tự giác tiến sĩ nhìn không tới góc độ, hân khinh miệt nhìn thoáng qua dưới đất kia quán lam ương ương nhục. Ruja hưởng thụ căn xé cùng liệt sát khoái cảm, đối với

người khác bưng đến trước mặt đồ ăn không có bất cứ hứng thú. Hơn nữa, mặc kệ là có rất nhiều thứ ngư, vẫn là loại này không có thứ nhưng lại nhuyển hồ hồ thịt, hẳn đều không thích, Lục sinh chủng tại ngày đêm bồn chạy sẵn mỗi trung rèn luyện đi ra rắn chắc tỉ mỉ cơ nhục mới có được hẳn yêu nhất cảm giác.

Mang theo nhục thứ đầu lưỡi tại khoang miệng bên trong dạo qua một vòng, liếm liếm sắc nhọn răng nanh, Ruja cảm giác có điểm đói bụng.

...

[chờ đợi chinh chinh tám năm, ta rốt cuộc tìm đến cơ hội, cảm tạ trân trọng gia nhân Perry chủ quản cùng hẳn cái kia có thể sử dụng đồ làm bếp chế tạo bạo tạc thể tử... Tóm lại, tại tất cả mọi người không có chú ý thời điểm, ta lấy đến thẻ quyền hạn, cũng lợi dụng nó tuần tra Kajuhl công ty cơ sở dữ liệu, sau đó chiếm được vô luận tỉ mỉ xác thực trình độ vẫn là số lượng đều vượt xa ta mong muốn tư liệu, đồng thời ta cũng biết Duke cùng Lôi Lôi chân chính nguyên nhân tử vong.

Ta biết bọn họ đối với người cố hương sở làm hết thủy, ta cũng biết rất nhiều cùng loại đáng sợ sự tình, này hết thủy tội khôi đầu sở chính là Kajuhl công ty, ta vẫn đảm nhiệm chức vụ hơn nữa rất tin này chính nghĩa cùng nhân từ gia.

Khi đó, ta cảm giác chính mình không cần thận liên đứng ở Thâm Uyên bên cạnh, thấy được Địa Ngục.

Ta muốn hướng người giải thích, bằng hữu của ta. Kia trong nháy mắt, ta là muốn buông tay, ta không có bản khoản đến kia vô số hi sinh giả, của người các đồng bào, mà thầm nghĩ đến chính mình an toàn. Nhưng có lẽ là vận mệnh thôi động ta đi tới, tại ta chuẩn bị làm bộ như cái gì cũng không có phát sinh liên rời đi thời điểm, một đồng sự phát hiện ta, nàng không có ý thức được ta đang làm cái gì, chỉ là nổi giận dùng dùng chỉ trích ta vào

không nên tiến địa phương, nhưng ta rất kinh hoàng, theo bản năng liền đem nàng đánh choáng... Cũng khả năng là chết, ta không biết, nàng lưu rất nhiều huyết. Nhìn nàng, ta ý thức được chính mình đã không có đường lui. Nếu ta đã không thể lựa chọn tiếp tục hòa bình sinh hoạt, liền chỉ có thể đấu tranh đến cùng. Nếu Duke cùng Lôi Lôi còn tại, hoặc là người, đều nhất định sẽ phê bình ta làm việc không đầu óc đi? Nhưng ta làm ra lựa chọn thời điểm, nội tâm cảm giác được là trước nay chưa có thả lỏng cùng hạnh phúc.

Ta tải xuống chính mình có thể ở kho số liệu trung tìm đến sở hữu tư liệu, tiếc nuôi là chủ quản cấp bậc cũng không cao, chân chính hạch tâm bí mật cũng không biết. Nhưng vốn vẹn này mấy cũng đủ, khi ta đem nó công bố vu chúng thời điểm, chính là sát hại Duke cùng Lôi Lôi hung thủ đền tội thời điểm.

Nhưng mà, sự tình cũng sẽ không như ta thiết tưởng như vậy thuận lợi.]

...

Ruja có được cùng bề ngoài không hợp im lặng cùng trầm ổn. Vẫn chờ đến tiến sĩ buông xuống dao nữa, chà xát trên thực tế căn bản không có làm bản miệng, hắn mới hỏi nói:"Ngài cảm giác hương vị thế nào, tiến sĩ?"

Nói lời này thời điểm Ruja có chút khẩn trương, chung quy đây là nhất đồn do hắn mổ chính cơm tối, tại đây phía trước hắn bắt đến con mèo luôn luôn đều là trực tiếp ăn sống. Đương nhiên lần này thực ra cũng là giống nhau, Ruja duy nhất cố gắng hiển chính là dùng hắn trao đao đem khối thịt phân thành tiểu phân, trang tại tinh mỹ cái khay trình lên lý lấy cung tiến sĩ đánh giá.

Tiến sĩ không có nói ra Ruja mong muốn trung "Hài lòng hoặc là không hài lòng", hắn khống chế xe lăn rời đi bàn ăn, như có ý chỉ hỏi:"Phản

đồ hương vị."

"Ta không có phản bội ngài, tiến sĩ, ta có thể dùng tính mạng của ta thề." Ruja vội vàng vì chính mình biện giải nói, quỳ một gối xuống giữa đầu bức thiết nhìn tiến sĩ, hi vọng hắn có thể từ trong ánh mắt nhìn thấy chính mình chân thành. Đối Ruja mà nói, tình nguyện bị chủ nhân giết chết, cũng tốt hơn chính mình trung thành bị hoài nghi.

Trong nháy mắt lãnh liệt qua đi sau, tiến sĩ thủ xoa đầu của hắn, ôn nhu nói: "Ta tin tưởng ngươi."

Hắn ánh mắt, lại là như vậy quỷ quyết âm trầm, giống như Địa Ngục bên trong ác quỷ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Hi Sinh Cùng Phong Tỏa

[ta như nguyện lấy đến bí tàng hạp, hơn nữa tại bị phát hiện phía trước đã chạy ra Kajuhl công ty, hết thấy nhìn qua đều như vậy thuận lợi. Nhưng khi ta muốn đem tư liệu chuyển giao cho có năng lực xử lý nó nhân thời điểm, mới phát hiện, ở trên tinh cầu này, Kajuhl công ty năng lượng đã thẩm thấu đến như thế sâu tình cảnh... Không, một tinh tế công ty không hẳn có hứng thú trăm phương nghìn kế chưởng khống Picchu tinh, chỉ là khi bọn hắn phát hiện ta sở tác sở vi sau, dễ dàng liền đem sở hữu ta có thể xin giúp đỡ cao tăng tất cả đều biến thành bọn họ nhân.

Bỉ Khâu đại thần phù hộ, ta ngoài ý muốn phát hiện bọn họ mai phục, tại bị hoàn toàn phong tỏa phía trước đánh bật đánh bại trốn ra Picchu tinh. Kajuhl bộ đội vẫn ở sau lưng đuổi giết, ta một đường đào vong, tại xuyên việt một xa lạ trùng động thời điểm thoát khỏi truy binh, lâm xâm nhập địa cầu phụ cận tinh vực. Cuối cùng ta căn cứ từ công ty nội bộ được đến tình đồ tại Thủy Lam tinh hạ xuống, gặp người.

Ta nhìn thấy của người cổ hương, Dung Viễn, nàng là như thế mỹ lệ, yên tĩnh, lại sinh cơ bừng bừng, tuy rằng hoàn cảnh ác liệt, thọ mệnh ngắn ngủi, thể chất gầy yếu, nhưng người địa cầu như cũ phi thường cố gắng sinh tồn, tìm kiếm càng lớn đột phá. Bọn họ không nên bị như vậy giống thí nghiệm phẩm như vậy bị nuôi dưỡng cùng đối đãi, theo lý phải được đến càng tốt. Hôm nay bất cứ một tung hoành vũ trụ tinh cầu, tại ban sơ cũng đều là như vậy nhỏ yếu cùng cố gắng.

Ta muốn giúp trợ trên tinh cầu này mọi người, nhưng cũng rõ ràng chính mình làm đến chuyện này khả năng tính có bao nhiêu nhỏ bé. Ta là

như thế ngu xuẩn ngốc, hữu hạn năng lực chịu tải không nổi như vậy to lớn tâm nguyện, cho dù nắm giữ Kajuhl tội chứng, nhưng ta cũng không rõ ràng nên như thế nào đi lợi dụng nó, ta không biết tại liên minh hay không có thể tín nhiệm, chưa cùng Kajuhl cấu kết nhân, cũng không biết đương thời nhân biết Kajuhl sở tác sở vi sau, là sẽ phần nộ công kích nó, phá hủy nó, vẫn là sẽ bởi vì sự không liên quan đến mình như cũ đem nó trở thành bọn họ anh hùng.

Khi đó ta mê mang lại đau khổ, thấy không rõ tương lai phương hướng, thậm chí không biết chính mình cố gắng có phải hay không còn có ý nghĩa, thẳng đến ta gặp người.]...

Tiến sĩ ăn rất ít, tại lâu dài dựa vào các loại dinh dưỡng tề đến cung cấp thân thể cần năng lượng trong quá trình, hãn hệ tiêu hoá sớm đã trên diện rộng thoái hóa, quá nhiều ăn thịt sẽ cho hãn tràng vị mang đến rất lớn gánh nặng, nhất là giống loại này chưa cẩn thận nấu nướng cùng nấu đến thối nát ăn thịt.

Cho nên hãn trang mô tác dạng ăn có hãn hai căn ngón tay rộng nhất tiểu điều nhục phiến về sau, còn lại đều khiến Ruja ném cho hãn sinh hóa thú, đồng thời cũng là hãn tối cường lực đả thủ.

Ruja làm theo, nhìn đám kia tự nhân phi nhân, dữ tợn khủng bố quái thú tranh tương cắn xé khối thịt, màu lam chất lỏng chung quanh vấy ra, đem chúng nó nhiễm được lam Oánh Oánh . Ruja chủng tộc máu là màu đỏ, bởi vậy trước mặt cảnh tượng không có khiến hãn cảm giác "Huyết nhục bay ngang", nhưng như cũ có chút không thoải mái, nhìn hai mắt, Ruja liền nhú mày xoay người ly khai.

Tại hãn xoay người về sau, một chỉ vùi đầu nuốt sinh hóa thú bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Ruja bóng dáng trong ánh mắt toát ra thị huyết hồng quang. Nó trong cổ họng phát ra trầm thấp tiếng gào thét, do dự một lát sau, cuối cùng vẫn là bởi vì không có được đến mệnh lệnh mà

buông tay, cúi đầu tiếp tục tiến công trước mặt đồ ăn. Một khác chỉ sinh hóa thú không cần thận lướt qua giới tuyến đến gần nó trước mặt, bị nó một móng vuốt vỗ bay đi ra ngoài, nửa đầu đều lặn . Kia chỉ sinh hóa thú quỳ rạp trên mặt đất nứt nở một lát, trên đầu sợi thịt cùng mạch máu lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ sinh trưởng, bất quá một lát liền khôi phục nguyên trạng. Nó hướng về phía người trước gầm nhẹ hai tiếng, bất quá cuối cùng vẫn là cảm giác đồ ăn so báo thù trọng yếu, đối địa phương tiếp tục khai ăn.

Ruja không biết phía sau phát sinh trận này quan tòa, bất quá đi theo tiến sĩ bên cạnh trong mấy ngày nay, mỗi một lần nhìn thấy này mấy cải tạo sinh hóa thú, hẳn đều cảm giác sờn tóc gáy. Mặc dù có tiến sĩ mệnh lệnh ước thúc, mấy gia hỏa này chưa từng xảy ra vô cớ đả thương người sự kiện, nhưng Ruja như cũ đối với bọn họ tràn ngập cảnh giác, tại chúng nó trước mặt chưa từng có chân chính thả lỏng qua.

Có lẽ là vật cực tất phản, nhục thể gây yếu tiến sĩ phá lệ thiên ái loại này nhục thể cường đại lại tàn bạo chủng tộc, này mấy sinh hóa thú như thế, Ruja chính mình cũng là như thế, còn có hẳn tư nhân nuôi dưỡng mấy chỉ sủng vật, đều là nào đó tinh cầu bên trên đứng ở chuỗi thực vật đỉnh kẻ săn mồi, chẳng sợ đều bị nhốt trong lồng sắt, cái loại này ánh mắt như cũ khiến vô số người sợ hãi run rẩy.

...

[không cần hoài nghi, bằng hữu của ta. Của người ngục trang không có chỗ hở, ta ban sơ thời điểm, không có nhìn ra thân phận của người. Rồi đi địa cầu về sau, ta mới dần dần nhận thấy được điểm này, bất quá cũng không phải người phạm vào cái gì sai, mà là bởi vì, người đối tinh tế hàng hành, đối với liên minh, đều biết được quá ít . Có chút vấn đề, đối với bất cứ tại một có năng lực tiến hành tinh tế hàng hành tinh cầu bên trên lớn lên hài tử đến nói đều là thường thức, khi người tỏ vẻ khó hiểu thời điểm, với

ta mà nói, tựa như một người không biết nên như thế nào uống nước như vậy khó có thể tin tưởng.

Sau đó, rất xin lỗi, ta thử một chút. Quả nhiên, đối với ta chưa cùng người từng nói bộ phận, chẳng sợ lại tầm thường, người cũng hoàn toàn không biết gì cả. Sau ta liền xác định ý nghĩ của mình, tuy rằng đáp án này càng thêm không thể tưởng tượng, nhưng ta cảm giác đây mới là duy nhất chính xác đáp án -- đó chính là, người là một chân chính Thủy Lam tinh nhân.

Tuy rằng không biết dùng cái gì phương pháp chiếm được một chiếc phi thuyền, cũng học xong Picchu tinh ngữ, nhưng ngoài ra người đối tinh tế lý giải không thể so một anh nhi càng nhiều, đây cũng là người lần đầu tiên đập ra mẫu tinh hàng hành.

Sở hữu điểm đáng ngờ đều giải quyết dễ dàng, người nhất định khó có thể tưởng tượng ta lúc ấy có bao nhiêu khiếp sợ, nhưng khiếp sợ ngoài, càng nhiều là tự đáy lòng bội phục. Dựa vào có thể đếm được trên đầu ngón tay một điểm tình báo, một chiếc cũng không quen thuộc phi thuyền, người liền dám xông vào tối đen vũ trụ, bước vào xa lạ tinh vực, ta không biết này vũ trụ trung còn có hay không người thứ hai dám làm như thế. Tại ta bình thường mà an dật nửa đời trước trung, cứ việc có vô số con đường bảo đảm an toàn cùng lũ đồ thoải mái phương thức có thể thoải mái mà tiến hành tinh tế viễn hành, nhưng ta thậm chí ngay cả chính mình tinh cầu nửa kia cũng không có ý đồ lý giải qua. Ta phía trước vẫn cho rằng chính mình khuyết thiếu thời gian, khuyết thiếu tiền tài, khuyết thiếu cơ hội, nhưng nhìn thấy người, ta minh bạch chính mình chân chính khuyết thiếu chỉ có dũng khí.

Ta biết là cái gì khiến người như vậy quyết tuyệt, đem cá nhân sinh tồn trí chi không để ý, mạo sinh mệnh nguy hiểm như vậy viễn hành. Ta không biết lúc trước nói cho người virus trại chăn nuôi sự có phải hay không chính xác, ta vốn thầm nghĩ đem tin tức này thông qua người để lộ

ra đi, như vậy chẳng sợ ta thất bại, ít nhất còn có người khác biết chuyện này. Loại này phí công cố gắng đủ để chứng minh lúc ấy ta có cớ nào tuyệt vọng, nhưng ta không hề nghĩ đến, ta cũng không phải chôn xuống một hỏa chủng, mà là khai quật ra một danh chân chính chiến sĩ !

Người vì người tinh cầu, của người đồng bào, dũng cảm bỏ xuống an dật sinh hoạt, mở ra một hồi khả năng không thể trở về hàng hành. Ta tưởng người nhất định biết đối phương thế lực có bao nhiêu khổng lồ, mà người cá nhân lực lượng lại bao nhiêu nhỏ bé, nhưng người vẫn là không chút do dự làm như vậy, hơn nữa cũng không hối hận.

Ta đối địa cầu ấn tượng cũng không tất cả đều là tốt đẹp, là người khiến ta cải biến chính mình cái nhìn. Có bao nhiêu lần, nhìn người trầm tư biểu tình, ta thề không tiếc hết thầy đại giới cũng muốn giúp người làm đến người muốn làm sự. Ta không phải anh hùng, lực lượng của ta cũng quá thiếu, nhưng hai người cùng nhau chiến đấu, tổng so một người một mình ra sức chiến đấu tốt hơn nhiều.

Bất quá ta như cũ tại Kajuhl công ty truy nã trên danh sách, vạn nhất ta ra chuyện gì, người muốn đi trở xuống địa phương này thủ một thứ... Tại lúc trước chạy ra Picchu tinh thời điểm, vì dự phòng ta bị bắt thời điểm kia vài năm giữ chứng cứ cũng rơi vào trong tay bọn họ, ta đem nó dùng bí tàng hạp giấu ở địa phương này. Không cần lo lắng không có chìa khóa vấn đề, nếu là người mà nói, nhất định có thể mở ra.] Dung Viễn nhớ tới Emerald chuyển cáo mà nói --"Hắn nói người là hắn chứng kiến qua dũng cảm nhất nhân."

Không, hắn không phải, hắn thầm nghĩ lợi dụng Parco vì chính mình mở ra đi thông tin tế đại môn, tuy rằng cũng từng có giúp địa cầu thoát khỏi cái loại này bi thảm vận mệnh ý tưởng, nhưng lại chưa từng có đem nó trở thành liều tính mạng cũng muốn hoàn thành mục tiêu. Hắn không phải Parco trong tưởng tượng can đảm anh hùng.

Dung Viễn nhắm mắt lại, nói không rõ nội tâm bốc lên từng đợt cảm xúc là cái gì, rõ ràng thân thể lại khỏe mạnh bất quá, trái tim lại có chút quặn đau cảm.

Bình ổn một lát, hắn tiếp tục xem đi xuống.

Thư tín phía trước nội dung, nhìn ra được đến đều là ở trên phi thuyền thời điểm Parco rút thời gian viết xuống đến. Hắn bị bắt đi được quá gấp gáp, không có thời gian đem nó lưu cho Dung Viễn, mà thư tín cuối cùng, là thập phần vội vàng một câu --[Emerald là hảo nữ hài, nàng có thể bang trợ người, tin tưởng nàng !] tồn trữ máy bên trong còn lại nội dung, là đại lượng có liên quan tinh tế liên minh tư liệu, trên phi thuyền, đương Parco công bố hắn đi ngủ đông thời điểm, có một nửa thời gian, hắn thực ra đều tại sửa sang lại chính mình đã biết hết thảy, để mang cho Dung Viễn càng nhiều giúp. Tư liệu trung, lớn đến tinh tế liên minh trung chủ yếu thể lực cùng tinh cầu phân bố đồ, nhỏ đến phòng tắm sử dụng phương pháp, được hoan nghênh nhất trò chơi thi đấu hạng mục, cơ hồ bao quát sinh hoạt bên trong nhiều mặt.

Mặc dù có vài thứ Dung Viễn đã tại Noah nhị hào dưới sự trợ giúp đạt được càng thêm chi tiết chuẩn xác tư liệu, nhưng cũng có một chút -- tỷ như xã hội trung nào đó hiếu lòng không tuyên quy tắc, hằng ngày dùng từ trung các loại kiêng kị cùng với cùng internet dùng từ bất đồng, mọi người sửa tắm thích này phẩm bài mà không thể nhận một cái khác phẩm bài nguyên nhân đợi đã (vân vân), mấy thứ này, nếu không phải biết rõ nội tình dân bản địa tay cầm tay chỉ bảo, từ tinh võng bất cứ một công khai trao đổi bình đài đều không khả năng dễ dàng tổng kết quy nạp đến tri thức. Có này mấy, Dung Viễn rốt cuộc không phải hai mắt một mặt hắc, đối Bì Khâu tinh, đối tinh tế liên minh, đều có càng thêm thiết thực cụ tượng nhận thức.

Hắn không có nhìn kỹ, đem kim bạc một lần nữa thu hồi bí tàng trong hộp, gặt gao nắm nó, như là muốn cầm lấy một chỉ không có cơ hội nắm thủ.

Qua hồi lâu, Dung Viễn đi ra ngoài, nhìn thấy như cũ ngoan ngoãn canh giữ ở bên ngoài nữ hài, nói: "Emerald, chúng ta đi cứu Parco."

Nguyên bản cúi đầu đáp nảo nữ hài lập tức ngẩng đầu, nghe được Dung Viễn cư nhiên thật nói như vậy, ánh mắt một chút sáng lên đến.

Dung Viễn lại hối đoái một phổ thông bản nghĩ thái y giao cho Emerald, hai người ngụy trang thành Picchu tinh nhân đi lên đầu đường -- Emerald tựa như một tờ giấy trắng, Dung Viễn không có một an toàn ốc, cũng không yên tâm đem nàng một người lưu lại, dứt khoát mang theo trên người. Bọn họ hiện tại toàn vô cứu viện sách lược, nhưng bước đầu tiên, thu thập tin tức, xem xem Kajuhl công ty có phản ứng gì, đây là tất yếu.

Mới đi ra không lâu, liền nhìn thấy đầu đường giao thông cơ hồ hoàn toàn đình chỉ vận chuyển, rất nhiều huyền phù xe dừng ở trên đường, mọi người vây quanh ở một trước màn hình lớn, mang theo kính hải, khủng hoảng, chán ghét, khoái ý đẳng bất đồng biểu tình, nhìn màn hình lớn nghị luận phân phân.

Dung Viễn hai người ngẩng đầu vừa thấy, ánh mắt nháy mắt cô đọng.

Trên màn hình, Parco đầu -- chỉ có đầu -- nhiễm màu lam huyết, bị đặt ở một trên khay. Bên cạnh một già nua mập mạp Picchu tinh nhân, cũng chính là Picchu tinh tối cao chấp chính quan, đang dùng khô căn thanh âm niệm một chuỗi khủng bố tội ác -- phản Bĩ Khâu tinh tội, phản liên minh tội, tản trí mạng virus tội, nguy hại công cộng an toàn tội...

"Ta rất xin lỗi, tiến sĩ, địch nhân không có trúng cạm bẫy. Nhưng chỉ muốn ngài đem cái kia đáng chết Picchu tinh nhân giao cho ta, ta cam đoan, nhiều nhất ba ngày ! ta liền có thể từ hắc trong miệng kiêu ra hắc đồng lửa danh sách cùng ẩn thân địa"

Một bốn mét rất cao, răng nanh ngoại phiến, cả người mọc ra rất nhiều lông cứng ngoại tinh nhân hung tợn nói. Nếu Dung Viễn ở trong này, liền

có thể nghe ra đó là chưa che giấu ngụ ý Parco thanh âm.

"Không cần, La đa, hắc đã chết." Tiến sĩ lạnh lùng nói.

"Chết?" La đa khiếp sợ nói:"Vì cái gì? Chúng ta đây muốn như thế nào tìm đến hắc đồng lửa cùng hắc lấy đi gì đó?"

Tiến sĩ hừ lạnh một tiếng, nói:"Nếu người phía trước tra tấn không có từ hắc trong miệng móc ra nửa chữ, chỉ là dựa vào ý thức thành tượng nghi kích thích đại não vẽ một mạc danh kỳ diệu đồ hình, kia hắc hiện tại càng không có khả năng tiết lộ nửa điểm tình báo. Huống chi, dám can đảm thả chạy ta tối ầu yếm sủng vật, ta tự nhiên muốn khiến hắc trả giá ứng có đại giới. Như thế nào? Vẫn là nói người đối với ta quyết định có dị nghị?"

"Không dám." La đa mạnh phát hiện chính mình bởi vì bị cái kia thần bí đồng lửa trêu chọc mà chọc giận, không cẩn thận quên đối diện người là ai, thái độ vượt quá giới hạn . Hắc vội vàng cúi đầu, cung kính nói:"Quyết định của người vĩnh viễn anh minh thần võ. Chỉ là... Chúng ta hiện tại mất đi manh mối, bước tiếp theo nên thế nào hành động, thỉnh ngài chỉ thị."

Xe lăn mang theo tiến sĩ chuyển tới một trước bàn, trên bàn phương chậm rãi xoay tròn chính là Picchu tinh toàn tức đồ, hắc âm u nói:"Bọn họ còn tại trên Bì Khâu tinh. Người cho ta cắt đứt tinh võng, phong tỏa ra vào phi thuyền, không có tìm đến bọn họ phía trước, không cho phép bất cứ một chiếc phi thuyền rời đi Picchu tinh, khiến tinh chính phủ phối hợp điều tra, cho ta tại toàn tinh cầu cẩn thận sàng chọn một lần, có bất cứ điểm đáng ngờ đều bắt lại ! ta cho người mười ngày thời gian ! mười ngày bên trong nếu còn tìm không đến, tinh cầu này cũng liền không có tồn tại tất yếu ."

La đa kinh hãi mạc danh nói:"Thế nhưng, tiến sĩ..."

Phá hủy một nghi cư tinh, ở trong liên minh là tối không thể tha thứ tội ác, lại càng không cần nói mặt trên còn có vô số trí tuệ sinh mệnh. Hủy

diệt Picchu tình sự một khi để lộ ra đi, toàn bộ Kajuhl công ty đều sẽ bị phần nô tình tế liên minh đập nát.

Tiến sĩ quay đầu nhìn hăn, nói: "Người cho rằng kia chỉ Picchu tình bạch tuộc nắm giữ gì đó là cái gì? Tiết lộ đi ra ngoài nửa điểm tiếng gió, nó giống nhau có thể phá hủy Kajuhl ! không cần lo lắng, công ty sẽ lý giải của ta quyết định, mà vũ trụ trung có quá nhiều thần bí tồn tại có thể khiến một tình cầu yên diệt. Dù sao... Này cũng không phải lần đầu tiên !"

Trong lời nói ẩn hàm ý tứ khiến La đa không rét mà run, hăn thâm thâm cúi đầu, không dám nói thêm nữa, chỉ ứng một tiếng: "Vâng, tiến sĩ."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Hồi Hận Cùng Tỉnh Ngộ

Dung Viễn dựa vào tường ngời, thủ ngăn lại trán, nhắm mắt lại, hơi hơi nhú mi.

Hắn ý đồ nhớ lại Parco bộ dáng, lại phát hiện trên chi tiết tổng có chút mơ hồ, càng là cố gắng hồi tưởng, ký ức giống như cũng càng là cố gắng theo hắn chơi trốn tìm, hắn thậm chí có chút phân không rõ ràng, nào là chân thật, nào chỉ là chính mình trong ảo tưởng hình tượng.

Này không có đạo lý, bởi vì hắn trí nhớ luôn luôn rất tốt, nghĩ không ra duy nhất nguyên nhân, là hắn chưa từng có dụng tâm nhìn qua đối phương bộ dáng. Hắn từng đem cái kia gia hỏa trở thành bàn đạp, trở thành cầu nối, trở thành nhất trương giấy thông hành, chân chính phải làm nhưng lại chưa từng có nghĩ như vậy qua, chính là... Bằng hữu.

Duy nhất cũng là cuối cùng một lần chăm chú nhìn, chặt chẽ nhớ kỹ, là hắn đẩy mặt huyết ô đầu.

So mất đi một bằng hữu càng thống khổ, chính là khi người mất đi hắn thời điểm, người mới phát hiện này nhân đối với người có bao nhiêu trọng yếu, mà quay về ức qua lại, lại phát hiện về đối phương ký ức là như vậy tái nhợt.

Dung Viễn cơ hồ muốn thống hận chính mình .

Nhưng mà trên lý trí, hắn lại thập phần rõ ràng, nếu lại đến một lần, thời gian một lần nữa trở lại bọn họ gặp nhau thời điểm, nhất tâm hướng tới rộng lớn thế giới cùng vô ngần vũ trụ, đa nghi mà tràn ngập nghi ngờ cảnh

giác hăn cũng không khả năng mở rộng cửa lòng, thẳng thắn thành khẩn lấy dãi. Nhưng ít ra... Nhưng ít ra, bọn họ có thể tại chỉ hướng mình xác thực dụng tính giao đàm trung, pha tạp một ít càn tư nhân đối thoại, hăn có lẽ có thể đem ánh mắt từ xa xôi tinh tế thu hồi đến, nhìn một cái liền tại bên cạnh người là như thế nào .

Bởi vì đào móc ký ức, Dung Viễn phát hiện, hăn đối Parco cơ hồ hoàn toàn không biết gì cả. Hăn không biết Parco là như thế nào lớn lên, trải qua như thế nào nguy hiểm, thích cái gì lại đáng ghét cái gì, đang ở nơi nào, có hay không gia nhân bằng hữu, hay không có người tại chờ hăn trở về... Hăn chưa từng có ý đồ lý giải qua, cho dù ngẫu nhiên đề tài chuyển dời đến phương diện này, cũng sẽ bị hăn rất nhanh xả ra, bởi vì hăn căn bản không quan tâm này mấy.

Hăn đối Parco lý giải, toàn bộ đến từ Emerald -- này trên thực tế cùng Parco ở chung thời gian thập phần ngắn ngủi Landia nữ hài, cùng Picchu tình truyền thông -- từ các loại góc độ thuyết minh Parco là như thế nào một từ nhỏ liền xấu đến trong khung, âm hiểm nguy trang, âm hiểm ác độc Picchu tình bại hoại.

Dung Viễn chưa từng có như vậy hối hận qua.

"Xin lỗi." Đâu Hà Lan dùng rất nhẹ rất nhẹ thanh âm nói, tiểu tiểu giải thích thanh giống một luồng nhàn nhạt yên, không có bị bất luận kẻ nào nhận ra tiêu thất. Nó đem tiểu tiểu bàn tay khoát lên Dung Viễn trên ngón tay, biết đối phương cần im lặng, vì thế im lặng không lên tiếng bồi tại bên người.

Cùng mạc cảnh tượng, tựa hồ tại trong trí nhớ xuất hiện qua rất nhiều lần. Vô số khế ước giả, tại ban sơ được đến [công đức bộ] thời điểm đều mừng rỡ như điên, nhưng khi bọn hăn ái nhân, cha mẹ, tử nữ, bạn thân đang gặp phải tử vong khi, rõ ràng công đức thương thành bên trong vô số có thể cứu lại người sở ái, thậm chí có thể đem người chết khởi tử hồi sinh

thần vật, lại bởi vì hạn chế điều kiện mà không thể cứu vãn, hoặc là cưỡng hành nếm thử cứu vãn lại gia tốc này tử vong, cái loại này thống khổ, nó phảng phất đã gặp qua quá nhiều lần. Khế ước giả không thể oán hận vận mệnh, chỉ có thể oán hận cấm chỉ bọn họ đi cứu vãn [công đức bộ].

Trong trí nhớ lóe qua hình ảnh như vậy mơ hồ, nhưng kia từng đôi hận ý như đao ánh mắt lại rõ ràng phảng phất liền tại trước mắt. Đâu Hà Lan không tìm lòng được rung mình, theo bản năng hướng Dung Viễn bàn tay rút lui.

...

"Tucker, người này hai ngày... Không có việc gì đi?" Im lặng không lên tiếng cơm nước xong, Tini không có vội vã thu thập bàn ăn, mang theo vài phần lo lắng hỏi.

Chính hắn không giỏi ngôn từ, đối với người khác cảm xúc cũng không mẫn cảm, là ở trên nhân tế kết giao thập phần ngốc nhân. Dung Viễn khác thường hắn xem ở trong mắt, quan tâm mà nói ở trong lòng lặp lại chuyển hơn một ngày, cuối cùng có thể nói ra miệng vẫn là như vậy khô cạn một câu.

"Không có việc gì. Vì cái gì hỏi như vậy?" Dung Viễn không chút để ý hỏi.

"Bởi vì, ta cảm giác... Người xem lên có chút thống khổ." Tini cẩn thận dè chừng nói, nhìn thấy Dung Viễn ánh mắt run lên, cơ hồ có chút hung ác nhìn qua, hắn bay nhanh nói xin lỗi: "Xin lỗi."

Nguyên bản lấy "Người bảo vệ" Tự cư hắn, không biết vì cái gì tại gần gũi trong vòng vài ngày liền mất đi chủ đạo quyền, rõ ràng nhặt về đến này hài tử tựa hồ cái gì cũng không có làm, Tini trong lòng để khí lại càng ngày càng ít, đặc biệt đương đối phương mặt nghiêm thời điểm, hắn thậm chí có loại lập tức muốn hạ quỳ xúc động.

Vóc dáng có phổ thông bạch tuộc gấp hai cao, so với Dung Viễn chân chính hình thể đến nói đứt khoát giống đại xe tải bạch tuộc có chút hoảng rụt cổ, mấy chỉ xúc giác ở sau lưng xoắn thành ma hoa, tròn vo ánh mắt buông xuống đi, bay nhanh nâng lên đến xem mắt Dung Viễn sắc mặt, lại bay nhanh buông xuống đi tả hữu cô lỗ lỗ chuyển động, như thế qua lại, tựa như làm sai sự chờ bị mắng tiểu hài tử.

Loại này ngốc hồ hồ biểu hiện khiến Dung Viễn vừa dâng lên một cổ mạc danh kỳ diệu nộ khí nháy mắt tiêu tán, hần bỗng nhiên ý thức được, nếu không muốn khiến Parco bị kích phát sinh tại đây thiện lương bạch tuộc trên người, nếu không tưởng lại thể nghiệm cái loại này hồi chi không kịp thống khổ, hần hần là mau ly khai, lưu ở chỗ này, sớm hay muộn sẽ liên lụy Tini bởi vì bọn họ mà toi mạng.

Parco, Tini, này mấy Picchu tinh nhân, cũng không phải đơn thuần có thể dùng đến lợi dụng công cụ, bọn họ có lẽ có so với hần càng dư thừa cảm tình, càng cường liệt sinh tồn dục, càng mỹ hảo tương lai tư tưởng. Bọn họ hai, còn có rất nhiều rất nhiều người khác -- vô luận là địa cầu nhân vẫn là ngoại tinh nhân -- bọn họ cũng không phải Dung Viễn hần là đặt ở thiên bình thượng ước lượng công đức bao nhiêu đạo cụ, mà là tươi sống, quý giá sinh mệnh.

Ngón tay nhẹ nhàng giật giật, hần do dự một chút, nâng tay lên phức tại Tini đặt ở mặt bàn một căn xúc giác bên trên. Khác thường xúc cảm khiến Tini nghi hoặc chớp mắt, theo sau hần liền bị Dung Viễn mà nói hấp dẫn lực chú ý.

"Ta phải đi." Dung Viễn nói.

"Vì cái gì?" Tini lập tức kinh hãi lên, vội vàng hỏi: "Ở nơi này khiến người không thoải mái sao? Vẫn là ta có cái gì làm được không đúng, người cứ việc..."

"Không phải như vậy." Dung Viễn nhìn hẩn ánh mắt, dùng nhu hòa ngữ khí trấn an nói:"Không phải như vậy. Là... Là của ta gia nhân tìm đến, bọn họ hi vọng ta có thể cùng bọn họ cùng nhau sinh hoạt."

"Nga." Tini thất vọng buông xuống ánh mắt, toàn bộ bạch tuộc giống như đều héo rút, hẩn khẩu không đổi tâm địa nói:"Nếu như vậy... Kia, vậy người có thể cùng gia nhân cùng nhau sinh hoạt, đó là tốt nhất... Ta rất cao hứng... Bọn họ đối với người hảo sao?"

"Rất tốt. Ta rất xin lỗi, Tini." Dung Viễn đứng lên, cúi đầu nhìn hẩn, lại bù lại một câu:"Cảm tạ người vì ta làm này hết thủy."

"Không có cái gì." Tini nhếch miệng, giống khóc như vậy khó coi cười nói:"Ta hi vọng người vui vẻ."

"Ta cũng hi vọng người vui vẻ. Tini, liền tính ta ly khai, người cũng không phải lẻ loi một mình." Dung Viễn nhìn Tini phủ lên thủy khí ánh mắt, nói:"Phổ đối diện huyền phù xe duy tu điểm Mạt mạt lạp tiểu thư thích người, người không biết sao?"

Mặc dù ở nơi này sinh hoạt thời gian thập phần ngắn ngủi, nhưng hẩn vẫn là đối với chung quanh cư dân đều làm chi tiết điều tra cùng lý giải, không khó phát hiện này vì chính mình cung cấp một nơi ẩn núp phòng chủ còn có một không lầm ái mộ giả. Nguyên bản hẩn không có bát quái tính toán, loại này do nội tiết tố kích phát xúc động gợi cảm tình, Dung Viễn liên nhân loại ở giữa đều không rất lý giải, huống chi là ngoại tinh bạch tuộc? Bất quá lúc này, hẩn cảm giác, có lẽ khiến này trì độn bạch tuộc cũng biết sẽ tương đối hảo.

"Cái gì, cái gì !" Tini đầy mặt nhận đến kinh hách biểu tình, đầu lưỡi thắt nút nói:"Mạt mạt, khăn, Mạt mạt Para tiểu thư?"

Hẩn trợn mắt há hốc mồm, trương miệng cứng lưỡi, đại ra biểu tình giống như nghênh diện bị một chỉ huyền phù xe vỗ một chút. Sau đó hẩn

mặt phát sinh kỳ diệu biến hóa: Ánh mắt kéo dài, biến loạn, miệng càng liệt càng lớn, trên mặt nhục hướng hai bên xếp kéo duỗi, từ đỉnh đầu đến sở hữu xúc giác, nhan sắc dần dần biến thâm. Hắc duy trì như vậy một quái dị, ngốc được sủi bọt biểu tình ha ha cười một trận, bỗng nhiên bừng tỉnh, ngập nước ánh mắt lấp lóe không dám nhìn Dung Viễn, hai chỉ xúc giác tương đối nhẹ nhàng điểm, ngại ngần ngượng ngùng hỏi: "Người... Người như thế nào biết? Mạt mạt lập tiểu thư lại xinh đẹp, lại thiện lương... Có lẽ... Có lẽ... Nàng căn bản không có ý tứ này đâu?"

Ngoài miệng hắc hỏi như vậy, nội tâm lại vạn phần khát vọng hoàn toàn bất đồng trả lời. Ai ngờ Dung Viễn ném xuống một câu: "Muốn biết đáp án, vì cái gì không chính mình đi phát hiện đâu?"

Tini mạnh ngẩng đầu, tràn ngập ai oán trừng Dung Viễn, ngoài ý muốn nhìn thấy Dung Viễn cơ hồ nhẹ nhàng cười cười, cái loại này ngay trong tầm tay ôn nhu cùng bi thương khiến hắc ngẩn ra, tiếp tâm liền cùng thu lên.

Dung Viễn lại không có nhiều lời, xoay người rời đi. Hắc đi ra phòng ăn (nhà hàng), kéo ra môn, đi ra ngoài. Nghe được đại môn đóng lại tiếng vang, Tini sửng sốt một lát, đột nhiên kịp phản ứng, lấy khó có thể phức chế nhanh nhẹn nhảy dựng lên lao ra môn, liền nhìn thấy Dung Viễn đã đi xa. Tại chỗ góc đường, một so với hắc hơi cao một điểm màu lam tro bạch tuộc im lặng chờ đợi, hai người hội hợp sau, cùng nhau sóng vai hướng đi phương xa.

Tini sửng sờ ở chỗ đó, trường nhiên nhược thất.

"Tini, người đang làm cái gì?" Một thanh thúy thanh âm hỏi.

Tini bỗng nhiên quay đầu, nhìn trước mặt màu hồng nhạt, có giống trứng gà như vậy bóng loáng khả ái viên đầu Mạt mạt lập tiểu thư, mặt bá

một chút đỏ lên, nháy mắt giống như thậm chí đánh mất ngôn ngữ công năng.

Mặt mặt lạp chớp chớp mắt, như là minh bạch cái gì, ánh mắt lộ ra càng thêm rõ ràng tiêu ý.

...

"Chúng ta đi chỗ nào?" Cũng dùng nghĩ thái y biến thành Picchu tinh bạch tộc Emerald hỏi.

"Đi cầm Parco lưu cho chúng ta gì đó."

"Giao thông tất cả đều bị quản chế, sở hữu giao lộ yếu đạo đều có nhân tại gác, bọn họ cũng có thể kiểm tra đo lường ra hay không mở ra nghĩ thái y nghĩ hành. Ba giờ sau, này phiến khu phố cũng sẽ bị toàn diện điều tra, trên trời dưới đất, cũng không có có thể né tránh địa phương, chúng ta tại năm giờ trong vòng bị bắt tỷ lệ cao tới 76%, ngày mai trước hừng đông bị bắt tỷ lệ là 99. 3%." Emerald căn môi, cả người phát run nói. Nàng kinh hoảng cực, nàng còn có thể hành tẩu, tất cả đều là vì Dung Viễn tại bên người nguyên nhân. Lúc này Emerald mang theo vài phần khóc nước nở nói:"Dung Viễn, ta tưởng không ra đến có thể như thế nào đào thoát."

"Sẽ có biện pháp ." Dung Viễn nghe đi lên thập phần trầm ổn, tin tưởng mười phần.

"Nên làm như thế nào?" Emerald mang theo kỳ vọng hỏi.

"Đang suy nghĩ." Dung Viễn nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Chấp Chính Quan

Trên ngã tư đường, thô bạo hung ác điều tra giả từng cái bài tra mọi người, vô luận nam nữ già trẻ đều không ngoại lệ; Xông vào mỗi một hộ nhân gia cẩn thận tìm tòi, trói chặt cửa phòng, vô luận này chủ nhân là phú thương, cao quan vẫn là ngoại tinh du khách, tất cả đều bị bạo lực phá cửa mà vào, trong trong ngoài ngoài cẩn thận kiểm tra, liên trong bình hoa cùng sà hạ tử cất giữ đều không bỏ qua.

Điều tra giả tay trái trên cánh tay, đều cột lấy một ống tròn hình dạng dụng cụ, hướng chung quanh đảo qua, vô luận là trời sinh có nghĩ thái công năng sinh vật vẫn là mặc nghĩ thái y nhân, đều sẽ bị kiểm tra đi ra. Một khi phát hiện điểm đáng ngờ, vô luận là ai đều sẽ bị lập tức bắt, bí mật thẩm vấn. Một gan lớn bằng trời ý đồ tại điều tra giả không coi vào đâu giờ trò thanh niên bị bắt đi sau, qua hai ngày bởi vì không có hiềm nghi mà bị phóng thích, lại thấy ánh mặt trời khi, hần phản ứng đầu tiên không phải hoan hô chúc mừng, mà là trực tiếp từ tám mươi tầng trên nhà cao tầng nhảy xuống.

Quan phương thuyết pháp, hần là "Sợ tội tự sát", tâm hoài bất mãn mà phần nô dân chúng từng chất vấn tại thẩm vấn khi phát sinh cái gì, quan phương không cho trả lời, nháo sự nhân lại đều bị bắt lên.

"Chiến thời một cấp đề phòng ! lại có ồn ào, xử tử ! !"

Bị chất vấn trị an tổng trưởng sắc mặt lãnh khốc mà bạo ngược, cất giấu thị huyết phần nô, mọi người bị này luôn luôn nghiêm túc ôn hòa nhân

đột nhiên như thế thần thái sợ tới mức không dám lại kháng nghị, cũng ý thức được sự thái nghiêm trọng.

Theo sau Picchu tỉnh chấp chính quan tại mặt hướng toàn quốc tin tức trực tiếp trung, cấp ra điều tra đội không thể không làm như vậy lý do -- Picchu tỉnh từ trước tới nay tà ác nhất tội phạm Parco còn có ít nhất hai danh trên đây đồng lõa, bọn họ liền tại Picchu tỉnh. Parco bị bắt phía trước từng đem một phần từ Kajuhl công ty cực mật nghiên cứu sở trộm ra virus thuốc thử chuyển giao cho đồng lõa, này phân virus ở trong không khí liền có thể lây nhiễm, hơn nữa là trí mạng, Kajuhl công ty trước mắt còn không có nhằm vào trị liệu vacxin phòng bệnh. Bởi vậy virus một khi khuếch tán, toàn bộ Picchu tỉnh hủy diệt liền tại trong sớm tối.

Tin tức cuối cùng, là chấp chính quan thương lão, tiêu tụy mặt, vừa thấy liền biết hãn đã thời gian rất lâu không có nghỉ ngơi, nhưng hãn như cũ run rẩy kiên trì, giống như tùy thời đều sẽ bị áp lực cực lớn áp sập, lại giống như vĩnh viễn cũng sẽ không ngã xuống, sẽ vẫn đứng thẳng, thẳng đến Picchu tỉnh vượt qua này cửa ải khó khăn.

Hãn dùng khăn khăn, khẩn thiết thanh âm đối toàn bộ tỉnh cầu con dân nói: "Ta đã sống năm trăm ba mươi bảy tuổi, chưa từng có rời đi qua tỉnh cầu này. Picchu tỉnh chính là nhà của ta, các người đều là gia nhân của ta. Bọn nhỏ, ta biết gấp gáp khắc nghiệt điều tra mang cho các người rất lớn phức tạp cùng thương tổn, ta biết các người hiện tại khủng hoảng, kinh hoảng, bất lực, phản nộ, lo lắng... Thế nhưng, thỉnh tin tưởng ta, tin tưởng này do mọi người cộng đồng tuyến cử chính phủ, chúng ta sẽ tận cố gắng lớn nhất bảo hộ nhà của chúng ta ! sở hữu Picchu tỉnh con dân, các người là của ta chống đỡ, ta cũng là các người hậu thuẫn, chúng ta muốn thủy chung đoàn kết cùng một chỗ, thẳng đến lần này nguy cơ bị chúng ta hoàn mỹ giải quyết !"

Trí mạng virus liền tại trên Bì Khâu tỉnh, tin tức này nguyên bản sẽ dẫn lên cự đại khủng hoảng, cũng có lẽ sẽ có người không từ thủ đoạn cũng

muốn chạy ra tình cầu này, đổ máu xung đột đem không thể tránh được, đây cũng là Picchu tình chấp chính thánh ban sơ quyết định không đem tin tức công bố nguyên nhân. Nhưng mà, lão nhân mà nói giống như là một làn gió mát, mang đi mọi người nội tâm xao động cùng hoảng loạn, bọn họ như cũ sợ hãi, nhưng mỗi khi nhìn thấy cái kia trên mặt khe rãnh tung hoành nhưng ánh mắt kiên định, lù lù đứng thẳng thân ảnh khi, kính ngưỡng cùng tin cậy chỉ tình thân nhiên dâng lên, bất tri bất giác liền an định xuống dưới. Điều tra công tác trước đó chưa từng có thuận lợi lên, còn có người tích cực chủ động phối hợp, trước mặt đối điều tra giả mặt lạnh thờ ơ, bọn họ thậm chí chủ động đưa lên ân cần thăm hỏi cùng quan tâm. Trừ một ít quy mô nhỏ tư nhân xung đột bên ngoài, vốn tưởng rằng phải đối mặt toàn tình cầu phạm vi lớn bạo loạn chấp chính thánh ra ngoài ý liệu phát hiện, dân chúng so với bọn họ tưởng tượng muốn bình tĩnh, ôn hòa, thiện giải nhân ý hơn nhiều.

Đương phóng viên hỏi bọn họ ý tưởng khi, rất nhiều người nói như vậy --

"Đương nhiên kinh hoàng lập ! nhưng chấp chính quan đại nhân còn tại đâu, ta tin tưởng hẳn !"

"Chấp chính quan đại nhân tại nhìn chúng ta, không thể khiến hấn thất vọng."

"Bọn họ [chỉ chấp chính thánh cùng điều tra giả] đã bề bọn nhiều việc, không thể ở lúc này còn thêm phiền !"

"Ta phía trước như vậy nháo sự là vì không biết cái gì nguyên nhân, cảm giác chính mình quyền lợi bị xâm phạm, hiện tại lý giải tiền nhân hậu quả, tự nhiên muốn lý giải, nên như thế nào phối hợp liền như thế nào phối hợp."

"Vì cái gì còn chơi trò chơi? Muốn chơi lâu ! này cũng muốn hỏi... Nga, virus sự ta đương nhiên biết, mọi người đều đang nói ! bất quá ta mới không kinh hoảng đâu,[sự tình] khẳng định sẽ giải quyết, đến thời điểm ngày còn không như thường qua."

"Không biết chấp chính thính có thể hay không bởi vì này sự hủy bỏ năm nay đại khảo? Ha ha... Nói đùa ."

...

Đem sở hữu dân ý điều tra thống kê kết quả đều sửa sang lại đi ra, tuổi trẻ Carlon dùng tứ chỉ xúc giác cẩn thận dò chừng nâng, virus sự như cũ nặng trĩch đặt ở hẫ trong lòng, bất quá hẫ ngoài ý muốn cảm giác phi thường thoải mái. Tại chấp chính thính đương trợ thủ đã năm sáu năm, đây là lần đầu tiên bọn họ hoàn toàn không cần giả tạo bóp méo số liệu, không cần cảnh thái bình giả tạo, không cần che đậy lỗi lầm, nhưng kết quả so với dự đoán còn muốn hảo. Lần đầu tiên, hẫ như vậy chân thật cảm nhận được dân chúng đối chấp chính thính cùng chấp chính quan đại nhân kính yêu cùng ủng hộ, hơn nữa không có bất cứ miễn cưỡng, hoàn toàn phát ra từ nội tâm. Hẫ cảm thấy chính mình công tác tuy rằng không để người biết, nhưng lại tràn ngập trọng đại ý nghĩa, như vậy vừa tưởng, ngay cả cước bộ đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Đi đến nhất phiến trang sức đơn giản lại trang trọng trước đại môn, Carlon không tự chủ được phóng nhẹ hô hấp, đứng một hai giây, mới ngượng ngùng xung đứng ở cạnh cửa hai người cười cười, nói:"Ta là bí thư xử Carlon, đến cho chấp chính quan đại nhân đưa dân ý điều tra thống kê văn kiện. Đại nhân nói qua, kết quả vừa ra tới liền lập tức cho hẫ đưa tới."

Hai người trung một bảo trì đề phòng, một cái khác đi tới cẩn thận kiểm tra một phen, sau đó nghiêng người mở cửa, cùng chấp chính quan thông báo một tiếng sau, mới quay đầu đối Carlon nói:"Người có thể đi vào."

Carlton vừa đi vào đi, môn liền lập tức bị từ phía sau đóng lại. Chắp chính quan đang ngồi ở trước bàn phê duyệt văn kiện, thấy hắn tiến vào, viết xong trong tay cuối cùng một hàng chữ, sau đó đem trong tay văn kiện hợp nhau đến, đối Carlton nói: "Lấy lại đây, cho ta xem."

Lúc này hắn so với tin tức trung từ ái bao dung bộ dáng nhiều vài phần lạnh lùng cùng nghiêm túc, có vẻ càng thêm uy nghiêm; Lời ít mà ý nhiều, như là không chịu nhiều lãng phí một phần tinh lực tại nói chuyện thượng; Đồng thời cũng so với trước đó càng thêm uể oải, bởi vì uể oải, cũng càng hiển già nua, nhưng kia chủng không tha dao động kiên nhẫn lại không có cái gì bất đồng.

Carlton đẩy còi lòng tôn sùng đem văn kiện đặt ở hắn trên bàn, chắp chính quan cầm lấy mặt trên cùng thống kê số liệu bắt đầu xem, bởi vì này vài ngày xử lý quá nhiều văn kiện, còn muốn phối hợp khắp nơi, hắn thị lực trở nên có chút mờ hồ, không thể không híp mắt xem.

Trước đó đã toàn bộ lý giải qua này nội dung Carlton biết rõ này mấy số liệu có bao nhiêu khả quan, bởi vậy hắn không chút nào ngoài ý muốn nhìn thấy chắp chính quan mấy ngày này bao giờ cũng nhú chặt mày rất cuộc hơi hơi giãn ra. Hắn ở bên cạnh đứng yên chờ, đẳng chắp chính quan xem xong nhất trường hơi chút nghỉ ngơi thời điểm, Carlton phòng lên dừng khí nói: "Chắp chính quan đại nhân, dân chúng đối với chúng ta công tác phi thường duy trì, tin tưởng kia vài ác đồ rất nhanh liền sẽ sa lưới, thỉnh ngài yên tâm... Cũng thỉnh ngài bảo trọng thân thể."

Chắp chính quan nhìn hắn một cái. Trong ánh mắt không mang theo lãnh ý, nhưng Carlton lập tức ý thức được chính mình vượt qua bốn phận, hắn vội vàng cúi đầu giải thích nói: "Xin lỗi, ta nói lời thừa."

Xuyên thấu qua người trẻ tuổi có chút khẩn trương biểu tình, phảng phất có thể nhìn thấy hắn hết sức chân thành tâm, chắp chính quan ôn hòa nói: "Không cần giải thích, Carlton, ta rất cảm tạ người quan tâm. Chỉ là bây

giờ còn không phải ta hưởng thụ thời điểm, Picchu tỉnh như cũ gặp phải trọng đại uy hiếp. Ta biết trong khoảng thời gian này, các người cũng muốn hoàn thành rất nhiều công tác, mệt là tất nhiên. Không cần miễn cưỡng chính mình, đi ra ngoài về sau lập tức đi nghỉ ngơi. Tỉnh cầu vẫn tại vận chuyển, ta không thể mệt suy sụp chúng ta trẻ tuổi nhân."

"Ta rất tốt, đại nhân !" Carlon vội vàng bận rộn tỏ vẻ:"Ta còn có thể tiếp tục công tác ba ngày ba đêm !"

Hắn cố gắng ưỡn ngực bộ dáng có vẻ như vậy non nớt lại tinh thần phấn chấn bừng bừng, chấp chính quan nhện không được cười một thoáng, gật đầu nói:"Chúng ta cùng nhau cố gắng."

"Vâng !"

Carlon ưỡn ngực ngẩng đầu đi ra ngoài, nội tâm trào dâng, tinh thần phấn chấn, hận không thể lập tức xuất hiện sơn như vậy nhiều công tác đem hắn áp đảo. Cửa đóng lại về sau, chấp chính quan khó được thoải mái biểu tình lập tức tiêu thất, vẻ mặt trầm trọng, thậm chí có vài phần thống khổ.

Văn phòng mặt sau liên thông một không lớn lại thoải mái tư nhân phòng nghỉ, lúc này, môn nhẹ nhàng bị mở ra, hai người từ bên trong đi ra.

"Đây chính là chúng ta đời sau, tuổi trẻ, xúc động, rất dễ dàng bị cảm động hoặc là bị che giấu, nhưng bọn họ là Picchu tỉnh tương lai." Chấp chính quan thập phần lạnh lùng nói:"Không quản dùng cỡ nào ti bỉ thủ đoạn, lưng đeo cỡ nào sâu nặng tội nghiệt, ta đều tất yếu phải bảo hộ bọn họ. Cho nên, nói nói xem, ta có cái gì lý do không đem các người giao cho Kajuhl công ty, ngược lại muốn hiệp trợ các người đào thoát?"

"Nếu thật giống người theo như lời, kia hiện tại chúng ta liền sẽ không ngồi ở người trước mặt, với người hòa bình trò chuyện ." Dung Viễn thập phần thông dong, hắn thậm chí không có dùng nghĩ thái y ngụy trang, cũng

không cần chấp chính quan cho phép, trực tiếp ngồi ở tiếp khách trên ghế ngồi, mặt đối mặt, lấy bình đẳng thái độ nói.

Emerald đứng ở hăn phía sau, vóc dáng tuy rằng so hai người đều cao, nhưng nữ hài tại hai người bên cạnh giống như trồng rỗng liền thấp một đoạn lớn. Bên cạnh còn có một chiếc ghế dựa, nhưng nàng không có dũng khí cùng lão nhân trực diện tương đối, mà là giấu ở Dung Viên phía sau, khẩn trương cắn miệng mình.

Chấp chính quan hoàn toàn xem nhẹ Emerald này cao đẳng trí tuệ chúng, cường đại Landia đế quốc con dân, hăn chậm rãi ngẩng đầu, ánh mắt hoàn toàn ngưng chú tại Dung Viên trên người, bốn mắt nhìn nhau, lão nhân trong mắt băng lãnh xem kỹ, thanh niên trong mắt kiếm quang sắc bén bỗng nhiên va chạm, vô hình cân nhắc cùng độ sức ở trong không khí triển khai.

Sự tình, muốn theo hai mươi sáu giờ tiền nói lên -- Picchu tình hai mươi sáu giờ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Đã Quyết Định Vận Mệnh

Thời gian rút lui về hai mươi sáu giờ trước, lúc đó, càng ngày càng nghiêm mật điều tra vòng từng bước áp súc Dung Viễn cùng Emerald hoạt động không gian. Nguyên bản phía trước, bởi vì điều tra giả thô bạo chấp pháp thái độ cùng không phân thân phận không khác biệt đối đãi, cho nên cứ việc có cường đại vũ lực uy hiếp, nhưng vẫn là không ngừng kích khởi dân chúng phản kháng. Đối mặt tay không tắc sắt nam nữ già trẻ hoặc phần nộ, hoặc ai khổ chất vấn cùng khóc thảm, những kẻ điều tra cho dù lý giải tình thế có bao nhiêu nghiêm trọng, nhưng vẫn là không thể ngăn cản khiến điều tra lâm vào đầm lầy khốn cảnh. Hỗn loạn liền dễ dàng có sai lầm, có sai lầm liền sẽ sinh ra khe hở, mà này, liền cấp Dung Viễn cung cấp có thể du tẩu lợi dụng không gian.

Mà tại chấp chính quan trực tiếp diễn thuyết về sau, trừ số ít nhân viên cuồng muốn trốn thoát tình cầu kết quả bị bạo lực trấn áp, mặt khác tuyệt đại đa số người đều biểu hiện ra đáng giá tán thưởng lý giải cùng với phối hợp. Đại đa số chính phủ ngành toàn bộ đình chỉ công tác, xí nghiệp vô luận đình công sẽ tổn thất bao nhiêu tài sản, vẫn là khiến toàn bộ viên công đều cho nghỉ, chiếc xe đình vận, trường học nghỉ học, toàn bộ tình cầu nhân cơ hồ đều tại đây một ngày không có ra ngoài, trên đường trống rỗng trừ điều tra giả không thấy một bóng người. Những kẻ điều tra ai môn ai hộ tìm tòi, mọi người chẳng những không lại kháng cự, ngược lại chủ động rộng mở gia môn phối hợp điều tra, thậm chí trong nhà nếu có không có ghi lại tại án lầu các, hầm đợi đã (vân vân), cũng không đợi những kẻ điều tra dùng dụng cụ kiểm nghiệm liền chủ động báo cho biết. Thậm chí, ngay cả một ít lưng đeo tình tiết vụ án nhân cũng không có kháng cự né tránh,

tương ứng, lúc này những kẻ điều tra cũng không có lãng phí cảnh lực đem bọn họ tróc nã quy án, song phương tại lẫn nhau ăn ý dưới tựa như đối đãi người thường như vậy hoàn thành điều tra.

Cùng lúc đó, bị quan lấy "Tà ác tội nhân Parco đồng lõa" Emerald ảnh chụp mãi thế giới đều là. Trừ Parco cùng Đức Bố không ai gặp qua Dung Viễn, nhưng Emerald tư liệu tại tiến sĩ trên tay nhiều phải là, nàng rất nhanh rơi vào bị toàn bộ tinh cầu toàn lực truy nã tình cảnh, không ai không biết này tuổi còn trẻ liền phạm phải phản tinh tế tội nữ hài trưởng cái gì bộ dáng.

Có thể nghĩ, dưới tình huống như vậy, Dung Viễn cùng Emerald muốn bí ẩn né tránh tại mỗi hộ nhân gia là không có khả năng. Nếu uy hiếp này gia nhân lấy đổi lấy bảo hộ, Dung Viễn không chút nghi ngờ điều tra giả chẳng sợ liên quan bình dân cùng nhau bắn chết cũng sẽ không bỏ qua bọn họ -- này không tính vô tình, vì toàn bộ tinh cầu tiếp tục sống sót, hi sinh số ít nhân căn bản không tính là cái gì, lại trân trọng con dân thượng vị giả cũng sẽ không chút do dự làm ra loại này quyết định.

Bọn họ cũng không khả năng ở trên đường tiếp tục du đãng, trống rỗng trên đường cái, còn tại hành tẩu hai người liền rất dễ khiến người khác chú ý, chẳng sợ tận lực né tránh, ai biết nào một cánh cửa sổ mặt sau liền có một đôi nhìn bọn họ chăm chăm chuẩn bị đăng báo ánh mắt đâu? Nghĩ thái y cũng có thể cung cấp xấp xỉ ẩn hình công năng, nhưng hỏi Emerald mới biết được, giống Picchu tinh như vậy tinh cầu tự nhiên phủ đầy so địa cầu càng thêm dày đặc toàn diện theo dõi hệ thống, loại này theo dõi cũng không phải trên địa cầu cái loại này đơn sơ máy ghi hình có thể tương đối. Tại tinh tế vũ trụ, có thể xoay chuyển tia sáng, cung cấp ẩn hình hiệu quả vật phẩm không chỉ nghĩ thái y một loại, tự nhiên các loại tương ứng phản ẩn hình thủ đoạn. Cho dù là tại bình thường, theo dõi hệ thống nếu kiểm tra đo lường đến có nhân dùng nào đó ẩn hình thủ đoạn, cũng sẽ lập tức hướng thượng báo cáo. Mà hiện tại, nếu Dung Viễn cùng Emerald dùng nghĩ thái y

ẩn hình, như vậy dứt khoát giống như là ở trên người đánh bội số lớn đèn tụ quang như vậy dễ khiến người khác chú ý, cơ hồ liền sẽ lập tức hướng điều tra giả tỏ rõ bọn họ vị trí.

Công đức thương thành bên trong tự nhiên có thể cung cấp hoàn toàn ẩn nấp thương phẩm, nhưng bởi vì cùng này tinh tế vũ trụ bị vây ở hai loại bất đồng lực lượng hệ thống, Dung Viễn chỉ có thể dùng tại chính mình trên người, lại không thể dùng đến bảo hộ Emerald. Chẳng sợ không suy xét Emerald thân phận cùng trí tuệ, chỉ là vì Parco cuối cùng nhắc nhở, Dung Viễn cũng không khả năng đem nàng bỏ xuống, bởi vậy này tuyến hạn ngay từ đầu liền bị hấn phủ quyết .

Nhưng mang theo Emerald, không chỉ có ý nghĩa hấn hồi đoái thương phẩm chủng loại hạn chế, trên thực tế là hấn căn bản không thể tại Emerald trước mặt hồi đoái. Đối [công đức bộ] tồn tại vĩnh viễn bảo mật, đây là Dung Viễn cho mình định ra cơ bản nhất quy tắc chi nhất. Emerald mặc kệ thoát nhìn có bao nhiêu nhu nhược bất lực, Dung Viễn cũng sẽ không quên nàng có bao nhiêu thông minh, chẳng sợ chỉ lộ ra một điểm manh mối, sau lưng bí mật bị triệt để nhìn thấu liền chỉ là thời gian vấn đề.

Hấn còn không có tín nhiệm nàng đến có thể đem chính mình lớn nhất bí mật cũng khiến nàng biết đến bộ.

Hấn lúc trước lên bờ thời điểm không có may mắn trở lại phi thuyền hạ xuống cái kia trên đảo nhỏ, nhưng cách nhau cũng không xa, trung gian chỉ cách ba hải đảo. Bình thường cưỡi huyền phù xe qua lại nhiều nhất bất quá chừng mười phút, nhưng mà lúc này, này ba hòn đảo giống như lạch trời. Hấn cũng có thể cự ly xa đem phi thuyền triệu hoán đến này trên đảo đến tiếp ứng bọn họ, nhưng sợ chỉ sợ, phi thuyền chỉ cần cùng nhau phi, lập tức sẽ bị Picchu tinh lực lượng vũ trang cấp đánh trúng dập nát.

Đối mặt như thế trận trận, Emerald sợ hãi rất nhiều, còn lại kinh hoàng lại dùng cảm khóc nói nàng có thể đi cùng tiến sĩ tự thú, như vậy cảnh báo

giải trừ, ít nhất Dung Viễn có thể an nhiên rời đi. Bất quá nàng vừa nói xong, liền bị Dung Viễn phủ quyết. Dung Viễn rất rõ ràng, đối phương loại trình độ này tìm tòi, không có khả năng chỉ là vì một chạy trốn nô lệ, Emerald nhiều nhất chỉ là nhân tiện, bọn họ chân chính mục đích, vẫn là vì Parco tính toán giao cho hắn, kia giấu ở một cái khác bí tàng hộp bên trong gì đó. Bọn họ cứ việc biết giấu kín địa điểm, nhưng ở như vậy tìm tòi dưới, cũng không có biện pháp đi cầm.

...

Tại đã cấm chỉ phi hành trên Bì Khâu tinh không, một chiếc trắng bạc phi thuyền vô thanh vô tức tới gần. Sở hữu theo dõi kiểm tra đo lường hệ thống đều như là mù như vậy, vẫn do chiếc phi thuyền này đáp xuống tinh cầu ở mặt ngoài. Trên mặt đất một vài người thấy được, một điều tra giả đang chuẩn bị tiến lên quát hỏi cũng kiểm tra, lại lập tức bị bên cạnh đồng sự kéo lại, đối phương xung hấn lắc đầu.

Nguyên nhân là, phi thuyền trên thân thuyền, ấn Kajuhl công ty dấu hiệu, chiếc phi thuyền này đáp xuống Kajuhl công ty bên trong trên sân bay. Đây tung hoành vũ trụ vô số tinh cầu đại công ty quyền thế hiển hách, đóng quân tại Picchu tinh phân công ty tối cao người phụ trách tiến sĩ cũng giống nhau địa vị cao cả, cho dù là Picchu tinh chấp chính quan ở trước mặt hắn cũng muốn gấp đôi cung kính. Bởi vậy chẳng sợ virus trên thực tế là từ Kajuhl công ty chảy ra, nhưng cũng không ai dám vì thế làm cho bọn họ trả giá đại giới, trên thực tế này công ty nội bộ cũng là duy nhất một chỗ điều tra giả không thể bước vào địa phương, cho dù là chấp chính thính cùng chấp chính quan trong nhà, cũng tại ngay từ đầu liền bị vô cùng tinh tế tỉ mỉ điều tra qua.

Đồng thời, gặp phải virus uy hiếp, Kajuhl lại là duy nhất một có năng lực ngăn cơn sóng dữ, này làm cho mọi người nhìn bọn họ ánh mắt vô cùng phức tạp.

...

Tản ra lãnh khí thùng bị mở ra, bên trong hai hàng ống nghiệm, mặt trên một loạt chỉ có tam chi ống nghiệm trang màu lục nhạt chất lỏng, phía dưới một loạt là hai mươi chi trang trong suốt chất lỏng ống nghiệm. Tiến sĩ thò tay từ thượng bài cầm ra một chi ống nghiệm, bên trong chất lỏng nhẹ nhàng lung lay, sau đó yên lặng bất động.

Tiến sĩ đem nó đưa cho La đa, mang theo khoái trá tiểu ý nói:"Xem xem."

La đa đem giơ lên trước mắt chăm chú nhìn, hảo kỳ hỏi:"Đây chính là ngài khiến tổng công ty kịch liệt đưa tới này nọ sao? Đây là cái gì?"

"Virus." Tiến sĩ nhàn nhạt một từ sợ tới mức La đa thiếu chút nữa cầm trong tay ống nghiệm ném xuống,"Nhỏ như vậy một chi, có thể ở trong một đêm giết chết toàn bộ tinh cầu bên trên nhân."

La đa thủ run run, cẩn thận dè chừng đem ống nghiệm một lần nữa đặt về trong rương, nhìn nó bị an trí hảo, mới thở phào một cái. Liền như vậy một nho nhỏ động tác, hắn đã khẩn trương đầy đầu mồ hôi .

Tiến sĩ hừ lạnh một tiếng, khinh thường mắng:"Không tiền đồ."

La đa căn bản không thềm để ý tiến sĩ mắng hắn. Trên thực tế, đối tiến sĩ đến nói mắng chửi người là thân cận biểu hiện, hắn chân chính sinh khí thời điểm sẽ trực tiếp khiến chọc hắn sinh khí nhân triệt để biến mất. Bởi vậy La đa lau một phen trên đầu mồ hôi, hỏi ra chính mình quan tâm nhất vấn đề:"Virus... Không phải chúng ta làm cho bọn họ trao bộ Parco đồng lõa lấy cớ sao? Vì cái gì..."

"Ngu xuẩn !" Tiến sĩ nói:"Nếu ta nói có virus, trên tinh cầu này nhất định phải xuất hiện virus ! còn có năm ngày, năm ngày bên trong nếu bọn họ tìm không thấy nhân, ta liền đưa mọi người đi gặp bọn họ Bỉ Khâu thần."

Cổ sự phiên bản là như thế này -- Picchu tỉnh bị một loại đột nhiên xuất hiện virus hủy diệt, chỉ có Kajuhl công ty bởi vì nghiêm mật phòng hộ thủ đoạn, số ít nhân có thể may mắn còn tồn tại. Chúng ta đào thoát về sau giống liên minh báo cáo trận này thảm kịch, liên minh phái người điều tra, mấy ngày này Picchu tỉnh đại quy mô điều tra cùng chấp chính quan diễn thuyết đều có video ghi lại, sẽ hoàn toàn chứng thực chúng ta mà nói. Sau đó, liên minh đặc phái nhân viên sẽ chứng minh loại này virus có đáng sợ truyền nhiễm tính cùng lực sát thương, hơn nữa Kajuhl công ty sẽ phát biểu thanh minh, bởi vì virus mỗi thời mỗi khắc đều tại biến dị, cho nên muốn nghiên cứu ra tương ứng vacxin phòng bệnh cần đại lượng thời gian. Vì phòng ngừa tạo thành càng lớn tổn hại, liên minh sẽ làm ra triệt để tiêu hủy Picchu tỉnh quyết định, đồng thời đem này Tam Dương tỉnh vực xếp vào tỉnh vực cấm khu, không cho phép bất cứ phi thuyền tiến vào. Như vậy, cho dù kia chỉ bạch tuộc nắm giữ chứng cứ còn tại này tỉnh vực góc nào đó, ai có thể đem nó biến thành chúng ta uy hiếp?"La đa thiết tưởng một chút tiến sĩ theo như lời tình cảnh, phát hiện dĩ nhiên là hoàn toàn có thể thực hiện . Kajuhl công ty tại liên minh thượng hạ đều không thiếu lực ảnh hưởng, cao tầng trung còn có hoàn toàn trung thành với bọn họ nhân, chỉ cần hơi gia thôi động, sự tình hướng đi liền sẽ hoàn toàn dựa theo tiến sĩ thiết tưởng đi tiến hành. Như vậy xem ra, Picchu tỉnh nhân đồng tâm hiệp lực cầu sinh cố gắng, ngược lại sẽ trở thành thôi động bọn họ diệt vong trợ lực.

Tà ác, ti bỉ, ngoan độc... La đa ở trong lòng cấp tiến sĩ trên người đánh vài nhãn, trong mắt của hắn đây không phải đối tiến sĩ vũ nhục, mà là hắn một loại khác hình thức huân chương.

La đa vâng theo tiến sĩ mệnh lệnh giết qua rất nhiều người, có tội hoặc là vô tội, hắn đều nhớ không rõ có bao nhiêu. Nhưng lớn như vậy quy mô, không khác biệt giết hại vẫn là lần đầu tiên. Trên thực tế tuy rằng ra Parco việc này, nhưng hắn đối Bỉ Khâu tỉnh nhân loại này cần lao đơn thuần chủng tộc ấn tượng cũng không xấu. Công ty bên trong có hảo chút Picchu

tinh nhân phụ trách một ít tinh vi dụng cụ công tác, bọn họ công tác hoàn thành chất lượng đều rất cao, hơn nữa cũng không nhàn hạ đi muộn về sớm, mỗi một đều là mô phạm viên công. Nghĩ đến này chút phía trước còn tại cùng nhau nói giỡn nhân, nghĩ đến bọn họ gia nhân, nghĩ đến trên Bỉ Khâu tinh vô số còn tại bị bắt nói hài tử, La đa không thể ức chế chính mình nội tâm không đành lòng cùng thương hại.

Hắn thần tình biến hóa tự nhiên trốn không thoát tiến sĩ ánh mắt, tiến sĩ trách mắng:"Đem người kia khó coi bộ dáng thu hồi đến ! nói lên, nếu không phải người lúc trước đi chấp hành nhiệm vụ thời điểm ra bại lộ, hiện tại cũng sẽ không có việc này. Khiến tinh cầu này hủy diệt nguyên nhân trung, cũng có của người một phần !"

La đa biến sắc, cúi đầu.

Tiến sĩ nói, là chỉ lúc trước hắn bị bài trừ trao bộ Parco thời điểm, vừa nghe Đức Bố thừa nhận hắn chính là cái kia tự xưng cứu Parco nhân, chưa chứng thực liền đem hắn kích sát. Kết quả sau này vừa điều tra mới phát hiện, Đức Bố chỉ là một nho nhỏ tinh võng cơ trạm duy tu viên, từ sinh ra đến hiện tại, liền không có rời đi qua Picchu tinh, tại Parco trở về mấy ngày hôm trước còn bởi vì uống say nằm ở trên đường cái mà bị trị an cục răn dạy qua. Mà lúc trước Parco chạy trốn thời điểm chỉ điều khiển một chiếc sắp báo hồng phi thuyền, dọc theo đường đi còn bị lửa đạn đánh trúng tạo thành rất nhiều tổn thương, hắn căn bản không có khả năng dựa vào chính mình lực lượng từ xa xôi tinh vực một mình phản hồi Picchu tinh, nhất định là có người bang hắn, đây mới là bọn họ chân chính muốn tiêu diệt khẩu nhân.

Lại vừa tra huyền phù xe xuất hành ghi lại cùng sân bay ghi hình, phát hiện lúc trước cùng Parco, Đức Bố cùng nhau từ trên phi thuyền xuống dưới còn có một người. Nhưng tại bọn họ càng chi tiết điều tra khi, lại phát hiện sở hữu hình ảnh tư liệu đều tiêu thất [đây là Noah nhị hào công lao], tại duy nhất nhất trương dùng kỹ thuật mô hình phục nguyên hồ hình ảnh

trung, chỉ có thể nhìn ra đó là một hình thể tương đối nhỏ, không quá giống Picchu tinh bạch tuộc nhân.

Nhìn thấy La đa thần sắc suy sụp, tiến sĩ đi đi ngửi khí, nói: "Người yên tâm, virus tuy rằng khuếch tán, nhưng chúng ta sẽ không có việc gì. Bên dưới nơi này hai mươi chi chính là vacxin chống virus. Trừ người ra, ta còn có thể cho người lưu hai danh ngạch, người có thể mang theo người thích người theo chúng ta cùng nhau rời đi."

La đa phụ thân từng là tiến sĩ tối trung thành trợ thủ, vì tại phát cuồng thực nghiệm thể diện tiền bảo hộ tiến sĩ mà chết, sau đó La đa đại ca, nhị ca đến tiến sĩ bên cạnh công tác, cũng đều bởi cùng loại nguyên nhân qua đời. Bởi vậy La đa từ nhỏ liền tại tiến sĩ bên cạnh lớn lên, với hãnh mà nói tựa như con cháu, tuy rằng bình thường nhìn như nghiêm khắc lạnh lùng, nhưng tiến sĩ thực ra vẫn tương đối quan tâm hãnh. Bằng không đối người khác, phạm vào đại sai, lập trường còn như vậy không kiên định, tiến sĩ sớm liền đưa hãnh đi chết.

La đa trong miệng phát khổ, Kajuhl công ty chỉ riêng tại Picchu tinh viên công làm sao chỉ trên vạn nhân? Bất quá tiến sĩ nói như vậy, La đa trong lòng đến cùng vẫn là cảm giác an ủi chút, hãnh không tự chủ được liền bắt đầu tính toán muốn dẫn nào hai người. Tiến sĩ đem hãnh đuổi ra đi khiến hãnh chậm rãi tưởng, tại đi ra ngoài thời điểm, La đa đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, quay đầu hỏi: "Tiến sĩ, nếu là Picchu tinh chính phủ bắt đến Emerald hai người, cũng tìm về Parco trộm đi bí tàng hạp, chúng ta như thế nào có thể biết được kia chiếc hộp phía trước có hay không mở ra qua đâu?"

Trên thực tế, nhìn thấy Picchu tinh tìm tòi chấp hành cường độ, La đa cũng hiểu được kia hai người bị bắt chỉ là vấn đề thời gian. Vấn đề ở chỗ bí tàng hạp hay không bị mở ra qua chỉ có này bản nhân mới biết được, nếu mở ra qua, như vậy Parco trộm đi tội chứng liền có thật lớn khả năng tiết lộ

cho Picchu tinh chấp chính thánh, Kajuhl công ty giống nhau sẽ gặp phải nguy cơ.

Tiến sĩ không đáp lại, phất phất tay, môn "Ba" một tiếng khép lại, đem La đa nhốt tại ngoài cửa, cơ hồ chụp bẹp mũi hân.

La đa kinh ngạc nhìn trống rỗng cánh cửa -- như thế nào không có phát hiện đâu? Vừa rồi tiến sĩ theo như lời tình huống trung, căn bản không có nói kia hai người bị bắt giả thiết.

Nguyên lai Picchu tinh, căn bản không có lựa chọn thứ hai.

...

Emerald dán tại góc tường, đây là một chỗ theo dõi góc chết -- vốn là không có góc chết, thế nhưng Noah nhị hào thẩm thấu đến theo dõi hệ thống trung làm một nho nhỏ tay chân, tương đương với tại thiên không trạc một mũi châm đại lỗ thủng. Bởi vì thật sự quá nhỏ, căn bản sẽ không bị bất luận kẻ nào nhận ra, kết quả chính là tạo thành Emerald ở vị trí có hai mét vuông tả hữu giám thị góc chết.

-- đương nhiên, Emerald cũng không biết giúp bọn họ là trí não phục chế thể Noah nhị hào, chỉ cho rằng Dung Viễn còn có một thập phần tinh thông tin tức kỹ thuật đồng bạn giấu ở chỗ tối cung cấp viện trợ.

Nàng này điểm là yên lặng, ngoài ra, còn có một hoạt động điểm cùng Dung Viễn di động. Dung Viễn tránh đi mọi khả năng bị người thấy vị trí, rồi đi đã có vài giờ. Emerald lý giải hân bởi vì hoạt động tốc độ cùng phạm vi đều nhận đến rất lớn hạn chế, bởi vậy kế hoạch tất nhiên sẽ tiến hành thực chậm, nhưng nàng đứng ở chỗ này, không thể không lo lắng cùng sợ hãi. Huống chi, nàng đã có thể rõ ràng nghe được điều tra giả càng ngày càng gần tiếng bước chân. Tuy rằng hai bên cửa hàng cùng cư dân nơi ở kéo dài bọn họ tốc độ, nhưng nhiều nhất hơn mười phút, những người đó liền sẽ điều tra đến nơi đây.

Đương Dung Viễn trở về thời điểm, gần nhất một điều tra giả ly nàng chỉ có một góc cự ly. Emerald đã cả người phát run, rơi lệ đầy mặt, chân run được chỉ có thể ngồi xồm trên mặt đất, chờ đợi sắp sửa hàng lâm đến chính mình trên người vận mệnh. Sau đó nàng xem đến cho rằng đã vứt bỏ chính mình Dung Viễn thật trở lại, một đầu chui vào hăn trong lòng, nếu không phải hoàn cảnh không cho phép, nàng khẳng định sẽ đương trường gào khóc.

Dung Viễn vỗ nhẹ nhẹ nàng hai phát trò chuyện làm an ủi, sau đó một tay đem nữ hài xả ra, cầm ra hai bộ điều tra đội chế phục nói: "Thay quần áo, lập tức !"

Emerald nhìn thấy Dung Viễn cho nàng quần áo sửng sốt một chút, nàng rất rõ ràng, bọn họ cùng điều tra đội hình thể có rất đại phân biệt, hơn nữa điều tra đội thành viên cứ việc đều mang theo bán che mặt nạ, nhưng bọn họ đều có thể cũng không cố sức phân biệt ra lẫn nhau, cũng sẽ không bị một bộ quần áo đơn giản mê hoặc. Huống chi, điều tra đội ở giữa thường thường muốn truyền lại tín hiệu cùng mệnh lệnh, mỗi cách nhất định thời gian còn muốn hưởng thưởng báo cáo, cho dù là dùng nghĩ thái y ngụy trang thành trong đó người nào đó, cũng vô pháp lừa gạt bọn họ.

Nhưng nàng cũng biết, này mấy Dung Viễn đều rõ ràng, cho nên cứ việc khó hiểu, nhưng Emerald vẫn là không chút do dự chấp hành mệnh lệnh. Phục tùng, cơ hồ là bị quá khứ đánh vào nàng linh hồn bên trong lạc ấn.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Đi Qua

Đứng ở bọn họ vị trí này, có thể rõ ràng nghe được điều tra đội tiếng bước chân cùng ngẫu nhiên trầm thấp báo cáo thanh. Chẳng qua này ngõ nhỏ góc nội ao, đến cửa hẻm còn muốn lại hướng bên trong đi một điểm mới có thể xem đến bọn họ. Dù là như thế, giấu ở đang tại điều tra bọn họ quân đội ngay dưới mí mắt, vẫn là khiến Emerald sắp khẩn trương chết, nếu nàng có cái đuôi, sớm liền nhếch lên đến.

Tiếp nhận quần áo, Emerald cũng không có cố kỵ Dung Viễn liền đứng ở trước mắt, nhanh chóng xả xuống chính mình trên người quần áo liền bắt đầu đổi. Dung Viễn hoảng sợ, vội vàng xoay người, cứ việc hăn phản ứng cực nhanh, nhưng lại vẫn thấy được Emerald trên người phủ đầy thâm thâm nhọt nhọt vết thương, một tầng điệp một tầng, cơ hồ nhìn không tới hoàn hảo làn da.

Dung Viễn ánh mắt ám ám, một mặt lãnh ý chợt lóe mà qua.

Emerald ngược lại không có tưởng nhiều như vậy. Tại nàng chủng tộc trung, như nàng như vậy tuổi, cùng với so nàng còn muốn ả Dung Viễn, đều vẫn là tiểu hài tử, căn bản không có nam nữ đại phòng ý thức. Hơn nữa nàng từ nhỏ đến lớn sinh hoạt trung cũng chưa từng có người nào chỉ bảo nàng cái gì là lễ nghi cùng vinh sỉ, nàng mặc quần áo mang mũ, chỉ là bởi vì tất cả mọi người làm như vậy, này muốn cho Emerald cái gì cũng không xuyên liền trên đường, nàng cũng sẽ không cảm giác đây là một loại vũ nhục. Nói lên, tiến sĩ xem như Emerald đạo sư, vì đầy đủ lợi dụng nữ hài trí tuệ, hăn đầu tiên dạy cho nàng rất nhiều khoa học tri thức, chỉ là nhân sinh càng trọng yếu hơn rất nhiều mặt khác tri thức, tiến sĩ không chỉ chưa từng

có nói cho nàng, thậm chí là nghiêm khắc cấm chỉ người khác ở phương diện này đối với nàng sinh ra ảnh hưởng, khiến cho Emerald trên nhiều khía cạnh có vẻ đơn thuần vô tri đáng sợ, mấy ngày này Dung Viễn đã đầy đủ lĩnh giáo qua điểm này.

Đồng thời, Emerald cũng không cảm giác trên người nàng vết thương có cái gì đặc biệt . Nàng từ nhỏ liền như vậy sinh hoạt, đã thói quen đau đớn cùng thương tổn, thậm chí tại nàng hẹp hòi lịch duyệt trung, nàng cảm giác đại khái tất cả mọi người là giống như vậy lớn lên . Bởi vì vẫn đều là như vậy thống khổ lớn lên, cho nên nàng đối với thống khổ cảm giác phi thường trì độ, tại người khác xem ra khó có thể chịu đựng sự tình, đối với nàng cũng chỉ là tầm thường. Cũng chính vì vậy, Parco thiện ý đối với nàng mà nói giống như là trong bóng đêm lần đầu tiên nhìn thấy dương quang, lâu dài cơ khát dưới rốt cuộc nhắm nháp đến thanh thủy, không cần chờ nào hoa mỹ ngôn từ liền có thể nàng trầm luân, vì Parco phó thác, nàng không để ý chính mình nhất gan cùng sợ hãi, bỏ xuống sở thói quen cũng cũng dần dần chết lặng hết thấy, mạo sinh mệnh nguy hiểm chạy ra nghiên cứu sở, đi tìm một nàng luôn luôn đều không nhận thức nhân.

May mắn Dung Viễn cũng không có khiến nàng thất vọng, mấy ngày này, cứ việc trốn trốn tránh tránh, mỗi ngày ngủ thời điểm đều hoài nghi còn có thể hay không nhìn thấy ngày mai Thái Dương, nhưng nàng nội tâm khoái hoạt lại từng ngày bành trướng, có khi nhìn màu lam thiên không, bên trong kẽ đá chui ra đến tiểu thảo, cổ lão trên vách tường loang lỗ cũ ngân, nàng đều sẽ lơ đãng lộ ra tươi cười. Chỉ là mỗi khi lúc này, Parco mặt đều sẽ xuất hiện ở trước mắt, giống như nàng hiện tại mỗi một phân khoái hoạt chính là đập lên Parco thi thể mới có được, loại này cảm giác tội lỗi lại khiến nàng khoái hoạt không thể duy trì liên tục lên men, bao giờ cũng chỉ thoáng lướt qua.

Xoay người, tránh đi nữ hài tầm mắt, Dung Viễn lấy càng nhanh tốc độ đổi hảo quần áo, khi hẩn lại xoay người lại thời điểm, Emerald nhìn thấy

hắn có chút âm trầm sắc mặt, chỉ cho rằng hắn là lo lắng có thể hay không thuận lợi đào thoát, không có nghĩ nhiều.

Điều tra đội tiếng bước chân càng ngày càng gần, trong đó một người đã đứng ở đầu ngõ, bị chiếu sáng, ở bên trong hẻm ném xuống thật dài bóng dáng. Hắn hai chỉ xúc giác bùng vũ khí, còn có một chỉ xúc giác cầm xem xét nghĩ thái y dụng cụ hướng bên trong quét một chút.

Emerald không khỏi ghé sát vào tại Dung Viễn bên cạnh, cầm lấy tay hắn. Hơi lạnh trong lòng bàn tay có từng tinh tế hắn, Dung Viễn quay đầu, môi khẽ động, vô thanh nói câu: "Đừng lo lắng, có ta ở đây."

Emerald dùng lực gật đầu, cường liệt tuyệt vọng cùng mong chờ đồng thời tại nàng trong mắt lấp lóe sáng sủa sáng rọi, Dung Viễn giật mình, càng thêm dùng lực cầm nữ hài thủ.

Nữ hài mặt mình khắc ở trong lòng, hắn tưởng hắn một đời đều sẽ không quên đôi mắt này.

Dung Viễn ngón tay vừa động, xa xa phát ra "Oành" một tiếng vang lớn, một cỗ ô hắc khói đặc nhanh chóng dâng lên, tại điều tra trong đội gợi ra một trận ngăn ngại rối loạn.

...

Dung Viễn mấy ngày này cũng không phải chỉ riêng mang theo Emerald trốn đông trốn tây, trên thực tế hắn vẫn du tẩu ở điều tra đội phụ cận, tại chú ý ẩn nấp đồng thời, cũng tại dụng tâm quan sát đến có hay không có thể lợi dụng lỗ hổng.

Trên đời này, liền không có hoàn mỹ vô khuyết hệ thống, nhất là đương chuyện này giao cho "Nhân" Loại này trí tuệ sinh vật đến làm thời điểm, bởi vì cá thể sai biệt cùng tư tâm, muốn không có lỗ hổng là không có khả năng. Chẳng sợ thật không có, cũng có thể nhân vi chế tạo.

Tại quan sát trung, Dung Viễn liền phát hiện một vấn đề: Điều tra đội không có nhiều điểm bố trí phòng vệ, bọn họ là liên thành một điều phòng tuyến đẩy vào, bị bọn họ điều tra xác nhận không có điểm đáng ngờ địa phương, là sẽ không phản hồi đầu đi sưu lần thứ hai, cũng sẽ không lưu lại nhân viên phòng thủ quan tạt.

Một phương diện này, là bọn họ phi thường tín nhiệm chính mình tại điều tra trung không có để sót, không cần phúc tra; Một phương diện khác, là kia vài thoát nhìn trống rỗng khu phố trung, trên thực tế hai bên đường đều có vô số cư dân, mỗi thời mỗi khắc đều có không biết bao nhiêu ánh mắt nhìn chăm chăm bên ngoài, còn có kia không chỗ không ở theo dõi hệ thống, vạn nhất nghi phạm thật tại phòng tuyến sau xuất hiện, cũng sẽ lập tức bị phát hiện.

Nhưng trọng yếu nhất, là bọn họ nhân thủ không đủ.

Muốn biết, điều tra đội không chỉ là điều tra một khu phố, một thành thị hoặc là một tòa tiểu đảo, bọn họ muốn điều tra, là toàn bộ Picchu tinh ! hơn nữa từng cái địa phương đều không thể qua loa qua loa, đối mặt thế giới tồn vong nguy cơ, bọn họ chỉ có thể giống qua lược như vậy đem tất cả địa phương đều qua một lần. Mà trong đó, còn có 90% trên đây đều là mờ mịt hải vực. Muốn biết, Picchu tinh nhân cho dù là ở trong biển sâu đều có thể tự do hoạt động cùng sinh tồn, bọn họ đương nhiên cũng sẽ cho rằng địch nhân có được đồng dạng năng lực, mà đại hải chi rộng lớn dứt khoát làm người ta tuyệt vọng, lại càng không cần nói trong đó còn có vô số căn bản sẽ không nghe theo cũng không khả năng nghe hiểu mệnh lệnh Hải Sinh sinh vật, này mấy sinh vật ở trong hải dương tự do di động cấp điều tra mang đến rất lớn phiền toái, bởi vì bọn họ muốn tìm người rất có khả năng liền ẩn thân trong đó tránh thoát điều tra võng, hoặc là càng quá phạm một điểm, trốn ở nào đó đại hình sinh vật biển trong bụng man thiên quá hải... Loại này khả năng tính quang ngấm lại đều để người muốn buông tay

.

Có thể nghĩ, Picchu tinh đại bộ phận điều tra đội binh lực đều ở trong biển, hải dương mặt ngoài linh tinh trên đảo nhỏ chỉ phái khiến số rất ít nhân thủ. Nếu bọn họ tại tìm tòi thời điểm còn muốn phái khiến cực kỳ hữu hạn nhân ở hậu phương thiết tạp, kia không dùng được bao lâu thời gian liền không dùng điều tra, tất cả đều gác quan tạp đi thôi.

Cho nên này liền tạo thành, chỉ cần Dung Viễn hai người có thể an nhiên vượt qua trước mặt một điều tìm tòi tuyến, sau chính là một đường đường bằng phẳng. Trên thực tế, này tòa tiểu đảo bởi vì tới gần bọn họ đăng lục kia tòa phi thuyền cập bến điểm, cảnh lực còn có sở tăng mạnh, bằng không nhân thủ còn có khả năng càng thiếu.

Nhưng này cũng không phải nói này tìm tòi tuyến cũng rất dễ dàng lướt qua đi. Nhân thủ không đủ, khoa học kỹ thuật đến thấu, trên trời dưới đất thông đạo đều đã bị Picchu tinh chính phủ cấp phong kín, cùng loại cống thoát nước hoặc là địa hạ đường hầm như vậy địa phương cũng thiết lập nghiêm mật theo dõi hệ thống, chỉ cần có nhân tùy tiện tiến vào, lập tức liền sẽ phát ra cảnh báo cũng khởi động cảnh vệ người máy bắt. Thoạt nhìn càng là trống vắng không người địa phương, phòng bị lại càng cường, đặc biệt nhìn như vô biên vô hạn đại hải càng là như thế, Dung Viễn hai người chỉ cần dám xuống biển, tiếp theo giây liền sẽ gặp phải vô cùng vô tận đuổi bắt. Chỉ có tại điều tra đội hoạt động khu vực phụ cận, vì phòng ngừa theo dõi hệ thống bị quấy nhiễu mà liên tiếp phát ra giả cảnh báo, khu vực này cảnh báo là bị lâm thời đóng kín .

Cho nên, điều tra đội, là bọn họ duy nhất xuất khẩu.

Dung Viễn quyết định mạo hiểm từ điều tra trong đội gian xuyên qua đi, loại này dị tượng thiên khai ý tưởng hơi kém khiến Emerald cho rằng hấn choáng váng. Điều tra đội không phải người mù, làm sao có khả năng ngênh ngang mặc kệ từ bọn họ từ giữa rời đi đâu? Nếu dùng nghĩ thái y biến hình thành điều tra đội ngoại hình, đệ nhất, cùng một đội ngũ trong sẽ không xuất hiện hai chỉ hoàn toàn giống nhau bạch tuộc; Đệ nhị, điều tra

đội trong tay dụng cụ có thể kiểm tra đo lường nghĩ thái y tồn tại; Đệ tam, cho dù điều tra đội đều thật mù, đem bọn họ trở thành chính mình nhân không có phòng bị, thế nhưng Picchu tinh phản ẩn hình hệ thống sẽ không bãi công, một khi kiểm tra đo lường đến bọn họ tồn tại, giống nhau sẽ lập tức phát ra cảnh báo.

Phản ẩn hình hệ thống là như thế nào công tác đâu? Dung Viễn lý giải một chút -- khoa học kỹ thuật dưới tàng cây cái gọi là "Ẩn hình", cũng không phải thật thân ở đến dị thứ nguyên không gian, mà là "Không bị nhìn thấy", hoặc là càng cao cấp một điểm tỷ như Dung Viễn hồi đoái nghĩ thái y, không riêng có thể lừa gạt thị giác, còn có thể lừa gạt đại đa số máy ghi hình, vụn vụn bao gồm tia sáng ở bên trong nhiều loại sóng điện từ, nhưng này không gian tồn tại cảm vẫn là thật sự . Picchu tinh phản ẩn hình hệ thống, chính là lợi dụng điểm này, dùng một phi thường đơn giản thủ đoạn bài trừ loại này ẩn hình.

Tại Picchu tinh mặt ngoài cùng hải dương trung, đều đều đều tràn ngập một loại phi thường nhỏ bé hạt, loại này lổm đổm có một loại phi thường độc đáo tính chất, tại gặp được sinh vật sóng điện thời điểm sẽ phi thường nhanh chóng tránh đi, nhưng đụng tới máy móc phát ra sóng điện liền sẽ không. Bởi vì sinh vật thể đối ngoại phát ra sóng điện đều phi thường mỏng manh, hơn nữa ở bên ngoài cơ thể rất ngắn phạm vi bên trong liền tiêu tán, bởi vậy một hành tẩu nhân ở loại này lổm đổm trung liền sẽ duy trì liên tục không ngừng mà hình thành một đoàn nhỏ không động, này không động thậm chí có thể tinh tế tỉ mỉ phác thảo ra nhân ngũ quan cùng thân thể, mà Picchu tinh có một loại dụng cụ có thể theo dõi này mấy lổm đổm lưu động cùng trong đó các loại sinh vật thể gợi ra dị thường dao động.

Ngẫm lại xem, nếu lổm đổm kiểm tra đo lường hệ thống kiểm tra đo lường đến nơi nào đó có một ngoại tinh nhân tại hoạt động, nhưng quang học theo dõi hệ thống đối chiếu sau lại phát hiện nơi này không có một

bóng người, kia chẳng phải chính là thuyết minh ở địa phương này có người tại ẩn hình hoạt động sao? Cứ như vậy, hệ thống sẽ lập tức hướng phụ cận cảnh vệ đội cùng thượng cấp an toàn ngành báo cáo, làm như vậy nhân vô luận cái gì nguyên nhân, đều sẽ không dễ chịu .

Chỉ là suy xét đến tình cầu bên trên có bao nhiêu sinh mệnh thể, liền biết cái này đối lập kiểm tra đo lường công tác vô cùng khổng lồ phức tạp, cho dù là trí tuệ chủng ngoại tinh nhân cũng vô pháp dựa vào nhân lực hoàn thành, bởi vậy toàn bộ do máy móc đến kiểm tra đo lường. Mà máy móc, chỉ có thể đối lập hai hệ thống trung sinh mệnh thể có hay không tồn tại sai biệt rõ ràng địa phương, về phần hoạt động trong đó là người địa cầu vẫn là Picchu tinh nhân, đối máy móc đến nói là không có khác nhau, nó tại thiết kế thời điểm cũng không có suy xét qua loại này chuyên môn kiểm tra đo lường nào đó một loại hình sinh mệnh thể tình huống.

Cho nên, tại điều tra ngày càng chặt chẽ thời điểm, Dung Viễn cùng Emerald tình nguyện mạo cự đại phiêu lưu dùng chính mình tướng mạo sẵn có xuất hiện, cũng không thể dùng nghĩ thái y càng thêm phổ thông ngoại hình, là vì tránh cho không bị người khác phát hiện, ngược lại bị máy móc tập trung tình huống.

Mà hiện tại, Dung Viễn cùng Emerald thay không phải đơn giản điều tra đội chế phục, mặc hảo về sau, Dung Viễn ẩn xuống trên móc dây lưng công tắc, chỉ thấy bá một chút quần áo bành trướng rất nhiều, thậm chí còn vươn ra mấy cái thật dài xúc giác đến, nhìn kỹ, theo bọn họ hoạt động, xúc giác còn sẽ nhẹ nhàng vắn vẹo, tựa như chân chính Picchu tinh nhân như vậy.

Bất quá cùng bọn họ hiện tại hình tượng so sánh với, cho dù là Đức Bố cũng có thể nói là một "Manh" Tự -- Dung Viễn nhìn Emerald hiện tại bộ dáng nhin không được ở trong lòng thổ tào, đồng thời may mắn trước mặt không có gương, hãn hiện tại không cần nhìn thấy chính mình là cái gì xấu quái bộ dáng.

Này hai bộ quần áo mặt ngoài còn sẽ thoáng tăng mạnh phóng đại bọn họ tự thân phát ra sinh vật sóng điện, khiến cho kia lổm đổm né tránh, khiến máy móc đối với bọn họ kiểm tra đo lường có sai lầm lẫn hình thể, như thế, nghĩ thái y mới có thể chân chính phát huy tác dụng.

Dung Viễn khởi động nghĩ thái y, biến hình thành điều tra đội bộ dáng, đồng thời vung tay lên khiến Noah nhị hào hủy bỏ ở không trung chế tạo giám thị góc chết. Qua mười mấy giây, gần trong gang tấc điều tra đội thủy chung không có dị động, bên tai truyền đến nhị hào giản khiết thanh âm: "An toàn."

Dung Viễn nhẹ nhàng thở ra, hăn lúc này mới phát hiện, chính mình vừa rồi vẫn căng thẳng thần kinh, trên tay lực đạo không tự giác càng ngày càng nặng. Emerald lộ ra ăn đau biểu tình, nhưng không nói một tiếng, ánh mắt thân thiết nhìn nàng. Dung Viễn vội vàng buông tay, vô thanh nói xin lỗi, Emerald lắc đầu, đoán ra Dung Viễn kế hoạch bước đầu tiên cũng là trọng yếu nhất một bước đã thành công, không khỏi lộ ra vài phần sắc mặt vui mừng. Nhưng theo sau nghĩ đến bước tiếp theo, lập tức lại lộ ra càng thêm thần sắc khẩn trương.

...

Đệ nhất cổ khói đặc dâng lên, thật giống như mở ra một công tắc, từng cái vài giây đều có một chỗ địa phương toát ra khói đặc, ánh lửa hoặc là cự đại tiếng vang, cấp điều tra đội mang đến hơi hơi rối loạn. Bất quá bọn họ chung quy đều huấn luyện có tố, thông minh một điểm người đã nghĩ đến này không phải phát hiện địch nhân, bằng không bọn họ thông tin kênh trung sẽ không không có cảnh báo, đây là vài người nào đó -- có lẽ là Parco đồng lõa, có lẽ là nào đó đối Bì Khâu tinh chính phủ bất mãn số ít phản loạn phần tử -- tại phân tán bọn họ lực chú ý thủ đoạn. Loại thời điểm này, không thể tự loạn đầu trận tuyến, lấy tĩnh chế động, bảo trì trận hình cùng trật tự mới là chính xác lựa chọn.

Bọn họ nghĩ đến không sai, chỉ là nhân chung quy không phải máy móc, chẳng sợ thân thể như cũ thủ vững cương vị, nhưng tầm mắt lại không do tự chủ chuyển qua chú ý . Nhất là kia vài tiếng vang càng ngày càng gần, giống như một cự nhân dần dần bức gần trước mắt, không ai có thể tâm như chỉ thủy tiếp tục phía trước công tác.

Bởi vì tầm mắt đều đặt ở xa xa, không ai chú ý tới, trong lúc vô thanh vô tức, còn có hai người tại bọn họ trung gian giống bóng dáng như vậy đi qua !

Picchu tinh kiểm tra đo lường hệ thống phương vị nghiêm mật, Noah nhị hào cho dù có thể xâm lấn, cũng vô pháp không bị phát hiện. Bất quá tại nó dưới sự trợ giúp, Dung Viễn đối với này một đội điều tra nhân viên đã tiến hành chi tiết lý giải, làm rất nhiều chuẩn bị công tác. Hẳn biết bọn họ những người đó lòng hiếu kỳ trọng, sẽ ở phát hiện dị thường trước tiên liền đến phía trước đi quan sát tình huống; Những người nào tính tình vội vàng xao động, sẽ tùy mỗi một lần dị vang không tự giác dùng tầm mắt đi truy đuổi; Những người nào trầm ổn cẩn thận, vào thời điểm này ngược lại sẽ càng thêm cẩn thận quan sát nào đó dễ dàng bị đột tập địa phương; Những người nào theo khuôn phép cũ, mặc kệ phát sinh cái gì cũng sẽ chờ đợi thượng cấp mệnh lệnh.

Này mấy dị động phát sinh thời gian, thứ tự, phương hướng, cự ly, đều là bị hẩn tử mĩ thiết kế qua ; Mà nhị hào từng vô số lần thôi diễn mọi người phản ứng, làm ra rất nhỏ điều chỉnh cùng sửa chữa; Mà ở phương diện này Liên nhị hào cũng không phải Emerald đối thủ, này nữ hài đối với nhân loại hành vi hình thức thôi diễn cơ hồ là một loại bản năng, nàng làm cuối cùng hoàn thiện. Mà tam giả cộng đồng công tác kết quả chính là, bọn họ hiện tại chối lợi từ tìm tòi trong đội gian xuyên qua, nhưng bởi vì tầm mắt mọi người đều bị chuyển dời phương hướng, lại không ai thấy bọn họ ! có lẽ có nhân dùng khóe mắt dư quang thấy được, nhưng bọn họ cũng chỉ sẽ cho rằng đây là chính mình đồng sự, tuyệt sẽ không trở thành địch nhân.

Chung quy, nếu như bị khói đặc hoặc hơi nước bao phủ, kia bất luận kẻ nào tới gần đều phải hoài nghi một chút; Nhưng hiện tại quanh thân sáng sủa thời điểm hoài nghi bên cạnh có địch nhân? Đừng đùa !

Này địa điểm cũng là bị cẩn thận chọn lựa, xuyên qua tìm tòi đội về sau lại đi vài bước, hai người lấy bình thường bước tốc lại tiến vào đến một ngõ nhỏ trung. Bọn họ vạt áo vừa biến mất ở trong đó, hăn cái gì cũng không phát hiện, liền lại nhìn địa phương khác.

Chật hẹp con hẻm bên trong, Dung Viễn cùng Emerald tựa vào trên tường, đồng thời thâm thâm thở hỗn hển, sau đó không khỏi nhìn nhau cười. Emerald cơ hồ hư thoát, Dung Viễn cũng không chịu nổi, hăn phía sau lưng quần áo cơ hồ tất cả đều ướt đầm.

Kia đi qua ngắn ngủi vài chục giây, đối với bọn họ đến nói, không riêng gì vô số tính toán cùng điều tra kết quả, còn thừa nhận tùy thời đều sẽ bị phát hiện không gì sánh kịp áp lực. Nhưng may mà, bọn họ thành công .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Hạ Xuống Phi Thuyền

Dung Viễn đem vẫn giấu ở trong tay điều khiển từ xa thu hồi đến -- vì phòng ngừa ngoài ý muốn xuất hiện, bọn họ còn chế định không dưới mười bộ dự bị phương án, từ tác nứt phụ cận ống nước, tại điều tra trong đội gian chế tạo đại lượng sương khói đến phóng thích mê dược, cường sấm tìm tòi tuyến đội đã (vân vân). Nhưng may mà, cuối cùng một cũng không có ủa lên, bọn họ vô cùng thuận lợi dựa theo kế hoạch xuyên việt này đạo phòng tuyến.

Tại đây đạo phòng tuyến sau, không có tìm tòi đội thành viên, cư dân cũng trên cơ bản đều chờ ở chính mình trong nhà, ngẫu nhiên sẽ tự do lui tới -- theo Dung Viễn quan sát, cũng chỉ có điều tra đội thành viên.

Nhưng muốn trốn thoát này tiểu đảo, đi hướng phi thuyền sân bay lại vẫn là không có khả năng, không trung cùng hải dương, mới là quản chế tối nghiêm địa phương, chẳng sợ khoắc một tầng điều tra đội da, bất cứ không có chấp chính thính cho phép liền một mình xuống biển hoặc cất cánh cá nhân cùng huyền phù xe đều sẽ lập tức bị đại lượng cảnh lực vây quanh, hơn nữa không phân tốt xấu trao bộ. Điểm này, Dung Viễn sớm đã thử qua . Rộng lớn đại hải đối với hãn này người địa cầu đến nói nhất định là tốt nhất chạy trốn lộ tuyến, nhưng đang thử về sau hãn bất đắc dĩ phát hiện, không thể hoài nghi Picchu tinh nhân đối với chính mình đại hải chương khống, cho dù là hẻo lánh nhất hải vực trung xuất hiện không rõ sinh vật, bọn họ điều tra đội giống nhau có thể trong vài phút ngăn ngừa xuất hiện.

Cho nên, xuyên qua phòng tuyến, chỉ là cho bọn họ đạt được càng lớn thử dốc không gian, nhưng muốn nói an toàn, còn cách khá xa đâu.

Dung Viễn thông dong đi ở trống trải trên ngã tư đường, Emerald theo đuôi theo tại hần phía sau. Dung Viễn nghĩ đến lần này xuyên việt tìm tòi tuyển, chuẩn bị công tác trung hần thực ra dùng không thiếu hối đoái thương phẩm, chung quy tại bọn họ hiện tại lộ diện đều khó khăn dưới tình huống, nếu không có công đức thương thành hần ngăn ngại trong vòng nửa ngày từ nơi nào tìm đến nhiều như vậy tài liệu làm này làm cái kia? Liên lấy bọn họ trên người quần áo đến nói, tuy rằng rất xấu, nhưng này khoa học kỹ thuật hàm lượng ở thế giới này cũng không tính thấp, nữ hài liên một điểm cũng không có hoài nghi qua hần là từ nơi nào làm ra mấy thứ này sao?

Dung Viễn hơi mang phòng bị quay đầu nhìn thoáng qua, chỉ nhìn đến một đôi màu xanh biếc, hoàn toàn tin cậy ánh mắt, sạch sẽ mà mờ mịt.

Dung Viễn không chỉ tự giễu cười một thoáng, tiếp tục đi về phía trước, sau đó trong lòng bàn tay chợt lạnh, Emerald lặng lẽ kéo tay hần, còn cố ý quay đầu không nhìn hần.

Vì thế Dung Viễn cũng không có cự tuyệt.

Tại ngã tư đường hai bên hướng ra phía ngoài nhìn trộm cư dân xem ra, chính là hai điều tra đội đội viên tay cầm tay cùng nhau hướng về phía trước đi, có chút cổ quái, có chút ấm áp.

...

Một chiếc lam nền trắng sắc, mặt trên vẽ màu tím hoa văn phi thuyền như cá voi như vậy phá thủy mà ra, vẩy ra nước biển chiết xạ xán lạn quang hoa, dương quang chiếu vào phi thuyền ngay trước mọc ra cánh kim sắc phi ngư trên người, loá mắt.

Từ trong biển dâng lên phi thuyền ở không trung xoay quanh một vòng, chậm rãi đáp xuống bằng phẳng trên bờ cát, nhìn kỹ, phi thuyền cũng không phải chân chính trên ý nghĩa "Hạ xuống", thân thuyền mặt đáy cùng

bờ cát ở giữa còn có rất nhỏ một đoạn cự ly, này chiếc khổng lồ phi thuyền đúng là huyền phù ở không trung .

Huyền phù xe cũng có thể huyền phù, nhưng nhân tài liệu có hạn, này thể tích cùng chất lượng đều có nghiêm khắc hạn chế. Như vậy khổng lồ phi thuyền, yêu cầu tài liệu cùng hao phí tiền tài tuyệt không là đơn giản bội số quan hệ. Tại toàn bộ trên Bỉ Khâu tinh, như vậy phi thuyền cũng có mà chỉ có này một chiếc.

Tiểu đảo phần đông nguyên bản tỉnh mạch lâu vũ thượng, vô số cửa sổ đột nhiên đều bị mở ra, rất nhiều hộ nhân gia người một nhà đều chen tại phía trước cửa sổ, đều dùng một chỉ xúc giác để tại trán, biểu đạt chính mình đối chiếc kia phi thuyền cùng trên phi thuyền nhân kính ý. Cũng có một ít bị nhốt tại Picchu tinh ngoại tinh du khách, bọn họ liền không có tôn trọng cái gì chỉ tình, tựa vào phía trước cửa sổ chỉ trở, còn có đang tại phỏng đoán người tới thân phận.

Mà vô luận là kính ngưỡng, tôn sùng vẫn là cừu thị, chán ghét, đều không thể khiến trên phi thuyền người xuống dưới cước bộ có một tia dao động. Đầu tiên là một hàng cường tráng cao lớn Picchu tinh quan quân tinh thần chấn hưng đi xuống đến, tại chung quanh bày ra cảnh giới -- tuy rằng nguyên bản cảnh giới cũng đã là trên đảo nhỏ có thể cung cấp tối cao hạn độ, nhưng tại bọn họ trong mắt hiển nhiên vẫn là trăm ngàn chỗ hở .

Tiếp là một hàng tuổi đang ở tại trung thanh niên giai đoạn Picchu tinh nhân, tuy rằng tướng mạo đều không giống nhau, nhưng bộ pháp mạnh mẽ mà vô thanh, động tác dứt khoát lưu loát, anh khí bột phát, nhuệ khí bức người, lại đều biểu tình nghiêm túc không có tiểu ý, hành động trung càn là một chút không có có tuổi quan viên cái loại này biếng nhác trì hoãn cảm giác, ánh mắt chuyển động khi, cái loại này cùng tuổi cũng không tương xứng sắc bén cùng uy hiếp để người nhìn không được quay đầu không dám cùng chi đối diện.

Tiếp đến mệnh lệnh khi vôi vàng mang theo nhân thủ đuổi tới nghênh đón đảo chủ nhện không được trong lòng run lên, cảm giác chính mình xui xẻo cực, cái loại này ai oán thậm chí ở trên mặt đều nhện không được lộ ra một điểm.

Này chiếc tên là "Cách Áo hào" phi thuyền là chấp chính quan chuyên chúc phi thuyền, hoặc là nói, là Picchu tinh lưu động chấp chính thính. Tại đáy biển chỗ sâu có một tòa khổng lồ cung điện, đó là lịch sử lưu lại đến chân chính chấp chính thính. Nhưng từ Picchu tinh tiến vào tinh tế thời đại, cùng ngoại tinh cầu lui tới càng ngày càng nhiều sau, chấp chính quan cũng lại càng ngày càng thiếu chờ ở đáy biển, đại đa số thời gian đều tại đây tao lấy tên của hãn Cách Áo Tư Áo mệnh danh trên phi thuyền, đáy biển chấp chính thính càng nhiều là tượng trưng ý nghĩa, thậm chí mở ra một bộ phận cung du khách tham quan.

Cách Áo hào sẽ đến này tòa Misha trên đảo, tự nhiên không phải ngẫu nhiên. Loại này trước nay chưa có đại quy mô tìm tòi hành động trung đảo ra không thiếu tại Picchu tinh ẩn thân lẫn trốn tội phạm, còn có một ít phản loạn phần tử, tinh tế hải tặc linh tinh, xung đột thực ra mỗi ngày đều tại phát sinh, ngục giam cơ hồ đều sắp không địa phương tắc người. Chấp chính quan cũng sẽ không từng cái địa phương xuất hiện loạn tượng đều sẽ tự mình đại giá quang lâm. Cho nên Misha trên đảo lại là ánh lửa lại là bạo tạc thời điểm thực ra cũng không kỳ quái, điều tra đội cũng chỉ tưởng lại bức ra nào đó tội phạm, chỉ để ý dần dần từng bước trao bộ là được. Nhưng mà bạo tạc, sương khói, ánh lửa không có thương tổn đến bất luận nhân, cũng không phải vài người nào đó chó cùng rứt giậu, trên thực tế tại kia sau cái gì cũng không có phát sinh, đây mới là kỳ quái nhất địa phương.

Kỳ quái đến, thậm chí kinh động tọa trấn trong biển chấp chính quan tự mình tiến đến tra hỏi. Nào đó cùng loại trực giác mà không phải chứng cứ linh tinh gì đó làm cho bọn họ cảm giác, bọn họ chân chính muốn bắt

đại ngư không có thừa dịp tiền kỳ hỗn loạn thời điểm trốn vào khả năng tính lớn nhất biển sâu, mà có lẽ liền tại trên hòn đảo nhỏ này.

Vị này không cầu công lao đảo chủ tuyệt không cho rằng đây là vinh diệu, hẳn chỉ cảm thấy lòng tràn đầy chua xót, còn phải chất khuôn mặt tươi cười ngênh lên đi. Cũng không ngoài ý muốn nhiệt mặt thiếp lãnh mông, chấp chính thính bí thư xử những người trẻ tuổi này căn bản không có đem hẳn để vào mắt.

Tại Picchu tinh, tọa trấn hải đảo, trừ kia mấy cái chủ yếu đối ngoại trao đổi hòn đảo ngoại, mặt khác cùng sung quân biên cương cũng kém không nhiều, đều là vô năng hạng người dưỡng lão địa phương. Mà chấp chính quan thích phân công người trẻ tuổi là có tiếng, hẳn bên cạnh này mấy khí phách bột phát trẻ tuổi nhân một phương diện phụ trợ chấp chính thính công tác, một phương diện khác cũng là tại nhận chấp chính quan tự mình chỉ bảo, lịch lãm mười mấy hai mươi năm sau hạ phóng địa phương, chẳng sợ không có chấp chính thính đặc thù chiếu cố, này lịch duyệt, kiến thức, nhân giới, năng lực, lòng dạ đều không là bình thường người có thể tương đối, người người tiền đồ một mảnh quang minh. Hôm nay trên Bì Khâu tinh hạ trụ cột vững vàng, hơn phân nửa đều là do này mấy chấp chính thính xuất thân nhân cấu thành. Cho nên trước mắt trước mặt những người này tuy rằng đều chỉ là tiểu tiểu bí thư, có chút còn tại thực tập kỳ, nhưng không xa tương lai, bọn họ chỉ sợ tất cả đều sẽ đứng ở càng cao trên cấp bậc.

Đảo chủ vô thanh thở dài, ngửa đầu nhìn về phía vị kia từ phi thuyền cầu thang mạn thượng chậm rãi đi xuống đến lão nhân.

...

Cùng lúc đó, Dung Viễn cùng Emerald cũng tại nào đó một cánh cửa sổ mặt sau nhìn trên phi thuyền đi xuống đến đoàn người.

Thoát ly vòng vây về sau, hai người tinh khí thần cơ hồ đều đã kiệt quệ đến mức tận cùng. Mấy ngày này bọn họ không riêng chỉ có thể đứt quãng ngủ thời gian rất ngắn, hơn nữa cũng không có một bao nhiêu hảo nghỉ ngơi điều kiện. Bọn họ không riêng muốn du tẩu ở điều tra đội chung quanh cùng bọn họ trốn tìm, Dung Viễn còn muốn không ngừng quan sát bọn họ hành động quy luật, tìm ra lỗ hổng, nghĩ biện pháp đào thoát, Emerald tắc đối mỗi người thành lập lý giải về sau xây dựng hành vi hình thức, tình mỗi một giây đại não cũng không có đình chỉ vận chuyển, ăn uống cũng hoàn toàn là chấp vá. Bởi vì hai người đều thuộc về cái loại này trong nháy mắt là có thể được đến đại lượng tin tức nhân, lẫn nhau câu thông trao đổi ý nghĩ của mình khi liên biểu đạt nội dung liên khá nhiều, đương nhiên điểm này tại bọn họ dần dần quen thuộc thời điểm liên có sở cải thiện. Rồi sau đó chế định kế hoạch, chinh hợp các phương diện nhân tố, suy xét sở hữu khả năng tính, tư duy va chạm cùng dây dưa nếu có thể sử dụng trang giấy toàn bộ ghi xuống đến, có lẽ có thể phủ kín toàn bộ Picchu tinh.

Tóm lại, tại thoát ly về sau, hai người cảm xúc tuy rằng phần chấn, nhưng trên tinh thần sở hữu tích lũy mệt nhọc đều ủa lên đến, loại này uể oải thậm chí so liên tục một tháng tại trong ruộng làm thể lực lao làm càng sâu, hành tẩu mỗi một bước đều là dựa vào ý chí tại kiên trì, một sung túc mà thoải mái giấc ngủ là bọn họ cần nhất gì đó. Noah nhị hào rất nhanh cho bọn họ tìm đến một không người tư nhân nơi ở, Dung Viễn hai người cũng lười nói, kiên trì vọt tắm nước ấm, liền đều ngủ.

Vẫn ngủ chinh chinh mười tám giờ, tỉnh lại thời điểm, Dung Viễn lộng điểm đơn giản bữa sáng -- đương nhiên, lấy hẩn "Trù nghệ", trên cơ bản chính là đem có thể trực tiếp dùng ăn thực phẩm từ đóng gói trong túi dỡ ra đến đặt ở trong đĩa, lại thiêu hồ nước ấm. Vừa ăn xong nghỉ ngơi trung, liền thu đến nhị hào "Lưu động chấp chính thánh hàng lâm bản đảo" tin tức. Từ bọn họ lâm thời cư trụ phòng ốc lâu các, vừa vận có thể thấy phi thuyền hạ xuống bờ cát.

Hai người đều không cần mượn dùng kính viễn vọng, Emerald thị lực hảo đến thậm chí cách xa như vậy, tập trung lực chú ý đều có thể thấy rõ bọn họ con người trung văn lộ. Dung Viễn thiếu chút nữa, nhưng cũng có thể thấy rõ mọi người biểu tình cùng ánh mắt. Hắn ánh mắt từ kia vài phụ thuộc trên người thoáng lược mà qua, trực tiếp dừng ở chấp chính viên chức thượng.

-- chính là người này, từng đứng ở Parco đầu biên, dùng lạnh lùng thanh âm tuyên án kia rất nhiều vô căn cứ tội danh. Nhìn thấy hắn, rất khó không nhớ đến cái kia đơn thuần thiện lương gia hỏa tối máu chảy đầm đìa trường hợp.

Emerald ánh mắt đỏ, gắt gao giữ khung cửa sổ, thân thể run nhè nhẹ, nói không rõ là bởi phần nộ vẫn là sợ hãi.

Dung Viễn phải bình tĩnh hơn nhiều, hắn biết rõ tạo thành Parco tử vong trực tiếp hung thủ là Kajuhl công ty, Picchu tinh nhiều nhất chỉ đảm đương một đồng mưu, hoặc là càng cấp thấp quân cờ nhân vật. So với tuyên án tội danh Picchu tinh chấp chính quan, vị kia tiến sĩ, còn có căn bản không có làm chính hắn, mới là hắn chân chính thống hận đối tượng.

Dung Viễn tổng cộng gặp qua chấp chính quan ba lần, hai lần trước đều là tại ngã tư đường màn hình lớn trên TV, một lần hắn lãnh khốc hờ hững, một lần hắn từ ái thành khẩn, mà hiện tại, cách một đoạn cự ly, lần đầu tiên chân chính nhìn thấy này nghe nói đã thống trị Picchu tinh vượt qua ba trăm năm lão nhân, Dung Viễn cảm giác, kia vài nông cạn ấn tượng thuyết minh không được cái gì, có lẽ đều chỉ là chính trị gia nhìn như chân thành diễn xuất, này lão nhân chân thật bộ dáng là cái dạng gì, hắn nhìn không thấu.

Thêm bi bô tập nói thời kỳ, hắn cũng chỉ có chỉ là hai mươi một năm lịch duyệt, mà này lão nhân cũng đã sống qua nửa ngàn năm, hơn nữa chấp chương một khổng lồ tinh cầu. Kajuhl công ty cùng tinh tế liên minh nhân

có thể khinh thị hãn, bởi vì tại hệ Ngân Hà trung tồn tại rất nhiều so tinh cầu này càng thêm khổng lồ, càng có cường thế tồn tại, mà khoa học kỹ thuật cũng không tính thập phần phát đạt Picchu tinh tại bất cứ một hạch tâm tinh cầu trước mặt đều giống như ánh nến với kiêu dương. Nhưng Dung Viễn không có khinh thị hãn tư cách, không riêng hãn, ở trên địa cầu bất cứ một người, cho dù là kia vài đại quốc tổng thống lãnh tụ, ở trước mặt hãn đại khái cũng tựa như anh nhi.

Theo lão nhân cùng nhau rời thuyền, còn có lệ thuộc trực tiếp với chấp chính thánh cảnh vệ đội. Nhân số cơ hồ tương đương với một loại nhỏ quân đội, mà thực tế trang bị, chiến lược, tổ chất đều xa xa vượt qua như vậy quân đội cảnh vệ đội nhanh chóng bày ra tầng tầng cảnh giới tuyến, sau đó tại chấp chính quan cùng khẩn trương đảo chủ trò chuyện khi, còn lại cảnh vệ đội thành viên đã nhanh chóng mà không mất nghiêm cẩn một lần nữa triển khai tìm tòi.

Trên đảo tìm tòi đội nhân viên thừa thốt, cảnh giới cũng có chút lơ lửng, cho nên Dung Viễn hai người mới có cơ hội thừa dịp. Nhưng hiện tại cảnh vệ đội những người này, mỗi một đều giống máy móc như vậy tinh chuẩn, không có nhân lơ lửng, không có nhân mệt mỏi, càng không có nhân sơ sẩy đại ý, tại tìm tòi quá trình bên trong không cần chỉ huy cũng có thể thời khắc bảo trì đối bốn phương tám hướng quan sát đề phòng. Hơn nữa hiệu suất cực cao, đẩy vào tốc độ cũng mau, lúc này lại trò cũ trọng thi, trừ bại lộ bọn họ ở phương vị bên ngoài đã không có bất cứ có ích. Mà tiếp tục đi xuống, trừ phi Dung Viễn vận dụng một ít phi khoa học kỹ thuật thủ đoạn công đức thương phẩm, bằng không phi thiên độn địa cũng không trốn thoát được.

Dung Viễn theo bản năng niết niết tả quyền, lòng bàn tay có loại các cảm giác đau đớn -- bởi vì vẫn có thể từ kia khóa [trong truyền thuyết thạch đầu] trung nghe đến nào đó thanh âm, Dung Viễn cũng liền vẫn đối với nó ôm ấp kỳ vọng. Vì có thể tùy thời tùy chỗ cảm ngộ, hãn đem thạch

đầu khảm tại một khóa phổ thông ngân nhẫn thượng, mang trên tay cũng không có việc gì liền vuốt ve vài cái, đáng tiếc thạch đầu vẫn không có cấp qua hần cái gì khác phản ứng. Dung Viễn trừ phát hiện trong đầu nhớ tới cái loại này phiêu phiêu miếu miếu khúc nhìn như giống nhau, trên thực tế hoàn toàn chưa từng lặp lại qua bên ngoài, căn bản không có mặt khác thu hoạch. Dần dần, có càng trọng yếu hơn sự nhồi đầy hần toàn bộ suy nghĩ, hơn nữa Dung Viễn phát hiện tại ngoại tinh cầu cá nhân vũ lực cũng không có thể quyết định cái gì về sau, liền đem nó dần dần trở thành một khóa phổ thông nhẫn. Nếu nói có chỗ tốt gì, đó chính là mỗi khi thạch đầu các đến hần trong lòng bàn tay thời điểm, độn độn đau đớn cuối cùng sẽ khiến Dung Viễn đại não càng thanh tỉnh một ít.

Nhìn kia người đi đường, Emerald cơ hồ tuyệt vọng, bỗng nhiên gặp Dung Viễn quay đầu nhìn nàng, dị tưởng thiên khai nói: "Chúng ta trực tiếp đi tìm lão nhân kia nói chuyện thế nào?"

"Nói cái gì?" Emerald theo bản năng hỏi. Nếu trong tay bọn họ có cái gì chứng cứ hoàn hảo, nhưng trên thực tế, bọn họ trừ Parco lưu lại một phong tư nhân thư tín cùng đối với hần tín nhiệm bên ngoài, căn bản không có bất cứ thứ gì có thể chứng minh bọn họ vô tội. Parco lưu lại cái gọi là chứng cứ, bởi vì tại mặt khác trên đảo nhỏ, cũng hoàn toàn không có cơ hội lấy đến. Huống chi, bọn họ liên Parco nắm giữ chứng cứ đến cùng là cái gì đều không biết. Nói không, này nên như thế nào cùng một tinh cầu tối cao lãnh đạo nhân đàm?

"Ta có ý tưởng." Dung Viễn hơi hơi híp mắt, hiển nhiên đang tại suy tư, không có nói tí mĩ.

Vì thế Emerald cũng không lại hỏi . Nàng thực ra càng quen thuộc là giải quyết người khác giao cho chính mình nhiệm vụ, mà không phải đưa ra nghi ngờ. Kia vừa rồi câu nói kia chỉ là theo bản năng hỏi lại, nếu Dung Viễn tưởng đàm, kia nàng liền muốn cố gắng sáng tạo làm cho bọn họ có thể trò chuyện cơ hội, mặc kệ cỡ nào khó khăn.

Chẳng qua, nhìn thấy phía dưới tầng tầng bố trí phòng vệ cảnh vệ đội, Emerald thâm thâm cảm giác, đây là so lướt qua một trăm điều phía trước như vậy cảnh giới tuyến còn muốn khó khăn nhiệm vụ, thành công khả năng tính quá nhỏ bé, căn bản không có bất cứ có thể cho bọn họ lợi dụng lỗ hổng.

Trừ phi... Không yêu quý mạng người. Như vậy dùng phổ thông nguyên liệu nấu ăn cùng gia dụng vệ sinh tề linh tinh gì đó, Emerald cũng có thể phối trí ra nháy mắt chí tử độc dược, vì bọn họ thanh ra một điều thông suốt không trở ngại thông lộ.

Emerald nhìn Dung Viễn liếc nhìn, môi mấp máy dưới, không biết có nên hay không nói.

Phía trước nàng là sẽ không tự hỏi loại này vấn đề, chỉ cần có giải quyết phương án, tiến sĩ chưa bao giờ sẽ bận tâm ở trong đó lớn bao nhiêu hi sinh. Nhưng Parco, Dung Viễn, bọn họ cũng không phải tiến sĩ người như vậy, Emerald rất rõ ràng điểm này. Nàng nội tâm lo sợ, lo lắng nếu chính mình biết phương pháp lại không có nói ra mà dẫn đến bọn họ rơi vào cạm bẫy, càng lo lắng, đương nàng nói ra phương pháp này về sau, Dung Viễn sẽ như thế nào xem nàng, đã qua đời Parco lại sẽ thấy thế nào nàng.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Tin Vắn

Kiên nhẫn nghe Emerald lắp bắp, lo lắng thấp thỏm lo lắng nói xong, Dung Viễn phản ứng là: Hỏi rõ trình tự, hai người cùng nhau đem có thể tìm đến sở hữu tài liệu đều chế thành loại này có cường liệt độc tính được tề, sau đó Dung Viễn đem thu hồi đến.

"Không cần chủ động đả thương người, chúng ta trước thử biện pháp khác đi gặp vị kia chấp chính quan." Dung Viễn đối có chút mê hoặc Emerald nói:"Nhưng nếu gặp được nguy hiểm, đây chính là chúng ta bảo đảm -- hậu bị kế hoạch có bao nhiêu đều không ngại nhiều."

Có độc được tự nhiên cũng muốn có giải được, bởi vì khuyết thiếu thiết bị, làm ra đến giải được là một loại dính ứot nâu xanh sắc chất lỏng, hương vị cũng rất gay mũi. Bất quá dưới loại tình huống này không có bao nhiêu lựa chọn, ít nhất giải được hiệu quả là sẽ không theo bề ngoài cùng khí vị mà có điều hạ thấp. Dung Viễn cùng Emerald cơ hồ là bịt mũi mới một ngụm rót hết. Nữ hài khổ ha ha thè đầu lưỡi, nước mắt đều nhanh xuống dưới, bỗng nhiên trong miệng nhất ngọt, Dung Viễn cho nàng ném một khóa đường. Nàng ngốc ngốc ngậm, quai hàm có điểm phồng, tròng lớn ánh mắt bộ dáng nhìn qua thập phần tính trẻ con khả ái.

Dung Viễn ánh mắt lộ ra một mặt nhàn nhạt tiểu ý, hiện tại hẳn đứng Emerald ngồi, này độ cao vừa vặn rất thuận tay, liền thò tay xoa xoa nàng đầu.

...

Cách Áo Tư Áo tựa vào trên ghế, không có khiến chính mình thuận theo toàn bộ thân thể kêu gọi thoải mái mà than đi xuống, mà là như cũ thẳng tắp ngồi. Đối với Picchu tinh nhân loại này trong thân thể chỉ có rất ít mấy đoạn xương cốt động vật nhuần thể đến nói, loại này tư thế trên cơ bản cần nhờ thân thể cơ nhục lực lượng đến duy trì, trên thực tế cũng không thoải mái. Cho nên mặc dù có khá nhiều Picchu tinh nhân bắt đầu thích thậm chí một đời đều trên lục địa sinh hoạt, nhưng bọn họ như không phải tất yếu, bình thường càng thích giống hải tinh như vậy mềm nhũn nằm sấp, nghỉ ngơi "Giường" Bình thường đều là một tinh xảo, mở miệng phi thường nhỏ bình, Picchu tinh nhân đem chính mình nhét vào đi hơn nửa gắt gao khoanh lên, sẽ cho bọn họ mang đến một loại thư sướng cảm giác an toàn. Đối khác tinh cầu nhân, làm cho bọn họ ngủ ở loại này lọ nhỏ bên trong, còn không bằng chết tính.

Nhưng vô luận bất cứ thời điểm, cho dù là vừa tỉnh ngủ cùng một được sắp chết thời điểm, tại Cách Áo Tư Áo trên người cũng nhìn không tới cái loại này từng đập cảm giác. Hẳn thoải mái nhất, là tại trong nước tự do giãn ra xúc giác thời điểm, một khi trở lại phi thuyền bên trong hoặc là trên đất bằng, hẳn cũng không cho phép chính mình thả lỏng thân thể, giống mặt khác Picchu tinh nhân như vậy giải đãi biếng nhác, bao giờ cũng như vậy, vô luận hành tẩu tọa nằm, đều duy trì một loại cố sức lại cao ngất tư thế.

Bởi vì hẳn là Picchu tinh chấp chính quan, bất cứ thời điểm, hẳn đều phải từ tối chi tiết địa phương cho chính mình bên cạnh nhân có thể tin cậy cùng dựa vào cảm giác, này vừa là hẳn trách nhiệm, cũng là hẳn nghĩa vụ.

Nhưng là hiện tại, cứ việc ở mặt ngoài như cũ trầm ổn như núi, nhưng là Cách Áo Tư Áo ở sâu trong nội tâm thật cảm giác chính mình có điểm kiên trì không trụ, không phải bởi mệt nhọc, mà là bởi vì bất an.

Hẳn sống năm trăm ba mươi bảy năm, tại hẳn sinh ra thời điểm, Picchu tinh đang tại náo động thời kỳ, khi đó còn không có sinh ra nhân

khẩu hạn chế cùng hoàn thiện dựng sản điều kiện, hãn cùng chính mình các huynh đệ tỷ muội cùng nhau ở trong đại hải sinh ra, theo sau liền bị sóng biển thổi quét ly khai cha mẹ bên cạnh. Có lẽ khi đó một lần sản xuất trứng rất nhiều, nhưng đảng Cách Áo Tư Áo gian nan theo nước biển phiêu lưu ấp trứng đi ra, hãn bên cạnh một chỉ tiểu bạch tuộc cũng không có, chỉ có một ít muốn ăn hãn Tiểu Ngư cùng hãn muốn ăn sinh vật phù du.

Cách Áo Tư Áo nhất sinh những mưa gió, vô số lần hiểm tử hoàn sinh, rèn luyện hãn cường đại thể phách, cứng cỏi tinh thần cùng đối nguy cơ không gì sánh kịp cường đại cảm giác. Hãn đối nguy hiểm trực giác khiến hãn bao giờ cũng có thể tránh né nguy hiểm lựa chọn càng thêm có lợi đường, nhưng mà hiện tại, hãn trong đầu giống như có căn thần kinh vẫn ở đột đột đột nhảy, trong không khí đều như là vẫn có thứ tại thúc giục khiến hãn chạy trốn, nhưng hãn lại tìm không thấy khiến hãn cảm giác đến nguy hiểm nơi phát ra.

-- là vì kia hai nguy hiểm phần tử mang đi virus sao? Kajuhl công ty nhân từng lặp lại cùng bọn họ miêu tả qua cái loại này virus lực sát thương, nhưng bọn họ cũng từng cam đoan, bởi vì công ty đối virus bảo tồn thiết trí đặc thù cấp bậc bảo mật thi thố, đối phương muốn phóng thích virus, ít nhất cũng muốn mười ngày trên đây thời gian tài năng phá giải bảo tồn tương mật mã, mười ngày bên trong, bọn họ đều vẫn là an toàn .

Cách Áo Tư Áo cũng không thích Kajuhl công ty, không chỉ có bởi vì bọn họ cao cao tại thượng thái độ, càng bởi vì này công ty thường xuyên sẽ thuê một ít tình nguyện viên tiến hành các loại nhân thể thực nghiệm. Đương nhiên, bọn họ trả giá đủ để cho kia vài cùng đường bí lối người cam nguyện chịu chết đại giới, cũng xác thật có rất nhiều thực nghiệm thể trong quá trình này chết, tuy rằng đây là bọn họ song phương người tình ta nguyện giao dịch, nhưng Cách Áo Tư Áo như cũ đối Kajuhl công ty loại này đem nhân mệnh coi là giao dịch phẩm cùng tùy thời có thể vứt bỏ thí nghiệm phẩm thái độ phi thường chán ghét.

Nhưng mà lúc này, Kajuhl công ty biểu hiện ra ngoài thái độ ngoài dự đoán mọi người, bọn họ thể nhưng không có trước tiên lựa chọn lảng tránh hoặc là chạy trốn, ngay cả kia vị tiến sĩ đều như cũ lưu lại trên Bỉ Khâu tinh, hứa hẹn vì phòng ngừa phát sinh ngoài ý muốn tình huống, Kajuhl sẽ giành giật từng giây nghiên cứu chế tạo vacxin chống virus, đồng thời cũng hướng công ty tổng bộ xin viện trợ.

Có thể nói, Kajuhl công ty như cũ giống thường lui tới như vậy đóng quân tại trên Bỉ Khâu tinh, này mang cho bao gồm chấp chính quan Cách Áo Tư Áo ở bên trong sở hữu Picchu tinh nhân lớn lao tin tưởng cùng an ủi, làm cho bọn họ tin tưởng chính mình còn có hi vọng. Vì thế, mỗi ngày tin tức trung đều sẽ cho như cũ tại bình thường công tác Kajuhl công ty mấy cái đặc tả màn ảnh, còn sẽ phỏng vấn mấy cái công ty viên công, thỉnh bọn họ thuyết minh một chút gần nhất công tác, biết được vacxin phòng bệnh nghiên cứu chế tạo có điều tiến triển, tất cả mọi người chiếm được cổ vũ.

Mà Cách Áo Tư Áo cũng đối với chính mình bộ đội rất có tin tưởng, mười ngày, đủ để cho bọn họ đem này tinh cầu phiên toàn bộ, mặc kệ kia vài trong cống ngầm chuột trốn ở nơi nào, đều nhất định có thể bị tìm ra. Lần này sự tình tuy rằng lan đến mặt rất rộng, nhưng thực ra chỉ là một kiện theo thời gian trôi qua tất nhiên có thể bị bọn họ giải quyết sự kiện, tại hãn trong cuộc đời, kinh lịch qua rất nhiều so này càng nguy hiểm trọng đại nguy cơ, lại cũng không có khiến hãn sinh ra loại này đứng ngồi không yên cảm giác -- đây là vì cái gì?

Trên bàn đối với văn kiện thời gian rất lâu không có phê duyệt, ngồi ở chỗ kia lão nhân buông mắt, tựa hồ tại ngủ gật. Thậm chí chấp chính quan đại nhân trong khoảng thời gian này có bao nhiêu mệt nhọc mang kính ý thủ hộ tại một bên, lặng yên ngăn cản mặt khác muốn hội báo tiến triển nhân, muốn khiến lão nhân có thể được đến một chỗ sợ hãi ngủ nghỉ

ngôi, hẳn thậm chí không dám đi cấp chấp chính quan đại nhân phủ thêm một kiện áo khoác, sợ chính mình động tác bùng tỉnh hẳn.

Nhưng mà bỗng nhiên, thiết bị thông tin tiếng vang tại trong phòng tích tấp vang lên đến, trợ thủ hoảng sợ, luống cuống tay chân tại chính mình trên người sờ soạng, chớp mắt chấp chính quan bỗng dừng mở to mắt, ánh mắt như cũ Thanh Minh, nào có nửa điểm ngủ bộ dáng.

Trợ thủ ảo não đem chính mình thiết bị thông tin lấy ra, đây là hẳn giới hạn ở liên lạc mấy cái trọng yếu phi thường nhân thiết bị thông tin, bất cứ thời điểm đều sẽ không đóng kín, lúc này vang lên chứng minh có trọng yếu phi thường tin tức, nhưng hẳn như cũ đối cái kia trong lúc vô ý đánh gãy chấp chính quan đại nhân nghỉ ngơi nhân phi thường sinh khí. Nhưng mà nhìn thoáng qua, hẳn sắc mặt lập tức thay đổi, vẻ mặt có chút ngưng trọng, có chút phần nộ, cũng có chút do dự, này tại đây người trẻ tuổi trên mặt thập phần hiểm thấy, không khỏi làm nhân hảo kỳ hẳn thu đến tin tức đến cùng là cái gì, chấp chính quan có hứng trí chờ đợi, cũng không thôi hỏi.

Trợ thủ do dự một lát, cuối cùng vẫn là kè sát, thấp giọng nói: "Đại nhân, đây là cho ngài tin vẫn."

-- nga?

Chấp chính quan trong lòng có chút ngạc nhiên, nhưng trên mặt thần sắc không có biến hóa. Hẳn hơi hơi híp mắt nhìn về phía tin vẫn, một xa lạ dãy số, một câu ngắn gọn mà nói, một không tưởng được kí tên.

[chấp chính quan Cách Áo Tư Áo đại nhân:

Picchu tinh diệt vong sắp tới. Vì cứu lại tinh cầu này, nếu ngài nguyện ý mà nói, có lẽ chúng ta có thể làm một chuyện.

Đến từ: Bị truy nã Parco đồng lõa Dung Viễn Emerald]

...

"Đại nhân, đây là uy hiếp ! chúng ta cũng không nhận bất cứ uy hiếp ! Đạt Khố Tạt ở đây thề, nhất định sẽ đem này hai danh cuồng đồ bắt !"

Bị cấp triệu mà đến tướng quân Đạt Khố Tạt phần nộ nói, hung quang bắn ra bốn phía trong mắt tựa như có liệt hỏa thiêu đốt.

Mặt khác mấy cái chấp chính quan tâm phúc nhân viên quan trọng cũng đều phân phân biểu đạt chính mình lửa giận cùng quyết tâm, nếu Dung Viễn liền tại bọn họ trước mặt, chỉ sợ sẽ bị mấy gia hỏa này lập tức xé nát. Nhưng Cách Áo Tư Áo cầm kia tắc tin vẫn nhìn tới nhìn lui, chính là không phát biểu ý kiến, mọi người găm rú dần dần đình chỉ, đều yên tĩnh nhìn chấp chính quan, cũng từ loại này im lặng trung cảm thấy một tia khác thường.

Sau một lúc lâu, chấp chính quan hỏi:"Này là ai thông tin hào, đã điều tra xong sao?"

"Đã điều tra xong." Một lãnh đạm thanh âm tại mọi người sau lưng vang lên, mọi người quay đầu, gặp trên cạnh cửa đứng một người tuổi còn trẻ đến quá phận Picchu tinh nhân, hắc dùng cái loại này giống như tại trong băng thủy tâm qua ngữ điệu nói:"Đó là Picchu tinh nhân Parco thông tin hào, tại hắc xác nhận tử vong sau đã gạch bỏ, một giờ trước bởi nào đó chưa điều tra rõ nguyên nhân lâm thời khai thông 0. 3 giây chung, sau như cũ là gạch bỏ trạng thái."

Cách Áo Tư Áo gật gật đầu nói:"Vất vả ."

Người trẻ tuổi lại đợi hai giây, gặp không có hạ một bước phân phó, hành lễ sau xoay người đi ra ngoài. Cách Áo Tư Áo trầm tư một lát sau, đem thiết bị thông tin hoàn cho trợ thủ, nói:"Hỏi một chút hắc, gặp thời gian cùng địa điểm."

"Đại nhân !"

Vài người lập tức hét lớn, khẩn cấp muốn cùng hãn trần thuật làm như vậy không có tất yếu lại còn có thật lớn nguy hiểm, nhưng Cách Áo Tư Áo vừa nhắc xúc giác, mọi người sắp sửa bùng nổ kêu la thanh liên tất cả đều bị kẹt trong cổ họng, bọn họ nhẩn nại không lại tiếp tục âm ỉ, lại hạ quyết tâm, một khi biết thời gian địa điểm, trước hết một bước đem kia địa phương vây quanh lên đến đem hai người bắt được lại nói.

Trợ thủ đưa vào tin tức, tại nên phát hướng nơi nào thời điểm lại vô thối một chút, mắt nhìn chấp chính quan, hãn đem tin tức gửi đi hướng đã bị gạch bỏ Parco dãy số, kết quả không đến hai giây liền lập tức thu đến hồi phục.

Tí tách thanh âm tại im lặng phòng bên trong vang lên đến, ánh mắt mọi người tề xoát xoát nhìn về phía trợ thủ, có vài nhân giống như đem đối kia hai danh cường đồ cảm hận cùng lửa giận đều nhất tịng quán chú đến hãn trên người, cũng kinh lịch qua vô số đại trường hợp trợ thủ nhin không được có điểm rụt rè bay nhanh nhìn mọi người liếc nhìn, một giọt mồ hôi từ trán lăn xuống, hãn mở ra tâm tin tức, sắc mặt lập tức trở nên thập phần cổ quái.

-- chẳng lẽ là đang trêu đùa bọn họ?

-- đưa ra cái gì không thể tưởng tượng điều kiện sao?

Mọi người trong nháy mắt nội tâm toát ra vô số suy đoán, trợ thủ ngẩng đầu, vẻ mặt như cũ bởi vì nào đó khó có thể tin tưởng cùng khó có thể tin cảm tình mà có vẻ thập phần cổ quái, hãn chậm rãi nhìn một vòng, cuối cùng ánh mắt dừng ở Cách Áo Tư Áo trên người.

"Đại nhân, hãn nói, thời gian cùng địa điểm do ngài đến quyết định, bọn họ hiện tại liền tại Misha trên đảo, tùy thời có thể gặp mặt."

Mọi người tất cả đều ngây dại -- này thật không phải ngày cá tháng tư vui đùa sao? [tại Picchu tỉnh cũng là có cổ vũ trêu đùa người khác ngày hội .] Cách Áo Tư Áo cũng là sững sốt, nhưng theo sau, hân liên bộc phát ra một trận cười to.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Đưa Ra Lựa Chọn Chính Xác

Noah nhị hào lợi dụng trên tường máy truyền phát tin hồi phóng Cách Áo Tư Áo trong cuộc đời sự kiện trọng đại, hẳn tại mấy cái phỏng vấn tiết mục trung đối với chính mình nhất sinh hồi ức cùng đánh giá, bị hẳn sở coi trọng cấp dưới cùng địch nhân tính cách trải qua đợi đã (vân vân), giúp Dung Viễn tại nhìn thấy người kia phía trước có càng nguyên vẹn chuẩn bị. Emerald xem xem màn hình, lại xem xem Dung Viễn, cuối cùng ánh mắt trên cơ bản vẫn dừng ở Dung Viễn trên người, muốn nói lại thôi, trên nét mặt là tràn đầy nghi hoặc cùng không tán đồng.

Dung Viễn liếc nhìn nàng một cái, đem truyền phát tạm dừng, cười dưới nói: "Muốn hỏi cái gì liền hỏi đi."

Emerald há miệng thở dốc, lại nhắm lại, tội nghiệp nhìn Dung Viễn, hi vọng hẳn có thể thay đổi chủ ý, nhưng chính nàng không có một thoả đáng giải quyết phương án, bởi vậy nói không nên lời.

Dung Viễn than nhẹ một tiếng, ngồi ở nàng trước mặt, nhìn nữ hài tràn đầy lo lắng ánh mắt, nghĩ nghĩ, kiên nhẫn cùng nàng giải thích, chuyện này thực ra không có nàng nghĩ đến nguy hiểm như vậy.

Tiếp tục co đầu rút cổ né tránh, sớm hay muộn sẽ bị Picchu tinh điều tra đội cấp tìm ra, nhất là khi bọn hẳn đã hoài nghi chính mình hai người tại đây tòa trên đảo nhỏ thời điểm, nhị hào được đến tin tức, tại Cách Áo hào đáp xuống Misha trên đảo phía trước, chung quanh hải vực sở hữu có thể điều động bộ đội đều đã hướng này tòa tiểu đảo tập trung. Mắt thường chứng kiến đến binh lực còn không đến tổng nhân số 1%, đại bộ phận lại

vẫn tiềm tàng ở trong nước hoặc là tập trung tại phụ cận tiểu đảo cùng đáy biển thành bên trong, một khi phát hiện bọn họ tung tích, không đến ba phút, này phụ cận liền sẽ bị vây quanh được nước không ngấm qua được, đến thời điểm, không thể tránh né sẽ là một hồi ác chiến.

Có Emerald cùng nhị hào hiệp trợ, trọng yếu nhất là có cơ hồ có thể cung cấp vũ lực giúp đỡ công đức thương thành này con bài chưa lật, Dung Viễn có thể khẳng định chính mình hai người giết ra đi cũng không khó khăn, nhưng vấn đề là tại trong quá trình này sẽ cần hi sinh bao nhiêu chính trực vô tội quân nhân? Picchu tinh chính phủ cùng quân đội tại dân gian đánh giá đều rất tốt, nếu bọn họ thật dùng loại này phương pháp đào thoát, kia phỏng chừng đến thời điểm Dung Viễn trong khoảng thời gian này tích góp công đức nói không chừng đều sẽ bị khấu thành số âm, lại càng không cần nói còn có cái kia chỉ kém một danh ngạch liền sẽ bị khởi động thiên lôi oanh đỉnh, Dung Viễn tuyệt không tưởng ném thử kia đến cùng là cái gì tư vị.

Ước gặp Picchu tinh chấp chính quan, nhìn như là bại lộ bọn họ vị trí, nói không chừng còn sẽ rơi vào đối phương vây quanh bên trong, hoàn toàn bị vây ở bị động trạng thái. Mà trên thực tế, Dung Viễn chỉ là đem sớm hay muộn sẽ bị phát hiện tình cảnh chủ động trước tiên một điểm, từ trên căn bản đến nói không có đem tình huống trở nên càng tệ, ngược lại hơi chút nắm giữ một điểm quyền chủ động. Chung quy, cùng chinh chinh một tình cầu thế lực làm so sánh, Dung Viễn hai người ở mặt ngoài là hoàn toàn hoàn cảnh xấu, muốn vẫn chu toàn không bị phát hiện khả năng tính là linh, cho nên nếu nhất định phải cứng đối cứng mà nói, chủ động nhảy ra ít nhất so với bị lòng bắt đi ra chiếm một điểm nhỏ trên tâm lý ưu thế.

Hôm nay Dung Viễn chủ động liên lạc Cách Áo Tư Áo, kết quả đơn giản là hai loại: Một là, Picchu tinh chính phủ đối Kajuhl công ty nói gì nghe nấy, không dám vi phạm, hoặc là hoàn toàn không dám đối nào đó khả năng động nộ này công ty bí mật thò tay, như vậy Dung Viễn hai người

vừa lộ diện liền khả năng bị bắt lại chuyển giao cấp công ty. Xấu nhất kết quả, chính là Kajuhl công ty nhân cũng đến Misha đảo [tuy rằng nhị hào không có phát hiện cùng loại tin tức], kia liền sẽ ném thử đối với bọn họ khổ hình gia thân lấy khảo vấn ra bí tàng hạp tung tích.

Như thế, Dung Viễn chỉ có thể không tiếc hết thầy đại giới ra sức nhất bác, hơn nữa hãn cũng không phải không có phần thắng. Dù cho hãn sẽ mất thời điểm trên người không thể mang theo bất cứ vũ khí, nhưng nạp giới cùng [công đức bộ] đều tại bên người, nháy mắt liền có thể có vô số vũ khí tạo thành khó có thể tưởng tượng phá hư, đánh tan bất cứ đứng ở bọn họ trước mặt địch nhân. Hơn nữa hãn còn có hai ẩn hình minh hữu -- đậu Hà Lan cùng nhị hào, Dung Viễn cũng đối với bọn họ làm ra bố trí, một khi sinh biến, chẳng sợ hãn bị quản chế bởi nhân, đậu Hà Lan cũng có thể lợi dụng công đức thương thành bên trong hối đoái vũ khí yếm hộ bọn họ thoát thân, nhị hào thì sẽ đem hết toàn lực đem đối phương sở hữu thông tin cùng điện tử thiết bị toàn bộ tê liệt, khoa học kỹ thuật trình độ càng cao văn minh đối khoa học kỹ thuật ỷ lại cũng lại càng thâm, chỉ một chiêu này, đủ để phong sát bọn họ một nửa trên đây sức chiến đấu.

Đây chính là vì cái gì hãn đi tiến hành như thế nguy hiểm gấp, còn muốn đem Emerald mang theo trên người nguyên nhân. Hãn cố nhiên có thể đem cơ hồ không thể cung cấp bất cứ chiến lực nữ hài giấu ở nào đó tạm thời an toàn địa phương, nhưng vạn nhất tình thế tiến triển đến xấu nhất tình cảnh, Dung Viễn căn bản không còn chú ý phản hồi đầu tới đón nàng, chỉ giúp trợ chính hãn thoát thân khả năng liền muốn khiến hãn dốc hết toàn lực. Mà nữ hài lưu lại này khóa lại vô hậu viện tinh cầu bên trên, bị phát hiện sớm muộn là một tử chết.

Còn có một loại kết quả, đối với hãn mời, chấp chính quan hảo kỳ cũng tốt, hoài nghi cũng tốt, hoặc là chỉ là muốn xem xem tình huống lại quyết định hay không muốn đem bọn họ bắt lại cũng tốt, đều sẽ tạm thời đối với ngoại giới nhất là Kajuhl công ty giấu diếm tìm đến bọn họ tin tức.

Ít nhất, làm tình cầu này thực tế chừng không giả, hẳn sẽ muốn xác thực biết bọn họ đến cùng hay không có được cái loại này trí mạng virus, hay không đã đem virus tản đi ra ngoài... Hoặc là nói, hẳn sẽ muốn lý giải Kajuhl công ty đến cùng vì cái gì sẽ đối với bọn họ hai người như vậy tình thế bắt buộc. Mặc kệ nói như thế nào, chỉ cần hẳn bằng lòng gặp mặt, Dung Viễn liền có xoay chuyển cục diện cơ hội. Mà nếu Dung Viễn cố gắng thất bại, vậy thì lại lần nữa trở lại tuyển hạng nhất.

Cho nên nói, tình huống sẽ không thay đổi được càng xấu, mà bọn họ chủ động phóng ra đem cục diện thoáng đảo loạn một điểm, vì chính mình tranh thủ ra một thở dốc không gian, chỉ cần cái kia lão nhân nguyện ý tự mình hội kiến mà không phải trực tiếp đem bọn họ giao cho thẩm vấn quan, Dung Viễn cùng Emerald liền còn có cơ hội.

Khiến nhị hào cấp ra tin tức về sau chậm chạp không chiếm được hồi phục, Dung Viễn trong lòng liền càng thêm bình tĩnh. Đối phương hoài nghi, do dự, tranh luận, vừa vận thuyết minh bọn họ tại phi thường nghiêm túc suy xét hẳn đề nghị, tựa như trên địa cầu một cử quốc truy nã tội phạm đột nhiên muốn gặp mặt lãnh tụ... Không, chẳng sợ hẳn tưởng gặp mặt một vị phổ thông thị trường, kia tám thành đảng đến cũng chỉ có bị vô số súng ống ngắm chuẩn kết cục. Cho nên nếu bọn họ trực tiếp thông khoái mà đáp ứng gặp yêu cầu, hẳn ngược lại sẽ lập tức mang theo Emerald chạy.

Dung Viễn bỏ bớt đi không thể nói bộ phận, đem ý nghĩ của mình nhất nhất cùng Emerald phân tích rõ ràng, nữ hài vốn là thông minh, chỉ là kiến thức hạn chế năng trí tuệ. Nàng rất nhanh minh bạch đây là bọn họ trước mắt tốt nhất lựa chọn, cứ như vậy, tuy rằng nhỏ bé, nhưng xác thật có thể thấy một đường sinh cơ. Nàng không lại cảm giác Dung Viễn có chút lỗ mãng, trong mắt bất an kinh hãi cũng dần dần rút đi, khiến nàng không kinh hoảng là không có khả năng, nhưng ít ra, nàng đã có đối mặt dũng khí.

...

Trần an dưới Emerald, Dung Viễn khiến nàng đi phòng ngủ nghỉ ngơi một lát, lấy chuẩn bị sau khả năng gặp phải thời gian dài chiến đấu khốn cảnh. Nữ hài ngoan ngoãn đi ngủ một giấc, Dung Viễn nhìn theo nàng bóng dáng bị môn ngăn trở, nguyên bản rất có nắm chắc thần tình nhất thời biến mất, hần xoa nhẹ đem mặt, trong ánh mắt không thể tránh cho lộ ra một mặt uế oải.

Có vài lời hần đối Emerald nói, có vài lời hần không có. Tựa như hần theo như lời, đây là bất đắc dĩ lựa chọn, nhưng loại này "Bất đắc dĩ" Chỉ là đối Emerald mà nói, mà Dung Viễn tắc không phải.

Hần tựa vào trên ban công, đồng thời mở ra che chắn hệ thống, đây là một loại trang bị tại trên khung cửa sổ tiểu tiểu quang học thiết bị, mở ra về sau người ở bên trong có thể thấy bên ngoài, bên ngoài nhân lại nhìn không thấy bên trong tình cảnh, cũng khiến bức màn loại này tồn tại triệt để từ trên tinh cầu này tuyệt tích, hôm nay chỉ có một ít hoài cựu phong cách trong kiến trúc còn có thể thấy phía trước trai ngọc xác xuyên liêm, bất quá cũng rất ít .

Dung Viễn hồi đoái một ly thêm băng coca, màu đen chất lỏng trung mạo thật nhỏ bọt khí, tản ra một loại độc đáo hương vị, hần đem nó đặt ở bên tay, không có uống. Liên cảm giác mà nói Dung Viễn thực ra cũng không thích loại này đồ uống, bên trong đựng caffeine còn sẽ dẫn đến nghiện cùng trí nhớ hạ thấp, nhưng hần bên cạnh Kim Dương cùng Chu Viên đều thích, có khi Dung Viễn cũng tùy đại lưu uống một điểm, lúc này đem nó đặt ở bên cạnh, nào đó tên là tưởng niệm cảm xúc bỗng nhiên liền tràn lên.

Rời đi địa cầu tiền, hần đã dự đoán đến đây hành khả năng sẽ không giống hần tưởng tượng như vậy thuận lợi, đạp lên phi thuyền thời điểm, trừ chờ mong, hần còn có một tia chính mình nội tâm đều không nguyện thừa nhận thấp thỏm cùng lưu luyến. Tại dần dần gia tăng lý giải về sau, hần phát hiện ngoại tinh nhân tuy rằng diện mạo kỳ quái điểm, khí lực lớn một

chút, có chừng tộc có lẽ cũng càng thêm thông minh một điểm, nhưng cũng không phải cường đại đến không thể chiến thắng, này làm cho hấn buộc chặt thần kinh thư hoãn rất nhiều. Nào biết, từ đập lên ngoại tinh cầu đệ nhất giây bắt đầu, hấn liền gặp phải từng bước nguy cơ cục diện, không có tại phát sinh ngoài ý muốn thời điểm trước tiên liền bỏ chạy là hấn sai lầm, sau càng cố gắng càng nguy cơ tăng tăng, đến hiện tại này cục diện, chẳng sợ có [công đức bộ] nơi tay, hấn thực ra cũng không có toàn thân trở ra nắm chắc. Lại càng không cần nói, hấn bên cạnh còn có một giống anh nhi như vậy khuyết thiếu tự bảo năng lực Emerald.

Thực ra cẩn thận tính tính, hấn đi đến Picchu tinh mới bất quá hơn mười ngày thời gian, nhưng là cũng đã như là qua rất lâu như vậy. Lần trước hoàn toàn thả lỏng không hề có áp lực là thời điểm gì, hấn đã nghĩ không ra .

Kỳ quái là, Dung Viễn lúc này tuy rằng rất mệt, nhưng hấn nội tâm lại thập phần bình tĩnh.

Đậu Hà Lan lặng yên đứng ở hấn bên cạnh lan can. Trong khoảng thời gian này bởi vì Dung Viễn vẫn cùng Emerald cơ hồ như hình với bóng, đậu Hà Lan đã thời gian rất lâu không có lấy chính mình vốn hình thái xuất hiện . Dù cho có đôi khi trò chuyện, cũng thập phần ngắn gọn, nhưng đại khái là loại này quen thuộc cảm đã xâm nhập cốt tủy, nó đột nhiên xuất hiện tuyệt không để người cảm giác đột ngột, Dung Viễn thậm chí cảm giác, hấn vẫn đợi đậu Hà Lan đi ra.

Một lớn một nhỏ cơ hồ lấy đồng dạng tư thế nhìn mà bên ngoài phong cảnh, vẻ mặt cũng cơ hồ là giống hệt nhau, chợt vừa thấy đi, tiểu nhân nhi giống như là Dung Viễn ảnh thu nhỏ.

Qua rất lâu, đậu Hà Lan nhẹ giọng nói:"Người có càng tốt biện pháp có thể rời đi ."

"Ta biết." Dung Viễn nói. Đây tình trạng thực ra với hắn mà nói cũng không phải tuyệt cảnh... Không, phải nói rất tốt giải quyết. Công đức thương thành bên trong tùy tiện môn, định hướng không gian môn, truyền tống quyền trục, thay hình đổi vị tạp vân vân các loại đề cập đến không gian chuyển dời thương phẩm, giá tuy rằng sang quý, nhưng địa cầu cuộn cuộn không ngừng công đức vẫn ở tích lũy, Dung Viễn cũng không phải phó không nổi. Không cần quá xa, hắn chỉ cần trả giá mấy ngàn công đức là có thể không gian chuyển dời đến Picchu tinh phụ cận trên vệ tinh, sau đó một lần nữa hồi đoái một chiếc phi thuyền, muốn đi chỗ nào liền có thể đi chỗ nào. Về phần chiếc kia hơn hai trăm vạn công đức phi thuyền trực tiếp ném xuống là có chút đáng tiếc, nhưng đẳng tiếng gió qua lại trở về thủ cũng là giống nhau. Trọng yếu nhất là, tìm tòi bọn họ nhân hòa Kajuhl công ty thực ra đều không biết hắn diện mạo cùng tính danh, hắn tại mặt khác tinh cầu hoạt động cũng không nhận đến hạn chế, giống nhau có thể tiến hành chính mình ngắm cảnh chi lữ.

-- chỉ cần hắn có thể bỏ qua Emerald.

Đối phía trước, Dung Viễn đại khái sẽ không chút do dự làm ra loại này quyết định. Chỉ là bỏ xuống một cùng chính mình thực ra không có bao nhiêu đại quan hệ ngoại tinh nữ hài, có lẽ nàng sẽ chết, nhưng có lẽ sẽ không, trọng yếu nhất là, dù cho nàng cuối cùng chết, Dung Viễn chỉ là nàng sinh mệnh một khách qua đường, cũng không phải cần vì nàng tử vong trực tiếp phụ trách quan hệ nhân, bởi vậy dù cho bị khấu công đức, cũng phi thường hữu hạn. Nếu lo lắng nàng tiết lộ chính mình thân phận, Dung Viễn cũng có là biện pháp có thể lau đi này đoạn ký ức.

Quá khứ hắn, sẽ không giãy dụa thống khổ, sẽ không lãng phí công đức trị lén lút hồi đoái các loại công cụ vũ khí, sẽ không trần trọc trần trộ dạ không thể miên tự hỏi cùng nàng cùng nhau thoát thân biện pháp, lại càng sẽ không bại lộ chính mình đi đối lấy nàng duy nhất một đường sinh

cơ, hắn sẽ không chút do dự làm ra ích lợi lớn nhất hóa lựa chọn, hắn chỉ cân nhắc lợi hại, sẽ không đồng tình thương hại.

Trong một đoạn thời gian rất dài, Dung Viễn thờ phụng chính là -- kẻ yếu không có sinh tồn quyền. Nếu hắn có một ngày bị người đập vào trong bùn hoặc là đứt khoát chết, kia liền thuyết minh hắn cũng bất quá như thế, đồng dạng tình trạng trái lại cũng là giống nhau.

Không bố thí, không thương hại, không cầu xin, trả giá bao nhiêu, được đến bao nhiêu, thế giới này quy tắc chính là -- đồng giá trao đổi.

Nhưng giống như trong một đêm, hắn liền thay đổi.

"Người thay đổi." Tại hắn nghĩ như vậy thời điểm, một thanh âm ở bên cạnh đồng thời nói đến, trong nháy mắt, Dung Viễn thậm chí có loại chính mình đem lời trong lòng nói ra ảo giác.

Hắn nhìn thoáng qua đệ Hà Lan, tiểu bất điểm lại không chịu nhìn hắn, mặt bản gắt gao, thần sắc nghiêm túc, lại để người có loại sắp khóc đi ra cảm giác.

Dung Viễn cười nói: "Người không hi vọng ta biến thành càng đủ tư cách kế ước giả sao?" Hắn còn nhớ rõ, đối với hắn đem kẻ phạm tội tính mạng trở thành thu hoạch công đức một loại đường tắt khi, đệ Hà Lan thủy chung không thể tán đồng thái độ.

"Ta càng hi vọng người sống." Đệ Hà Lan thanh âm có chút run rẩy nói. Nó biết hắn toàn bộ kế hoạch, biết hắn cho dù cùng chấp chính quan gặp mặt kẻ nào thuận lợi, bọn họ như cũ gặp phải cự đại nguy cơ.

"Ta sẽ ." Dung Viễn ngữ khí坦然 nhiên, như cũ tự tin. Bất quá dừng một lát sau, hắn bỗng nhiên cười hỏi: "Đệ Hà Lan, thiên lôi oanh đỉnh là cái gì tư vị?"

"Người sẽ không muốn nếm thử ." Đậ Hà Lan rút cuộc ngẩng đầu, chăm chú nhìn hân, từng câu từng từ thận trọng nói:"Người hiện tại chỉ là nhục thể phàm thai, cho dù là yếu nhất thiên lôi, cũng không có may mắn còn tồn tại cơ hội. Dung Viễn, người rất thông minh, nhưng nên biết tại lực lượng tuyệt đối chênh lệch dưới thông minh đầu não khởi không đến bất cứ giúp, chỉ có không đi khiêu chiến cấm khu, sống sót mới có tương lai. Cho nên, đáp ứng ta một sự kiện... Nếu thật phát triển đến một bước kia, không cần do dự, làm chính xác lựa chọn, người vì nàng làm được đã đủ nhiều ."

Chính xác lựa chọn, chính là một mình chạy trốn, bỏ qua cái kia vẫn ý lại hân nữ hài.

Đậ Hà Lan nói được lãnh khốc, nhưng nó nắm chặt quyền đầu cùng run nhè nhẹ thân thể đều thuyết minh nó hiện tại nội tâm thống khổ cùng dao động không thể so Dung Viễn càng nhẹ, này lời nói thực ra đi ngược lại đậ Hà Lan làm một [công đức bộ] khí linh nguyên tắc, nhưng nó vẫn là nói như vậy .

Nếu Dung Viễn không thể làm ra lý trí lựa chọn, nó cũng có thể khiến chính mình đảm đương cái kia vô tình nhân vật.

Dung Viễn xem nó hồi lâu, đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên nhì hào truyền đến tin tức.

-- chấp chính quan cấp ra hồi phục.

...

Một hàng điều tra giả dựa theo lệ thường điều tra mỗ sở phổ thông cư dân nơi ở, tra rõ về sau lại rời đi, vừa lúc ở đầu đường gặp gỡ mặt khác đội điều tra giả, song phương giao thác mà qua khi, hai đội viên thần không biết quỷ không hay tại xen kẽ đến một đội khác trung.

Này một đội đã hoàn thành điều tra nhiệm vụ, đang tại phản hồi Cách Áo hào. Bọn họ trở về sau, lại có một người dẫn đường trong đó hai danh nhiều ra đến đội viên rời đi, người khác làm như không thấy đi phục mệnh, này hai người lại tại trầm mặc dẫn đường giả dẫn dắt dưới thất nhiều bát nhiều, từ rất nhiều hoang vu hẹp hòi, thoát nhìn như là kho để hàng hoá chuyên chở hoặc là duy tu thông đạo linh tinh địa phương xuyên qua, cuối cùng tiến vào một gian tiểu tiểu phòng nghỉ.

"Thình ở trong này nghỉ ngơi một lát, chấp chính quan đại nhân chờ một lát tiếp kiến các người." Dẫn đường giả hành lễ sau rời đi, Dung Viễn hai người giải trừ nghi thái hiệu quả, kiểm tra hạ xung quanh xác thật không tồn tại cạm bẫy, đồng thời nhẹ nhàng thở ra, cũng nhúu mày.

Thực ra chấp chính quan an bài như vậy bí ẩn phương thức đến cùng bọn họ gặp mặt, thuyết minh tại chấp chính phòng nội bộ cũng không phải hoàn toàn có thể tin, đủ để chứng minh Kajuhl công ty tại đây khóa tinh cầu quyền thế cùng thâm thấu đạt tới như thế nào tình cảnh. Không có bằng chứng, chấp chính quan lớn bao nhiêu khả năng bởi vì bọn họ lời nói của một bên mà lựa chọn tin tưởng?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Quyền Chủ Động

"Nói nói xem, ta có cái gì lý do không đem các người giao cho Kajuhl công ty, ngược lại muốn hiệp trợ các người đào thoát?"

Vừa thấy mặt, chấp chính quan Cách Áo Tư Áo cũng đưa ra giống nhau vấn đề. Đương nhiên, mọi người nói ra gì đó cùng nội tâm suy nghĩ, thường thường chính là hai việc khác nhau. Cho nên Dung Viễn thông dong nói: "Nếu thật giống người theo như lời, kia hiện tại chúng ta liền sẽ không ngồi ở người trước mặt, với người hòa bình trò chuyện."

Hắn có thể cảm giác được phía sau Emerald rất nhỏ mà cấp bách tiếng hít thở. Trừ bọn họ ba người bên ngoài trong gian phòng đó tựa hồ không có người khác, bất quá Dung Viễn đương nhiên sẽ không tin tưởng vị này lão nhân sẽ như vậy sơ ý đơn độc gặp mặt hai nguy hiểm phần tử, cho nên hoặc là trong gian phòng đó có các loại công nghệ cao phòng hộ thủ đoạn hoặc là ngầm bảo tiêu, hoặc là, chính là trước mặt này giống như tùy thời đều có thể tắt thở lão đầu nhi so nhìn qua càng thêm nguy hiểm.

Dung Viễn cùng Cách Áo Tư Áo ánh mắt tương đối, lão nhân trên người trong nháy mắt bày ra cường đại lực áp bách khiến Emerald không kìm lòng được co quắp một chút, Dung Viễn vỗ nhẹ nhàng khoát lên chính mình trên vai tay, đón đối phương sắc bén ánh mắt, không có lùi bước cũng không có sợ hãi, bình thản trung tự có phong mang.

Đối diện một lát sau, Cách Áo Tư Áo lại khôi phục già nua bình thản bộ dáng, hắn xem xem Dung Viễn, ánh mắt lại dừng ở cổ găng không để chính mình biểu hiện ra kinh hoảng nữ hài trên người, sau đó lại nhìn về

phía Dung Viễn, nói một câu cùng bọn họ đề tài không quan hệ mà nói: "Người không phải Landia nhân. Nàng là, nhưng người không phải."

Tựa như Đường quốc nhân phân không rõ lắm Âu Mỹ nhân sai biệt như vậy, Picchu tinh nhân cũng nhìn không ra người địa cầu cùng Landia nhân phân biệt, cho nên Parco bắt đầu mới sẽ cho rằng Dung Viễn là Landia nhân. Nhưng Cách Áo Tư Áo làm một tinh cầu chấp chính quan, này nhãn lực kiến thức đều xa xa không phải một vùi đầu vào kỹ thuật Parco có thể tương đối, một điểm rất nhỏ khác biệt, cũng đủ để khiến hắn làm ra chính xác phán đoán.

Emerald sửng sốt trừng lớn ánh mắt, trong lúc nhất thời đều quên bọn họ đối mặt là người nào, bất quá nàng hiểu chuyện không có hỏi nhiều.

Dung Viễn than nhẹ một tiếng, hắn vốn trông cậy vào Landia cũng có bất đồng nhân chủng, trong đó có lẽ liền có vừa vặn cùng người địa cầu diện mạo không sai biệt lắm, như vậy hắn tương lai hành tẩu tinh tế liên minh cũng hảo lộ thân phận, nhưng hiện tại xem ra không có như vậy may mắn. Vì thế hắn cũng không phủ nhận, thẳng thắn thành khẩn nói: "Không sai, của ta cố hương là một xa xôi tiểu tinh cầu, có thể đi đến liên minh, ít nhiều Parco dẫn dắt."

Hắn đem đề tài một lần nữa kéo đến trước mắt phải đối mặt sự thượng, không tưởng bị đối phương bộ ra càng nhiều tin tức, đồng thời cũng là bởi vì hắn đáng ghét cong cong nhiều nhiều hơn phân nửa dựa vào phỏng đoán nghiên ngẫm nói chuyện phương thức, tuy rằng cũng không phải không thể lý giải, nhưng đơn giản một điểm, có lời nói nói không tốt sao?

Tuy rằng mấy năm nay Dung Viễn trưởng thành rất nhiều, nhưng bản tính thượng, hắn vẫn là lúc trước cái kia sẽ không dùng "Cám ơn", "Không cần cảm tạ" Như vậy lời khách sáo đến kéo quan hệ tiểu nam hài.

Nghe được Parco danh tự, cứ việc đã qua thời gian dài như vậy, Emerald hốt mắt vẫn là không tự chủ được đỏ, Dung Viễn trong lòng cũng như là bị néo một chút, có loại chết lặng đau.

Lão nhân thân thể hướng phía trước nhích lại gần, không có cường điệu Parco kia vài hần từng chính miệng tuyên cáo qua tội danh, ngữ khí thoáng dịu đi một ít, hỏi:"Hắn là các người bằng hữu?"

"Vâng." trước đó, Dung Viễn chưa từng có nghĩ tới hắn còn có thể như vậy thân nhiên thừa nhận một trù Kim Dương bên ngoài người là hần bằng hữu, nhưng lúc này nói lên, không có một chút miễn cưỡng, chỉ có tiếc nuối.

"Hắn cũng là hài tử của ta, nhưng ta lại chưa từng có cơ hội lý giải qua hắn." Lão nhân trầm trọng thở dài một tiếng, trong thần sắc có loại không giống giả bộ đau thương, nói:"Có lẽ các người nguyện ý theo ta nói nói vị này bằng hữu?"

Dung Viễn tin tưởng, sự phát sau hắn khẳng định phái người đem Parco cuộc đời điều tra được vô cùng chi tiết, phỏng chừng rất nhiều liên Parco bản thân đều không nhớ rõ chuyện cũ hắn cũng đều rõ ràng thấu đáo. Nhưng vị này chấp chính giác quan đủ lý giải, chỉ có trốn thoát Kajuhl công ty phía trước Parco, hắn chân chính muốn lý giải, là trốn thoát trước sau, tư liệu trung không thể ghi lại Parco hành động cùng ý tưởng, cùng với này nguyên bản bình thường ôn hòa Picchu tinh nhân phát sinh loại này biến hóa nguyên nhân.

Này đoạn hồi ức, Dung Viễn thực ra cũng không nguyện ý đi đụng vào, bởi vì mỗi một lần hồi tưởng, hắn đều giống như tại một lần nữa xem kỹ quá khứ cái kia lạnh lùng ích kỷ chính mình, cái loại này trắng trợn chủ nghĩa ích kỷ cùng đem hắn nhân hảo ý như không có gì lạnh bạc khiến hắn cảm giác xấu hổ vô cùng, cũng lúc nào cũng nhắc nhở hắn, hắn là như thế

nào tại sai lầm trên đường càng chạy càng xa, lại là như thế nào mới bị kéo trở về .

Nhưng này đoạn nói chuyện, vốn chính là hăn hao hết tâm tư muốn tranh thủ .

Bởi vậy hăn ngần gợn nói một chút chính mình cùng Parco quen biết lại tách ra trải qua, đối với chính mình cố hương làm một điểm tâm trang, đại bộ phận thời gian, đều là do Emerald cùng lão nhân trò chuyện. Có thể cùng một người không e dè nói lên cùng Parco nhận thức qua lại, này vốn khiến cho Emerald thả lỏng, hơn nữa lão nhân lại thật sự là một nắm giữ nhân tâm cao thủ, thu liễm khí thế về sau, hăn tựa như một phổ thông thích phơi nắng lão gia gia, cũng rất giỏi về trấn an cùng lắng nghe. Trên thực tế, hăn đều rất ít hỏi, cơ hồ cũng không có chủ động dẫn đường đề tài hướng đi, thần sắc tuy rằng ôn hòa, lại cũng không có rõ ràng tươi cười. Nhưng bất tri bất giác, chẳng Emerald nói lên Parco tử vong mà nhỏ giọng nức nở thời điểm, mới mạnh phát hiện chính mình không biết lúc nào đã ngồi ở trên chiếc ghế dựa kia, trong tay bưng một ly nóng hừng hực, tản ra ngọt hương đồ uống, hơn nữa cơ hồ đem chính mình biết hết thấy tất cả đều nói ra, thậm chí bao gồm nàng chỉ có một bộ nội y cho nên mỗi lần rửa xong vắt khô về sau trên cơ bản toàn dựa vào chính mình nhiệt độ cơ thể đem quần áo ô làm loại này khửu sự.

-- may mắn nàng coi như cảnh giác, không có đem chính mình cấp Dung Viễn chuẩn bị độc dược sự cũng một khối thẳng thắn .

Emerald thần sắc thập phần rối rắm xem xem Cách Áo Tư Áo, nhưng dù vậy, nàng trong lòng cũng đối với này lão nhân căm ghét không nổi, trên thực tế, thậm chí ẩn ẩn có loại có thể tín nhiệm cảm giác. Vì thế Emerald ngược lại tròng bên cạnh rõ ràng cũng tại nghe lại vẫn đều không nhắc nhở nàng Dung Viễn, có điểm tức giận cảm giác.

Thực ra loại thái độ này, cũng rất có thể thuyết minh nàng trong lòng chân chính thân sơ.

Mà Dung Viễn không có ngăn cản, chính là bởi vì, cục diện này chính là hãn muốn .

Tại chính mắt nhìn thấy Cách Áo Tư Áo từ trên phi thuyền đi xuống đến thời điểm, hãn trong nháy mắt toát ra đến bọn họ hãn là gặp mặt nói chuyện ý tưởng, lúc ấy ý tưởng này chỉ là mơ mơ hồ hồ, tại sau, Dung Viễn trước sau sửa sang lại một chút, mới hiểu được vì cái gì hãn sẽ có như vậy mạo hiểm quyết định.

Không chỉ là bởi vì này là lúc ấy bọn họ duy nhất có thể cứu vãn đường sống, càng bởi vì, hãn cảm giác bọn họ chẳng sợ không có bằng chứng, cũng có lẽ có thể thủ tín với vị này tinh cầu tối cao lãnh đạo nhân.

Hãn đánh cược, chính là này lão nhân cơ trí, lịch duyệt, ánh mắt, cũng là Emerald đơn thuần, ngây ngô, mờ mịt, còn có chính hãn không thành thực.

Sống hơn năm trăm năm, kiến thức qua các loại thế sự nhân sẽ có như thế nào ý tưởng cùng trí tuệ, Dung Viễn bên cạnh chưa từng có loại này nhân, hãn cũng không thể nào đi phỏng đoán. Hãn tuy rằng nhất quán tự cho mình rất cao, lại cũng có tự mình hiểu lấy, hãn cùng Emerald hai người tuổi cộng lại vừa mới tương đương này lão nhân tuổi số lẻ, ở trước mặt hãn đùa bỡn thủ đoạn, biểu hiện tiểu thông minh, nhất định là lại ngu xuẩn bất quá thực hiện. Tại đây lão nhân trong mắt, bọn họ hai người đại khái giống như một tờ giấy trắng, một chén trong veo thấy đáy thủy, không cần suy đoán, liếc nhìn là có thể nhìn thấu triệt minh bạch.

Cho nên hãn mới yêu cầu gặp, bởi vì hãn biết, chỉ cần chính mắt gặp một mặt, không cần bất cứ chứng cứ, vị này chấp chính quan cũng có thể phán đoán ra bọn họ nói đến là thật sự là giả. Chứng cứ còn có thể giả tạo,

nhưng nhìn Emerald ánh mắt, bất luận kẻ nào đều sẽ tin tưởng nàng không có nói sai.

...

Dung Viễn hai người rời đi sau, một mặt tường từ trung gian vỡ ra rụt về đến hai bên, trung gian dâng lên một tấm bàn dài cùng vài phen ghế, nháy mắt liền biến thành một căn phòng hội nghị bộ dáng. Mấy người từ nguyên lai tường sau đi ra, các tìm một chiếc ghế dựa ngồi xuống, không khí nặng nề, nửa ngày không ai nói chuyện.

Tướng quân Đạt Khố Táp tả hữu xem xem mọi người ngưng trọng thần tình, sau đó lại nhìn về phía Cách Áo Tư Áo, khẳng định nói:"Bọn họ không có nói dối."

Đang ngồi chư vị đều là Cách Áo Tư Áo tín nhiệm nhất nhân, cũng là này quốc gia nắm giữ tối cao quyền lực nhân, tuổi nhỏ nhất cũng có một trăm năm mươi hơn tuổi, đừng nói Emerald, chính là bao giờ cũng mặt không chút thay đổi Dung Viễn tại bọn họ trong mắt che giấu công phu cũng căn bản không đủ xem.

Quan trường trầm phù, chẳng sợ Picchu tinh chính trị hoàn cảnh tại Cách Áo Tư Áo lãnh đạo tiếp theo thẳng tương đối Thanh Minh sạch sẽ, cũng không phải dễ đối phó. Có thể bò đến hiện tại địa vị, ai không có luyện thành một đôi hoả nhãn kim tinh?

Cách Áo Tư Áo gật gật đầu. Hội nghị trên bàn một gầy gầy lão bạch tuộc thở dài một tiếng, nói:"Ta hiện tại ngược lại là thật hi vọng bọn họ đang nói dối, như vậy hoàn hảo xử lý chút."

Trên bàn có khác hai không nói chuyện nhân tâm có lưu luyện gật gật đầu.

Đạt Khố Táp lạnh lùng một phát mắt đao súy lại đây, phần nộ nói: "Kajuhl công ty tàn nhẫn sát hại Picchu tinh nhân, tại chúng ta lãnh thổ thượng tùy ý làm bậy, còn bịa đặt tội danh, tàn khốc bố lời đồn, nguy hại bình thường xã hội trật tự, trêu chọc chấp chính thánh cùng Picchu tinh dân chúng, nếu không tiến hành nghiêm trị, Picchu tinh chấp chính thánh uy nghiêm cùng thần thánh đem không còn sót lại chút gì, chúng ta cũng sẽ trở thành liên minh trò cười. Đại nhân, thỉnh hạ lệnh ! ta lập tức liền điều động quân đội đem Kajuhl vây quanh lên đến, tróc nã thủ phạm !"

Cách Áo Tư Áo nhú chặt mày, trên bàn chỉ có một người hưởng ứng hẳn yêu cầu, những người khác đều ngoài ý muốn bảo trì trầm mặc, trong thần sắc không có phần nộ, ngược lại đều như là suy tư cái gì, sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi.

...

"Dung Viễn, bọn họ tin, chẳng lẽ liền sẽ bảo hộ chúng ta sao?"

Tại chấp chính thánh cho bọn họ an bài phòng nghỉ bên trong, Emerald ngồi ở bên giường, có chút bất an nói. Nàng có rất nhiều sự đều không minh bạch, nhưng có một điểm lại rất rõ ràng -- trên thế giới này, có thể giống Dung Viễn cùng Parco như vậy sẽ không bận tâm tự thân mà bảo hộ người xa lạ đã ít lại càng ít, nàng trong đôi mắt kia, nhìn thấy nhiều nhất vẫn là nhân tính ác. Cho nên tỉnh táo lại sau, cái loại này bị làm ma pháp như vậy tín nhiệm cảm rút đi, lo âu cùng lo lắng lại lần nữa về tới trên mặt nàng.

"Đương nhiên sẽ không." Dung Viễn không cần nghĩ ngợi nói, "Chính nghĩa là thành lập tại ích lợi trên trụ cột, đối với bọn họ này trên phương diện người đến nói, vì một hai con dân lấy lại công đạo không tính chính nghĩa, vì chính mình tinh cầu tranh thủ càng lớn lợi ích mới là ! cho nên nếu có đầy đủ lợi ích trao đổi, bọn họ cũng sẽ rất thuận lợi đem chúng ta giao ra đi."

"Kia làm thế nào?" Emerald vốn tưởng rằng có thể hơi chút an tâm, lúc này nghe được Dung Viễn mà nói, mới biết được bọn họ nguy hiểm không có một chút yếu bớt.

"Yên tâm, bọn họ còn không sẽ lập tức làm ra như vậy quyết định." Dung Viễn ngược lại có vẻ không phải thật khẩn trương, hần trầm ổn nói: "Hiện tại có thể quyết định chúng ta đi lưu, không phải ta và người, cũng không phải Cách Áo Tư Áo lão nhân kia, mà là Kajuhl công ty."

Emerald càng kinh hãi, lắp bắp hỏi: "Là muốn xem... Bọn họ nguyện ý trả giá bao nhiêu đại giới sao?"

"Không." Dung Viễn lắc đầu nói: "Là muốn xem bọn họ đã chuẩn bị trả giá bao nhiêu đại giới."

Có một số việc, Dung Viễn không có cùng Emerald thảo luận, cứ việc biết nữ hài có thể cho hắn cung cấp rất lớn giúp, nhưng hắn vẫn là hi vọng có thể tận lực bảo hộ nàng không lại đi tiếp xúc kia vài âm u cùng tàn nhẫn.

Picchu tinh liên thông tinh tế tinh võng cơ trạm hủy hoại, vẫn không có được đến duy tu, nhưng tinh cầu bên trong bộ internet như cũ hoàn hảo. Noah nhị hào ở trên mạng như cá gặp nước, vô thanh vô tức liền thu hoạch đại lượng tin tức, nhưng có chút mấu chốt địa phương, tỷ như chấp chính thính cùng Kajuhl công ty bên trong, này phòng hộ cùng cảnh báo cấp bậc đủ để tại nhị hào xâm nhập trước tiên phát ra cảnh báo, cho nên nhị hào vẫn không có đi đụng vào, chỉ có thể thu thập một ít bên cạnh tin tức, tựa như đang tìm các loại rải rác ghép hình, cố gắng khâu gập chuyện không may kiện toàn cảnh.

Trong quá trình này, Kajuhl công ty một ít hành động gọi ra Dung Viễn hoài nghi.

Cùng lúc đó, tại phòng họp, cũng có người phát hiện cùng hắn đồng dạng vấn đề.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Thủ Hộ

Picchu tinh chấp chính thính tuy rằng không có Noah nhị hào như vậy trí não, nhưng bọn họ sở nắm giữ năng lượng cùng có được thể lực cũng xa xa không phải Dung Viễn có thể tương đối . Kajuhl công ty này nghiên cứu sở tại Picchu tinh đã có hơn một ngàn năm lịch sử, lựa chọn tinh cầu này, một là bởi vì Picchu tinh đặc thù sinh thái hoàn cảnh cùng tự nhiên hoàn cảnh, hai là bởi vì Picchu tinh nhân đơn giản giản dị lại có thể hoàn thành phi thường tinh vi công tác. Trải qua hơn một ngàn năm thâm thấu cùng lẫn nhau ảnh hưởng, nghiên cứu sở ban sơ viên công có rất nhiều đều lựa chọn tại Picchu tinh an cư lạc nghiệp, đời đời truyền thừa, mà này bên trong hiện tại cũng có gần một nửa viên công là Picchu tinh nhân. Kajuhl mặc dù có bảo mật điều lệ, nhưng nhiều như vậy viên công, từ giữa tìm ra một hai càng trung thành với chính mình dân tộc cùng tinh cầu nhân, kia lại dễ dàng bất quá . Hơn nữa phổ thông Picchu tinh nhân trong đầu hơn phân nửa không có quá nhiều cong cong nhiều nhiều, muốn bộ ra điểm nói đến, cũng rất dễ dàng thao tác.

Virus sự kiện công bố về sau, chấp chính thính một phương diện bắt đầu dựa theo Kajuhl công ty yêu cầu toàn tinh cầu đại quy mô tìm tòi Emerald hai người, một phương diện khác cũng ý đồ lý giải bị trộm đi virus đến cùng là cái gì. Nghiên cứu sở cao tầng tuy rằng không muốn để lộ, nhưng bọn họ vẫn là nghĩ biện pháp từ nội bộ viên công trong miệng lý giải đến rất nhiều vụn vặt tin tức. Chỉ là phía trước, tại không lý giải tình huống thời điểm, chỉ có thể Kajuhl nói cái gì bọn họ tin tưởng cái gì, không có quá nhiều lựa chọn, này mấy tinh báo cũng có thể từ bên cạnh chứng minh tiến sĩ đám người thuyết pháp; Nhưng hiện tại, nếu bọn họ lựa chọn tin tưởng

Emerald, kia tựa hồ liền có một điều càng có thể tin tuyền, loáng thoáng đem sở hữu mảnh vỡ xâu chuỗi lên.

Đang ngồi mọi người đều rất tín nhiệm cùng lẫn nhau xem nhân ảnh mắt, nếu quyết định phải tin tưởng nhìn qua liền thập phần đơn thuần Emerald, chủng tộc trung nào đó một căn cân thiên phú liền khiến bọn hắn không lại đem càng nhiều tinh lực dùng tại hoài nghi Emerald mà nói hay không có thể tin thượng, mà là cố gắng suy nghĩ nếu loại tình huống này mới là sự thật, như vậy làm cho bọn họ cảm giác được dị thường nhân tố là cái gì.

Cho nên bọn họ chưa cùng Đạt Khố Tạt cùng nhau phản nộ, không có trước tiên nghĩ đi khiến trách Kajuhl công ty, mà là không hẹn mà cùng, bỗng nhiên giống như liền bắt lấy cái gì, điều động chính mình tư duy, kiệt lực bắt lấy kia chột lóe mà qua linh quang.

Đạt Khố Tạt rít gào một trận về sau không chiếm được đáp lại, mọi người sắc mặt vừa không như là không tán đồng, lại không giống như là sợ hãi lùi bước, mà như là đều đang tự hỏi cái gì, khiến hắn có vẻ tại một người diễn cảnh đơn, hắn hầm hừ vỗ dưới bàn, đẩy mình hỏa ngồi xuống, uống một ngụm nước, nhớ tới mấy ngày nay vì một nói dối mà toàn bộ một thành cầu cấp dưới, lại hỏa mạo ba trượng nói:"Đáng chết Kajuhl, còn nói cái gì mười ngày bên trong không giải quyết, virus liền khả năng tại trên Bỉ Khâu tinh tàn..."

"Hoa" một chút, tất cả mọi người cùng nhau nhìn về phía Đạt Khố Tạt, trong mắt bỗng nhiên toát ra ánh sáng.

...

Emerald lo lắng đề phòng, cơ hồ là chặn lên chính mình mệnh cùng Dung Viễn đi đến Cách Áo hào thượng, tuy rằng không có thật trải qua cái gì đại chiến, nhưng tinh lực cũng cơ hồ khô kiệt, lại khóc một hồi, áp lực

cảm xúc được đến phóng thích, bởi vậy tuy rằng lo lắng, nhưng đến phòng nghỉ bên trong vẫn là rất nhanh ngủ.

Dung Viễn cho nàng đắp chăn, đem đắp điều áy. Chấp chính thính tuy rằng cho bọn họ an bài hai gian phòng ngủ, nhưng tại đây khả năng khắp nơi đều là nguy cơ địa phương Dung Viễn cũng không khả năng yên tâm mà lưu lại nữ hài một người, hắn cũng không có đi ngủ một giấc, mà là yên lặng ngồi ở bên giường, lại ở trong lòng tính toán một lần này chinh sự kiện, nhất điểm nhất điểm phác thảo sự kiện toàn cảnh.

Tại nhị hào cùng Parco dưới sự trợ giúp, Dung Viễn đối Bỉ Khâu tình lý giải không thể so bất cứ một sinh trưởng ở địa phương Picchu tình nhân kém, mà vẫn đi theo tiến sĩ bên cạnh Emerald lại cho hắn cung cấp rất nhiều nghiên cứu sở tình báo. Dứt bỏ bởi vì xa lạ cùng thần bí mà không tự chủ được sinh ra cái loại này lùi bước cảm, bỏ qua bởi tự thân bị thối quết ở trong bão táp tâm thân bất do kỷ cảm giác áp bách, lấy bên thứ ba góc độ lãnh tĩnh bàng quan, có chút phía trước không có phát hiện hoặc là không có thời gian đi tự hỏi sự tình, dần dần liền trôi lên mặt nước.

Bị phá hủy tình vòng cơ trạm... Toàn tình cầu tìm tòi... Mười ngày kỳ hạn... Phảng phất toàn do chấp chính thính chủ đạo, chính mình không quan tâm đến ngoại vật Kajuhl công ty nghiên cứu sở... Parco máu chảy đầm đìa đầu cùng so le không đủ mặt võ... Từ Kajuhl tổng bộ bỗng nhiên hạ xuống phi thuyền... Trên phi thuyền bị độ cao bảo mật hộ tống xuống dưới thùng... Nghiên cứu sở như cũ như thường công tác... Phi thường thời kỳ, nghiên cứu sở bên trong một ít đột ngột nhân sự điều động, cùng này vi diệu nhân tế quan hệ...

Mười ngày... Dung Viễn chính mình rõ ràng nhất trong tay bọn họ đến cùng có hay không virus, hắn bắt đầu cho rằng này chỉ là Kajuhl công ty bức bách Picchu tình chính phủ không tiếc hết thầy đại giới cũng muốn đến bọn họ lấy cố, nhưng vì cái gì muốn quy định một như vậy ngăn ngại kỳ hạn? Vì khiến cho chính phủ bất đắc dĩ tối cao hiệu suất đi hoàn thành bọn

họ yêu cầu? Hải dương lớn như vậy, bọn họ dựa vào cái gì nhận định Picchu tinh nhất định có thể ở kỳ hạn nội bắt đến bọn họ đâu? Vạn nhất không có bắt đến, thời gian cũng quá, tiến sĩ như thế nào tự bào chữa? Chẳng lẽ -- đạo tặc bỗng nhiên lương tâm phát hiện, quyết định kéo dài thời hạn phóng thích virus?

Hoặc là nói, bọn họ cũng không phải thật để ý Picchu tinh chính phủ đến cùng có thể hay không đem Dung Viễn hai người bắt đến... Nếu là như thế này, chỉ cần thời gian vừa đến, như vậy virus sẽ đúng hạn phóng thích sao? Là ai chủ đạo đâu?

Duy nhất khả năng, chính là Kajuhl công ty chính mình tại vừa ăn cướp vừa la làng.

Cắt đứt tình võng, khiến Picchu tinh mất đi đối ngoại liên lạc con đường; Phong tỏa hải lục không giao thông, khiến bất luận kẻ nào đều không thể trốn thoát nơi này; Thảm thức tìm tòi, dẫn phát toàn bộ tinh cầu khủng hoảng, hơn nữa để mọi người buông tay công tác cùng học tập, toàn bộ đều chờ ở trong nhà, hạ thấp trao đổi tình báo cùng chế tạo hỗn loạn khả năng tính; Tinh cầu bên trong bộ internet như cũ liên thông, điểm này trên trình độ rất lớn ổn định xã hội cảm xúc, cũng không cần lo lắng trên mạng sẽ có người tuôn ra chân tướng, chung quy ai đều biết trên mạng sai giả tin tức bay đầy trời, liền tính thật có người chạm đến chân thật, chỉ cần lại thả ra mấy trăm còng khoa trường "Chân tướng thiếp", liền có thể đem chân chính tình báo bao phủ tại số liệu uông dương đại hải trung; Chấp chính thính tín nhiệm nhất bộ đội toàn viên xuất động, ngày đêm vô hưu tìm tòi, hao hết tinh binh cường tướng thể lực cùng nhẫn nại; Cực kỳ ngăn ngừa hết hạn ngày, chế tạo lửa cháy đến nơi gấp gáp cảm, để mọi người không thể dừng lại tự hỏi, chỉ có thể liều mạng dựa theo bọn họ ý tưởng đi làm, e sợ cho một sơ sẩy liền dẫn đến toàn bộ tinh cầu diệt vong.

...

"Cho nên chúng ta, vẫn đều là tại bị nhân năm mũi đi, thậm chí không nghĩ qua này mấy đều là vì cái gì." Hội nghị trên bàn, một lão nhân trầm mặt nói.

"Không sai." Một người khác tán đồng gật gật đầu:"Nếu thật có người muốn phóng thích như vậy virus, như vậy hẳn làm như vậy nguyên nhân là cái gì? Người nào có thể oán hận đến tình cảnh này, không tiếc kéo lên một tinh cầu nhân chôn cùng? Nếu là đơn thuần phản xã hội tính nhân cách, đừng quên chính hẳn cũng ở đây tinh cầu bên trên, virus phóng thích, mọi người ai cũng sống không được. Trừ phi hẳn có vaccin phòng bệnh, thế nhưng..."

"Nhưng Kajuhl ngay từ đầu liền nói, bọn họ không có nhằm vào trị liệu vaccin phòng bệnh." Đạt Khố Tập hiện tại đã không lại giận dữ, ý thức được tình thế nghiêm trọng, hẳn ngược lại trở nên so bất luận kẻ nào đều lãnh tĩnh,"Hơn nữa bọn họ đến hiện tại mới thôi còn không có bất luận kẻ nào rời đi, nghiên cứu sở bên trong khủng hoảng cảm xúc cũng phi thường thấp, thậm chí thông thường nghiên cứu công tác cũng không có vì thế đình chỉ."

"Ta được đến bên trong tin tức, Kajuhl công ty gần nhất cũng không có bởi vì virus sự kiện tăng mạnh phương diện nào đó nghiên cứu, trước mắt tiến hành mấy cái chủ yếu hạng mục đều là đã giảm co thời gian rất lâu . Trừ một chiếc nghe nói do này công ty tổng bộ phái tới phi thuyền bên ngoài, không có bất cứ nhằm vào virus kịch liệt nghiên cứu hạng mục khai triển."

"Có mấy cái cùng cao tầng có thân mật quan hệ nhân tựa hồ tại thu thập trọng yếu vật phẩm, nhưng không có lộ ra muốn rời đi khẩu phong."

"Tiến sĩ đem trọng yếu thực nghiệm số liệu đều tồn dự bị, còn có, hẳn nuôi dưỡng đám kia dã thú gần nhất bị nhốt tại dinh dưỡng khoang thuyền

bên trong, nghe nói là muốn vì tiến hành bước tiếp theo nghiên cứu mà làm chuẩn bị."

"Dinh dưỡng khoang mà nói, có thể phòng ngừa virus lây nhiễm sao?"

"Có lẽ có thể, dinh dưỡng khoang là toàn phong bế kết cấu. Nhưng virus là tại trong không khí truyền bá, cũng liên ý nghĩa một khi rời đi dinh dưỡng khoang, liền có khả năng lây nhiễm."

"Ta có nghi vấn, nếu thật có virus, nếu thật Kajuhl công ty chủ đạo này hết thấy, bọn họ mục đích là cái gì? Không oán không cừ, vì cái gì nhất định muốn trí Picchu tinh vào chỗ chết? Thậm chí kia hai cái hài tử, trừ Emerald là tử tiến sĩ bên cạnh trốn thoát bên ngoài, ta xem không ra giữa bọn họ còn có oán hận."

"Bí tàng hạp."

"Cái kia Parco lưu lại chứng cứ."

"Bên trong nội dung e so với chúng ta nghĩ đến còn muốn nghiêm trọng."

"Đem kia hai người giao cho Kajuhl công ty, làm cho bọn họ chính mình đi thăm vấn, tìm đến cái kia bí tàng hạp, có hay không khả năng làm cho bọn họ dừng tay?"

"Xuân ! chúng ta không có khả năng đi ám chỉ Kajuhl công ty nói chúng ta đã đoán được bọn họ tính toán, như vậy là tại buộc bọn họ trước tiên động thủ; Cũng vô pháp chứng minh chúng ta đối bí tàng hạp bên trong nội dung hoàn toàn không biết."

"Trọng yếu nhất là, giống như là Parco lưu lại Dung Viễn cùng Emerald hai hậu chiêu như vậy, ai có thể cam đoan, ba người bọn họ không có đem chuyện này tiết lộ cho người khác? Bọn họ là tại tìm tòi tuyến sau

chủ động lộ diện, ở trước đó chúng ta nhân hoàn toàn không có phát hiện bọn họ tung tích, cho tới bây giờ, chúng ta cũng hoàn toàn tra không ra bọn họ phía trước né tránh ở địa phương nào, còn tiếp xúc người nào. Muốn nói bọn họ đem chiếc hộp bên trong gì đó chuyển dời, kia cũng là phi thường có khả năng ."

"Cho nên, mặc kệ bọn họ có hay không đồng lõa, duy nhất có thể khẳng định, chính là vạn nhất còn có mặt khác đồng bạn tồn tại, những người này nhất định đều tại trên Bỉ Khâu tinh."

"Nếu ta là Kajuhl công ty, muốn triệt để giết người diệt khẩu, tựa hồ cũng chỉ có một loại lựa chọn."

Người khác người một lời ta một tiếng tiếp tục bổ sung -- đây chính là Picchu tinh nhân, cho dù là chính phủ cao quan, bọn họ cũng không có ai giấu tài, không có của mình mình quý, mà là cố gắng đem chính mình có thể nghĩ đến toàn bộ tuôn ra, để dẫn dắt cùng chinh hợp người khác ý tưởng, một đầu người nào có không đủ, liền mượn dùng mọi người trí tuệ.

Cho nên nhóm người này, tài năng dẫn dắt Picchu tinh tại tinh tế thời đại cũng có thể ổn định, hòa bình, khỏe mạnh duy trì liên tục phát triển đi xuống, không có tại nội bộ tranh đấu trung hao hết quốc lực, càng không có bởi vì trời sinh trí lực chỗ thiếu hụt mà tại đối ngoại kết giao trong quá trình trở thành thực dân tinh cầu. Muốn biết, tinh tế liên minh hạch tâm tinh cầu trên cơ bản đều là trí tuệ chúng làm chủ, mà Picchu tinh phổ biến trí lực thậm chí so với bình thường trí tuệ sinh vật đều phải thấp một ít, lại có thể không bị không kháng cùng rất nhiều cường đại tinh cầu lui tới, hơn nữa thành công gia nhập liên minh Bội Ninh Lãng đế quốc chủ đạo giao dịch quyền trở thành phụ thuộc tinh, bản thân cũng có tương đương tồn tại cảm, này ở trong liên minh cũng là một phi thường kỳ lạ tồn tại.

...

Dung Viễn tuy rằng không có tự mình tham dự kia trường hội nghị, Picchu tinh phòng bị ý thức cũng so người địa cầu hảo nhiều, nhị hào cũng vô pháp thâm thấu vào đi nghe lén, nhưng Dung Viễn nhắm mắt lại, giống như có thể ở trong đầu hồi thả ra bọn họ mỗi một câu.

Bởi vì chính sự kiện, hắn đã ở trong lòng liên tục nghĩ tới thời gian rất lâu, mỗi một loại khả năng tính, hắn đều cẩn thận quyền hành qua. Hắn biết chỉ cần bọn họ còn không có ngốc đến triệt để, như vậy cuối cùng sẽ được ra như thế nào kết luận đến.

Nhưng mà dù vậy, Dung Viễn vẫn là khó có thể tưởng tượng, người nào có thể làm ra như vậy tàn nhẫn quyết định đến. Cho dù là từng hắn, dù cho không có [công đức bộ] ước thúc, hắn cũng sẽ không vì chính mình lợi ích, đem một tinh cầu cùng mặt trên vô số sinh linh đều đương làm món đồ chơi như vậy đùa nghịch, nói sát liền tất cả đều giết. Nhưng xem Kajuhl sở tác sở vi, lại chỉ có này một chủng giải thích.

Đơn thuần vì diệt khẩu, ngay từ đầu nên phóng thích virus, sở dĩ còn có mười ngày kỳ hạn, một phương diện là vì tiến sĩ còn ôm tìm về bí tàng hạp kỳ vọng, chung quy dù cho tinh cầu bị phá hủy, kia chiếc hộp lại vẫn như cũ sẽ hoàn hảo không tổn hao gì, này thủy chung là một tai họa ngầm; Một phương diện khác, chỉ sợ hắn còn muốn đem Emerald bắt đem về, mặc kệ là vì trừng phạt nàng trốn thoát hành động, vẫn là vì tiếp tục lợi dụng nàng trí tuệ. Nhưng muốn nói thực sự có cớ nào để ý này nữ hài, đó chính là nói đùa.

Nhưng mà Dung Viễn thực ra liên tiến sĩ hình ảnh tư liệu cũng không có bao nhiêu, hắn đối với chính mình kết luận cũng không phải thập phần tin chắc, hắn cũng không biết Picchu tinh những người này hay không sẽ tại dưới khủng hoảng làm ra cái gì điên cuồng quyết định, cho nên hắn không dám mặc kệ chính mình giống Emerald như vậy đi ngủ, cũng thủy chung vẫn duy trì cảnh giác tùy thời làm tốt xấu nhất tính toán. Hắn biết nếu hỏi thăm Emerald, này nữ hài đối tiến sĩ lý giải hơn xa qua bất luận kẻ

nào, nàng có thể cho chính mình tối xác thực đáp án. Thế nhưng, hăn lại không muốn làm như vậy, hăn tưởng đem kia vài sự tình đều ngăn cách tại nữ hài thế giới bên ngoài.

Dung Viễn chưa từng có như vậy đối đãi qua một người, cơ hồ là đem nàng bưng trong lòng bàn tay đi thương tiếc. Phía trước hăn giấu diếm, đại đa số là vì bảo hộ chính hăn; Nhưng hiện tại hăn giấu diếm, lại khả năng cho mình mang đến nguy hiểm... Hăn có chút không tin chắc tưởng, chẳng lẽ hăn trừ muốn bảo hộ này nữ hài sinh mệnh, còn muốn bảo hộ của nàng tâm linh sao?

Dung Viễn cúi đầu xem xem ngủ say Emerald, nàng cuộn lại, ngón tay còn không tự giác ôm lấy Dung Viễn góc áo. Âm đạm ngọn đèn đầu tại trên mặt nàng, ấn xuống thâm thâm nhợt nhạt bóng ma, còn mang theo anh nhi phì trên mặt, một phần kinh hãi, hai phần an tâm, còn lại bảy phần, liền là tràn đầy ý lại.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Khốn Thú

Dung Viễn chưa bao giờ cho rằng chính mình là trên thế giới thông minh nhất nhân... Được rồi, trung nhị thời điểm hẳn thật nghĩ như vậy qua. Nhưng được đến [công đức bộ] sau trải qua này rất nhiều, nhiều lần phát hiện chính mình sai lầm cùng ngốc, Parco cùng Emerald lại trước sau cho hẳn lên một khóa, hôm nay Dung Viễn ánh mắt không có chỉ dừng lại tại Cửu Tiêu ngoại xa không thể thành chỗ, mà là cúi đầu, bắt đầu chăm chú đối đãi chung quanh mọi người.

Hắn sở tiếp xúc Picchu tinh nhân, bao gồm lúc trước cái kia bởi vì nhất thời lòng tham mà toi mạng Đức Bồ, đều không tính rất thông minh. Nhưng bọn họ ngốc, có đôi khi lại là tốt nhất nguy trang sắc, Parco vì cái gì sẽ nhận thấy được hẳn chân thật thân phận? Chính là bởi vì hẳn cảm giác Parco rất ngốc, tâm tồn khinh thị, cho nên ở chung trung thiếu vài phần cảnh giác cùng phòng bị, cho nên lộ ra sơ hở. Cũng bởi vì đồng dạng nguyên nhân, hẳn thực ra không có đem bao nhiêu tâm tư dùng tại tìm hiểu đối phương thượng, nếu không phải như thế, cũng sẽ không thủy chung không có phát hiện Parco đã nhận ra cái gì.

Cho nên đương chấp chính thánh Picchu tinh nhân tại bọn họ xuất hiện về sau rất nhanh liền thảo luận ra kết quả cũng có mới phát hiện khi, Dung Viễn cũng không có cảm thấy sửng sốt. Hẳn chỉ là kinh ngạc với này chính phủ hiệu suất cao, tại hẳn ảnh hưởng trung chính phủ ngành luôn luôn đều là phi thường kéo dài, hơn nữa hẳn cũng rất ngạc nhiên bọn họ kế tiếp sẽ làm như thế nào, chung quy, người thông minh có đôi khi cũng sẽ làm ra phi thường ngu xuẩn sự.

"Người cũng không sừng sốt."

Đại biểu chấp chính thánh đến cùng hấn gặp mặt là một tên là Á Lâm trẻ tuổi bạch tuộc, thái độ lạnh như băng, nhưng phi thường chú ý lễ tiết, nhất cử nhất động cho dù là một chỉ sơn đen đen như mực bạch tuộc làm đến cũng để người cảm giác cảnh đẹp ý vui, khiến cho trước mặt nhân có thể rất dễ dàng liền bao dung hấn băng lãnh ngữ khí cùng ánh mắt, cho rằng hấn tính cách chính là như thế.

Á Lâm bình thường là rất không có tồn tại cảm nhân, nhưng thâm được Cách Áo Tư Áo tín nhiệm. Hấn bằg thánh toàn bộ hội nghị, tiến sĩ dụng tâm hiểm ác dứt khoát đổi mới hấn thế giới quan, bất quá hấn luôn luôn đều là loại này bất động thanh sắc bộ dáng, không có bao nhiêu nhân có thể nhìn ra hấn khác thường. Hội nghị nội dung, trừ phụng mệnh báo cho biết Dung Viễn hai người bên ngoài, hấn cũng không có hướng ra phía ngoài lộ ra qua một chữ. Lúc này Dung Viễn lãnh tỉnh phản ứng chứng thực hấn suy đoán -- hấn đã sớm biết tiến sĩ kế hoạch, bởi vậy mới dám trực tiếp hiện thân, bởi vì dưới tình huống như vậy, Picchu tinh đã không có cùng Kajuhl hợp tác khả năng tính, bọn họ lui không thể lui, không thể không cùng Dung Viễn hai người đứng ở cùng tuyến thượng.

Dung Viễn không nói gì, trước nhìn thoáng qua đeo kính đen cùng tai nghe khoan chân ngồi trên sofa Emerald, sau đó mới nói:"Đoán được."

Này kính đen cùng tai nghe liền tương đương với là Picchu tinh TV, này còn chỉ là phổ thông khoản, càng cao cấp một điểm toàn tức xem ảnh khoang sẽ khiến người xem tựa như thân lâm kỳ cảnh, có chút còn có thể khiến người xem tùy ý lựa chọn trong đó một nhân vật đến sắm vai, chủ động tính rất lớn. Bất quá cho dù là loại này bình thường nhất, Emerald cũng trầm mê trong đó, yêu thích không buông tay. Bởi vậy Dung Viễn vừa nghe đến Á Lâm đến bãi phóng, liền phái nữ hài nhìn TV .

Á Lâm cũng tùy theo mắt nhìn cái kia Landia nữ hài. Hẳn phía trước nghe nói tại rất nhiều tương đối lạc hậu tinh cầu trung, giống như vậy chính thống hạch tâm tinh cầu sinh ra cao cấp trí tuệ chủng ngoại tinh nhân sẽ nhận được vương tử công chúa lễ ngộ; Nếu bọn họ nguyện ý định cư, thường thường cái gì cũng không cần làm liền sẽ bị trao tặng tước vị; Chẳng sợ bọn họ cười phổ thông phi thuyền xuất hành, cũng sẽ bị mọi người chú mục cũng cung kính đối đãi. Nhưng trước mặt hai người trung Dung Viễn này tự xưng xa xôi tiểu tinh cầu sinh ra nhân lại chiếm cứ chủ đạo địa vị, này trong đó cố nhiên có cái kia nữ hài quá mức đơn thuần thiên chân nguyên nhân, nhưng thoát nhìn vẫn là rất kỳ quái.

Bất quá Á Lâm không có nhiều lời, chỉ nhìn lướt qua liền thu hồi tầm mắt, nói: "Vậy người cũng có thể biết, chúng ta thực ra không có mười ngày thời gian."

Mười ngày là tiến sĩ cấp ra kỳ hạn, Dung Viễn hai người trong tay không có cái gọi là trí mạng virus, kia mười ngày kỳ hạn vừa qua, phóng thích virus khả năng chính là vị kia tiến sĩ. Á Lâm đám người cũng sớm liền đối tiến sĩ thực nghiệm chi tàn khốc có điều nghe thấy, nếu là người kia mà nói, có lẽ thật có thể làm ra loại sự tình này đến.

Nhưng vấn đề là, hẳn thật có thể kiên nhẫn đợi mười ngày thời gian sao? Hiện tại là ngày thứ bảy rạng sáng, Picchu tinh trên cơ bản như cũ vẫn duy trì trật tự cùng ổn định, đó là bởi vì dân chúng đối chấp chính chính thể còn có tin tưởng, đối với bọn họ quân đội còn có tin tưởng, nhưng không khí đã dần dần trở nên xao động lên. Mà kia vài bị nhốt ở trong này du khách cũng có một ít thân phận rất cao nhân, trong khoảng thời gian này thật phát sinh không thiếu xung đột.

Có thể tưởng tượng, nếu tìm tòi tiếp tục như vậy không thu hoạch được gì đi xuống, như vậy tiểu quy mô chạy trốn rất nhanh liền sẽ xuất hiện, cho dù bọn hắn quân đội có thể chặn lại, nhưng đợi đến ngày thứ chín còn không có kết quả khi loại này đào vong khẳng định sẽ đại quy mô bùng

nỗ, đến thời điểm Cách Áo Tư Áo liền tính quỳ trên mặt đất cầu xin, mọi người vì sống cũng sẽ không nghe hăn . Mà bọn họ quân nhân, có thể vồn vện vì dân chúng muốn sống sót liền nỗ sủng đánh gục bọn họ sao?

Đến bọn họ gần không được thời điểm, Kajuhl công ty khẳng định sẽ gần đón, dùng virus hoặc là khác càng trực tiếp thủ đoạn. Chẳng sợ bọn họ dùng thương pháo bắn chết sở hữu ý đồ đào vong phi thuyền, tại liên minh có thể hay không định tội cũng là một ẩn số, bởi vì bọn họ có thể mỹ kỳ danh viết là vì tránh cho virus bị khuếch tán đến tinh tế trung mà hiệp trợ Picchu tinh chấp chính thính duy trì trật tự. [tinh tế trọng đại chí tử bệnh truyền nhiễm phòng chống pháp] trung đối với loại tình huống này sớm có quy định, nếu không thể lãnh tỉnh đài viện mà là ý đồ đào vong đến địa phương khác, như vậy vì bảo hộ tuyệt đại đa số nhân, đừng nói một tinh cầu, cho dù là hơn mười tinh hệ cũng có thể bỏ qua.

Nhưng nếu cấp ra mọi người muốn trả lời thuyết phục, chứng thực bọn họ đã bắt đến Emerald hai người, kia có lẽ tiến sĩ liền sẽ trước tiên phóng thích virus, như vậy không thể may mắn thoát khỏi.

"Ta nghe nói tinh vồng cơ trạm bị hủy, các người không có khác đối ngoại liên hệ phương thức sao? Nếu có thể đem tình huống nơi này đăng báo, có lẽ có thể khiến Kajuhl công ty có điều kiêng kị." Dung Viễn nghĩ nghĩ lại bổ sung nói:"Hoặc là phái khiến phi thuyền lặng lẽ rời đi Picchu tinh, ta tưởng chỉ là một công ty, còn không về phần có thể phong tỏa toàn bộ Picchu tinh."

"Người nói được không sai." Á Lâm gật gật đầu, nói:"Sở hữu hiện tại, là Bội Ninh Lăng đế quốc phái khiến đại quân vây quanh Picchu tinh." Hăn ngẩng đầu nhìn xem trống rỗng trần nhà, sau đó đối Dung Viễn nói:"Tại thông tin bị giai đoạn thời gian bên trong, Kajuhl công ty đã trước tiên hướng liên minh đệ trình báo cáo, chứng minh trên Bì Khâu tinh tồn tại một loại hiếm thấy khó giải ác tính virus, đối 90% trên đây sinh vật tự dưỡng cùng 40% trên đây silicon sinh vật đều có trí mạng lực sát thương. Bọn họ

có vô cùng xác thực chứng cứ, mà Picchu tinh hành động cũng chứng minh điểm này, cho nên căn cứ [tinh tế pháp], tại tìm ra virus, chứng minh không có nhân bị lây nhiễm, hoặc là nghiên cứu chế tạo ra vacxin phòng bệnh phía trước, Picchu tinh sẽ bị vô hạn kỳ phong tỏa. Mặt khác, xuất phát từ tinh tế chủ nghĩa nhân đạo tinh thần, Kajuhl công ty tổng bộ cứu viện sẽ tại trong một tuần đến Picchu tinh, đi theo còn có liên minh dịch bệnh dự phòng khổng chế trung tâm đặc phái nhân viên."

"Ta muốn đợi bọn họ tới thời điểm, nơi này chỉ biết còn lại một khóa tử tinh, mà Kajuhl không cần gánh vác bất cứ trách nhiệm." Dung Viễn nói.

Á Lâm gật đầu. Có một điểm hần không có nói, nhưng Dung Viễn cũng đã đoán được. Picchu tinh chấp chính thánh biết này mấy, là vì bọn họ cố gắng khôi phục một bộ phận đối ngoại thông tin, nhưng đối dân chúng đến nói tinh vông không có khôi phục, bởi vì Bội Ninh Lăng đế quốc sẽ không cho phép hạt hạ một tinh cầu sinh linh trước khi chết các loại kêu rên giãy dụa thảm trạng phá thai đến toàn bộ tinh tế, hiện tại không cần Kajuhl công ty, bọn họ cũng sẽ tiếp nhận khổng chế dư luận cùng thông tin. Kajuhl chiếm cứ tiên thủ, nói vậy cũng sẽ làm tốt vạn toàn chuẩn bị, khiến tất cả mọi người tin tưởng Picchu tinh xác thật nguy tại sớm tối. Bởi vậy mặc kệ phía trước quan hệ có bao nhiêu lương hảo, lúc này Bội Ninh Lăng đế quốc đều sẽ không bởi vì chấp chính thánh một vài người công bố "Chúng ta tinh cầu bên trên không có khủng bố phần tử, đây đều là Kajuhl công ty giở trò quỷ" Liên tin tưởng bọn họ, nếu bọn họ thật không có bằng chứng làm như vậy, chỉ biết đem khả năng có viện trợ cùng minh hữu đẩy ra, đó mới là thật tìm chết.

Cho nên bọn họ hiện tại cần thử xem che này nắp đây, đối dân chúng, đối ngoại tinh, đối đế quốc, đối Kajuhl công ty, đều là như thế. Người biết chuyện giới hạn ở rất ít mấy người, mà hiện tại, nhìn Á Lâm, Dung Viễn liền biết bọn họ sắp bị loại này cự đại, nhìn không tới hi vọng áp lực cấp áp sập .

Hắn lại nhìn thoáng qua Emerald, sau đó đối Á Lâm chứa ý cười nói: "Ta có chủ ý, có lẽ có thể giải quyết vấn đề này, người muốn hay không nghe một chút?"

...

Đa lâm là Kajuhl công ty nghiên cứu sở một nho nhỏ nhân viên tiếp tân, nàng không phải Picchu tinh nhân, mà là cát lực tộc, bộ dạng tròn vo giống thạch trái cây, cả người là tân nha xanh nhạt sắc, phi thường thảo nhân thích. Thêm thiên tính ôn hòa sẵn sốc, thông minh dịu ngoan, trí nhớ cũng tốt, tại tinh tế trung rất được hoan nghênh, thường xuyên gánh vác tiếp đãi, dẫn đường, ấu giáo linh tinh công tác. Bình thường nàng là bề bộn nhiều việc, phải thường tiếp đãi đến từ khắp nơi nhân sĩ, nhưng gần nhất toàn bộ Picchu tinh cơ hồ đều đình chỉ vận chuyển, dù cho nghiên cứu sở công tác trước sau như một, nhưng Đa lâm lại triệt để rảnh rỗi .

Nhàn rồi thời điểm, liền dễ dàng tưởng chút thượng vàng hạ cám sự tình.

Bên ngoài nhân chỉ cần nhìn thấy Kajuhl nghiên cứu sở còn tại bận rộn liền cảm thấy rất an tâm, có người còn cố ý dùng huyền phù món đồ chơi phi cơ đưa cổ vũ duy trì tranh treo dọc cùng tiểu lễ vật lại đây. Nhưng thân ở nghiên cứu sở trung, bọn họ lại rõ ràng, trong khoảng thời gian này tiến sĩ hoàn toàn không có cố ý điều động nhân viên đi nghiên cứu cái loại này nghe nói đã mất tích virus, cho nên gần nhất nhân tâm phù động, các loại thuyết pháp đều có.

Nói thật, ngay cả nghiên cứu sở phía trước có hay không bảo tồn loại này virus bọn họ đều không rõ ràng, cũng rất khó tưởng tượng Parco như vậy một cũng không tính cao tầng viên công là như thế nào đem như vậy cơ mật gì đó đều trộm đạo đi ra ngoài .

Chỉ là tiến sĩ nếu nói như vậy, bọn họ cũng liền như vậy tin tưởng. Tiến sĩ tuy rằng độc miệng, lãnh khốc, khiết phích, tiểu mao bệnh nhiều, không dễ tiếp cận, nhưng bọn họ đều biết tiến sĩ là cỡ nào vĩ đại nhân vật, hẳn từng nghiên cứu chế tạo qua rất nhiều chủng tật bệnh vacxin phòng bệnh, cứu vãn rất nhiều nhân. Cho nên dù cho có vài nhân đối tiến sĩ cơ thể sống nghiên cứu phương thức rất có phê bình kín đáo, nhưng cũng không thể bỏ qua người kia cống hiến.

Đa lâm chính là tiến sĩ trung thực fan hâm mộ, cứ việc gần nhất có người nói cho nàng tiến sĩ bên cạnh mấy người nhân tại thu thập thứ trọng yếu, tựa hồ tính toán rời đi, nhưng Đa lâm tin tưởng tiến sĩ là sẽ không bỏ xuống bọn họ, vì kia vài cần bọn họ Picchu tinh nhân, tiến sĩ cũng sẽ không rời đi, đối cái loại này chữ bởi tiến sĩ thuyết pháp cười nhạt, tổng bộ phi thuyền ngăn cản càng làm cho nàng tràn ngập tin tưởng.

Đang miên man suy nghĩ, máy thông tấn bên trong truyền ra thanh âm. Đa lâm vừa nghe mở đầu, liền ấn xuống đại môn công tắc cho đi, nàng biết lại là chấp chính thánh những người đó đến hỏi thăm virus nghiên cứu có hay không tiến triển. Thật là, biết rõ nếu có tin tức nhất định sẽ trước tiên thông tri bọn họ, những người này vẫn là một ngày ba bốn lần hướng nơi này chạy, tựa hồ không tận mắt chứng kiến xem liền không yên tâm dường như.

Nàng ngồi ở chính mình trong ghế dựa không có đứng dậy, biết những người đó cũng không muốn nghe chính mình quan phía trên nói từ, mà là sẽ đi tìm một ít bọn họ tín nhiệm Picchu tinh nhân hỏi thăm tin tức. Đối với loại này hành vi Đa lâm là rất sinh khí, nàng còn biết có chút công ty bên trong viên công hội lén liên lạc chấp chính thánh nhân, dứt khoát chính là phản bội ! nhưng tiến sĩ rất rộng lượng thông cảm bọn họ vội vàng xao động tâm tình, phân phó qua không cần đi để ý tới, cho nên Đa lâm mỗi lần đều thở phì phì cho đi, bất quá chưa bao giờ chịu cho bọn họ một hoà nhã.

Nhưng hôm nay có chút bất đồng. Huyền phù xe dừng ở trong viện, đi đầu hai người thẳng đến nàng mà đến, còn lấy lòng vài câu. Đa lâm bắt đầu còn bản mặt, bất quá đối phương thật sự thảo nhân thích, nói một lát liền nhin không được mang theo tươi cười. Nàng đang cảm giác tâm tình rất tốt, bỗng nhiên thấy còn có hai người không tiến đến, cũng không có đi tìm nhân nói chuyện phiếm, mà là ở trong sân đối tới đối lui, tựa hồ tại thường thức mấy pho tượng kia, trong đó một người tựa hồ nhận ra nàng nhìn chăm chú, quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nhẹ nhàng cười một thoáng, lễ phép gật đầu ý bảo.

Đa lâm nhin không được tưởng: Tuy rằng Picchu tinh nhân bộ dạng xấu... Nhưng này một cười lộ lên vẫn là rất khả ái .

Nhận thấy được nàng ánh mắt chỉ hướng, cùng nàng nói chuyện phiếm nhân tùy ý giải thích một câu đó là chấp chính quan hậu bối tiểu tử cùng đi ra thông gió, sau đó liền đem đề tài xả đến virus nghiên cứu thượng. Nghe nói như thế liền đau đầu Đa lâm nhin không được trợn trắng mắt, đem kia hai người quên ở sau đầu.

Mà trong viện, lại nguy trang thành Picchu tinh nhân Dung Viễn cúi đầu xem xem chính mình trong lòng bàn tay một khóa thạch đầu châu tử, dùng lực xát một chút, liền có thể nhìn thấy bí tàng hấp màu đen văn lộ.

-- Kajuhl công ty nhân đại khái vĩnh viễn cũng tưởng không đến, bọn họ thứ muốn tìm căn bản không có bị Parco mang đi ra ngoài, mà là vẫn bị hẩn giấu ở bọn họ ngay dưới mí mắt. Ai nói Picchu tinh đều là ngu ngốc tới?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Do Đẩu

Lúc trước tiến sĩ đặt ở nghiên cứu sở nghiên cứu bí tàng hạp tổng cộng có hai, trong đó một Parco ở bên trong ẩn giấu hẳn thu thập chứng cứ, bởi vì chạy trốn khi phi thường gấp gáp mà nguy hiểm, vì phòng ngừa bí tàng hạp bị công ty nhân lấy đến hoặc là mất đi, hẳn trước khi đào vong đem giấu ở nghiên cứu sở trong viện trên pho tượng, mặt trên tổ một tầng xám trắng sắc cao thể làm thành châu tử bộ dáng khảm tại pho tượng trên người, bởi vì này thạch đầu pho tượng trên người điêu khắc đại lượng châu báu trang sức, bởi vậy này khóa Parco gấp gáp làm thành thạch châu đặt ở mỗi ngày người đến người đi địa phương, căn bản không có người nhiều xem một chút.

Một cái khác bí tàng hạp, Parco vẫn mang theo trên người, Dung Viễn sau này phát hiện hẳn quay phim đại lượng địa cầu đồ cảnh trữ tồn ở bên trong, có lẽ là muốn thông qua sáng tỏ địa cầu văn minh trình độ đến vì này khóa bị người vì che giấu cùng nuôi dưỡng nghi cư tình tranh thủ sinh tồn cùng phát triển quyền lực. Tại tinh tế pháp trung, bất luận văn minh cao thấp, đối có trí tuệ sinh vật sinh tồn tinh cầu muốn khoan dung hơn nhiều; Tương phản, nếu một tinh cầu bên trên đều là cùng loại bò dê hồ báo linh tinh trí tuệ đẳng cấp thấp xuống sinh vật, kia liền trên cơ bản bị vây ở mặc cho người xâm lược địa vị.

Này bí tàng hạp Parco sau này thác Emerald mang cho hẳn, bên trong kia một phong thư, có thể nói chính là Parco di thư. Không biết Parco thiết trí như thế nào mở ra điều kiện, tóm lại lúc trước Dung Viễn vừa lấy đến trong tay, nó liền tự động mở ra, hôm nay bị Dung Viễn cất chứa tại nạp giới trung, tính cả Parco lưu lại tin tức cũng là giống nhau.

Mà vừa lấy đến tay bí tàng hạp lại không khả năng cũng như thế dễ dàng liền mở ra. Chung quy Parco đem nó tàng xuống đến thời điểm, hẳn còn không nhận thức Dung Viễn, hẳn thiết trí mở ra điều kiện, cũng tuyệt không có khả năng cùng Dung Viễn có cái gì quan hệ.

Nhưng Parco ở trong thư nói: "Nếu là người mà nói, nhất định có thể mở ra."

Hắn không có minh xác thuyết minh chìa khóa là cái gì, thậm chí không có một câu đơn giản nhắc nhở. Lúc trước Dung Viễn cho rằng đây là bởi vì hắn còn không có triệt để tín nhiệm Emerald, nhưng sau này hắn cảm giác, có lẽ là có cái gì khác nguyên nhân. Chung quy, nếu Parco cảm giác Emerald không thể tin, liền sẽ không khiến nàng tìm đến Dung Viễn, bằng không này một hành động có lẽ cũng sẽ khiến hắn rơi vào tuyệt cảnh. Tuy rằng Dung Viễn không có bất cứ chứng cứ, nhưng hắn tin tưởng Parco sẽ không không có suy xét qua điểm này.

Cho nên, vừa tin tưởng Emerald cùng chính mình, lại không có đem bí thực nói thẳng bẩm báo nguyên nhân là cái gì đâu?

Dung Viễn nhú mày suy tư, bí tàng hạp tại hắn lòng bàn tay thường thức, chậm chạp nhìn không tới mở ra dấu hiệu.

Á Lâm yên lặng canh giữ ở một bên, Emerald ghé vào trên cửa sổ, ánh mắt cơ hồ muốn không đủ dùng, thường thường chỉ phi thuyền phía dưới hải đảo cùng từ mặt biển nhảy lên ngư hải thăm, Á Lâm liền ngăn gọn giới thiệu hai câu, hẳn không giỏi ngôn từ, nhưng tri thức uyên bác, mặc kệ cái gì cũng có thể từ chủng tộc phân loại đến sinh hoạt tập tính nói rõ ràng. Loại này khô cần khả nghiên báo cáo thức nói chuyện phương thức người bình thường đều chịu không nổi hẳn, nhưng Emerald lại nghe được mùi ngon, nói qua một lần nội dung cơ hồ tất cả đều nhớ rõ rõ ràng thấu đáo.

Đối một người, khả năng lúc này đều phải hận nòng, chung quy người bình thường khả năng muốn tiêu tốn ít nhất một tuần tài năng thuộc lòng chuyên nghiệp tri thức nòng chỉ cần nghe một lần liền đủ, này như thế nào có thể không để người hâm mộ ghen tị hận? Bất quá Á Lâm không có cảm giác trong lòng không cân bằng cái gì. Hắn sớm liền biết Emerald là Landia nhân, ở trong lòng hắn cao cấp trí tuệ chúng nên như thế. Bởi vậy hắn nhìn qua vẫn canh giữ ở Emerald bên cạnh, thực ra ánh mắt đại đa số thời điểm đều dừng ở Dung Viễn trên người.

Nói thực ra, Á Lâm có điểm xem không hiểu này nhân.

Trong mắt của hắn, cứ việc Dung Viễn tự xưng là đến từ một lần đầu tiếp xúc tình tế văn minh xa xôi tiểu tinh cầu, nhưng hắn không hề nghi ngờ là trí tuệ chúng. Bất quá bởi vì hắn bao giờ cũng tại che giấu ý nghĩ của mình cùng năng lực, cho nên Á Lâm phân biệt không ra hắn cùng Emerald ai trí lực càng cao một ít. Dù cho hắn trí lực có điều không bằng, nhưng hai người trung lấy Dung Viễn vì chủ đạo lại là phi thường rõ ràng .

Nhìn hắn ánh mắt, Á Lâm cũng cho rằng Dung Viễn hắn là một lạnh lùng ích kỷ, trừ chính mình ai cũng không để ý nhân. Nhưng nhìn hắn làm: Từng đã cứu hai bàn tay trắng đang bị đuổi giết Parco [Emerald nói], bởi vì bằng hữu nhờ mà toàn tâm toàn ý, không để ý tự thân an nguy bảo hộ một không nhận thức nữ hài, cùng với -- để cho Á Lâm rung động -- là hắn đưa ra vì Picchu tinh giải quyết một lần này nguy cơ đề nghị.

Một lần này, Picchu tinh giống như mặc kệ như thế nào đều là một tử cục, duy nhất có thể phá cục, chính là tại trước mắt bao người chứng minh kia trên thực tế cũng không tồn tại virus cùng phạm nhân đều đã ly khai Picchu tinh. Kajuhl công ty vì phong tỏa Picchu tinh mà đưa tới Bội Ninh Lãng đế quốc quân đội có lợi có tệ, bọn họ vừa có thể tránh cho Picchu tinh có bất luận kẻ nào mang theo virus đào vong, nhưng nếu chứng minh virus cũng không tại Picchu tinh, bọn họ cũng có thể ngăn cản Kajuhl công ty lấy

thúng úp voi, tại không có vô cùng xác thực chứng cứ dưới tình huống đem Picchu tinh hủy diệt.

Cho nên, phá cục phương thức chính là, Dung Viễn cùng Emerald đảm đương chuyển dời tầm mắt, tập trung hỏa lực mỗi trùng kích tuyến phong tỏa, hơn nữa nhất định phải thành công thoát ly ! nếu bọn họ chết vào Bội Ninh Lăng để quốc quân đội lửa đạn, như vậy Kajuhl công ty giống nhau có thể tại trên Bì Khâu tinh phóng thích virus cũng công bố đây là khủng bố phần tử gây nên; Chỉ có bọn họ thành công đào thoát, hủy diệt Picchu tinh chuyện này mới sẽ trở nên trừ trút cảm phần bên ngoài không hề có ý nghĩa, đây là duy nhất có thể cứu vãn tinh cầu này phương pháp.

Nhưng loại này hành vi, thực ra cùng tự sát không có khác biệt, thành công hi vọng quá xa vời. Bọn họ giống như là bọ cạp ở trong sa mạc sắp khát chết nhân thủ cuối cùng một giọt nước, biết rõ như vậy thực ra cứu không được chính mình tính mạng, lại vẫn là ôm một tia không thực tế hi vọng.

Cho nên hẳn mới cảm giác, hẳn xem không hiểu Dung Viễn. Rõ ràng thực ra hẳn là một cùng việc này không hề có quan hệ người xa lạ, lại vì giúp người khác mà lần lượt rơi vào càng lúc càng lớn nguy cơ trung. Nhưng Á Lâm lại từ hẳn trong mắt nhìn không tới một tia một hào hối hận cùng oán giận, chỉ có chưa bao giờ từng thay đổi lãnh đạm, duy độc đang nhìn hướng Emerald thời điểm mới sẽ thoáng mang theo một phần nhu hòa. Rõ ràng là phi thường người thông minh, lại bao giờ cũng làm ra tại người khác xem ra thập phần ngu xuẩn lựa chọn, giống như chỉ cần làm là chính xác sự, hẳn căn bản không để ý sẽ đắc tội người nào, lại càng không để ý sẽ vì này cho mình mang đến bao nhiêu phiền toái.

Cường đại ý chí lực, ngoại lãnh nội nhiệt tính cách, cùng với không chút nào lùi bước do dự kiên định.

Diệt dư tâm chi sở hướng thiện hề, tuy cứu tử nhưng vẫn chưa hối.

Á Lâm cũng không biết câu này địa cầu thơ cổ câu, nhưng không gây trở ngại hẳn đồng dạng cảm nhận được loại này dù chết không hối hận tình hoài. Dù cho cũng không cho rằng có thể thành công, nhưng hẳn như cũ đầy cõi lòng kính ý, tấn chính mình cố gắng lớn nhất đến thỏa mãn bọn họ bất cứ yêu cầu.

Chỉ tiếc Dung Viễn chưa từng có yêu cầu qua cái gì. Mà Emerald, này nữ hài dễ dàng thỏa mãn trình độ thấp đáng thương, một chút thiện ý đều có thể khiến nàng thẹn thùng lại cảm kích, khiến chí khí đầy cõi lòng Á Lâm cùng mặt khác đồng sự căn bản không có biểu hiện cơ hội.

Phi thuyền ở không trung phi hành hơn hai giờ về sau, chìm vào trong biển, đáp xuống đáy biển san hô thành.

Đây là Picchu tinh tối nổi tiếng một tòa thành thị, đại bộ phận kiến trúc đều là do san hô xây dựng, rất nhiều phòng ốc bên ngoài đều điểm đầy trân châu bảo thạch, mấy thứ này tại Picchu tinh cũng không trân quý, nhưng nhân này thập phần mỹ lệ, cũng không có tiện nghi đến ai đều có thể đem bọn nó xem như kiến trúc tài liệu tình cảnh, có chút mới đến ngoại tinh du khách đều hận không thể đem tròng mắt dính ở mặt trên. Đáy biển độ sáng xa không thể cùng mặt biển so sánh, này thành thị chiếu sáng chủ yếu dựa vào cực đại dạ minh châu cùng một ít sẽ sáng lên động thực vật. Bọn họ cũng có đèn điện linh tinh điện tử sản phẩm, nhưng mấy thứ này trong nhà dùng dùng liền hảo, xem như thành thị mặt tiền đặt ở bên ngoài đối Bì Khâu tinh người đến nói liền có vẻ quá mức giá rẻ phổ thông .

Phi thuyền hạ xuống khi, vài người đều vây lại đây xem, còn có người hướng đi xuống phi thuyền Cách Áo Tư Áo đám người chào hoặc là lớn tiếng vấn an. San hô thành hiện tại đã hoàn toàn nhìn không ra phía trước phần hoa cùng bận rộn, nhưng cũng không đến mức giống mặt biển tiểu đảo như vậy cơ hồ giống tử thành. Trong thành thị còn có rất nhiều người qua lại vội vàng tại hoạt động, một ít cửa hàng cũng tại buôn bán, hải trung giống như thủy xà như vậy cực đại trượt ống dẫn cùng xe lửa đều tại bình

thường vận hành. Chỉ là cấm chỉ rời đi thành thị cùng huyện phù xe thông hành, trên mặt đường đi lại nhân cũng không nhiều, có vẻ so dĩ vãng tiêu điều rất nhiều.

Emerald không kịp nhìn nhìn san hô thành trung cảnh tượng, nhìn qua thập phần hướng tới, khiến người ta đau lòng. Á Lâm chủ động mời nói: "Emerald tiểu thư, muốn hay không ta bồi ngài rời thuyền đi một chút đi? Thành trung có rất nhiều thú vị địa phương, ngài nhất định sẽ thích."

Tại tâm tính thay đổi về sau, Á Lâm thái độ cũng cải biến rất nhiều, không lại là vừa mới bắt đầu lạnh như băng bộ dáng. Hắn là phi thường xuất sắc Picchu tinh nhân, khi hắn muốn dụng tâm lấy lòng một người thời điểm, đủ để cho bất luận kẻ nào đều thích hắn.

Cho nên rất sợ sinh Emerald cùng Á Lâm ở chung tại đây dọc theo đường đi đã từ sợ hãi trở nên tự nhiên rất nhiều, nữ hài nghe vậy lập tức lộ ra sắc mặt vui mừng, niết góc áo cẩn thận dè chừng hỏi: "Có thể sao? Nhưng là..." Vì tránh cho Kajuhl công ty sinh nghi, nàng bây giờ còn là Picchu tinh kẻ bị truy nã khẩn cấp, avatar thay thế được sở hữu quảng cáo treo tại mỗi một điện tử trên màn hình.

"Không có quan hệ." Á Lâm an ủi nàng: "Chỉ cần dùng nghĩ thái y biến hình thành chúng ta bộ dáng là được. Ngài theo ta cùng một chỗ, không ai sẽ tra hỏi ngài."

Emerald thập phần động tâm, nhưng nàng chần chờ mắt nhìn Dung Viễn, vẫn là lắc đầu nói: "Tính, ta liền chờ ở nơi này." Mặc kệ những người này đối với nàng có bao nhiêu hảo, nàng tín nhiệm nhất cũng duy nhất tín nhiệm vẫn là lạnh lùng Dung Viễn.

Á Lâm đành phải đem ánh mắt ném về phía Dung Viễn, hắn biết thanh niên nhân này đối nữ hài thập phần để ý, nói vậy cũng sẽ đồng ý khiến nàng đi ra ngoài giải sầu.

Nhưng Dung Viễn không có nhiều hơn tự hỏi liên lắc lắc đầu, cự tuyệt Á Lâm đề nghị. Thời buổi rối loạn, cần phải tận lực bảo trì đề điệu, vạn nhất bị người khác phát hiện bọn họ cười chấp chính quan phi thuyền tự do qua lại, sở hữu kế hoạch đều ngâm nước nóng . Huống chi hãn còn muốn suy xét bí tàng hạp vấn đề, đem Emerald giao cho mặt khác bất luận kẻ nào, hãn đều không yên tâm.

Muốn thành công đào thoát Picchu tinh, Dung Viễn trừ yêu cầu chấp chính thính làm một ít bố trí bên ngoài, hãn còn cần hãn phi thuyền. Tại đại khái lý giải tình thế liên minh khoa học kỹ thuật phát triển tình huống về sau, Dung Viễn phát hiện hãn chiếc kia phi thuyền không hổ với như vậy đắt đỏ giá trị, này tính năng chẳng sợ đặt ở hạch tâm tinh cầu cũng tuyệt không kém cỏi. Bởi vậy bọn họ tất yếu phải đến phi thuyền hạ xuống Mễ Lệ trên đảo đi. Cách Áo hào trước mắt là duy nhất có thể tại trên Bỉ Khâu tinh không tự do di động phi thuyền, nó có thể đưa bọn họ quá khứ. Nhưng trực tiếp bay đi Mễ Lệ đảo rất dễ khiến người khác chú ý, khả năng sẽ đưa tới Kajuhl công ty hoài nghi. Bởi vậy Cách Áo hào trước bay đi gần nhất có chút rung chuyển san hô thành, tại trải qua mặt khác hai tòa thành thị, cơ hồ muốn vòng qua hơn phân nửa tinh cầu, cuối cùng mới là tại chấp chính thính an bài dưới xuất hiện dị thường Mễ Lệ đảo. Mà này lễ trình muốn tại gần ngủi trong một ngày hoàn thành, Dung Viễn hi vọng ở trước đó hãn là có thể mở ra bí tàng hạp, như vậy có lẽ Picchu tinh cũng có thể trở thành bọn họ đối kháng Kajuhl công ty minh hữu.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Bí Thước Là Cái Gì

Mật thước sẽ là cái gì đâu?

Không có khả năng sẽ là vân ngón tay, gien một loại gì đó, rất tư nhân hóa, hơn nữa nói như vậy Dung Viễn căn bản không có mở ra điều kiện, hẳn cùng Parco khác biệt không chỉ có riêng là tay chân số lượng vấn đề.

Cũng có thể không thể sẽ là đặc thù tiếng lóng hoặc là mật mã, tùy cơ tính quá lớn, đoán trúng xác suất cơ hồ là số không. Dung Viễn đem hẳn cùng Parco ở chung kia vài ngăn ngủi qua lại liên tục hồi ức một lần, Parco lưu lại thư tín càng là bị hẳn cùng nhị hào dùng hết sở hữu phá giải mật mã phương thức, cuối cùng xác định kia chỉ là một phong phổ thông thư tín mà thôi, căn bản không có ở trong đó tàng xuống bất cứ ám chỉ mật mã câu nói.

Như vậy bọn họ cộng đồng trải qua hoặc là hai người đều biết, lại không dễ dàng bị người khác lý giải là cái gì đâu?

Phân biệt về sau đem bọn họ một lần nữa liên hệ lên đến ràng buộc là Emerald, có lẽ Parco sớm ở Kajuhl công ty công tác thời điểm liền từng chú ý qua này nữ hài; Còn có Parco hai vị bạn thân, Duke cùng Lôi Lôi, này hai vị tinh tế thám hiểm viên bởi vì phát hiện Kajuhl cấm khu địa cầu mà bị giết hại, bọn họ tử vong là thôi động Parco tìm kiếm Kajuhl bí mật ban sơ nguyên nhân; Sau đó chính là địa cầu, lại danh Thủy Lam tinh, virus thí nghiệm trường, vô số lần bị Kajuhl công ty đầu nhập virus, cũng mấy độ tao ngộ đại quy mô tử vong thảm kịch địa phương, Parco ý đồ giúp cùng cứu vãn địa phương.

Tại phi thuyền đến Mễ Lệ đảo phía trước, Dung Viễn ném thử các loại tổ hợp khả năng tính, Emerald cũng tại bên cạnh cho hẳn ra chủ ý, chỉ là bọn hắn cố gắng cuối cùng bị chứng minh tất cả đều là uổng công vô ích, không quản dùng cái gì phương pháp, bí tàng hạp đều như cũ im lặng giống như một vật chết, nếu không thích hợp Emerald phi thường xác định, Dung Viễn đều phải nhận không được hoài nghi này thực ra chỉ là một phổ thông kim chúc cầu, chân chính bí tàng hạp đại khái sớm liền bị người nào đó cầm đi.

Dòng khí thổi quét, đem sóng biển một đợt một đợt đẩy xa. Cách Áo hào chậm rãi rơi xuống, chiếc phi thuyền này tại khác tiểu đảo hoặc là trong thành thị đều là một quái vật lớn, nhưng mà lúc này thấy thế nào đều như là một tiểu bất điểm. Toàn bởi vì Mễ Lệ đảo làm một đại bộ phận mặt đất đều là nhân công chế tạo tiểu đảo, này chính yếu tác dụng chính là bỏ neo kia vài xuất nhập tinh hệ phi thuyền vũ trụ, chúng nó có nhìn qua đứt khoát giống như là nằm ở mặt biển quái thú, mà Cách Áo hào chính là quái thú bên cạnh một chỉ tiểu bạch hổ.

Mễ Lệ trên đảo, xa xa liền có thể nhìn thấy vài luồng khói đen lượn lờ dâng lên, mơ hồ còn có bạo tạc cùng ánh sáng. Đường Cách Áo hào hạ xuống khi, cái loại này rối loạn tựa hồ bị ngăn ngừa ấn pause, theo sau lại càng thêm mãnh liệt bạo phát, hỗn loạn thậm chí bắt đầu hướng Cách Áo Tư Áo ở phương hướng đẩy vào. Lúc này hẳn bên cạnh mang theo kia chỉ huấn luyện có tổ cảnh vệ đội đầy đủ chứng minh vì cái gì chỉ cần bọn họ vẫn đi theo tại chấp chính quan hai bên liền đủ rồi, mặc kệ trùng kích chấp chính thánh đoàn người những người đó là lai lịch gì thân phận hoặc là kiềm giữ như thế nào vũ khí, cảnh vệ đội tựa như cứng rắn đại sơn như vậy một bước cũng không nhường đem bọn họ cách trở tại chấp chính quan tầm mắt đạt tới xa xa, sau đó từng bước đẩy vào đem bạo đồ tất cả đều ngăn chặn .

Mười ngày kỳ hạn là chấp chính thính tối cao cơ mật, nhưng không có nào chính phủ đều đủ làm đến bền chắc như thép, bí mật bảo thủ đến ngày thứ sáu mới có tiếng gió tiết lộ, này đã là rất giỏi thành tích . Nhưng mà, chân chính lý giải toàn bộ chi tiết nhân tuyệt sẽ không hướng bên ngoài lộ ra một chữ, hoàn toàn không biết gì cả bình dân cũng tín nhiệm chính phủ có thể giải quyết vấn đề, có điểm khó chịu có điểm thả lỏng thậm chí là có điểm hạnh phúc hưởng thụ khó được nghỉ dài hạn, chỉ có kia vài biết một chút nội tình lại không lý giải toàn bộ nhân, theo virus đem bị phóng thích ngày từng ngày tiếp cận, dứt khoát cơ hồ muốn hóa thân thành sắp sửa bị đốt lên thùng thuốc nổ, mỗi một phút kia căn nhìn không thấy dẫn tuyến đều ngăn lại một mảng lớn, bí quá hoá liều ý đồ trùng kích tuyến phong tỏa có khối người. Mễ Lệ trên đảo bởi vì bỏ neo trên Bỉ Khâu tinh nhiều nhất tinh tế phi thuyền vũ trụ, nhìn chăm chăm nó nhân rất nhiều, liên trên đảo cư dân đều càng ngày càng không thể chịu đựng chờ đợi, chỉ cần một nho nhỏ lời dẫn, bọn họ lập tức liền có thể tất cả đều bộc phát ra đến.

Bởi vậy chấp chính thính phái ra nhân hơi gia dẫn đường, Mễ Lệ trên đảo cơ hồ liền nổ tung nôi, cao trào liên tiếp, cho dù là đã có điều chuẩn bị trên đảo trị an đội cũng lâm vào đau khổ chống đỡ cục diện, thậm chí có hai chiếc phi thuyền hơi kém liền bay lên. Bọn họ khẩn cấp cầu viện, đến nỗi với chấp chính quan không thể không lâm thời sửa chữa dự định hành trình, lâm thời chuyển hướng, thuận lý thành chương gia tốc tới Mễ Lệ đảo.

Cách đơn hướng cửa sổ, Dung Viễn nhìn thấy trên đảo tầm mắt mọi người cơ hồ tất cả đều bị chấp chính quan Cách Áo Tư Áo hấp dẫn, theo chấp chính thính đoàn người di động, hỗn loạn tiêu điểm cũng cùng bọn họ dần dần chuyển dời, dần dần ly khai bọn họ tầm mắt. Hẳn biết, lại qua vài phút, đằng chiếc phi thuyền này dừng ở tầm mắt mọi người ngoài khi, liền đến hẳn cùng Emerald rời đi lúc.

Emerald đã chuẩn bị sẵn sàng đứng ở bên cạnh -- thực ra cũng không có gì hảo chuẩn bị, Dung Viễn trên cơ bản chính là hai tay trống trơn, hẳn

thứ trọng yếu nhất đều tại trong nạp giới, mặt khác không quá trọng yếu đều có thể bỏ qua. Mà Emerald lúc trước tìm đến Dung Viễn thời điểm trừ trên người nàng quần áo bên ngoài không có bất cứ càng thêm tư nhân gì đó. Thế nhưng còn không đến mười ngày, nàng giống như cũng đã tích cóp đại lượng "Bảo vật", rất nhiều thứ Dung Viễn nhìn nhìn quen mắt, nhưng đều không biết là như thế nào đến, tỷ như một tờ khăn giấy, vài mảnh cánh hoa, lúc trước kia bộ xấu xí điều tra đội đồng phục trang, hai lon nước, một đồng toái thủy tinh phiến... Đợi đã (vân vân), trên cơ bản tất cả đều là rác rưởi, cũng có chút bọn họ né tránh thời điểm thuận tay lợi dụng qua công cụ cặn, đều bị Emerald thập phần trân trọng cất chứa lên, mang theo chúng nó liền đầy mặt thỏa mãn bộ dáng. Đương Dung Viễn đề nghị nàng có thể ném xuống một bộ phận khi, nữ hài nước mắt rùng rùng nhìn hấn ánh mắt giống như hấn tại khiến nàng đi tìm chết như vậy.

Vì thế Dung Viễn cũng liền không nói thêm cái gì, dù sao đều không trọng, cũng không ngại ngại cái gì.

Tại hấn quay đầu thời điểm, Emerald chớp chớp mắt, vụng trộm cười dưới, ánh mắt lờ lờ tỏa sáng, giống chỉ thỏa mãn tiêu síc.

Dung Viễn xem xem trong tay bí tàng hạp, biết hấn đã không có thời gian đến tiếp tục nghiên cứu nó . Hấn vốn tưởng đem bên trong chứng cứ phục chế một phần chuyển giao cho Picchu tinh, làm cho bọn họ đến thao tác... Không, có khả năng mà nói hấn là hi vọng có thể đem bên trong tội chứng công bố thiên hạ, lấy Kajuhl hủy diệt đến khiến toàn tinh tế người đều biết từng có gọi Parco Picchu tinh nhân làm cái gì.

Nhưng hấn lại không có đầy đủ thời gian.

-- bất quá như vậy cũng tốt, bên trong nội dung có lẽ còn sẽ đề cập đến địa cầu. Cho dù tại tinh tế trung địa cầu sinh thái hệ thống cũng là một phi thường đặc biệt tồn tại, đem nó chỗ đặc thù quảng mà cáo chi không hấn là một chuyện tốt. Hấn hi vọng có thể triệt để thay đổi địa cầu hiện trạng,

hoặc là ít nhất, giải trừ Kajuhl đối địa cầu thao túng cùng phong tỏa, nhưng lại không thể lấy đem địa cầu đẩy vào càng thêm hiểm ác hoàn cảnh hoặc là trả giá đại lượng mạng người làm đại giới.

Hắn là chân tâm như vậy hi vọng, nếu nói phía trước này chỉ là thoáng mơ hồ ý niệm, có điều kiện khi có thể thuận tay làm một sự kiện, hiện tại hắn đã đem biến thành chính mình sứ mệnh -- nếu Parco một không liên quan Picchu tinh người đều có năng lực vì này mà hi sinh, hắn này sinh ra lớn lên ở đây người địa cầu có cái gì lý do tiếp tục vồn vện ích kỷ hưởng thụ chính mình sinh mệnh, lại đối mẫu tinh kéo dài hơn tám ngàn năm thảm kịch làm như không thấy?

"A !" Emerald kinh hô một tiếng, tròng lớn ánh mắt.

Đến thông tri bọn họ có thể rời đi Á Lâm cũng ngạc nhiên sững sờ ở tại chỗ.

"Ca."

Dung Viễn không biết này rất nhỏ thanh âm là hắn thật nghe được qua, vẫn là chỉ tồn tại ở hắn tưởng tượng? Tóm lại khi hắn cảm giác được trong tay nhiệt độ mà cúi đầu thời điểm, phát hiện bí tàng hạp đã giống tràn ra màu đen đóa hoa, tuy rằng muện một điểm nhưng rốt cuộc vẫn là hướng bọn họ tỏa lộ trong đó che giấu bí mật.

...

Caesar nhìn chăm chăm màn hình, ngón tay không tự chủ được chuyển động bộ tại trung chỉ thượng một chiếc nhãn, đây là hắn tâm phiền ý loạn biểu hiện.

Caesar là một chính gốc Bội Ninh Lăng đế quốc nhân, hắn hai con mắt giống ếch như vậy cao hơn đầu rất nhiều, này cho hắn cung cấp càng lớn tầm nhìn, nhưng nếu cần tùy thời đều có thể hoàn toàn khép kín lên, mỏng

manh mí mắt có thể so với sắt thép độ cứng; Mũi tẹt, nhưng lỗ tai rất lớn, khinh bạc như là có thể ở trong gió nhẹ trôi nổi; Caesar đầu cũng không tính cao, dựa theo người địa cầu tính toán chỉ có một mét năm tá hữu; Màu vàng cam làn da mềm hoá hắc trong ánh mắt cái loại này không dễ tiếp cận thần sắc, khiến cho cả người thoát nhìn nhu hòa rất nhiều. Hắc đứng thẳng tư thế cùng người địa cầu không sai biệt lắm, chỉ là trên làn da nếp uốn càng nhiều, bụng có chút lớn, tứ chi có điểm đoản, hơn nữa nhìn kỹ đến, tại tay áo che đậy dưới, giữa ngón tay hắc có một tầng cũng không rõ ràng phác.

Caesar xem xem thời gian, có chút nôn nóng.

Cự ly hẹn thời gian đã qua đi nửa giờ, nhưng hắc chờ đợi phi thuyền còn không có xuất hiện. Lại qua hơn mười phút, đến cùng bọn họ thay quân nhân liền muốn lại đây, đến thời điểm liền tính hắc tưởng phóng thủy, nhưng chính mình đồng sự cũng sẽ không khách khí khiêm nhượng công huân.

Caesar là Cách Áo Tư Áo bằng hữu, bọn họ tương giao rất nhiều năm, từ Cách Áo Tư Áo hai bàn tay trắng đi lên buôn lậu thuyền sấm đến Bội Ninh Lăng đế quốc thời điểm ngẫu nhiên quen biết, đến hiện tại đã có hơn ba trăm năm . Cho đến ngày nay, nhớ tới lúc trước, vẫn là khiến Caesar sẽ phát tự nội tâm mỉm cười lên.

Cho nên đương vài giờ trước Cách Áo Tư Áo đột nhiên liên lạc hắc, hi vọng hắc có thể hỗ trợ đưa một chiếc phi thuyền ly khai phong tỏa tuyến thời điểm, cứ việc khó xử, nhưng Caesar vẫn là đáp ứng. Đương nhiên, hắc sẽ không mặc kệ một chiếc chưa kiểm tra phi thuyền tiến vào liên minh trong, hắc sẽ móc xuống chiếc phi thuyền này tiến hành kiểm tra, nếu chưa mang theo virus, hắc sẽ đem hết toàn lực bảo toàn người ở bên trong. Hắc tưởng, có lẽ dưới tình huống như vậy, Cách Áo Tư Áo là muốn đem chính mình con cháu hậu bối đưa ra hiểm địa, này không gì đáng trách, lấy hắc

nhiều năm như vậy tại liên minh cộng hiến đến nói hoàn toàn có tư cách lấy được đặc xá.

Bất quá, lấy hấn đối người kia lý giải đến nói, càng lớn khả năng, là muốn vì Picchu tình lưu lại một chút hỏa chủng đi?

Caesar làm tốt tiếp thu nhất phi thuyền hài tử thậm chí trẻ nhỏ chuẩn bị.

Thời gian một phút một giây qua đi, rốt cuộc, cách thay quân chỉ có năm phút đồng hồ thời điểm, một chiếc phi thuyền lấy thể không thể đỡ khí thế lao thẳng tới tuyến phong tỏa mà đến.

"Không cần khai hỏa !" Caesar vội vàng hạ lệnh:"Vây quanh bọn họ, tận lực bắt sống."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Tự Do Chi Dực

Caesar mệnh lệnh khiến vận sức chờ phát động chiến hạm đội thể công nhất đồn, này cùng bọn họ đến phía trước mệnh lệnh không tương xứng. Nhưng trên chiến trường tình thế thay đổi trong nháy mắt, bởi vậy tại không vi phạm mục lục bia tiền đề dưới, lệ thuộc trực tiếp trưởng quan mệnh lệnh là tối ưu tiên cấp. Bởi vậy Bội Ninh Lăng đế quốc quân mọi người chỉ là hơi chút sửng sốt một chút, liền lập tức chấp hành tân mệnh lệnh.

Không ai cho rằng như vậy một chiếc tiểu phi thuyền có thể xông ra bọn họ tuyến phong tỏa, Bội Ninh Lăng đế quốc tại hạch tâm tinh cầu trong đó cũng là lấy cường đại lực lượng quân sự nổi tiếng. Nhưng đối phương nếu dám đàn thương thất mã xuất hiện, nếu không phải xuân đến nhà, kia khẳng định là có sở cậy vào, tại rất nhiều chiến sĩ lý giải trong, đây cũng là bọn họ trưởng quan không hạ lệnh trực tiếp phá hủy đối phương nguyên nhân.

Tầm bắn phạm vi có thể bao phủ đến chiếc phi thuyền này có trên trăm chiếc chiến hạm, nhưng vì dự phòng sau sẽ có mai phục tại chỗ tối phi thuyền đại quy mô trùng kích, chỉ có mười chiếc từ đội ngũ trung biến hóa vị trí hướng vị này khách không mời mà đến áp sát, đồng thời chiến hạm phía dưới không ngừng bay ra mấy trăm giá đơn binh cơ giáp, bọn họ trang bị vũ khí đủ để đem loại nhỏ phi thuyền oanh dập nát, này mấy đơn binh cơ giáp nhanh chóng bổ khuyết chiến hạm ở giữa trống rỗng khu vực, lẫn nhau phối hợp hình thành đội ngũ, không có lưu lại một điểm chạy trốn khe hở.

Đồng thời phụ trách chỉ huy đội trưởng hướng chiếc kia phi thuyền phát ra "Buông xuống vũ khí đầu hàng, nhận Bội Ninh Lăng đế quốc thứ năm quân đoàn kiểm tra" Linh tinh tín hiệu.

Nhưng kia chiếc phi thuyền tốc độ càng lúc càng nhanh, từ vừa mới bắt đầu tựa như một khóa đậu tử lớn nhỏ, nhanh chóng trở nên càng lúc càng lớn.

-- đối phương không có giảm tốc.

Caesar nhíu mày, cái loại này phóng đăng quyết tuyệt khí thế khiến hắn nhận thấy được một tia khác thường. Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, Cách Áo Tư Áo tuy rằng đưa ra thỉnh cầu, nhưng cho rằng kia bên trong là lão bằng hữu tử tự hoặc là một ít ấu đồng chỉ là chính hắn ý tưởng, Cách Áo Tư Áo thực ra cũng không có thuyết minh bên trong đến cùng là loại người nào.

Kia phi thuyền so dự đoán được còn muốn càng nhanh tốc độ tại tiếp cận trung, xuất hiện ở trong tầm nhìn là một chiếc gần như toàn hắc phi thuyền, hình dạng tựa như một viên đạn, mũi tàu có một chỉ kim sắc cự điều mở ra hai cánh, cả người vũ mao phảng phất tại liệt hỏa trung thiêu đốt, con chim này có tam chỉ móng vuốt, trong đó một chỉ đập ở kinh cực hoa văn thượng. Đương cái kia đồ án bị phóng đại, Caesar ý thức được kia không phải hoa văn, mà là một loại cấu hình kỳ lạ văn tự, một loại hắn chưa từng có gặp qua văn tự.

-- Tự Do chi Dực !

Dung Viễn tự mình cấp này phi thuyền đặt danh tự.

Caesar cả người giật nảy mình, hắn bỗng nhiên ý thức được chiếc phi thuyền này sở dĩ tiếp cận nhanh như vậy là vì nó có vượt qua tường tượng hệ thống động lực, đây không phải chỉ là một Picchu tinh có thể có được phi thuyền ! Cách Áo Tư Áo sở thỉnh cầu, cũng không phải một hồi hiểu

lòng không tuyên dụ dàng thăm thiết bảo hộ hành động, đối phương là thật muốn xông phá bọn họ tuyến phong tỏa ! hấn hạ đạt không khai hỏa mệnh lệnh, nhưng trên thực tế hoàn hảo không tổn hao gì vô bắt cơ hồ là không có khả năng . Một khi đối phương xông ra phong tỏa, bằng chiến hạm xa xa không kịp tốc độ là không có khả năng đuổi theo bọn họ !

Không kịp tự hỏi Cách Áo Tư Áo giấu diếm cùng lợi dụng, Caesar nắm lên microphone, hét lớn:"Công kích ! công kích ! ngắm chuẩn nó, toàn lực công kích !"

Quang có bao nhiêu mau? Trên mặt đất nhân rất ít tự hỏi vấn đề này, bởi vì không có ý nghĩa, tia sáng bao giờ cũng ngay lập tức có thể đạt. Nhưng tại hắc ám vũ trụ trung, quang tốc độ có ý nghĩa, trắng xóa chùm sáng kéo thật dài cái đuôi, kéo dài hướng chiếc kia không ai bì nổi màu đen phi thuyền, càng có vô số đạn pháo đốt ánh lửa về phía sau đánh về phía cùng mục tiêu. Tại hoàn toàn yên tĩnh trung, ngàn vạn quang mang nổ rộ, tuy rằng chỉ có đỏ trắng hai loại nhan sắc, so với bất cứ diễm hỏa đều càng thêm sáng lạn.

Bạo tạc chinh chinh giăng co hơn một phút, lấy màu đen phi thuyền tốc độ nếu chống đỡ này đợt công kích, sớm liền hấn là lao ra lửa đạn gần trong gang tấc . Nhưng trên thực tế, không ngừng bạo liệt vàng sáng trung không có bất cứ động tĩnh.

-- chẳng lẽ màu đen phi thuyền bị bọn họ kích trầm ?

Caesar nhin không được có chút hối hận, hấn hiện tại tưởng có lẽ chiếc kia phi thuyền là hi sinh mặt khác năng lực thậm chí bao gồm phòng ngự hệ thống mới đạt được tốc độ kinh người, nhìn khí thế hùng hổ, thực ra chỉ là một chỉ giấy trát lão hổ. Hấn cũng không biết là sao thế này đợt nhiên liền cảm giác phi thường nguy hiểm, hạ lệnh công kích, lại không nghĩ rằng chiến quả vượt qua đoán trước... Cái này nên như thế nào cùng lão hữu giải thích?

Nếu hăn không có đáp ứng còn chưa tính, đáp ứng còn đem sự tình hoàn thành cái dạng này... Nếu phi thuyền trung như hăn suy nghĩ như vậy đều là chút hài tử, hăn nên như thế nào đối mặt lần này giết hại?

Ánh lửa lụi tắt, khói bụi cũng dần dần tản ra, chiến hạm nhân viên quan sát đem hình ảnh phóng đại, chỉ nhìn thấy rải rác kim chúc phiến lẳng lẳng phiêu phù ở chân không trung.

"Nó không thấy ." Có người kinh hô.

Caesar vội vàng bổ nhào phía trước dùng ánh mắt xác nhận, xác thật, hình ảnh trung chỉ có bọn họ phát xạ đạn pháo còn sót lại mảnh vỡ, vốn hăn là xuất hiện ở nơi nào phi thuyền hài cốt lại không gặp bóng dáng.

Này không hợp lý. Bọn họ nhìn thấy hình ảnh không chỉ có riêng là thị giác hình ảnh, chiến hạm cảm giác hệ thống bao quát đại bộ phận thăm dò trang bị, bao gồm hồng ngoại, dạ thị, radar, độ ẩm, điện từ mạch xung đợi đã (vân vân), dù cho phi thuyền là ẩn hình trạng thái, bọn họ chiến hạm cũng có thể phát hiện này tồn tại.

Lui một vạn bước nói, cho dù màu đen phi thuyền ẩn hình hệ thống vượt qua chiến hạm cảm giác phạm vi, nhưng tại kia chủng tình huống cái loại này tốc độ dưới cấp tốc trên diện rộng thay đổi phương hướng là không có khả năng, nếu màu đen phi thuyền đúng lúc làm ra né tránh, cũng nhất định sẽ bị nào đó công kích đánh trúng, không có khả năng không có tổn thương, càng không có khả năng toàn không dấu vết biến mất.

-- kia hiện tại, đến cùng là sao thế này?

...

Không nói Caesar, cho dù là tận mắt chứng kiến này hết thảy phát sinh Cách Áo Tư Áo, cũng đều nhất thời không nghĩ minh bạch là sao thế này.

Tại cùng Cách Áo Tư Áo nói chuyện trong quá trình, chấp chính quan đối trong kế hoạch trọng yếu nhất một bước, cũng chính là Dung Viễn bọn họ như thế nào có thể cam đoan an toàn rời đi sinh ra đáng nghi. Khi đó Dung Viễn nói: "Ta cần một đoạn an toàn gia tốc cự ly, nếu có thể thực hiện điều kiện này, thành công khả năng tính đem đề cao đến 70%."

Tại biết được cái gọi là an toàn gia tốc cự ly cụ thể trị số sau, Cách Áo Tư Áo phát hiện, kia đã thâm nhập Bội Ninh Lăng để quốc quân đội tầm bắn, nếu trên trăm chiếc chiến hạm đồng thời phát động công kích, không có bất cứ trang giáp có thể ngăn cản được.

-- như thế nào mới có thể cam đoan này gia tốc cự ly? Cho dù là Cách Áo Tư Áo bản nhân ngồi ở trên phi thuyền, cũng không có quyền lực yêu cầu để quốc bởi vì hãn mà khoan hồng một mặt, cho bọn họ bản thổ mang đến tai họa ngầm.

Cách Áo Tư Áo không có nói: "Điều này sao có thể làm được?" Hoặc là đem chuyện này có bao nhiêu khó khăn báo cho biết Dung Viễn, hãn vẫn đều rất rõ ràng một sự kiện: Đối phương không có nghĩa vụ vì Picchu tinh nhân sinh tử tồn vong hi sinh chính mình, nhưng bọn họ đã làm có thể làm hết thảy, còn lại sở hữu vấn đề, đều là Picchu tinh chính mình vấn đề. Không có điều kiện cũng muốn chế tạo điều kiện, bọn họ cần đem hết toàn lực, vì Dung Viễn hai người bình định che ở trên đường mọi chướng ngại.

Cách Áo Tư Áo trầm tư hồi lâu, liên thông chính mình một vị bạn cũ. Hãn sớm liền biết này hảo hữu cũng ở lần này phong tỏa Picchu tinh quân hạm bên trong, nhưng tại song phương ngăn ngừa hai lần liên lạc trung hãn vẫn không có nói ra bất cứ yêu cầu, vì chính là đem cơ hội này lưu cho Picchu tinh tương lai. Chính như Caesar dự đoán như vậy, Cách Áo Tư Áo đã bí mật lựa chọn một đám tư chất nhất tốt đẹp ba đến mười tuổi trẻ nhỏ bảo vệ lại đến, vốn định tại vạn bất đắc dĩ thời điểm đem bọn họ đưa đi, phó thác cho chính mình bạn cũ.

Caesar, vốn là hãn cuối cùng hậu bị kế hoạch.

Nhìn theo phảng phất muốn tự sát như vậy trùng kích phi thuyền bị lửa đạn yên diệt, Cách Áo Tư Áo trước mắt bỗng tối đen, thân thể không tự chủ được lay động một chút, hãn không biết chính mình là như thế nào đứng vững, nhưng khi hãn thanh tỉnh thời điểm, phát hiện chính mình bị vài người vây quanh, khoe môi trước ngực vết máu loang lổ.

Cách Áo Tư Áo lau đi không biết lúc nào phun ra máu tươi, huy ra vây quanh ở hãn bên cạnh những người này, tuyệt vọng mà cố chấp nhìn chăm chăm trong màn hình lửa đạn liên tiếp nổ rộ hình ảnh, nội tâm tràn ngập bi phần.

-- vì cái gì? Loại này bắt công muốn hàng lâm tại chúng ta trên người?

Này một phút, đối với bọn họ đến nói là trong cuộc đời lâu dài nhất một phút đồng hồ, thế giới mất đi sắc thái, sở hữu hết thấy phảng phất đều là u ám mà làm người ta hít thở không thông, ngực trung nào đó áp lực gì đó dâng lên muốn ra, cơ hồ muốn đem nhân xé rách !

Một phút đồng hồ sau, công kích tạm dừng, trong hư không lại không có một khối đại điểm nhi hài cốt.

-- phát sinh cái gì?

Không ai nói chuyện, cũng không ai động, bọn họ ôm ấp lưng lay sắp đổ hi vọng, trái tim nhảy lên thanh âm càng lúc càng lớn, phảng phất đình tai nhức óc.

Cách Áo Tư Áo trì độn nghĩ đến, phi thuyền tại bị lửa đạn bao phủ phía trước, đã vượt qua Dung Viễn yêu cầu "An toàn gia tốc cự ly" .

Phảng phất một điểm ánh nền trong bóng đêm đột nhiên một chút bốc cháy lên, càng ngày càng sáng, dần dần phát triển trở thành liệu nguyên chi

hỏa.

"Đinh đông !"

Trên màn hình truyền đến nhắc nhở thanh, chấp chính quan trợ thủ run run hưng phấn mà hét lớn:"Đại nhân, chúng ta thu đến một phong công khai bưu kiện !"

...

"Thiên a !" Emerald nửa nằm ở trên ghế, trào chính mình ngực, giống mất nước ngư như vậy thở hỗn hển, hai mắt thất thần lăm bầm nói:"Trùng động chế tạo cơ, ta nằm mơ đều tưởng thấy nó."

Dung Viễn thao túng phi thuyền ẩn hình sau né tránh, cảm giác hệ thống phát hiện phía trước có một không lồ hạm đội đang tại tới gần, hắc diên rồi mới sẽ tại vừa thoát ly hiểm cảnh thời điểm lại nhảy vào trong hố lửa. Nhưng song phương cự ly cũng không xa, phi thuyền tốc độ lại rất nhanh, hắc cơ hồ là luống cuống tay chân thao tác phi thuyền thay đổi hàng tuyến, tránh cho một đầu đâm vào đối phương vòng vây bên trong, căn bản không còn chú ý để ý tới Emerald.

Hắn một bên thao tác, một bên có màu đỏ chất lỏng tích tấp dừng ở trên bàn điều khiển, hắc hiện tại cơ hồ đầy mặt là huyết, cho dù là trước tiên đã xuyên đồ du hành vũ trụ, nhưng yếu ớt ngũ quan căn bản không thể thừa nhận xuyên việt trùng động cự đại xé rách lực. Theo hắc hoạt động, làn da phía dưới đều xuất hiện đại khối đại khối màu tím ứ ban, đó là mao tế mạch máu vỡ tan tạo thành máu tự mạch máu nội chảy ra mà dẫn đến . Nếu không phải hắc trước tiên hàm một loại vi phạm khoa học lẽ thường được hoàn, e căn bản chống đỡ không đến hiện tại. Ngay cả như vậy, hắc cũng động một chút đều toàn thân đau đến muốn chết. Emerald yếu tốt ý tây ách, nhưng cũng là đầy mặt máu mũi.

Vì thao tác phi thuyền, Dung Viễn liên Emerald đều vô pháp nhét vào dinh dưỡng khoang, chính mình đương nhiên cũng lưu tại bên ngoài. Nếu vượt qua không gian cự ly lại xa một ít, khả năng bọn họ hiện tại đã chết.

Trùng động chế tạo cơ, là hần lần đầu tiên tại Emerald trước mặt sử dụng công đức hồi đoái vật. Theo Dung Viễn lý giải, hiện tại tinh tế liên minh trung chỉ có rất ít mấy cái hạch tâm tinh cầu đối với này phương diện có nhất định nghiên cứu, trước mắt liên minh sở sử dụng không gian môn tất cả đều là tự nhiên hình thành trùng động, nhân công chế tạo còn giới hạn ở phòng thực nghiệm trung.

Xuyên việt trùng động, tất yếu gia tốc đến nhất định trị số. Hần phía trước mượn dùng Picchu tinh không người tiểu vệ tinh đem trùng động chế tạo cơ trình tam giác phân bố đưa đến dự định vị trí, bởi vì Cách Áo Tư Áo trước tiên biên lý do chào hỏi, cho nên Caesar không nhìn này mấy cái vật nhỏ. Trải qua tỉ mỉ tính toán, nó chế tạo trùng động vồn vện có thể làm cho bọn họ vượt qua không đến ba mươi ngàn vạn thước cự ly, hơi kém đón đầu đụng lên Bội Ninh Lãng thay quân hạm đội.

Nhưng may mắn, hiểm chi lại hiểm, màu đen phi thuyền từ Bội Ninh Lãng hạm đội có thể cảm giác phạm vi bên cạnh nhẹ nhàng trượt qua.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Công Khai Bưu Kiện

Bội Ninh Lăng thay quân hạm đội rất nhanh liền thu đến khả năng có một chiếc phi thuyền chạy ra tuyến phong tỏa tin tức, hạm đội đội trưởng Patrick hừ lạnh một tiếng, trào phúng nói: "Caesar tên kia thật sự là càng sống càng trở về, ta liền nói kia vài nhảm chán hữu tình trò chơi khẳng định sẽ ảnh hưởng hãn phán đoán, nhiệm vụ lần này căn bản là không thích hợp hãn."

"Đội trưởng, chúng ta nên làm như thế nào?" Patrick phó thủ hỏi.

"Ta không tin có người nào đó có thể ở chúng ta ngay dưới mí mắt bỏ trốn mất dạng, kia màu đen phi thuyền hơn phân nửa liền giấu ở phụ cận." Patrick hạ lệnh nói: "Triển khai tìm tòi trận hình, đem nó cho ta tìm ra !"

"Vâng !"

Patrick nói được không sai, Dung Viễn hiện tại liền tại hãn hạm đội phụ cận, bọn họ không thể quá nhanh phi hành, bằng không cao tốc sẽ phá hư phi thuyền ẩn hình hiệu quả. Nhưng mà liền tại hạm đội trận hình sắp sửa triển khai đồng thời, sở hữu phi thuyền thậm chí bao gồm tư nhân thiết bị thông tin trung đều thu đến một phong công khai bưu kiện.

Công khai bưu kiện, lại bị nhân xưng là toàn tinh tế bưu kiện, là một loại không thiết phương hướng, không cố định thu kiện nhân, không tiến hành mã hóa, cũng không thể mang theo quá nhiều tin tức đặc thù bưu kiện, loại này bưu kiện đặc điểm chính là chỉ cần gửi đi ra ngoài, như vậy tại tín hiệu nhận phạm vi bên trong bất cứ nhận tin tức sản phẩm đều có thể thu

đến đồng dạng bưu kiện, bình thường chỉ có ở trong vũ trụ lạc mất phương hướng hoặc là gặp nạn thời điểm mới sẽ gửi đi, tương đương với tình thế liên minh sos tín hiệu. Bởi vậy thu đến loại này bưu kiện, người bình thường đều sẽ trước tiên đem mở ra xem xét.

Patrick hạm đội, Caesar hạm đội, Picchu tinh vệ tinh căn cứ, chậm một chút thu đến bưu kiện Picchu tinh chấp chính thánh cùng trên Bể Khâu tinh sở hữu cơ cấu cùng cá nhân, Kajuhl công ty tiến sĩ cùng các nghiên cứu viên, Picchu tinh hàng xóm Maxwell tinh... Vô số người lục tục thu đến này phong bưu kiện, có nhân tuyển trạch không nhìn hoặc là cắt bỏ, nhưng càng nhiều nhân vẫn là thuận tay đem điểm khai xem xét.

...

Bưu kiện gửi đi về sau, vốn sắp sửa truy kích bọn họ hạm đội bỗng nhiên đều chậm lại tốc độ, tựa hồ đang tại chờ đợi thượng cấp mệnh lệnh. Dung Viễn cùng Emerald cũng được đến thờ dốc không gian, hai người trước đem chính mình máu me nhầy nhụa bộ dáng thanh lý một chút.

"Nói như vậy tiện lợi thủ đoạn, nếu có nhân dùng nó đến truyền bá virus làm thế nào?" Dung Viễn một bên dùng khăn lông ướt lau trên mặt vết máu, một bên thuận miệng hỏi. Nói thật, tại nghe nói công khai bưu kiện loại này đặc tính về sau, hẳn phản ứng đầu tiên chính là dùng loại này bưu kiện truyền bá virus, lợi dụng hảo khẳng định có thể nháy mắt tê liệt tinh hạm thậm chí nào đó tinh cầu chỉ huy hệ thống, dứt khoát không thể càng phương tiện.

Emerald trừng lớn ánh mắt, khó có thể tin tưởng hỏi lại:"Ai sẽ làm như vậy đáng sợ sự?"

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, Dung Viễn trước dờ đi ánh mắt, vội ho một tiếng, nói:"Tùy tiện hỏi hỏi."

"Trên thực tế, hiện tại công khai bưu kiện nguyên bản chính là lấy virus hình thức đến thiết kế, vừa vấn thể thời điểm tạo thành qua rất lớn phá hư. Mọi người phá giải loại này virus về sau, ngoài ý muốn phát hiện nó tại tin tức truyền tổng trên có phi thường đột xuất ưu thế, sau này mới bị cải tiến vì vô hại bưu kiện khuôn mẫu. Mặt khác, tuy rằng xưng là là toàn tinh tế bưu kiện, nhưng thực ra hữu hiệu tin tức truyền tổng cự ly phi thường hữu hạn, chỉ có tam quang năm tả hữu."

Loa phát thanh trung bỗng nhiên truyền ra nhị hào thanh âm, trong giọng nói có loại "Nghe không đi xuống cho nên mới cho các người phổ cập khoa học" cảm giác.

Tại hệ Ngân Hà trung, nghi cư tinh ở giữa cự ly động một cái là vài năm ánh sáng, có thậm chí có thể đạt tới mấy vạn năm ánh sáng, lúc này nếu còn dựa vào sóng điện từ truyền bá tin tức khi đó hiệu tính tất nhiên sẽ thấp đến mức đáng thương. Bởi vậy tinh tế thông tin cùng tinh vông lợi dụng là lượng tử dây dưa thái siêu vận tốc ánh sáng tín hiệu truyền bá, chỉ là cự ly càng xa, dây dưa thái phẩm chất lại càng thấp, hơn nữa dây dưa số lượng cũng sẽ càng ngày càng ít. Tinh tế thông tin có thể thành lập trung chuyển cơ trạm, nhưng công khai bưu kiện đều là một lần tính gửi đi tín hiệu, thông tin chỉ có thể dừng lại tại hữu hạn trên cự ly.

Đương nhiên, này tương đối với tinh tế đến nói phi thường gần gũi cự ly đã xa xa vượt quá trên địa cầu bất cứ một loại tín hiệu truyền cự ly, này trong đó sở bao hàm khoa học kỹ thuật cũng viễn siêu ra Dung Viễn lấy phía trước học tập cùng lý giải phạm vi, hẳn thực ra cũng không rất minh bạch đây là như thế nào phát sinh . Bất quá hẳn đã khiến nhị hào tải xuống nguyên bộ Bội Ninh Lăng đế quốc tiêu chuẩn giáo tài cùng đại đa số công khai khoa học bộ sách, chờ hẳn rảnh rỗi có thời gian đi học tập thời điểm, sớm hay muộn có một ngày hẳn sẽ làm rõ này mấy đều là sao thế này.

Dừng một chút, nhị hào lại bổ sung nói: "Mặt khác, [tinh tế pháp] đối công khai bưu kiện gửi đi điều kiện có phi thường tinh tế tỉ mỉ khắc nghiệt quy định, nếu vì ác ý mục đích hoặc là chỉ là muốn đùa dai mà gửi đi công khai bưu kiện, sẽ gặp phải thất nhất cả đời giam cầm trừng phạt."

"Nguyên lai là như vậy." Emerald bừng tỉnh đại ngộ.

Dung Viễn lại hỏi: "Nếu là vũ trụ hải tặc, còn sẽ để ý [tinh tế pháp] điều lệ sao?"

"Đương nhiên không, pháp luật đều là dùng đến ước thúc sẽ tuân thủ pháp luật người. Bất quá cho dù là hải tặc, cũng sẽ không vi phạm này một quy tắc, bởi vì không ai có thể cam đoan chính mình vĩnh viễn sẽ không tại tinh tế trung gặp nạn." Nhị hào nói xong về sau, lại thập phần cảm khái bổ sung một câu: "Lường gạt thế nhân người, cuối cùng sẽ bị chính mình xấu xa sở lường gạt."

Dung Viễn không để ý đến nó thường thường động kinh trạng thái, xoay người hỏi Emerald: "Cảm giác thế nào? Bên này ta còn ứng phó được đến, người có thể đi trước trị liệu khoang nằm một lát."

Phi thuyền trung cơ bản đều sẽ trang bị một loại toàn tự động trị liệu khoang, có thể tự hành kiểm nghiệm trong đó bệnh nhân chứng bệnh cũng đo lường tính toán ra đối ứng trị liệu phương pháp, chỉ cần chuẩn bị đủ các loại dược phẩm, có thể giải quyết 90% trên đây thường gặp chứng bệnh cùng thương thế. Tự Do chi Dực thượng trị liệu khoang chỉ biết so bình thường trên ý nghĩa càng tốt.

"Ta vừa rồi chỉ là có chút khó chịu, hiện tại đã hảo nhiều." Emerald lắc đầu.

Vừa rồi tại xuyên việt trùng động thời điểm Dung Viễn phụ trách điều chỉnh phương hướng, mà Emerald chủ yếu tính toán thời cơ cùng tốc độ, ở dưới tình huống đó trí não tính ra số liệu lại chuyển hóa thành thực tế thao

tác hiệu quả trung gian phản ứng thời gian đầy đủ bọn họ chết đến hồi phi yên diệt, mà Emerald tâm tính ra kết quả sau tại tối thỏa đáng thời cơ khiến phi thuyền xuyên việt qua đi, sớm một giây bọn họ tốc độ không đủ để an toàn xuyên việt, vẫn một giây liền sẽ dẫn đến phi thuyền bị lửa đạn đánh trúng, cuối cùng nàng lại có thể đem tổn hại khổng lồ chế tại lý luận tính toán 0.003 % sai số phạm vi nội, này một thuận phần khích không người thấy. Có thể làm đến điểm này, tuyệt không chỉ là kỹ thuật cùng giải toán năng lực, càng nhiều là ỷ lại vào nào đó thiên phú cùng cảm giác.

Bởi vậy thời gian tuy rằng ngắn ngủi, nhưng Emerald như cũ vẫn là lộ ra vẻ mệt mỏi, nàng biết nguy hiểm còn không có qua đi, không tưởng đi nghỉ ngơi, liền tựa vào Dung Viễn bên cạnh, nhìn hẩn thao tác.

Nàng còn nhớ rõ Dung Viễn vừa rồi cả người xanh tím ứ ban bộ dáng có bao nhiêu đáng sợ, chẳng sợ hẩn tiếp theo giây liền bởi vì xuất huyết bên trong chết đi cũng không kỳ quái. Nhưng lúc này, kia vài ứ ban thể nhưng tất cả đều tiêu thất, công đức thương phẩm lại biểu hiện ra này cường hãn mà không khoa học một mặt, Emerald không biết điểm này, nàng chỉ là vì Dung Viễn tự lành năng lực mà sợ hãi than.

Trên Bì Khâu tinh, Cách Áo Tư Áo từng nói Dung Viễn cũng không phải Landia nhân, Dung Viễn chính mình cũng thừa nhận, nhưng mà khi khi ở đây Emerald lại cũng không tin tưởng. Vừa đến là vì Dung Viễn là nàng gặp qua cùng chính mình bề ngoài giống nhau nhất nhân, hai là bởi Dung Viễn vẫn bất kể hồi báo bảo hộ cùng chiếu cố -- nếu không phải bởi vì bọn họ là đồng tộc, Dung Viễn có cái gì lý do làm như vậy đâu?

Nhưng lúc này, Emerald không thể không thừa nhận, Dung Viễn thật không phải Landia nhân.

Landia thân thể tổ chất phải cường hãn hơn nhiều, Emerald chẳng sợ còn không có bàn cao thời điểm, nàng cũng sẽ không tại xuyên việt một tiểu trùng động trong quá trình nhận đến như vậy đáng sợ thương thế. Còn

nữa, Dung Viễn tự lành tốc độ cực nhanh, e chỉ so vài loại gần như bất tử sinh vật kém một chút.

Dung Viễn nhận thấy được Emerald ánh mắt điểm rơi, nhưng đợi hồi lâu cũng không có đợi đến mong muốn trung vấn đề, vì thế nói: "Không hỏi sao?"

"Hỏi cái gì?" Emerald buồn ngủ trung nghe đến như vậy một câu, theo bản năng hỏi ngược lại.

Dung Viễn hết chỗ nói rồi, lập tức khẽ cười một tiếng, không nói gì thêm.

Emerald lúc này lại giống như lý giải hắc còn không có nói ra khỏi miệng vấn đề, nhẹ nhàng tựa vào hắc sau lưng, mặt dán tại khoan hậu trên lưng, nhẹ giọng nói: "Dung Viễn chính là Dung Viễn, mặc kệ người có cái gì bí mật, đều là ta nhận thức Dung Viễn. Cho nên ta không hỏi, chờ người muốn nói thời điểm... Ta vẫn ở."

Dung Viễn ngón tay nhẹ nhàng run lên, sau lưng phân lượng rất nhẹ, nhưng có loại nhiệt lưu tựa hồ từ nội tâm ấm áp dễ chịu trào ra. Không phải không có cảm giác Emerald là phiền toái thời điểm, nhưng lúc này, giống như sở hữu trả giá đều là đáng giá, lần đầu tiên, hắc cảm giác bồi tại chính mình bên cạnh không chỉ là Parco nguyện vọng trung hi vọng hắc chiếu cố nữ hài, mà là một gia nhân.

Hắc thói quen che giấu ý nghĩ của mình, cho nên lúc này, hắc chỉ là trầm mặc một lát sau, mới dùng hơi chút nhu hòa thanh âm nói: "Liên minh bên này, e tạm thời chúng ta là không thể chờ xuống. Ta dẫn người đi xem xem ta cố hương thế nào?"

"Ân." Emerald ngay cả hắc cố hương ở nơi nào cũng không có hỏi, liền ôn thuận đáp ứng nói. Nàng luôn luôn đều không là làm quyết định kia

một, chẳng sợ Dung Viễn mang nàng đi tìm chết, nàng cũng sẽ không cảm giác có cái gì vấn đề.

Lúc này Emerald dần dần bị buồn ngủ chinh phục thời điểm, chỉ có một sự kiện còn tại nhớ -- hảo tướng lại xem xem trùng động chế tạo cơ a... Thế nhưng Dung Viễn giống như không tưởng đề làm thế nào...

Cái kia một lần tính loại nhỏ trùng động chế tạo cơ sớm liền tại trùng động biến mất thời điểm liền cùng nhau không thấy, chẳng sợ ngay cả đỉnh ốc cũng không có lưu lại. Thứ này, Dung Viễn cũng biết tư nhân có được nó là cỡ nào nguy hiểm, tự nhiên sẽ không lưu lại bất cứ chứng cứ, mặc kệ là vật thực vẫn là ngôn ngữ trung ám chỉ đều giống nhau.

Sau lưng đầu trầm xuống, nhột nhột tiếng hít thở quy luật vang lên. Dung Viễn ý thức được Emerald đã ngủ, xem Tự Do chi Dực đã rời xa Bội Ninh Lăng hạm đội, nhị hào truyền đến tin tức trung trước mắt cũng không có bất cứ có thể truy kích đến bọn họ phi thuyền. Dung Viễn liền thiết lập tự động điều khiển, đứng lên đem Emerald đưa đi nên ngủ địa phương. Tại hoàn toàn không trọng trong hoàn cảnh, nữ hài không thể so một mảnh vũ mao càng nặng, nhưng hấn động tác lại có chủng thập phần trân trọng ý vị.

Dung Viễn thậm chí không có nhận thấy được, một nho nhỏ bóng dáng từ hấn trên người thoát ly, dừng ở trên bàn điều khiển.

"Người hảo, đệu Hà Lan." Nhị hào lười biếng chào hỏi.

Đệu Hà Lan quay lưng lại loa phát thanh, ngóng trông nhìn Dung Viễn bóng dáng biến mất địa phương, biểu tình thập phần thất lạc.

"Chủ nhân tinh thần phi thường mệt mỏi, sẽ ở khoang ngủ nghỉ ngơi bốn giờ tả hữu. Người hấn là cùng đi qua, có lẽ còn có cơ hội trò chuyện -- chủ nhân rất lâu cũng không có với người nói chuyện ." Nhị hào trắng ra nói, hấn chưa bao giờ biết cái gì gọi uyển chuyển.

"Dung Viễn bề bộn nhiều việc." Đậ Hà Lan gục đầu xuống, nói:"Hơn nữa cũng không phương tiện."

"Nhưng người không phải rất tưởng nói với hăn cái gì sao?" Nhị hào hỏi.

Đậ Hà Lan ngẩng đầu thâm thâm nhìn thoáng qua đã đóng lại hộp kim môn, xoay người khoanh chân ngồi ở trên bàn điều khiển, yếu đuối biểu tình tất cả đều nháy mắt biến mất, nó lãnh tĩnh nói:"Theo ta nói nói tình huống hiện tại."

Vì thế nhị hào cũng không lại lời vô nghĩa, trực tiếp đem các nơi phản ứng ở trên màn hình truyền phát đi ra.

...

Công khai bưu kiện nội dung, cũng không phải Parco lưu lại bí tàng trong hộp toàn bộ chứng cứ, Dung Viễn chỉ chọn lựa rất ít một bộ phận truyền, còn lại tuyệt đại đa số hăn đều như cũ giữ lại lên. Có liên quan về địa cầu, càng là một chữ cũng không có.

Dung Viễn đem địa cầu tồn tại cùng giá trị giấu đi. Bởi vì hăn không xác định, đương này mấy thường thường đối văn minh không phát đạt tinh cầu hà tác vô độ, không đem này xem như đồng loại ngoại tinh cao cấp văn minh biết được địa cầu như vậy đặc thù tồn tại sau, là sẽ bảo hộ nó, hủy diệt nó, hoặc là càng lớn khả năng là, đem Kajuhl công ty vận doanh hình thức đổi chủ đạo giả, tiếp tục tiến hành đi xuống?

Mâu thuẫn liên ý nghĩa tranh chấp, tiến tới liền dễ dàng dẫn phát phá hủy cùng phá hư. Ở địa cầu văn minh còn yếu ớt thời gian đoạn, nếu đột nhiên liền muốn gặp phải ngoại tinh cao cấp văn minh đoạt lấy cùng lợi dụng, dù cho tại tinh tế pháp ước thúc dưới tiến hành giao dịch, song phương cũng tuyệt không có khả năng là bình đẳng . Rất có khả năng, chỉ có mấy ngàn năm lịch sử Địa Cầu văn minh sẽ bị trùng kích được thất linh

bát lạc, này khóa nhỏ nhỏ tinh cầu có thể hay không tiếp tục tồn tại đều là vấn đề.

Bởi vậy hẳn bưu kiện trung công khai, là khác nội dung.

Địa cầu, cũng không phải cái thứ nhất bị đưa lên virus nghi cư tinh.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Cảnh Cáo

Vũ trụ trung có đủ loại sinh mệnh thể, trước mắt tinh tế liên minh đã phát hiện năm chủng chủ yếu sinh mệnh thể có cacbon sinh mệnh, silicon sinh mệnh, kim chúc sinh mệnh, bán máy móc sinh mệnh cùng tinh thần thể sinh mệnh. Trong đó cacbon sinh mệnh là mặt khác sinh mệnh thể cơ sở, cũng là số lượng nhiều nhất sinh mệnh thể, nhưng nhân này thiên phú có hạn, tuy rằng ngẫu nhiên có kinh tài tuyệt điểm hạng người tràn ra, chinh thể phát triển lại như cũ bày biện ra một mỗi trạng thái, càng đến cao cấp văn minh, cacbon sinh mệnh chiếm cứ tỉ lệ lại càng thiếu. Tại liên minh hạch tâm tinh cầu trung, silicon sinh mệnh chiếm cứ 80% trên đây tỉ lệ, mà cacbon sinh mệnh còn không đủ 5%.

Địa cầu là một khóa tương đương Nguyên Thủy tinh cầu, trên cơ bản tất cả đều đều là cacbon sinh mệnh, bởi vậy cứ việc dựng cơ hồ vũ trụ trung sở hữu chủng tộc gien đoạn ngắn, nhưng đưa lên virus về sau, từ người địa cầu trên người lấy ra vacxin phòng bệnh lại cũng không ý nghĩa có thể áp dụng vào dùng chủng tộc. Sự thật là, đối một số người đến nói là giải được, đối một vài người khác đến nói chính là trí mạng độc được. Vì đem vacxin phòng bệnh nghiên cứu chế tạo thành chân chính có thể chữa khỏi nào đó chủng tộc đặc hiệu được, Kajuhl công ty còn cần đối với này một chủng tộc trải qua đại lượng nghiên cứu cùng lâm sàng thí nghiệm. Chiêu mộ tình nguyện viên tiến hành thí nghiệm không chỉ muốn tiêu phí đại lượng tiền tài, lại còn muốn căn cứ bất đồng tinh cầu cùng quốc gia quy định vâng theo đại lượng tinh tế tỉ mỉ rườm rà pháp luật điều, dù vậy, vạn nhất có điều sơ hở, còn có khả năng gặp phải khởi tố, phản đối tin tức cùng giá trên trời bồi thường kim.

Bởi vậy Kajuhl công ty đối công khai lâm sàng thí nghiệm hạn chế phi thường nghiêm khắc, trên cơ bản đều là nghiên cứu viên cá nhân hành vi, vạn nhất xuất hiện vấn đề, đều là do bản nhân tính tiền. Đương công ty sắp sửa đẩy ra tân dược tiến hành đến thực nghiệm giai đoạn thời điểm, bọn họ đơn giản thô bạo nhất thực hiện chính là đem virus cùng dược phẩm trước sau đưa lên đến một ít không ở liên minh giám thị hạ Nguyên Thủy tinh thượng, kiên nhẫn đợi phản hồi, đương mọi người xuất hiện bất đồng bệnh trạng thời điểm, lại có mục đích tính vô bắt thực nghiệm thể tiến hành nghiên cứu, cải thiện dược phẩm, lặp lại đồng dạng quá trình. Trong lúc này, không cần thận hủ đi một hai tinh cầu cũng là không thể tránh cho .

Nhưng mà mọi người đối với người khác thống khổ bình thường không có nhiều như vậy đồng lý tâm, một khóa xa tại mấy ngàn năm ánh sáng ngoại Nguyên Thủy tinh hủy diệt, bất quá là trà dư tửu hậu nhiều một ít đề tài câu chuyện, còn không có ngày hôm sau một hồi tiểu trắc nghiệm trọng yếu. Bởi vậy như vậy tin tức rất nhanh liền sẽ bị đại bộ phận nhân quên đi, Kajuhl công ty có phải hay không phía sau màn độc thủ cũng không trọng yếu. Nếu lại công khai Kajuhl như vậy thực hiện là vì cứu vãn liên minh công chính tại nhẫn nại ốm đau cùng cực khổ mọi người, bởi chính mình chính là kẻ được lợi ích, chẳng những sẽ không phản cảm, ngược lại khả năng sẽ khen ngợi loại này "Anh hùng " hành vi.

Chỉ có chính mình cũng thể nghiệm qua đau điếng người nhân, mới có thể biết người khác bị thương tổn thời điểm vì cái gì như vậy đau.

Bừu kiện trung công khai, chính là như vậy nội dung.

Kajuhl công ty làm một nhà y dược công ty ở trong liên minh một nhà độc đại, như vậy trạng thái là không bình thường . Bọn họ cũng không phải không có địch nhân, từng cũng có liên minh trung cao tầng nhân vật muốn đến đỡ khởi có thể cùng Kajuhl đối kháng công ty, cũng có cao cấp tinh cầu bởi vì phản cảm Kajuhl thực hiện mà mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ bọn họ nhập trú cùng hết thảy dược phẩm, còn có chút hoang đại xí nghiệp tại một

ít thiên tài dẫn dắt dưới liên tục làm ra đột phá tính thành tích, lại không chừng mực cự tuyệt Kajuhl thu mua yêu cầu.

Cự tuyệt Kajuhl hữu nghị hoặc là uy hiếp đến hãn địa vị nhân, không lâu sau liền phát hiện bọn họ sản phẩm xuất hiện phi thường nghiêm trọng vấn đề. Ghế hồng sửa một chút là được, nhưng cứu mạng được phẩm nếu xuất hiện vấn đề, kia khả năng sẽ dễ dàng giết rất nhiều người.

Đối Kajuhl trừng mắt lãnh tinh cầu, không lâu sau liền sẽ phát hiện tại bọn họ địa phương xuất hiện đại quy mô truyền nhiễm tính dịch bệnh, mọi người thành ngàn trên vạn ngã xuống, vì cứu vãn chính mình con dân, chấp chính giả nhóm không thể không buông xuống kiêu ngạo cùng phần nộ, khúm núm hướng Kajuhl xin giúp đỡ.

Đương liên minh muốn chia tách hoặc là nhằm vào Kajuhl công ty thời điểm, Kajuhl công ty cũng không để ý dùng thủ đoạn cùng bọn họ nhắc nhở một chút chính mình tầm quan trọng, cuối cùng sở hữu lên án cùng bất mãn đều sẽ vô tặc mà chết.

-- ta có thể cứu các người, cũng có thể giết các người. Do vậy xem các người chính mình như thế nào lựa chọn.

Kajuhl công ty vô thanh truyền đạt loại này uy hiếp. Bọn họ trong một bàn tay là virus vi khuẩn, trong một tay còn lại là dược phẩm vacxin phòng bệnh, có thể nói lấy này bắt cóc toàn tinh tế nhân, mọi người chỉ cần còn có để ý người cùng chuyện, liền không thể không nhẫn nại hãn tiếp tục tồn tại.

Nhưng mà loại này cảm thụ, chỉ có từng ý đồ cùng Kajuhl là địch nhân tài tối minh bạch, liên minh cao tầng trung một vài người cũng ẩn ẩn có điều nhận ra, chỉ là hoặc là bọn họ đã bị Kajuhl uy no, hoặc chính là bo bo giữ mình càng trọng yếu, hoặc là chính là trong tay không có chứng cứ không dám hành động thiếu suy nghĩ, tóm lại, bọn họ đều trầm mặc, tùy ý Kajuhl duy ngã độc tôn trở thành tinh tế lớn nhất công ty.

Dân chúng bình thường đối với này những cơ bản hoàn toàn không biết, rất nhiều người đều đem Kajuhl trở thành là chính mình nhân sinh hướng tới. Có lẽ bọn họ thân nhân liền chết tại Kajuhl công ty một lần tùy ý thực nghiệm nghiên cứu hoặc là virus thị uy trung, nhưng đương Kajuhl công bố chính mình nghiên cứu chế tạo ra vacxin phòng bệnh thời điểm, những người hoàn toàn không biết gì cả như cũ cảm động đến rơi nước mắt tiếp nhận cứu chuộc, cũng cam tâm tình nguyện đem Kajuhl công ty bưng lên thần đàn.

Nhưng mà một phong nhanh chóng tại trên tinh vông tản phát bưu kiện, ngăn ngừi nửa giờ điểm kích liền đột phá mười ức đợt người bưu kiện, lại triệt để đánh nát nó aura.

...

"Bưu kiện trung nói là thật sao? Ngũ Nguyệt Hoa ôn dịch là Kajuhl công ty cố ý tản sao?"

"Tạp mã pn77i virus Kajuhl công ty sớm đã có vacxin phòng bệnh, lại vẫn kéo dài chình chình ba tháng mới tuyên bố nghiên cứu chế tạo thành công, chân thật mục đích là vì gạt bỏ phản đối Kajuhl công ty lô lô tự trị quốc sao?"

"Kajuhl công ty như thế nào giải thích bí mật nghiên cứu sinh hóa thú vấn đề? Các người biết này trái với [tinh tế nhân đạo pháp] đi?"

"Kajuhl hay không thừa nhận chính mình từng lợi dụng Nguyên Thủy tinh trí tuệ sinh mệnh làm thực nghiệm thể, tại đối phương không biết dưới tình huống đơn phương tiến hành đại quy mô thực nghiệm nghiên cứu?"

Bén nhon vấn đề một tiếp một, đi hội nghị khẩn cấp một Kajuhl công ty người phụ trách bị phóng viên đổ trên nửa đường, ngón cái lớn nhỏ nhiếp tượng ong rậm rạp dày đặc liền muốn bay vào hăn trong lỗ mũi, người phụ trách bị chất vấn đầy đầu mồ hôi, vừa mới bắt đầu còn có thể

miễn cưỡng ứng phó hai câu, không bao lâu liền lời mở đầu không đáp sau ngữ, càng không ngừng sát trán đều đại mồ hôi. Chung quanh phóng viên ánh mắt như điện, hần nhất cử nhất động đều bị bay nhanh ghi xuống đến, cho dù là ngón tay hơi hơi đạn động đều bị giải đọc ra vô số hàm nghĩa.

...

Lyra quỳ gối ngồi dưới đất, một cái khay quảng dập nát, đè xuống đất bàn tay bị đâm bị thương vài nơi, nàng hai mắt vô thần, giống như căn bản không cảm giác đau đớn như vậy.

Nàng còn nhớ rõ chính mình hài tử vào trong ngực một chút đình chỉ hô hấp cái loại này tuyệt vọng -- còn nhỏ thân hình tại nàng khuỷu tay dần dần trở nên băng lãnh, sáng sủa con người rốt cuộc không thể mở ra, mềm mại tiểu thủ trở nên cương ngạnh. Tại hần ánh mắt nhắm lại phía trước, còn như cũ tràn ngập tin cậy cùng quyến luyến nhìn nàng, tin tưởng nàng nói dối, tin tưởng nàng có có thể cứu vãn hần lực lượng.

Nhưng mà nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn hết thấy phát sinh, cái gì cũng làm không được.

Hiện tại nói cho nàng, cướp đi nàng hài tử kia trường tật bệnh không phải thiên tai, không phải bọn họ chiếu cố không đến, chỉ là một hồi nhân họa?

"Ha ha... Ha ha... Ha ha ha..." Lyra khô khốc, phát ra Dạ Kiêu như vậy tiêm tiếng cười, tiếng cười càng lúc càng lớn, trong mắt lại là cừu hận thấu xương !

...

Thất mộc tựa vào trên ngăn tủ, chậm rì rì sát một phen súng laser. Thanh thương này hình thức rất cổ lão, là vài thập niên trước lưu hành qua một loại súng đồ chơi, thất mộc gia gia mua cho hần phụ thân, sau đó lại

lưu cho hẳn. Này cây thương xa so ra kém trên thị trường đang tại lưu hành khoản tiền thức như vậy một huyền khốc, cầm ra đi ai thấy đại khái đều sẽ chê cười hẳn, như vậy chăm chú chà lau bộ dáng cũng rất ngốc.

Chỉ có thất mộc biết, thương thân bên trong bị cải tạo qua, uy lực một chút không thể so phổ thông thương yếu nhược. Cho nên hẳn chà lau động tác phi thường cẩn thận thận trọng, như là tại đối đãi một kiện yếu ớt tác phẩm nghệ thuật.

Thất mộc mặt trên, thực ra còn có đại mộc, Nhị Mộc, tam mộc... Vẫn xếp đến lục mộc sáu huynh đệ tỷ muội, cha mẹ, tổ phụ mẫu, thúc thúc thẩm thẩm, đường huynh đệ tỷ muội... Bọn họ này chủng tộc sinh dục năng lực tương đối cường, lại còn đều thích nhiều tử nhiều tôn, bởi vậy thất mộc từng thật là có được một phi thường khổng lồ gia tộc.

Nhưng hiện tại, chỉ còn lại có hẳn một.

Bởi vì tại bọn họ tinh cầu sinh tồn một loại phi thường đặc thù thực vật, rất nhiều dược phẩm gia nhập loại này thực vật có thể đề cao dược hiệu gần gấp đôi, nhưng này sinh trưởng điều kiện phi thường hà khắc, nhân công đào tạo sẽ khiến dược tính nhanh chóng hạ thấp, chỉ có tại bọn họ tinh cầu tự nhiên hoàn cảnh trung tài năng sinh trưởng ra tốt nhất cây đến. Mà thất mộc chủng tộc nhân khẩu bành trướng quá nhanh, nghiêm trọng uy hiếp cái khác sinh vật tiếp tục sinh tồn, thế cho nên Kajuhl công ty vì bảo hộ loại này trân quý thực vật, cho rằng có tất yếu giúp bọn họ giảm bớt nhân khẩu gánh nặng.

Vì thế, mười phòng chín trống.

Quan phương điều tra kết quả nói, đây là bởi vì nhân loại không kiên nhẫn gì phá hư hoàn cảnh, phá hư sinh thái liên sở tạo thành ác quả. Nhưng tinh võng trung công bố một phần Kajuhl công ty tổng bộ ký tên phân phát văn kiện tỏ rõ, này hết thảy chỉ là bởi vì bọn họ đối với liên minh tổng thể

cống hiến còn không bằng một khóa thảo, bởi vậy muốn cho ra bản thân sinh tồn không gian.

Chà lau hoàn thành, thất mộc quan sát một chút chính mình thành quả, sau đó nhìn thấy bên cạnh trên ngăn tủ bày nhất trương ảnh gia đình ảnh chụp, hần cười dưới, thò tay đem ảnh chụp hướng phía dưới cái lên, đi ra đại môn.

...

"Kajuhl nghiên cứu sở viên công đã bị toàn bộ bắt lại, đây là danh sách. Bội Ninh Lãng đế quốc hi vọng chúng ta hiệp trợ điều tra. Mặt khác còn có rất nhiều người bị hại trùng kích nghiên cứu sở, trở ngại chấp pháp, triển khai tư nhân trả thù. Trước mắt đã có mười ba danh Kajuhl công ty viên công toi mạng, Mino đảo đảo chủ không thể trấn áp, khẩn cấp cầu viện." Á Lâm đem một phần đồng hồ điện tử đơn truyền đưa đến Cách Áo Tư Áo văn kiện bộ xử lý thượng, sau đó nói:"Còn có, bọn họ phát hiện này."

Hần đem nhất trương hình ảnh phóng đại, đồ trung là một chi trang màu lục nhạt chất lỏng ống nghiệm, nhìn qua nhan sắc còn có điểm cảnh đẹp ý vui.

"Đây là cái gì?" Chấp chính quan nhìn một lát sau, hỏi. Nhưng thực ra hần trong lòng đã có đáp án.

Quả nhiên, Á Lâm nói:"Lambda virus, nghe nói một chi liền đủ để hủy diệt Picchu tinh."

"Lambda..." Cách Áo Tư Áo thấp giọng nói, sau đó hỏi,"Tiến sĩ bị bắt sao?"

"Không có." Á Lâm cung kính nói:"Tiến sĩ cùng hần một ít thân tín tại sự phát tiền liền tiêu thất. Nay chi virus bị đặt ở tiến sĩ trên bàn, đi vào nhân

liếc nhìn liền có thể nhìn thấy."

"Kia đây chính là hãn cố ý lưu lại ?" Đạt Khố Tạt nhin không được xen vào nói: "Đây không phải chứng cứ phạm tội sao? Hãn cố ý đem chứng cứ lưu cho chúng ta, là tưởng làm gì?"

"Nghe nói Kajuhl công ty đẩy ra mấy chỉ người chịu tội thay, tiến sĩ chính là trong đó tối hắc một chỉ. Có lẽ hãn lưu lại chứng cứ, là tưởng lợi dụng chúng ta đả kích Kajuhl, cho hãn chính mình báo thù." Một người khác có chút thiên chân nói.

Cách Áo Tư Áo nhú mày nhìn kia trương hình ảnh trung thuốc thử, không nói gì.

Hãn tổng cảm giác, lưu lại này quản thuốc thử người là muốn nói -- "Ta tùy thời đều có thể làm chết các người, bất quá không có động thủ mà thôi."

"Cứ việc đến !" Chấp chính quan thấp giọng nói.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Thành Linh Đến Tập Kích

Một chiếc tiểu tiểu phi thuyền đặt ở mệnh môn vũ trụ trung, liền tựa như một hạt tiểu tiểu hạt cát rơi vào đại hải, bốn phương tám hướng đều là nó có thể hàng hành phương hướng, bởi vậy một khi thoát ly Bội Ninh Lăng đế quốc quân đội cảm giác phạm vi, trừ phi vận khí kém tới cực điểm một đầu đâm vào bọn họ vòng vây, bằng không tuyệt không có khả năng lại bị bắt lấy. Căn thận khởi kiến, Dung Viễn vẫn là khiến Tự Do chi Đức triển khai lớn nhất phạm vi cảm giác, một khi phát hiện phụ cận có phi thuyền hoặc là hạm đội, liền xa xa tránh đi.

Mạo hiểm cùng căn thận, tùy ý cùng ước thúc, hẩn tính cách trung bao giờ cũng tồn tại loại này gần như rõ ràng tương phản hai mặt, khiến cho hẩn luôn là sẽ làm ra nhìn như lớn mật hành động, sau đó dùng chính mình lý trí cùng thận trọng thiết kế chu toàn, tìm ra tối có thể bảo toàn tự thân lại đạt tới mục đích một con đường.

Tuy rằng hiện tại đã thoát ly vây quanh, cũng không biết tại bưu kiện phát ra về sau Bội Ninh Lăng đế quốc có hay không nhằm vào bọn họ bước tiếp theo động tác, bởi vậy Dung Viễn tính toán tạm thời trở lại địa cầu chinh đồn một phen. Hơn nữa hẩn từ tinh vông làm đến rất nhiều vượt xa địa cầu khoa học kỹ thuật tri thức cùng tinh tế liên minh tư liệu, lại vẫn không có thời gian coi trọng hai mặt. Hẩn cần một hòa bình an bình hoàn cảnh đến hấp thu tiêu hóa này mấy tri thức, đợi một lần, hẩn lại rời đi địa cầu thời điểm, nhất định sẽ cùng một lần này hoàn toàn bất đồng.

Vũ trụ trung có thể song hướng ổn định đi qua trùng động cực ít, đại đa số trùng động đều chỉ có thể cung cấp đơn hướng thông hành, nghịch

hướng chạy nhân không phải không có, nhưng cuối cùng bọn họ đều biến mất tại kia tối đen cổng tò vò trung, không còn có bị người nhìn đến qua.

Từ địa cầu đến Picchu tinh trùng động cũng là như thế, trên đường đến bọn họ xuyên việt hai lần trùng động, nhưng phản hồi khi muốn đi mặt khác lộ tuyến, cần xuyên việt trùng động cũng biến thành ba, tại cái thứ nhất trùng động phía trước, Dung Viễn cáo biệt nhị hào.

Lần này rời đi khi, hắn không có mang theo nhị hào, một phương diện nó lưu lại ngoại tinh vực có thể càng tốt giúp hắn thu thập tin tức, chờ hắn tiếp theo đến khi cung cấp viện trợ; Một phương diện khác, cũng là bởi vì hắn hiện tại đối nhị hào quan cảm rất tốt, không tưởng nó trở lại địa cầu về sau bị Noah làm chết -- Dung Viễn không chút nghi ngờ cái kia keo kiệt lại bá đạo trí não sẽ vì cam đoan chính mình độc nhất vô nhị mà đem chính mình phục chế thể nghiệm thành tro.

Bởi vậy nhị hào lưu lại, lúc trước cái kia đem nó mang tới được tiểu tiểu USB vật dẫn đã sớm liền bị bỏ qua. Nhị hào vừa mới bắt đầu cùng mà bọn họ sống nhờ tại Picchu tinh Cách Áo hào trên phi thuyền, sau này chấp chính thánh cùng Bội Ninh Lăng đế quốc hạm đội cao quan lấy được liên hệ, nó lại tại Dung Viễn chỉ lệnh nhảy đến hạm đội trên phi thuyền, sau đó coi đây là ván cầu tiến vào tinh vông. Hôm nay nhị hào đã không có thực tế vật dẫn, chỉ cần có tinh vông tồn tại, nó liền tồn tại.

Dung Viễn nhin không được tưởng, nếu có một ngày Noah cũng cùng hắn đi đến tinh tế trung, cùng hôm nay nhị hào so sánh, đến cùng giữa chúng nó sẽ là ai tương đối cường đâu?

Nhị hào bình thường chính là trầm mặc gia hỏa, tồn tại cảm không cường, nhưng thật cùng nó tách ra về sau thật giống như mất đi một đôi mắt, ít nhiều có chút không thói quen. Đậu Hà Lan trong khoảng thời gian này không biết vì cái gì bao giờ cũng có vẻ rầu rĩ không vui, không quá thích nói chuyện. Mà Emerald đối thường thức thiếu thốn đã đến làm người

ta lú lười tình cảnh, hôm nay hóa thân vấn đề bảo bảo đối cái gì cũng rất ngạc nhiên, Dung Viễn đại bộ phận thời gian đều cùng nàng cùng một chỗ, có khi cũng sẽ lựa chọn tính nói chút chính mình chuyện cũ, mỗi khi lúc này Emerald liền hai mắt lờ lờ tỏa sáng, thập phần cảm thấy hứng thú.

"Đừng ôm quá lớn kỳ vọng." Dung Viễn thấy nàng đối đáp lên địa cầu chuyện này thập phần hưng phấn bộ dáng, nhin không được tạt một chậu nước lạnh:"Thực ra chỉ là một phổ thông Nguyên Thủy tinh mà thôi, khoa học kỹ thuật không phát đạt, trên sinh hoạt cũng có các loại không tiện lợi, so sánh dưới, Picchu tinh muốn có thú nhiều."

Ngắm lại trên Bì Khâu tinh bất cứ một thành thị hoặc là tiểu đảo đều không dính một hạt bụi ngã tư đường, tùy gọi tùy ứng huyền phù xe, trang sức hoặc hoa mỹ hoặc tinh xảo kiến trúc, giản dị mà linh hoạt Picchu tinh nhân, còn có Dung Viễn sau này lý giải đến có thể so với như vậy địa cầu phú hào hưởng thụ toàn dân phúc lợi hệ thống... Lại cân nhắc trên địa cầu vô số chờ đợi đốt cháy hoặc điền mai rác rưởi, chen chúc giao thông, nghiêm trọng ô nhiễm môi trường, các loại đạo đức tiêu vong hiện trạng...

Dung Viễn không khỏi có chút thương hại sờ sờ Emerald đầu, xem nàng hiện tại hứng trí bừng bừng bộ dáng, kỳ vọng càng lớn, tương lai thất vọng lại càng lớn, vẫn là trước tiên đánh tiêm phòng hảo.

"Ta biết a !" Emerald tươi cười không giảm gật gật đầu, nàng thực ra sớm liền từ Dung Viễn một ít tự thuật trung nhận thấy được địa cầu chỉ sợ là nàng chứng kiến qua tinh cầu trung văn minh trình độ lạc hậu nhất một, thế nhưng --

"Có người tại nha !"

Có người tại, chính là tốt nhất.

...

Vừa tắm rửa xong, Emerald dùng khăn mặt khô bao còn có chút ướt nhuận tóc, mặc một bộ rộng rãi váy ngủ, ghé vào trên sofa, cầm đặt ở trên mu bàn tay, trên đầu đeo kính đen, đang xem TV, nhìn thấy chỗ cao hứng còn sẽ nhìn không được "Lạc lạc " cười rộ lên, giống phổ thông tiểu cô nương như vậy.

Dung Viễn cũng không phải hảo lão sư, sinh hoạt thường thức cái gì, tuy rằng hẳn cho rằng có tất yếu chỉ bảo Emerald, nhưng nói thật hẳn cũng không biết nên giáo cái gì, một vấn đề giống như cuối cùng sẽ diễn sinh ra càng nhiều vấn đề, mà chính hẳn thu hoạch kia vài tri thức quá trình tựa hồ đều là tự nhiên mà vậy phát sinh . Sau đó hẳn nghĩ đến biện pháp chính là xem TV cùng điện ảnh, tuy rằng này mấy tác phẩm cuối cùng sẽ ít nhiều thoát ly thực tế, nhưng cơ sở gì đó vẫn là cắm rễ vào hiện thực sinh hoạt .

Về phần Dung Viễn chính mình, có thời gian thời điểm trừ cầm hòn đá kia nhắm mắt dưỡng thần bên ngoài, chính là xem sách. Hẳn hiện tại xem là Bội Ninh Lăng đế quốc trung học giáo tài, tinh tế liên minh vô luận nhân văn nghệ thuật vẫn là lịch sử khoa học kỹ thuật, hẳn đều rất có hứng thú đi lý giải một chút, mà giống một phổ thông Bội Ninh Lăng đế quốc nhân như vậy từ linh cơ sở bắt đầu học tập là tối cụ thể toàn diện lại tiến hành theo chất lượng phương pháp. Tại đây học tập trung hẳn cũng phát hiện, có chút ở địa cầu bị công nhận độ khó cao định lý quy luật, tại Bội Ninh Lăng tiểu học giáo tài trung liên bị phủ định .

Dung Viễn tưởng tượng một chút, nếu hẳn sinh tại Khổng Tử thời đại, sau đó gặp được một đến từ tương lai hài tử, há mồm chính là hàm số hình ảnh giải phương trình, ngậm miệng chính là lực vạn vật hấp dẫn định luật cùng thời gian nghịch lý... Được rồi, hiện tại hẳn có thể so sánh tương đối tâm bình khí hòa đối đãi loại này tri thức chênh lệch .

Ai cũng không muốn nói, nhưng như vậy im lặng lại làm cho bọn họ đều cảm giác rất thích ý, duy nhất thanh âm chính là máy truyền phát tin trung như như lưu thủy không ngừng khiêu dục chảy xuôi âm phù, không

có cụ thể ca từ, chỉ là đơn giản ngâm nga liền đem một bộ tuế nguyệt tinh hảo hình ảnh ở trong đầu phác thảo ra đến.

"Cảnh cáo ! cảnh cáo ! Tự Do chi Dực hào đem tại nửa giờ sau xuyên việt trùng động, thỉnh làm tốt tương quan chuẩn bị. Lặp lại một lần, Tự Do chi Dực hào đem tại nửa giờ sau xuyên việt trùng động, thỉnh làm tốt tương quan chuẩn bị."

Máy truyền phát tin trung âm nhạc bỗng nhiên đình chỉ, ngược lại truyền đến trên phi thuyền tự động tiếng cảnh báo. Chẳng được bao lâu, liền có thể cảm giác được một cỗ mỏng manh lôi kéo lực lượng, tại dựa vào gần trùng động trong quá trình, dẫn lực sẽ tăng trưởng phi thường nhanh chóng, nhiều nhất một hai phút phi thuyền nội liền có thể đạt tới có thể so với địa cầu mặt ngoài trọng lực tăng tốc độ.

Dung Viễn cùng Emerald không chút hoang mang, loại này tình hình bọn họ đều đã không xa lạ . Đây là tới địa cầu phía trước cần xuyên việt cuối cùng một trùng động, xuyên qua này không gian khiêu dục điểm sau, chỉ cần lại hàng hành một ngày rưỡi, bọn họ liền có thể ở địa cầu mặt ngoài hạ xuống. Emerald đi khoang điều khiển tiến hành số liệu thiết lập cùng tu chỉnh, Dung Viễn tắc hạ đạt chỉ lệnh, trên phi thuyền các loại trang bị đem sở hữu dễ hoạt động vật phẩm tất cả đều cố định lên. Đầu thu thập hảo về sau, hai người liền trước sau chui vào dinh dưỡng khoang.

"Dung Viễn," Tại dinh dưỡng khoang bị khép lại phía trước, Emerald đột nhiên có chút chờ mong có chút thấp thỏm hỏi:"Đến địa cầu về sau, chúng ta còn sẽ cùng nhau sinh hoạt sao?" Lần sau tỉnh lại thời điểm, có lẽ bọn họ đã ở địa cầu trên không, đối tân hoàn cảnh cùng sinh hoạt, nữ hài cũng không khỏi có chút nao núng.

"Ân, đương nhiên, chỉ cần người nguyện ý." Dung Viễn nói. Trừ phi nữ hài tìm đến một âu yếm nhân hoặc là muốn độc lập sinh hoạt, bằng không hẳn tuyệt sẽ không đối với nàng mặc kệ không quản .

Emerald sớm liền biết hẳn sẽ như vậy trả lời, nhưng nghe vậy vẫn là cao hứng cười, lại nghĩ đến cái gì, có chút ưu sầu hỏi: "Người bằng hữu... Bọn họ sẽ thích ta sao?"

"Nhất định sẽ." Dung Viễn đối với này ngược lại là rất có tin tưởng, lại dặn dò nói: "Bất quá trên địa cầu chưa từng có xuất hiện qua ngoại tinh nhân, người đừng quên muốn đổi bộ dáng, bằng không sẽ dẫn lên oanh động."

"Ân, ta vẫn mang theo nghĩ thái y đâu." Emerald gật đầu nói.

"Là tốt rồi. Không cần lo lắng cái gì, có ta ở đây." Lôi kéo lực đã khiến Dung Viễn có chút khó chịu, hẳn an ủi một câu, sau đó nói: "Ngủ đi."

Hắn đóng lại dinh dưỡng khoang, lại mở ra bên cạnh một nằm vào đi, trước mắt bỗng tối đen, chỉ chốc lát sau ý thức liền trở nên hỗn loạn.

...

Dinh dưỡng khoang cường chế ngủ đông công năng tổng có thể dễ dàng để người rơi vào ngủ say, bị đột nhiên hoảng tỉnh thời điểm, Dung Viễn còn có chút không biết đêm nay là đêm nào hoảng hốt cảm. Chớp mắt, mới nhìn đến trước mặt kia trương có chút nôn nóng mặt nhỏ.

"Đậu Hà Lan? Như thế nào..."

Dung Viễn lời còn không có nói xong, bỗng nhiên cảm thấy thân thuyền mạnh chấn một chút, bạo tạc thanh âm tựa hồ liền từ rất gần địa phương vang lên -- bọn họ gặp tập kích !

Không cần lại hỏi đậu Hà Lan vì cái gì đột nhiên đánh thức hẳn, Dung Viễn nháy mắt thanh tỉnh, thủ chống đỡ từ dinh dưỡng khoang thuyền bên trong nhảy ra, một bên vội vàng chạy tới khoang điều khiển một bên hỏi: "Cái gì tình huống?"

"Tự Do chi Dực rời đi trùng động chừng năm phút đồng hồ lại đột nhiên gặp được tập kích, chúng ta bị vây quanh, phi thuyền đã mở ra phòng hộ tầng, nhưng đối phương công kích rất mạnh, e chống đỡ không được bao lâu thời gian." Đâu Hà Lan bay nhanh nói.

"Đối phương là ai?" Dung Viễn hỏi.

"Còn không rõ ràng..."

"Công cộng kênh thu đến thông tin thỉnh cầu, hay không chuyển được?" Máy truyền phát tin trung bỗng nhiên truyền ra máy móc âm hỏi thăm thanh.

Dung Viễn trầm mặc một chút, hiện tại sẽ liên lạc bọn họ trừ kẻ tập kích tựa hồ cũng không có người ngoài, hẳn cũng tưởng biết chính mình vì cái gì ở cửa nhà sẽ gặp được tập kích, vì thế nói:"Chuyển được."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 204: Tiến Sĩ

Vài giây về sau, xuất hiện ở trên màn hình là tình lý ngoài, dự kiến bên trong gia hỏa.

Mang cự đại hình tròn hô hấp đầu tráo tiến sĩ hoảng lão đại, phát ra một trận sắc nhọn tiếng cười, tối đen ánh mắt cũng hơi hơi cong cong, nhìn qua thập phần khoái trá.

Dung Viễn im lặng không lên tiếng nhìn hắc ở đằng kia đặc ý cười. Thông tin chuyển được thời gian lùi lại vài giây, đồng thời phi thuyền trừ chủ màn hình biểu thị bên ngoài mặt khác mấy cái màn hình đều trở nên một mảnh tối đen, Dung Viễn biết, giờ này khắc này, chiếc phi thuyền này đã bị cái kia không tọc gia hỏa thao túng .

Hắc không cho rằng đây là chính mình mệnh lệnh thông tin liên thông nguyên nhân, công cộng kênh thông tin là không mang vào có xâm nhập năng lực, duy nhất giải thích chính là tại xuyên việt trùng động, hắc cùng Emerald hai người đều rơi vào hôn mê thời điểm, canh giữ ở trùng động phụ cận tiến sĩ đã nhân cơ hội chường không phi thuyền thao tác hệ thống, phát ra thông tin thỉnh cầu cái gì, có lẽ chỉ là mèo vờn chuột trò chơi một giai đoạn.

Nhưng hắc biết hắc sơ suất, phản trình khi không có mang theo nhị hào là lớn nhất sai lầm, mà Noah phục chế nhị hào thời điểm tại nó nguyên trình tự bên trong lưu lại không thể lại phục chế hạn chế, bất quá hắc cho rằng tại mờ mịt vũ trụ trung chỉ cần cần thận một điểm không ai có thể tìm đến bọn họ tung tích, lại không tưởng cư nhiên bị người ôm cây đợi thỏ

một hồi. Nếu nhị hào còn tại, hoặc là hấn tại tiền dinh dưỡng khoang phía trước đem phi thuyền cảnh giới phòng hộ đẳng cấp điều đến cao cấp nhất, có lẽ phi thuyền có thể ngăn cản được tiến sĩ công kích thẳng đến hấn tỉnh lại.

"Muốn biết ta vì cái gì có thể tìm đến các người sao?" Tiến sĩ cũng không nóng lòng khống chế bọn họ, ngược lại nhìn qua rất có hứng thú cùng hấn giải thích một phen tiền nhân hậu quả.

Dung Viễn bỗng nhiên nhớ tới đệ Hà Lan nói qua một câu --"Nhân vật phản diện chết vào nói nhiều" . Hấn vẫn cho rằng điện ảnh bên trong đại nhân vật phản diện nhóm tại chỉ kém một kích liền có thể giết chết nhân vật chính thời điểm còn muốn nói liên miên cần nhả khoe ra nửa ngày âm mưu của chính mình, cuối cùng không hề có ngoài ý muốn bị nhân vật chính nghịch tập phản sát là điện ảnh biên kịch vì thể hiện nhân vật chính bất tử định luật mà dùng nát ngành, không nghĩ tới trong hiện thực thật là có như vậy ngu ngốc.

Tuy rằng trước mắt nhìn qua thế cục là Dung Viễn hoàn toàn bị vây ở hạ phong, nhưng hấn trên thực tế cũng không khẩn trương, chung quy chỉ cần đệ Hà Lan còn tại hấn bên cạnh, hấn liền tồn tại vô hạn phiên bản khả năng tính. Khác không nói, chỉ cần lại hối đoái một trí não, đoạt lại phi thuyền quyền khống chế chỉ là phân phút sự, huống chi phi thuyền trên bàn điều khiển còn có một màu đỏ khẩn cấp thao túng cái nút, chỉ cần ấn xuống đi phi thuyền lập tức liền sẽ gạch bỏ trọng khảo, cắt bỏ sở hữu tư liệu, đương nhiên bất cứ xâm nhập trong nháy mắt này cũng đều sẽ bị thanh không, chỉ là muốn lại khôi phục hệ thống cần ít nhất ba phút thời gian.

Cho nên hấn có thể có kiên nhẫn nguyện ý nghe vừa nghe tiến sĩ giải thích, theo đối phương khẩu phong lộ ra một điểm mê hoặc cùng khẩn trương thần tình.

-- không thể không nói, không phải ai đều có kỹ xảo biểu diễn loại này thiên phú, ít nhất tại tiến sĩ xem ra, Dung Viễn biểu tình cơ bản không có phát sinh bất cứ biến hóa, cùng người máy so sánh cũng kém không bao nhiêu.

Người nghe không có trong dự đoán phản ứng cố nhiên làm người ta buồn bực, bất quá tiến sĩ hứng thú nói chuyện chính nùng, bởi vậy như cũ hứng trí rất cao nói: "Biết người sơ hở ở nơi nào sao? Kia phó bức ảnh, Thái Cực đồ ! ý thức thành tượng nghi vừa mới bắt đầu từ Parco trong đầu đảo ra này phức đồ thời điểm ta liền cảm giác có chút nhìn quen mắt, chỉ là không nhớ ra đến ở nơi nào gặp qua. Sau đó của người phi thuyền -- Tự Do chi Dực..."

Nó dùng phi thường sứt sẹo đường ngữ nói ra bốn chữ này, hài lòng nhìn thấy Dung Viễn biểu tình rất cuộc phát sinh thay đổi, ánh mắt hơi hơi trợn to, trên mặt lộ ra tương đối rõ ràng kinh ngạc thần tình.

"... Là người phi thuyền danh tự, đúng không? Đừng như vậy giật mình, ta lý giải các người văn hóa, lịch sử, ngôn ngữ, lễ nghi vân vân hết thảy ta cảm thấy hứng thú gì đó, bởi vì ta tiếp nhận đối Thủy Lam tinh sinh thái hệ thống quan sát cùng nghiên cứu đã một trăm tám mươi ba năm, bởi vì là độ cao cơ mật, liên Amy kia tiểu nha đầu đều không lý giải, bất quá nếu nàng không có phản bội ta nói, ta vốn tính toán tại đây hai năm khiến cho nàng bắt đầu tiếp xúc ."

Tiến sĩ sắc mặt âm trầm một chút, sau đó lại lập tức lộ ra tươi cười, nhẹ giọng chậm ngữ nói: "Ta vẫn xem các người, tiểu gia hỏa, ta so bất luận kẻ nào đều lý giải các người. Ta xem các người không ngừng mà sinh ra lại chết đi, nhìn các người tại ngu xuẩn trong chiến tranh tiêu hao chính mình, nhìn các người trong thời gian rất ngắn lại từ hủy diệt trung trùng sinh, hơn nữa đem chính mình cư trụ tinh cầu này trở nên hoàn toàn thay đổi. Không không không, ta không phải tại chỉ trích cái gì, tương phản, ta là tại khích lệ các người, rõ ràng là như vậy yếu ớt, đoản mệnh, ngu xuẩn, vì tư lợi, lại có

thể ở cực ngắn thời gian bên trong hoàn thành lớn như vậy thay đổi. Tại Thủy Lam tinh phía trước ta nghiên cứu qua rất nhiều Nguyên Thủy tinh phát triển lịch trình, tin tưởng ta, các người tuyệt đối là trong đó người nổi bật."

"Nếu người như vậy lý giải địa cầu... Cũng chính là người cái gọi là Thủy Lam tinh mà nói, vậy người như thế nào xác định ta liền đến tự địa cầu đâu? Người nên biết địa cầu trước mắt không có tinh thể hàng hành năng lực." Trước đó chặn đường ở trong này, rõ ràng chính là đối với hắc lai lịch phi thường tin chắc mới có hành động, nhưng Dung Viễn thập phần khẳng định chính mình chưa từng có cùng tiến sĩ bên này nhân phát sinh bất cứ ngay mặt tiếp xúc. Dung Viễn nói:"Có lẽ ta chỉ là từ nào đó con đường chiếm được một ít về địa cầu tư liệu, cũng vừa vận đối với loại này văn minh rất cảm thấy hứng thú đâu?"

"Vậy người hắc là càng chú ý chính mình hành tung mới được." Tiến sĩ mỉm cười nói, thậm chí có loại ân cần chỉ bảo cảm giác."Cái kia bạch tộc gọi cái gì tới?" Hắc nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nói:"Á Lâm, đúng không? Ta tại chấp chính thánh nhân theo ta nói hắc đoạn thời gian trước hành tung lén la lén lút phi thường khả nghi, cho nên ta rời đi Picchu tinh thời điểm thuận tiện đi thăm một chút. Nghe nói là chấp chính quan Cách Áo Tư Áo đại nhân tự mình bồi dưỡng tinh anh nhân tài chi nhất, ta vốn đang rất chờ mong, chỉ tiếc, hắc tinh thần cứng cõi trình độ xa so ra kém người cái kia tám cái chân bằng hữu, bất quá bị điện lưu kích thích nửa giờ mà thôi, đại não giống như là mở ra một cánh cửa lớn, ý thức thành tượng nghi dễ dàng liền được đến của người ảnh chụp. Mà ta, tiến sĩ đại nhân, vừa vận lại đối với người này chủng tộc phi thường quen thuộc, liếc nhìn là có thể nhìn ra của người lai lịch."

Tiến sĩ cố ý dừng một chút, sau đó ngậm vài phần chờ mong vài phần thú vị dạt dào nói:"Dung Viễn... Trên địa cầu thanh danh lên cao thiếu niên thiên tài, nghe nói là mấy năm gần đây tối có sức sáng tạo nhà phát minh,

thanh danh chi thịnh, cho dù là năm trăm năm ánh sáng ngoại ta, đều có nghe thấy. Ta nguyên bản tính toán qua vài năm rút ra thời gian đến tận mắt chứng kiến nhìn người là như thế nào thông minh tiểu gia hỏa, không nghĩ tới người thế nhưng bất tri bất giác liền đến ta bên cạnh, còn làm ra nhiều như vậy sự. Tuy rằng không biết người đều là làm thế nào đến, nhưng người hiển nhiên so với ta cho rằng càng thêm ưu tú." Hắc thú vị dạt dào nhìn đã khôi phục lãnh tinh Dung Viễn, thân thể hơi hơi nghiêng về phía trước, hỏi:"Thế nào? Trở thành ta thủ hạ, đến ta bên cạnh đến công tác như thế nào? Nếu người đáp ứng mà nói, ta không những được khoan thứ người sở làm hết thảy, liên tiểu Ami phản bội cũng có thể không truy cứu."

Dung Viễn thần sắc khẽ động, nhưng như cũ không nói gì.

"Người còn đang do dự cái gì? Nhân loại thọ mệnh bất quá chỉ là trăm năm, nhưng ta có thể cho của người sinh mệnh chiều dài ít nhất kéo dài đến ba trăm năm, nếu người nguyện ý bỏ qua người địa cầu yếu ớt thân thể mà nói, kéo dài gấp mười lần cũng là có khả năng. Tại của ta dưới sự trợ giúp, người còn có thể trở thành Thủy Lam tinh chúa tể, quyền thế, tài phú, mỹ nhân, muốn bao nhiêu có bao nhiêu, người còn có cái gì không hài lòng?"

Tiến sĩ tràn ngập dự hoặc khuyên bảo, nhưng Dung Viễn như cũ không hề xúc động. Tại máy ghi hình sở không thể bao phủ địa phương, đệ tử Hà Lan thân ảnh nho nhỏ đang tại bận rộn, vì tránh cho tiến sĩ dụng cụ từ chính mình trong mắt lấy ra cái gì hình ảnh, Dung Viễn không có nhìn về phía nó. Bất quá nếu muốn tuyển ra một hắc ở trên thế giới này tín nhiệm nhất nhân, như vậy nhất định phi đệ tử Hà Lan mạc chúc, bởi vậy Dung Viễn xác định, cho dù bọn hắc ở giữa không có một câu một ánh mắt trao đổi, đệ tử Hà Lan cũng sẽ không khiến hắc thất vọng, cho nên hắc rất thích ý tiếp tục cùng tiến sĩ kéo dài thời gian.

Dung Viễn lãnh đạm biểu tình khiến tiến sĩ có chút thất vọng, ánh mắt lãnh xuống dưới, nhưng Dung Viễn cũng không có trực tiếp cự tuyệt... Tiến sĩ nghiêng đầu nghĩ nghĩ, bỗng nhiên bừng tỉnh đại ngộ, nói:"Đúng, người

là tại bất mãn với chúng ta đem người mẫu tinh xem như ruộng thí nghiệm sự sao? Có chút đề đẳng cấp chúng tộc tựa hồ xác thật tồn tại một loại tình nguyện hư hao chính mình lợi ích cũng muốn giúp người khác lợi tha hành vi..." Hắc lăm bầm lầu bầu vài câu, sau đó bỗng nhiên cười nói:"Ngốc hồ hồ tiểu gia hỏa, nếu người gặt đầu, ta cho phép mỗi lần thực nghiệm thể có thể tùy người đến đi trước chọn lựa, tội phạm, chính khách, xã hội cận bã, của người địch nhân... Tùy tiện người nào đều được, chỉ cần người xem không vừa mắt, người là có thể quyết định hắc sinh tử, ta cũng không để ý chính mình thực nghiệm thể phía trước đều là cái gì thân phận. Đồng thời người cũng có thể bảo hộ người quan tâm nhân hòa chân chính thiện lương nhân, đây là song thẳng kết cục. Nhưng nếu là người cự tuyệt, bị kịch có lẽ lúc nào liền sẽ phát sinh tại gia nhân của người, bằng hữu, hoặc là bất cứ một hài tử cùng nữ nhân trên người -- người muốn như vậy sao?"

Dung Viễn trong mắt lóe qua một tia lợi mang, lần đầu tiên sắc bén tất lộ nhìn về phía tiến sĩ, nếu nói Dung Viễn có cái gì tuyệt đối không thể nhẫn nại, như vậy cầm hắc bằng hữu đến uy hiếp tuyệt đối là xếp hạng tại phía trước một hạng.

Hơn nữa, không am hiểu diễn trò cũng không chỉ Dung Viễn một người, hắc có thể nhìn ra được đến, tiến sĩ là một phi thường tự phụ hơn nữa kiêu ngạo gia hỏa, Emerald như vậy cao cấp trí tuệ chúng có lẽ có thể khiến hắc coi trọng, nhưng một tại Nguyên Thủy tinh sinh ra trưởng thành trí tuệ sinh vật trong mắt hắc không đáng kể chút nào, cho dù là Dung Viễn cũng là giống nhau. Hắc thậm chí khinh thường với che giấu trong ánh mắt nhàn nhạt khinh thị cùng không cho là đúng, chỉ sợ hắc chân chính để ý, cũng không phải khiến Dung Viễn hiệu lực với hắc, mà là vì được đến Dung Viễn có thể đi ngoại tinh vực bí mật, tỷ như này chiếc Tự Do chi Dực lai lịch. Một khi hắc được đến cái kia bí mật, hắc căn bản sẽ không cho phép Dung Viễn sống lâu một giây.

"A nha, người muốn giết ta, phải không?" Tiến sĩ thân thể hướng phía sau vừa dựa vào, hô hấp đầu tráo khiến hần hơn phân nửa đầu cũng không có lộ ra đến, nhưng kia chúng trêu tức thần tình như cũ có thể phi thường tinh tường thấy. Hần phất phất tay, nói:"Tiểu gia hỏa, người thật biết người tình cảnh hiện tại sao?"

Chủ màn hình bên cạnh mấy cái màn hình nhỏ trung bỗng nhiên xuất hiện phi thuyền các địa phương hình ảnh, trừ phòng ngủ, bề như vậy tương đối bí ẩn địa phương bên ngoài, bình thường phi thuyền trong ngoài đại bộ phận địa phương đều sẽ trang thượng theo dõi máy ghi hình, trọng điểm khu vực tỷ như phòng thao tác, năng nguyên thất, ra vào cửa khoang đẳng địa phương càng là như thế. Hôm nay ở này đó theo dõi hình ảnh trong, có thể nhìn thấy có hai ba mươi chỉ dữ tợn đáng sợ quái thú ghé vào phi thuyền trên ngoại bích, chân không hoàn cảnh đối với bọn họ tựa hồ hoàn toàn không có ảnh hưởng, có chút còn thường thường sẽ đi động, mà phi thuyền nhập khẩu trên hành lang, đã có bảy tám chỉ quái thú hoặc là quỳ rạp trên mặt đất, hoặc là treo tại trên tường, thường thường đục ngẫu nước dãi từ chúng nó khoe miệng treo xuống dưới, trong cổ họng phát ra trầm trầm tiếng rống, thị huyết ánh mắt cũng chung quanh đánh giá, chỉ là tựa hồ chịu giới hạn trong cái gì, vẫn không có càng lớn động tác.

Tại Dung Viễn cùng tiến sĩ cũng không có nhiều hơn chú ý trên một hình ảnh, một chỉ ghé vào phi thuyền trên ngoại bích sinh hóa thú tựa hồ trượt chân một chút, thân thể nghiêng, bên cạnh một khác chỉ sinh hóa thú chính dựa vào lại đây, bị nó mạnh từ bên cạnh cắn đứt cổ. Phun tung toé máu nhanh chóng ở trong chân không hóa thành từng viên tròn vo dịch châu, bên cạnh mặt khác mấy chỉ sinh hóa thú phảng phất nhận đến kích thích, nhanh chóng thối lại đây đem chính mình đồng loại chia ăn hầu như không còn.

Phi thuyền ngoại, còn có sáu đài vũ trang cơ giáp, đang treo ở không trung, giơ cự đại pháo quản nhắm ngay Tự Do chi Dực. Hơn nữa, Dung

Viễn có thể nhìn ra được đến, trong đó một liên đối với hần ở khoang điều khiển.

"Của người cổ hường, có câu ngạn ngữ ta thực thích, gọi là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt." Tiến sĩ tình thế bắt buộc nói: "Của ta kiên nhẫn nhưng không nhiều, làm thông minh lựa chọn, Dung Viễn, không cần giống kia chỉ bát trảo bạch tuộc như vậy ngu xuẩn... Hoặc là người tưởng trước lý giải một chút người cái kia gọi Parco tiểu băng hữu là chết như thế nào?"

Cùng lúc đó, đệu Hà Lan cũng dùng hai đoản nhất trường gõ thanh nói cho hần -- đã chuẩn bị tốt .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 205: Sinh Hóa Thú

Tiến sĩ có hứng trí nhìn trong màn hình cái kia trong mắt của hắn tuổi thật sự còn nhỏ người địa cầu, đối phương bất quá mới hai mươi xuất đầu, tại rất nhiều cao cấp văn minh xem ra khi dễ như vậy con non thập phần đáng xấu hổ, bất quá tiến sĩ không có loại này dư thừa ý tưởng, chỉ cần có thể đạt tới mục đích, mặc kệ thủ đoạn thoát nhìn cỡ nào ti bỉ vô sỉ đều không quan trọng.

Hắn đến xuyên việt này trùng động thời gian thực ra chỉ so Dung Viễn sớm một ngày, nhưng đã đầy đủ hắn làm tốt bố trí . Trong khoảng thời gian này hắn còn phái khiến mấy chỉ mini người máy đến trên địa cầu sưu tập một chút tin tức, không có gì bất ngờ xảy ra phát hiện Dung Viễn quả nhiên là địa cầu nhân, càng thêm làm người ta ngạc nhiên là phát hiện tại nào đó đơn sơ nghiên cứu sở bên trong còn có một hắn thay thế phẩm.

Kia chỉ là một trí năng người máy, tiến sĩ rất đơn giản liền xác định điểm này, đồng thời vẫn chú ý địa cầu tuyến đầu khoa học kỹ thuật tiến sĩ cũng biết, trên địa cầu còn không có bất cứ một cơ cấu có thể chế tạo như vậy cùng nhân loại tại bề ngoài cùng trên hành động đều cơ hồ hoàn toàn không có khác nhau trí năng người máy.

-- thực ra là có, chẳng qua Tiêu Tiêu bởi vì vừa được đến [công đức bộ] thời điểm ăn rất lớn mệt, từ nay về sau vẫn phi thường cẩn thận, bởi vậy Diêm Sách vẫn thế cực đoan bí ẩn, trừ Tiêu Tiêu không ai biết hắn chân thật thân phận, mấy trăm năm ánh sáng ngoại chỉ là đối với này khoa Nguyên Thủy tinh định kỳ chú ý một chút đại phát triển phương hướng tiến sĩ tự nhiên cũng không thể nào phát hiện.

Cho nên trong mắt hắn, này tự nhiên lại là một hoàn toàn không nên xuất hiện ở trên địa cầu gì đó, tiến sĩ đối Dung Viễn được đến này hết thấy nguyên nhân càng ngày càng hiểu kì, đây cũng là hắn ở trong này cũng không trực tiếp phát động công kích nguyên nhân. Hắn nguyên bản tính toán đem cái kia người máy trực tiếp cầm qua đến từ hắn "Đại não" Trung đọc một chút tiền nhân hậu quả, nhưng lại lo lắng này trí năng người máy cùng Dung Viễn ở giữa khả năng có liên hệ, bắt lấy nó sẽ kinh động Dung Viễn, nếu cái kia tiểu địa cầu nhân bị dọa sợ chạy trốn, to lớn vũ trụ, tiến sĩ thật đúng là không có cách nào đem hắn một lần nữa tìm ra, nhất là hắn hiện tại cơ hồ bị Kajuhl công ty trở thành khí tử cùng tội đồ dưới tình huống, căn bản không có năng lực điều động công ty trải rộng tinh tế tài nguyên đi tìm ra nào đó né tránh lên nhân.

Bởi vậy, tiến sĩ án binh bất động, chậm đợi Dung Viễn chui đầu vô lưới.

Sau đó -- trong mắt của hắn -- sở hữu hết thấy đều ở trong lòng bàn tay, Dung Viễn dựa theo kế hoạch rơi vào hắn trong vòng vây, phi thuyền trung tựa hồ cũng không có dựa theo lệ thường lưu lại ít nhất một tại ngũ đông trong lúc bảo trì cảnh giới người máy, thao tác hệ thống dễ dàng liền rơi vào hắn chương khống.

Đơn giản dứt khoát làm người ta chán nản, bất quá xem tại đây tiểu địa cầu nhân không có khiến hắn nhiều dằn phân thượng, tiến sĩ vẫn là nguyện ý cho hắn một chủ động đầu hàng cơ hội.

Tại tiến sĩ phía sau, La đa lặng lẽ bữu môi, hắn đều không biết tiến sĩ như thế nào dưỡng thành như vậy thói quen, tâm tình hảo thời điểm thích trêu đùa hắn con mồi, tâm tình không tốt thời điểm liền trực tiếp tàn sát, thực ra mặc kệ như thế nào kết quả đều sẽ không thay đổi.

Nghe được tiến sĩ nhắc tới Parco cái chết, La đa vẻ mặt giật giật, lúc trước là hắn phái thủ hạ giả mạo Parco đi theo đối phương gặp mặt, thông

qua viễn trình thiết bị thông tin cùng đối phương trò chuyện nhân thực ra là tiến sĩ bản nhân, nhưng La đa là trực tiếp nhìn chăm chăm hiện trường nhân, hẳn rõ ràng nhớ rõ đối phương tựa hồ đối kia chỉ bạch tuộc cũng không để ý, cái loại này lạnh lùng thái độ thật giống như bọn họ chỉ là một người xa lạ.

Quả nhiên, nghe được tiến sĩ mà nói, cái kia nhỏ gầy người địa cầu ngay cả mắt cũng không có chớp một chút, thần sắc càng là một chút không có phát sinh bất cứ biến hóa.

"Không tất." Hẳn lãnh đạm nói, sau đó gõ một chút trên bàn điều khiển thứ gì, bọn họ trước mặt màn hình lập tức ám .

"Tiến sĩ..." La đa hỏi thăm nhìn về phía chỉ có hẳn một nửa ả đại đầu ngoại tinh nhân.

"Hệ thống trùng tổ, ít nhất trong ba phút phi thuyền đều sẽ bị vây ở hoàn toàn vô phòng ngự trạng thái. Làm ra loại này không lý trí quyết định, ngược lại khiến ta có chút thất vọng." Tiến sĩ cười lạnh một tiếng, phân phó nói:"Truyền lệnh cấp sinh hóa thú, đem cái kia người địa cầu cùng tiểu Ami chộp tới gặp ta, đứt tay đứt chân không quan trọng, nhưng không cho phép đem nhân cấp làm chết . Trái với mệnh lệnh gia hỏa, ta khiến cho nó lại thượng một lần thực nghiệm đài !"

Dù là La đa thần kinh tráng kiện như thiết, nghe được thực nghiệm đài ba chữ cũng nhẹn không được rung mình, lập tức cung kính đáp: "Vâng."

Một lát sau, Tự Do chi Dực trung phát ra vài tiếng tàn bạo mà hưng phấn tiếng gào thét.

...

Màn hình trở tối, Dung Viễn lại như cũ đứng ở nơi đó không có rời đi, hẳn hơi hơi cúi đầu, nhưng cả người lại tản ra một loại làm người ta toàn

thân phát lạnh khí tức.

"Dung Viễn..." Đậu Hà Lan cẩn thận dè chừng kêu một tiếng.

Qua hai ba giây, Dung Viễn mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về phía nó.

Đậu Hà Lan không biết nên nói cái gì, cân nhắc một chút tìm từ, cuối cùng lựa chọn hội báo công tác:"Emerald ở dinh dưỡng khoang chỗ đó cùng trọng điểm khu vực đã làm tốt phòng hộ, ngăn cách môn cũng đều buông xuống, kia vài sinh hóa thú hoạt động phạm vi tất cả khống chế trong, vũ khí ta lựa chọn ..."

"Đem súng laser cho ta là được." Dung Viễn tính toán nó nói.

Đậu Hà Lan nhất thời minh bạch hẳn muốn làm cái gì, có vẻ có chút khó xử, khuyên nhủ:"Dung Viễn, trực diện sinh hóa thú rất nguy hiểm . Kia vài là cải tạo sinh vật, nếu không trực tiếp đánh trúng yếu hại mà nói, e..."

Dung Viễn nhìn nó liếc nhìn, trong ánh mắt băng lãnh khiến đậu Hà Lan chột ngững bật. Nó cúi đầu, mím môi, tiểu thủ vung lên, một phen súng laser trong bạch quang xuất hiện.

Dung Viễn lúc này thần tình làm người ta lo sợ, nhưng trong lồng ngực lại như là ngạnh sinh sinh nhét vào một khối bàn ủi, lửa nóng nóng bỏng, áp lực không có bộc phát ra đến.

"Người biết Parco là chết như thế nào sao?"

Đào vong trung một ngày đã nằm xuống sắp sửa ngủ thời điểm, Emerald dùng khinh được cơ hồ nghe không thấy thanh âm hỏi.

Dung Viễn trầm mặc một lát, nói:"Hắn là bị Kajuhl, bị tiến sĩ giết chết, chúng ta chỉ cần biết điểm ấy liền đủ rồi."

Emerald không biết có phải hay không tiếp nhận hãn giải thích, không có nói thêm gì liền ngủ, nhưng kia cả một đêm, Dung Viễn cũng không có ngủ.

Hãn biết Emerald vì cái gì hỏi như vậy, đây cũng là đặt ở hãn đáy lòng vẫn không thể tiêu tan một sự kiện -- ở ngày đó công khai phán quyết tin tức trực tiếp trung, Parco đầu tiết diện so le không đủ, còn có căn xé dấu rằng cùng một ít nửa trong suốt chất lỏng, này dù có thể nào không phải một bình thường kiểu chết sẽ có vết thương.

Tại cùng chấp chính thính lấy được liên hệ về sau, hãn cũng từng lên hỏi thăm qua chuyện này, được đến đáp án là, Kajuhl công ty đưa tới thời điểm chính là cái kia bộ dáng. Tại công khai phán quyết sau, dù cho khi đó toàn bộ Picchu tinh người đều cho rằng Parco tội ác tày trời, nhưng chấp chính quan không có để người đối với nó di thể duy nhất còn lại bộ phận lại làm cái gì, mà là hoả táng về sau dựa theo Picchu tinh lệ thường, đưa đến bọn họ trên một vệ tinh. Kia khóa vệ tinh là Picchu tinh công cộng mộ địa, không phân tôn quý ti tiện, Picchu tinh sở hữu người chết tro cốt đều sẽ bị mai táng ở nơi đó, mọi người mỗi lần ngẩng đầu nhìn đến kia khóa vệ tinh, đều tương đương là tại tưởng nhớ chính mình qua đời thân hữu, mà qua đời nhân cũng tương đương với là bị toàn bộ tinh cầu bên trên nhân tưởng nhớ .

Mà tại vừa rồi, tại nhìn đến kia vài sinh hóa thú thời điểm, trong khoảnh khắc hãn bỗng nhiên liền minh bạch kia vài vết thương đến cùng là như thế nào tạo thành, hãn không cần lại nghe tiến sĩ dùng dương dương tự đắc, hời vị vô cùng ngữ khí đem kia tàn nhẫn quá trình lại miêu tả một lần. Dung Viễn không biết đến cùng là cái gì khống chế được hãn khiến hãn không có một quyền đập nát trên màn hình kia trương làm người ta ghê tởm mặt, hãn chỉ biết là chính mình toàn thân tế bào đều tại kêu gào : Giết hãn giết hãn giết hãn !

Lại nhiều xem một giây, hãn e đều sẽ thất khống.

Cho nên dù cho biết đậu Hà Lan có càng thêm thích đáng kế hoạch, hẳn cũng không muốn nghe, chẳng sợ sẽ gặp được nguy hiểm mình đây thương tích, hẳn cũng bức thiết cần càng thêm trực tiếp phát tiết phương thức.

Xa xa truyền đến từng đợt càng ngày càng gần tiếng la rống, tại phi thuyền hành lang vang vọng dưới, thanh âm bị phóng đại vài lần.

Dung Viễn tuy rằng phần nộ, nhưng không có mất đi lý trí, hẳn canh giữ ở một hành lang chỗ cuối, trước mặt là một điều thẳng tắp nhưng cũng không rộng lớn hơn mười mét trường hành lang, bên cạnh trái phải hai bên đều có một lối rẽ, mặt sau hành lang đều khúc chiết uốn lượn, phi thường lợi cho né tránh cùng né tránh, bên phải hành lang chương còn có một có thể thủ động khổng chế ngăn cách môn, đậu Hà Lan tùy thời đều có thể đem buông xuống đến ngăn trở sinh hóa thú truy kích cước bộ.

Chỉ sau một lúc lâu, đệ nhất chỉ sinh hóa thú liền xuất hiện ở hành lang một đầu khác, đó là diện mạo làm người ta buồn nôn gia hỏa, như là một đoàn bùn nhão hướng mặt đất ném, sau đó ở mặt trên cắm lên cương châm lông tóc, thiếp chút màu đỏ pha đen lân giáp, nhồi vào giao thác sắc nhọn răng nanh, liền thành nó bộ dáng. Màu nâu nhạt mắt nhỏ tàn bạo mà hỗn loạn, biểu hiện ra nó cũng không có rất cao chỉ số thông minh, thân thể cao lớn cùng kim chúc như vậy móng vuốt vì hẳn tăng thêm rất nhiều đe dọa lực.

Sinh hóa thú nhìn thấy Dung Viễn, một chút không có chần chờ lập tức nhào lại đây, cùng lúc đó, Dung Viễn cũng mở đệ nhất thương.

Không có thanh âm, một đạo màu lam nhạt chùm sáng cơ hồ là trong nháy mắt liền từ nó trên vai phải phương vẫn xuyên thấu cái môn, sau đó bị trên vách tường đặc thù tài liệu hấp thu. Sinh hóa thú kêu rên một tiếng rơi trên mặt đất, xung thể không chỉ, trên mặt đất trượt mấy mét mới dừng lại.

Sinh hóa thú phun tung toé máu tựa hồ có nào đó hủ thực tính, vách tường cùng trên mặt đất đều phát ra "Tư tư tư" thanh âm. Nhưng phi thuyền bên trong sử dụng tài liệu cũng không như vậy, bởi vậy cuối cùng chỉ để lại nhọt nhọt cháy đen dấu vết, cũng không về phần thật đem vách tường hủ thực xuyên thấu.

Dung Viễn nhìn ra được đến, này tiểu tiểu lỗ tròn miệng vết thương đối sinh hóa thú mà nói cũng không thập phần nghiêm trọng, miệng vết thương chỉ chảy ra không nhiều máu liền bắt đầu thu nạp, hẳn còn nhìn thấy có tinh tế sợi thịt giống giun đất như vậy mấp máy cấu kết lên, miệng vết thương cơ hồ là một lát liền khôi phục. Nhưng sinh hóa thú cố gắng hai lần cũng không có đứng lên, tựa hồ Dung Viễn kia một thương còn đánh gãy trong thân thể hẳn xương sống, mà xương cốt khỏi hẳn tốc độ chậm hơn một chút.

Kỳ diệu là, như vậy một dã thú, cũng là có công đức. Nhiều đạt mười ba vạn phụ công đức trị, để người không khỏi muốn chết tại nó trong miệng nhân đến cùng có bao nhiêu.

Tiếp theo chỉ dã thú oanh long long tiếng bước chân đã từ hành lang bên trong truyền đến, Dung Viễn không lại tiếp tục quan sát, hống súng nhắm ngay sinh hóa thú đầu, lại một đạo màu lam quang mang xuyên qua.

Hẳn trước đây chưa từng có luyện tập qua này, nhưng tại đệ nhất thương khai qua về sau, này đem súng laser sức giật, lệch lạc trị, lực sát thương đẳng các loại số liệu liền đều tại Dung Viễn trong đầu, này đệ nhị thương, hẳn liền tuyệt sẽ không thất thủ.

Trong tầm nhìn công đức trị tiêu thất. Hành lang chỗ cuối, lại có hai chỉ sinh hóa thú phía sau tiếp trước lộ ra đem nửa người trên chen ra đến.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Nghịch Tập

Từng đạo lam quang giao thác thành vông, huyết quang vẩy ra, thân thể cao lớn theo thứ tự ngã xuống, cơ hồ đem hành lang nhồi vào. Sau này sinh hóa thú bị đồng loại thi thể hấp dẫn, đợi không kịp công kích địch nhân trước hết bắt đầu cắn phệ chính mình đồng loại, một lát sau tức bị một đạo lam quang mang đi tính mạng.

Này mấy sinh hóa thú đều là gien cải tạo thêm máy móc cải tạo quái vật, diện mạo cũng không hoàn toàn giống nhau, có phi lân mang giáp, có mọc đuôi, có đỉnh đầu sừng, có đánh xuyên qua thân thể về sau có thể nhìn thấy lóe điện hỏa hoa dây dẫn cùng hợp kim linh kiện. Nhưng có một điểm là giống nhau, đó chính là thị huyết thị sát bản tính.

Một bộ máu chảy đầm đìa thi thể bị ném lại đây, đông nghìn nghịt đem toàn bộ tầm nhìn đều nhồi đầy. Một chỉ so mặt khác đồng loại muốn càng thêm giảo hoạt sinh hóa thú cổ vung lấy bên cạnh đồng loại vì tẩm chần, chính mình giấu ở mặt sau đánh lén. Đương Dung Viễn tránh đi bộ thi thể kia thời điểm, tản ra mùi hôi miệng rộng liền tại đỉnh đầu của hắn một ngụm cắn đến !

Dung Viễn cũng không ngẩng đầu lên, cầm thương thủ nhất cử, lam quang từ đuôi đến đầu xỏ xuyên qua sinh hóa thú đầu, đại cổ huyết giống đổ mưa như vậy đổ xuống đến, nhưng mà từ bên dưới đi qua Dung Viễn lại xảo diệu tránh được sở hữu máu, trên người như cũ sạch sẽ chỉnh tề giống như tùy thời đều có thể đi tham gia yến hội.

Đậu Hà Lan vẫn vì hấn huyền tâm, Dung Viễn không có hồi đoái qua phục sinh đạo cụ, nếu hấn nháy mắt liền bị giết chết, cho dù tọa ủng vô số công đức cũng vô pháp lại đem nhân cứu trở về đến. Nhưng là nhìn nhìn, đậu Hà Lan ánh mắt liền từ cuồn cuộn không ngừng vọt tới sinh hóa thú thượng chuyển dời đến Dung Viễn trên mặt.

Thanh niên sắc mặt lạnh lùng như băng sương, ánh mắt bề ngễ lại khinh mạn, thậm chí mang theo vài phần không có tiêu điểm tan rã. Dưới chân thông dong hơn hấn sấn vắn lững thững, nổ súng động tác cũng không vội vàng, chẳng sợ quái thú mặt gần tại lông mày lông mi, hấn cũng không có mảy may khẩn trương, chỉ là một thương giải quyết một, dần dần huyết nhiễm hành lang.

Một kích mất mạng !

Đậu Hà Lan trong ánh mắt dần dần mang theo vài phần khiếp sợ: Không phải trùng hợp, mỗi một đạo lam quang, đều sẽ thu gặt một tính mạng.

Nó biết Dung Viễn động tác nhìn như thoải mái, trên thực tế cũng không có dễ dàng như vậy. Bởi vì liền tại ngay từ đầu, bọn họ đều nhìn thấy một chỉ bị bắn thủng đầu sinh hóa thú rung đùi đặc ý còn muốn công kích, trên đầu thương cho nó mang đến ảnh hưởng tựa hồ còn không bằng đánh gãy một chân càng nhiều, hơn nữa phục nguyên tốc độ cũng rất nhanh. Đầu cũng không phải chúng nó trí mạng nhược điểm, có bị hất ra nửa cái đầu đều còn có thể đứng lên, có thể khiến chúng nó triệt để tử vong, là đầu cùng cảnh ở giữa tới gần cái ót một chỗ trung khu thần kinh, đậu Hà Lan phỏng đoán có lẽ chỗ đó là tiến sĩ trang bị khổng chế tâm phiền địa phương.

Nó nhìn nửa ngày, chỉ đại khái đoán được cái kia trí mạng điểm ở phạm vi, cụ thể vị trí còn vô pháp xác định. Nhưng hiển nhiên, Dung Viễn đã tìm đến.

Dung Viễn đầu hơi hơi một bên, một cái móng vuốt liền tại ly má chênh lệch từng li cự ly vạch qua đi, màu lam quang ánh đặc trên mặt hơi hơi lượng lượng, trong chớp mắt liền tối xuống đi, móng vuốt tương ứng sinh hóa thú đã phanh một tiếng trượt đến hành lang chỗ cuối, thẳng tắp đụng vào trên tường.

...

Thu đến mệnh lệnh sinh hóa thú tại không có hoàn thành nhiệm vụ phía trước là sẽ không dừng tay, sợ hãi cùng lùi bước loại này cảm xúc bị từ bọn họ giết trung bóc ra. La đa mắt thấy một chỉ tiếp một chỉ sinh hóa thú không ngừng mà từ cái kia tương đối nhỏ hẹp cửa cabin trung chui vào đi, lại vẫn không có bất cứ một đầu lại chui ra đến.

Tiến sĩ phi thuyền trung còn thừa sinh hóa thú đều bị phóng ra đến. Loại này giết cải tạo vật bồi dưỡng điều kiện cực kỳ hà khắc, cho dù là tiến sĩ trong tay cũng không có quá nhiều, bao gồm huấn luyện còn không có triệt để hoàn thành tổng cộng hai trăm ba mươi chỉ. Con số này đặt ở vũ trụ trung không thể so một phen vùng càn quét mất mặt, nhưng khi bọn nó rậm rạp dày đặc vây quanh ở chiếc kia phi thuyền chung quanh thời điểm, thoát nhìn liền phá lệ làm cho người ta sợ hãi.

Chờ đợi một lát, lại là mười mấy chỉ sinh hóa thú chui vào chiếc kia cũng tính quá lớn phi thuyền, trước mắt đầu nhập lực lượng đã đủ để hủy diệt nào đó kém một chút quốc gia, nhưng lại như cũ không có nhìn thấy bọn họ muốn kết quả.

La đa bắt đầu cảm thấy bất an, hần bỗng nhiên đứng lên xin chỉ thị nói: "Tiến sĩ, ta đi ra ngoài xem xem tình huống."

Tiến sĩ lúc này cũng không có nắm chắc phần thắng tươi cười, hần trầm mặt gật gật đầu, La đa nhanh chóng đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau một chiếc cơ giáp liền từ bên cạnh bay về phía chiếc kia tiểu phi thuyền. Đám

sinh hóa thú phân phân né tránh -- trừ tiến sĩ, La đa chính là duy nhất có thể làm cho bọn họ không chút do dự phục tùng người.

Tiến sĩ nhìn nhìn thời gian, cầm lấy microphone nói: "Ruja, phá hủy bọn họ phun bắn hệ thống."

Ba phút lập tức liền muốn đến, đây là tiến sĩ tính toán bọn họ có thể khôi phục phi thuyền khổng chế ngăn nhất thời gian. Hẳn nhưng không tưởng tại đã chiếm hết ưu thế dưới tình huống còn khiến kia hai tiểu hài tử chạy trốn -- tuy rằng chiếc kia phi thuyền nội hiện tại đến cùng là ai chiếm ưu thế còn không đáng nói, nhưng biết vẫn tại bọn họ vòng vây nội, hết thủy liền lại vẫn tại hẳn khổng chế trong.

"Vâng." một ồm ồm thanh âm đáp, đồng thời tiến sĩ nhìn thấy không trung một chiếc cơ giáp tháo xuống sau lưng so cơ giáp bản thân còn muốn trưởng gần một phần ba ống pháo, nhắm ngay Tự Do chi Dực đáy phun bắn miệng ống.

La đa cũng nghe đến mệnh lệnh, vì tránh cho ngộ thương, hẳn tạm dừng tiến vào phi thuyền bên trong tính toán, đồng thời mệnh lệnh bám vào trên phi thuyền sinh hóa thú cũng đều lảng tránh một hai.

"Phanh --"

Một đạo cơ hồ xưng được là màu đỏ tươi quang mang lao thẳng tới hướng Tự Do chi Dực, ánh lửa nổ tung, đem phi thuyền toàn bộ nuốt sống đi xuống.

-- người ở bên trong còn sống sao?

Ruja nhin không được nghĩ đến.

Tiến sĩ lại hí mắt, nhìn kia trái ra phạm vi vượt qua dự đoán ánh lửa, lăm lăm nói: "Không đúng..."

Quang mang tản ra, Tự Do chi Dực như cũ hoàn hảo không tổn hao gì, nhàn nhạp ngân sắc quang huy bao phủ toàn bộ phi thuyền.

"Phòng hộ tráo !" La đa thất thanh hô. Đại đa số phi thuyền đều sẽ trang bị điện từ phòng hộ tráo, nhưng có thể chống đỡ loại trình độ này công kích lại cũng không nhiều, đối phương đến cùng là cái gì lai lịch?

"Quả nhiên." Tiến sĩ ngược lại cũng không cảm giác ngoài ý muốn, hẳn liền cảm giác Dung Viễn còn có hậu chiêu, vô luận là đi vào bao nhiêu cũng không có đoạn dưới sinh hóa thú, vẫn là hiện tại cường lực như thế điện từ phòng hộ tráo, đều khiến hắn trở nên cao hứng. Nếu Dung Viễn rất đơn giản liền bị hắn bắt được, kia cũng liền thuyết minh cho dù hắn có nào đó kỳ ngộ, nhưng này quý hiếm trình độ cũng có hạn thật sự; Nhưng nếu Dung Viễn mặc kệ cái gì nguy cơ đều có thể ứng đối, kia chính thuyết minh làm hắn rơi xuống tiến sĩ trong tay thời điểm, tiến sĩ thu hoạch cũng lại càng lớn.

Đương nhiên, tiền đề là hắn thật sẽ không chạy trốn.

Tiến sĩ hạ lệnh khiến La đa cùng Ruja tiếp tục tiến công, chính hắn cũng mở ra hư nghị bàn phím, nhanh chóng ở mặt trên gõ . Phòng hộ tráo khởi động thuyết minh đối phương đã trước tiên mười mấy giây khôi phục năng nguyên cùng thao tác hệ thống, chỉ cần có thể lại thành công xâm nhập cũng không chế chiếc kia phi thuyền, Dung Viễn hai người lại như thế nào giây dựa cũng bất quá là hắn trong tay tiểu hầu tử mà thôi.

Một lần này không có như vậy dễ dàng, cũng là, ném qua một về sau kia tiểu tử nếu không có đề cao cảnh giới trình độ, kia ngược lại muốn khiến tiến sĩ giật mình . Nhưng hắn phía trước đã tại Tự Do chi Dực hệ thống bên trong chuyển nửa ngày, trong trong ngoài ngoài đều lý giải qua, lúc này chẳng sợ phi thuyền cảnh giới nhắc tới tối cao hạn độ, cũng bất quá là nhiều kéo dài vài phút thời gian mà thôi, như vậy không làm khó được hắn.

Tiến sĩ thoải mái khoải trá xâm nhập, mắt thấy liền muốn thành công thu hoạch quyền hạn thời điểm, đột nhiên trước mặt bàn phím mơ hồ một chút, nháy mắt biến mất, màn hình cũng trở nên một mảnh tối đen. Tiến sĩ sửng sốt một chút, phía trên cơ nhục hơi hơi trều động, tựa hồ giận dữ, nhưng ngay sau đó hẩn lộ ra một vận vẹo mà nguy hiểm tươi cười, hạ giọng nói:"Emerald."

Có thể tại hẩn hoàn toàn không có nhận ra thời điểm phản hắc hẩn, trừ Emerald không có người ngoài. Một tay nuôi lớn sủng vật cùng công cụ hôm nay trái lại cùng hẩn đối nghịch, tiến sĩ nội tâm lửa giận so với lúc trước phát hiện Parco giật giây Emerald đào tẩu thời điểm càng sâu một trăm lần.

Hẩn mà nói như là mở ra cái gì công tắc như vậy, trước mặt màn hình đột nhiên sáng lên, xuất hiện Emerald luống cuống tay chân bộ dáng, hiển nhiên nữ hài kinh hoảng dưới ấn sai lầm kiện, mở ra song phương thông tin kênh. Chợt sáng lên màn hình đem nữ hài hoảng sợ, đợi nhìn thấy tiến sĩ âm sâm sâm nhìn chăm chăm nàng thời điểm, nữ hài lão đảo lui về phía sau vài bước, thân thể giống chấn kinh tiểu sóc như vậy phát run, xem ra hận không thể lập tức tìm thứ gì trốn đi.

"Tiểu Ami --"

Tiến sĩ nhìn nữ hài tại hẩn niệm ra danh tự thời điểm cả người run lên, lập tức ôn thuận cúi đầu, sắc mặt giống giấy như vậy trắng bệch. Đây cùng phía trước giống nhau như đúc phản ứng khiến hẩn cảm thấy cười nhạo một tiếng, cũng nhiều vài phần bình tĩnh, sau đó nói:"Người dám chạy trốn, khiến ta rất sinh khí."

Emerald nhìn qua càng kinh hoảng, phảng phất tiếp theo giây liền sẽ ngất đi.

"Tiểu Ami, Emerald, nhớ kỹ, người là đồ của ta, đời này đều đừng nghĩ rời đi ta bên cạnh. Mặc kệ người chạy bao nhiêu xa, ta đều sẽ đem người bắt về." Tiến sĩ mà nói giống như một câu một câu nguyên rủa, Emerald thân mình càng lui càng nhỏ, giống như tiếp theo giây liền sẽ quỵ xuống, tuyệt vọng cùng chết lặng hiện lên tại nàng tái nhợt trên mặt, "Bất quá bây giờ còn không muộn, tiểu Ami, trở lại ta bên cạnh đến, ta còn có thể lại cho người một lần cơ hội. Bằng không mà nói, ta cam đoan, sở hữu người gặp được nhân -- mặc kệ là giúp qua người nhân, quan tâm người nhân, hoặc là chỉ là với người nói qua một câu nhân, ta cam đoan sẽ đem bọn họ tất cả đều đưa vào Địa Ngục."

Emerald thân mình kịch liệt lắc lư, phảng phất dùng hai sợi dây thường tại đem nàng hướng bất đồng phương tây xả. Nàng lắc lư, giây dựa, môi trắng bệch, mồ hôi như mưa đổ. Cuối cùng, Emerald như là bị tuyến năm rồi gỗ như vậy, kéo cương ngạnh trầm trọng bộ pháp, từng bước đi về phía trước, thật giống như phía trước như vậy đi đến tiến sĩ trước mặt mặt mặc hân tâm lực.

"Hào hài tử." Tiến sĩ cách không khí sờ sờ hư nghĩ trong màn hình Emerald mặt, sau đó mang theo tán dương ngữ khí nói: "Nhượng ra phi thuyền thao túng hệ thống, đem cái kia Dung Viễn đưa đến ta trước mặt đến. Ngoan ngoan nghe lời, tiểu Ami, người lại vẫn là ta tối sủng ái hài tử."

Nữ hài kịch liệt run lên một chút, sau đó như là cứng lại, môi hơi hơi mấp máy, thấp giọng nói câu cái gì.

"Người nói cái gì?" Tiến sĩ nhin không được nhíu mày hỏi.

Emerald mạnh ngẩng đầu lên, sắc mặt như cũ tái nhợt, nhưng trong ánh mắt lửa giận hừng hực thiêu đốt, nàng bùng nổ thét to: "Tiểu Ami tiểu Ami, ghê tởm chết ! người này làm người ta buồn nôn tử ả nhân ! hói đầu !"

"Ba" một chút, nữ hài khí thế vạm quân một phen chụp ở trên bàn điều khiển, màn hình nháy mắt hắc.

Tiến sĩ đầy mặt mọng bực.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Truy Kích

Nói ra phía trước tưởng cũng không dám tưởng mà nói, đóng kín thông tin về sau Emerald khí thế toàn vô ghé vào trên bàn điều khiển nặng nhọc thở, giống như hư thoát như vậy tay chân như nhũn ra ứa ra mồ hôi lạnh, nhưng nàng trong lòng thông khoái cực.

Ngừng một lát, Emerald bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, mạnh nhảy dựng lên ba ba đất đất ở trên bàn phím gỗ, một bộ phức tạp kết cấu hư nghĩ hình ảnh hình chiếu tại nữ hài trước mặt, từ đại khái bộ dáng đi lên xem, đây là nào đó năng nguyên trang bị hình ảnh.

Vài phút sau, nữ hài trên tay động tác dừng lại, nàng sắc mặt phức tạp nhìn chăm chăm hình ảnh nhìn một lát, sau đó xem xem một cái khác tương đối nhỏ trong màn hình tại sinh hóa thú vây quanh dưới cơ hồ thấy không rõ bóng người Dung Viễn, cắn chặt răng, thần sắc trở nên kiên định, mạnh gõ xuống một cái nút.

Tại tiến sĩ trên phi thuyền, năng nguyên hệ thống trung mấy cái nghi biểu số liệu bỗng nhiên duy trì liên tục đi cao, vài giây sau lục tục phát ra tiếng cảnh báo. Nhưng mà không đợi đến có người đến duy tu hoặc là xem xét, một điều ống dẫn đột nhiên bạo tạc, tiếp oanh long long bạo tạc thanh âm không dứt bên tai, mãnh liệt hỏa diễm rất nhanh theo lớn nhỏ hành lang thông đạo lan tràn, nháy mắt liền nuốt sống sở hữu sự vật, không kịp đào tẩu tiến sĩ thân tín tại kinh khủng trung đều táng thân biến lửa.

...

Cuối cùng một chỉ sinh hóa thú cũng ngã xuống, tứ chi co rút trều động hai phát, không có động tĩnh, nhưng ánh mắt như cũ rất lớn mở to, còn sót lại vài phần trước khi chết bạo ngược cùng thác loạn.

Cửa cabin đã buông xuống, phi thuyền ngoại tuy rằng còn có rất nhiều sinh hóa thú, nhưng vào tất cả đều đã bị giết chết . Ba năm mươi chỉ sinh hóa thú, thi thể nếu đều tại mà nói e đã chồng chất thành tiểu sơn. Nhưng một bộ phận bị chúng nó đồng loại thôn phệ, còn lại đại đa số bị đệ Hà Lan đưa tới vệ sinh người máy kéo xuống đi xử lý, bởi vậy Dung Viễn mới không có bị thi thể vùi lấp.

Hành lang đã bị hủ thực không thành bộ dáng, nơi nơi là cháy đen hoặc là tinh hồng dấu vết, mặt đất đều đi xuống một tầng. Dung Viễn giày nếu không phải kháng hủ thực loại hình, e hiện tại để giày đều sớm đã tiêu thất.

Đệ Hà Lan có chút giật mình với Emerald trước tiên vu ngã đồng thời gian tĩnh lại, so sánh là phi thuyền trung động tĩnh bưng tĩnh nằng, hơn nữa hệ thống gạch bỏ về sau dinh dưỡng khoang không có duy trì liên tục năng nguyên cung cấp, khẳng định sẽ đối mê man trung Emerald có ảnh hưởng. So với này, nữ hài tĩnh lại về sau nhanh chóng phán đoán trước mắt trạng huống cũng áp dụng hành động quyết đoán càng làm người ta giật mình, khiến nó cảm giác chính mình tựa hồ có điểm không biết nằng .

Nhưng để cho đệ Hà Lan cảm thấy ngoài ý muốn, là Dung Viễn biểu hiện.

Đối địch khi tĩnh chuẩn cùng sức phán đoán còn không tính cái gì, trọng yếu, là kia vài sinh hóa thú không ngừng từ mở ra cửa cabin trung chui vào đến thời điểm, phi thuyền trung không khí cũng tại bay nhanh tiêu tán ở trong chân không. Đệ Hà Lan bắt đầu còn cố gắng duy trì Dung Viễn chung quanh áp khí tại bình thường người địa cầu có thể tự do hoạt động

phạm vi bên trong, sau này nó mới phát hiện, chính mình là tại làm điều thừa.

Đường bổ sung theo không kịp không khí biến mất tốc độ khi, đậu Hà Lan ngoài ý muốn phát hiện, tại Dung Viễn chung quanh có một tầng chính hắc cũng không có nhận ra bảo hộ tầng. Hắc tổng cộng bạo lậu ở trong chân không ít nhất có hai phút, trừ một một điểm bên ngoài nhìn không ra bất cứ tác dụng phụ.

Đậu Hà Lan đương nhiên biết, cho dù là phổ thông địa cầu nhân loại, bạo lậu vũ trụ trung chừng nửa phút đều sẽ không tạo thành vĩnh cửu tính thương tổn, sẽ không giống có chút khoa trương TV tiết mục như vậy bạo tạc, sôi trào hoặc là đông chết, nhưng mười mấy giây sau liền sẽ xuất hiện rất nhiều đôi chút tổn thương, tỷ như tử ngoại tuyến bỏng nắng, giảm sức ép chứng, thân thể sưng, thiếu dưỡng dục đã (vân vân).

Dung Viễn thể chất cùng người thường bất đồng, trải qua thời gian dài ổn định rèn luyện cùng cơ sở tổ chất hồi đoái về sau, thân thể hắc cơ năng đã xa xa dẫn đầu với trên địa cầu bất luận kẻ nào, nhưng như cũ là tại "Nhân loại" Đây phạm trù trung. Nói cách khác, hắc trên thực tế không thể cùng Picchu tinh nhân như vậy ở trong biển sâu tự do tự tại sinh hoạt, cũng không khả năng giống sinh hóa thú như vậy ở trong chân không như giảm trên đất bằng khiêu dục cùng chém giết.

Nhưng hắc chính là như vậy không hề có đạo lý làm đến, tại vô ý thức dưới trạng thái.

Đậu Hà Lan thử thăm dò nhẹ nhàng chạm Dung Viễn bả vai, không có lại cảm giác được phía trước cái loại này thần bí bảo hộ tầng.

Dung Viễn hơi hơi nhắm mắt, hồi ức vừa rồi cái loại này đắm chìm ở trong sát lục, lại giống như hoàn toàn thoát ly vu sát lục trung cảm giác, tuyệt đối lãnh tĩnh cùng tuyệt đối tự tin đồng thời tràn ngập ở trong lòng

ngực, hẳn cảm giác chính mình giống như không gì không làm được, trước mặt vô luận cỡ nào hung mãnh quái thú đều là thổ kê ngỗ cầu, không chịu nổi một kích, thời gian tựa hồ cũng tất cả đều chậm lại, sinh hóa thú máu ở không trung chia lìa phi vũ quỹ tích đều rõ ràng tựa như chậm phóng màn ảnh.

Trên cánh tay đụng vào đem hẳn từ cái loại này xi độc như vậy mê huyền trung kéo trở về, Dung Viễn cúi đầu hỏi: "Làm sao?"

Thấy hẳn đối vừa rồi biến hóa hoàn toàn không biết gì cả, tựa hồ liên một độ bị vây ở chân không hoàn cảnh trung đều không có nhận ra, đậu Hà Lan lắc đầu, không có nhiều lời. Đường Dung Viễn ánh mắt chuyển hướng chung quanh sinh hóa thú thi thể khi, đậu Hà Lan nhìn về phía Dung Viễn trên tay trái kia mai nhẵn.

Như cũ là nhìn như phổ thông thậm chí cũng không tính mỹ quan bộ dáng, có quang não trong người, đậu Hà Lan thậm chí có thể khẳng định nói hòn đá kia mặt ngoài thậm chí ngay cả tối nhỏ bé văn lộ cũng không có thay đổi, Dung Viễn cũng nói này thạch đầu trừ mặc danh kỳ diệu tiếng ca bên ngoài không có cho hẳn bất cứ đáp lại. Nhưng nó thật không có phát ra tác dụng sao? Dung Viễn trải qua cái gì, hồi đoái cái gì, không có so đậu Hà Lan càng rõ ràng, cho nên nó rất xác định Dung Viễn trước mắt sở hữu hồi đoái vật đều không khả năng đạt tới vừa rồi như vậy hiệu quả, duy nhất khả năng sinh ra ngoại lệ, chính là này ngay cả nó chính mình đều không rõ ràng đến cùng có tác dụng gì thạch đầu .

Hơn nữa...

Đậu Hà Lan tiểu thủ che lên ánh mắt, lộ ra một bộ trầm tư biểu tình.

Không cần cầm ra [công đức bộ], chỉ cần nó ý niệm vừa động, bên trong nội dung liền tất cả đều hiện lên ở trong đầu, không một chỗ không rõ ràng.

Theo Dung Viễn cùng đệ Hà Lan ở giữa ăn ý tín nhiệm dần dần gia tăng, Dung Viễn đã không có thường xuyên xem xét [công đức bộ] thói quen ; Đình chỉ hồi đoái cơ bản trị về sau, hân cũng không lại chú ý phía trước lực trí thể mẫn đẳng tin tức, nhưng đệ Hà Lan làm khí linh, trong đó mỗi một điểm biến hóa nó đều thập phần rõ ràng. Cho nên hân biết rõ, Dung Viễn tứ hạng cơ bản trị, tại vừa rồi kia trong nháy mắt, đều có rất nhỏ bé thay đổi -- nhanh nhẹn cùng lực lượng các gia tăng hai điểm, thể chất một điểm, trí lực tăng phúc thì tại số lẻ sau ba vị biến hóa lên.

Tại Dung Viễn đình chỉ dụng công đức hồi đoái cơ bản trị về sau, này vẫn là số liệu lần đầu tiên phát sinh biến hóa.

Này ý nghĩa cái gì?

Lực trí thể mẫn trị số, trừ dụng công đức hồi đoái bên ngoài, kế ước giả thông qua tự thân kiên trì bền bỉ rèn luyện cũng có thể đem đề cao, nhưng loại này đề cao cũng là có điều kiện, đó chính là ít nhất cũng muốn đột phá trước mắt sở có được trình độ.

Tỷ như một người bình thường [lực lượng] là 25, ý nghĩa hân không tổn thương tự thân lớn nhất phụ trọng là 25 kilogram, thế nhưng không phải hân mỗi lần đều có thể giơ lên 25 kilogram trọng vật đâu? Cũng không phải như thế, này nhân khả năng phụ trọng 20 kilogram liền cảm thấy không thể tiếp tục được nữa, cũng khả năng mỗi lần đều miễn cưỡng chính mình phụ trọng 50 kilogram. Trước một loại hành vi sẽ để hân lực lượng dần dần nhược hóa đến 20 trị số thượng, sau một loại hành vi thì sẽ tại đề cao lực lượng đồng thời tổn thương hân thể chất. Chỉ có tại ép gần 25 kilogram phạm vi bên trong tiến hành thích hợp rèn luyện, mới là có lợi nhất tăng lên lực lượng phương thức, phản ánh tại [công đức bộ] trung, chính là các hạng trị số không có dài ngắn bản chi phân, đều tại song song cùng tiến tăng trưởng.

Dung Viễn lực trí thể mẫn một lần nữa bắt đầu tự nhiên gia tăng, thuyết minh hẳn đã đem phía trước thông qua hồi đoái tăng lên cơ bản tổ chất tất cả đều tiêu hóa hấp thu vì tự thân năng lực, hơn nữa có thể tương đối hảo chương khống chính mình thân thể các hạng cơ năng. Nhưng vấn đề là, trong khoảng thời gian này hẳn trừ một ít thông thường huấn luyện bên ngoài nhưng không có tiến hành bất cứ mục đích tính, cao cường độ rèn luyện a !

Cho nên nói... Dung Viễn thật chính là kia một phần vạn ức xác suất sao?

Đậu Hà Lan nhìn về phía kia khối [trong truyền thuyết thạch đầu] ánh mắt cũng không khỏi mang theo vài phần lửa nóng. Muốn biết, lúc trước nói "Một phần vạn ức" Đây xác suất cũng chỉ là trên lý luận số liệu, trên thực tế, đương kia tảng đá bị hồi đoái đi ra thời điểm đậu Hà Lan liền minh bạch một điểm -- không có người, luôn luôn cũng không có nhân có thể thấu triệt trong đó bí mật. Đương nhiên [công đức bộ] kế ước giả trên thực tế cộng lại cũng không có một vạn ức nhiều như vậy, thế nhưng...

Đậu Hà Lan nhìn Dung Viễn liếc nhìn, kiềm chế trong lòng ẩn ẩn kích động -- phi thuyền trung sinh hóa thú giải quyết, nhưng bên ngoài còn có rất nhiều địch nhân, bây giờ còn không phải thả lỏng thời điểm. Đợi đến chuyện này chấm dứt, lại cùng Dung Viễn nói tỉ mỉ đi.

...

Tiến sĩ có được phi thuyền không chỉ một chiếc, nhưng bọn họ ở giữa hệ thống đều là giống nhau, hơn nữa lẫn nhau liên thông. Emerald phá được đầu lĩnh một chiếc, lại lấy xuống cái khác cũng chỉ là dễ dàng. Trong nháy mắt, mấy chiếc quái vật lớn đều biến thành vũ trụ trung thôi xán yên hoa, bạo tạc khiến thật nhỏ linh kiện đều biến thành đoạt mệnh hung khí, dù là chung quanh cơ giáp cùng sinh hóa thú vôi vàng lảng tránh, vẫn là có một tiểu bộ phận bị đoạt đi tính mạng.

Sống sót nhân cũng mặt xám như tro tàn -- sở hữu bổ cấp đều ở trên phi thuyền, không có phi thuyền, không có năng nguyên bổ sung, bằng vào cơ giáp bọn họ có thể ở vũ trụ trung sống sót bao lâu thời gian? Dù cho tại tiến sĩ phía trước nói qua cái kia Thủy Lam tình thượng sống sót, nhưng không thể xuyên việt trùng động phi thuyền, bọn họ một đời đều đừng nghĩ lại trở lại cố hương .

Giờ này khắc này, ngược lại là kia vài sinh hóa thú có vẻ càng tự tại chút. Chúng nó chưa bao giờ vi ngày mai phát sầu, chỉ cần có đồ ăn là được. Không có được đến bước tiếp theo chỉ lệnh, lại vẫn sống sinh hóa thú cũng không cố phi thuyền trung có bao nhiêu nóng bỏng cùng nguy hiểm, đẳng mãnh liệt nhất kia một đợt bạo tạc quá khứ về sau liền mò đến phi thuyền hải cốt trung tìm một ít thiêu đến cháy đen tàn chi cụt tay bắt đầu lang thôn hổ yết.

"Tiến sĩ --" Ruja bị mình một tiếng, giá cơ giáp liền muốn xông qua, lại bị chính mình bên cạnh hai người cấp ngăn cản.

"Đừng xúc động, Ruja, người hiện tại đi qua chỉ là bạch bạch chịu chết." La đa như cũ trấn định, một bên đem sinh hóa thú ước thúc thu nạp lên, vừa nói:"Tiến sĩ còn không về phần ngay cả tối thiểu bảo hộ chính mình năng lực cũng không có, hiện tại người tối phải làm, là chờ đợi mệnh lệnh, mà không phải bị cảm tình chi phối đầu não, làm theo ý mình."

"Ân, nói không sai." Một lạnh như băng thanh âm cắm vào đến, vừa nghe liền biết này chủ nhân áp lực vô biên lửa giận.

"Tiến sĩ !" Mọi người cùng hô lên, như Ruja đám người đều thập phần kích động, như là lập tức tìm đến người đáng tin cậy. La đa cũng ần ần nhẹ nhàng thở ra, nếu tiến sĩ không ở, trong khoảng thời gian ngắn hãn còn có thể áp chế kia vài thiên tính tàn bạo sinh hóa thú, thời gian dài nhưng liền khó mà nói .

Tiến sĩ ngồi ở một tròn dẹt hình khoan biên mạo như vậy loại nhỏ phi cơ trung, này hình dạng nếu có người địa cầu thấy, khẳng định sẽ lập tức hô to một tiếng:"Xem đĩa bay !" Xuyên thấu qua khoang điều khiển ngoại cửa sổ, có thể nhìn thấy tiến sĩ như cũ mang hô hấp đầu tráo, nhưng này quanh thân áp khí không lý do liền ngưng kết ra một loại mây đen áp thành bầu không khí đến, khiến mọi người không dám nói thêm nữa nói.

Tiến sĩ hướng chung quanh nhìn một vòng, hừ lạnh một tiếng, hỏi:"Sống liền vài người này?"

Thất đài cơ giáp, bao gồm tiến sĩ ở bên trong tổng cộng tám người, mặt khác còn có hơn một trăm sáu mươi chỉ sinh hóa thú.

La đa tâm nhảy dựng, cứ việc biết tiến sĩ nhìn không thấy, vẫn là lập tức cúi đầu đáp: "Vâng."

"Phế vật !" Tiến sĩ mắng to một tiếng, cũng không biết là tại mắng La đa, vẫn là mắng kia vài tại đột phát tình huống trung liền chạy đều không thể chạy đến cấp dưới, hoặc là đang mắng chính hắn.

La đa không dám lại nói, nhưng Ruja cũng không rất hiểu phải xem nhân sắc mặt, hắn chỉ biết là bọn họ hiện tại gặp phải tình cảnh phi thường nguy hiểm, bởi vậy tiến sĩ tiếng mắng vừa đình chỉ, Ruja liền tại thông tin kênh bên trong cung kính có gia hỏi:"Tiến sĩ, hiện tại chúng ta không có bổ cấp, không có phi thuyền, nên như thế nào trở về?"

Câm như hén mọi người lập tức đối Ruja dừng khí trí lấy cao thượng kính ý.

Nhưng tiến sĩ thế nhưng không có sinh khí, hắn lộ ra một cổ quái tươi cười, nói:"Phi thuyền? Chúng ta trước mặt chẳng phải chính là có một chiếc sao?"

Mọi người cùng nhau chuyển dời thị giác nhìn thoáng qua Tự Do chi Dực, không phải bọn họ không có nhìn thấy chiếc phi thuyền này, chỉ là... Tự Do chi Dực sớm đã thoát ly vòng vây, lúc này dần dần dung nhập hắc ám mau liên bóng dáng đều nhìn không thấy . Dựa vào mấy chiếc cơ giáp muốn đột phá nó phòng hộ tráo đều khó khăn, mà sinh hóa thú tại vũ trụ trung tốc độ thụ hạn, cũng căn bản đuổi không kịp phi thuyền.

"Chúng ta đuổi không kịp." Ruja thành thực nói:"Hơn nữa chúng ta vũ lực tuy rằng chiếm ưu thế, nhưng muốn tưởng tại không phá hủy phi thuyền tiền đề dưới bắt hãn nhóm chỉ sợ cũng không có khả năng."

"Biện pháp là nhân tường ra đến ." Tiến sĩ tựa hồ cũng không lo lắng, hãn nhìn xem chính mình góc phải bên dưới vị trí -- trang mặt khác hai chỉ virus thùng liền tại hãn bên chân, cho dù là chạy nạn thời điểm hãn cũng không có đem nó kéo xuống. Hãn hỏi:"Ruja, người còn có mấy mai bom neutron?"

"Một viên." Ruja vẻ mặt đau khổ nói. Phụ trọng quá nhiều đối tốc độ ảnh hưởng rất lớn, lấy làm phương tiện hành động, hãn chỉ dẫn theo hai viên bom neutron, cho rằng loại trình độ này vũ lực đã dư dật, nào nghĩ đến không chỉ không có lấy xuống địch nhân, ngược lại bị người sao gốc gác đâu? Hôm nay này một mai bom neutron, là bọn họ còn thừa tối cường vũ lực, cần phải đánh vỡ phòng hộ tráo, e còn chưa đủ.

"Cho ta." Tiến sĩ mệnh lệnh nói. Hãn phi thuyền tuy rằng bề ngoài an toàn vô hại, trên thực tế nội có càn khôn. Chỉ thấy phi thuyền đỉnh chớp vỡ ra, vượn ra hai giá cùng một ống pháo, đem Ruja đưa tới bom neutron vững vàng trang bị đi lên, hơn nữa bị vây ở tùy thời đều có thể phát xạ trạng thái, giống như nó nguyên lai thiết kế thời điểm liên tính toán muốn làm như vậy như vậy.

"Tiến sĩ, chúng ta muốn đuổi bắt sao?" La đa cùng hỏi.

"Truy kích? Không không, đó là tại tự tìm tử lộ." Tiến sĩ mảnh dài ngón tay tựa như xà như vậy hoạt động hai phát, sau đó lộ ra một không có độ ẩm tươi cười, nói:"Chúng ta muốn đi, là Thủy Lam tinh."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Trên Đồi Chú Mục

Dung Viễn đi vào khoang điều khiển, nhìn nhìn phi thuyền hàng hành phương hướng, nói: "Quay đầu, Emerald."

"Nhưng là --"

"Quay đầu." Dung Viễn nói: "Trận chiến đấu này không phải hãn chết chính là ta mất mạng, không có lựa chọn thứ hai. Nếu chúng ta ở trong này trốn, người cảm giác tiến sĩ bước tiếp theo sẽ làm như thế nào? Phụ cận duy nhất nghi cư tinh, chính là của ta mẫu tinh địa cầu, mà tiến sĩ rất rõ ràng điểm này."

Emerald minh bạch Dung Viễn bắn khoả, nhưng nàng càng lo lắng Dung Viễn an nguy. Đối mặt không cho phép nghi ngờ mệnh lệnh, nữ hài cắn cắn môi, cải biến phi thuyền phương hướng.

Dung Viễn đứng ở nàng phía sau, tay vịn Emerald lưng ghế dựa. Phi thuyền tại nữ hài thao túng dưới chuyển đại loạn điên đảo bay về phía tiến sĩ đám người ở phương hướng. Bất quá tại vũ trụ hoàn toàn không trọng trong hoàn cảnh, không có trên dưới chi phân, cũng không có rõ ràng "Quay ngược" cảm giác, trên màn hình, chỉ nhìn thấy so vùng càng nhỏ đám sinh hóa thú quả nhiên đang tại chạy hướng địa cầu vị trí, hình ảnh phóng đại sau, còn có thể nhìn thấy này đội ngũ trong nhiều một chiếc xa lạ phi cơ.

"Tiến sĩ..." Emerald sắc mặt trắng nhợt.

"Thả lỏng, bọn họ ngay cả phi thuyền đều mất đi, còn có cái gì đáng sợ?" Dung Viễn nhẹ nhàng băng quơ nói. Nhìn thấy nữ hài ngón tay không rõ ràng run rẩy, vô thanh thở dài.

Có vài lời, không cần nói hăn cũng minh bạch, đừng nhìn hăn vừa rồi uy phong bát diện toàn diệt tiến vào phi thuyền sinh hóa thú, nhưng thật muốn tại vũ trụ trung mặt đối mặt chém giết, một chỉ sinh hóa thú chỉ sợ hăn đều không là đối thủ. Vừa kia trường nghiêng về một bên giết hại, là vì hăn chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hoà -- tại đậu Hà Lan bố trí xuống đám sinh hóa thú ở trong phi thuyền chỉ có một điều quanh co thông đạo, duy nhất một con đường thẳng chính là Dung Viễn chặn giết bọn họ kia một điều, cho nên đám sinh hóa thú căn bản không có đầy đủ gia tốc cự ly; Thông đạo lớn nhỏ đối Dung Viễn đến nói là đầy đủ xê dịch né tránh, nhưng đối sinh hóa thú đến nói ngay cả đứng lên đều không thể đủ, tự nhiên không thể phát huy ra toàn lực, nhiều nhất cũng chỉ có hai chỉ có thể đồng thời ngay mặt tiến công hăn; Mặt khác Dung Viễn dĩ dật dài lao, tại đậu Hà Lan dưới sự trợ giúp nắm giữ sở hữu tiến vào phi thuyền sinh hóa thú vị trí, đối phương lại tại rẽ qua đạo chi tiền căn bản nhìn không tới hăn, liên tương đương với là che một phương ánh mắt tại tác chiến, song phương cũng không phải bị vây ở công bình thi đấu tuyển thượng.

Đương nhiên, Dung Viễn trừ phi đầu óc rút gân mới sẽ cùng sinh hóa thú công bình giao chiến.

Nhưng tiến sĩ ăn một hồi mệt, khẳng định sẽ không lại ăn đệ nhị hồi, Dung Viễn không trông cậy vào đối thủ sẽ xuân đến nhìn không ra chính mình nhược điểm ở nơi nào.

...

"Hừ hừ hừ hừ... Ha ha ha ha ha..."

Mọi người xem đột nhiên xuất hiện ở trước mắt ngăn lại bọn họ Tự Do chi Dực, mũi tàu giương cánh muốn bay kim sắc hỏa điều tựa như tự trong bóng đêm bỗng nhiên sinh ra, vốn đang tại xông xáo hướng về phía trước đám sinh hóa thú phân phân phanh kíp, còn lại cơ giáp nhóm cũng bày ra một bộ như lâm đại địch bộ dáng.

Tiến sĩ lại tại cười to.

Hắn tiếng cười lại tiêm lại tể, thông qua công khai kênh truyền đi ra thanh âm thối mạnh màng tai, cho dù là không có gặp qua bọn họ người đều sẽ nhận không được cảm giác người này nhất định không phải người tốt.

La Tiểu Hữu chính là như vậy cho rằng .

-- mù mù, mau đến xem ngoại tinh nhân !

Câu này rít the thé vẫn ở hắn trong đầu xoát bình, nhưng hắn cả người cương ngạnh, một câu đều nói không ra đến, đại não trống rỗng, trước mắt chứng kiến hết thảy tựa như trong mộng.

-- là thật sao? Đây là thật sao? Mặt trắng mặt trái thật có ngoại tinh nhân? Bọn họ đang làm cái gì? Đánh nhau sao? Đó là cơ giáp đi cơ giáp đi? Không nghĩ tới đời này còn có thể nhìn thấy thật cơ giáp. Nhưng kia chút người quái dị là cái gì? Nói không có dưỡng khí tráo cũng không có cánh quạt mấy tên kia là như thế nào ở trong chân không hoạt động ? Đây không khoa học a !

-- ha ha, ta nhất định là xuyên việt .

Tại hắn bên cạnh, đáng thương Chad • Matthew đã triệt để cương hóa, miệng há to, giống như đã đem chính mình đầu óc đều ném vào mương nước bên trong .

Lucas • Bayer chân mềm nhũn, hơi kém quỳ trên mặt đất.

Shimada Keigo thì thầm nói những gì, từ bất thành câu, hiển nhiên chính hắn đều không biết chính mình đang nói cái gì.

Hoàng Ngôn Tâm chung quy muốn lớn tuổi mấy tuổi, có lẽ cũng là bởi vì thần kinh càng tráng kiện một ít, tóm lại hẳn so với chính mình các đồng bạn đều phải lãnh tinh một ít, tại ban sơ khiếp sợ cùng sợ hãi sau, hẳn cái thứ nhất có phản ứng -- chụp tỉnh mấy cái đồng bạn, mấy người nâng nhau né tránh đến một khóa cự đại nham thạch mặt sau.

-- tuy rằng mấy người biết rõ trong lòng, đối mặt như vậy lực lượng loại này công sự che chắn thí dùng cũng không có, nhưng tốt xấu coi như là tâm lý an ủi không phải sao?

Muốn nói này những người này vì cái gì sẽ ở trong này, đó là bởi vì trước đây, Đường quốc thường xuyên lui tới ở mặt trăng cùng mặt đất ở giữa hành động cuối cùng vẫn là gọi ra các quốc gia chú ý, chung quy, mặc kệ bình thường lại như thế nào chú ý bảo mật, nhưng hỏa tiễn phát xạ thăng thiên động tĩnh không phải người tưởng tượng liền có thể tàng được . Một lần hai lần còn dễ nói, như vậy thường xuyên lên mặt trăng hành động... Ngại tiền quá nhiều thiêu đến hoảng sao?

Mặt trăng làm cách địa cầu gần nhất thiên thể, mỗi ngày không biết có bao nhiêu nghiên cứu cơ cấu hoặc là nghiệp dư đam mê nhân sĩ nhìn chăm chăm nó muốn phân tích ra điểm cái gì đến, tuy rằng kính thiên văn rõ ràng độ không có đạt tới mấy may tất hiện trình độ, nhưng cũng đủ để phát hiện Đường quốc mỗi lần lên không phi thuyền hạ xuống điểm đều tại cùng khu vực. Lại vận dụng khắp nơi mật thám gián điệp linh tinh nhân vật, dần dần, Nguyệt Đế thành tin tức cũng liền truyền lưu đi ra ngoài. Chỉ tiếc khi đó, Nguyệt Đế thành thứ có giá trị nhất trên cơ bản đã bị Đường quốc chuyển không .

Vì thế kế tiếp, chính là trên địa cầu kia vài tối có quyền thế quốc gia cho nhau cãi cọ cùng giằng co quá trình, trắng trợn lợi ích trao đổi đều phát sinh tại ngầm, mọi người nhìn đến, chính là Đường quốc trên quốc tế địa vị càng ngày càng cao, rất nhiều quốc gia người lãnh đạo tại các loại công khai hoặc là phi công khai trường hợp trung khen ngợi Đường quốc, hơn nữa đối lãnh thổ, lãnh không, lãnh hải, kinh tế mậu dịch, chính trị lui tới linh tinh sự tình trung phạm vi lớn bắt đầu nhượng bộ, trong lúc nhất thời giống như toàn thế giới đều tự cấp Đường quốc xướng tán ca, đi ra biên giới, cảm nhận được đều là hoàn toàn bất đồng nhiệt tình cùng hữu hảo.

Cùng với, không lâu sau, Đường quốc tuyên bố tại mặt trăng trung tâm phát hiện thần bí Viễn Cổ thành thị, vì thế giới hài hòa phát triển, mời mấy cái đại quốc cộng đồng tham dự nghiên cứu.

Trên đời ồ lên.

Một ít Đường quốc người trẻ tuổi ở trên mạng phân phân mảng to chính mình quốc gia nghị viên trưởng đám người thật sự quá mức yếu đuối, cư nhiên đem như vậy vĩ đại phát hiện không ràng buộc chia sẻ đi ra ngoài. Nhưng càng nhiều nhân hoàn toàn đắm chìm tại cổ đại văn minh cư nhiên có thể tại trên mặt trăng kiến thành cự đại trùng kích trung, vô số không đáng tin phỏng đoán cùng chuyên gia phân tích đúng thời cơ mà sinh, chỉ cần mở ra TV vô luận nào kênh tựa hồ đều tại Nguyệt Đế thành tin tức oanh tạc trong.

Trên đời chú mục dưới, trên địa cầu bảy tối có ảnh hưởng lực quốc gia cử hành liên hợp thăm dò kéo ra mở màn, Đường quốc làm chủ nhà cùng kẻ phát hiện phái ra nhóm đầu tiên phát hiện Nguyệt Đế thành hai nhân viên vũ trụ, mặt khác quốc gia tắc phần mình tuyển ra ưu tú nhất một người tham gia lần này thăm dò. Đường quốc ngựa quen đường cũ đem tám vị nhân viên vũ trụ đưa lên mặt trăng, đồng thời thông qua từng cái nhân viên vũ trụ trên đầu máy ghi hình, bọn họ toàn bộ thăm dò quá trình đều tại TV cùng mạng internet trực tiếp, vô số người chờ ở trước TV chú ý các nhân

viên tàu vũ trụ nhất cử nhất động, phát hiện một tảng đá đều làm cho bọn họ ngạc nhiên hô to gọi nhỏ, mấy người tại phi thuyền cùng trên mặt trăng hằng ngày sinh hoạt càng là hấp dẫn mọi người chú ý. Tại giáo dục ngành xin dưới, các nhân viên tàu vũ trụ còn phần mình làm mấy cái thú vị mười phần tiểu thực nghiệm, khiến vô số hài tử ở trước màn ảnh hưng phấn mà nói: "Tương lai ta cũng muốn đương nhân viên vũ trụ !"

Tại một mảnh hài hòa khỏe mạnh không khí trung, bọn họ phía trước vài ngày khai thác cùng thăm dò đều hảo hảo, tuy rằng Đường quốc đã chuyển đi rất nhiều thứ trọng yếu, nhưng Nguyệt Đế thành bản thân to lớn cùng kỳ diệu như cũ khiến mọi người hô to kỳ diệu, hận không thể tự mình trở lại Viễn Cổ thời đại đi cảm thụ thời điểm đó văn minh. Các quốc gia nhân viên vũ trụ vừa hợp tác lại cạnh tranh thăm dò, đem thu thập các loại vật liệu tiêu bản lần lượt không chán ghét này phiền vận trở lại lên mặt trăng trong khoang thuyền, đồng thời cũng đổi mới các loại bổ cấp. Hoàng Ngôn Tâm đoàn người liền là vì mục đích này mới tạm thời rời đi Nguyệt Đế thành, nào biết đi đến trên nửa đường cảm giác không đúng, vừa nhắc đầu, phát hiện trên đỉnh đầu nhiều mấy ngôi sao. Lại nhìn kỹ, kia vài không phải tinh tinh, đó là trong truyền thuyết cơ giáp cùng đĩa bay hảo sao?

Mấy người tất cả đều muốn điên rồi.

Tỉnh táo lại về sau mới nghĩ đến bọn họ trên đầu máy ghi hình còn có thể kéo gần màn ảnh điều chỉnh tiêu cự đến quan sát, nhắm ngay kia vài "Tinh tinh" Điều chỉnh phóng đại về sau...

Toàn bộ địa cầu cũng đều muốn điên rồi.

[a a a a a a a a a a...] rất nhiều người trong nháy mắt chỉ còn lại có toàn bộ phản ứng.

[đó là cái gì? Ta đọc sách thiếu không cần gạt ta, đó là cơ giáp đi? Người cho rằng các người tại diễn cao tới sao? Nói thực ra Nguyệt Đế

thành cái gì đều là âm mưu, này thực ra là Hollywood tân chụp khoa học viễn tưởng đại phiến đi?] đây là hoài nghi phái.

[thiên lỗ, họa phong giống như có điểm không đúng !] đây là thần kinh trì độ nhân.

[quái thú quái thú quái thú ! kia vài quái thú là thứ gì?] đây là phát điên rít the thé nhân.

[ha ha, ta nhất định còn đang nằm mơ !] đây là không chịu nhận hiện thực nhân.

[cơ giáp ! nam nhân giấc mộng ! chúng ta quốc gia khoa học kỹ thuật thụ lúc nào điểm đến này độ cao ? Cơ giáp điều khiển viên ở nơi nào chiêu mộ? Ta nhất định phải đi báo danh !] đây là nhanh chóng nhận hiện thực hơn nữa lập tức tư duy phát tán nhân.

Đường kia trong bóng đêm quang điểm biến thành trên màn hình rõ ràng hình tượng khi, trong nháy mắt internet trực tiếp video bị đại lượng đạn mạc bao trùm, màu sắc rực rỡ tự thể hoàn toàn chặn trong đó cảnh tượng, mọi người điên cuồng muốn biểu đạt chính mình cái nhìn, nhưng là trên thực tế đại đa số nhân ý kiến đều nhanh chóng che phủ . Mà TV trung, kinh nghiệm phong phú người chủ trì cứng họng, thậm chí không kìm lòng được nói một câu:"Ta thảo !" Kịp phản ứng về sau tốt chức nghiệp tổ dưỡng khiến hần lập tức đổi người xem giải thích hơn nữa ý đồ vẫn hỏi chính mình này trong nháy mắt thất thố, nhưng trên thực tế vô luận là thánh phòng vẫn là trước TV mọi người, không ai phân ra một ánh mắt đến xem hần biểu diễn, liên thủ trưởng cũng quên trách cứ hần, tất cả mọi người bị trong màn hình thực ra cũng không rõ ràng hình ảnh cấp hấp dẫn .

Hoàng Ngôn Tâm cứ việc khiếp sợ, nhưng vẫn là tại tận chức tận trách quay phim cùng tiếp sóng. Mà La Tiểu Hữu toàn bộ lực chú ý đều bị trên bầu trời kia trường chiến đấu cấp hấp dẫn, nếu nói hần còn phát ra cái gì

tích cực cống hiến mà nói, đó chính là hấn theo bản năng lằm bằm lâu bầu bị microphone trung thực ghi xuống đến cùng cùng truyền tống cho địa cầu, trong lúc vô ý làm một hồi hiện trường giải thích, khiến kia vài bởi vì điểm ảnh, cự ly cùng quang tuyến biến hóa thấy không rõ hình ảnh người xem đều lý giải đang tại phát sinh là cái gì tình huống.

Công cộng kênh tín hiệu, cho dù là địa cầu như vậy lạc hậu máy tiếp thu cũng giống nhau có thể thu đến, chỉ là tín hiệu không rõ lắm. Một trận chói tai cười gian thanh qua đi, mọi người không tự chủ được đối phát ra này tiếng cười nhân sinh ra dày đặc phản cảm, chỉ là không biết hấn ở đâu cơ giáp trung. Sau đó chính là một chuỗi huyền thuyên hoàn toàn nghe không hiểu đối thoại, không biết bọn họ đang nói cái gì, nhưng không trung tình thế lại có thể từ bọn họ vị trí phân tích ra vài phần.

Ngoại tinh nhân... Tạm thời coi bọn hấn là ngoại tinh nhân đi... Là đang đứng ở giếng co trạng thái hai phương. Một phương là vón vện một chiếc màu đen phi thuyền, càng tiếp cận địa cầu bên này, hơn nữa quay lưng lại địa cầu; Một phương khác là rậm rạp dày đặc quái thú cùng mấy đài cơ giáp, còn có một ngoại hình phi thường truyền thống ufo, nó bị bảo hộ tại đại hậu phương, khẳng định là phi thường trọng yếu nhân vật, rất có khả năng chính là vừa cười gian cái kia gia hỏa.

Mọi người trong lòng cán cân không tự chủ được liên nghiêng .

Hoàn toàn không có thao thao bất tuyệt cố định tình tiết, song phương tựa hồ ngăn gợn nói vài câu về sau lại đột nhiên đấu võ, cách xa xôi cự ly bọn họ chỉ có thể nhìn đến giao thác quang mang cùng hỏa diễm, cái kia mập mập đĩa bay bỗng nhiên biến thành một chỉ dữ tợn quái thú, thượng hạ vươn ra ống pháo phát xạ quân linh tinh trang bị, vô số chùm sáng cùng thời gian bắn về phía phi thuyền. Mà kia vài các quái thú phảng phất ở trong hư không cũng có thể bồn chồn, chỉ chốc lát sau liền bổ nhào vào trên phi thuyền, sắc nhọn tứ chi cùng chiều dài lực cái đuôi không ngừng tập kích phi thuyền. Chẳng sợ chúng nó bị lửa đạn đánh trúng cũng không quan

hệ, trừ số ít mấy chỉ như là triệt để chết bên ngoài, còn lại đại đa số bất quá một lát liền có thể mãn huyết phục nguyên.

Phi thuyền bên trên hiện lên một tầng nhàn nhạt vàng sáng, tựa hồ tại bảo hộ nó, mỗi lần nhận đến tập kích, mặt trên liền lóe qua một mặt nhàn nhạt ngân quang. Mà liên tiếp không ngừng công kích căn bản không có cho nó thở dốc thời gian, ngân quang luôn luôn liền không có tối xuống đến qua, chỉ là bị càng ngày càng nhiều ghé vào mặt trên quái thú chặn cơ hồ nhìn không thấy.

Này chiếc một mình ra sức chiến đấu phi thuyền cũng không phải toàn vô phản kích chi lực, nó thượng hạ cũng mang theo vũ khí hướng đối phương khởi xướng tiến công, nhưng trừ hai chiếc cơ giáp cùng hơn mười chỉ quái thú bị phá hủy bên ngoài không có quá lớn thành tựu. Từ người đứng xem góc độ đến xem, quan sát một lát, là có thể phát hiện kia vài cơ giáp né tránh động tác phi thường linh hoạt, dứt khoát giống như là có thể dự phán đối phương công kích như vậy, ngược lại, phi thuyền thì có vẻ ngốc rất nhiều, cơ hồ vẫn bị vây ở bị động bị đánh địa vị, đừng nói đánh trúng địch nhân, ngay cả né tránh công kích năng lực đều khiếm khuyết.

-- Dung Viễn cùng Emerald đều là điều khiển phi thuyền tân thủ, tuy nói đường xá trung cũng có quen thuộc phi thuyền kỹ năng cùng luyện tập điều khiển kỹ xảo, nhưng nói tóm lại, chỉ là tương đương với vừa học xe newbie tài xế, từ vừa bắt đầu chỉ có thể nhấn ga, phanh xe, nắm giữ tay lái tiến hóa đến có thể đổi chỗ, chuyển biến, chuyển xe nhập khối trình độ, làm sao có khả năng nháy mắt bay vọt đến có thể cùng f1 cao nhất đua xe tuyển thủ đồng đài thi đấu?

Chiến trường trung tâm trường phản ứng, điều khiển kỹ xảo, thao tác tốc độ, lẫn nhau phối hợp đẳng không chỉ cần thiên phú, còn cần lâu dài huấn luyện ma hợp. Mà này mấy điều kiện, Dung Viễn hai người cũng không có đủ. Nhưng sinh hóa thú tại vũ trụ trung có thể chân chính phát huy này cường đại uy lực, phi thuyền công kích hệ thống là cần kéo dài đến

phòng hộ tráo bên ngoài, mà hung tàn sinh hóa thú hai móng vuốt liền có thể đem mật độ cao hợp kim chế tạo pháo quân chụp được biến hình thậm chí vỡ vụn !

Tiến sĩ phía trước là cố kỵ Dung Viễn bí mật cùng muốn bắt sống bọn họ hai người trong lòng quấy phá, bởi vậy mới hạ đặt khiến đám sinh hóa thú bó tay bó chân chiến đấu mệnh lệnh. Mà lúc này, trong cơn giận dữ tiến sĩ đã không lại muốn ôn nhu đối đãi này hai không biết tốt xấu tiểu gia hỏa, hẳn muốn làm cho bọn họ nhận đến thảm thống giáo huấn, kiến huyết, tại kêu rên trung hồi hận không có tiếp được hẳn đưa ra cảnh oliu, sau đó khóc rống chảy nước mắt phủ phục tại hẳn dưới chân... Hoặc là dứt khoát giết cũng không có quan hệ. Tại tiến sĩ trong lòng, trả thù là đệ nhất vị, được đến phi thuyền là vị thứ hai, nhưng hẳn không cần phi thuyền hoàn hảo vô khuyết, chỉ cần năng nguyên hệ thống cùng chủ yếu khung xương còn tại, muốn sửa chữa lên rất dễ dàng.

Bởi vậy, triệt để buông ra ước thúc đám sinh hóa thú bộc phát ra cường đại đến khó có thể tưởng tượng sức chiến đấu, tại từng đợt gào thét trung thân hình mạnh bành trướng vài lần, so sắt thép càng cứng rắn móng vuốt mỗi lần cùng phòng hộ tráo va chạm đều sẽ kích khởi một chuỗi hỏa hoa, có dùng răng cắn, dùng thân thể đụng, đem phi thuyền vây được nước không ngấm qua được, ngay cả kia mấy cái bắt đầu còn tại cố gắng tiến công cơ giáp cuối cùng đều tìm không đến có thể nhúng tay góc, yên lặng buông xuống vũ khí treo ở chung quanh.

Chiếc kia thể tích cũng không tính kiêu tiểu phi thuyền tựa như mưa gió trung lắc lư Tiểu Chu, tuy rằng còn tại nỗ lực kiên trì, nhưng tất cả mọi người nhìn ra được đến, nó bị công phá là chuyện sớm muộn.

Trên địa cầu, trực tiếp video lượng view mỗi phút mỗi giây đều tại bạo tăng, nhưng trên video đạn mìn lại càng ngày càng ít dần dần tiêu thất, mọi người không có trêu chọc cùng rít the thé hứng trí, tất cả đều yên lặng

quan khán, bỗng nhiên cảm giác được nào đó có thể xưng là thảm thiết cảm xúc.

"Ca" một chút, phòng hộ tráo tiêu thất.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Cơ Giáp

Cách như vậy xa, không quản là La Tiểu Hữu bọn họ, vẫn là trên địa cầu vô số người xem, kỳ thật đều cũng không thể rất rõ ràng nhìn đến phòng hộ tráo biến mất kia một màn —— chung quy, rậm rạp sinh hóa thú, đem kia mỏng manh một tầng ngân quang chắn cơ hồ nhìn không thấy.

Nhưng bọn họ có thể tinh tường nhìn đến một sự thật: nguyên bản quái thú nhóm như thế nào công kích đều không có hiệu quả, nhưng là bỗng nhiên chi gian, kia chiếc màu đen phi thuyền giống như là đậu hủ làm giống nhau, mấy cái địa phương đều bị xé ra nứt ra, có quái thú thậm chí đem nửa người trên đều dò xét đi vào.

—— gặp!

Không biết bao nhiêu nhân cùng thời gian tâm bị nhéo nhanh, còn có rất nhiều người kinh hô lên tiếng. Bọn họ cũng không biết chiến đấu hai bên là người nào, nhưng hoặc có lẽ bởi vì sinh hóa thú nhan trị rất thấp, có lẽ là đồng tình kẻ yếu tâm lý, càng có lẽ là nào đó chính mình đều nói không rõ tình cảm, tuyệt đại đa số người đều bất tri bất giác liền đứng ở màu đen phi thuyền một bên, nhìn đến nó tựa hồ đã gặp phải tuyệt cảnh, thật giống như chính mình cũng gặp được uy hiếp giống nhau, lại khẩn trương lại khó chịu.

—— làm sao đây? Làm sao đây? Ai tới cứu cứu bọn họ?

Không đếm được người nắm chặt song quyền, tại nội tâm vì bọn họ cầu nguyện.

Nhưng mà kỳ tích cũng không có phát sinh, không đếm được bao nhiêu chỉ quái thú theo bị xé rách lỗ thủng tiến vào đi, thế cục đã định, trên phi thuyền công kích hệ thống đã tấn hủy, chung quanh mấy chiếc cơ giáp lo lắng sinh hóa thú đem phi thuyền hủy rất triệt để, cũng tất cả đều tìm lòng không đậu xúm lại đây.

Tiến sĩ lộ ra vừa lòng tươi cười.

Nhất đạo hồng quang chợt lóe mà qua.

"Đó là cái gì?" La Tiểu Hữu tự nhủ hỏi, hẩn dụi dụi mắt, sau đó lại ngẩng đầu lên nhìn trên không.

Không là ảo giác, bộ dáng dữ tợn sinh hóa thú trong, bỗng nhiên hỗn loạn một loại sinh cơ bừng bừng hồng quang, chói mắt lại sáng lạn, từ khe hở trung lộ ra đến, sau đó càng lúc càng lớn...

"Nằm sấp xuống!" Hoàng Ngôn Tâm hét lớn một tiếng, dùng lực đem bên người mấy người tất cả đều ấn xuống đi, Chad • Matthew một đầu đánh vào trên tảng đá, tuy rằng có mũ giáp bảo hộ không có thụ thương, nhưng vẫn là choáng váng đầu hoa mắt. Hẩn mặc danh kỳ diệu quay qua đầu, sau đó thấy được khiến hẩn ánh mắt cơ hồ thoát vành mắt một màn.

Trên bầu trời nguyên bản là chiến trường trung tâm địa phương, phi thuyền hoặc là sinh hóa thú đã tất cả đều không thấy, một đoàn màu vàng óng quang mang theo mấy phần sáng lạn hồng, không ngừng mà bành trướng, thôn phệ chung quanh hết thảy!

Thật giống như thiên thượng lại nhiều một viên thái dương.

Cường đại, mỹ lệ, tràn ngập hủy diệt.

Vài giây về sau, bạo tạc dư ba đánh tới, cách như vậy xa cự ly, cách Vũ Hàng phục, mấy người đều cảm thấy sau lưng nóng cháy đau đớn, toàn

thân bị đặt ở trong đất bò không đứng dậy, mà Matthew • Chad thảm kêu một tiếng, nhắm mắt lại vẫn có thể cảm thụ loại này nướng bàn đau đớn, trước mắt phảng phất là trắng xóa một mảnh.

"Ta nhìn không thấy! Của ta ánh mắt! Của ta ánh mắt!" Matthew • Chad đau đặc hét lớn, giãy dụa muốn đứng lên.

Hoàng Ngôn Tâm gắt gao ngăn chặn hẳn, hét lớn: "Đừng lộn xộn, chỉ là tạm thời tính mù! Người không có việc gì!"

Kỳ thật hẳn cũng không biết này Kiên Quả quốc nhân có phải hay không tạm thời tính mù, nhưng dưới tình huống như vậy hẳn chỉ có thể như vậy nói. Matthew • Chad chung quy cũng là huấn luyện có tổ, ở ban sơ bối rối sau cũng dần dần tỉnh táo lại, chỉ là lại vẫn ở kịch liệt đau đớn hạ thường thường phát ra đôi chút shen ngâm.

Đối trên địa cầu người mà nói, bọn họ ở Matthew • Chad ngẩng đầu thời điểm cũng thấy được kia bạo tạc nháy mắt, theo sau Matthew • Chad trên đầu máy ghi hình bị hủy, ống kính biến đặc một mảnh hắc ám, chỉ nghe đến mấy người nặng nhọc tiếng thở dốc cùng Matthew • Chad tràn ngập đau đớn kêu rên thanh.

Mọi người không biết kia vài nhân viên trên tàu vũ trụ đang tại trải qua là cái gì, cũng không biết nguy hiểm có phải hay không đã qua đi, chỉ có thể từ bọn họ trong thanh âm phán đoán ra bọn họ chỉ là bị lan đến một chút, cũng không có nhận đến càng nghiêm trọng thương tổn. Giờ này khắc này, vô số người thập phần thống hận trên mặt trắng thanh âm không thể truyền bá điểm này, không phải nói, bọn họ có lẽ có thể nghe được một điểm chung quanh động tĩnh.

Trong thời gian rất lâu, mọi người liên canh giữ ở tối như mực màn hình trung, nghe mấy người khẩn trương mà sợ hãi dồn dập tiếng hít thở, yên lặng siết chặt quyền đầu.

Sau đó có người nhút nhát phát một cái đạn mìn: [vừa rồi cái kia... Sẽ không là phi thuyền tự bạo đi?]

Tự bạo!

Trước hết phát hiện kia trường bạo tạc Hoàng Ngôn Tâm so với bất luận kẻ nào đều sớm hơn tính ra này kết luận, đợi cho hẳn cảm giác kém không nhiều thời điểm, hẳn ngừng đầu, lại một lần nữa xem hướng thiên không.

Vũ trụ trung sinh hóa thú số lượng đã giảm bớt rất nhiều, cách phi thuyền gần nhất kia một đám cơ hồ tất cả đều bị khí hóa. Cơ giáp hải cốt đồ còn tại, nhưng đều lảng lảng huyền phù ở không trung, nửa ngày không có phản ứng, bởi vì thao túng cơ giáp người cũng không có kim chúc như vậy cứng rắn làn da cùng nội tạng, tất cả đều chết ở khoang điều khiển trung.

Chỉ có hai ngoại lệ.

Tiến sĩ cùng La Đa, này duy hai lượng cái có thể chỉ huy sinh hóa thú người, trong nháy mắt đó cơ hồ đồng thời làm ra hoàn toàn giống nhau lựa chọn —— khiến sinh hóa thú nhóm dùng chính mình thân thể hình thành một đạo kiên cố hộ thuẫn. Sinh hóa thú vốn liền xác ngoài cứng rắn có thể so với thép hợp kim. Chúng nó đôi chông lên hình thành thịt thuẫn thể nhưng thật sự bảo vệ này hai người cùng bọn họ cơ giáp. Cũng bởi vậy, hộ ở tối nội tầng sinh hóa thú nhóm cũng may mắn còn sống.

Hoàng Ngôn Tâm đếm một chút, trong lòng nhất trầm —— đại khái còn có hơn ba mươi chỉ quái thú, chúng nó ở bạo tạc trung có lẽ da thịt chia lìa, có lẽ cân đoạn gãy xương, nhưng chỉ cần cấp một chút thời gian, liền có thể một lần nữa khôi phục sức chiến đấu.

Bất quá liên điểm này thời gian tiến sĩ cũng không nguyện ý chờ đợi, hẳn hạ lệnh khiến thụ thương tương đối khinh sinh hóa thú phân thực thụ thương trọng kia vài, được đến tân năng lượng bổ sung, còn lại mười chín

chỉ sinh hóa thú nhanh chóng khôi phục, hơn nữa tựa hồ biến đặc càng thêm hung mãnh dữ tợn. Sở dĩ như vậy vội vàng, là vì hẳn thấy được tân uy hiếp.

Một trận mười lăm mét cao màu xám bạc hình người cơ giáp liền chiến ở trước mặt bọn họ, lưng tam đối cánh giống cánh giống nhau triển khai.

Nhậm ai nấy đều thấy được đến, này cơ giáp cơ hồ trang bị đến tận răng. La Đa dựa vào hẳn nhiều năm tác chiến kinh nghiệm, có thể dễ dàng sổ ra này xa lạ cơ giáp trên người trang bị tối để khiến người khác chú ý mấy cái vũ khí: chùm sáng thương, chùm sáng kiếm, Đẳng Ly Tử Cannon, từ quỹ pháo, bazooka, siêu cao mạch xung pháo... Bối dục, hai chân, khuỷu tay thượng đẩy mạnh khí, có thể cho nó ở bất cứ thời điểm đều có thể tự do biến hóa phương hướng. Hơn nữa cơ giáp mặt ngoài tài liệu cũng không phải bình thường, phổ thông vũ khí đánh lên đi liên cái dấu đều sẽ không lưu lại.

Này không phải nhất đài cơ giáp, đây là một cái di động quân sự thành lũy.

La Đa điều khiển cơ giáp không có giống dĩ vãng như vậy trước tiên đuổi tới tiền sĩ bên người đi bảo hộ, hẳn lùi bước.

Tại đây cái trống rỗng toát ra cơ giáp hấp dẫn toàn bộ lực chú ý thời điểm, một cái mở ra ẩn hình hình thức khẩn cấp chạy trốn khoang thuyền đang tại sử hướng Địa Cầu.

Nhìn Emiridar đã lặng yên không một tiếng động rời đi chiến trường, Dung Viễn nhẹ nhàng thở ra, hoạt động một chút đầu, nghe được xương cổ phát ra âm âm âm âm tiếng vang, khoe miệng hơi hơi gợi lên.

Tuy rằng có được rất nhiều công đức, nhưng Dung Viễn luôn luôn ở đối thượng biểu hiện đặc phi thường "Keo kiệt". Cũng không phải bởi vì

hắn luyện tiếc đem công đức hoa đi ra, chẳng qua bất cứ sự tình, ở hắn đủ khả năng có thể làm được thời điểm, hắn đều không thích trực tiếp thông qua Thương thành đổi lai sứ này biến đặc dễ dàng. Thật giống như một người vốn có thể chính mình ăn cơm, nhưng nhất định muốn tiêu tiền thuê cá nhân đến uy hắn ăn, bớt việc là bớt việc, nhưng một điểm lạc thú đều không có, đổi hắn bản nhân đến nói cũng không có chỗ tốt gì.

Dung Viễn luôn luôn đều không sợ cho đối mặt nguy hiểm cùng khiêu chiến, hắn chán ghét phiền toái, nhưng càng chán ghét "Dễ như trở bàn tay" đường tắt, cho nên hắn như phi tất yếu, sẽ không từ công đức Thương thành trung đổi rất nhiều thương phẩm; nhưng làm có cần thời điểm, hắn cũng sẽ không giống thật lâu trước kia giống nhau đem đổi coi là một loại e sợ tránh né không kịp chuyện, sợ hãi chính mình rất quá mức ý lại 《 Công Đức bộ 》 , mà là nên đổi chưa bao giờ nường tay.

《 Công Đức bộ 》 là hắn đồ vật, công đức Thương thành trung hết thấy thương phẩm đều là hắn sở có được tài nguyên, hắn hẳn là hợp lý thiện dùng nó, mà không phải sợ hãi nó, bài xích nó hoặc là ý lại nó —— Dung Viễn dần dần có như vậy quan niệm.

Hơn nữa hắn tổng cảm giác, công đức còn hắn là có càng lớn tác dụng, bởi vậy hắn cũng không dễ dàng đem này lãng phí ở không cần thiết địa phương thượng.

Nhưng này đài cơ giáp, Dung Viễn thật sự vừa lòng cực.

Tinh Tế trung cơ giáp, từ thao tác phương thức thượng đại khái có thể chia làm hai loại lớn. Tối phổ biến, đồng thời cũng là tương đối tiện nghi là máy móc thao tác cơ giáp, này ngoại hình căn cứ sử dụng mà bất đồng, có thể nói thiên kỳ bách quái, lợi dụng khoang điều khiển nội dày đặc thao tác can, các loại nút ấn, bàn phím, lòng bàn chân bàn đạp, ngấm chuẩn khí, đẩy mạnh khí đẳng đẳng tiến hành thao tác, mặt khác còn có máy tính phụ trợ chỉnh lý vi điều, các loại chỉ lệnh phi thường phức tạp. Loại này cơ giáp

điều khiển viên tất yếu trải qua lâu dài rèn luyện, học thuộc sở hữu chỉ lệnh mới có thể lên thủ thao tác, hơn nữa đối này phản ứng thời gian, thân thể tổ chất, hài hòa năng lực, nháy mắt phán đoán năng lực đẳng đẳng đều có phi thường cao đoan yêu cầu, cho nên không quản ở đâu cái tinh cầu, cao đẳng cấp cơ giáp điều khiển viên đều là cung không đủ cầu.

Còn có một loại cơ giáp, đại đa số đều là thí nghiệm giai đoạn, bởi vì giá trị chế tạo quá mức sang quý cho nên trên thực tế cũng không thể đại quy mô đầu nhập thực chiến, này chính là thêm trang tinh thần khung xương hệ thống cơ giáp, có thể thông qua sóng điện não khống chế thao tác. Vì càng tốt phù hợp điều khiển viên ý thức, loại này cơ giáp bình thường đều muốn lượng thân làm theo yêu cầu, hơn nữa ngoại hình thượng muốn cùng trí tuệ sinh mệnh bảo trì nhất trí.

Này một loại hình cơ giáp bình thường đều là sinh vật khoa kỹ cùng tinh vi điện tử máy móc tổ hợp mà thành, đối điều khiển viên lớn nhất yêu cầu chính là tinh thần phù hợp độ, khác tỷ như cách đấu kỹ đều có thể thông qua mặt đất huấn luyện cùng đại não ý thức đến hoàn thành, cũng không cần dài dòng thời gian đến quen thuộc các loại nút thao tác bàn cùng chỉ lệnh tổ hợp. Cho nên cùng loại [một cái sơ trung sinh ở tan học trên đường nhật được nhất đài cơ giáp hơn nữa nhanh chóng trở thành vương bài điều khiển viên đánh bại đến phạm chi cường địch] như vậy cố sự ở Tinh Tế trung không chỉ là cố sự, nó là chân thật từng xảy ra lịch sử.

Loại này thần kinh cơ giới học cơ giáp bình thường đều có hai loại hình thức, một loại là hằng ngày hình thức, cơ giáp hội phục tùng một ít đơn giản chỉ lệnh, tỷ như "Hành tẩu", "Ngồi xuống", "Khiêu dục" đẳng đẳng, nhưng làm điều khiển viên nghĩ gãi gãi đầu, hoạt động một chút bả vai hoặc là chuyển một ít loạn thất bát tao tư tưởng thời điểm, bởi vì ý thức không đủ rõ ràng minh xác, cơ giáp cũng sẽ không có phản ứng; một loại khác là chiến đấu hình thức, điều khiển viên một cái tối đơn giản ý niệm

đều sẽ nháy mắt bị cơ giáp tiếp thu cũng chấp hành, này trong đó tin tức truyền thời gian cơ hồ là số không.

Dung Viễn sở tuyến, chính là như vậy nhất đài cơ giáp. Thật muốn khiến hãn đi điều khiển máy móc thao tác cơ giáp, khẳng định hội so với điều khiển phi thuyền càng thêm không chịu nổi. Nhưng giờ này khắc này, này điều cơ giáp lại khiến hãn có loại dễ sai sử như cánh tay cảm giác, cho dù là đối mặt kia vài sinh hóa thú vây quanh, hãn cũng có một trận chiến lòng tự tin.

Giờ này khắc này, Dung Viễn cùng tiến sĩ đồ đều trầm mặc. Bởi vì bọn họ đều đã minh bạch một sự kiện: đối phương so với chính mình đoán trước càng thêm kiên định, không đem hãn triệt để đánh ngã, bất cứ trò chuyện đều là không có ý nghĩa.

Một lát trầm mặc sau, mười chín chỉ sinh hóa thú đồng thời khởi được, đánh về phía không trung sừng sững hình người cơ giáp!

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Ký Sinh Trùng

Ai cũng không biết, nên hình dung như thế nào kia trường chiến đấu.

Màu xám bạc hình người cơ giáp cùng sinh hóa thú hình thể không sai biệt lắm đồng dạng khổng lồ, bởi vì không thuần thực, Dung Viễn cũng không sử dụng trên người mang theo vô số công nghệ cao vũ khí, chỉ dựa vào nhờ thúc kích, hắn cũng có thể kham kham cùng năm sáu sinh hóa thú hợp lại thể lực ngang nhau, bởi vì này chút quái thú toàn bằng man lực cơ hồ không có cận chiến kỹ xảo, hơn nữa tốc độ cũng là hắn cơ giáp càng tốt hơn. Nhưng địch nhân số lượng muốn nhiều, lại còn tác tệ thức tự mang bơm máu phục nguyên công năng, ở loại này kịch liệt trong chiến đấu Dung Viễn cũng không còn chú ý ngắm chuẩn cái gì trung khu thần kinh, bởi vậy một đám đánh không chết tiểu cường khiến hắn rơi vào triển đấu trong, Dung Viễn đem hết toàn lực, lại vẫn có hai chỉ sinh hóa thú đánh về phía Emerald khẩn cấp khoang cứu sinh.

Dung Viễn tâm hung ác, liền chuẩn bị khởi động hắn lưu lại trên khoang cứu sinh dự bị kế hoạch, hắn có năm chắc khiến kia hai con quái thú chết đến không thể lại chết, nhưng hắn hậu bị kế hoạch vốn là không nên xuất hiện ở trên thế giới này gì đó, cái loại này dị thường lực lượng sáng tỏ đối Dung Viễn đến nói tuyệt không là một chuyện tốt.

Kia trong nháy mắt, phía trước một chỉ sinh hóa thú móng vuốt ly khoang cứu sinh chỉ có hai mét.

Hình người cơ giáp cơ hồ là không có sức phản kháng bị mấy chỉ sinh hóa thú cắn xé trụ, bởi vì nó hai tay hiện ra một kỳ quái giao bắt tay thế, tại

cơ giáp khổng chế trong khoang thuyền, Dung Viễn tay trái tại thượng tay phải tại hạ, trong bàn tay gian là một hoa văn huyền ảo, nổi tại không trung tiêu cầu.

Tiến sĩ khước miệng nhướn lên một đặc ý tươi cười.

La đa căng mặt, không chuyển mắt nhìn hình người cơ giáp vị trí, trong lòng cảm giác có chút kỳ quái.

La Tiểu Hữu đám người trường lớn ánh mắt, trái tim giống như tại tòa qua sơn xe, vừa từ một trăm mét trời cao bị mạnh ném xuống, lại nháy mắt kéo lên, còn không có thở ra một hơi, chuyển một vòng lớn lại một đầu chui vào trong nước sâu.

Trên địa cầu mọi người có điểm mặc danh kỳ diệu, bởi vì khoang cứu sinh tại Hoàng Ngôn Tâm màn ảnh ngoài, bọn họ nhìn không tới chân chính nguy cấp là cái gì, chỉ là kỳ quái vì cái gì kia đài cơ giáp đột nhiên buông tay chống cự, gấp đến độ không được, hận không thể tự mình ra trận thay nó chiến đấu -- bởi vì cơ giáp ngoại hình quan hệ, không hề nghi ngờ nó đã ở địa cầu nhân tâm trung kéo đầy đủ hảo cảm độ.

Tiếp theo giây, đánh về phía Emerald sinh hóa thú bỗng nhiên kêu rên một tiếng, chúng nó tru lên không ai có thể nghe được, nhưng chúng nó thống khổ lại là hiện rõ ràng : Hai chỉ sinh hóa thú bỗng nhiên liền đụng vào cùng nhau, thật giống như hai nấu thấu khoai lang hung hăng sát một chút như vậy, kia nguyên bản tựa như sắt thép làn da thể nhưng bởi vì này tiểu tiểu va chạm mà lạn hơn phân nửa, trong thân thể đỏ tươi huyết nhục tựa hồ đều hóa thành thủy, từ miệng vết thương xử giống như mở ra van nước hướng ra phía ngoài phun tung toé, sinh hóa thú ở không trung quay cuồng giây dựa một lát về sau, chỉ còn lại có hai trường rách nát da còn có thể miễn cưỡng nhìn ra nguyên lai hình dạng, phân tán huyết nhục ầm ầm lộ ra màu đen, chỉ chốc lát sau, kia đại đoàn đại đoàn huyết nhục thể nhưng

hư không tiêu thất hơn phân nửa, lại qua vài giây, đúng là hoàn toàn nhìn không thấy .

Tất cả mọi người bị biến hóa này sợ ngây người. Dung Viễn theo bản năng cúi đầu nhìn thoáng qua trong bàn tay tiểu cầu -- như cũ hoàn hảo không tổn hao gì lẳng lặng huyền phù đầu ! hắn còn không có phát động đòn sát thủ, một màn này đến cùng là cái gì.

Hắn nhìn không được nhìn về phía tiến sĩ đĩa bay, suy đoán có phải hay không thủ bút của hắn, nào biết xuyên thấu qua cửa sổ, tiến sĩ cũng đang nhìn hắn. Cách xa xôi cự ly, hai người tràn ngập hoài nghi đối diện, đều cảm thấy mạc danh kỳ diệu.

-- không phải hắn.

Dung Viễn rất nhanh tin chắc điểm này, sau đó thông qua màn hình phóng đại hình ảnh, hắn nhìn thấy tiến sĩ ánh mắt đã từ hắn trên người chuyển qua nơi khác, có loại kỳ quái cảm giác.

Hậu tri hậu giác, hắn phát hiện tựa hồ tại chính mình sờ thời điểm, cơ giáp không có nhận đến sinh hóa thú tiến thêm một bước công kích, bằng không hắn cũng không có sờ không nhân. Lại vừa thấy, chung quanh kia mười mấy chỉ bị hắn ngăn lại sinh hóa thú tất cả đều ngã xuống đi run rẩy, đang tại... Có lẽ đã bước lên kia hai chỉ sinh hóa thú rập khuôn theo.

-- lân giáp cùng làn da trở nên so giấy còn muốn bén mỏng, nhẹ nhàng một điểm mài mòn khiến cho này lập tức nát rữa, ngũ quan, huyết nhục, nội tạng, cốt cách, mặc kệ có hay không bạo lậu tại vũ trụ trung tựa hồ đều đang nhanh chóng biến mất, bởi vậy cho dù là không có thụ thương sinh hóa thú, cũng tại cực ngắn thời gian bên trong thân thể nhanh chóng héo rút, nhãn cầu biến mất, đầu lưỡi biến mất, lưng sụp đổ, tứ chi càng ngày

càng tể, đến cuối cùng chỉ còn lại có nhất trường rách rưới da lông, là chúng nó từng tồn tại duy nhất chứng cứ.

Dù là Dung Viễn luôn luôn gan lớn hơn người, cũng bị này tình cảnh cả kinh lông tơ dựng thẳng, lập tức thao túng cơ giáp phun ra hỏa diễm xa xa ly khai, sau đó mới cẩn thận dè chừng quan sát đến cùng là sao thế này.

Hắn đem màn ảnh nhắm ngay kia vài huyết nhục da lông, hình ảnh phóng đại lại phóng đại, rốt cuộc nhìn ra một điểm manh mối: Không đếm được thật nhỏ màu đỏ thịt sắc trùng tử ở mặt trên bắp má, này "Tiểu" Chỉ là tương đối, dài ngắn thực ra đại khái có trường thành nhân thủ chỉ hai phần ba, bề ngoài giống xà, đầu đuôi bén nhọn, trung gian thân thể tròn vo, không có mắt tai mũi hoặc là móng vuốt xúc giác, trên đầu chỉ có một biển trứng hình tròn miệng, trương đến thật lớn khi có thể thấy bên trong còn có hai đối câu xỉ. Này mấy tiểu trùng tử giống như là lớp không đầy động không đáy, há to miệng vùi đầu cắn nuốt sinh hóa thú huyết nhục, trong chớp mắt một bánh xe thai đại khối thịt liền hoàn toàn tiêu thất, mất đi đồ ăn nơi phát ra đám côn trùng ở không trung rung đùi đắc ý du duệ, chỉ chốc lát sau biến thành màu xám trắng, dần dần bất động .

Một màn này, đủ để cho bất luận kẻ nào sồn tóc gáy. Nhưng Dung Viễn tại kinh hãi rất nhiều, còn cảm giác có vài phần nhìn quen mắt.

Kia vài trùng tử, hẳn như là ở nơi nào gặp qua dường như.

Dung Viễn nhịn xuống ghê tởm lại nhìn vài lần còn tại bắp má một ít trùng tử, trở nên khẳng định ý nghĩ của mình. Hẳn tại trong trí nhớ tìm tòi một lát, bỗng nhiên nghĩ đến đó là cái gì.

Giun móc ! phát đạt khẩu túi chính là nó rõ rệt nhất đặc thù. Đây là một loại nhân thể ký sinh trùng, lấy ruột đầu giun móc thông thường nhất, có đoạn thời gian Đường quốc bởi vì đồn đãi thịt heo trung có giun móc mà khiến cho mọi người đàm thịt heo biến sắc.

Nhưng Dung Viễn trước mắt chứng kiến, so với kia chủng ký sinh trùng lớn đâu chỉ gấp trăm lần? Đáng sợ trình độ càng là không thể cùng một loại. Huống chi, trên địa cầu ký sinh trùng, như thế nào sẽ chạy đến ngoại tinh sinh hóa thú trong thân thể đi?

Trí lực đề cao chỗ tốt chi nhất, chính là cho dù là từng lơ đãng trung nhìn đến một trường hợp, nghe được một câu nói chuyện phiếm, đều sẽ thâm thâm chôn ở trong trí nhớ, khi người cần thời điểm tùy thời đều có thể một tia không kém lấy ra, hơn nữa có thể đem kia vài phảng phất không hề có liên hệ ký ức mảnh vỡ trung khâu chuỗi lên, chẳng sợ chỉ có một nhắc nhở, cũng có thể dần dần khâu ra chân tướng.

Dung Viễn rơi vào hoảng hốt trung, trước mắt hắc, phảng phất bỗng nhiên lóe qua rất nhiều hình ảnh --

Nguyệt trang thành nhân loại bạch tộc tại nhà ga hốt hoảng chạy trốn,"Phanh phanh phanh" Vài tiếng súng vang, dưới đất lưu lại màu lam máu... Parco ghét bỏ nói:"Trên viên tinh cầu này nhân, đặc biệt đặc biệt nhược ! đặc biệt dễ dàng tử !" ... Vừa lên phi thuyền, Parco trước hết vào ngủ đông khoang, sau cũng có hơn phân nửa thời gian đều tại ngủ đông... Tại xuyên việt trùng động phía trước, tại không có tiến vào dinh dưỡng khoang thời điểm, Parco cả người rỉ máu, thập phần đáng sợ, tại hắc bên cạnh Dung Viễn lại hoàn hảo... Trên đầu, so le không đủ căn xé dấu vết... Cho nhau thôn phệ sinh hóa thú...

Trong tiếng âm âm, trong đầu như là bổ qua một đạo kinh lôi, Dung Viễn cái gì cũng minh bạch .

Ở trên địa cầu, Parco thụ thương kia một lần, Dung Viễn sau này không có tại hắc trên người nhìn thấy miệng vết thương, liền cho rằng hắc tự lành . Lúc ấy hắc đối với này ngoại tinh bạch tộc cũng không để ý, bởi vậy chưa từng có hỏi nhiều qua. Nhưng trên thực tế, miệng vết thương có lẽ khép lại, nhưng tại khuyết thiếu đầy đủ chữa bệnh điều kiện dưới tình

huống lại không khả năng hoàn toàn chữa khỏi, bởi vì địa cầu là một tràn ngập vi khuẩn cùng ký sinh trùng hoàn cảnh, tại thụ thương kia một khắc, hẳn khẳng định bị lây nhiễm .

Ngẫm lại cũng phải, cho dù là "Sinh vật tập hợp thể" nhân loại tại nhận đến thương tích thời điểm đều rất dễ dàng bị lây nhiễm, huống chi là chưa bao giờ ở loại này hoàn cảnh trung sinh tồn qua ngoại tình nhân đâu? Trên địa cầu sở hữu đồ ăn, hô hấp không khí, trong veo nước uống, đối Parco loại này trong cơ thể cơ bản tương đương với "Vô khuẩn hoàn cảnh" sinh vật đến nói hẳn là đều là tràn ngập độc tính, nhưng mấy thứ này hẳn đại khái còn có thể dựa vào dịch vị linh tinh tiêu hóa, chung quy hàng hành vũ trụ sinh vật tất nhiên cần so chỉ một hoàn cảnh trung sinh tồn nhân loại càng cường đại thích ứng năng lực. Nhưng trực tiếp xâm nhập huyết nhục ký sinh trùng lại không phải dễ dàng như vậy đi trừ .

Có lẽ tại nó tùy tiện nói nói cười cười thời điểm, vẫn đang nhẫn nại trong cơ thể đang bị dị chủng sinh vật ăn mòn đau đớn.

Cho nên tại xuyên việt trùng động phía trước, Dung Viễn còn chỉ là cảm giác không thoải mái, Parco cũng đã bắt đầu toàn thân phun máu . Khi đó hẳn không có nghĩ nhiều, chỉ cho rằng động vật nhuyển thể bên ngoài thân lực phòng ngự vẫn là muốn so nhân loại kém một chút, lại không có nghĩ tới từng như vậy ghét bỏ nhân loại có bao nhiêu yếu ớt Parco làm sao có khả năng so nhân loại càng yếu ớt? Hơn nữa Picchu tinh người là từ trong biển sâu đi ra sinh vật, biển sâu đáy biển có so mặt đất cao hơn nhiều sức chịu nén, tất nhiên sẽ tạo thành biển sâu sinh vật có càng thêm thích ứng cao áp hoàn cảnh tế bào cơ chế cùng trong cơ thể sức chịu nén, như thế nào sẽ bởi vì một điểm dẫn lực lôi kéo liền biến thành cái kia bộ dáng? Nói vậy khi đó, nó thân thể phòng ngự cơ chế đã bị ký sinh trùng phá hư cực vi nghiêm trọng .

Cho nên hẳn mới sớm làm tốt các loại chuẩn bị, khiến Dung Viễn tại không có hẳn giúp dưới tình huống cũng có thể nhanh chóng lý giải cũng

thích ứng tinh tế liên minh, làm tốt khiến Dung Viễn tiếp nhận tính toán, bởi vì hẳn biết chính mình thời gian còn lại đã không nhiều, tại sau trên đường Dung Viễn liền sẽ mất đi một tin cậy chỉ dẫn.

Cho nên hẳn mới thẳng đến Picchu tinh, vội vã muốn lấy hồi bí tàng hạp.

Cho nên hẳn không nghĩ biện pháp chờ đợi cứu viện hoặc là tự cứu, mà là không chút do dự dùng chính mình một mạng đổi lấy Emerald tự do.

Cho nên... Này mấy từng chia ăn cái kia Picchu tinh nhân dã thú, đồng dạng bị này mấy tiểu tiểu, căn bản sẽ không bị chúng nó chú ý trùng tử ký sinh. Nhìn ra được đến này mấy sinh hóa thú đều trải qua tàn khốc cải tạo cùng thực nghiệm, có lẽ chúng nó cũng từng là cường hãn thông minh trí tuệ sinh vật, nhưng hiện tại chỉ là dựa vào Nguyên Thủy bản năng căn cứ mệnh lệnh chém giết săn mồi quái vật. Có lẽ là cải tạo chúng nó xạ tuyến, có lẽ là tiêm vào đến chúng nó trong cơ thể được vật, cũng có lẽ là ngoại tinh cầu cùng địa cầu rõ ràng bất đồng hoàn cảnh, tóm lại ở nhờ tại này trong cơ thể không chớp mắt ký sinh trùng nhóm trong quá trình này phát sinh cự đại biến hóa, cơ hồ biến thành một loại khác sinh vật. Sinh hóa thú huyết nhục vì chúng nó tiến hóa cùng sinh sản cung cấp môi trường thích hợp, này mấy dã thú lẫn nhau thôn phệ thói quen lại khiến chúng nó càng thêm lớn mạnh không ngừng truyền bá lây nhiễm, sau đó tại phát dục thành thực thời điểm đem ký sinh thể hoàn toàn thôn phệ, phá nhục mà ra !

Trong lúc, có lẽ cũng có sinh hóa thú cảm nhận được thân thể không thích hợp, tỷ như nôn mửa, mệt mỏi, đi tả, phản ứng trì độn đợi đã (vân vân), nhưng vừa đến chúng nó không thể ngôn ngữ, không thể đem chính mình trên người các loại bệnh trạng chuẩn xác thuyết minh đi ra, cũng không có chuyên môn thầy thuốc có năng lực vì bọn họ kiểm tra chẩn trị, thích giả sinh tồn, hoặc là nói cường giả mới có thể sinh tồn vốn chính là tiến sĩ vì chúng nó định ra quy tắc; Thứ hai, dã thú bản năng muốn che giấu chính mình suy yếu, càng khó chịu thời điểm càng phải biểu hiện phải càng

thêm cường hãn, như vậy mới sẽ không bị cái khác địch nhân nhìn ra chính mình ốm yếu thừa dịp hừ mà vào, khi bọn nó hoàn toàn không thể che giấu thời điểm, chính là bị đồng lõa chia ăn thời điểm.

Quá khứ từng màn không hợp lý chỗ hiện tại đều có giải thích, Dung Viễn thậm chí cảm giác một trận choáng huyễn. Nghĩ đến trước mắt tình huống, hãn hung hăng cắn dưới đầu lưỡi, đau nhức khiến hãn ánh mắt khôi phục Thanh Minh.

Không biết loại này biến dị giun móc phát tác có phải hay không có cái gì hô ứng lây nhiễm năng lực, mười mấy chỉ ký sinh thú trong nháy mắt liền tất cả đều bị thôn phệ sạch sẽ. Biến dị giun móc tựa hồ cũng không có ở trong chân không sống sót quá dài thời gian năng lực, cũng có lẽ là phát dục đến chỗ cuối đã hoàn thành sinh sản sứ mệnh, tóm lại tại chui ra huyết nhục sau, biến dị giun móc bại lộ ở trong chân không, rất nhanh liền tất cả đều trở nên cương ngạnh khô quắt, thân thể cũng biến thành màu xám trắng, giống như từng viên không chớp mắt tiểu thạch đầu.

Mà tại Dung Viễn trước mặt, chỉ còn lại có tiến sĩ một người, một khác đài cơ giáp không biết lúc nào tiêu thất.

Nguyên lai La đa thấy thế không ổn, chính mình lén lút lưu . Tiến sĩ tuy rằng thấy được, lại vừa không có giữ lại cũng không có phản nộ, giống như đối với này một màn sớm có đoán trước, bình tĩnh nhìn theo kia đài cơ giáp hốt hoảng đào tẩu, chạy hướng đi thông liên minh trùng động.

Hãn thu hồi tầm mắt, nhìn về phía sinh hóa thú hài cốt, hơi hơi nhắm mắt lại.

Dung Viễn nghĩ đến gì đó, hãn cũng tưởng đến. Bất quá bởi vì hãn thân thể tương đối yếu ớt, trừ dinh dưỡng dịch ngoài ăn đến khác đồ ăn cuối cùng sẽ cảm giác không thoải mái, cho nên mỗi lần hơi chút thỏa mãn ăn uống chi dục sau đều rất chú ý kiểm tra hơn nữa còn sẽ định kỳ uống

thuốc. Bởi vậy tiến sĩ cũng không xác định thân thể mình trung có phải hay không cũng có cái loại này đáng sợ trùng tử.

Bất quá, cho dù có, cũng không có gì gọi là .

Hắn cơ hồ một đời đều đang vì Kajuhl công ty phục vụ, hôm nay bởi vì cường đại dư luận đạo đức áp lực, công ty đem hắn đẩy ra gánh trách nhiệm, vì phòng ngừa hắn tiếp tục làm yêu mà đông kết hắn sở hữu tài sản cùng có thể điều động tài nguyên, hơn nữa toàn vũ trụ đuổi bắt muốn cho hắn "Quy án" . Công ty bỏ qua khiến tiến sĩ mất đi mấy trăm năm tích lũy hết thảy, hôm nay tại bên người những người này cùng sinh hóa thú chính là hắn cuối cùng có được sở hữu tài sản, nhưng là cũng đã tất cả đều không có. Hắn đối Dung Viễn theo đuổi không bỏ, bắt đầu là hi vọng lợi dụng Emerald tại xa xôi Landia để quốc đạt được nhỏ nhoi, sau này còn lại là ẩn ẩn cảm giác, Dung Viễn trên người có một cự đại bí mật, bí mật này thậm chí có thể cho hắn mang đến phiên thân hi vọng.

Hôm nay xem ra, này cảm giác ngược lại là không có sai, chỉ là bí mật này quá lớn, lớn đến có thể khiến hắn liều mạng sở hữu như cũ thất bại thảm hại.

Giờ này khắc này, hắn điều khiển này đài cơ giáp thượng vũ khí hệ thống lại vẫn hoàn hảo, nhưng tiến sĩ đã không ôm bất cứ đánh bại đối phương hi vọng . Hắn duy nhất hảo kỳ chính là -- trước mặt này tuổi trẻ người địa cầu, hắn cực hạn ở nơi nào đâu? Nếu vừa rồi đám sinh hóa thú không có đột nhiên phát sinh biến cố, hắn thật có thể bị chính mình lấy xuống sao?

Dung Viễn nhìn hắn, bỗng nhiên nói:"Parco từng đem liên quan các người chứng cứ giấu ở bí tàng hộp bên trong, khi đó hắn còn không nhận thức ta, cũng không có nói cho ta biết mở ra mật thư là cái gì. Nhưng ta sau này đem nó mở ra, người biết là cái gì sao?"

Nhìn trước mặt không chút hoang mang tới gần hình người cơ giáp, tiến sĩ cười cười, thái độ ra ngoài ý liệu bình tĩnh, hắn nói: "Ta đoán hắc khăng định không phải viết một thủ thơ mười bốn hàng cho người lưu lại nhắc nhở."

"Không phải." Đối mặt hắc trêu chọc, Dung Viễn trịnh trọng đáp lại nói: "Là vì hắc bố trí mật thực, chính là kẻ kiềm giữ có được toàn tâm toàn ý giải cứu bởi vì Kajuhl công ty mà rơi vào nguy nan nhân quyết tâm cùng nghị lực. Loại này nhân... Loại này nhân... Chết ở người loại này rác rưởi trong tay..."

Tại bí tàng hấp mở ra nháy mắt, hắc liền biết mật thực là cái gì, khi đó, Dung Viễn trong lòng muôn vàn tư vị khó tả.

Đây là một loại rất kỳ quái cảm giác, tại kia cá nhân còn sống thời điểm, thực ra tại Dung Viễn trong lòng bọn họ cũng không tính bằng hữu. Nhưng tại hắc chết đi về sau, mỗi một lần hồi ức, cảm tình tựa hồ đều sẽ trở nên càng khắc sâu, không biết là hồi ức cùng tự trách khiến hình tượng có thể thăng hoa, vẫn là cảm tình cùng áy náy khiến hồi ức trở nên càng thêm chua xót.

Dung Viễn không lại nói tiếp, giơ lên chùm sáng kiếm, hung hăng chém xuống !

"Đợi đã !" Tiến sĩ bỗng nhiên nói, mặt không đổi sắc nhìn gần trong gang tấc chùm sáng kiếm, nói: "Xem tại ta cũng từng cứu vô số người phân thượng, ít nhất khiến ta lựa chọn một thể diện tử vong phương thức đi?"

Dung Viễn thực ra cũng không để ý tiến sĩ từng cứu vẫn qua người nào, bởi vì hắc biết trong quá trình này bị hắc thương tổn người càng nhiều. Chân chính khiến chùm sáng kiếm không có tiếp tục chém xuống, là vì tiến sĩ tại nói chuyện đồng thời tháo xuống mũ giáp.

Chính • một vạn ba ngàn công đức.

Chính công đức.

Dung Viễn ngậy ngấn cả người.

Lâu dài tới nay, có lẽ là vì bản thân bảo hộ tiềm thức, có lẽ là vì trong lúc vô ý bản thân ám chỉ, thiên phạt uy hiếp khiến hấn mỗi lần động thủ phía trước đều phi thường cẩn thận, hấn dần dần cho mình chế định một không có nói ra khỏi miệng quy tắc -- tuyệt đối không cần sát hại chính công đức nhân.

-- người sẽ tử !

Đậu Hà Lan từng nói như vậy qua.

Dung Viễn cũng không cảm giác, hấn có thể kháng cự thiên lôi uy lực.

Cho nên hấn huy kiếm thủ thế không tự chủ được trì trệ một chút.

Đang tại sửa sang lại áo khoác tiến sĩ không biết là hấn này một trong lúc vô ý động tác khiến Dung Viễn sát ý cô đọng, hấn chỉ là cảm giác đối phương quả nhiên tuổi trẻ, thiên chân thiện lương đáng cười. Tiến sĩ khoe miệng lộ ra một mặt quỷ bí mỉm cười, đồng thời ngón tay ấn xuống một cái nút.

Một đạo ánh lửa ầm ầm bắn ra, lại không phải công kích Dung Viễn, mà là bắn về phía đã rời xa khoang cứu sinh.

"Emerald --"

Kiểm quang chợt lóe, đĩa bay bạo tạc, hình người cơ giáp tại ánh lửa trung lao ra, một đạo màu xám bạc quang mang lao thẳng tới hướng kia khóa tập kích khoang cứu sinh bom neutron.

Cùng lúc đó, một không mang theo có bất cứ cảm tình thanh âm vang lên: "Khế ước giả sát hại chính công đức giả số lượng đạt tới mười tên, đạt tới thiên lôi oanh đỉnh tới hạn điều kiện, đếm ngược thời gian bắt đầu: Mười, chín, tám, bảy..."

Tiếng của Đậu Hà Lan.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Khắp Nơi Vận Động

Trong khoảnh khắc, Dung Viễn đã minh bạch vì cái gì tiến sĩ thủ hạ nhân tất cả đều là phụ công đức, nhưng hãn bản nhân lại là chính công đức.

Tại Dung Viễn cùng Parco xem ra, tiến sĩ người như thế tự nhiên là táng tận thiên lương, bởi vì hãn một mệnh lệnh mà chết người khẳng định không ở số ít, hãn mỗi một thực nghiệm kết quả đều tại chông chất tại luy luy bạch cốt bên trên. Nhưng hãn nghiên phát ra vacxin phòng bệnh cứu tinh tế liên minh rất nhiều người cũng là sự thật, cho nên tiến sĩ cũng từng bị thụ ngưỡng mộ cùng tôn kính.

[công đức bộ] tính toán công đức, chưa bao giờ suy xét động cơ, cũng không suy xét nhân bản tính, nó chỉ nhìn kết quả, dùng số liệu chứng minh. Có lẽ bởi vì tiến sĩ mà được đến cứu vãn nhân vừa lúc liền so vì hãn mà chết người nhiều một ít, cho nên hãn cuối cùng công đức chính phụ triệt tiêu về sau vì chính trực. Bằng không, nếu chiếu hãn theo như lời thật từng cứu vãn vô số người, cũng không về phần chỉ có hiện tại như vậy một vạn xuất đầu công đức trị. Về phần hãn thủ hạ, lại bởi vì đại đa số thời gian đều là chấp hành tiến sĩ mệnh lệnh đi thương tổn người khác, lại không có tham dự cụ thể nghiên phát công tác, bởi vậy chỉ có phụ công đức tích lũy.

Ý nghĩ này chỉ là chợt lóe mà qua, Dung Viễn không có quá nhiều tâm tư tiêu phí ở mặt trên.

"... Bát, thất, lục, ngũ..."

Đếm ngược thời gian còn đang tiếp tục, cơ giáp tốc độ tuy rằng có thể đạt tới phi thường cao trị số, thậm chí có thể so phát xạ đi ra ngoài bom neutron càng nhanh, nhưng gia tốc vẫn là cần thời gian .

Hắn nhưng không có đầy đủ thời gian.

Dung Viễn quyết định thật nhanh, cơ giáp không ở thẳng truy bom neutron, mà là tìm đường hình cung tuyến, từ bên cạnh truy kích, đồng thời từ cơ giáp sau lưng rút ra đẳng li tử pháo, ngắm chuẩn kia khóa nhanh chóng tiếp cận khoang cứu sinh bom neutron.

Vũ trụ trung không có không khí, tự nhiên cũng không cần suy xét tốc độ gió ảnh hưởng. Chuyển hoá phương hướng tiền hẳn cùng bom neutron, khoang cứu sinh cơ hồ tại trên cùng đường thẳng, một pháo đánh ra, khẳng định năng kích trung bom neutron, nhưng pháo uy lực cũng có lẽ sẽ cùng đem Emerald cười khoang cứu sinh cùng nhau xỏ xuyên qua. Nhưng từ bên cạnh xạ kích, suy xét đến song phương đều tại lấy cực nhanh tốc độ vận động, hẳn lại không hẳn có thể đánh chuẩn.

Dung Viễn hít sâu một hơi, miệng pháo nhắm ngay bom neutron, trong phút chốc giống như sự nghiệp trung sở hữu hết thảy đều tiêu thất, liên đạo Hà Lan lạnh lùng đếm ngược thời gian thanh âm cũng bị che chắn tại đầu óc ngoài, hẳn trong mắt, trừ chính mình pháo cùng hẳn mục tiêu, không còn có thứ khác.

Hắn lại tiến vào kích sát sinh hóa thú khi cái loại này huyền diệu trạng thái.

Không hề tin tức lượng trong nháy mắt đều bị đầu óc tiếp thu, hẳn giống như thấy được bom neutron chất lượng lớn nhỏ, phi hành tốc độ, vẫn biến hóa tương đối cự ly, đuổi theo khoang cứu sinh thời gian, bị chính mình đánh trúng thời gian, gặp nhau dự tính quỹ tích, lan đến phạm vi, lực sát thương lớn nhỏ...

"... Tứ, tam, nhị..."

Nâu nhạt sắc ánh mắt tựa như băng lãnh ngọc thạch, không có phần nộ, không có nôn nóng, không có sợ hãi. Màu xám bạc cơ giáp tại cao tốc phi hành trung vững vàng nâng đỡ li tử pháo, trắc mắt chính đối với bay nhanh tiếp cận khoang cứu sinh bom neutron, một đạo màu đỏ nhạt quang mang từ miệng pháo phun bắn mà ra !

"... Nhất !"

Dung Viễn cuối cùng chứng kiến cảnh tượng, chính là bom neutron bị đánh trúng bạo tạc, bạo liệt ánh lửa kham kham chạm đến khoang cứu sinh cái đuôi, khoang cứu sinh tựa hồ khởi hỏa, thất khổng gia tốc hướng về địa cầu.

Emerald...

Cuối cùng nhớ mong tên này, Dung Viễn trước mắt bị một mảnh bạch quang bao phủ, duy nhất rõ ràng, chính là đậu Hà Lan mặt không chút thay đổi mặt nhỏ.

...

Dung Viễn không biết bọn họ trận chiến đấu này bị trên mặt trăng mấy cái nhân viên vũ trụ tất cả đều xem ở trong mắt, hơn nữa cơ hồ chỉ lùi lại vài phút liền ở trên địa cầu mặt hướng toàn thế giới tiếp sóng, càng không biết, tại hân cùng tiến sĩ cuối cùng trò chuyện thời điểm thanh âm cũng là thông qua công cộng kênh, bị các nhân viên tàu vũ trụ trên mũ giáp mang theo thanh âm máy tiếp thu tiếp thu, hơn nữa rõ ràng tại các cổng thông tin trang web lớn, tin tức kênh, TV tiết mục trung truyền bá ra.

-- người sẽ bởi vì chính mình bên cạnh quen thuộc nhân đột nhiên nói một câu ngoại ngữ liền nhận không ra hân thanh âm sao?

Cái loại này huyền thuyên mà nói tuy rằng nghe không hiểu, nhưng không gây trở ngại rất nhiều người cảm giác thanh âm này có chút quen tai.

Đường quốc thần bí nhất cũng tối cao tăng mỗ nghiên cứu sở trung, mọi người nguyên bản đang tại căn tin ăn cơm, thuận tiện ngắm hai mắt TV. Chẳng qua trong bọn họ rất nhiều người đều tham dự Nguyệt Đế thành nghiên cứu hạng mục, đối với lần này ra vẻ như vậy thăm dò cảm thấy hứng thú không nhiều, nhưng đường thần bí cơ giáp cùng quái thú xuất hiện ở trên màn hình thời điểm, hết thảy đều không giống nhau .

Bọn họ được cho là Đường quốc thông minh nhất kia bộ phận nhân, tự nhiên liếc nhìn liền có thể nhìn ra được trong đó thật giả. Tất cả mọi người lập tức buông xuống trên tay thượng sự, không chuyển mắt nhìn màn hình, còn có người lập tức dùng trong tay liền cùng máy tính từ trên mạng đem video thu âm xuống dưới, chuẩn bị sau nhất trình nhất trình đi phân tích.

Đại chúng xem là náo nhiệt, bọn họ xem là trong đó kỹ thuật hàm lượng, cùng với chính mình đám người còn cần bao nhiêu năm mới có thể đạt tới giống nhau trình độ. Càng xem, mọi người sắc mặt càng ngưng trọng. Nhưng đường kia thanh âm truyền ra đến thời điểm, mọi người lực chú ý vẫn là nhịn không được chuyển dời một chút.

"Này ngoại tinh nhân thanh âm... Cùng chúng ta tiến sĩ có điểm giống cấp !" Một thanh niên sờ đầu nhịn không được nói.

Há chỉ là "Có điểm giống", nếu không phải tiến sĩ liền đứng ở bọn họ bên cạnh cũng tại ngẩng đầu nhìn trong TV ngoại tinh đại chiến, bọn họ đều phải hoài nghi đây chính là tiến sĩ chính mình chính miệng tại nói chuyện .

Người bên cạnh đẩy hẳn một phen, trách mắng:"Địa cầu bảy mươi ức nhân, mặc kệ cái gì thanh âm cuối cùng sẽ có tương tự, chỉ là trùng hợp mà thôi."

Mọi người vụng trộm nhìn về phía bị bọn họ xưng là "Tiến sĩ" thanh niên, chỉ thấy hằn hai tay cầm ở blouse trắng bên trong, mặt không chút thay đổi nhìn TV, tựa hồ không có nghe đến kia hai người mà nói, ánh mắt vắng lặng, không biết suy nghĩ cái gì.

...

Nghe ra cái kia bị cho rằng là ngoại tình nhân thanh âm cùng Đường quốc tối nổi tiếng Dung Viễn tiến sĩ thanh âm tương tự cũng không chỉ là một hai cá nhân, đại đa số người đều cảm giác này chỉ là một trùng hợp, nhưng còn có chút nhân lập tức liền đem điện thoại đánh tới tương quan ngành. Tin tức kênh thậm chí khẩn cấp gia tăng một hồi phỏng vấn, "Dung tiến sĩ" Tuy rằng chỉ lộ một mặt nhỏ, nhưng đủ để đánh nát vài người nào đó không thực tế suy đoán.

Nhưng mà đối với số rất ít người đến nói, cơ hồ lập tức liền tin chắc, đó mới là Dung Viễn bản nhân.

"Ca !"

Mỏng như cánh ve gấm trắng ly dừng ở trên khay, bởi vì này chủ nhân tâm trạng cũng không bình tĩnh, phát ra không lớn không nhỏ tiếng đánh, bôi trung màu xanh nhạt nước trà hơi hơi nhộn nhạo, thậm chí tràn ra vài giọt.

"Hắn trở lại." Tiêu Tiêu nhẹ giọng nói, khoe môi mang theo vài phần cười nhẹ, nói: "Lần này rời đi thời gian dài như vậy, chắc là một đoạn phi thường thú vị trải qua."

Diêm Sách im lặng không lên tiếng kéo qua tay nàng, dùng khăn tay lau đi bắn lên đi nước trà. Mảnh khảnh ngón tay mềm mại không xương, thậm chí so với hằn này người máy tay đều càng thêm băng lãnh. Trắng nõn như ngà trên cánh tay, nhìn kỹ, có thể nhìn thấy nhọt nhọt thụ hình màu trắng văn lộ, có loại mạc danh lộng lẫy cảm.

Mâu quang lưu chuyển, nữ hài mỉm cười nhìn hắn, trong mắt nhiều vài phần suy tư.

...

"Dung tiến sĩ..." Nguyên bản cho rằng mỗ cao lâu ngoại trí trên màn hình đang tại truyền bá ra là một quả hạch quốc đại phiến nữ sinh bỗng nhiên dừng chân, hảo kỳ xem qua, nàng đối với điện ảnh không có hứng thú, nhưng đối cái kia thanh âm chủ nhân lại rất có hứng thú, không khỏi hỏi:"Dung tiến sĩ đi quay phim sao?"

Mấy cái nghe được nàng thanh âm người qua đường nguyên bản đang tại toàn tâm nhìn TV, nghe vậy không khỏi trợn trắng mắt, đối với này nữ hài không chú ý thời sự trình độ dứt khoát chỉ nhìn liền không thể không ca ngợi.

Nữ hài dừng chân nhìn một lát, không có đợi đến nàng muốn nhìn thấy người kia xuất hiện, ngược lại nghe người ta nói đây là cái gì phát sinh tại mặt trăng phụ cận chân thật ngoại tinh đại chiến, không khỏi bĩu môi, suy đoán khả năng là nào trò chơi tân đem bán phương thức, đối với này quần dễ dàng liền bị che giấu nhân chỉ số thông minh dứt khoát không nói gì.

Mua sắm túi xách mới tay, nàng đối chỉ thủ, đi hai bước, bỗng nhiên lại nghiêng đầu, lẩm bẫm:"Vừa rồi giống như chính là Dung tiến sĩ thanh âm a."

Nữ hài đem mấy cái gói to đều đặt ở bên chân, từ tiểu xảo trong túi xách lấy ra vẫn di động, trên di động treo một ba đầu thân nhân ngẫu oa nhi, mi nhãn nhìn qua thế nhưng cùng Dung Viễn có vài phần tương tự. Sau đó nàng cầm điện thoại giải khóa, chỉ thấy bình bảo cùng mặt bàn hình ảnh đều là Dung Viễn ảnh chụp. Thói quen tính đối với ảnh chụp phát một lát

hoa si sau, nữ hài lại ngựa quen đường cũ mở ra một video, trong đó chính là Dung Viễn... Hoặc là nói là người máy tiểu a đọc diễn văn hình ảnh.

Đối với này nữ hài đến nói, tuy rằng từng chữ đều nghe hiểu được, nhưng liên cùng một chỗ lắng là giống tại nghe Thiên Thư. Bất quá không quan hệ, quang xem kia khuôn mặt nàng cũng có thể không chán ghét này phiến đem này video tới tới lui lui coi trọng vô số lần, cái loại này lạnh lùng trong suốt âm sắc, càng là quen đến không thể lại thực.

"Ta liền nói ta sẽ không nhận sai." Nữ hài lại xách gói to đi trở về đi, "Này trò chơi tên gọi là gì?"

...

Kim Dương là tại Viễn Dương công ty họp trên đường bị một tin nhắn gọi đi ra, liên hệ hắn là một tự xưng gọi "Noah" gia hỏa, tuy rằng bọn họ không có gặp qua mặt, cũng rất ít thông tin, nhưng Kim Dương biết Noah là Dung Viễn đặc lực cấp dưới, cho nên hắn cũng phi thường tín nhiệm. Bởi vậy hắn lập tức tạm dừng hội nghị, đứng ở hành lang bên trong, từ trên di động thấy được tiếp sóng toàn quá trình. Nghe được Dung Viễn thanh âm thời điểm, hắn lông mi chỉ là hơi hơi giật giật, không có khiếp sợ, ngược lại có vài phần dự kiến trong cảm giác.

Hắn đứng ở hai ba mươi tầng tầng trung, trước mặt là nhất chỉnh phiến đơn hướng trong suốt thủy tinh cường lực song, hành lang bên trong vô luận là quang khả giám nhân sàn vẫn là thủy màu xanh trần nhà, đều sạch sẽ được không dính một hạt bụi. Xa xa có người hướng bên này đi tới khi, nhìn thấy hắn đứng ở chỗ này, cũng đều im ắng tránh ra không đi quấy rầy hắn.

Kim Dương trầm mặc nhìn kia trường cực kỳ nguy hiểm chiến đấu, trên mặt không có toát ra quá nhiều cảm xúc, nếu có nhân có thể từ ngay

mặt nhìn thấy hắt ánh mắt, mới sẽ biết hẳn lúc này nội tâm có bao nhiêu chấn động.

Video cuối cùng, là cái kia bị màu xám bạc hình người cơ giáp liều mạng bảo hộ hình trứng khoang cứu sinh mang theo ánh lửa hướng về địa cầu, nhưng kia hình người cơ giáp lại theo sau đột ngột tiêu thất, thật giống như nó chưa từng có xuất hiện qua như vậy.

Kim Dương dùng lực ngừng video, lại thủy chung nhìn không thấy hình người cơ giáp đoạn dưới. Tay hẳn càng thu càng chặt, thẳng đến di động phát ra khó nghe vỗ ngoài áp súc thanh, mới chậm lại lực đạo, bay nhanh tại di động notepad trung đánh xuống một hàng chữ:[cái kia khoang cứu sinh hướng về địa phương nào?] không biết xuất phát từ cái gì bản khoả, Noah chưa từng có cùng hẳn trực tiếp trò chuyện qua, song phương vẫn là dùng tin nhắn liên hệ. Lúc này Kim Dương đánh xuống hàng chữ này nhưng không có gửi đi, bởi vì hẳn biết Noah kia không chỗ không ở gia hỏa khẳng định có thể nhìn thấy.

Quả nhiên, cơ hồ không có tạm dừng, trên số ghi chép liền nhiều một hàng chữ:[đã tập trung, mục tiêu điểm rơi:xxx,xxx. Cụ thể địa chỉ:a thị Đông Giao...] ly Viễn Dương công ty không xa không gần, nếu là Dung Viễn mà nói, nếu kia bên trong là Dung Viễn muốn bảo vệ nhân mà nói, hẳn khẳng định sẽ đem nhân đưa đến này phụ cận. Nhưng Kim Dương muốn đuổi qua ít nhất cũng muốn nửa giờ, tại đây phía trước, cũng có lẽ sẽ bị người khác nhanh chân đến trước.

Kim Dương xem xong sau đang muốn gọi điện thoại, sắp sửa truyền bá ra thời điểm lại bỗng nhiên đình chỉ.

Ngoại tình văn minh... Trong đó đề cập đến lợi ích thật sự quá lớn, nhiều mặt liên lụy cũng quá nhiều, giao cho bất luận kẻ nào hẳn đều không yên tâm. Cũng không phải Kim Dương không có tín nhiệm nhân, mà là hẳn

biết, vô điều kiện tín nhiệm là cực kỳ thừa thớt quý giá tài phú, đối đại đa số người đến nói, tín nhiệm đều là có hạn độ .

Kim Dương buông tay trò chuyện, vội vàng đến văn phòng cầm lấy chính mình áo khoác cùng chìa khóa xe, thuận tiện đối trợ lý phân phó một câu hội nghị lùi lại, sau đó trực tiếp đi bãi đỗ xe ngầm. Ở trong thang máy, hẩn lại bay nhanh đánh xuống một câu:[ta cần người giúp, tận lực tránh cho người khác tới gần điểm rơi.][minh bạch. Đã toàn diện che chắn vệ tinh hình ảnh cùng ngã tư đường máy ghi hình, đã tiếp quản a thị giao thông chỉ huy hệ thống, đã khống chế sân bay chỉ huy hệ thống. Cam đoan người có thể bằng nhanh nhất tốc độ đuổi hướng mục tiêu... Vì ngăn trở người khác, ta tưởng người không ngại ta lộng điểm tiểu hoạ hoạ tiểu tai nạn giao thông cái gì? Ta cam đoan không đả thương người, nhưng Dung Viễn trở về sau, người phải nhớ kỹ cho ta thỉnh công !] Noah tên kia, có đôi khi chẳng chặc đảng hoàng giống người máy, nhưng thường thường liền sẽ toát ra vài câu lời nói dí dỏm. Kim Dương vẫn suy đoán hẩn ở trong sinh hoạt nhất định là thiên tính hoạt bát, vô pháp vô thiên gia hỏa, nói không chừng còn có điểm lảm nhảm, bất quá rất kinh hoàng Dung Viễn cùng hẩn sinh khí. Đối phía trước, có lẽ Kim Dương sẽ thuận tiện cùng Noah khai vài câu vui đùa, nhưng hiện tại thời gian gấp cấp, hẩn chỉ hồi phục một [hảo] tự về sau liền cầm điện thoại thu hồi đến, cửa thang máy "Đình đông --" Một tiếng mở ra .

Một lát sau, một chiếc màu đen xe hơi tuyết trần mà đi, một đường đèn xanh. Xuyên thấu qua cửa sổ xe, có thể nhìn thấy trên bầu trời một đạo hồng quang lấy cực nhanh tốc độ rơi xuống, rất nhiều người qua đường đều thấy được này một cảnh tượng, đối với thiên không chỉ trở, biết phát sinh cái gì hảo sự giả phân phân chạy tới hồng quang rơi xuống địa phương.

Vì thế Kim Dương liền nhìn thấy, thường thường hẩn xe vừa lái qua, phía sau cách đó không xa liền có hai chiếc xe cộ đến cùng nhau. Rất nhiều xe nguyên nhân chính vì lo lắng không thể đạt được toàn ngạch bảo hiểm,

không có tai nạn giao thông sau chụp ảnh lưu chứng sau đó di động chiếc xe sơ tán giao thông ý thức, mà là hai chiếc xe xe chủ phân phân suất lên xe cửa bắt đầu truy cứu đến cùng là ai trách nhiệm. Rất nhanh một con đường liền bị ão được nghiêm kín.

Không chỉ là Kim Dương thông hành con đường này, giờ này khắc này, có chút trí năng ô tô hệ thống bỗng nhiên hư hao, dừng ở đường cái trung gian không thể động đậy; Có chút đường cao tốc kiểm tra trạm chắn ngang buông xuống liền vận lên không được, máy tính cũng bỗng nhiên tử cơ bãi công; Có chút địa phương máy biến thế bỗng nhiên toát ra hỏa hoa thậm chí oành một tiếng bạo tạc, gợn ra không lớn không nhỏ hoả hoạn, tiến tới gợn ra một mảnh phạm vi bên trong cúp điện.

Oi bức thời tiết trung, tới gần Đông Giao a thị giao thông liền như vậy một đoạn một đoạn bị ão được nước không ngấm qua được, cố ý đi xem xét cái kia thiên hàng chi vật người càng là nhận đến trọng điểm chăm sóc, không rõ trạng huống người qua đường cũng nhận đến liên lụy. Không qua bao lâu, Đông Giao lớn nhỏ đường tất cả đều đình chỉ bình thường vận chuyển, nôn nóng cơ hồ bao phủ toàn bộ thành thị, nơi nơi đều là liên tiếp tiếng loa.

Chỉ có một chiếc màu đen xe tại thần bí chỉ dẫn dưới, xuyên hẻm nhỏ, qua đường hầm, so bất luận kẻ nào đều càng thêm thông thuận tiếp cận mục tiêu.

Kim Dương không phải không biết, Noah hiện tại sở làm này mấy thậm chí có thể định nghĩa vì một trường khủng bu hoạt động. Nhưng khi hẳn không chút do dự hồi phục kia một "Hảo" Tự thời điểm, chẳng khác nào đã làm ra lựa chọn.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Tiếp Ứng

a thị Lâm hải, ngoại ô thành phố còn có một điều rất rộng hà uốn lượn chảy qua, làm một hưởng dự quốc tế thành phố lớn, a thị bất cứ một góc tại ban ngày ban mặt thời điểm đều sẽ không trống vắng không người, cho dù là vùng ngoại thành.

Lúc này trong nước sông có du thuyền, có Tiểu Chu, còn có rất nhiều người tại bờ sông phụ cận hóng mát hoặc bơi lội. Nhìn thấy thiên thượng kia một đoàn hỏa cầu chính chính nhắm ngay giữa sông rơi xuống, mọi người phân phân kêu sợ hãi chạy trốn. Không bao lâu, hỏa cầu "Phanh" một tiếng nện vào trong sông, hất lên mấy mét cao sóng nước, đem trong nước sông hết thảy đều xa xa đẩy ra, ném đi vài chiếc thuyền nhỏ. Rơi xuống nước nhân kinh hoảng kêu cứu, chột phùng biến đổi lớn, trên bờ vài người đều phản ứng không lại đây, nhưng cũng có người lập tức thoát quần áo nhảy vào trong sông thì cứu.

May mà nước sông rất nhanh bình ổn, cứu viện hành động cũng rất thuận lợi, trên thực tế, a thị có rất nhiều người đều biết bơi, tỉnh táo lại về sau, chính mình liền du hồi bên bờ, chỉ là không biết đến cùng phát sinh chuyện gì, nghị luận phân phân.

"Bùm ! bùm !"

Một ít lý giải tình huống nhân ám sát sát không có đem chính mình biết tin tức chia sẻ cho người khác, mà là trước sau nhảy vào trong nước, trông cậy vào có thể từ bên trong phát hiện điểm ngoại tình công nghệ cao sản phẩm tỷ như quang não cái gì. Cũng có người vô tâm vô phế bắt đầu

cùng người chung quanh phổ cập khoa học, các loại lời đồn nhanh chóng truyền lưu ra đến.

Không đến ba phút, phiên khu cảnh sát liền lấy phía trước không có mau lẹ đuổi tới hiện trường, đầu tiên liền bắt đầu cấm chỉ mọi người xuống nước; Rất nhanh lại có mấy chiếc xe tải đem phụ cận mấy cái chính phủ làm việc ngành công tác nhân viên cũng kéo qua đến, mang theo Hồng Tự chương duy trì trật tự; Sau đó là Đường quốc đặc hữu địa phương trật tự duy trì giả -- thành quản tới bờ sông, bản mặt quát lớn mọi người phục tùng quản lý.

-- tại chân chính hẳn là thực hiện chức trách đặc công, võ cảnh bộ đội đều bị cực đoan không xong giao thông trạng huống ở trên đường thời điểm, a thị thượng cấp có thể nói điều động hết thầy có thể điều động lực lượng đến khống chế bờ sông trật tự. Bọn họ hiện tại không vội mà tìm ra rơi vào trong sông gì đó, phong tỏa hiện trường, duy trì trật tự mới là đệ nhất vị, loạn thất bát tao một đồng người đều phải đi xuống, rất có khả năng sẽ bị đục nước béo cò, tại chuyên nghiệp tìm tòi bộ đội tới phía trước, cam đoan không có bất luận kẻ nào xuống nước là được.

Nhưng quyền lực và trách nhiệm không rõ, chủ quản lãnh đạo không xác định, hơn nữa trên thực tế những người này cũng không có quản lý bờ sông du khách đang làm cái gì quyền lực, vừa vô kinh nghiệm, cũng không uy tín, bởi vậy cứ việc người cũng không nhiều, nhưng vẫn là lộn xộn một mảnh.

Kim Dương ngay lúc này đuổi tới.

Hắn đem xe trước dừng ở phụ cận quan sát một lát, bờ sông có một hai trăm người, đại đa số người đều giống cừu như vậy nhu thuận ngồi ở bên bờ, nhưng cũng có vài nhân đang tại tranh chấp, trung gian hai ba nhân xô đẩy, giống như lập tức liền muốn đánh lên.

Di động truyền đến tin nhắn nhắc nhở âm, hần mở ra vừa thấy, là Noah phát cho hần một tấm ảnh chụp, nhìn ra được tới là dùng mượn dùng người nào đó di động chụp lén, ảnh chụp trung là mặc một thân đồ đỏ phục nữ hài, nàng thấp thỏm bất an lui tạt đám người trong, sắc mặt tái nhợt, trên tóc treo thủy châu, trên nét mặt là nồng đậm lo lắng cùng e ngại, tổng có chúng lập tức liền muốn khóc đi ra cảm giác.

-- là nàng sao?

Kim Dương ở trong lòng yên lặng hỏi một câu, nhưng không có phát tin tức hỏi thăm. Hần chỉ biết là, Noah nếu tập trung này nữ hài, tự nhiên có làm như vậy lý do.

Hần xuống xe, đi hướng kia nhóm người, rất nhanh liền bị nhân phát hiện. Làm thị trưởng gia công tử, a thị tối nổi danh thanh niên xí nghiệp gia, Viễn Dương công ty người cầm quyền, a thị thủ phủ, ba năm thỉnh thoảng liền sẽ xuất hiện ở các loại tạp chí trên bìa nhân vật, hiện tại này thành thị không biết hần người thật đúng là không nhiều. Lập tức liền có hai người đầy mặt tươi cười chào đón, thái độ thậm chí có chút nịnh nọt.

Kim Dương ánh mắt trước tiên ở trong đám người tìm đến cái kia nữ hài, cơ hồ tất cả mọi người bị hần xuất hiện hấp dẫn lực chú ý, nhưng kia nữ hài lại càng co lại chút, giống như sợ bị người nhìn đến dường như. Sau đó hần nhìn về phía ba bước cũng làm hai bước nghênh tới được hai người, trên mặt tự nhiên mà vậy lộ ra lễ phép ôn hòa tươi cười.

"Kim sh... Kim trước... Kim chủ tịch, ngài như thế nào sẽ lại đây?"

Đi ở phía trước trung niên nam nhân trong chớp mắt liền đổi ba xưng hô, bắt đầu muốn gọi "Kim thiếu", nghĩ đến này chúng xưng hô trên trình độ nào đó ám chỉ đối phương là dựa vào phụ bối mới có thể được đến tôn trọng, mà Kim Dương làm ra thành tích không nói vượt qua, ít nhất cũng sánh vai phụ thân thành tựu; Sau đó hần muốn gọi "Kim tiên sinh", lại cảm

giác rất mới lạ, hơn nữa Kim Dương tuổi trẻ có triển vọng, gọi tiên sinh có vẻ lão thành; Cuối cùng xưng hô định vị tại "Kim chủ tịch", tự giác thập phần hài lòng, căn bản bất cố thân sau đồng hành giả giấu không được khinh thường ánh mắt.

"Ngài hảo." Kim Dương tươi cười không biến cùng đối phương nắm tay, giống như hoàn toàn không có phát hiện đối phương trong lòng bàn tay đều là mồ hôi, ánh mắt như cũ tràn ngập tôn trọng mà làm người ta ấm áp. Hắn chưa bao giờ cảm giác khúm núm là một loại hãn là bị khinh thường thái độ, đương một nhân tuyển trạch buông xuống tôn nghiêm đi tranh thủ một thứ gì đó thời điểm, loại này cố gắng cũng là đáng kính . Huống chi, người như thế nào biết tại đối phương lấy lòng tươi cười sau lưng, liền không có hãn ngạo cốt cùng kiên trì đâu?

Tôn trọng là một loại nhìn không thấy sờ không được gì đó, có người có thể đem tôn trọng suy diễn thành một loại ra vẻ, có người có thể đem tôn trọng biến thành một loại bố thí, nhưng Kim Dương thái độ trung lại là phát ra từ nội tâm không phủ không ngưỡng, chân thành vô ngụy, loại này vô hình gì đó cũng không phải mỗi người đều có thể rõ ràng nói rõ, nhưng rất nhỏ cảm giác là sẽ không gạt người .

Trung niên nam nhân thần tình thư hoãn chút, khoa trương tươi cười không tự giác liền nhạt chút, lại càng thêm chân thành. Kim Dương mắt nhìn nam nhân treo tại trên áo khoác ngực bài, cười nói:"Lâm khoa trưởng, ta bằng hữu muội muội lại đây chơi, giống như không cần thận rơi xuống nước . Ta vừa lúc ở bên này, thu đến tin tức về sau liền đến tiếp nàng."

Lâm khoa trưởng không dễ nhận ra nhú mày. Bọn họ tiếp đến mệnh lệnh là yêu cầu đem tất cả mọi người trước tạm thời giam, không thể khiến bất luận kẻ nào bí mật mang theo bất cứ trọng yếu vật phẩm rời đi, chờ một lát sẽ có chuyên môn người đến điều tra đăng ký. Nhưng Kim Dương phụ thân, là cấp hãn hạ mệnh lệnh nhân thủ trưởng thủ trưởng, vì một điểm làm việc lưu trình khó được tội đối phương hoàn toàn không có tất yếu, hơn nữa

-- hần mắt nhìn Kim Dương -- hần đối với này người trẻ tuổi ấn tượng rất tốt, cũng không cảm giác hần là cái loại này sẽ làm ra tổn hại quốc gia ích lợi nhân.

Lâm khoa trưởng còn do dự, mặt sau chậm hần một bước béo nam nhân liền không dấu vết đem hần chen đến bên cạnh đi, ưỡn bụng cười ha hả nói: "Không biết Kim chủ tịch bằng hữu muội muội là vị nào? Tiểu cô nương gia rơi xuống thủy lại thổi gió lạnh, vạn nhất cảm mạo liền không hảo. Lão lâm ngươi còn do dự cái gì? Chúng ta hơi chút kiểm tra một chút, lại làm đăng ký, khiến cho Kim chủ tịch đem nhân lĩnh trở về được."

Hần vừa rồi còn tại khinh bỉ Lâm khoa trưởng một tiếng tam đối xứng hô, hiện tại chính mình thái độ lại càng thêm tích cực, một ngum một "Kim chủ tịch" . Bên cạnh Lâm khoa trưởng vốn cũng là loại này tính toán, bởi vậy không có nói lời phản đối, chỉ là thăm hần đối phương đập lên chính mình đoạt lấy lòng cơ hội, lúc này chỉ có thể mỉm cười gật đầu, tỏ vẻ chính mình cũng là nghĩ như vậy, hơn nữa phi thường vui vi kim đồng dẫn đường.

"Không cần, ta đã nhìn thấy hần ." Kim Dương cười đối hai người gật gật đầu, sau đó nhanh hơn bộ pháp hướng đi đám người, đồng thời cởi áo khoác, phi tại kia hồng y nữ hài trên người. Tại cảm nhận được nữ hài mỏng manh giấy dựa cùng sợ hãi thời điểm, hần ôm lấy vai nàng, tại nữ hài bên tai dùng chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm bay nhanh nói một câu: "Đừng sợ, ta là Dung Viễn bằng hữu Kim Dương."

Nữ hài nhất thời đẩy mặt kính hỉ nhìn qua, sau đó bĩu môi, trong mắt liền lặn xuống một chuỗi nước mắt. Nàng xem đi lên giống như vội vã muốn nói cái gì, nhưng Kim Dương đè nàng bả vai, dùng ánh mắt ý bảo nàng đừng nói.

Nàng nhu thuận nghe theo, khoác Kim Dương áo khoác cúi đầu đứng ở hần bên cạnh. Kim Dương lúc này mới phát hiện nữ hài chân rất dài, vóc

dáng rất cao -- thậm chí so với hần còn muốn cao một ít, nhưng vẻ mặt non nớt, nhìn qua khiến cho nhân cảm giác tuổi hần là rất nhỏ.

Kim Dương kéo nữ hài đi ra đám người, cùng Lâm khoa trưởng hai người lại hàn huyên vài câu, trong lúc bọn họ tìm đến một cái nữ viên chức cấp nữ hài sưu một chút thân, chứng minh nàng không có mang theo bất cứ khả nghi gì đó, Kim Dương lại thay thế nữ hài cho nàng đăng ký tính danh tuổi địa chỉ đợi đã (vân vân), đương nhiên đều là hiện biên, nhưng tại hần viết xuống đồng thời, Noah liền đem những tin tức này từng cái không dấu vết nhét vào các loại kho số liệu trung, nhiều nhất mười phút, nữ hài từ sinh ra đến hiện tại sở hữu trải qua đều sẽ có dấu vết có thể theo, nửa giờ về sau Noah có thể cho hần một bộ bao gồm chứng minh thư, thẻ ngân hàng, giấy tốt nghiệp một loại chứng kiện, tuyệt đối so với thật thật đúng là. Cho dù có người đi nàng lý lịch trung trường học, tiểu khu đăng thực địa khảo sát, cũng chỉ sẽ được đến tựa hồ thật từng có như vậy một nữ hài giống như thật mà là giả kết luận.

Đây chính là Noah năng lượng.

Sau đó hai người cáo từ, mơ hồ nghe được sau lưng có người khó chịu ồn ào, chất vấn dựa vào cái gì bọn họ có thể rời đi. Sau đó liền có nhân cùng hần giới thiệu Kim Dương thân phận, tiểu tiểu huyên não rất nhanh liền im hơi lặng tiếng --"Đặc quyền giai cấp" Có được đặc quyền, là rất nhiều Đường quốc nhân cam chịu xã hội quy tắc. Nhưng thực ra bình thường Kim Dương rất ít lợi dụng chính mình thân phận đi làm cái gì, liền tại công ty căn tin ăn cơm đều sẽ quy củ xếp hàng.

Mang theo này xa lạ nữ hài, hai người ngồi trên Kim Dương xe, buộc lại dây an toàn, trong quá trình này hần không thể tránh né phát hiện nữ hài đối với loại này phương tiện giao thông phi thường xa lạ, vẫn ở hảo kỳ đánh giá chung quanh. Hần tâm trầm trầm, sau đó phát động ô tô, thẳng đến lần vào chạng vạng chen chúc dòng xe cộ trong, cùng mấy chiếc ben nhon

kêu to xe cảnh sát thoáng qua, hăn mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau lưng ra một tầng mỏng manh hăn.

Lúc này Noah vì diễn trò làm nguyên bộ, như cũ tự cấp a thị giao thông quấy rối, bất quá thuận tay cấp Kim Dương giúp đỡ, khiến hăn có thể càng nhanh về đến trong nhà. Trên đường, Kim Dương ý đồ cùng nữ hài câu thông, sau đó hai người đều trợn tròn mắt.

Tại phát hiện Kim Dương nghe không hiểu chính mình mà nói về sau, nữ hài -- Emerald đổi vài loại ngôn ngữ, nhưng đổi Kim Dương đến nói tất cả đều là:"Huyền thuyên... Ủng ục... Lỗ lý òm ọp..."

Một trận mắt to trừng mắt nhỏ sau, hai người trải qua gian nan câu thông, Kim Dương mới phát hiện nữ hài sẽ nói Hán ngữ chỉ có "Dung Viễn","Kim Dương","Emerald" Đẳng ít ỏi mấy cái từ. Mà hăn sẽ nói vài loại ngôn ngữ, cũng không có một loại là nữ hài có thể nghe hiểu được . Nhưng nữ hài đối Dung Viễn thập phần lo lắng bộ dáng lại là rất rõ ràng, Kim Dương vung tay múa chân, thật vất vả mới khiến nàng tin tưởng, Dung Viễn không có việc gì, rất nhanh liền có thể trở về. Sau lại phát hiện nàng ngay cả ngày thường dụng cụ đều sẽ không sử dụng, lại thập phần gian nan bắt đầu giáo này mấy, bởi không thể trực tiếp câu thông, loại này vốn rất đơn giản sự đều gia tăng vài lần độ khó.

Cho nên, việc cấp bách, là trước muốn giáo nàng nói chuyện sao?

...

Ép buộc hai ba ngày, Đường quốc cuối cùng từ trong sông vớt lên đến, chỉ có một khoang cứu sinh hài cốt, bên trong rỗng tuếch. Khoang cứu sinh điểm rơi thượng hạ du gần ngàn mét khúc sông đều vớt một lần, ngày đó nhảy xuống nước một vài người càng là bị lập lại thẩm vấn cùng điều tra, nhưng lại không thu hoạch được gì.

Nhưng mà bất luận kẻ nào đều biết, bị như vậy liệu mạng bảo hộ đưa đến địa cầu khoang cứu sinh bên trong, tuyệt không có khả năng chỉ là một cái xác không. Duy nhất khả năng chính là, tại bọn họ triệt để điều tra vớt phía trước, khoang cứu sinh bên trong gì đó cũng đã bị chuyển dời . Chỉ là không biết, đây là bởi vì khả năng ẩn thân trong đó ngoại tinh nhân chính mình lặng yên không một tiếng động ly khai, vẫn là cái khác thế lực tại bọn họ dưới mí mắt chơi một chỗ ám độ trần thương.

Chỉ có một điểm thu hoạch, chính là khoang thể sử dụng kỹ thuật so địa cầu muốn tiên tiến rất nhiều, này tài liệu cũng là chưa nghe bao giờ, đều có rất lớn nghiên cứu giá trị, chỉ là so với bọn họ phía trước mong muốn, mấy thứ này liền rất bất nhập mắt . Cái khác quốc gia cũng không tin tưởng Đường quốc vớt ra khoang cứu sinh trống không một vật thuyết pháp, cãi cọ dây dưa thật dài một đoạn thời gian, khiến Đường quốc cao tầng phiền không thắng phiền, a thị trong khoảng thời gian này cũng bởi vậy hỗn loạn một trận.

Nhưng đối chân chính các quốc gia cao tầng đến nói, mạo hỏa dừng ở trên địa cầu khoang cứu sinh chỉ là tiểu tiết, bọn họ chân chính chú ý, là vũ trụ trung kia phiến dĩ nhiên quay về yên tĩnh chiến trường.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Ngộ

Vũ trụ trung có cái gì đâu?

Có gần như hoàn chỉnh cơ giáp -- tuy rằng bởi vì phi thuyền tự bạo mà khiến cho kia vài cơ giáp đều hoặc nhiều hoặc ít nhận đến tổn hại, kia từ trong video có thể nhìn ra được đến cơ giáp chỉnh thể khung xương là không có bị phá hỏng, bên trong nói vậy trừ kia vài tinh vi dụng cụ bên ngoài trên cơ bản vẫn là có thể duy trì nguyên dạng .

Có vượt qua tinh tế phi thuyền -- tuy rằng đã tự bạo, song như vậy đại phi thuyền không có khả năng bởi vậy liền hóa thành tro bụi, khẳng định còn có rất nhiều hài cốt lưu lại. Chỉ là bị bạo tạc dư ba đưa phải có chút xa, muốn toàn bộ thu thập lên tới là không có khả năng, nhưng chỉ muốn có thể nhặt về đến một hai trọng yếu linh kiện, này giá trị cũng đủ để cùng một khoang cứu sinh cùng cấp . Nếu là có thể được đến hộp đen một loại ghi lại phi thuyền hàng hành lỗ trình cùng trọng yếu số liệu ghi lại thiết bị, kia nhất định là nằm mơ đều là cười tỉnh.

Còn có kia vài ở trong chân không cũng có thể qua lại tự nhiên quái thú -- tuy rằng đều đã mặc danh kỳ diệu chết đến sạch sẽ ngay cả thi thể đều tìm không trở lại, nhưng nếu là có thể thu thập đến một điểm mang theo gien lông tóc, cốt cách, huyết nhục linh tinh gì đó, kia liền có khả năng tại phòng thực nghiệm trung bồi dưỡng đi ra. Hơn nữa kia vài quái thú đột ngột tử vong nguyên nhân cũng cần điều tra, nói không chừng còn có thể có mặt khác phát hiện.

Vì thế các quốc gia đều cấp rống rống đem nghiên cứu từ lâu phi thuyền đưa lên thiên, ý đồ tại chiến trường phế tích trung chiếm trước lớn nhất một miếng trứng cao. Nhưng mà vũ trụ kỹ thuật không phải người nói muốn liền có thể có này nọ, trừ Đường quốc, quả hạch quốc như vậy duy trì liên tục vài thập niên không ngừng nghiên cứu cùng cách tân kỹ thuật quốc gia, như vậy kém một chút quốc gia liên phát bản thông tin vệ tinh đều còn muốn mượn dùng hẳn quốc lực lượng, lúc này nhìn vũ trụ lại như thế nào nóng mắt, cũng chỉ có thể kỳ vọng đại quốc ăn thịt có thể cho chính mình bỏ sót điểm canh uống.

Kế tiếp một đoạn thời gian bên trong, hoặc là chờ người, hoặc là tái người máy phi thuyền liên tiếp lên không, bởi vì quá mức gấp gáp, thậm chí có hai chiếc hỏa tiễn kỹ thuật không quá quan, lên không không lâu liền bạo tạc . Này vẫn là bởi vì từ Đường quốc phát hiện Nguyệt Đế thành tin tức truyền bá đi ra ngoài về sau gia tốc các quốc gia vũ trụ thi đua, rất nhiều quốc gia gần đây đều đại đại tăng mạnh đối hàng không kỹ thuật đầu nhập, mới đưa đến tại ngắn ngủi một hai tuần nội liền có gần mười chiếc phi thuyền gia nhập thăm dò hàng ngũ. Nếu đối làm phía trước, dù cho phát sinh vũ trụ đại chiến, các quốc gia cũng chỉ có thể ngóng trông nhìn, không có khả năng lấy nhanh như vậy tốc độ phái khiến phi thuyền thăm dò.

Nhưng ly chiến trường gần nhất là ai đâu?

Cũng không phải Hoàng Ngôn Tâm dám người. Lên mặt trăng khoang mặc dù có lên không năng lực, nhưng bổ cấp, động lực cùng không gian đều có hạn, thêm thành viên phức tạp, toàn thể giới mọi người lại đều đang nhìn bọn họ, chẳng sợ bọn họ đều có nghĩ làm chút gì, lúc này lại cũng chỉ có thể bình thường mà tương đối cứng nhắc tiến hành đã trở nên dần dần vô vị Nguyệt Đế thành thăm dò.

Cách gần nhất hơn nữa có năng lực đi quét tước chiến trường, là Đường quốc tiếp đưa này các quốc gia liên hợp thăm dò tiểu đội tới mặt

trắng, hôm nay tại trên quỹ đạo vòng quanh mặt trăng vận hành vũ trụ phi thuyền.

Vì thế Đường quốc không chút khách khí ăn đệ nhất khẩu bánh ngọt, chọn lựa đem tối hoàn chinh hai đài cơ giáp cùng phụ cận lớn nhất mấy khối phi thuyền hài cốt đều vớt tới tay, đuổi về địa cầu. Theo sau là Đường quốc đệ nhị giá phi thuyền vũ trụ, cùng với quả hạch quốc, bính quốc, rượu quốc đẳng bốn năm quốc gia tàu con thoi, bởi vì kỹ thuật đều đã thành thực, này mấy quốc gia cơ hồ đều có nghiên cứu chế tạo thành công phi thuyền vũ trụ, bất quá đa số còn tại điều chế cùng thực nghiệm giai đoạn, có thể hay không chở người không nói đến, ngay cả hay không có thể an toàn trở về địa điểm xuất phát đều không thể cam đoan. Nhưng lúc này thời gian gấp cấp, cũng bất chấp rất nhiều, các quốc gia phi thuyền vũ trụ cơ hồ là đồng thời tới, ăn ý phân chia còn lại mấy đài cơ giáp, sau đó lại tại phụ cận tìm tòi một phen, ý đồ tìm đến càng nhiều thứ có giá trị.

Đủ loại kiểu dáng vũ trụ rác rưởi bị như lấy được chí bảo đưa đến địa cầu các quốc gia vũ trụ kỹ thuật viện nghiên cứu, trong đó, một màu trắng bạc, hoàn hảo không tổn hao gì thùng không chớp mắt xen lẫn ở các loại linh kiện mảnh vỡ trong.

...

Nước mưa tích tấp dừng ở trên mặt biển nổi thành một mảnh, thường thường có Tiểu Ngư toát ra bọt biển phun phao phao, bỗng nhiên không thấy. Kim hoàng sắc trên bờ cát cũng bị đập ra vô số tiểu khanh, mơ hồ có thể thấy được ba năm màu sắc rực rỡ vô sò.

"Hoa" một tiếng, một người từ trong nước biển toát ra đến, màu đen tóc ngắn ướt nhẹp dán tại trên mặt, liên tiếp không ngừng mà xuống phía dưới giọt nước, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt băng lãnh, chợt dỗi mắt nhìn lại khiến người ta đáy lòng phát lạnh. Đúng vào lúc này, trên bầu trời "Oanh long long" Một trận nổ vang, lóe sáng chói mắt hình cung ở trong tầng mây

gian tùy ý xuyên toa, chói mắt bạch quang chiếu sáng trong thiên địa hôn ám, đem nước biển cùng tựa hồ muốn áp đến mặt biển tầng mây làm nổi được trở nên hắc như mực nước.

Từ trong biển thò đầu ra đến người này ngẩng đầu nhìn một cái thiên thượng bùm bùm lôi điện, khóe miệng hơi hơi nhếch nhếch, tựa hồ lộ ra một cười nhạt, sau đó không chút hoang mang đi lên bờ biển. Chỉ thấy hắc thân trần, tay trái từ ngón tay đến bả vai đều dùng vải rách quấn lên đến, trong tay phải xách một dùng Trúc tử tước thành giản đơn xiên cá, mặt trên xuyên một điều do đang không ngừng giãy dựa thước dài đại ngư.

Này nhân liền là Dung Viễn.

Hắn chân trần đi lên bờ cát, mới vừa đi vài bước lại đứng lại, neho mắt xem xem trước mắt một khóa cao lớn dừa thụ, mặt trên treo thành chuỗi trắng hình cầu màu xanh dừa, giấu tại ào ào phát run lá cây trung gian.

Dung Viễn nghĩ nghĩ, ẩm thực muốn cân đối. Quang ăn cá có lẽ có thể cung cấp đầy đủ hoạt động năng lượng, nhưng dừa trung đựng phong phú albumin, đường phân, vitamin, mỡ, nguyên tố vi lượng đợi đã (vân vân), càng có thể cung cấp thân thể yêu cầu các loại dinh dưỡng vật chất.

Vì thế hắn hít sâu một hơi, nghiêng người, đề chân, hung hăng một cước đá vào trên thân cây !

Thân cây "Ca" một chút cắt thành hai đoạn, bang bang khoanh tròn đổ ở trên mặt đất. Dung Viễn đi đến phía trước vừa thấy, hơn mười gia quả chen chúc gom thành một đoàn, quang trích một hai ngược lại là không phải rất hảo lấy. Vì thế hắn đem thân cây ngay trước một cước đập đoạn, xiên cá giao đến tay trái trung, tay phải đem thụ đầu nhắc tới, giống như nhẹ như không có gì xách về đi.

Xuyên qua bờ cát, xuyên qua một mảnh rừng rậm, có một khối thiên nhiên hình thành cự đại nham thạch. Nham thạch một bên hơi hơi nội ao,

Dung Viễn ở bên này dùng Trúc tử cùng lá cọ đáp lâm thời trụ sở, tuy rằng đơn giản, lại cũng có ba mươi bốn mét vuông. Hắn đem ngư cùng dứa thụ đầu kéo vào đi, đặt ở một khối tương đối bằng phẳng sạch sẽ trên tảng đá. Trong phòng còn có Trúc tử đâm ra đến cứng nhắc giường, thạch đầu xếp lên đài làm bếp, cùng với một chút miếng gỗ, cành khô, đao đá một loại gì đó.

Tại bên ngoài phòng còn có các loại lớn nhỏ lọ chứa dùng đến tiếp nước mưa, tuy rằng trước mắt Dung Viễn cũng không thiếu nước, nhưng nước ngọt dự trữ bao giờ cũng càng nhiều càng tốt. Hắn đến ngoài cửa lấy mấy cái chứa đầy nước ống trúc, đem thủy đồ vào một nội ao thạch bồn bên trong, đem ống trúc đặt ở bên ngoài tiếp tục tiếp nước.

Sau đó Dung Viễn đem quần ở trên vai trái mảnh vải từng vòng lấy xuống, ném tại thạch bồn bên trong, nguyên bản trong veo trong nước lập tức lan ra nhàn nhạt màu đỏ.

Hắn cánh tay trái cơ hồ thay đổi bộ dáng, đại phiến đại phiến màu đỏ pha đen huyết già nhìn qua đều có chút ghê tởm, nhìn kỹ, này mấy vết thương giống tri thù chân như vậy từ bả vai vẫn kéo dài đến ngực, tại kham kham sắp sửa chạm đến trái tim vị trí thời điểm ngưng bật.

Nhìn chính mình thương, Dung Viễn ghét bỏ nhú nhú mày, đem dùng hăn áo xé thành mảnh vải chấm thủy tắm rửa miệng vết thương, sau đó từ một nửa vết sạch dứa xác bên trong đào chút màu xanh được nê đều đều lau ở trên cánh tay trái, một lần nữa lấy hai điều khô ráo mảnh vải đem cánh tay bọc lên đến.

Quá trình này tự nhiên rất đau, nhưng so với bị thiên lôi bổ trúng đau đớn đến, có thể nói là gặp sư phụ . Dung Viễn trừ sắc mặt trở nên càng tái nhợt một ít, không có mặt khác bất cứ biến hóa.

Cho đến ngày nay, hồi tưởng lúc trước, Dung Viễn đều cảm giác chính mình có thể sống tiếp nhất định là kỳ tích.

Quy tắc trung nói qua, lần đầu tiên thiên lôi trên thực tế là yếu nhất, về sau mỗi một lần uy lực đều sẽ gấp bội gia tăng. Tại chuẩn bị xông ra Picchu tinh thời điểm, Dung Viễn từng làm qua khả năng cần sát hại vô tội thiết tưởng, nhằm vào thiên lôi, hẳn cũng là làm một ít chuẩn bị, nhưng chân chính đối mặt thời điểm, lại một dạng cũng không có dùng tới.

Đương đếm ngược thời gian kết thúc thời điểm, Dung Viễn phát hiện chính mình đột nhiên đến một thuần trắng không gian, tùy thân nạp giới, cơ giáp, nghĩ thái y bảo hộ cổ tay đợi đã (vân vân) hồi đoái vật tất cả đều không thấy, lại vẫn giữ ở bên người chỉ có thương thành bên trong có duy nhất tính đặc thù vật phẩm -- Thiên Nhân, thạch đầu cùng đậu Hà Lan. Nếu không phải Dung Viễn cũng không tiêu phí công đức tại bình thường mặc gì đó bên trên, chỉ sợ hẳn hiện tại đều phải lửa bên. Mà hẳn hồi đoái kia vài dùng đến chống cự thiên lôi sở hữu thương phẩm, cũng đều cùng nhau tiêu thất, đặc thù thương phẩm trung, cũng không có có thể phòng lôi đạo cụ.

Từng sở hữu chuẩn bị đều là phí công, ở trước mặt hẳn, trước mặt đậu Hà Lan giờ tiểu thủ, lòng bàn tay một đoàn bất tường màu trắng xanh điện quang keng keng rung động. Dung Viễn nhìn chăm chăm nó, gặp đậu Hà Lan mặt không chút thay đổi nhìn chính mình, không thấy bình thường trên mặt ẩn ẩn mong mỏi, không chuyển mắt truy đuổi, nhu hòa vui sướng, kia đối đen nhánh hai mắt trung không có bất cứ cảm tình, chỉ là không chút do dự, đem trong tay lôi điện huy xuống !

Tiểu tiểu một đoàn điện quang bỗng nhiên trở nên phô thiên cái địa, cái loại này siêu việt tự nhiên vĩ lực mang theo hủy diệt hết thảy khí thế, nhưng nhắm mắt chờ chết không phải Dung Viễn phong cách, hẳn theo bản năng đem tay trái chắn ở trước người, mong đợi ở mang trên tay kia mai thạch đầu hẳn có thể hơi chút phát huy một điểm [trong truyền thuyết] uy lực.

Như là "Ông" một tiếng, điện quang gần ngay trước mắt, thời gian lại giống như bị vô hạn kéo dài .

Hắn thấy lôi điện cơ hồ là lấy quy tốc tại một mm một mm tiếp cận, chung quanh rơi vào tuyệt đối yên tĩnh trung, nhưng mà tĩnh đến mức tận cùng thời điểm, hắn lại giống như đột nhiên lại nghe thấy rất nhiều thanh âm --

"Ông... Đinh... Đông... Đẳng... Dát... Ô... Mễ... Ti..."

Thật nhỏ, đầy trời khắp nơi thanh âm hướng hắn bên tai truyền đến, thông thả, hư vô, mờ mịt, vô tích có thể tìm ra, lại là không chỗ không ở.

Chính là hắn từng vô số lần từ hòn đá kia trung mơ hồ nghe được thanh âm, chẳng qua lúc này bị kéo dài rất nhiều, càng rõ ràng, cũng càng hỗn loạn, không có một điểm quy luật, thậm chí không có hoàn toàn giống nhau thanh âm.

Một lần này, Dung Viễn không lại ý đồ cố ý đi bắt giữ hoặc là lý giải, hắn chỉ là lẳng lặng lắng nghe, đắm chìm tại một loại không thể ngôn thuyết huyền diệu trung, cả người không có một chỗ sử lực địa phương, giống như mặc cho kia thanh âm từ trăm vạn trong lỗ chân lông thẩm thấu đến thân thể mình trung, lại giống như, chính hắn cũng hòa tan tại kia thanh âm trong.

Hắn nhắm mắt lại, trong bóng đêm thấy được trước đây chưa từng gặp cảnh tượng -- hắn không cảm giác chính mình thân thể tồn tại, lại nhìn thấy vô số lớn nhỏ, giống như kẹo đường như vậy gì đó vây quanh tại chung quanh, hơn nữa không có lúc nào là không tại biến hóa : Kéo duỗi, áp súc, bắn ngược, biến hình, chốc chốc giống đóa hoa, chốc chốc giống khỏa thứ cầu, có khi sẽ biến thành thoi, có khi lại sẽ biến thành triển thành một đoàn lưới đánh cá.

Kia vài thanh âm, liền là chúng nó tại biến hóa thời điểm truyền lại đi ra .

Minh minh trung như là có thanh âm đang hỏi hần:

-- rất kỳ diệu sao?

-- không.

-- vì cái gì?

-- bởi vì ta sớm liền biết đây là cái gì, ta chỉ là không hề nghĩ đến.

Như là vạch trần mộng tại trên mắt cuối cùng một tầng bố, trong phút chốc, Dung Viễn lý giải hần sở nhìn thấy, sở nghe được hết thảy.

Đây là huyền.

Lớn đến tinh hà vũ trụ, nhỏ đến điện tử chất tử, thời gian cùng không gian, sáng sinh cùng tiêu vong, vũ trụ bên trong hết thảy đều là do huyền cấu thành. Huyền bất động chấn động cùng vận động sinh ra các loại bất đồng hạt cơ bản, hạt tạo thành nguyên tử, nguyên tử tạo thành phần tử, phần tử tạo thành vật chất, vật chất cùng năng lượng lẫn nhau chuyển hóa. 1D huyền, 2D thời không năng lượng tuyến, bao hàm thể gian tất cả huyền bí.

"Truyền thuyết, này tảng đá trung ẩn chứa vũ trụ gian mọi đạo lý, có được nó nhân, có thể từ giữa lĩnh ngộ ra tinh thần diễn biến, tự nhiên sinh tử, thời không gian biến hóa đẳng thể gian sở hữu quy tắc, không có gì không thể tri chi sự, không có gì không thể siêu việt chi vật."

Đậu Hà Lan từng như vậy giới thiệu [trong truyền thuyết thạch đầu], phía trước Dung Viễn không hiểu, hần cho rằng thạch đầu bản thân ẩn chứa cái gì huyền bí. Hiện tại hần mới hiểu được, thạch đầu chỉ là một môi giới,

này môi giới khiến hần nghe được nguyên bản không có bất cứ sinh vật có thể nghe được thanh âm... Không, kia không phải thanh âm, đó là huyền dao động quy luật.

Dung Viễn mở to mắt, kỳ diệu đồ cảnh nháy mắt biến mất, hủy diệt bạch quang đã thôn phệ hần cả cánh tay trái, hần sắc mặt không thay đổi, thủ như lợi kiếm đánh xuống --

Lôi điện âm âm tiêu tán !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Huyền Lực

Lần nữa tỉnh lại thời điểm, Dung Viễn phát hiện chính mình xuất hiện ở trên một hoang đảo, cỡ bàn tay điểm địa phương, dùng một hai giờ liền có thể chuyển một vòng. Nơi này tựa hồ là rừng mưa nhiệt đới khí hậu, ướt át cực nóng, thường xuyên đổ mưa, các loại thực vật sinh trưởng tươi tốt, cũng không sầu thiếu nước thiếu lương. Không có bất cứ hiện đại văn minh dấu vết, không có nhân loại sinh hoạt qua dấu hiệu, thậm chí ngay cả động vật cũng không có mấy chỉ. Tiểu đảo ba mặt đều là núi đá vách đá, chỉ có một mặt là bằng phẳng bờ cát, có thể xuống biển vớt chỉ ngư đánh bữa ăn ngon cái gì.

Từ nhật nguyệt tinh thần đi lên phán đoán, Dung Viễn xác định trừ phi thiên lôi đem hắc bổ tới song song vũ trụ, bằng không hẳn liền còn ở trên địa cầu. Chỉ là này phụ cận tựa hồ rất ít có con thuyền đi ngang qua, đợi vài ngày, hẳn cũng không có nhìn thấy một con thuyền.

Nếu là trước đây, không câu là vũ toa hoặc là cơ giáp, cho dù là hồi đoái thuyền nhỏ đâu, Dung Viễn cũng có biện pháp rời đi này tòa tiểu đảo trở lại văn minh xã hội đi. Chỉ là tỉnh lại khi, Dung Viễn phát hiện chính mình giống như tại kia dị không gian bên trong khi như vậy, Thiên Nhân tại, thạch đầu cũng tại, nhưng cái khác sở hữu hồi đoái vật đều không tại, liên đậu Hà Lan cũng đã biến mất.

Không có đậu Hà Lan, tự nhiên cũng không có [công đức bộ], càng không có lấy hoài không hết các loại hồi đoái thương phẩm, Dung Viễn chỉ có thể nghĩ biện pháp một mình cầu sinh. Tại khổ ha ha phách trúc xây phòng thời điểm, Dung Viễn khổ trung mua vui tưởng, ít nhất hẳn lại hiệu

rõ một vấn đề: Phía trước đang nhìn [công đức ghi lại bản chép tay] thời điểm, Tiêu Dật Phi như thế nào sẽ đem [công đức bộ] làm mất vẫn là Dung Viễn một câu đố chưa giải. Bản chép tay viết thập phần hàm hồ, chỉ có kết quả không có quá trình. Hiện tại Dung Viễn tưởng, có lẽ Tiêu Dật Phi chính là bởi vì tại báo thù quá trình bên trong lạm sát kẻ vô tội, như vậy bị thiên lôi ngoan bố nhất đốn, mới ném [công đức bộ]. Khi đó khí linh sớm bị hấn phần nộ dưới một chưởng đánh chết,[công đức bộ] cũng sẽ không chính mình trường chân chạy về đến.

Dung Viễn sẽ không quên, đậu Hà Lan làm khí linh, trong đó một năng lực chính là mặc kệ bao nhiêu xa cũng có thể tìm đến [công đức bộ] cùng khế ước giả. Cho nên hiện tại tuy rằng thất lạc, nhưng Dung Viễn cũng không lo lắng, hấn tin tưởng đậu Hà Lan sớm hay muộn sẽ mang theo [công đức bộ] trở lại hấn bên cạnh. Phía trước kia vài hồi đoái vật ném cũng không có gì gọi là, cần gì đó một lần nữa hồi đoái trở về là tốt. Chỉ là nạp giới trung còn có Parco lưu lại bí tàng hạp, chỉ có này nghĩ mọi biện pháp cũng phải tìm trở về.

Bất quá Dung Viễn cũng không sốt ruột, trước mắt trọng yếu nhất vẫn là duy trì chính mình sinh tồn.

Ngay mặt lĩnh giáo thiên lôi uy lực cánh tay trái bắt đầu tựa như một đoạn khô mộc, không nói làm chút gì, ngay cả cảm giác đau đều cảm thụ không đến, thật giống như này đã không phải hấn thân thể một bộ phận. May mà Dung Viễn phía trước thượng vàng hạ cám thư nhìn rất nhiều, từ trên đảo tìm một ít đúng bệnh thảo dược, đảo lặn về sau trét lên, lại xé áo xem như băng vải quần, có chút ít còn hơn không.

Hôm nay Dung Viễn cánh tay đã dần dần khôi phục mềm mại cùng co giãn, miệng vết thương kết vảy, tân nhục lấy hoàn toàn không phù hợp lẽ thường tốc độ sinh trưởng, Dung Viễn cơ hồ mỗi thời mỗi khắc đều nhận nại vạn kiến gặm cắn tê ngứa, nhưng hấn nại lực phi phạm, trừ sắc

mặt so bình thường càng trắng vài phần bên ngoài, không có lộ ra khác biệt tình, cũng một lần cũng không có thò tay trao qua.

Miệng vết thương hảo được như vậy mau, hoặc là nói đã tuyên cáo tử vong cánh tay một lần nữa khôi phục sinh cơ, này tự nhiên không phải kia vài loại phổ thông thảo dược công lao. Muốn đổi bình thường, như vậy trọng thương thế bị hấn lại phao nước biển lại gặp mưa ép buộc, trăm phần trăm hội nát rửa chuyển biến xấu, tuyệt không có khả năng từng ngày hảo chuyển, càng không có khả năng ngăn ngừa một tuần thời gian liền có thể khôi phục đến có thể bắt đầu gánh vác một ít không quá cố sức công tác.

Chân chính khiến hấn có thể chữa khỏi, là trong khoảng thời gian này Dung Viễn vẫn ở chính mình trên người thực nghiệm cùng nắm giữ tân lực lượng.

Không có cái gì tiểu thuyết bên trong "Nhiệt khí từ đan điền trào ra", "Hấp thu không khí linh tử", "Năng lượng tại trong kinh mạch lưu động" Linh tinh cảm giác, đó là một loại càng huyền diệu trạng thái, hấn có thể cảm giác được kia vô cùng bé huyền tuyến tồn tại, có thể cảm giác được chúng nó ở trong hư không như thế nào biến hóa lại như thế nào lẫn nhau ảnh hưởng, chính mình ý thức phảng phất hợp âm tuyến liên tiếp cùng một chỗ, sau đó nhẹ nhàng bắn ra bát...

Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Cũng không cần đại diện tích khổng chế, chỉ cần có một tiểu bộ phận huyền tuyến bị hấn hơi làm thay đổi, dao động rất nhanh liền sẽ khuếch tán đi ra ngoài, giống khuấy động gợn sóng như vậy một vòng một vòng truyền bá, thẳng đến tại rất xa địa phương mới dần dần trở nên mỏng manh, tại đây phạm vi bên trong vật chất đều sẽ phát sinh biến hóa. Loại lực lượng này, Dung Viễn đem đơn giản xưng là huyền lực.

Tại có ý thức rèn luyện trung, hắc cũng rất cuộc không thể phát huy ra cái loại này một tay tản ra thiên lôi năng lực, chỉ có thể tiểu phạm vi đối huyền tuyến làm một ít khéo léo dẫn dắt thay đổi. Dù vậy, thực nghiệm kết quả cũng khiến hắc cảm thấy thập phần kinh hi.

Nhất điểm nhất điểm, hắc khiến đã hơn phân nửa tử vong cánh tay tế bào lại tỏa sáng sinh cơ; Cẩn thận điều chỉnh thay đổi cốt cách cùng cơ nhục kết cấu, thành phần, thước tắc, thân thể hắc mỗi một ngày đều trở nên càng thêm cứng cỏi mà cường đại; Hắc từng dùng nửa giờ thời gian đem một khối lớn bằng nắm tay thạch đầu biến thành cát mịn, cũng từng tay run lên khiến một đoạn màu xanh đậm non mềm nhánh cây trở nên giống như khô vàng khô đắng.

So với sáng tạo cùng chữa khỏi, hắc càng am hiểu phá hư. Chung quy phá hư chỉ cần tùy tâm sở dục phát huy liền có thể đạt thành mục tiêu, chữa khỏi lại cần hướng về đặc biệt phương hướng đi chinh hợp, so người trước muốn cố sức hơn nhiều.

Mấy ngày qua, Dung Viễn biến hóa phi thường lớn, nếu lúc này Emerald lại nhìn thấy hắc, thậm chí khả năng sẽ nhận không ra hắc đến. Sử dụng huyền lực trong quá trình muốn tiêu hao đại lượng năng lượng, mang đến hậu quả chính là Dung Viễn tại cực ngắn thời gian bên trong nhanh chóng gây yếu, xương gò má nổi lên, má hõm vào, tứ chi mảnh dài, thậm chí có thể thấy cốt cách đường cong, ánh mắt đều giống như biến lớn, có vẻ phá lệ sâu thẳm, đáy mắt chỗ sâu có loại phảng phất tại thiêu đốt sinh mệnh nhiệt độ. Nhưng khối này nhìn như dinh dưỡng bất lương thân thể lại ẩn chứa cùng quá khứ không thể so sánh với nhau cường đại lực lượng, bao hàm hơi nước dừa thụ thân cây có vô cùng tốt co giãn cùng độ dẻo dai, dễ bẻ cong lại không dễ đứt gãy, ở trước mặt hắc lại như là một đoạn cành khô như vậy bị đập gãy.

Hắc biết chính mình từng ngày ly "Nhân loại" Thân phận này càng ngày càng xa, nhưng Dung Viễn không chút nào để ý, hắc không để ý chính

mình chúng tộc xem như cái gì, hắn chỉ biết là chính mình muốn cái gì, cái loại này quần thể cần lòng trung thành với hắn mà nói có cũng được mà không có cũng không sao.

Không phải không lo lắng Emerald tung tích, nhưng "Lo lắng" Loại này cảm xúc dưới tình huống như vậy trừ khiến chính mình tâm phiền ý loạn bên ngoài không có tác dụng. Bởi vậy Dung Viễn cũng không lại nhiều tưởng, chỉ chuyên tâm phục nguyên, chờ trống thời gian, chính là đem chính mình nơi ở xử lý phải càng thêm thư thái thuận ý một ít.

...

Khéo léo khả ái minh hoàng sắc ly đặt ở lam nhạt đĩa sứ thượng, cà phê sư một đôi xảo thủ ở trong đó dùng màu trắng sữa bong bóng sữa bò điểm tuyết ra phượng tiên hoa hình đồ án, nồng đậm thuần hậu sữa bò cùng cà phê hương khí phát ra ở trong không khí, khiến người ta vui vẻ thoải mái.

Liễu Đình nhìn này bôi tinh xảo cà phê, nhất thời có chút không đành lòng uống, ngồi ở nàng đối diện Điền Hiếu Giai lại không có thưởng thức tâm tư, kia thìa lung tung giáo hai phát, "Ừng ục" Nốc một ngụm, lại bởi vì rất nóng mà mạnh hà hơi, thò đầu lưỡi không ngừng quạt gió.

Liễu Đình nhìn xem buồn cười, đem chính mình trước mặt chuỗi thuyền kem ly đẩy qua. Điền Hiếu Giai vội vàng lấy một muỗng lớn nhét vào trong miệng, hàm tại trên đầu lưỡi, thống khổ biểu tình lúc này mới xoa dịu vài phần, nhưng như cũ đầy mặt căm giận.

"Kia nha đầu từ nơi nào đến? Bọn họ đến cùng có hay không huyết thống quan hệ? Hắn ba mẹ biết sao? Thật chỉ là bằng hữu muội muội? Hắn liền không có với người giải thích rõ ràng? Nào bằng hữu..." Nuốt vào kem ly, Điền Hiếu Giai liền cùng sủng máy đường như hỏi một chuỗi dài, trừng mắt nhìn nhìn qua lòng đầy căm phẫn.

Liễu Đình bất đắc dĩ nói: "Ta chỉ là nói hăn bằng hữu muội muội lại đây ở vài ngày, muốn người hỗ trợ mua vài kiện nữ hài tử mặc quần áo, người đều tưởng đến nơi nào?"

"Người như thế nào có thể như vậy trì độn !" Điền Hiếu Giai chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Bao nhiêu muội muội đều là tình nhân dự bị ! của ta tỷ tỷ, trưởng điểm nhi tâm được không? Liền người nam phiêu khi đó thời khắc khắc phát ra nội tiết tố bộ dáng, chỉ cần là nữ, liền không có khả năng không động tâm ! huống chi hai người còn trụ cùng nhau, sớm chiều ở chung, lúc nào sát súng hỏa đều không kỳ quái a !"

Liễu Đình trừng mắt nhìn, mi thoáng nhướn, mỉm cười trêu tức hỏi: "Vậy người động tâm sao?"

Điền Hiếu Giai sững sốt, sau đó mới ý thức được Liễu Đình chỉ là nàng nói "Chỉ cần là nữ, liền không có khả năng không động tâm" Đây một câu, đỉnh đặc vung tay lên, nói: "Ai, ta là người anh em !"

Liễu Đình "Phốc xuy" Một tiếng cười, sau đó lắc đầu nói: "Ta tin tưởng Kim Dương." Nàng chỉ nói này một câu, nhưng đáy mắt lảng động lại tiểu ý cùng không hề có giữ lại tín nhiệm lại khiến đối diện nữ hài không thể lại nghi ngờ đi xuống.

"Được rồi được rồi, nếu người đều như vậy tin tưởng hăn, ta liền miễn miễn cưỡng cưỡng tạm thời giữ lại ý kiến hảo." Điền Hiếu Giai huy quyền đầu thành khẩn hứa hẹn nói: "Nếu là hăn có một ngày dám xin lỗi người, hừ hừ, ta liền khiến hăn biết biết ta lợi hại !"

Liễu Đình lại cười, thanh âm mềm mềm nói: "Kia liền nhờ người lạp !"

"Kia đương nhiên, người liền xem hảo đi !" Điền Hiếu Giai giả vờ rất có khí thế lên tiếng. Gặp khuê mật thủy chung mỉm cười bộ dáng, nhin không được cũng cùng cười.

Điền Hiếu Giai tuy rằng nói thật sự không khách khí, nhưng nàng thực ra thực thích Kim Dương, nhưng không phải nam nữ ở giữa cái loại này thích. Kim Dương rất tốt, Điền Hiếu Giai vẫn đều rất thưởng thức này các phương diện đều phi thường xuất sắc đại nam hài, nhưng nàng muốn cùng nhất sinh chỉ có chính mình cái kia mặc dù có một ít tật xấu nhưng so bất luận kẻ nào đều càng yêu nàng thanh mai trúc mã.

Điền Hiếu Giai đối Kim Dương thích nhất, là hẳn cho mình hảo hữu mang đến biến hóa.

Nàng cùng Liễu Đình cùng nhau lớn lên, biết chính mình hảo hữu bởi vì thập phần ưu tú lại rất tích cực, mới trước đây tại đồng học trung gian nhân duyên cũng không phải rất tốt, nữ sinh xa lánh nàng, nam sinh tắc cảm giác nàng sẽ cho lão sư đâm thọc, bởi vậy không có mấy cái bằng hữu. Dần dà, nữ hài tính cách trở nên thanh lãnh rất nhiều, tuy rằng lớn lên về sau truy phủng nàng nam sinh càng ngày càng nhiều, nàng lại tự phát kéo ra cùng người khác ở giữa cự ly.

Nhưng từ Kim Dương đi đến bên người nàng về sau, nữ hài từng ngày trở nên càng thêm nhu hòa, ấm áp, khoan dung, nàng lắng đọng tâm tình bắt đầu chăm chú lắng nghe, đối nhân đối sự đều nhiều vài phần thông cảm, ánh mắt sáng sủa, trên mặt bao giờ cũng treo phát ra từ nội tâm tươi cười, đối mỗi một ngày đều tràn ngập kỳ vọng. Nàng thật giống như là cả người đều đắm chìm tại ấm áp ánh vàng rực rỡ dương quang bên trong, cả người tản ra một loại thư sướng thích ý sung sướng đến.

Cho nên Điền Hiếu Giai cũng thực thích Kim Dương, tuy rằng nàng vẫn ghét bỏ Kim Dương quá mức loá mắt dễ dàng chiêu phong dẫn diệp, cũng không phải một hảo lão công nhân tuyển. Đồng thời nàng còn âm thầm lo lắng, hảo hữu hiển nhiên đã yêu được khắc cốt minh tâm, vạn nhất tương lai có một ngày bọn họ chia tay, kia nhưng nên như thế nào xử lý đâu?

Liễu Đình cũng không biết Điền Hiểu Giai là tưởng đến cái gì mới một lát mặt mày hớn hở, một lát lại than thở, nàng này bằng hữu tâm tư bao giờ cũng khiêu thoát đến mức để người không hiểu làm sao. Hiện tại nàng tưởng, thật sự là cái kia đột nhiên xuất hiện "Muội muội" .

Nàng tự nhiên sẽ không hoài nghi Kim Dương cùng kia nữ hài có cái gì, nàng chỉ là cảm giác có chút kỳ quái.

Nữ hài xuất hiện được phi thường đột ngột, liên kiện thay giặt quần áo cũng không có. Kim Dương không hề có dự triệu liền đem nàng lĩnh về chính mình gia, Liễu Đình cũng là tại bạn trai nhờ chính mình hỗ trợ mua vài kiện quần áo thời điểm mới biết được chuyện này.

Cái kia nữ hài vóc dáng cao gầy, diện mạo thập phần tinh xảo, tựa hồ là người ngoại quốc, ánh mắt là hiếm thấy màu xanh biếc, bao giờ cũng đong đầy nồng đậm hảo kỳ, lại mang theo vài phần sầu lo. Nàng luôn là thích giống miêu nhi như vậy ngồi ở trên thảm, bưng lấy một quyển cũ album ảnh nhìn tới nhìn lui, có khi sẽ lộ ra vài phần nhợt nhạt tiểu ý, bất quá đại đa số thời gian đều nhíu lại mi nhìn qua thập phần phiền não, nhưng nàng phiền não bộ dáng cũng là rất khả ái .

Liễu Đình nhớ rõ lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, nữ hài cùng nàng nói chuyện thời điểm còn lắp bắp, có khi nói được quá nhanh hoặc là dùng từ ngữ có điểm phức tạp thời điểm, nàng liền sẽ khó xử nhìn người, đầy mặt đều viết "Nghe không hiểu" . Ngày hôm sau tái kiến thời điểm, tuy rằng còn mang theo một loại kỳ quái khẩu âm, nhưng trao đổi đã cơ bản không có chướng ngại . Ngày hôm qua buổi chiều quá khứ, nàng còn nhìn thấy kia nữ hài bưng lấy một quyển tác phẩm vĩ đại tác phẩm nổi tiếng nhìn xem mùi ngon.

Nàng đơn thuần hơn nữa thiên chân, lại mỗi khi hỏi ra nhất châm kiến huyết vấn đề, dù vậy, nàng trên thực tế lại không có một chút khiêu khích ý tứ, chỉ là thuần túy hảo kỳ cùng nghi hoặc. Ở chung hai ba lần về sau, Liễu

Đình mỗi lần lại đi, vừa đến cổng đang muốn rung chuông liền phát hiện nữ hài trước tiên một bước đem cửa mở ra . Vừa hỏi, nguyên lai nàng cũng không phải từ nơi nào nhìn thấy Liễu Đình lại đây, mà là "Phòng đoán" Nàng liền muốn đến, tựa như biết trước.

Đó là phi thường, phi thường thông minh nữ hài, Liễu Đình chưa từng có gặp qua so nàng càng người thông minh.

-- không, có lẽ chỉ có một người ngoại trừ... Vị kia tuổi còn trẻ, cũng đã vinh lấy được các loại khoa học kỹ thuật giải thưởng Dung tiến sĩ.

Kim Dương nói này gọi "Emerald" nữ hài là hắc băng hữu muội muội, không biết hắc này băng hữu là dạng người thế nào đâu?

Không định nhiên, Liễu Đình bỗng nhiên nhớ tới tại ngọn đèn hôn ám tửu ba trung, kia một đôi phảng phất có thể nhìn thấu nhân tâm ánh mắt.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Adiab

Một hồi bão táp thời quét mặt biển, cuồng bạo nước mưa cùng sóng biển đem tiểu đảo cũng không ôn nhu liếm láp một lần, tại Bạo Phong tàn phá dưới, khắp nơi đều có đứt gãy nhánh cây cùng thảo mộc. Bất quá chân chính mảnh mai thực vật tại đây tòa trên đảo nhỏ là sống không được đến, có thể vẫn ương ngạnh sinh tồn, cũng sẽ không dễ dàng bị một hồi cơn lốc sở phá hủy. Mưa gió qua đi, trên đảo thực vật bị nước tẩy một lần, trong trẻo Diệp tử dưới ánh mặt trời rạng rỡ lóe sáng, ngược lại càng hiển được sinh cơ bừng bừng.

Giữa núi đá rừng rậm, một đạo hắc ảnh leo núi đi bích như giẫm trên đất bằng, hơn mười mét cao cây cối nhẹ nhàng một tung nhảy liền có thể thượng hạ tự nhiên, phảng phất địa tâm dẫn lực hoàn toàn mất đi tác dụng. Bất quá một lát, hắc cũng đã đứng ở Lâm hải một bên tối cao trên tảng đá, trong tay còn cầm một khóa tròn trĩnh dừa. Dung Viễn cũng chường vi đao, tước mất hơn một nửa dừa xác, sau đó khoanh chân ngồi xuống, một bên xem hải, một bên uống nước dừa.

Trận này mưa gió không có cho hắc mang đến cái gì tổn thất, Dung Viễn Trúc tử tiểu ốc lưng tựa nham thạch, che gió tránh mưa, không có quá lớn tổn thương, chỉ hơi chút sửa chữa một chút liền hảo. Hai tuần trôi qua, hắc cánh tay cũng hảo hơn phân nửa, chỉ có trên tay trái như cũ bọc mảnh vải. Ngược lại không phải miệng vết thương cần băng bó, mà là hắc ghét bỏ trên tay vết sẹo quá khó nhìn, có thể ngăn một điểm là một điểm, mắt không thấy tâm không phiền. Về phần miệng vết thương đã khép lại trên cánh tay trái, lại lưu lại màu đỏ sậm dấu vết, tựa như mùa đông kết băng

sương hoa hoặc là lan tràn đẳng chi, ngược lại không khó xem, ngược lại như là một loại độc đáo xăm hình.

Dung Viễn biết bị thiểm điện đánh trúng trên người ngẫu nhiên sẽ xuất hiện loại này Lichtenberg bản vẽ, lại không có nghĩ đến bị không khoa học thiên lôi oanh kích cũng sẽ có đồng dạng hiệu quả, Dung Viễn dùng huyền lực chữa khỏi thời điểm lại phát hiện, một loại kỳ lạ lực lượng khiến cho vết thương chỉ có thể theo thời gian trôi qua nhan sắc trở nên càng lúc càng mờ nhạt, lại không khả năng hoàn toàn biến mất. Loại này dấu vết, tựa hồ là một vĩnh cửu dấu hiệu cùng cảnh cáo.

Đây là Dung Viễn lần đầu tiên chân chính phát hiện cùng tiếp xúc đến từ [công đức bộ] lực lượng, hẳn hiện tại vô cùng hi vọng [công đức bộ] liền tại bên cạnh, như vậy hẳn có thể từ huyền lực thị giác đến xem công đức hồi đoái trung hay không cũng có đồng dạng lực lượng tại tác dụng. Đáng tiếc, hiện tại hẳn còn chỉ có thể chờ đợi.

Thiên không Bích Lam như tẩy, mặt biển quay về bình tĩnh, trong veo ba quang tựa như đem trên trời tinh thần đều nhét vào trong đó. Nhưng cảnh đẹp như vậy cũng ý nghĩa phụ cận không có con thuyền hoặc là phi cơ trải qua, nước dừa uống xong, Dung Viễn đem xác tử ném đi, đứng lên chuẩn bị rời đi.

"Phanh phanh phanh phanh... Bang... A !"

Dung Viễn lỗ tai vừa động, mơ hồ nghe được phía dưới truyền đến ngân ngủi một tiếng kêu rên, rõ ràng là nhân thanh âm, sau lại không có động tĩnh. Dung Viễn đi đến vách đá, cúi đầu nhìn lại, thật vất vả mới tại mấy khối khí thể nham thạch trung gian tìm đến một đen tuyền gia hỏa. Vách đá dốc đứng, lại ướt lại trơn, đừng nói trèo lên đến, hẳn liên bám chắc thạch đầu đều có vẻ rất cố sức, há hốc miệng giống hấp hối ngư như vậy thở.

...

Adiab • Sucre "Ừng ục ùng ục ùng ục" Đem một bầu nước ấm đều uống sạch sẽ, thở phào một hơi dài, cả người đều trầm tĩnh lại. Hắn dùng mu bàn tay lau miệng, cảm kích nói: "Cám ơn người, huynh đệ, người cứu ta mệnh."

Tuy rằng hắn tại Dung Viễn cứu hắn phía trước cũng đã hôn mê, nhưng hắn còn nhớ rõ chính mình phía trước du thuyền ở trong bão táp chìm ngụp, thật vất vả bị sóng biển vọt tới một tiểu đảo phụ cận, ngăn ở trước mặt lại là gần như chín mươi độ vuông góc vách núi dựng đứng, nhai để mặc dù có chút đá vụn, mặt trên lại mọc đầy trơn ướt rêu, vô luận hắn như thế nào liều mạng giãy dụa, lại vẫn là chỉ có thể tuyệt vọng vắn do thân thể từng tắc một trượt hướng hải trung.

Tĩnh lại thời điểm, cũng đã nằm ở bằng phẳng kiên cố trên mặt đất [Dung Viễn không đem hắn phóng tới trên giường], bên cạnh chính là đồng lửa, trước mặt còn nướng hai con cá, mặc dù có một nửa tựa hồ đều nướng khét, nhưng đối đối khát người đến nói như cũ tản ra nồng đậm mê người hương khí, phảng phất từ Địa Ngục một lần nữa trở lại nhân gian vui sướng khiến hắn khắc sâu cảm nhận được sinh mệnh ý nghĩa, hạnh phúc đến rơi nước mắt.

Cho nên ăn uống no đủ Adiab • Sucre câu này cảm kích nói được chân tâm thành ý, không hề có giả bộ. Hắn nói là quả hạch ngữ, đối Dung Viễn mà nói tự nhiên không có câu thông thượng chương ngại, bất quá Dung Viễn mắt nhìn nam nhân trên đầu cao cao ưỡn lên cục sừng, không nói gì.

Adiab không có để ý, hắn lúc này đang đứng ở đối ân nhân cứu mạng hảo cảm độ bạo bằng thời điểm, thấy thế chỉ là vụng trộm đem mông xê dịch vị trí, ghé sát vào vài phần, thái độ thân mật hỏi: "Người sẽ nói quả hạch ngữ sao? Ta là Adiab • Sucre, người tên là gì? Là như thế nào đến này trên đảo ? Người biết đây là chỗ nào sao?"

Nếu Dung Viễn càng lớn tuổi mấy tuổi, Ngải địch á thái độ khăng định sẽ nhiều vài phần tôn kính, cũng nhiều vài phần làm bất hòa. Bất quá Dung Viễn bây giờ còn không đến hai mươi một tuổi, này tuổi trẻ tuổi nhân tại rất nhiều người trong mắt đều là còn chưa từ trường học tốt nghiệp hài tử, Đường quốc nhân bề ngoài vốn là hiền tiểu, thêm hắn đang đứng ở trước nay chưa có "Tinh tế" Trạng thái bên trong, càng hiền được giống như là phát dục trung thời kỳ trưởng thành thiếu niên. Cho nên Adiab tự nhiên mà vậy liền đem hắn trở thành còn cần nhân chiếu cố nam hài, nói chuyện cũng liền ít vài phần cổ kị.

Dung Viễn nghĩ nghĩ, chỉ trả lời một vấn đề: "Cốc Viễn, tên của ta."

"Cốc Viễn?" Adiab chính mình lải nhải nhắc một lần, sau đó hỏi: "Người là Đường quốc nhân? Ta thích Đường quốc, Đường quốc rất đẹp, đồ ăn cũng ăn rất ngon, tỷ như thịt kho chua ngọt, Ma Bà đậu hủ, thịt gà xào đậu phộng, sủi cảo..."

Hắn dùng trúc trắc đường ngữ bắt đầu lải nhải nhắc các loại mỹ thực, càng niệm càng tham, nuốt vài ngụm nước miếng, cầm lấy đặt ở một bên trái cây bắt đầu cắn, vừa gặm biên giới thiệu chính mình phía trước đến các quốc gia du ngoạn trải qua, liền tính Dung Viễn vẫn không đáp lời, hắn cũng không để ý, một mình một người cũng có thể nói được rất hài.

Tại cứu người thời điểm Dung Viễn liền phát hiện, này tóc hoàn toàn cạo sạch trẻ tuổi hắc nhân là eo triền bạc triệu gia hỏa, cả người quần áo tuy rằng đều bị nước biển phao lại bẩn lại thối, nhưng còn có thể nhìn ra đến này vật liệu cùng thiết kế đều phi thường tốt. Trên cổ tay đồng hồ, trên cổ treo kim vòng cổ, đều là Dung Viễn phía trước nghe bên cạnh nhân nhìn tạp chí lải nhải nhắc qua, nhưng rất ít nhìn thấy bài tử. Từ đỉnh đầu đến lòng bàn chân, hắn trên người xuyên mang dùng hết thủy, đều có một cộng đồng đặc điểm, đó chính là rất quý.

Tại hắc nói liên miên căn nhần trung Dung Viễn mới biết được, người này là tại quả hạch quốc có chút danh tiếng diễn viên, diễn viên chính tác phẩm tại Đường quốc cũng rất được hoan nghênh, thêm diện mạo soái khí, tính cách hiền hoà [khả năng còn có điểm làm nhảm cùng nhị ngốc, Dung Viễn nghĩ], phần ti rất nhiều. Cho nên tuy rằng lưu lạc hoang đảo, nhưng hắc tin tưởng vững chắc rất nhanh liên nhân sẽ nghĩ biện pháp tới tìm cùng cứu viện hắc, bởi vậy từ tỉnh lại về sau liên thập phần trấn định, thậm chí đem lần này gặp nạn xem như một lần thú vị trải qua, nghỉ ngơi một trận liền sau liền hứng thú bưng bưng muốn nơi nơi du lãm một phen.

Sớm liền đáp biến tiểu đảo Dung Viễn biết trên hòn đảo này căn bản không có đại hình hoang đại động vật, liên tiểu điểm nhi con thỏ chuột đồng cũng không có, nguy hiểm nhất đại khái chính là cua cùng bộ ngựa, bởi vậy cũng liền theo hắc đi, chờ hắc đi xa về sau tiếp tục luyện tập huyền lực.

Nhưng đợi đến lặng ngắt như tờ khi, cũng không thấy nhân trở về. Dung Viễn ngưng thần nghiêng tai vừa nghe, trừ sóng biển phát nham thạch thanh âm bên ngoài, còn nghe được nào đó khàn cả giọng tiếng kêu cứu.

Dung Viễn:...

Adiab lại một lần bị Dung Viễn khiêng về trúc ốc. Trải qua một chuyện này, hắc biết hai chuyện: Độ nhất, này tiểu thiếu niên khí lực rất lớn, khiêng một tám mươi kg trọng nam nhân như cũ hành động tự nhiên, trên đầu ngay cả mồ hôi cũng không có; Độ nhị, hoang đảo cầu sinh loại sự tình này không phải ai đều có thể làm, này hoàn cảnh nguy cơ tứ phía, tỷ như người từ trên một tảng đá nhảy xuống thời điểm, nhất định trước thấy rõ ràng phía dưới là bình địa hay là bị thảo diệt che đầy hố nước, còn muốn xác định có hay không hình thù kỳ quái thạch đầu chờ hãm hại người, bằng không khả năng sẽ trượt ngã còn sẽ té gãy chân.

Lần này Adiab chú ý tới trong phòng là có giường nhỏ, hăn ngóng trông nhìn, nhưng Dung Viễn vẫn là không chút khách khí đem này người bị thương ném xuống đất, hăn rắc rắc, muốn nói lại thôi, đen bóng ánh mắt chớp chớp, sau đó thấy được Dung Viễn hơi hơi nhăn mũi, đầy mặt ghét bỏ thần sắc.

Adiab:...

Adiab giây biết.

Hăn khịt khịt mũi, không từ chính mình trên người ngửi được cái gì khó ngửi hương vị -- đương nhiên, đây là bởi vì hăn đã quen ngửi . Bất quá ngâm nước biển lại bị nướng khô quần áo bên trên tất cả đều là đại khối đại khối loang lỗ màu trắng muối viên, xuyên tại trên người cứng rắn cùng bản tử dường như, nửa người dưới đều là bùn lầy cùng nước cỏ, khả năng còn có không biết tên côn trùng bị đè ép thi thể. Nằm nghiêng trên mặt đất cảm giác có chút các, hăn duỗi tay, từ trong túi áo lấy ra vẫn còn tại vui vẻ nhảy nhót Tiểu Ngư đến.

Trên đồng lửa treo một tự chế tiểu nồi, bên trong ùng ục ùng ục nấu chút màu xanh phiến lá vỏ cây cái gì, Adiab không biết đây là Dung Viễn thảo dược, tưởng đợi một hồi muốn uống cháo, nhắc lên đuôi cá liền tưởng đem nó ném đến trong nồi.

Đang tại loay hoay mấy căn nhánh cây Dung Viễn giống như sau lưng có mắt như vậy xoay người nhìn qua, Adiab cả người run lên, bá một chút liền đem ngư ném ra,"Hắc hắc hắc" cười gượng hai tiếng, sau đó kỳ quái tưởng: Ta làm gì muốn kinh hoàng đâu?

Sở dĩ gãy chân hăn còn có thể như vậy tùy tiện, trừ Adiab thần kinh đại điều bên ngoài, cũng là bởi vì Dung Viễn tại tìm đến hăn thời điểm tại hăn trên đùi ấn hai phát, tuy rằng không có khả năng lập tức chữa khỏi,

nhưng lại không cảm giác đau đớn . Adiab đối Đường quốc thần kỳ công phu rất là ngạc nhiên, cơ hồ đều quên chính mình té gãy chân chuyện này.

Dung Viễn đem hấn gãy chân dùng ván gỗ cố định hảo, lại thuận tay làm hai căn quái trượng. Tuy rằng hấn vẫn lãnh mặt, nói cũng không nhiều, nhưng Adiab đã ở trong lòng nhận định hấn là chính mình sở ngộ đến qua tốt nhất nhân. Người này cảm tình dư thừa, còn dễ dàng cảm động, một ngày trung vô luận lớn nhỏ sự đều có thể khiến hấn đem cảm tạ lời nói thương mười ba mươi bốn biến, còn tất cả đều không trọng dạng.

Mà Dung Viễn từ hấn trên người, khắc sâu minh bạch cái gì gọi là không làm không chết.

Tỷ như xưng phong nhận việc muốn cá nường kết quả hơi kém một đầu cắm vào đồng lửa hủy hấn kia trượng dẫn lấy làm vinh mặt [Adiab không dám nói cho Dung Viễn đây là bởi vì chính mình thập phần ghét bỏ hấn nường được cái loại này nửa khét nửa sống ngư]; Tỷ như muốn ném thử trong truyền thuyết đánh lửa, trước đem tay cổ tay mặt trong vạch một đạo khẩu tử, sau lại thiếu chút nữa đem lông mi đều thiêu, huân được đầy mặt ô hắc; Tỷ như ban đêm chính mình đi ra ngoài đi tiểu, kết quả lại đem bả vai lộng trật khớp .

Vừa đến trên đảo thời điểm, hấn trừ có điểm đuối nước bên ngoài khỏe mạnh; Nhưng là không đến hai ngày, hấn liền trở nên mình đầy thương tích, đứt khoát như là cùng hắc hùng đánh một trận.

-- không thể không nói, này cùng Dung Viễn mỗi lần tại hấn phạm nhĩ thời điểm cũng không nói nhắc nhở, bao giờ cũng thờ ơ lạnh nhạt thẳng đến hấn ăn mệt mới ra tay có rất đại quan hệ. Cứ như vậy, mỗi lần cuối cùng được cứu vớt Adiab lại đối với hấn trở nên mang ơn.

Hai ngày về sau, cánh quạt phi cơ bay qua thanh âm đánh vỡ trên đảo nhỏ im lặng. Adiab chống quái trượng quỳ tại trên bờ cát hỉ cực mà khóc,

liều mạng vấy tay la to ý đồ hấp dẫn trên phi cơ nhân lực chú ý. Dung Viễn vẫn do hăn phạm ngốc, yên lặng châm lên trước tiên đáp hảo ba đám lửa trại, ở mặt trên thả chút mới mẻ màu xanh Diệp tử cùng nhánh cây, nhất thời ba cổ cuộn cuộn khói đặc mạo thượng thiên không.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Thời Gian

Adiab tuy rằng là ngôi sao, nhưng hấn sự nghiệp tâm cũng không trọng, trừ diễn điện ảnh cùng ca hát bên ngoài, hấn không tiếp thông cáo, trừ thông lệ điện ảnh tuyên truyền ngoại không tham gia talk show một loại tiết mục, cũng rất ít tham dự yến hội linh tinh, trên người chỉ treo một hai quảng cáo đại ngôn, hữu nhân thời gian thường xuyên đi du lịch, sinh hoạt khỏe mạnh được dứt khoát không giống như là này trong giới nhân. Cho nên hấn người đại diện Harvey • Adams luôn luôn đối Adiab thập phần yên tâm, đại bộ phận thời gian đều đặt ở hấn đỉnh đầu mặt khác mấy cái nghệ nhân trên người, nhưng thực ra hấn trong lòng thích nhất vẫn là Adiab, có hảo tài nguyên luôn luôn cũng là tận lực hướng hấn nghiêng.

Đương nghe nói Adiab một mình một người điều khiển du thuyền đi ra ngoài ngoạn, kết quả tựa hồ gặp được Hải Nam mất đi liên lạc thời điểm, Adams cơ hồ muốn điên rồi. Hấn điều động hết thủy năng lượng nghĩ mọi biện pháp tìm kiếm Adiab, mọi người tìm thấy được du thuyền hải cốt cùng Adiab một ít tùy thân vật phẩm -- bao gồm hoàn hảo, Adams từng dặn hấn nhất định phải tùy thân mang theo khẩn cấp cứu viện bao thời điểm, đại đa số người đều cảm giác cái kia tươi cười xán lạn trẻ tuổi người đã táng thân đáy biển, xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo hỗ trợ tìm tòi cái kia tiểu quốc bộ đội đều dứt khoát trở về, người khác cũng đều khuyên hấn buông tay. Nhưng Adams giận dữ, khẳng khẳng không thấy đến thi thể hấn liền sẽ không đình chỉ, lại dụ chi lấy lãi nặng, thuê vài người tiếp tục ở trong mờ mịt đại hải tìm kiếm, mới khiến Dung Viễn cùng Adiab rốt cuộc đợi đến phi cơ trực thăng.

Bởi vì không yên lòng, Adams cũng tại trên phi cơ. Khi nhìn đến tam trụ yên cuộn cuộn bay lên bầu trời thời điểm, hăn cơ hồ nháy mắt lệ nóng doanh tròn. Thật vất vả đem Adiab làm đến trên phi cơ, nhìn hăn một thân thương, cửu đầu thân cao một bộ tiêu chuẩn tinh anh khuôn mẫu nam nhân đau lòng mau khóc. Sau đó...

Adiab thành thực giảng thuật hăn thụ thương nguyên nhân.

Adams mặt vặn vẹo .

Hăn chỉ Adiab tay đều tại không chịu không chế run rẩy, nhưng nhìn người trẻ tuổi đầy mặt vô tội vết thương luy luy bộ dáng, thật sự không biết nên đối với hăn nói cái gì cho phải. Adams hít sâu một hơi, quay đầu đối bên cạnh vẫn không mở miệng Dung Viễn trầm thống nói: "Vất vả người ."

Dung Viễn tán đồng gật gật đầu.

"Hải, Harvey !" Adiab kêu to giả vờ kháng nghị một tiếng, trên mặt như cũ mang theo cười.

Nói lên, hăn cả người lớn nhỏ miệng vết thương cùng vết bầm tím, quang nhìn liền cảm giác rất đau. Nhưng người này đừng nói kêu thảm thiết hoặc khóc lớn đại náo, thậm chí sắc mặt cũng không có trở nên càng suy yếu suy sút một ít. Chỉ cần tỉnh thời điểm, hăn bao giờ cũng khoái khoái hoạt hoạt, tấn hiển ngu ngốc nào tàn khí chất, thường thường để người cũng cùng quên hăn vẫn là thương tàn nhân sĩ sự thật này. Vừa mới bắt đầu Adams sắc mặt còn rất khó coi, nhưng cùng hăn người tới ta đi vài câu sau, nhin không được vừa tức giận vừa buồn cười vỗ vỗ Adiab đầu, trong mắt còn mang theo vài phần tiêu ý.

Cho nên cứ việc người này mang đến rất nhiều phiền toái, nhưng Dung Viễn có thể vẫn chiếu cố hăn, cũng không phải không có nguyên nhân .

...

Phi cơ nổ vang bay đi nhặt nguyệt đảo, cũng không rộng mở trong cabin, Adams một bên lưu loát an bài bệnh viện cùng thầy thuốc, làm cho bọn họ vừa xuống phi cơ liền có thể lập tức đưa Adiab đi trị liệu; Một bên nửa điểm không va đập bán quả trách Adiab lần này tùy hứng cho hắn mang đến bao nhiêu quá mức công tác cùng gánh nặng, còn khiến vài ngày về sau diễn xuất ngâm nước nóng, lại mang đến bao nhiêu bao nhiêu tổn thất. Trừ ngay từ đầu chân tình biểu lộ bên ngoài, hắn dứt khoát giống như là áp bức cu ly Hoàng Thế Nhân cùng quý thần lui tránh giáo đạo chủ nhiệm kết hợp, Adiab nhãn mặt bị hắn huấn nửa ngày, trông mắt cô lơ lơ chuyển nhìn thấy tại một bên xem kịch vui Dung Viễn, hướng hắn nhướn mi nháy mắt ý bảo hỗ trợ.

Dung Viễn khẽ cười cười, lại chưa cho hắn đáp lại.

Adiab đành phải mở miệng: "Cốc Viễn," -- hắn dùng thời gian rất lâu mới đem hai chữ này cấp nhiệm đối -- "Ta thân ái bằng hữu, có cái gì ta có thể báo đáp người sao?"

Hắn hỏi được rất thẳng thắn, nhưng thái độ phi thường thành khẩn, Dung Viễn nhìn ra được đến hắn là thật hi vọng chính mình đưa ra cái gì hồi báo yêu cầu, mà không phải giống rất nhiều người như vậy chỉ là miệng khách khí một chút.

Adams tại Adiab mở miệng thời điểm liền ngâm miệng, tuy rằng mặt ngoài thoát nhìn không giống, nhưng hắn thực ra rất tôn trọng chính mình kì hạ nghệ nhân. Nghe được Adiab lời nói bên trong có "Mặc kệ cái gì yêu cầu, có thể làm đến ta đều có thể đáp ứng người" Loại này ý tứ, Adams không khỏi nhú nhú mày, trên nét mặt hơi mang vài phần đề phòng.

Cũng không phải vong ân phụ nghĩa hoặc là đối Dung Viễn này Adiab ân nhân cứu mạng có ý kiến gì, hắn cũng cho rằng hắn là thích hợp hồi báo

đối phương, nhưng bảo hộ Adiab là hãn hàng đầu nhiệm vụ, chung quy đưa nhỏ này đầy mặt đều viết "Người gốc tiền nhiều tốc đến", người đại diện e sợ cho Dung Viễn đưa ra cái gì quá phận yêu cầu.

Dung Viễn thi ân thời điểm chưa bao giờ yêu cầu hồi báo, bởi vì hãn đã từ công đức trung chiếm được hồi báo. Nhưng đương người khác muốn biểu đạt cảm kích chi tình thời điểm, hãn cũng không cao thượng hào phóng cự tuyệt, thích hợp hồi báo không riêng có thể khiến chính mình cao hứng, cũng có thể khiến đối phương thư thái, cứ sao mà không làm?

Cho nên Dung Viễn rất chăm chú nghĩ nghĩ, Adiab chớp mắt chờ mong nhìn hãn, mà Adams liền tại bên cạnh âm thầm khẩn trương.

Nhưng... Có cái gì đó, Dung Viễn chính mình lộng không đến, còn cần mượn dùng trước mặt Adiab đâu?

Hãn chân chính muốn, tỷ như khiến đệ Hà Lan một lần nữa xuất hiện ở trước mặt, trước mặt này hắc tiểu hỏa chính là đem chính hãn luận cân bán cũng cầm không đến; Đối phương có thể cho, tỷ như tiền tài, lại không đáng hãn mở miệng muốn. Cho nên Dung Viễn nhíu mày suy nghĩ một lát, sau đó nói: "Cho ta một bộ quần áo đi !" Hãn thượng thân còn quang đầu !

Adams nhẹ nhàng thở ra, tâm lại lập tức huyền lên -- như vậy chăm chú suy xét qua, cuối cùng lại đưa ra một trẻ con yêu cầu, là hãn muốn mượn cơ hội leo lên đâu? Vẫn là mưu đồ càng nhiều đâu? Hoặc là...

Adiab cũng sửng sốt một chút, nhưng hãn ý tưởng muốn đơn giản hơn nhiều, chỉ là cảm giác trước mặt Dung Viễn cao phong lượng tiết, nhưng đơn giản như vậy yêu cầu căn bản không đủ để biểu đạt chính mình nội tâm sục sôi cảm kích chi tình. Bất quá nghĩ nghĩ, liền tính Dung Viễn không có nói đi ra, chính hãn cũng có thể nghĩ biện pháp quan sát hãn đến cùng muốn cái gì a !

Như vậy vừa tưởng, Adiab lập tức liền cao hứng lên, thậm chí còn có vài phần nóng lòng muốn thử hưng phấn. Sau đó nhớ tới Dung Viễn vừa rồi yêu cầu, lập tức liền tưởng đem chính mình trên người quần áo nhổ xuống đến đưa cho hắn, thoát một nửa nhìn thấy Dung Viễn ghét bỏ biểu tình, không tự giác hướng phía sau dựa vào thân thể, cùng với "Người không phải đâu?" Như vậy ánh mắt, ngượng ngùng đem quần áo kéo xuống, vội ho một tiếng, nói:"Harvey, người giúp ta mang theo quần áo đúng không?"

Làm một công chúng nhân vật, Adiab trừ xuyên này một thân quần áo bên ngoài, Adams như vậy còn sẽ cho hắn chuẩn bị hai ba bộ quần áo có thể tùy thời thay đổi. Chung quy vạn nhất quần áo bên trên tiên canh nước, mở tuyến đầu, phần ti lô kéo được biến hình cái gì, nếu không kịp thời đổi mới mà bị không chỗ không ở paparazzi màn ảnh chụp xuống đến, lại đem kia điểm tí vết phóng đại về sau ở trên mạng internet, trên tạp chí bị người soi mói, đối với hắn hình tượng tự nhiên sẽ tạo thành các loại phản đối ảnh hưởng. Cho nên cho dù là Adiab sinh tử không rõ thời điểm, Adams đi ra tìm hắn cũng không quên mang bộ quần áo mới cho hắn.

Bất quá chỉ có một bộ mà thôi.

Cho nên Adams do dự một chút.

Adiab khả năng gặp nạn sự huyền ồn ào huyền náo, ở trên mạng đã có người bắt đầu thương tiếc hắn . Hiện tại nhân bị tìm đến, chính mình liên lạc bệnh viện tin tức nói vậy cũng không giấu được, cho nên có thể tưởng tượng, đăng phi cơ tại sân bay hạ xuống thời điểm, phía dưới khăng định vây quanh một đồng lớn khứu giác linh mãnh phóng viên, mà Adiab loại này đầu tóc mặt mũi rồi bù bẩn thiu, râu ria xồm xàm hình tượng cũng không thích hợp xuất hiện ở màn ảnh trung.

Nhưng ngẫm lại, nguyên nhân vì hắn hiện tại thoát nhìn thảm như vậy, cho nên "Gặp được tai nạn trên biển -- hoang đảo cầu sinh -- may mắn được cứu vớt" Đây chính sự kiện mới càng hiển được tràn ngập hí kịch

tính, cũng càng dễ dàng bác nhân nước mắt -- đương nhiên tiền đề là Adiab không cần miệng rộng đem chính mình thụ thương trải qua đều tại truyền thông trước mặt thẳng thắn -- như vậy loại này tràn ngập Truyền Kỳ sắc thái cố sự ngược lại có thể khiến Adiab nhân khí nâng cao một bước.

Tương phản, nếu hắn đem chính mình hắc tiểu hỏa xử lý được sạch sẽ ngay ngăn chĩnh tề một lần nữa xuất hiện ở công chúng trước mặt, mọi người phản ứng hơn phân nửa là:"Nga, nguyên lai còn sống", sau đó nên làm gì làm gì đi, nhiệt độ sẽ rất nhanh rút đi.

Đương nhiên, trọng yếu nhất là -- người đều đã thành như vậy, lại kiên trì cho hắn thay quần áo cạo râu xử lý tạo hình cái gì, khẳng định lại là hảo một phen ép buộc, tội gì đâu?

Adams rất nhanh thuyết phục chính mình, cho nên Dung Viễn hai người liền nhìn thấy hắn thoáng do dự một chút sau, dứt khoát cầm ra một bộ mới tinh, còn không có dỡ ra đóng gói nam trang. Đây bộ quần áo đương nhiên cũng rất quý, bất quá ba người cũng không có đem điểm ấy giá trị để vào mắt. Adams nhìn Dung Viễn đổi quần áo, trong lòng yên lặng vì chính mình vừa rồi quyết định điểm tán, đồng thời âm thầm may mắn -- phía trước hắn vẫn đem toàn bộ lực chú ý đều đặt ở Adiab trên người, hiện tại mới phát hiện, nếu Dung Viễn bảo trì vừa rồi tạo hình cùng bọn họ cùng nhau hạ phi cơ, truyền thông chú ý tiêu điểm tám thành liền đều tại hắn trên người .

"A, Cốc Viễn người bộ dạng có điểm giống Đường quốc Dung tiến sĩ đâu !" Adiab tựa như phát hiện tân đại lục như vậy kêu lên.

Adams nhìn kỹ xem, gật đầu nói:"Ân, là có điểm giống." Ngũ quan có chút tương tự, nhưng nói thật khác biệt rất lớn .

Dung Viễn lược nâng nâng mi, không có vội vã biện giải.

Adiab so Dung Viễn khỏe mạnh, hăn quần áo xuyên tại Dung Viễn trên người cũng có chút trống rỗng, trở nên có vẻ thiếu niên gầy yếu đơn bạc, có rất mạnh mê hoặc tính. Hăn biến khởi tay áo, Adams nhìn thấy trên tay hăn băng vải, nhin không được hăn phải chẳng bị thương -- đồng dạng vấn đề ở trên đảo Adiab cũng hỏi qua, Dung Viễn lắc đầu, chỉ nói không có việc gì.

Thực ra vết sẹo đều sắp khỏi hăn, chỉ là kia vài màu đỏ sậm thiểm điện xăm hình còn rất rõ ràng, vì tránh cho người khác hỏi tới hỏi lui, tại gặp được Adiab sau Dung Viễn dứt khoát lại tính cả cánh tay đều cùng nhau một lần nữa quấn lên đến.

Thấy hăn hành động tự nhiên, nói vậy có thương tích mà nói cũng sẽ không rất nghiêm trọng, Adams gật gật đầu, trong lòng quyết định cần phải đến bệnh viện cùng đi kiểm tra một chút, liền tính cánh tay là tốt, nhưng hoang đảo sinh hoạt cũng khả năng sẽ mang đến tràng vị công năng hỗn loạn, dinh dưỡng bất lương linh tinh vấn đề, không thể không coi trọng.

-- hăn lý giải Adiab, biết một bộ quần áo khăng định không thể thỏa mãn hăn cấp dục báo đáp tâm lý, dứt khoát trước thay hăn tính toán lên.

...

Phi cơ vững vàng hạ xuống, sân bay phụ cận quả nhiên có rất nhiều phóng viên, còn có một ít nghe tin đuổi tới fan, còn không có nhìn thấy Adiab chân thân liền kích động khóc lên. Tại hăn gặp nạn tin tức công bố về sau trên mạng nơi nơi đều là cầu phúc thiếp, còn có phần ti tự phát cử hành các loại kí tên chúc phúc hoạt động. Trên phi cơ Adams cấp Adiab xem này mấy tin tức cùng quan phương trên blog các loại ấm lòng các loại cổ vũ thiếp, đem hăn cảm động hồng, lập tức phát một điều "Ta còn sống, cảm ơn mọi người quan tâm ^_^" Như vậy Blog, sau đó lén lút lau nước mắt.

Cửa cabin mở ra, điều khiển viên cùng Adams đỡ Adiab đi xuống phi cơ, nhất thời đèn flash ca ca ca không ngừng lấp lóe, tiếng thét chói tai cùng tiếng hoan hô vang tận mây xanh, mặc blouse trắng thầy thuốc hộ sĩ liền nâng cáng chờ ở phía trước, thấy thế có hai người vội vàng đi lên đem Adiab nâng lên cáng.

Dung Viễn chưa cùng bọn họ cùng nhau đi xuống, mà là ngồi ở phi cơ tận cùng bên trong, cách cửa sổ nhìn trận này náo nhiệt, hoảng hốt cảm giác tràng cảnh này có chút giống như đã từng quen biết.

Adiab mời Dung Viễn đi nhà hân làm khách, bất quá Dung Viễn không có cho hân hồi phục. Đợi đến đám người vây quanh kia mấy người lên xe cứu thương, Adams trừu không dặn lưu lại sân bay điều khiển viên tiếp Dung Viễn đến bọn họ trụ nhà khách đi. Nhưng khi hân phản hồi thân đi tìm khi, lại phát hiện đã nhân sớm đã không thấy .

Dung Viễn thực ra cũng không có đi xa, hân liền đứng ở chỗ cửa ra, nhìn sân bay chuyển bay màn hình biểu thị hơi hơi ngẩn người.

Phía trước phía sau, từ rời đi địa cầu đến một lần nữa trở về, chính hân thời gian chỉ qua chừng năm tháng. Mà chuyển bay trên màn hình biểu thị thời gian lại rõ ràng nói cho hân --

Lúc này đã là bốn năm sau.

Dung Viễn cười khổ, bỗng nhiên có chút gần hương tình khiếp.

"Đinh đinh đinh đinh... Đinh đinh đinh đinh..."

Cách hân gần nhất một công dụng điện thoại bỗng nhiên vang lên đến, tiếng chuông chói tai, lui tới người qua đường nhiều nhất hảo kỳ nhìn một cái, sau đó thờ ơ đi qua. Có hảo kì thanh niên đem điện thoại tiếp lên đến, nhưng kia một đầu lại lập tức cắt đứt . Chờ hân đi xa về sau, lại lần nữa vang lên đến.

Lần này chỉ vang vài tiếng, Dung Viễn liền đem ống nghe cầm lấy đến, nghe được bên trong nói liên miên căn nhắc thanh âm, không khỏi lộ ra một tia mỉm cười, nhẹ giọng nói:"Noah..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Thời Gian Như Nước Chảy

Vài giờ về sau, Dung Viễn đứng ở Thủy Nguyệt đảo mồ tinh cấp nhà khách tổng thống phòng bên trong, vừa tắm rửa xong, trên tóc còn mang theo ướm át thủy khí, trên cổ đắp một điều màu trắng khăn mặt, trên người mặc một bộ tuyết trắng áo ngủ, trên bàn cơm bãi tràn đầy một bàn phân lượng đều không nhiều nhưng tinh xảo dị thường đồ ăn, phục vụ viên đem trên bàn ăn nấp đầy nhất nhất xốc lên thu hồi đến, lại cho hân mở một bình rượu vang, hạ thấp người cáo biệt về sau, đóng cửa lại rời đi.

Muốn nói Dung Viễn thân ở hoàn cảnh vì cái gì sẽ đột nhiên biến thành như vậy, tự nhiên đều là Noah bút tích. Dung Viễn vừa xuống phi cơ xuất hiện ở công cộng máy ghi hình trung, cũng đã bị trí não có mặt khắp nơi theo dõi tập trung, cũng bằng nhanh nhất tốc độ xác định thân phận của hân. Lấy được liên hệ về sau, bất quá nửa giờ, Noah cũng đã cho hân lấy "Cốc Viễn" danh nghĩa làm tốt chứng minh thư, hộ chiếu, điều khiển chứng, thẻ tín dụng đăng một loạt chứng minh văn kiện, hơn nữa tất cả đều lấy giả đánh tráo đến đủ để ứng phó bất cứ có liên quan ngành kiểm tra thực hư, trụ nhà khách mua vé máy bay cái gì cũng tuyệt đối không có vấn đề.

Sau đó tại Noah một bên hô to gọi nhỏ, vô cùng đau đớn kể lể Dung Viễn hiện tại bề ngoài cự đại biến hóa, một bên bí mật mang theo hàng lậu chỉ trích nhĩ hào tên kia tuyệt đối không có kết thúc ứng tân trách nhiệm, Dung Viễn vài lần muốn nói đều tìm không đến cơ hội, chỉ nghe Noah giống đậu xào đường như bùm bùm nói một đồng lớn, không đợi Dung Viễn phản đối liền cho hân định hạ phụ cận tốt nhất nhà khách, đồng thời ở trên mạng cho hân mua quần áo giày di động đăng các loại thiết yếu vật

phẩm, đương Dung Viễn tới nhà khách cổng thời điểm mấy thứ này đều vừa vặn đưa đến, trước đài quản lý khóe miệng run rẩy nhìn hắn tại bọn họ cổng ký nhận một đồng chuyển phát nhanh, vốn định tiến lên ngăn lại, kết quả Dung Viễn đem một đồng đồ nhét vào trong tay hắn, tỏ vẻ chính mình muốn ở trọ.

Quản lý: ㄋ [ㄋ ▽ ㄋ] ㄋ

Quản lý còn có thể có biện pháp nào, khách hàng chính là Thượng Đế. Cho nên hắn nhanh chóng tràn ra một xán lạn tươi cười, kêu lên một cái khác phục vụ viên một khối bang Dung Viễn đem bao khóa đều chuyển đến định hảo phòng bên trong.

Này toàn bộ quá trình bên trong, sở tiêu phí cũng không phải Noah lợi dụng nó ở trên mạng internet thần thông quảng đại mà làm ra tiền tài bất nghĩa, kia vốn là Dung Viễn chính mình tiền -- tồn tại hắn danh nghĩa, bốn năm đến Viễn Dương công ty chia hoa hồng, bởi vì Dung Viễn rời đi mà một phần chưa động, sớm liền tích lũy thành một con số thiên văn. Mà Noah tự nhận là nó cũng không phải là cái loại này không có mệnh lệnh liền sẽ không làm ngu ngốc, tự nó từ trên số liệu chứng minh mọi người theo như lời "Tiền tồn ngân hàng càng tồn càng ít" Này hiện thực về sau, Dung Viễn tài khoản trung tiền đều bị nó lấy đến đầu tư cùng chơi cổ phiếu. Tại trí não trước mặt, sở hữu trong truyền thuyết cổ thần đều phải quỳ.

Vì thế Dung Viễn phát hiện, vô thanh vô tức, hắn cư nhiên đã thành thế giới thủ phủ.

-- nửa điểm chân thật cảm cũng không có hảo sao?

May mắn Noah vẫn là có điểm đề điệu ý thức, cho nên hắn tiền trừ ở mặt ngoài công ty chia hoa hồng tấm thẻ kia cùng Đường quốc cho hắn phát tiền lương thẻ ngân hàng bên ngoài, cái khác trên cơ bản phân tán ở

thế giới các nơi hơn một trăm bất đồng trên tài khoản, một lần này chỉ là vận dụng tồn tại nhật nguyệt đảo địa phương ngân hàng một tài khoản, sở tiêu phí kia vài tiền -- Noah khí phách trắc lậu nói -- đều là mưa bụi lạp, tùy tiện hoa, khả kinh hoa, tiền ta có chính là !

Dung Viễn mặt không chút thay đổi nói: "Người gần nhất rất hoài niệm tiểu hắc ốc sao?"

Hưng phấn được sắp sủi bọt Noah lập tức liền ngậm miệng, không nói.

Dung Viễn cũng không theo đuổi xa xỉ hưởng thụ, nhưng có hảo điều kiện, cũng không ai sẽ kiên trì muốn ngủ cầu vượt ăn đồ khô. Hắc cũng không cảm giác Noah tích lũy tài phú hành vi không tốt, trên thực tế, nếu không có [công đức bộ], hắc một đời này tám thành cũng sẽ hướng về phương hướng này cố gắng, hiện tại tương đương là trước tiên hai mươi năm hoàn thành hắc từng nhân sinh mục tiêu. Nhưng Noah hiển nhiên đặc ý vênh váo có điểm quá mức cường thế, Dung Viễn tự nhiên muốn tiểu tiểu gõ nó một chút.

Thực ra cùng Noah lấy được liên lạc, Dung Viễn vẫn là rất cao hứng, bởi vì nó còn có thể như vậy vui vẻ nhảy nhót, liền thuyết minh tiểu a cũng là giống nhau, như vậy nghiên cứu sở bên kia hắc là cũng sẽ không có cái gì bại lộ. Xem ra lúc trước sở hữu hồi đoái vật đột nhiên biến mất, cũng không phải bị [công đức bộ] thu về, mà là vì phòng ngừa hắc lợi dụng hồi đoái vật chống đỡ thiên lôi mà đem vài thứ kia đều bài xích tại thần bí không gian ngoài mà thôi.

Trên hải đảo thời điểm, hắc cũng từng ngẫu nhiên lo lắng qua, vạn nhất tại nghiên cứu sở đương thế thân tiểu a đột nhiên biến mất, vậy sự tình liền đại phát . Nhưng mà lại vừa tưởng, tại hắc chết hoặc là giải trừ khế ước tiền, hắc này khế ước giả thân phận cũng sẽ không bởi vì một hồi thiên lôi mà thay đổi, quy tắc trung thiên phạt hệ thống cũng không có trừ thiên lôi bên ngoài phụ gia điều kiện. Nếu [công đức bộ] nhất tội song phạt, tại

thiên phật trung đem hần hồi đoái thương phẩm tất cả đều thu hồi đi khiến hần một lần nữa trả giá công đức hồi đoái, không khỏi có điểm vô sỉ. Như vậy vừa phỏng đoán, kia điểm lo lắng cũng liền tan thành mây khói .

Hôm nay xem ra, quả nhiên vẫn là không ra hần sở liệu. Bất quá giờ này khắc này, có càng trọng yếu hơn sự cần quan tâm, khác với hần mà nói cũng không trọng yếu. Biết được vẫn vương bạn Emerald nguyên lai bị Kim Dương thu lưu sau, Dung Viễn cũng không lại lo lắng, hần nhớ trong lòng biến thành này vài năm trên địa cầu kia vài chính mình cũng không biết biến hóa, chỉ là thân thể vẫn đang nhắc nhở hần muốn bổ sung đầy đủ năng lượng, hơn nữa đã qua lâu như vậy, lại đợi nhất thời tam khắc cũng sẽ không cải biến cái gì. Cho nên Dung Viễn kiên nhẫn chờ nước xong, sau đó mới bắt đầu cùng Noah lý giải tình huống, mở miệng phía trước, trong lòng còn có chút than thở.

Song sinh tử dương mậu lý luận Dung Viễn cũng không xa lạ, tại hần quyết định đi Picchu tinh tìm tòi thời điểm, liền biết chính mình thời gian cùng địa cầu thời gian sẽ tồn tại nhất định sai trị. Chung quy, không gian cùng thời gian chừng mực sẽ tùy tốc độ thay đổi mà thay đổi, vận động vật thể sẽ tồn tại thời gian bành trướng hiệu ứng, tốc độ càng nhanh, thời gian tiến trình lại càng trưởng, hoặc là thông tục thuyết pháp là, thời gian biến chậm.

Qua lại đường xá trung phi thuyền tốc độ phi thường mau, xuyên việt trùng động cũng sẽ tiểu phạm vi mang đến lúc thượng biến hóa, vì phòng ngừa cùng loại xem cờ Lạn Kha như vậy -- chính mình đến tinh tế trung du ngoạn một vòng trở về phát hiện trên địa cầu người đều đã qua đời chuyện như vậy phát sinh, Dung Viễn còn riêng liền vấn đề này quanh co lòng vòng hỏi qua Parco. Parco thuyết pháp là -- có thời gian kém, nhưng cũng không dài, hơn nữa vũ trụ trung bị ổn định sử dụng xuyên việt trùng động nhiều nhất chỉ biết mang đến mấy ngày sai trị.

Khi đó, Dung Viễn vì tránh cho gọi ra Parco hoài nghi, rất nhiều chuyện không thể truy nguyên hỏi rõ ràng, cho nên hắn cũng không biết, chia đều thọ mệnh chỉ có sáu bảy mươi tuổi người địa cầu cùng động một cái là liền có thể sống đến mấy trăm tuổi Picchu tinh nhân, này "Thời gian không dài" tương đối khái niệm là không đồng dạng. Sau này chờ hắn lý giải đến điểm này thời điểm, tình thế một ngày so với một ngày trở nên càng thêm khẩn trương, cũng không có dư thừa thời gian đi suy xét vấn đề này.

Bốn năm, tại tinh tế trong lữ hành lúc này xác thật không tính rất dài. Chỉ là mặc cho ai bỏ lỡ bốn năm thời gian, tâm tình đều sẽ không rất hảo.

Tâm tình không tốt Dung Viễn ngữ khí tự nhiên cũng sẽ không rất thân mật, thêm càng thêm trống trải nhãn giới cùng trải qua chiến hỏa mang đến ảnh hưởng, hắn bản mặt thời điểm cả người so phía trước có vẻ uy nghiêm rất nhiều, lực áp bách mười phần. Phía trước hưng phấn quá Noah cũng lập tức quy củ lên, dựa theo Dung Viễn yêu thích lời ít mà ý nhiều hội báo này vài năm biến hóa.

Trừ trong tài khoản tiền tài nhanh chóng bành trướng bên ngoài, đồng dạng bành trướng còn có Dung Viễn danh khí.

Dung Viễn lúc trước lưu lại mười mấy nghi nan tạp chứng đặc hiệu được công thức phân tử tại hai năm bên trong bị tiểu a cùng nghiên cứu sở mọi người nhất nhất mang vào đến trong hiện thực, cứu lại vô số người tính mạng, sở hữu về y học phương diện giải thưởng cơ hồ bị nó ôm đồn, hơn nữa thuận lợi lấy một trung học tốt nghiệp sinh thân phận trực tiếp được ba cấp lấy được tiến sĩ học vị.

Hai năm về sau, đặc hiệu được không có, tại làm khó rất ngăn một đoạn thời gian sau, Noah cùng tiểu a bắt đầu từ chúng nó tự thân khai phá.

Công đức thương thành hối đoái vật tại hối đoái khi nếu không có đặc thù yêu cầu hơn nữa trả giá quá mức công đức mà nói, là sẽ không tại trí não trung thuận tiện bí mật mang theo một ít khoa học kỹ thuật tư liệu . Nhưng chúng nó một tại tinh tế liên minh khoa học kỹ thuật trình độ trung đều ở đứng đầu hàng ngũ trí não, một người địa cầu tha thiết ước mơ nghĩ thái người máy, bản thân khoa học kỹ thuật hàm lượng đều phi thường cao. Khác không nói, cho dù là một khối mạch điện bản, một cấu tạo kỳ lạ linh kiện, một đoạn ngắn số hiệu, đối địa cầu khoa học gia đến nói đều có rất lớn tham khảo giá trị.

Noah cao EQ cao IQ càng có rất mạnh tính toán năng lực, tại nó dưới sự trợ giúp, mọi người kinh ngạc phát hiện "Dung Viễn tiến sĩ" Đột nhiên đối y học mất đi hứng thú, ngược lại bắt đầu nghiên cứu tin tức kỹ thuật cùng trí năng người máy, một lát đi giải quyết vài thập niên huyền mà không quyết toán học vấn đề, một lát lại tại tài liệu khoa học làm ra đột phá. Nghiên cứu lĩnh vực tuy rằng chiều ngang phi thường lớn, nhưng lúc này đã bắt đầu đổi "Dung tiến sĩ" Mù quáng sùng bái những người thường rất nhanh liền tiếp nhận "Dung tiến sĩ muốn làm cái gì đều có thể làm đến tốt nhất" quan điểm. Quả nhiên, tân kỹ thuật như cũ không ngừng mà tại hần thủ hạ sinh ra, mỗi một lần phát hiện mới đều sẽ mang đến một lần thế giới phạm vi chấn động cùng cải tiến kỹ thuật.

Bất quá tiểu a có thể thoải mái mà thay đổi nghiên cứu lĩnh vực, nhưng hần thủ hạ kia vài thực nghiệm trợ thủ lại không thể. Bởi vậy mỗi lần hần thay đổi nghiên cứu phương hướng thời điểm, liền tùy tiện ném một hai đơn giản hạng mục cấp nguyên lai các trợ thủ tiếp tục nghiên cứu, sau đó một lần nữa tuyển nhận một đám phù hợp yêu cầu trợ thủ. Vì thế tiểu tiểu, chỉ có mười mấy người nghiên cứu sở rất nhanh biến thành viện nghiên cứu, sau đó lại biến thành nghiên cứu khoa học trung tâm, thành lập hơn mười bất đồng nghiên cứu ngành. Rất nhiều ưu tú khoa học gia từ thế giới các nơi vọt tới, bỏ xuống phía trước hiển hách thanh danh cùng địa vị, hi vọng có thể trở thành một danh phố thông trợ thủ tham dự đến hần

ngiên cứu trong. Mà nghiên cứu khoa học trung tâm sở hữu hạng mục, bảo mật cấp bậc tại Đường quốc đều là tối đỉnh cấp, lớn nhỏ mỗi một hạng độ quyền đều trao được chặt chẽ, ăn nhiều một Đường quốc cao tầng sẽ không bao giờ cho người khác bất cứ cơ hội thừa dịp.

Từng máy ghi địa chấn tại phát minh về sau Đường quốc vì bảo mật phong tỏa sở hữu tin tức, nhưng hôm nay đã trở thành nửa công khai bí mật. Đồng thời liên tiếp không ngừng trọng đại phát minh làm cho bọn họ từng muốn che giấu Dung Viễn nguyện vọng cũng phao canh, dứt khoát xem như điển hình tại quan phương duy trì hạ đại lực tuyên truyền, còn có hai lần đến Đường quốc đứng đầu đại học tiến hành công khai diễn thuyết. Hôm nay Dung Viễn danh tự không chỉ tại Đường quốc đã không người không biết, chẳng sợ phóng nhân toàn thế giới chỉ sợ cũng là nổi tiếng.

Thân thể nhấp nhô, tuổi trẻ tuần mỹ, trí nhiều gần yêu, địa vị hiển hách, gia tài bạc triệu [Viễn Dương công ty đồng sự thân phận], Dung Viễn nhanh chóng thay thế được diễn viên ngôi sao giới thể thao kiện tướng trở thành vô số người thần tượng, ần có hân avatar gói ôm, luyện tập bản, tập tranh, con rối đẳng vật một độ bán đến bán hết, sau này một mình chế tạo mấy thứ này thương nhân tiểu phiến lại bị chính phủ ngành theo đuổi xâm phạm người khác chân dung quyền, cáo đến thiếu chút nữa phá sản. Nhưng loại chuyện này cũng vô pháp hoàn toàn cấm chỉ, vì nước phù sa không lưu ngoại nhân điền, tiểu a dứt khoát đem chân dung quyền trao tặng Viễn Dương công ty, bọn họ tự bán tự tiêu, bởi vì là quan phương chính bản, chế tác thập phần tinh mỹ rõ ràng không nói, mặt trên còn ần Dung Viễn [thực ra là tiểu a bắt chước bản] kí tên, lượng bán cao thái quá, còn có rất nhiều hải ngoại tiệm bán thay.

Noah nói nói chuyện đề lại biến thành bọn họ như thế nào kiếm tiền, Dung Viễn gõ gõ bàn, ý bảo nó trở lại chính đề, hỏi: "Bạch Kỳ Hắc Kỳ hiện tại thế nào?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Cái Gọi Là Trọng Yếu Nhất

Này vài năm trung, nguyên bản tổng cộng mười một nhân Hắc Kỳ trung lại lục tục hấp thu chín nhân, mất đi bốn người, trước mắt tổng cộng mười sáu nhân.

Dung Viễn lúc trước lưu lại trên danh sách nhân bị bọn họ nhất nhất bãi phỏng sau, hậu tục danh sách chính là Noah lợi dụng chính mình không chỗ không ở tin tức vòng cấp ra. Tuy rằng trên danh sách mọi người đến cùng có cái gì hành vi phạm tội Noah đều rõ ràng thấu đáo, nhưng nó vẫn là kéo dài Dung Viễn chỉ cấp cơ bản tin tức, do Hắc Kỳ chính mình hoàn thành điều tra thủ chứng phương thức, hơn nữa bọn họ mỗi lần tập kết lên phát triển một hai tháng về sau, liền sẽ xé chắn ra lẻ dùng thân thân phận đến thế giới các nơi đi du lịch nghỉ ngơi, thời gian ngắn thì hai ba mươi ngày, lâu thì nửa năm, thẳng đến một lần nữa thu đến tập hợp mệnh lệnh mới thôi.

Bọn họ phát triển phạm vi cũng không giới hạn ở Đường quốc, thế giới các nơi trên cơ bản đều đặt chân qua, làm xuống rất nhiều khiếp sợ thế giới đại án -- rừng mưa bên trong độc quật, sa mạc bên trong quân hỏa giao dịch, trên sông băng bí mật nhân thể phòng thí nghiệm, trên thảo nguyên bạo ngược chi vương, đại hải bên trong tiêu kim quật, phần hoa đô thị bên trong che giấu tà giáo tổ chức... Hắc ám thế giới không thiếu thành lập tại tội ác cùng huyết lệ thượng thế lực bị bọn họ lục tục bạt trừ, trong hắc thị về quạ đen treo giải thưởng sớm đã là con số thiên văn, nhưng không có bất luận kẻ nào có thể bắt lấy bọn họ cái đuôi.

Đối rất nhiều người đến nói, tối đáng giận là Hắc Kỳ không chỉ có nhằm vào kia vài cự kình, tiểu ngư tiểu tôm như vậy cũng sẽ không bị bỏ qua. Mấy năm nay ngã vào bọn họ trong tay không chỉ có khổng lồ ác thế lực, càng có liên hoàn sát thủ, cự ngạc đạo tặc, khủng bố phần tử, bất lương thương nhân, tham quan ô lại, du côn vô lại đời đã (vân vân), mặc cái nào, xách ra đều là hành vi phạm tội luy luy. Chẳng sợ kẻ phạm tội là người thường, Hắc Kỳ cũng sẽ không bởi vì "Xuống tay ném thân phận" Như vậy kì ba nguyên nhân mà thủ hạ lưu tình. Cấp đại chúng lưu lại ảnh hưởng là, tựa hồ bất luận kẻ nào, chỉ cần làm ác, dừng ở bọn họ trong tay đều sẽ nhận đến chế tài.

Tỷ như mỗi bán đảo một có thể tả hữu quốc gia chính quyền tổ chức thủ lĩnh tàn bạo lạm sát, hãm tử nữ cũng lấy vũ nhục người khác, đùa bỡn mạng người làm vui, nhân này thế lực khổng lồ, liên địa phương chính phủ cũng không dám xen vào. Nhưng Hắc Kỳ tỉ mỉ kế hoạch nửa tháng, ám sát vị kia thủ lĩnh gia tộc trừ hai vị thành niên tử nữ bên ngoài mọi người. Ngày đó, bán đảo quốc gia dân chúng cơ hồ là cử quốc chúc mừng, chính phủ lòng bắt hung thủ cũng chỉ là ý tứ một chút, này tổ chức rơi vào nội loạn, thế lực rất nhanh liền suy bại xuống dưới.

Cùng loại chuyện như vậy nhiều không kể xiết. Chưa từng có lộ ra qua chân diện mục "Quạ đen" Thành hắc ám thế giới làm người ta nghe táng đảm danh tự, tin tưởng bất cứ một quốc gia về "Quạ đen" hồ sơ đều đủ để chất đầy cả một phòng. Rất nhiều người đem tự tay bắt lấy quạ đen xem như đáng giá phụng hiến cả đời mục tiêu, nhưng cho dù tại trị an cơ quan trung, cũng có rất nhiều người sùng bái bọn họ, bắt chước bọn họ, thậm chí muốn tùy tùng bọn họ, càng có vô số người thường đem coi là chính mình anh hùng. Nào động đại diện ảnh các nhà sản xuất thậm chí còn căn cứ quạ đen một ít Bộ Phong Tróc Ảnh truyền thuyết cải biên rất nhiều điện ảnh, phát hành về sau chẳng sợ chụp là một đồng rác rưởi, cũng có rất nhiều người xem nguyện ý cổ động.

Hắc Kỳ lấy được so Dung Viễn mong muốn trung còn muốn hiển hách thành tựu, nhưng cứ việc bọn họ có Noah hiệp trợ cùng chỉ đạo, nhưng vẫn là có hai người tại chấp hành nhiệm vụ trong quá trình hi sinh, tuy rằng đoạt lại thi thể, lại không có biện pháp được hưởng một chính thức lễ tang, bọn họ gia nhân thậm chí cho rằng bọn họ là chết tại bang phái đấu tranh một loại sự trong, không có nhân bọn họ đều làm cái gì. Có một người trọng thương tàn tật, bởi vì lẻ loi hiu quạnh, nửa đời sau chỉ có thể chờ ở phúc lợi viện bên trong, cho dù Noah cho hẳn lại nhiều tiền cũng vô pháp đổi về một khỏe mạnh thân thể; Còn có một người tại nghỉ ngơi quá trình bên trong bởi vì cuốn vào ngoài ý muốn sự kiện qua đời, mặt khác có năm người chịu đủ mưa bom bão đạn, lang bạt kỳ hồ, hi vọng trở lại bình tĩnh an ổn người thường sinh hoạt trong, bọn họ muốn rời khỏi "Quạ đen", nhưng Noah bởi vì không có được đến Dung Viễn chỉ thị cho nên không có đồng ý, chỉ là làm cho bọn họ kéo dài nghỉ ngơi thời gian.

"Đồng ý." Dung Viễn vẫn trầm mặc nghe đến đó, sau đó mở miệng nói:"Đem hậu tục sự tình xử lý tốt, đừng làm cho phía trước sự ảnh hưởng đến bọn họ sau này sinh hoạt. Hỏi một chút đều có cái gì yêu cầu, tiền, thân phận, nên cấp đều phối đủ, đừng bạc đãi."

"Nhưng là, vạn nhất về sau người khác cũng noi theo bọn họ..." Noah tràn ngập ám chỉ ý vị nói.

"Noah, nhân loại đồ tốt người chọn lựa học học là được, đùa bỡn quyền mưu vẫn là tính." Dung Viễn không nói gì nói:"Không để bọn họ rời khỏi, người muốn thế nào? Làm cho bọn họ tâm không cam tình không nguyện, tràn ngập oán hận làm đến chết? Vẫn là dứt khoát đem nhân bí mật xử quyết? Giết người diệt khẩu loại sự tình này, hơn phân nửa là vì đối phương biết quá nhiều bí mật, Hắc Kỳ nhân có thể có của người thóp sao? Hơn nữa lui một bước nói, chẳng sợ sở hữu Hắc Kỳ đều muốn rời khỏi lại có thể thế nào đâu? Chúng ta không có Chu Đông, còn sẽ có Lý Đông, vương đông, Lưu Đông, lựa chọn bọn họ là vì thích hợp, lại không phải bởi

vì bọn họ không thể thay thế, mặc kệ đi bao nhiêu nhân, chúng ta tùy thời đều có thể bổ sung càng nhiều !" Hắc dụ đi một chút ngữ khí, lại ngậm vài phần kính ý nói:"Đương nhiên, trọng yếu nhất là, bọn họ sở làm hết thảy đáng giá một hảo quý túc. Ta không thể đem bọn họ công tích công bố ra ngoài, đã cảm thấy có điều thua thiệt, không muốn khiến ta đem điểm mấu chốt cũng một khối vứt bỏ."

"Được rồi được rồi, ta biết." Noah muộn thanh nói, trong TV đường cong tiểu nhân còn nhân tính hóa chu miệng, đầy mặt bị rắn dạy về sau thất lạc bi thương biểu tình."Nhân gia chỉ là cảm giác bọn họ người người đều có thể một mình đảm đương một phía, liền như vậy buông ra thật sự rất đáng tiếc nha ! hơn nữa mới gia nhập nhân bao giờ cũng thích hỏi đông hỏi tây, cái gì cũng tò mò, năng lực lại kém, còn cần bồi dưỡng..."

Hắc liệt kê một đồng lớn đem newbie tân nhân bồi dưỡng thành cốt cán không dễ, thuyết minh chính mình phía trước do dự là phi thường có nguyên nhân . Dung Viễn nhìn nó tại trong màn hình khoa tay múa chân khoa tay múa chân, đột nhiên hỏi:"Noah, xem qua điện ảnh sao?"

Noah sửng sốt, sau đó lập tức mi phi sắc vũ nói:"Đương nhiên xem qua ạ ! ta xem qua thật nhiều điện ảnh đâu ! đúng, Dung Viễn người này bốn năm không ở, thật bỏ lỡ rất nhiều hảo điện ảnh a. Ta cho người đề cử mấy bộ, đều là ta siêu cấp thích ..."

"Vậy người hắc là biết," Dung Viễn lại một lần đánh gãy nó mà nói, nói:"Điện ảnh trung, phạm là nhân loại sáng tạo cao cấp ai, hơn phân nửa cũng đều có trí năng phản loạn tình tiết."

Noah động tác cứng đờ, nó như vậy thông minh, lập tức liền minh bạch Dung Viễn ý tứ. Đường cong tiểu nhân trên mặt rõ ràng lộ ra thụ thương thần sắc, sau một lúc lâu, máy truyền phát tin trung mới truyền ra nó thanh âm:"Chủ nhân, ta vĩnh viễn sẽ không phản bội người."

Không giống bình thường như vậy khoe khoang khoác lác lỗ mãng, loại này cơ giới hoá, phẳng phất không có cái gì cảm tình thanh âm, mới là trí não không thêm bất cứ nguy trang thanh âm.

"Ta biết." Dung Viễn nhìn nó nói:"Nhưng cũng không cần đem trừ ta bên ngoài những người khác đều trở thành công cụ, không cần ý đồ thao túng nhân loại, Noah, người như vậy sẽ khiến ta rất mất hứng."

Dung Viễn nội tâm không có hấn ngữ khí như vậy băng lãnh, hấn dù cho biết cái kia thụ thương biểu tình cũng là Noah dùng điện tử tín hiệu vẽ, nhưng vẫn là có chút mềm lòng. Trở về sau cái thứ nhất phát hiện hấn, cái thứ nhất lấy được liên hệ chính là Noah, khi đó trong lòng đột nhiên cảm nhận được thân cận cùng vui sướng sẽ không làm bộ. Hấn không ở địa cầu trong khoảng thời gian này Noah cũng đem mọi chuyện đều an bài gọn gàng ngăn nắp, không có một chút sai lầm, đối bất luận kẻ nào cho dù là đệ tử Hà Lan đều sẽ không làm được như vậy hảo. Nhưng Dung Viễn cảm giác được, Noah thái độ hiện tại thập phần nguy hiểm, đối với nó đến nói chỉ có Dung Viễn này chủ nhân là đặc biệt, người khác vô luận hảo xấu, vô luận địch hữu, đều chỉ là "Có lợi dụng giá trị" Cùng "Không có giá trị lợi dụng" Hai loại mà thôi.

Hấn biết đây là chính mình lỗi, tại Noah sinh ra về sau hấn không có dạy cho nó muốn tôn trọng sinh mệnh,"Ích lợi tối thượng" "Thế nhân đều vì quân cờ" Nguyên bản chính là chính mình quán thâm cho nó quan niệm, nhưng hiện tại, hấn lại nói cho nó như vậy là sai .

Cho nên đương Dung Viễn ý thức được vấn đề này thời điểm, hấn không thể tiếp tục chỉ trích, xem Noah bỗng nhiên không có ngôn ngữ, đường cong tiểu nhân tựa hồ cũng có chút ủy khuất bộ dáng, Dung Viễn thở dài một tiếng, nói:"Xin lỗi, Noah, là ta dạy người không tốt gì đó." Hấn trầm mặc một lát, không biết nên hình dung như thế nào chính mình tâm tính biến hóa.

"A lạp ~~ này vẫn là chủ nhân lần đầu tiên cùng người ta nói xin lỗi đầu ! a a a..." Đường cong tiểu nhân bưng lấy mặt nhỏ đầy mặt hạnh phúc xoay đến vận vẹo, khuôn mặt hồng hồng, chung quanh còn tại mạo phần hồng sắc tâm hình phao phao.

Dung Viễn:... Nào trình độ lại bị virus xâm nhiễm ?

Giống xà tinh bệnh như vậy tiểu nhân bỗng nhiên vẻ mặt biến đổi, buông tay xuống hơi hơi mỉm cười nói:"Vĩnh viễn không cần theo ta giải thích a, chủ nhân của ta. Ta là bởi vì người mà sinh ra, nguyện vọng của người chính là của ta nguyện vọng. Cho nên..." Nó ngữ khí bình thản kiên định nói:"Ta không cần lý do, cũng không cần giải thích, người chỉ cần nói cho ta biết nên làm cái gì liền hảo. Nếu người muốn bảo hộ nhân loại, ta liền giúp người bảo hộ nhân loại; Nếu người muốn hủy diệt thế giới, ta cũng sẽ giúp người hủy diệt thế giới, với ta mà nói, người vĩnh viễn đều là trọng yếu nhất... Không, phải nói... Người là duy nhất trọng yếu ."

Dung Viễn nhìn nó hồi lâu, mới nói:"Ta không có đem người phục chế thể mang về đến."

Thực ra lúc ấy, lại hồi đoái một đài trí não cũng không có cái gì, nhưng hẩn theo bản năng lựa chọn đem nhị hào lưu lại ngoại tinh vực, là vì phòng ngừa Noah đem nó cấp làm chết . Ở trong lòng hẩn nhị hào so Noah càng thảo hỉ càng tin cậy, hẩn vẫn cảm giác Noah người này ghen tị tâm rất cường, có loại "Chủ nhân bên cạnh ai có ta một là đủ rồi, không cần đi tìm tiểu tam Tiểu Tứ" cảm giác.

"Ta sớm liền đoán được lạp !" Noah thái độ ra ngoài ý liệu hào phóng, nó khô phục vui thích ngữ khí nói:"Dung Viễn người rời đi thời điểm ta liền biết mang nó trở về tỷ lệ không đến 1%, bởi vì nó lưu lại bên kia mới là giúp lớn nhất nha ! từ ích lợi tỷ lệ, tương lai mong muốn, xác suất học, hành vi khoa học đẳng phương diện đến xem, đây là tốt nhất lựa chọn ! tuy

rằng bảo bảo trong lòng khổ, nhưng vì chủ nhân lợi ích, của ta cá nhân cảm tình cũng là có thể hi sinh !"

"Noah..."

-- xin lỗi, liên tính người nói như vậy, ta cũng vô pháp triệt để tin tưởng người. Có chút bí mật, vĩnh viễn đều sẽ không nói cho người.

"Ai? Cái gì?" Noah cực nhanh hỏi.

"... Về sau thiếu xem điểm phim hoạt hình đi !" Dung Viễn nói.

"Ai ai? Chẳng lẽ Dung Viễn người nghĩ rằng ta nói lời nói đều là từ trong phim hoạt hình học được sao? A ~ a ~ giữa người với người cơ bản nhất tín nhiệm đến nơi nào ? Người nói như vậy ta nhưng là sẽ thương tâm ..." Đường cong tiểu nhân thật mất hai giọt giả được không thể càng giả nước mắt, tay lau một cái, liếc mắt Dung Viễn sắc mặt, sau đó nói:"Được rồi được rồi, ta là tham khảo một chút, đây cũng là một loại học tập nha ! nhưng ta đều là phát ra từ phế phủ nga ! chủ nhân người muốn tin tưởng ta..."

Noah như cũ nói liên miên cẩn thận, vừa rồi theo như lời nói, giống như không có cho bọn họ mang đến cái gì ảnh hưởng, nhưng loáng thoáng, lại giống như có cái gì đã bất đồng .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 219: Thế Không Thế Đỡ

Về phần Bạch Kỳ, chính là quy mô càng lớn, nhân số càng nhiều, trước mắt trên thế giới hai phần ba quốc gia trung đều có Bạch Kỳ nhân tại hoạt động, thiên võng lực ảnh hưởng cũng phóng xạ đến toàn thế giới. Bạch Kỳ bởi vì đối cá thể nhân viên tổ chất yêu cầu cũng không tính phi thường cao, cho nên mấy năm nay nhân viên ra ra vào vào, gia nhập cùng rời khỏi tần suất đều so Hắc Kỳ muốn cao hơn nhiều. Chỉ là theo thiên võng tốt phát triển, nguyện ý gia nhập người càng lúc càng nhiều, mà chủ động đưa ra rời khỏi nhân lại càng ngày càng ít .

Trở thành thiên võng viện trợ giả, bất cứ dám can đảm giữ lại viện trợ khoản tiền vì chính mình mưu tư lợi người đều sẽ lập tức bị thiên võng phát hiện bị xoá tên, muốn lạc quyền tư dùng là không có khả năng, mỗi tháng phát cho bọn họ tiền lương cũng không cao. Ngay từ đầu, liền có rất nhiều người bởi vì trả giá rất nhiều đi bang trợ người khác, chính mình lại liên hảo một điểm sinh hoạt đều không thể duy trì nguyên nhân mà lựa chọn buông tay. Nhưng theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều người thông minh phát hiện, thiên võng tuy rằng không có trực tiếp cấp viện trợ giả nhóm mang đến kinh tế ích lợi, nhưng nó cung cấp một cự đại bình đài, bao dung thế giới các nơi, các loại nghề, các loại năng lực nhân, đây là một phần bất cứ giới xã giao đều không thể so sánh cự đại mạng xã hội. Ở trong này, nông dân cùng quốc gia nghị viên là bình đẳng, phú thương cùng ô tô sửa chữa công có thể chuyện trò vui vẻ, danh giáo giáo thụ cùng nội trợ cũng sẽ tại nào đó vấn đề bên trên tranh luận không ngớt, nhưng vô luận quan điểm có phải hay không giống nhau, bọn họ đều có một loại cộng đồng thân phận -- thiên võng viện trợ giả, bọn họ đều có nguyện ý vì giúp

người khác mà vô tư phụng hiến tinh thần, bởi vậy so với chính mình bên cạnh nhân mà nói, bọn họ đối ở trên thiên võng trao đổi người càng có một loại "Đồng bạn" ý thức, so người khác cũng nhiều một phần thân thiết cảm.

Tại đây xã hội, nhân mạch, tại rất nhiều địa phương đều khởi tính quyết định tác dụng. Thiên võng Bạch Kỳ vô thanh vô tức bện lên cự đại nhân mạch internet khiến cho trung mỗi người đều từ giữa đạt được rất nhiều giúp, có trực tiếp kinh tế ích lợi, cũng có gián tiếp viễn trình chỉ đạo, hoặc là ở trong sinh hoạt gặp được tư nhân thời điểm khó khăn cũng sẽ lẫn nhau vươn ra viện thủ. Trong đó bất cứ một người đi khắp thiên hạ, đều có nguyện ý nhiệt tình tiếp đãi bằng hữu. Tại bọn họ lẫn nhau đến đỡ cùng dưới sự trợ giúp, không chỉ có thể càng thuận lợi càng hoàn mỹ hoàn thành thiên võng yêu cầu nhiệm vụ, cá nhân lộ cũng sẽ càng chạy càng rộng, càng chạy càng thuận.

Cho nên hôm nay, đã không phải thiên võng phát ra mời còn muốn lo lắng hay không sẽ bị cự tuyệt lúc, mà là vô số người muốn gia nhập mà không thể được. Lúc trước lựa chọn rời khỏi nhân, đại đa số đều hối chi không kịp, hận không thể thời gian đảo lưu khiến chính mình một lần nữa tuyển một lần.

Nhưng mà thiên võng mặc dù ở người thường trong ấn tượng thiện lương vô cùng, dịu dàng thăm thiết, nhưng đối đãi chính mình bên trong viên công này khắc nghiệt trình độ cũng là khó mà tưởng tượng. Tỷ như vô luận người như thế nào khóc rống chảy nước mắt nó cũng sẽ không nguyện ý ăn hối hận, tỷ như viện trợ giả nhóm một khi tham ô tham ô khoản tiền, nếu không đột phát cấp chứng một loại đặc thù nguyên nhân, vô luận số lượng bao nhiêu, một lần cảnh cáo lần thứ hai xoá tên, còn sẽ phát ra thông cáo, truy hồi khoản tiền, xếp vào nhân phẩm tín dụng số đen. Lên thiên võng số đen nhân, đời này muốn tìm đến một hảo công tác cũng khó.

Thiên võng -- hoặc là nói Noah cũng không cự tuyệt bất cứ giai tầng nhân gia nhập, nó tuyển nhận thành viên tiêu chuẩn sơ ban sơ muốn rộng

rãi rất nhiều.

Lúc trước Dung Viễn lựa chọn Bạch Kỳ khi trọng yếu nhất tiêu chuẩn chính là này tâm tính cùng năng lực, bởi vì lúc ấy viện trợ giả chỉ là sáng lập giai đoạn, cần bọn họ địa phương rất nhiều, nhân lại rất thiếu, sở hữu viện trợ giả lẫn nhau có thể cung cấp viện thủ tình huống liền càng thiếu. Vừa không có bao nhiêu tiền lương cũng nhìn không tới bao nhiêu ưu việt, ngược lại hạn chế tầng tầng, như vậy công tác có thể kiên trì đi xuống tất nhiên là có đại nghị lực nhân.

Mà thiên võng cục diện trải ra về sau, mọi người từ giữa thấy được ích lợi, lập tức cùng truy đuổi, nối liền không dứt đưa ra xin. Lúc này cùng ban sơ bất đồng có hai điểm: Độ nhất, thiên võng không cần suy xét cho bọn họ mỗi người phát bao nhiêu tiền lương tài năng, rất nhiều người cấp lại tiền cũng nguyện ý; Độ nhị, tất cả mọi người thanh trừ kiến thức đến thiên võng theo dõi năng lực cùng nhanh chóng chấp hành lực, không ai lại xuân đến lấy thân thử nghiệm ném thử thiên võng hệ thống trung có hay không lỗ hổng có thể chui, chỉ cần trở thành viện trợ giả, như vậy thiên võng hạ phát viện trợ nhiệm vụ đều có thể gần như 100% hoàn thành, năng lực cá nhân không đủ để hoàn thành, thông qua hướng Thiên Võng cầu viện cũng có thể cơ bản hoàn thành.

Cho nên chỉ cần qua lại không có liệt hành, nhân phẩm coi như không có trở ngại nhân, đưa ra xin trở thành viện trợ giả về sau hơn phân nửa đều sẽ thông qua, Bạch Kỳ tiến vào một cao tốc phát triển thời kỳ. Thú vị là, thiên võng lão thành viên phần lớn đều là úc úc thất bại nhân sinh người thất bại, nhưng thành viên mới lại tám thành đều là nhân sinh người thắng, có danh giáo tốt nghiệp sinh, lão bài thế gia, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng gây dựng sự nghiệp giả, hoàng thất vương tử công chúa, đầu mỏ ông trùm, quan trường tân khởi chi tú, lừng danh trung ngoại ngôi sao vận động viên đời đã (vân vân), lão thành viên nương tân nhân giúp nâng cao một bước, tân nhân nương này bình đài phát triển chính mình sự nghiệp, tất cả

mọi người rất cao hứng. Mà này mấy tân nhân tuy rằng không thể giống lão thành viên như vậy toàn thân tâm địa đều nhập đến thiên võng công tác trung, nhưng lấy bọn họ năng lực cùng năm giữ năng lượng, muốn tưởng làm thành chuyện gì chỉ biết càng đơn giản.

Mặt khác, thiên võng thu đến quyên tiền cũng mỗi ngày gia tăng mãnh liệt, nhưng dùng ra tiền cũng càng ngày càng nhiều. Thiên võng đối sở hữu viện trợ giả đối xử bình đẳng, cũng không sẽ bởi vì "Viện trợ giả bản thân cũng rất có tiền" Như vậy lý do cắt xén, lùi lại này khoản tiền hoặc là tiền lương, nhưng quá độ tiêu phí cũng là sẽ không cấp này chi trả . Mặt khác, Noah còn làm một tân thay đổi, đó chính là quyên giúp tiền cũng không vồn vện đem làm một con số tích lũy, mỗi một bút khoản tiền nơi phát ra đều ghi lại được rành mạch, như vậy đương dùng ra thời điểm, nó còn sẽ tri kỷ phát một phần bưu kiện cấp quyên tiền nhân, làm cho bọn họ biết chính mình tiền đến cùng hoa ở địa phương nào, lại là người nào từ giữa lấy được ích. Cho dù là tiểu học sinh quyên mấy góc vài phần tiền, cũng là đồng dạng đối đãi. Đây một hành động, để mọi người đối thiên võng đồng tình độ càng cao, đồng thời quyên tiền nhiệt tình cũng càng cao, có vài người thậm chí đem chính mình mỗi tháng tiền lương đều tự động chuyển dời một bộ phận đến thiên võng công khai trên tài khoản.

Hôm nay thiên võng đã triệt để thay thế được năm gần đây liên tiếp tuôn ra gièm pha, lực ảnh hưởng cũng càng ngày càng thấp công ích tổ chức hồng tinh hội, trở thành trên thế giới công chúng tán thành độ tối cao cũng tín nhiệm nhất tổ chức. Chung quy, thiên võng khoản trong suốt độ cao không có bất cứ một cơ cấu có thể cùng chi so sánh, hơn nữa này viện trợ chi đúng lúc đúng chỗ, giám sát chi hoàn thiện nghiêm cần cũng là không người có thể so sánh, đi đến hôm nay một bước này là theo lý đương nhiên .

...

Bạch Kỳ cùng thiên võng xử lý, cho dù là Dung Viễn cũng không có cái gì muốn bổ sung. Hắn khen một câu, xem Noah kia phỏ rõ ràng rất cao hứng còn nhất định muốn giả bộ một bộ "Ai nha này cũng không có cái gì với ta mà nói rất đơn giản", sau đó lại trong tối ngoài sáng các loại khoe thành tích các loại "Câu khen ngợi" Bộ dáng, nhin không được lộ ra tươi cười, lại không có như Noah sở kỳ vọng như vậy đem nó khen đến mức trên trời có dưới đất không, mà là hỏi Viễn Dương công ty.

Viễn Dương công ty vẫn không có đưa ra thị trường, cũng đã trở thành làm chi không then Đường quốc đệ nhất xí nghiệp. Này ban sơ dựa vào Kim Dương phụ tố địa vị che chở phát triển lên đến tiểu xí nghiệp, hậu kỳ phát triển thế không thể áp chế khiến vô số người đỏ mắt thời điểm, vì nó hộ giá hộ tống cũng đã biến thành tiểu a bản Dung Viễn.

Có người xưng, Dung Viễn đại não là này thế kỷ trân quý nhất tài phú, mọi người có thể không biết Đường quốc nghị viên trưởng cùng quả hạch quốc tổng thống là ai, cũng sẽ không không biết Dung Viễn là ai. Cho dù ngàn vạn năm về sau, các quốc gia trải qua vô số lần hợp lâu tất phân, phân lâu tất hợp, sở hữu một quốc thống lĩnh đều có khả năng sẽ biến thành trên sách sử một thậm chí không người đi chú ý ký hiệu, nhưng Dung Viễn danh tự lại sẽ vẫn truyền lưu xuống đi.

Hắn địa vị là siêu nhiên, hắn quyền lực là vô hình, như vậy có hắn danh tự Viễn Dương công ty, liền là bất luận kẻ nào đều sẽ không thò tay hấp huyết một cấm khu.

Bốn năm qua đi, Viễn Dương công ty Dung Viễn 45%, Chu Viên 5% cổ quyền cũng không có thay đổi, nhưng Kim Dương lại đem gần một phần ba cổ phần phần thưởng đối công ty làm ra cự đại cống hiến viên công, công ty tổng tài, các ngành mấy cái chủ yếu người phụ trách đợi đã (vân vân). Cho nên, dù cho Dung Viễn chưa từng có tham dự qua công ty cụ thể sự vụ, nhưng tất cả mọi người biết hắn mới là này công ty có đủ lớn nhất quyền phát ngôn nhân vật.

Tại Dung Viễn rời đi mấy năm nay trung, Noah đối Viễn Dương công ty cũng làm một vài sự. Dung Viễn rời đi bảy tháng về sau, Noah đoán được hẳn khả năng không thể đúng thời hạn trở về, liền cùng Kim Dương lấy được liên hệ, hơn nữa lợi dụng nó mạng lưới theo dõi bắt được công ty bên trong hảo mấy cái sâu mọt, đập nát không chỉ một lần nhằm vào Viễn Dương âm mưu, sau này càng là khiến tiểu a đối Đường quốc nghị viên trưởng đưa ra che chở Viễn Dương yêu cầu. Nguyên nhân vì cá nhân giá trị không gì sánh được "Dung tiến sĩ" thái độ như thế minh xác bao che khuyết điểm, cho nên kia các lộ âm mưu quỷ kế mới không thể không im hơi lặng tiếng, rất nhiều người cơ hồ là ngậm nước mắt ngồi xem Viễn Dương làm đại -- bọn họ không thể không như thế, bằng không mà nói, cần đối mặt chính là đến từ thượng đầu Lôi Đình chấn nộ.

Kẹo đường cũng không lại là Viễn Dương công ty duy nhất tiêu thụ sản phẩm, công ty nội bộ kỹ thuật khai phá bộ lợi dụng kẹo đường chế tạo chi thuật khai phá kẹo đường phiên bản lều trại, công cụ, giường tủ quần áo các loại gia cụ, phòng ốc, du thuyền, cứu sống điểm, nhi đồng khu vui chơi các loại khí điểm món đồ chơi đợi đã (vân vân), tối khoa trương là còn có một cao tới hơn ba mươi mét, chiếm diện tích năm ngàn mét bình phương Âu thức thành bảo, có người hí xưng đây là trấn điểm chi bảo -- mà sở hữu này hết thảy, tất cả đều là cầm tay . Hiện tại có vài nhân đi ra ngoài làm việc hoặc du lịch, tại khéo léo rường hành lý trung trang thượng một cái hộp nhỏ, đến cần thời điểm khởi động, phòng ở gia cụ như vậy không thiếu, thậm chí khả năng so ở nhà còn muốn thoải mái vài phần. Có người dùng xong về sau cũng không đem hòa tan, bị người khác nhặt đi về sau, giống nhau có thể sử dụng thời gian rất lâu.

Tại quá khứ, theo nhân khẩu tăng trưởng, bao gồm Đường quốc ở bên trong rất nhiều quốc gia giá phòng từng ở trong một đoạn thời gian rất dài ở cao không xuống, khiến rất nhiều phổ thông tiền lương giai cấp đàm phòng biến sắc. Nhưng kẹo đường phiên bản tiện lợi ốc diện thế về sau, mọi người rất nhanh phát hiện loại này nguyên bản tính toán làm bên ngoài lỗ hành

vật phẩm chi nhất cầm tay phòng ốc tùy tiện tìm khối đất trống liền có thể an trí, cho dù là tại mưa dầm kéo dài Giang Nam khu vực cũng có thể dùng tới gần một năm đều không xấu, giữ ấm phòng thấp hiệu quả cũng rất tốt, cho dù là tam thất hai thính tiện lợi ốc cũng chỉ có hơn một ngàn, nhất thời như văn luân âm, vô số tại thành phố lớn oa cư một tộc tuôn ra tranh mua, thậm chí còn có không thiếu người trẻ tuổi đem này đơn giản phòng ở bố trí thành tân phòng, cử hành hôn lễ.

Tiện lợi ốc xuất hiện ra ngoài ý liệu nhưng thập phần nhanh chóng mà trùng kích bất động sản thị trường, đoạn thời gian đó vô số bất động sản thương liên hợp cùng một chỗ nhằm vào Viễn Dương một nhà công ty, các loại bôi đen, chèn ép, thu mua, hại người ích ta, thượng hạ lừa liên sự ùn ùn, kia cũng là Viễn Dương công ty gian nan nhất một đoạn thời gian. Nhưng vô luận cỡ nào cường đại ngoại giới áp lực, Kim Dương đều đứng vững không có nhả ra đồng ý đem tiện lợi ốc triệt hạ quỳ điều kiện, cuối cùng đăng đến Noah liên lạc cùng "Dung tiến sĩ" công khai tuyên ngôn.

Sau, Dung Viễn phòng thực nghiệm còn thường thường sẽ có một ít vụ quốc vụ dân phát triển không có bao nhiêu đại có ích, nhưng rất có kinh tế hiệu ích "Ngoài ý muốn sản phẩm" Xuất hiện, quốc gia chỉ Dung tiến sĩ mang đến càng nhiều có thể khiến quốc phú dân cường phát minh sáng tạo, tự nhiên sẽ không đối với này những tính toán chi ly, tiểu a liền một mực giao cho Viễn Dương công ty xử lý. Vì thế mọi người nhìn thấy, chính là Viễn Dương công ty mỗi cách mấy tháng liền sẽ đẩy ra một khoản hoặc mấy khoản bị được hoan nghênh sản phẩm, gọi ra vô số người truy phủng, này phát triển đã là chiều hướng phát triển, thế không thể đỡ.

Về phần trong quá trình này, khẳng định còn sẽ có một ít ruồi bọ ghê tởm người, bất quá Dung Viễn không có hỏi nhiều. Hẳn tin tưởng, hoặc là Kim Dương cùng Noah đều đã xử lý tốt, hoặc chính là bọn họ đang tại xử lý trong, hẳn tin tưởng bọn họ năng lực, cho nên cũng không cần hẳn càng nhiều đi bận tâm.

...

Thật vất vả đem đại khái tình huống đều công đạo hoàn, Noah nhìn Dung Viễn, hảo kỳ hỏi: "Dung Viễn, người hiện tại là tướng hồi phòng thực nghiệm, vẫn là tướng đi trước thăm Kim Dương cùng kia gọi Emerald nữ hài? Bọn họ đều rất lo lắng người, cần ta thông tri bọn họ người trở về tin tức sao?"

Emerald khẩu phong thật chặt, nàng một phương diện tín nhiệm Dung Viễn bằng hữu Kim Dương, một phương diện khác lại đối với bọn họ làm những chuyện như vậy không nói một lời. Noah đến nay đều không rõ ràng Dung Viễn cùng kia nữ hài ở giữa quan hệ, nhưng từ nữ hài trên thái độ, cũng có thể nhìn ra giữa bọn họ quan hệ rất tốt. Mặt khác, Emerald tuy rằng bề ngoài thoát nhìn cùng địa cầu nữ hài không có cái gì khác biệt, nhưng kia chủng nguy trang năng lực, sớm ở bốn năm trước Noah cũng đã gặp cái kia bạch tộc ngoại tinh nhân cùng Dung Viễn dùng qua, cũng không xa lạ.

"Ân, thay ta báo một tiếng bình an, nói ta qua hai ngày sẽ qua đi." Dung Viễn thản nhiên nói: "Phòng thực nghiệm bên kia không vội, các người làm được rất tốt. Ta hiện tại, còn có mặt khác một sự kiện muốn đi xử lý."

"Cái gì? Là đậu Hà Lan sao?" Noah phỏng đoán nói: "Nói lên... Ngài lần này trở về sau vẫn không phát hiện nó đâu !"

"Không phải này." Dung Viễn sắc mặt bình tĩnh nói: "Bốn năm trước, có một điều Nhân Ngư tựa hồ rơi vào nhân loại trong tay, chuyện này người biết bao nhiêu?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 220: Ác Mộng

Chiếm cứ cả một mặt tường phòng bên trong trong bể cá, bể cá chiều cao sáu bảy mét, chiều dài hơn mười mét, màu lam nhạt Thủy Thanh triệt trong suốt, lớn nhỏ hòn giả sơn khối chằng chịt không đều nhưng nhìn rất thú vị chất đồng ở đáy vại, còn có rất nhiều màu xanh thủy sinh thực vật hơi hơi nhộn nhạo, ngón tay dài ngắn màu sắc rực rỡ Tiểu Ngư vung đuôi tại hòn giả sơn cây gian chậm rãi du động, thường thường phun phao phao, nhìn qua thập phần nhàn nhã.

Bỗng nhiên, tựa như yên lặng gợn sóng rõ ràng rung chuyển một chút, bầy cá phảng phất thụ kinh, bá một chút nhanh chóng chạy trốn, trong đó một điều trên đầu đỉnh một khối đỏ cam đốm lấm tấm màu trắng cầm lý lại mạnh bị một bàn tay bắt lấy !

Cánh tay này khớp ngón tay mảnh dài, chỉ gian có phác, màu sắt đen móng tay lại trường lại tiêm, tựa như mãnh thú móng vuốt. Cánh tay này đem cầm lý đưa đến chủ nhân bên miệng, sắc nhọn răng nanh cắn xé đi xuống, nhàn nhạt màu đỏ ở trong nước khuếch tán, bất quá một lát, chỉ còn lại có màu trắng xương cá chậm rãi chìm vào đáy nước.

Một tương đối với trong nước mặt khác sinh vật quá mức cự đại hắc ảnh đột nhiên tại bể cá trung gian xẹt qua, lam lục dần biến sắc cái đuôi từ kề sát thủy tinh vị trí đảo qua đi, nhìn qua vừa tràn ngập lực lượng lại mềm mại nhẹ nhàng. Đuôi cá ở trong vại tha một vòng, lại gần sát lại đây, bàn tay đặt tại trên thủy tinh, nhất trương mang theo vài phần dã tính hung hãn chi mĩ khuôn mặt cẩn thận dè chừng thối lại đây, nâu xanh sắc tóc dài ở

trong nước trải ra, trong ánh mắt có cùng khuôn mặt không hợp kinh hãi thần sắc.

Ở trong đại hải sinh hoạt Nhân Ngư cùng nhân loại tính thời gian quan niệm bất đồng, Kha Kha không biết chính mình bị nhân loại bắt lấy đã bao lâu, nàng chỉ biết là hiện tại chính mình cho dù nhắm mắt lại tại đây nhỏ hẹp không gian bên trong du động cũng sẽ không lại đụng vào bể cá bích hoặc là trên hòn giả sơn thạch đầu, chỉ có ở trong mộng, nàng tài năng ngẫu nhiên nhớ lại lúc trước chính mình thừa sóng gió xuyên toa tại mở mang vô biên đại hải trung, cùng kiếm ngư cạnh tốc, trêu đùa ngư xuân cá mập tại cái đuôi mặt sau tiến hành không có hi vọng truy đuổi.

Mộng tỉnh lúc, kia vài hương vị kỳ quái thủy như cũ đem nàng bao khóa ở trong đó, chính nàng nước mắt cũng chậm chậm lăn lộn đi vào.

Kha Kha đã hối hận qua vô số lần, hối hận chính mình từng tùy hứng, tự đại cùng ngây thơ. Nàng biết nhân loại là phi thường nguy hiểm sinh vật, các trường bối vẫn nhắc nhở nàng tuyệt không có thể tiếp cận nhân loại hoạt động địa phương, nhưng Kha Kha vẫn không cho là đúng.

Đúng vậy, nàng xem đến qua trong biển bá chủ như là vô lực trùng tử như vậy bị nhân loại kéo đến khổng lồ trên thuyền, nhìn thấy bọn họ dùng cự đại võng đem thành trăm hơn một ngàn các loại ngư một hơi vớt đi, nhìn thấy bọn họ dùng kỳ kỳ quái quái công cụ có thể vẫn lặn xuống đến đáy biển rất sâu vị trí -- vì thế bọn họ tộc quần năm gần đây bị bắt càng ngày càng thường xuyên di dời đến hoàn cảnh càng nguy hiểm càng nguy hiểm trong biển sâu, còn nhìn thấy bọn họ đại quy mô giết hại hải báo cùng cá voi, đem nước biển đều nhuộm thành màu đỏ.

Nhưng Kha Kha cũng biết, nhân loại sở dĩ cường đại là dựa vào bọn họ quần thể lực lượng cùng các loại kỳ quái công cụ, này cá thể là phi thường yếu ớt, ở trong biển cho dù là một chỉ tiểu tôm sinh tồn năng lực cũng so với bọn họ càng cường.

Cho nên nhắm vào nhân loại loại này sinh vật, Kha Kha tuy rằng sợ hãi, lại cũng có ẩn ẩn có loại cảm giác về sự ưu việt. Nàng không sợ nhân loại, nàng cảm giác chính mình có thể dễ dàng nhìn thấu nhân loại thiết lập tại hải trung bắt cá cạm bẫy, nàng móng tay có thể cắt qua nhân loại lưới đánh cá, nàng du động tốc độ rất nhanh, cho dù không địch lại, cũng có thể thoả mái mà chạy trốn.

Bởi vậy cho dù bên cạnh Nhân Ngư đều bất đồng ý, Kha Kha vẫn là đi tìm nhân loại kia phiền toái . Nàng đánh trong tâm lý căm ghét nhân loại này tộc quần, bởi vì bọn họ khiến cho tộc nhân của mình lần lượt buông tay thật vất vả kiến thiết gia viên, đối với cái kia dám can đảm bắt cóc cũng thương tổn bọn họ nhân loại càng là thảo hận đến mức nghiêng răng nghiêng lợi. Nàng còn có một vô cùng chính đáng lý do khuyên bảo chính mình như vậy làm -- cái kia giống được nhân loại thấy được bọn họ tồn tại, nếu không tiên hạ thủ vi cường, có lẽ hẳn tiếp theo đến trong biển thời điểm, liền sẽ mang theo rất nhiều người, giống bắt giữ cá voi như vậy đem nàng tộc nhân tất cả đều tróc đi sát hại .

Nhưng Kha Kha không hề nghĩ đến, lần này lỗ mãng hành động, thế nhưng sẽ khiến nàng mất đi thân nhân, mất đi đại hải, mất đi tự do, giống súng vật như vậy bị nhốt tại loại này không hề có ngăn cản trong bể cá, nhậm nhân xem xét, trêu đùa tra tấn.

Người kia là Ác Ma.

Nàng gần sát bể cá quan sát một lát, vừa bởi vì bên ngoài trống rỗng không có người ở mà nhẹ nhàng thở ra, bỗng nhiên gặp một cánh cửa bị chậm rãi đẩy ra, cả người đều như là bị điện đánh như vậy không thể ức chế run rẩy lên, cái đuôi đều mạnh bạo thẳng. Nàng muốn chạy trốn, nhưng càng cường liệt sợ hãi lại đem thân thể của nàng gắt gao dính tại chỗ.

-- người kia tiến vào nếu nhìn không tới nàng, sẽ thực sinh khí.

Môn bị đẩy ra tốc độ lại như thế nào thông thả, cuối cùng vẫn là muốn bị đẩy ra . Quen thuộc bóng người xuất hiện ở cạnh cửa trong nháy mắt, Kha Kha liền nhin không được cả người căng thẳng, một lát sau thả lỏng thân thể, cái đuôi lấy một phục tùng tư thế dừng ở đáy vại, thượng thân giương lên một mềm mại đường cong, nhìn về phía trước. Trừ trong ánh mắt rõ ràng kinh hãi bên ngoài, dứt khoát giống như là một chỉ chờ đợi chủ nhân trở về đại hình khuyến.

Từ ngoài cửa bước vào đến, là một chỉ khéo léo màu đỏ tươi giấy da. Tâm mắt hướng lên trên, thâm đen cùng màu đỏ sậm giao thác văn vận tất dài vẫn kéo đến trên đầu gối, chân bộ trắng nõn trên làn da có vài đạo mảnh dài vết thương. Tiếp tục hướng lên trên, hắc đế hồng biên váy thượng sắc màu rực rỡ đường viền hoa tầng tầng lớp lớp, phần eo có thật lớn nơ con bướm, trước ngực treo một mặt dây chuyền, màu đen dây leo quấn ở phảng phất huyết nhiễm Sắc Vi thượng. Lại hướng lên trên, lại là nhất trương thập phần diễm mỹ khả ái mặt, cho dù đậm trang diễm lau đến cơ hồ nhìn không ra vốn bộ dáng, nhưng kia ngập nước mắt to như cũ cho người ta một loại rất trong suốt cảm giác, quuyến kiêu lông mi dài tựa như tiểu phiến tử như vậy, màu đen tóc dài trát song đuôi ngựa, vẫn buông đến vai bàng thượng.

Nàng đi vào đến, phía sau còn kéo một so nàng còn muốn lớn thùng, nữ hài kéo được rất cố sức, nhưng theo sau theo vào đến hai mặc tây trang mặt không chút thay đổi nam nhân lại không có hỗ trợ ý tứ, bọn họ chỉ là đóng cửa lại về sau thủ ở trước người giao năm, một trái một phải giống điêu khắc như vậy canh giữ ở môn hai bên.

Nữ hài vẫn đem thùng kéo đến bể cá phía trước mặt, cách thủy tinh sờ sờ Kha Kha mặt, thanh âm ngọt nhuyễn nói:"Alice, hôm nay hay không ngoan? Có hay không tưởng ta? Chúng ta hôm nay cũng cùng nhau chơi tốt không tốt?"

Nàng lộ ra một thiên chân vô tà tươi cười. Kha Kha nghe không hiểu lời của nàng, lại có thể nhìn thấy nàng tươi cười, thân thể không thể ức chế

run run một chút.

-- cứu cứu ta... Ai đều hảo... Cứu cứu ta...

Toàn bộ kháo sơn Lâm Thủy trang viên phảng phất đều mạnh nhảy một chút, dựa vào Tây Nam phương hướng một tòa Âu thức phong cách thành bảo tại nổ vang trung sụp đổ một nửa, trang viên bên trong nhân hô to gọi nhỏ nhanh chóng bảo trì cảnh giới đuổi qua, có thể nhìn ra được bọn họ trên người đều mang theo vi phạm lệnh cấm vũ khí.

"Có hay không thương vong?"

"Không có tử vong, ba người thụ vết thương nhẹ, còn có một phỏng chừng gãy chân, kiếp sau đại khái muốn dựa vào chi giả."

"Không chết liền hảo... Ta không biết Đường quốc cư nhiên có như vậy tổ chức, liên tính quan phi cấu kết, chẳng lẽ Hắc Kỳ cũng không có làm sao?" Dung Viễn tựa vào dưới tàng cây thân nhiên nói, bởi vì đứng ở bóng tối bên trong, vội vàng qua lại nhân không có một thấy hắc, đồng thời trang viên bên trong dày đặc các loại cùng loại hồng ngoại cảm ứng khí an bảo thiết bị tất cả đều không có làm ra phản ứng, đối diện hắc một máy ghi hình thượng lóe đèn đỏ, phòng theo dõi bên trong lại không ai thấy này khách không mời mà đến.

"Bắc Đẩu tập đoàn tuy rằng là Đường quốc lớn nhất xã đoàn, nhưng mười năm đến đã cơ bản tẩy bạch, tập đoàn chủ yếu nghiệp vụ tập trung tại giải trí, bất động sản, chiếc xe duy tu hộ lý, an bảo, khách sạn đẳng phương diện, cũng tại duy trì các nơi trị an, khống chế loại nhỏ xã đoàn tranh đấu đấu ngoan cục diện, dự phòng nước ngoài thuốc phiện cùng quân hỏa thượng khởi rất quan trọng tác dụng, tập đoàn chủ tịch Lô Thanh Lâm cùng Đường quốc thượng tầng vẫn duy trì tốt hỗ trợ hợp tác quan hệ. Một khi Bắc Đẩu tập đoàn ngã xuống, phần đông lớn nhỏ xã đoàn mất đi khống chế, đối nước ngoài tập đoàn uy hiếp lực cũng đem biến mất, Đường quốc xã

hội trạng huống ngược lại sẽ rơi vào càng thêm hỗn loạn vô tự cục diện." Tai nghe bên trong, truyền đến Noah thanh âm.

"Cho nên, mặc kệ hắc bảo bối tiểu nữ nhi làm bao nhiêu chuyện xấu, đều có người vì nàng thiện hậu xử lý, bởi vì nàng lão cha thật sự quá trọng yếu?" Dung Viễn hơi mang trào phúng nói: "Vì đại cục, hi sinh một tiểu bộ phận nhân cũng không có gì gọi là, là như thế này đi?"

Noah không nói gì, nếu muốn nó nói lời nói, đáp án tự nhiên là --"Là". Thật giống như nếu có thể thu hoạch một ngàn kg Tiểu Mạch, như vậy vì thế đem một trăm kg Tiểu Mạch trồng xuống chính là đáng giá. Như vậy, vì khiến một ngàn cá nhân sẽ không nhận đến thương tổn, hi sinh một trăm nhân cũng là đáng giá. Tại nó logic hệ thống trung, nguyên bản nhân hòa Tiểu Mạch cũng không có cái gì phân biệt. Nhưng nó biết, một lần nữa trở về Dung Viễn là sẽ không đồng ý loại này thuyết pháp, nếu là hắc, đại khái sẽ nói "Mạng người không thể dùng con số đến cân nhắc" Nói như vậy đi?

-- vì cái gì không thể? Noah không phải rất minh bạch.

Nó cơ hồ có thể nhìn thấy toàn thế giới bất cứ địa phương, tự nhiên cũng so bất luận kẻ nào đều thấy được càng nhiều về nhân loại tội ác. Đối với nó đến nói, Tiểu Mạch cũng so nhân loại khả ái. Bất quá nó không muốn vi phạm Dung Viễn tâm ý, bởi vậy mới không có mở miệng.

Không có được đến trả lời, Dung Viễn không sai biệt lắm cũng có thể đoán ra Noah ý tưởng, trong lòng ít nhiều có chút bất đắc dĩ.

Có một số việc, không phải dựa vào "Nói chuyện" Liên có thể giải quyết.

Muốn nói hắc vì cái gì biết Nhân Ngư Kha Kha sự, kia tự nhiên là bởi vì rời đi địa cầu trên đường liền bởi vì này sự kiện bị khẩu công đức, sau này tại Picchu tinh thời điểm cũng đứt quãng khẩu vài lần, hồi trình trên đường cũng là. Bất quá đại khái là vì Kha Kha bị tội cùng hắc quan hệ thật

sự không lớn, bởi vậy công đức khẩu được không nhiều, thiếu thì một hai điểm, nhiều thì mười mấy điểm, chỉ là tần suất cao được dọa người. Hiện tại xem ra, khẩu công đức số lần như vậy thường xuyên, cũng cùng thời gian chênh lệch có liên quan, ở trên địa cầu, con cá kia không sai biệt lắm là hai ba ngày liền sẽ bị giày vò một lần.

Cho nên Dung Viễn sớm liền hạ quyết tâm, về địa cầu về sau trước đem chuyện này giải quyết .

Lúc trước tại đáy biển tìm Parco mất đi tinh đồ khi, kia vài nhân ngư cho hắn tìm chút phiền toái. Bất quá đại khái là vì Dung Viễn vẫn chiếm cứ chủ đạo quyền hơn nữa cuối cùng còn phải thường mong muốn nguyên nhân, Kha Kha hận đến chạy tới ám sát hắn, hắn lại đối đám Nhân Ngư không có cái gì ác cảm -- đương nhiên cũng không hảo cảm liền là, chính xác mà nói liền cùng trên đường đụng tới một đám ruồi bọ không sai biệt lắm, đuổi đi liền xong, chẳng lẽ còn muốn chuyên môn chạy đi đem bọn nó đều đánh chết? Hắn cũng không nghĩ đến, lúc trước Kha Kha chạy tới tìm hắn phiền toái, cứ nhiên xuân đến ngay cả tiếp ứng đồng bạn đều chưa mang, trực tiếp bị nhân loại cấp vớt đi.

Một điều bị ngư dân bắt giữ rõ ràng Nhân Ngư tại lúc ấy còn gọi ra không lớn không nhỏ tin tức, bất quá Nhân Ngư rất nhanh bị Lô Thanh Lâm mua đi xem như đưa cho nữ nhi Lô Y Y quà sinh nhật, bị đập một bút to tiền ngư dân cũng sửa miệng xưng phía trước tin tức là chính mình vì nổi danh cho nên nguyện trang một hồi trò khôi hài, rất nhiều tự cho là nhìn thấu chân tướng người đều cảm giác "Quả nhiên như vậy", thêm Bắc Đẩu tập đoàn vận tác, sự tình rất nhanh liền bị bình ổn xuống đến, Kha Kha cũng trở thành một tiểu cô nương đồ chơi.

Nổ vang qua đi hơn một phút, trước mặt trên bãi đất trống đã không thấy một bóng người. Trong tai nghe, Noah nói: "Gần nhất nhân năm mươi tám giây về sau xuất hiện, thỉnh trong đoạn thời gian này tiến vào sảnh...

Được rồi, người đã vào tới. Như vậy chờ vài giây, một nữ phó vừa đi qua... Năm, bốn, ba, nhì, nhất ! lên thang lầu rẽ trái..."

Năm phút đồng hồ sau, hai bảo tiêu còn không có thấy bóng người liền bị cùng thời gian đả đảo. Lô Y Y nghe được thanh âm xoay người, không chút kinh hoảng, ngược lại lộ ra có điểm làm nũng có điểm khả ái tươi cười, hỏi: "Đại ca ca, người là người nào?"

Bị khảo hai tay treo lên đến, cả người đều bởi vì tạm thời tính thiếu nước mà làn da hơi hơi phát khô, đuôi cá bán tha trên mặt đất Kha Kha cũng miễn cưỡng ngẩng đầu, cố sức thở hỗn hển, thấy được chỉ có ở trong mộng mới sẽ đột nhiên nhớ lại người kia.

-- nàng sở hữu ác mộng bắt đầu.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 221: Cảm Giác Khác Thường

Lô Thanh Lâm biết rất nhiều người -- bao gồm hẳn tâm phúc, đều cảm giác Lô Y Y là phi thường đáng sợ nhân, trải qua khói thuốc súng chiến sĩ đều từng tại kia yếu ớt mềm mại nữ hài trước mặt sợ hãi run rẩy, nhưng Lô Thanh Lâm thậm chí luôn luôn đều không cảm giác hẳn nữ nhi là người xấu.

Nàng chỉ là còn không có lớn lên mà thôi.

Tiểu hài tử bao giờ cũng bởi vì thiên chân vô tri mà có vẻ có vài phần tà ác, bọn họ hội đầy mặt tươi cười xả xuống hồ điệp cánh, đem bọt ngựa xé thành hai nửa, đem nóng bỏng nước sôi đổ vào con kiến động, dùng dây thừng buộc lại chim chóc tùy ý chơi đùa, cố ý đập miêu cái đuôi khiến nó cao giọng rít the thé... Nghiên cứu này nguyên nhân, bất quá là vì bọn họ cũng không lý giải chính mình sở tác sở vi sẽ cho mặt khác sinh vật mang đến thương tổn, cùng với đối với này thế giới hảo kỳ mà thôi -- có nào cha mẹ sẽ bởi vì chính mình hài tử chơi hai con côn trùng liền cho rằng hẳn là đồ xấu xa đâu?

Làm một hai mươi bốn hiếu hảo ba ba, Lô Thanh Lâm tự nhiên cũng luôn luôn đều sẽ không nghĩ như vậy.

Cái gọi là hùng hài tử sau lưng nhất định sẽ có ít nhất một hùng gia trưởng, Lô Thanh Lâm không hề nghi ngờ chính là như vậy một nhân vật. Chẳng qua, hùng hài tử nhiều nhất chỉ có thể chơi đùa trên cây trùng tử, chiêu miêu đậu cầu chọc người ngại, nhưng Lô Thanh Lâm quyền thế cùng địa vị lại khiến Lô Y Y "Hùng" Phải càng thêm không kiêng nể gì.

Nàng hảo kỳ thai nhi tại mẫu thân trong bụng là như thế nào trạng thái, liền tự tay xé ra dựng phụ bụng nhìn một cái; Nàng cảm giác trong truyền thuyết cổ phi thường thú vị, liền đem trùng trùng cùng xà trùng nhét vào người sống trong cơ thể ấp trứng; Nàng nghe nói cổ đại có mười chủng khổ hình, liền hứng thú bưng bưng để người mua đến các loại hình cụ cũng khiến chính mình người đáng ghét "Thử nghiệm" một phen; Nàng muốn biết Nhân Ngư là như thế nào đem nhân thân thể cùng ngư cái đuôi nối tiếp lên, liền từ làn da bắt đầu từng tầng cắt ra quan sát một phen.

Trải qua lâu dài thực tiễn cùng học tập, Lô Y Y giải phẫu kỹ thuật có thể nói đã phi thường tinh xảo chuẩn xác, hạ đao khi động tác lưu loát dứt khoát, tuyệt không dây dưa lằng nhằng, lại ưu nhã thông dong phảng phất tại miêu tả một bức tinh xảo họa quyền, một ít có thể xưng là kỹ thuật tinh xảo ngoại khoa thầy thuốc cũng không có biện pháp đạt tới cùng nàng như vậy trình độ. Cho nên có khi Lô Thanh Lâm cũng sẽ kiêu ngạo mà tưởng: Y Y chẳng sợ tương lai không kế thừa chính mình sự nghiệp, cũng có thể đương một phi thường ưu tú thầy thuốc a !

Hắn đẩy cũi lòng trù mẫn chờ đợi chính mình nữ nhi phá kén thành bướm một khắc.

Thằng đến hắn ôm lấy nữ hài thi thể thời điểm, hắn nội tâm như cũ còn sót lại cái loại này mỏng manh, mang theo vui sướng chờ mong.

Nhưng lại vĩnh viễn cũng không khả năng thấy được.

...

Giày đạp vào trong nước, phát ra "Lạch cạch, lạch cạch" thanh âm, cứ việc trên chân trước đó đã chụp vào giày, vẫn là để người cảm giác lòng bàn chân âm lãnh.

Nhỏ vụn thủy tinh mảnh vỡ phân tán ở trong nước, chiết xạ tinh tinh điểm điểm quang mang, trong phòng một ít vật nhỏ trôi nổi ở trên mặt

nước, còn có chút thủy thảo cùng đá vụn, thường thường còn có Tiểu Ngư từ bên chân bơi qua, nguyên bản trong veo thủy đã trở nên đục ngầu, này nguyên nhân trừ tro bụi, đại khái còn có lẫn vào trong đó huyết sắc.

Chu Vân Trạch đứng ở cổng không có đi vào, nhìn hẩn các đồng sự bận rộn ghi lại hiện trường, bài thủy, thu thập manh mối, hẩn nhìn qua như là tại ngăn người, lại như là tại ngưỡng mi suy tư lần này án kiện, chỉ là ánh mắt có phải hay không hướng một sắc mặt thoáng tái nhợt phổ thông cảnh sát trên người quét đi. Lô Thanh Lâm cũng canh giữ ở ngoài cửa, chỉ là này nam nhân tại ngăn ngủi trong vài ngày tóc đã trắng hơn phân nửa, thần sắc tiêu tụy, trong mắt phủ đầy tơ máu, trong ánh mắt, có loại để người không rét mà run gù đó.

Độc sinh nữ nhi đột nhiên tử vong, khiến này nam nhân rơi vào điên cuồng mà cố chấp báo thù trong, nhưng vấn đề là, hẩn ngay cả chính mình nên hướng ai báo thù đều không biết. Thuật nghiệp hữu chuyên công, cứ việc chính hẩn thủ hạ trung không thiếu nhạy bén chông chất, xảo tiếp vạ đoạn nhân vật, nhưng muốn căn cứ một bị bọt nước hiện trường tra ra hung thủ đến cùng là ai, trừ điều thủ camera theo dõi cùng nghiêm hình tra tấn thẩm vấn bên ngoài cũng không có biện pháp khác. Phụ trách đại tiểu thư an toàn hai bảo tiêu hôm nay chỉ còn lại có một hơi, Nhân Ngư cũng toàn vô tung ảnh, nhưng bọn họ như cũ không có được đến bất luận manh mối.

Chỉ cần có thể phá án, Lô Thanh Lâm căn bản không thêm để ý mượn dùng ai lực lượng, hẩn thỉnh trong ngoài nước danh trình thám, cũng tìm phá án tỷ lệ kì cao một ít cảnh sát, Chu Vân Trạch bản nhân bởi vì này vài năm lần lượt có thành tựu cũng tại mời hàng ngũ, tiếng gió nháo đại về sau, không biết như thế nào truyền vào lão thủ trưởng trong tai, Kim Nam đối với này án tử thể nhưng ngoài ý muốn cảm thấy hứng thú, giả trang thành một tiểu cảnh sát cùng hẩn cùng nhau tiến vào hiện trường.

Chu Vân Trạch đem suy nghĩ từ phỏng đoán Kim Nam mục đích bên trên kéo trở về, phá án mới là hẩn bản chức công tác, mà không phải nghiên

ngầm thương ý.

Hiện trường ghi lại hoàn, chồng chất mấy ngày đã bắt đầu bốc mùi thối rữa cuộc bị bài đi ra ngoài, mấy cái trọng điểm khu vực đều bị đánh dấu đi ra, Chu Vân Trạch mới đi vào. Tinh tế tỉ mỉ rườm rà công tác tự nhiên có người đi hoàn thành, hẳn công tác, là kéo tơ lột kén, từ vô số rất nhỏ manh mối trung hoàn nguyên án kiện chân tướng.

Bọn họ có thể tiến vào tra án thời điểm, trong phòng nước đọng vón vện đến mắt cá chân, nhưng nghe nói ban sơ mở cửa nhân nhìn thấy này thủy cơ hồ có thể ngập đến đùi, mở cửa trong nháy mắt cuộn trào mãnh liệt sóng nước tựa như thủy triều, trong phòng đại lượng đồ vật bị lao ra, hôm nay từ thang lầu đến tầng một đại sảnh đều còn có đại phiến đại phiến vết bẩn.

Này trong phòng nguyên bản hẳn là có cự đại bể cá, nhưng hôm nay, chế thành bể cá thủy tinh cường lực đã tan xương nát thịt, biến thành một đồng tử ong trắng đầu ngón tay đại tiểu hạt; Trong bể cá đại lượng thủy cơ hồ xung mất sở hữu dấu vết, dù cho hung thủ khả năng lưu lại cái gì manh mối, ở như vậy triệt để cọ rửa dưới cũng hoàn toàn tiêu thất. Lô Thanh Lâm ngược lại là rất có bảo hộ hiện trường ý thức, trừ đem trầm ở trong nước nữ nhi thi thể ôm đi ra sửa sang lại một phen bên ngoài, không có để người động bên trong bất cứ thứ gì, liên thủy cũng không có thanh lý sạch sẽ, nhưng nhiều ngày như vậy, chính bọn họ nhân hòa tra án trình thám lui tới, lại như thế nào tỉ mỉ bảo hộ hiện trường cũng bị phá hư được không sai biệt lắm. Nếu án phát trước tiên liền báo nguy, có lẽ bọn họ còn có thể có một điểm thu hoạch.

Hắn đến gần Kim Nam bên cạnh, thấp giọng hỏi: "Lão đại, người có cái gì phát hiện?" Cứ việc đã từ kia chi đội ngũ trung xuất ngũ nhiều năm, nhưng hẳn vẫn là thói quen với này xưng hô.

Kim Nam mang bao tay ngón tay từ trên tường vạch qua, bất động thanh sắc nói: "Nói nói của người cái nhìn."

"Vấn đề có ba. Đệ nhất, hung thủ mục tiêu minh xác, xuống tay quyết đoán, Lô Y Y nháy mắt tử vong, hai bảo tiêu chỉ là hôn mê, người khác thậm chí không có phát hiện hắc bóng dáng. Nhưng nhân vật như vậy, vì cái gì sẽ nhằm vào một mười lăm tuổi nữ hài? Từ thi thể vết thương đến xem, cơ bản cũng có thể bài trừ trả thù giết người khả năng tính."

Hắn dừng một chút, xem Kim Nam không nói gì ý tứ, tiếp tục nói: "Đệ nhị, đệ nhất phát hiện người là bảo mẫu, theo nàng theo như lời tại mở cửa phía trước căn bản không có nhìn thấy trên mặt đất có thủy tích, nhưng mở cửa trong nháy mắt phát hiện thủy cơ hồ đem toàn bộ phòng đều ngập không có. Kia hung thủ là như thế nào rời đi? Nếu hắn trước đập phá bể cá lại rời đi, như vậy ngoài cửa phòng không có khả năng không có nửa điểm thủy tích; Nếu hắn trước rời đi sau đó khiến bể cá vỡ tan... Trong phòng lại căn bản không có phát hiện cùng loại cơ quan dấu vết."

Kim Nam gật gật đầu, đây cũng là mọi người nghi vấn. Phía trước còn có một trinh thám đưa ra khả năng là lợi dụng khối băng một loại gì đó, sự hậu hòa tan ở trong nước cho nên mới nhìn không ra dấu vết. Nhưng chỉ muốn tự hỏi một chút bể cá trung thủy lượng cùng thủy áp, liền biết loại này phương pháp cũng không có thể làm, đầu tiên có thể thừa nhận loại này áp lực khối băng thể tích nhất định không nhỏ, đem mang theo tiến vào sẽ đại đại gia tăng hành động độ khó; Tiếp theo cũng không bảo hiểm, vạn nhất có người trước tiên mở cửa, kia kế hoạch liền tất cả đều ngấm nước nóng .

Một có thể cẩn thận đến không có lưu lại bất cứ dấu vết nhân, tuyệt sẽ không sơ ý chủ quan đến dựa vào thượng thiên vận khí đến giúp chính mình hoàn thiện hành động kế hoạch.

Chu Vân Trạch cau mày tiếp tục nói: "Đệ tam, trong phòng không có phát hiện có thể đánh nát thủy tinh cường lực công cụ -- trừ nguyên bản đặt ở trong bể cá hòn giả sơn; Cũng không có bất luận kẻ nào nghe được động tĩnh gì. Theo lý thuyết, bảo mẫu liền tại dưới lầu, bạo tạc phát sinh khi phụ cận còn có người tuần tra thủ, mặc kệ là đánh nát thủy tinh vẫn là vại bên trong thủy trào ra, đều không khả năng không dẫn lên bọn họ chú ý. Còn có, vì cái gì muốn cố ý đánh nát bể cá, điểm này ta cũng không minh bạch, nếu là vì tiêu trừ manh mối, hẳn là có càng tốt biện pháp, làm như vậy chỉ là tại cấp hung thủ chính mình gia tăng độ khó."

Kim Nam gật gật đầu, lại lắc đầu, thấp giọng nói: "Ta ngược lại là có thể nói cho người cái thứ nhất vấn đề đáp án. Lô Thanh Lâm này nữ nhi, có đầy đủ bị người oán hận cùng sát hại lý do."

Đại khái nói nói Lô Y Y quá khứ sở tác sở vi sau, Kim Nam thở dài một tiếng, nói: "Trừ vài năm trước thượng truyền qua hành hạ đến chết mèo hoang video bên ngoài, cái khác chúng ta cũng không có chứng cứ. Nhưng nếu muốn nói nàng tử có khả năng nhất cùng cái gì có liên quan..."

"Hiềm nghi lớn nhất chính là phía trước người bị hại thân hữu." Chu Vân Trạch cau mày. Nếu Kim Nam nói đều là thật ... Đương nhiên đều là thật ... Kia nữ hài hoàn toàn là chết có thừa tội. Nhưng hẳn hiện tại thân phận không phải "Thay trời hành đạo" chính nghĩa sứ giả, mà là tìm ra chân hung. Cứ việc hẳn biết, cái kia không biết tên hung thủ có lẽ có rất nhiều khổ trung, hơn nữa nếu chính mình thật tìm ra hẳn chân thật thân phận, như vậy người nọ chẳng sợ tại cảnh sát bảo vệ cũng rất có khả năng bị Lô Thanh Lâm làm chết.

Tiếp xúc qua rất nhiều mặt u ám Chu Vân Trạch rõ ràng Lô Thanh Lâm cũng không giống hẳn mặt ngoài như vậy mặt mũi hiền lành, loại này giống như tại trợ Trụ vi ngược cảm giác cũng không dễ chịu, hẳn một bộ nuốt ruồi bọ biểu tình nói: "... Ta sẽ nghĩ biện pháp làm đến người bị hại danh sách, lại phái người điều tra bọn họ quan hệ xã hội." Hắn mắt nhìn

Kim Nam biểu tình, lại giấu đầu hở đuôi nói:"Chẳng qua, vạn nhất Lô Thanh Lâm bọn họ không phối hợp, cảnh sát có thể làm được cũng có hạn."

Đây là còn không có bắt đầu điều tra liền tại vì sau này tra vô kết quả tìm lấy cớ, hăn tin chắc mặc kệ là vì tập đoàn hình tượng vẫn là vì Lô Y Y chết sau danh dự, Lô Thanh Lâm đều không khả năng đem nữ hài phía trước sở tác sở vi nói thẳng ra, ngược lại muốn nghĩ mọi biện pháp che giấu, kể từ đó, cảnh sát uống công vô ích bận việc một trận, cuối cùng biến thành huyền án cũng là tình có thể nguyên nha !

Nói thật, hăn những lời này đã đi ngược lại chính mình xuyên này thân quần áo hăn là thực hiện chức trách, nhưng Chu Vân Trạch cho rằng, thật muốn thực hiện chức trách, hăn cái thứ nhất hăn là trao chính là Lô Thanh Lâm đám người.

Kim Nam mặt không chút thay đổi, thật giống như hoàn toàn không có nghe đến những lời này như vậy.

Này chẳng khác nào là chiếm được cam chịu, Chu Vân Trạch lập tức thoải mái lên, tuy rằng còn tại nhìn như chăm chú tra án, nhưng trên thực tế đã lạng yên mang theo vài phần có lệ cảm xúc.

Kim Nam sờ sờ trên tường từng bị thủy ngâm vị trí, sau đó lại nhìn xem cái kia chiếm cứ cả một mặt tường bể cá.

-- từ cái kia lớn nhỏ đến xem, dường tại trong bể cá, hăn là không chỉ là xem xét tính tiểu ngư tiểu tôm, hăn là còn có một ít đại hình loại cá... Hoặc là, hăn là dường thứ gì khác?

-- hơn nữa... Vụ án này, còn có cái gì không thích hợp... Một loại cảm giác đặc biệt khác thường...

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Đường Về Xa Xa

Đuôi cá to lớn ở trên mặt biển giương lên trong suốt gợn sóng, chiết xạ dương quang, tràng cảnh này có vẻ dị thường mỹ lệ. Chỉ tiếc, đứng ở bên bờ là một căn bản không hiểu được thưởng thức loại này mỹ lệ nam nhân.

Nhìn theo vết thương luy luy Nhân Ngư biến mất bóng dáng, nhớ lại này chỉ Nhân Ngư ở trên bờ khi liên trị liệu đều không nguyện ý nhận liên muốn phản hồi trong biển khẩn cấp, cùng với chân chính bị thả về đại hải khi quay đầu ngóng nhìn, muốn nói lại thôi thần tình, Dung Viễn lắc đầu, xoay người rời đi.

"Noah, thay ta làm hai chuyện." Dung Viễn đỡ tai nghe nói: "Đệ nhất, ở thế giới phạm vi bên trong tìm tòi, cơ giáp đại chiến sau có chỗ nào xuất hiện dị thường hiện tượng -- bất cứ manh mối đều không muốn bỏ qua. Đệ nhị, cho ta đặt một tấm đi a thị vé máy bay."

Nếu thiên lôi sau đậu Hà Lan cũng rơi xuống tại đây tinh cầu góc nào đó [loại này khả năng tính rất lớn], như vậy chỉ cần không phải cùng hãn như vậy xui xẻo đến xuất hiện ở nào đó hoang vu người ở địa phương, có lẽ rơi xuống thời điểm sẽ dẫn phát cái gì dị tượng gọi ra mọi người chú ý, hiện tại xã hội này cho dù là một con gà mái nhiều hạ hai đàn đều có nhân hứng trí bưng bưng ở trên mạng thảo luận, cho nên phạm là hơi chút có một điểm ly kỳ chỗ, như vậy ở trên mạng cẩn thận tìm tòi, tổng có thể phát hiện điểm cái gì dấu vết để lại.

Đợi lâu như vậy, đậu Hà Lan cũng không có thực hiện lời hứa tự động trở về, đối Dung Viễn đến nói này chỉ có hai loại khả năng, hoặc là thiên

phạt sau đầu Hà Lan ngủ say hoặc là rơi vào dị thường khác trạng huống [tỷ như mất trí nhớ?], dẫn đến nó không thể phản hồi đến Dung Viễn bên cạnh; Hoặc chính là chấp hành thiên phạt đầu Hà Lan bởi áy náy linh tính không hề có ý nghĩa cảm xúc né tránh ở nơi nào đó, không dám trở lại Dung Viễn bên cạnh. Nhưng mặc kệ loại khả năng nào tính, đối với hần mà nói kết quả đều là giống nhau : Sơn không đến theo ta, ta đây liền đi liền sơn. Hần chưa từng có quên qua chính mình đối đầu Hà Lan hứa hẹn -- người là ta sống vai đồng hành đồng bọn, vô luận là một ngày, một năm, một trăm năm, vẫn là càng dài lâu tuế nguyệt, người đều phải theo giúp ta cùng nhau đi xuống.

...

Rất nhiều thứ, đối một góc độ đến xem liền sẽ được ra hoàn toàn bất đồng quan cảm. Tỷ như này chỉ cổ xám đen, cánh tuyết trắng bồ câu, là chính mình tộc quần trung bình thường nhất một chỉ, tại nhân loại trong mắt cũng chỉ là một chỉ thường gặp, mỹ hình độ xa xa so ra kém bồ câu trắng chim chóc, nhưng đương ghé sát vào đến xem, hơn nữa thích hợp tiến hành phóng đại thời điểm, liền sẽ phát hiện nó mỗi một mảnh lông chim nhan sắc đều không hoàn toàn giống nhau, cổ họng kia xa xem xám đen sắc màu đặt ở trên vũ mao đơn độc nhìn lên, có thể nhìn thấy thiên hôi, Thâm Lam, xanh đậm, đậm hắc đẳng nhiều loại sắc màu tự nhiên quá độ, mỗi một căn sợi, đều có để người hoa mắt thần mê trơn bóng sắc thái.

Nhưng sẽ ở loại này cự ly cẩn thận quan sát, cũng tại liếc nhìn trong liền đem mọi chi tiết minh khắc ở trong đầu, chỉ có ghé vào nó sau lưng tiểu tiểu sinh mệnh.

Giương cánh bay cao chim chóc tại trên bầu trời vạch qua một đạo lưu sương đường cong, nó phi thật sự cao, so trong tầm nhìn bất cứ một tòa nhà đều càng cao, mọi người đối một chỉ phổ thông, cơ hồ tương đương với trên bầu trời một tiểu hắc điểm bồ câu cũng không để ý, bởi vậy cũng

không ai phát hiện, tại nó sau lưng, còn có một phi thường giống nhân, to bằng nắm tay người lớn sinh mệnh.

Đậu Hà Lan cười ở bờ câu trên lưng, đen nhánh ánh mắt mở đại đại, không chuyển mắt nhìn cái kia mình mình trung phảng phất có một đường khiên dẫn nó phương hướng.

Tuy rằng không biết còn có bao nhiêu xa, nhưng Dung Viễn là ở chỗ này.

Nó trên lưng công một cái vành khuyên, này lớn nhỏ tương đối với nó thân thể đến nói có vẻ có điểm quá lớn, tựa như một bình thường nhân lưng vung nổi, nhưng nhìn kỹ xem, này vành khuyên đúng là một chiếc nhẫn hình dạng.

Bờ câu phi rất nhanh, nhưng đậu Hà Lan thân thể vẫn không nhúc nhích, trời cao rét lạnh cùng cường liệt phong áp tựa hồ đối với nó đến nói không có bất cứ ảnh hưởng, ngay cả mắt cũng không có trát nháy mắt. Nó khuôn mặt Lãnh Túc, miệng mân thành một đường, ánh mắt thật lâu không có dao động, nhìn cùng Dung Viễn phía trước bộ dáng lại có vài phần tương tự, còn nhiều ba phần dứt khoát.

Thiên phạt trung, Dung Viễn tản ra thiên lôi, tựa hồ cũng xúc động đậu Hà Lan trong trí nhớ tuyến phong tỏa, nó bỗng nhiên liền nghĩ đến một ít chuyện cũ.

-- cũng không nhiều, chăm chú nói lên chỉ là một ít rải rác hình ảnh, có lẽ bởi vì là tại thiên phạt trung ký ức bị xúc động, cho nên nó nhớ lại đến đại đa số đều là về thiên phạt nội dung.

Nhiều như vậy kế ước giả... Kia vài kinh ngạc thống khổ, khó có thể tin, đau khổ cầu xin, oán giận căm hận mặt...

Kia vài bởi vì từng tu luyện qua công pháp mà may mắn vượt qua thiên lôi nhân, mang bị phản bội thống khổ, bị lừa gạt thống hận, kỳ vọng sau này bởi vì khuyết thiếu chấp hành giả mà không thể tiến hành chế tài may mắn... Quen thuộc mặt bởi vì đủ loại phức tạp cảm xúc mà vụn vụn, có lẽ cũng có áy náy cùng không đành lòng, nhưng đánh xuống vũ khí lại không có nửa phần chần chờ...

Một lần này, sẽ có sở bất đồng sao?

Ngày đêm làm bạn tại bên người, lý giải nhất kế ước giả không phải người khác, chính là khí linh. Nó rất rõ ràng, lấy Dung Viễn tâm tính sẽ không tâm tồn may mắn hoặc là giận chó đánh mèo, nhưng phản bội, lại nhất định là hấn tở không thể khoan nhượng . Nó hành vi, cùng phản bội có cái gì phân biệt đâu? Liên tính nói đó là bởi vì bị • thao túng, liên tính nó chịu đòn nhận tội, nhưng đồng dạng tình hình, mặc kệ xuất hiện bao nhiêu lần, nó đều chỉ có một loại lựa chọn. Nếu không thể làm ra thay đổi, như vậy giải thích còn có cái gì ý nghĩa?

Hơn nữa... Nếu không phải Dung Viễn tại cuối cùng thời khắc đột nhiên lĩnh ngộ xua tan lôi điện lực lượng, hấn hiện tại đã chết, mà nó chính là hung thủ. Nó sẽ ngay cả một giải thích cơ hội cũng không có, thậm chí đều sẽ không nhớ rõ Dung Viễn tồn tại, ký ức quay về trống rỗng, tại vô chủ [công đức bộ] trung rơi vào ngủ say, thẳng đến tiếp theo vị kế ước giả đem nó làm một "Hữu dụng đặc thù đạo cụ" Hồi đoái đi ra, sau đó một lần một lần, giẫm lên vết xe đổ.

Cỡ nào bị ai.

Nhưng mà, dù cho biết chuyện này kết cục có lẽ sẽ là tử vong, nhưng đệ tử Hà Lan lại không có một chút chần chờ. Nó tiểu thủ bắt lấy bồ câu cổ, xảo diệu không chế được nó phi hành phương hướng cùng độ cao, đi hướng chuyện này chung điểm.

...

Một chiếc phi cơ tại không chế trung tâm dẫn đường dưới vũng vàng hạ xuống, lại một chiếc phi cơ gào thét lên không. Trừ thời tiết đặc biệt ác liệt thời điểm, a thị sân bay vẫn bị vây ở loại này đặc biệt bận rộn trạng huống trung.

Lại một đợt du khách vây quanh ở hành lý băng chuyền bên cạnh, xem trong đó vài người nào đó khẩn trương thần tình, phảng phất vạn nhất không có đúng lúc bắt lấy chính mình rương hành lý, tiếp theo giầy thùng liền sẽ bị liệt hỏa thôn phệ dường như. Cũng có người hành trang đơn giản, tùy thân mang theo một vali xách tay, lên máy bay cũng không cần gọi lại, xuống phi cơ sau có thể trực tiếp rời đi.

Nhưng còn có càng đơn giản -- trừ trong túi mấy tấm thẻ cùng tiền mặt bên ngoài, toàn thân không còn gì nữa, thâm sắc kính đen chặn hẳn mặt, nhưng cao ngất đáng người thoát nhìn thập phần bắt mắt.

Dung Viễn thực ra cũng không thích kính đen, tổng cảm giác tầm nhìn nhận đến rất lớn hạn chế, hơn nữa trước mắt chứng kiến sai lệch độ rất cao. Nhưng hôm nay "Dung tiến sĩ" Tại Đường quốc nổi tiếng, bị người nhìn ra bọn họ "Diện mạo tương tự", chẳng sợ cũng sẽ không bị trở thành cùng một người, cũng có tạo thành phức tạp khả năng tính.

a thị mùa hạ khí hậu luôn luôn oi bức ẩm ướt, mới vừa đi ra sân bay, cuộn cuộn sóng nhiệt liền nghênh diện đánh tới. Đồng thời nhào lại đây, còn có lớn nhỏ lữ điểm danh thiếp, các loại du lịch xã thân tử đoàn nổi tiếng cảnh điểm đẳng địa phương truyền đơn, đi hướng phụ cận mấy cái thành thị điều hòa Bus, quần áo cũ nát nhưng coi như sạch sẽ khát cái, thuê phòng tin tức... Cùng với các loại kì ba.

Hắn nhìn thấy thân cổ trang tự xưng là trong lúc vô ý xuyên việt đến hiện đại nhu nhược mỹ nữ, nhìn thấy khuôn mặt giáo hảo đáng người vừa

phải trẻ tuổi nam nữ công khai giờ "Cầu bao • đường", "Cầu một đêm • tình" Linh tinh bài tử đứng ở ven đường, nhìn thấy dùng đặc hiệu hoá trang kỹ xảo đem chính mình họa người không người quý không quý gia hỏa đi tới đi lui tựa hồ tại tuyên truyền cái gì trò chơi, nhìn thấy tình lữ tại sân bay cổng ôm thành một đồng khóc đến mức chết đi sống lại tựa như sinh ly tử biệt, nhìn thấy có người đột nhiên cuồng loạn la to bỗng nhiên bắt đầu chạy loạn mà sân bay lại ứng đối thập phần nhanh chóng phảng phất đã theo thói quen, còn nhìn thấy rất nhiều tăng đạo ni cô thầy tu nữ tu sĩ Lạt Ma dang mặc các loại tôn giáo trang phục nhân phát truyền đơn kéo người nhập giáo, tối kì ba là thật đúng là có rất nhiều nhân tại chăm chú lắng nghe cũng hỏi thăm bọn họ cái gì, có vài người nói nói còn sẽ đột nhiên khóc lên.

Dù là Dung Viễn thần kinh như thiết, nhìn thấy như vậy dị thường tình hình vẫn là cảm giác có chút sợ hãi, cảm giác chính mình tựa hồ rơi vào một họa phong không quá đúng dị thường thế giới. Hẳn cơ hồ là banh thần kinh tránh được cái kia thoát nhìn có bệnh tâm thần gia hỏa, tiêu phí so bình thường nhiều gấp đôi thời gian mới vừa tới đánh xe địa phương, sau đó trải qua hơn phút chờ, thuận lợi đánh một chiếc taxi.

Xe taxi tài xế là trầm mặc nhân, trừ hỏi thăm mục đích bên ngoài không có trò chuyện hứng trí, mi nhãn thoát nhìn còn có chút hung hãn. So với đụng tới một âm ỉ tài xế, như vậy thái độ khiến Dung Viễn càng cảm thấy được thoải mái. Hẳn ngồi ở trên ghế phó điều khiển, nghiêng đầu từ cửa sổ trông được này thành thị bốn năm trung biến hóa, cùng chính mình trong trí nhớ bộ dáng nhất nhất đối ứng.

Cư trú trong đó nhân, có lẽ rất khó cảm nhận được cái loại này biến hóa, thậm chí sẽ cảm giác chính mình sở trú thành thị mười năm như một ngày không có biến hóa. Nhưng đặt ở rời nhà đã lâu du tử trong mắt, đủ loại thay đổi lại là như vậy rõ ràng, để người cơ hồ cảm giác này cũng không phải cùng một địa phương .

Đường thay đổi, ven đường quen thuộc kiến trúc đã tiêu thất, chiếm lấy là càng thêm cao lớn xa lạ cao lâu; Từng thường thường đến thăm tiểu điểm bị san bằng, địa chỉ ban đầu đã biến thành một tòa đại hình trung tâm thương mại bãi đỗ xe; Liên đèn đường cùng giao thông công cộng trạm bộ dáng đều trở nên cùng phía trước bất đồng, khu vực xanh hoá bụi cây cũng không phải phía trước bộ dáng, đại biến dạng xe bus khiến hẳn thậm chí không biết nên như thế nào quẹt thẻ; Ven đường biển quảng cáo thượng triển lãm tươi cười và mỹ mạo ngôi sao là hẳn chưa từng có gặp qua cũng không có nghe qua nhân; Đang tại tuyên truyền điện ảnh là hệ liệt đệ tam bộ, nhưng hẳn khi đi đệ nhất bộ vừa mới truyền ra muốn quay chụp tin tức; Lại càng không cần nói kia vài tựa hồ rất hỏa bạo trò chơi cùng thương phẩm, không hỏi Noah hẳn đều không biết kia vài là cái gì.

Quen thuộc cùng xa lạ cảnh tượng giao thác xuất hiện, tinh tế lữ hành mang đến thời gian chênh lệch hiệu ứng lần đầu tiên như vậy rõ ràng hiện ra ở hẳn trước mắt, thậm chí để người mê muội.

Dung Viễn nhắm chặt mắt.

Vừa vặn xe taxi tại một đèn đỏ phía trước dừng lại. Vì tiết kiệm xăng, tài xế không có mở điều hòa, mà là mở ra hai bên cửa sổ. Dừng xe thời điểm, Dung Viễn bỗng nhiên cảm giác có cái gì đó xẹt qua cửa sổ xe dừng ở hẳn trên đùi. Hẳn mở to mắt, nguyên lai là một nhìn qua mới mười mấy tuổi tiểu hòa thượng thừa dịp xe dừng nhanh tay lẹ mắt đem một tờ giấy từ ngoài cửa sổ chiếu vào đến. Dung Viễn cầm lấy trang giấy vừa thấy, là nhất trương tràn ngập không rõ ràng lắm từ ngữ, tựa hồ rất có triết lý lại tựa hồ chỉ là tại nói mớ truyền đơn, cuối cùng mục đích vẫn là rất minh xác, chính là khuyên nhân bố thí, phật sẽ phù hộ người một loại mà nói.

"Bá" một chút trang giấy bị cướp lấy. Tài xế đem bá bá bá xé thành vài phiến ném ra, này còn không hết giận, lại nổi giận lao ra xe, chạy mấy trăm mét bắt lấy cái kia tiểu hòa thượng phiến hai cái tát, gầm rống một trận, sau đó đem người trao vào trong xe.

Này trong lúc, bị này mất đi tài xế xe taxi đỗ ở trên đường chiếc xe chẳng những không có ầm loa thúc giục, ngược lại có người lớn tiếng gọi hảo, thậm chí có người vỗ tay trợ uy.

Dung Viễn phát hiện chính mình càng ngày càng xem không hiểu thế giới này .

Mặt mũi bầm dập tiểu hòa thượng bị tài xế nhét vào sau tòa, tài xế nổi giận dùng dùng trở lại ghế điều khiển, nhìn thấy Dung Viễn này hành khách mới thần sắc xấu hổ cố gắng bình tĩnh trở lại, từ trong kẽ răng chen ra một câu:"Con ta."

Dung Viễn sáng tỏ, tại đây hơn phân nửa gia đình đều là con một xã hội bên trong, không có ai hi vọng chính mình nhi tử quy y xuất gia, hơn nữa còn không đến trường tại đường cái bên trên phát truyền đơn.

Nhưng tài xế phần nộ điểm hiển nhiên cùng Dung Viễn nghĩ đến có điểm không giống nhau, hấn cảm tức vỗ một chút tay lái, mắng:"Đều do đám kia đáng chết ngoại tình nhân !"

-- ai?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 223: Gặp Lại

Hỏi thăm một phen sau, từ hùng hùng hổ hổ tài xế cùng hãn không ngừng phản bác nhi tử trong miệng, Dung Viễn mới biết được, sở dĩ có như vậy nhiều "Kỳ nhân dị sự" Xuất hiện, cũng không phải bởi vì khi cách bốn năm thế giới thay đổi quá nhanh, chủ yếu vẫn là bởi nửa tháng trước tại toàn thế giới trực tiếp kia trường cơ giáp đại chiến.

Mặc kệ là hai ngàn năm trước vẫn là hiện tại, Diệp Công thích rồng cổ sự thủy chung tại lặp lại trình diễn. Từ mọi người nhận thức đến chính mình cư trụ đại địa chỉ là vũ trụ trung một khóa phổ thông tinh cầu về sau, tìm kiếm địa ngoại sinh mệnh thăm dò vẫn không có đình chỉ, ảo tưởng ngoại tinh nhân bá phóng địa cầu cổ sự nhiều không đếm xuể. Nhưng mà nhân loại khát khao, hướng tới, là ảo tưởng trung cái loại này ưu nhĩ, trí tuệ, thiện lương, sẽ vô điều kiện giúp nhân loại ngoại tinh nhân, hoặc là tuy rằng tàn bạo muốn xâm lược địa cầu, lại cuối cùng nhất định sẽ bị địa cầu anh hùng đánh bại ngu xuẩn ngoại tinh nhân. Nhưng đương trong tưởng tượng cái loại này sinh vật chân chính xuất hiện ở trước mặt thời điểm, chiếm cứ địa cầu phổ thông nhân loại lớn nhất cảm xúc lại là sợ hãi cùng bài xích.

Có lẽ đây cũng là bởi vì, cùng ngoại tinh nhân lần đầu tiên xa xa gặp cũng không phải trước đó gửi ra bá thiếp, tuân theo lễ nghi hữu hảo bá phóng, mà là một hồi song phương gần như đồng quy vu tận thảm thiết chiến đấu nguyên nhân. Nhân loại tại không hề có chuẩn bị dưới tình huống, trước hết kiến thức đến chính là "Ngoại tinh nhân" Cường đại sức chiến đấu cùng lấy mệnh tướng bác hung hãn. Kể từ đó, so với tự hỏi có thể

từ giữa đạt được vài phần ích lợi, đại đa số nhân trước hết suy xét chính là chính mình có thể hay không ở như vậy tập kích trung sống sót.

-- không thể.

Có lý trí người đều có thể được ra như vậy kết luận.

Tình không chiến đấu vừa phát sinh thời điểm, tuyệt đại đa số người đều còn ở hoài nghi trong, hoài nghi đây là nào đó điện ảnh tuyên truyền, hoài nghi là tín hiệu sai lầm, hoài nghi là vũ trụ bên trong dị thường sống điện tử hiện tượng, thậm chí hoài nghi chính mình là đang nằm mơ. Các quốc gia lãnh đạo tầng trước tiên kịp phản ứng, tại sự tình phát sinh sau tối phải làm không phải nghi ngờ hiện thực, mà là tranh thủ khiến chính mình đứng ở càng phía trước một điểm trên vạch xuất phát, bởi vậy nhanh chóng kéo ra cướp đoạt tài nguyên thi đua. Mà dân chúng bình thường phản ứng liền muốn trì hoãn nhiều, một ít "Phân tích để" Còn thành khẩn hứa hẹn tuyên bố này chỉ là hacker công kích hành vi, ý tại lương gạt toàn thể giới nhân, rất nhiều người thật đúng là liền tin, ngay cả một ít trang web cổng thông tin cùng tin tức kênh thượng cũng có cùng loại thuyết pháp.

Nhưng mà, sự thật liền sự thực, tại chứng cứ rõ ràng trước mặt, chỉ dựa vào não bộ "Kỹ thuật phân tích" Rất nhanh liền bị đánh mặt.

Chiến đấu liền phát sinh tại trên mặt trăng không, cách địa cầu cũng không xa xôi, ngay cả một ít dân gian đam mê giả kính thiên văn cũng có thể đại khái nhìn thấy điểm cái gì; Mà cái kia khoang cứu sinh càng là tại trước mắt bao người rơi xuống đến a thị, người chứng kiến cũng không chỉ là dĩ vãng "Ngoại tinh nhân mục kích sự kiện" Trung một hai cá nhân lại như thế nào tinh xảo kỹ thuật để đồ không thể từ trong video tìm đến đặc hiệu hợp thành cùng làm bộ dấu vết; Bị từ trên mặt trăng cứu viện trở về nhân viên vũ trụ trên người thương thế cũng đầy đủ chứng minh sự thật là cái gì.

Theo sau, có lẽ là bách với dân chúng khát vọng biết chân tướng dư luận áp lực, có lẽ là vì tranh thủ chính trị địa vị, có mấy cái quốc gia trước sau công bố cái gọi là "Chân tướng" -- từ trong vũ trụ mang về đến cơ giáp cùng cơ giáp trung ngoại tinh nhân thi thể, phi thuyền vũ trụ hải cốt, nhân viên vũ trụ thương thể giám định, ngoại tinh vũ khí uy lực lớn nhỏ dự trắc đợi đã (vân vân). Cho dù nào đó quốc gia có dư luận phong tỏa, nhưng dân chúng như cũ "Trèo tường" Đạt được chính mình muốn biết đến tin tức.

Đối trên địa cầu mọi người đến nói, nhất làm cho người ta sợ hãi là, hồi tưởng thăm dò kính thiên văn cùng thăm dò vệ tinh phát về đến ảnh chụp, mọi người phát hiện ngoại tinh cơ giáp cùng phi thuyền từ tại Thái Dương tinh bên ngoài hành tinh xử xuất hiện đến chúng nó tới mặt trăng phụ cận chỉ dùng nửa giờ không đến thời gian, đồng dạng cự ly, địa cầu phát xạ vệ tinh ít nhất cần bao lâu thời gian đâu?

Tám năm !

Hơn nữa tại kia chút ngoại hình quái thú cùng cơ giáp đi tới trên lộ tuyến vốn có mấy khóa tiểu hành tinh hoặc là vệ tinh, tuy rằng này thể tích cùng chất lượng đều không lớn, tồn tại cảm không cường, nhưng cũng vẫn ở nhân loại quan trắc phạm vi trung. Nhưng mà, này mấy tinh cầu hôm nay tất cả đều tiêu thất.

Chiến đấu song phương rõ ràng ở một hồi truy kích chiến trung, chuyên môn dừng lại hủy diệt một khóa che ở đi tới trên phương hướng tinh cầu là không có khả năng -- này thuyết minh cái gì? Thuyết minh hủy diệt kia vài tinh cầu, đối với bọn nó mà nói chỉ là "Thuận tay làm" Mà thôi, so với đường vòng, như vậy phương thức càng thêm bớt sức.

Có thể thoải mái mà nháy mắt hủy diệt một khóa tiểu hành tinh, tự nhiên cũng có thể dùng đồng dạng phương thức hủy diệt hơi lớn một điểm hành tinh -- tỷ như địa cầu.

Hoặc là đổi góc độ tự hỏi -- nếu lúc trước bọn tập quái thú cùng cơ giáp không có bị chiếc kia toàn hắc phi thuyền ngăn lại, khiến chúng nó liền lấy như vậy tốc độ đụng lên địa cầu... Nhân loại có lẽ đã tại vô tri vô giác trung bị diệt tuyệt .

Thiết tưởng một chút, nếu người đang tại đến trường đi dạo phố nói chuyện phiếm chém gió đánh trò chơi, bỗng nhiên ý thức được không lâu trước người liền đứng ở Địa Ngục chi môn bên cạnh mệnh huyền một đường, kém một chút sẽ chết vô toàn thi. Người sở chung ái hết thảy cùng chán ghét hết thảy -- tỷ như tác nghiệp, công tác, còn không có mẫn cấp trò chơi, hói đầu keo kiệt lão bản, vừa xác định quan hệ khả ái bạn gái, lải nhải lảm bảm cha mẹ, khiến người mồ hôi ướt đầm oi bức thời tiết, ôm gót chân loạn căn nhi tử... Toàn bộ đều sẽ biến mất -- đây là như thế nào một loại cảm thụ?

Có vài nhân đột nhiên từ chức hoặc là ly hôn, quyết định từ hôm nay trở đi hưởng thụ sinh mệnh, đến một hồi nói đi là đi lữ hành; Có vài nhân điên cuồng tranh mua đại lượng đồ ăn nước uống, còn ý đồ tiêu tiền thành lập một tòa kiên cố địa hạ thành bảo; Có vài nhân sống mơ mơ màng màng, có vài nhân phá phách cướp bóc kiếp, đem từng muốn làm mà chuyện không dám làm đều làm hết; Có vài nhân phao thả khí tử cũng muốn truy tìm "Chân ái", có chút đã luyện ái chạy dài nhiều năm đều không nguyện ý định ra người đến lại dặt tay đi vào hôn nhân điện phủ; Có vài nhân đem mỗi một ngày đều trở thành cuối cùng một ngày đến qua, quý trọng sinh mệnh sở hữu cảnh đẹp cùng hạnh phúc; Có vài nhân lại thừa nhận không được như vậy đả kích, yếu ớt đến thậm chí kết thúc chính mình sinh mệnh; Có vài nhân quyên tặng toàn bộ gia nghiệp tích đức làm việc thiện, cũng có chút nhân bỏ xuống đạo đức công xiềng hành hung làm ác.

Ở loại này tận thế "Cuồng hoan thịnh yến" Trung, tôn giáo bắt đầu đại hành này đạo. Trừ mọi người bình thường đã biết kia vài nổi tiếng tôn giáo ngoại, còn đột nhiên từ bên trong kẽ đá toát ra rất nhiều chưa nghe bao giờ

giáo phái, tỷ như tràn ngập vòng văn khí phân "Tam Nguyên Cửu Tiêu giáo", "Tối cao Càn Khôn giáo", thoát nhìn thập phần cao lớn thượng "Đại vũ trụ giáo", "Ức Tinh giáo", còn có không biết vì cái gì như vậy đặt tên "Mũ đỏ giáo", "Gamma y07 giáo" Đợi đã (vân vân). Càng không thể tin tưởng là, lại kì ba giáo phái, cứ nhiên đều có thể tìm đến [hoặc là nói lừa đến] nó tín chúng, trong đó thậm chí còn có nổi danh đại học giáo thụ học sinh, để người không khỏi hoài nghi bọn họ tri thức cùng đại não chẳng lẽ đều cầm đi uy cầu.

Thực ra cục diện tối hỗn loạn thời điểm, Dung Viễn tại trên hoang đảo không có nhìn thấy. Hẳn hiện tại nhìn đến, đã là quốc gia trải qua đại lực sửa trị về sau tương đối sạch sẽ có trật tự trường hợp, bây giờ còn có thể ở trên đường cái hoạt động, chỉ có trải qua chính thức đăng kí cũng được đến quan phương thừa nhận mấy cái giáo phái, cái khác thượng vàng hạ cám hoang đại tôn giáo hoạt động một khi phát hiện, mặc kệ cái gì lý do đều sẽ bị bắt vào trại tạm giam giáo dục một đoạn thời gian.

Trải qua một đoạn thời gian hỗn loạn cùng điên cuồng phát tiết, mất đi lý trí nhân dần dần trở về hiện thực, phát hiện ngoại tình nhân xâm nhập địa cầu loại sự tình này còn không biết lúc nào mới sẽ phát sinh, nhưng bọn họ sinh hoạt còn muốn tiếp tục.

Vì thế, đem gia sản bán tháo không còn muốn kiến tạo phòng ngự thành bảo nhân hối tiếc không kịp, mắng to thủ trưởng một trận sau đó tiêu sái từ chức nhân chính bốn ba tại tìm công tác trên đường, xúc động dưới kết hôn hoặc là ly hôn nhân như vậy muốn vì củi gạo dầu muối việc vất vả khắc khổ phát sầu, điên cuồng vui chơi học sinh phát hiện... Bọn họ muốn khảo thí orz.

Trừ giống xe taxi tài xế nhĩ tử như vậy lại vẫn đắm chìm tại "Mọi người đều túy duy ngã độc tỉnh" trong mộng không muốn tỉnh lại thiếu bộ phận nhân bên ngoài, đại đa số nhân sinh hoạt đều bắt đầu chậm rãi trở lại quỹ đạo. Đoạn thời gian trước hỗn loạn tạo thành ảnh hưởng đang tại chậm

rãi bày ra, một vài người không thể tránh né trả giá thảm thống đại giới, còn có một ít người thông minh nhân cơ hội từ giữa cướp lấy đại lượng lợi ích. Có vài nhân khởi cao lâu, có vài nhân lâu sụp đổ, thế giới vận chuyển cũng sẽ không bởi vậy mà đình trệ.

...

Hội nghị kết thúc, tham dự Nhân Ngư quán mà ra, lưu lại cuối cùng Kim Dương xoa xoa mi tâm, đáy mắt có nhàn nhạt màu xanh, trên mặt lộ ra vài phần mệt mỏi.

Này vài năm Viễn Dương công ty bùng bột phát triển, từ một ba người sáng lập, chỉ có hơn mười người viên công tiểu công ty nhanh chóng bành trướng vì một đại hình tập đoàn công ty, khổng lồ kết cấu không thể tránh né xuất hiện một ít các chi tiết bắt đầu thoát ly chương khống tình huống. Dù cho có Noah phụ trợ, Kim Dương xử lý lên đến cũng không thoải mái, huống chi Noah cũng không phải giống hắc bí thư như vậy thời thời khắc khắc đều có thể cho hắc cung cấp giúp, tên kia càng như là đang chơi một hồi thú vị trò chơi, hứng thú đến thời điểm sẽ thuận tay giúp hắc một phen, không có hứng thú thời điểm liền trốn ở một bên sung sướng khi người gặp họa nhìn hắc đau đầu.

Cho nên đại học tốt nghiệp về sau, Kim Dương không có lựa chọn tiếp tục đào tạo sâu hoặc là giống từng tưởng tượng như vậy ra ngoài du lịch, mà là chính thức tham dự đến công ty quản lý trung. Chu Viên hôm nay tại đại học cuối cùng một năm thực tập kỳ, một ngày trung càng là có hai phần ba thời gian đều hoa trong công ty. Hai người cả ngày bận rộn đến mức sứt đầu mẻ trán, liên gặp thời gian đều thiếu. Bất quá cùng Kim Dương một mối bất đồng, Chu Viên rất có vài phần nữ cường nhân tư thế, tuy rằng cũng rất mệt, nhưng nàng là chân chính thích thú ở trong đó .

Gần nhất mấy ngày nay, bởi vì ngoại tinh nhân các loại khủng bố truyền thuyết, Viễn Dương công ty chủ đánh sản phẩm kẹo đường tiêu thụ

lại xuất hiện ban đầu diện thế khi rầm rộ, cơ hồ đều là vừa lên giá liền bán đến bán hết, đơn đặt hàng tích lũy một số lớn, nhà máy toàn lực khởi công, sinh sản tốc độ cũng có chút theo không kịp. Bọn họ vừa nhằm vào vấn đề này mở hội nghị, cảm giác tựa hồ cũng chưa nói bao lâu, tan họp thời điểm cũng đã trời đã tối.

Theo thứ tự có lẽ nhưng kiên định cự tuyệt công ty bên trong xinh đẹp nữ đám cấp dưới [thậm chí còn có mấy cái nam cấp dưới] mang tách cà phê / xem điện ảnh / cùng đi ca hát / thỉnh giáo công tác vấn đề đăng các loại mời, cơ hồ là trải qua chín chín tám mươi một nan mới đến bãi đỗ xe ngầm. Trong khoảng thời gian này công ty bên trong đồng sự cơ hồ đều chủ động lựa chọn thêm ca đêm, bãi đỗ xe trống trơn, Kim Dương không khỏi nhẹ nhàng thở ra, xả hai thanh caravat, móc ra chìa khóa bước nhanh hướng đi chính mình dừng xe địa phương, vừa nghĩ nên cấp ở tại trong nhà Emerald mang món điểm tâm ngọt cái gì.

Dưới chân bỗng nhiên dừng lại.

Xa xa, hẩn nhìn thấy một người tựa vào chính mình xe bên cạnh, tia sáng có điểm hôn ám, thấy không rõ hẩn diện mạo, nhưng kia thân ảnh lại mạc danh quen thuộc, tim đập thanh âm bỗng nhiên liền nhanh hơn tần suất.

Theo lý thuyết, tại hôn ám bãi đỗ xe bỗng nhiên nhìn thấy một người xa lạ, hẩn hẩn là lập tức xoay người rời đi cũng gọi bảo an. Nhưng Kim Dương dưới chân giống như là mọc rễ, thật lâu không thể di chuyển. Hẩn sửng sốt hồi lâu, bỗng nhiên bước đi qua, càng chạy càng nhanh, đi đến trước mặt vươn ra hai tay, gắt gao ôm lấy người tới.

"Tiểu Viễn..." Kích động áp lực giọng trung, mang theo vài phần ghen ngào.

Dung Viễn chớp chớp mắt, chần chờ hồi ôm một chút.

"... Kim Dương."

Hắn bỗng nhiên phát hiện, cùng khác với dự đoán, thấy nam nhân trước mặt này vừa quen thuộc lại xa lạ, đã không thể tự nhiên mà vậy gọi ra "Dương Dương" xưng hô kiểu này.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Cự Ly

Kim Dương không có chú ý tới cách thay đổi xưng hô của Dung Viễn, hắn ôm một hồi, kích động qua đi, cảm giác trong lòng thân thể gầy được xương cốt đều các nhân, nhìn trên cánh tay vài thưa, nước mắt đều sắp xuống dưới .

Bất quá hắn đến cùng trải qua vài năm lịch lãm, so với lúc trước đã thành thực ổn trọng rất nhiều. Kim Dương hít sâu một hơi, bình phục hạ tình tự, mới buông ra Dung Viễn, thuận tay niết niết hắn cánh tay, hỏi:"Như thế nào như vậy gầy?" Hắn thò tay khoa tay múa chân một chút đầu, lộ ra mang theo vài phần đắc ý tươi cười nói:"Ta hiện tại có thể so người cao . Đến, gọi ca ca."

"Lăn." Dung Viễn tức giận nói một tiếng, sau đó không khỏi sùng sốt, hơi hơi có chút không được tự nhiên.

Kim Dương cũng sùng sốt dưới, sau đó tươi cười trở nên trở nên rõ ràng, thò tay đặt tại Dung Viễn trên đầu xoa xoa, ngữ khí nhẹ nhàng nói:"Cáp, người còn cùng phía trước như vậy."

-- không, thực ra không giống nhau, hai người đều rất rõ ràng điểm này.

Dung Viễn không có giống phía trước như vậy dứt khoát mở ra tay hắn, mà là híp mắt tùy ý hắn xoa nhẹ hai phát, không nói gì.

Hoặc là nói, là không biết nên nói cái gì.

Không khí trong lúc nhất thời có chút ngưng trệ.

Cố ý nhẹ nhàng, cố ý tươi cười, cố ý duy trì hết thảy cũng không có thay đổi giả tượng, nhưng mà xa lạ cảm lại vẫn không huy đi được.

Vì thế Kim Dương cũng đỡ xuống không tự giác mang theo mặt nạ, đôi xếp tươi cười biến mất sau, sót lại cái loại này thiếu niên nhu hòa sáng rõ cũng đã biến mất, chiếm lấy là thời gian ma luyện ra đao khắc góc cạnh rõ ràng cùng lâu ở thượng vị giả khí thế, chỉ có hắc ánh mắt bất đồng -- hắc ánh mắt như cũ là sung sướng mà ôn hòa, mềm mại phảng phất một ao xuân thủy, để người không tự chủ được liền sẽ mỉm cười lên.

"Đi thôi, đi nhà ta." Hắc ôm lấy so với chính mình thấp nửa cái đầu bạn thân, không lại giả vờ thành giống như hắc hôm qua mới rời đi bộ dáng, mở cửa xe nói: "Emerald cùng Đình Đình cũng tại, vừa lúc ngày hôm qua mua nguyên liệu nấu ăn, có thể làm lẩu ăn."

...

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, thành thị ngọn đèn hóa thành Lưu Hỏa. Dung Viễn nâng cằm, nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh, lại không có nói chuyện tâm tình. Nhìn nhìn, ánh mắt liền ngưng tụ đến chiếu vào cửa sổ xe trên thủy tinh cái kia trắc ảnh thượng.

Vô luận bãi đỗ xe vẫn là tại xe bên trong chiếu sáng đều không sáng sủa, nhưng lại không gây trở ngại hắc đem hết thảy đều thấy rõ ràng.

-- này là ai?

Hắc biết loại này nghi hoặc không nên, nhưng hắc chính là nhịn không được cũng muốn hỏi.

Bọn họ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nói lên trong lúc cũng có rất nhiều biến hóa -- vóc dáng trưởng cao, Viên Viên trên mặt anh nhi dần dần rút

đi, trước sau trải qua thay rằng cùng biến thành kỳ, theo trường thành tính cách cũng càng ngày càng góc cạnh rõ ràng. Nhưng có lẽ là vì bọn họ cùng nhau trải qua này mấy thời gian, nhìn đối phương từng ngày biến hóa, bất tri bất giác lực lượng ngược lại để người không cảm thấy có cái gì thay đổi.

Mà hiện tại bất đồng.

Hắn rời đi khi, Kim Dương vẫn là một thoáng hiền thon gầy, mang theo vài phần ngây ngô, vài phần thấp thỏm, vài phần ý khí phong phát, vừa bước vào đại học, khai sáng công ty thiếu niên, mềm lòng đến mức như bãi thủy, trong ánh mắt bao giờ cũng lóe quang, kết giao trung sẽ phủng ra 100% chân tâm, đem thể sự nhìn xem thông thấu, trong lòng lại bao giờ cũng mang một mảnh dương quang. Hắn quan tâm chính mình bên cạnh mỗi người, săn sóc bao dung, thiện giải nhân ý, vô luận hỉ nộ ái ố, cũng không có một chút giả bộ.

Mà hắn bên cạnh này nam nhân, trên mặt đường cong góc cạnh, không lại là từng thư hùng mạc biện tuần mỹ; Tóc rất ngắn, cơ hồ nhìn không ra ngày xưa khả ái thiên nhiên xoắn tới, ngược lại hiện ra vài phần xốc vác chi khí; Dáng người cân xứng, bối khoát vai rộng, là đi quay phim có thể đồ bơi ra trận show dáng người cái loại này. Không nói lời nào thời điểm, hơi hơi trầm mặt, có chút mệt mỏi, trầm tĩnh trung mang theo vài phần uy nghiêm, không giống phía trước như vậy trong lúc lơ đãng cũng sẽ mang theo vài phần tiểu ý.

Dung Viễn ý đồ từ giữa tìm ra quá khứ bóng dáng, nhưng mà càng tìm kiếm, càng cảm giác xa lạ.

Đan nói trên tướng mạo, thực ra biến hóa không có lớn như vậy, nhưng lịch duyệt cùng nhân giới cho người ta khí chất mang đến thay đổi cơ hồ là đảo điên tính chất . Lại như thế nào thiên chân mềm mại nhân, khi hắn lui tới đều là có thể từ các phương diện quyết định một quốc gia vận mệnh thượng tầng nhân sĩ, một câu liền có thể ảnh hưởng trên vận danh

viên công vận mệnh, từng cái quyết định đều liên lụy vô số người hỉ nộ bi hoan, thường thường ngồi ở trước bàn đàm phán đối mặt các loại câu tâm đầu giác, vừa không lưu ý liền khả năng rơi vào hố bên trong tổn thất đại lượng lợi ích. . . Kia hẳn nhất định sẽ nhanh chóng trưởng thành lên.

Hắn muốn nói chút gì, tỷ như cảm ơn Kim Dương hỗ trợ thu lưu chiếu cổ Emerald, nhưng nói còn không có xuất khẩu, lại cảm giác không có ý tứ lên -- nếu là trước đây, mặc kệ bất cứ sự, hẳn đều không cảm giác chính mình cần giống Kim Dương nói lời cảm tạ. Đồng dạng, mặc kệ chính mình làm cái gì, cũng không cần hẳn đến cùng chính mình thiên ân vạn tạ.

Dung Viễn hiện tại cảm giác, thật giống như cho rằng phía dưới là bình cho nên cao hứng phần chấn nhảy xuống, lại một chút nhảy vào hố bên trong, hơn nữa vẫn điệu vẫn điệu, bao giờ cũng không vững vàng.

. . .

"Ba !"

Đoan ở trong tay cái khay rớt xuống đất rơi tan xương nát thịt, đồ rực ma lạt tiểu tôm hùm rớt đầy đất, nữ hài lại căn bản không còn chú ý để ý tới này, che miệng đại khóa đại khóa nước mắt giống như đoạn tuyến châu tử lăn xuống đến.

Theo Kim Dương cùng nhau vào cửa Dung Viễn nhìn thấy nàng cái dạng này, bất đắc dĩ cười một thoáng, nhẹ giọng nói:"Emerald --"

Thở dài thanh âm giàu có từ tính, như là một trận gió xẹt qua bên tai, lại như là ấm áp thủ phát qua cổ, dễ chịu để người luân hãm. Emerald mới đầu còn liều mạng chịu đựng nước mắt, vừa nghe đến này quen thuộc thanh âm, rốt cuộc kiềm chế không trụ, đầu tiên là nhỏ giọng khóc nức nở, nức nở khóc vài tiếng sau, nửa thán đến áp lực lo lắng, khủng hoảng, áy náy, tưởng niệm đẳng tình tự như thủy triều ủa lên đến, tiếng khóc càng lúc càng lớn, đến cuối cùng thậm chí không đứng vững, bụm mặt ngồi xồm trên mặt

đất một điểm hình tượng cũng không có lên tiếng gào khóc, giống nhận hết ủy khuất hài tử như vậy.

Dung Viễn bất đắc dĩ, đi qua đem nàng ôm vào trong ngực, nhẹ nhàng vỗ nữ hài phía sau lưng, truyền đạt giả vô thanh an ủi cùng quan tâm.

-- đây chính là cái kia "Ca ca" đi?

Liễu Đình đeo tạp dề, trong tay còn cầm một khóa xanh biếc mới mẻ cải thảo, trong lòng ước đoán . Vừa mới bắt đầu nghe được Emerald khóc lớn thanh nàng hoàn thủ chân vô thố một chút, đợi nhìn thấy hai người thân mật tín nhiệm bầu không khí mới an tâm đến. Nhưng tựa hồ là vị kia chỉ nghe kỳ danh "Huỳnh trưởng đại nhân" Phi thường xa lạ, nàng cũng không thể khẳng định thân phận của hắn, liền hướng lúc này như cũ đứng ở cạnh cửa Kim Dương quảng đi hỏi thăm ánh mắt.

Kim Dương tựa hồ biết nàng suy nghĩ cái gì, cùng thời gian cũng nhìn qua, gật gật đầu, còn khẽ cười một chút.

Tươi cười trung có không che được chua xót.

Liễu Đình lập tức liền cảm giác tâm đều tóm lên đến.

Nàng nhận thức Kim Dương là chẳng sợ bị mấy cái tập đoàn đồng thời chèn ép, đang tại chờ đợi vận chuyển sản phẩm bị một ngọn lửa thiêu tình quang, cự ngạch đơn đặt hàng ra bại lộ, công ty cao tầng mang theo trọng yếu tư liệu cùng hộ khách quần phản bội đều có thể như cũ tính sẵn trong lòng, khí định thần nhàn đi xử lý nam nhân, nàng cho rằng áp lực lại lớn đều không thể đem hắn áp sập. Nhưng hiện tại, hắn cả người uể oải, dù cho cười đều cảm giác bi thương, như là thật vất vả leo núi bò chín thành chín, lại bị nhân một phen đẩy xuống dưới !

Nàng trực giác này nhất định cùng trong nhà tân khách nhân có quan hệ, trong thần sắc không khỏi lộ ra vài phần, tầm mắt lại đột nhiên bị chặn.

"Hiện tại không khí giống như có điểm không thích hợp, đợi một hồi ta lại cho các người giới thiệu. Hôm nay ăn lẩu thế nào?" Kim Dương mỉm cười hỏi, trước sau như một ôn nhu, vừa rồi thần tình tựa hồ là nàng ảo giác.

Vì thế Liễu Đình cũng không lại nhiều hỏi, kiễng chân hôn hôn hấn mặt cố gắng cao hứng nói:"Kia hảo, ta lại làm hai cái rau trộn."

"Ta đến hỗ trợ."

Kim Dương xắn tay áo, lại bị Liễu Đình đuổi ra ngoài:"Bạn cả ngày, người vẫn là ngồi đi thôi ! cơm tối tất cả đều giao cho ta liền hảo !"

Lời tuy nói như vậy, nhưng Kim Dương cũng không có ngồi chờ ăn thói quen. Hắn đi buồng vệ sinh cầm chổi quét dọn trên mặt đất cái khay tô mùm cái gì cũng quét đổ vào thùng rác bên trong, lại lau sàn . Đều thu thập xong về sau, hắn nhìn thấy Emerald đã cơ bản bình tĩnh trở lại, Dung Viễn ngồi trên sofa, ngồi ở trên thảm nữ hài đầu gối tại hắn trên đầu gối, dùng một loại nghe không hiểu ngôn ngữ nói liên miên cẩn thận nói cái gì, bởi vì khóc được rất dùng lực, thanh âm còn có chút khàn khàn. Dung Viễn cơ bản không nói thế nào, nhưng vẻ mặt động tác trung lại lộ ra không tha sai biện trân trọng.

Đây là hắn chưa từng có gặp qua Dung Viễn.

Trên bề ngoài biến hóa thực ra rất ít, tuy rằng gầy rất nhiều, nhưng nhìn qua còn giống mười mấy tuổi thiếu niên bộ dáng, phảng phất thời gian phá lệ chung ái trước mặt người này, khiến hắn tại tốt nhất thanh xuân niên hoa có thể nhiều đình trú một đoạn thời gian. Nhưng cả người trở nên trở nên sắc bén lẫm lẫm, phảng phất trải qua thiết cùng hỏa tẩy lễ.

-- nhưng không chính là như vậy sao?

Kim Dương cười khổ tưởng.

Cứ việc không có rõ ràng hỏi qua, nhưng khoang cứu sinh trung là Emerald, như vậy hình người cơ giáp điều khiển viên trừ Dung Viễn không làm người thứ hai tưởng. Hãn không biết Dung Viễn rời đi vài năm trung đều làm cái gì, nhưng quang xem kia trường tinh không chiến đấu, liền biết hãn này vài năm qua được cũng không thoải mái, tất nhiên trải qua tầng tầng nguy cơ, có lẽ là một đường chém giết mới về tới địa cầu.

Nhưng chiến hỏa không có đem hãn rèn luyện càng thêm cô tuyệt, lại đem hãn từ từng cách ly khỏi thế tâm cảnh trung kéo đi ra, hãn trong ánh mắt có càng nhiều thứ, không giống như là quá khứ như vậy trừ mục tiêu bên ngoài rốt cuộc nhìn không tới khác. Không biết là ai khiến hãn phát sinh thay đổi, nhưng Kim Dương tự đáy lòng cảm kích loại này biến hóa.

Hãn biết chính mình hãn là vì Dung Viễn cao hứng, nhưng mà, trong yết hầu ngạnh thiên ngôn vạn ngữ, ban sơ vui sướng sau trong lòng lại chỉ có chua xót.

Hãn có lẽ là trên đời này lý giải nhất Dung Viễn nhân, cho nên hãn liếc nhìn liền nhìn ra được, kia không thể bỏ qua mới lạ cùng cự tuyệt.

Kim Dương bỗng nhiên cảm giác. . . Hãn rốt cuộc biết kia vài thiên tân vạn khổ mới đem hài tử nuôi dưỡng thành người nhưng hài tử trưởng thành bay đi không nói về nhà ngay cả điện thoại cũng không chịu đánh cha mẹ là cái gì tâm tình . . .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 225: Chi Lan Chi Giao

Kim Dương giới thiệu Dung Viễn thân phận khi, vẫn là dùng "Cốc Viễn" Tên này, vừa đến tránh cho hắn không cẩn thận gọi sai, thứ hai cũng là bởi vì thân phận này sở hữu tất yếu chứng minh đều có, tại pháp luật trên ý nghĩa là tồn tại, giảm đi rất nhiều phiền toái. Emerald cũng thông minh theo sửa miệng. Liễu Đình cảm giác hắn cùng vài năm trước tại tửu ba trung gặp qua cái kia "Cốc Viễn" Bộ dạng cũng không rất giống -- đây là tự nhiên, bởi vì khi đó Dung Viễn dùng nghĩ thái y -- bất quá đối nữ hài đến nói, quá khứ gặp mặt một lần ký ức cũng không sâu khắc, thêm tửu ba ngọn đèn hôn ám nhìn xem cũng không quá rõ ràng, cho nên nàng chỉ là suy nghĩ một chút liền đem trong lòng nghi hoặc buông ra.

Từ Kim Dương góc độ đến nói, hắn tự nhiên hi vọng Dung Viễn cùng Emerald tiếp tục ở tại nhà hắn. Nhưng Dung Viễn nhìn ra này phòng ở Liễu Đình cũng thường đến cư trụ, cũng không muốn làm bọn họ trung gian bóng đèn, lại nói hắn hiện tại cũng không thiếu tiền, bởi vậy tại hắn kiên trì dưới, liền tại phụ cận mua một bộ có thể xách túi vào ở phòng ở, hôm đó buổi chiều liền mang theo Emerald chuyển qua.

Bạn cũ gặp lại, liền tính bởi vì xa cách cảm có chút thần thờ, nhưng tâm tình chung quy vẫn là cao hứng. Kim Dương cùng trợ lý đánh điện thoại từ chối gần nhất vài ngày sở hữu sự hạng, chuyên môn dành ra thời gian đến bồi Dung Viễn chung quanh chuyển chuyển.

Thực ra Dung Viễn đối với này thành thị cũng không xa lạ, hắn là người trưởng thành, cũng biết lái xe, chỉ không tốt còn có Noah có thể cung cấp mọi thời tiết không góc chết toàn cầu hướng dẫn định vị phục vụ, đi

đến chỗ nào đều không cần người đến "Bồi du" . Bất quá hẩn nhìn Kim Dương trong ánh mắt ần ần như là chờ mong cái gì trò hay tiểu ý, yên lặng duẩn .

Sau đó hẩn liền biết, là cái gì khiến Kim Dương lộ ra loại này vẻ mặt.

...

"Đến, nhị ban xếp thành hàng, đi theo nhất ban mặt sau đi vào. Không cần chen, từng cái tiến."

"Trương Giai Giai, đem mũ mang hảo ! không cần kéo cao hiều mai bím tóc !"

"Các tiểu bằng hữu phải chú ý, đến bên trong về sau không nên đụng bên trong hàng triển lãm, không cần lớn tiếng ồn ào, không cần ném rác lung tung, không cần..."

"Lão sư ta muốn tiểu tiểu !"

"Lão sư, Tôn Hải Minh đạp chân ta !"

Dung Viễn:[☺_☺;]. . .

Khó được nhìn thấy hẩn như vậy biểu tình, Kim Dương bị đập được buồn cười, rung bả vai vẫn buồn bực cười. Dung Viễn bất đắc dĩ tà hẩn liếc nhìn, hỏi:"Đây là có chuyện gì?"

Bọn họ hiện tại nhìn thấy, là trước đây bị Dung Viễn cải tạo thành phòng thực nghiệm kho hàng, cũng chính là kẹo đường ban sơ sinh ra địa phương. Chỉ là hiện tại, Kim Dương xe dừng ở phụ cận, bọn họ nhìn thấy là một đám thân cao vừa một mét xuất đầu cái đỏ đỉnh trên đầu mang Tiểu Hồng Mạo, cầm trong tay tiểu cờ màu, trên lưng còn công tiểu túi sách, bị mấy cái tuổi trẻ nữ lão sư tổ chức xếp hàng từ cổng một đám tiến vào. Đây

mấy đại khái còn tại lên trường mầm non tiểu hài tử thành đàn đặt ở cùng nhau chính là phiên toái cùng huyền não đại danh từ, một lát muốn uống nước, một lát muốn lên WC, một lát vì lông gà vỏ tỏi việc nhỏ cáo trạng, mấy cái lão sư giống hồ điệp như vậy trước sau xuyên toa, bận rộn đến mức ghê gớm, thật vất vả mới đem này quần tiểu tổ tông đều tổ chức hảo ngoạn ngoạn vào cửa .

Tối kỳ diệu là, liền như vậy một tiểu kho hàng, bên ngoài cư nhiên còn có một loạt cửa sổ [tổng cộng năm] tại bán phiếu, cổng cũng đổi thành khu vui chơi cái loại này một lần chỉ có thể vào một người xoay tròn môn. Rõ ràng hôm nay không phải nghỉ ngơi ngày, cửa bán vé phía trước còn có hơn mười người tại xếp hàng mua vé, trong đó ít nhất một nửa đều là người ngoại quốc.

Kim Dương nén cười hỏi lại:"Người cảm giác người xem đến là sao thế này?" Hần mang theo một bộ kính đen, kéo Dung Viễn xuống xe đi mua hai tấm vé, giả dạng làm phổ thông du khách cũng cùng nhau đi vào.

Vào cửa về sau, Dung Viễn ngẩn ngui hoảng một chút thần.

Trong kho hàng cơ hồ hoàn toàn là trước đây bộ dáng,"Hàng triển lãm" Mặt trên cơ hồ ngay cả tro bụi đều không có. Hần tọa qua ghế dựa, ngủ qua giường, dùng qua bút, viết xuống từng xấp thật dày Notebook, đều còn đặt ở nguyên lai địa phương, cơ hồ không có cái gì đồ án chén trà dựa theo hần thói quen đặt ở tối thuận tay vị trí, ghế xoay không phải đoạn đoạn chính chính đặt ở trước bàn, mà là hơi hơi nghiêng, phương tiện nhân trực tiếp ngồi trên đi.

Phảng phất bước vào quá khứ thời gian, hần ngồi xuống, mở ra thư, tại góc ghi nhớ ý nghĩ của mình cùng tâm đắc. Ngọn đèn chỉ chiếu sáng chính mình trước mặt một mảnh nhỏ địa phương, đi theo "Sa sa" viết thanh, vô số ngày đêm tại không có nhận ra thời điểm liền chảy xuôi mà qua.

Duy nhất bất đồng, chính là trước mặt kéo hai căn màu đỏ dây lưng, đem bao gồm bọn họ ở bên trong sở hữu du khách đều che ở hẳn từng chiếu cổ phòng ngủ thư phòng gia phòng khách đăng các loại công năng phòng ở bên ngoài.

Diện mạo diễm mỹ hướng dẫn du lịch tiểu thư diễn cảm lưu loát theo du khách giảng thuật "Dung tiến sĩ" Từng ở trong này học tập, nghiên cứu sinh hoạt, hơn nữa tiến hành trên trình độ rất lớn mỹ hóa cùng tân trang, cùng với ở trong đó giao cho các loại Dung Viễn chính mình đều không rõ ràng vĩ đại ý nghĩa cùng bi thiên miễn nhân tình hoài. Đối cá nhân khả năng muốn bị nàng các loại khen ngợi chi từ xấu hổ đến đầy mặt đỏ bừng, bất quá Dung Viễn mắt diếc tai ngơ, toàn đương nàng đang nói người khác sự.

Du khách đối một sở đơn giản phổ thông đơn thân nơi ở hứng thú nồng hậu siêu nhân dự kiến, bọn họ nhìn tại chính mình sinh hoạt trung cũng không khuyết thiếu một ít vật tử như trung tính bút, hứng trí bừng bừng phỏng đoán lúc ấy Dung Viễn ở trong này sinh hoạt khi là như thế nào một loại trạng thái, hơn nữa không ngừng mà tán thưởng hẳn "Chịu đựng gian khổ tuyệt", cư nhiên còn có người cầm di động chụp ảnh, hoàn toàn không biết chính mình đề tài trung nhân vật chính liền đứng ở bên cạnh.

Phòng ngủ sau là phòng thực nghiệm, một ít tương đối dễ dàng bị làm hư thực nghiệm dụng cụ còn dùng thủy tinh cấp ngăn cách, trên thực tế bên ngoài sử dụng thủy tinh bảo hộ tầng khả năng đều so bên trong kia vài chai lọ muốn quý hơn nhiều. Dung Viễn nhớ rõ lúc trước mấy thứ này tại bọn họ chuyển đến tân nhà xưởng thời điểm phần lớn đều chuyển đi, còn lại một bộ phận có chút còn tại sau kia trường đánh nhau trung bị phá hỏng không thiếu, hiện tại lại cơ hồ hoàn toàn phục nguyên bọn họ còn ở nơi này thời điểm cảnh tượng, là ai làm được không cần nói cũng biết.

Phòng thực nghiệm sau vốn là vách tường, nhưng hiện tại tân kiến một hai tầng Tiểu Lâu, hoặc là nói, là một nho nhỏ đồ thư quán bộ đáng. Tuy

rằng cũng tại tham quan phạm vi bên trong, nhưng có khác một cửa ra vào, chỉ cần làm nhất trường đọc sách tập, liền có thể ở bên trong đọc, nhưng không cho phép tại mượn đọc trong sách viết bất cứ thứ gì, cũng không cho phép đem thư bốn mang ra.

Bên trong sở hữu cung mọi người mượn đọc "Thư bốn", tất cả đều là Dung Viễn từng xem qua thư, viết qua Notebook, thậm chí còn có trung học thời kỳ sách bài tập. Xem sách nhân còn không thiếu, cơ hồ mỗi tấm bàn bên trên đều ngồi nhân, các du khách cũng đều tiện tay mở ra mấy bản lật xem một chút, tán thưởng một phen, lại nguyên khuông nguyên dạng đặt về đi.

Dung Viễn hai người không có nhìn kỹ, tham quan rất nhanh kết thúc. Lúc đi ra cửa, hần nhìn thấy lối vào còn xếp hàng, thở dài, hỏi: "Như thế nào lộng mấy thứ này?"

"Tuy rằng ta cũng tham dự một ít công tác, nhưng này cũng không phải là của ta chủ ý." Kim Dương đi ở hần bên cạnh nói: "Mở ra tham quan, là vì có rất nhiều nhân tại hô hào, đây cũng là mặt trên ý kiến. Vé vào cửa phí dụng trừ cấp viên công phát tiền lương cùng duy trì hằng ngày bảo dưỡng bên ngoài, còn lại đều lấy của người danh nghĩa quyên cho thiên vãng. Từ mở ra đến hiện tại, trừ mỗi tháng thông lệ bế quán ban ngày ngoại, bất luận một ngày nào du khách đều nối liền không dứt, ngày nghỉ số lượng còn muốn bạo trưởng." Hần cười nói: "Nhìn thấy chính mình thế này được hoan nghênh, có cái gì cảm tưởng?"

"Cảm tưởng?" Dung Viễn nghĩ nghĩ, nói: "Ta rõ ràng còn sống, bọn họ lại giống đối đãi người chết như vậy kỷ niệm ta."

"Khụ khụ khụ !"

Kim Dương bị sặc .

Tại đây thành thị tùy tâm sở dục chuyển vài vòng, liền tính không có cố ý đi tìm, nhưng trừ bị xem như du lịch cảnh điểm đối đãi "Dung Viễn chỗ ở cũ" Bên ngoài, hẳn còn thấy được chính mình bức họa, tượng sáp, pho tượng, đặt ở vật kỷ niệm cửa hàng cùng tinh phẩm trong tiệm các loại ấn avatar quanh thân sản phẩm, đánh hẳn danh nghĩa tại tiêu thụ các loại sản phẩm, tỷ như "Dung Viễn thích ăn xx đậu hủ não", "xxx khẩu phục dịch, khiến bảo bảo giống Dung Viễn như vậy thông minh !" Đợi đã (vân vân).

-- được rồi, thực ra phía trước cũng không phải không có nghe nói qua, nhưng nghe nói cùng chính mắt nhìn thấy là hai chuyện khác nhau. Dung Viễn hiện tại là vĩ nhân + thần tượng minh tinh đài ngộ, nhất là tại đây hẳn sinh ra trường thành a thị, càng là có loại bị toàn bộ thành thị sở mê luyện ảo giác, cả người đều không hảo.

Ngược lại là Kim Dương, nhìn hẳn sắc mặt, trên mặt cười liền vẫn không biến mất qua.

Dung Viễn hạ quyết tâm, trừ phi thập phần có tất yếu, bằng không vẫn là không cần cùng tiểu a đối về thân phận được hảo.

...

Đêm đã khuya, Kim Dương lái xe về chính mình gia, trên đường lái xe, nhớ tới ban ngày Dung Viễn biểu tình, vẫn là nhịn không được muốn cười.

Thực ra Dung Viễn tính cách cho phép, không có cỡ nào rõ ràng biểu tình biến hóa. Vừa mới bắt đầu đột nhiên nhìn thấy kia cảnh tượng là có chút mộng, sửng sốt, xấu hổ, còn có chút ngượng ngùng, nhưng rất nhanh liền điều chỉnh cảm xúc còn phản đem hẳn nhất quân. Trên đường còn có người nhận ra hẳn cùng "Dung tiến sĩ" Lớn lên giống, ngược lại không có ai cho rằng bận rộn "Nhân loại tiến bộ" Dung tiến sĩ sẽ thật sự tại đầu

đường đi dạo, chỉ cảm thấy là đụng mặt, còn cảm ra di động yêu cầu chụp ảnh chung, bị Dung Viễn hắc mặt cự tuyệt .

Kim Dương cười to, nhưng Dung Viễn lại không có cái gì sinh khí bộ dáng, trong ánh mắt càng có vài phần bất đắc dĩ dung túng.

-- dù cho thời gian làm cho bọn họ đã không về tới niên thiếu khi bộ dáng, nhưng ai nói cảm tình liền nhất định sẽ biến chất đâu? Chẳng sợ có một ngày bọn họ đều có được chính mình sinh hoạt mà rất ít gặp mặt, chẳng sợ bọn họ tương lai đều trở nên tóc trắng xoá, chỉ cần chí thú hợp nhau, linh hồn có thể lẫn nhau lý giải, liền như cũ là không thể thay thế bạn thân.

Cho nên Kim Dương mới sẽ như vậy khoái trá. Hẳn biết lấy Dung Viễn tính cách có lẽ còn sẽ rối rắm thử một đoạn thời gian, bất quá không quan hệ, bọn họ đều cần một lần nữa nhận thức.

Kim Dương tươi cười, vẫn duy trì đến hẳn xuống xe thời điểm.

Xuống xe, khóa cửa, còn không có rời đi garage, di động trung bỗng nhiên vang lên tiếng chuông, điện thoại biểu hiện tỏ rõ đây là một rất lâu không có liên hệ nhân. Kim Dương chần chờ một chút, mới chuyển được điện thoại:"Ca?"

"Dương Dương." Kim Nam bình tĩnh đến có chút lãnh đạm thanh âm từ giữa truyền đến:"Của người vị kia bằng hữu, hẳn trở lại, phải không?" Nghi vấn câu thức, khẳng định ngữ khí.

Kim Dương cả kinh sợ hãi.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Giữa Hồ Tiểu Đảo

Kim gia người một nhà, đều là gia đình chủ nghĩa giả, chẳng sợ Kim Bách tam huynh đệ phần mình làm bất đồng chức nghiệp, trưởng thành về sau đại đa số thời gian đều chờ ở bất đồng thành thị trung, lẫn nhau cảm tình lại không có một tia bởi vì cự ly mà yếu bớt. Kim gia đời thứ ba cũng là như thế, cứ việc Kim Dương mỗi năm chỉ có ngày lễ ngày tết thời điểm mới sẽ trở lại b thị cùng Kim Nam Kim Vũ gặp mặt, nhưng ba người so rất nhiều thân huynh muội còn muốn thân cận, một chút không thấy ngăn cách.

Đối Kim Dương hai người đến nói, so với bọn họ lớn hơn nhiều Kim Nam từ nhỏ liền có huynh trưởng như cha phong phạm, đối với bọn họ thậm chí so với bọn họ cha mẹ còn muốn yêu thương vài phần, nhưng nên nghiêm khắc thời điểm cũng không nường tay. Mới trước đây Kim Dương cùng Kim Vũ đối với này đại ca đều là vừa thương vừa sợ, đối với hãn kính sợ thậm chí so tổ phụ càng sâu.

Không có biện pháp, Kim Vũ từ nhỏ liền phá lệ nghịch ngợm gây sự, khác tiểu cô nương đều cầm búp bê vải chơi qua gia gia thời điểm, nàng leo cây đào đào, xuống sông mò cá, chiêu miêu đậu cẩu, lộng quỷ điệu hầu, tung tăng nhảy nhót cái gì cũng dám làm, một chút đều không biết kinh hoảng. Lại từ nhỏ là tiểu nhân tinh, nói ngọt phải cùng lau mặt như vậy, mỗi khi xông họa các trưởng bối muốn giáo huấn nàng thời điểm, Kim Vũ liền các loại làm nũng ngắt lời nói xạo giải vây, các trưởng bối lại thập phần yêu thương nàng, tổng có thể bị nàng nói hai ba câu vòng qua đi.

Nhưng mà này một bộ tại Kim Nam trước mặt là không thể thực hiện được, hãn chỉ nhìn một cái, liền biết Kim Vũ vừa rồi cùng ai cùng một chỗ,

đi địa phương nào, làm chuyện gì, muốn che giấu cái gì, thậm chí ngay cả nàng trong lòng ý tưởng đều nhìn thấu thấu, hơn nữa luôn là sẽ không lưu tình chút nào vạch trần cũng phạt nàng nhất đốn. Kể từ đó, Kim Vũ không sợ hấn liền trách . Khi đó Kim Dương tuy rằng bởi vì nghe lời nhu thuận chưa bao giờ sẽ cùng đường muội gây chuyện thị phi, Kim Nam đối với hấn muốn ôn hòa nhiều, nhưng tận mắt chứng kiến trong mắt hấn thập phần lợi hại Kim Vũ lần lượt tại Kim Nam trước mặt khốn quẫn hơn nữa bị giáo huấn có khổ nói không nên lời, Kim Nam ở trong lòng hấn sẽ lưu lại cái gì ấn tượng có thể nghĩ.

Khi đó, đương Kim Vũ phát hiện đại đường ca đối Kim Dương này nhị đường ca tương đối bao dung thời điểm, còn ý đồ kéo hài tử ngoan Kim Dương đương tẩm mộc. Đáng tiếc tiểu Kim Dương đầu tiểu lá gan cũng nhỏ, đơn thuần đến liên nói dối đều không biết, tại bang Kim Vũ đánh yểm trợ thời điểm, vừa thấy đến Kim Nam liền hoảng tay chân vô thố, đầy mặt đều viết "Xin lỗi a ta tại nói dối ta đang làm chuyện xấu", sau đó cùng Kim Vũ cùng nhau bị phạt.

Cứ việc hôm nay Kim Dương đã trưởng thành, lịch duyệt phong phú tính cách trầm ổn, nhưng ở sâu trong nội tâm đối với Kim Nam kính sợ lại không có yếu bớt bao nhiêu.

Đột nhiên tại điện thoại bên trong nghe được như vậy một câu, Kim Dương mặt mũi trắng bệch, hấn lắp bắp hỏi lại:"Cái gì, cái gì bằng hữu?" Sau khi nói xong hận không thể cho mình một bạt tai, ngay cả hấn chính mình đều nghe được đi ra trong giọng nói chột dạ.

"Ta nghĩ nghĩ. . . Hấn là gọi Cốc Viễn, đúng không?" Điện thoại trung Kim Nam không nhanh không chậm nói.

Kim Dương trầm mặc một lát, hỏi:". . . Ca ngươi như thế nào biết?"

"Ta có việc muốn tìm hăn." Kim Nam không có giải thích chính mình tin tức nơi phát ra, mà là nói thẳng: "Tùy tiện tới cửa quấy rầy e không ổn, ta tưởng mời người hỗ trợ an bài một lần gặp."

-- cho nên nói, hăn không riêng biết "Cốc Viễn" Trở lại, bọn họ mua tân phòng chuyển nhà sự cũng đều biết sao? Nhưng hăn là thật biết Dung Viễn thân phận, vẫn là chỉ là tại lừa hăn? Dung Viễn trên người bí mật, hăn lại lý giải bao nhiêu?

". . . Ta chỉ có thể giúp người hỏi một chút hăn có hay không thời gian." Kim Dương không có một ngụm đáp ứng, chỉ cho một ba phải cái nào cũng được hồi phục. Hăn do dự một chút, cuối cùng vẫn là nhịn không được hỏi: "Ca, người phái nhân giám thị ta sao?"

Nói "Giám thị" Cũng chưa nói tới, có lẽ đối nghe vào tai càng thoải mái thuyết pháp, chính là trong nhà nhân xuất phát từ lo lắng hăn an nguy nguyên nhân, cho nên an bài nhân tại hăn bên cạnh bảo hộ hăn, hơn nữa đem hăn hành động đăng báo -- phải làm đến điểm này dứt khoát rất dễ dàng bất quá, hăn công ty bên trong, có quá nhiều nhân sẽ không hề đáng nghi bị Kim Nam đám người sai phái.

Xuất ngũ quân nhân vào nghề luôn luôn là rất lớn vấn đề, bởi khuyết thiếu tất yếu kỹ năng cùng tri thức, trong bọn họ rất nhiều nhân xuất ngũ về sau chỉ có thể lựa chọn bảo an, bảo tiêu, kiện thân giáo luyện, tửu ba xem bãi đá thủ đẳng chức nghiệp, ăn hơn phân nửa là bát thanh xuân cơm, đãi ngộ hảo một điểm công tác còn muốn xem quan hệ. Về phần kia vài thụ thương trí tàn hoặc là bị bệnh, các loại ưu đãi chính sách cũng không khả năng hoàn toàn chiếu cố đến sinh hoạt phương diện, chỉ có thể nói không tính đặc biệt xấu mà thôi.

Mấy vấn đề này, Kim Dương từ lúc còn rất nhỏ liền thường xuyên nghe được chính mình các trưởng bối vì thế thảo luận, cũng vì trong đó một vài người bất hạnh cùng thống khổ mà cảm đồng thân thụ. Bởi vậy, Viễn

Dương công ty dần dần làm đại sau, hẳn tuyển nhận đại lượng xuất ngũ binh làm công ty viên công -- tuy rằng Viễn Dương đánh công nghệ cao công ty danh hào, nhưng thực ra rất nhiều cơ sở công tác chỉ cần chỉ số thông minh bình thường nhân tiến hành huấn luyện, đều có thể vào cương vị tiếp nhận. Mà xuất ngũ quân nhân chẳng sợ không phải binh vương như vậy người nổi bật, tại kỷ luật tính, khắc chế lực, sứ mệnh cảm, trách nhiệm tâm, tổ chức năng lực cùng tâm lý tố chất bên trên đều xa xa thắng qua người thường, bọn họ gia nhập khiến cho công ty bầu không khí cùng năng lực sản xuất đều có bất đồng trình độ đề cao. Thêm đại bá Kim Tùng quan hệ, hiện tại rất nhiều binh vừa xuất ngũ, liền bị trực tiếp giới thiệu lại đây, trong đó còn có một ít Kim Nam lão bộ hạ, thụ hẳn thúc giục, cũng là theo lý thường nên.

Nhưng Kim Nam nói:"Ta không cần phái người giám thị." Hẳn tạm dừng một chút, sau đó nói:"Ta hiện tại đang nhìn người."

Kim Dương ngạc nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy Kim Nam liền đứng ở nhà hắt dưới lầu, thấy hẳn xem qua, mới tòng dung cúp điện thoại.

...

"Cho nên. . . Tại người vắt hết óc muốn tại điện thoại bên trong đem người ca hồ lộng qua thời điểm, đã không hề có phòng bị ở trên mặt đem cái gì cũng bại lộ, mà người còn không có phát hiện hẳn đang xem người?" Dung Viễn chậm rãi hỏi.

"Ai. . ."

Kim Dương thở dài một tiếng, sâu mi khổ kiếm, hẳn cho rằng chính mình đã xem như trên thương trường thân kinh bách chiến, nhưng mà Kim Nam tùy tay một chút liền khiến hẳn quân lính tan rã. Trọng yếu nhất là hẳn vị này ca ca cũng không phải cố ý gạt hẳn, hoàn toàn chỉ là thuận tay mà

làm. May mà Kim Nam sau cũng không có nói thêm cái gì, bằng không hẳn đều không biết chính mình đến cùng còn sẽ bại lộ bao nhiêu thứ.

Trên thực tế, hẳn cũng cảm không rõ ràng Kim Nam rốt cuộc biết những gì.

Hắn xem xem Dung Viễn, biết hẳn không thích cùng người giao tiếp, cũng tuyệt không hi vọng bại lộ chính mình, vì thế nói: "Có thể có thể ngăn mà nói ta tận lực chặn, bất quá. . . Người có cái gì tính toán?" Hẳn biết nếu Kim Nam thật muốn làm cái gì, hẳn hoàn toàn ngăn không được, trừ phi hẳn tưởng cùng trong nhà xé rách mặt. Cho nên hiện tại, Dung Viễn ý tưởng rất quan trọng, thật sự không được, cũng chỉ có thể đổi một thân phận hoặc là hồi phòng thực nghiệm .

Kim Dương cũng không biết, Dung Viễn hiện tại trên người không có nghĩ thái y, tưởng giống như phía trước như vậy thay quần áo như vậy tùy tiện đổi mặt là không có khả năng, Emerald ngược lại còn có một, nhưng kia là dùng đến đem nàng nguy trang thành phổ thông người địa cầu đạo cụ, một khi lấy xuống, nữ hài thân là ngoại tộc chân tướng liền sẽ sáng tỏ.

Nhưng Dung Viễn cũng không có cái gì khẩn trương lo lắng cảm xúc. Dù cho không có [công đức bộ], nhưng dần dần nắm giữ thuần thực huyền lực cùng Noah phụ trợ cũng đủ để khiến hẳn vô luận đổi mặt bất cứ tình huống đều có thể đứng ở thế thượng. Kiến thức qua càng rộng lớn thiên địa, hẳn tâm tính cũng phát sinh biến hóa, hôm nay hẳn sớm đã không phải lúc trước cái kia chỉ có thể đem chính mình giấu đến tích tụ lực lượng thiếu niên . Chẳng sợ hiện tại thân phận của hẳn bại lộ cấp toàn thế giới, hẳn cũng không sợ hãi, chỉ là ngại phiền toái mà thôi.

Hơn nữa, ít ỏi vài lần trung, hẳn đối Kim Nam ấn tượng cũng không xấu, cho nên cũng tưởng nghe một chút này công đức trị rất cao nhân đến cùng muốn nói cái gì.

Vì thế hẳn tùy ý nói: "Gặp liền thấy đi, cũng đỡ phải người khó xử."

Về phần gặp mặt sau muốn làm cái gì, kia liền muốn xem tình huống .

...

Mưa phùn phân phân, gõ tại màu xanh trên lá sen, lạch cách lạch cách thanh âm có loại dễ nghe tiết tấu.

Đưa đi cẩn thận mỗi bước đi thập phần muốn lưu lại Kim Dương, Dung Viễn đánh một cái dù, hướng đi ước gặp địa điểm, khước miệng cầm một mặt cười.

Kim Nam xác định địa phương này thập phần thú vị, đối Dung Viễn đến nói, cũng ý nghĩa một loại nguy hiểm tín hiệu.

Gặp nơi, là tại a thị tương đối hoang vu một miễn phí công viên bên trong, trống trải trên mặt hồ có một rất nhỏ nhân công dựng lương đình, Đông Tây Nam Bắc bốn phương hướng đều có một tòa thật dài ván gỗ kiều liên thông. Nếu đặt ở bình thường, trên cầu đại khái sẽ có một chút du khách lui tới, trong đình cũng ngồi đứng rất nhiều nghỉ ngơi nhân, có lẽ ghế đá cùng dưới đất còn sẽ ném rác rưởi. Bất quá hôm nay từ rạng sáng bắt đầu đổ mưa cả ngày, còn có từng trận gió lạnh, không khí âm lãnh ẩm ướt. Loại này thời tiết dưới liên trên đường người đều không quá nhiều, này không có cái gì danh khí cũng không có cái gì cảnh quan, tứ phía gió lùa lương đình tự nhiên lại càng sẽ không có người đến.

Cho nên hiện tại đi ở trên cầu, chỉ có Dung Viễn một người.

-- không có du khách, ý nghĩa không người quấy rầy; Lương đình tứ phía không có vật che chắn, bên trong sở hữu hết thảy đều sẽ dừng ở có tâm quan sát nhân trong mắt; Chung quanh địa thế trống trải, mặc kệ phương hướng nào có người đều có thể thấy rõ ràng, vạn nhất có mai phục cũng sẽ trước tiên phát hiện; Lương đình đến bên bờ cự ly phi thường xa,

thêm gió thổi không chừng, liên tính là tốt nhất tay súng bắn tỉa dưới loại hoàn cảnh này cũng không thể cam đoan một thương mệnh trung; Mưa dầm thời tiết, vệ tinh nhiếp tượng không có tác dụng, nhưng tiểu hồ bên bờ trang bị rất nhiều máy ghi hình, bất quá vẫn là bởi vì cự ly vấn đề, giữa hồ lương đình cũng không tại máy ghi hình bao trùm phạm vi bên trong.

Hắn biết có lẽ là chính mình nghĩ nhiều, có lẽ Kim Nam chỉ là tùy ý chế định một rất thích hợp trang bức hoàn cảnh. Nhưng hắn người như vậy, hắn là sẽ không tùy ý làm không có mục đích lựa chọn.

Như vậy địa phương này, có phải hay không ám chỉ, Kim Nam biết đến thực ra so với hắn dự tính còn muốn nhiều đâu?

Kia lần này gặp mục đích, lại là cái gì?

Hấp no hơi nước ván gỗ tại dưới chân phát ra "Dát chi dát chi" thanh âm, Dung Viễn một mình một người bung dù mà đi, nhìn qua ngược lại có vài phần cổ điển võ hiệp ý cảnh. Bất quá đối cá nhân nhìn thấy, đại khái sẽ cảm giác hắn trời lạnh như vậy còn chạy đến thảo nhiên đi dạo thuần túy là tìm tội thụ. Lương đình trung còn có một người, nhìn qua đã đợi thời gian rất lâu, nhưng lại không có nôn nóng không kiên nhẫn cảm xúc, mặt không chút thay đổi bộ dáng, tái nhợt sắc mặt để người nhìn liền cảm giác hắn rất lạnh. Nghe được thanh âm, người nọ ngẩng đầu nhìn lại đây.

Chính là từng lấy Vương Văn Trung này tên giả đến bảo hộ hắn an toàn Kim Nam.

Dung Viễn gật gật đầu xem như chào hỏi, đi vào lương đình, thu hồi tán, còn vung một chút mặt trên nước mưa, tựa vào lương đình bên lan can phóng, sau đó ngồi vào Kim Nam đối diện, nhìn về phía hắn.

Kim Nam sắc mặt ôn hòa, ánh mắt theo dõi hắn, như là lần đầu tiên thấy hắn dường như có loại trắng ra hảo kỳ, lại mang theo chủng mạc danh thần sắc. Hắn chăm chú nhìn một lát, bỗng nhiên nói:"Ta còn cho rằng

Dương Dương cũng sẽ cùng nhau lại đây." -- hần sẽ không bỏ qua tại nhìn thấy hần kia trong nháy mắt Kim Dương trên mặt hỗn hợp lo lắng cùng né tránh thần sắc.

"Hần là nghĩ như vậy, bất quá ta khiến hần trở về." Dung Viễn thoát nhìn rất thả lỏng, hần lười biếng nhú mày, nói:"Người muốn gặp không chỉ là ta sao?"

"Nói không sai." Kim Nam cười khẽ, sau đó nói:"Bất quá vài năm không thấy, liên thanh tiếp đón cũng không đánh, người nên sẽ không quên như thế nào xưng hô ta đi, Dung Viễn?"

Dung Viễn mi mắt khẽ run, không có phủ nhận, cũng không có nói chuyện.

Toàn thế giới đều biết "Dung tiến sĩ" Là siêu cấp trạch nam, vài năm trung rời đi phòng thực nghiệm số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay. Hơn nữa Dung tiến sĩ đã hai mươi bốn sắp hai mươi lăm, Dung Viễn bề ngoài nhìn qua còn không đến hai mươi bộ dáng, chiều cao, béo gầy, tuổi sai đẳng nhân tố dẫn đến giữa hai người khác biệt rõ ràng, bởi vậy chẳng sợ có người nhìn ra đến bọn họ diện mạo tương tự, nhưng không có nhân thật cho rằng bọn họ là cùng một người.

Nhưng Kim Nam cũng không phải phỏng đoán hoặc là lừa gạt, hần thập phần bình tĩnh, hơn nữa nhìn qua rất có hứng thú cùng Dung Viễn giải thích một phen tiền nhân hậu quả.

Thanh niên nói:"Nếu ta phía trước không có gặp qua người, có lẽ sẽ giống người khác như vậy bị người tại phòng thực nghiệm thể thân lừa gạt. Nhưng chỉ muốn gặp qua một mặt, liền tính là song bào thai ta cũng sẽ không làm sai. Cho nên, ba năm rưỡi tiền, ta tại phòng thực nghiệm nhìn thấy tên kia thời điểm, liền biết cứ việc rất giống, nhưng hần không phải

người -- ánh mắt kém quá xa . Ta rất kỳ quái người khác vì cái gì nhìn không ra."

"Nhưng người không có nói cho người khác." Dung Viễn thản nhiên nói.

"Không có tất yếu." Kim Nam nói:"Mặc kệ là ai, phòng thực nghiệm thành quả đều là thật rõ ràng . Vạch trần các người, đối Đường quốc có thể có cái gì ưu việt? Ta chỉ là không nghĩ tới, người sẽ rời đi thời gian dài như vậy."

"Vậy người hiện tại, tìm ta lại là vì cái gì?" Dung Viễn hỏi.

"Bởi vì có chút vấn đề, đã đến tất yếu xử lý thời điểm." Kim Nam vẫn giữ thái độ ôn hòa, nhưng trong giọng nói lại có cường ngạnh địa phương.

Dung Viễn ánh mắt híp lại một chút, hỏi:"Tỷ như nói?"

"Quạ đen."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 227: Giáp Ất Binh

Đột nhiên nghe được quạ đen hai chữ, Dung Viễn trong nháy mắt cảm giác da đầu tê dại, nhưng nội tâm ủa lên đến cũng không phải sợ hãi, mà là có loại quỷ dị hưng phấn cùng chờ mong -- ẩn thân phía sau màn cố nhiên càng an toàn, nhưng đại khái từ vừa bắt đầu, hẳn liền chờ mong có người có thể phát hiện chính mình cùng quạ đen ở giữa liên hệ, chờ mong tùy theo mà đến xung đột cùng biến hóa.

Nhưng Kim Nam thái độ bình thản, thần sắc nhạt nhẽo, giống như chính mình vừa nói không phải nổi tiếng thế giới hắc ám chế tài giả, mà là tại thảo luận cơm tối ăn cơm chiên trứng vẫn là mì thịt bò như vậy. Hẳn ánh mắt thậm chí cũng không có nhìn chăm chăm Dung Viễn, tựa hồ hẳn căn bản không quan tâm Dung Viễn tại nghe đến những lời này về sau có phản ứng gì, đặt ở trên mặt bàn tay phải chỉ gian thưởng thức một viên tiền xu.

Tựa hồ là vì khiến trên bàn đá không đến mức có vẻ vũ trụ đặng, trên mặt bàn bày hai bình nước khoáng, cũng không có mở ra qua. Bất quá tựa như quốc nội rất nhiều hội nghị trên bàn như vậy, Thủy Bình trang sức ý nghĩa thường thường lớn hơn thực dụng ý nghĩa, trừ phi hội nghị rất dài, bằng không chân chính đi uống nhân không có mấy cái. Từ này trên số lượng đến xem, Kim Nam cũng không giống hẳn phía trước theo như lời như vậy cho rằng Kim Dương cũng sẽ lại đây.

Dung Viễn nhìn hẳn, bỗng nhiên cười một tiếng, nói: "Làm gì làm cùng bóp kem đánh răng dường như ta hỏi một câu người nói một câu. Không bằng người đem tiền nhân hậu quả theo ta nói rõ ràng, chúng ta nói

rõ ràng, nói một là một, đỡ phải ra vẻ cao thâm thử đến thăm dò đi làm được không thoải mái, như thế nào?"

Kim Nam sửng sốt, Dung Viễn thành linh đến một câu hiển nhiên ra ngoài hẳn đoán trước, từ xưa có điểm trí tuệ -- hoặc là nói thích khoe ra trí tuệ nhân tại trò chuyện trung đều thích quanh co lòng vòng ám dụ tương tự, tựa hồ không như vậy liền biến thấp chính mình cách điệu. Bất quá như vậy ngay thẳng hiển nhiên càng đối Kim Nam khẩu vị, mỉm cười, cư nhiên thật tự thuật chính mình phía trước phía sau điều tra.

Hắn cũng không đem lần này gặp coi là một hồi đánh cờ, cũng liền không để ý trước xóc lên chính mình bài mặt. Như vậy bằng phẳng, ngược lại khiến Dung Viễn cảm giác chính mình lại thua rồi một bậc.

Cơ hồ là tại quạ đen vừa bộc lộ tài năng thời điểm, Kim Nam liền chú ý tới này thần bí cá nhân hoặc tổ chức. Bất quá vừa đến quạ đen không có tạo thành chân chính nguy hại, thứ hai truy tra quạ đen thân phận sự là trị an cục bản chức công tác, cho nên hắn không có nhiều hơn chú ý, xem qua tình báo về sau liền đem nó buông xuống.

Sau một chuỗi sự kiện chứng minh hắn đệ đệ cùng quạ đen có ngàn tia vạn luồng liên hệ, này liền không phải do Kim Nam không tiến hành chú ý. Chỉ là khi đó hắn không có thời gian rảnh đến, liền đem đệ trình xuất ngũ xin Chu Vân Trạch phái đến a thị, khiến hắn tiến hành bí mật điều tra. Nhưng mà sau này, Kim Nam lại phát hiện Chu Vân Trạch đối với hắn có điều giấu diếm, quạ đen cùng Kim Dương liên lụy cũng so với hắn tưởng tượng còn muốn thâm.

Vì thế chính hắn tiếp nhận truy tra.

Chu Vân Trạch có thể tra được sự, Kim Nam tự nhiên cũng có thể. Cứ việc rất nhiều chứng cứ bị thời gian hoặc là nhân vi xóa bỏ rất nhiều, nhưng

chỉ dựa vào mượn một ít nhìn như không hề có liên hệ dấu vết để lại, hẩn dần dần sờ soạng ra chân tướng.

"Vân Trạch vẫn cảm giác Dương Dương cùng quạ đen trung nào đó thành viên -- hoặc là quạ đen kẻ làm chủ có liên hệ, hơn nữa cố ý che giấu hẩn tồn tại. Nhưng hẩn vẫn không có hoài nghi đến người trên người, bởi vì hẩn cảm giác người không có bất cứ gây án khả năng tính." Kim Nam lược qua chính mình truy tìm cụ thể chi tiết, nói thẳng ra kết luận:"Nhưng đối với ta mà nói, ta tin tưởng bài trừ sở hữu không có khả năng, vô luận còn lại là cái gì, cho dù lại không thể tin, kia cũng là thật tướng. Tại Dương Dương chung quanh mọi người trong, chỉ có người có trở thành quạ đen tư cách, cũng có đủ trở thành quạ đen tâm tính."

Trừ một ít như có như không hiềm nghi bên ngoài, Dung Viễn không có lưu lại bất cứ chứng cứ, nhưng Kim Nam cũng không cần chứng cứ. Rất nhiều thời điểm, hẩn đều là trước tập trung mục tiêu, sau đó lại điều tra thủ chứng, mà hẩn trực giác rất ít có có sai lầm thời điểm. Một lần này cũng là đồng dạng. Đang trong điều tra hẩn cho rằng, quạ đen cũng không phải giống rất nhiều người tưởng tượng như vậy là một tổ chức khổng lồ, nó ban sơ khả năng chỉ có một hai cá nhân, hậu kỳ tuy rằng nhân số có điều gia tăng, nhưng lại vẫn không tính nhiều. Thủy chung cùng quạ đen có liên quan, không phải Kim Dương, mà là nhìn như không có bất cứ liên hệ Dung Viễn.

Mà quạ đen sở dĩ như vậy không gì không biết làm người ta sợ hãi, ý lại cũng không phải nghiêm mật tổ chức tổng số không rõ nhân thủ, mà là nào đó siêu việt thời đại, trí năng hóa trình tự. Có đủ đồng dạng đặc chất, trừ quạ đen, còn có thiên võng.

Hẩn quyết định cùng Dung Viễn nói chuyện.

Nhưng mà khi đó, Dung Viễn đã rời đi địa cầu đi hướng vũ trụ, cho nên hẩn nhìn thấy, là đỉnh nhất trường giống nhau như đúc mặt, biểu tình

động tác đều không hề có sơ hở thể thân tiểu a. Vừa nhìn thấy, Kim Nam trong lòng liền lập bộp nhảy dựng, dò xét hai câu, nhìn cặp kia rõ ràng không có cảm tình lại mặc danh để người cảm giác thuần lương ôn hòa ánh mắt, hẳn cuối cùng cái gì cũng chưa nói, chỉ tại sau, tăng mạnh đối quạ đen cùng thiên võng viện trợ giả chú ý.

Kim Nam bề bộn nhiều việc, hẳn không có khả năng đem mấy năm thời gian đều đặt ở truy tra trên một sự kiện, chỉ là vẫn nhớ thương . Chỉ cần có thời gian, vị kia "Dung tiến sĩ" bất cứ tin tức cùng đối ngoại hoạt động đều sẽ không bỏ qua, nhưng lại vẫn cũng không có tái kiến hẳn muốn gặp nhân.

Sau đó chính là trực tiếp tinh tế cơ giáp đại chiến.

Kia một câu... Đương Dung Viễn nói chuyện thanh âm từ bên trong truyền đến khi, Kim Nam nháy mắt có loại bị sét đánh cảm thụ. Dung Viễn quá khứ lưu lại tư liệu rất ít, nhưng vẫn là có phòng vấn video tại. Mấy năm qua liên tục nghiên cứu qua rất nhiều lần, hẳn đối với này thanh âm thực không thể càng quen thuộc. Chỉ là hẳn một độ cho rằng Dung Viễn rời đi phòng thực nghiệm là vì âm thầm thao túng quạ đen cùng thiên võng, không nghĩ tới người này chạy đã vượt qua hẳn dự đoán phạm vi.

Lô gia trạch viện bên trong phát sinh án mạng càng làm cho hẳn tin chắc điểm này. Vụ án này vừa nghe nói thời điểm hẳn liền có chủng quen thuộc cảm, hiện trường tra xét về sau, hung thủ cái loại này quý mị, lý trí, lãnh tĩnh, bình tĩnh thông dong càng là khiến hẳn từ giữa thấy được người nào đó bóng dáng. Mấy năm nay tự xưng quạ đen những người đó mặc kệ làm ra bao nhiêu lớn án tử, cũng không có loại này làm người ta lông tơ dựng thẳng cảm giác.

Hắn trở lại -- Kim Nam vô cùng xác nhận.

Sau cơ hồ là dễ dàng, hần phát hiện Kim Dương bên cạnh gần nhất đột nhiên xuất hiện một tên là "Cốc Viễn" bằng hữu, diện mạo cũng cùng "Dung Viễn" Rất tương tự, chỉ là mạo danh tuổi tựa hồ trở nên nhỏ. Bất quá Kim Nam không có rối rắm với điểm này, quang hần phát hiện kia vài sự đã khiến hần cảm giác chính mình thế giới quan bị đổi mới rất nhiều lần, lại nhiều một điểm chỗ kỳ dị giống như cũng không có gì hảo kì quái .

Nhìn đối diện hơi thấp đầu, tựa hồ còn không tính toán nói chuyện Dung Viễn, Kim Nam buông xuống ánh mắt, nói:"Quạ đen cùng thiên võng, làm được đều là lợi quốc lợi dân chi sự. Có lẽ có nhân cho rằng không thể chường khổng lực lượng nhất định cần phải hủy đi, nhưng ta cũng không nghĩ như vậy... Cho nên, ta không cần người thừa nhận cái gì, cũng không muốn nghe người phủ định mà nói. Ta chỉ muốn hỏi -- người cảm giác, quạ đen tiếp tục như vậy đi xuống, sẽ thế nào?"

Dung Viễn thần sắc rốt cuộc có biến hóa, khóe môi hần cong lên một lạnh lạnh độ cong, không mang theo độ ấm cười nói:"Diệt cỏ tận gốc... Có lẽ bọn họ có thể trở thành nhằm vào tội ác uy hiếp tính lực lượng, khiến sở hữu làm ác người lật lật lo lắng. Ta cảm giác này cũng không sai."

"Đối một số người đến nói có lẽ là tốt, nhưng đối với này thế giới đến nói, đây là dị dạng phát triển." Kim Nam cảm xúc hoàn toàn không bị hần thái độ mà tác động, nghiêm mặt nói:"Chúng ta xã hội, không thể ỷ lại vào vài người nào đó, nào đó tổ chức chính nghĩa cùng khủng bố thủ đoạn đến duy trì. Nếu coi đây là căn cơ, kia đương sở hữu uy hiếp người thường khủng bố • tổ chức đều bị quạ đen tiêu diệt thời điểm, quạ đen liền sẽ trở thành tân khủng bố, nó tồn tại đem bắt cóc xã hội trị an -- đương mọi người thói quen quạ đen tồn tại về sau, nếu quạ đen biến mất, xã hội trật tự sẽ lập tức rơi vào hỗn loạn, phạm tội tỷ lệ cấp tốc bay lên, người thường sẽ giống đợi làm thịt sơn dương như vậy bị khi dễ; Nhưng nếu quạ đen vẫn tồn tại đâu? Mọi người bởi vì trên đầu huyền một thanh kiếm sắc không dám làm

xăng làm bậy, làm việc cẩn thận chặt chẽ, như vậy liền sẽ hạnh phúc sao? Hơn nữa, như vậy tồn tại, thế tất sẽ trở thành xã hội phát triển trở ngại."

Hắn nói nói liền đứng lên, ở trong đình qua lại đi hai vòng sau, lại nói:"Hơn nữa đối với quạ đen bản thân đến nói, này cũng không phải một chuyện tốt. Ta thừa nhận, bọn họ trung gian mỗi người đều là anh hùng, nhưng như vậy sinh hoạt là bọn họ muốn sao? Vĩnh viễn giấu ở trong bóng đêm, chế tài tội ác, vô luận tại bất cứ địa phương đều không thể quang minh chính đại sinh hoạt tại dưới ánh mặt trời, chẳng sợ đối với chính mình gia nhân ái nhân đều là miệng đầy nói dối... Ba năm năm năm có lẽ có thể kiên trì, nhưng ai có thể một đời như vậy qua đâu? Ta biết người đại khái sẽ không dùng thủ đoạn bắt buộc bọn họ lưu lại tổ chức trong, nhưng chờ bọn hắn muốn trở về bình thường xã hội thời điểm, chỉ sợ đã không thể dung nhập đi vào."

Dung Viễn mi nhãn vừa động, Kim Nam trong lời nói mang ra hắn chưởng khống quạ đen tin tức, bất quá hắn chần chờ một lát, không có phủ nhận.

Kim Nam nói:"Đây là hảo tình huống, càng tệ là -- nhân, đều là sẽ biến . Hiện tại quạ đen còn tại khống chế trong, nhưng có lẽ một ngày nào đó trong đó nào đó thành viên liền sẽ dã tâm bành trướng, đem chính mình đám người coi thành thế giới cứu thế chủ, cho rằng tất cả mọi người hắn là đối với bọn họ mang ơn, cho rằng chính mình hắn là được hưởng trên thế giới tốt nhất hết thảy. Ta biết này nhất định sẽ phát sinh -- như vậy ai có thể cam đoan, bọn họ sẽ không bởi vì người khác tiểu tiểu mạo phạm mà áp dụng quá khích thủ đoạn? Bọn họ hay không sẽ bởi vì bên cạnh nhân nhận đến thương tổn mà cảm giác này bị chính mình bảo hộ thế giới quá mức dơ bẩn cần tinh lọc? Hay không sẽ bởi vì chính mình gặp được cực khổ liền oán hận mọi người? Nếu bọn họ đột nhiên quyết định làm ác, mà người lại giống lần này như vậy thời gian dài rời đi, như vậy ai có thể tưởng tượng bọn họ có thể tạo thành bao nhiêu lớn phá hư?"

"Còn có, quạ đen lo liệu chính nghĩa là cái gì? Là phổ thế giá trị đạo đức chuẩn mực, vẫn là bọn họ nhìn xem thuận mắt không vừa mắt? Đích xác, hiện tại bị quạ đen chế tài đại đa số đều là tội ác tà trời người, nhưng cũng có một chút bị liên lụy đến, tội không chí tử nhân. Quạ đen tại động thủ thời điểm, cũng sẽ không suy xét bọn họ hay không có khổ trung, có phải hay không còn có ý lại bọn họ sinh hoạt lão nhân hài tử. Khoái ý ân cừu, xác thật thống khoái, nhưng hậu tặc sinh ra vấn đề lại không phải đơn giản như vậy ."

"Ta mặc kệ một người làm sai sự nguyên nhân, ta chỉ nhìn hắn làm chuyện gì. Nếu đây là vì gia nhân mới lựa chọn làm nào đó sự, như vậy tại hắn làm ra lựa chọn thời điểm, liền muốn có chính mình, còn có chính mình gia nhân muốn vì này trả giá đại giới giác ngộ." Dung Viễn bình tĩnh nói. Hắn bởi vì tiến sĩ sự đối [công đức bộ] công đức phán định một độ sinh ra nghi ngờ, thậm chí nghĩ tới muốn bỏ qua Thiên Nhân. Nhưng lãnh tĩnh về sau, Dung Viễn lại không có làm như vậy.

Bởi vì hắn bản nhân giá trị quan, thực ra cùng [công đức bộ] phi thường tương tự.

Tỷ như giả thiết giáp bắt ắt ái nhân uy hiếp hắn tới giết bính, như vậy ắt cố nhiên là rất đáng thương, nhưng bính làm sao này vô tội? Hắn cùng bọn họ vô thân vô cố, vì cái gì muốn vì một người không quen trả giá sinh mệnh đại giới? Nhược bính may mắn chưa chết, thánh mẫu một điểm mà nói có lẽ sẽ giúp ắt cứu ra ái nhân cũng đã đảo nhân vật phản diện giáp. Nhưng nếu này "Bính" Là Dung Viễn...

Ha ha, ta quản người đi tìm chết.

Mặc kệ có bao nhiêu khổ trung, khi người quyết định đối với ta huy đao tướng hướng thời điểm, người chính là của ta địch nhân -- đây chính là Dung Viễn quan điểm. Bảo hộ chính mình sở yêu người là đáng kính, nhưng vì thế liền lấy kẻ vô tội đi làm đền toàn, chỉ có thể nói là vì tư lợi,

cũng không đáng giá lượng giải. Nhưng nếu Dung Viễn chính mình bị vây ở "Ất" Dưới tình huống, hẳn cũng sẽ lựa chọn làm một vì tư lợi nhân, nhưng hẳn tuyệt sẽ không cho rằng chính mình trong sạch vô tội, nếu là bị "Bính" Phản giết, cũng không có gì hảo oán hận .

"Bất quá người nói mặt khác vấn đề, ta cũng từng nghĩ tới." -- cho nên hẳn còn ngồi ở chỗ này, Dung Viễn hỏi:"Này mấy ta đã biết. Cho nên đâu? Đề nghị của người là cái gì?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Hiệp Nghị

Mưa đã tạnh, gió nhẹ nhẹ nhàng thổi qua, thỉnh thoảng có thủy châu từ xanh biếc trên lá cây lăn xuống. Một chỉ màu đen Yến Tử từ bình tĩnh mặt hồ xẹt qua, lưu lại một xuyên tinh tế sóng gợn.

Dung Viễn đã đi rất lâu, Kim Nam lại vẫn ngồi ở lương đình bên trong, nhắm mắt lại, đem gặp toàn bộ quá trình lại trong đầu tinh tế hồi tưởng hai ba lần, vô luận là lại như thế nào rất nhỏ động tác cùng biểu tình biến hóa hẳn đều nhớ rõ, lại đối với tương lai phải làm sự từng bước làm tốt quy hoạch, lặp lại suy tính về sau không có để sót, mới đứng dậy rời đi.

Hắn đi ra lương đình, xuyên qua cầu gỗ, trải qua Tử Đằng hoa thụ hình thành hành lang, lấy thủy chung nhanh chậm không biến nhịp độ đi ra công viên, ngồi trên một chiếc màu đen ô tô. Ô tô tài xế nguyên bản đang tựa vào trên ghế nhắm mắt lại giống như ngủ, nghe được thanh âm, từ trong kính chiếu hậu nhìn hẳn một cái, gặp Kim Nam buông mắt giống như không có càng nhiều phân phó, liền trực tiếp phát động chiếc xe.

Ngồi ở ghế sau Kim Nam thường niên đều là một bộ không quá khỏe mạnh sắc mặt, dáng người thon gầy phảng phất nhược không thẳng y, cúi đầu khi nhìn qua còn có vài phần yếu ớt, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng lại vượt qua bất luận kẻ nào tưởng tượng. Hắn từng lập luy luy công tích, chỉ là vì bảo mật cho nên mới không để người biết. Tại người biết chuyện trong mắt, hẳn là Đường quốc tối cường chiến sĩ, ưu tú nhất quân nhân, nhưng đối với Kim Nam đến nói, này mấy danh hiệu cũng không trọng yếu, hẳn sẽ làm hết thảy, chỉ là vâng theo bản tâm mà thôi.

Bao gồm lần này, dốc hết sức thúc đẩy cùng quạ đen thủ lĩnh hội đàm, hơn nữa kiên trì không có hướng bất kỳ ai để lộ vị này "Thủ lĩnh" chân thật thân phận. Hẳn đối ngoại thuyết pháp là người kia phi thường cẩn thận, không có dùng chân diện mục cùng hẳn gặp; Nhưng chân chính nguyên nhân, là vì tránh cho bí mật tiết lộ về sau, nào đó chiếm đoạt địa vị cao liền tự cho là có thể chường không sở hữu ngu xuẩn hủy hẳn thật vất vả xây dựng hòa bình cục diện.

Xe dừng ở một bề ngoài bình bình vô kì cư dân lâu bên dưới, nơi này liên bãi đỗ xe cũng không có, chỉ có thể dừng ở tiểu khu khu vực xanh hoá phía trước lộ thiên chỗ dừng xe thượng. Hẳn đi vào Tiểu Lâu, đóng lại lâu môn, sau đó vạch trần hành lang đăng thanh khổng công tắc, đem tay đặt tại trống rỗng trên vách tường, một lát sau, theo "Đinh" một tiếng vang nhỏ, nhìn như phổ thông cửa phòng trộm lấy không hợp với lẽ thường nhẹ nhàng vô thanh trượt ra.

Nội môn, thật giống như là một thế giới khác. Toàn bộ tầng vách tường tất cả đều bị đả thông, bày các loại dụng cụ cùng văn kiện, năm sáu người đang tại bên trong bận việc, nghe được động tĩnh, đều quay đầu nhìn qua, vừa thấy Kim Nam liền tất cả đều vây lại đây, "Lão đại người trở lại", "Lão đại không có việc gì đi" Đẳng ồn ào xôn xao theo hẳn chào hỏi, có người tiếp nhận hẳn áo khoác, có người cho hẳn bưng tới một ly nóng hầm hập cà phê, bọn họ làm việc này không phải bởi vì bất cứ quy định hoặc là muốn nịnh bợ hẳn, thuần túy chỉ là chính mình muốn làm như vậy mà thôi.

Một lát sau, Kim Nam đã lấy một hữu nhân tư thái ngồi ở thoải mái rộng rãi trên sofa, trong tay bưng cà phê, bên cạnh phóng điểm tâm, trong phòng nhân mặc kệ nguyên lai đang làm cái gì, hiện tại tất cả đều vây quanh ở hẳn bên cạnh, có ngồi ở hai bên trên sofa, có chuyển đến một chiếc ghế, có tựa vào lưng ghế dựa hoặc là trên tường, tất cả đều ngóng trông nhìn hẳn.

"Lão đại, đàm phán thuận lợi sao?" Mắt nhỏ Mạch Đông trước hết nhìn không được, cấp rống rống hỏi.

Kim Nam cũng không có thừa nước đục thả câu ý tứ, gật gật đầu nói:"Ân, hẳn đồng ý."

"Là tốt rồi." Phá thạch từng khẩu khí. Hắc mào rậm mặt tròn, đoản bình đầu, thâm sắc làn da, một đôi mắt to sáng ngời hữu thần, dáng người cường tráng khôi ngô, ngồi ở chỗ kia cũng cho người ta một loại núi cao cảm giác. Hắc ngừng dừng lại, lại nói:"Lần này đề nghị của người mặt trên vốn liền có dị nghị, nếu lại bị cự tuyệt, chúng ta đây liền khó làm."

...

Kim Nam đề nghị, ngay từ đầu ngay cả tại chính mình nhân trong đó cũng không phải bị toàn bộ nhân đồng tình. Hắc trước thuyết phục chính mình cùng lớp, sau đó thuyết phục phụ thân cùng tổ phụ, lại hướng bên trên đưa ra xin chỉ thị, nhiều lần khúc chiết về sau, mới rốt cuộc chiếm được hiện tại kết quả.

Hắc cùng Dung Viễn đạt thành hiệp nghị là -- quạ đen có thể được đến giữ lại, nhưng sau này chế tài tội ác là các quốc gia chính phủ ngành chủ yếu công tác, quạ đen sẽ đảm đương hành động trung giám sát giả cùng hiệp trợ giả. Cứ như vậy, đầu tiên chính phủ uy tín cùng quyền năng có thể được đến duy hộ, cũng có thể văn hồi dân chúng tín nhiệm, không đến mức bị quạ đen phát triển sở phá hư; Tiếp theo, vạn nhất các quốc gia trị an ngành không có rất tốt thực hiện chức năng, quạ đen tồn tại chính là một uy hiếp cùng bảo đảm; Còn nữa, chính phủ chủ đạo đả kích tội ác hoạt động trung, trước đó điều tra, sơ tán dân chúng, duy trì trật tự, thiện hậu xử lý, cân nhắc mức hình phạt trừng phạt đẳng đều có thể bận tâm đến, không giống quạ đen tại lấy thiếu đối nhiều trong chiến đấu thường thường cần không từ thủ đoạn tài năng lấy được thắng lợi, cục diện rất dễ dàng thất khống, cũng thường xuyên trừng phạt quá nặng hoặc là lan đến kẻ vô tội.

Đối qua đen khai ra điều kiện là: Qua đen trung mọi thành viên [Đường quốc chính phủ thực ra đã nắm giữ đại bộ phận danh sách], quá khứ án để đều có thể xóa bỏ, sau này thăm người thân đến trường du lịch tìm công tác đều không chịu hạn chế, chẳng sợ muốn khảo nhân viên công vụ cũng có thể, nhưng sau này lại không thể lại có trái pháp luật loạn kỷ hành vi; Thụ thương hoặc là tàn tật nhân cam đoan có thể được đến tốt nhất trị liệu, thỏa đáng nhất chăm sóc, nếu nguyện ý gia nhập chính phủ ngành, chẳng sợ không tiện đi lại cũng có thể đảm nhiệm nào đó đặc thù bộ đội giáo luyện, sở hữu đất ngộ đều dựa theo tốt nhất tiêu chuẩn. Đây là chính yếu hai điều, mặt khác còn có vụn vặt một ít điều kiện, tỷ như đối với nguyện ý sáng tỏ thân phận qua đen thành viên, có thể tại nhà ở, chữa bệnh, tiền lương, phúc lợi đất ngộ đẳng phương diện có thể hưởng thụ hậu đãi điều kiện; Đối với không nguyện ý sáng tỏ qua đen cũng có thể cho lớn nhất phạm vi bên trong tự do, cũng có trình độ nhất định quyền được miễn, tỷ như truy kích tội phạm thời điểm sấm đèn đỏ cái gì chỉ cần không tạo thành thương tổn sự kiện đều có thể tiêu diêu; Tại nước ngoài hoạt động thời điểm còn có thể đạt được Đường quốc che chở, vạn nhất gặp được cái gì tình huống có thể hướng đại sứ quán xin giúp đỡ đợi đã (vân vân).

Nói cách khác, muốn cầu qua đen tại sau này hành động thời điểm trước đem mục tiêu cùng chứng cứ chuyển giao cho địa phương chính phủ, do bọn họ đến ra mặt. Vạn nhất chính phủ giải quyết không được hoặc là ý đồ che lấp đây, đây mới là cần qua đen xuất trưởng thời điểm, cái khác trừ yêu cầu bọn họ không thể tùy ý giết người phóng hỏa bên ngoài cơ bản không bao nhiêu hạn chế. Chỉ cần có thể làm đến điểm này, qua đen tồn tại liền có thể được đến Đường quốc chính phủ quan phương cho phép, tại đủ loại hậu đãi điều kiện bên ngoài, trọng yếu nhất chính là, có một cơ hội có thể làm cho bọn họ một lần nữa hành tẩu ở dưới ánh mặt trời.

Cơ hội này đối kia vài muốn một lần nữa đạt được bình thường sinh hoạt, có thể đường đường chính chính quan tâm chính mình gia nhân qua đen đến nói không có so này càng đáng quý, cho dù là thích lười dao liếm

huyết sinh hoạt một bộ phận khác nhân, cũng sẽ hi vọng có thể có không cần che khuất mặt tùy ý đi dạo phố ăn cơm thời điểm.

Cho nên Dung Viễn đáp ứng.

Bất quá có một điểm, Kim Nam không có nói, Dung Viễn cũng minh bạch -- mặc kệ này trong hiệp nghị cho qua đen bao nhiêu tự do, mặc kệ điều kiện có bao nhiêu rộng rãi, khi bọn hắn nhận này hiệp nghị thời điểm bắt đầu, bọn họ liền không lại là từng trừ Dung Viễn bên ngoài không hề có trói buộc, vô pháp vô thiên hắc ám chế tài giả, mà là thể chế nội đặc thù cảnh sát, tất yếu tuân theo nhất định quy tắc, nhận thích hợp quản thúc.

Dù vậy, đối với Đường quốc đến nói, có thể tiếp thụ loại này bán tự do trạng thái nghĩa cảnh tồn tại đều là một loại gần như không có khả năng thay đổi. Loại này thay đổi nguyên nhân, có Kim Nam cố gắng thành phần, có Kim gia địa vị, cống hiến cùng nhân mạch thành phần, cũng có hiện tại thế giới thể cục rung chuyển bất an thành phần. Mặc kệ nói như thế nào, có thể thúc đẩy chuyện này là phi thường khó khăn, này kết quả, cũng không nhất định có thể tấn như nhân ý.

Về phần tương lai, là Hắc Kỳ cuối cùng bị khống lồ, như lốc xoáy thể chế thôn phệ; Vẫn là bọn họ giống như cá nheo như vậy đảo loạn bình tĩnh hồ nước, khiến này quốc gia đều vì thế phát sinh thay đổi; Hoặc là bọn họ cuối cùng bất tri bất giác thay thế được quá khứ mập mạp quan liêu thể chế, trở thành một loại đặc thù, độc lập lại tự do tồn tại, đủ loại khả năng tính không thể xác định, mà Dung Viễn đã buông tay ra.

Từ cứu lại Picchu tinh về sau, Dung Viễn công đức đã biến thành một con số thiên văn, trở lại địa cầu về sau tuy rằng không có cách nào lại nhìn công đức biến hóa, nhưng kẹo đường, phòng thực nghiệm vacxin phòng bệnh, thiên võng viện trợ giả dối đã (vân vân), mỗi thời mỗi khắc đều khiến Dung Viễn công đức tại gia tăng, so sánh dưới, Hắc Kỳ mang đến công đức tuy rằng khả quan, phiên toái lại cũng không thiếu, giống như là gân gà, ăn

vào vô vị, vứt bỏ đáng tiếc. Suy xét đến tương lai, vạn nhất Hắc Kỳ phát triển trở thành một chủng không thể thay thế tồn tại về sau đột nhiên thất khống hoặc là phá vỡ, như vậy Dung Viễn bởi vì liên quan trách nhiệm nguyên nhân cũng sẽ nhận đến liên lụy -- nhân tâm luôn luôn phức tạp lại dễ biến, hẳn cũng không cho rằng có Noah theo dõi liền có thể vạn vô nhất thất. Cho nên lý trí được nói, hiện tại buông tay là tốt nhất.

Bất quá Hắc Kỳ -- hoặc là nói quạ đen, với hẳn mà nói là đặc biệt, đối với này thế giới đến nói cũng là đặc biệt, cho nên hẳn lấy phía sau màn thủ lĩnh danh nghĩa cùng Kim Nam đàm phán, hẳn còn sẽ khiến Noah tiếp tục hiệp trợ bọn họ, cũng sẽ tại tương lai trong đó nào đó Hắc Kỳ gặp được sinh mệnh nguy hiểm thời điểm vọt ra viện thủ, nhưng chỉ thế thôi.

...

"Giải quyết cũng không tính hoàn." Tiếp nói chuyện là tính cách ôn hòa, am hiểu y thuật nữ hài cam thảo, nàng nhú mi nói:"Lão đại đem chuyện này ôm lên thân, sau này liền phải đem nó gánh lên đến, phiền toái còn nhiều đâu, về sau cũng sẽ không thoải mái.

Mọi người gật đầu. Bọn họ đều đối Kim Nam có cường đại tin tưởng, tin tưởng hẳn xuất mã nhất định có thể đem này thu phục, nhưng tương lai quạ đen cùng chính phủ như thế nào liên hệ, như thế nào phối hợp, như thế nào xác định quyền chúc cùng trách nhiệm quan hệ, sinh ra khác nhau về sau như thế nào giải quyết đợi đã (vân vân), đây mới là trọng điểm, mà Kim Nam muốn đem này hoàn toàn vung tay ra lại là không có khả năng . Lấy kinh trên đường chín chín tám mươi một nạn, lúc này mới chỉ là đệ nhất nan mà thôi.

Cho nên như Mạch Đông dám người, liền không lý giải Kim Nam vì cái gì nhất định muốn tự mình làm chuyện này. Loại sự tình này, chính là làm nhiều công ít, xuất lực cũng không lấy lòng khổ sai sự, lộng không tốt

liền thành ống bể bên trong chuột hai đầu bị khinh bỉ, người bình thường thôi đều không kịp, nào còn có khẩn cấp tiếp nhận đâu?

Bất quá bọn họ đối Kim Nam đều là vừa tín nhiệm lại kính yêu, cho nên chẳng sợ không tán đồng, cũng sẽ nửa điểm không suy giảm chấp hành đi xuống.

Mọi người thảo luận một trận sau này vẫn đề, đại khái cầm ra một chương trình, lại chủ động chia sẻ các hạng công tác, ăn cơm thời điểm cũng không có đình chỉ, thẳng đến nửa đêm, mới tại Kim Nam mệnh lệnh phần mình trở về phòng nghỉ ngơi.

Thẳng đến vạn lại đều tĩnh khi, Kim Nam mới nhẹ nhàng khẩu khí, từ chính mình phòng trong ngăn kéo cầm ra một màu trắng phong thư, nhìn nhìn, sau đó đem đốt lửa thiêu hủy.

-- đây là hẩn di thư.

Không ai biết, Kim Nam hôm nay tại đi gặp Dung Viễn thời điểm, là làm tốt "Có lẽ sẽ tử cũng nói không chừng" chuẩn bị mới đi .

Hắn không có tiết lộ ra ngoài Dung Viễn thân phận, cùng chưa cùng bất luận kẻ nào thuyết minh qua đen phía sau màn thủ lĩnh cùng ngoại tinh nhân, hình người cơ giáp trung điều khiển viên quan hệ. Bởi vì Dung Viễn sở nắm giữ cái loại này phảng phất có mặt khắp nơi theo dõi năng lực khiến hẩn đề phòng, hẩn lo lắng, vạn nhất chính mình nói, có lẽ sẽ cấp bên cạnh những người này mang đến họa sát thân.

Phát hiện bí mật bạo lộ về sau Dung Viễn sẽ làm ra cái gì, hoàn toàn liền tại hẩn một ý niệm. Vì bảo trì thân phận bí ẩn mà giết người diệt khẩu, chỉ là vô số khả năng tính trung xác suất khá lớn một. Lấy Kim Nam đối Dung Viễn lý giải đến nói, hẩn không phải một hội cố tích mạng người nhân, một khi làm ra quyết định về sau liền sẽ không chút do dự động thủ. Xem tại Kim Dương phân thượng, Kim Nam cảm giác có lẽ chính mình sẽ

không chết, nhưng Dung Viễn sau lưng bí mật tựa như giấu ở mặt biển hạ băng sơn như vậy sâu không lường được, có lẽ có khác thủ đoạn cũng nói không chừng.

Tỷ như phòng thực nghiệm, cái kia giống như đúc, không ai có thể nhìn ra sơ hở thể thân.

May mắn, khả năng xấu nhất không có phát sinh, sở hữu hết thủy đều tại hướng về hảo phương hướng phát triển.

Hắn không thể để cho người khác biết hoặc là đến làm chuyện này, bởi vì hắn biết giống Dung Viễn như vậy nắm giữ siêu thoát với tinh cầu lực lượng nhân vừa vô ý khả năng liền sẽ bị đẩy đến mặt đối lập đi, dùng đối đãi người thường phương thức đến đối đãi hắn là tuyệt đối không thể hành, tiếc nuối là có điểm thân phận nhân đối mặt "Bình dân bách tính" Đại đa số cũng đều không hiểu được cái gì gọi là kết giao chừng mực.

Hắn cũng không thể bỏ mặc không để ý nhậm này tự do phát triển, bởi vì hắn thấy được nhân loại nguy cơ, cũng thấy được Dung Viễn trên người cự đại che giấu lực lượng. Ngoại tinh nhân đã cách địa cầu như thế chi gần, dựa theo nhân loại bình thường khoa học kỹ thuật phát triển tốc độ có thể ứng đối như vậy nguy cơ còn cần rất nhiều năm. Có thể nhanh chóng phát triển khả năng tính chỉ có hai: Một là nhân loại ở trong chiến tranh dục hòa trùng sinh, chung quy chiến tranh mới là khoa học kỹ thuật tốt nhất chất xúc tác; Một cái khác, chính là được đến có thể cùng ngoại tinh nhân ngay mặt chống lại còn lấy được thắng lợi Dung Viễn giúp.

Cơ giáp, thể thân, nào đó theo dõi trình tự... Hắn tin tưởng chính mình nhìn thấy chỉ là băng sơn một góc, nhưng mà, bức bách, uy hiếp, lợi dụ, lừa gạt... Trêu đùa này mấy thủ đoạn tại lực lượng tuyệt đối trước mặt đều là ngốc không ai bằng, duy nhất kết cục chính là tự chịu diệt vong.

Cho nên hắn lấy quạ đen làm dẫn, ám chỉ Dung Viễn chính mình đối với hắn đã biết quá sâu, thử Dung Viễn thái độ, quan sát hắn phẩm tính, cũng vì sau này lui tới làm một trái đẽm.

Di thư đốt sạch, biến thành một đống nhỏ màu đen hài cốt, vân vân liên nát. Trong không khí lượn lờ một cỗ trang giấy thiêu đốt sau đặc thù hương vị, "Ba" một tiếng, đang bị đóng lại .

Trong bóng đêm, Kim Nam lau sạch sẽ ngón tay, nằm ở trên giường nhắm mắt lại, che trong mắt sâu không thấy đáy cảm xúc.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 229: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 1

Đây là phát sinh tại đi Picchu tinh lỗ đồ trung một tiểu nhạc đệm.

[công đức bộ] quy tắc trung, sử dụng phạt ác trị hoặc là làm việc thiện trị có thể mở ra rút thưởng công năng, phần thưởng tùy cơ, bất quá Dung Viễn quá khứ công đức khẩn trương, hơn nữa hẳn đối dựa vào vận khí rút thưởng hệ thống cũng không cảm mạo, bởi vậy chưa bao giờ sử dụng qua. Nhưng tinh đồ từ từ, cả ngày nhìn bên ngoài hắc ám vũ trụ cùng tinh thần cũng trở nên không có ý tứ lên, nhàn cực nhàm chán, Dung Viễn nhớ tới rút thưởng đại đĩa quay, liền tùy tay trườ một lần.

[công đức bộ] trang thượng tản mát ra bạch quang, mạnh đem hẳn bao phủ đi vào. Dung Viễn trước mắt bỗng tối đen, liền mất đi ý thức.

...

"Dung Viễn ! Dung Viễn ! mau tỉnh lại ! Trương lão đầu kêu người đâu !"

Mơ mơ màng màng trung, một thanh âm giống ruồi bọ như vậy tại bên tai ong ong ong tưởng, còn có người dùng sức đẩy đẩy hẳn cánh tay. Dung Viễn mở choàng mắt, trong mắt nghiêm nghị sợ tới mức người bên cạnh cả người cứng đờ, cơ hồ quên chính mình muốn nói cái gì.

Xuất hiện ở trong tầm nhìn, là diện mạo bình bình vô kì nam sinh, mắt nhỏ, hếch lương, trên mặt trường mấy cái thanh xuân đậu, tóc hỗn độn, nhân có điểm mập giả tạo. Duy nhất ưu điểm, chính là hẳn ánh mắt coi như sạch sẽ, trong đó lo lắng cùng nôn nóng đều là thật tâm thực lòng .

-- người này ai?

Dung Viễn phát hiện chính mình ghé vào nhất trường thấp bé đầu gối trên bàn, hắt một bên tự hỏi vấn đề này, một bên chậm rì ngồi thẳng. Mắt nhỏ nam sinh rất sốt ruột theo hắt nhướn mi nháy mắt, vội vàng muốn biểu đạt cái gì, đúng lúc này, Dung Viễn nghe được có người tại gọi hắt danh tự.

"Vấn đề này, khiến cho Dung Viễn đến cho chúng ta giải đáp một chút!" Ngữ khí thật không tốt.

Hắt quay đầu xem qua, lúc này mới phát hiện chính mình ngồi ở một rộng lớn bậc thang phòng học trung, sở hữu trên bàn cơ hồ đều ngồi đầy nhân, hiện tại có chừng một nửa người đều đang nhìn hắt phương hướng. Phòng học phía trước, đứng một tóc hoa bạch lão đầu nhĩ, đang tại thở phì phì nhìn hắt, đại khái là vì hắt vừa rồi ngủ nguyên nhân, lão đầu nhĩ quắc mắt nhìn trừng trừng bộ dáng.

Đại học phòng học, giáo thụ, lên lớp trung, giải đáp vấn đề.

Hoàn cảnh đột nhiên chuyển hoá khiến hắt có loại phảng phất trong mộng hoảng hốt cảm, Dung Viễn phản ứng cũng có vẻ có điểm trì hoãn. Hắt nhìn nhìn chung quanh, không để ý đến kia vài hoặc lo lắng hoặc sung sướng khi người gặp họa hoặc là thờ ơ ánh mắt, nhìn lướt qua trước bảng đen mặt trên màn hình chiếu mặt vấn đề, là một đạo thực biến hàm số đề, cứ việc hắt lúc này còn làm không rõ ràng phát sinh cái gì, nhưng loại trình độ này đề mục cũng không làm khó được hắt.

Dung Viễn đứng lên, kéo ghế ra, đi đến phía trước trên bàn giáo viên cầm một căn phấn viết, tại giáo thụ hoài nghi ánh mắt dưới dùng ba năm phút đem giải đáp quá trình viết đến trên bảng đen.

"Tháp tháp tháp tháp..."

Phấn viết không ngừng gõ bảng đen thanh âm giống như hạt mưa phân phân rơi xuống mặt đất, mang theo chủng kỳ diệu vận luật, nguyên bản bởi vì học sinh không ngừng làm một ít động tác mà có vẻ có chút ồn ào hỗn loạn phòng học dần dần an tĩnh lại, ngay cả một ít thất thần hoặc là vụng trộm chơi di động người đều không tự chủ được ngừng đầu nhìn bảng đen, tuy rằng 80% học sinh đều xem không hiểu hần viết là cái gì, nhưng không gây trở ngại bọn họ dần dần há to miệng, lộ ra nghiêm nghị khởi kính biểu tình.

Viết xong sau, Dung Viễn ném xuống phấn viết, trở lại vừa rồi trên chỗ ngồi. Toàn ban học sinh tầm mắt cùng hần cùng nhau chuyển nửa vòng, sau đó tất cả đều nhìn về phía giáo thụ, yên lặng chờ đợi.

Giáo thụ nhìn bảng đen hiển nhiên cũng rất kinh ngạc, qua một hồi lâu mới nói: "Ách, rất tốt, rất tốt... Giải đáp hoàn toàn chính xác." Mãi hần giật giật, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng nói vẫn là hai chữ: "Rất tốt." Hần tạm dừng một lát, lại nói: "Nào đó đồng học liền tính đã học xong, lên lớp cũng không thể không chăm chú nghe giảng. Hào, hiện tại chúng ta đến xem này đạo đề giải đề ý nghĩ..."

"Người được đấy." Dung Viễn vừa ngồi xuống, bên cạnh mắt nhỏ nam sinh liền cùng hần chớp mắt vài cái, thập phần cùng có vinh dự nói.

Dung Viễn nhìn hần một cái, không nói gì, lật lật trên bàn gì đó: Một chỉ màu đen trung tính bút, không có cao su thước đo đẳng vật. Thư cơ hồ cùng tân không có khác biệt, thậm chí ngay cả danh tự đều chưa viết. Notebook cũng hơn phân nửa đều là không, chỉ tại phía trước vài tờ nhớ kỹ một ít đứt quãng không chút nào liên hệ từ ngữ, đối người khác đại khái cho rằng hần tại lên lớp thời điểm tùy tiện viết điểm thứ linh tinh, bất quá Dung Viễn biết, này thực ra là hần chỉ viết cho rằng cần nhớ kỹ điểm mấu chốt hoặc là nào đó nhắc nhở, cụ thể nội dung đại khái đều đặt ở trong đầu .

Trên Notebook tự thể cùng hần thực giống, nhưng muốn so với hần chính mình viết càng sắc bén hơn một ít, viết rất nặng, có loại đập vào mặt mà đến sắc bén cảm.

Hần yên lặng tưởng -- viết này tự nhiên, cả người góc cạnh, đầy thân là thứ, không dễ ở chung.

Hần lại lật lật trong tủ bàn túi sách, một phen ấn xuống đi chỉ cảm thấy bên trong trống rỗng, tựa hồ không phóng thứ gì, nhưng đem xốc lên về sau, lại không kỳ nhiên chống lại một đôi tròn vo tối như mực ánh mắt.

Dù là Dung Viễn lên trời xuống đất đều sắp sấm đến ngoài không gian đi, tràng cảnh này vẫn là khiến hần cương ngạnh chớp mắt. Sau đó Dung Viễn vươn tay, môi khẽ động mặc niệm một câu "Ẩn hình tai nghe", trốn ở túi sách bên trong đựng Hà Lan dựa theo hần ý nguyện biến thành một chỉ ẩn hình tai nghe, dừng ở hần lòng bàn tay.

Dung Viễn đội tai nghe, hai tay đập lên đến để ở trước miệng, ánh mắt nhìn thẳng bảng đen, thoạt nhìn tại chăm chú nghe giảng bài, trong miệng nhẹ giọng hỏi: "Đậu Hà Lan, đây là có chuyện gì?"

Đậu Hà Lan nhỏ giọng nói: "Rút thưởng hệ thống, người quá trùng một viên song song vũ trụ thể nghiệm cầu, hiện tại là tại song song vũ trụ Dung Viễn thân thể trong."

"Ta còn có thể trở về sao?" Dung Viễn hỏi.

"Thể nghiệm cầu có tác dụng trong thời gian hạn định rất ngắn ngủi, thời gian đến liền có thể trở về." Đậu Hà Lan nói.

Nếu thời gian rất ngắn, Dung Viễn cũng không lại lo lắng, đem tâm tư đặt ở lần này song song vũ trụ trong lữ hành.

Nói thật, hần cũng từng nghĩ tới, nếu chính mình không có đạt được [công đức bộ], kia nhân sinh của hần sẽ biến thành cái gì bộ đáng. Chẳng qua mỗi lần chỉ là suy nghĩ một chút, chưa bao giờ từng chăm chú suy xét qua, bởi vì đem đã phát sinh sự tình thiết tưởng vì không tồn tại căn bản không có ý nghĩa. Hôm nay thế nhưng có thể tận mắt nhìn đến loại này khả năng tính, khiến hần cảm giác thập phần kỳ diệu, đối rút thường hệ thống cũng không lại là không hề có hứng thú .

Khóa rất nhanh thượng hoàn, nội dung đơn giản đến nhàm chán, bất quá xuyên việt song song vũ trụ chuyện này bản thân liền có thú đến mức tận cùng, hơn nữa này còn là hần lần đầu tiên ngồi ở đại học trong phòng học lên lớp, cho nên Dung Viễn vẫn là hứng trí dạt dào chăm chú nghe một tiết khóa.

"Ai, ta rõ ràng từng chữ đều nhận thức, liên cùng một chỗ lại hoàn toàn nghe không hiểu." Giáo thụ đã đi, bên cạnh mắt nhỏ nam sinh than thở thu thập túi sách, vừa nói:"Dung Viễn, hôm nay buổi tối tác nghiệp cho ta mượn chép một chút !"

Hần ngữ khí quen thuộc, hiển nhiên thường xuyên đưa ra như vậy yêu cầu, Dung Viễn cũng vô ý đánh vỡ "Chính mình" Phía trước thói quen, tùy ý đáp:"Ân, hành." Thuận tiện liếc liếc nhìn nam sinh thư bốn, nhìn thấy trên bìa viết "Đặng Thạch Tuyền" Ba chữ.

Này gọi Đặng Thạch Tuyền nam sinh xem ra quan hệ cùng "Dung Viễn" Cũng không tệ lắm, hần trên lưng túi sách tự nhiên đi ở Dung Viễn bên cạnh, nói:"Hoàn hảo có người, bằng không ta này môn khóa đều vô pháp qua. Hôm nay giữa trưa ta đi căn tin ăn cái gì? Ta đều nhanh đói chết."

Dung Viễn không để ý đến hần, Đặng Thạch Tuyền giống như cũng thói quen hần lãnh đạm, thân nhiên đem căn tin đại bộ phận menu đều niệm

một lần, trong lúc vài người cùng hăn chào hỏi, nhưng cùng Dung Viễn người nói chuyện cơ hồ không có.

Hiện tại chính là nghỉ trưa thời gian, đại bộ phận học sinh đều chuẩn bị đi ăn cơm. Dung Viễn cũng không cần Đặng Thạch Tuyền dẫn đường, thuận lợi tìm đến căn tin. Mấy trăm nhân cùng nhau nói chuyện thanh âm dù cho đè thấp cổ họng cũng có vẻ thập phần ồn ào náo động, các loại đồ ăn hương vị hỗn tạp cùng một chỗ, cứ việc khối thân thể này không có hăn như vậy linh mẫn ngũ cảm, nhưng Dung Viễn vẫn là không thích hợp nhú nhú mày. Hăn Dung Viễn rất lâu cũng không có tiếp xúc qua như vậy hỗn loạn hoàn cảnh, trong lúc nhất thời dứt khoát muốn xoay người liền đi.

Nhưng Đặng Thạch Tuyền đã kéo hăn cánh tay, giống ngư ở trong nước như vậy linh hoạt xuyên toa ở trong đám người, hai người trực tiếp xếp hạng tại nào đó chờ đợi đánh cơm đội ngũ mặt sau. Đến phía trước người này nghĩ muốn ăn cái gì suy nghĩ thời gian rất lâu, nhưng hiện tại hiển nhiên không có lớn như vậy có thể để cho chọn lựa đường sống, bọn họ chỉ tuyển ngắn nhất một đội ngũ.

Nói là ngắn nhất, nhưng ly đánh cơm cửa sổ ít nhất còn có bảy tám nhân. Đẳng đến phiên bọn họ thời điểm, Dung Viễn mới biết được vì cái gì người ở đây ít như vậy -- này cửa sổ đều là mì phở, màn thầu oa bánh ngô bánh trứng gà bánh hành, liên bỏ thêm nhân bánh bao sủi cảo cũng không có, bất quá có hai trong chậu thịnh củ cải ti cùng hàm đậu đen.

Xếp hạng tại hăn phía trước Đặng Thạch Tuyền đánh hai cái bánh bao một phần hàm đậu đen, tiếp nhận cái khay khi còn thềm nhỏ dãi mắt nhìn kim hoàng sắc hành lá hoa bính. Dung Viễn bỗng nhiên ý thức được cái gì, muốn một màn thầu một phần củ cải ti, quả nhiên Đặng Thạch Tuyền không có cái gì khác thường thần sắc. Quệt thẻ khi hăn nhìn một chốc số dư.

Hắn đối ăn mặc cũng không để ý, bởi vậy lực chú ý vẫn đặt ở chung quanh trên hoàn cảnh, còn không có nhìn kỹ qua chính mình trên người quần áo. Lúc này nhìn kỹ, hắn ăn mặc tuy rằng sạch sẽ, nhưng hiển nhiên đều là giá rẻ hàng quán, còn tẩy qua rất nhiều lần. Hai tay của hắn, cũng có một loại thường xuyên lao làm người mới sẽ có thô ráp.

Này "Dung Viễn", sinh hoạt điều kiện e rất kém cỏi.

Hắn không có [công đức bộ], như vậy thúc gia gia lưu lại phòng ở chỉ sợ sẽ bị hắn trở thành tương lai sinh hoạt trọng yếu bảo đảm, cho nên sẽ không giống chính mình như vậy được ăn cả ngã về không bán đi phòng ở, như vậy muốn bằng mượn kia vài di sản học xong đại học, tự nhiên muốn tính toán tỉ mỉ, khả năng còn muốn thường xuyên làm công. Từ Notebook cùng Đặng Thạch Tuyên thái độ đến xem, này song song vũ trụ chính mình chỉ số thông minh cũng không thấp, nhưng từ giáo thụ thái độ cùng hắn giải hoàn đề mục về sau học sinh sống sót biểu tình phỏng đoán, hắn bình thường tại ẩn giấu.

Dung Viễn cũng không cảm giác đồng tình hoặc là một cái khác chính mình khổ sở, hắn đối với người khác cũng không có loại này cảm xúc, đối "Chính mình" Liên lại càng sẽ không có. Hắn chỉ là có điểm hưng phấn, giống đang chơi một không ngừng phá giải manh mối giải mã trò chơi.

Chuyện này trở nên càng thú vị .

Tại giọng người ồn ào căn tin tìm đến ghế trống vị lại là một gian khổ quá trình, bất quá Đặng Thạch Tuyên hiển nhiên tình này đạo, dưới sự dẫn dắt của hắn, Dung Viễn coi như thuận lợi tìm đến một chỗ ngồi ngồi xuống. Bất quá trên bàn còn có phía trước vừa ly khai học sinh lưu lại khăn giấy xương cốt linh tinh rác rưởi, căn tin phụ trách bảo khiết a di còn không có tới kịp quét tước, Dung Viễn ghét bỏ nhíu mày, thân thể đều tại hướng phía sau dựa vào. Đặng Thạch Tuyên lại cũng không để ý, dùng chính mình cái

khay đem vài thứ kia bát đến bên cạnh, đem vừa lấy đến chiếc đĩa phân cho Dung Viễn một đôi, trực tiếp liền từng ngậm từng ngậm ăn lên đến.

Dung Viễn xem xem trên bàn đầy mỡ nị dấu vết, có điểm ẩm ướt chiếc đĩa, trên bàn ăn thủy ngân, triệt để không có khẩu vị, đem cái khay đẩy, nói: "Ta hôm nay không khẩu vị, người đem này mấy cũng ăn đi."

Thói quen cho phép, hắn nói chuyện thời điểm mang theo vài phần ra lệnh cảm giác. Đặng Thạch Tuyên lại hoàn toàn không có nghe đi ra, thuận miệng hỏi một câu: "Thật? Người không đói bụng sao?" Trong tay chiếc đĩa đã thò lại đây gấp một đĩa củ cải tì.

Như vậy một động tác, khiến Dung Viễn tin chắc, trước mặt này nam sinh chỉ là "Chính mình" Cần duy trì một loại quan hệ xã hội, không tính là bằng hữu chân chính. Hiện tại thoát nhìn như là như hình với bóng, tốt nghiệp về sau chỉ sợ sẽ lập tức mỗi người đi một ngã.

Thực ra đối diện nhân, cũng không tất đem "Dung Viễn" Xem như trọng yếu bằng hữu, hắn là chỉ là xem như một có thể chép bài tập, nói chuyện, cùng nhau ăn cơm chơi bóng tương đối quen thuộc đồng học mà thôi, loại quan hệ này sinh ra chỉ sợ là bởi vì song phương đều không muốn cho chính mình độc lai độc vãng có vẻ rất tịch mịch, là một loại tương đối thực dụng cần, cảm tình nhân tố ít đến mức đáng thương.

Bất quá này cũng không phải Đặng Thạch Tuyên lỗi, Dung Viễn rất có tự mình hiểu lấy, rõ ràng chính mình tính cách có bao nhiêu khó lấy ở chung, hắn cũng không phải cái loại này có thể dễ dàng có được can đảm tương chiếu hảo hữu nhân.

Hắn đoạn chính ngồi ở thấp bé viên trên ghế nhựa, tận lực cam đoan thân thể bất cứ một địa phương đều sẽ không đụng tới kia trương thoát nhìn cùng "Sạch sẽ" Hoàn toàn vô duyên bàn, chờ Đặng Thạch Tuyên ăn xong. Đặng Thạch Tuyên cũng rất thức thời, chính mình chủ động đem cái khay

cái gì cũng thu thập, Dung Viễn khiến cơm cử chỉ khiến hấn nói chuyện khi đều không tự giác mà dẫn dắt vài phần cảm kích cùng lấy lòng, này đồng dạng là học sinh nghèo, thậm chí e vẫn cũng không có ăn no qua, cho nên hiện tại phản ứng mới như vậy rõ ràng.

Tại bọn họ hai đứng lên từ bàn ăn trung gian nhỏ hẹp đường đi trung rồi đi thời điểm, căn tin nào đó một góc bỗng nhiên xuất hiện một trận rối loạn, thật nhiều người đều hướng cùng một phương hướng xem qua, còn có nữ sinh phát ra mặc danh kỳ diệu rít the thé cùng ngây ngô cười thanh.

Dung Viễn cũng tùy ý xem qua, sau đó dưới chân liền là bị kiềm hãm.

Phiên Phiên thiếu niên phảng phất cả người khoác quang, trong từng động tác cử chỉ mang theo nói không nên lời ưu nhã, đó là Dung Viễn hoàn toàn xa lạ tư thái. Hấn bên cạnh còn có hai phảng phất đèn tụ quang như vậy nam sinh, một mày kiếm mắt sáng thần sắc lãnh ngạo, một tuần mỹ soái khí đào hoa mắt bay loạn, ba phảng phất mới từ phim thần tượng trung đi ra nam sinh vừa tiến đến, liền đoạt đi căn tin trung hơn phân nửa nữ hài lực chú ý.

Đi ở mặt trước nhất kia một, liền là Kim Dương.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 2

Kim Dương đi vào đến, nhìn chung quanh một vòng, hẳn có lẽ thấy được Dung Viễn, có lẽ không thấy được, ánh mắt bình bình xẹt qua đi, liền quay đầu cùng bên cạnh hai người nói chuyện .

Hắn so Dung Viễn nhận thức cái kia Kim Dương nhiều vài phần quý khí, thiếu chút bình dị gần gũi ấm áp, nhìn qua không phải dễ dàng như vậy tới gần. Bên cạnh kia hai người đối căn tin hoàn cảnh hiển nhiên cảm thấy không thích hợp, bất quá Kim Dương tựa hồ rất cảm thấy hứng thú, tại hắn kiên trì dưới ba người tại cổng dừng lại một lát, cuối cùng vẫn là đi đến. Che ở bọn họ phía trước trên đường học sinh đều không do tự chủ tránh ra, liền cửa sổ đánh cơm a di tươi cười đều so bình thường xán lạn vài phần, cho bọn họ đánh cơm đều là phân lượng lại đủ nhục lại nhiều cái loại này.

"Đi thôi." Dung Viễn nói một câu, cũng không quản Đặng Thạch Tuyền có hay không theo kịp, liền trực tiếp ly khai.

"Ai, Dung Viễn, chờ ta." Đặng Thạch Tuyền vội vàng đuổi kịp, đi ra đại môn về sau, vẫn là nhịn không được dùng mang theo vài phần chua xót ghen tị ngữ khí nói:"Người nói này người với người a, thật đúng là không thể so. Có vài người vừa xuất sinh, liền cái gì đều có . Gia thế hảo, bộ dạng cũng tốt, lại thông minh, làm gì đều thuận lợi... Các người giống chúng ta như vậy, được phần đầu bao nhiêu năm tài năng cùng người ta như vậy?"

Dung Viễn không nói chuyện.

Đi đến một lối rẽ, Đặng Thạch Tuyền phát phát tay cùng hân cáo biệt: "Ta về trước ký túc xá, bái ~"

Dung Viễn dưới chân chột ngừng: Chính mình không trụ ký túc xá?

Phía trước nghe nói đại học quan hệ tương đối hảo, hơn phân nửa là xá hữu, Dung Viễn còn tưởng rằng chính mình nhất định cùng Đặng Thạch Tuyền là cùng một ký túc xá. Đột nhiên biết được này tin tức, nhất thời không biết nên đi cái gì phương hướng đi. Ly buổi chiều lên lớp còn có hơn nửa giờ, hân xem xem chung quanh siêu thị, nhà tắm, hoa quả điểm, tinh phẩm điểm, sao chép điểm, máy rút tiền đợi đã (vân vân), nhớ tới thế giới này chính mình quần bách kinh tế tình huống, liền tới trước máy rút tiền thượng tra xét thẻ ngân hàng bên trong số dư.

Cứ việc hai thế giới bên trong "Dung Viễn" Trạng huống cách biệt trời đất, nhưng thiết trí mật mã vẫn là giống nhau như đúc.

Tạp trung số dư, chỉ có hai ngàn xuất đầu.

-- như thế nào liền hỗn thành cái dạng này?

Dung Viễn nhú mày, đối với này thế giới chính mình thập phần không hài lòng. Chung quanh người nhiều, ngay cả nói chuyện đều không có phương tiện, hân vừa đi hướng sân thể dục, một bên thấp giọng nói: "Đậu Hà Lan, Tra Tra thế giới này Dung Viễn tư liệu."

"Vâng." đậu Hà Lan đáp. Hồi đoái Noah về sau cơ bản đã thuộc về xuất ngũ quang nào vẫn lưu lại đậu Hà Lan giới tử không gian bên trong, cũng cùng nó cùng nhau đi tới thế giới này, giống quá khứ như vậy, dễ dàng liền xâm nhập đến này song song vũ trụ internet trung.

...

Có đôi khi, có lẽ chỉ là một ý niệm bất đồng, nhân sinh, thế giới, đều sẽ trở nên hoàn toàn bất đồng. Song song vũ trụ, trên lý luận đến nói, chính là cùng nguyên vũ trụ tương tự lại bất đồng mặt khác vũ trụ, từng cái lượng tử đều có bất đồng trạng thái, từng cái khả năng tính có lẽ đều sẽ sinh ra một bất đồng song song vũ trụ, đa nguyên vũ trụ, tức tồn tại vô hạn khả năng vũ trụ tập hợp.

Thế giới này "Dung Viễn" Cùng Dung Viễn khác biệt, không chỉ có ở chỗ một quyển [công đức bộ], tại nhỏ tuổi thời điểm, bọn họ vận mệnh liền xuất hiện khác nhau.

Bọn họ nhân sinh ban sơ một đoạn không có cái gì bất đồng, khác nhau xuất hiện ở vừa thượng tiểu học thời điểm, Kim Dương phụ thân Kim Bách công tác điều động trở lại b thị, bọn họ hai người không có cơ hội quen biết; Mười ba tuổi khi, thúc gia gia Dung Quảng Đức qua đời. Không có một thị trị an cục cục trưởng làm khảo sơn, tuổi còn nhỏ, huyết thống quan hệ cũng làm bất hòa "Dung Viễn" Không có bảo trụ thúc gia gia lưu lại di sản, tồn tại trong ngân hàng tích trữ bị Dung Lập Tân lấy đi, kia đồng tui rằng lão cũ nhưng địa thế vô cùng tốt phòng ở cũng bị bán,"Dung Viễn" Từ đó về sau liền sống nhờ tại Dung Lập Tân gia.

Vị kia đường thúc phẩm tính, Dung Viễn quá khứ cũng đã đầy đủ đã lĩnh giáo rồi, kia còn là hãn cổ kỵ Kim Dương quan hệ có điều thu liễm biểu hiện. Thế giới này "Dung Viễn" Ăn nhờ ở đậu, ngày chỉ biết qua được càng khổ. Trung học vài năm, hãn liền cùng ăn hình nhân không có cái gì khác biệt, cũng không giống Dung Viễn như vậy bị vạn chúng sùng ái. Trên thực tế, trừ trường học kho số liệu trung có tên của hãn bên ngoài, tại lão sư đồng học Blog qq trung cơ hồ nhìn không tới cùng hãn có liên quan nội dung, ngay cả đậu Hà Lan đều tìm tòi không đến bao nhiêu tin tức. Mỗi lần khảo thí thành tích đều bồi hồi tại trung du, một chút cũng không bắt mắt. Nhưng tại thi đại học thời điểm "Dung Viễn" Lại nhất minh kinh nhân, lấy thị Trạng Nguyên thân phận thi vào Đường quốc tốt nhất b thị đại học.

Sau, "Dung Viễn" Liền lập tức cùng Dung Lập Tân một nhà đoạn tuyệt lui tới, đại học năm thứ nhất học phí cùng sinh hoạt phí, đều là hẩn bình thường làm công tích cóp đến. Nhưng trong trường đại học, hẩn lại lần nữa khiến chính mình tiêu tan trong đám đông nhân, liên tóc đều lưu trường một điểm che ánh mắt, còn đeo một bộ dáng vẻ quê mùa kính đen, cam đoan đứng ở chỗ nào đều không thu hút.

Nhưng liền như vậy một ăn cơm khi ngay cả đồ ăn đều sẽ không nhiều điểm một đạo, quần áo cũ có thể xuyên năm sáu năm nhân, lại không có ở tại càn tiện nghi học sinh ký túc xá, mà là tại giáo ngoại thuê một gian độc thân chung cư, không phải rất kỳ quái sao? Hẩn đối ngoại giải thích là im lặng hoàn cảnh càng có lợi cho học tập, cũng phương tiện làm công, nhưng đậu Hà Lan lại không có tìm đến hẩn làm công ghi lại.

"Dung Viễn" Không có bằng hữu, không có gia nhân, không có ở trên mạng nói chuyện phiếm viết nhật ký thói quen, duy nhất cùng hẩn đi được gần một chút Đặng Thạch Tuyền cũng là hời hợt chi giao. Hẩn sinh hoạt tại xã hội này trung, lại cơ hồ là ẩn hình, chẳng sợ thần thông quảng đại như quang não, cũng tìm không thấy bao nhiêu có liên quan hẩn tin tức, Dung Viễn đối với này chính mình lý giải, hơn phân nửa vẫn là dựa vào suy luận cùng phỏng đoán được ra đến .

May mà thuê phòng tin tức tại trị an cục vẫn là có đăng ký lập hồ sơ, ly được cũng không xa, Dung Viễn quyết định trước đi qua xem xem. Về phần buổi chiều còn có chương trình học sự, đã bị hẩn triệt để để qua sau đầu.

...

Hai mươi phút sau, Dung Viễn đứng ở này thân trong phòng thuê.

Một cái giường bản rất cứng đan nhân giường, cơ hồ không có bao nhiêu quần áo tủ quần áo, đầu gỗ bàn ghế, trong phòng cơ hồ không có bất

cứ có thể xưng được với hưởng thụ gì đó, sạch sẽ mà trống trải, lộ ra một loại lạnh như băng hương vị. Trong phòng đặt một đài chính mình lắp ráp máy tính, phối chế rất không sai, tính năng cũng tốt, nhưng không có trang bị máy ghi hình cùng thu âm trang bị.

Máy tính bên trong cũng thập phần sạch sẽ, thậm chí không có vốn hẩn là có đại học tác nghiệp, luận văn linh tinh văn kiện, cũng không có tải xuống trò chơi hoặc điện ảnh,"Dung Viễn" Chỉ trang bị một ít thường dùng nhất phần mềm, nhưng này phòng hộ cấp bậc -- trải qua quang não kiểm tra đo lường -- lại là nhất lưu .

Ở trong phòng chuyển hai vòng, sở hữu vật phẩm lớn nhỏ cùng phòng cách cục đều tại Dung Viễn trong đầu giống như lập thể kết cấu đồ như vậy rõ ràng, hẩn phát hiện bàn tại hai bên ngăn tủ trung gian ván gỗ vị trí có chút dựa vào phía trước, tại bản tử mặt sau còn có chiều ngang ước vì mười cm một không gian. Hẩn ngồi xổm xuống đem này khối ván gỗ dỡ xuống, không ra dự kiến phát hiện mặt sau còn cất giấu ngăn tủ, sau đó nhìn bên trong gì đó yên lặng không nói gì.

Một khẩu súng, hai hàng viên đạn, một thủ nỏ, hơn mười bình thuốc nhỏ giống axit amin khẩu phục dịch như vậy chỉnh tề sắp hàng, mặt trên nhãn lại viết "Kali xyanua" [độc dược],"lsd" [mê huyễn tề],"Ê-te" [thuốc mê] đợi đã (vân vân) nguy hiểm từ ngữ, còn có từng xấp ngay ngắn chỉnh tề chất lên đến nhuyễn muội tề, bảy tám trương giả giấy chứng nhận, hai ba mươi trương cao cấp thẻ hội viên, tích trữ tạp, một lần tính thẻ điện thoại đăng các loại thẻ bài.

Dung Viễn:...

Hẩn một điểm đều không muốn biết mấy thứ này như thế nào đến.

Đem ván gỗ nguyên khuông nguyên dạng trang trở về, Dung Viễn ngồi ở trên ghế, xoa xoa trán. Vừa nhắc đầu, nhìn thấy máy tính trên mặt

bàn có tiểu tiểu icon, nhắc nhở hần có tam phong tân bưu kiện.

Đệ nhất phong bưu kiện, nói "Tên kia" Đã xử lý tốt, thỉnh "Dung Viễn" Yên tâm, tuyệt đối sẽ không cho bọn họ mang đến bất cứ phiền toái; Đệ nhị phong bưu kiện, là một phong tràn ngập phiền não thư xin giúp đỡ, xem giọng điệu là một ngậm chìa khóa vàng sinh ra phú nhị đại. Hần dùng một loại thỉnh giáo như thế nào mới có thể đuổi tới âu yếm nữ hài ngũ khí, nhẹ nhàng băng quơ hỏi như thế nào mới có thể đem trong nhà kia mấy cái không an phận huynh đệ cùng đa nghi khắc bạc lão nhân hết thảy làm chết lại không cần cùng chính mình nhắc lên bất cứ quan hệ; Đệ tam phong bưu kiện, là nào đó hắc sát hội đoàn thể tại quyền lực thay đổi quá trình bên trong, phát kiện nhân tại "Dung Viễn" chỉ điểm dưới thuận lợi đoạt vị hảo tin tức, hơn nữa hần trí lấy chân thành lòng biết ơn -- dùng một bút đã đánh vào "Dung Viễn" Nào đó tài khoản cự ngạch gửi ngân hàng cùng tương lai một phần không thấp cổ phần chia hoa hồng.

Dung Viễn:...

-- được rồi, người vui vẻ là được.

Máy tính trung phía trước tư liệu đều san sạch sẽ, nhưng này tam phong bưu kiện đủ để thuyết minh rất nhiều vấn đề . Dung Viễn đem mấy phong bưu kiện đổi thành "Chưa đọc" hình thức, dù sao hần rất nhanh liền muốn trở về, liền cũng không có tính toán thay đổi này "Chính mình" tương lai quy hoạch cùng sinh hoạt phương thức. Bất quá dựa theo hần thói quen đến nói, không có khả năng phát hiện không được chính mình chiếm cứ thân thể một đoạn này ký ức trống rỗng thời gian.

Dù sao đều sẽ bị phát hiện, không bằng đưa chính hần một phần đại lễ, về phần cái kia Dung Viễn phát hiện phần lễ vật này về sau sẽ là cái gì phản ứng, kia liền không xen vào .

Dung Viễn sờ sờ mũi, lộ ra một mặt thanh thiên cười xấu xa.

...

Mỗ hội sở ngoại, một đám choai choai thiếu niên thiếu nữ hiển nhiên đã uống nhiều, nghiêng ngả lão đảo đi ra, tốp năm tốp ba ôm, quần áo đều bị lôi kéo biến hình. Bọn họ có lớn tiếng ca hát, có dùng một bộ kiêu ngạo đến cực điểm giọng điệu quát mắng người qua đường, còn có mấy người vây quanh một khất cái treu đùa vũ nhục, chung quanh nhìn thấy nhân phân phân quăng đi chán ghét ánh mắt, nhưng bọn họ lại còn bản thân cảm giác thập phần lương hảo, bừa bãi bộ dáng phảng phất đã thống trị toàn thế giới.

Dung Viễn ôm cánh tay tựa vào lộ đối diện một nhà đã đóng cửa tiệm cà phê trên tường, nhìn một màn này trò khôi hài, trong lòng vi cười, trào phúng rất nhiều, cũng hiểu được có vài phần khoái ý.

Nhóm người kia trong, có một chừng mười tuổi nữ hài, nhiễm đủ mọi màu sắc tóc, đậm trang điểm mặt nhìn không ra tướng mạo sẵn có, váy vừa qua khỏi đùi, hi hi ha ha bị ánh mắt lỗ mãng nam hài ôm vào trong ngực, đối phương thủ đều vói vào nàng trong quần áo, nàng còn phảng phất như chưa thấy, thường thường quay đầu cùng nam hài đến Pháp thức hôn sâu, liền tại trước mắt bao người phấn hồng sắc đầu lưỡi liếm tới liếm lui, trao đổi nước miếng.

Kia khuôn mặt, Dung Viễn cũng không quen thuộc, nhưng đối với này thế giới "Dung Viễn" Đến nói, lại nhất định là khắc cốt minh tâm.

Đó là Dung Lập Tân nữ nhi, Dung Tư Ngữ.

Phát hiện thế giới này "Dung Viễn" Cũng không đơn giản về sau, Dung Viễn khiến đệ Hà Lan nhiều tra xét chút tin tức, không ra dự kiến biết được Dung gia mấy năm nay vẫn bị không biết tên thần bí thế lực nhằm vào, không ngừng đổi mới "Xui xẻo" Từ này tân hàm nghĩa, gần gũi vài năm liền hiện ra mặt trời sắp lặn chi tượng. Dung Lập Tân cái kia không lớn không nhỏ chức quan cũng tại một năm trước ném, còn tại a thị

đắc tội nhân thiếu chút nữa bị chém chết đầu đường. Hôm nay cả nhà chuyển đến b thị, nghĩ mọi cách tìm phương pháp đi quan hệ, Dung Tư Ngữ cũng là bởi vì này mới cùng cái kia thái tử • đảng đi cùng một chỗ.

Dung Viễn cũng không quá rõ ràng chính mình kia thế giới Dung Tư Ngữ là cái dạng gì nữ hài, hẳn luôn luôn cũng không có lý giải cũng không có tiếp xúc qua, nhưng mơ hồ biết là bị cha mẹ bảo hộ rất tốt, thành tích cũng coi như không sai nữ hài, hẳn xa xa gặp qua một lần, cái kia đường muối ngửa đầu, bên cạnh vài người hầu, kiêu ngạo mà giống tiểu công chúa. Giống như trước mắt, non nớt bộ dáng, đầy mặt phong trần tươi cười, dứt khoát giống như là tràng kỷ bán rẻ tiếng cười tiểu thư.

Dung Viễn không chút nghi ngờ, này trong đó cũng có "Chính mình" Trả thù bút tích. Bọn họ chung quy tại cùng một dưới mái hiên sớm chiều ở chung vài năm, chẳng sợ quan hệ cũng không thân cận, cũng có quá nhiều thủ đoạn có thể đem nhân hướng xấu phương hướng hướng dẫn.

Đột nhiên nhóm người kia trung gian truyền ra một trận rít the thé, mấy người lăn được tứ ngưỡng bát xoa, cả người dính đầy ô vật. Một mười bảy mười tám tuổi, diễm lệ loá mắt nữ hài lại hai tay chống nạnh, cười ha ha thập phần đắc ý.

Nguyên lai nàng không biết trên mặt đất lộng cái gì, khiến này mấy ánh mắt cơ hồ trường tại trên trời nhân vừa giẫm lên đi ngã sắp xuống vài, cho nhau lôi kéo chen lấn dẫn đến còn lại nhân cũng không thể may mắn thoát khỏi, nào đó khách sạn cổng phóng thùng nước bắn còn bị đụng ngã, làm mọi người chật vật không chịu nổi. Vốn này hết thấy nhìn qua đều giống trùng hợp, kia nữ hài muốn nhảy ra kéo cừu hận, mấy người đều hận đến mức nghiêng răng, nhưng bọn họ bò lên về sau, lại đều chen ra lấy lòng tươi cười, cùng kia nữ hài thập phần thân thiết chào hỏi.

Dung Viễn nhíu mày.

Hắn nghe không được bọn họ đang nói cái gì, lại cũng có thể đoán ra vài phần. Nữ hài tươi cười xán lạn, trong mắt mang theo không thêm che giấu khinh thị trào phúng, cười hì hì cùng bọn họ nói hai câu nói -- có lẽ là giải thích, bởi vì nhóm người kia kinh sợ, liên tục vỗ tay mà tỏ vẻ không quan hệ. Sau đó từ bọn họ phía sau trong tiệm Kim Dương đi ra, một bàn tay chụp tại nữ hài sau đầu, ả nàng đầu cùng mấy người mang theo xin lỗi nói gì đó, mấy người liên trên đầu nước bắn đều quên sát, đầy mặt vui vô cùng.

Tiêu hao đám kia hoàn khố đệ tử, Kim Dương lại làm bạn mặt đối nữ hài giáo huấn vài câu, nữ hài bổ nhào vào hắn trong lòng làm nũng bán manh, thiếu niên liền lộ ra bất đắc dĩ lại sủng nịch tươi cười đến. Hắn ngẩng đầu nhìn đến phố đối diện có người, tựa hồ vẫn xem bên này phương hướng, liền mỉm cười gật đầu, tràn ngập một loại hạ mình cảm giác.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 3

Dung Viễn khó chịu "Sách" một tiếng, bất quá cũng không có quá lớn ngoài ý muốn.

Chung quy hẳn nhận thức Kim Dương, cho tới nay đều giống phổ thông học sinh trung học như vậy lớn lên, không có được đến bao nhiêu đặc thù đãi ngộ. Mà này Kim Dương, lại từ nhỏ liền trở lại kinh thành, tại đây khắp nơi đều có quan nhị đại, phú nhị đại địa phương, hẳn bên cạnh lui tới khẳng định hơn phân nửa đều là này một loại nhân, Kim Dương gia thế cũng quyết định hẳn ở này đó tiểu đồng bọn trong bình thường đều bị vây ở bị lấy lòng cùng tôn kính địa vị, mưa dầm thấm đất dưới, liền tính không phải cố ý, cũng sẽ dần dần kéo ra cùng người thường cự ly.

Nhưng nội tâm không khoái cũng sẽ không bởi vì lý trí khách quan tự hỏi mà thay đổi.

Mắt không thấy tâm không phiền, Dung Viễn quay đầu, chuẩn bị rời đi, dưới chân lại bỗng nhiên dừng lại.

Kia đối huynh muội -- Dung Viễn nghe nói qua kia nữ hài, biết nàng là Kim Dương đường muội Kim Vũ -- tại bọn họ phía sau hai ba mươi mét địa phương, đình một chiếc màu đen ô tô. Tại hẳn quay đầu thời điểm nhìn thấy trong xe ánh lửa chột lóe, đó là có người điểm yên, ngồi ở trong xe.

Hẳn ở trong này đã đợi không ngắn một đoạn thời gian, lại vẫn không phát hiện trong xe còn có người. Dung Viễn nhíu nhíu mi, nói: "Đậu Hà Lan, tra dưới trong chiếc xe kia là loại người nào."

"Vâng." đệ Hà Lan nói, qua hai giây, lại nói:"Hắn đang tại gọi điện thoại, ta cho người liên thông."

Nói xong về sau, trong tai nghe liền truyền ra một khàn khàn giọng nam, nghe đi lên như là tại cố ý lộ ra âm ngoan cảm giác:"Đại ca, nàng đi ra ... Là, bên cạnh không cùng bảo tiêu, nhưng có nam sinh."

"Đại ca" thanh âm rất trẻ tuổi, hắn nói:"Đuổi kịp, kế hoạch không biến, chúng ta tại bảy mét kiêu động thủ."

"Lý giải."

Dung Viễn nheo mắt, lãnh quang chợt lóe mà qua.

...

Kim Dương lái xe, Kim Vũ không chính hình lệch qua trên ghế sau, còn tại ha ha ha cười, nàng vừa rồi uống rượu, nhiệt được cởi áo khoác, bên trong chỉ mặc một kiện màu tím nhạt bó ngực, lộ ra bóng loáng bả vai cùng mảnh khảnh eo.

Kim Dương thở dài, nhà bọn họ không có nữ hài tử tất yếu như thế nào thế nào quy củ, nhưng hắn vẫn là cảm giác Kim Vũ như vậy không giống dạng. Nhưng này muội muội từ nhỏ liền so với hắn có chủ ý, trọng yếu nhất là, còn so với hắn có thể đánh. Hắn khuyên không trụ cũng quản không trụ, chỉ có thể tại Kim Vũ mỗi lần đi ra chơi thời điểm cũng cùng hộ giá hộ tống, tại các bằng hữu trung gian, hắn không giống như là ca ca, mà như là bạn tâm lão ba.

"Ha ha, Kim Dương, người xem đến bọn họ biểu tình không có?" Kim Vũ chưa bao giờ gọi hắn ca ca, trừ phi có điều cần. Nàng ghé vào phó giá trên lưng ghế dựa nghiêng đầu nhìn hắn, vẫn là nhin không được cười:"Rất đáng cười ... Ha ha ha..."

"Như vậy vui vẻ?" Kim Dương liếc nàng liếc nhìn, hỏi.

"Ân, đúng vậy." Kim Vũ thẳng thắn gật đầu, còn cổ hạ miệng, có điểm manh.

"Tiểu Vũ, người như vậy không được." Kim Dương nói một câu, lại ngâm miệng. Có thể nói cái gì đâu? Không phải không có thao thao bất tuyệt thời điểm, nhưng cái gì đạo lý đều giảng qua, Kim Vũ luôn luôn cũng không có sửa đổi. Nói được nhiều, nàng hiện tại vừa nghe lời cùng loại liền phiền.

Quả nhiên Kim Vũ lập tức liền giương lên mi, mắt hững nói:"Liền hứa bọn họ khi dễ người khác, ta liền không thể gây ông đập lưng ông? Ta xem không quen bọn họ, cấp giáo huấn tính cái gì !"

"Người đáng ghét bọn họ, chẳng lẽ liền muốn biến thành cùng bọn họ như vậy người đáng ghét sao?" Kim Dương cũng đề cao thanh âm, ý thức được chính mình trong lời nói mang theo hỏa khí, hăn dừng một chút, lại lập tức dịu đi đến, nói:"Ta không phải tại chỉ trích người, ta cũng hiểu được bọn họ thực hiện không đúng, nhưng Tiểu Vũ, người có thể ngăn cản bọn họ, nhưng người không có quyền lực dùng càn quấy phạt phương thức đi giáo huấn bọn họ."

Hăn rất ít như vậy nghiêm mặt đến nói chuyện, Kim Vũ cắn môi không lên tiếng trả lời. Không biết vì cái gì, rõ ràng Kim Dương tính tình so ai đều hảo, nhưng nàng chính là đặc biệt sợ hăn nổi giận, càng sợ hăn lộ ra thất vọng bất mãn ánh mắt. Vì thế nữ hài trượt đến trên chỗ ngồi, lấy đệm đem mặt mình che lên, giống tiểu trư như vậy rầm rì, Kim Dương lại nói cũng làm bộ như nghe không thấy.

Kim Dương biết nàng về sau khẳng định vẫn là sẽ làm theo ý mình, cảm giác chính mình ở trên người nàng đem một đời khí đều thán xong. Đang muốn lại cùng nàng nói chút gì, bỗng nhiên ở bên cạnh xông ra một

chiếc xe máy, Kim Dương vội vàng đạp phanh lại thân thể hướng phía trước đổ, trên ghế sau Kim Vũ cũng "Ai u" Kêu to từ trên chỗ ngồi cô lơ lơ lăn xuống đến, xe máy tại chói tai tiếng ma sát trung đình đến bọn họ phía trước.

Kim Dương kinh hồn chưa định, về trước đầu nhìn thoáng qua Kim Vũ, hỏi:"Không có việc gì đi?" Xem nàng sờ đầu, giấy dựa từ dưới đáy trèo lên đến, ngược lại không giống bị thương bộ dáng, lúc này mới yên lòng.

Liên như vậy vừa tạm dừng, tay lái mô tô đã thở phì phì ném xe xung lại đây,"Oành oành oành" Dùng sức gõ bọn họ cửa sổ, ác nhân trước cáo trạng mắng to nói:"Biết lái xe hay không? Tưởng đụng chết nhân a? Người cho ta xuống dưới ! có nghe hay không, đừng giả chết, cho ta xuống dưới !"

Kim Dương mi vừa nhú, mở cửa xe liền muốn xuống xe cùng hăn lý luận, trên ghế sau Kim Vũ đã từ trên xe nhảy xuống đi, néo nhân bùm bùm một trận loạn đánh. Nàng là từ tiểu cùng Kim Nam học qua cách đấu kỹ, cứ việc tay lái mô tô lại cao lại tráng, vẫn là bị nàng đánh được ngao ngao thẳng gọi.

"A -- buông tay ! đừng đánh ! lại đánh ta hoàn thủ ! tiểu nương môn nhi người... Nga ! a !" Tay lái mô tô kêu thảm thiết vài tiếng, xả cổ họng hô:"Các người còn thất thần làm gì ! đều cấp lão tử đi ra !"

-- hăn còn có đồng lõa?

Kim Dương ý thức được hôm nay sự e không phải một hồi ngoài ý muốn, vội vàng kéo Kim Vũ nói:"Tiểu Vũ, đợi đã, người về trước trên xe !"

Kim Vũ không chịu, xoay người liền từ trong cốp xe cầm ra một căn gậy bóng chày, hướng về phía tay lái mô tô cười lạnh nói:"Gọi a ! đem người đều gọi đi ra ! xem tỷ đánh không chết người !"

Tay lái mô tô một bên lui về phía sau một bên ngoại lệ nội nhăm nói: "Người đâu? Đều tử nơi nào ! ... Người đừng lại đây ! ta cảnh cáo người, lại đi về phía trước ta liền không khách khí ... Thạch đầu ! đại miêu ! đĩa ăn ! tử mập mập người đi ra cho ta !" Hăn lại kêu lại gọi, ánh mắt không trụ hướng bên trái cửa hẻm phiết đi, Kim Dương hai người cũng cùng xem qua, nhất thời vô thanh, hắc ám cửa hẻm lý im ắng, động tĩnh gì cũng không có.

Kim Vũ đợi vài giây, thu hồi tầm mắt, như cười như không nhìn tay lái mô tô, nói: "Kêu a, như thế nào không hô?"

Tay lái mô tô tròn mắt loạn chuyển, trán bắt đầu đổ mồ hôi, dưới chân "Bang" một tiếng đá đến chính mình xe máy, lui không thể lui, hăn hoảng loạn một chút, cười gượng lắp bắp nói: "Tỷ, tỷ ta sai lầm, là ta lái xe không có mắt, nói chuyện không sạch sẽ... Tỷ người liền đem ta coi là thành một thí, cấp thả đi?"

Kim Vũ cười nhạo một tiếng, gậy bóng chày gõ lòng bàn tay, từng bước tới gần. Nàng không nói lời nào, nhưng qua lại nhìn quét ánh mắt thật giống như tại tìm phương tiện xuống tay địa phương. Tay lái mô tô mạnh xoay người bắt lấy tay lái đem xe đẩy hướng nàng phương hướng, sau đó xoay người một trận gió dường như xông vào kia con hẻm bên trong, mơ hồ nghe được ngán ngủi một tiếng kêu to, tiếp không có tiếng vang.

Kim Vũ đúng lúc hướng phía sau nhảy dựng mới không bị ngã xuống xe nên đến chân, gặp người nọ hốt hoảng đào tẩu, nàng tát một chút miệng, bất mãn nói: "Người này thật không chủng !"

"Người bớt tranh cãi đi !"

Kim Dương lắc đầu đi tới, đem trên mặt đất xe máy nâng dậy đến dựa vào tường phóng hảo. Kim Vũ lại nói: "Người quản nó làm gì?"

"Hắn đợi một hồi khăng định còn muốn trở về tìm xe. Lại nói, này xe che ở trên đường, chúng ta đi như thế nào?" Kim Dương đem xe máy dời đi, vỗ vỗ trên tay thố, trở lại xe lên trước, xem phía sau liếc nhìn.

Hắn nhớ rõ có chiếc hắc xe tựa hồ theo bọn họ rất lâu, vừa rồi còn tại mặt sau, hiện tại cũng đã không thấy, chuyện này cũng có chút cổ quái. Bất quá hắn còn nhớ rõ kia biển số xe, quay đầu phải gọi nhân tra một chút là lai lịch gì.

Hắn đang muốn lái xe rời đi, bỗng nhiên lại nghe đến một tiếng rít the thé, lại ngăn lại cấp, ngậm lớn lao bi phần cùng đau đớn, nhưng thét lên trên đường lại ngưng bật.

...

Kia tay lái mô tô vừa chạy vào ngõ nhỏ, ngênh diện một bàn tay liền kẹt hẳn cổ đem hắn để đến trên tường, cảm giác hơi kém đem hắn bóp chết. Hắn gọi một tiếng tiếp liền phát không ra tiếng đến, vươn ra hai tay dùng sức đi bài, nhưng trên cổ tay kia lại như là kim sắt như vậy, không chút sút mẻ.

Hắn híp mắt nhìn thoáng qua, trước mặt nhân trong bóng đêm thấy không rõ tướng mạo, thân hình tựa hồ cũng so với hắn gây yếu, nhưng cả người tản ra một loại nguy hiểm khí tức. Nhìn đôi mắt kia, tay lái mô tô không chút nghi ngờ này nhân trên tay đánh qua mạng người, hơn nữa... Nếu cần, hắn cũng sẽ một chút cũng không chần chờ giết chính mình.

Hắn chân run lên, trong ánh mắt tất cả đều là sợ hãi. Hắn còn tưởng rằng vừa rồi cái kia bạo lực nữ cũng đã đầy đủ đáng sợ, hiện tại mới biết được cái gì gọi là chân chính sợ hãi.

Trên mặt đất có vài màu đen hình người hình dáng, đó là hắn vốn an bài ở trong này tiểu đệ, hiện tại lại tất cả đều nằm trên mặt đất, nghe không được nửa điểm thanh âm, cũng nhìn không tới thân thể pháp phòng. Vừa

nghe đến chính mình tiểu đệ khả năng đều chết ở chỗ này, chính mình cũng có khả năng sẽ chết, tay lái mô tô lại sợ lại hồi lại hận, giãy dụa bất động, nội tâm tràn ngập tuyệt vọng, nhìn không được nghẹn ngào một tiếng, khóe mắt chảy ra nước mắt, còn không cần thận thối nước mũi phao.

"Hừ !"

Bóp chặt hân cổ nhân chán ghét hừ một tiếng, run tay liền đem hân ném ra đi. Tay lái mô tô "A" một tiếng đụng vào dưới đất nào đó tiểu đệ trên lưng, dưới chưởng thân thể ấm áp, tựa hồ còn có hô hấp, hân không khỏi trong lòng buông lỏng, sau đó lại là run lên.

Nếu chỉ có hân một người, hân lập tức liền vắt chân chạy. Nhưng hiện tại nhiều như vậy tiểu đệ đều đổ ở trên mặt đất, muốn hân ném bọn họ một mình cầu sinh, hân như thế nào cũng làm không đến. Theo tình cảnh trước mắt tính toán, chỉ có liều mạng !

Tay hân đi xuống một mặt, móc ra chính mình giấu ở trên người chủ thủ, bất chấp, bất chấp, hô to một tiếng, xoay người liền hướng người nọ đánh tới.

Vừa vặn tại hân bị ném xuống đất thời điểm Kim Dương đã phát động xe, ngọn đèn chiếu vào ngõ nhỏ, tuy không minh lượng, lại cũng có thể đại khái thấy rõ nhân khuôn mặt.

Hai tay cầm nhận hợp thân nhào lên tay lái mô tô nhìn trước mặt nhân, kinh ngạc đến cực điểm thanh âm phảng phất là từ trong khí quản chen ra đến: "Xa... Viễn ca?"

Dung Viễn một cước đá trúng hân ngực, một trăm hơn bảy mươi cân nhân bay ngang đi ra ngoài, dao đụng vào trên tường phát ra "Bang đương" thanh âm. Nghe được hân xưng hô Dung Viễn nhú mày, từ kia đôi kim sắc tạp mao cùng mũi đinh khuyên tai trung miến cường phát hiện nhất trường cũng không xa lạ mặt.

"... Hạ Vũ Long?" Hấn không xác định nói.

Mặc một thân trang nhị punk trang Hạ Vũ Long trừng mắt nhìn nhìn hấn, ủy khuất cùng lên án dần dần phủ qua sợ hãi, như là không thể tin được hấn như thế nào có thể làm ra như vậy sự đến.

Dung Viễn cảm giác không ổn.

Phía sau truyền đến sa sa tiếng bước chân, hấn mạnh quay đầu, liền nhìn thấy nghe được thanh âm cảm giác không yên lòng Kim Dương đứng ở cửa hẻm, sững sốt nhìn bọn họ, Kim Vũ từ hấn sau lưng hoảng đi ra, trong tay còn cầm kia căn chưa kịp phát huy tác dụng gậy bóng chày, nghiêng đầu có hứng trí qua lại xem.

Dung Viễn:... Ta tưởng tĩnh tĩnh.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Công Viên Giải Trí

"Công viên giải trí?"

Dung Viễn theo bản năng hỏi lại một câu.

Cùng Kim Nam nhất ngộ, tuy rằng thân phận có bại lộ nguy hiểm, bất quá có thể triệt để giải quyết quạ đen vấn đề, vì bọn họ tìm đến tân đỉnh vị, Dung Viễn cũng là cao hứng. Khiến Noah đem Kim Nam điều kiện cùng thành ý thuật lại cấp Hắc Kỳ mọi người, bọn họ có lựa chọn xuất ngũ, có lựa chọn gia nhập đặc thù bộ đội, còn có lựa chọn tiếp tục ẩn nấp thân phận hoạt động, bất quá này mấy hắc đều đã vung tay ra, trong lòng cũng cảm giác rất là thoải mái.

Có lẽ là bị tâm tình của hắc sở lây nhiễm, mấy ngày này Emerald cũng không giống vừa mới bắt đầu như vậy dính hắc, nhưng tươi cười lại càng nhiều. Này nữ hài đã biến thành một chiều sâu TV mê, mỗi ngày đều ngồi ở trước TV không chuyển ổ, ngay cả phi thường ngây thơ trẻ nhỏ phim hoạt hình đều có thể nhìn xem không chuyển mắt. Bất quá nàng không thích kia vài cự gạch đầu tư chế tác khoa học viễn tưởng đại phiến, đại khái là vì bên trong khoa học kỹ thuật cùng đặc hiệu trình độ tại nàng xem đến trăm ngàn chỗ hở. Cho nên nàng yêu nhất xem là ngôn tình phiến cùng văn nghệ phiến, thường xuyên một bên khóc một bên xem, lệ điểm thấp đến mức muốn mạng.

Cuối tuần thời điểm, Kim Dương cùng Liễu Đình chạy tới tìm bọn họ, nói muốn mang Emerald đi công viên vui chơi ngoạn một ngày. Nhưng tại

Dung Viễn khái niệm trung, đây là tiểu hài tử mới sẽ thích địa phương. Hắn không có trực tiếp quyết định, quay đầu hỏi Emerald:"Người muốn đi sao?"

Emerald dùng sức gật gật đầu, tuy rằng không nói chuyện, nhưng trong ánh mắt tất cả đều là khát vọng.

"Kia liền đi thôi." Dung Viễn sao cũng được nói.

Chăm chú nói lên, Dung Viễn thực ra là không đi qua công viên vui chơi . Mới trước đây Kim Dương cha mẹ ngược lại là nghĩ tới muốn dẫn hắn cùng đi, nhưng khi đó Dung Viễn vừa đến không muốn khiến chính mình cùng Kim Dương ở giữa biến thành dựa vào cùng bị dựa vào quan hệ, thứ hai cũng không thích công viên vui chơi cái loại này toàn gia sung sướng không khí, ngược lại là vẫn đều chưa đi qua. Hiện tại nhớ lại đến, ngược lại đều cảm giác không quan trọng .

Tại gật đầu thời điểm, Dung Viễn xem nhẹ một sự kiện --[công đức bộ] kế ước giả tại nào đó dưới tình huống, tương đương với một loại vận rủi hấp dẫn khí, tại hắn người chung quanh hoặc vật, càng dễ dàng phát sinh ngoài ý muốn sự cố. Chẳng qua từ hắn trung học cuối cùng một năm đóng cửa nghiên cứu kẻo đường bắt đầu, Dung Viễn hoạt động phạm vi vẫn rất có hạn, cho dù muốn phát sinh ngoài ý muốn cũng là cần hoàn cảnh cho phép . Tại Picchu tinh, hắn bản thân đủ loại xui xẻo sự đã không cần nói. Trở lại địa cầu về sau, tình lại liên lưu lạc hoang đảo, Adiab tại hắn bên cạnh liên tiếp gặp chuyện không may, cứu điều Nhân Ngư còn bị Kim Nam nhìn chăm chăm, rất khó nói này mấy có phải hay không bởi vì có [công đức bộ] vận rủi gia thành tác dụng. Nhưng muốn nói phát sinh cái gì ngoài ý muốn, không có so khu vui chơi càng phương tiện địa phương . Tuy rằng công đức ngọc điệp có che chắn vận rủi tác dụng, nhưng kia là bỏ thêm hạn chế khí, lúc này ngay mặt ảnh hưởng cùng phản đối ảnh hưởng nhất triệt tiêu, tự nhiên vẫn là phản đối nhiều.

Cho nên tại qua sơn xe một đoạn một đoạn, càng ngày càng chậm bò đến mấy chục mét trời cao thời điểm, Dung Viễn trong lòng bỗng nhiên nổi lên một tia bất an, đồng thời trong tai mơ hồ nghe được rất nhỏ "Ca ca ca" thanh âm.

Lúc này tối kích thích một lần trượt xuống gần ngay trước mắt, sở hữu hành khách nín thở ngưng thần, bám chặt lan an toàn chờ đợi, còn có người đã kinh hoảng nhắm mắt lại, chỉ đợi hạ lạc khi lên tiếng rít the thé, bánh xe cùng quỹ đạo ở giữa phát ra ùng ùng ùng ùng tiếng va chạm, nghe khiến cho nhân cảm giác chúng nó tùy thời đều sẽ đoạn liệt như vậy.

Nhưng tất cả mọi người tin tưởng này chỉ là ảo giác.

Nhưng mà hôm nay cũng không phải.

Dung Viễn tập trung lực chú ý, từ các loại âm ã trong thanh âm phân biệt kia khiến hắn cảm thấy bất an một điểm tạp âm. Qua sơn xe càng lên càng cao, gián đoạn vang lên thanh âm giống như là trong đó một không hài hòa âm phù, cũng không rõ ràng, nhưng mà bởi vì ly thật sự gần, Dung Viễn tài năng chuẩn xác bắt giữ đến nó tồn tại.

Dị vang tồn tại địa phương, liền tại hắn phía sau thùng xe trục xe chỗ nổi tiếp.

Qua sơn xe đã lên tới tối cao điểm, lại hướng trượt một đoạn ngắn, bỗng nhiên dừng lại ! liên tiếp tiếng thét chói tai đột nhiên vang lên, liên mặt đất du khách đều nhìn xem vừa kinh hoảng vừa buồn cười -- này một tạm dừng vốn chính là này hạng mục thiết kế giai đoạn. Năm giây về sau, qua sơn xe liền sẽ giống như như lưu tinh nhất xung mà xuống, một đầu chui vào nước cạn bên trong, kích khởi mấy mét cao bọt nước.

Dung Viễn cũng là quyết đoán, không lại nghĩ lại kia thanh âm sinh ra nguyên do, bắt lấy thùng xe, nhắm mắt lại, tầm nhìn mạnh biến đổi ! thế giới phẳng phất biến thành màu đen trắng, nhân, thùng xe, đường ray, giống

hư nghĩ kết cấu như vậy xuất hiện ở trong đầu, hẳn đem lực chú ý tập trung hướng thùng xe, bánh xe là cương, thùng xe là cương, hẳn nắm thùng xe cánh tay giống như cũng biến thành cương, đồng dạng kết cấu, đồng dạng tính chất.

Sau đó thế giới đều tiêu thất, chỉ còn lại có không đếm được thật nhỏ huyền, lấy hẳn còn không hoàn toàn lý giải phương thức chấn động, tương tự lại bất đồng.

Huyền lực ứng dụng, tại đây huyền thế giới trung hất lên một chuỗi nhỏ bé ba.

"Ca !"

Theo một tiếng vang nhỏ, qua sơn xe vừa muốn dưới xung, bỗng nhiên lại gắt gao kẹt ở trên quỹ đạo. Kia nhất xung nhất chỉ ở giữa biến hóa cực kỳ ngăn ngại, nhưng qua bình thường tạm dừng thời gian, qua sơn xe như cũ không có di động, cho dù là tối trấn định nhân cũng nhận không được hoảng hốt. Hành khách tất cả đều thân thể dưới khuynh, đem lạc chưa lạc, ngăn ngại lan an toàn căn bản không thể cung cấp bất cứ cảm giác an toàn, chỉ cần mở to mắt, xa xôi mặt đất đủ để cho bất luận kẻ nào cảm thấy mê muội. Trời cao phong hô hô thổi qua đi, qua sơn xe tựa hồ tại hẹp hòi trên quỹ đạo lắc lư, bánh xe chỗ hàm tiếp "Dát dát dát" vang .

"A a a a --"

Dung Viễn cảm giác lỗ tai đều sắp điếc.

Vì cái gì ô tô ra tai nạn xe cộ xác suất so phi cơ rủi ro xác suất cao hơn nhiều, mọi người vẫn là kinh hoảng ngồi máy bay mà không kinh hoảng lái xe đâu? Rất đơn giản, bởi vì khai ô tô phát sinh sự cố hành khách còn có thể nghĩ biện pháp tự cứu, phi cơ rủi ro liền chỉ có thể cầu nguyện sẽ có kỳ tích phát sinh.

Lúc này cũng là giống nhau. Mọi người không thể áp chế hết rầm lên, có người dọa hôn mê, có người dọa tiểu, còn có người kinh hoảng thất thố muốn tách mở lan an toàn chính mình chạy trốn, hỗn loạn rối tinh rối mù, trong không khí còn tản ra dị vị.

Dung Viễn triệt để hồi hận, hăn liền biết khu vui chơi loại địa phương này một điểm ý tứ cũng không có. Bất quá hăn bên cạnh Emerald một điểm kinh hoảng ý tứ cũng không có, còn hứng trí bưng bưng tham đầu nhìn quanh, hiển nhiên cảm giác mọi người kinh hoảng biểu tình rất có ý tứ, lúc này ngược lại là một chút cũng nhìn không ra nhát gan bộ dáng .

Nơi này qua sơn xe do máy tính khống chế, một khi xuất hiện trục trặc, sẽ lập tức đình chỉ vận hành. Dung Viễn chính là lợi dụng điểm này, hơi chút làm điểm tay chân khiến máy tính nhận ra, mới khiến cho qua sơn xe tại lao xuống ở giữa bị phanh lại. Hăn thùng xe dựa vào sau, tại hăn mặt sau thùng xe cơ hồ là bị đỉnh đến chỗ cao nhất. Hai đoạn thùng xe ở giữa kim chúc nối tiếp trục mặt ngoài nhìn qua không việc gì, trên thực tế một điều tinh tế cái khe cơ hồ xỏ xuyên qua toàn bộ trục xe, hơi dùng một chút lực chỉ sợ liền sẽ giống yếu ớt cành khô như vậy tách ra.

Cho nên bọn họ hiện tại thoát nhìn nguy hiểm, trên thực tế mới là an toàn nhất .

Bất quá người khác cũng không biết điểm này, cuồng loạn rít the the cùng khóc vẫn không có dừng lại, có nữ hài hai mắt đăm đăm, trừ rít the the tựa hồ đã làm không ra mặt khác phản ứng đến. Tại Dung Viễn phía trước một đoạn thùng xe trung, Kim Dương cùng Liễu Đình cũng là sắc mặt trắng bệch, hai người tay chặt chẽ kéo cùng một chỗ, mười ngón tóm chặt, hồi lâu không có phát sinh, vẫn ngóng nhìn lẫn nhau.

...

Công viên vui chơi mất hơn nửa giờ mới đem trên xe hành khách tất cả đều giải cứu xuống dưới, trong quá trình này, Dung Viễn hơi vừa dẫn đạo, công tác nhân viên cũng phát hiện thùng xe chỗ nối tiếp tai họa ngầm. Lại vừa kiểm tra, kinh hãi sắc mặt trắng bệch, lại là nghĩ mà sợ lại là may mắn, trên mặt biểu tình rất là phấn khích, chộc mọi người phân phân chú mục. Bất quá loại chuyện này khẳng định không tốt cùng du khách bao nhiêu, này danh công tác nhân viên lòng bàn chân chột dạ từ trong đám người chen ra đi, vội vàng bận rộn đi hưởng thưởng cấp hội báo .

"Ô ô" tiếng cảnh báo dần dần đi xa, vài người vừa rơi xuống đất liền bị trước tiên gọi tới xe cứu thương đưa đến bệnh viện. Kim Dương hai người tuy rằng không chỉ ở này, nhưng nhìn qua cũng là thập phần tái nhợt. Dung Viễn dặn dò Emerald bị loạn đi, chính mình đi mua mấy chén thức uống nóng cho bọn họ an ủi, đi về trên đường, không tưởng gặp một người quen.

"Cốc Viễn?" Mang mũ, trong lòng còn ôm mấy cái xạ kích trò chơi thăng đến con rỗi, Adiab đầy mặt hưng phấn mà bính đến trước mặt hắn, thập phần kinh hỉ hô.

"Adiab?" Dung Viễn cũng hiểu được rất là ngoài ý muốn.

"Hư --" Adiab vội vàng nhướn mi nháy mắt ý bảo hắn đừng nói đi ra, lại hai bên trái phải xem xem, sợ bị nhận ra hắn phần ti vây đồ. Bất quá hắn nhiều lo lắng, Đường quốc nhân đối hắc nhân diện mạo phân biệt tỷ lệ không cao, nếu hắn đứng ở trên vũ đài khẳng định bị lập tức nhận ra, nhưng tùy tiện bộ một tiếng quần áo xen lẫn ở chen lẫn trong đám người, cứ như vậy còn có thể đem hắn liếc nhìn phân biệt đi ra, kia nhất định là chân ái.

Sự thật chứng minh phụ cận không có "Chân ái phần", Adiab nhẹ nhàng thở ra, nói:"Chúng ta vụng trộm chạy ra chơi, đừng bị người khác phát hiện ."

"Chúng ta?" Dung Viễn vừa thấy, tại hắn bên cạnh còn có một danh vóc dáng cao gầy Đường quốc thanh niên, mang khẩu trang cùng mũ trùm, thấy không rõ diện mạo, nhưng dáng người tỉ lệ rất tốt.

Dung Viễn vô tình phỏng đoán người này lai lịch, Adiab lén lút muốn cho bọn họ giới thiệu, đã thấy cái kia giấu đầu lộ đuôi thanh niên chính mình chủ động đem khẩu trang hái xuống, mỉm cười nói: "Người hảo, ta gọi Ngô Hi. Vừa rồi rất mạo hiểm đi?"

Đó là nhất trường đẹp như quan ngọc mặt, không cần tân trang liền phảng phất tự mang mỹ nhan mỹ trang gia ps hiệu quả. Nhưng Dung Viễn nhìn hắn, ánh mắt lại một chút gia tăng.

...

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 233: Huyền Thanh

"Hoàn hảo." Dung Viễn thản nhiên nói.

Hắn nhớ rõ này nhân.

Đương nhiên, chỉ bằng này một khuôn mặt, gặp qua nhân chỉ sợ cũng rất khó quên hẳn. Chỉ mấy năm trước sân bay mới gặp thời điểm, hẳn thoát nhìn còn không có như vậy quang diệu loá mắt, hôm nay mặt không có biến, khí chất lại rõ ràng bất đồng, cả người thoát nhìn cũng tăng lên không chỉ một cấp bậc.

Hôm nay toàn bộ Đường quốc ngôi sao trung, vô luận nam nữ, trước mặt này nam nhân là tối có danh tiếng một. Mặc cho ai cũng tưởng không đến hẳn cư nhiên sẽ cải trang trang điểm chạy đến biến người tấp nập khu vui chơi đến chơi. Vừa thấy đến hẳn, Dung Viễn liền nhớ đến một kiện Noah trở thành thú sự đến giảng sự nhi đến --

Nghe nói liền tại mấy tháng trước, có điện ảnh công ty tưởng chụp Dung Viễn chuyên tâm truyện ký điện ảnh, còn kế hoạch tìm Ngô Hi đương diễn viên chính, tin tức đều truyền ra đi, lại vẫn không có được đến "Dung tiến sĩ" cho phép, cuối cùng chỉ có thể sống chết mặc bay. Vì này sự, Ngô Hi hảo vài trẻ tuổi phần ti "Cháo" Còn cùng Dung Viễn phần ti khắp lên.

Bất quá tại Đường quốc, vô luận nào niên đại, nào địa vực, đều có một phổ thích tính chân lý, đó chính là "Học tập hảo tức vi chính nghĩa" . Phần ti hơn phân nửa là vì thần tượng nhan trị tại khắp, nhưng nếu Dung Viễn có vô số cao lớn thượng aura phù hộ, dẫn đến này một khắp, nháy mắt liền bay

lên đến quốc gia tương lai giá trị quan cùng tư tưởng giáo dục độ cao, liền cùng năm năm trước như vậy, vô số giáo dục giới khoa học giới đàn anh nhảy ra lên án mạnh mẽ "Cháo" Cùng vô tội bị liên lụy Ngô Hi, phun bọn họ xấu hổ vô cùng, thậm chí chuyện này còn bị nào đó một tỉnh tuyển làm năm nay thi đại học viết văn đề mục, tại vừa kết thúc không lâu khảo thí trung vô số khắc khổ mài dũa đông học sinh từ các loại góc độ đem việc này phân tích đến phân tích đi, Ngô Hi bị hắc một vạn lần a một vạn lần.

Cũng chính là hắc. Đối một danh khí hơi nhỏ một chút, chỉ sợ hiện tại đã bị triệt đi xuống tuyết tàng. Lấy Ngô Hi địa vị cùng danh khí, hắc còn có thể tại cái kia trong giới vững vàng đứng, nhưng gần nhất cũng không dễ chịu. Các loại thông cáo trên cơ bản đều chưa, đang tại đàm một đại ngôn cũng thôi, thậm chí ngay cả xem hảo kịch bản đều không được đã tìm người khác. Cũng bởi vậy, bình thường bận rộn đến mức gót chân đánh cái ót Ngô Hi tài năng nhàn đến chạy tới khu vui chơi đi dạo, thật sự là bởi vì gần nhất ra im lặng oa đã không có mặt khác sự hảo làm.

Thực ra trong giới người đều rất đồng tình Ngô Hi, phần ti loạn phun ngôi sao nhảy hố sự thường gặp, nhưng bị phần ti khanh được thăm như vậy ngôi sao lại không nhiều. Dung Viễn buồn cười rất nhiều, cũng hiểu được hắc có điểm vô tội, nhưng hôm nay nhìn thấy chân nhân, lại không lại như vậy suy nghĩ.

Hắc híp mắt, khẩu nhanh tay trung thạch đầu nhẫn, nhìn không thấy huyền, ghé vào lỗ tai hắc truyền lại khác thường thanh âm.

...

Ngô Hi chào hỏi, lại lập tức đem khẩu trang đội. May mắn Adiab động tác nhanh nhẹn đem hắc chặn, bằng không lại là một hồi rối loạn. Thấy hắc một lần nữa che hảo, mới thở ra nhẹ nhõm một hơi, không khỏi oán giận nói: "Nga, Brian, nhờ người xin thương xót đi, ta nhưng không tưởng lại thể nghiệm một lần hơi kém bị lấy hết cảm giác."

"Xin lỗi xin lỗi." Ngô Hi mỉm cười nói:"Ta có điểm nhi rất kích động ."

"Brian" Là Ngô Hi tiếng Anh danh, nghe vào tai bọn họ phía trước đại khái bởi vì Ngô Hi bị phần ti vây truy chặn đường qua. Bất quá Dung Viễn đối với này những không có hứng thú, tùy ý gật gật đầu sau đó nói:"Ta còn có bằng hữu đang đợi ta, đi trước ."

"Nha..." Adiab vươn ra Nhĩ Khang thủ, nhưng Dung Viễn đã cũng không quay đầu lại đi, trên đảo kia hai ngày lại khiến hãn bồi dưỡng ra đối Dung Viễn nói gì nghe này phản xạ có điều kiện, cho nên lúc này cũng không dám cản trở, sững sờ nhìn Dung Viễn đi xa, sau đó mới dậm ngực dừng chân nói:"Ai, ta còn tưởng hảo hảo cảm ơn hãn đâu ! ít nhất cũng nên lưu liên hệ phương thức a !"

Hãn tại một bên ảo não, muốn đi tìm lại trừ trừ không tiến, lại không có chú ý bên cạnh Ngô Hi vẫn ngưng mắt nhìn Dung Viễn bóng dáng, thẳng đến rốt cuộc nhìn không thấy mới thu hồi tầm mắt, hỏi:"Hãn chính là người nói cái kia ân nhân cứu mạng?"

"Đúng vậy !" Adiab tương đối đơn thuần, vừa nhắc đến này đến liền lại kiêu ngạo lại sùng bái, tươi cười đầy mặt nói:"Cốc Viễn thật sự là quá lợi hại, ở trên đảo thời điểm..."

Hãn thao thao bất tuyệt nói, nhân hãn nói được số lần nhiều, tất cả mọi người phiên, phía trước Ngô Hi cũng chỉ là xuất phát từ lễ phép mới nghe, lúc này lại lắng nghe phá lệ chuyên chú, thường thường truy vấn vài câu, vừa lúc hỏi trên trọng điểm. Adiab càng nói càng hưng phấn, hảo chút đã quên mất vụn vặt không đáng kể đều bị hãn từ ký ức chỗ sâu đào đi ra.

Ngô Hi trong mắt, lấp lóe hứng thú dạt dào quang mang.

"Đúng," Adiab đột nhiên nhớ tới Ngô Hi phía trước mà nói, nói:"Người vừa rồi kích động cái gì?"

Ngô Hi hơi hơi sừng sốt, hồi tưởng một chút, mới nói: "Ân, bởi vì người vị này bằng hữu có điểm giống ta thần tượng, cho nên..."

"Thần tượng?" Adiab trừng lớn ánh mắt, "Của người thần tượng là ai?" Ngô Hi đối xử với mọi người chưa từng có cái giá, tại phần ti mắng chiến phía trước danh tiếng xưa nay rất tốt, hiện tại bình xét cũng còn không kém, nhưng Adiab biết kia không phải bởi vì hắn này bằng hữu tính cách có bao nhiêu ôn hòa, mà là bởi vì hắn ngạo mạn, ngạo mạn đến căn bản khinh thường với cùng những người đó so đo.

Hắn rất khó tưởng tượng như vậy Ngô Hi cũng sẽ cho rằng thần tượng nguyên nhân mà kích động đến mất đi lý trí.

Nhưng mặc kệ hắn như thế nào triền, Ngô Hi đều chỉ cười mà không nói, thủy chung không có khiến Adiab bộ ra "Thần tượng" danh tự đến, chỉ là tại xoay người rời đi thời điểm, lại hướng Dung Viễn phương hướng nhìn thoáng qua.

Mà tại hắn ánh mắt chỗ cuối, Dung Viễn khẽ gõ một chút ấn hình tai nghe, thấp giọng nói: "Noah, đêm nay về nhà thời điểm, ta muốn nhìn thấy có liên quan Ngô Hi toàn bộ tư liệu."

Hắn vội vàng cùng kia hai người cáo biệt, là vì trọng yếu nhất người đều tại bên người, cho nên hắn không thể ở trong này gặp phải thị phi đến, nhưng không có nghĩa là Dung Viễn không có đem này Ngô Hi để ở trong lòng.

"Biết." Noah lên tiếng, lập tức bắt đầu công tác, ngoài miệng lại không nhàn rỗi, nói: "Dung Viễn người phát hiện hắn có cái gì vấn đề sao? Vẫn là người cũng bắt đầu truy tìm ? Ai... Đến muộn thời kỳ trưởng thành a... Đây không tốt đi? Truy tìm liền muốn truy so chính mình càng ưu tú nhân a ! hắn có cái gì đáng giá người học tập ? Ta thấy đi..."

"Ca !"

Dung Viễn đóng lại tai nghe.

...

Trải qua một hồi qua sơn xe kính hờn, khu vui chơi du khách tan gần một nửa, Dung Viễn đám người tự nhiên cũng ngoạn không nổi nữa. Emerald rầu rĩ không vui, Kim Dương cùng Liễu Đình vừa thương nghị, cảm giác nàng như vậy thích xem TV, đi rạp chiếu phim xem trường điện ảnh cũng không sai. Vì tránh cho cùng bọn họ cùng nhau lại phát sinh cái gì ngoài ý muốn, Dung Viễn liền về trước gia . Emerald tay trái kéo Kim Dương, tay phải kéo Liễu Đình, một chút không biết chính mình làm một hồi đại đại bóng đèn, rất có hứng thú đi xem trên màn ảnh lớn điện ảnh.

Kiến thức qua ngoại tình TV tiết mục toàn tức kỹ thuật, Dung Viễn cảm giác nàng nhất định sẽ thất vọng .

Noah tuy rằng thoát nhìn không đáng tin, nhưng hẳn làm việc hiệu suất không phải nói. Đương Dung Viễn về nhà thời điểm, một xấp ngay ngăn chỉnh tề tư liệu đã đóng dấu hảo.

Từ trên tư liệu đến xem, Ngô Hi xuất thân trải qua thực ra rất phổ thông . Tiểu khang chi gia, cha mẹ đều toàn, trong nhà còn có một ca ca tại cha mẹ bên cạnh tần hiếu, Ngô Hi còn lại là lấy một coi như nổi trội xuất sắc thành tích thi vào b thị điện ảnh học viện. Sau liền bị tinh tham khai quật, đến trường trong lúc liền tham dự vài bộ phim truyền hình quay chụp, chạy qua quần chúng, diễn qua vai phụ, một năm sau bị nào đó nổi danh đạo diễn tướng trung diễn một bộ thanh xuân tình yêu kịch nhân vật chính, từ đó về sau liền nổi tiếng, tinh lộ thập phần thông thuận.

Ngô Hi nhan trị cao, kỹ xảo biểu diễn cũng tốt, làm người khiêm tốn hiền hoà, đề điệu thật sự, không bất lương ham mê, nhiệt tâm từ thiện cùng vận động, duy nhất đam mê cũng rất mạnh -- hẳn là trời sinh sẽ không béo phì ăn hóa. Đánh giá hảo được rồi tinh rồi mù, duy nhị hai lần suy sụp, tất

cả đều là Dung Viễn mang cho hấn -- tuy rằng Dung Viễn bản nhân thực ra cũng là tại cũng không biết thời điểm bị vô tội cuốn vào.

Từ này mấy tư liệu đến xem, hấn không có bất cứ điểm đen. Nhưng Dung Viễn nếu muốn tra, tự nhiên không phải vì xem một mình tinh thành danh sử, Noah hao hết công phu, mới rốt cuộc tìm đến hai điểm đáng ngờ: Đây một chính là, nó tính toán Ngô Hi mỗi ngày hấp thu vào năng lượng cùng hấn bản thân thể trọng hình thể, cho rằng hai người nghiêm trọng không xứng đôi, dựa theo bình thường nhân loại hấp thu tiêu chuẩn, lúc này Ngô Hi hấn là cá thể trọng vượt qua một ngàn cân đại mập mạp.

Hai còn lại là, tại thượng trung học thời điểm, Ngô Hi bị sét đánh qua, tại bệnh viện nằm viện gần hai tháng, hơi kém bỏ lỡ thi đại học. Nằm viện trong lúc Ngô Hi một độ từng khiến cha mẹ cảm thấy kinh hoàng, thậm chí cự tuyệt đi cho hấn đưa cơm, Ngô Hi tại xuất viện phía trước ăn thời gian rất lâu bệnh viện dinh dưỡng cơm. Nhưng hiện tại, bọn họ một nhà là giới giải trí trung phụ từ mẫu ái huynh hữu đệ cung điển phạm.

Dung Viễn nhìn cái thứ hai điểm đáng ngờ, thầm nghĩ: Khó trách như thế.

Ngô Hi, có lẽ đã không phải chân chính Ngô Hi, cho nên hấn mới tại kia gia hỏa trên người nghe được cái loại này khác thường thanh âm. Cùng chủng vật chất huyền thanh đều chênh lệch không lớn, nhân loại cũng là như thế. Nhưng kia chủng thanh âm, hấn lại chưa từng có nghe được qua.

-- kia đến cùng là cái gì?

Dung Viễn đang tại tự hỏi, bỗng nhiên cảm giác có đạo tầm mắt ngưng chú ở trên người, ngẩng đầu vừa thấy, đồng thời vận lên huyền lực, sau đó liền là sửng sốt.

-- cách thủy tinh, đậu Hà Lan đang đứng ở ngoài cửa sổ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Lời Vàng Ngọc

Đối diện một lát, Dung Viễn mở ra cửa sổ, đậu Hà Lan xê dịch vào đến, xem hẩn một cái, lại cúi đầu, lắp bắp nói: "Dung Viễn, cái kia... Ta..."

Nó ấp úng, môi run rẩy, muốn nói "Xin lỗi", lại tưởng vì chính mình giải thích một hai; Muốn hỏi "Người không trách ta sao?", lại kinh hoàng nghe được Dung Viễn đáp án; Cũng muốn hỏi "Thân thể có khỏe không?" Lại cảm giác chính mình không có tư cách làm như vậy.

Dung Viễn buông mi xem xem đỉnh đầu của nó, nâng tay lên. Đậu Hà Lan gắt gao nhắm mắt lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thần tình phảng phất đang tại chờ đợi thẩm phán tội nhân.

"Tháp !"

Một tiếng vang nhỏ, đậu Hà Lan trán bị bắn một chút, lực đạo không nhỏ, khiến nó một mông liền ngồi tại trên cửa sổ. Đậu Hà Lan ngạc nhiên ngẩng đầu, liền nhìn thấy Dung Viễn thần sắc như cũ nhàn nhạt, nhìn không ra bao nhiêu vui sướng đến, nhưng cũng không có hoài nghi, không có căm hận, không có làm bất hòa.

Đạn hoàn sau, Dung Viễn lại về đến bên cạnh bàn tiếp tục xem tư liệu, đồng thời trong miệng nói: "Lần sau nhớ rõ sớm điểm trở về." Tùy ý ngữ khí phảng phất đậu Hà Lan chỉ là đi ra ngoài chơi đùa quên về nhà thời gian hài tử như vậy.

Hai tay như cũ che trán, khóe miệng buộc chặt đường cong sụp đổ đi xuống, đoạn lông mi nhắm lại đến, hắc hắc trong mắt ba quang lấp lóe, nếu

có tuyến lệ loại này kết cấu, e lúc này đậu Hà Lan đã nước mắt rơi như mưa.

Nhưng nó chung quy là ngay cả nước mắt đều không có khí linh, chăm chú tính lên thậm chí ngay cả sinh vật cũng không phải, lại sinh ra độc lập linh hồn, này không thể không nói là một loại bi ai. Tại quá khứ, không phải không có đựng tới qua đêm nó coi là hảo hữu thậm chí xem như tử nữ khế ước giả, cũng có qua cảm giác rất hạnh phúc thời điểm, nhưng mà cuối cùng, tất cả đều hóa thành từng đạo vết thương, thâm thâm khắc vào ký ức chỗ sâu.

Giờ này khắc này, Dung Viễn không có cấp cho bất cứ an ủi hoặc là nói "Ta không trách người" Linh tinh mà nói, hẳn tại bình thường nếu không có tất yếu cũng rất ít nói chuyện, thần sắc trước sau như một lãnh đạm. Nhưng đậu Hà Lan lại cảm thấy một loại rốt cuộc tìm đến quy chúc ấm áp, tứ chi bách hài độ ấm dần dần quay lại.

Đậu Hà Lan lấy xuống trên lưng nhẫn, do dự một chút, chọn thuận mắt địa phương phóng hảo, sau đó Lạp Lạp Dung Viễn ống tay áo, nhẹ giọng nói:"Dung Viễn, của người nạp giới ta tìm trở về."

Dung Viễn nội tâm cũng không có ở mặt ngoài như vậy lãnh tĩnh, vừa rồi chỉ lo xem đậu Hà Lan, ngược lại không có chú ý nó sau lưng gì đó. Lúc này nhìn thấy trước kia đã mất nay lại có được nạp giới, thò tay cầm lấy đến, xem xét một chút, phát hiện không riêng hẳn đặt ở trong nạp giới gì đó đều tại, ngay cả lúc ấy không ở giới chỉ bên trong hình người cơ giáp, nghĩ thái y, laser đao đẳng vật lúc này đều tại, không khỏi có chút ngoài ý muốn nói:"Ta còn đương này mấy đã thất lạc, người như thế nào tìm trở về?"

Đậu Hà Lan nhấp môi dưới, đơn giản giải thích nói:"Ta đổi công đức thương thành hồi đoái vật cũng có mỏng manh cảm ứng." Nhưng tại thiên phạt thời điểm đậu Hà Lan bản thân là không có ý thức, lúc ấy nó cùng Dung Viễn bị đột nhiên kéo vào [công đức bộ] dị thứ nguyên không gian,

bị không gian bài xích mặt khác hồi đoái vật cũng tại vụn vẹo không gian trung nháy mắt phân tán, đậu Hà Lan cũng là lên trời xuống biển không trừ một nơi nào, mới rồi cuộc đêm đồ tất cả đều tìm đủ, trong đó vất vả, một lời khó nói hết.

Đổi Dung Viễn mà nói, nạp giới trung thứ khác đều không tính cái gì, ném lại hồi đoái cũng được, dù sao hãn hiện tại cũng không thiếu công đức trị, chỉ có như vậy là vụn vụn không thể làm mất . Dung Viễn lấy ra bí tàng hạp, màu đen tiểu cầu quay tròn tại trong lòng bàn tay lẫn hai qua lại, hãn siết quyền đầu, lại mở ra khi, kim chúc tiểu cầu giống như hoa nhĩ như vậy nở rộ.

Dung Viễn trầm mặc hồi lâu, đem nó một lần nữa thu hồi đến bỏ vào nạp giới, gặp bên cạnh đậu Hà Lan muốn nói lại thôi, thập phần khó xử bộ dáng, liền hỏi:"Lại làm sao?" -- chẳng lẽ nhất định muốn hãn kêu đánh kêu sát mới cảm giác hợp lý sao?

Đậu Hà Lan bay nhanh xem hãn một cái, cúi đầu, lại xem hãn một cái, giảo ngón tay, bất an nói:"Muốn hay không... [công đức bộ] người thu hồi đi thôi?" [công đức bộ] vẫn ở đậu Hà Lan giới tử không gian bên trong, nếu là về sau lại giống lần này như vậy bọn họ tách ra, Dung Viễn vạn nhất gặp được sinh mệnh nguy hiểm tưởng hồi đoái thuận tay công cụ đều không khả năng. Lưu lạc hoang đảo khi nếu là có [công đức bộ] tại, hãn tùy tiện đổi phi cơ hoặc là canô, đều có thể trở lại trên bờ; Lại không tốt, đổi di động cũng có thể tìm người cứu, không đến mức khổ đợi bán nguyệt mới đăng đến một cái xui xẻo rơi xuống nước ngôi sao.

Hơn nữa...

Đậu Hà Lan xót xa lại phi thường thiện giải nhân ý đổi vị tự hỏi -- nếu là nó chính mình, cũng sẽ không đem tính mạng du quan gì đó đặt ở không thể tin trên người.

Quả nhiên, Dung Viễn mặt hắc.

Hắn trong thanh âm không tự giác mang lên vài phần lãnh đạm: "Người yên tâm, nếu cảm giác người không thể tin, ta sẽ trước tiên đem [công đức bộ] thu hồi đến."

Dung Viễn sau khi nói xong, tâm tình không tốt, cũng lười lại nhìn, ném tư liệu về phòng ngủ đi. Đậu Hà Lan vừa do dự một chút muốn hay không đuổi kịp, môn cũng đã đóng lại.

"Sách sách sách, tiểu đậu Hà Lan, chủ nhân chân tâm sủng người a !" Vẫn ở giả chết hơn nửa bị hai người xem nhẹ Noah tắc đầu tắc não từ TV màn hình góc hẻo lánh toát ra đến, hai tay chấp sau lưng thông thả đi đến phía trước [trên thực tế chính là trong màn hình bóng người càng biến càng lớn], nó nghiêng đầu tả hữu xem xem đậu Hà Lan, gặp tiểu gia hỏa vẻ mặt tiêu điều, lại nói: "Chẳng lẽ người nghe không ra sao? Lời hắn nói chẳng phải chính là -- ta bây giờ còn phi thường tín nhiệm người -- ý tứ sao? Người đến cùng tại thương tâm cái gì?"

"Ta biết." Đậu Hà Lan cũng không phải ngốc, "Thế nhưng... Ta chính mình đều không thể tin tưởng ta chính mình." Nó vẫn đều biết chính mình chỉ là khí linh thân phận, nhưng lại chưa từng có giống hiện tại như vậy hận không thể chính mình chỉ là không có linh trí hoa hoa thảo thảo, như vậy còn có thể không hề cố kỵ chờ ở Dung Viễn bên cạnh. Nhưng chỉ muốn nó là khí linh, nó liền muốn đối mặt không biết lúc nào liền sẽ mất đi không chế tình huống; Thậm chí... Nó ngay cả chính mình ý tưởng có phải hay không thật thuộc về chính mình đều không xác định.

Thân thể bị • thao túng cũng không đáng sợ, đáng sợ là, đương đậu Hà Lan nhớ lại đến thời điểm, nó liền phát hiện chấp hành thiên phạt chính mình cũng không phải mất đi ý thức hoặc là không có ký ức linh tinh . Nó rành mạch nhớ rõ quá khứ mỗi một nháy mắt, nhưng kia chút tại trong trí nhớ quay cuồng cảnh tượng không có cấp cái kia chính mình mang đến một

chút do dự hoặc động dung, nó là phi thường thanh tĩnh, phi thường lý trí huy xuống thiên lôi, hơn nữa tại trong thời gian rất lâu rất tin chính mình dạng này làm là vô cùng chính xác, lãnh khốc vô tình đáng sợ, thật giống như một hoàn toàn không có cảm tình máy móc như vậy. Chỉ có tại Dung Viễn tản ra thiên lôi thời điểm, đầu của nó não Hỗn Độn trong nháy mắt, mơ mơ màng màng trông được đến trọng thương sắp chết Dung Viễn chính hướng về đại hải, phát phát tay đem hắc hạ lạc phương hướng thoáng điều chinh đến tới gần nào đó tiểu đảo, sau đó liền lập tức lại về đến phía trước trạng thái bên trong đi.

Tại hạ xuống mặt đất về sau, nó từng có một đoạn thời gian phi thường sinh khí, thiên lôi uy lực bị cắt đứt, nó tựa như bị mạo phạm như vậy thập phần phẫn nộ. Chỉ là [công đức bộ] tự có quy tắc, bằng không nó nhất định sẽ vọt tới trên đảo lại phát một phát thậm chí càng nhiều thiên lôi, thẳng đến không hợp cách khế ước giả bị thanh trừ mới thôi. Nó mang theo [công đức bộ], cố ý không trở về đến khế ước giả bên cạnh, không miên không ngớt, không ăn không uống, tựa như một khối tạo hình kỳ lạ thạch đầu như vậy ngày đêm đứng ở trên vách núi dựng đứng, không chuyển mắt ngưng mắt nhìn khế ước giả ở phương hướng, lòng tràn đầy chờ mong hắc có thể lại phạm sai lầm làm cho chính mình có thể dùng càng cường đại thiên lôi đem hắc oanh diệt.

Nhớ tới khi đó chính mình trong lòng tràn ngập ác ý ý tưởng, dù cho chung quanh không ai sẽ thuật đọc tâm, đậu Hà Lan như cũ vừa then lại then, hận không thể bản thân bổ bản thân.

Noah gặp nó chỉ nói một câu, không biết nghĩ đến cái gì, thần sắc thoát nhìn không nhiều lắm biến hóa, nhưng kia song cùng nội tâm đồng bộ biến hóa ánh mắt lại cơ hồ nói hết nó tâm tư, liền nói: "Tiểu bất điểm, ta tuy rằng không biết các người hai lần này đi ra ngoài phát sinh chuyện gì, cũng không nói Dung Viễn tương lai nhất định sẽ không vứt bỏ người nói. Chỉ là người ngấm lại xem, vạn nhất tương lai các người không thể không tách ra,

hồi tưởng này đoạn còn có thể tại cùng nhau ngày, người là hi vọng nó lẫn nhau tín nhiệm hình ảnh tướng tùy qua đâu? Vẫn là muốn ngăn cách dần sâu càng chạy càng xa qua đâu?"

Đậu Hà Lan mày giãn ra, trên mặt xuất hiện vài phần suy tư cùng giật mình chi sắc.

Noah lại nói: "Còn có, nếu người đã làm sai chuyện -- hoặc là người cho rằng chính mình làm sai lầm sự -- trọng yếu nhất không phải giải thích, cũng không phải tự hỏi chính mình muốn phụ bao nhiêu trách nhiệm, mà là tận lực bù lại, còn có như thế nào mới có thể khiến về sau không cần tái phạm đồng dạng sai lầm. Lảng tránh là không có dùng."

Đậu Hà Lan chăm chú ngẫm lại -- cũng không phải là sao? Nếu nó kinh hoảng tiếp theo [công đức bộ] còn sẽ thông qua chính mình thương tổn Dung Viễn, như vậy chỉ cần không để nó có cơ hội này chẳng phải chính là được rồi? [công đức bộ] có nó quy tắc sở tại, nếu khế ước giả không có trái với quy tắc, ngẫu nhiên đánh gần cầu cái gì nhiều nhất chỉ là bị khấu công đức, cũng sẽ không có thiên lôi oanh đỉnh tai họa ngầm.

Đậu Hà Lan ánh mắt dần dần sáng lên đến, vẻ u sầu quét hết sạch, làm khí linh, nó lại tự mình lật ra quy tắc, tự hỏi trong đó hay không có cái gì lỗ hổng có thể chui... Hoặc là nói, lý giải quy tắc, nắm giữ quy tắc, là vì càng tốt lợi dụng quy tắc.

...

"Ai... Khả tính nói xong."

Phòng ngủ máy tính trên mặt bàn, Noah phun một ly nóng hôi hổi cà phê, vắt chân bắt chéo ngồi ở một chiếc ghế gỗ thật thượng, làm bộ như rất mệt bộ dáng nói, một bên từ khóe mắt vụng trộm phiêu Dung Viễn, không dấu vết cho mình tranh công.

Nó này mấy tiểu tâm tư không thể gạt được Dung Viễn, hoặc là nói không có muốn gạt, bởi vậy Dung Viễn cũng không lý nó. Đợi mãi chẳng không đến một câu an ủi, Noah đành phải lại tranh thủ: "Chủ nhân, những lời này, ngài vì cái gì không cùng nó tự mình nói đi?"

"Quan hệ rất thân cận, nói lời nói đều phải chiết khấu. Ta chân tâm thực lòng, nó còn muốn khi ta chỉ là tại an ủi nó." Dung Viễn gặp Noah thực sự có vài phần không rõ, vì thế kiên nhẫn nói: "Cho nên, ta cùng nó nói, gọi 'Lời lẽ nhạt nhẽo' ; Người cùng nó nói, mới gọi 'Lời vàng ngọc' ."

Noah ngẩn người, bỗng nhiên bụm mặt giả khóc: "Ô ô ô... Các người đem ta coi là thành là quan hệ không thân cận nhân... Lại cũng không cùng các người cùng nhau chơi đùa ... Ô ô..." Nó giống ngoan đồng dường như làm nũng một lát, gặp Dung Viễn thủy chung không hề xúc động, rốt cuộc vẫn là ngượng ngùng buông tay xuống -- nó cũng không dám thật chọc Dung Viễn sinh khí.

Dung Viễn lúc này mới nói: "Nhìn chăm chăm Ngô Hi, có bất cứ dị thường lập tức nói cho ta biết."

"Ai, là !" Noah ngữ khí thanh thúy ứng, cố gắng vẫn hồi vừa rồi hồ nháo ấn tượng phân.

"Còn có," Dung Viễn lại nói, "Về sau ta khiến người truyền lời thời điểm, đừng lung tung thêm lời kịch."

Noah: "... " Người như thế nào nghe được ta cùng nó nói chuyện ? Phòng cách âm kém như vậy?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 235: Phố Cổ

Loang lổ u ám trên vách tường, treo thừa thớt dây thường xuân, ốc dưới chân cùng mương nước bên trong mọc ra màu xanh thẫm rêu, một đồng một đồng vây quanh, cống thoát nước phiến xi măng tử cơ hồ nhìn không ra vốn nhan sắc, trong đó lan tràn phiếm bong bóng nước bắn cùng ẩm ướt bùn đất, tản ra cổ quái hương vị.

Đường trung gian vẫn là sạch sẽ, đường hai bên lại có rất nhiều rác rưởi: Túi nilon, miếng gỗ nhỏ, đóng gói giấy, hạt dưa xác, lạp rau xanh đợi đã (vân vân), có khi sát đường chủ quán còn sẽ trực tiếp đem nước bắn hắt ra, trên đường nhân cơ hồ đều phải cẩn thận dè chừng chọn sạch sẽ điểm địa phương đi. Cũng có cái loại này không thèm để ý, đi dép lê trực tiếp đạp ở trong nước bắn, lộ ra đến làn da từ ngón chân đến cẳng chân tất cả đều đen tuyền một mảnh.

Trên đường cũng không có phân cái gì cơ động đường xe chạy cùng lối đi bộ, nhân hòa xe xen lẫn cùng nhau, tùy thời tùy chỗ đều có nhân tượng muốn tự sát như vậy bay nhanh vọt tới lộ trung gian, cũng không quản có hay không chiếc xe nghênh diện khai lại đây, còn có mấy tuổi lớn hài tử ở giữa đường đá bóng. Như vậy tình hình giao thông đủ để đem tính nôn nóng tài xế đều tức chết, nhưng lại sinh khí cũng chỉ có thể chậm rì lấy so đi đường càng thông thả tốc độ xê dịch, khó chịu tiếng loa xuyên phá phía chân trời.

Rủ xuống bắn hề hề mảnh vải mặt sau, truyền đến rào rào xát mặt chược thanh âm; Còn có người say khướt hô "Ngũ khôi thủ a lục lục lục !" . Chén rượu va chạm, có người kéo bàn duệ ghế dựa, còn có hai người cao

lớn vạm vỡ nam nhân xoay đánh từ một nhà trong tiệm lăn ra đây, vắn lắn đến trên đường lớn, nháy mắt mấy chục nhân vây qua đi, trong đám người truyền ra hưng phấn tiếng cười vang, nhất thời tạo thành vốn liền chen chúc trên đường giao thông bị triệt để bế tắc .

Ngã tư đường hẹp hòi, cách âm cũng không hảo, còn có thể rõ ràng nghe được mỗ đồng trên lầu truyền đến một nữ nhân chửi đồng thanh âm, kia hoàn toàn không có trùng điệp mắng từ cơ hồ có thể để người tưởng tượng nàng hai tay chống nạnh nước miếng bay ngang bộ dáng. Rất nhiều nam nhân để trần cười hì hì ngồi ở ven đường dưới mái hiên, lười biếng nói chuyện phiếm, bọn họ trên người ít nhiều đều có một ít dử tợn xăm hình, nhìn qua cũng không phải người lương thiện, ngẫu nhiên nhìn thấy diện mạo đoan chính điểm nữ tính từ trước mặt đi qua liền vang lên một mảnh tiếng huýt sáo, đôi lấy một chẳng hề để ý nhìn chăm chăm hoặc là tức giận mắng. Đỉnh đầu cơ hồ toàn trọc lão nhân xoạch xoạch hút thuốc Lào, híp mắt, lưng đại y, cả người tản ra một cỗ sắp chết gỗ mục hương vị, đục ngầu trong ánh mắt ngược lại có chủng nhìn thấu tình đời thông thấu.

Lại hoa lệ phát đạt thành thị tổng có như vậy một góc, dung nạp một ít tựa hồ bị thời gian cùng văn minh để qua phía sau nhân,a thị lão Nhai, liền đảm đương như vậy một nhân vật. Chợt vừa thấy đi, địa phương này phảng phất là thời gian rút lui năm mươi năm Đường quốc ảnh thu nhỏ. Lưu tâm quan sát, mới có thể xem đến hiện đại văn minh bóng dáng, tỷ như tân khoản di động, dính đầy bùn đất xe chạy bằng điện, đặt ở lặc lự trên bàn gỗ notebook.

Như vậy bao giờ cũng cùng "Bẩn loạn kém" Ba chữ trực tiếp liên hệ cùng một chỗ địa phương, Dung Viễn như không phải tất yếu, là tuyệt sẽ không bước vào đến. Nhưng sự thật lại là, này đã là hần lần thứ ba đi đến địa phương này .

Lần đầu tiên, hần cùng Thiệu Bảo Nhi ở trong này đào mệnh; Lần thứ hai, hần đến địa phương này muốn kích sát Vương Xuân Sơn không có kết

quả; Đây là lần thứ ba, nhận Kim Nam mời mà đến.

Quạ đen đã trở thành lịch sử, Kim Nam đoạn thời gian trước không có tin tức, đại khái chính là đi xử lý chuyện này . Noah vẫn theo dõi tiến triển, không có phát hiện chính phủ ngành đối Hắc Kỳ cố ý làm khó dễ hoặc là dụ bắt tình huống, là thật tùy ý bọn họ đi hay ở hơn nữa xử lý tốt thiện hậu vấn đề. Trải qua một đoạn thời gian lẫn nhau thử cùng suy tính, Hắc Kỳ người đã đều phần mình có đi hay ở, sắp chia tay phía trước cuối cùng một hồi tụ hội, là tại nào đó tiểu thành trấn tham gia Chu Đông cùng Cung Lam hôn lễ. Có lẽ trong đó vài người nào đó còn có câu oán hận, không nỡ từng mưa bom bão đạn tự do sinh hoạt, nhưng chung quy, đại đa số nhân vẫn là tràn ngập cảm ơn tiếp nhận kết quả này.

Lại trở về sau, Kim Nam ngẫu nhiên sẽ tới cửa tìm Dung Viễn, có khi tán gẫu, có khi đi ra ngoài tùy tiện đi dạo, còn sẽ cấp Emerald mang điểm tiểu lễ vật. Nếu không phải xác nhận hẳn không có cái kia ý tứ, Dung Viễn cơ hồ muốn cho rằng hẳn tại theo đuổi chính mình hoặc là Emerald .

Kim Nam là rất tốt nói chuyện phiếm đối tượng. Hẳn không giống Kim Dương như vậy giỏi về phát triển không khí, khiến cái gì đề tài đều trở nên có ý tứ lên, nhưng hẳn bác văn cường thức, để người cảm giác cơ hồ không có hẳn không biết này nọ, hơn nữa trật tự rõ ràng, ngôn chi có vật, tổng có thể nói đúng trọng điểm, lại không có một câu lời vô nghĩa. Đây làm cho hẳn chẳng sợ ngữ điệu bình bình khuyết thiếu đầy nhịp điệu phập phồng, thần sắc lãnh đạm biểu tình rất ít biến hóa, hẳn nói chuyện cũng có một loại độc đáo mị lực, để người nhin không được cẩn thận lắng nghe cũng dụng tâm suy nghĩ, bất tri bất giác liền đem hẳn theo như lời đều minh khắc ở trong lòng.

-- nếu hẳn đi đương lão sư, nhất định sẽ trở thành một danh phi thường ưu tú lão sư đi?

Dung Viễn có đôi khi sẽ như vậy tưởng. Lại cảm giác, không phải mỗi người đều giống bọn họ như vậy thông minh, có lẽ chỉ số thông minh không đủ nhân sẽ căn bản không thể lý giải bọn họ đang nói cái gì. Hẳn muốn thông cảm ngu ngốc tồn tại, nói chuyện liền sẽ không như vậy thú vị .

Loại này ý tưởng chỉ là chợt lóe mà qua. Dung Viễn biết, Kim Nam loại này nhân, tuyệt sẽ không đi làm một danh phổ thông lão sư; Thật giống như hẳn cũng biết, người này tìm đến chính mình, tuyệt không chỉ là vì đơn thuần nói chuyện phiếm.

Chỉ hi vọng, đến đến thời khắc cuối cùng ngày đó, trường hợp không cần quá khó coi.

...

"Người rất để ý ăn uống chi dục?" Đối với chung quanh hoàn cảnh tâm tồn bất mãn, Dung Viễn trực tiếp hỏi. Sở dĩ nói như vậy, là vì Kim Nam mời hẳn tới nơi này lý do chính là nghe nói có một nhà đặc biệt ăn ngon tiệm ăn.

"Nhân sinh tại thế, bất quá ăn mặc hai chữ. Nếu liên mỹ thực cũng đều không hiểu được hưởng thụ, kia sống ý nghĩa liền muốn thiếu hơn phân nửa." Kim Nam tùy ý nói.

"Người đem lời này cùng kia vài giảm béo nữ hài nói còn kém không nhiều." Dung Viễn không lưu tâm,"Với ta mà nói, đồ ăn chỉ cần có thể cung cấp đầy đủ năng lượng là được, hương vị căn bản không quan trọng."

"Người nói như vậy..." Kim Nam khóe miệng lộ ra tiêu ý:"Thật không phải cho mình không tốt trù nghệ tìm lấy cố sao?"

Dung Viễn mặt tối sầm, hỏi:"Kim Dương này đều cùng người nói?"

"Mới trước đây hẳn thường xuyên nói." Nhớ lại phía trước manh manh đất tiểu Kim Dương, Kim Nam trên mặt tiểu ý gia tăng,"Xưa nghe đại danh, chúng ta người một nhà đều sớm liền muốn gặp người."

Tưởng tượng một chút mới trước đây Kim Dương sẽ như thế nào cùng gia nhân miêu tả chính mình, trọng yếu nhất là Dung Viễn đột nhiên nghĩ đến chính mình từng cùng Kim Dương nói một thập phần vớ vẩn nói dối, tưởng tượng Kim gia người nghe được Kim Dương chừng chạc đang hoàng thuật lại thời điểm sẽ là như thế nào phản ứng, Dung Viễn ngốc một lát, lòng tràn đầy quẫn bách, bỗng nhiên hẳn lỗ tai giật giật, xoay người trực tiếp hướng đi dừng ở ven đường một chiếc màu đen ô tô.

Kim Nam không rõ ràng lắm, bất quá không có hỏi thăm, dừng lại xoay người nhìn hẳn.

Chỉ thấy Dung Viễn đi đến bên cạnh xe, tựa hồ hướng bên trong nhìn thoáng qua, sau đó từ bên hông cầm ra chìa khóa xuyên để tại trên cửa kính xe, cũng không biết như thế nào lộng một chút,"Hoa" một tiếng, chỉnh phiến cửa sổ xe đều nát.

Lão Nhai thoát nhìn ồn ào hỗn loạn hỗn loạn, nhưng tự thành hệ thống, Dung Viễn cùng Kim Nam này hai cùng lão Nhai không hợp nhau ngoại nhân vừa tiến vào, vẫn đều có ánh mắt trong tối ngoài sáng chăm chú vào bọn họ trên người. Dung Viễn này một hành động quang minh chính đại lại ra ngoài ý liệu, trong lúc nhất thời sở hữu nhìn hẳn người đều sửng sốt.

"Hải, người đang làm cái gì?" Có người hậu tri hậu giác nghe được thủy tinh vỡ vụn thanh âm, quay đầu vừa thấy Dung Viễn đứng ở phá cửa sổ bên cạnh xe còn thò tay đi vào, lập tức liền hô to lên.

"Yêu thọ lập ! có người trộm xe a !" Một bốn năm mươi tuổi phụ nữ lấy cực kỳ thảm thiết thanh âm hét lên một tiếng, nắm lên một cái chổi liền

nhào lại đây.

Kim Nam tuy rằng không biết Dung Viễn này một động tác lý do, lại lập tức theo bản năng ngăn ở phía trước, muốn ngăn trở nỗi giận bùng bùng vậy tới được mọi người.

Dung Viễn lại không có để ý tới này mấy, thò tay ở bên trong kéo ra cửa xe, sau đó chui vào đi. Lại ra khi, trong tay đã ôm một hai ba tuổi hài tử, hân sắc mặt đỏ bừng, hô hấp cấp bách, ánh mắt đóng chặt, tảo trên mặt tròn tất cả đều là mồ hôi, tay chân còn tại vô ý thức run rẩy .

Quát to tróc tặc thanh âm nháy mắt dừng lại.

Dung Viễn tả hữu xem xem, ôm hài tử đi vào một nhà tiểu tiệm cơm, thuận miệng phân phó nói:"Hài tử bị cảm nắng, lấy nước lạnh cùng khăn mặt lại đây."

Nói xong cũng không đợi có hay không nhân lên tiếng trả lời, đem hài tử đặt ở trên một cái bàn trống, khiến hân ngưỡng nằm, cởi bỏ hân trên người quần áo. Lão Nhai người đều bao che khuyết điểm lại bài ngoại, lúc này đã không ai nhớ rõ kia phiến bị Dung Viễn đánh nát cửa sổ, tất cả đều cùng đi vào đến quan tâm nhìn cái kia hài tử. Xách chổi phụ nữ ghé sát vào nhìn hai mắt, hô:"Đây không phải Tiểu Võ gia Đa Đa sao?"

"Ai, là đứa nhỏ này."

"Bệnh được nặng như vậy, có phải hay không nên đưa bệnh viện a?"

"Trước cho hân hạ nhiệt độ."

"Nước lạnh đến nước lạnh đến !" Trong tiệm cơm tiểu cô nương bưng một chậu nước mặt trên còn đắp một khối khăn mặt, vội vàng bận rộn bước nhanh đi tới. Mọi người phân phân tránh đường, kia phụ nữ ném chổi liền

tiếp qua, nình vắt khăn mặt liền cấp hải tử lau người. Còn có người cầm dầu cù là, lau ở hải tử huyết Thái Dương cùng nhân trung thượng.

Gặp đã có người nhận, cấp cứu thi thổ cũng không có cái gì sai, Dung Viễn liền từ trong đám người rời khỏi đến, thuận tay từ trên bàn cơm rút một tấm khăn giấy, biên lau tay vừa đi ra, vừa nhắc đầu, Kim Nam đứng ở ngoài cửa mặt nhìn chăm chú vào hắn, ánh mắt sáng sửa lại nhu hòa.

"Làm sao?" Dung Viễn đi đến hắn bên cạnh hỏi.

"Không có cái gì." Kim Nam nói, liếc liếc nhìn không người hỏi thăm màu đen ô tô, có thể nhìn thấy bên trong trên ghế xe có đại phiến mồ hôi cùng một ít nôn. Nhìn kỹ xem, mặt khác trên cửa kính xe còn ẩn chút hỗn độn tiểu thủ ấn, nhưng là trên đường lui tới nhiều người như vậy, lại lảng là không ai chú ý tới trong xe khóa lại một hải tử.

Trừ Dung Viễn.

Dung Viễn cũng xem xem xe, nói:"Hôm nay bên ngoài độ ẩm có hai mươi bảy độ, bên trong xe cảm giác ít nhất có năm mươi độ. Đem nhỏ như vậy hải tử ném ở trong xe, cùng giết người cũng không có cái gì phân biệt ." Lớn một chút hải tử, nếu gia trưởng đặc biệt chỉ bảo qua, còn có khả năng bò đến tiền ngồi trên ấn vang loa xin giúp đỡ.

Vừa dứt lời, chỉ thấy một đôi tuổi trẻ nam nữ liền xuyên áo ngủ đập lên dếp lê khóc thiên hô địa xông vào tiệm cơm,"Tâm can a" "Bảo bối a" một trận khóc kêu. Mặt sau còn có một lão thái thái, đỡ eo, cũng là lại khóc lại mắng chạy tới.

"Đi thôi." Dung Viễn nói.

Kim Nam hỏi:"Xe mặc kệ ?"

"Cứu hẩn gia hài tử một mạng, chẳng lẽ còn không chống được một cửa sổ xe?"

"Không lưu xem xem hậu tặc sao?" Chung quy kia hài tử còn không có thoát hiểm.

"Không chết được." Dung Viễn nói xong, lại cảm giác không đúng, hỏi:"Người muốn nhìn?"

"Không... Người nói đúng, có thể làm đều đã làm, còn lại cũng quản không được." Kim Nam làm quyết định,"Chúng ta đi ăn cơm."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Khảo Hạch

Kim Nam theo như lời này gia tiệm cơm không lớn, thế nhưng rất im lặng, cũng rất sạch sẽ. Dung Viễn đối với này vẫn là rất hài lòng. Về phần đồ ăn, xác thật so Dung Viễn bình thường ăn được kia vài hương vị tốt hơn, nhưng lại cũng không đáng giá hãn chuyên môn chạy một chuyến này -- hoặc là nói, tại hãn quan niệm cơm trưa đồ ăn thứ này không có khiến hãn chuyên môn chạy tới nhăm nháp giá trị, chẳng sợ ngự thiện cũng là giống nhau.

Trong tiệm cơm nấu ăn là què chân lão đầu, thân thể khỏe mạnh, nói chuyện khi trung khí mười phần, xem ra ít nhất còn có thể lại sống ba mươi năm. Phục vụ viên còn lại là mười bảy mười tám tuổi nữ hài, nhìn Dung Viễn lặng lẽ đỏ mặt, mang theo ấm trà tại bọn họ bên cạnh bàn chuyển hai vòng, tại lão đầu tiếng hô trung lưu luyến không rời ly khai.

Ăn cơm khi, vừa rồi Dung Viễn đem hài tử ôm đi ra cùng ly khai khi lau tay cảnh tượng như cũ tại Kim Nam trong đầu lặc lự qua lại. Hãn tưởng, Dung Viễn thật sự là đặc biệt có ý tứ nhân.

Mấy ngày này, bọn họ nhìn như vô công rồi nghề tùy tiện lẫn lộn vài ngày, nhưng Kim Nam nội tâm vẫn ở đánh giá Dung Viễn, hãn tin tưởng Dung Viễn cũng là giống nhau.

Chẳng qua, tại quá khứ Kim Nam cho rằng Dung Viễn chỉ là một thiếu niên thành danh khoa học gia mà liều mạng bảo hộ hãn thời điểm, Dung Viễn đối với hãn đã có rất sâu lý giải; Mà Kim Nam, đúng là mấy ngày này trung mới chính thức nhận thức Dung Viễn.

Hắn tại rất nhiều năm trước liền bao giờ cũng có thể từ Kim Dương trong miệng nghe được cái tên này, biết hắn tại a thị có rất tốt bằng hữu. Bất quá nhà bọn họ không có tùy tiện nhận thức một người liền đem người khác bối cảnh tra để triêu thiên, thậm chí nhàn được không có việc gì đem quý giá binh lực phái đi giám thị thói quen, nếu Kim Bách phu thê xác định kia hài tử không thành vấn đề, bọn họ tự nhiên cũng là yên tâm .

Tại Kim Dương trong miệng, Dung Viễn tự nhiên là thiên hảo vạn hảo: Thiện lương, thông minh, kiên cường, độc lập, khắc khổ, nghiêm cẩn đợi đã (vân vân). Tại Kim Bách phu thê trong miệng, đó là trầm mặc ít lời, có điểm quái gở, nhưng ngoài ra cơ hồ không có khuyết điểm hảo hài tử.

-- không thể không nói, trên trình độ rất lớn đây là bởi vì Kim Bách bọn họ đạo đức không cho phép chính mình ở sau lưng nói nhĩ tử ân nhân cứu mạng nói bậy nguyên nhân, cũng là bởi vì Kim Dương để ý Dung Viễn, mà Dung Viễn lúc ấy xã hội địa vị cùng điều kiện lại không có khả năng đối Kim Dương tạo thành uy hiếp, nhiều như vậy nói điểm lời hay cũng không có ảnh hưởng. Lại không tưởng, Kim Nam bởi vì này thời gian dài lâm đạo, đối Dung Viễn ấn tượng phi thường tốt, thế cho nên thời gian rất lâu cũng không có đem hoài nghi ánh mắt đặt ở Dung Viễn trên người.

Chân chính ở chung về sau, Kim Nam liền cảm giác, Dung Viễn tựa như một quyển sách, người vĩnh viễn không biết tiếp theo trang viết cái gì. Thậm chí khi người nghĩ đến người đã đủ lý giải hắn thời điểm, tùy thời tùy chỗ lại đều sẽ bị phủ định chính mình phía trước ý tưởng.

Tựa như ăn cơm thời điểm, hắn quý trọng đồ ăn, cũng không kiêng ăn, lại chưa từng có khiến chính mình ăn quá nhiều; Hắn ăn được rất cẩn thận, nhìn qua tại hưởng thụ đồ ăn mỹ vị, trên thực tế lại căn bản không để ý là cái gì hương vị, liền tính chính hắn làm được cái loại này có thể so với độc • được hắc ám liệu lý cũng có thể mặt không đổi sắc ăn vào; Người cho rằng hắn vị giác trì độn, sau đó mới biết được hắn trên thực tế có thể dễ dàng nhắm nháp ra một đạo đồ ăn bên trong hỏa hậu, các loại đồ gia vị

phân lượng, nguyên liệu nấu ăn mới mẻ trình độ, hẳn chỉ là không để ý này mấy mà thôi.

Nhưng ít ra Kim Nam có thể xác định điểm này: Hẳn cũng không phải chân chính vô tình nhân.

Cho nên, hẳn phải chăng nên càng tiến thêm một bước?

...

"Đình đông --"

Tiếng chuông cửa vang lên thời điểm, Dung Viễn ánh mắt không có từ điện tử máy đọc thượng thu hồi đến, chỉ là đem mặt trên Picchu tinh ngữ nội dung đổi thành một quyển địa cầu tác phẩm nổi tiếng.

Emerald nhảy dựng lên đi mở cửa, một lát sau nhân còn chưa tiến vào. Dung Viễn nhíu mày ngẩng đầu, một bóng người bỗng nhiên từ huyền quan nhào vào đến.

"Dung Viễn !"

Quen thuộc, kích động một tiếng hô to, thành công ngăn lại Dung Viễn phản kích động tác, người tới thuận lợi bổ nhào vào Dung Viễn trong lòng, gắt gao ôm hẳn.

Ôn hương nhuyễn ngọc vào lòng, vinh viễn không có kích động, chỉ là lãnh tĩnh đem cánh tay rút ra, vốn tưởng đem người này xả xuống đến, cổ họng lại bỗng nhiên cảm giác được một điểm ươn ướt. Hẳn cánh tay cương một chút, có chút cứng ngắt vỗ vỗ nữ hài phía sau lưng.

Emerald nháy mắt to, hảo kỳ nhìn bọn họ, nhìn thấy Dung Viễn chặt vật che miệng vụng trộm cười. Kim Dương đem chìa khóa xe đặt ở trên tủ

giày, đổi giày rửa tay, chính mình đổ ly nước uống, thông dong tự tại thật sự.

Qua hồi lâu, nữ hài mới buông ra hân, hấp hấp mũi, xoa xoa nước mắt, ngồi vào bên cạnh. Nàng không chuyển mắt nhìn Dung Viễn, hốc mắt ẩm ướt, má phi hồng, thủy nhuận trong ánh mắt có loại cực nóng cảm xúc, phảng phất có hỏa diễm ở trong đó thiêu đốt.

Dung Viễn không thích hợp hướng phía sau dựa vào một chút, mới nói: "Đã lâu không gặp, Chu Viên."

"Đúng vậy, là đã lâu ." Thốt ra lời này, Chu Viên nước mắt lại nhịn không được tràn mi mà ra. Kim Dương đứng lúc đưa một hộp khăn giấy lại đây, Chu Viên trừu hai trương, lau lau nước mắt cùng nước mũi, hàm hàm hồ hồ nức nở nói: "Nhiều năm như vậy... Ta còn nghĩ đến người đã chường mắt chúng ta ..."

Dung Viễn rời đi thời gian bên trong, tiểu a vì tránh cho lòi, chưa từng có cùng Dung Viễn phía trước đồng học bằng hữu chủ động liên hệ qua. Người khác còn chưa tính, dù sao Dung Viễn từ lớp 12 về sau cơ bản nhất trí bị vây ở tị thế trạng thái, Kim Dương biết vài phần nội tình, chỉ có Chu Viên, cảm giác giống như là bị đột nhiên từ bỏ như vậy, tuy rằng còn có cổ phần, nhưng đoạn tuyệt tin tức lại khiến nội tâm bị thương sa sút ngày càng lắng đọng lại, nàng chỉ có thể đem chính mình chôn vào điên cuồng công tác trung, mong chờ tăng trưởng công trạng có thể khiến Dung Viễn nhìn thấy nàng tiến bộ cùng cố gắng.

Trên thực tế, Kim Dương cùng nàng mật mờ ám chỉ qua. Chẳng qua vì Dung Viễn, lời kiêu này không có khả năng nói được rất minh bạch, chỉ có thể "Hiếu lòng không tuyên" . Nhưng Chu Viên khi đó ý tưởng lại không có cùng Kim Dương khoát lên trên cùng một sợi dây. Nàng vẫn cảm giác, là vì chính mình rất ngốc rất vô năng, cho nên mới sẽ bị Dung Viễn bỏ qua ở sau người. Bởi vậy nàng trong mấy năm này đem chính mình áp bức đến mức

tận cùng, liều mạng đuổi theo cái kia xa không thể thành thân ảnh. Mà hiện tại, khi nhìn đến Dung Viễn bản nhân thời điểm, vài năm trung tích cóp áp lực cùng khủng hoảng nháy mắt đánh tới, Chu Viên khóc được không thể tự ức, thật vất vả dừng lại, còn thường thường trừu hai tiếng.

Dung Viễn không nói gì.

Trên thực tế, Chu Viên cảm giác cũng không có sai lầm. Nếu hắn không quay đầu lại, mọi người cuối cùng đều sẽ bị hắn ném ở sau người.

Bốn năm thời gian, Chu Viên biến hóa rõ rệt nhất, nếu vừa trở về khi liền thấy đến nàng, Dung Viễn khả năng sẽ không nhận ra được.

Nữ hài triệt để gãy xuống dưới, e còn không đến một trăm cân, nhìn qua xinh đẹp nhiều. Nàng hóa đậm trang, mi mắt nhỏ đại, cổ thon dài, xương quai xanh rõ ràng, tế linh linh tay chân, thậm chí có loại dễ dàng bẻ gãy cảm giác. Chỉ là đại khái thời gian rất lâu không có nghỉ ngơi tốt, nàng có rất trọng quầng thâm mắt, khước mắt còn có chút tế văn, làn da cũng không rất hảo. Quá khứ gian nan ở trên người nàng như cũ để không rõ ràng dấu vết: Thủ không đủ mảnh, mặt không đủ bạch, trên cánh tay, còn có thể nhìn thấy nhàn nhạt vết thương, đó là nàng cái kia kế phụ ẩu đả lưu lại .

Chu Viên hôm nay buổi sáng tốt nghiệp bào chữa kết thúc, Kim Dương mới nói cho nàng Dung Viễn trở về tin tức. Quả nhiên, nàng không quan tâm, treo điện thoại cầm lấy ví tiền liền trực tiếp mua vé máy bay chạy về đến, thậm chí ngay cả hành lý cũng không có đóng gói. Lúc này trên người còn mặc bào chữa kia một bộ sơ mi cùng tây trang váy, dưới chân lại vì phương tiện hoạt động đổi giày thể thao, nhìn qua cực không phối hợp.

Kích động qua đi, Chu Viên cũng chú ý tới điểm này. Nàng rên rỉ một tiếng che mặt, ai thán chính mình vì cái gì mỗi lần đều phải lưu lại như vậy

không xong gặp mặt ẩn tượng.

"Nghe nói người buổi sáng tốt nghiệp bào chữa, kết quả thế nào?"
Dung Viễn hiềm thấy chủ động đáp lời nói.

"Tạm tạm, rất thuận lợi ." Chu Viên rầu rĩ nói. Nàng không phải không tưởng đem chính mình nói được càng ưu tú một điểm, bất quá nàng không đợi kết quả liền chạy về đến, lúc này tại Dung Viễn lại không có tin tưởng, lo được lo mất, lo lắng vạn nhất bào chữa không thông qua làm thế nào.

Không khí lâm vào xấu hổ.

-- nói chút gì ! Chu Viên ! người hành ! tìm đề tài !

Chu Viên ở trong lòng càng không ngừng cho mình khuyến khích, lại nửa ngày không có phát ra âm thanh, ai kêu hắt bên cạnh Dung Viễn trời sinh chính là đề tài chung kết giả, đối không ý nghĩa hàn huyên luôn luôn là cảm thù đến tận xương tủy.

"Uống nước." Kim Dương cho nàng đổ ly nước ấm đưa qua, sau đó hỏi:"Tốt nghiệp sau người có cái gì tính toán? Là tưởng tiếp tục đào tạo sâu đâu? Vẫn là nghĩ đến công ty đến hỗ trợ? Hoặc là xuất ngoại đi tiến tu hai năm?"

Chu Viên theo bản năng thốt ra:"Người không phải --" Biết sao?

Ở phía sau ba chữ nói ra phía trước nàng mạnh kịp phản ứng Kim Dương vì cái gì hỏi như vậy, co quắp bắt dưới góc áo, mắt nhìn Dung Viễn, cúi đầu, cắn chặt răng nói:"Ta tưởng tiến nghiên cứu sở."

Dung Viễn có chút sửng sốt. Đường quốc nghiên cứu sở rất nhiều, nhưng nàng theo như lời, e chỉ có một.

Khai cung không có quay đầu tên, Chu Viên dừng một chút, tiếp tục nói: "Ta đại học là song học vị, chủ tu chuyên nghiệp với người như vậy, sinh vật vật lý cùng kết cấu sinh vật học, phụ tu là quang điện tin tức khoa học cùng công trình. Vốn tính toán năm nay tám tháng phân đi tham gia nghiên cứu sở chiêu tân khảo thí."

Chu Viên nói được đơn giản, nhưng mà phạm là lý giải vài phần nhân, đều biết nàng mấy câu nói đó trung bao hàm bao nhiêu gian nan.

Nàng nói được hai chuyên nghiệp, đều là rất nhiều người toàn tâm toàn ý đi đầu nhập cũng rất khó học hảo chuyên nghiệp, huống chi trong đó cơ hồ không hề có liên hệ, học tập gian nan có thể nghĩ. Nàng sẽ lựa chọn này hai chuyên nghiệp, ngay từ đầu chính là quyết định chủ ý muốn vào nghiên cứu sở. Nguyên bản giống nàng như vậy bản khoa tốt nghiệp sinh là không có cơ hội, nhưng hai năm trước Noah cho rằng mỗi lần chỉ có thể tiếp thu đại học cùng mặt khác viện nghiên cứu đề cử người đến hạn chế quá lớn, trọng yếu nhất là nó xem hảo mấy cái hảo mầm lại không có biện pháp làm vào đến, vò đầu bứt tai một trận sau, liền tưởng ra này khảo hạch chủ ý -- vô luận quốc tịch, chủng tộc, giới tính, tuổi, bằng cấp, kinh nghiệm, hay không đạt được giải thưởng vinh dự, chỉ cần có thể thông qua nó chuyên nghiệp tính khảo thí, liền có thể ngoài ngạch đạt được tiến vào nghiên cứu sở tư cách.

Điều kiện này vừa ra, đại đa số nhân phản ứng đầu tiên là khảo thí nhất định phi thường khó, cho nên báo danh nhân không có như Noah như vậy xuất hiện giềng phun thức tăng trưởng, đại đa số đều là ngoại quốc học giả cùng gián điệp, còn có một ít không biết trời cao đất rộng tự cho là đúng trẻ tuổi nhân. Đối với những người này, Noah vì danh chính ngôn thuận đem bọn họ lại ném ra, liền ra phi thường khó khảo hạch đề thi.

Vì thế năm đó, tuyển chọn nhân số: Linh.

Này tiến thêm một bước gia tăng mọi người cho rằng này khảo hạch nhất định siêu cấp nan / Dung tiến sĩ chỉ là tại tiêu khiển chúng ta ẩn tượng. Đề nghị năm, Noah hóa thân thành qq thượng tiểu thiên sứ, nói hết lời, mới hảo không dễ dàng đả động hai hãn nhìn trúng mầm đi tham gia khảo thí. Nó biết bọn họ am hiểu là cái gì, tự nhiên mục đích tính cấp ra nhìn như rất khó nhưng đều tại bọn họ tri thức phạm vi bên trong bài thi, thuận lợi đem nhân tài quả đến chính mình trong bát.

Cho nên, trận này khảo thí có lớn nhất tấm màn đen -- không phải khảo qua người mới có thể bị lựa chọn, mà là bị lựa chọn người mới có thể khảo qua. Nếu Dung Viễn không có trở về, như vậy vì tiểu a tránh cho tại Chu Viên trước mặt lộ hãm, Noah khẳng định sẽ đem nàng xoát xuống đi.

Bất quá hiện tại Dung Viễn quyết định, không phóng thủy không làm khó dễ, cho nàng một lần công bình cơ hội.

Vì thế Dung Viễn gật đầu, lạnh nhạt nói: "Vậy người liền đi thử xem đi."

Nghe được như vậy lạnh như băng một câu, Chu Viên lại vui vô cùng, dùng lực gật gật đầu.

"Ân !"

Kim Dương: Đột nhiên cảm giác hảo hữu có điểm tra nên làm cái gì bây giờ?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 237: Phong Cảnh

Mấy năm nay, cứ việc Chu Viên tại Dung Viễn trước mặt như cũ có chút câu thúc, nhưng đối ngoại vô luận tại học nghiệp vẫn là trên công tác, nàng biểu hiện đều phi thường ưu tú, bạn cùng lứa tuổi trung ít có người có thể cùng nàng tương đối. Bởi vậy nữ hài hiện tại trên người tràn đầy tự tin, nói chuyện khi cần chữ rõ ràng lại ngữ tốc rất nhanh, cách nói năng không thể nói rõ ưu nhã, lại tràn ngập lực lượng cảm.

Nói chuyện phiếm hồi lâu, dù cho Dung Viễn đại đa số thời điểm đều là trầm mặc, nàng cũng không có tẻ ngắt, lú ra lú rú từ ký túc xá thú sự nói đến thế giới thể cục, lại nói đến Dung Viễn nghiên cứu sở tại trên thế giới địa vị, tại đồng học trung gian đánh giá, mọi người hướng tới cùng kính sợ, nói nói, Chu Viên thanh âm nhất đồn, bỗng nhiên nhớ tới một vấn đề.

Này mấy năm qua, Dung Viễn danh tự nổi tiếng, nhưng hẳn thực ra rất ít xuất hiện ở công chúng trong mắt, cách hẳn lần trước rời đi nghiên cứu sở tham gia nào đó khoa học giới phong hội đã có hai tháng. Hơn nữa, mọi người đều biết, Dung Viễn được khen là "Đường quốc tối có giá trị nhân", hẳn mỗi lần xuất hành an bảo quy cách so nghị viên trường đều phải cao. Phía trước Dung Viễn từng đến Chu Viên đại học đi diễn thuyết, nàng tận mắt nhìn đến trước tiên một ngày diễn thuyết lễ đường chung quanh toàn bộ bị phong tỏa, diễn thuyết ngày đó càng là vài con đường đều bị phong tỏa, tham gia tọa đàm nhân vô luận học sinh vẫn là giáo thụ đều phải trải qua nghiêm mật an kiểm, diễn thuyết khi Dung Viễn bên cạnh cũng có bảo tiêu thủy chung canh giữ ở tả hữu.

Nhưng hiện tại, Dung Viễn ngồi ở chỗ này, bảo tiêu đâu? An kiếm đâu? Phong tỏa đâu?

Nghĩ đến đây, Chu Viên lập tức lo lắng hỏi: "Dung Viễn, người như thế nào sẽ một người lại đây? Không có nguy hiểm sao?" Không chiếm được liên hủ đi là rất nhiều người đều sẽ có tâm tính, nàng một chút không hoài nghi có rất nhiều quốc gia cùng tổ chức muốn bắt cóc hoặc là giết chết Dung Viễn.

"Sẽ không, không mấy người biết ta ly khai nghiên cứu sở." Dung Viễn nhất tâm nhị dụng, nói chuyện thời điểm còn tại nhìn trong tay điện tử máy đọc, hần rời đi này vài năm trên địa cầu lại xuất bản rất nhiều sách mới, đại đa số đều là rác rưởi, nhưng ngẫu nhiên cũng có thể tìm đến một hai bản có thú .

"Nha? Vì cái gì?" Chu Viên hảo kỳ hỏi. Gặp Dung Viễn không đáp, liền đem ánh mắt chuyển hướng về phía Kim Dương.

Kim Dương khụ một tiếng, xem xem Dung Viễn, sau đó nói: "Tiểu Viễn tại nghiên cứu sở lưu một thể thân." Đồng thời suy nghĩ, nếu nàng hỏi thể thân chỗ nào đến, bộ dạng có phải hay không cùng Dung Viễn rất giống, vì cái gì người khác không có biện pháp phát hiện linh tinh vấn đề, chỉ có thể Dung Viễn chính mình đến.

"Nga." Chu Viên ứng một tiếng, nhìn ra được đến nàng rất ngạc nhiên, nhưng lại làm một đủ tư cách fan cuồng, này tiêu chuẩn chi nhất liền là mặc kệ thần tượng nói cái gì đều nhất định là đúng, không thể đối với thần tượng đưa ra nghi ngờ, không thể khiến thần tượng cảm thấy khó xử. Bởi vậy nàng ý thức được vấn đề này Dung Viễn không tưởng nói chuyện nhiều, liền khắc chế chính mình không có truy vấn, bất quá ánh mắt biến hóa, không biết đều nào bổ những gì.

Chu Viên đợi một buổi chiều, vào lúc ban đêm liền ngồi xe lửa lại ly khai. Nàng bào chữa hoàn về sau trường học còn có một loạt sự tình muốn xử lý, hơn nữa nghiên cứu sở báo danh cũng bắt đầu, nàng không có bao nhiêu không nhàn.

Kim Dương đưa Chu Viên đi trạm xe lửa, náo nhiệt một buổi chiều phòng ở lại lần nữa quy về yên tĩnh. Emerald tay chân rón rén đem phòng ở thu thập hảo, xem Dung Viễn bật đèn, lại ngồi ở trên ghế bắt đầu xem sách. Nàng xem xem TV, lưu luyến không rời buông xuống điều khiển từ xa, đồng dạng nâng lên một quyển sách bắt đầu xem.

...

Trở lại a thị về sau trong khoảng thời gian này, Dung Viễn nhìn như vẫn vô công rồi nghề oa ở nhà đương trạch nam, trên thực tế chính hẩn thời gian an bài cơ hồ muốn chính xác đến giây. Mới đầu trừ thỏa mãn ăn cơm giấc ngủ đẳng bình thường thắng lợi cần bên ngoài, hẩn đem toàn bộ thời gian đều hoa tại khổng chế huyền lực thượng. Mà đệu Hà Lan trở về về sau, hẩn thời gian trên cơ bản liền chia làm hai bộ phận, một bộ phận dùng đến luyện tập huyền lực, một bộ phận khác dùng đến học tập từ Picchu tinh mang về đến bề bộn tri thức thượng.

Tại trên Bì Khâu tinh khi, Dung Viễn tại kia thu lưu hẩn bạch tuộc trong nhà vượt qua một đoạn coi như an dật sinh hoạt, trong lúc hẩn khiến nhị hào cùng đệu Hà Lan sửa sang lại trên tinh vông tri thức, đem có thể tìm đến tất cả đều tải xuống đến quang não bên trong. Tuy rằng tối tinh thâm kia một bộ phận bởi vì quá mức bảo mật mà rất khó làm đến, nhưng cũng đã được đến này một bộ phận mà nói, trên địa cầu đã có tri thức hệ thống đem so sánh lên đứt khoát tựa như vừa học được tập tễnh hành tẩu anh nhi đứng ở một đã gần đến bất hoặc tráng niên trước mặt như vậy.

Hấp thu này mấy tri thức, đối Dung Viễn đến nói cũng không thoải mái, này vẫn là tại hẩn đã có nhìn qua là không quên trí nhớ cùng siêu

phàm lý giải lực tiền đề dưới.

Cho nên tại tinh tế trung, trí tuệ chủng cùng phi trí tuệ chủng ở giữa mới tồn tại lớn như vậy chênh lệch, cùng nhân loại cùng hoang đại động vật ở giữa chênh lệch xấp xỉ. Bởi vì kia vài cùng nhân loại chỉ số thông minh tương xứng thậm chí còn có không đủ chủng tộc, chẳng sợ đem chính mình nhất sinh đều dùng tại học tập một môn môn học thượng cũng vô pháp học hoàn sở hữu tương quan tri thức, một đời đều tại bắt chước người khác, như thế nào sẽ có cơ hội làm ra đột phá tính cải cách sáng tạo? Cho nên phi trí tuệ chủng đại đa số đều tại làm chăn nuôi, nuôi dưỡng, phục vụ một loại nghề, nếu tiến vào chế tạo nghiệp, bọn họ bình thường chỉ cần biết nên làm như thế nào, mà sẽ không bị cho biết vì cái gì muốn làm như vậy.

Một đơn giản "Vì cái gì" Sau lưng, liên lụy khổng lồ tri thức hệ thống đã vượt qua phi trí tuệ chủng lý giải phạm vi. Cho nên trước thiên trí lực không đủ thời điểm, muốn bù lại này một chênh lệch, bọn họ liền cần thời gian -- đại lượng thời gian. Trải qua lâu dài học tập cùng bồi dưỡng về sau, bọn họ mới có thể tại trời sinh liền thông minh tuyệt đỉnh trí tuệ chủng trước mặt ganh đua dài ngắn.

Cho nên hiện tại, còn chưa tới địa cầu gia nhập tinh tế thời cơ. Chung quy vô luận địa cầu vũ lực lại như thế nào phát triển, đều chỉ có thể uy hiếp nhất thời, tuyệt không có khả năng lấy được lâu dài ưu thế. Nhân loại nếu muốn ở trong liên minh lấy được nhỏ nòi, hoặc là đề cao chinh thể trí lực, thọ mệnh cùng lực ngưng tụ, hoặc là, khúm núm phụ thuộc vào nào đó thể lực, đảm đương thuộc địa cùng thí nghiệm phẩm.

Tại phía trước cùng Kim Nam gặp thời điểm, hắn nói chuyện địa cầu hiện tại thế cục cùng các quốc gia đối kia vài ngoại tinh cơ giáp nghiên cứu tiến triển, mật mờ đưa ra hi vọng có thể được đến Dung Viễn giúp ý tứ. Kim Nam rất có chừng mực, đề tài chỉ là lướt qua liên ngưng, một chút không có "Ta nắm giữ của người bí mật cho nên người tất yếu giúp ta" ý tứ, nhưng trở về sau, Dung Viễn suy nghĩ rất nhiều.

Khoa học kỹ thuật thụ thứ này, nó chỉ có mười mét cao thời điểm, không thể lập tức nhân vi cất cao thành che trời đại thụ, nó nhất định phải có mở rộng gốc rễ, hấp thu dinh dưỡng, đâm chồi sinh trưởng quá trình. Cố nhiên có bị chiến tranh linh tinh gì đó ở trong khoảng thời gian ngắn thôi hóa thời điểm, nhưng chính thể, tất yếu là tiến hành theo chất lượng .

Dung Viễn trong tay gì đó cố nhiên có thể cho Địa Cầu văn minh vượt qua mười thế kỷ phát triển quá trình mà trực tiếp tiến vào Star War thời đại, nhưng nếu là liền như vậy tung ra đến, kia tuyệt đối là một hồi tai nạn. Dung Viễn bản nhân lực lượng là có hạn, hắn liền tính một ngày sinh ra một "Phát minh mới", toàn bộ địa cầu nhịp độ nếu theo không kịp, kia cũng chỉ là như muối bỏ biển. Nhưng nếu là bỏ mặc không để ý, tùy ý mẩu tinh bịt mắt qua sông, tiến vào tình thế về sau bị khi dễ được khóc không ra nước mắt lại nhin khí im hơi lặng tiếng rút về đến, kia cũng không phải hắn muốn .

Đúng vậy, hắn có thể cho càng nhiều, nhưng như thế nào cấp, lại là có chú ý .

...

Một tháng sau.

Dung Viễn đứng ở phòng tắm trước mặt gương, xem kỹ bên trong chính mình, sau một lúc lâu, lộ ra một coi như hài lòng thần tình.

Tại trên hoang đảo thời điểm, hắn bởi vì năng lượng bổ sung tốc độ theo không kịp tiêu hao mà bạo gầy được có thể so với khô lâu, trở về sau có sung túc đồ ăn, cần mà nói còn có công đức thương thành có thể hồi đoái năng lượng cao dinh dưỡng bổ sung. Tại nguyên vẹn âm thực cùng quy luật nghỉ ngơi sau, cuối cùng bổ về đến, nhìn qua cùng nghiên cứu sở "Dung tiến sĩ" Cũng chênh lệch không xa.

Tại Dung Viễn bên tay phải, có một tiểu a ngang toàn tức tượng, hăn đem cẩn thận cùng trong gương bóng người tiến hành đối lập, bởi tuổi kém, song phương bề ngoài vẫn là tồn tại một ít rất nhỏ khác biệt.

Dung Viễn không có tính toán sử dụng nghĩ thái y. Hăn nhắm mắt lại, một lát sau, hăn cả người tế bào đều như là sống như vậy hơi hơi rung động, lông mi sắc màu thoáng biến nùng, mũi hơi hơi đề cao, xương hàm gia tăng một điểm không rõ ràng chiều ngang, bả vai cũng biến khoan một điểm, mà thân cao đều gia tăng hai cm.

Lại mở to mắt thời điểm, hăn thoát nhìn liền cùng toàn tức hình ảnh bên trong không có cái gì phân biệt, bề ngoài nhiều vài phần cường tráng, khóe miệng đuôi lông mày đều viết trầm ổn, nhưng khí chất lại trước sau như một sắc bén.

Dung Viễn không có tính toán nguy trang thành một người khác, hăn muốn làm chỉ có chính mình.

Hăn đẩy cửa đi ra ngoài. Phòng khách bên trong, Kim Dương tại cùng Emerald hạ cờ vây, hăn đang bị này mới học ba ngày tân thủ ngược đến muốn chết muốn sống, nghe được thanh âm cao hứng quay đầu, nhất thời nhận đến thật lớn kinh hách.

"Người ai?" Kim Dương ngạc nhiên hỏi xong sau, cũng ý thức được đây chính là Dung Viễn, trợn mắt há hốc mồm mà không biết nên nói cái gì hảo.

Emerald ngược lại còn thông dong, tại tinh tế trung, có thể biến hình sinh vật cũng không phải không có, mà nàng vẫn cảm giác Dung Viễn cái gì cũng có thể làm đến. Cho nên nàng chỉ là nhìn thoáng qua, lộ ra một khả ái tươi cười, sau đó liền lại niệm một quân cờ tính toán kỳ lộ .

Dung Viễn sửa sang lại một chút tay áo, nói:"Ta phải đi."

"Muốn đi?" Kim Dương rất là khẩn trương, nháy mắt quên chính mình phía trước kinh ngạc, theo bản năng đứng lên hỏi:"Như thế nào nhanh như vậy, không ở lâu vài ngày sao?"

Dung Viễn sững sốt, sau đó mới hiểu được hẩn hiểu lầm chính mình cáo biệt ý tứ, nói:"Ta chỉ là hồi b thị xem xem, gần nhất có chút tâm ý tưởng."

"Là tốt rồi." Kim Dương nghe ra hẩn một lần này cũng không phải từ biệt kinh niên không thấy, chỉ là hồi nghiên cứu sở, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, nhớ tới chính mình vừa rồi sốt ruột cùng không nở, lại có vài phần xấu hổ. Xem xem trước mặt Dung Viễn, hẩn bề ngoài biến hóa thực ra không lớn, chỉ là một ít rất nhỏ điều chỉnh, nhưng cả người thoát nhìn đều bất đồng, giống như là nháy mắt vượt qua mấy cái Xuân Thu, trở nên thành thực rất nhiều.

Kim Dương cười khỗ nói:"Người đến cùng còn có bao nhiêu bản sự là ta không biết ?" Dung Viễn phía trước sở tác sở vi Kim Dương còn có thể miễn cưỡng dùng chính mình tri thức cùng tưởng tượng đến giải thích, nhưng Dung Viễn này một tay lại xa xa vượt qua hẩn khoa học quan -- chẳng lẽ là uống tăng linh tề sao?

Dung Viễn nghĩ nghĩ, nhặt lên chậu hoa trung rơi xuống một đoá đã héo rũ tiểu hoa đặt ở trong tay.

Thời gian phảng phất ở một khắc này đảo lưu -- khô héo co xoắn cánh hoa chậm rãi giãn ra, phong phú hơi nước cùng trơn bóng ánh sáng nhu hòa đều một lần nữa xuất hiện ở mặt trên, màu hồng nhạt mạch lạc rõ ràng có thể thấy được, mình hoàng sắc nhụy hoa nhẹ nhàng run rẩy, như vậy sống động, như vậy mềm mại.

Kim Dương cơ hồ nghĩ không ra vài giây phía trước nó sắp chết bộ dáng.

"Từ sống đến chết, từ chết đến sống, đây cũng là ta hiện tại năng lực." Dung Viễn nhìn Kim Dương, nhẹ giọng nói.

"Này... Điều này sao có thể làm đến?" Kim Dương rung động mặt danh, tay cũng đang run rẩy. Mắt thấy mới là thực, nhưng trước mắt này hết thấy như vậy đến mức khiến người ta khó có thể tin. Hẳn tình nguyện tin tưởng vừa rồi Dung Viễn là tại trong phòng vệ sinh cho mình vẽ trang, cũng không có đoán trước đến sẽ nhìn đến như vậy một màn.

Dung Viễn lại không lại nghĩ muốn gạt hẳn. Hoặc là nói, hẳn hiện tại đã có thể thừa nhận nói cho Kim Dương sự thật hậu quả. Tuy rằng [công đức bộ] tồn tại không thể tiết lộ, nhưng huyền lực lại là chính hẳn lực lượng, không có quy tắc cấm chỉ hẳn nói ra khỏi miệng.

Hẳn không có chi tiết giải thích nguyên nhân trong đó, này cũng giải thích không rõ ràng. Dung Viễn đem đế cắm hoa trở lại chậu hoa trung, nói:"Bởi vì ta gặp được so người khác đều phải nhiều phong cảnh, cho nên ta có thể làm đến bất luận kẻ nào đều làm không được sự."

Kim Dương giật mình, bình phục tâm tình, thì thào thấp giọng nói:"Thật sự hi vọng có một ngày, ta cũng có thể thấy đồng dạng phong cảnh."

Nhất định... Sẽ phi thường mỹ lệ đi?

Nhưng này một câu, hẳn không có thật nói ra khỏi miệng.

Nếu Dung Viễn phía trước không có nói qua, kia liền thuyết minh trong đó không hề có thể làm như vậy nguyên nhân. Kim Dương cũng không muốn cho hẳn khó xử.

Chỉ là... Đến cùng lòng có không cam tâm.

Vẫn nhìn chăm chú vào thân ảnh, từ sóng vai mà đi, đến chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng. Càng cách càng xa, chung quy tới hẵn không thể lý giải địa phương.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 4

"Có chuyện?" Dung Viễn lãnh mặt hỏi.

"Không có việc gì, các người chậm rãi trò chuyện, chúng ta đi trước !"

Kim Vũ nhìn qua còn tưởng tiếp tục "Quan tâm" Một chút, nhưng lại bị Kim Dương ôm bả vai cấp tha đi. Nữ hài tuyệt không kinh hoảng nháy mắt to, nhìn thấy Dung Viễn mặt, còn ngả ngớn huýt sáo, nói: "Đẹp trai hảo soái a, ngày sau cùng nhau uống chén trà !"

Dung Viễn không để ý nàng. Hắn đoán được ra này nữ hài thân phận, nhưng hắn thật chưa từng có nghĩ tới Kim Dương muội muội cư nhiên là như vậy.

"Làm gì a Kim Dương !" Vừa ly khai đầu ngõ, Kim Vũ liền không cao hứng bỏ ra Kim Dương tay, nói: "Nhanh như vậy rồi đi làm gì? Người không cảm thấy vừa rồi những người đó rất thú vị sao?" Nàng nói còn lưu luyến không rời quay đầu lại, nhìn qua rất tưởng lộn trở lại đi.

Kim Dương gắt gao giữ chặt nàng cánh tay đem nàng kéo về trên xe, sau đó mới bản mặt nói: "Đừng nói cho ta người xem không ra đến, con hẻm bên trong những người đó vốn đều là muốn đối phó chúng ta ! không làm rõ được nguyên nhân liền tùy tiện can thiệp đi vào, vạn nhất phát sinh ngoài ý muốn làm thế nào?"

"Bọn họ không phải đều bị người lược ngã sao? Người thì sợ gì?"

"Người nọ một người liền có thể đối phó nhiều người như vậy, thân thủ khẳng định không kém, nếu là hãn cũng tương đối với chúng ta bất lợi đâu?" Kim Dương nghiêm túc nói:"Giữa bọn họ phát sinh mâu thuẫn, có lẽ chỉ là nội chiến, không có nghĩa là hãn chính là chúng ta bằng hữu. Dưới loại tình huống này, mau ly khai là lý trí nhất lựa chọn."

"Quý nhất gan !" Kim Vũ cảm giận giả trang mặt quỷ, đồng thời nói thầm:"Ta cũng không tin người một điểm đều không hảo kỳ, những người đó đến cùng là sao thế này."

"Mặc kệ sao thế này, đều theo chúng ta không quan hệ." Kim Dương nói. Nhưng người trong nhà biết nhà mình sự, Kim Dương hảo kì tâm cùng Kim Vũ tương xứng, chỉ là hãn càng hiểu được khắc chế, nếu không phải Kim Vũ tại bên người, nói không chừng hãn thật đúng là sẽ đi can thiệp một chút.

...

Một đầu khác, Dung Viễn néo Hạ Vũ Long, còn không đợi hãn uy hiếp lợi dụ, người này liền chính mình đem tiền nhân hậu quả ngã rõ ràng.

Kim Vũ cái kia không kiêng nể gì tính tình, đặc tội nhân tự nhiên không thiếu. Có mới xuất đạo nữ model bởi vì ý đồ leo lên Kim Vũ một tiểu đồng bọn, bị nàng trước mặt mọi người trêu đùa một phen. Nữ model cảm giác sâu sắc chịu nhục, hận nàng hận muốn chết, lại không biết Kim Vũ bối cảnh, chỉ cho rằng nàng là phổ thông kẻ có tiền gia nữ nhi, liền muốn mượn nhân giáo huấn nàng nhất đốn. Triển chuyển tìm đến Hạ Vũ Long trên người, rượu hàm tai nóng lúc, Hạ Vũ Long vỗ ngực, liền đem việc này đảm nhiệm nhiều việc xuống dưới.

Muốn nói Hạ Vũ Long cùng Dung Viễn quan hệ, liền muốn từ bọn họ trung học thời điểm nói lên. Vừa thượng trung học khi, thế giới này "Dung Viễn" Liền bắt đầu bắt đầu trả thù Dung gia. Đại khái là cảm giác một

người lực lượng quá mức đơn bạc, hần lục tục thu ba chạy chân làm việc vật tiểu đệ, cái thứ nhất chính là Hạ Vũ Long, nhà hần bên trong có tiền, hơn nữa Hạ thị phu thê thập phần cứng chiều con một, có thể xưng được là hai mươi bốn hiếu cấp bậc cha mẹ. Khác hai, một là theo Hạ Vũ Long không sai biệt lắm hoàn khố, bất quá có quyền có nhân mạch, đi đến chỗ nào đều có thể tìm đến nhân giúp đỡ; Một cái khác gia thế không hiện, nhưng từ nhỏ rèn luyện, thân thủ thập phần lợi hại, một người đánh ba huấn luyện có tổ người trưởng thành không thành vấn đề.

Này ba người, tuy rằng đều có chỗ thiếu hụt, nhưng đều thuộc về "Dung Viễn" Chỉ đông tuyệt không đánh tây loại hình. Giữa bọn họ liên hệ cũng không chặt chẽ, loại quan hệ này tại trường học cùng trong nhà đều không có gì nhân biết, nhưng lại lặng lẽ làm thành không ít sự tình -- tỷ như từng dùng Hạ Vũ Long tiền vốn tại thị trường chứng khoán ra vào buôn bán lời một bút to, còn dùng các loại thủ đoạn ném đi Dung Lập Tân cùng với cùng Dung thị có liên quan hảo những người này, lục tục tuôn ra rất nhiều gièm pha, khiến Dung thị cổ phiếu xuống dốc không phanh đợi đã (vân vân).

Lên đại học về sau, mấy người các bên đông tây."Dung Viễn" Bắt đầu từ số không, chơi "Địa hạ giáo phụ","Phía sau màn tối hắc tay kia" Một loại nhân vật sắm vai, lấy phổ thông học sinh thân phận, đem không thiếu nguyên bản hần hần là ngay cả tiếp xúc cũng không có cơ hội nhân đùa bỡn trong lòng bàn tay bên trong, tuy rằng không có lộ diện, lại thành lập lên một nghiệp quan cấu kết, đen trắng hỗn tạp thế lực to lớn sơ hình. Hần ngoạn được càng lớn, tàng được cũng càng sâu, cùng phía trước các tiểu đệ trên cơ bản đều gây liên hệ, nhưng Hạ Vũ Long còn ngốc hồ hồ lấy "Dung Viễn" Thủ hạ đệ nhất hào tâm phúc tự cư, ngày lễ ngày tết cũng không có việc gì còn muốn gọi điện thoại liên lạc một chút.

Bởi vậy, đột nhiên các tiểu đệ tất cả đều bị Dung Viễn lược đổ, chính mình càng là bị một cước đá được cảm giác ruột đều phải đoạn, Hạ Vũ

Long lúc này không cảm thấy phần nộ, cũng không vội chất vấn, hẳn lớn nhất cảm xúc chính là ủy khuất, đặc biệt phải ủy khuất.

"Không phục?" Dung Viễn cười lạnh một tiếng, trên cao nhìn xuống thăm vấn:"Muốn là ta không ngăn cản, các người nguyên lai tính toán đem nhân như thế nào giáo huấn?"

Hạ Vũ Long nhìn hẳn sắc mặt, cẩn thận dè chừng thấp giọng nói:"Chính là... Thoát quần áo, vỗ vỗ ảnh chụp cái gì, uy hiếp nàng một chút... Thật, chúng ta không tính toán làm khác !" Hẳn hiện tại nhớ lại đến, cảm giác Dung Viễn khả năng là cho rằng bọn họ muốn cường bạo Kim Vũ, cho rằng loại này hành vi rất hạ tác mới nổi giận, vội vàng biện bạch. Nhưng Hạ Vũ Long cũng biết, đến thời điểm đó thật muốn làm điểm nhi cái gì cũng không phải không có khả năng, bởi vậy nói được phá lệ chột dạ.

Dung Viễn không để ý đến hẳn kia điểm tâm tư, vẻ mặt khó lường hỏi:"Người biết nàng là cái gì thân phận sao?"

"Nghe nói... Là kẻ có tiền gia nữ nhi." Hạ Vũ Long không xác định nói. Khái nhân Kim Vũ hai người cũng không trương dương, ăn mặc chỉ có thể nhìn được xuất gia cảnh rất tốt, khác lại thể hiện không ra đến. Hạ Vũ Long như vậy vừa nói, mới đột nhiên ý thức được chính mình lỗ mãng, hẳn sở hữu tin tức đều là nữ model nói cho hẳn, động thủ phía trước hoàn toàn không có xác nhận một chút, liên Kim Vũ trong nhà đến cùng làm cái gì sinh ý đều không biết. Hàm hồ tin tức, khiến hẳn theo bản năng cho rằng Kim Vũ trong nhà chính là phổ thông người làm ăn mà thôi, lúc này không khỏi rụt rụt cổ, nhỏ giọng hỏi:"Chẳng lẽ nàng thân phận... Cái kia... Không phải bình thường?"

Dung Viễn mặt không chút thay đổi nói:"Nàng gia gia là quốc gia an toàn bộ bộ trưởng, người nói đâu?"

Hạ Vũ Long:"..." Hắn dùng mười giây mới lý giải Dung Viễn mà nói, lại dùng mười giây hồi ức một chút chính mình làm, sắc mặt bá trắng, một lát sau, quý khóc lang hào nhào lên đến ôm đùi:"Lão đại cứu mạng a !"

"Phanh !"

Dung Viễn lại một cước đem hắn đá ra đi.

...

Hạ Vũ Long mặt mũi bầm dập mà dẫn dắt các tiểu đệ đi đăng môn giải thích, Kim Vũ nhìn hắn kia trương thân mụ đều không nhận ra được đầu heo mặt, cũng không có cùng hắn so đo hứng thú, muốn cái kia nữ model danh tự, phát phát tay liền đem bọn họ đều bỏ qua . Nàng là lười cùng loại này không biết trời cao đất rộng còn đồ so đo, muốn tìm chỉ tìm cái kia đầu sỏ gây nên.

Vừa ra khỏi cửa, Hạ Vũ Long thở ra một hơi, vừa định cười một chút, lại tác động trên mặt miệng vết thương, đau được nhe răng trợn mắt.

Thực ra Dung Viễn đánh hắn đều là ở trên người, trên mặt miệng vết thương là hắn chính mình tại quyền kích trên đài để người đánh ra đến. Trừ nhìn đáng thương bên ngoài, trọng yếu nhất là về sau không thể bị người nhận ra đến. Hắn hiện tại liền hi vọng Kim Vũ đem hắn trở thành một phổ thông du dân thất nghiệp, ngàn vạn không cần tại sau này nào chính thức trường hợp cấp nhận ra đến, bằng không nói không chừng sẽ đối hắn ba sinh ý có gây trở ngại.

Mà Kim Vũ, cũng xác thật không đem Hạ Vũ Long để ở trong lòng. Nàng hiện tại, tối cảm thấy hứng thú vẫn là cái kia đúng lúc ngăn cản Hạ Vũ Long cũng chỉ điểm hắn đến giải thích người kia. Liên tính Hạ Vũ Long không có nói rõ, Kim Vũ cũng biết, kia nhất định chính là tối hôm qua người nọ.

Tại nàng trên giá vẽ, có nhất trương bút chì phác hoạ, cùng Dung Viễn bản nhân thể nhưng có tám phần giống. Biết tướng mạo, lại tra ra cụ thể thân phận, bất quá là thời gian vấn đề.

...

Kim Vũ còn đang suy nghĩ muốn đi nhờ vị kia thúc thúc bá bá hỗ trợ tra nhân, Kim Dương cũng đã thấy được nàng muốn tìm người.

Nói lên cũng khéo, khóa gian nghỉ ngơi thời điểm đi thượng buồng vệ sinh, nhất thời sốt ruột hơi kém cùng một người nghênh diện đứng lên, tập trung nhìn vào, lẫn nhau đều nhận ra.

Trước mặt chợt xem phổ thông, nhìn kỹ lại cảm giác ngũ quan không một chỗ không tuần mỹ nam sinh mím môi, trong thần sắc lộ ra một tia khó chịu, hẩn buông xuống ánh mắt, lạnh lùng nói: "Mượn qua."

"Nga... Nga !" Không tự chủ được phát hội ngốc Kim Dương ý thức được chính mình ngăn chặn cống, vội vàng tránh ra. Nam sinh vừa nghiêng người từ hẩn bên cạnh chen ra đi, cũng không quay đầu lại đi. Nhìn cái kia bóng dáng, Kim Dương không khỏi nhớ tới đêm hôm đó chứng kiến đến cảnh tượng, ám hận, mỏng manh ngọn đèn, đầy đất ngã xuống nhân, chỉ có một người đứng thẳng, ánh mắt nhiếp nhân, sắc bén mà cô độc.

Sau, Kim Dương phát hiện hẩn tựa hồ tổng có thể nhìn thấy cái kia gọi "Dung Viễn" học sinh: Tại căn tin ăn cơm thời điểm nhìn thấy hẩn thập phần chăm chú tại căn màn thầu, đi đồ thư quán nhìn thấy hẩn ngồi ở góc hẻo lánh chống cằm xem sách, ở trên sân thể dục đánh bóng rổ cũng có thể nhìn thấy hẩn từ trên đường có bóng cây nhìn không chớp mắt đi qua.

"Không biết là cái gì nguyên nhân, ta này hai ngày tổng có thể gặp gỡ một người." Tại cùng Kim Nam trò chuyện thời điểm, Kim Dương nhin không được liền nhắc tới chuyện này, "Thật là kỳ quái, ta phía trước giống

như chưa từng có chú ý qua trường học còn có như vậy một người. Nhưng gần nhất hẳn bao giờ cũng xuất hiện."

"Hắn theo dõi người?" Kim Nam lập tức cảnh giác hỏi.

"Không phải." Kim Dương nói: "Đều là trong lúc vô ý gặp phải, chúng ta tại một trường học."

"Các người trường học liền hơn hai vạn nhân." Kim Nam lại hỏi: "Là nữ sinh sao?"

"Nam sinh."

Kim Nam trầm mặc một lát, nói: "Nguyên nhân rất đơn giản, hoặc là, là các người hữu duyên; Hoặc là, chính là người đặc biệt để ý, cho nên mới sẽ chú ý tới. Người cảm giác là nào một loại?"

Kim Dương khẽ nhún mày, không nói gì.

...

Bên kia, Dung Viễn trở lại phòng thuê, dùng tựa như đang nhìn cái gì ký sinh trùng ánh mắt nhìn chính mình máy tính, qua hơn nửa ngày, mới đưa này mở ra.

Trên mặt bàn, có một cặp văn kiện, cứ việc bên trong nội dung hẳn đã xem qua rất nhiều lần, nhưng như cũ cảm giác vớ vẩn.

Đầu tiên là một phong tin nhắn:

[người hảo, một cái khác ta, ta là song song thế giới Dung Viễn.

Ta biết này nghe vào tai có bao nhiêu hoang đường, nhưng đây chính là sự thật. Bởi vì người nhất định sẽ dùng các loại phương pháp đi nghiệm chứng điểm này, cho nên chúng ta liền không muốn tại chứng minh "Ta

chính là ta" Này mệnh đề thượng lãng phí thời gian . Ta tưởng người có tất yếu biết ta hôm nay chủ yếu hoạt động... Thời gian không nhiều, ta lập tức liền muốn rời đi, cuối cùng cho người lưu một phần tiểu lễ vật, hi vọng người thích.

--by Dung Viễn]

Mặc kệ nghe đi lên cỡ nào khó có thể tin tưởng, nhưng hẳn xác thật là mất đi một ngày thời gian, cái kia tự xưng là "Song song thế giới Dung Viễn" gia hỏa dùng hẳn thân thể tự do hoạt động hơn nữa không có bị bất luận kẻ nào nhìn ra sơ hở. Mà hẳn cái gọi là "Tiểu lễ vật" --

Dung Viễn xem xem cặp văn kiện trung mật khác văn kiện, đại lượng âm tần video, còn có một ít cơ mật văn kiện, đều là người bình thường nghĩ mọi biện pháp cũng vô pháp được đến tình báo, bao gồm chưa công bố chính phủ quyết sách, mấy cái cự đầu bí mật quấy thị trường kinh tế kế hoạch, cao tầng thóp, cùng loại ngân hàng loại địa phương này cấu tạo đồ, một ít cự phách cùng chính phủ quan viên ngàn tia vạn luồng nhân mạch mạng lưới quan hệ đợi đã (vân vân).

Xác thật... Là một phần phi thường hữu dụng "Lễ vật" .

Nhưng Dung Viễn lại không có sắc mặt vui mừng, hẳn mím chặt môi, phi thường khó chịu.

Nếu... Nếu kia thật là một thế giới khác chính mình mà nói, tại ngăn ngại một ngày trung có thể làm đến như vậy tình báo, đủ để chứng minh này năng lực xa xa vượt qua chính mình. So "Chính mình" So đi xuống chuyện này, khiến hẳn cảm giác phá lệ khó có thể chịu đựng.

Hắn lại mở ra lá thư này, nheo mắt.

-- tổng cảm giác, cái kia "Chính mình" Đối người nào đó, ngôn ngữ tìm từ trung để lộ ra một loại đặc biệt chú ý.

Hắn cũng đã tận mắt nhìn đến hơn nửa âm thầm quan sát người kia, lại không minh bạch, đến cùng có cái gì đặc biệt đâu?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Cáo Biệt

Ngoại thành, hoang sơn dã lĩnh ở giữa, tọa lạc mấy đồng phố thông nhà lầu, tường ngoài coi như sạch sẽ, chỉ là có chút bị nước mưa cọ rửa qua dấu vết, mặt đất bằng phẳng đến quá phận. Tiểu Lâu trung gian, ầm ầm xước xước hoạt động vài bóng người, cẩn thận đến xem, những người này tất cả đều thân quân trang, trên người trang bị vũ khí cũng lộ ra một loại băng lãnh dữ tợn.

Tiểu Lâu ngoài, thành lập một đồng cao cao tường vây, chặn ngoại giới sở hữu xem xét tầm mắt. Tường vây bốn phía treo một ít biển cảnh báo, viết "Điện cao thế, nguy hiểm" Linh tinh cảnh cáo chữ. Tường vây ngoài, đóng quân một quân doanh, ngày đêm thao luyện các binh lính đem tường vây đoàn đoàn vây quanh lên đến, lại chưa từng có tới gần, bất cứ không quan hệ nhân viên tới gần tường vây, tại một lần cảnh cáo không có hiệu quả về sau đều sẽ bị bọn họ lập tức bắn chết.

Nếu có nhân có thấu thị mắt, có thể nhìn thấy, tại kia mấy đồng phố thông Tiểu Lâu phía dưới, có chiếm diện tích vượt qua mặt đất gấp mười lần trên đây, xuống phía dưới vẫn kéo dài chừng hơn mười tầng lầu cao địa hạ kiến trúc, trong đó người đến người đi, xuyên toa không chỉ, thô sơ giản lược vừa thấy, ước chừng có vài trăm nhân ở dưới đất hoạt động.

Nơi này liền là Đường quốc tối nổi danh, tối cao tầng, thành quả nhiều nhất cũng ảnh hưởng lớn nhất nghiên cứu sở, nhưng nó lại có một phi thường phổ thông danh tự. Tại nghiên cứu sở cửa chính bên cạnh, treo một đề điệu, không có bất cứ trang sức bài tử, mặt trên viết "907 nghiên cứu sở" -- không có văn tự tính miêu tả, không có nói rõ nghiên cứu chủ yếu

phương hướng, không có bất cứ cao lớn thượng cảm giác, cứ như vậy một phổ thông đến đảo mắt liền có thể quên đánh số tên, lại lần lượt gọi ra thế giới khoa học giới rung chuyển. Đây ba con số, nhân này kẻ có được bất đồng, mà bị giao cho hiển hách uy danh, khiến bất luận kẻ nào tại đàm luận lên đến thời điểm đều không do tự chủ cảm thấy kính sợ.

Vì an toàn cùng bảo mật, 907 nghiên cứu sở chủ thể kết cấu tựa như điện ảnh trung như vậy đều xây dựng thêm ở dưới đất, này kiên cố trình độ đạt tới chẳng sợ đem một khóa đạn hạt nhân ném ở mặt trên cũng vô pháp đối nội bộ nhân viên vật phẩm tạo thành bất cứ tổn thương tình cảnh, mặt đất phòng ngự càng là kiên giống như thùng sắt như vậy. Chủ yếu phòng ngự hệ thống thiết kế nhân Vi Kiệt càng là kiêu ngạo mà tuyên bố, cho dù là một con ruồi đều không bay vào được -- trên thực tế, bọn họ cũng xác thật chặn lại đến qua nguy trang thành ruồi bọ máy nghe trộm.

Nhưng là, nếu Vi Kiệt nhìn thấy trước mắt một màn, đại khái sẽ xấu hổ tự sát -- tại bọn họ nghiêm mật phòng ngự trung, mỗi đồng Tiểu Lâu [Dung tiến sĩ kiên trì muốn đem nó làm chính mình phòng ngủ, chẳng sợ tại rất nhiều người xem ra loại này mặt đất kiến trúc an toàn tính còn chờ thương thảo] cửa sổ bỗng nhiên lặng yên không một tiếng động mở ra, một bóng người từ giữa nhảy tiến vào.

"Dung tiến sĩ" Liền đứng ở cửa sổ nghênh đón, hai tay buông ở bên cạnh, trong ánh mắt vi quang lấp lóe, nhìn thấy người tới, cung kính kêu lên: "Hoan nghênh trở về, chủ nhân."

...

Sóng biển cuốn màu vàng xám bong bóng cùng rác rưởi cọ rửa bên bờ, lưu lại các loại thứ linh tinh, thiếu bộ phận là khó coi vô sò, đại bộ phận là nhân loại chế tạo các loại đóng gói túi, plastic bình, lon nước, cao su cầu đăng rác rưởi.

Khí thể đá ngầm gian, tạp một đoàn xanh xanh đỏ đỏ gì đó. Một cao gầy nữ hài đạp lên cũng không bằng phẳng thạch đầu, lắc lư nhưng mục tiêu mình xác hướng đi này đoàn này nọ, tới gần về sau, mới nhìn đến đây là một đã chết đi nữ nhân, thân thể tại trong nước biển phao được phát trướng, bị sắc bén thạch đầu cắt ra miệng vết thương trung đã không có máu chảy đi ra, màu trắng nhục dữ tợn lật ra, màu đen sợi tóc tại trong nước biển nhộn nhạo, một ít thật nhỏ cá tôm tại nàng thi thể chung quanh bồi hồi .

Thi thể đầu lộ ra mặt biển, ngũ quan biến hình được không nghiêm trọng lắm, có thể thấy được là diện mạo thanh tú nữ hài, tuy rằng xưng không hơn mỹ lệ, lại cũng coi như thuận mắt.

"Chính là nàng sao?" Emerald nhẹ giọng hỏi, nàng nói chuyện thời điểm phủ phủ mang ở trên tai trái màu đen tai nghe.

"Không sai." Noah thanh âm truyền đến:"Đây chính là ta thật vất vả mới vì người chọn lựa đi ra, thành tích ưu tú, không có thân hữu, hôm qua mới nhảy xuống biển tự sát, đến hiện tại mới thôi còn không có nhân phát hiện nàng mất tích. Chính thích hợp người thể thân thân phận của nàng."

Dung Viễn đi nghiên cứu sở, Emerald tự nhiên cũng muốn cùng. Đối Dung Viễn đến nói, nữ hài trí tuệ có thể cho hắn mang đến rất lớn giúp, nhưng Noah cho nàng giả tạo thân phận mua vé xe lửa hoặc là bình thường ứng phó cảnh sát kiểm tra tầm tạm, lại không cách nào giấu diếm được chính phủ đối nghiên cứu sở nhân viên tìm tòi đến cùng tra xét. Nàng cần một chân thật, không có chỗ hở thân phận. Tại Dung Viễn mệnh lệnh, Noah mất ba ngày thời gian, tuyển định này người chết, nàng tuổi trẻ, ưu tú, quái gở, đang tại chuẩn bị tham gia nghiên cứu sở một đợt mới khảo hạch, lại đột nhiên tự sát, thậm chí không có báo cho biết bên cạnh bất luận kẻ nào.

Có lẽ là vì, tại bên người nàng, cũng không có bất luận kẻ nào quan tâm nàng sinh tử.

"Nàng vì cái gì sẽ chết?" Emerald ngồi xổm xuống, cũng không sợ hãi thi thể khủng bố ngoại hình, có chút khó hiểu hỏi. Sinh mệnh là quý giá, tại quá khứ, dù cho nàng sinh hoạt được lại gian nan, nàng cũng không có nghĩ tới muốn tự sát.

"Nhân loại là rất yếu ớt ." Noah lão khí hoành thu nói:"Khả năng là khảo thí áp lực quá lớn, khả năng là đột nhiên đối với sinh hoạt mất đi hi vọng, khả năng là thâm mẩn nhân đột nhiên kết hôn, cũng khả năng chính là muốn tử một hồi thử xem xem... Ai biết được?" Nhân loại đến đến đi đi, sinh sinh tử tử, nó chưa bao giờ sẽ quan tâm loại này vấn đề, chỉ cần biết này nữ hài tự sát kế hoạch không có thông tri bất luận kẻ nào liền đủ rồi. Gặp Emerald nhìn chăm chăm tử thi ngẩn người, Noah thúc giục nói:"Người tốt nhất nhanh lên nhì. Tuy rằng ta che chắn theo dõi, nhưng nửa giờ sau mảnh hải vực này sẽ có người lại đây, ở trước đó người muốn xử lý hoàn rồi đi."

"Ta biết." Emerald lên tiếng, nàng thực ra gặp qua rất nhiều so này càng thêm thảm thiết thi thể, chưa từng có cái gì quá nhiều cảm xúc. Nhưng mà lúc này, trong lòng lại có chút phiền muộn, có lẽ là bởi vì hiện tại sinh hoạt so nàng từng giấc mộng đều phải càng tốt, trong lòng cũng có vương quốc, nhân liền cũng trở nên yếu ớt .

Nữ hài bắt lấy thi thể sau lưng quần áo, đem nó kéo đến trên tảng đá, đứng lên từ phía sau ba lô trung cầm ra hai bình nước khoáng, một bên trong một bình màu vàng nhạt đặc dính chất lỏng, một cái khác bên trong chút màu trắng tinh thể trạng hạt. Nàng đem hai người đều đều rắc tại trên thi thể, sau đó châm một que diêm, ném đi xuống.

"Hoa" một chút, màu lam nhạt ngọn lửa thôn phệ thi thể, im lặng thiêu đốt, thậm chí ngay cả khói bụi cũng không có bao nhiêu. Đây mấy là Emerald chính mình phối trí chất lỏng nhiên liệu cùng chất dẫn cháy, có thể ở trong thời gian rất ngắn đem thi thể thiêu đến sạch sẽ, ngay cả một căn

xương cốt đều sẽ không còn lại, cũng tuyệt không có khả năng có bất luận kẻ nào từ giữa kiểm nghiệm ra nguyên chủ dna.

Hơn mười phút sau, cuối cùng một tia ngọn lửa lụi tắt, trên tảng đá chỉ còn lại có màu trắng bạc một tầng tế hôi, gió biển thổi phất, sóng nước từ trên đá ngăm cuốn qua, đương nước biển thổi lui khi, đã cái gì dấu vết cũng không có .

Emerald bỗng nhiên muốn nói chút gì đó, nàng học TV trung bộ dáng hai tay tạo thành chữ thập, thành kính nói:"Bụi về bụi, đất về đất, hi vọng người có thể ở kia thế giới đạt được an bình cùng bình tĩnh."

Noah tựa hồ mơ hồ phát ra một tiếng cười khẽ, bất quá chưa nói cái gì. Tại có người đi đến này phiến bờ biển phía trước, Emerald xoay người rời đi, hành tẩu bên trong, nàng bề ngoài đã biến thành cái kia nữ hài khi còn sống bộ dáng.

...

Rộng mở trong viện, hoặc ngồi hoặc đứng hơn trăm người, có nam có nữ, có thương lão, có còn niên thiếu, có tây trang giày da tóc đen sáng bóng, có đạp lên tinh tế giày cao gót một thân hàng hiệu, có còn đeo túi sách trong tay nắm từ đơn bản, có mặc một thân cũ mê thai phục đầy thân bùn đất, trên trăm cá nhân, liền đại biểu cho trên trăm chủng bất đồng nhân sinh, nhưng bọn họ trên người có một điểm là giống nhau -- toàn thân, đều để lộ ra một loại cùng người thường rõ ràng bất đồng tinh khí thần. Mặc kệ bọn họ ở đâu lĩnh vực, thực ra đều là trong giới người nổi bật.

Nhưng mà lúc này, này mấy nhìn qua không liên quan nhau một đám người đứng ở này tràn ngập Đường quốc cũ thời đại phong cách trong viện, lại đều là cung kính, không ai tự tiện ngồi xuống hoặc là lộ ra khó chịu bất mãn thần sắc, bọn họ lẫn nhau ngăn gợn trò chuyện hai câu, phát hiện người khác cùng chính mình biết như vậy nhiều về sau, liền đều lục tục trở

nên im lặng lên, chỉ là ngóng nhìn kia phiến đóng chặt cửa gỗ, trong mắt toát ra thâm thâm lo lắng.

"Chi --"

Đi theo một tiếng vang nhỏ, cửa gỗ mở ra, mọi người tràn ngập hi vọng xem qua, đã thấy một mặt trái có sẹo lão giả đi ra, nhìn thấy bọn họ, thở dài một tiếng, lắc lắc đầu.

"Cảnh thúc, người đừng quang lắc đầu, theo chúng ta nói nói đại tiểu thư thế nào ?" Đứng ở phía trước Thiệu Bảo Nhi cấp bách nói, nguyên bản nhuyển nhu thanh âm cũng bởi vì lo lắng mà run nhè nhẹ.

"Đại tiểu thư..." Cảnh thúc nhìn mọi người, môi mấp máy, lại thật lâu nói không ra lời, trên mặt đã là lão lệ tung hoành.

"Như thế nào sẽ !" Ngay lúc này liền có nhân quát to nói:"Xe cứu thương đâu? Gọi điện thoại gọi xe cứu thương, chúng ta lập tức đem đại tiểu thư đưa đi bệnh viện."

"Lần trước không phải nói cái kia Thomson thầy thuốc y thuật rất cao minh sao? Còn có Trần lão tiên sinh, hẳn là trung y giới nhân tài kiệt xuất, cho ta ba ngày thời gian, ta chính là táng gia bại sản, cũng sẽ đem này hai vị mời đến !"

"Diêm tiên sinh nói như thế nào? Hẳn cũng không có biện pháp sao?"

Mọi người nhất thời đều nóng nảy, lớn tiếng ồn ào, còn có người cúi đầu liền muốn hướng bên trong xung, hô:"Ta vào xem !" Nhưng mà Cảnh thúc lại hai tay nhất trương ngăn ở trước cửa, hô to một tiếng:"Đều câm miệng cho ta !"

Trong viện trong phút chốc nhất tĩnh.

"Đại tiểu thư cùng với Diêm tiên sinh nói chuyện." Cảnh thúc gian nan nói, từng câu từng từ, như là từ yết hầu chỗ sâu ngạnh sinh sinh đào ra, "Làm cho bọn họ hảo hảo trò chuyện."

Hắn căng mặt, hồng hộc thở phì phò, trong mắt bị thương lại đậm đến mức cơ hồ muốn hóa thành thực chất. Tại hắn nhìn chăm chăm dưới, mọi người nhất điểm nhất điểm khôi phục bình tĩnh, bất đắc dĩ buông tay sở hữu tuyệt vọng giãy dụa, không thể không đối mặt bọn họ sắp mất đi trọng yếu nhất gia nhân sự thực. Trong đám người, bỗng nhiên truyền ra một tiếng vang dội nước nổ, theo sau lại bị liều mạng nhin xuống, tinh tế nước nổ thanh từ bốn phương tám hướng truyền đến, ngay cả tối kiên cường nam nhân, cũng đều có trùy tâm khắp huyết cảm giác.

Cửa gỗ cách âm cũng không tính rất tốt, nhưng Tiêu Tiêu nghiêng đầu, lại như cũ nghe không rõ kia loáng thoáng truyền vào đến thanh âm, nhưng nàng biết ngoài cửa đứng đều là người nào, vì thế mỉm cười hỏi bên cạnh thủy chung bình tâm tĩnh khí nam nhân: "Bọn họ đang nói cái gì?"

"Đang vì người khóc." Diêm Sách thản nhiên nói, hắn tựa hồ luôn luôn cũng đều không hiểu được cái gì gọi là che giấu.

Vì thế Tiêu Tiêu cả cười.

Lúc này nàng nằm ở trên giường, tóc thưa thớt khô vàng, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, thân thể suy yếu liên lụy lên cũng thập phần khó khăn, hô hấp một lần so một lần mỏng manh. Rõ ràng nên bị thương thời điểm, nàng lại cười đến thập phần vui vẻ, khóe miệng hoạt bát cong lên, lộ ra như Bạch Ngọc răng nanh, ánh mắt điềm tĩnh lại nhu hòa. Nàng ngưng mắt nhìn Diêm Sách, không chuyển mắt nhìn hắn, ánh mắt từng tắc một đảo qua hắn mặt, như là đang nhìn cái gì hi thế trần bảo. Nàng ngón tay nhẹ nhàng giật giật, Diêm Sách liền lập tức quỳ một gối đến, cầm lấy tay nàng, ánh mắt nhìn thẳng, trước sau như một trung thành bình tĩnh.

Tiêu Tiêu nhẹ giọng nói: "Cảnh thức bọn họ, vì ta Tiêu gia đã trả giá nhiều năm như vậy, ta chết về sau, làm cho bọn họ muốn làm cái gì liền đi làm cái gì đi. Tiêu gia tài sản, người lưu một nửa, còn lại một nửa liền phân cho bọn họ."

"Vâng." Diêm Sách thấp giọng đáp.

"Tiêu thị tàng thư tám trăm năm, liền như vậy đoạn truyền thừa thật sự đáng tiếc. Người đem thư khố chìa khóa chuyển giao cho Dung Viễn, mặc kệ là quyền cấp quốc gia đồ thư quán, còn là hãn chính mình để dùng, hoặc bán hoặc đưa, đều do hãn đến quyết định đi."

"Vâng."

"Thư khố trung, có ta viết cuối cùng một quyển [công đức ghi lại bản chép tay], kia bên trong... Kia bên trong cất giấu một thiên đại bí mật... Người cũng cùng nhau giao cho hãn. Còn có ta một phong thư, thác hãn về sau thay ta an trí người... Hãn cùng với ta bất đồng, chí tồn cao xa, đi theo hãn bên cạnh, nói vậy người về sau nhân sinh sẽ không giống như bây giờ không thú vị đi..."

Diêm Sách ngóng nhìn nàng, ánh mắt tối đen lại thâm thúy, ẩn ẩn lộ ra một mặt đỏ nhạt, tựa hồ con người sau máy ghi hình vi quang. Hãn thân hình vẫn không nhúc nhích, vài lọn tóc từ trên trán buông xuống, hiện ra vài phần tùy ý, hòa tan cái loại này máy móc cương ngạnh.

Vì thế Tiêu Tiêu ánh mắt tựa như nam châm như vậy bị hấp dẫn. Hãn là nàng tự tay sở chế tạo, nàng quen thuộc hãn mỗi một căn xương cốt, mỗi một tắc làn da, mỗi một lọn tóc. Nàng từng hí mắt cho hãn khắc họa đồng tử tinh phiến thượng hoa văn, từng vô số lần tại đêm khuya vì hãn đổi mới trong thân thể linh kiện, từng lao lực sức chín trâu hai hổ đem năng nguyên hao hết trên nửa đường tử cơ hãn kéo về trong nhà, nhưng đây là nàng lần đầu tiên như vậy trắng ra thẳng thắn nhìn hãn ánh mắt, ánh mắt cơ hồ là

tham lam, khát vọng thâm thâm ngưng mắt nhìn, trăm ngàn chủng suy nghĩ lắng đọng lại trong đó, cuối cùng chỉ còn lại có khắc cốt ôn nhu. Từ quá khứ đến hiện tại, vì che giấu thân phận, bọn họ từng vì phu thê, từng vì phụ nữ, từng vì huynh muội, từng vì chủ tớ, thành lập so bất luận kẻ nào đều càng khắc sâu ràng buộc. Tại lâu dài thời gian trung, chỉ có này nhân thủy chung bất ly bất khí đứng ở bên người nàng, vô luận bất cứ thời điểm nàng quay đầu lại, đều nhất định sẽ thấy cái kia trầm ổn như núi thân ảnh.

Nàng dùng lực bắt lấy tay hắn, tại Diêm Sách áp lực truyền cảm khí trắc lượng trung, nàng khí lực tựa như vũ mao phát qua như vậy đôi chút.

"Bảo ta danh tự, Diêm Sách." Tiêu Tiêu nhỏ giọng nói.

"Tiêu Tiêu." Diêm Sách thuận theo nói.

Tiêu Tiêu trên tay bỏ thêm vài phần khí lực, lại cường điệu một lần:"Tên của ta."

Diêm Sách trầm mặc một lát, nói:"Thanh trừng." Thanh âm trầm thấp dễ nghe, giống như ngày mùa hè phong phát qua tai bạn.

Vì thế Tiêu Tiêu... Hoặc là nói Tiêu Thanh Trừng trong mắt tỏa sáng ra sáng sủa sáng rọi, trên mặt lộ ra xán lạn tươi cười, kia phảng phất tự đáy lòng phát ra vui mừng tiểu ý như bình minh nắng sớm, chiếu sáng tử khí trầm trầm phòng.

Hơi hơi phát xanh môi nhẹ nhàng giật giật, ngậm ở trong miệng ngậm ở trong miệng một câu giống như tuyết hoa dừng ở phong bên trong, hư vô mờ mịt:"Diêm Sách, ta cỡ nào tưởng..."

Ta cỡ nào tưởng mang người cùng nhau đi, như vậy chúng ta liền sẽ không chia lìa; Ta cỡ nào tưởng trở lại quá khứ, hảo hảo quý trọng chúng ta cùng một chỗ mỗi phút mỗi giây; Ta cỡ nào tưởng sớm điểm với người nói... Ta yêu người.

Vốn là suy yếu vô lực tay mềm nhũn buông xuống đi, nữ hài khóe mắt một giọt nước mắt chực rơi, giống như trên lá sen lấp la lấp lóe giọt sương, khóe miệng lại còn mang theo tiểu ảnh. Diêm Sách quỳ trên mặt đất, nắm tay nàng, giống như nâng chính mình tín ngưỡng, qua rất lâu rất lâu, mới thấp giọng nói: "Vâng."

...

Một lúc sau, ngoài phòng chờ mọi người biết được Tiêu Tiêu tử tấn, nhất thời khóc không thành tiếng, ầm ầm oán trách Diêm Sách như cũ có thể như thế lạnh lòng bình tĩnh.

Ngày đó ban đêm, mọi người tại Diêm Sách mệnh lệnh phần mình về nhà, lúc nửa đêm bỗng nhiên châm lửa. Đại hỏa hoàn toàn thôn phệ Tiêu thị lão trạch, biển lửa đầy trời, giống như sóng triều như vậy thối quét lưu động, thô bạo xé rách ban đêm ám mịt, xe cứu hỏa cột nước chinh chinh phun bắn ba giờ mới triệt để dập tắt trận này đại hỏa. Tiêu Tiêu thi thể cùng Diêm Sách đều tại đại hỏa trung mất tích, mọi người chỉ tại đám cháy trong phế tích gian tìm đến một khối lớn không rõ sử dụng cục sắt.

Bảy ngày về sau, một phong bưu kiện triển chuyển đưa đến thân ở nghiên cứu sở Dung Viễn trong tay.

k@ Điểm sáng nhất trong truyện này có hai: một là tình cảm anh em huynh đệ giữa DV với Kim Dương, hai là tình chủ tớ nam nữ của Tiêu Tiêu với Diêm Sách.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 240: Chinh Đốn Sở Nghiên Cứu

Dung Viễn đem trong tay tín gấp hảo, cùng Parco lưu cho hãn tâm phiến thu tại bí tàng trong hộp phóng hảo.

Đây là hãn thu đến đệ nhị phong di ngôn.

Parco là hãn bằng hữu, nhưng Tiêu Tiêu cũng không phải, Diêm Sách cũng không phải, bọn họ chỉ có thể xem như có điểm quen thuộc người xa lạ mà thôi. Nhưng mà Tiêu Tiêu là tiền nhiệm [công đức bộ] khế ước giả, cảnh này khiến nàng tại hãn trong cảm nhận có đặc thù địa vị. Hãn từng đối cái kia nữ hài thủy chung tâm hoài cảnh giác đề phòng, cũng từng lặp lại cân nhắc qua giết chết nàng phương pháp cùng hậu quả. Nhưng lúc này thật thu đến nàng tử tẫn, trong lòng càng nhiều lại là buồn bã.

Phía trước nói khế ước giả giải trừ khế ước về sau còn có thể có mười năm thọ mệnh, hôm nay lại còn không đến tám năm, Tiêu Tiêu cũng đã qua đời. Xem ra cái gọi là mười năm chỉ là hết thủy trôi chảy tiền đề dưới dài nhất sống sót thời gian. Cũng giống như tất cả mọi người biết nhân loại thọ mệnh có thể đạt trăm tuổi, nhưng chân chính sống đến một trăm tuổi có thể có bao nhiêu người đâu?

Theo này phong Diêm Sách viết tin nhắn cùng nhau gửi đến, còn có thư khố chìa khóa cùng tất cả chuyển nhượng văn kiện, bởi vì giấy chứng nhận đầy đủ, thủ tục hoàn bị, thêm bị chuyển nhượng nhân danh tự là "Dung Viễn", cho nên chẳng sợ mơ ước kia gian vô giá thư khố nhân rất nhiều, lúc này cũng không thể không đem tay tất cả đều thu hồi đến, buông tay hết thủy tính toán. Bởi vì Dung Viễn tại hoàn thành này một giai đoạn

mục tiêu phía trước còn không tính toán rời đi nghiên cứu sở, bởi vậy về thư khố sở hữu hậu tục công việc đều cần sai phái người khác đi giải quyết, tỷ như có trung tá quân hàm lại tại nghiên cứu sở đảm đương cùng loại toàn năng quản gia Vi Kiệt.

Đậu Hà Lan nhẹ giọng hỏi: "Dung Viễn, người không đi lấy kia phân bản chép tay sao?" Nó còn tưởng rằng Dung Viễn sẽ lập tức đi thư khố đem kia bản [công đức ghi lại bản chép tay] tìm ra, xem xem cái gọi là bí mật là cái gì, ai biết Dung Viễn lại tính toán đem thư khố sự tạm thời giao cho Vi Kiệt xử lý.

"Trước đem đình đầu sự xử lý tốt lại đi." Dung Viễn nói, hăn trở lại nghiên cứu sở là có mục tiêu, tại đây mục tiêu đạt thành phía trước, hăn đều không tính toán đi động bí mật này, bởi vì -- "Ta có chủng dự cảm, khi ta nhìn thấy kia phân bản chép tay thời điểm, có lẽ ta sẽ lại cũng không nguyện rút ra thời gian đến hoàn thành chuyện này."

Hăn hiện tại cần làm sự, đối với hăn chính mình đến nói thực ra không có bao nhiêu ý nghĩa, nhưng đối với nhân loại đến nói lại rất quan trọng. Nếu có một ngày hăn không thể không rời đi địa cầu, như vậy này chính là hăn lưu lại trọng yếu nhất lễ vật, sẽ giúp tinh cầu này tại bước vào tinh tế sơ kỳ có đủ nhất định ưu thế, về phần tương lai. . . Hăn quả không được cũng không nguyện ý làm một đời bảo mẫu.

Cho nên, chẳng sợ hăn thập phần hảo kỳ cái kia bí mật là cái gì, lại cũng sẽ không hiện tại đi động nó. Phân rõ chủ yếu và thứ yếu, học được khắc chế -- đây là hăn vô luận có hay không được đến [công đức bộ] đều vẫn cố gắng chấp hành làm việc nguyên tắc.

Không tưởng lại đàm luận đề tài này, Dung Viễn thuận miệng hỏi: "Diêm Sách cũng cùng nhau ly khai?" Hăn lúc này cũng đã nhìn thấy về e huyện Tiêu trạch hoạ hoạ tin tức.

"Vâng." Noah ngửi khí như cũ nhẹ nhàng, hiến vật quý như vậy nói: "Người muốn biết bọn họ cuối cùng phát sinh chuyện gì sao? Ta có toàn bộ hành trình vậy xem nga !" Nó đối Diêm Sách này cơ bản trí năng sinh vật vẫn đều bảo trì cảnh giới, nhưng chung quy hai người cấp bậc chênh lệch khá xa, Noah trí năng cấp bậc còn sẽ theo thời gian trưởng thành, xâm nhập Diêm Sách trình tự đối với nó đến nói cũng không tính thập phần khó khăn.

Nó đang tại vì chính mình cơ trí like, bỗng nhiên gặp Dung Viễn nhìn nó liếc nhìn, kia ánh mắt giống như một thùng băng thủy ập đến tưới xuống đến, lạnh nhập cốt, dù cho Noah cũng không phải nhân loại, cũng bỗng nhiên có loại rùng mình cảm giác.

"Noah, có lẽ người không hiểu cái gì gọi tôn trọng thế giả," Dung Viễn ngửi khí băng lãnh nói: "-- nhưng ít ra không cần cảm giác này rất thú vị."

Thống khổ cùng tử vong, đều là nhân sinh một giai đoạn, Dung Viễn không ngại vì chính mình mục đích thu gặt sinh mệnh, nhưng cho dù là địch nhân như vị kia tiến sĩ, hẳn cũng chưa bao giờ sẽ ở này sinh mệnh cuối cùng giai đoạn trâu tức cùng đùa cợt.

...

Trình Trí Đào ghé vào trên bàn làm việc, cảm giác mệt đến muốn chết lại cố tình bởi vì trong lòng đè nặng một đồng công tác mà ngủ không được, đầy mặt sinh không thể luyện.

Gần nhất nghiên cứu sở người nhiều ít nhiều đều có cùng loại biểu tình, tổng kết lên chính là bên dưới mấy câu: "boss gần nhất họa phong đột biến nên sao đây?"

"Ta như vậy ngộ như vậy xuân có phải hay không nên đi chết một chút?"

"Vì cái gì ta cuối cùng cảm giác sau lưng phát lạnh lông tơ dựng thẳng?"

"Đừng nhìn ta đừng nhìn ta ! người xem không thấy ta ! A men ~~"

Muốn nói này chúng biến hóa, vẫn là muốn từ một ngày nào đó, nào đó một sáng sớm, Dung tiến sĩ trước sau như một lấy so Cesium đồng hồ nguyên tử còn muốn tiêu chuẩn đúng giờ bước vào căn tin, nhìn chung quanh một vòng bắt đầu.

Trong phút chốc, phảng phất có một cỗ gió rét vù vù từ trên cổ thổi qua, chuẩn bị ăn cơm, ăn xong chuẩn bị rời đi, vừa định đứng lên chào hỏi / đùa giỡn một chút, giấc ngủ không đủ đầu nhất điểm nhất điểm hướng trong bát gặp hạn, tất cả đều ma xui quỷ khiến yên lặng đứng lên cũng bảo trì tuyệt đối im lặng, chỉ có một trung khí mười phần thanh âm đánh vỡ yên tĩnh:"Ta muốn ba đại nhục bánh bao hai căn bánh quẩy một thịt bò bánh nhân, nga, còn phải lại thêm hai lá trà. . . Đản. . ."

Giờ một inox tiểu giáp tử hướng chính mình trong bàn ăn giáp các loại bữa sáng cũng thói quen tính lầm bầm lầu bầu Trình Trí Đào thanh âm càng ngày càng thấp, hần bỗng nhiên ý thức được chung quanh quá an tĩnh, chính mình thanh âm đều nhanh có hồi âm, toàn thân đầu dây thần kinh đều tại hướng hần truyền lại "Nguy hiểm ! nguy hiểm ! lánh tránh !" tín hiệu.

Hần vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy tất cả mọi người như là trúng tà như vậy đứng, một vài người còn lấy quỷ dị ánh mắt nhìn hần, phiên dịch lại đây đại khái chính là:"Quá tốt người này sẽ hấp dẫn hỏa lực !","Rất xuân như thế nào sống đến bây giờ ?" Trình Trí Đào nơm nớp lo sợ buông xuống khay ăn đứng thẳng, cảm giác chính mình hảo nhỏ bé, cả người đều không thích hợp, nhưng hần thật không biết chính mình làm sai lầm cái gì.

Lúc này Dung tiến sĩ gật gật đầu ý bảo, hàng phía trước nhân theo thứ tự ngồi xuống, Trình Trí Đào nhìn thấy phát sinh cái gì, nhẹ nhàng thở ra

đồng thời cảm giác kỳ quái: Tiến sĩ mỗi ngày đến ăn cơm, như thế nào phía trước không gặp bọn họ như vậy tôn kính?

Làm một vừa tới nghiên cứu sở một năm, không có lóe mù mắt bằng cấp chỉ là thông qua khảo hạch bị đặc chiêu vào newbie tân nhân, Trình Trí Đào nhìn không được suy đoán hôm nay có phải hay không cái gì đặc thù ngày, một bên vươn ra kẹp còn tưởng lấy tiểu đản thất, lúc này hắn thấy được một cùng hắn quan hệ tương đối hảo tiền bối lén lút cùng hắn vẫy tay, nhướn mi nháy mắt đầy mặt vội vàng triệu hoán hắn. Trình Trí Đào không rõ ràng lắm buông xuống kẹp đi qua, bị hắn một phen kéo được ngồi xuống, sau đó liền nghe đến một câu hung tợn oán giận:"Còn ăn ! chỉ có biết ăn thôi ! người là trư sao? Tránh hung tìm cát hiểu hay không?"

Xu cái gì lợi, tị cái gì hại? Trình Trí Đào đương nhiên không hiểu, đang định hỏi kỹ, tiền bối lại bỗng nhiên cúi đầu bắt đầu ăn cơm, hắn mê mang chớp chớp mắt, sau đó liền cảm giác được bên cạnh đi qua một người. Hắn ngẩng đầu nhìn, đối phương cũng buông xuống ánh mắt, phảng phất lơ đãng nhìn hắn một cái.

Đó là bình thản lạnh lùng liếc nhìn, nhưng cũng là thứ da xuyên cốt liếc nhìn, phảng phất x quang cơ như vậy nhìn thấu hết thấy, lại giống như chính mình tồn tại căn bản không có lọt vào trong đôi mắt kia, chỉ là một so ven đường thạch đầu còn không bằng tồn tại. Lạnh lùng hoang vu, không có bất cứ có thể xưng là cảm tình tồn tại.

Đó là một loại rất kỳ lạ cảm giác. Trước đó, Trình Trí Đào vẫn không tin nhân ánh mắt có thể biểu đạt cỡ nào phức tạp cảm tình, nhiều lắm là cùng mí mắt phối hợp lên "Trùng lớn","Trợn tròn","Nheo lại đến","Trát nháy mắt" Linh tinh, nhưng vào lúc này, hắn lại rõ ràng cảm giác được sợ hãi -- giống như là một con thỏ, đột nhiên thấy được một chỉ liên răng nanh đều không thềm lộ ra đến hung thú.

Trong cơ thể nào đó sót lại động vật cảm giác nguy hiểm bản năng khiến hãn cả người cương ngạnh, không thể nhúc nhích, vẫn chờ đến Dung Viễn lấy bữa sáng, ngồi ở một tương đối xa trên bàn, hãn mới nhẹ nhàng khầu khí.

Kế tiếp kia một bữa sáng dứt khoát nhạt như nước ốc, căn tin trung mọi người tại chưa từng có yên tĩnh sử dụng cơm, dẫn đến sau này nhân vừa mở ra môn liên bị này quý dị không khí sợ tới mức da đầu tê dại, quay người liền quyết đoán kiên quyết trốn.

-- Trình Trí Đào đương nhiên không thể tưởng được, này thực ra là Dung Viễn cố ý làm. Tại lộ diện phía trước hãn từng chi tiết lý giải qua này vài năm tiểu a tại nghiên cứu sở thay thế hãn sở tác sở vi, theo lý đương nhiên phát hiện bởi trí năng người máy so với nhân loại đến thật sự đơn giản thẳng thắn quá phận, một ít quanh co lòng vòng mà nói cùng tràn ngập tâm cơ thủ đoạn nó tất cả đều dựa theo mặt ngoài ý tứ đến lý giải, có vẻ cân não cứng nhắc mà tính tình đơn thuần, manh ngược lại là rất manh, nhưng lại cũng dần dần để người mất tôn trọng. Nếu không phải Noah giúp đỡ cùng ùn ùn các loại phát minh vì nó thành lập không thể dao động địa vị, rất khó nói này nghiên cứu sở hôm nay là ai định đoạt.

Nhưng mà dù vậy, dù cho Noah lợi dụng chính mình mạng lưới theo dõi bắt được mấy cái tâm hoài bất quỹ gia hỏa hung hăng trừng phạt một phen, cũng không có đem tiểu a uy tín tạo lên đến, vẫn là có rất nhiều nhân ý đồ hồ lộng nó, cũng có lớn mật nữ đồng sự trong lời nói ngẫu nhiên đùa giỡn một phen. Cho dù Noah có thể đem sở hữu về Hậu Hắc học, công sở châm ngôn, quản lý pháp bộ sách đọc lâu lâu, nhưng đương chấp hành giả là tiểu a này manh hóa thời điểm, hiệu quả tổng muốn rất lớn chiết khấu.

Vì thế Dung Viễn lần đầu tiên lộ diện thời điểm, không cần ngôn ngữ, liền hung hăng cho mọi người một hạ mã uy. Hãn giết người, gặp qua huyết, kinh lịch qua người thường một đời đều không thể tưởng tượng chiến trường, khi hãn đem cả người khí thế cố ý phóng ra đến thời điểm,

này mấy nhiều nhất chỉ là nói chút toan nói, dùng điểm gây thơ thủ đoạn nhỏ cạnh tranh nghiên cứu khoa học các công tác giả nhất thời cam như hến, cơ hồ đều phải quỳ . Về phần hay không sẽ gọi ra vài người nào đó hoài nghi. . . Trọng yếu sao?

Trình Trí Đào không biết này mấy, hẳn chỉ biết là, tại bữa sáng về sau, nghiên cứu sở radio liên thông tri mọi người tạm thời buông xuống trong tay công tác đi họp. Sau đó ở trên hội nghị, Dung Viễn một người ngồi ở phía trước, trong tay thậm chí không có nhất trương nói chuyện bản thảo linh tinh gì đó, đem mọi người, từ cái thứ nhất đến cuối cùng một, từ địa vị tối cao một vị đàn anh đến thấp vị thấp nhất tiểu trợ thủ, tất cả đều không khác biệt điểm đến danh tự.

Nghiên cứu sở tuy rằng là dựa theo Dung Viễn yêu cầu thành lập, lấy Dung Viễn công tác làm trọng tâm, nhưng phát triển đến hiện tại, thực ra có lớn nhỏ rất nhiều hạng mục, có chút là Dung Viễn chủ thể nghiên cứu công tác hoàn thành về sau giao cho phía dưới nhân tiếp tục hoàn thiện cùng phát triển, có chút là vì vài người nào đó thấy được nghiên cứu tiền cảnh hoặc là có hảo ý tưởng mà xin được duyệt. Tại Noah vận tác dưới, nghiên cứu sở quyền sở hữu lực tẩn quy về một người, phòng thực nghiệm cùng thiết bị sử dụng quyền, hạng mục hay không có thể thành lập, tài chính có thể hay không được đến ý kiến phúc đáp, những người nào chuyên nghiên nào hạng mục, tất cả đều tất yếu được đến Dung Viễn phê chuẩn. Nhưng phía trước, tiểu a chỉ là đảm đương một cao su con dấu tác dụng mà thôi.

Lúc này tại hội nghị trung, Trình Trí Đào nơm nớp lo sợ chờ đợi lãnh đạo phát biểu, lại nghe Dung Viễn đem mấy cái phát triển nhất tốt hạng mục một đám xách ra phê một trận, bắt đầu còn có người không phục, nhưng theo hẳn một điều một điều liệt ra nghiên cứu trung vấn đề, tại trên màn hình lớn tinh tường đánh ra liên nghiên cứu giả bản thân đều không quá nhớ rõ một ít thực nghiệm số liệu dị thường, chuẩn xác không có lầm chỉ ra bị sơ hở lớn nhỏ sai lầm, cũng đưa ra càng thêm thích đáng xử lý

phương thức cùng nghiên cứu phương hướng, cơ hồ tất cả mọi người vui lòng phục tùng, trừ gặt đầu không biết còn có thể làm gì. Kia vài hạng mục nghiên cứu giả càng là đầy mặt cuồng nhiệt tín ngưỡng bộ dáng, múa bút thành văn cho dù là Dung Viễn một tiếng ho khan đều bị bọn họ không sai chút nào ghi xuống đến, xem kia vẻ mặt hiển nhiên là khẩn cấp muốn trở về đem ý tưởng tiến hành thực tiễn, nhưng chưa được đến Dung Viễn cho phép, mọi người chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi.

Hảo hạng mục còn như thế, kém một chút càng là bị phê được câu huyết lâm đầu. Trình Trí Đào cũng ở đây hàng ngũ trung. Hắn đột nhiên phát hiện chính mình nguyên lai phạm vào nhiều như vậy sai lầm, đối đãi khoa học thái độ rất không nghiêm cẩn, bao giờ cũng suy nghĩ đương nhiên, nhàn hạ, cà lơ phất phơ, thậm chí ngay cả cơ sở tri thức cũng không có hiểu rõ liền hảo cao vự xa, như thế ngu xuẩn, dứt khoát liền không hẳn là sống ở trên thế giới này. Hắn một phương diện, bị huấn không có gì khác tự nhiên càng nghe càng khó thụ, một phương diện khác, lại bởi vì Dung Viễn chỉ ra sở hữu vấn đề đều nhất châm kiến huyết hơn nữa vì hắn cung cấp càng nhiều thiết tưởng cùng ý nghĩ, hắn lại hi vọng có thể vẫn nghe đi xuống vĩnh viễn không đình chỉ, dứt khoát đều sắp bị ngược thành câu .

Bất quá nửa giờ về sau, Trình Trí Đào liền phát hiện, chính mình bị mắng thành như vậy đều là hảo. Còn có mười mấy hạng mục, Dung Viễn liền bình luận đều lười làm, trực tiếp liền hủy bỏ bọn họ sau này tiếp tục nghiên cứu khả năng tính, tài chính thu hồi, thiết bị cấm chỉ sử dụng, nhân viên quấy rầy phân tán đến mặt khác hạng mục trung trợ thủ. Hắn không có nói quá nhiều, đan chỉ là kia phảng phất xem rác rưởi ánh mắt, khiến cho những người đó xấu hổ hận không thể chui vào kẽ hở bên trong đi.

Hơi cảm an ủi Trình Trí Đào từ tự ti xấu hổ trung tỉnh lại, lược nhất lưu tâm, liền phát hiện có một người thủy chung không có bị điểm đến danh. Dựa theo càng đến mặt sau liền càng kém quy luật, chẳng lẽ Dung tiến sĩ cho rằng người nọ kém cỏi đến cực điểm? Nhưng kia vị gọi Vương

Hiếu Hải tiến sĩ là nghiên cứu sở hết sức quan trọng đàn anh, địa vị cận này vu một vị khác gọi Mạnh Tường tiến sĩ, gần vài năm thành quả văn hoa, rất là không tầm thường. Vô luận thấy thế nào, cũng không phải sẽ lưu đến cuối cùng trọng điểm phê bình đối tượng nha !

-- chẳng lẽ là bởi vì hắn không thể chỉ trích, cho nên muốn đặc biệt đưa ra khen ngợi?

Trình Trí Đào cảm thấy có chút ghê tởm.

Hắn là nghĩ như vậy, hiển nhiên người khác cũng có rất nhiều đều là nghĩ như vậy, rất nhiều tầm mắt vụng trộm nhìn về phía cái kia ngòai ở phía trước một loạt trung niên nam nhân. Trán rộng phong di Vương Hiếu Hải ngòai ở phía trước, biểu tình còn khắc chế, chỉ là trong ánh mắt đã toát ra vài phần dương dương tự đắc.

"Cuối cùng, Vương Hiếu Hải tiến sĩ," Dung Viễn nhìn hắn, lãnh đạm nói:"Xoá tên."

Chúng đều ồ lên.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Vương Hiếu Hải

Vương Hiếu Hải nghe vậy sửng sốt, còn tưởng rằng chính mình nghe lầm, đầy mặt kinh ngạc ngoáy ngoáy tai, theo bản năng hỏi ngược lại: "Người nói cái gì?"

Dung Viễn lạnh lùng nhìn hắn, vẻ mặt bất động, nháy mắt vang lên đến sở hữu tạp âm đều tiêu thất, nhin không được nghị luận phân phân người đều ngậm miệng lại, nhìn chăm chăm phía trước hai người chú ý tình thế phát triển.

Vương Hiếu Hải nhìn thấy hắn thần tình, ý thức được Dung Viễn dĩ nhiên là chăm chú, sắc mặt vừa xanh vừa trắng, so với phần nộ, hắn hiện tại lớn nhất cảm giác là không thể tin, phản ứng một lát, mới nghĩ đến muốn chất vấn. Hắn vụt đứng lên đến, tức giận đến tay đều đang run, chỉ Dung Viễn cả giận nói: "Dựa vào cái gì? ! người này..." Hắn nhìn Dung Viễn mặt, nuốt vào sắp sửa xuất khẩu vũ nhục tính ngôn từ, căm giận nói: "Xoá tên? Ta tại nghiên cứu sở làm như vậy thời gian dài, có công lao có khổ lao, hôm nay người nói đá văng ra liền tưởng đem ta một cước đá văng ra, dựa vào cái gì? Người làm sao dám như vậy nhục nhã ta? Giống người như vậy lãnh đạo, về sau ai còn dám cho người làm việc? Mọi người nói là không là?"

Hắn giống như phần nộ sư tử như vậy nhìn chung quanh đồng sự, mọi người trầm mặc, tại hắn xây dựng ảnh hưởng dưới có mấy người vừa định gật đầu, lại bỗng nhiên cảm nhận được đỉnh đầu Dung Viễn càng thêm băng lãnh ánh mắt, cổ cứng sinh sinh cứng đờ, cúi đầu không dám chống lại ánh mắt hai người. Như Trình Trí Đào như vậy trẻ tuổi nhân, lại lấy

khiêu khích ánh mắt nhìn Vương Hiếu Hải, ần ần lộ ra sung sướng khi người gặp họa cũng giải hận hương vị.

Không có được đến trong dự đoán đáp lại, khiến Vương Hiếu Hải sắc mặt càng thêm khó coi. Hắc hung hăng trừng mắt một cái phía sau đem đầu thấp xuống đi không dám hô ứng mấy cái trợ thủ, lại đem kia vài có gan khiêu chiến chính mình quyền uy nhân mặt nhớ kỹ, lại đối Dung Viễn nổi giận dùm dùm nổi giận:"Người hôm nay không cho ta nói ra tử sự dần mao đến, ta tuyệt sẽ không để yên ! liền tính nháo đến nghị viên trưởng trước mặt, ta cũng..."

"Kia liền đi nháo !" Dung Viễn lãnh đạm nói:"Mặc kệ là nghị viên trưởng vẫn là người nào khác, tưởng nháo mà nói cứ việc đi nháo, nhưng chính người làm qua cái gì, chính mình trong lòng rõ ràng."

Vương Hiếu Hải cả người cứng đờ. Mặc kệ hắc là bởi vì cái gì nguyên nhân mà khiến Dung Viễn bất mãn, nhưng có một điểm lại là không thể nghi ngờ -- vô luận thanh danh, địa vị, thành quả, giá trị, này so với hắc tiểu hai mươi tuổi trẻ tuổi người đều hơn xa hắc. Không nói chính hắc đầy thân bím tóc, liền là hắc cái gì sai cũng không có, nếu Dung Viễn muốn đàn áp hắc, kia vài có tư cách người nói chuyện cũng tuyệt sẽ không đứng ở hắc bên này.

Dung Viễn nhìn đỏ mặt tía tai lại nói không ra nói cái gì Vương Hiếu Hải, thanh âm cùng ánh mắt cũng không nghiêm khắc, lại tràn ngập không cho phép nghi ngờ hương vị:"Của ta quyết định sẽ không thay đổi, từ giờ trở đi, người không lại là nghiên cứu sở nhân, không thể lấy nghiên cứu sở danh nghĩa triển khai bất cứ hoạt động, không thể tiết lộ ra ngoài có liên quan nghiên cứu sở bất cứ tình báo. Ngày mai buổi sáng phía trước, thu thập đồ đạc rời đi."

Vương Hiếu Hải đương nhiên không tưởng rời đi, chẳng sợ bị Dung Viễn chán ghét, bị mọi người khinh thường hắc cũng không tưởng rời đi.

Tại Đường quốc, không có so này nghiên cứu sở tài chính càng đầy đủ, hoàn cảnh càng rộng rãi, nghiên cứu càng tự do địa phương . Chỉ cần có hảo ý tưởng liền có thể được đến duy trì, chỉ cần có thành quả liền có thể được đến thừa nhận, không cho phép bất luận kẻ nào hoặc cướp đoạt nghiên cứu thành quả, hoặc lấy các loại danh nghĩa tại chính mình luận văn thượng kí tên, hoặc bởi vì chính trị lập trường cùng ích lợi suy xét mà không thể không làm ra thỏa hiệp. Rất nhiều nhìn không tới ích lợi tiền cảnh, tại địa phương khác căn bản không có khả năng đạt được phê chuẩn hạng mục ở trong này đều có thể thành lập, đơn giản là Dung Viễn nói có thể. Đối với bất cứ chỉ cần có tâm nghiên cứu ra thành quả người đến nói, nơi này chính là tha thiết ước mơ thánh địa .

Vương Hiếu Hải cả người phát run, sắc mặt do thanh biến hồng, lại do hồng chuyển bạch, hắn còn tưởng dùng càng lớn thanh âm cùng càng thêm phần nô thái độ đến cường điệu chính mình cống hiến cùng quyền lợi, nhưng mà hắn cánh tay vung, môi giật giật, ngực cách ở giữa lại như là bị ngăn chặn như vậy, cái gì cũng không có nói ra.

Hắn hoảng hốt .

Giữa người với người quan hệ giống như là lò xo, bao giờ cũng người nhược hấn liền cường, người cường hấn liền nhược. Quá khứ tiểu a chỉ cần là không đề cập đến nguyên tắc tính vấn đề, bao giờ cũng thập phần ôn hòa dễ nói chuyện, ngẫu nhiên mạo phạm trí năng người máy cũng chưa bao giờ sẽ thả trong lòng, nó sẽ không như nhân loại như vậy mang thù hoặc là coi trọng quyền thế, lại bị nhân trở thành yếu đuối khả khi. Vương Hiếu Hải quá khứ cũng xưng được với bừa bãi, một cái khác thanh danh hiển hách viện sĩ Mạnh Tường trừ chính mình nghiên cứu vạn sự mặc kệ, hấn liền ần ần lấy nghiên cứu sở nhị bả thủ tự cư, liền là Dung Viễn, tại hấn trong cảm nhận cũng là một "Chưa dứt sữa tiểu tử" .

Hôm nay Dung Viễn nhất cường thế, Vương Hiếu Hải liền túng . Song phương thực tế địa vị đối lập rõ ràng đặt tại trước mắt, cứng rắn chặn đi

xuống, trừ càng thêm chọc giận hôm nay này không dễ nói chuyện Dung Viễn bên ngoài không có bất cứ ưu việt.

Hắn thâm thâm hô hấp, ngăn chặn lửa giận, chuẩn bị nói hai câu nhuễn nói dịu đi một chút. Nhưng mà Dung Viễn nào có kiên nhẫn đợi hắn đem ích lợi quan hệ chậm rãi cân nhắc rõ ràng? Nói xong quyết định của chính mình về sau thấy hắn tựa hồ sững sờ ở chỗ đó sắc mặt không trụ biến ảo, phất phất tay liền tan hợp . Vương Hiếu Hải tỉnh qua thần thời điểm, Dung Viễn sớm đã ly khai, trong phòng hội nghị người khác cũng đi hơn phân nửa, ngay cả hắn mấy cái trợ thủ đều không thấy bóng dáng, còn có người muốn đến hắn trước mặt trào phúng hai câu, bị bên cạnh không tưởng sinh sự nhân lôi đi . Hắn ngẩng đầu, ngẫu nhiên chống lại một hai cá nhân ánh mắt, rành mạch nhìn thấy đối phương trong mắt châm chọc, này so trước mặt đâm lên hắn hai câu còn khiến hắn khó chịu. Trước mặt hắn còn đứng hai thân xuyên màu đen chế phục binh lính, đó là tại Dung Viễn mệnh lệnh, đến "Giúp" Hắn thu thập tư nhân vật phẩm .

...

"Dung Viễn, Vương Hiếu Hải năng lực phi thường ưu tú, khu trục hắn cũng không phải một hảo quyết định." Tại Dung Viễn rời đi phòng họp về sau, Noah ghé vào lỗ tai hắn đề nghị nói.

"Năng lực không có nghĩa là hết thảy. Một hạt phân chuột, sẽ hư một nồi cháo." Dung Viễn không cho là đúng nói:"Tiếp tục khoan nhượng hắn, sớm hay muộn sẽ khiến nghiên cứu biến thành được chương khí mù mịt."

Vương Hiếu Hải người này, thực ra không có rất rõ ràng việc xấu, chủ yếu là tính cách vấn đề. Đơn giản đến nói, chính là tự cho mình siêu phàm, đồ kị người tài, háo sắc mê rượu, lòng dạ hẹp hòi.

Tự cho mình siêu phàm, cho nên cũng không đem bất luận kẻ nào để vào mắt, bao giờ cũng lỗ mũi thiên bộ đáng, thích nhất cùng người

cường điệu chính mình có bao nhiêu lợi hại, trong tối ngoài sáng khiêu khích Dung Viễn quyền uy, đối tiểu a âm phụng dương vi thậm chí trước mặt đưa ra nghi ngờ số lần cũng không thiếu. Bởi vì hấn thích nịnh hót, lấy làm lấy lòng hấn, hấn bên cạnh kia vài nguyên bản ngay cả ngày thường câu thông đều thành vấn đề một sách chính là học miệng đầy a dua chi từ, bao giờ cũng chính mình đều cảm giác vô liêm sỉ, cũng không thể không các loại khúc từ thúc ngựa.

Đổ kị người tài, cho nên mỗi khi nghiên cứu sở bên trong người khác làm ra cái gì thành tích được đến ngợi khen, hấn liền lông mi không phải lông mi ánh mắt không phải ánh mắt bộ dáng. Vừa mới bắt đầu còn tưởng lợi dụng chính mình địa vị chèn ép, bị Noah mượn tiểu a chi khẩu nghiêm khắc ngăn lại phê bình về sau, hấn ngược lại là thu liễm này mấy thủ đoạn, nhưng thái độ trở nên càng thêm âm dương quái khí, đối Dung Viễn cũng là thập phần bất mãn thậm chí oán hận.

Háo sắc mê rượu, từng mùi rượu huân huân đi phòng thực nghiệm thao tác dụng cụ, hơi kém nhường thành trọng đại sự cố. Vẫn là mục tiêu không phân nam nữ sắc lang, tuy rằng không dám thật làm ra cái gì đến, nhưng luôn là sẽ mượn dùng chức vụ chi tiện sờ hai thanh, nói vài câu lộ liễu mà nói. Nếu là lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt trách cứ, như vậy liền sẽ bị hấn tìm cơ hội bắt lấy một hai tiểu sai lầm trước công chúng chửi ầm lên, hung hăng nhục nhã nhất đốn, về sau còn sẽ thường xuyên bị làm khó dễ.

Lòng dạ hẹp hòi, chỉ cho phép người khác so với hấn kém, không cho so với hấn cường, cho nên Dung Viễn cùng Mạnh Tường mới sẽ bị hấn ghen tị thậm chí oán hận. Tại bình thường, nếu ra sai lầm, chẳng sợ thực ra là hấn chính mình sơ hở cũng nhất định là người khác lỗi; Người chung quanh phạm là có khuyết điểm gì đều sẽ bị hấn hung hăng cười nhạo gây chuyện; Nếu hấn được đến chỗ tốt so người khác thiếu một phần, hấn liền sẽ không quan tâm nháo đi ra, một chút không suy xét đại cục ảnh hưởng; Hơn nữa không có nửa điểm cảm ơn chi tâm, có khi bên cạnh đồng sự hảo

ý nhắc nhở hần hoặc là cho hần cung cấp giúp, chỉ chớp mắt hần liền có thể không chút nào áy náy đem nhân bán. Liền tính là căn tin bãi tân đưa ra thị trường hoa quả, mọi người cũng sẽ ăn ý đem lớn nhất tốt nhất cái kia lưu cho hần, bằng không xác định vững chắc lại là một hồi quan tòa.

Nghiên cứu sở ít người bận rộn, hoàn cảnh đơn thuần, đại đa số nhân tính tình cũng đơn giản, vốn hần là một phi thường hòa thuận địa phương. Nhưng liền bởi vì Vương Hiếu Hải tồn tại, bầu không khí thập phần khẩn trương, rất nhiều người cẩn thận chặt chẽ, không dám lộ đầu, e sợ cho bị hần nhìn chăm chăm. Công tác phạm vi càng tới gần Vương Hiếu Hải nhân, lẫn nhau không khí lại càng giương cung bạt kiếm, thậm chí còn có lẫn nhau cấu kết hãm hại dấu hiệu.

Nhưng mà Vương Hiếu Hải hành vi không có cấp nghiên cứu tạo thành chân chính tổn hại, hần cũng cẩn thận, trừ nói hai câu oán trách bên ngoài cũng sẽ không tùy ý xúc động kia vài bị mặt trên coi trọng nhân. Trọng yếu nhất là, hần cơ sở vững chắc, học thức uyên bác, chuyên nghiệp tinh thâm, giỏi về nghiên cứu, nhiều lần có điều đột phá, tuy không bằng Dung Viễn, nhưng cũng được cho là tài hoa hơn người. Tại nghiên cứu có khả năng giả vi vương quy tắc bên trong, mọi người liền tính đối với hần phẩm tính thập phần khinh thường, cũng không thể không đánh xuống rằng nanh cùng huyết vuốt.

Sở hữu hết thảy, Noah tất cả đều rõ ràng, nhưng tại nó giá trị quan trọng, đệ nhất, Vương Hiếu Hải hành vi phá hư tính hữu hạn; Đệ nhị, Vương Hiếu Hải giá trị rộng lớn hơn kia vài bị hần khi nhục nhân, cho nên Noah rất tự nhiên làm ra ích lợi lớn nhất hóa lựa chọn. Nó tính toán là, mặc kệ này nhân như thế nào tung tăng nhảy nhót, đều tại nó có thể khống chế phạm vi nội, thật muốn đến tổn thất lớn hơn lấy được ích thời điểm, trực tiếp đập chết chẳng phải chính là được rồi?

Nghe Noah mà nói, Dung Viễn chỉ nói: "Đợi đến thời điểm đó, nghiên cứu sở cũng không phải ta muốn nghiên cứu sở."

Dung Viễn minh bạch, đối Noah mà nói, trừ chính mình cho rằng nhân loại đều là có thể lợi dụng tài nguyên, là có thể tùy ý kích thích quân cờ, nó sẽ bởi vì Dung Viễn nguyên nhân đi nghiên cứu nhân loại tâm lý học, nhưng thực ra cũng sẽ không chân chính đem quân cờ ý tưởng để ở trong lòng. Nếu này một phe quân cờ bị ô nhiễm, như vậy một lần nữa đối một đám liên hảo, không có cái gì cùng lắm thì .

Hắn lược tạm dừng một chút, lại nói:"Cho ta theo dõi hắn. Nếu hắn có thể tỉnh lại, ta còn có thể lại cho hắn một lần cơ hội." -- nhưng này cơ hồ là không có khả năng . Nhân đến trung niên, tính cách sớm liền định hình, nếu không gặp đến cái gì sống còn biến cố, e một đời đều sẽ không sửa lại.

"Nếu hắn liên hệ không nên liên hệ nhân, lập tức thông tri Kim Nam." Tại đến nghiên cứu sở phía trước, Dung Viễn cùng Kim Nam xác định hợp tác ý đồ. Hai người không có gặp, cũng không có ký kết cái gì hiệp nghị, chỉ là phát một phong tin nhắn, nhưng lẫn nhau, đã có ăn ý.

"Không nên... Liên hệ nhân?" Noah trong giọng nói dần dần mang theo vài phần hưng phấn,"Người là nói..."

"Nghiên cứu sở nhân luôn luôn đều là chỉ vào không ra, người lại đem nó thủ được tất nước không lọt." Dung Viễn khóe môi nhếch lên cười lạnh, nói:"Hôm nay có một địa vị rất cao, biết mọi bí mật nhân tâm hoài oán hận bị đuổi ra đi, đối kia vài nhìn trộm nơi này lại không được này môn mà vào người đến nói, nhưng không chính là đối hồ phùng dương, ruồi bọ kiến huyết?"

Noah rốt cuộc không còn chú ý suy nghĩ Vương Hiếu Hải, thậm chí ngay cả Dung Viễn sau nói lời nói cũng không có nghĩ lại, cả người đều đắm chìm tại một loại hạnh phúc trạng thái bên trong: Bị kích lệ ha ha ha o[=▽=]o...

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Phương Chu

Vương Hiếu Hải bị trục xuất về sau, quả nhiên chính như Dung Viễn sở liệu, bị các phương thế lực nhìn chăm chăm. Dung Viễn cùng Kim Nam hiệp nghị là bí mật, từ Đường quốc cao tăng trên lập trường mà nói, tự nhiên sẽ không hi vọng xuất hiện bất cứ tình báo tiết lộ sự kiện, nghiên cứu biến thành cổ tiền nhân hậu quả cũng không thể gạt được bọn họ tai mắt, tự nhiên cũng biết không thể lại thuyết phục Dung Viễn đem hãn nhét về đi. Bởi vậy Vương Hiếu Hải vừa ly khai nghiên cứu sở, liền tiến vào cường chế tính bị bảo hộ trạng thái.

Bất cứ hệ thống, đề cập đến người càng nhiều, xuất hiện sai lầm khả năng tính lại càng lớn, Vương Hiếu Hải giam cầm tính bảo hộ cũng là như thế. Mấy phương đánh cờ, gió nổi mây phun, nào đó ngoại quốc thế lực vẫn là thành công thâm thấu đến vòng bảo hộ nội, cùng Vương Hiếu Hải lấy được liên hệ. Mà Vương Hiếu Hải bởi vì cơ hồ lưu lại Đường quốc tiền đồ vô vọng, lại bởi vì bị khu từng cái sự đối Dung Viễn cùng Đường quốc đều thâm ôm hận ý, không cần nhiều hơn khuyên bảo đáp ứng đối phương điều kiện. Nhưng hãn biết đối phương không tiếc đại giới xúi giục chính mình nguyên nhân là cái gì, từ căn chính mình đã biết tình báo một chữ cũng không chịu nhiều lời, kiên trì muốn tại đối phương đem hãn an toàn lên vào đến nước ngoài, cũng thực hiện sở hữu về tiền quyền đãi ngộ điều kiện về sau tài năng nhả ra.

Tại trải qua tình vi kế hoạch, vận dụng đại lượng tài nguyên, trải qua khổ chiến sau, Vương Hiếu Hải liên gia nhân đều bỏ xuống, rốt cuộc thuận lợi rời đi Đường quốc. Nào ngờ tại hãn vừa đạp lên dị quốc thổ địa thời điểm, chính là bởi vì khát nước uống một chén nước, không ra nhất thời

tam khắc liền chết. Tính cả hộ tống hãn mọi người cũng đồng thời mất mạng, tùy thân sở hữu vật phẩm, đều bị hủy sạch sẽ.

Trải qua một chuyện này, mai phục tại Đường quốc gián điệp nằm vùng, nhất là thành công đoạt được Vương Hiếu Hải mỗi quốc nhân viên cơ hồ đều bị nhổ tận gốc. Đường quốc từng bước thận trọng, "Quý kế đa đoan" Cũng tại các quốc gia lưu lại khắc sâu ấn tượng. Về phần "Quý kế đa đoan" Đường quốc bản thân, mới đầu trên thực tế là thật tại toàn lực phòng bị ngoại quốc gián điệp rót vào, nguyên nhân vì chính bọn họ nhân tất cả đều đối nhiệm vụ rất tin không nghi ngờ cũng đem hết toàn lực, mới không có khiến địch nhân hoài nghi. Chân chính biết Kim Nam này một chi hậu chiêu, trừ Dung Viễn bên ngoài, cũng chỉ có cao tăng một hai nhân biết mà thôi. Mà sau đó, Kim Nam năng lực cũng lại một lần nữa chiếm được chứng minh cùng thượng tăng tán thành.

Về phần Dung Viễn, hãn trừ tại hết thấy kết thúc khi thu đến Kim Nam đưa tin nhìn thoáng qua ngoại, còn lại không có chú ý qua. Dem Vương Hiếu Hải trực xuất nghiên cứu sở chính là hãn trọng yếu nhất mục đích, về phần mặt khác phụ gia giá trị, chỉ là thuận tay mà làm mà thôi. Chẳng sợ Vương Hiếu Hải thật đem tình báo thành công tiết lộ đi ra ngoài, hãn cũng không để ý. Bởi vì trong mắt hãn, cùng hãn sắp sửa làm sự so sánh với, trước mắt nghiên cứu sở bên trong sở hữu hết thấy, đều chỉ là tùy thời có thể vứt bỏ cặn bã mà thôi.

Mọi người nhìn đến chính là, nghiên cứu sở quá khứ chủ công mấy cái hạng mục tất cả đều bị Dung Viễn phân phối xuống đi, chẳng sợ giao cho người khác sẽ đem nghiên cứu thời gian kéo dài vài lần cũng là giống nhau. Hãn trước mắt đang bận rộn tổ kiến một hoàn toàn mới phòng thực nghiệm phân bộ, cũng đối trong đó bất cứ hạng mục công việc đều độ cao bảo mật, mọi người biết đến chỉ là Dung tiến sĩ lại một lần bỏ qua nguyên bản quen thuộc chuyên nghiệp, đặt chân một tân lĩnh vực. Vì này tân nghiên cứu, hãn không chỉ đem nghiên cứu sở nguyên bản nhân viên điều động một phần

năm, còn tại mới nhất một lần khảo hạch trung một lần tính tuyển chọn một trăm người còn lại, cũng lướt qua khảo thí cùng mặt khác trung học nghiên cứu sở đề cử, trực tiếp đối dân gian tuyển nhận hơn bảy mươi danh tân nhân, có thể nói là nghiên cứu sở thành lập tới nay lớn nhất quy mô một lần tuyển nhận... Không, có lẽ phải nói, tại Đường quốc trên lịch sử, liền không có nào nghiên cứu sở hữu qua như vậy tuyển chọn tân nhân thời điểm.

Nhưng bởi vì là Dung Viễn, lần này không hợp với lễ thường chiêu tân cuối cùng vẫn là thuận lợi hoàn thành, hơn nữa đối với hắn cuối cùng có thể làm ra cái gì thành quả, mọi người chờ mong trị cũng là trước nay chưa có cao.

Tại đây một lần đại quy mô tuyển chọn trong, Emerald cùng tiểu a thuận lợi thay hình đổi dạng, lấy hoàn toàn mới thân phận gia nhập đến nghiên cứu trong. Chu Viên trải qua hai lần thất bại, rốt cuộc tại lần thứ ba khảo hạch trung thành công đạt được tiến vào nghiên cứu sở tư cách.

Nhưng mà đối lập với mỗi năm tuyển nhận nhân số, ra ngoài ý liệu là một năm lại một năm, nghiên cứu sở quá khứ nhiều nhất mỗi cách một hai tháng sẽ có tân sáng tạo tính phát minh vấn thể huy hoàng không ngờ thành hôm qua đồ cảnh, từng thanh danh hiển hách 907 nghiên cứu sở hôm nay lại trở nên kéo dài mà hiệu quả thấp, tuy rằng vẫn là không ngừng có thành quả xuất hiện, nhưng đều là một ít tu tu bổ bổ vật liệu thừa, hơn nữa không có một hạng phát minh quan lấy Dung Viễn danh tự.

-- thực ra so với như vậy động một cái là cần vài năm thậm chí vài thập niên mới có thể tính ra thành quả nghiên cứu trung tâm, 907 nghiên cứu sở như cũ là hiệu suất cao cao sản. Nhưng đối lập với nó chính mình lịch sử, lại có nước sông ngày một rút xuống cảm giác, về Dung Viễn đã hết thời đồn đãi cũng là xôn xao. Lại thêm này sản xuất cùng Đường quốc chính phủ cuồn cuộn không ngừng cự đại đầu nhập cũng không tương xứng, rất nhiều người đối với này đều rất có phê bình kín đáo, thậm chí tại nghị viện bỏ phiếu quyết nghị trung nghiên cứu sở suýt nữa mất đi kia

nguyên bản gần như vô hạn ngạch tài chính cung ứng -- trên thực tế kia hạn chế 907 nghiên cứu sở tài chính cung ứng đề án sở dĩ cuối cùng không có thông qua, chỉ là bởi vì phản đối nhân số duy trì người nhiều một phiếu mà thôi.

Kia rất quan trọng một phiếu, liền là Đường quốc nghị viên trưởng sở ném ra .

"Dung Viễn, chúng ta hay không cần cầm ra một hai hạng trọng lượng cấp thành quả ngăn chặn những người đó miệng?"

Tại mâu thuẫn tối mãnh liệt thời điểm, đậu Hà Lan từng hỏi như vậy qua. Nghiên cứu sở gần như toàn phong bế hoàn cảnh khiến cho thực nghiệm viên nhóm đối với ngoại giới chỉ trích cũng không lý giải, nhưng có Noah tại, Dung Viễn cùng đậu Hà Lan đối với này đều là rõ ràng thấu đáo . Này vài năm bọn họ đã đem Dung Viễn từ Picchu tinh mang về đến khoa học kỹ thuật tư liệu sửa sang lại đi ra cũng hiểu rõ hơn một nửa, trong đó có thể hoàn toàn đảo điên địa cầu hiện có cơ sở khoa học lý luận tri thức đều có không thiếu, vượt thời đại phát minh càng nhiều -- hoặc là phải nói sở hữu đều là. Tùy tiện tung ra một hai "Nghiên cứu thành quả" Đến đánh mặt, lại dễ dàng bất quá.

"Không vội." Dung Viễn không vội không nóng nảy nói:"Tuy rằng chúng ta bởi vì nhân vụ 'Phương Chu' mà xem nhẹ việc này, nhưng vừa lúc nhân cơ hội này, thấy rõ ràng một vài sự."

"Thấy rõ ràng cái gì?" Đậu Hà Lan khó hiểu hỏi -- thuận tiện vừa nói, Dung Viễn tân hạng mục biệt hiệu gọi là "Phương Chu", vừa lúc cùng Noah danh tự nguyên bộ, vì thế trí não cao hứng hơi kém muốn trình tự thác loạn .

"Lúc trước ta được duyệt phía trước nhưng là dựa theo quy tắc đệ trình qua báo cáo, cũng nói qua sẽ cần không ngắn thời gian -- nguyên bản bất

cứ nghiên cứu đều là vô vị mà lâu dài. Hôm nay ngoại giới dư luận áp lực chột tăng lớn đến có thể ảnh hưởng Đường quốc nghị viện quyết nghị trình độ, cố nhiên có ta mấy năm gần đây yên lặng nguyên nhân, nhưng sau lưng tránh không được vẫn là bởi vì người có tâm lửa cháy thêm dầu." Dung Viễn ánh mắt sâu sắc mà thâm trầm, khẽ nhếch mi giống như nha dục, lời hăn nói cũng lộ ra một cỗ lãnh ý: "Nếu nghị viên trường lần này có thể kiên định lập trường còn dễ nói, nếu hăn không chống được hoặc là lựa chọn thỏa hiệp, như vậy..."

"Như vậy" Sau là cái gì, hăn cũng không có nói xuất khẩu, nhưng ý ngoài lời, lại không khó phỏng đoán.

Đậu Hà Lan suy nghĩ nửa ngày, nhin không được hỏi: "Dung Viễn, có phải hay không mặc kệ chuyện gì, ở trong mắt người đều sẽ biến thành có thể lợi dụng cơ hội?"

Dung Viễn ngẩn ra, lập tức khẽ cười nói: "Đương nhiên không phải... Người quên sao? Ta cũng có bởi vì tính sai mà rơi vào hiểm cảnh thời điểm. Hiện tại này tình huống, chỉ có thể nói là nếu sự tình đã phát triển đến nước này, cho nên mới khéo léo dẫn dắt mà thôi."

May mà cuối cùng, sự tình vẫn là hướng về lý tưởng nhất tình huống phát triển. Thực ra Dung Viễn cũng biết, kia một phiếu thắng hiểm sau lưng, có Kim Nam dám người rất nhiều lần thuyết phục, đàm phán, ích lợi trao đổi, nhưng hăn cũng không chú ý những người đó tại trong lúc trả giá như thế nào cố gắng, chỉ lấy kết quả luận thành bại. Nhìn thấy hài lòng kết quả, Dung Viễn cũng sẽ không cố ý lại khiến duy trì hăn người khó xử, rất nhanh liền đẩy ra một loại hoàn toàn mới, có thể tại mấy tháng bên trong thống trị thổ nhượng sa hóa thực vật, vì tránh cho tạo thành sinh vật xâm nhập, còn có nguyên bộ một loại ức chế tề. Trải qua thử dùng về sau, tại cực ngắn thời gian bên trong lại dẫn phát thế giới phạm vi nghị luận tăng vọt, thậm chí có người dùng "Vương giả trở về" Như vậy khoa trương từ ngữ đến miêu tả Dung Viễn này một sản phẩm mới.

Sau mỗi một quý, tại Dung Viễn chủ đạo dưới đều sẽ có một loại liên quan đến dân sinh phát minh mới vấn đề. Không chỉ đem nghiên cứu sở thanh danh lại lần nữa đẩy lên không gì sánh được độ cao, hơn nữa loại này đúng hạn ấn điểm quy luật cũng ám chỉ mọi người: Hẳn thực ra còn có thể làm đến càng nhiều.

Từ nay về sau, không có một nghi ngờ thanh âm.

Ngoại giới đều cho rằng có ừn ừn phát minh mới Dung tiến sĩ tất nhiên sẽ rất tự mãn đắc ý, nhưng thực ra Dung Viễn là đem nó xem như một cũng không thích nhưng không thể không làm hằng ngày nhiệm vụ tại xoát . Chung quy, ngoại tình cầu khoa học kỹ thuật mặc kệ có bao nhiêu hảo, đều không khả năng là địa cầu lượng thân làm theo yêu cầu, Dung Viễn tổng muốn làm ra rất lớn cải tiến, trùng tổ, thậm chí bởi vì địa cầu tài nguyên hạn chế, vì thích ứng nơi này hoàn cảnh mà đem cơ hồ biến thành một loại khác bộ dáng. Nay tự nhiên cũng không thoải mái, cũng khiến cho hẳn không thể đem toàn bộ tinh lực đều đầu nhập đến "Phương Chu" nghiên cứu trong.

...

Trở lại nghiên cứu sở thứ sáu năm,"Phương Chu" Hạng mục đã hoàn thành hơn phân nửa, Dung Viễn đang tại xét duyệt mới nhất tiến triển, bỗng nhiên nghe Noah nói:"Dung Viễn, Ngô Hi có dị thường hành động."

"Ngô Hi?" Dung Viễn tư duy còn dừng lại tại hạng mục trong, nhất thời cũng không có nhớ tới Ngô Hi là ai.

"Vâng." Noah hôm nay đối Dung Viễn cũng coi như phi thường lý giải, chỉ nghe lời nói liền biết hẳn hỏi là cái gì, không có ngu xuẩn hỏi Dung Viễn có phải hay không đã muốn quên chính mình nói qua mà nói, mà là nhắc nhở nói:"Sáu năm trước, người khiến ta đối với hẳn bảo trì nghiêm mật theo dõi. Bất quá sáu năm tới nay này nhân vẫn đều tại cần cù

đương diễn viên, trừ danh khí trở nên càng lớn bên ngoài không có bất cứ dị thường. Bất quá tại ba ngày trước đến hiện tại, hắc hành vi hình thức phát sinh trọng đại biến hóa."

"Nói cụ thể điểm." Dung Viễn cũng nhớ đến, đồng thời hắc còn tưởng khởi lúc ấy từ Ngô Hi trên người nghe được cái loại này kỳ quái huyền thanh.

Noah không dám dông dài, lời ít mà ý nhiều nói:"Một tháng trước, Ngô Hi tiếp được một vạ chúng chờ mong tân điện ảnh kịch bản, hai tuần trước tiến tổ quay chụp, ba ngày trước, này điện ảnh đạo diễn bộc ra tiềm quy tắc nữ tính cũng trí này tử vong gièm pha, điện ảnh quay chụp tiến vào vô hạn kỳ gác lại. Nhưng theo ta điều tra, bộc ra này gièm pha kẻ chủ sử phía sau màn, chính là làm nam nhân vật chính Ngô Hi."

"Hắc cố ý ? Mục đích đâu? Cùng kịch tổ ở giữa có mâu thuẫn?" Dung Viễn hỏi, nhưng ngay cả hắc chính mình đều không rất tin tưởng loại này khả năng, cũng không cho rằng Ngô Hi cố ý đảm đương chính nghĩa sứ giả -- hắc tại kia trong giới, chuyện như vậy, nói vậy cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy.

"Mục đích còn không rõ ràng." Noah nói:"Nhưng tại điện ảnh đình chụp sau rời đi kịch tổ ngày thứ ba, hắc lại đột nhiên tiếp một Đỗ Tùng tử quốc đồng hồ đại ngôn, hơn nữa chỉ mang theo ít ỏi mấy người bí mật đi nước này l thị."

"Đỗ Tùng tử quốc?" Dung Viễn nhíu mày, kia cũng là một lão bài cường quốc, nhưng tại quả hạch quốc cùng Đường quốc càng ngày càng cường thế hiện tại, cái kia quốc gia cũng liền trở nên càng ngày càng thấp điều, về nó tin tức nhiều nhất đúng là khí hậu biến hóa, liền hỏi nói:"Kia địa phương gần nhất có cái gì tin tức sao?"

Noah hiển nhiên sớm liền làm tốt tiền kỳ điều tra công tác, nghe vậy lập tức nói: "Trước mắt lớn nhất tin tức, chính là lấy l thị làm trung tâm đột nhiên bùng nổ lưu hành tính cảm mạo ."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 243: Ucoc Chứng

"Lưu hành tính cảm mạo?" Dung Viễn ánh mắt trầm xuống, hần trước tiên nghĩ đến chính là Kajuhl công ty virus thực nghiệm, hỏi: "Gần nhất trên địa cầu, có ngoại tinh cầu khách không mời mà đến sao?"

"Không có." Noah trực tiếp cấp ra đáp án.

Nhưng Dung Viễn lại không thể trực tiếp như vậy tin tưởng. Có lẽ Kajuhl công ty phóng thích virus thời điểm cũng sẽ không trực tiếp đi đến địa cầu mặt ngoài, mà là từ trong vũ trụ trực tiếp đưa lên. Nếu là Dung Viễn, chỉ cần đem virus đông kết tại khối băng trung hướng địa cầu phát xạ, khối băng tại tầng khí quyển trung ma sát hòa tan, virus đem vô thanh vô tức ở địa cầu mặt ngoài khuếch tán, kể từ đó, liền là Noah nắm giữ toàn tinh cầu theo dõi, cũng vô pháp nhận thấy được manh mối.

Những năm gần đây, nhân loại đối địa cầu theo dõi càng ngày càng hoàn thiện, nếu Kajuhl công ty không tưởng gọi ra địa cầu dân bản xứ nhân loại cảnh giác cùng nghị luận, chọn dùng loại này phương pháp khả năng tính phi thường lớn.

Mà Ngô Hi, hần cũng không phải nhân loại, nếu hần là hướng về phía lần này lưu hành tính cảm mạo mới đi Đồ Tùng tử quốc, như vậy này nguyên do liền phi thường đáng giá nghiên ngẫm .

Dung Viễn lại hướng Noah hỏi thăm lần này cảm mạo bùng nổ nguồn gốc, ảnh hưởng phạm vi, truyền bá tốc độ đẳng, Dung Viễn suy tư một lát, làm ra quyết định: "Ta muốn tự mình đi một chuyến, gọi Emerald cùng tiểu

a lại đây." Hẳn vì nghiên cứu, ba năm ngày không lộ mặt là chuyện thường ngày, cho dù rời đi một đoạn thời gian cũng sẽ không có nhân phát hiện. Bất quá vì để ngừa vạn nhất, hẳn cần tiểu a ngẫu nhiên biến thành hẳn bộ dáng tại nghiên cứu sở chuyển hai vòng, đồng thời khiến Emerald làm yếm hộ.

...

Đỗ Tùng tử quốc l thị là thường niên bị vây ở nhiệt độ thấp thành thị, chẳng sợ lúc này Đường quốc mặt đất đều phải nhiệt đến mau có thể đem trứng gà nướng chín tình cảnh, l thị các thị dân lại đều còn mặc trường tụ áo sơmi, có bên ngoài bộ mã giáp hoặc là đại y. Cho dù là giữa trưa tối nhiệt thời điểm, nhiệt độ không khí cũng không vượt qua hai mươi độ.

Năm rồi lúc này, chính là l thị du lịch quý, trên đường du khách rộn ràng nhốn nháo, chen vai thích cánh, thập phần náo nhiệt. Nhưng mà lúc này, lại thập phần lạnh lùng, cho dù là bản địa thị dân cũng rất ít ở trên đường đi dạo, mọi người bùm mặt, cúi đầu, qua lại vội vàng đi qua, vài mảnh lá cây tại gió lạnh xuy phất dưới quay tròn từ đường trung gian nghênh ngang lướt qua, liên chiếc xe đều ít đến mức đáng thương. Trên đường thông thường nhất, ngược lại là đến từ Đường quốc du khách, bọn họ vô cùng cao hứng giơ gậy tự sướng, huy Tiểu Hồng kỳ, lấy bá phổ phương thức ngông nghênh du lãm, trên mặt mang theo chủng cũng không đem Đỗ Tùng tử quốc đàm chi sắc biến cảm mạo coi trọng tươi cười.

Một mặc màu xanh bộ đội áo khoác lưu lã hán ngồi dưới đất, trong lòng ôm đem guitar, dưới ngón tay tùy ý kích thích một thủ truyền lưu rất rộng biến tấu khúc, đinh đinh đông đông nhạc thanh tại vắng lặng trên ngã tư đường khiêu dục, lộ ra vài phần sức sống. Vẫn đầy mặt khổ tướng màu vàng đại cầu ghé vào hẳn bên cạnh, đem móng vuốt đặt tại trước mặt tiểu thùng sắt thương.

Từ ngoại ô đến l thị bệnh viện dọc theo đường đi, ngồi ở trong xe taxi Dung Viễn nhìn thấy đều là như vậy tiêu điều cảnh tượng. Xuống xe về sau, nhìn trước mắt có lẽ là toàn bộ thành thị duy nhất náo nhiệt địa phương, Dung Viễn nhẹ giọng nói:"Noah, lần này virus tính cảm mạo lực ảnh hưởng tựa hồ so người nói cho ta biết còn muốn lớn."

"Là nó khuếch tán tốc độ quá nhanh ." Noah biện giải nói:"Một ngày trước l thị còn có một nửa trên đây nhà máy tại bình thường vận chuyển đầu ! hiện tại thành thị nhiễm bệnh dẫn đã vượt qua 80%, tại toàn bộ Đồ Tùng tử quốc phạm vi bên trong các địa khu đều có bất đồng trình độ virus bùng nổ, quanh thân cũng có mấy quốc gia phát hiện cùng loại tật bệnh bệnh trạng.

Loại này lưu hành tính cảm mạo, tạm thời bị mệnh danh là "ucoc chứng" . Tật bệnh vừa bùng nổ thời điểm không có gọi ra mọi người chú ý, chung quy Đồ Tùng tử quốc khí hậu lạnh, một người mỗi năm bị cảm mạo số lần chia đều xuống dưới ít nhất hai ba lần, một lần này bệnh trạng cũng cùng đi qua phi thường tương tự, rất nhiều người liền theo thói quen chính mình uống điểm dược tính, chỉ có số ít bệnh trạng tương đối nghiêm trọng nhân tài lựa chọn nhìn thầy thuốc. Mà tại trải qua ngăn ngui lên men về sau bệnh tình chuyển biến xấu, rất nhiều người thậm chí ngay cả đi ra gia môn khí lực cũng không có, không thể không gọi điện thoại xin giúp đỡ. Đến lúc này, phản ứng trì hoãn l thị chính phủ mới phê chuẩn dịch bệnh không chế khẩn cấp dự án, nhưng rất nhanh, tại l thị quanh thân thành thị địa khu đều xuất hiện đồng dạng cảm mạo bệnh trạng.

Hôm nay,l thị hải lực không giao thông tất cả đều bị hạn chế, mặt khác quốc gia đi Đồ Tùng tử quốc du lịch kế hoạch cũng phân phân hủy bỏ, nhiều cao tầng ngoại giao phỏng vấn kế hoạch đều đột nhiên phá thai, nước ngoài đầu tư quy hoạch cũng tiến vào quan vọng giai đoạn, mặt khác, giống du lịch giải trí, ăn uống bán lẻ, chuyên chở đẳng nghề đều nhận đến cự đại trùng kích.

-- này sở hữu biến hóa, đều là tại trong vòng một hai ngày cấp tốc phát sinh.

Không xong nhất là, loại này khuếch tán tốc độ cực nhanh virus tính cảm mạo đến cùng là như thế nào sinh ra, lại không ai có thể kế tiếp xác thực kết luận, thậm chí cho tới bây giờ tìm không thấy bất cứ một loại được vật có thể hữu hiệu trị liệu ucoc chứng, phần đông y học chuyên gia đều chỉ có thể mắt từng trận nhìn bệnh nhân tình huống không ngừng chuyển biến xấu, mặc cho bọn hắn tưởng hết biện pháp, đều không thể áp chế một điểm chuyển biến xấu tốc độ.

Tật bệnh mọi người là không kinh hoàng, đáng giá sợ hãi là, không thể chữa khỏi tật bệnh.

Đến tận đây, loại này ucoc chứng mới sơ vừa lộ ra ra nửa phần dữ tợn diện mạo.

Sau đó, đương Dung Viễn còn đang phi hành khí thượng thời điểm, đệ nhất danh người chết xuất hiện . Tiếp giống như là đẩy ngã Domino cốt bài, bệnh nhân liên tiếp tử vong, bệnh viện bên trong tiếng khóc không dứt. Tại chính phủ yêu cầu dưới, trường học nghỉ học, nhà máy đình công, tất cả mọi người tận khả năng chờ ở chính mình trong nhà, tránh cho lẫn nhau truyền nhiễm. Tuy rằng nhiễm bệnh nhân rất nhiều, nhưng bệnh viện sớm đã kín người hết chỗ, đại đa số bệnh nhân đều chỉ có thể lĩnh được về sau về nhà dựa vào chính mình hoặc gia nhân chiếu cố chính mình.

"Nguyên bản tại chúng ta nơi đó Đỗ Tùng tử quốc ngay cả đại điểm nhi tin tức trang đều hỗn không thượng, nhưng hiện tại 80% quốc gia đều tại bá báo chuyện này, hơn nữa trên cơ bản các tạp chí lớn trang web đều đem nó phóng tới trang đầu... Tuy rằng vẫn là không hỗn lên trang đầu, bất quá cũng có tiền thập giai ." Noah tổng kết trần từ.

"Bọn họ sẽ không vì thế cảm thấy cao hứng ." Dung Viễn nhìn chăm chăm kia bệnh viện đại môn nhìn một lát, nói:"Ngô Hi liền tại bên trong?"

"Vâng, tay hấn vạch thương đến bệnh viện đến bạo tạc, đã đợi phân nửa ngày ." Noah nói.

"Hắn đang làm cái gì?"

"Ta xem không đến, hấn tại theo dõi góc chết." Noah yêu nhất khoe khoang chính mình bản sự, sợ Dung Viễn cảm giác nó không có, lập tức bù lại nói:"Bất quá ta có thể nói cho người hấn ở đâu phòng."

"Ân." Dung Viễn đáp ứng một tiếng, phủ một chút mang ở trên cổ tay nghĩ thái y, thuận tay tại bệnh viện ngoài cửa mua đem hoa tươi, làm bộ như thăm bệnh nhân bộ dáng đi vào.

...

Cho dù là tại xa xôi Đỗ Tùng tử quốc trung, Ngô Hi cũng là rất được hoan nghênh . Hấn trắc ngời ở nhất trường trên giường bệnh, trên đầu gối ngời tóc vàng mắt xanh tiểu nam hài, chung quanh vây quanh rất nhiều phần ti, nhiệt tình dào dạt muốn hấn kí tên hoặc là cùng hấn bắt tay, trong phòng bệnh tràn đầy kích động lại nhiệt tình phần hồng phao phao, phần ti cường đại lực lượng liên bệnh ma đều bị nhất thời lui bước . Nhìn một đám người liên liếc nhau tựa hồ đều có thể kích động được muốn ngắt đi bộ dáng, cho dù là không biết Ngô Hi là ai người qua đường cũng đều sẽ bị loại này không khí sở lây nhiễm, không tự chủ được đứng ở chung quanh khát vọng một kí tên.

Ngô Hi am hiểu sâu nói chuyện nghệ thuật, bất quá một lát liền đem đề tài tự nhiên mà vậy dẫn tới lần này cảm mạo thượng, từ bệnh hoạn trong miệng lý giải trực quan nhất tối cụ thể chứng bệnh cùng cảm thụ, đồng thời thủ vẫn đặt tại trong lòng hài tử trên cánh tay, ánh mắt thoáng đảo qua bệnh nhân trên người màu đỏ ban khối.

Được ucoc chứng bệnh nhân ngay từ đầu trên người sẽ xuất hiện chút thật nhỏ giống như xuất huyết điểm điểm đỏ, này mấy điểm đỏ sẽ ở hai ba ngày bên trong chậm rãi khuếch tán thành không rõ ràng hồng ban. Sau đó tại bệnh tình bỗng nhiên tăng thêm ngày đó, hồng ban sẽ ở gần ngủ vài phút nội biến thành anh nhi cỡ bàn tay màu đỏ thẫm khối sưng, tuy rằng phòng đến không rõ ràng, lại sẽ cứng rắn, ấn lên đi lại ma lại đau. Kế tiếp nhiều nhất không đến một ngày thời gian, khối sưng mặt ngoài sẽ trở nên lại minh lại lượng, bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy màu vàng nhạt chất lỏng, lập tức bệnh nhân liền sẽ qua đời.

Mai phục đoán, bệnh phát nhanh, đây chính là ucoc chứng đặc điểm.

Mặt khác còn có cùng loại có trọng độ cảm mạo phát sốt, đau đầu, chảy nước mũi, ghê tởm, táo bón đẳng các loại bệnh trạng, tại Ngô Hi trong mắt đều chỉ là nhân loại loại này đặc thù sinh vật độc đáo biểu tượng mà thôi. Lần này đại quy mô cảm mạo trọng điểm, vẫn là tại bệnh nhân trên người khối sưng thượng.

Một đạo ngân quang từ trên tay hắc nhãn thượng chợt lóe tức không, bị Ngô Hi ôm vào trong ngực tiểu nam hài cảm giác bị muỗi chích một chút, thò tay sờ sờ khuỷu tay, không có bắt được trong dự đoán muỗi, liền trao trao mặt buông tay .

Đợi đến trước mặt những người này không thể cho hắc cung cấp càng nhiều hàng mẫu vật liệu cùng tin tức thời điểm, Ngô Hi liền mang ôn hòa tươi cười cáo từ. Hắc triển hiện ra đến cái loại này đối virus không hề có sợ hãi, đối bệnh nhân cũng một chút không có lùi bước chán ghét tiêu sái phong độ làm người ta tâm chiết, ở chung trung cơ hồ tất cả mọi người biến thành hắc tấm sắt phấn ti. Ngô Hi nhất nhất cáo biệt, cũng đáp ứng mấy cái mời, lại nói gần nửa giờ mà nói, mới tại mọi người không nỡ trong ánh mắt đứng lên, hướng đi cổng.

Một bộ mặt phổ thông Đỗ Tùng tử quốc trung niên nam nhân ôm ngực tựa vào trên khung cửa, theo dõi hẩn trong ánh mắt không có một chút si mê, khẽ nhếch khởi khóe miệng còn mang theo vài tia trào phúng.

-- có điểm... Nhìn quen mắt...

Ngô Hi cước bộ chợt dừng, có chút không xác định nghĩ đến.

Ghi chú: Nơi này ucoc, không phải Undercarboxylated Osteocalcin tố.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Khuếch Tán

Này nhân rõ ràng cũng không thích hẳn, nhưng Ngô Hi lại nghĩ không ra từng ở nơi nào gặp qua. Hẳn trí nhớ rất tốt, nhưng làm một công chúng nhân vật, Ngô Hi hằng ngày tiếp xúc nhân thật sự nhiều lắm, mỗi lần vì tuyên truyền tân phiến mẫn thế giới chạy thời điểm đều sẽ nhìn thấy vô số người... Có lẽ đây là từng ở trong đám người ngẫu nhiên từng nhìn đến bộ mặt?

Về phần kia loáng thoáng địch ý, kia dứt khoát lại bình thường bất quá. Có vô số người thích hẳn, tự nhiên cũng sẽ có vô số người đáng ghét hẳn, hắc phần cái gì không cần quá nhiều, thậm chí hẳn còn gặp được qua một lần điên cuồng phẫn ti bát acid sulfuric sự kiện, may mà đúng lúc phát hiện.

Bởi vậy đương Ngô Hi nghĩ không ra vì cái gì sẽ cảm giác đối phương nhìn quen mắt thời điểm, hẳn cũng không có rất dễ ở trong lòng, chỉ là đề vài phần cảnh giác, sợ đối phương làm ra cái gì không lý trí sự tình đến.

"A."

Lúc đi ra cửa, hẳn tựa hồ loáng thoáng nghe được một tiếng cười khê. Tiếng cười cực thấp, phảng phất đụng tới không khí liền nát, để người hoài nghi kia hay không là chính mình ảo giác.

Ngô Hi theo bản năng quay đầu xem qua, chỉ thấy vừa rồi kia trong mắt lãnh liệt địch ý thế nhưng tiêu thất, người nọ nhìn chính mình, trong

mắt hơi hơi lộ ra vài phần sưng sốt, cùng nói không nên lời ... Ý vị thâm trường.

Ngô Hi trong lòng ứa lên một loại quái dị cảm giác. Hắn khắc chế chính mình, lễ phép gật gật đầu, không đợi đáp lại liền xoay người rời đi. Không biết như thế nào, thân thể bỗng nhiên có chút phát lạnh, ần ần cảm thấy một điểm bất an.

...

Dung Viễn nhìn theo Ngô Hi đi xa, khóe miệng không dễ nhận ra nhếch nhếch, tựa như than thở như vậy thì thào nói nhỏ: "Thật sự là không nghĩ tới..."

"Cái gì?" Đậu Hà Lan không rõ ràng lắm hỏi.

"Không có cái gì."

Dung Viễn tuy rằng nói như vậy, nhưng nhìn hắn lấp lóe ánh mắt, phảng phất tại chờ mong cái gì trò hay như vậy. Đậu Hà Lan liền ngậm miệng, tổng cảm giác người nào muốn không hay ho .

Chỉ có thể thông qua các loại điện tử thiết bị cùng bọn họ liên hệ Noah lúc này cũng cùng đậu Hà Lan phá lệ địa tâm có Linh Tê, nó bản thể tại nghiên cứu sở nguy trang thành một đài phổ thông TV, lúc này đột nhiên màn hình chợt lóe, một loạt nấn sáp một tiếp một thắp sáng, màu da cam ánh lửa nhảy dựng nhảy dựng lóe.

Dung Viễn tâm tình rất tốt đi vào bệnh viện, tùy tay đem hoa đưa cho một ngồi ở trên xe lăn không trụ ho khan bệnh nhân, tại đối phương ôm bó hoa sưng sờ thời điểm hắn đã ở góc rẽ biến mất, theo thang lầu, vẫn xuống phía dưới đi.

Hắn đi đến nơi này, xem xem Ngô Hi muốn làm cái gì chỉ là nguyên nhân chi nhất, trọng yếu nhất là, này gia bệnh viện trung có uoc chứng cái thứ nhất người chết.

Sớm nhất tử vong nhân, như vậy hắn lấy nhiệm thời gian, hắn là cũng so những người khác đều sớm hơn một ít.

...

Aubry hàng xuống nửa bên cửa sổ xe, một bàn tay nắm tay lái, một tay còn lại khoát lên trên cửa sổ. Sắp tới chạng vạng, sắc trời còn rất sáng, nhưng không khí đã rất lạnh . Hắn thượng thân chỉ mặc một kiện mỏng manh áo sơmi, lại cảm giác chính mình rất nóng.

Tại hắn mặt trước xe, đình nhìn không thấy chỗ cuối dòng xe cộ; Tại hắn mặt sau, đồng dạng có không biết chiều dài chiếc xe. Hắn xe bị đỗ ở trung gian không thể động đậy. Bên cạnh ngồi hắn béo nhi tử, này vô tri xuân tiểu tử bây giờ còn chỉ lo chơi di động, nói không chừng còn cảm giác xe bị đỗ càng tốt, đỡ phải hắn bị hoảng được choáng váng đầu còn thấy không rõ màn hình di động; Trên ghế sau là hắn thê tử cùng mới ba tuổi tiểu nữ nhi. Nữ nhi nằm ở thê tử trong lòng ngủ, trong lúc ngủ mơ cũng không quá an ổn, hai loan nhàn nhật lông mi nhăn . Thê tử thon gầy tái nhợt trên mặt mang theo khinh sầu, mi tâm gồ lên, nhưng không có oán giận hoặc là lộ ra kinh khủng thần sắc đến. Nàng không nói một lời, yên lặng duy trì chính mình trượng phu.

"Hải ! người này xấu tiểu tử, cho ta đứng lại !" Một có điểm béo cảnh sát rỗng lớn, tại hắn phía trước có chừng mười tuổi thiếu niên cầm trong tay một nữ thức bao, giống hầu tử như vậy nhanh nhẹn tại chiếc xe trung gian nhảy nhót, rất nhanh liền từ Aubry trong tầm nhìn tiêu thất, béo cảnh sát thở hồng hộc truy qua, nhưng hiển nhiên trận này bắt không có kết quả .

Trên đường thấy một màn này người không thiếu, nhưng cơ hồ tất cả mọi người bảo trì một loại lạnh lùng trầm mặc. Aubry nhìn theo bọn họ biến mất, từ kính chiếu hậu trông được đến thê tử của chính mình cũng ngây ngốc nhìn đồng dạng phương hướng, trong ánh mắt có loại khiến hấn kinh hoảng gì đó. Aubry cảm giác chính mình tất yếu nói chút gì, vội ho một tiếng, nói: "Đừng lo lắng, Hannah, chúng ta sẽ rời đi. Tin tưởng ta, đường rất nhanh liền có thể khởi thông."

Hannah không có làm ra đáp lại. Đương nhiên, nàng rất thông minh, một chút liền có thể nghe ra hấn là tại làm ra chính mình hoàn toàn không thể thực hiện cam đoan. Nhưng bình thường, lúc này nàng sẽ cho Aubry một tựa hồ đã bị hấn lừa gạt tín nhiệm tươi cười.

Aubry có điểm hoảng hốt, hấn nhẹ giọng hô: "... Hannah?"

Hannah tròn mắt hơi hơi chuyển chuyển, nhìn về phía hấn, hơn nửa ngày tựa hồ mới tìm chuẩn tiêu điểm. Sau đó Aubry nghe được nàng dùng một loại mờ mịt được tựa như tiếng vang thanh âm nói: "Aubry, Lily phát sốt."

"Đồng!"

Xuân nhi tử Galen di động rớt xuống, thẳng tắp nện xuống đi. Nhưng không ai đi để ý tới, trong xe không khí rơi vào triệt để ngưng trệ. Aubry trước mắt bỗng tối đen, lỗ tai bên trong tựa hồ đều vang lên ong ong ong thanh âm.

Ở lúc này, phát sốt = uoc chứng = tử vong = đại quy mô truyền nhiễm. Tuy rằng này đẳng thức thành lập tỷ lệ không phải 100%, nhưng nói bọn họ một nhà ứng nửa bàn chân bước vào Quỷ Môn quan cũng không đủ.

Đồng dạng một màn, xuất hiện ở vô số chiếc xe, vô số gia đình bên trong, tuyệt vọng cùng bi thống, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ mở rộng mở ra.

...

Thủ dao chém ra lại thu hồi, mau được cơ hồ liên tàn ảnh đều nhìn không tới, chợt vừa thấy còn tưởng rằng tay hấn căn bản không có động qua. Cúi đầu vội vàng đi qua hồng phát nữ thầy thuốc không nói một tiếng té xỉu, một đôi tay đứng lúc vươn ra tới đón trụ nàng, cũng không chút nào thương hương tiếc ngọc đem nàng nhét vào trong phòng vệ sinh, cũng xảo diệu từ bên ngoài đem cửa cài lên.

Dung Viễn đã đổi một bộ dáng: Blouse trắng, khẩu trang, màu trà tóc, bạch làn da, là diện mạo thập phần phổ thông trung niên nam nhân, cũng là này gia bệnh viện bên trong một danh thầy thuốc, này bản nhân lúc này đang nằm tại bảo khiết gian bên trong.

Hắn đang tại hướng đi này gia bệnh viện phòng xác, trừ muốn nhìn đệ nhất vị người chết cụ thể bệnh trạng bên ngoài, còn muốn xác định thân phận của hắn. Bởi bệnh viện đại lâu bên trong cấm chỉ sử dụng điện tử sản phẩm, lại còn đối bệnh nhân tin tức độ cao bảo mật, dẫn đến hắn đến hiện tại đều không xác định chết đến cùng là loại người nào, chỉ có thể tự mình lại đây xem một chút.

Tại Dung Viễn cởi bỏ khóa, sắp sửa kéo ra kia phiến tự động tăng thêm âm lãnh khí tràng màu trắng đại môn khi, Noah bỗng nhiên nói: "Dung Viễn, tình thế chuyển biến xấu rất nhanh."

"Nói như thế nào?" Dung Viễn hỏi, thuận tiện kéo ra môn, khám hôn mê một đi tới muốn nói với hắn cái gì nam nhân.

"Từ cái thứ nhất người chết xuất hiện bắt đầu vi giới tuyến, cái thứ nhất mười phút tử vong mười sáu nhân, cái thứ hai mười phút tử vong một trăm tám mươi hai nhân, cái thứ ba mười phút mười phút tử vong ba trăm ba mươi chín nhân; Hiện tại là cái thứ tư mười phút vừa qua khỏi đi một nửa, hết hạn đến ta với người nói chuyện một giây trước, tử vong nhân số

chín trăm hai mươi hai nhân." Không biết có phải hay không cố ý, Noah trong thanh âm thêm vài phần giả dối kinh hãi."Tin tức ở trên mạng rải rác, thậm chí còn có người trực tiếp bệnh viện trung bệnh nhân đột nhiên tử vong một màn... Tóm lại, hiện tại trong thành thị trừ một ít quân chế phi thường nghiêm khắc khu vực bên ngoài, địa phương khác người đều tại ý đồ trốn thoát địa phương này, cơ hồ sở hữu giao thông yếu đạo tất cả đều bị bế tắc . Quanh thân thành thị nông thôn, cũng đều có đại quy mô trốn đi dấu hiệu. Mặt khác, có một nửa quốc gia bên trong đều phát hiện uroc chứng bệnh nhân, tuy rằng đúng lúc tiến hành cách ly trị liệu, nhưng tựa hồ không phát ra cái gì tác dụng."

Hết thầy phát triển đều như là ấn nút tua nhanh, mỗi lần chớp mắt thời điểm tình thế đều sẽ vận vẹo thành càng thêm điên cuồng phương hướng, dứt khoát tựa như nằm mơ như vậy, hoang đường mà không chân thật, nhưng lại cấp bách để người không thở nổi. Chẳng sợ Noah là trí não, cũng có kinh tâm động phách cảm giác.

Dung Viễn hỏi một hoàn toàn không liên quan vấn đề:"l thị có bao nhiêu nhân khẩu?"

"Tám trăm ba mươi ba vạn."

"Ngô."

-- ngô cái gì? Chủ nhân người có ý tứ gì a? Là nói nhân rất nhiều cho nên chết đến chỉ là số lẻ còn không cần sốt ruột sao? Trọng điểm là tốc độ a tốc độ ! trước mắt xem ra này bệnh là 100% tỉ lệ tử vong hảo không hảo? Nghe vào tai siêu ~ khủng bố hảo hay không hảo? Lộng không tốt địa cầu đều sẽ diệt vong hảo hay không hảo?

Noah tại nội tâm điên cuồng xoát bình thổ tào. Bất quá nó tốt xấu là bị huấn luyện ra, ít nhất lúc này, nó ở mặt ngoài chỉ là im lặng chờ đợi Dung Viễn kết luận, không có thật đem ý nghĩ của mình nói ra.

"Đỗ Tùng tử quốc hữu cái gì đối sách?" Dung Viễn một bên nhìn tuyệt cửa hàng nhân, một bên -- khiến Noah vui mừng -- hỏi đáng tin điểm vấn đề.

"Phong tỏa, quản chế, cấm chỉ xuất nhập cảnh cái gì. Nga, còn thành lập một uoc chứng trị liệu chuyên khu, tập kết bốn trăm bốn mươi danh y sinh tham dự trị liệu, thế nhưng..."

Làm bên trên phát ra thông tri thời điểm, có người tại tử; Đường thầy thuốc vội vàng bận rộn lên đường thời điểm, có người tại tử; Đường danh y cùng chuyên gia môn đều ngồi ở cùng nhau thảo luận bệnh tình cùng trị liệu phương án thời điểm, có người tại tử; Khi bọn hắn liều mạng cứu lại sinh mệnh thời điểm... Không có một người được cứu, bệnh nhân bước đến tử vong bộ pháp cũng không dừng lại.

L thị cơ hồ đã biến thành một tòa Không thành, rất nhiều người đều xuất hiện uoc bệnh trạng mà chen ở trong bệnh viện kín người hết chỗ, còn lại kia vài không có đến bệnh viện nhân, đại đa số đều tại trốn ra khỏi thành thị trên đường. Nhưng kia chút đang vì "Chạy thoát" Mà may mắn mọi người, cũng không biết virus lây như nhiễm điện tốc độ khuếch tán đến toàn thế giới. Đường nhiên, làm ngọn nguồn, Đỗ Tùng tử quốc tình huống so địa phương khác đều càng ác liệt một ít, mọi người đều cho rằng L thị liền là tình huống xấu nhất biểu hiện. Bất quá Noah cảm giác, tình thế còn có thể càng xấu, nếu không thể đúng lúc tìm đến hữu hiệu áp chế thủ đoạn, e tình cầu này thật sẽ gặp phải ngập đầu tai ương.

Nhưng trong lòng còn mang thiếu hi vọng người thường cũng không biết, thực ra các quốc gia đến hiện tại mới thôi đều còn không có làm rõ uoc chứng sinh ra nguyên nhân là cái gì, lại càng không cần nói trị liệu thủ đoạn. Chính phủ đối ngoại tuyên bố đây là virus tính cảm mạo, nhưng thực ra này chỉ là phần đông khả năng trung xác suất lớn nhất một thôi, đừng nói virus, bọn họ thậm chí ngay cả biến dị tổ chức tế bào cũng không có nghiên cứu ra cái gì đến.

Nghiên cứu tốc độ theo không kịp tử vong tốc độ, chiếu như vậy đi xuống, đợi đến hữu hiệu vacxin phòng bệnh chân chính bị chế tạo ra đến thời điểm, chỉ sợ đều chết đến không có bao nhiêu người đi? Trước mắt có hi vọng trong thời gian ngắn nhất giải quyết chuyện này, chỉ có một người.

Phòng giữ thi thể bên trong không có theo dõi. Noah đối với trên màn hình một mảnh hắc ám, liên xem một chút địa phương khác theo dõi màn ảnh hứng thú cũng không có, yên lặng, tâm trạng sục sôi !

"Tìm đến !" Dung Viễn đột nhiên nói, từ cách ly gian kéo ra một hình bình hành ngăn tử, lộ ra bên trong bức hàn khí thi thể.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 245: Hủy Diệt Đếm Ngược Thời Gian

Thi thể mặt ngoài phủ đầy hồng ban cùng khối sưng, dữ tợn xấu xí đến cực điểm, hoàn toàn nhìn không ra vốn bộ dáng. Bất quá chỉ cần cốt cách hoặc răng nanh còn hoàn hảo, tra ra thân phận của hắn cũng không khó khăn. Dung Viễn cầm ra di động chụp một tấm ảnh, không cần gửi đi, Noah cũng đương nhiên sẽ thu hoạch đến tương quan tin tức.

Trên màn hình di động một chuỗi phức tạp số liệu lưu lóa qua.

Trên thực tế Noah tại xâm nhập người khác di động hoặc là máy tính thời điểm lặng yên không một tiếng động qua lại đều sẽ không bị phát hiện, nhưng chỉ có tại Dung Viễn trước mặt, nó liền thích dùng các loại phương thức đến xoát tòn tại cảm.

Dung Viễn liếc liếc nhìn, theo thói quen đem di động cất vào trong túi. Sau đó hắn lấy ra một như là thủ công gấp màu trà giấy túi, kéo ra đến nhất lung, toàn bộ thi thể tính cả tuyết quỹ đều bị hắn tráo đi vào, buộc chặt miệng túi sau, bành trương giấy túi lại khôi phục thành phổ thông mua sắm túi lớn nhỏ, hai bên còn có dùng giấy ninh đi ra đề thủ, nhìn qua nhẹ bẫng không chịu lực. Nhưng xách nó Dung Viễn lại rõ ràng bất quá, lúc này trên tay nặng trĩu, tuyết quỹ cùng thi thể trọng lượng một chút không có giảm bớt.

Bất quá loại trình độ này trọng lượng, với hắn mà nói cũng cùng mang theo một túi nhỏ hoa quả không có khác biệt. Dung Viễn hiện tại đã không lại đối công đức thương thành hối đoái hệ thống tâm tồn mâu thuẫn, nhất là

lần này tình thế đặc thù, hẳn đầy đủ phát huy "Mua mua mua" thổ hào phong cách.

Hắn xách giấy túi, đi ra phòng xác, hành lang bên trong như cũ trống vắng không người, âm sâm sâm, bị hắn đánh ngất đi hai người cũng đều không có tỉnh lại, chỉ có hắn một người tiếng bước chân vang vọng tại u ám hành lang trung.

Hắn đi đến bên dưới nơi này trước sau có bảy tám phút tả hữu, lại thủy chung không có bị người quấy rầy, này tại quá khứ có lẽ là bình thường, nhưng đặt ở hôm nay lại là không bình thường .

Bởi vì tại đây bệnh viện bên trong, chia đều mỗi phút, đều có không ít người tại chết đi, lại không ai đem thi thể đều đưa đến bọn họ nên dãi địa phương.

-- chẳng lẽ lúc này bọn họ thân nhân còn dám ghé vào trên thi thể khóc rống chảy nước mắt bất thành?

Duy nhất giải thích hợp lý, chính là hiện tại bệnh viện, đã không còn chú ý vận chuyển thi thể .

Đợi đến Dung Viễn từ có chút hoang vu âm u thang lầu trung đi lên đến thời điểm, đập vào mặt mà đến nôn nóng, thống khổ, tuyệt vọng mới khiến hắn phát hiện, tình thế có thể so sánh hẳn tưởng tượng còn muốn không xong.

Lúc này bệnh viện, đã là tuyệt vọng chi địa .

Nếu nói phía trước các chuyên gia được ra qua cái gì hữu dụng kết luận mà nói, đó chính là loại này virus truyền bá phương thức là dịch bệnh truyền nhiễm trung nguy hiểm nhất, tối khó có thể phòng ngự kia một loại. Nếu là thông qua thể dịch, phi mạt, sinh vật, nước uống, thổ nhưỡng, mẫu anh hoặc là tiếp xúc truyền bá, mặc kệ là nào một loại, nhân loại đều có đại

lượng biện pháp chinh phục nó, nhưng lại cố tình là không khí truyền bá. Không ai sẽ cảnh giác không khí, cũng không ai có thể triệt để ngăn cách không khí, huống chi, vừa mới bắt đầu phát bệnh thời điểm mọi người đều cho rằng đây là phổ thông cảm mạo, tại trị liệu cùng tiếp xúc qua trình trung toàn vô dự phòng, liên thầy thuốc cùng hộ sĩ cũng nhiều nhất chỉ là đeo một tầng mỏng manh khẩu trang.

Cho dù là thông qua không khí truyền bá, nếu nó phát bệnh tốc độ càng nhanh một ít, hoặc là truyền bá tốc độ càng chậm một ít, có lẽ còn có hi vọng. Nhưng mà này đã là ngày thứ tư, tại Đổ Tùng tử quốc nhân phát hiện loại bệnh tật này khủng bố uy lực về sau, các quốc gia đều bắt đầu điên cuồng bài tra, quả nhiên có mới bệnh nhân không ngừng bị phát hiện, nếu mỗi phát hiện một tân bệnh nhân liền tại thế giới trên bản đồ làm một điểm đỏ đánh dấu, kia liền có thể nhìn thấy toàn thế giới đều đã bị huyết như vậy nhan sắc bao trùm.

Thình lình đến hủy diệt, tại tất cả mọi người không có ý thức được thời điểm, ở như vậy một phổ thông ngày, hàng lâm .

Mà bệnh viện, tại đây trường tai nạn trung, trở nên tựa như Luyện Ngục.

Dung Viễn vừa mới tiến đến thời điểm nơi này còn vẫn duy trì bình thường vận tác, tuy rằng hỗn loạn, nhưng còn miễn cưỡng duy trì trật tự. Nhưng lúc này, vô số người tại khóc rống, gào thét, rít the the; Rất nhiều trên giường bệnh nằm thi thể, có thậm chí bị người kéo đến dưới đất, ánh mắt đều mở đại đại, cơ hồ muốn từ hốc mắt trung bạo đột xuất đến, có thể thấy được sắp chết lúc có bao nhiêu thống khổ; Còn có rất nhiều bệnh hoạn nằm trên mặt đất kéo dài hơi tàn, bị người một cước từ trên người đạp qua đi cũng chỉ là suy yếu đau rên một tiếng, còn có thể hoạt động nhân cơ hồ đều tại điên cuồng chạy tới chạy lui, đại đa số nhân tràn hương cống, chẳng sợ chen đứt tay chân, bị người đạp chết cũng muốn rời đi địa phương này.

Không có nhân cho bọn họ trị liệu, bởi vì ngày đêm tiếp xúc bệnh nhân y hộ nhân viên, tại virus đột nhiên bùng nổ thời điểm là trước hết ngã xuống .

Một tóc tai bù xù nữ hài vươn ra hai tay muốn giữ chặt từng cái từ bên cạnh chạy qua nhân, khóc hô:"Cầu cầu các người, cầu cầu các người cứu cứu ta đệ đệ ! cứu mạng ! cứu mạng ! ai tới giúp chúng ta ! cầu người ... Cầu người ... Chúng ta cần giúp..."

Tất cả mọi người cần giúp, nhưng không ai nguyện ý vì mặt khác nhân dừng lại.

Giống này nữ hài như vậy ở lúc này như cũ nguyện ý canh giữ ở thân nhân ái nhân bên cạnh nhân mặc dù có, nhưng cũng không nhiều. Đại đa số khỏe mạnh nhân -- hoặc là nói là thoát nhìn khỏe mạnh nhân, nguyên bản đều là cùng thân hữu đến xem bệnh, lúc này lại hoảng không ngừng bỏ qua bệnh nặng thân hữu, liều lĩnh đào mệnh. Thậm chí ở lúc này còn có kia không muốn mạng, thế nhưng từ không lực nhúc nhích thương bệnh nhân trên tay ngang ngược đoạt lấy ví tiền trang sức đẳng vật phẩm, cũng không quản chính mình hay không sẽ bị lây nhiễm lên virus. Cũng có kia cay nghiệt, vì đào mệnh trực tiếp đem người khác đẩy ngã biến thành chính mình đá kê chân, hoặc là dứt khoát tùy tiện vớt ghế linh tinh gì đó cho mình "đập" ra một con đường đến.

Chúng sinh trăm thái, vào lúc này, tối cao thượng cùng tối ti bỉ, vĩ đại nhất cùng bình phàm nhất, thuần khiết nhất cùng tà ác nhất, đều biểu hiện được vô cùng nhuần nhuyễn.

Dung Viễn lược ngừng hai giây, mới nói:"Noah, cho ta tìm thanh tịnh địa phương."

"Vâng." Noah biết tình huống khẩn cấp, dứt khoát lưu loát nói:"Lên lầu, tay phải đệ nhất gian."

Dung Viễn theo lời quá khứ, tăng một đại sảnh còn ầm ầm, nhưng tăng hai cơ hồ không có nhân, có vẻ phá lệ sấm nhân. Hắn ngẩng đầu nhìn xem mặt trên e. n. t. Ba ký tự, đây là khoa tai mũi họng, môn hờ khếp, bên trong không có bất cứ động tĩnh. Đẩy cửa đi vào, hiển nhiên nơi này thầy thuốc cùng bệnh nhân đều sớm liền chạy, chạy trốn khi còn không cần thận đánh nghiêng trang khí giới khay, loạn thất bát tao cái nhíp nội khuỷu kính đang rơi vãi đầy đất, vỡ tan thấu kính trên mặt đất lấp la lấp lóe .

Hắn khóa lên môn, kéo hảo bức màn, lại hồi đoái hai trường khu trực lá bùa dán tại cửa sổ thượng, như vậy dù cho có người muốn tiến vào cũng sẽ tại dựa vào gần thời điểm buông tay loại này tính toán. Sau đó từ trong tay ngực trang dùng giấy trong túi lấy ra thi thể, nhúu mày nhìn nó, hơi do dự.

"Dung Viễn?" Đậu Hà Lan nhẹ giọng hỏi.

Dung Viễn than một tiếng, ghét bỏ nói:"Rất ghê tởm ."

Hắn đi đến một bên, lấy ra nẹp giới trung phủ bụi đã lâu người kiến chiến y thay, quay đầu đối bên cạnh biến trở về nguyên hình đậu Hà Lan nói:"Đậu Hà Lan, người cùng ta cùng nhau. Noah, bảo trì cảnh giới."

Đậu Hà Lan cũng có thể sử dụng cùng hồi đoái công đức thương thành bên trong thương phẩm, nó lên tiếng, cũng đổi đồng dạng một bộ quần áo. Này bộ chiến y thần kỳ cực, có thể tự động co duỗi thành thích hợp lớn nhỏ, đội mũ giáp về sau, bọn họ hai trừ hình thể chênh lệch, nhìn qua dứt khoát giống nhau như đúc. Căn cứ vào [công đức bộ] nào đó rất không phân rõ phải trái phi khoa học tính, đậu Hà Lan cho dù trở nên nhỏ, cũng có thể thông qua quang não đồng bình thường thế giới vĩ mô bên trong Noah liên hệ. Hơn nữa Noah loại này lợi dụng sóng điện từ đến truyền tín hiệu điện tử sản phẩm, nó giải toán tốc độ cùng tin tức truyền lại tốc độ khiến cho nó có thể ở một cái chớp mắt truyền lại cùng lý giải đại lượng tin tức,

cho dù song phương tồn tại thời gian chênh lệch, cùng nó trao đổi cũng không có vấn đề.

Nhưng Noah lại không có chính mình có được ưu thế tự hào cảm, nó vừa nghĩ đến lúc này đậu Hà Lan có thể bồi tại Dung Viên bên cạnh mà chính mình lại không thể không canh gác, truy tra người chết thân phận, theo dõi virus biến hóa đợi đã (vân vân), một cỗ bi thương liên khó lấy ức chế ủa lên đến, đối cái kia có thể cùng chủ nhân như hình với bóng "Tiểu nhân", nó ghen tị ánh mắt đều đỏ -- nếu nó có mắt mà nói.

Dung Viên nhìn thoáng qua đậu Hà Lan, hai người cơ hồ đồng thời ấn xuống công tắc, nháy mắt liền từ chỗ cũ biến mất.

...

Công đức thương thành có khả năng chữa khỏi lần này bệnh truyền nhiễm phương pháp, nhưng hoặc là là cùng loại thanh thể hoàn như vậy chỉ có thể Dung Viên một người sử dụng, hoàn toàn không phù hợp địa cầu quy tắc hắc khoa học kỹ thuật sản phẩm; Hoặc chính là siêu việt địa cầu khoa học kỹ thuật phát triển trình độ, hơn nữa gia nhập trên địa cầu không tồn tại nguyên vật liệu ngoại tinh được phẩm. Một lần này nguy cơ, Dung Viên không có đường tắt có thể đi, chỉ có thể lợi dụng trên địa cầu tài nguyên, tận khả năng tìm đến trị liệu loại này bệnh truyền nhiễm phương pháp.

Nếu muốn đánh bại nó, trước hết muốn lý giải nó, không có từ vi mô trên phương diện đi giải tích càng trực tiếp phương thức . Hơn nữa biến thành vi mô thân thể khi cảm cùng bình thường thế giới chênh lệch khá xa, dưới loại trạng thái này, hẳn có được lâu dài thời gian đến nghiên cứu loại này virus.

Virus đột nhiên bùng nổ tỏ vẻ nó tại trải qua ba ngày thời kỳ ủ bệnh về sau, đã dựng dục đến phá hư tính lớn nhất thời điểm; Bệnh nhân tử vong

tốc độ cùng truyền bá tốc độ đều càng lúc càng nhanh, tỏ vẻ này cũng không phải virus chung điểm, nó như cũ tại nhanh chóng biến dị cùng tiến hóa.

Trên lý luận đến nói, sớm nhất vị này người chết trên người virus mới tiếp cận nhất loại này virus nguyên sinh thái. Từ hãn trên người, cũng có khả năng nhất được đến loại này virus chữa khỏi phương pháp -- nhưng này chỉ là trên lý luận. Cũng có lẽ, virus kia vài biến dị con cháu bối đã bay nhanh phát triển thành cùng chúng nó lão tổ tông hoàn toàn bất đồng tồn tại, dù cho chế ra vacxin phòng bệnh, cũng chỉ có thể chữa khỏi một tiểu bộ phận nhân.

Lấy bệnh nhân như thiểm điện tăng phúc tử vong tốc độ đến xem, không ra một giờ, có lẽ l thị này có hơn tám trăm vạn nhân hiện đại hoá đô thị liền sẽ biến thành một tòa tử thành. Mà thế giới, lại có thể kiên trì bao lâu?

Dung Viễn tận lực không đi nghĩ vấn đề này khiến chính mình phân tâm, tại hãn trước mắt, cái kia như mộng ảo thế giới lại một lần nữa từ từ triển khai.

...

Ngô Hi khổng chế không được đi hồi tưởng kia thanh cười nhẹ, còn có cái kia nhìn như bình thường lại khiến hãn sồn tóc gáy ánh mắt. Hãn cảm giác có cái gì không đúng, nhưng lại tìm không thấy loại cảm giác này ngọn nguồn, chỉ có thể liên tục hồi tưởng, kia phó cảnh tượng mỗi lần từ trước mắt xẹt qua, đáy lòng hàn ý liền tăng thêm một phần.

"Hi Hi, Hi Hi, người làm sao vậy?"

Thân thể hãn bỗng nhiên bị đẩy một chút, ngẩng đầu liền nhìn thấy người đại diện Lưu Tiệp lo lắng ánh mắt.

Ngô Hi trầm mặc lắc đầu, không nói gì dục vọng, theo bản năng vuốt ve trên tay nhẵn. Hắn vừa rồi lợi dụng bên trong tiểu châm đã thu thập vài loại mẫu máu, lúc này này mini bộ xử lý đại khái đang tại phân tích trong đó thành phần. Nhưng muốn được đến càng thêm toàn diện kết quả, còn cần sử dụng chuyên môn công cụ mới được.

Lưu Tiệp không có chú ý Ngô Hi thất thần, nàng thậm chí không có chú ý Ngô Hi không có trả lời chính mình, ánh mắt hoảng loạn xem xem bốn phía, nói:"Hi Hi, địa phương này khiến ta cảm giác tim đập thành thịch, chúng ta sớm điểm trở về đi."

Ngô Hi còn có việc phải làm, cũng không tưởng rời đi, nhưng hắn biết nơi này đối với Lưu Tiệp như vậy người thường đến nói đã càng ngày càng nguy hiểm, cảm thấy có chút không đành lòng, bởi vậy nói:"Các người đi về trước, Lưu tỷ người hiện tại liên liên hệ... Phi... Cơ..."

Hắn thanh âm càng ngày càng thấp, ánh mắt chuyển hướng chính mình cánh tay, ánh mắt càng trừng càng lớn.

Chỉ thấy kia lỗ chân lông tế cơ hồ nhìn không thấy, độ cong tuyệt đẹp được tựa như tỉ mỉ mài đánh trên cánh tay, hơn mười điểm đỏ như phân tán quân cờ, hoặc sơ hoặc mật địa phân bố .

-- như thế nào... Khả năng?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Suy Đoán Cùng Giả Thiết

Dung Viễn cùng đệ tử Hà Lan đồng thời rút nhỏ mấy trăm hơn một ngàn lần, biến thành đồng dạng lớn nhỏ. Lúc này bọn họ mặc đồng dạng quần áo, mang đồng dạng mũ giáp, trừ đệ tử Hà Lan đầu càng lớn một ít bên ngoài, hai người thoát nhìn giống nhau như đúc.

Thói quen chờ ở lòng bàn tay, đặt ở trong túi tiểu nhân nhi đột nhiên trở nên cùng chính mình như vậy cao, loại cảm giác này rất là tân kỳ. Dung Viễn nhìn nó một hồi lâu, mới mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Đi thôi."

"Vâng." đệ tử Hà Lan lại không có cái gì không thích ứng, trước sau như một thuận theo đáp ứng một tiếng, đi theo hẵn phía sau, hai người cùng nhau hướng thi thể đặt địa phương tiến đến.

Vì môi trường trong hoàn cảnh thế giới so phía trước càng thêm náo nhiệt, ước chừng bởi vì này là tại bệnh viện nguyên nhân, các loại vi khuẩn, virus cùng ký sinh vật cũng so bình thường chứng kiến muốn nhiều, nguyên bản sáng sủa ngọn đèn dưới loại hoàn cảnh này đều trở nên mờ nhạt, trong tầm nhìn có khả năng thấy nguồn sáng, càng nhiều đúng là một ít thật nhỏ, tựa hồ tự mang nguồn sáng phát quang vật, vàng óng đỏ cam, lượng lam tím nhạt, lấp lóe, ngũ thải tân phân, như một phen tinh tử rắc ở bầu trời đêm, lại như là trùng nhi ở trên người khám nạm các sắc bảo thạch, đêm này thế giới trở nên càng thêm lộng lẫy nhiều màu, đẹp không sao tả xiết.

Dung Viễn hai người đi đường tốc độ nếu có thể phóng đại đến có thể bị người nhìn đến trình độ, kia tuyệt đối có thể miêu sát trên địa cầu bất cứ một bộ động tác điện ảnh, đảo điên mọi người đối thế giới nhận thức -- hẵn

mỗi nhẩy ra một bước thân thể liền lủi ra rất xa một đoạn, trong tay phải cầm một phen gậy gộc, phàm là ngăn ở trước mặt vi sinh vật -- chẳng sợ này thể tích thoát nhìn tựa như tiểu sơn như vậy -- cũng bị hấn một cơn quét bay, bất quá một lát liền xuyên qua hai phiến rộng lớn bình nguyên.

Trước mắt lại một lần nữa xuất hiện một điều ước có tầm mười mét khoan, hai bên nhìn không tới giới hạn tối như mực Thâm Uyên, Dung Viễn dừng lại cước bộ, nhìn dưới chân tựa như Địa Ngục nhập khẩu bình thường địa phương, chỉ thấy bên trong chen thành ngàn trên vạn "Quái thú", chen kề bên cơ hồ nhìn không tới khe hở. Thâm Uyên hai bên "Quái thú" Cũng so nơi khác muốn càng nhiều một ít, thành quần kết đội hình thành giống như sóng biển khổng lồ thanh thế, chỉ là tại chũng quần trung gian có một điều rõ ràng khe hở, đó là một đường vi sinh vật đều bị Dung Viễn đánh bay tạo thành .

Trong vực sâu, đều là quái vật gặm thanh âm, sột soạt để người xương cốt phát lạnh. Còn có một ít hình thể khổng lồ sinh vật phát ra long ngâm hồ gặm thanh âm, chậm rì mại trầm trọng bước chân từ trùng tử đồng bên trong chen qua, không chút nào để ý đem một ít tiểu trùng tử đạp nát, thường thường còn dùng tựa như liềm đao như vậy móng vuốt bắt lấy mấy chỉ hình thể nhỏ trùng tử nhét vào trong miệng dạt dạt chi ăn luôn.

Một khối màu trắng vụn da giống như phóng đại mấy vạn lần tuyết hoa như vậy, phiêu phiêu dật dật từ không trung rơi xuống. Nó hạ lạc được cực thong thả lại cực thản nhiên, ngẫu nhiên còn thượng phù một chút, nhưng tại dựa vào gần này Thâm Uyên thời điểm lại như là dẫn phát cái gì công tắc, vô số con bọ tất cả đều ngẩng đầu lên tru lên, còn có chút cao lớn trực tiếp thượng thân đứng thẳng ý đồ nhẩy dựng lên cản xé. Nhưng mà liền tại vụn da sắp lọt vào mõ con bọ trong miệng thời điểm, bỗng nhiên có một chỉ chiều dài tựa hồ lại mấy trăm mét, hình thể khổng lồ đến cực điểm trùng tử tại Thâm Uyên một bên xuất hiện, này ngoại hình giống như một

điều bị đè ép cá chình trùng tử tử không trung lợi tới, một ngậm nuốt vào vụn da, lại vung đuôi tiếp tục đi tìm kiếm đồ ăn .

-- cho nên Dung Viễn trừ ban đầu nghiên cứu được vật khi đó từng liên tiếp biến tiểu bên ngoài, sau cơ hồ chưa từng có vận dụng qua người kiến chiến y, nguyên nhân liền ở chỗ này. Nay mấy hình thù kỳ quái, giống nho đẳng thượng nho như vậy kết thành một đoàn trùng tử, có thể khiến tối không chỗ nào cố kỵ người đều mắc phải dày đặc sợ hãi chứng.

Một chỉ hoàng bạch dạng đốt, tựa như ngô công trùng tử phát hiện đứng ở Thâm Uyên bên cạnh Dung Viễn, vung kéo như vậy móng vuốt mạnh bắn ra đi lên ! Dung Viễn hừ lạnh một tiếng, trong tay gậy gộc vung lên đập vào trùng tử trên đầu, nó lập tức lấy so lúc đến càng nhanh tốc độ bay trở về, đụng vào Thâm Uyên đối diện trên vách đá, bị một đám trường tám chỉ xúc giác khay tròn hình quái trùng bao phủ.

Dung Viễn lắc lắc gậy gộc, hẳn không chế được lực đạo không có đem dọc theo đường đi trùng tử đều đập phá, nhưng ít nhiều vẫn là dính vào một ít dịch nhầy, ghê tởm phải chết. Đậ Hà Lan muộn một bước cùng lại đây, lại lui hai bước, không dấu vết tránh được thiếu chút nữa ném đến trên người dịch nhầy.

"Đã qua hai khối sàn gạch, mặt sau lộ muốn hưởng thượng đi." Đậ Hà Lan nói.

Dưới đất kia đạo "Thâm Uyên", trên thực tế chỉ là sàn gạch ở giữa khe hở mà thôi. Nếu không phải dưới loại trạng thái này, Dung Viễn cũng không có nghĩ tới bên trong dĩ nhiên là loại này "Chen lẫn" một thế giới.

Bất quá phía trước nhiều lần biến tiểu vẫn là trình độ nhất định cải thiện hẳn khiết phích, ít nhất đối với trước mắt cảnh tượng đã có miễn dịch lực . Bởi vậy Dung Viễn chỉ là "Ân" một tiếng, nhìn một chỉ mềm nhũn quái trùng bị chung quanh kẻ săn mồi xé được tứ phân ngũ liệt, nước văng

khắp nơi cũng chỉ là nhúu nhúu mảy, trên mặt không có dư thừa biểu tình, đầu gối nhất khuất, sau đó thân thể giống đạn pháo như vậy đạn lên đến, linh hoạt mượn dùng không trung trần ai mảnh vụn cùng ngẫu nhiên bay qua vì sinh vật, càng nhảy càng cao, trong chớp mắt từ mặt đất cũng đã nhìn không tới hần .

Tại thân thể thu nhỏ lại về sau, không biết cái gì nguyên lý, hần thể trọng cũng tương ứng giảm nhỏ, nhưng khí lực không có nhận đến quá nhiều ảnh hưởng, này liền dẫn đến Dung Viễn hiện tại chỉ có thể cảm giác được mỏng manh địa cầu trọng lực, hần chỉ cần nhiều dùng chút khí lực, từ sàn vẫn nhảy đến trên trần nhà cũng không có vấn đề, này tại vĩ mô trạng thái dưới cơ hồ tương đương với hần trực tiếp nhảy ra đại khí tầng đối lưu ! đừng hỏi hần như thế nào biết -- kia tự nhiên là bởi vì hần từng thử qua.

Lại nói vì cái gì hiện tại Dung Viễn không một bước đúng chỗ, mà là muốn từ hai khối sàn gạch xa một đường từ mặt đất chạy tới, lại một đoạn một đoạn tổn thời gian tổn sức lực nhảy lên đi, đó là bởi vì vào lần trước hần dùng lực quá mạnh trực tiếp nhảy lên đến trên trần nhà thời điểm, thân thể tại không chỗ thụ lực dưới tình huống không chịu không chế đi một đường thẳng tắp, mà tại kia điều trên đường thẳng, còn có vô số bị hần đâm cho tràng xuyên bụng lạn vì sinh vật cùng phá thành mảnh nhỏ trần ai. Tại Dung Viễn cùng trần nhà "Thân mật tiếp xúc" Khiến cho thân thể dừng lại phía trước, hần trên người đã quán đầy các loại dây tơ trạng tro bụi, ghê tởm dịch nhầy cùng một ít vỡ tan sinh vật thân thể tổ chức.

Dung Viễn đời này cũng không có như vậy bắn qua.

Kia cảnh tượng hần đến nay lại vẫn không thể hồi tưởng. Noah cái kia ý xấu, còn chuyên môn thống kê một chút: Phòng bên trong trần ai trung vì sinh vật có hơn chín ngàn chủng, bị hần một đường đụng lên quang chủng loại liền có hơn một ngàn chủng, coi như là sáng tạo một nho nhỏ kỳ tích.

Dung Viễn: Ha ha.

Trí não bị nhốt tiểu hắc ốc. Dung Viễn cơ hồ đem chính mình tẩy thoát da, hơn nữa tại kia sau, đem chiến y vẫn đặt ở trong nấp giới không còn có lấy ra qua, cho tới bây giờ.

Dung Viễn hai người dừng ở thi thể lộ ra ngoài trên làn da, dưới chân là một mảnh tái nhợt "Mặt đất", nơi nơi đều tạo cu trắng được tựa như đại thụ như vậy lông tơ, chỗ chân lông chất da giống như rau diếp như vậy co xoắn vòng quanh, rất là dữ tợn.

Thực ra lấy ucoc chứng khuếch tán tốc độ đến xem, lúc này trong không khí đều tất nhiên phủ đầy cái loại này virus. Nhưng vừa đến này biến dị tốc độ rất nhanh, thứ hai Dung Viễn căn bản không biết loại này virus bộ dáng, lại như thế nào từ ngàn vạn quái dị vi sinh vật trung đem đặc biệt virus tìm ra? Cho nên từ đệ nhất khối thi thể bệnh biến khối sưng thượng tìm kia Nguyên Thủy virus mới là tối bảo hiểm, cũng nhanh nhất .

"Dung Viễn, thực ra..." Đậ Hà Lan đi ở Dung Viễn bên cạnh, hàm hồ nói:"Lần này ucoc chứng, khiến ta nghĩ đến một người."

"Tiến sĩ." Dung Viễn thản nhiên nói.

"Vâng." đậ Hà Lan nói:"Khuếch tán trí mạng tính bệnh độc, như là hãn thủ đoạn. Hơn nữa tại chúng ta trở về thời điểm, không phải từng thu đến qua chấp chính quan Cách Áo Tư Áo truyền tin. Hãn nói, tiến sĩ rời đi Picchu tinh thời điểm từng cố ý lưu lại qua một chi virus ống nghiệm, hơn nữa kinh kiểm tra đo lường, cái loại này virus có thể ở trong một đêm hủy diệt một tinh cầu. Tiến sĩ... Thật đã chết sao?"

"Chết đến triệt triệt để để,[công đức bộ] chẳng phải chính là liên hảo chứng minh sao?" -- còn vì thế thiếu chút nữa đánh chết hãn. Dung Viễn nói:"Cùng này hoài nghi tiến sĩ xác chết vùng dậy, không bằng ngẫm lại khả năng khác -- ta nhớ rõ lúc ấy có đào tẩu gia hỏa?"

"Là. Nhưng Noah nói, theo dõi trung không có phát hiện có ngoại tình nhân phỏng vấn địa cầu." Đậ Hà Lan đối Noah năng lực rất là tín nhiệm.

"Hắn nếu là biết ta ở trong này còn dám lại đây, tự nhiên sẽ làm hảo chuẩn bị, ít nhất nguy trang không có khả năng không có, không bị Noah phát hiện cũng là có khả năng ."

"Kia... Chẳng lẽ là Kajuhl công ty lại ở trên địa cầu làm thí nghiệm?" Đậ Hà Lan chán ghét nói. Nó tuy rằng không phải nhân loại, nhưng bởi vì là khí linh duyên cố, đối với bất cứ sinh mệnh đều rất trọng thị, nhất là cùng Dung Viễn đồng dạng chủng tộc nhân loại.

"Ta cũng có loại này ý tưởng, nhưng nếu là vũ trụ đầu độc mà nói, ban sơ phát bệnh đám người hắn là sẽ so hiện tại số lượng càng nhiều, hơn nữa vị trí càng tập trung. Mặc kệ nói như thế nào, tra ra sớm nhất người chết thân phận cùng hoạt động phạm vi, hắn là có thể có trợ với chúng ta lý giải lần này sự tình chân tướng." Dung Viễn không có buông tay loại này suy đoán, sau đó hắn nói:"Nhưng còn có một loại khác khả năng tính."

"Cái gì?"

"Tiến sĩ người như vậy, sẽ đem chính mình trong tay toàn bộ vũ khí không ràng buộc đưa cho địch nhân, liền vì đe dọa hắn một chút sao?" Ít nhất Dung Viễn chính mình sẽ không."Cho nên hắn có thể bỏ qua kia một chi virus, tất nhiên là vì chính hắn trong tay có càng nhiều... Mà virus thứ này, hắn là đều bị bảo quản rất tốt, cho dù ở trong chiến hỏa cũng vô cùng có khả năng may mắn còn tồn tại đến."

Đậ Hà Lan cả kinh:"Người là nói..."

"Cơ giáp, phi thuyền cùng ngoại tình nhân hài cốt, có thể bị thu thập đều bị các quốc gia thu nạp về địa cầu . Bọn họ còn từng muốn cho ta nghiên cứu cơ giáp chế tạo, bất quá bị ta cự tuyệt ." Vẫn không chịu nghiên cứu chế tạo sát thương tính vũ khí, đây cũng là Dung Viễn khiến nào đó

Đường quốc cao tăng cảm thấy bất mãn thậm chí đối địch nguyên nhân. Dung Viễn dừng một chút, sau đó nói: "Cho dù là một khối mảnh vỡ, đều bị bọn họ giống bảo như vậy tiêu phí cự đại đại giới lộng trở lại, huống chi... Bọn họ đều thấy được cuối cùng ta cùng tiến sĩ chiến đấu, tiến sĩ cơ giáp đặc thù địa vị người sáng suốt đều nhìn ra được đến, đối kia một khu vực tìm kiếm tất nhiên là trọng yếu nhất. Nếu có virus, như vậy nó bị nhân loại mang về địa cầu nghiên cứu khả năng tính vượt qua 90%."

"Cho nên nói..." Đâu Hà Lan trong giọng nói tràn ngập khó có thể tin tưởng, "Hiện tại hết thảy, rất có khả năng đều là nhân loại chính mình tạo thành sao?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 247: Trong Truyền Thuyết Phi Chi Một Tộc

"Rất có khả năng." Dung Viễn nói: "Chỉ là tại tình thế không rõ tiền, hết thấy đều có khả năng, không thể vọng có kết luận... Chúng ta đến."

"A." Đâu Hà Lan ngăn ngủi phát ra một tiếng kinh hô, hiển nhiên trước mắt một màn hoàn toàn ra ngoài nó dự kiến.

"Hư --" Dung Viễn dựng thẳng lên ngón tay ý bảo nó không thể nói chuyện, đâu Hà Lan nhanh chóng gật gật đầu, còn bịt kín miệng..."Ba" một chút che ở trên mũi giáp.

Tuy rằng thấy không rõ nó biểu tình, nhưng cũng đoán được nó là bộ dáng gì, Dung Viễn ánh mắt lộ ra một tia tiểu ý, sau đó mới ngưng thần nhìn về phía xa xa cảnh tượng.

Vòng qua lông tơ sâm lâm, một đám xúc giác thiên kì bách quái micromet nhân, đang vây quanh một minh hoàng sắc ao hồ tại "Săn bắn" . Kia "Ao hồ" Chính là Dung Viễn mục tiêu, cũng chính là cách bọn họ gần nhất một chuyển biến xấu khối sừng. Hồ nước cũng không trong veo, bên trong phù phù trầm bình tĩnh các loại tế bào, còn có rất nhiều lại nhỏ lại viên, giống như trân châu như vậy trơn bóng tiểu viên cầu, người sau chính là kia vài micromet nhân săn bắn đối tượng.

Kia vài viên cầu phi thường nhỏ, cho dù là micromet nhân hình thể cũng so chúng nó lớn. Chúng nó tròn vo, giống như là mọi người dưới chân bóng đá, bất quá so bóng đá muốn dễ nhìn nhiều, nửa trong suốt nhan sắc, mặt ngoài có các loại hoa văn -- có nhìn qua giống như là một khuôn mặt

tươi cười, có giống như là tỉ mỉ miêu tả đường viền hoa, còn tản ra nhàn nhạt vi quang, tựa như đèn huỳnh quang như vậy.

Kia vài tiểu viên cầu ở trong nước ngốc ngốc tụ tại một chỗ, thời gian rất lâu đều không nhúc nhích một chút, tựa hồ lại vụng về lại đáng yêu, trên thực tế lại linh hoạt cực. Mỗi khi có micromet nhân tới gần thời điểm, viên cầu liền "Hoa" một chút tản ra, bỗng nhiên ở giữa liền xuất hiện ở xa xa, sau đó tiếp tục lẳng lẳng huyền phù, tựa hồ tại cười nhạo micromet nhân trì độ động tác. Micromet nhân xúc giác đông đưa, thương lượng chiến thuật.

"Chúng ta trao cái kia lạc đan ... Đình, người đi bên trái. Phiến đi bên phải. Miên cùng bạch, đi phía trước ngăn cản. Ta cùng tổ ở hậu phương xua đuổi. Mọi người cùng nhau động thủ bắt lấy hắn !"

"Vâng !"

"Biết !"

"Minh bạch !"

"Miên, tinh thần điểm nhi, vừa rồi chính là bởi vì người động tác chậm một nhịp mới bị tên kia chạy trốn !"

"Được rồi được rồi, ta nhất định sẽ chú ý !"

Lưu micromet nhân tiểu tâm cẩn thận vây thành một vòng, giang hai tay, hơi gập eo, từ tứ phía tới gần một óanh màu tím viên cầu. Viên cầu hơi rung động, tựa hồ có điểm kinh hoàng. Micromet nhân càng ngày càng tới gần, cuối cùng cách viên cầu chỉ có hai bước xa thời điểm, kia chỉ đầu lĩnh micromet nhân đại kêu một tiếng: "Bắt lấy nó !"

Mấy người đồng thời nhào ra đi, "Oành oành oành" nhào vào trong nước, có hai còn bính thành một đoàn. Viên cầu quay tròn đánh Tuyền nhi,

đi "Chi" Hình chữ xảo diệu tránh được mọi người tay, từ cái kia bạch hai chân trung gian lùi ra đi.

Mấy người một trận kêu rên, bất chấp cho nhau thăm oán, nhanh chóng bò lên lại đi tìm kiếm mục tiêu, vừa nhấc đầu, lại nhìn thấy kia viên cầu đã dừng ở một người xa lạ trong tay.

"Người, người là..." mấy người chần chờ che mặt tướng mạo dò xét, từ lẫn nhau trong ánh mắt nhìn ra bọn họ ai đều không nhận thức này nhân. Nhưng chung quanh này một phiến tất cả đều là bọn họ bộ lạc trú địa, theo lý thuyết không có người của bộ lạc khác đến mới đúng.

"A, ta biết !" Phiến mềm nhũn xúc giác mạnh dựng thẳng lên đến, chỉ Dung Viễn nói:"Hắn là phi một tộc, các người nhìn hắn chân !"

Mọi người ánh mắt tề xoát xoát dừng ở Dung Viễn cùng hắn phía sau đập Hà Lan trên đùi, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ:"Úc ~~~" Sau đó liền rơi vào như mộng ảo vui sướng cùng kích động trung đi, có người còn khấp chính mình một phen, ngốc hồ hồ nói:"Ta đang nằm mơ... Ta nhất định là đang nằm mơ..."

...

Phi chi một tộc, tại micromet nhân trung là phi thường phi thường truyền thuyết lâu đời. Nghe nói điều này là phi thường thần bí, cường đại, tự do chủng tộc, chúng nó có khi đột nhiên xuất hiện, có khi lại đột nhiên biến mất, không ai biết chúng nó bộ lạc ở nơi nào, cũng không ai biết chúng nó tại truy tìm cái gì. Ở trong truyền thuyết, phi chi một tộc có khiến trưởng thành tộc nhân một mình đi ra ngoài lịch lãm truyền thống, chúng nó hội bốn ba thiên sơn vạn thủy, thăm dò tưởng đều không thể tưởng tượng cấm địa, dấu chân lan đến chi chỗ cuối cùng Thiên chi nhai giác, chẳng sợ vì thế mà chết cũng không tiếc ! sau đó tại lịch lãm kết thúc thời điểm, sẽ đem dọc theo đường đi hiểu biết cùng tri thức mang về trong tộc,

đem biến thành mọi người hiểu biết cùng tri thức. Cho nên này tộc quần trung mỗi người đều thông minh tuyệt đỉnh, bác học đa tài, trên biết thiên văn dưới biết địa lý, nắm giữ không thể tính toán cao minh kỹ xảo cùng năng lực. Có khi, chúng nó sẽ đem loại này kỹ năng truyền thụ cho lịch lãm trên đường hữu hảo chiêu đãi chính mình bộ lạc, giảng văn minh hỏa chủng mang cho lại vẫn bị vây ở Man Hoang thời kỳ micromet nhân, cho nên phi chi một tộc lại bị xưng là "Hỏa chủng truyền thụ giả" .

Mà này mỗi người đều khát vọng nhìn thấy, nhưng chỉ tồn tại ở truyền thuyết trong, rất nhiều người hoài nghi cũng không chân thật tồn tại chủng tộc, chúng nó duy nhất đặc điểm, chính là chúng nó đầu gối là hướng về phía trước loan !

Dung Viễn:...

Hắn chỉ là tại từng trở nên nhỏ quá trình bên trong, cùng micromet nhân từng có mấy lần gặp, thuận tay học xong bọn họ cái loại này phi thường đơn giản Nguyên Thủy văn tự, sau đó làm hồi báo dạy bọn họ một ít kỹ năng mà thôi, không biết đồn đãi như thế nào liền biến thành như vậy. Lần đầu tiên biến tiểu khi từng có gọi là sí micromet nhân cho hắn khởi "Phi" danh tự, Dung Viễn cũng lười sửa, về sau cùng micromet nhân tiếp xúc thời điểm liền đều báo tên này, hôm nay lại bị trở thành một chủng tộc orz.

Nhiều nhất... Chính là đối micromet nhân mà nói, hắn mỗi lần xuất hiện địa điểm cùng thời gian chiều ngang đều có điểm đại mà thôi.

Chung quy, nhân loại rơi xuống một giọt nước, đối micromet nhân mà nói chính là nhiều một mảnh hải; Mạt một phen hôi, sâm lâm biến thành cốc địa, bình nguyên biến thành núi cao. Tuy rằng nhân loại trì hoãn động tác muốn cấp micromet nhân tạo thành chân chính thương tổn là không có khả năng, nhưng đối mặt loại này không thể chống đỡ "Thiên tai", bọn họ cũng sẽ đem toàn bộ tộc quần di chuyển, tìm kiếm tân đặt chân địa điểm --

tuy rằng cũng khả năng chỉ là từ đầu ngón tay một bên xê dịch đến một mặt khác.

Cho nên chẳng sợ chỉ là khoảng cách một ngày, Dung Viễn lại biến tiểu trở về thời điểm, hẳn lần trước quen biết micromet nhân cũng đã chẳng biết đi đâu, thậm chí ngay cả chung quanh hoàn cảnh, đều sẽ phát sinh thương hải tang điền biến hóa.

Kết quả chính là, này quần tuy rằng hình thể nhỏ, nhưng não bộ năng lực một chút không kém gì nhân loại micromet nhân liên cấp thường thường xuất hiện Dung Viễn não bộ một thần bí chủng tộc, hơn nữa đem này chủng tộc tập tục, tộc quy, văn hóa đợi đã (vân vân) đều não bộ rất nhiều, còn diễn biến ra cùng loại lịch lãm trung trẻ tuổi tuần mỹ phi chi một tộc cùng xinh đẹp dũng cảm bộ lạc cô nương yêu nhau, cuối cùng lại giới hạn trong tộc quy không thể không chia lìa vui buồn lẫn lộn cố sự... Nếu không phải Dung Viễn chính là trong truyền thuyết "Phi chi một tộc", hẳn cũng muốn hoài nghi có phải hay không thật có như vậy một chủng tộc tồn tại .

...

Đầu gối chính là nhân. Cho nên chẳng sợ Dung Viễn bên cạnh nhiều một đậu Hà Lan, không phù hợp "Một mình lịch lãm" quy tắc, bọn họ vẫn là nhận đến này mấy micromet nhân nhiệt liệt hoan nghênh.

Lấy micromet nhân hình thể cùng tốc độ, chúng nó rất dễ dàng liền có thể được đến đại lượng đồ ăn, lại rất thiếu nhận đến cái gì thiên địch uy hiếp, sinh hoạt hoàn cảnh có thể nói phi thường hậu đãi, bởi vậy cũng khuyết thiếu phát triển tiến bộ động lực. Cho nên mặc kệ qua bao lâu, Dung Viễn một lần nữa tái kiến bọn họ khi, đều sẽ phát hiện bọn họ sinh hoạt phương thức cơ hồ là nhất thành bất biến, Nguyên Thủy lại đơn giản, cũng bồi dưỡng ra chúng nó đồng dạng đơn giản thuần túy tính cách.

Micromet nhân trò chuyện phương thức không phải thông qua cái gì phát ra tiếng khí quan, mà là dựa vào trên đầu xúc giác trực tiếp truyền lại ý thức, bởi vậy truyền đạt đều là tối trắng ra chân thật nhất cảm thụ. Quá khứ Dung Viễn không rõ loại này trao đổi là như thế nào phát sinh, bởi vậy gặp mặt thời điểm cũng không nói chuyện, chỉ là ngẫu nhiên dùng văn tự cùng bọn họ trao đổi. Nhưng không biết vì cái gì, tại micromet nhân trong truyền thuyết "Phi chi một tộc đều là người câm" Điểm này lại không có lưu truyền tới nay -- đại khái là vì hư cấu cố sự nhân cảm giác người câm không phương diện trao đổi cảm tình duyên cớ?

Nhưng lúc này, một đám micromet nhân vây quanh ở Dung Viễn bên cạnh khẩn cấp biểu đạt chính mình kích động cùng hướng tới, tràn ngập cường liệt vui sướng cùng khiếp sợ, một đợt một đợt trùng kích Dung Viễn đại não, hần bỗng nhiên liền lý giải này hết thấy đều là như thế nào phát sinh .

Điện tín hào, mạch xung, hình sóng, suy giảm, cộng hưởng !

Hần ánh mắt đại ra, hơi hơi ngẩn người, tinh thần từ chung quanh sở hữu thanh quang trung rút ra, lực chú ý tập trung tại đầu óc, thói quen tính há miệng thở dốc lại lập tức nhắm lại. Trong đầu tựa hồ có loại lực lượng lốc xoáy tại không ngừng xoay tròn, tả bên hữu đột ý đồ lao ra, lại bởi vì thói quen ràng buộc cùng trời sinh chỗ thiếu hụt mà không thể đột phá, nhưng kia tầng trời sinh bích chương lại đang tại trở nên càng ngày càng yếu ớt !

Dung Viễn hít sâu một hơi, vứt bỏ hết thấy tạp niệm, đem đơn giản nhất ý tưởng tập trung thành một luồng, giống một căn châm như vậy hung hăng đâm ra !

"Im lặng -----"

Một vòng vô hình ba lấy Dung Viễn làm trung tâm bỗng nhiên khuếch tán ra ! tuổi trẻ micromet mọi người hai mắt trợn lên, phù phù phù phù tất cả đều ngã sấp xuống ngất đi, đậu Hà Lan cũng mạnh lui hai bước. Dung Viễn tắc cảm thấy một trận mê muội, đại não có loại kim đâm đau đớn, xoang mũi nóng lên, huyết lưu đi ra, tiếp theo giây, lại tại huyền lực dao động dưới bị phân giải thành so nguyên tử càng nhỏ ba huyền.

"Vừa rồi là... Cái gì?" Đậu Hà Lan kinh ngạc nhìn Dung Viễn hỏi.

"Huyền lực một loại khác vận dụng phương thức." Dung Viễn hơi hơi cúi đầu, hần đã khiến xoang mũi trung mao tế mạch máu khép lại, nhưng lại tổng còn có chủng muốn lưu máu mũi ảo giác. Tạm dừng một chút, lại nói:"Nếu người tưởng, cũng có thể xưng là tinh thần lực."

"Tinh thần lực?" Đậu Hà Lan xoắn xoắn thuật lại, như là biến thành máy ghi âm.

"Không thông qua ngôn ngữ, trực tiếp dùng ý niệm truyền lại ý tưởng một loại phương thức, xem ra ta có điểm dùng lực quá mạnh." Dung Viễn phụ thân đem té xỉu một micromet nhân nhắc lên, lược kiểm tra một chút, phát hiện nó còn sống, liền buông mặc kệ . Lại nói:"Năng lực này rất hữu dụng, có thể giống micromet nhân như vậy không cần thông qua ngôn ngữ trò chuyện, cũng có thể dùng làm công kích... Nhưng muốn chân chính có thể sử dụng tại chỗ thật, còn muốn đem nhận đối tượng hạn định vì đặc biệt mục tiêu mới được."

Hần nhúu mày suy nghĩ một lát, bởi vì bây giờ còn có chủng trong đầu một đoàn tương hồ cảm giác, ngược lại là không có lại tùy tiện ném thử, chỉ là chính mình ở trong lòng đem vừa rồi cái loại cảm giác này khắc ghi xuống, lại làm mấy lần thôi diễn.

Đậu Hà Lan đứng ở bên cạnh không nói gì, nhìn đã bắt đầu tự hỏi trong đó nguyên lý cũng suy tính kỹ năng phương thức nên như thế nào

tinh chỉnh Dung Viễn, nội tâm khiếp sợ khó có thể thuyết minh. Nó chưa từng có gặp qua bất cứ khế ước giả có thể tự hành tiến hóa ra loại năng lực này, công đức thương thành bên trong thực ra là có tinh thần lực kỹ năng hồi đoái, tác dụng nhìn như giống nhau, nhưng đậu Hà Lan cảm giác, này hai người hoàn toàn không phải một hồi sự.

Thật giống như, một chỉ là nói cho người mở ra nguồn điện liền có thể xem TV, một cái khác lại là tại truy cứu TV sinh sản nguyên lý cũng tự tay từ không đến có chế tạo, từ trên bản chất liền hoàn toàn bất đồng.

Dung Viễn không có đem quá dài thời gian hoa tại thôi diễn loại này tân trên kỹ xảo, chung quy hẳn rất nhiều ý tưởng đều cần không ngừng thường thức mới có thể tìm đến chính xác nhất con đường đó. Bởi vậy Dung Viễn rất nhanh hồi thần, đem vẫn xách ở trong tay tựa hồ cũng mất đi ý thức viên cầu đưa cho đậu Hà Lan nói:"Xem xem này."

"Đây là cái gì?" Đậu Hà Lan tiếp nhận hỏi, Dung Viễn đương nhiên không phải chỉ làm cho nó "Xem", mà là khiến nó dùng quang não xem xét kiểm nghiệm.

"Nếu ta không đoán sai mà nói," Dung Viễn ngữ khí rất khẳng định,"... Đây chính là chúng ta muốn tìm virus."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 248: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ [Nhị] 1

Lại một lần nữa xuyên việt song song không gian, Dung Viễn đã thói quen, mở to mắt trước tiên, hăn trước sưu tập chung quanh tin tức xác nhận thế giới này "Dung Viễn" thân phận cùng tình cảnh.

Hăn tại nhất trương rộng rãi trên giường tỉnh lại, toàn bộ phòng ngủ liền thả này một trương giường, không gian giản khiết làm người ta sửng sốt. Dung Viễn thẳng tắp eo ngồi dậy, phát hiện chính mình trên người cư nhiên không có mặc áo ngủ, mà là phương tiện hoạt động màu đen bó sát người may ô cùng quần dài, chân mang một đôi giày chạy bộ, liền ngủ thời điểm cũng không có cởi ra, tựa hồ tùy thời đều chuẩn bị chạy trốn. Trên đùi đeo chủy thủ, bên gối phóng cũng không phải di động, mà là một phen một thước trường tự chế đao cùng một côn rắn chắc gậy bóng chày.

Lần trước kia thế giới "Dung Viễn" Còn chỉ là ám trạc trạc mưu đồ địa hạ thế giới người thao túng địa vị, chỉ cần cẩn thận che giấu hảo chính mình thân phận là được. Nay "Dung Viễn" Đến cùng làm cái gì, dĩ nhiên là một bộ liên ngủ đều bất an ổn, tùy thời chuẩn bị đào mệnh tư thế?

Dung Viễn một phương diện ghét bỏ này chính mình khả năng có điểm xuân, cư nhiên đem chính mình đặt ở như vậy nguy hiểm tình cảnh; Một phương diện khác lại rất hoài nghi hăn khả năng khuyết thiếu điểm tự chủ, trực tiếp ngoạn thoát.

Bên giường còn có một kiện khaki xanh áo khoác, như là đã chiến bộ đội ăn mặc cái loại này, vải dệt rắn chắc, mặt trên còn treo rất nhiều lớn nhỏ bất đồng công năng túi, Dung Viễn đem nó vừa nhắc tới đến, liền phát hiện

này quần áo nặng trĩu, trong túi nhồi vào này nọ. Mở ra vừa thấy, các trong túi trang lương khô, chocolate, power bar, nước khoáng, kim chỉ nam, tiểu đao, giản đơn bản đồ, đèn pin, đá đánh lửa, tự chế đạn lửa linh tinh linh tinh tổng tổng vật phẩm, nghiêm nhiên một bộ ném tới Bắc Cực hoặc là không người hoang đảo đều có thể hảo hảo sống sót bộ dáng, trên người đồ ăn cũng ít nhất có ba ngày phân lượng.

-- cho nên nói, người đến cùng làm cái gì?

Dung Viễn hết chỗ nói rồi một lát, lại đem này mấy trang bị nhất nhất trang hồi chỗ cũ, xuyên lên áo khoác, lại đem tự chế đao cùng gậy bóng chày đều mang theo trên người. Này Dung Viễn một khi đã như vậy cẩn thận, tự có hản đạo lý, Dung Viễn cũng không tính toán vừa đến liền bởi vì chính mình tự đại hoặc là ngu xuẩn đem mạng của hản cho đưa điếu.

"Đậu Hà Lan, người có cái gì phát hiện?" Dung Viễn hỏi bên cạnh quyền đầu tiểu nhân.

Đậu Hà Lan nghi hoặc nhíu nhíu mi, một lát sau lắc đầu nói:"Không có. Ta không kết nối được bên này internet."

Loại tình huống này xuất hiện nguyên nhân chỉ có hai, hoặc chính là này phụ cận hoàn toàn không có internet tín hiệu, này tại hiện đại xã hội cơ hồ là không có khả năng ; Hoặc là, chính là này chung quanh tín hiệu đã bị cường lực che chắn, không biết tên địch nhân có lẽ liền tại chung quanh !

Dung Viễn thần sắc lập tức trở nên ngưng trọng, vì tránh cho đi ra ngoài sẽ gặp được người khác, thò tay nói:"Người trước giấu đến, ta đi ra ngoài xem xem tình huống."

Không có tín hiệu, như vậy còn mang tai nghe liền có điểm kỳ quái. Bởi vậy đậu Hà Lan biến thành một đơn giản thập tự giá vòng cổ dây chuyền, bị Dung Viễn treo tại trên cổ.

Này gian phòng ngủ thiết kế có điểm độc đáo, cũng không phải phong bế thức vuông vức kết cấu, mà là cùng loại với loài chim sào huyết, chỉnh thể trình thỏa hình cầu, vách tường hình xoắn ốc hạ xuống, đem chỉnh trường giường vây lên đến, hơn nữa không có cửa. Đi ra phòng ngủ, một điều thang lầu xoắn ốc xuống phía dưới, hai bên lan can là bạch kim sắc, tuy giản khiết lại cũng có loại nhàn nhạt hoa lệ cảm.

Dung Viễn đem toàn bộ phòng ở đều tham quan một lần, buông xuống trong tay vũ khí, cảm giác chính mình ban sơ suy đoán có chút sai lầm.

Đây là một đồng ba tầng phục thức lâu, tầng thứ ba chỉ là kia một gian phòng ngủ -- trên thực tế toàn bộ phòng ở trung đều chỉ có một gian phòng ngủ, xem ra nguyên chủ nhân hoàn toàn không có tại đây trong phòng chiêu đãi bất cứ khách nhân ngủ lại tính toán. Tầng hai có nghe nhìn thất, phòng tập thể thao, phòng giữ quần áo, thư phòng cùng một buồng vệ sinh cùng phòng tắm. Tầng một tắc có phòng chơi, quầy bar, cất giữ gian, phòng bếp cùng một chiếm diện tích không nhỏ phòng khách, tùy thời đều có thể đổi thành sân nhảy sử dụng.

Nơi này "Dung Viễn" Tựa hồ rất quái gở, lại tựa hồ đem chính mình quan hệ xã hội kinh doanh thật sự không sai. Từ rất nhiều rất nhỏ dấu vết trung, Dung Viễn nhìn ra được đến hần hần là thường xuyên mời một ít "Bằng hữu" Hoặc đồng sự đến chính mình trong nhà đến tụ hội, so đến nay đều không am hiểu cũng không cần thường xuyên cùng người giao tiếp chính hần muốn càng khéo đưa đẩy một ít.

Trong thư phòng, Dung Viễn tìm đến hần muốn thân phận tin tức.

Cùng hần phía trước thiết tưởng bất đồng, này "Dung Viễn" nhân sinh trải qua trung, hoàn toàn không có lay dấn qua bất cứ trái pháp luật loạn kỷ sự tình. Hần giống như Dung Viễn bản nhân như vậy, tại tiểu học thời điểm cùng Kim Dương quen biết, đại khái là vì không có cộng đồng kinh lịch qua sinh tử nguyên nhân, song phương quan hệ tuy rằng hòa hợp, lại còn

chưa tới sinh tử chi giao tình cảnh. Đến trung học thời điểm, theo Kim Dương xã hội giới tăng lớn, "Dung Viễn" Nhân này tự thân ưu tú, cũng hẳn chắc mấy cái có quyền thế tiểu đồng bọn, cũng ần ần đảm đương đầu lĩnh nhân địa vị.

Hắn tại nhị đại trong giới hỗn độn như cá gặp nước, liên quan sinh hoạt trung cũng không mấy người dám cho hắn thêm đổ. Mỗi gặp khảo thí nhất định trích quan, tham gia mấy lần giải thưởng lớn, mang về một đồng kim bài, thiếu niên thành danh. Trung học thời điểm dựa vào bên trong tin tức tại thị trường chứng khoán trung tiểu buôn bán lời một bút, từ nay về sau đối với nghề này sinh ra hứng thú, tự học tương quan tri thức về sau bắt đầu thăm dò, trải qua ra vào về sau nắm giữ trong đó quy luật, tiểu bồi đại kiểm, lại tại sục phía trước đúng lúc thoát ra, giống như thần trợ. Đại học trong lúc liền bắt đầu gây dựng sự nghiệp, công ty rất nhanh liền trở nên có chút danh tiếng, tại hắn tốt nghiệp phía trước bị người thu mua. Được một bút to tiền sau "Dung Viễn" Lại lần nữa từ đầu bắt đầu, đặt chân vẫn là một những người khác đều tại quan vọng mới phát nghề, không bao lâu lại thanh danh lên cao, tài sản nhanh chóng bành trướng. Nay đồng vị trí ở thành phố trung tâm giao thông đầu mối then chốt đoạn, nháo trung thủ tỉnh nhà lầu, chính là "Dung Viễn" Toàn ngạch trả tiền mua xuống đến. Dưới lầu gara bên trong, nguyên bản còn có hắn tân mua một chiếc xe hoa siêu xe.

Có tiền, có tài hoa, có năng lực, có tướng mạo, trọng yếu nhất là tại tuổi còn trẻ liền có được này hết thảy lại còn không có kết hôn "Dung Viễn", tự nhiên là mọi người trong mắt kim quy tế không nhị nhân tuyển. Cho tới nay tại hắn chung quanh nhìn trộm người không thiếu, "Dung Viễn" Cũng không có độc thân một đời tính toán, học tập gây dựng sự nghiệp hắn đều làm đến tốt nhất, còn lại chính là củng cố cùng phát triển, "Tổ kiến gia đình" Nay tuyển hạng cũng liền tiến vào hắn nhật trình biểu -- tuy rằng hắn không có đối người nào động quá tâm, cũng không cảm giác có ai có thể khiến chính mình phảng phất đánh mất lý trí như vậy phải đi yêu, nhưng

nếu nhìn thuận mắt mà nói, "Dung Viễn" Cũng không để ý kết hôn sinh con. Tại phần đông đối với hắc kì hảo nữ tính trong, Dung Viễn trải qua lãnh tỉnh mà khách quan lựa chọn về sau, tại chuẩn bị tiến thêm một bước gia tăng quan hệ danh sách trung liệt mấy cái bị tuyển, đều là ôn nhu hào phóng trí tuệ tri kỷ a thị danh viện.

Chỉ tiếc, này giống như gia trì may mắn aura nhân sinh, tại đây vô luận từ phương diện nào đến nói đều đã hoặc sắp trở thành nhân sinh người thắng thời khắc, bị một hồi Thiên Ngoại Lưu Tinh đánh vỡ sở hữu mộng đẹp. Thế giới 40% nhân loại đều biến thành tang thi, trong đó đa số đều là lão nhân, cũng chính là trên cơ bản các nghề cùng quốc gia chính phủ đều mất đi chương đà giả; Lại trải qua ban sơ hỗn loạn, khủng hoảng, truyền nhiễm về sau, hôm nay còn thừa nhân khẩu không đủ mười chi hai ba. Tại đây sở hữu sinh sản phân công càng ngày càng tế, càng ngày càng tinh vi thời đại, sở hữu chuỗi sản nghiệp hình thành nhất trương lẫn nhau cấu kết vòng, bất cứ một giai đoạn đoạn liệt sinh ra dao động đều là ảnh hưởng cự đại . Bởi vậy tại đây hỗn loạn hoàn cảnh trong, sở hữu sinh sản cơ cấu đều tê liệt, cơ quan quốc gia trong đó cũng chỉ có số ít quân đội còn vẫn duy trì vận tác, hơn nữa lực ảnh hưởng trở nên càng lúc càng lớn.

Minh bạch này chính mình tại cảnh giác nguy hiểm đến từ nơi nào về sau, Dung Viễn hơi chút thả lỏng một ít. Ở trong lòng hắc, nguy hiểm nhất sinh vật vẫn là nhân loại, tang thi cái gì, chỉ là muốn đánh giết một loại quái vật mà thôi, ngược lại là không cái gì rất giỏi .

Hắc nhìn nhìn bị đổ được nghiêm kín môn -- này "Dung Viễn" thủ đoạn tương đối cực đoan, không chỉ dùng bàn tử linh tinh đại hình gia cụ đem cửa chặn lên, thậm chí còn dùng hòa tan nào đó kim chúc đem khe cửa đều phong kín, còn lót dày thảm cùng chăn, tận lực không để phòng bên trong mùi hoặc thanh âm truyền đến ngoài phòng, đưa tới tang thi vây đổ.

Dung Viễn kéo ra bức màn, mở ra cửa sổ khiến không khí lưu thông, trên cao nhìn xuống, nhìn bên ngoài Địa Ngục cảnh tượng.

Hắn ở này gian phòng ở ước chừng có bốn năm mươi tầng độ cao, cách mặt đất thiếu nói cũng có hơn một trăm mét. Trên mặt đất lui tới "Bóng người" Cũng xem không rõ lắm ngũ quan động tác, nhưng kia màu đỏ pha đen vết máu cùng cử chỉ cương ngạnh vẫn là có thể nhìn ra được đến.

Cự ly ban sơ tang thi dị biến đã nửa tháng, trên đường cơ hồ nhìn không tới người sống, chỉ có tang thi tại mờ mịt bồi hồi. Có chút địa phương đại khái còn có người sống sinh tồn, thành đồng tang thi rậm rạp dày đặc vây quanh, người ở bên trong sợ là đã dữ nhiều lành ít.

Mặc kệ là nguyên lai vẫn là hiện tại Dung Viễn, cũng không có bi thiên miễn nhân tình hoài. Vốn thấy chết mà không cứu còn muốn bị [công đức bộ] khấu công đức, nhưng kia tiền đề là "Có năng lực cứu trợ mà không cứu", hắn tình huống hiện tại, vừa lúc coi như là "Không có năng lực cứu trợ" loại hình,[công đức bộ] đem khế ước giả nhìn xem so với người bình thường trọng yếu nhiều, cũng sẽ không cưỡng bức hắn đi liều chết cứu người.

Đặt ở bên cửa sổ radio "Tư lạp tư lạp" vang, có tuyên truyền chạy trốn sách lược, có chỉ dẫn mọi người đi phụ cận an toàn căn cứ tị nạn, cũng có các loại cầu viện tín hiệu. Thành thị sớm liền cúp điện, duy trì này cũ kỹ radio như cũ vận tác là "Dung Viễn" Phía trước tồn xuống dưới pin khô. Bất quá số lượng hữu hạn, hắn mỗi ngày chỉ khai một lát, lúc này Dung Viễn lại không có đóng kín tính toán.

Thế giới này "Dung Viễn" Tại đây nửa tháng trung không có đi ra ngoài. Tại ban sơ có rất nhiều nhân tràn ngập khủng hoảng chạy ra thành thời điểm hắn chưa theo lên, tại mọi người có tổ chức đại quy mô trốn đi thời điểm hắn cũng không có đuổi kịp, tại sau này quân đội sưu cứu thời điểm hắn vẫn là không có lộ diện,"Dung Viễn" Đang làm bất cứ sự thời điểm đều là có kế hoạch, hắn không muốn xen lẫn ở một đám kinh hoảng thất thổ trư đội hữu trung gian, kỳ vọng được đến may mắn chi thần chiếu

cổ mà thuận lợi chạy trốn, cũng không nguyên tại nào đó cũng không an toàn "An toàn căn cứ" Trung giành địa vị sau đó khủng hoảng phỏng đoán ngày đó sẽ bị tang thi vây thành. a thị địa lý vị trí Lâm hải men sông, bốn phương thông suốt, quá khứ là Đường quốc Hoàng Kim đoạn, hiện tại lại là lại ác liệt bất quá hoàn cảnh. Chung quanh phạm vi trăm dặm, liền không có ít người một điểm địa phương, cũng liền ý nghĩa, này thành thị là Đường quốc "Tang thi tai họa" Nghiêm trọng nhất khu vực chi nhất, lại kiên cố bảo lũy, hệ số an toàn đều là có hạn .

Có rất nhiều nhân thành quần kết đội trốn hướng thủ đô b thị, nhưng kia cũng không phải Dung Viễn mục tiêu. Hắn dự bị đi m tỉnh, chỗ đó hoang vắng, thổ địa phì nhiêu, sản vật phong phú, Đường quốc có mấy cái đại hình quân công xưởng đều xây tại kia địa phương. Hơn nữa vào lúc này, nhân tài đối với chỗ đó đến nói xem như trân quý tài nguyên, không giống a thị b thị, chạy nạn nhân quá nhiều, không dễ dàng xuất đầu không nói, danh như thảo giới cũng rất có khả năng thượng tầng dễ dàng vứt bỏ.

Tại tang thi xuất hiện ban sơ, tiền, phòng ở, hào xe đối người thường lực hấp dẫn vẫn là rất lớn . Dung Viễn nhanh chóng ra tay, dùng chính mình danh nghĩa hai căn hộ cùng tân mua kia chiếc siêu xe vi trao đổi, khiến một vài người cho hắn chủ động chạy chân làm ra rất nhiều vật tư. Sau đó liền đóng cửa khóa hộ, dựa vào kia vài vật tư vượt qua này một bán nguyệt, trong khoảng thời gian này, trừ tất yếu chạy trốn chuẩn bị, hắn ăn luôn bình thường gấp ba đồ ăn, đem thân thể rèn luyện đến cực hạn, hơn nữa vẫn tại luyện tập các loại cận chiến kỹ xảo cùng chạy trốn kỹ năng. Dung Viễn rất rõ ràng, lấy hắn nguyên lai làm quen văn phòng thân thể, tùy tiện chạy ra rất có khả năng bị tang thi một móng vuốt cào tử, tại không làm hảo chuẩn bị tiền, hắn cũng không để ý vẫn cất giấu.

Hôm nay, đồ ăn cơ hồ sắp ăn xong, cũng đến hắn muốn rời đi lúc.

Dưới lầu phòng khách bên trong, bày một quái vật lớn, đây là nguyên lai "Dung Viễn" Vì chính mình chuẩn bị chạy trốn công cụ, là hắn một chút

tự tay chế tạo đi ra .

Dung Viễn vuốt ve nó, cuối cùng kiểm tra một lần sở hữu chi tiết, sau đó mang theo chút ít nhu yếu phẩm, cầm lấy một chiếc ghế đập vỡ cự đại thủy tinh. Đi theo đây trời thủy tinh mảnh vụn lóng lánh tinh quang, hắn đứng ở bên cửa sổ, thả người nhảy xuống !

Cự đại cánh lướt đi tại hắn phía sau triển khai, giống như giương cánh mà bay hùng ững !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 249: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ [Nhị] 2

Dung Viễn lựa chọn một ngày này, thời tiết vừa lúc, hướng gió thích hợp, sức gió hơi chút có chút lớn, bất quá Dung Viễn cũng không để ý trên thân thể kia một điểm không thích hợp. Hắn đem độ cao kéo đuổi đến tiếp cận sáu ngàn mét, đại đa số loài chim đều sẽ không bay đến như vậy cao, mặt đất phòng ốc ở trong mắt hắn chỉ là lớn nhỏ phương khối mà thôi, có khi còn có thể nhìn thấy thành quần kết đội chim chóc tại hắn thân thể phía dưới bay qua.

Tin tức trung, đã có người phát hiện tang thi hóa động vật, nhưng còn không có gặp được tang thi điều tin tức. Tại phi hành quá trình bên trong Dung Viễn cũng vẫn đối với này vẫn duy trì cảnh giác, bất quá không có gặp được ngoài ý liệu nguy hiểm.

Mặc kệ làm chuyện gì cuối cùng sẽ gặp được một ít lớn nhỏ trở ngại Dung Viễn chân tâm cảm giác, thế giới này chính mình tuyệt đối gia trì may mắn aura.

Quá khứ cánh lướt đi phi hành tối cao kỉ lục cũng bất quá bốn năm trăm km mà thôi, nhưng lúc này Dung Viễn bỏ qua nguyên lai chính mình tự chế giản đơn bản động cơ, từ công đức thương thành hồi đoái một tân động cơ, như thế tối cao khi tốc có thể đạt tới hai trăm km mỗi giờ, hắn vẫn trượt hơn tám trăm km mới tại t thị chậm rãi hạ xuống dưới.

Bất đồng song song thế giới trung, không chỉ là Dung Viễn cá nhân sinh hoạt phát sinh biến hóa, mặt khác các phương diện ít nhiều đều sẽ sinh ra sai biệt, thành thị kiến trúc, đường quy hoạch, mọi người sinh hoạt thói

quen đời đã (vân vân) đều là như thế. Theo Dung Viễn đối bản thể giới ảnh hưởng càng lúc càng lớn, này mấy sai biệt cũng liền trở nên càng thêm rõ ràng. Cho nên lúc này, Dung Viễn tại nguyên bản thể giới trung kinh nghiệm cũng không dùng thích hợp, hẳn có thể dựa vào, là bản thể giới "Dung Viễn" Tiền kỳ thu thập tư liệu.

Dung Viễn hạ xuống địa điểm là một nghỉ phép sơn trang sân gôn, phụ cận địa hình bao gồm tang thi phân bố hẳn tại rơi xuống thời điểm liền đều ghi tạc trong đầu. Rơi xuống đất động tĩnh rất nhỏ, chỉ có phụ cận mấy chỉ tang thi bị kinh động, quay đầu chậm rì rì đi tới.

Nguyên lai "Dung Viễn" Trước tiên quan sát qua tang thi hành động quy luật hơn nữa làm chi tiết ghi lại. Tang thi thị giác phi thường kém, nhiều nhất chỉ có mỏng manh quang cảm, nhưng thính giác cùng khứu giác đều phi thường linh mẫn. Chúng nó vào ban ngày thời điểm hành động phi thường trì hoãn, như là bị Thái Dương sai được buồn ngủ, chỉ là vẫn hướng tới có thanh âm hoặc là mùi máu tươi địa phương tụ tập. Nhưng một khi có người tới gần đến chừng ba mét phạm vi bên trong, tang thi như là bị bùng tỉnh giống nhau sẽ đột nhiên trở nên tấn mãnh như lang, tấn công tốc độ nhanh đến kinh người. Ban đêm chúng nó liền muốn linh mẫn hơn nhiều, tiến lên tốc độ cùng người thường bước nhanh đi cũng kém không nhiều, "Cửu hận phạm vi" Cũng sẽ có một đến ba lần mở rộng.

Lúc này vẫn là chạng vạng, tà dương như máu, tang thi tốc độ không nhanh, nhưng so giữa trưa vẫn là có điều gia tăng. Dung Viễn giải xuống trói buộc cánh lướt đi, cầm đao nhanh chóng đem mấy cái tang thi tất cả đều chém, hẳn khí lực rất lớn, hành động như gió, lại hệ thống học tập qua cách đấu thuật, này mấy tang thi ở trước mặt hẳn giống như là vừa học được đi đường hài tử như vậy. Giải quyết ngăn ở trên đường tang thi, Dung Viễn lại dựa theo du lịch công lược tìm đến du khách dừng xe địa phương. Đến loại địa phương này đến chơi nhân phần lớn đều rất có tiền, chiếc xe một cái so với một cái xa hoa, nhưng hơn phân nửa lại là xem được mà

không dùng được siêu xe. Hắn chuyển phân nửa ngày, mới tưởng trung một chiếc cải trang toàn hắc xe việt dã, cũng không cần chìa khóa, ba hai cái loay hoay khai, thuận lợi lái ra.

...

Chu Tĩnh nhìn trước mắt cùng bọn họ giăng co đoàn người, tức giận đến nước mắt đều sắp xuống dưới . Biết rõ bên ngoài không đến một km địa phương còn có một cửa hàng tiện lợi, này mấy đại nam nhân lại không có một dám đi ra ngoài tìm kiếm đồ ăn, đối được ngoan, thế nhưng buộc một trên đùi có thương tích người đi cho bọn họ tìm ăn, này cùng buộc hắn đi tìm chết có cái gì phân biệt?

Vì loại này nhân, liền vì bảo hộ loại này nhân, nàng hai đồng sự một sinh tử không rõ, một cái khác tại bị tang thi truy kích thời điểm muốn chạy về đến, lại cách đại môn chỉ có hai mét xa thời điểm trở mắt nhìn môn bị hung hăng đóng lại, hắn liền tại bọn họ mọi người cách một cánh cửa địa phương kêu thảm bị tang thi cắn xé gặm, ngay cả hoàn chỉnh thi thể cũng không có lưu lại.

Chu Tĩnh một tay cầm thương, đã mở ra bảo hiểm. Nàng cắn chặt môi, thủ tại hơi hơi phát run, không biết là xuất phát từ sắp sửa giết người sợ hãi vẫn là phản nộ.

Vây quanh ở bên cạnh nam nhân hai mặt nhìn nhau, không dám tiến lên. Thực ra bọn họ có hơn mười người, Chu Tĩnh trong súng nhiều nhất lại chỉ có năm viên đạn. Nhưng mà ai đều không muốn làm kia chỉ điểm đầu điều bị nàng một thương băng, bởi vậy mới rơi vào giăng co trung.

Phía trước một béo phải cùng bạch diện đoàn nhi như vậy nam nhân trước hết đứng ra khuyên nhủ:"Tiểu Chu a, ngươi là cảnh sát, hắn là bảo hộ giống chúng ta như vậy bình dân bách tính nha ! này nam nhân là tội phạm, liền tính là quá khứ bắt lại cũng là muốn phán tử hình, hiện tại có cơ hội có

năng lực vì chúng ta làm cống hiến, coi như là lập công chuộc tội . Người làm gì như vậy cố chấp đâu?"

"Đúng vậy đúng vậy." Người khác trợ trận:"Mấy ngày này hăn vẫn nằm ở nơi đó, cái gì sống đều không làm, không phải ăn chính là ngủ, toàn dựa vào chúng ta mới có thể sống đến hiện tại. Khiến hăn đi ra ngoài tìm điểm nhi ăn làm sao? Còn như vậy đi xuống, chúng ta tất cả mọi người muốn chết đói."

"Vốn chính là tử hình phạm, không biết Chu cảnh quan người như vậy che chở hăn là vì cái gì? Sẽ không là xem này tiểu bạch kiểm bộ dạng soái đi?"

"Này có thể nói không chừng a ! này hai ngày bọn họ vẫn như hình với bóng, liên đi WC đều... Không chừng liên vụng trộm làm cái gì đâu? Đúng không? Hắc hắc hắc..."

Mọi người hiểu lòng không tuyên cười vài tiếng, nhướn mi nháy mắt đồng thời, còn có người ánh mắt thâm tà nhìn chăm chăm Chu Tĩnh ngực cùng đùi. Nếu không phải vị này xinh đẹp nữ cảnh quan trong tay có thương, hơn nữa đến nghỉ phép nhân bên người phần lớn đều mang theo tuổi trẻ mỹ mạo bạn gái, khả năng sớm đã có nhân đem chú ý đánh tới Chu Tĩnh trên người . Nữ hài cảnh sát thân phận đặt ở lúc này, liên ý nghĩa lớn lao chinh phục khi dễ dụ hoặc, thêm nàng đồng sự đều đã chết, bên cạnh chỉ có một trên đùi trúng một thương còn bị khảo lên tội phạm, căn bản không đáng lo. Mọi người trao đổi ánh mắt, hô hấp dần dần trở nên nặng nhọc lên.

Bị Chu Tĩnh hộ ở sau người nam nhân một bàn tay cùng Chu Tĩnh tay trái khảo cùng một chỗ, một tay còn lại che ở qua loa băng bó lên trên đùi. Hăn dựa vào tường mới có thể miễn cưỡng đứng, ánh mắt kỳ dị nhìn Chu Tĩnh cùng vây quanh ở bọn họ bên cạnh kia vài ngời không mà hưởng các nam nhân, cùng với chỗ xa hơn trốn ở phòng ở bên kia cúi đầu giống như

cái gì cũng không có nhìn thấy gầy trơ cả xương người khác. Mọi người tâm tư trong mắt hằn đều như là viết tại trên tờ giấy trắng như vậy rõ ràng, hằn chỉ là không rõ vì cái gì này tại nghỉ phép sơn trang năm vùng nửa tháng chỉ vì bắt lấy hằn, còn một thương đánh vào hằn trên đùi phế đi hằn hành động lực nữ cảnh lúc này lại muốn liều lĩnh bảo vệ hằn, này căn bản không phù hợp logic.

Chẳng lẽ nàng còn trông cậy vào chính mình cảm kích nàng hoặc là bảo hộ nàng sao? Xác thật, đối bình thường, trước mắt những người này trong mắt hằn so kê tử cường không bao nhiêu. Nhưng hằn lúc này bị thương, bởi vì khuyết thiếu được phẩm mệnh vết thương còn lây nhiễm, hằn phát sốt, đau đầu, lại đói lại khát, thân thể suy yếu ngay cả đứng thẳng đều khó khăn, còn có cái gì giá trị lợi dụng?

Nhìn Chu Tĩnh tại mọi người trào phúng dưới tức giận đến phát run lại ám tàng sợ hãi bộ dáng, nam nhân buông xuống ánh mắt, khoe miệng lộ ra trào phúng tươi cười, mí mắt dưới lại ẩn chứa lửa giận.

Mắt thấy giảng co không khí giống như là một bãi xăng, chỉ đợi một điểm hỏa tinh liền có thể dẫn bạo, ngoài cửa sổ lại đột nhiên truyền đến chiếc xe tiếng nổ vang, thời gian rất lâu cũng không có tái kiến người sống mọi người ngẩn người, lập tức quên lúc trước giảng co, bổ nhào vào bên cửa sổ đi xuống xem.

Cơ hồ toàn bộ làng du lịch tang thi đều tụ tập đến bọn họ ở dưới lầu, ước chừng có hơn một trăm, lúc này cũng đều bị này ngoài ý muốn thanh âm hấp dẫn, hơn phân nửa đều xoay người, hướng về tiếng xe cộ truyền đến phương hướng càng lúc càng nhanh đi qua.

Mọi người trong lòng âm thầm chờ đợi người lái xe có thể đem tang thi dẫn đi cứu bọn họ đi ra ngoài, nhưng mà không như mong muốn, kia chiếc xe thể nhưng tại dựa vào gần ngôi biệt thự này thời điểm dừng ! mấy

người nhịn không được chửi ầm lên, trên xe đi xuống đến người nọ tựa hồ có thể nghe được như vậy, đột nhiên ngẩng đầu nhìn một cái.

"Dung Viễn !" Chu Tĩnh nhịn không được hô.

...

"Giống như có người quen." Nghe được trong gió truyền đến loáng thoáng thanh âm, Dung Viễn bình thản thu hồi ánh mắt, không có cho đáp lại. Hắn nhìn trước mắt các loại thương mắt tang thi, may mắn nói:"May mắn chúng ta thế giới không có biến thành như vậy, bằng không sớm hay muộn muốn đổi thành ta đến hủy diệt thế giới ." Vừa đến dơ bản, thứ hai [công đức bộ] cứu người yêu cầu tất nhiên sẽ khiến hắn nhiều ra rất nhiều trói buộc đến.

Đậu Hà Lan nhỏ giọng nhắc nhở nói:"Cứu thế có đại công đức."

"Tác dụng phụ quá lớn, vẫn là miễn ." Dung Viễn không có hứng thú nói, rút đao ra hướng đi đánh tới tang thi quần.

Mười bước giết một người, ngàn dặm bất lưu hành.

Chu Tĩnh không định nhiên nhớ tới câu thơ này.

Dưới lầu Dung Viễn đâu chỉ là mười bước giết một người, hắn là một bước sát nhất "Nhân" ! sở hữu tang thi đều hướng hắn nhào qua, hắn mỗi đi về phía trước một bước, liền ít nhất có một câu thi thể nằm ở dưới chân. Hắn động tác không đủ mau, vẻ mặt cũng không hung mãnh, càng không có đầy mặt dữ tợn la to, vẫn là giống như trước như vậy vi nhàn mảy đầy mặt nghiêm túc bộ dáng, giống như là tại tiền đồ một hồi chán nản yển hội. Trong tay đao vung ra đi, không có cái gì lộ số kết cấu, chỉ là dọc theo tiện lợi nhất đường cong, tại thích hợp nhất thời điểm, đưa tới tối thỏa đáng vị trí. Nhìn qua, thậm chí có loại kia vài tang thi chính mình đụng vào hắn trên lưỡi đao cảm giác.

Hắn đi được rất nhanh, rất nhiều lần đều như là hơi kém muốn bị tang thi đánh đầy huyết ô móng tay bắt đến, nhưng lại bao giờ cũng kém hào li chi cự. Dung Viễn thần tình bình tĩnh được cũng không có nửa điểm người đang ở hiểm cảnh cảm giác, chỉ là có chút uể oải phiền chán bộ dáng, lại để người rất tin loại này nguy hiểm với hắn mà nói không đáng kể chút nào, cảm giác phi thường được tin cậy.

Trốn ở trên lầu mọi người xem được hai mắt tỏa sáng, vài phía trước trốn ở một bên nữ hài lúc này đều là một bộ tim đập thành thạch bộ dáng. Có người nhớ tới Chu Tĩnh vừa rồi kia một tiếng kinh hô, phát hiện nàng khả năng nhận thức dưới lầu vị kia cường nhân, càng có khả năng đối phương căn bản chính là vì nàng mà đến, lại vội vàng thối lui đây kì hảo. Chu Tĩnh không để ý đến, tràn ngập vui sướng nhìn phía dưới đại sát tứ phương Dung Viễn. Bọn họ hai người tại trường học thời điểm quan hệ cũng rất không sai, lúc này tái kiến đối phương, ghen ở trong lòng ủy khuất cùng sợ hãi tất cả đều không định nhiên phiếm đi lên, Chu Tĩnh mũi đau xót, hơi kém khóc đi ra.

Dưới lầu tang thi rất nhanh thanh không, Chu Tĩnh nhìn thấy bọn họ môn còn đổ, vội vàng nói:"Mau đưa môn mở ra, khiến hắn tiến vào !"

Lúc này không có tang thi, lại tưởng tại Dung Viễn trước mặt biểu hiện một chút, mọi người động tác cũng rất tích cực . Bất quá công chất rất nhiều công kình gia cụ, muốn tưởng tất cả đều chuyển đi không phải một hồi nửa hồi nhi sự. Dưới lầu Dung Viễn lại không có kiên nhẫn đợi bọn họ chậm rãi chuyển xong, lui về phía sau vài bước một chạy lấy đà, đập lên vách tường hướng lên trên chạy vài bước, tại sắp sửa hạ lạc thời điểm bắt lấy khung cửa sổ dùng một chút lực, thân thể giống lò xo như vậy hướng lên trên co rút lại, lại dùng lực đập vách tường nhảy lên một đoạn, hai giây không đến liền đập lên lầu hai cửa sổ, cùng Chu Tĩnh đánh mặt đối mặt.

Chu Tĩnh sửng sốt, vội vàng kéo ra cửa sổ khiến hắn tiến vào, dụi mắt, chịu đựng nước mắt hỏi:"Dung Viễn, đã lâu không gặp, người như thế nào

sẽ ở chỗ này?"

Dung Viễn liếc nhìn nàng một cái, thản nhiên nói:"Chu Tĩnh."

Thế giới này bọn họ cũng là trung học đồng học, bất quá đều thuộc về trường học tiến tới cố gắng hảo học sinh, một lớp trưởng một đoàn chi bộ bí thư, sau này còn gia nhập học sinh hội phân biệt làm hội trưởng cùng phó hội trưởng, phối hợp ăn ý ở chung hòa hợp, tại nhất trung từng bị rất nhiều người trở thành là một đôi, ngay cả lão sư đều cho rằng bọn họ sở dĩ không có chính thức yêu đương chỉ là vì ở trước tốt nghiệp đem trọng điểm đặt ở trên học tập. Sự thật lại là tốt nghiệp về sau hai người các bên đông tây, thậm chí rất ít liên hệ.

Nhưng Dung Viễn lãnh đạm thái độ hiển nhiên vẫn là đâm bị thương Chu Tĩnh, sắc mặt nàng nhất bạch, tươi cười liền có chút miễn cưỡng. Trong đám người tựa hồ có ai phát ra một tiếng cười nhạo, nàng cắn chặt răng không có quay đầu nhìn, gặp Dung Viễn đánh xong tiếp đón về sau ánh mắt liền dừng ở nàng phía sau trên thân nam nhân, liền giới thiệu nói:"Đây là Thời Tinh Trần." Nàng do dự một chút, không có nói hấn phạm qua tội gì -- tại đây dựa theo trước tận thế pháp luật mỗi người đều là tử hình phạm niên đại, lại cường điệu này mấy không khỏi đáng cười, bởi vậy chỉ giờ giờ lên bộ ở trên cổ tay còng tay, cười khổ mà nói:"Chìa khóa ném, cũng không có biện pháp cởi bỏ."

Dung Viễn nhìn nhìn hấn từng Hắc Kỳ thủ lĩnh, nói:"Người là không có biện pháp, nhưng hấn có thể cởi bỏ."

"Cái gì?" Chu Tĩnh không rõ ràng lắm quay đầu nhìn lại, liền gặp Thời Tinh Trần không quan trọng cười cười, đầy mặt "Ai nha bị người phát hiện cũng không có biện pháp" biểu tình, cũng không thấy có cái gì động tác, kia bộ còng tay cũng đã xuất hiện bị hấn hoàn chỉnh xách ở trên tay.

"Người..." Chu Tĩnh chán nản. Nhớ tới trong khoảng thời gian này mỗi lần ngủ đi WC xấu hổ khó xử, nhớ tới nàng từng nghĩ mọi biện pháp muốn cởi bỏ còng tay lại không có thành công, này nam nhân còn tại bên cạnh dụng tâm tham mưu bộ dáng, hận đến mức dứt khoát muốn một thương tể hắn !

Thời Tĩnh Trần lại không đem nàng lửa giận để ở trong lòng. Hắn bị thương, cùng này thiện lương nữ cảnh khảo cùng một chỗ chính là hắn tự bảo biện pháp, nhưng hôm nay bị vạch trần, hắn cũng không có chết lại không thừa nhận ý tưởng, chỉ là nhẫn nại trên thân thể không thích hợp, lộ ra một cười nhẹ, nho nhã lễ độ nói:"Xin lỗi a, cảnh quan đại nhân. Bất quá vị này tiểu ca là làm sao thấy được ?"

Bất quá Dung Viễn không có nhìn hắn, mà là đã đem ánh mắt chuyển tới một người khác trên người -- lui tại góc tường, đầu tóc mặt mũi rồi bù bấn thiu, sợ hãi rụt rè, lại hắc lại béo ... Chu Viên.

Muốn nói rõ là, thượng một song song vũ trụ đã viết xong nga ! Dung Viễn tham dự bộ phận liên nhiều như vậy, sẽ không đi lần thứ hai, xem như lưu lại một mở ra thức kết cục đi ~~

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ [Nhị] 3

Bởi vì nhà mình lão bản có máu ghen thật lớn lão bà, thế giới này Chu Viên dựa vào chính mình hắc béo tủa thành công đánh bại liên can bạch phú mỹ ngồi trên lão bản tư nhân bí thư bảo tọa, bình thường trừ hiệp trợ lão bản xử lý công ty nghiệp vụ, an bài các loại hành trình bên ngoài, còn muốn cấp lão bản lái xe nấu cơm quét tước phòng ở chiếu cố sung vật tiếp đưa hài tử cùng với tại lão bản nương mua sắm thời điểm giỏ xách làm việc vật đợi đã (vân vân). Liền tính lão bản một nhà đến nghỉ phép sơn trang đến du ngoạn, nàng vẫn là chịu mệt nhọc theo hầu hạ, sau đó liền đụng phải tận thế hàng lâm.

Hôm nay lão bản một nhà đều đã biến thành tang thi hoặc là chết tại tang thi trong miệng, Chu Viên lại may mắn tránh thoát tầng tầng nguy cơ, cùng những người này cùng nhau chạy vào trong tòa nhà này. Chung quanh trừ tán gẫu hai ba nhân bên ngoài đều là nhân tra, nhưng may mà nàng rất xấu, tại tang thi trung gian đào mệnh chém giết càng là đem chính mình làm hoàn toàn chột vật. Quá khứ nàng bởi vì chính mình bề ngoài lưu bao nhiêu nước mắt, hiện tại liền bởi vì đồng dạng nguyên nhân sinh ra bao nhiêu may mắn. Không ai nguyện ý nhiều xem nàng đệ nhị mắt, đồng dạng cũng liền không có nhân đem dơ bẩn chủ ý đánh tới trên người nàng, đồng lý, cũng không ai nguyện ý phân ra một điểm tâm tư chiếu cố nàng.

Nhưng Chu Viên tay chân lạnh lẽo lại chịu khổ nhọc, có thể lợi dụng cực kỳ hữu hạn tài nguyên đem mọi chuyện phản ứng thoả đáng, phóng nhãn nhìn lại một đám bị người hầu hạ quen lão gia các tiểu thư trung gian, đúng là chỉ có này một chân chính mỗi thời mỗi khắc tựa hồ đều đang làm việc nhân. Thói quen Chu Viên tồn tại sau, cho dù là đồ ăn khan hiếm hiện

tại, rất nhiều người đều đối đến nỗi ngực dán vào lưng, nắm giữ quyền phát ngôn kia mấy nam nhân cũng không có cắt xén Chu Viên kia một phần đồ ăn nước uống. Thậm chí tại đối mặt tang thi thời điểm, bọn họ tình nguyện đem đi theo chính mình bên cạnh nũng nịu tiểu mỹ nữ đẩy ra đi, cũng sẽ lập Chu Viên một phen.

Ở loại này phong bế hoàn cảnh trung, mỗi người đều tại quan sát người khác, cũng bị người khác quan sát đến, chẳng sợ bình thường không nói, bọn họ cũng đều thanh trừ ai mới là đối với chính mình hữu dụng nhân.

Nhưng Chu Viên vạn vạn không hề nghĩ đến, thế nhưng sẽ vào thời điểm này gặp lại mấy năm không thấy Dung Viễn. Nàng trong mắt trong phút chốc bộc phát ra xán lạn sáng rọi, chỉ chớp mắt liền lại yên diệt, cúi đầu co quắp trào góc áo, hắc hắc trên mặt nhìn không ra có cái gì biểu tình biến hóa.

Dung Viễn nhất thời nhớ tới lần đầu tiên tại sân thượng gặp đến nàng cảnh tượng, khóe miệng lộ ra một không dễ nhận ra tươi cười, không có lại nhìn nàng, quay đầu cùng Chu Tĩnh nói: "Bên ngoài tang thi đều thanh lý sạch sẽ, hiện tại là an toàn. Người có cái gì muốn đi địa phương sao?"

Hỏi trước Chu Tĩnh mục đích, nếu cùng mục tiêu của chính mình không nhất trí, thuận lợi thành chương là có thể nói "Hảo đi không đưa". Sau đó mỗi người đi một ngả. Chu Tĩnh tuy rằng năng lực phẩm hạnh đều không sai, nhưng nếu có cái gì phụ gia đại giới mà nói, kia vẫn là tính. So với nàng, Dung Viễn đối với nàng bên cạnh Thời Tinh Trần càng cảm thấy hứng thú, bất quá không có đem điểm này hiển lộ ra đến.

Chu Tĩnh biểu tình trở nên trở nên chua xót, nàng trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta gia nhân đều đã... Có một đường thục tại b thị, lại ngay cả hãn sinh tử đều không biết, ta vốn tính toán đi thử vận khí, nhưng, thế nhưng... Ta... Ta tưởng hỏi..."

Nàng bay nhanh mắt nhìn Dung Viễn, lại lắp bắp nói không nên lời đoạn dưới. Một câu "Ta có thể hay không với người cùng nhau đi", đối phía trước, nàng nói đùa như vậy liền nói đi ra, nhưng trước mặt Dung Viễn không biết vì cái gì, tổng khiến nàng cảm thấy một loại để người lo sợ cảm giác áp bách, tìm không thấy một điểm ngày xưa ôn nhu, câu này xấp xỉ cầu xin mà nói, cũng liền cắn ở trong miệng nói không nên lời.

Tâm tư của nàng dứt khoát tựa như viết ở trên mặt như vậy trắng ra, Dung Viễn đánh gãy lời của nàng nói:"Hành, ta đồng ý ." Nhìn bỗng nhiên mở to hai mắt nhẹ nhàng thở ra, nhần không ra lộ ra một tia mỉm cười Chu Tĩnh, Dung Viễn lại bổ sung nói:"Nhưng muốn hết thấy hành động nghe chỉ huy -- có thể làm đến sao?"

Hắn như là đang nói đùa, nhưng trong giọng nói lại có ẩn ẩn chăm chú, trong ánh mắt cũng không có nửa điểm tiêu ý. Chu Tĩnh không tự chủ được thẳng tắp eo trịnh trọng nói:"Minh bạch !"

Dung Viễn hài lòng gật gật đầu, ánh mắt quét về phía tựa vào sát tường trên mặt mang theo không bình thường đỏ ửng Thời Tinh Trần, hỏi:"Người đâu?"

Nam nhân ánh mắt có chút tan rã, nhưng phản ứng rất nhanh mỉm cười nói:"Ta cái dạng này lưu lại chính là chết, nếu vị này tiểu ca có thể thuận tiện đem ta mang theo lại hảo bất quá -- không biết vị này nên như thế nào xưng hô?"

Hắn biết trước mặt này thanh niên gọi Dung Viễn, nhưng có lẽ nhân gia đối nào đó xưng hô có đặc thù thiên hảo đâu? Tỷ như "Dung thiếu","Viễn ca","Lão đại","Đầu nhi" Cái gì. Hắn nhưng không có cho rằng chính mình cũng có thể giống Chu Tĩnh như vậy thẳng hô kỳ danh, tại nhược nhục cường thực quan hệ liên trung, một chi tiết qua loa khả năng liền sẽ dẫn đến bị mất mạng.

Bất quá hăn này lần thứ hai hỏi như cũ bị Dung Viễn hoa lệ lơ lơ sơ sót, bởi vì tại hăn nói chuyện sau, vốn đang miễn cưỡng vẫn duy trì lễ phép không đi quấy rầy người khác cố nhân gặp lại mọi người phân phân vây lên đến, cầu mang cầu bao dưỡng cầu hộ tống, còn thi đấu như vậy hứa hẹn đủ loại ưu việt, thậm chí lấy chính mình tại an toàn khu cao quan thân thích uy bức lợi dụ. Dung Viễn phiến không thẳng phiến, hoàn toàn không nghe thấy Thời Tinh Trần hỏi cái gì. Nếu không phải bởi vì cứu người chỉ là thuận tay mà làm mà còn có công đức nhập trướng, hăn là sẽ không quản này đám nhân cao mã đại lại cũng không nghĩ tự cứu gia hỏa . Huống chi, nhìn thấy phòng bên trong tình huống về sau không cần hỏi nhiều, hăn cũng biết nhóm người này trong khoảng thời gian này là như thế nào sống lại, ngay cả nói đều lừa cùng bọn họ nói, càng không có cứu tính toán.

Dung Viễn hắc mặt, trong tay đao mạnh vung lên, tinh chuẩn từ chung quanh mấy người trước cổ mặt vạch qua, nhọt nhạt vạch thương trung, màu đỏ chất lỏng chần chờ một chút sau đó trào ra, theo cương ngành cổ chảy xuống đi. Mấy người tất cả đều dọa ngốc, thậm chí không còn chú ý rít the the, che cổ một mông ngồi xuống đất, cảm giác Tử Thần như cũ tại liếm láp chính mình yết hầu.

Kém một chút, chỉ kém một điểm, bọn họ liền muốn bị trước mắt này nhân tất cả đều giết chết .

Liên Chu Tinh đều vì này ra ngoài ý liệu triển khai mà cả kinh trợn mắt há hốc mồm, nàng tại phần nộ nhất thời điểm cũng không có nghĩ tới muốn thật giết những người đó. Mà Dung Viễn nói cái gì đều chưa nói liền động thủ ? Hăn thật động thủ ?

Ngược lại là nàng phía sau Thời Tinh Trần từ hỗn loạn trung mạnh bừng tỉnh lại đây, trong ánh mắt để lộ ra một loại nhìn thấy cái gì bảo tàng ý vị, treo tại bên miệng tươi cười đều chân thành vài phần.

Chu Viên... Chu Viên còn không có từ gặp lại vui sướng như thẹn hình uế trung tình qua thần đến, đối với này một màn, nàng duy nhất cảm tưởng chính là:"... A, hảo soái !"

"Sát, giết người lập ! ! !" Một ngòi dưới đất mười sáu mười bảy tuổi nữ hài bỗng nhiên bùng tình thét to, Dung Viễn nhìn lướt qua, kia phảng phất muốn chấn vỡ thủy tinh tiếng thét chói tai lập tức liền bị chặn đứt.

Dung Viễn lạnh lùng nói:"Lăn !"

Hắn cả người sát khí buốt thấu xương như Tu La, mọi người ý thức được trước mặt vị này không phải cứu nguy phù khốn hiệp sĩ, mà là một lời không hợp liền có thể động thủ giết người sát tinh, vội vàng đều lão đảo bò lết chạy, liên câu bất mãn mà nói cũng không dám lại nói.

Dung Viễn lần này tại song song thế giới dừng lại thời gian muốn so với lần trước trường một ít, vốn định ở địa phương này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai sáng sớm lại xuất phát, hiện tại xem ra vẫn là lập tức rời đi hảo. Hắn chỉ huy mọi người đem đồ môn gia cụ chuyển đi, không ra dự kiến Chu Viên lại bị đảm đương thành cu ly, mặt khác nữ hài hai người nâng một chiếc ghế có thể nâng nửa ngày, nàng một người nhanh nhẹn đem nhất trương divan kéo đến bên cạnh, không để ý chính mình thở như ngư, lại đi thôi tú quần áo, các nam nhân cũng không có một so được với nàng.

Dung Viễn chỉ mắt lạnh nhìn, Chu Tĩnh muốn nói cái gì, Thời Tinh Trần lại một tay đặt tại nàng trên vai, lắc lắc đầu.

Cứ việc có không ít nhân hạ dùng mảnh lối nhân, nhưng mười mấy người cùng nhau động thủ, vẫn là rất nhanh đem cửa khẩu lộ một lần nữa khơi thông . Ngoài cửa không xa, liền đình Dung Viễn mở ra kia chiếc xe việt dã, mặt trên tràn đầy chở rất nhiều thứ, nhìn ra được đến có không ít thực vật cùng nước. Mọi người thập phần mắt thèm, nhưng tại Dung Viễn uy hiếp dưới, lại không có một người ngu xuẩn đi ra tìm chết.

"Đi thôi." Dung Viễn nói, trước rời đi. Chu Tĩnh hằm hừ trừng mắt một cái Thời Tinh Trần, hướng phía trước hung hăng đi hai bước, nghe được phía sau nam nhân áp lực thống khổ thở dốc na được thập phần gian nan, chung quy vẫn là không đành lòng, quay đầu chống hắt cánh tay cùng nhau đi ra môn.

Người khác canh giữ ở cạnh cửa, ngóng trông nhìn bọn họ, trên mặt toát ra không thể ức chế khát vọng, lại tại Dung Viễn ánh mắt nhìn qua khi, không tự chủ được co lên cổ buông xuống ánh mắt, không dám nhìn thẳng hắt. Chu Viên miệng ấp úng một chút, cuối cùng vẫn là đem đầu thâm thâm buông xuống đi.

Tất cả mọi người biết tại đây tang thi hoành hành thời đại cùng như vậy cường giả mới tối có việc mệnh hi vọng, nhưng bọn họ càng sợ hãi Dung Viễn thị mạng người như thảo giới thái độ. Còn có người ôm tại đã thanh lý hoàn tang thi nghỉ phép sơn trang trung tìm kiếm một ít còn thừa vật tư hi vọng -- nói không chừng còn có thể kinh doanh nông trường cái gì đâu !

Đối với bọn họ lạc quan kỳ vọng hoặc là dị tưởng thiên khai, Dung Viễn ôm lấy cười lạnh, lại không có nói thêm cái gì, chỉ nói:"Chu Viên, thất thần làm gì? Còn không đuổi kịp !"

Mọi người ngạc nhiên ánh mắt nhất tề nhìn về phía cái kia đầy đầu mồ hôi nữ hài... Hoặc là nói, nữ tráng sĩ.

"A... Ta?" Chu Viên cũng là đầy mặt sừng sốt, gốc hồ hồ chỉ chỉ chính mình, gặp Dung Viễn ánh mắt đã chuyển thành không kiên nhẫn, vội vàng đáp:"Nga nga nga, đến đến."

Nàng quên hết thấy, vui vẻ chạy hướng Dung Viễn, đầy thân thịt mỡ cuồn sóng phập phồng, thập phần đồ sộ. Chu Tĩnh lòng tràn đầy kinh ngạc,

Thời Tinh Trần nghiền ngẫm sờ sờ cảm, như có đăm chiêu bộ dáng, liên đau đớn đều quên .

Đãi ngồi ở trên phó điều khiển đem kia đồng biệt thự xa xa để qua phía sau sau, Chu Viên như cũ là hốt hoảng như ở trong mộng biểu tình. Nàng cũng không dám tưởng tượng Dung Viễn sẽ biết nàng danh tự, lúc này cư nhiên còn có thể trở thành hân đồng bạn, nhất định là nằm mơ cũng không có nghĩ tới cảnh tượng. Nàng vụng trộm liếc Dung Viễn, cũng không dám hỏi vì cái gì, rất sợ Dung Viễn bỗng nhiên phát hiện nàng là cỡ nào không xong nhân về sau đem nàng đuổi xuống xe đi.

Nhìn thấy này nữ hài phảng phất tái hiện quá khứ cái loại này thời khắc bị vây ở tự biết xấu hổ trạng thái bộ dáng, Dung Viễn vô thanh thờ dài, cảm giác trách nhiệm trọng đại.

Hắn biết rõ ngồi ở chính mình trên xe ba người trên thực tế đều không là chính mình từng nhận thức bộ dáng, bọn họ cũng không phải đồng dạng nhân. Nhưng xem tại quá khứ kia nhìn như thiếu lại như cũ tồn tại liên hệ, hắn tưởng cấp những người này một cơ hội, cũng nguyện ý tin tưởng bọn họ năng lực cùng phẩm tính.

Mặc kệ thế giới này "Dung Viễn" Phía trước làm bao nhiêu rèn luyện cùng chuẩn bị, tại đây tận thế hoàn cảnh trong như cũ là ăn bữa hôm lo bữa mai . Hắn cần tin cậy đồng bọn, vững chắc đoàn đội, phong phú vật tư cùng một phát triển căn cứ. Lấy năng lực của hắn, tại nhất định trên trụ cột phát triển ra thành quy mô thế lực cũng không khó, nhưng tiền kỳ đan thương thất mã thời điểm lại là nguy hiểm nhất, Dung Viễn tính toán thừa dịp trong khoảng thời gian này, thay hắn đem tiền kỳ tích lũy này một bộ phận hoàn thành.

-- đột nhiên phát hiện, hắn tối nguyện ý chiếu cố cùng bảo hộ, thực ra chính là hắn chính mình.

-- này tính tự kỷ sao? Dung Viễn không xác định tưởng.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 251: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ [Nhị] 4

Lái xe rời đi nghỉ phép sơn trang sau, thực ra cũng không đi bao nhiêu xa. Thời Tinh Trần miệng vết thương lây nhiễm thời gian rất dài, kéo đến hiện tại đã rất không dễ dàng, lên xe về sau không bao lâu liền rơi vào bán hôn mê trạng thái, cần mau chóng trị liệu. Nghỉ phép sơn trang phụ cận có siêu thị, ngân hàng cùng một ít dân cư, lái xe đi ngang qua thời điểm, mấy người phát hiện siêu thị môn đại mở ra, cơ hồ đã bị chuyển không, ngân hàng phụ cận cũng là một đồng hỗn độn, đại khái là tận thế ban sơ thời điểm có người thừa dịp loạn đi cướp đoạt.

Nếu là tại một tháng trước, như vậy trên đường không phân ngày đêm đều có đại lượng tang thi bồi hồi, một khi có người đi ngang qua liền sẽ giương nanh múa vuốt nhào lên đến. Nhưng hiện tại, trên đường trống rỗng, trừ một ít bỏ hoang chiếc xe cùng thi thể bên ngoài, hoàn toàn nhìn không tới có nhân loại hoạt động dấu hiệu. Ngược lại là một ít mèo chó tự do tại ngã tư đường trung gian xuyên toa, có còn tại gặm trên mặt đất thi thể. Nghe được động cơ tiếng nổ vang, chúng nó thói quen tính nhảy đến ven đường bậc thang hoặc là ô tô thượng tránh đi, sau đó đứng ở đường hai bên, lấy kẻ săn mỗi ánh mắt nhìn này chiếc xe việt dã khai qua.

"Như thế nào không có tang thi?" Chu Tinh nhìn ngoài cửa sổ, bất an nói. Nàng không tưởng gặp được tang thi, nhưng nhìn thấy như vậy trống trải ngã tư đường, nguy hiểm giống như liền ẩn nấp trong bóng đêm, càng thêm để người lo lắng.

"Người đều chạy sạch, tang thi còn giữ làm gì?" Dung Viễn nói. Loại tình huống này sớm ở hắc đoán trước trong, đây cũng là Dung Viễn sở dĩ

muốn đặng hơn một tháng mới xuất phát nguyên nhân.

Truy đuổi người sống là tang thi bản tính, bọn họ có vô cùng kiên nhẫn, không kiệt thể lực, sẽ vẫn truy tìm gần nhất một lần phát hiện người sống tung tích di động, trừ phi có mối con mồi làm cho bọn họ cải biến mục tiêu, không người địa phương bọn họ là sẽ không thủy chung ở lại chờ đồ ăn từ trên trời giáng xuống . Bởi vậy trải qua nửa tháng thời gian, tang thi ban sơ tán loạn phân bố đã dần dần tụ hợp lên, bọn họ sẽ giống giọt mưa tụ thành dòng suối, dòng suối tụ thành giang hà, thành ngàn trên vạn tràn hướng tụ tập đại lượng nhân loại an toàn căn cứ. Mà ban sơ bởi vì quá mức nguy hiểm mà bị nhân loại bỏ qua thành thị, hôm nay cũng sẽ bị tang thi dần dần bỏ qua, lúc này ngược lại lại biến thành tương đối an toàn địa phương.

Mọi người tại chạy trốn thời điểm, cuối cùng sẽ nghĩ mọi biện pháp tìm kiếm hết thảy có thể lợi dụng tài nguyên, bởi vậy trên đường nhìn thấy đại đa số phòng ở đều đã bị người đập ra càn quét qua, rộng mở cửa sổ tối om, tựa như trong đó cất giấu vô số nhìn trộm bọn họ quái thú. Chu Tĩnh chà xát cánh tay, cảm giác rất không thoải mái, trong lòng tổng cảm giác có điểm sợ hãi.

Dung Viễn từ trong kính chiếu hậu nhìn nhìn Thời Tinh Trần tình huống. Có lẽ là hiện tại hoàn cảnh tương đối an toàn duyên cớ, tâm tình thả lỏng về sau thân thể hẳn tình huống lập tức liền chuyển biến xấu, hoặc là nói sở hữu bị cưỡng chế áp lực bệnh trạng đều bị phóng ra đến, tuy rằng trên ý thức còn muốn cố gắng chống đỡ, nhưng thân thể đã kiên trì không trụ, hẳn dùng lực muốn ngồi dậy, nhưng chỉ là ngón tay hơi hơi động dưới, trong miệng phát ra vài tiếng mơ hồ không rõ ngữ khí mơ hồ.

Xe dừng ở một nhà coi như sạch sẽ tiệm sách second-hand phía trước, tại tận thế loại địa phương này căn bản không có người đến, liên trên cửa sổ thủy tinh đều vẫn là hoàn hảo . Dung Viễn cạy ra môn, đem Thời Tinh Trần từ trong xe kéo ra đến khiêng tiến tiệm sách, đặt ở nhất trương chất đầy thư

trên bàn dài. Hắn động tác cũng không ôn nhu, đại khái là bị chạm đến miệng vết thương, Thời Tinh Trần than nhẹ một tiếng, lại tỉnh lại, mở to mắt mông mông lung lung nhìn trần nhà, hơn nửa ngày trông mắt mới chuyển một chút.

Dung Viễn từ trên xe lấy hòm thuốc cấp Thời Tinh Trần xử lý miệng vết thương, khiến Chu Viên hai người đi nấu điểm nước ấm lộng chút ăn . Hắn trên xe cùng trong cốp xe chất đầy các loại vật tư, đặt thời điểm còn đầy đủ lợi dụng mỗi một phân không gian, vừa mở ra linh lang trước mắt dứt khoát tựa như bách hóa siêu thị. Chu Tinh bọn họ thời gian rất lâu cũng không có ăn no qua, vừa thấy đến kia màu sắc rực rỡ mì ăn liền đóng gói, trong miệng trước liền tràn ngập nước miếng, nơi nào còn nhẫn nại được. Hai người trều mấy bao mì ăn liền đi ra, do dự một chút, lại lấy một bao cái bẹ cùng hai căn xúc xích nướng, Chu Tinh lại đi lấy đèn cồn thời điểm bị Chu Viên ngăn lại.

Ôm nhất thống tinh thuần thủy béo nữ hài nói:"Còn vẫn là tiết kiệm dùng đi, chúng ta nơi này không phải có sẵn tài liệu sao?"

Nàng tự giác ở trên xe chính mình địa vị thấp nhất, vốn là không dám nói lời nào, nhưng nhìn thấy Chu Tinh không hiểu quý trọng vật tư, vẫn là nhịn không được ngăn trở . Nói xong về sau lại cảm giác không ổn, thấp thỏm bất an nhìn trước mặt lão luyện thanh lệ nữ cảnh.

Chu Tinh vỗ đầu, ảo não nói:"Ai nha, người nói đúng, ta đều quên !"

Chu Viên nâng lên mắt xung nàng cười cười, mang theo vài phần cần thận dè chừng lấy lòng, lại không làm người ta đáng ghét.

Tại nghỉ phép sơn trang ở chung trong khoảng thời gian này, Chu Tinh chỉ lo xem hảo Thời Tinh Trần không để hắn giở trò xấu tâm nhân, cùng với phòng bị người khác đối với nàng dùng tới não cân cũng đã kiệt sức, cùng Chu Viên không có cái gì trao đổi, nhưng Chu Viên làm nàng đều

xem ở trong mắt, đối với này mập mạp nhưng rất cố gắng nữ hài ấn tượng rất tốt, Chu Viên thực ra cũng là giống nhau. Hai người khóa kỹ xe, nhẹ giọng trao đổi trở lại tiệm sách, Dung Viễn tại tiệm sách gian ngoài cấp Thời Tinh Trần động dao, các nàng liền đến bên trong bán dễ bán thư một cái khác phòng nấu nước. Nhưng bốn phía nhìn quanh, chung quanh đều là nhân loại trí tuệ kết tinh, quý giá văn hóa di sản, tại tương lai khả năng sẽ có trọng dụng, không thể dễ dàng huỷ bỏ, cuối cùng chọn mấy bản ngôn tình tiểu thuyết thiêu.

Thủy đốt ra thời điểm, Dung Viễn vừa dùng khăn ướt lau tay vừa đi tiến vào, hắt trên người sạch sẽ một giọt máu cũng không có dính vào. Chu Tinh sững sốt, hỏi: "Tên kia thế nào ?"

"Người có thể chính mình đi xem." Dung Viễn lười giải thích, đem khăn ướt ném vào trong giỏ rác tại Chu Viên bên cạnh ngồi xuống, thuận tay tiếp nhận nàng đưa qua một chén mì.

Lạnh lẽo đầu ngón tay chạm nhau, Chu Viên thân thể run lên, thủ mạnh rút một chút, nắm chặt quyền đầu đặt ở trên đùi, giấu ở trong ống tay áo thủ vuốt ve đầu ngón tay, tim đập vô cùng.

Xem nàng ánh mắt, Dung Viễn liền biết ở thế giới này này nữ hài như cũ vẫn là thích hắt, hoặc là nói, như cũ thâm yêu . Chu Viên tâm tình, Kim Dương nhắc nhở qua hắt, Dung Viễn chính mình ít nhiều cũng có sở nhận ra, nhưng hắt thực ra không quá lý giải "Yêu" Loại này cảm tình vận tác cơ chế, cũng không minh bạch nó cùng thân tình hữu tình có cái gì bất đồng. Nhân này có để người vì này sinh vì này tử vì này chỉ số thông minh hạ xuống đến sáu mươi mê chi uy lực, Dung Viễn vẫn đối chi vẫn duy trì cẩn thận cùng kính sợ tâm tình, cũng không muốn đặt chân trong đó. Bởi vậy đối Chu Viên, hắt không đáp lại cũng không cự tuyệt, đối với nàng cùng người khác cũng không bất đồng, chờ chính nàng nghĩ thông suốt buông tay hoặc là di tình biệt luyện ngày đó.

Chu Tĩnh đến gian ngoài dạo qua một vòng, nhìn thấy Thời Tinh Trần trên đài thượng đã bị xử lý tốt, băng vải xoắn ốc phản chiết bằng bố, mỗi lần phản chiết ở giữa khác biệt e liên một mm cũng không có, hoàn mỹ được dứt khoát như là tác phẩm nghệ thuật. Thời Tinh Trần tình huống cũng ổn định xuống dưới, hô hấp đều đều, sắc mặt bình tĩnh lộ ra một chút hồng nhuận, đã rơi vào ngủ say trong.

"Người được đấy !" Chu Tĩnh trở về sau nhin không được sợ hãi than nói, một bên thối trong bát nhiệt khí một bên hỏi:"Người chừng nào thì còn học qua y?"

"Không học qua, đây là lần đầu tiên." Dung Viễn nói.

"Gạt người !" Chu Tĩnh lập tức tỏ vẻ không tin,"Không học qua người như thế nào có thể làm như vậy hảo? Không đúng, không học qua người làm sao dám ở trên người động đao?"

"Nhiều xem sách." Dung Viễn thản nhiên nói, đồng thời liếc nàng liếc nhìn, Chu Tĩnh lập tức cảm thấy chính mình chỉ số thông minh nhận đến một vạn điểm thương tổn. Nàng xem hướng Chu Viên, đã thấy này nữ hài một bộ "Dung Viễn không gì không làm được người cư nhiên còn nghi ngờ hấn người hay không là ngốc" Bộ dáng.

Chu Tĩnh:"... Ha ha."

Hữu tấn thuyền phiên, mệt cảm không yêu.

...

Thời Tinh Trần vẫn ngủ đến ngày hôm sau giữa trưa mới tỉnh lại, sau liền khôi phục được rất nhanh. Hấn thể chất rất tốt, bình thường cũng rất chú ý rèn luyện, còn không đến một tuần, liền lại có thể chạy có thể nhảy.

Một đường bắc hành. Dung Viễn vẫn chú ý thu thập các nơi chi tiết bản đồ, radio hai mươi bốn giờ không gián đoạn truyền phát các loại hoặc tư nhân hoặc quan phương gửi đi tin tức, trên bản đồ đánh dấu một ít màu đỏ xoa hào, đó là các an toàn căn cứ vị trí.

Dung Viễn thu thập này mấy, lại không phải vì đầu nhập vào nào đó căn cứ, mà là vì căn cứ căn cứ vị trí, cùng thành thị cự ly, chung quanh nông thôn phân bố đội đã (vân vân) nhân tố tính toán ra an toàn nhất lộ tuyến. Tại tận thế tiến đến khi mọi người thoát nhìn đều là tại kinh hoảng thất thổ chạy trốn, có chút lợi dụng ngục giam hoặc là ngân hàng thành lập an toàn căn cứ tựa hồ đều có rất lớn tính ngẫu nhiên, nhưng trên thực tế hết thảy hành vi đều có dấu vết có thể theo. Đâu Hà Lan lợi dụng quang não thành lập tính toán mô hình, cũng thông qua này mô hình có thể tính toán ra nhân lưu lượng ít nhất, do đó tang thi cũng ít nhất lộ tuyến, có đôi khi khai cả một ngày xe, bọn họ thậm chí sẽ một chỉ tang thi đều chạm không đến. May mắn mà nói, còn có thể tìm đến rất nhiều bị người xem nhẹ vật tư.

Thời Tinh Trần đám người không biết đâu Hà Lan hòa quang nào tồn tại, chỉ cho rằng này mấy đều là Dung Viễn căn cứ trên bản đồ kia hữu hạn tin tức suy tính đi ra, đối với hãn bội phục sát đất, lại vô nhị tâm. Tuy rằng trước mắt còn không biết Dung Viễn mục đích, lại đều đối với hãn tràn ngập tin tưởng, trong ánh mắt cũng tràn đầy hi vọng. Bị bọn họ loại này thần thái sở lây nhiễm, trên đường ngẫu nhiên gặp được một vài người đều không hề có chướng ngại gia nhập đoàn đội, hơn nữa tại Chu Viên tận hết sức lực tuyên truyền dưới đối Dung Viễn này mặt lạnh ít lời thủ lĩnh vô cùng kính sợ tín nhiệm.

Hôm nay bọn họ ban sơ một chiếc xe việt dã đã bởi vì phí dầu mà không gian tiêu bị đào thải, đổi thành hai chiếc đại xe tải, tuy rằng như cũ phí dầu, nhưng có thể trang vật tư càng nhiều. Khéo tay nhân thậm chí đem xe tải thùng xe nội bộ cải tạo theo tình trạng hoàng phòng ở như vậy, các

loại vật tư cũng sửa sang lại quy nạp phi thường thích đáng, cho dù là Dung Viễn đều chọn không ra cái gì tât xấu đến. Phía trước trên xe chủ yếu là chở người, mặt sau thùng xe bên trong đôi nửa xe sương khoai tây rau dưa, là có một lần bọn họ đi ngang qua một mảnh bờ hoang đồng ruộng cùng nhau động thủ đào ra .

Hôm nay trên xe, trừ ban sơ bốn người, còn có dựng phụ, lão giáo thụ, vài danh tiểu học sinh, mấy cái thiếu niên, một đôi phu thê, ba nông dân... Bị thu dụng đến trên chiếc xe này nhân, đội ngũ khác khả năng đều sẽ không chịu muốn, cho nên nguyện ý thu lưu Dung Viễn tại bọn họ trong mắt liền có vẻ vô cùng thiện lương. Tận thể phía trước rất nhiều người đều thích mắng hai câu thánh phụ thánh mẫu, cầm kính hiển vi tại vĩ nhân trên người tìm khuyết điểm, dùng lớn nhất ác ý đến phỏng đoán tin tức trung các loại thiện hạnh. Nhưng thật đến loại này nguy như chồng trứng lại trăm cầu không ứng hoàn cảnh, mới biết được gặp được một thiện lương người là cỡ nào lớn phúc khí.

Một ngày cơm nước xong nghỉ ngơi thời điểm, khi có người tràn ngập cảm kích nói như vậy lên, nhất thời gọi ra một mảnh cộng minh, mà ngồi tại một bên Thời Tinh Trần tươi cười liền mang theo vài phần ý vị thâm trường.

Nếu thật sự là một như vậy thiện lương nhân, Thời Tinh Trần sẽ không tuyển trạch đi theo. Hắn sẽ vẫn lưu ở chỗ này, tự nhiên là bởi vì hắn biết Dung Viễn chân diện mục không có như vậy thiện lương.

Này mấy nguyên bản sinh tồn năng lực cũng không cao nhân có thể sống đến hiện tại, tự nhiên là bởi vì bọn họ nguyên bản còn có một ít khác người bảo vệ. Những người đó hoặc là đối với bọn họ rất tàn bạo, hoặc là chỉ là đem bọn họ trở thành dự trữ lương, tại gặp được Dung Viễn này rõ ràng càng cường kình càng có tiền đồ đội ngũ khi, phát hiện cường cướp giữ lấy bất thành, tự nhiên đều lựa chọn gia nhập.

Tận thế hoàn cảnh, đều là trắng trợn nhục cường thực, nhân tính mặt u ám bị phóng tới lớn nhất. Nhất là chương không đội ngũ nhân, rất nhiều tại trước tận thế chỉ là xen lẫn ở xã hội tầng dưới chót nhân vật, lại bởi vì càng cường tráng càng hung ác mà tại tận thế sau trở thành một đám người chúa tể. Người nghèo chột phú thay đổi khiến tâm tính không tốt nhân rất dễ dàng trở nên bừa bãi tự đại, duy ngã độc tôn, khi dễ, vũ nhục, sát hại, đập lên người khác thi cốt đến sống, này đều đã biến thành vẻ bình thường, nhưng người như thế tại Dung Viễn đội ngũ trong lại là không cho phép tồn tại .

Vì thế không lâu, bọn họ liền sẽ "Ngoài ý muốn" gặp được một đám tang thi, tự nhiên là chiến đấu nhân viên trước thượng, sau đó không cẩn thận, lại bởi vì nào đó "Ngoài ý muốn", mà bị trảo thương hoặc là tử vong.

Bọn họ dọc theo đường đi ước chừng gặp sáu bảy mươi nhân, đại lãng đào sa, trải qua liên tục sàng chọn về sau, cuối cùng chỉ còn lại có chừng một phần ba nhân mà thôi.

Thời Tinh Trần tối bội phục nhân, vẫn là Dung Viễn xem nhân bản sự. Hẳn xem một chút liền có thể biện trung gian, đơn giản trò chuyện vài câu, liền biết người này tối thích hợp làm cái gì. Lựa chọn phương hướng về sau, lược gia điều giáo, nguyên bản chỉ có thể xem như phế vật gia hỏa bỗng nhiên liền trở nên hữu dụng mà tin cậy lên. Bọn họ trên xe mang theo mấy thùng thư, trù nghệ gieo trồng nuôi dưỡng tinh luyện kim loại sửa chữa đẳng các phương diện kỹ thuật đều có, Dung Viễn có khi nhìn như tùy ý đem mỗi quyển sách giao cho người nào đó, không bao lâu, đội ngũ trong liền nhiều một vị "Chuyên gia" .

Có mấy người nguyên bản Thời Tinh Trần là không tán đồng Dung Viễn đem bọn họ nhận lấy, nhưng mà sau, lại không đoạn bị Dung Viễn đào móc ra lóe sáng điểm, lại không động thanh sắc dẫn đường, đẳng Thời Tinh Trần bỗng nhiên ý thức được bất đồng thời điểm, liền phát hiện những

người đó cơ hồ giống như là thay đổi một người như vậy, liền là xoi mói như hăn cũng không thể không xưng một "Hảo" Tự.

Lãng trung dải vàng không tính cái gì, có thể đem thạch đầu biến thành kim tử, mới là nhất khó được .

...

"Phía trước là đường lộ trường, ta tưởng có lẽ có thể đánh mấy chỉ lộ cải thiện một chút thức ăn, còn có thể trao mấy chỉ Tiểu Lộ về sau chăn nuôi lên. Ngài xem có thể làm sao?" Thời Tinh Trần đẩy đẩy kính mắt, mỉm cười hỏi. Tuy ngữ khí cung kính, nhưng thái độ thông dong bình đẳng, cũng không cho người nịnh nọt kẻ hèn cảm giác.

Dung Viễn lược nhãn một chút mi, nói:"Người xem an bài là được."

"Ta biết." Thời Tinh Trần dừng lại xe, tiếp đón mấy người cầm tự chế súng lục nổ tên vây qua đi, chỉ chốc lát sau liền truyền đến hoan hô cùng tiếng cười.

Thùng xe bên trong, Dung Viễn xoa xoa trán, tưởng không rõ hăn chính là ngủ một giấc, như thế nào giống như xuyên việt như vậy đổi một bộ cảnh tượng. Người chung quanh đều là xa lạ, nhưng bọn họ đối với hăn thái độ lại thập phần quen thuộc. May mà đều thập phần nghe lời mà cung kính, ngay cả kia nguy hiểm nhất gia hỏa nhìn qua đều là trung thành và tận tâm, khiến Dung Viễn cảm giác trước mắt tình cảnh còn không tính rất tao, tỉnh lại về sau khẩn trương cảm cũng xoa dịu vài phần.

Hăn ý đồ từ chung quanh tìm tòi ra bất cứ có thể vì hăn cung cấp manh mối vật phẩm, thân thể vừa động, liền cảm giác được vài phần khác thường -- túi quần trung trang một cỗ bàn tay vỏ cứng Notebook. Dung Viễn đem lấy ra, vừa lật ra nhìn đệ nhất trang, sắc mặt liền trở nên cổ quái lên.

-- cho nên nói, song song không gian là cái gì quý? ! lúc nào xuyên
việt biến thành còn bán đi tới đi lui phiếu nhanh gọn xe tốc hành ?

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Tai Nạn

Tại phía trước, Dung Viễn lĩnh ngộ đến micromet nhân không cần ngôn ngữ mà là thông qua ý thức trực tiếp trao đổi phương thức, lần đầu nếm thử khi vô ý dùng lực quá mạnh, đem chung quanh micromet nhân tất cả đều chấn ngất đi, ngay cả hắc trong tay trái cái kia oánh màu tím tiểu viên cầu cũng giống như nhất tịnh mất đi ý thức, ở trong tay hắc vẫn không nhúc nhích, phảng phất một vật chết.

Thậm chí một lát sau, tại kia màu vàng nhạt ao hồ trung cũng có rất nhiều tiểu viên cầu liên tiếp không ngừng mà nổi lên đến, thật giống như một đám bị bom tạc phiến ngư một đám sáng trắng bụng trời lên mặt nước, không biết là chết hay sống. Thậm chí ngay cả không trung đều có một ít đồng dạng viên cầu lạch cạch lạch cạch rơi xuống đầy đất, có hai vừa muốn nện đến Dung Viễn cùng đệ Hà Lan trên người khi, bỗng nhiên lại bị vô hình lực lượng đẩy ra, rơi vào bọn họ bên chân.

Dung Viễn nhìn thoáng qua, phát hiện này mấy viên cầu hình dạng đều rất tương tự, chỉ là hình thể lớn nhỏ thượng thoáng có chút sai biệt, nhan sắc cùng hoa văn ngược lại là đều không giống nhau, số ít một bộ phận còn sẽ tản ra quang mang nhàn nhạt, như là tạt đầy đất trên châu, nhìn qua thập phần khả ái. Nhưng Dung Viễn từng biến tiểu qua rất nhiều lần, chưa từng có ở địa phương nào gặp qua thứ này, hôm nay chúng nó lại phô thiên cái địa xuất hiện, muốn nói cùng đồng dạng đột nhiên thối quết toàn cầu ucoc chứng không có quan hệ, kia hoàn toàn là không có khả năng .

Đệ Hà Lan xem xét tốc độ rất nhanh, mấy cái hô hấp cũng đã hoàn thành, sau đó đem xem xét kết quả lấy 3D kết cấu hiện ra tại Dung Viễn

trước mặt.

Dung Viễn phát hiện, loại này bị mọi người cho rằng là "Virus" vì khuẩn gây bệnh, trên thế giới cũng không thể xưng là virus. Nhân loại cái gọi là virus, là một loại kết cấu phi thường đơn giản phi tế bào hình vi sinh vật, do hạch toan phần tử cùng albumin hoặc là chỉ có albumin cấu thành, không có tân trần thay thế, tự thân cũng không tiến hành phục chế. Tại gặp được túc chủ tế bào phía trước, virus chỉ là một đại hóa học phần tử, cũng không phải sinh mệnh thể, chỉ có tại cùng túc chủ tế bào gặp nhau về sau nó mới sẽ biểu hiện ra sinh mệnh thể đặc thù.

Mà này mấy tiểu viên cầu, chúng nó bản thân chính là sinh vật, thậm chí có chính mình độc lập ý thức cùng trí tuệ, bằng không mà nói, cũng sẽ không nhận đến Dung Viễn vừa rồi tinh thần lực phát ra tiếng ảnh hưởng mà hôn mê. Chúng nó bên trong kết cấu cũng rất kỳ lạ, cũng không cùng trên địa cầu bất cứ một loại sinh vật giống nhau, nhưng này phức tạp kết cấu cùng phần đông không rõ sử dụng khí quan vẫn là có thể chứng minh, này trên thực tế là một loại có chút cao cấp sinh mệnh thể.

Nhân loại vẫn lo liệu quan điểm là, tế bào là sinh vật thể cơ bản nhất kết cấu cùng công năng đơn vị. Nhưng này cùng đại đa số tế bào như vậy tiểu viên cầu, này bên trong phức tạp kết cấu lại là do cái gì cơ bản đơn vị cấu thành đâu? Chi nguyên thể là nhỏ nhất tế bào, này đường kính có một trăm Nano tả hữu, mà này viên cầu trong cơ thể, lại có đường kính còn không đến một Nano khí quan, lấy Dung Viễn hiện tại hình thể cùng nhãn lực cũng chỉ là miễn cưỡng có thể phân biệt một hai mà thôi.

Này cũng không phải trên địa cầu có thể tồn tại một loại sinh vật. Nó cấp nhân loại mang đến, cũng không phải một hồi khó có thể chữa khỏi tật bệnh, mà là rõ đầu rõ đuôi sinh vật xâm nhập !

"Đậu Hà Lan, khiến Noah thông tri nghiên cứu sở, tra tra xem ucoc chứng là chỉ xuất hiện tại nhân loại trên người, vẫn là cái khác sinh vật trên

người cũng có cùng loại bệnh trạng." Dung Viễn bỗng nhiên nói:"Động vật, phi cầm, loại cá, côn trùng, vi sinh vật, sở hữu có thể nghĩ đến giống loài, đều tra một lần."

Đậu Hà Lan phát ra tin tức, đồng thời nói:"Lượng công việc quá lớn, chỉ sợ muốn mất thời gian rất lâu."

"Đây là toàn cầu tính tai nạn !" Dung Viễn tăng thêm ngữ khí nói, mang theo vài phần cấp bách cùng không cho phép nghi ngờ,"Liên hệ toàn thế giới sở hữu có điều kiện nghiên cứu sở cùng phòng thực nghiệm phối hợp ! chúng ta tất yếu tin tức liên hệ, tư liệu cộng hưởng -- đây không phải chú ý quốc biệt cùng lập trường thời điểm."

"Ta hiểu được." Đậu Hà Lan lập tức làm theo, lại hỏi:"Muốn đem xem xét kết quả phát cho bọn họ sao?"

"Cấp Noah, ta cần nó phân tích tính toán năng lực, sở hữu nghiên cứu kết quả cũng khiến nó chỉnh hợp xử lý, về phần người khác liền không tất ." Dung Viễn sau khi nói xong, nghĩ đến chính mình vừa mới nói qua muốn tư liệu cộng hưởng, vì thế lại giải thích một câu:"Đây là một loại hoàn toàn mới giống loài, nó xuất hiện sẽ dẫn làm khó dễ lấy tưởng tượng cuồng nhiệt, bất luận kẻ nào chỉ cần tại đây mặt trên có điều nghiên cứu, lập tức liền có thể danh khắp thiên hạ -- nhưng này chỉ đối cá nhân có chỗ tốt, đối giải quyết lần này sự kiện tai hại vô ích. Vào thời điểm này, ta cần mọi người xoắn thành một sợi dây thừng hướng cùng một phương hướng sử dụng, mà không phải bởi vì pha tạp quá nhiều bất đồng mục đích mà làm theo điều mình cho là đúng."

Đậu Hà Lan gật đầu, lại không yên lòng nói:"Bất quá... Nếu tất cả mọi người biết loại này virus là sao thế này, sau đó mục đích tính nghiên cứu mà nói, không phải có thể càng nhanh cầm ra giải quyết phương án sao?"

"Càng nhanh?" Dung Viễn khẽ cười một tiếng, mang theo vài phần châm chọc, ánh mắt lưu chuyển trung lơ đãng toát ra bề ngể thiên hạ ý vị, "Người yên tâm, về phần này... Có chúng ta liền đủ rồi."

...

Khi nói chuyện, Noah đã thu đến tân chỉ lệnh.

Nó theo bản năng nhìn nhìn thời gian, từ Dung Viễn hai người biến tiêu từ nó theo dõi phạm vi trung biến mất về sau, vừa qua một giây.

Một giây, tại bọn họ thế giới trung đều phát sinh cái gì cố sự đâu? Noah hâm mộ không được, thế nhưng nó có khác nhiệm vụ, lại không cách nào cùng Dung Viễn bọn họ cùng nhau qua. Hơn nữa nó hình thể có điểm quá lớn, cũng tắc không tiến đậu Hà Lan giới tử không gian trung. Tối kỳ diệu là, từ một giây trước bắt đầu, nó liền chỉ có thể thu đến quang não cái kia còn không có bản thân ý thức tiểu gia hỏa ngẫu nhiên phát tới được tin tức, nó chính mình lại như thế nào cũng bắt giữ không đến quang não tồn tại. Thật giống như nó cũng không tồn tại ở đây không gian, giữa song phương chỉ có mỏng manh liên hệ khiến chúng nó có thể tiến hành đơn giản tin tức truyền lại.

Noah một bên đem tin tức đã nhanh nhất tốc độ phát ra đi, một bên rất là hối hận. Nó vốn cho rằng cho dù Dung Viễn bọn họ trở nên nhỏ, nhưng chỉ cần có quang não tại, nó cũng có thể thông qua xâm nhập quang não đồng bộ đi theo, này cùng nó chính mình đi cũng không có cái gì khác biệt. Ai biết hôm nay song phương tựa hồ bị ngăn cách tại bất đồng không gian trung như vậy, khiến nó sở hữu tính toán tất cả đều thất bại, thật sự là đáng giận cực kỳ.

Nó than thở, đồng thời tăng mạnh đối sở hữu nghiên cứu sở theo dõi, để tại trước tiên đem nghiên cứu tin tức truyền lại cho Dung Viễn bọn họ.

-- chỉ là, không biết đương được ra kết luận thời điểm, bọn họ ở thế giới vì mô lại vượt qua bao nhiêu thời gian?

Vô hình sóng điện truyền hướng thế giới các nơi, mấy năm đến vẫn ở sở hữu nghiên cứu cơ cấu trung độc chiếm ngao thủ 907 nghiên cứu sở lần đầu tiên phát ra hợp tác thỉnh cầu, trừ số ít nhân còn đang do dự hoặc là cần hướng thượng cấp xin chỉ thị bên ngoài, cơ hồ 99% thu đến tin tức phòng thực nghiệm đều trước tiên cho khẳng định hồi phục. Có nhân nửa đêm từ trong lúc ngủ mơ hoặc là ôn nhu hương bò lên, có tại hôn lễ hiện trường bỏ xuống sở hữu tân khách lao tới phòng thực nghiệm, có ngay tại chỗ nằm lên nhà mình sủng vật bắt đầu làm đơn giản kiểm tra đo lường... Vô luận giới tính, màu da, địa vực, quốc gia, kỹ thuật cao thấp hoặc danh khí lớn nhỏ, vô số người đặt ở chính mình trên tay sở hữu chuyện trọng yếu, bằng nhanh nhất tốc độ triển khai nghiên cứu.

Bọn họ không phải bị 907 nghiên cứu sở danh khí cùng địa vị sở thúc giục, mà là biết, nếu loại này phỏng đoán bị chứng thực, kia liền thuyết minh, này cũng không phải đơn thuần nhân loại cá thể lưu hành tính tật bệnh, mà là toàn bộ địa cầu, sở hữu sinh vật hủy diệt tính tai nạn !

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 253: Viên Cầu, Viên Cầu

Dung Viễn biết, cho dù mọi người lập tức triển khai nghiên cứu, nhưng bởi vì thời gian chênh lệch quan hệ, hẳn muốn đem kết quả lấy đến tay còn cần rất dài thời gian. Bên cạnh đậu Hà Lan mỗi cách một đoạn thời gian liền cùng Noah liên hệ một lần, trừ lý giải tiến triển bên ngoài, còn sẽ đổi mới nhân loại bởi vì uococ chứng tử vong nhân số. Mỗi một lần, con số này đều sẽ có điều tăng trưởng, thiếu thì mười mấy, nhiều thì gần trăm, tuy rằng con số này so sánh với nhân loại bảy mươi ức nhân khẩu cơ số đến nói cũng không tính nhiều, nhưng nếu là suy xét đến đậu Hà Lan mỗi lần thống kê thời gian khoảng cách lấy nhân loại thời gian quan đến nói vốn vẹn chỉ có 0.5 giây, như vậy này tốc độ tăng liền phi thường khủng bố.

Trông cậy vào trên địa cầu kia vài liên lần này tật bệnh vi khuẩn gây bệnh là cái gì cũng không có hiểu rõ các chuyên gia nghiên cứu chế tạo ra mục đích tính vacxin phòng bệnh là không có khả năng, đợi đến bọn họ có thể có điều tiến triển thời điểm, có lẽ toàn bộ trên địa cầu nhân loại cùng mặt khác đại đa số sinh vật đều đã chết sạch. Dung Viễn chỉ hi vọng bọn họ có thể khiến toàn thế giới -- ít nhất là trên địa cầu quyền sở hữu lực giai tầng nhận thức đến vấn đề nghiêm trọng tính, hơn nữa có thể ở cự đại uy hiếp dưới đồng tâm hiệp lực cho nhau viện trợ. Đương Dung Viễn được ra đối kháng loại này vi khuẩn gây bệnh phương án khi, toàn thế giới có thể hiệu suất cao, nhanh chóng triển khai phòng chống cùng cứu viện.

Tại thế giới vi mô, hẳn có được so bình thường hình thái dưới hơn rất nhiều thời gian, nhưng này thời gian cũng không phải vô hạn. Bởi vậy Dung Viễn không muốn lãng phí một phút một giây, tự cấp Noah phát ra

mệnh lệnh về sau, hắn lập tức liền bắt đầu nghiên cứu trong tay này khóa màu tím viên cầu.

Hàn quang chợt lóe, Dung Viễn trong tay xuất hiện một phen so ngón tay hơi dài tiểu đao, xem kia thân đao như gương, hàn quang sâm sâm, liền tính không thể chém sắt như chém bùn cũng kém không nhiều .

Đậu Hà Lan phối hợp dùng giao trạng chất lỏng đem viên cầu thân thể cố định lên, đồng thời đánh một luồng cường quang. Viên cầu ngoại tầng làn da vốn chính là bén mỏng được gần như nửa trong suốt tài chất, tại chùm sáng chiếu xuống, càng là ngay cả thân thể bên trong khí quan đều mơ hồ có thể thấy được. Tựa như một khóa tử bảo thạch tiểu gia hỏa thân thể hơi hơi phập phồng, giống như ngủ say sưa, căn bản không biết chính mình sắp sửa bị này hai tên phát rồ cơ thể sống giải phẫu.

Dao giải phẫu tại Dung Viễn chỉ gian chuyển hai vòng, vạch xuống một đạo Bạch Lượng hình cung. Hắn cầm đao tại viên cầu trên người khoa tay múa chân một chút, đậu Hà Lan không tự chủ được run run, ngọn đèn run nhẹ nhẹ, dẫn đến viên cầu trong cơ thể khí quan cũng xuất hiện bóng chông. Dung Viễn nhìn đậu Hà Lan liếc nhìn, hỏi:"Kinh hoàng?"

Đậu Hà Lan lắc đầu, chần chờ một chút, lại gật gật đầu, không có nói tâm tình của mình, ngược lại nói:"Dung Viễn, người biết như vậy là muốn khẩu công đức trị đi?"

Viên cầu tuy rằng hôn mê, nhưng như cũ là sống . Dưới tình huống như vậy, rõ ràng bị giải phẫu cùng hành hạ đến chết cũng không có phân biệt, vô luận nó tự thân thiện ác hay không, hay không đáng chết, cầm đao Dung Viễn đều sẽ bị khẩu công đức.

"Biết." Dung Viễn vi cười, nói:"Thì tính sao?" Tại quyết định làm chuyện này thời điểm, hắn không có suy xét cứu vãn địa cầu có thể cho

mình mang đến bao nhiêu công đức, cũng không để ý trong quá trình này sẽ bị khấu trừ bao nhiêu công đức.

Vì thế đệ tử Hà Lan không nói gì thêm, vững vàng giữ ngọn đèn, đèn nhánh trong ánh mắt một mảnh trầm tĩnh.

-- Thiên Đường Địa Ngục, ta đều đi theo người cũng là.

Dung Viễn cẩn thận quan sát đến viên cầu trong cơ thể khí quan vị trí cùng lớn nhỏ, dựa theo chính mình đối bao gồm nhân loại cùng phần đông ngoại tinh nhân ở bên trong trí tuệ sinh vật lý giải, phỏng đoán các loại khí quan công năng tác dụng. Lặng im một lát sau, xác định hạ đao vị trí. Tại quá khứ rất nhiều nghiên cứu trung, không có một lần cần Dung Viễn tự mình động thủ giải phẫu, đây là lần đầu tiên làm như vậy, nhưng chấp đao thủ lại ổn được phảng phất đã thiên chuy bách luyện, không có một chút run rẩy.

Trên địa cầu, không có một loại thuốc mê là có thể ứng dụng ở loại này vì sinh vật trên người. Cho dù hữu dụng, cũng không biết hay không sẽ dẫn lên cái gì biến dị. Công đức thương thành bên trong có lẽ có, nhưng sử dụng đồng thời, cũng chẳng khác nào giết nó. Vì thế Dung Viễn cũng không lại cân nhắc cái gì gây tê vấn đề, không quản dùng cái gì thủ đoạn, hẳn đều cần tìm ra một loại có thể ở trên địa cầu đại quy mô ứng dụng, giết chết hoặc là ít nhất hạn chế loại này sinh vật khuếch tán phương pháp.

Mũi đao dừng ở so gầy còn muốn bén mỏng trên làn da, đệ tử Hà Lan không tự chủ được nhắm mắt lại, chờ đợi một tiếng thê lương kêu thảm thiết nhớ tới. Nào biết sau một lúc lâu, như cũ không có nghe đến trong dự đoán thanh âm, lại nghe Dung Viễn hơi mang sự sống "Di" một tiếng.

Đệ tử Hà Lan mở ra một con mắt, cẩn thận dè chừng nhìn nhìn, gặp trước mắt không có xuất hiện máu tươi giàn giụa cảnh tượng, Dung Viễn thậm chí đã bả đao thu lên, không chuyển mắt nhìn cái gì. Đệ tử Hà Lan kỳ

quái theo hần tầm mắt xem qua, phát hiện Dung Viễn nhìn chăm chăm, là viên cầu trong cơ thể một hình trứng khí quan, như là nó bụng, vị trí đó tia sáng hơi hơi nhọn nhọn, phảng phất bên trong thịnh đều là chất lỏng.

Đậu Hà Lan không biết là cái gì khiến Dung Viễn sửng sốt đến buông tay giải phẫu, liền cũng nhìn chăm chăm nhìn một lát, đang cảm giác tựa hồ không có cái gì dị thường thời điểm, bỗng nhiên gặp kia "Bụng" Giống sống đất dẻo cao su như vậy ngoại hình tùy tâm sở dục vận vẹo, nhúc nhích vài cái, đem viên cầu trong cơ thể cái khác khí quan tả hữu chen lẫn ra, từ nguyên bản tới gần ngay trung tâm thiên hạ vị trí chen đến gần sát viên cầu "Da bụng" Địa phương, lược dừng dừng, phảng phất tại nghỉ ngơi.

"Đây là..." Đậu Hà Lan nhìn về phía Dung Viễn, thấy hần nhãn mày, tựa hồ cũng có vài phần khó hiểu, lại như là sắc mặt trở nên càng thêm ngưng trọng . Hần không có nghe đến đậu Hà Lan mà nói, mà là vẫn hết sức chăm chú nhìn chăm chăm kia đồng chất lỏng trạng khí quan biến hóa.

Đậu Hà Lan thu hồi tầm mắt, tiếp tục quan sát. Qua một hồi lâu cũng không có cái gì biến hóa, nhưng lại giống như có điều bất đồng, khiến nó tổng cảm giác có cái gì dị dạng chỗ. Trừng mắt nhìn cẩn thận quan sát một hồi lâu, đậu Hà Lan bỗng nhiên phát hiện, viên cầu da bụng... Giống như biến dày một điểm?

Theo sau nó liền phát hiện này cũng không phải chính mình ảo giác. Viên cầu trên bụng phảng phất bám vào một tầng trong suốt dịch nhầy, dẫn đến tia sáng chiết xạ dẫn có nhỏ bé biến hóa. Hơn nữa này mấy dịch nhầy càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày, đậu Hà Lan nhìn hơn nửa ngày, bỗng nhiên mạnh ý thức được -- đây là kia đoàn chất lỏng đang tại nhất điểm nhất điểm, từ viên cầu trong bụng thẩm thấu đi ra !

Dung Viễn cầm dao chạm, phát hiện này đồng chất lỏng phảng phất một đoàn thủy cầu, dễ dàng liền bị đè ép biến hình, lại cũng không bám vào tại trên dao. Hần đem dao lấy ra, nó liền lại lập tức khôi phục nguyên trạng.

Cảm giác qua vài phút thời gian, này đoàn chất lỏng mới rớt cuộc đem gần nửa thân thể từ viên cầu trên bụng thẩm thấu đi ra, kế tiếp quá trình liên nhanh chóng rất nhiều, cơ hồ là trong nháy mắt, nó liền đem còn lại một nửa cũng kéo ra, bụp một chút rơi trên mặt đất, giống một bãi bùn nhão.

Tại nó rời đi thời điểm, viên cầu "Da bụng" Liền triệt để khôi phục nguyên trạng. Nếu không phải chính mắt thấy toàn bộ quá trình, sợ là ai cũng không thể tưởng được vừa nó trong bụng chui ra như vậy một cơ hồ có nó thân thể một phần ba lớn nhỏ chất lỏng đoàn.

"Nó đây là tại... Bài tiết sao?" Đâu Hà Lan nhìn kia đồng phảng phất là nào đó bài tiết vật đậm sệt chất lỏng nói.

"Ta hi vọng là." Dung Viễn nhẹ giọng nói. Hắn đem cái kia viên cầu triệt để ném đến một bên, toàn bộ lực chú ý đều chuyển dời đến "Bài tiết vật" Trên người đi.

Này đoàn chất lỏng trên mặt đất nằm sắp một lát, ngoại da tựa hồ cô đọng một ít. Nó lúc này nhìn qua giống thạch trái cây, nhưng bởi vì rơi xuống đất thời điểm quá mức tùy ý, chỉnh thể ngoại hình như cũ thẩm không đành nhìn. Tựa hồ khôi phục vài phần khí lực, kia vài không nói rõ là xúc giác vẫn là bàn tay gì đó bỗng nhiên nhúc nhích một chút, chỉ hướng Dung Viễn phía trước bên trái phương hướng, này "Thạch trái cây" Run nhè nhẹ một lát, đột nhiên bắn ra ngoài, tốc độ cũng không mau, giống một mảnh mơ hồ vũ mao như vậy dừng ở nào đó đầu tàu như vậy lớn nhỏ tuyến dịch lim-pha tế bào thượng, gắt gao dán tại mặt trên.

Dung Viễn bước nhanh đi qua, này tuyến dịch lim-pha tế bào hiện tại cũng so với hắn muốn cao một ít. Hắn đem tay dán tại mặt trên, một lát sau mạnh rút về đến, híp mắt, lấy một loại cực kỳ nguy hiểm ánh mắt nhìn cái kia "Thạch trái cây" .

Sau đó đậu Hà Lan liền nhìn thấy, kia tuyến dịch lim-pha tế bào lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ héo rút, như là khí cầu bị đâm động, lại như là sữa dần dần bị hút khô trong cơ thể hơi nước. Mấy cái hô hấp ở giữa, khổng lồ tuyến dịch lim-pha tế bào liền biến thành Dung Viên bên chân một đồng phá bao tải như vậy gì đó, khô nứt nhăn lui, căn bản để người tưởng tượng không ra nó nguyên lai là cái gì bộ dáng.

Tương ứng, kia đoàn mềm nhũn nằm sấp, hình thù kỳ quái "Thạch trái cây" Lại thối phồng như vậy bành trướng lên, biến thành một trong suốt vô sắc tiểu viên cầu, trong cơ thể thật nhỏ khí quan giống như thủy tinh vi diệu, ở dưới ngọn đèn chiết xạ như mộng ảo sắc thái, xinh đẹp cực.

Hấp thu một tuyến dịch lim-pha tế bào về sau còn không hài lòng, này vô sắc viên cầu chốc chốc nổi đến không trung, chốc chốc chui vào hồ bên trong, lại lục tục hấp thu phụ cận mấy cái tế bào, trong cơ thể khí quan hình dáng trở nên trở nên rõ ràng, thân thể cũng biến thành màu hổ phách, sau lưng còn có màu lam bạc, phảng phất hoa chi quần quanh văn lộ. Trừ hình thể thoáng nhỏ bên ngoài, nó nhìn qua đã cùng đầy đất cái khác viên cầu không có cái gì bất đồng .

Dung Viên ngón tay bắn ra, vô hình ba khuếch tán đi ra ngoài, ở không trung nhảy nhót vui vẻ tiểu viên cầu mạnh cứng đờ, ba rơi trên mặt đất, huyền thuyên lăn vài vòng mới dừng lại đến.

"Đây là sinh sản." Dung Viên đem phía trước bị hấn để qua sau đầu cái kia oánh màu tím viên cầu một lần nữa nhặt lên đến, chăm chú nhìn một lát, mới chỉ trong đó một chỗ nói:"Mà này mấy, chính là nó trứng."

Đậu Hà Lan thò đầu xem, thấy hấn sờ chỉ, liền là viên cầu trong cơ thể kia vài đường kính còn không đến một Nano nhỏ bé khí quan, này mấy tiểu tiểu viên cầu giống trứng cá như vậy rậm rạp dày đặc kết thành một đoàn, thấy không rõ có bao nhiêu . Mà tại thượng một màu hổ phách viên cầu sinh ra về sau, trong đó còn có một trứng rõ ràng so cái khác muốn lớn rất

nhiều, nếu không phải Dung Viễn đem mẫu thể chấn ngất đi thể cho nên không thể tiếp tục thu lấy dinh dưỡng vật chất, có lẽ này tiểu gia hỏa hiện tại cũng đã sinh ra .

Tại đậu Hà Lan quan sát kia vài trứng thời điểm, Dung Viễn đem mẫu hồ phách viên cầu nhắc lên, phát hiện này vừa sinh ra không bao lâu gia hỏa trong cơ thể cũng xuất hiện đồng dạng trứng, chỉ là muốn càng thêm thật nhỏ hơn nhiều, rõ ràng còn không có phát dục thành thực. Dưới đất kia phần đông viên cầu trong, phát ra vi quang đều bị vây ở sinh dục kỳ, tại bọn họ quan sát trong quá trình đã có không ít tiểu viên cầu sinh ra, hiện tại đã tự do hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Chúng nó thích ứng năng lực rất mạnh, sinh ở không trung, trong cơ thể sẽ rất nhanh hình thành bọt khí như vậy gì đó, khiến chúng nó có thể không chịu trọng lực ảnh hưởng tại không khí trôi nổi; Sinh ở trong nước, trong cơ thể khí quan tổ chức lại sẽ phát sinh tân biến hóa, có có thể lặn vào đáy nước, có lại có thể thủy chung trôi nổi ở trên mặt nước; Sinh trên lục địa, cũng vì thích ứng bất đồng hoàn cảnh... Hoặc là nói vì thôn phệ bất đồng tế bào mà phát sinh bất đồng biến hóa. Này mấy tiểu viên cầu bề ngoài nhìn như giống nhau, thực ra bên trong khí quan thuộc về khác biệt chủng loại, cơ hồ là hoàn toàn bất đồng sinh vật.

Nhưng chúng nó hậu đại, lại rõ ràng không có kế thừa mẫu thể sinh hoạt tập tính, như cũ bảo lưu lại cái loại này cường đại biến dị thích ứng năng lực. Trong nước viên cầu sinh ra hậu đại cũng có thể ở không trung phi tường; Không trung viên cầu hậu đại cũng có thể chui vào đến mặt đất trở xuống sinh tồn.

Này mấy viên cầu, thoạt nhìn đều chậm rì rì tựa hồ di động lên rất gian nan, nhưng tại chúng nó thành thực về sau, lại sẽ ngẫu nhiên biểu hiện ra vượt qua tường tượng tốc độ đến. Dung Viễn bắt được một chỉ, tinh tế quan sát nửa ngày, mới phát hiện chúng nó tựa hồ có thể thay đổi tự thân sinh vật điện cường độ, lợi dụng điện từ lực tác dụng lấy cực nhanh tốc độ ở không

trung đi qua. Nếu không phải như thế, chúng nó cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy từ địa cầu một góc khuếch tán đến toàn thế giới đi.

-- như vậy sinh vật, giải quyết như thế nào? Hay không sẽ vừa tìm ra một loại khắc chế chúng nó biện pháp, chúng nó lại lập tức tiến hóa ra một loại tân năng lực đến thích ứng nó?

Đậu Hà Lan lòng tràn đầy sầu lo, trừ phát sầu nên như thế nào triệt để giải trừ lần này nguy cơ bên ngoài, còn có một sự kiện khác thủy chung treo ở nó trong lòng. Nó nhìn chăm chăm Dung Viễn xem xem, rốt cuộc vẫn là không nhin xuống hỏi:"Dung Viễn, chúng nó có công đức giá trị sao?"

Thiên Nhân là duy nhất tính đạo cụ, đậu Hà Lan không có này, tự nhiên cũng nhìn không tới sinh vật công đức trị, bình thường chỉ có thể căn cứ Dung Viễn công đức khẩu trừ hoặc là tăng trưởng đến tiến hành phán đoán, có thể nhìn thấy cụ thể trị số, chỉ có Dung Viễn.

"Có." Dung Viễn dứt khoát nói. Nhưng hẳn lại không có nói này công đức chính phụ cùng đại khái phạm vi.

Đậu Hà Lan ngăn ngủi lông mi đều nhăn thành một đoàn, nó vừa muốn nói cái gì, Dung Viễn lại bỗng nhiên nhắc tay ngăn lại nó.

"Sột soạt" thanh âm, bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng truyền đến.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Bất Lão Tộc

Đậu Hà Lan thần sắc đột nhiên căng thẳng, theo bản năng trước nhìn thoáng qua Dung Viễn, đã thấy hắc cánh tay vừa nhấc, đem đậu Hà Lan trong tay đèn tắt đi, chung quanh tia sáng trở nên tự lượng phi lượng, tương đối mông lung.

Ngay sau đó, sột soạt thanh âm mạnh biến mất, bọn họ chung quanh lại nhiều mấy chục hạng nặng võ trang micromet nhân, bọn họ hơi hơi quỳ gối, thân thể nửa ngồi, một bộ tùy thời sẽ khởi xướng trùng kích tư thế, nhìn thấy Dung Viễn cùng đậu Hà Lan về sau, biểu tình đều rõ ràng sửng sốt.

Lúc trước đến nơi đây vây sẵn mấy cái micromet nhân còn nằm trên mặt đất, mới tới nhân trong lập tức liền có hai người phân ra đi kiểm tra xem xét một phen, sau đó đối với đứng ở phía trước, trên đầu có một đôi màu đen s hình sừng nhọn micromet nhân đánh thủ thế, đại khái là tỏ vẻ bọn họ đều còn sống, mọi người buộc chặt thần tình đều thả lỏng, đối diện ở giữa, ẩn ẩn địch ý tán đi, trong mắt dần dần dâng lên hào kỳ cùng kích động, ánh mắt không tự chủ được tại hai người trên đùi quét tới quét lui.

Cầm đầu cái kia sừng nhọn micromet nhân xòe bàn tay, được rồi cổ quái lễ, sau đó nhìn Dung Viễn nói: "Ta là Trường Quang bộ lạc Nha Dao, xin hỏi hai vị, hay không là đến từ phi chi một tộc khách nhân?"

Lẽ ra lúc này Dung Viễn cùng đậu Hà Lan hai trang điểm hoàn toàn giống nhau, nhiều nhất đậu Hà Lan đầu lớn hơn một chút, mặt khác không có cái gì khác biệt. Nhưng này Nha Dao nhìn bọn họ hai mắt sau, lại nhận

định Dung Viễn là có thể người làm chủ, đối với hãn thái độ cũng càng thêm cung kính. Đậu Hà Lan cũng không phát giác cái gì không đúng, nó vẻ mặt nghiêm túc, làm như có thật giả vờ chính mình là bảo tiêu, lại quên cách mũi giáp căn bản không có ai có thể nhìn thấy nó biểu tình.

Mắt thấy một người biến thành một tộc mũi mang ở trên đầu đã trích không xong, Dung Viễn cũng không có lại ý đồ biện bạch, chỉ gật gật đầu, cam chịu thân phận này. Lo lắng cho mình lại đem này mấy micromet nhân làm ngất, hãn âm thầm điều chỉnh vài lần, mới truyền ra một đạo ý thức ba: "Các người hảo, ta là Dung Viễn, đây là đậu Hà Lan, rất cao hứng nhìn thấy các người."

Lợi dụng tinh thần lực truyền lại thanh âm cùng chính hãn bình thường nói chuyện thanh âm rất không giống nhau, khàn khàn trầm thấp, tựa như cổ chung hồi vang, không lý do có vẻ thần bí vài phần.

Micromet nhân đội ngũ lập tức liền trở nên xao động lên, trong ý thức tất cả đều là đơn thuần thán từ dùng đến truyền đạt sự sốt cảm tình, còn có người một bộ kích động muốn ngất đi bộ dáng. Nếu không phải chúng nó đồng bạn thân thể còn nằm ở một bên, liền tính đã có người vẫy lên đến muốn kí tên cũng không kỳ quái.

Nha Dao nghe hãn nói như vậy, vẻ mặt thư hoãn vài phần, nhưng so với hãn đồng bạn vẫn là bảo lưu lại vài phần cảnh giác cùng hoài nghi, hỏi: "Có thể hay không thỉnh ngài nói cho ta biết, nơi này đến cùng phát sinh chuyện gì?"

Một tràn ngập nói dối bắt đầu sẽ dẫn đến không thể tính toán biến số, tuy rằng dưới đất kia mấy cái micromet nhân không hãn biết chính mình là như thế nào té xỉu, bất quá Dung Viễn vẫn là theo thực lấy cáo. Nghe được chính mình đồng bạn bởi vì không thể thừa nhận đối phương dẫn âm mà té xỉu, vài micromet nhân lộ ra xấu hổ biểu tình, nhưng mà khi bọn họ biết

này đầy đất viên cầu đều là bởi vì đồng dạng nguyên nhân mới hôn mê về sau, liền chỉ dư lại tràn đầy khiếp sợ cùng sùng bái .

...

Đi ra ngoài sân bắn tộc nhân liên móc treo khiêng, lại tha lại lập lộng trở về vượt qua tường tượng con mồi, toàn bộ Trường Quang bộ lạc một mảnh vui mừng. Rất nhiều hài tử cùng lão nhân đều vây lên đến hỗ trợ, đem viên cầu dùng hình nón gửi vận vào kho hàng, khóa ở trong lồng. Còn có người không trụ vây quanh đội săn hỏi thăm đây là có chuyện gì, nghe nói là tại hai trong truyền thuyết phi chi một tộc dưới sự trợ giúp mới có nhiều như vậy thu hoạch thời điểm, không khí càng là rơi vào một loại quý dị cuồng nhiệt trong.

Nha Dao không kiên nhẫn đẩy ra hai lần thứ mười ba vây lên đến thỉnh cầu hẳn giảng thuật một chút gặp được phi chi một tộc quá trình gia hỏa, bốn phía xem xem, từ một đồng cô nương trung gian tha ra trung gian cái kia nói được thao thao bất tuyệt đội săn đội viên, hỏi:"Hôn mê tộc nhân thế nào ?" Hẳn nhớ rõ phía trước gã này bị chính mình phái đi, đem hôn mê mấy người đưa đến y sư chỗ đó trị liệu.

"Đội trưởng?" Đây đội viên bị hẳn động tác hoảng sợ, thấy rõ về sau cười nói:"Y sư nói không có cái gì vấn đề lớn, ngày mai sáng sớm liền có thể tỉnh lại."

Hẳn không yên lòng nói, tuy rằng còn bị Nha Dao chộp trong tay, nhưng ánh mắt cùng xúc giác đều đã quai đến các nữ hài nơi đó đi . Nha Dao một phen đẩy ra hẳn, lại bắt lấy một người khác hỏi:"Kia hai phi tộc nhân đâu?"

"Tại tù trưởng nơi đó !" Người nọ vội vàng bận rộn nói, cầm trong tay mấy tấm mỏng manh giấy, mặt trên ghi lại lần này đội săn thu hoạch.

Nha Dao bước đi hướng tù trưởng chỗ ở. Bọn họ một tộc phòng ở đều xây tại dưới đất, mặt ngoài chỉ có một thấp bé nửa hình cầu lồi ra, mở cửa theo một độ dốc rất dốc sườn dốc đi xuống, mới sẽ phát hiện bên trong có khác Càn Khôn. Micromet nhân bộ lạc không có rất rõ ràng giai cấp phân chia, tù trưởng tuy rằng địa vị hiển hách, nhưng hẳn phòng ở trừ tại một tộc tộc tối trung gian bên ngoài, cái khác cũng không có cái gì khác biệt, cổng cũng không có gác nhân. Nha Dao gõ cửa, đạt được sau khi cho phép, liền từ cổng trực tiếp nhảy xuống.

Hắn vào thời điểm, kia hai vị tự xưng là phi một tộc nhân đang ngồi ở tù trưởng bên cạnh, một tọa được quy củ, một cái khác lại tọa được tản mạn, cử chỉ tại lơ đãng trung, đem bọn họ tù trưởng đều có vẻ như là hẳn bên cạnh một tôi tớ. Tù trưởng thê tử cũng ngồi ở bên cạnh, tại phòng ở một góc vắt ngang một dùng cánh hoa chế tạo nôi, bên trong nằm một chính cầm ngón tay ngủ an nhì.

Nha Dao cước bộ dừng một chút, đi đến tù trưởng thê tử hạ thủ ngồi xuống. Phòng trong mấy người nhìn hẳn một cái, tiếp tục phía trước nói chuyện. Tù trưởng thê tử đối với hẳn cười cười, cho hẳn đổ một chén nước.

Nha Dao chú ý tới, cái kia Dung Viễn cùng đậu Hà Lan bên cạnh cũng phóng thủy cùng một ít đồ ăn, lại may may không có động qua. Hẳn ánh mắt lóe lóe, cúi đầu, chăm chú nghe bọn họ nói chuyện.

Tù trưởng trầm giọng nói: "Không ai biết loại này trăm sắc linh từ đâu tới đây, chúng nó phảng phất là đột nhiên xuất hiện, cướp đi hơi nước, phá hủy chúng ta sinh hoạt hoàn cảnh, ô nhiễm chúng ta đồ ăn. Phàm là bị chúng nó tiếp xúc qua sự vật, đều như là bị thôn phệ sở hữu sinh mệnh lực như vậy. Thứ có thể ăn càng ngày càng ít, bất đắc dĩ, chúng ta chỉ có thể lấy thứ này làm đồ ăn. Thế nhưng chúng nó tốc độ cực nhanh, cũng rất thông minh, bắt giữ phi thường khó khăn, chúng ta thu hoạch rất ít, nếu tiếp tục như vậy đi xuống, của ta tộc nhân, sẽ bởi vì đói khát mà chết. Tôn quý phi chỉ một tộc khách nhân, ta, nhiều lực, Trường Quang bộ lạc tù trưởng,

nguyện ý trả giá bất cứ đại giới, chỉ cầu ngài có thể cứu lại của ta tộc nhân, vì bọn họ chỉ dẫn phương hướng."

Hắn thâm thâm khom lưng, trán cơ hồ dán trên mặt đất. Tù trưởng thê tử cũng là đồng dạng hành lễ, cũng run thanh âm nói:"Chúng ta chiến sĩ đều nguyện ý ra sức chiến đấu mà chết, nhưng chúng ta còn có hài tử, bọn họ không thể đối kháng lần này nguy cơ. Cầu cầu ngài, giúp chúng ta."

Nha Dao chần chờ một chút, cũng thâm thâm bái hạ đi. Hắn nghe được cái kia gọi Dung Viễn phi một tộc nói:"Không cần đại giới, chúng ta chính là vì chuyện này mà đến."

"Rất cảm tạ ngài ! phi thường cảm tạ ngài !" Tù trưởng lại bái một chút, mới thẳng lưng, thành khẩn nói:"Thỉnh cho phép ta cũng có thể hơi tấn non nớt chi lực."

"Vừa lúc, ta hiện tại liền có cần ngài hỗ trợ địa phương." Dung Viễn khách khí nói:"Thỉnh cho ta các người sở hữu về loại này... Trăm sắc linh tư liệu. Mặt khác, tại tìm ra đối phó chúng nó biện pháp phía trước, ta khả năng cần tại quý bộ lạc cư trụ một đoạn thời gian, còn muốn làm một ít thực nghiệm, khả năng cần nhân thủ hiệp trợ."

...

Tù trưởng thê tử đi cấp Dung Viễn hai người an bài nơi ở, tại bọn họ rời đi về sau, Nha Dao khẩn cấp hỏi:"Phụ thân, ngài tin tưởng bọn họ sao? Nếu bọn họ là lừa đảo..."

Micromet nhân ý thức truyền âm cũng không thể nhằm vào cá nhân, một người nói chuyện chung quanh tất cả mọi người đều có thể nghe được, nhưng micromet nhân cũng là cần riêng tư . Bởi vậy tại bọn họ nơi ở trên kiến trúc, bọn họ vẽ loạn một ít đặc thù tài liệu, có thể hấp thu ngăn cách loại này thanh âm. Cho nên lúc này Nha Dao nói chuyện, cũng không e ngại bên ngoài Dung Viễn sẽ nghe gặp.

"Im miệng !" Tủ trưởng nhiều lực ly nện ở trên bàn, lạnh lùng nói:"Trường Quang bộ lạc cũng không hoài nghi chính mình bằng hữu, Nha Dao, người rất khiến ta thất vọng !"

"Nhưng bọn họ không hẳn là bằng hữu !" Nha Dao vội vàng nói:"Tuy rằng rất giống, nhưng ngài không phải nói cho ta biết, trong truyền thuyết phi một tộc cũng không mở miệng nói chuyện. Phụ thân..."

Nhiều lực giơ tay lên ngắt lời hẳn, nói:"Ta cũng từng nói cho người, không mở miệng, cũng không thể thuyết minh bọn họ không biết nói chuyện, có lẽ chỉ là bởi vì không có mở miệng tất yếu. Huống chi, truyền thuyết chỉ là truyền thuyết, phi một tộc đã rất lâu rất lâu cũng không có hiện thân, thời gian dài như vậy, bọn họ có lẽ là có điều thay đổi, này cũng không phải điểm đáng ngờ."

Nha Dao cố chấp nói:"Nếu truyền thuyết chỉ là truyền thuyết, phụ thân, ngài lại vì cái gì tin tưởng bọn họ?"

Nhìn hẳn cố chấp ánh mắt, nhiều lực lo lắng hẳn hoài nghi sẽ diễn biến thành địch ý, đem vốn khả năng giúp bọn họ bằng hữu xa xa đẩy ra, bởi vậy thở dài nói:"Ta từng nói cho người, chúng ta tổ tiên từng tận mắt nhìn đến qua phi chi một tộc."

"Vâng." Nha Dao không rõ hẳn vì cái gì cũ nói nhắc lại.

Nhiều lực nói:"Tiền bối cho chúng ta lưu lại, không chỉ là về này một tộc sự tích, còn có một bức họa." Hẳn xoay người, từ treo đầy thật nhỏ tinh thể trên ngăn tủ hạ một mảnh dài ống hình trụ, từ bên trong lấy ra một bức họa xoắn tới, dùng thập phần nhẹ nhàng chậm chạp động tác triển khai.

Micromet nhân "Giấy" Đều là dùng nào đó tế bào thượng bóc đến màng mỏng trải qua đặc thù xử lý chế thành, này bản thân tài chất cũng không cứng cõi, có thể bảo tồn có tác dụng trong thời gian hạn định hữu hạn, bởi vậy chỉ có thể ghi lại một ít không quá trọng yếu tin tức. Càng

trọng yếu hơn tri thức, bọn họ sẽ khắc vào một loại độ dày chỉ có 0. 1 micromet kim bạc phiến thượng. Nhưng kia chủng tài liệu phi thường khó được, tù trưởng trong tay cũng chỉ có rất ít mấy khối mà thôi. Nghe nói tại một ít đại bộ lạc trung, hữu dụng cái loại này kim bạc chế thành bộ sách, này trân quý trình độ khó có thể tưởng tượng.

Nhiều lực trong tay này bức họa quyền, hiển nhiên chỉ là dùng màng tế bào chế thành, tài liệu phi thường yếu nhược, bởi vậy vị này tù trưởng động tác có vẻ cẩn thận dè chừng, thậm chí ngay cả hô hấp đều ngừng. Theo họa quyền chậm rãi triển khai, Nha Dao ánh mắt càng mở càng lớn, cả người cương ngạnh nhìn. Thẳng đến nhiều lực một lần nữa đem họa quyền thu hồi đến, hắn vẫn là đầy mặt rung động.

"Phụ thân, này, này..." Nha Dao lắp bắp nói, cơ hồ quên nên nói như thế nào nói. Một ý niệm không ngừng mà quay cuồng : Điều này sao có thể đâu? Đây là không có khả năng ! thế nhưng...

Nhiều lực gật gật đầu, khẳng định hắn nhìn đến hết thủy:"Đúng vậy, cái kia Dung Viễn, cùng trong truyền thuyết chúng ta tiền bối gặp qua phi chi một tộc giống nhau như đúc."

"Nhưng, nhưng là..." Nha Dao trong đầu một mảnh hỗn loạn. Đúng vậy, giống nhau như đúc, nhưng thời gian thối thoát, hôm nay đã qua đi bao nhiêu năm? Trên thế giới không có khả năng tồn tại hoàn toàn giống nhau hai micromet nhân, phi một tộc vì cái gì trải qua lâu dài thời gian, lại sẽ xuất hiện hai giống nhau như đúc nhân? Thậm chí ngay cả trang điểm đều hoàn toàn giống nhau !

"Thực ra, trong truyền thuyết còn có một càn kỳ diệu, càng không thể tin tưởng thuyết pháp --" Nhiều lực thanh âm trầm thấp nói:"Phi một tộc, là bất lão tộc. Lịch sử trung đám người sở ngộ đến phi chi một tộc, tất cả đều là một người !"

"Này không có khả năng !" Nha Dao theo bản năng nhảy dựng lên, nhớ tới kia bức họa tượng lại không khỏi im lặng, nhưng hần rất nhanh tìm đến một chứng cứ:"Lần này... Chúng ta khả gặp hai người ! khả năng bọn họ này một tộc tất cả đều trưởng thành như vậy đâu?"

"Có lẽ đi." Nhiều lực mệt mỏi xoa xoa trán, nói:"Nhưng mặc kệ nói như thế nào, hài tử của ta, bọn họ là hàng thật giá thật phi chi một tộc không sai, cũng là chúng ta hi vọng cuối cùng. Người muốn bảo trì cung kính, đem hết toàn lực thỏa mãn bọn họ bất cứ yêu cầu, hiểu sao?"

Nha Dao nhìn bức họa bị thu lên đến địa phương, mím môi, nói:"Ta biết, phụ thân."

...

Bên kia, biết bên cạnh micromet người đều nghe không hiểu bọn họ ngôn ngữ, đậu Hà Lan nhẹ giọng hỏi:"Dung Viễn, người không cảm thấy, micromet nhân hòa bị bọn họ xưng là trăm sắc linh cái loại này viên cầu rất giống nhau sao? Bọn họ, cũng không phải trên địa cầu tự nhiên diễn biến ra giống loài đi?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Ôn Nhu Cùng Thương Tồn

Ban sơ gặp được micromet nhân thời điểm, bởi vì chung quanh hết thấy đối Dung Viễn đến nói đều là phi thường thần kỳ, micromet nhân cũng là loại này thần kỳ trung một bộ phận, bởi vậy Dung Viễn tuy rằng thập phần ngạc nhiên, lại không có nghĩ kỹ trong đó không hợp lý chỗ. Khi đó hẳn, giống như là lần đầu tiên mở to mắt xem thế giới này anh nhi, hẳn rộng mở ý chí dung nạp sở hữu khó có thể tin tưởng, thế giới bất cứ hình thái với hẳn mà nói đều là bình thường, hẳn giống bọt biển hút nước như vậy hấp thu sở hữu tri thức, thế giới quan đánh nát lại trùng tổ. Tại đây trùng tổ trong quá trình, cho dù trà trộn vào đi một chút không hài hòa, cũng rất dễ dàng liền bị hẳn xem nhẹ.

Sau, bởi vì micromet nhân vào trước là chủ đã tại hẳn đối bình thường thế giới nhận tri trung chiếm cứ nhỏ nhoi, bởi vậy hình thành dưới đèn hắc bóng ma hiệu ứng, cho dù trăm sắc linh ngang trời xuất thế, Dung Viễn cũng không có đem hai người liên hệ lên đến. Một lần này, ngược lại là xem sự vật càng thêm khách quan đệu Hà Lan nhìn ra trong đó vấn đề.

--"Dung Viễn, người không cảm thấy, micromet nhân hòa bị bọn họ xưng là trăm sắc linh cái loại này viên cầu rất giống nhau sao?"

Nghe được đệu Hà Lan những lời này, Dung Viễn sợ hãi cả kinh, lập tức liền ý thức đến trong đó vấn đề.

Không sai, micromet nhân hòa trăm sắc linh đồng dạng đều là hình thể cực kỳ nhỏ bé trí tuệ hình sinh vật, hơn nữa cái loại này trăm sắc linh theo Dung Viễn quan sát, nhiều nhất cũng chỉ có năm sáu tuổi hài tử chỉ số

thông minh trình độ, chúng nó chân chính cường đại là thôn phệ, sinh sản, thích ứng năng lực. Micromet nhân lại bất đồng, bọn họ đầu so trăm sắc linh muốn đại thượng vài lần, này trí tuệ cũng vượt xa, cùng phổ thông nhân loại cũng kém không nhiều, bất quá tâm tư lại rõ ràng muốn đơn giản rất nhiều. Bọn họ trong cơ thể, nói vậy có so trăm sắc linh càng phức tạp, càng nhỏ bé khí quan hệ thống, này cùng địa cầu bản thân sinh mệnh thể hệ hình thành quy tắc là hoàn toàn bất đồng .

-- micromet nhân cũng là ngoại lai xâm nhập giống loài sao?

Dung Viễn cũng không như vậy cho rằng.

Bởi vì đối micromet nhân mà nói, không tồn tại "Xâm nhập" Hai chữ này.

Bọn họ cùng trăm sắc linh bất đồng, toàn bộ chủng tộc vô luận cá thể vẫn là tộc quần đều khuyết thiếu dục vọng, cũng liền khuyết thiếu tiến thủ tâm; Sinh hoạt không có áp lực, liền cũng không có cải cách động lực. Bởi vậy mặc kệ khi cách bao lâu, Dung Viễn một lần nữa nhìn thấy chúng nó thời điểm đều cảm giác chúng nó sinh hoạt không có bất cứ biến hóa, thời gian tại micromet trên người phảng phất là yên lặng .

Nhưng mà sự thật cũng không phải như thế. Dung Viễn từng suy tính qua micromet nhân hòa thế giới vĩ mô thời gian chênh lệch, vĩ mô một giây, đối micromet người đến nói tương đương với một giờ còn muốn nhiều một chút nhi; Như vậy nhân loại một ngày là bọn họ hơn mười năm; Nhân loại vượt qua một năm, micromet nhân thời gian cũng đã qua gần năm ngàn năm. Ở địa cầu thời gian trung Dung Viễn đã có hơn mười năm không có một lần nữa biến tiểu qua, tại micromet nhân thế giới bên trong, chính là "Phi chi một tộc" Đã có gần năm vạn năm không có xuất hiện qua, nhưng là hãn hôm nay, trừ danh tự bất đồng bên ngoài, không có phát hiện chúng nó có bất cứ khác biệt.

Như vậy cự đại thời gian chênh lệch, nguyên bản bọn họ so sánh với nhân loại có khó có thể so sánh ưu thế, nếu có tâm, sớm liền có thể chinh phục toàn nhân loại, chiếm lĩnh toàn địa cầu, hưởng vũ trụ tinh thần xuất phát, xưng bá hệ Ngân Hà... Nhưng sự thật là, micromet nhân khoáng hoạt lại đơn thuần thỏa mãn với thu thập cùng săn bắn sinh hoạt, thậm chí ngay cả công cụ sản xuất đều lười cải tiến, bọn họ cùng nhân loại phảng phất sinh tồn tại bất đồng trên duy độ như vậy, hài hòa lại hồ không quấy nhiễu cùng tồn tại .

Sau, Dung Viễn hướng micromet nhân hỏi thăm qua bọn họ lai lịch, nhưng cho dù là cổ lão nhất trong truyền thuyết, cũng không có cùng loại "Bọn họ tại từ từ tinh hà trung trải qua lặn lội đường xa đi đến một khóa xanh thăm tinh cầu" Như vậy thuyết pháp. Hiển nhiên thời gian đã quá mức xa xăm, micromet nhân tự Dung Viễn phát hiện về sau ở trên địa cầu đã sinh tồn mấy vạn năm, phía trước còn không biết có bao nhiêu lâu. Chẳng sợ đổi thành là nhân loại, sở hữu lịch sử cũng đều hội chôn vùi tại lâu dài theo thời gian, huống chi là khuyết thiếu văn tự cùng lịch sử ghi lại micromet người đâu?

"Dung Viễn, đối micromet nhân... Người có cái gì tính toán?" Đậ Hà Lan sâu lo hỏi, nó này hai ngày ở trong bộ lạc đợi đến rất khoáng trá, thập phần thích này chủng tộc, bởi vậy rất lo lắng Dung Viễn cũng muốn nó trao một chỉ micromet người đến giải phẫu.

Nhưng Dung Viễn sửng sốt một chút, lại nói:"Tính toán? Nga... Không có tính toán."

"Không có?" Đậ Hà Lan ngạc nhiên, nó trừng mắt nhìn, đầy mặt khó có thể tin tưởng, nhìn qua như là ngóng trông Dung Viễn làm ra cái gì đến như vậy.

Dung Viễn cười, hỏi ngược lại:"Chẳng lẽ người tưởng giải phẫu chúng nó xem xem? Vẫn là muốn đi tìm kia vài trong truyền thuyết đại bộ lạc sở

trên quý bộ sách, xem bên trong có hay không ghi lại micromet nhân lai lịch?"

"Này ngược lại không có." Đậ Hà Lan lắc đầu, lại nói: "Nhưng ta cảm giác người hân là muốn làm rõ."

"Nga? Vì cái gì?"

"Bởi vì... Người phía trước không phải nói, muốn biết trên đời này tất cả huyền bí sao?" Đậ Hà Lan nhỏ giọng hỏi. Tại nó xem ra, đơn thuần micromet nhân dứt khoát cả người đều là bí mật, Dung Viễn cứ nhiên liền như vậy khẽ bỏ qua, dứt khoát so Thái Dương từ phía đông dâng lên còn muốn kỳ quái hơn nhiều -- chung quy, ở trong vũ trụ, Thái Dương từ nơi nào phương hướng lên xuống đều có, còn có vĩnh viễn không thăng không rơi đâu !

"Úc... Đúng, ta là nói như vậy qua." Dung Viễn nhớ tới quá khứ chính mình đã vọng, hoặc là nói nói khoác mà không biết ngược, không khỏi lộ ra một nụ cười nhẹ, sờ sờ đậ Hà Lan đầu, sau đó nói: "Nhưng ta hiện tại phát hiện, thế giới xa so với ta tưởng tượng còn muốn rộng lớn thần bí nhiều, muốn biết rõ tất cả huyền bí là không có khả năng, con người khi còn sống, chỉ có thể tại không ngừng thăm dò cùng học tập trong. Hơn nữa..." Hân nghiêng đầu, đẩy ra sắp sửa dừng ở hân trên người một mảnh nhỏ Tử La Lan sắc lân phần, khéo miệng cầm một mặt lạnh nhạt như thủy lại cực có sáng rọi tiểu ý, nói: "Mặc kệ cỡ nào huyền lệ ma thuật, một khi biết trong đó nguyên lý, đều sẽ trở nên chán nản thậm chí có thể cười. Giữ lại một điểm thần bí cùng chưa biết, không phải càng thú vị sao?"

Đậ Hà Lan nhìn thấy hân tươi cười, không tự chủ được dừng lại cước bộ. Dung Viễn nói xong về sau liền ly khai, xa xa nhìn hân bóng dáng, qua hồi lâu, đậ Hà Lan nói thầm: "Thực ra người chỉ là không tưởng vì thỏa mãn chính mình hảo kì tâm liền đi thương tổn micromet nhân, đúng không?"

...

Micromet nhân dùng hai ngày thời gian đem phù hợp Dung Viễn yêu cầu phòng thực nghiệm dựng lên đến, đồng thời đại đại thỏa mãn đối với "Phi chi một tộc" Hảo kì tâm. May mà bọn họ chỉ là vây xem, không có nắm giữ nhân loại phần ti vây truy chặn đường các loại muốn kí tên kỹ xảo, Dung Viễn lại điểm đầy đúng không tương quan nhân "Nhìn như không thấy" kỹ năng, bởi vậy cũng không cảm giác bị quấy rầy.

Hai ngày trung, vì thu thập càng nhiều thực nghiệm vật liệu, hãn còn cùng micromet nhân đội sẵn đi ra ngoài đánh qua hai lần sẵn. Đơn giản đến nói, chính là micromet nhân mang theo Dung Viễn đi đến tận khả năng xa cự ly, tìm đến cùng phía trước rõ ràng bất đồng địa mạo hoàn cảnh cùng trăm sắc linh, sau đó micromet nhân cách xa xa, không lâu sau, liền có thể nhìn thấy lấy Dung Viễn làm trung tâm rất lớn một mảnh diện tích nội trăm sắc linh giống như là hạ suit cỏ như vậy lẫn đầy đất. Sau đó bọn họ xông qua, sùng bái chiêm ngưỡng một chút phi một tộc anh hùng, trước đem Dung Viễn chỉ tên muốn trăm sắc linh đều thu thập lên đến, sau đó lại đem còn lại "Dự trữ lương" Tận lực tất cả đều nhét vào khăn cấp chế tạo gấp gáp trong thùng lớn, thắng lợi trở về. Vì đêm này mấy thu hoạch tất cả đều giam lại, bọn họ lại ở trong bộ lạc kịch liệt chế tác một số lớn đặc thù lồng, bởi trăm sắc linh bản thân có thôn phệ sinh mệnh thể đặc tính, loại này lồng cũng là khiến micromet nhân nhọc lòng mới làm ra đến.

Hai ngày về sau, Dung Viễn rốt cuộc ở địa phương này cũng thấy được chính mình "Phòng thực nghiệm" .

Nhưng thực ra hãn cảm giác, này xưng là "Thần miếu" Tựa hồ càng thêm thỏa đáng.

Dưới loại hoàn cảnh này, Dung Viễn muốn cái gì nhiều công năng thực nghiệm giá hoặc là kính hiển vi đều là không có khả năng . Hãn đối phòng thực nghiệm chính yếu yêu cầu, thực ra chính là ẩn nấp cùng kiên

cổ. Bởi vì trên cơ bản sở hữu thực nghiệm dụng cụ đều cần từ công đức thương thành bên trong hồi đoái, bởi vậy không thể bị micromet nhân thấy. Mặt khác trăm sắc linh sinh tồn đặc tính rất đáng sợ, tất yếu hoàn toàn ngăn chặn chúng nó chạy trốn khả năng, tài liệu yêu cầu rất đặc thù, micromet nhân bình thường không có đại lượng thu thập loại này tài liệu thói quen, lúc này liền cần chung quanh đi tìm, bởi vậy mới chậm trễ thời gian.

Vừa lạc thành phòng thực nghiệm, chủ thể kết cấu là dùng rất nhiều tinh thể mảnh vỡ chấp nối mà thành, có mảnh vỡ thuần lam như thủy, có bản thân tự mang theo lộng lẫy hoa văn, có chiết xạ cầu vồng sắc thái, bị người tỉ mỉ chọn lựa về sau hợp lại cùng một chỗ, càng hiển được xa hoa lộng lẫy, nhân loại xã hội trung không có cái nào giáo đường màu sắc rực rỡ thủy tinh cửa sổ có thể cùng này so sánh. Còn có một mặt tường cư nhiên là nhân tạo màu xanh đậm led tinh khiết, cũng không biết bọn họ là như thế nào chuyển đến, dày cộp đứng ở nơi đó để người có loại thời không thác loạn cảm giác.

Nhìn theo Dung Viễn xách đựng mấy chỉ bất đồng trăm sắc linh lồng đi vào phòng thực nghiệm, môn bị đóng kín. Thói quen trong bộ lạc tin tức cộng hưởng Nha Dao có điểm không thích ứng loại này tác phong, nhưng hẳn chưa nói cái gì, chỉ là khoanh tay tại cạnh cửa dựa vào tường ngồi xuống, lấy dãi tùy thời chờ đợi Dung Viễn phân phó, mặt khác cũng là vì ngăn cản hảo kỳ tộc nhân tới gần.

Đậu Hà Lan cũng không lại cùng micromet nhân bọn nhỏ nói giỡn, yên lặng tại môn bên kia ngồi xuống, Dung Viễn đi vào sau không bao lâu, nó liên thông [công đức bộ] trong ý thức liên liên tiếp không ngừng mà xuất hiện khẩu trừ công đức nhắc nhở.

...

Ngô Hi tựa vào góc tường, gian nan thở dốc, lỏa lồ bên ngoài mặt cùng trên cánh tay đã phủ đầy đại phiến đại phiến màu đỏ ban khối, hẳn

cảm giác, tựa hồ liên trong cổ họng đều xuất hiện cái gì dị vật như vậy, liên thở đều như là đao quát như vậy đau.

Hắn hiện tại đã không có thời gian đi suy xét vì cái gì làm tốt phòng hộ chính mình còn sẽ lây nhiễm virus như vậy vấn đề, chỉ cảm thấy Tử Thần liên đao đều đã khoát lên trên cổ. Hắn ý thức được không đúng, virus tại chính mình trên người phát tác tốc độ tựa hồ so người địa cầu phải nhanh hơn nhiều. Hắn từng nhìn đến rất nhiều bệnh nhân, biết bọn họ từ xuất hiện lây nhiễm bệnh trạng đến chuyển biến xấu thực ra cần vài ngày thời gian, liên tính hôm nay đột nhiên lây nhiễm tốc độ nhanh hơn, nhưng cũng không có nhân nhanh đến hãn loại trình độ này.

Từ nhìn thấy điểm đỏ đến hiện tại, đại khái còn không đến nửa giờ, nhưng hắn đã như là bệnh nguy kịch như vậy. Hắn đến bệnh viện đến thời điểm bên cạnh có không ít người, phát bệnh về sau đại đa số người đều chạy, chỉ có người đại diện Lưu Tiệp cùng một không chớp mắt trợ lý tiểu cô nương lưu lại chiếu cố hắn. Tại hãn bệnh trạng nhanh chóng chuyển biến xấu sau, Lưu Tiệp nói là muốn cho hắn tìm thầy thuốc, lại chạy ra bệnh viện không còn có trở về. Tiểu trợ lý muốn đến bệnh viện đi cầu trợ, vừa lúc ở khi đó bệnh viện bên trong không biết phát sinh cái gì biến cố, rất nhiều người điên cuồng trốn ra, tiểu trợ lý cũng bị đám người lôi cuốn lao ra, Ngô Hi mơ hồ nghe được nàng kêu thảm thiết thanh âm. Nhân tất cả đều chạy trốn về sau, hắn mới nhìn đến dưới đất cái kia không biết bị đập bao nhiêu chân, mờ mịt mở mắt nhìn hắn lại không lại có nửa điểm phản ứng thân ảnh.

Ngô Hi lại liên vì nàng vừa khóc năng lực đều đã không có, hốc mắt khô khốc sinh đau, cả người chất lỏng đều như là tại nhanh chóng xói mòn, một mọi địa chấn đều không động đậy được. Hắn trên người còn có khăn cấp dùng được phẩm, lại liên lấy ra khí lực cũng không có.

Chân tê mịch đang đưa một chút, tiếp liền nghe đến "Răng rắc" Một tiếng xương cốt đoạn liệt thanh âm, lại cũng không cảm thấy đau đớn -- hắn

toàn thân cảm giác thần kinh đều đã bị tê liệt .

Một vội vội vàng vàng vừa từ bệnh viện bên trong chạy đến nhân không cẩn thận đá đến Ngô Hi trên đùi, đem hấn hiện tại thúi đến mức tựa như khoai lát như vậy xương đùi đá gãy, người này thân thể cũng không chịu không chế ngã sấp xuống ghé vào Ngô Hi trên người. Sau đó hấn liền nghe đến một trận bùm bùm giòn vang, giống như dưới thân này nhân toàn thân xương cốt đều bị chính mình ép gãy như vậy, lại vừa thấy đến trước mặt người này đáng sợ bộ dáng, sợ tới mức hét lên một tiếng, vội vàng chống liền tưởng bò lên chạy trốn.

Lúc này nhắm mắt chờ chết Ngô Hi khóe miệng lại hơi hơi vểnh vểnh lên, không biết từ nơi nào toát ra đến khí lực, mạnh vươn tay giống quỷ thảo như vậy bắt lấy này ngã vào chính mình trên người nhân, dùng một chút lực, hai người trán dán tại cùng nhau, mỏng manh điện quang tại bọn họ trung gian lấp lóe. Qua chừng một phút đồng hồ, Ngô Hi thân thể phảng phất phá bao tải như vậy đổ ở trên mặt đất, người khác lại vội vàng từ hấn trong túi lật ra một nho nhỏ chiếc hộp, từ bên trong lấy ra một chi ống tiêm chui vào chính mình trong cánh tay, đem bên trong được tề tất cả đều đẩy vào đi.

Một lát sau, hấn thần sắc thư hoãn, dần dần bình tĩnh trở lại, lại đem "Ngô Hi" thi thể lột sạch, từ hấn gần sát làn da địa phương bóc một tầng trong suốt bộ đồ bó sát người xuyên tại chính mình trên người, từ đầu đến chân đều bao được nghiêm kín. Thu hảo kia chiếc hộp, đi đến tiểu trợ lý bên cạnh, chậm rãi ngồi xổm xuống, thò tay khép lại nàng ánh mắt.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Cúng Bái

Một tân sinh trăm sắc linh từ mẫu thể trung tách ra đến, từ giữa không trung chậm rì rì xuống phía dưới lạc, vừa lúc một cỏ khô nha bào khuẩn que từ nó chính phía dưới trải qua, vĩ đoạn bị mềm mại như chất lỏng trăm sắc linh bao vây lại. Mảnh dài khuẩn thể ở không trung đấu tranh một chút, một lát sau, minh hoàng sắc khuẩn thể biến thành chân chính tựa như cỏ khô bộ dáng, so tro bụi lốm đốm nhìn qua còn muốn rách nát vài phần. Hình thể chỉ có nó một phần mười tả hữu tiểu viên cầu thoát ly khuẩn thể, tại chỗ quan sát một lát, lại đánh về phía một dạng sợi nấm mốc.

Loại này chém giết trường hợp hôm nay mỗi ngày đều phải tại trước mắt trình diễn vô số lần, Nha Dao đã thấy cũng không ngạc nhiên. Hẳn đối với chung quanh càng ngày càng nhiều trăm sắc linh làm như không thấy, cũng không có cố kỵ kia vài bị chúng nó bắt giết các loại tế bào cùng vi sinh vật, tiểu tiểu thân thể tại trong rừng rậm nhanh chóng xuyên qua, linh hoạt vòng qua trước mặt các loại loài nấm, thường thường mượn dùng không trung hạt bụi thậm chí trăm sắc linh khiêu dục, nhảy lấy đà tung nhảy ở giữa, thân thể mềm dẻo làm ra các loại cơ hồ không khả năng động tác, xuyên việt vô số chương ngại. Rất nhanh, Nha Dao thở hỗn hển, thành công tìm đến mục tiêu của chính mình.

Màu xanh trên mặt đất, phủ đầy vụn vụn nếp uốn nổi lên, một cước đạp lên đi còn có điểm hoạt. Nha Dao nhẹ nhàng đạp lên một mảnh vụn da từ trên trời giáng xuống, dừng ở loại này xanh lá mạ sắc trên mặt đất, cầm một cây gậy đem trước mặt trăm sắc linh đánh, lộ ra nguyên bản bị chúng nó bao trùm ở bên dưới một viên đậu phộng trạng gì đó, nhìn nó đã héo rút

da, Nha Dao bất đắc dĩ thở dài, lại không có cờ nào thất vọng, nhảy đến chỗ cao một lần nữa tìm kiếm.

Hắn hôm nay vận khí rất không sai, tại liên tục tìm đến mười mấy như vậy triệt để tử vong "Hoa sinh" Sau. Rốt cuộc tại phiến lá thấp thoáng hạ phát hiện một khóa mới mẻ, hai đầu phong phú, trung gian thoáng co rút, ngoại hình rất giống là một khóa béo phì hoa sinh, nhưng phiếm đậm nhạt màu xanh da trời, mặt trên còn điểm xuyết màu đỏ sậm văn vận cùng kim sắc tiểu hạt, tựa như một khóa tỉ mỉ tạo hình tác phẩm nghệ thuật.

Giành ở một khóa trăm sắc linh tới gần nó phía trước, Nha Dao ôm lấy liền chạy, hắn đem này khóa "Hoa sinh" Đỉnh đến trên đầu, sao đường tắt lấy so lúc đến nhanh gấp đôi tốc độ trở về đuôi.

Bệnh viện khoa tai mũi họng phòng lý không có một bóng người, chỉ có nhất tiểu bồn vật vong ngã đặt ở trên cửa sổ, cúi đầu đập não bộ đáng, như là đã rất nhiều ngày không có tưới qua nước, trên phiến lá còn xuất hiện vài mảnh màu vàng nâu đốm lấm tấm. Màu lam đoá hoa gục đầu xuống, một mảnh co xoắn cánh hoa đột nhiên thoát ly hoa hành, thẳng tắp dừng ở màu xám đen trong bùn đất. Mà tại nhân loại mắt thường không thể phát giác thời điểm, khoát lên chậu hoa biên một mảnh màu xanh thượng, đột nhiên có một khóa phấn hoa tiêu thất.

Nha Dao đỉnh kia khóa phấn hoa, kích động chạy về bộ lạc. Trăm sắc linh cái loại này đáng sợ quái thú, không chỉ sinh sản tốc độ rất nhanh, hơn nữa chúng nó còn có thể thôn phệ trừ micromet nhân bên ngoài hết thảy có sinh mệnh vật thể, tối đáng giận là, trừ bị thôn phệ tế bào bên ngoài, phụ cận tế bào cũng sẽ bị lây nhiễm héo rút, dùng ăn lên hương vị giống mất nước thổ như vậy, ăn nhiều còn muốn sinh bệnh. Bởi vậy, cứ việc micromet nhân thực đơn rộng khắp cũng không kiêng ăn, vẫn là dần dần bị buộc chỉ có thể đi ăn trăm sắc linh.

Muốn biết, micromet nhân trung trừ số rất ít thích ăn khuẩn nhục bên ngoài, đại đa số đều là ăn chay . Làm cho bọn họ đi ăn trăm sắc linh loại này sẽ thét chói tai còn sẽ giãy dựa tiểu sinh vật, ghê tởm ngoài càng nhiều là sợ hãi, rất nhiều người đều phi thường bài xích ăn thứ này, nhưng vì sinh tồn, lại không thể không như vậy. Loại này phấn hoa từng đối với bọn họ đến nói chỉ là một loại bình thường nhất đồ ăn, hôm nay cũng đã là khó được mỹ thực .

Nha Dao cũng không chú trọng ăn uống chi dục, hắn sở dĩ chạy xa như vậy đến so vận khí thu thập vật vong ngã phấn hoa, thực ra là vì Dung Viễn.

Hắn bay nhanh chạy hướng bộ lạc, đuổi trở về thời điểm vừa lúc nhìn thấy Dung Viễn từ phòng ngủ đi ra, đang tại hướng đi phòng thực nghiệm, đệu Hà Lan đi theo hắn bên cạnh, hai người thấp giọng thảo luận cái gì. Nha Dao vội vàng nhảy đến Dung Viễn trước mặt, đem hai tay nâng phấn hoa hướng phía trước đẩy đẩy, lắp bắp nói:"Dung, Dung tiên sinh... Đây mời người ăn."

Hắn từng nghe nói một ít người của bộ lạc lớn có đôi khi sẽ đem đặc biệt tôn kính người coi là "Tiên sinh", tuy rằng không lý giải đây là cái gì ý tứ, nhưng Nha Dao vẫn là không tự giác như vậy kêu, này xưng hô cũng nhanh chóng tại Trường Quang bộ lạc trung thông dụng đến. Nhưng kỳ diệu là, chưa từng có người nào đem đệu Hà Lan xưng là tiên sinh, đều là thẳng hô kỳ danh.

Dung Viễn ngẩng đầu nhìn xem cái kia cùng Nha Dao lớn không sai biệt lắm phấn hoa hạt, sắc mặt có chút kỳ lạ. Trong bộ lạc thấy một màn như vậy rất nhiều người đều nhin không được bóp trán bụm mặt, một loại bất đắc dĩ xấu hổ ý thức truyền lại cho Nha Dao. Hắn bỗng nhiên cảm giác không đúng, đem phấn hoa lấy xuống vừa thấy, chỉ thấy một chỉ ăn uống no đủ trăm sắc linh mạnh đạn hướng trời cao, trong tay hắn phấn hoa viên đã co lại mười chỉ bảy tám, còn lại chỉ có một khô cứng xác không mà thôi.

Một cỗ nộ khí lấy Nha Dao làm trung tâm hướng bốn phía mạnh phóng xạ khai, tại hần trùng kích dưới, phụ cận rất nhiều micromet người đều cảm thấy một loại khó có thể giải quyết táo hỏa. Dung Viễn lắc đầu đi qua hần bên cạnh, thuận tay vỗ vỗ hần vai nói: "Đa tạ hảo ý của người, bất quá người biết, ta tạm thời cũng không cần ăn cái gì."

Nha Dao biết, liên tính nguyên bản không biết, ở chung trong khoảng thời gian này cũng không khó phát hiện, phi một tộc hai người chưa từng có ăn uống qua bất cứ thứ gì. Cho bọn họ bụng đi thủy cùng tỉ mỉ chuẩn bị các loại đồ ăn, bao giờ cũng nguyên vẹn bụng về. Dựa theo Dung Viễn thuyết pháp, bọn họ chủng tộc thói quen là một lần tính ăn đại lượng đồ ăn, ở trong cơ thể trữ tồn rất nhiều năng lượng, sau đó kế tiếp liền có một đoạn thời gian rất dài cũng không cần ăn uống. Bất quá Nha Dao cảm giác, cho dù có như vậy thói quen, nhưng năng lượng hần là theo bọn họ hoạt động không ngừng tiêu hao, như thế liên tính không có đến cố định ăn thời gian, ăn một chút gì bổ sung một chút cũng không quan hệ. Cho nên bọn họ không ăn, không phải bởi vì không cần, mà là bởi vì không muốn.

Nghĩ đến rất nhiều tộc nhân nhất là tiểu hài tử đối với ăn trăm sắc linh kháng cự, Nha Dao cảm giác chính mình phát hiện chân tướng, mới riêng chạy rất xa hái này khóa phấn hoa trở về, nào biết vẫn là không bị thích. Hần nhìn ra được đến, liên tính này khóa êm đẹp phấn hoa không có biến thành bị trăm sắc linh hút khô xác không, Dung Viễn cũng đối với nó không có hứng thú.

Ném đã không có dùng phấn hoa, Nha Dao ủ rũ theo Dung Viễn hai người đi vào phòng thực nghiệm, cơ hồ là nháy mắt, phía trước đủ loại cảm xúc tất cả đều không thấy, tại lồng ngực trung khuấy động chỉ có kính sợ cùng kiên thành tín ngưỡng.

Nha Dao cũng không nghĩ kỹ chính mình phát sinh cái gì biến hóa, chỉ là tại trong thời gian rất ngắn, hần liền từ một hoài nghi cảnh giác này hai người khả năng là nguy trang "Phi một tộc" chiến sĩ, biến thành đối phương

rõ đầu rõ đuôi cuồng nhiệt người sùng bái. Tại toàn bộ Trường Quang bộ lạc trung, hẳn là duy nhất một biết này phòng thí nghiệm nội bộ là bộ đáng gờ micromet nhân.

Rất nhiều micromet nhân đối với này phòng thực nghiệm ẩn tượng đều dừng lại tại ban sơ kiến thành khi mũ lệ vẻ ngoài cùng trống rỗng bên trong bài trí thượng, còn bởi vì này kỳ diệu phòng ở hất lên một trận bắt chước tăng vọt, hôm nay trong bộ lạc sừng sừng mười vài đồng như vậy sắc thái sắc sỡ phòng ở, rất là gây chú ý, Dung Viễn phòng thực nghiệm cũng liền không có nhân quan chú, nhất là bọn họ đều rõ ràng bên trong cái gì cũng không có dưới tình huống.

Trong khoảng thời gian này cũng không gặp Dung Viễn bọn họ mang thứ gì đi vào, hôm nay sao, bên trong nhiều nhất cũng chính là nhiều một ít trăm sắc linh đi? Chẳng lẽ này hai phi một tộc là muốn thông qua chăn nuôi loại này tiểu quái vật đến quan sát chúng nó sinh hoạt tập tính do đó tìm ra nhược điểm sao?

Như vậy vừa tưởng giống như cũng rất có đạo lý. Bởi vậy lại có một ít cùng cực nhằm chán micromet nhân đem trong lồng sắt trăm sắc linh trao đi ra thử chăn nuôi, vô ý lại bị chạy vài chỉ, lại cái gì kết quả cũng không có, không không lãng phí rất nhiều tinh lực.

Mỗi khi lúc này, Nha Dao đều đặc biệt muốn nói cho bọn họ, phòng thí nghiệm bên trong có bao nhiêu thần kỳ, bên trong đặt đầy rất nhiều chưa nghe bao giờ tinh diệu dụng cụ, kia vài đại bộ lạc lấy làm tự hào "Tổ truyền chi bảo" Cùng nơi này tùy tiện như vậy công cụ so sánh với đều không đáng giá nhắc tới. Hẳn cũng không gặp Dung Viễn bọn họ cùng ngoại giới hoặc là khác phi một tộc liên hệ, cũng không thấy trong tay bọn họ cầm thứ gì ra vào, lại có thể nhìn thấy phòng thí nghiệm nội bộ gì đó một ngày so với một ngày nhiều, bên trong làm sự càng ngày càng vượt qua hẳn lý giải. Nha Dao không rõ kia đang tại phát sinh là cái gì, nhưng nguyên nhân vì hoàn toàn không rõ, mới trở nên cảm thấy sâu không lường được. Hẳn hiện

tại cũng càng ngày càng tin tưởng phi một tộc chính là thần sứ giả, bất lão tính cái gì, không ăn không uống tính cái gì, chẳng sợ nói bọn họ phiên chương liền có mưa gió lôi điện, phúc thủ liền có thể thương hải tang điền, hãn cũng tín.

-- trên thực tế, này hai điểm không cần Dung Viễn, đậu Hà Lan đều có thể dễ dàng làm đến.

Tại một ngày nào đó ý thức được điểm này về sau, Nha Dao thái độ liền nháy mắt phát sinh một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, hơn nữa tại buồng xuống trong lòng không tự giác dựng thẳng lên ngăn cách sau, hãn kiên định ý chí giống như buồng ra miệng van hồng thủy nhất tiết ngàn dặm, bất tri bất giác trung liền dâng lên lòng tràn đầy tín ngưỡng.

Hãn vừa mới bắt đầu khoan chân ngồi xuống đất canh giữ ở ngoài cửa, vài ngày sau liền vào phòng ngồi ở cạnh cửa, sau lại đứng ở thí nghiệm đài biên quan khán cũng yên lặng lý giải học tập, tại một ngày nào đó hãn thuận tay đem Dung Viễn muốn công cụ đưa qua đi về sau, hãn liền biến thành phòng thí nghiệm bên trong một danh trợ thủ. Trong lúc này, Dung Viễn tránh không được sẽ cho hãn truyền thụ một ít đơn giản tri thức, mỗi một từ tại Nha Dao nghe tới đều dựng đại hàm thâm, ẩn chứa vô số hãn nghĩ cùng không thêm nghĩ ảo diệu, rất nhiều thứ hãn chưa từng có nghĩ tới, nhưng lúc này vừa nghe, liền cảm giác tất đương như thế, dứt khoát như là một lần nữa nhận thức một lần thế giới như vậy.

Văn minh truyền thụ ! đây chính là trong truyền thuyết phi một tộc văn minh truyền thụ.

Nha Dao kích động mặc danh, bám chặt mỗi một một cơ hội học tập, hận không thể một ngày hai mươi bốn giờ dán tại Dung Viễn trên người. Nhưng mà duy nhất khiến hãn bất an là, trong khoảng thời gian này hãn tự giác thu hoạch rất nhiều, lại chưa từng có trả giá qua cái gì, này làm cho cảm giác chính mình giống như một vô sĩ tiểu sâu như vậy. Bởi vậy Nha

Đao bao giờ cũng trăm phương nghìn kế muốn đem chính mình sở có được đồ tốt nhất phụng hiến cho Dung Viễn, chỉ tiếc, hăn rất nhanh cũng rất có tự mình hiểu lấy phát hiện, hăn cũng không có được bất cứ có thể khiến đối phương trước mắt sáng lên trân bảo, chỉ có thể từ rất nhiều tiểu tiết thượng vào tay, tỷ như mới mẻ phấn hoa cùng quả thực, nhưng như cũ nhiều lần thất bại.

Tại Nha Đao một bên uể oải một bên kích động thời điểm, Dung Viễn đã nếm thử sở hữu hăn có thể nghĩ đến biện pháp -- được tề, điện từ, phóng xạ, cường quang, virus lây nhiễm, sinh vật cải tạo, sóng âm kích thích, lấy ra kích thích tố, mùi ảnh hưởng, hạn chế sinh sản...

Trên đài thí nghiệm dán nhất trương kế hoạch biểu, mặt trên rậm rạp dày đặc liệt trên vạn lần thực nghiệm kết quả, một chuỗi màu đỏ xoa hào đánh dấu ở mặt trên, vô cùng chói mắt. Liên đậu Hà Lan đều cảm giác tựa hồ không có hi vọng thời điểm, Dung Viễn chỉ khi chính mình nghiệm chứng một lại một không có khả năng, tiếp tục bình tĩnh tiến hành tiếp theo thực nghiệm.

Hăn đối đậu Hà Lan nói:"Chúng ta sớm biết chuyện này sẽ không rất dễ dàng, hôm nay bất quá là đoán trước bên trong tình huống, có cái gì hảo uể oải?"

Nói như vậy thời điểm, hăn lực chú ý hơi chút phân tán, thủ không cẩn thận ấn đến trên thứ gì. Lúc này, ra ngoài ý liệu cảnh tượng phát sinh: Bị khóa tại trên đài thí nghiệm trăm sắc linh mạnh phát ra một tiếng kỳ quái rít the thé, bất cố thân thể cơ hồ bị xé nứt cũng muốn liều mạng giãy dụa bay ra đi, như quả bóng thân thể chính là bị lôi kéo thành giọt nước trạng.

Dung Viễn:"..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Tin Tức

Dung Viễn cảm thấy lẩn lộn: Ta làm cái gì?

Bởi vì không biết xúc phát trăm sắc linh loại này dị thường trạng thái nguyên nhân, hẳn cả người đều cương ngạnh, một cử động cũng không dám, ánh mắt lập tức nhìn quét bốn phía, xem là cái gì nguyên nhân dẫn phát loại này kỳ quái hiện tượng. Dưới ngón tay dị thường xúc giác lập tức liền gọi ra Dung Viễn cảnh giác, hẳn cúi đầu nhìn thoáng qua, gặp chính mình vừa rồi tại trong lúc vô ý, cực kỳ nhẹ kích thích một nút vặn.

Không đợi Dung Viễn quan sát đến càng nhiều dị thường, trên đài thí nghiệm cái kia trăm sắc linh tại thể lương tiếng thét chói tai trung tả bôn hữu đột một lát sau, mạnh yên lặng xuống dưới, không biết là ngắt đi vẫn là chết. Dung Viễn buông tay ra, đem nó nhắc lên, tại đèn không hắt bóng cường liệt bạch quang dưới, có thể thấy nó trong cơ thể tựa như tinh tử trứng thể nhưng biến thành một đoàn tương hồ, kia vài thật nhỏ Linh Lung khí quan cũng có rất nhiều đều vỡ tan, tiểu tiểu thân hình trung tràn ngập màu trắng sữa chất lỏng, hình như là nó máu.

Này chỉ trăm sắc linh đã triệt để chết.

Dung Viễn buông xuống nó, một phen kéo ra trên sàn một ám môn nhảy xuống đi, sàn phía dưới có khác một gian phòng, bên trong chính tề xếp đặt giống nhau lớn nhỏ hai ba mươi lồng, bên trong đều đóng bất đồng chủng loại trăm sắc linh. Hẳn nhanh chóng xem xét một lần, trừ số rất ít mấy cái thân thể còn có mỏng manh phập phồng bên ngoài, cái khác thể nhưng đều chết.

Đồng tử co rút lại, Dung Viễn vẫn tự hỏi, bỗng nhiên nghe được mặt trên phòng thực nghiệm truyền đến điệu Hà Lan tiếng hô. Hắn lập tức nhảy lên đi, gặp Nha Dao quỳ rạp trên mặt đất, đỡ đầu, một bộ đầu rất choáng bộ dáng, may mà nhân như cũ là thanh tỉnh, điệu Hà Lan đang tại đem hắn nâng dậy đến.

"Dung, Dung tiên sinh... Ta... Ta làm sao?" Nha Dao chịu đựng đột nhiên nổi lên ghê tởm, mơ mơ màng màng hỏi.

Dung Viễn không có để ý hắn, đi đến phía trước một phen kéo ra trói chặt cửa phòng, bên ngoài lung tung ồn ào hỗn loạn thanh âm lập tức đập vào mặt mà đến !

Ánh mắt chứng kiến, là một bộ phi thường đồ sộ cảnh tượng: Thành ngàn trên vạn trăm sắc linh âm âm bay về phía trời cao, hắn tựa như đứng ở núi lửa phun trào đáy biển, thấy quy mô hào đại bày cá liêu lĩnh đánh về phía mặt biển, ban lan vi quang chiếu rọi, hắn còn nhìn thấy một ít mới sinh ra trăm sắc linh vừa thoát ly mẫu thể, liền từ trên cao thẳng tắp rơi xuống dưới, còn không đợi rơi xuống trên mặt đất, liền có màu trắng sữa chất lỏng từ da phun bắn đi ra. Kia vài trăm sắc linh ấu thể chân chính biến thành một bãi bùn nhão bộ dáng, thê thảm ném xuống đất.

Mặt đất cũng có trăm sắc linh như thủy triều rút đi, không kịp đào tẩu liền trên mặt đất lưu lại rách nát thi thể, Dung Viễn cũng không biết micromet nhân bộ lạc phụ cận thế nhưng cất giấu nhiều như vậy trăm sắc linh, phô thiên cái địa giống như hải triều. Phía trước bị bọn họ bắt được nhốt trong lồng sắt, có số rất ít liêu mạng phá ra lồng chạy đi, nhưng đại đa số đều mất đi ý thức chất đông ở đáy lồng.

Micromet nhân tư tưởng đơn thuần, kinh lịch qua rất nhiều khó có thể tin tưởng kỳ lạ hiện tượng, ở loại này dị trạng trung cũng không có cảm thấy quá lớn khủng hoảng. Đội săn cùng trong bộ lạc tương đối cường tráng giống cái lão nhân đang vội vàng đem từ trên trời giáng xuống đồ ăn

đều đúng lúc gom lên, một ít phòng ốc bị đập phá, ốc chủ đang tại vôi vàng cứu giúp gia cụ. Có lẽ là có phòng thực nghiệm vách tường cách trở, bọn họ không có Nha Dao như vậy cường liệt phản ứng, lại có một ít hài tử nhận đến ảnh hưởng, khó chịu được oa oa khóc lớn, nhưng hơn phân nửa bị trưởng thành micromet nhân trở thành nhận đến kinh hách, không có quá trọng thị.

"Đậu Hà Lan !" Dung Viễn cũng không quay đầu lại, kêu một tiếng.

Đậu Hà Lan biết vừa rồi đều phát sinh cái gì, đem cái kia nút vặn nhanh chóng phục nguyên. Nhưng trăm sắc linh đào tẩu tốc độ nhưng không có chậm lại, Dung Viễn nhảy đến chỗ cao, đôi mắt trông về phía xa, gặp xa xa trăm sắc linh cũng một đợt một đợt phi được càng ngày càng cao, vẫn giăng co gần một giờ mới đình chỉ, lúc này, Dung Viễn tầm nhìn phạm vi bên trong cơ hồ đã nhìn không tới sống trăm sắc linh .

Vì mô điều kiện hạ nhân có thể nhìn thấy không gian phạm vi thập phần hữu hạn, cho nên hẳn trong lúc vô ý chế tạo hỗn loạn chỉ khu vực rất nhỏ phạm vi bên trong trăm sắc linh, nhưng loại này lập can gặp ảnh hưởng quả, cũng là thập phần đáng sợ.

Dung Viễn biết, hẳn rồi cuộc tìm đúng phương hướng.

Đậu Hà Lan đi đến hẳn bên cạnh, nhẹ giọng nói:"Vừa rồi là sóng âm máy phát trong lúc vô ý sinh ra tần suất vi 0. 043 Hertz thứ sóng âm, xem ra này đối với bọn nó có cự đại lực sát thương. Dung Viễn, của người thực nghiệm lập tức liền muốn thành công ."

Dung Viễn khẽ nhíu mày, nói:"Thứ sóng âm thương tổn? Không có khả năng chỉ có nào đó đặc biệt tần suất thứ sóng âm mới đối chúng nó có ảnh hưởng, khẳng định là một khu gian trị. Nhưng chúng ta phía trước cơ hồ ném thử sở hữu khả năng tính, vì cái gì không có phát hiện dị thường?"

Thứ sóng âm tác dụng ở nhân thể khi nếu cùng sóng điện não nhịp giống nhau, có khả năng gọi ra nhẹ thì choáng váng đầu ghê tởm, nặng thì diên cuồng bị sốc thậm chí tử vong hậu quả; Nếu cùng người trong cơ thể nội tạng quan cố hữu tần suất giống nhau, sẽ dẫn lên ngũ tạng lục phủ sinh ra cường liệt cộng hưởng, nhẹ thì cơ nhục co rút khó thở, nặng thì mạch máu nội tạng vỡ tan dẫn đến cái chết. Lại thêm này truyền bá tốc độ mau cự ly xa ẩn nấp tính còn phi thường cường, có thể xuyên thấu mấy chục mét hậu xi măng cốt thép, uy lực cường mà vô ô nhiễm, là nhân loại xã hội trung trọng điểm nghiên cứu kiểu mới vũ khí chi nhất. Chỉ là bởi vì nó công kích có thể nói là không khác biệt, bởi vậy chân chính ứng dụng vào chiến tranh còn rất ít.

Loại này vũ khí, Dung Viễn tự nhiên không có khả năng xem nhẹ, sở hữu tại rất sớm thời điểm liền nghiên cứu qua thứ sóng âm cùng sóng siêu âm đối trăm sắc linh ảnh hưởng. Hắn từng đem độ chính xác điều chỉnh đến lấy 0.01hz vi đơn vị, nhất điểm nhất điểm thử qua đến, lại không có phát hiện trăm sắc linh có bất cứ dị thường phản ứng, lúc này mới buông tay sửa công cái khác phương hướng.

"Có lẽ là chúng ta phía trước chính xác độ còn chưa đủ cao, mà trăm sắc linh cộng hưởng phạm vi so dự đoán còn muốn nhỏ. Cũng có lẽ là..." Đậ Hà Lan hồi ức một chút, nó đem bình thường hoạt động cảnh tượng đều quay phim xuống dưới, nhất là Dung Viễn làm thí nghiệm thời điểm, càng là không có bỏ qua bất cứ một giây, làm chuẩn bị sau này tùy thời có thể hồi tưởng phúc tra. Hơn nữa nó ghi lại tất cả đều là không gian ba chiều cảnh tượng, bất cứ một điểm chi tiết đều rõ ràng có thể thấy được. Tại nhanh chóng lóe qua hình ảnh trung, nào đó cảnh tượng lập tức bị đậ Hà Lan chú ý tới,"Có lẽ là vì Nha Dao -- hắn trên người có một chút nhỏ bé hạt dừng ở thứ sóng âm phát ra tiếng khí thượng, khả năng gọi ra âm sắc biến hóa."

Nha Dao không biết chính mình trong lúc vô ý một tới gần động tác đang bị bên kia hai người chăm chú thảo luận, vừa rồi cái loại này thành linh đến khó chịu đã tiêu thất, nhưng hẳn vẫn là có điểm choáng, tuy rằng rất muốn đi cấp đội săn hỗ trợ, lại không thể không chờ tường nghỉ ngơi, còn thường thường làm ra một muốn nôn mửa động tác.

"Ta đi tìm Nha Dao, người đem thứ sóng âm máy phát chân không bảo quản lên, không thể khiến bất cứ ngoại giới nhân tố quấy nhiễu nó." Dung Viễn quyết định thật nhanh nói, trong mắt lóe quang:"Chúng ta cần làm càng nhiều thực nghiệm lấy xác nhận đến cùng là cái gì nhân tố khiến vừa rồi thứ sóng âm có lớn như vậy uy lực. Tại được ra xác thực kết luận tiền, tốt nhất không cần thay đổi bất cứ điều kiện. Còn có, muốn tìm đến đối micromet nhân thương tổn nhỏ nhất tần suất, đem độ chính xác phóng tới một phần vạn."

"Nói như vậy, khả năng cũng sẽ yếu bớt đối trăm sắc linh uy lực." Đâu Hà Lan nói.

"Trước coi đây là mục tiêu triển khai đi, nếu không có hiệu quả, chúng ta cũng có thể là ném thử tìm đến cái kia lợi lớn hơn tệ trung gian trị." Dung Viễn nhìn nhìn đầy đất trăm sắc linh thi thể, nhin xuống hỏi đâu Hà Lan khẩu bao nhiêu công đức xúc động, lại nói:"Trị số này, đối với nhân loại nội tạng cũng có thương tổn, tại cường độ không thể thay đổi thời điểm, tận khả năng ngăn lại truyền bá thời gian, chính là chúng ta chủ yếu công tác."

"Ta hiểu được."

...

"ucoc chứng tại ta quốc tổng cộng phát hiện 1389 lệ, trong đó b thị phát hiện 176 lệ,a thị phát hiện 155 lệ,c thị phát hiện..."

Du Vinh Anh khô cần niệm một lần bản thảo, nhưng hăn trong lòng rõ ràng chính mình sở niệm mỗi một con số đều trải qua nghiêm khắc xét duyệt cùng tính toán, trên thực tế lây nhiễm nhân số vượt xa con số này gấp mười lần thậm chí gấp trăm lần không chỉ. Bởi vậy hăn rất nhanh liền đem tin tức khẩn cấp cắt đến quốc nội áp dụng các loại khẩn cấp trị liệu cùng dự phòng thi thổ thượng, ca tụng một lần đại nghị viện trung mỗi một vị lãnh đạo là như thế nào ái quốc yêu dân, thậm chí còn có không để ý an nguy vẫn an bệnh nhân khi lây nhiễm té xỉu phó nghị viên trưởng một vị, này tinh thần dứt khoát cảm thiên động địa vui buồn lẫn lộn.

Tại hăn bên cạnh, vẽ tinh xảo đậm trang nữ hợp tác tại màn ảnh ngoài khẩn trương môi trắng bệch, nàng trong tay bản thảo tất cả đều là có liên quan nước ngoài nhân dân là sinh hoạt tại như thế nào thủy sinh hỏa nhiệt cấp chứng bên trong đại lượng tử vong nội dung, khó được là một lần này không có một chút tạo giả hoặc là khoa trương, tất cả đều là chân nhân chuyện thật, bởi vì rõ ràng điểm này, cho nên nữ hợp tác nhìn kia vài số liệu, sợ tới mức hoa dung thất sắc, cơ hồ không thể bình thường bá báo đi xuống, cho nên mới bị vắn bài trừ tại màn ảnh ngoài, cho nàng thời gian điều chỉnh hô hấp.

Có người tại màn ảnh mặt sau khóa chặt mày, lại cũng chỉ có thể bất đắc dĩ. Ngắn ngủi hai ngày, hăn đã đối ba người chủ trì, đài bên trong MC cũng ngã xuống hơn phân nửa, nếu không phải như thế, cũng sẽ không đem này kinh nghiệm không đủ nữ hài lâm thời đẩy lên đến gánh vác trọng trách này .

Truyền phát thu âm hảo video thời điểm, Du Vinh Anh nhin không được kéo kéo cổ áo, nhẹ giọng hỏi:"907 nghiên cứu sở hữu cái gì tin tức?"

Trường quay lý trầm mặc một lát, sau đó không biết nào góc hẻo lánh có người dùng đồng dạng phảng phất sợ quấy nhiễu đến cái gì thanh âm nói:"Không có tin tức, Dung tiến sĩ còn tại nghiên cứu."

Lại có nhân nói thầm:"Mới hai ngày thời gian..." Thời gian ngắn như vậy, cho dù là vị kia Dung tiến sĩ, cũng không có biện pháp nghiên cứu ra cái gì thành quả đến đi?

Tất cả mọi người biết điểm này, lại không ai năng lực dưới tính tình chờ đợi, bọn họ biết bất cứ nghiên cứu đều cần thời gian, nhưng khủng hoảng cùng nôn nóng cơ hồ để người phát cuồng. Mọi người bức thiết khát cầu 907 nghiên cứu sở cấp ra một khẳng định đáp án, chẳng sợ chỉ là một có thể chữa khỏi viêm não cũng hảo.

Toàn thế giới nhân cơ hồ đều ôm đồng dạng một ý tưởng: Có hi vọng nhất kết thúc trận này ác mộng, chính là người kia đi? Hẳn đang làm cái gì?

Bọn họ cũng đều biết, hôm nay thế giới các nơi nghiên cứu sở đều vô tư đem chính mình sở hữu nghiên cứu thành quả tự hướng 907 nghiên cứu sở, lại như đá chìm đáy biển, không có bất cứ hồi âm. Ngắm lại xem -- nhiều như vậy tư liệu, chỉ là toàn bộ xem xong, cũng cần một năm thời gian đi?

Nghĩ đến quá khứ mỗi một lần lưu hành tính tất bệnh cuối cùng bị chinh phục yêu cầu thời gian, lại cân nhắc hiện tại mỗi phút đều đang thăng lên tử vong nhân số, tất cả mọi người rơi vào không nói gì tuyệt vọng trong, chỉ là rất nhiều người đều liều mạng áp lực, cố gắng giãy dụa .

Tin tức trực tiếp tại toàn quốc các nơi đều tại cùng thời gian truyền phát, nhưng rất nhiều người chỉ là hờ hững đảo qua liếc nhìn, liền không cảm thấy hứng thú xoay người . Tin tức trung không có bọn họ rất muốn nhìn thấy nội dung, kia liền chỉ là một đồng rác rưởi. Nhưng mà, tại màn ảnh lại một lần chuyển tới Du Vinh Anh trên người, hẳn vừa muốn nói chuyện thời điểm, trong TV bỗng nhiên truyền ra một tiếng kêu to:"Đến đến ! có tin tức !"

Chưa từng có gặp qua có người tại tin tức trực tiếp trung la to, rất nhiều trước TV người xem đều kinh ngạc xem qua, chỉ thấy một người tựa hồ quên đang tại trực tiếp như vậy, mừng như điên chạy vội tới Du Vinh Anh bên cạnh, trong tay vung một tờ giấy, Phong Ma hô: "907 ! 907 nghiên cứu truyền lại đến tin tức !"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Lốc Xoáy

Không biết lúc nào bắt đầu, "907" Đây ba con số phảng phất có nào đó ma lực, để người tại nghe đến thời điểm liền theo bản năng cảm thấy tín nhiệm, kính sợ, sùng bái cùng xa không thể thành cự ly cảm. Mà tại virus tàn sát bừa bãi, bệnh trạng khuếch tán đến toàn thế giới sở hữu chủng loại vật sống trên người khi, con số này chính là hi vọng đại danh từ, chỉ là nghe được này âm đọc, đều để người theo bản năng run rẩy, phảng phất có điện quang từ vành tai vẫn tán loạn đến vĩ chuy cốt, cả người trong nháy mắt như nhũn ra.

Du Vinh Anh theo bản năng đứng lên, trùng đột nhiên chạy đến trước đài nhân, thủ nhất thời đúng là không dám vươn ra đi.

Hắn vẫn chờ đợi tin tức này, nhưng một nháy mắt này, hắn cường liệt nhất cảm giác chính là sợ hãi.

Hắn kinh hoàng, hắn sợ 907 nghiên cứu sở cho bọn họ là một câu "Xin lỗi, chuyện này chúng ta bất lực", hoặc là "Nghiên cứu sở thượng hạ đang tại toàn lực nghiên cứu, tranh thủ sớm ngày nghiên cứu chế tạo ra vaccin phòng bệnh" Linh tinh mà nói, nói vậy, hắn thật không biết còn có cái gì có thể chống đỡ hắn tiếp tục kiên trì đi xuống, hắn không biết bên ngoài bị tử vong sợ hãi uy hiếp, tại chính phủ cường hành ước thúc dưới miễn cưỡng duy trì cơ bản trật tự mọi người sẽ làm ra cái gì đến.

Sau lưng thứ đao kiếm, trước mặt chính là Thâm Uyên, hắn không thể vào không thể lui, cường liệt sợ hãi dưới, cả người đều có chút hư thoát, trùng đối diện người này ánh mắt lại có vẻ hung ác.

Đột nhiên chạy đi lên là bốn mươi xuất đầu hói đầu đại thúc, hẳn nhất thời kích động vọt tới phía trước, lại quên trường quay lúc này đang tại trực tiếp trong, đưa ra tờ giấy gấp Du Vinh Anh chậm chạp không có tiếp nhận, hẳn mờ mịt chớp mắt, bỗng nhiên ý thức được chính mình nơi, cả người đều cương ngạnh, hẳn một tắc một tắc quay đầu nhìn màn ảnh mặt sau giám chế, cơ hồ có thể nghe được chính mình trên cổ xương cốt ma sát khi thanh âm.

Vì thế toàn quốc người xem đều nhìn thấy này trên lỗ tai mang theo yên, dưới lòng bàn chân đạp lên dép lê, râu ria xồm xàm trung niên đại thúc đầy mặt mờ mịt biểu tình, ngốc hồ hồ bộ dáng phảng phất đã linh hồn xuất khiếu, so bất cứ hài kịch diễn viên biểu tình đều càng thêm hỉ cảm, nhưng không ai có thể cười được, tất cả mọi người nhìn chăm chăm trong tay hẳn tờ giấy, hận không thể chui vào trong TV đem nó kéo ra xem xem là cái gì nội dung, có người càng là tại trước TV chửi ầm lên lên.

-- tuy rằng lúc này bị mắng được thảm, bất quá ngày sau, một màn này lại bị xưng là "Trên đời đáng yêu nhất ngoài đầu nhìn lại", này trường screenshot chiếm cứ các đại trang web đầu bản đầu đề, nước ngoài truyền thông cũng có rất nhiều trêu chọc, hói đầu đại thúc mặt càng bị chế tác thành biểu tình bao,ps đến rất nhiều phim truyền hình nhân vật trên đầu, trong khoảng thời gian ngắn nổi bật chỉ tại dưới một người ức vạn nhân tối thượng. Vị này nguyên bản người qua đường đại thúc càng là bởi vậy trở nên không người không biết, chỉ dựa vào này một khuôn mặt liên trà trộn ở các loại talk show, chương trình thực tế, phỏng vấn loại tiết mục, thậm chí còn tại mấy bộ đương hồng điện ảnh TV trung lộ nhất mặt nhỏ, so rất nhiều ngôi sao tai to mặt lớn đều càng hồng, nhân sinh cũng theo đó như thoát cương ngựa hoang như vậy hướng đi hoàn toàn không có dự đoán qua phương hướng.

Nói lúc này, màn ảnh mặt sau bản mặt không nộ mà uy giám chế trước hết phục hồi tinh thần, ngăn lại phía dưới muốn lâm thời cầm vào một đoạn

phòng vấn video ý đồ, lãnh tỉnh nói: "Tiếp nhận đến, niệm !"

Tuy rằng không có chỉ đại, nhưng lời này với ai nói được không cần nói cũng biết. Xây dựng ảnh hưởng dưới, Du Vinh Anh tiếp nhận tờ giấy, phát hiện chính mình ngón tay đều tại run nhè nhẹ, sau lưng càng là bị mồ hôi thấm thấu. Hắn sợ hãi xấu nhất lại cũng có khả năng nhất kết quả, bất an nhìn thoáng qua màn ảnh, sau đó cầm ra chính mình lâu dài chủ trì tin tức tổ đường, cường hành vẫn duy trì nghiêm túc biểu tình không có đem nội tâm phức tạp ý tưởng biểu hiện ra ngoài, triển khai tờ giấy.

Hỏi đầu đại thúc đứng ở bên cạnh, không biết chính mình có phải hay không hãn là đi xuống, không có bất luận kẻ nào cho hãn chỉ thị. Hãn miễn cưỡng khiến chính mình trạm được càng đẹp mắt chút, bắp chân lại không do tự chủ phát run, toàn thân giống như là bò đầy con kiến như vậy để người khó chịu.

"Giám chế..." Một danh thu âm nhân viên không tự chủ được nhẹ giọng nói, Du Vinh Anh sợ hãi hậu quả, cũng chính là hãn lo lắng .

Giám chế lắc đầu, ngắt lời hãn, ánh mắt nhìn chăm chăm màn hình, không người nhận ra hãn trên cánh tay đã nổi một tầng da gà, trên mu bàn tay gân xanh bạo khởi, trên mặt cơ nhục banh được so bất luận kẻ nào đều nhanh.

Người khác nghĩ đến hậu quả, hãn tự nhiên cũng tưởng đến, đồng thời hãn tưởng cũng càng thêm sâu xa.

Tên kia không biết là nào căn cân trù thế nhưng trực tiếp xông lên trường quay, nếu trước đem tờ giấy cho hãn xem một chút, vô luận tin tức là tốt là xấu, tiết mục tổ đều có thể càng thêm thông dong tự nhiên làm ra an bài. Nhưng mà trước mắt như vậy thành linh đến một chút, bọn họ liền chỉ có thể lựa chọn đường trường công bố trên tờ giấy tin tức, nếu lúc này đánh gãy, khả năng lập tức liền sẽ dẫn phát một ít không tốt hậu quả, hơn

nữa sau lại đi công bố thời điểm, độ tin cậy liền sẽ đại suy giảm, mặc kệ là cái gì nội dung, mọi người đều sẽ náo bổ ra rất nhiều vô căn cứ âm mưu cùng lừa gạt đến.

Còn nữa, hẳn cũng tin tưởng lấy 907 nghiên cứu sở nhân chỉ số thông minh, sẽ không thể không biết hiện tại là cái gì tình huống. Liền tính kia vài mọt sách các khoa học gia không biết, nhưng bọn họ bên cạnh cuối cùng sẽ có người biết đến, cũng biết cái gì nên nói cái gì không nên nói. Nghiên cứu sở tin tức không có khả năng là người nào đó vỗ ót liền quyết định gọi điện thoại thông tri bọn họ, trong đó tất nhiên phải trải qua tầng tầng xét duyệt cùng suy tính. Cho nên, phía trước không có truyền ra đôi câu vài lời cũng liền mà thôi, một khi có tin tức, nhất định là tin tức tốt !

Rất nhiều ý niệm trong ngăn ngủi vài giây chột lóe mà qua, giám chế nhìn chăm chăm trong màn hình bị Du Vinh Anh khẽ run ngón tay mở ra tờ giấy, nhìn thấy kia nam nhân biểu tình vừa không là vui sướng, cũng không phải thất vọng, lại càng không là sợ hãi, mà là... Ngạc nhiên?

Du Vinh Anh nhìn hai giây, lại xem hai giây, xác định chính mình không có nhìn lầm sau, mới chần chờ, lấy một loại thập phần không xác định ngữ khí đọc:"Thông tri, Đường quốc thời gian 19:30, toàn thế giới đồng bộ khu trục virus, thỉnh mọi người mở ra cửa sổ cùng ngăn tủ, đi ra phòng bên trong, chớ bị vây ở phong bế tính hoàn cảnh --907 nghiên cứu sở người phụ trách... Dung Viễn?"

Không thể ức chế ngạc nhiên, khiến Du Vinh Anh tại cuối cùng kết cục thời điểm không tự chủ được trên thanh âm chọn, đem nguyên bản bình dị niệm tụng biến thành một hồi câu.

Trường quay bên trong tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, đang xem tin tức người xem cũng là đồng dạng đầy mặt trong gió hỗn độn biểu tình.

Giám chế theo bản năng nhìn nhìn thời gian --19:20.

Ly tờ giấy trung sở cấp thời gian chỉ có mười phút .

Đúng lúc này, hân di động vang, thứ nhất bởi vì tình huống hỗn loạn khẩn cấp mà đến muộn thông tri rồi cuộc phát lại đây. Xem qua về sau, giám chế biểu tình hơi hơi giãn ra, nhẹ nhàng thở ra.

Du Vinh Anh như cũ vẫn duy trì đầy bụng ngờ vực vô căn cứ thần tình không có hoãn lại đây.

Trên tờ giấy nội dung thật sự rất ly kì rất khó có thể tin tưởng. Này nội dung đặt ở bình thường có lẽ không có vấn đề gì, nhưng chừng chặc đang hoang đem nó xem như trị liệu virus... Nga không, là khu trục virus phương thức tại toàn quốc quyền uy nhất tối có lực ảnh hưởng tin tức trung niệm đi ra, liền có vẻ vô cùng hoang đường. Hơn nữa đi đến bên ngoài liền có thể khu trục virus? Như thế nào khu trục? Thái Dương đều đã lạc sơn !

Du Vinh Anh nội tâm sở hữu hoài nghi cùng dao động đều tình tường viết ở trên mặt, giám chế nhíu nhíu mày, khiến màn ảnh cắt đến nữ chủ trì nhân khê nhếch miệng có chút kinh ngạc trên mặt, này biểu tình nhìn qua liền thuận mắt nhiều. Nhưng mà nữ chủ trì nhân trương vài lần miệng, đều không biết nên như thế nào tiếp theo, trong tay về nước ngoài bệnh tình bản thảo tựa hồ cũng không hợp với tình hình, sau đó nàng hơi hơi nghiêng đầu, nghe được trong tai nghe truyền đến giám chế chỉ thị, tuy rằng vẫn là không rõ, lại thuận theo lộ ra vẻ tươi cười, nói:"Thỉnh sở hữu trước TV người xem dựa theo chỉ thị..."

...

Trường quay chỉ là này không lồ thế giới một góc, ở thế giới các nơi địa phương khác, mọi người cũng đều tiếp đến đồng dạng chỉ lệnh.

Tin tức truyền thông chỉ là thông tri một loại thủ đoạn, chính phủ toàn lực làm, tất yếu phải khiến tin tức này có thể bị mỗi người nhìn thấy. Không chỉ là tại tin tức trực tiếp trung, cùng thời gian xem mặt khác TV tiết mục người xem đều sẽ phát hiện, một nửa TV màn hình đều bị một hàng nền vàng chữ đỏ thông tri bao trùm, hơn nữa lặp lại lẫn lộn, còn có một đếm ngược thời gian thúc đẩy mọi người muốn lập tức áp dụng hành động; Lên mạng vôong dân, mặc kệ tại đánh trò chơi, xem tiểu thuyết vẫn là phát weibo, cũng nhìn thấy màn hình phía dưới không ngừng mà đạn ra một đồng dạng nội dung đạn song, mỗi ba mươi giây xuất hiện một lần, tựa như trúng virus như vậy; Tại thông tin công ty phối hợp dưới, chỉ cần là có di động người đều thu đến này đòi mạng tin nhắn; Mệnh lệnh tầng tầng hạ đạt, vô số lại vẫn tại buôn bán trạng thái siêu thị, khách sạn, chỗ ăn chơi đẳng đều tiếp đến thông tri, trong đó phụ gia nghiêm khắc xử phạt thi thố khiến điểm chủ nhóm không thể không chịu đựng đau lòng đem khách nhân hưởng bên ngoài đuổi.

Không tin nhân có, hùng hùng hổ hổ nhân có, không coi trọng nhân cũng có, nhưng uococ khủng bố uy lực đã khiến rất nhiều người đều dọa phá gan, chẳng sợ thò lại đây là căn rõ ràng liên dựa vào không trụ rơm, bọn họ cũng sẽ liều mạng bắt lấy này một tuyến hi vọng. Cho nên đại đa số nhân vẫn là lập tức cứ dựa theo Dung Viễn yêu cầu, mở ra trong nhà sở hữu cửa sổ, ngăn kéo, ngăn tủ thậm chí bao gồm nhét ở gầm giường thùng, sau đó người một nhà lẫn nhau thúc giục, thậm chí chỉ xuyên áo ngủ liền vội vàng bận rộn chạy đến ngoài cửa, khát cầu nhìn thiên không, không biết Dung tiến sĩ sẽ dùng biện pháp gì giúp bọn hắn "Khu trục virus" .

Đã bị "Lây nhiễm" Nằm ở bệnh viện bên trong bệnh nhân là tối hiệu suất cao chấp hành giả, mặc kệ là vừa mới phát hiện bệnh trạng vẫn là đã bệnh nguy kịch, mặc kệ là dùng cách xe lăn vẫn là lại bồi lại nâng, tóm lại tất cả đều tại quy định thời gian bên trong bị xê dịch đến bên ngoài, thầy thuốc hộ sĩ tất cả đều mệt thành cầu, thở phì phò ngồi ở bên ngoài trên cỏ, như vậy ngưỡng vọng thiên không.

56,57,58,59,00 ! !

Kim giây một ô một ô nhảy lên, mọi người trông mòn con mắt, lần đầu tiên cảm giác được thời gian qua được như thế thông thả. Khi nó rốt cuộc nhảy đến 19:30 chính thời điểm, mọi người không tự chủ được ngừng thở, tim đập phảng phất đều đình chỉ.

Bọn họ chờ đợi, chờ đợi bất cứ bị cứu vãn diêm báo, nếu chung cổ Tề Minh, thiên thượng đột nhiên hàng xuống phật quang, ngoại tinh nhân phi thuyền già thiên tế nhật xuất hiện, bọn họ cũng sẽ không cảm thấy sững sốt.

Một giây, hai giây, ba giây...

Một phút đồng hồ trôi qua .

Thiên không có băng, không có liệt, cái gì kỳ tích cũng không có xuất hiện.

Chuyện gì cũng không phát sinh.

Máu dâng trào bốc lên, nước lạnh tích tiến chảo dầu, pittông khí lẳng xung đỉnh, địa lôi kéo gây dẫn tuyến, núi lửa đầu phun ra khói đặc...

Thất vọng, tuyệt vọng, bị trêu chọc phần nộ sôi trào sôi trào, không ai biết, nếu là loại này yên lặng tiếp tục đi xuống, sẽ phát sinh chuyện gì.

Bởi vì tại bùng nổ một khắc trước, rốt cuộc có người phát hiện đến dị thường, hô lớn:"Các người xem, đó là cái gì?"

Dưới đất, trên mặt nước, trên lá cây, trên gia cụ, trên nóc nhà, thậm chí rất nhiều người trên người, một luồng một luồng phảng phất khói trắng dường như này nọ bốc lên đến, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng rõ ràng, dần dần như sương mù dày đặc như vậy che đậy thiên không, bao phủ Tinh Nguyệt. Kia yên phảng phất sẽ sáng lên, thậm chí trong bóng đêm đều

nhìn xem rõ ràng, trong phút chốc phảng phất toàn thế giới đều có loại này không biết tên sương khói dâng lên, tựa như vô biên vô hạn, vô cùng vô tận.

Bệnh viện phía trước trên cỏ, sương trắng so nơi khác càng thêm đồ sộ, mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn gần trong gang tấc lại bị sương mù che đậy cơ hồ thấy không rõ nằm viện bộ đại lâu. Một nằm ở trên cáng hấp hối miễn cưỡng vẫn duy trì ý thức thanh tỉnh bệnh nhân bỗng nhiên nhìn thấy có đồng dạng sương mù từ miệng mình cùng trong lỗ mũi bay ra, sợ tới mức quát to một tiếng cơ hồ đạn lên đến, hăn lập tức ngậm miệng, bỗng nhiên lại cảm giác không đúng, vội vàng há miệng, xem kia nồng đậm thảo nhiên không ngừng dâng lên sương trắng, có loại chính mình linh hồn đang từ trong miệng chạy đến cảm giác, nhưng nghĩ đến này chút thực tế là cái gì, hăn lại cảm thấy thập phần ghê tởm, nhin không được ghé vào một bên lớn tiếng nôn mửa lên.

Trên thảo nguyên, mấy chỉ voi vây quanh ở một chỉ suy yếu quỳ rạp trên mặt đất tiểu tượng chung quanh, dùng thật dài mũi không ngừng đụng vào nó thân thể, bỗng nhiên nhìn thấy nó trên người phiêu ra sương mù, sợ tới mức lui ra phía sau vài bước, cảm giác nó sẽ chết, phát ra một tiếng lại một tiếng bi minh.

Trên ngọn cây trong tổ chim, một chỉ đuôi dài đầu bạc chim chóc ngồi xổm đầu cành, nghiêng đầu nhìn chính mình trên trứng bay ra khói trắng, hảo kỳ thu thu kêu hai tiếng.

Trên mặt biển, bầy cá vây quanh một chỉ nhân thân đuôi cá sinh vật trôi lên đến, Kha Kha nhìn yên tĩnh trên mặt biển giống đảo lưu mưa bụi phiêu lên đi màu trắng sương mù, hảo kỳ giáo giáo mặt biển, nhìn chính mình trên cánh tay hồng ban, tổng cảm giác thân thể tựa hồ thoải mái vài phần.

Từ vi mô góc độ đến xem, tự nào đó một khắc khởi, sở hữu trăm sắc linh đều như là nhận đến thật lớn kích thích, điên cuồng chung quanh chạy trốn, cuối cùng như là bị thứ gì bức bách, cuối cùng đều tuyên định không ngừng hướng lên phương hướng. Chúng nó không ngừng phi tường, không ngừng chết đi, vì chủng tộc bảo tồn, không lâu sau sở hữu trăm sắc linh liền không ước mà đồng hội tụ lên đến, một tầng một tầng vây thành một đoàn, chỉ vì bảo hộ tối trung tâm một bộ phận tộc quần có thể sinh tồn, liên kết thể tích càng ngày càng khổng lồ, dần dần biến thành mắt thường có thể thấy được khói bụi.

Trí mạng nguy hiểm ở sau người xua đuổi, thu gặt đồng bào tính mạng, chúng nó tốc độ càng lúc càng nhanh, ngưng kết số lượng càng ngày càng nhiều, hướng thượng hướng thượng hướng thượng ! ! ! dần dần hình thành sơn hô hải khiếu khổng lồ thanh thế !

Nhân loại cùng trăm sắc linh lớn nhỏ quan hệ phảng phất trong nháy mắt điên đảo . Trên mặt đất, mọi người nhìn kia phảng phất cảm ngược Thiên Trụ, cự đại lốc xoáy như vậy khói trắng, đều thất ngữ.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Vật Vong Ngã

Lan Ninh Họa nằm ở trên cỏ, ngưỡng vọng thiên không, cơ hồ đã thấy không rõ màu trắng yên khí hỗn tạp trong mây mù, đem màu lam thiên không trở nên có chút mờ lung. Trắng xóa dương quang từ đỉnh đầu bắn thẳng đến xuống dưới, sái người cả người nóng lên. Nếu là trước đây, nàng tất nhiên đã sớm liền trốn vào trong phòng đi, nhưng lúc này, phơi nắng, nàng như là ngây ngốc như vậy nhìn kia vài càng lúc càng mờ nhạt sương mù, trong lòng khuấy động cảm tình khó có thể ngôn thuyết, vừa thư sướng, lại tưởng muốn rơi lệ, lồng ngực nóng bỏng cực nóng, như là cát than lửa như vậy.

Toàn thể giới đều tại ca ngợi 907 nghiên cứu sở, nhưng nàng biết, này sở hữu công lao, thực ra chỉ quy về một người mà thôi.

Nàng vừa nhắm mắt lại, trước mắt liền xuất hiện ngày đó cảnh tượng -

-

Ở trước đó, bọn họ hoảng loạn bất an, giống như là không đầu ruồi bọ như vậy không biết nên làm cái gì. Toàn thể giới đều đem hi vọng đặt ở bọn họ trên người, này cự đại kỳ vọng cùng trách nhiệm cơ hồ đem mọi người áp sập, ngoại giới nhân có thể chờ mong bọn họ, bọn họ lại không cách nào chờ mong chính mình, thống khổ cùng áp lực dưới cơ hồ muốn đi tự sát. Liền tại khi đó, đóng cửa nghiên cứu cả một ban ngày Dung Viễn tiến sĩ đột nhiên mở cửa nói cho bọn họ: Có biện pháp !

Kia một khắc, bọn họ không kịp tự hỏi này trong đó chân thật tính, cũng tưởng không đến tại vồn vện mười hai giờ nội liền tính ra phương án

là cỡ nào khó có thể tin tưởng lại vĩ đại một sự kiện, mừng như điên dưới, nghiên cứu sở mọi người cơ hồ đều từ bỏ chính mình đầu óc, hoàn toàn không mang theo tự hỏi dựa theo Dung Viễn mệnh lệnh làm việc. Bọn họ bằng nhanh nhất tốc độ tìm đến Dung Viễn cần hết thảy mọi thứ, sau đó, liền bị không bọn họ chuyện gì .

Người kia dùng hoa cả mắt lại bình tĩnh thông dong động tác nhanh chóng đem kia một đồng hồ điện thiết bị toàn bộ lắp ráp lên đến, toàn bộ quá trình tựa như tại tạo hình một kiện tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật, cuối cùng được đến lại là một liên vỏ ngoài cũng không có, linh kiện cùng dây dẫn đều lỏa lồ bên ngoài thập phần dữ tợn dụng cụ -- đương nhiên, tại Lan Ninh Họa như vậy làm nghiên cứu nhân trong mắt, cái loại này dữ tợn cũng tràn ngập khác mỹ cảm, vậy xem toàn bộ quá trình bọn họ cũng nhận ra được, đó là một đại hình thứ sóng âm máy phát, Dung tiến sĩ tựa hồ ở mặt trên làm một ít dị thường thay đổi, nhưng kia cũng chỉ là một thứ sóng âm máy phát mà thôi.

Mọi người lúc này chỉ số thông minh đã trở về, không lại mù quáng tín nhiệm Dung Viễn dùng thứ sóng âm liền có thể chữa khỏi loại này đáng sợ lưu hành tính tật bệnh, tất cả đều dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn hằm. Nhưng Dung Viễn lại không có đối với này làm ra càng nhiều giải thích, trực tiếp hạ lệnh thông tri khắp nơi:907 nghiên cứu sở sắp sửa khu trục virus, thỉnh mọi người chuẩn bị sẵn sàng.

-- ngưng ngừng, gió quá lớn ta không nghe rõ, mời người lặp lại lần nữa.

Mọi người trên mặt đều viết những lời này.

Nhưng cũng không là tất cả mọi người như vậy, có ba người lập tức lên tiếng trả lời không chút do dự chấp hành -- Chu Viên, ngụy trang thành phố thông nhân loại nữ hài Emerald, ngụy trang thành phố thông nhân loại nam tính tiểu a.

Mặt khác còn có ngầm hành động Noah.

Sau Dung tiến sĩ còn đánh mấy cái điện thoại, không biết hẳn nói gì đó, lại ngành sinh sinh đem vốn không có khả năng sự đẩy hướng khả năng, cái kia nguyên bản nhìn như hoang đường thông tri liền như vậy bị cường lực thi hành đi xuống, truyền đạt cho Đường quốc mọi người. Đồng thời bọn họ hoàn cho nước ngoài chính phủ cơ cấu cùng truyền thông phát bất đồng ngôn ngữ thông tri, phản hồi về đến lại là nghi ngờ cùng cự tuyệt, các quốc gia chấp hành cường độ cũng không lớn. Chu Viên từng hỏi Dung Viễn hay không cần thúc giục thuyết phục bọn họ, Dung Viễn lại cười lạnh một chút, lắc đầu cự tuyệt .

Lan Ninh Họa nhớ rõ, Dung Viễn dùng lãnh đạm, không quá để ý ngữ khí nói:"Không cần. Đường quốc bên này nếu có thể nhìn thấy hiệu quả, không cần người nhiều lời bọn họ tự nhiên sẽ cùng phong."

Ngụ ý, tại không có nhìn thấy chứng cứ rõ ràng tiền, tùy ý bọn họ nói toạc thiên, cũng chỉ là lãng phí nước miếng mà thôi.

Sau đó, liền là tự Đường quốc mà lên, toàn thế giới phạm vi bên trong khói trắng bình địa mà lên, giống như gió nổi mây phun thịnh cảnh.

Nghe nói tại Đường quốc bên này coi như hảo, virus số lượng đã xem như cực ít . Tại Tây phương quốc gia, nhất là virus khởi nguyên địa Đồ Tù tử quốc, thăng lên sương khói cuối cùng đúng là hình thành đen đặc như mực âm vân, già thiên tế nhật, tựa như vạn mã tại đỉnh đầu phi nhanh mà qua, lại như là một tòa cự đại thành bảo ập đến áp chế đến, vô số người tưởng tận thế, quỳ xuống đất khóc rống cầu nguyện. Kia phó cảnh tượng Lan Ninh Họa không có thân gặp, nhưng từ trên mạng truyền lưu một ít ảnh chụp trung, cũng có thể cảm thụ kia làm người ta không rét mà run khủng bố.

Thứ sóng âm bước sóng rất dài, cho nên truyền bá cự ly cũng rất trường, cũng không dễ dàng suy giảm. Dung Viễn tại nghiên cứu sở lâm thời lắp ráp lên đến đại hình thứ sóng âm máy phát thực ra chỉ mở ra mười lăm giây, nhưng sinh ra thứ sóng âm vòng quanh địa cầu chình chình chuyển năm vòng, thời gian dài đến sáu ngày nhiều. Bởi vậy một ít bắt đầu không tin hoặc là không có được đến thông tri nhân theo sau đều lục tục đi ra gia môn, có người thậm chí đem sở hữu gia cụ đều quán đến bên ngoài, còn có người từ tin tức trông được đến nói lần này khu trục virus thời gian có chình chình hơn một trăm sáu mươi giờ, là này đoạn thời gian bọn họ trừ ăn uống vệ sinh bên ngoài, thậm chí ngay cả ngủ cũng không có trở lại trong phòng đi.

Đi theo trận này kỳ diệu cảnh quan, càng làm cho mọi người kích động là, tại đây sáu ngày bên trong trừ đệ nhất thiên còn ngẫu nhiên phát hiện lây nhiễm giả bên ngoài, sau năm ngày không ai bị lây nhiễm ! ngay cả phía trước rất nhiều hấp hối bệnh nhân bệnh tình cũng không có lại chuyển biến xấu, sáu ngày qua đi lại tiến hành kiểm tra, phát hiện bọn họ tuy rằng thân thể cơ năng có rất lớn suy yếu, nhưng đã không có tính mạng chi ưu, thậm chí chỉ cần hảo hảo tĩnh dưỡng, rất nhanh liền có thể khôi phục. Phía trước kia Tử Thần liên đao khủng bố thu gặt tốc độ cũng ngưng bật, chỉ có rất ít nhân bởi vì bình thường lão, bệnh, thương mà qua đời, chia đều mỗi ngày tử vong nhân số thậm chí so lần này tai nạn bùng nổ phía trước bình thường ngày còn muốn thiếu.

Sáu ngày trôi qua, thứ sóng âm càng ngày càng mỏng manh, từ mặt đất, sinh vật thể cùng trong không khí xuất hiện khói trắng cũng càng ngày càng ít, nhưng vẫn là có rất nhiều nhân, tựa như Lan Ninh Họa như vậy như si như túy nhìn thiên không, thể nghiệm loại này tựa như chết rồi sống lại cự đại vui sướng.

...

Dung Viễn quỳ gối trắc ngời ở phiêu song cửa sổ biên, một cánh tay khoát lên trên đầu gối, bán buông mắt, thần sắc bình thản trung mang theo vài phần ôn nhu. Hẳn này phiêu song nguyên bản thiết kế thành một giản đơn thư phòng, nhưng hiện tại, kia vài thứ tất cả đều không thấy, trừ Chu Viên đào đến một ít tiểu vật trang trí còn đặt ở mặt trên bên ngoài, còn lại không gian tất cả đều đặt đầy chậu hoa, từng đoàn từng đám, nộ phóng đóa hoa muôn hồng nghìn tía, vì cái này chinh thể phong cách máy móc băng lãnh phòng tăng lên cực kỳ lượng lệ sắc thái.

Tại hẳn ánh mắt điểm rơi, nhất tiểu bồn vật vong ngã đặt ở chậu hoa chính giữa, vừa tràn ra một đóa tiểu hoa run nhè nhẹ, màu lam nhạt cánh hoa giống như triển khai cánh đình trú hồ điệp.

Đem kia chậu hoa trung nào đó một giác phóng đại mấy vạn lần, có thể nhìn thấy tại từ bồn bên cạnh lớn nhỏ lỗ thủng trung, rất nhiều micromet nhân ra ra vào vào, hoan thiên hỉ địa đem thu thập lên đến phần hoa trử tồn tại mới xây lên kho hàng trung, nơi nơi đều tràn đầy một loại được mùa thu hoạch vui sướng. Đã già nua Nha Dao cười tùm tùm ngồi ở một đóa tươi mới trên cánh hoa, hẳn bên cạnh vây quanh mười mấy tiểu micromet nhân, chính chia ăn một khóa phần hoa, đồng thời hứng trí bừng bừng nghe hẳn giảng từng gặp được phi chi một tộc chuyện cũ.

Cách bọn họ hai bồn hoa cự ly, một mảnh Nguyệt Quý hoa lá cây bên trên, micromet nhân thu thập đội trưởng đang bận rộn, bỗng nhiên đại địa rung động, một chỉ tựa như tiểu sơn màu xanh trùng tử chậm rì rì lộ ra đầu, micromet nhân tại nó trước mặt ngay cả một chân thảo lớn nhỏ đều so ra kém. Nó lung lay mồm mồm đầu, mấp máy bò hướng micromet nhân phương hướng. Thu thập đội tuy rằng hình thể nhỏ, nhưng tốc độ cực nhanh, chúng nó thành thạo nhảy dựng lên, một trận gió dường như từ thanh trùng bên cạnh chạy qua, thậm chí có hai cố ý nhảy đến trên đầu của nó chạy vội mà qua. Thanh trùng cái gì cũng không có nhận ra, tiếp tục hướng về phía trước, đãi cuối cùng một micromet nhân từ nó trên người

chạy qua về sau, thanh trùng thân thể đột nhiên không tự chủ được lơ lửng, lược dừng một chút, lợi dụng cực nhanh tốc độ thừa phong giá vân, chạy hướng rộng lớn đại địa .

Thanh trùng:... whatthehell

Dùng tấm đánh bay kia con bọ, Dung Viễn rút ra một tờ khăn giấy xoa xoa tay, lỗ tai hơi hơi vừa động, ánh mắt chuyển hướng phía sau.

Môn bị đẩy ra, Emerald lặng yên không một tiếng động đi vào đến, vừa thò đầu liền nghênh lên Dung Viễn ánh mắt. Nàng le lưỡi, cười một thoáng, xoay người đóng cửa lại, đồng thời khôi phục chính mình nguyên bản bộ dáng.

"Toàn thế giới người đều muốn gặp người, người lại ở trong này xem hoa." Nàng mại nhẹ nhàng cước bộ đi đến Dung Viễn bên cạnh, cúi lưng nhìn nhìn hắn, hảo kỳ hỏi:"Có cái gì hảo sự sao?" Đây vài năm, hắn mãi mãi đều là tiêu ý thời điểm nhưng không nhiều gặp.

"Nhớ tới một lão bằng hữu." Dung Viễn nói.

Emerald cho rằng hắn nói là Kim Dương, trên mặt cũng lộ ra vài phần tưởng niệm, sau đó nàng học Dung Viễn bộ dáng ngồi ở cửa sổ bên cạnh, chớp ánh mắt hỏi:"Dung Viễn, phía trước cái kia, thật là virus sao?"

"Bên ngoài nói như thế nào?" Dung Viễn không đáp mà hỏi lại.

"Mọi thuyết xôn xao." Emerald thành ngữ dùng rất khá, khẩu âm cũng cùng thuần túy đường quả nhân không có khác biệt . Nàng nói:"Hiện tại tối chủ lưu quan điểm là -- đây đều là hoàn cảnh chuyển biến xấu hậu quả, nhân loại vì bảo hộ chính mình, nhất định phải bảo hộ hoàn cảnh, bảo hộ địa cầu linh tinh . Còn có thật nhiều người đều nhìn thấy kia dụng cụ, nhưng giống như không mấy người nguyện ý tin tưởng người dùng thứ sóng âm liên thật đem virus khu trục, những người đó càng nguyện ý tin

tưởng người dùng cái gì thần bí vũ khí. Bất quá dân chúng bình thường đều sắp đem người xem như thành tân thế kỷ thần ... Ân, trên đây đều là Noah nói ."

Chính nàng này hai ngày thực ra vẫn vội vàng nghiên cứu cái loại này virus, không có thời gian chú ý ngoại giới dư luận. Emerald mắt nhìn Dung Viễn sắc mặt, sau đó nói:"Bất quá ta cảm giác, kia hảo giống như là một loại sinh vật, đúng hay không?"

Dung Viễn cười mà không nói. Hẳn liền biết, trên địa cầu nhân loại có lẽ bởi vì cố hữu thể giới quan nhận tri mà rất khó đánh vỡ tư duy quán tính, nhưng đến từ ngoại tinh cầu, kiến thức qua các loại ngoại tinh sinh mệnh Emerald nhất định có thể so sánh bất luận kẻ nào đều sớm hơn nhìn thấy chân tướng.

Emerald cũng cười, nàng từ Dung Viễn trong thần sắc đã chiếm được đáp án, còn lại, nàng có đại lượng thời gian đi nghiên cứu. Bất quá Emerald còn có một kiện lo lắng sự:"Thứ sóng âm sẽ vòng quanh quá đại hình chướng ngại vật, cho nên cái loại này sinh vật ở trên địa cầu không có hoàn toàn Diệt Tuyệt đi? Khác không nói, liền tại phòng thí nghiệm bên trong ta còn thu thập đến hàng mẫu. Bất quá chúng nó lực sát thương so với phía trước giống như hạ thấp rất nhiều."

"Ân, ta biết." Đây đều là đoán trước bên trong, Dung Viễn sớm có đối sách,"Cho nên mười ngày về sau một loại cầm tay thứ sóng âm máy phát sẽ ở trên thị trường đẩy ra, đồng thời công khai độc quyền. Sau này nếu có nhân lại xuất hiện cùng loại bệnh trạng, dựa vào chính mình cũng có thể giải quyết vấn đề, tựa như mỗi năm xuân hạ chi giao phổ thông cảm mạo như vậy."

Chân chính đáng sợ cũng không phải trăm sắc linh thôn phệ lực, chúng nó một lần chỉ có thể nuốt một tế bào, so sánh với lão hổ sư tử thậm chí sương mù lực sát thương cũng so chúng nó lớn hơn. Đáng sợ là, phía

trước nhân loại "Thức thủ vô sách" Chỉ có thể tùy ý xâm lược sự thật này. Nhưng chỉ cần có đối sách, trăm sắc linh cũng chỉ bất quá chính là một loại ngẫu nhiên cho người tạo thành phiền não nào đó vì sinh vật mà thôi, không tụ tập đến nhất định số lượng, nhân loại thậm chí không thể phát giác chúng nó tồn tại.

Cho nên nếu kia vài may mắn còn tồn tại đến trăm sắc linh đầy đủ thông minh, hoặc là chỉ cần chúng nó có thể từ thăm thống quá khứ trung hấp thụ giáo huấn, liền nên biết về sau tất yếu hạn chế chủng tộc sinh sản, biết cái gì có thể ăn cái gì không thể ăn, có tiết chế ăn, như thế mới có thể cùng trên địa cầu sinh vật cùng tồn tại. Nhất thời không rõ cũng không quan hệ, trên địa cầu mọi người hội một lần một lần "Chỉ bảo" Chúng nó, thẳng đến chúng nó học được mới thôi.

Emerald cảm xúc phức tạp nhẹ nhàng than thở một tiếng, nói:"Dung Viễn, ta có phải hay không rất ngốc?"

"Ân?"

"Ta vẫn đều tưởng không thông, người đến cùng là làm như thế nào đến . Bởi vì đối là ta, dù có thế nào cũng không có biện pháp trong thời gian ngắn như vậy tìm đến biện pháp giải quyết." Emerald chán nản nói. Nàng thực ra đối với chính mình trí tuệ rất có tự tin, nhưng loại này tự tin, một lần này lại cơ hồ bị Dung Viễn đả kích tiêu thất, nàng thấp giọng nói:"Ta cảm giác... Ta đặc biệt vô dụng."

"Tại [Phương Chu] kế hoạch thượng, người không phải bang ta rất nhiều sao?" Dung Viễn sờ sờ nàng đầu, nói:"Thực ra tại đây hạng mục bên trên, ta cũng mất rất dài thời gian, chỉ là các người cũng không có nhìn thấy mà thôi."

"Rất dài... Thời gian?" Emerald khó hiểu, nàng cảm giác Dung Viễn cùng chính mình đại khái tại "Rất dài" Đây trên khái niệm có bất đồng định

nghĩa.

"Đúng vậy, ước chừng có một hai năm thời gian." Dung Viễn không có chi tiết giải thích, chỉ là ánh mắt lại nhìn về vật vong ngã chậu hoa.

Tìm đến phương hướng về sau, vì tận khả năng giảm bớt đối micromet người cùng nhân loại thương tổn, hãn hoa vượt xa dự đoán thời gian. Mặc dù ở nhân loại thế giới trung bất quá là ba bốn giờ, tại thế giới vi mô trung cũng đã qua gần hai năm. Biến tiểu về sau hãn thân thể tiêu hao năng lượng hạ thấp, nhưng bởi vì thời gian rất dài, hoạt động lượng càng lớn, tích lũy lên đến cũng phi thường khả quan, không thể không trên đường hai lần đình chỉ nghiên cứu rời đi Trường Quang bộ lạc, liền vì biến trở về nguyên dạng ăn cơm uống nước bổ sung thân thể cần năng lượng, như thế mới chống đỡ đến nghiên cứu kết thúc.

Nghiên cứu hoàn thành sau, hãn lại một khắc cũng không dừng trở lại nghiên cứu sở chế tạo có thể ảnh hưởng toàn cầu thứ sóng âm máy phát, chỉ là tại rời đi thời điểm khiến sinh tồn hoàn cảnh càng ngày càng ác liệt micromet nhân di dời đến kia bồn vật vong ngã thượng, sau đó đêm này bồn hoa thuận tay mang về nghiên cứu sở. Sau hãn giành giật từng giây vội vàng khu trục virus cứu lại mỗi giây đều tại đại lượng xuất hiện tử vong, chờ hãn nghỉ khẩu khí nghĩ đến thời điểm, phát hiện micromet nhân bộ lạc so với phía trước mở rộng hai ba lần, mà cái kia bao giờ cũng tại hãn bên cạnh theo trước theo sau Nha Dao đã già đi.

Micromet nhân thọ mệnh thực ra không ngắn, nhưng sáu ngày trôi qua, đang vì micromet nhân thế giới bên trong cũng đã là sáu bảy mươi năm, cùng Nha Dao cùng bồi micromet nhân cơ hồ đã tất cả đều qua đời, Nha Dao cũng đã đi vào sinh mệnh vĩ thanh, ở trong bộ lạc, hãn đã biến thành nhiều đi hai bước đều có nhân hô to gọi nhỏ vội vàng ngăn lại thọ lão nhân .

Dung Viễn tận lực cho bọn họ cung cấp càng tốt sinh hoạt, lại một lần cũng không có lại biến tiểu trở về qua. Ngược lại là đậu Hà Lan, thường rút thời gian trở lại bộ lạc xem xem. Trường Quang bộ lạc phát hiện này phiên "Nhạc thổ" Về sau, ngược lại cũng không tàng tư, rất nhanh đem tin tức truyền đạt cho tại Đường quốc bên này nhận thức tân bằng hữu, không biết bọn họ là như thế nào đưa tin, mỗi ngày Dung Viễn đều sẽ phát hiện có mới bộ lạc di dời đến hắc trong chậu hoa. Vì thế, hắc đang định xây dựng thêm một đại hoa bằng.

Bên cạnh Emerald nhìn không tới micromet nhân, này "Hơn một năm" thời gian khiến nàng nhin không được suy đoán: Chẳng lẽ Dung Viễn phía trước liền thấy qua loại này sinh vật sao?

Nàng thói quen tính không đi suy đoán Dung Viễn không muốn nói đề tài, ngược lại nói lên khác sự: "Đúng, Noah khiến ta chuyển cáo, mặt trên giống như muốn chuẩn bị cho người thụ huân, còn có một cái gì khoa học phong sẽ mời người đi diễn thuyết, mặt khác chính là, trước người khiến hắc tra người kia, có tân phát hiện."

Phía trước hai chuyện Dung Viễn đều thờ ơ, nghe được cuối cùng một câu, hắc khẽ nâng khởi mắt, trong ánh mắt ấm áp trong phút chốc toàn bộ biến mất.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Hẳn Là Dung Viễn

Dung Viễn khiến Noah điều tra, chính là kia đệ nhất vị người chết, khi hẳn còn tại nghiên cứu trăm sắc linh thời điểm Noah cũng đã có kết quả, phát hiện hẳn chỉ là một tại l thị không nhà để về lưu lã hán mà thôi. Sở dĩ sẽ lây nhiễm thượng virus, vô cùng có khả năng là tại tìm kiếm thùng rác thời điểm chạm không nên bính gì đó. Nếu muốn tìm ra virus khởi nguyên, đầu tiên cần tìm ra hẳn bình thường hoạt động phạm vi, sau đó lại điều tra phụ cận vật kiến trúc, hoạt động nhân viên đợi đã (vân vân).

ucoc chứng bùng nổ về sau,l thị cơ hồ biến thành một tòa Không thành, tử vong nhân khẩu tiếp cận một phần ba, còn lại nhân cũng phân phân trốn thoát tòa thành thị này. Nếu không phải còn có số rất ít nhân luyện cũ không muốn rời đi bên ngoài,l thị khả năng đã bị Đồ Tùng tử quốc triệt để phong tỏa . Hôm nay ucoc chứng vấn đề đã bị giải quyết, một ít quyền luyện cổ thổ hoặc là không muốn bỏ qua tài vật nhân lực tục trở lại nơi này, tuy rằng nhân vẫn là rất ít, nhưng tại chính phủ vận tác dưới, tốt xấu đã khôi phục một ít cơ sở thành thị kiến thiết cùng quản lý, tỷ như đèn xanh đèn đỏ, rác rưởi thu về, bệnh viện, trị an cục cùng nhân khẩu quản lý ngành đợi đã (vân vân).

Nhưng ở tòa thành thị này, cho dù là virus nghiêm trọng nhất thời điểm, còn có một địa phương thủy chung bị vây ở trắng đêm không ngừng công tác trung.

Hoả táng trường.

Người chết quá nhiều, rất nhiều thi thể thậm chí không thể không bị đưa đến ngoại địa hỏa táng trường di thiêu cháy. Rất nhiều gia đình thậm chí toàn bộ đều tử vong, ngay cả một có năng lực vì bọn họ đưa tiền thân hữu cũng không có. Chỉ có thể nhìn đến mặc màu lam chế phục, cả người bao khóa đến mức ngay cả ánh mắt đều nhìn không thấy viên công đem xếp thành một đoàn thi thể một bộ một bộ giống rác rưởi như vậy đẩy vào lò thiêu, lại đem màu trắng bạc hôi tùy ý thu thập một chút đâm vào trong vại, dán lên nhãn, sau đó đi đẩy xuống một bộ thi thể.

Toàn thể giới người đều vừa đi ra tử vong khủng bố, bị thống chận rãi ở trong lòng thức tỉnh, nơi nơi đều là giờ bách hoa cùng nển sáp tại ai điều trường hợp. Chỉ có tòa thành thị này, thậm chí không có cảm thấy bị thống đường sống.

Mất đi quá nhiều, sở hữu cảm quan đều như là đã bị triệt để tê liệt .

Kia vài trở về nhân, đeo kính đen cùng khẩu trang, trên đầu vây quanh thật dài khăn quàng cổ, hoặc là đỉnh đầu khoan biên mũ, đáng vẻ vội vàng đi xuống xe lửa hoặc là phi cơ, đối trước mắt thương di cảnh tượng làm như không thấy, cúi đầu, đầy mặt chết lặng trực tiếp về nhà hoặc là đến công ty thu nạp tất yếu gì đó, lại vội vàng rời đi, phảng phất là không quan trọng khách qua đường.

Trừ những người này bên ngoài, thông thường nhất là một ít quốc tế viện trợ tổ chức tình nguyện viên cùng chính phủ ngành phái khiên viên công, mặt khác chính là gan lớn không tiếc mệnh, ôm phát một bút tiền tâm lý đến nơi đây "Đãi vàng giả" .

l thị hiện tại cơ hồ nhìn không tới xe taxi, xe bus cũng chỉ có rất ít mấy chiếc tại cô độc lui tới. Bất quá trên đường nơi nơi đều là bỏ hoang chiếc xe, có chìa khóa còn cắm ở mặt trên. Có cần nhân sẽ tùy tiện tìm một chiếc còn có thể động lái đi, động cơ nổ vang thanh âm cùng ô tô khí thải ngược lại là cấp này thành thị mang đến một điểm sức sống.

Cứ việc có rất nhiều nhân ngày đêm càng không ngừng công tác, nhưng ven đường thành linh vẫn là có thể nhìn thấy mấy cỗ ngã lẫn thi thể, trước khi chết thống khổ giãy dụa tình trạng vẫn cứ rõ ràng có thể thấy được, bi thảm mà khủng bố. Tòa thành thị này không khí áp lực được cơ hồ để người không thể thở dốc, ở trong đó hành tẩu người đều vội vàng bận rộn, nghe không được cao giọng nói chuyện thanh âm, cũng không ai chú ý từ bên cạnh đi qua là người nào.

Dung Viễn mặc một thân màu đen thường phục, rộng rãi mũ trùm che khuất hẳn mặt, còn mang một bộ khẩu trang, hai tay cầm ở trong túi, tựa như màu đen u linh như vậy từ ngã tư đường đi qua, thẳng đến dừng ở một đồng cổng vòm gạch đỏ trước chung cư mặt. Hắn ngẩng đầu nhìn xem này đồng ít nhất có hơn một trăm năm lịch sử lão kiến trúc, dễ dàng mở ra trói chặt cửa phòng, sau đó không ra dự kiến tại phòng khách trên xô pha, phát hiện một bộ đã bắt đầu nát rữa thi thể, mắt đột ngột hắc, bụng bành trướng, ruồi trùng vòng quanh, tản ra khó có thể chịu đựng mùi thối.

Dung Viễn che mũi rút lui một bước, "Ba" đóng cửa lại, đi đến chung cư bên ngoài, hít sâu hai khẩu mới mở không khí, mới nói: "Đậu Hà Lan."

"Mặt bộ xem xét hoàn thành, hình dáng đặc thù đã ghi lại, số liệu đã thượng truyền cấp Noah." Đậu Hà Lan nói, qua không đến mười giây lại nói: "Người chết thân phận đã xác nhận."

Tại l thị khôi phục cơ sở công trình về sau, nó số lượng nhân khẩu dữ liệu cùng theo dõi thiết bị cũng bắt đầu bình thường vận hành, như thế nguyên bản điều tra công tác rơi vào cục diện bế tắc Noah mới thành công tập trung khả năng cùng lưu lã hán lâm nhiệm có quan hệ nhân vật, lại trải qua chi tiết bài tra cùng sàng chọn, mới đem manh mối cùng phòng trong người chết liên hệ lên đến. Trong đó đủ loại rườm rà công tác không cần nhiều lời, Dung Viễn dù có thế nào, cũng muốn tra ra trận này tai nạn ngọn nguồn.

Này một vị người chết so với kia người vệ sinh tử vong thời gian sớm hơn, chỉ là hãn thi thể không có sớm bị người khác phát hiện mà thôi. Thân phận của hãn cũng rất đơn giản, là mổ đồng tại bao da công ty danh nghĩa đại lâu người vệ sinh.

Cự ly cũng không xa, Dung Viễn lựa chọn đi tới quá khứ, hãn cũng cần thời gian sửa sang lại một chút ý nghĩ.

Lần này trăm sắc linh xâm nhập sự kiện mang đến hậu quả phi thường lớn, toàn cầu kinh tế phát triển ít nhất rút lui hai mươi năm, địa cầu cần rất dài thời gian mới có thể hoàn toàn tiêu hóa.

Còn có đến nay không có hoàn thành thống kê người chết.

Có vài người tử vong khiến người cảm giác chỉ là một con số, có vài người tử vong lại khiến địa cầu một chỗ khác người đều cảm thấy bi thống tiếc hận, rất nhiều có kiệt xuất cống hiến, chiếm cứ hết sức quan trọng địa vị nhân, hôm nay cũng đều giống rác rưởi như vậy bị nhét vào lò thiêu, bởi vậy mang đến chính trị cách cục thay đổi, các phương diện mắt xích ảnh hưởng, không biết muốn dùng bao lâu thời gian mới có thể bình ổn xuống dưới.

Về lần này chứng bệnh nguyên nhân, Dung Viễn cấp ra đáp án, nhưng cũng không phải tất cả mọi người tin tưởng hãn đáp án. Có người tự hành triển khai nghiên cứu, cũng có âm mưu luận giả nghi ngờ 907 nghiên cứu sở tại chuyện này trong làm có phải hay không thật như vậy thuần túy, nhưng mà không có căn cứ hoài nghi không cần Dung Viễn biện bạch liền bị dân chúng mắng được mấy vô dụng thân chi địa .

Đối rất nhiều người đến nói, tin tưởng hãn lý do rất đơn giản -- bởi vì hãn là Dung Viễn.

Hãn là thiên túng tài, hãn là kỳ tích chi tử. Hãn từng sáng tạo rất nhiều vượt qua thời đại phát minh vĩ đại, nhưng không có bất cứ một là lấy tạo

thành lực sát thương làm mục đích vũ khí. Hắn làm rất nhiều sự, mỗi một lần đều là tại bảo hộ cùng giúp người khác, chưa từng có thương tổn qua bất luận kẻ nào.

-- tại kia một chút cũng không từng tiếp xúc qua Dung Viễn người thường trong mắt, đây chính là bọn họ nhận thức Dung Viễn.

Bọn họ khả năng sẽ không tin chính mình bên cạnh gia nhân, khả năng sẽ không tin chính mình bằng hữu cùng đồng sự, khả năng sẽ không tin chính mình quốc gia lãnh tụ, lại nhất định sẽ tin tưởng chưa gặp mặt Dung Viễn.

Tin tưởng chỉ cần có cần, hắn sẽ quan tâm bọn họ, giúp bọn họ, chỉ dẫn bọn họ... Nếu hắn không có làm như vậy, kia nhất định là bởi vì hắn rất bận .

Trên thực tế, có rất nhiều nhân hoài nghi cái kia hiện tại đã khuếch tán đến toàn thế giới 90% quốc gia bên trong, đồng tình độ rộng nhất, lực ảnh hưởng lớn nhất thiên võng người sáng lập chính là Dung Viễn. Loại này hoài nghi, có một đơn giản nhất trắng ra lại không cách nào bác bỏ lý do, đó chính là --

Trừ hắn, còn có thể có ai đâu?

Có người tại trên mạng liệt kê ra làm chứng minh điểm này lý do một hai ba bốn, có người tại thiên võng trên bảng nhắn lại công khai cảm tạ Dung Viễn, còn có người thao thao bất tuyệt phân tích nêu ví dụ, nhưng Dung Viễn bên cạnh nhân chưa bao giờ dám ngay mặt hỏi hắn. Mà Dung Viễn bản nhân, cũng không có làm ra qua bất cứ đáp lại, toàn khi chính mình không biết chuyện này.

Hôm nay loại này phỏng đoán, đã không thể cho hắn tạo thành uy hiếp . Nhưng này từng bị hắn xem như bùa hộ mệnh đến kinh doanh thân phận, tựa hồ công khai cùng không công khai, cũng không có cái gì ý nghĩa.

Dung Viễn bị thần hóa đủ nhiều, xuyên thấu qua kia aura, đã không có bao nhiêu nhân có thể nhìn thấy chân chính hắn. Thiên võng vinh dự rất lớn một bộ phận đến từ kia vài Bạch Kỳ cổ găng, đem này mấy tất cả đều công ở trên người, sẽ chỉ làm hắn càng thêm cùng cấp với một vĩ đại ký hiệu.

Hơn nữa, tại kia chút lòng đầy căm phẫn dân chúng mang lớn nhất phần nộ công kích kia vài nghi ngờ hắn người, không chút do dự đứng ở hắn bên này thời điểm, Dung Viễn lại vẫn hoài nghi, làm không tốt, chuyện này thật đúng là cùng hắn có quan hệ.

"Đậu Hà Lan,[Phương Chu] hoàn thành sau, chúng ta rời đi địa cầu đi." Dung Viễn bỗng nhiên nói.

Đậu Hà Lan không nói gì, nhưng Dung Viễn biết nó vẫn ở chính mình bên cạnh. Vừa cúi đầu, liền có thể từ trước ngực trong túi thấy nó mặt.

"Ta gần nhất luôn luôn nghĩ vấn đề này." Hắn nhìn xa xa vội vàng nhạt xác đoàn người, nhẹ giọng nói:"Tiêu Tiêu nói qua,[công đức bộ], sẽ khiến thế gian 'Ác' hướng ta bên cạnh tập trung, sẽ khiến ta bên cạnh nhân tạo ngộ vận rủi. Ta quá khứ cho rằng, nếu giảm bớt cùng người khác tiếp xúc, ở tương đối an toàn phong bế hoàn cảnh trung, liền có thể giảm bớt loại này ảnh hưởng."

"Tại nghiên cứu sở thời điểm, là chưa từng xảy ra cái gì sự cố." Đậu Hà Lan nói.

"Đúng vậy. Thế nhưng..." Dung Viễn hơi hơi cúi đầu, nói:"Loại này bình tĩnh ngày duy trì liên tục thời gian càng dài, tiếp theo xuất hiện biến cố lại càng mãnh liệt."

Hắn từng tại chính mình dựng kho hàng phòng thực nghiệm sử dụng gần một năm thời gian nghiên cứu kẻo đường, sau nước ngoài thế lực làm cho cả a thị đều lâm vào hỗn loạn, Dung Viễn chưa từng có lý giải qua khi đó có bao nhiêu nhân vì này mà chết; Nghiên cứu sở hình thành kiên cố bảo

lũy cơ bản ngăn cách hần cùng ngoại giới liên hệ, rồi sau đó tại Picchu tình sinh tử đào vong, Parco cũng đã chết; Trở lại địa cầu về sau, hần đem sáu năm thời gian hoa tại [Phương Chu] kế hoạch thượng, theo sau liền là trên địa cầu sở hữu sinh vật cơ hồ Diệt Tuyệt đại tai nạn.

Trên lý trí, Dung Viễn biết tạo thành kia vài thương vong cũng không phải hần, muốn nói có ai tất yếu phải vì kia vài sự phụ trách, đầu tiên cũng nên là làm ác đao phủ cùng phía sau màn người chủ sự. Dem trách nhiệm lẫn đến chính mình trên người, là thập phần ngu xuẩn . Nhưng đồng thời, Dung Viễn cũng rõ ràng, tại hần được đến [công đức bộ] hơn nữa tụ tập đến đại lượng công đức phía trước, hần sở nhận thức địa cầu không có này mấy nguy hiểm. Muốn nói này chút cùng hần hoàn toàn không quan hệ, lại cũng không có khả năng.

Hần gặp chiêu sách chiêu, lần lượt vấn hồi nguy cơ, nhưng nếu có như vậy một ngày, hần câu khách không trụ làm thế nào?

Dung Viễn một điều một điều phân tích, sau đó nói:"Cho nên... Bảo trì cự ly, có lẽ là tốt nhất biện pháp."

Đậu Hà Lan trầm mặc hồi lâu. Nó tuy rằng nhìn qua so Noah trọng tình, nhưng trên thực tế chúng nó hai bản chất là giống nhau, chỉ cần Dung Viễn có cần, chúng nó đều có thể lập tức bỏ qua sở hữu hết thảy. Cho nên Dung Viễn muốn đi hoặc là muốn lưu, đậu Hà Lan cũng không có ý kiến gì, thế nhưng...

"Dung Viễn, rời đi mà nói... Người không quan hệ sao?" Đậu Hà Lan chỉ lo lắng Dung Viễn, kinh hoảng tưởng niệm cùng không nỡ sẽ căn phê hần tâm linh, vô chừng mực phiêu bạc sẽ phá hủy hần tín niệm.

Dung Viễn mỉm cười, nói:"Ở phương diện này, người thật nên cùng Chu Viên học học." Gặp đậu Hà Lan đầy mặt không rõ, hần bổ sung thuyết minh nói:"Đối với ta muốn càng có tin tưởng." Nhìn xa xa, Dung Viễn

nói: "Ta đã thiết tưởng sở hữu khả năng tính, mặc kệ con đường tương lai là cái dạng gì, ta đều có sở giác ngộ, cho nên tuyệt sẽ không bị đánh sập. Hơn nữa, liên tính ly khai, cách một đoạn thời gian trở về xem xem, nói vậy cũng sẽ không có quá lớn ảnh hưởng, theo ta hiện tại chờ ở nghiên cứu sở cũng không có cái gì khác biệt."

Này sáu năm trung, trừ Kim Dương hôn lễ cùng hài tử trắng tròn thời điểm hẵn rồi đi qua nghiên cứu sở hai lần bên ngoài, liên nghị viên trưởng mời hẵn cũng bỏ mặc không để ý. Rồi đi địa cầu, đem điếm xấu mang đi, định kỳ trở về xem xem muốn gặp nhân, cũng không cần lại để ý tới cái gì xã giao -- như vậy vừa tưởng tựa hồ còn rất không sai?

"Ân, người quyết định liền hảo." Đậ Hà Lan tạm dừng một chút, hỏi: "Muốn dẫn Noah sao?" Nói những lời này phía trước nó còn cố ý chặt đứt cùng Noah thông tin. Tuy rằng Noah không phải không có thủ đoạn đột phá quang não yếu ớt phong tỏa, lại chính là không dám, tại bên kia tức giận đến giở chân.

"Có lẽ..." Dung Viễn vừa mới nói hai chữ, bỗng nhiên dừng bước, nghiêng đầu nhìn về phía mới từ chính mình bên cạnh đi qua một người.

"Làm sao?" Đậ Hà Lan hỏi.

"Cảm giác có điểm quen thuộc." Dung Viễn nhíu mày. Vừa rồi người kia đi qua thời điểm, hẵn thế nhưng nghe được một loại chỉ có tại Ngô Hi trên người mới nghe được qua thanh âm.

"Người nọ là ai?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Gặp Lại Cố Nhân

"Người nọ là ai?" Dung Viễn tự nhủ hỏi.

Đậu Hà Lan cẩn thận dè chừng ló ra đầu, bái túi nhìn thoáng qua, hỏi: "Hắn có cái gì vấn đề sao?"

"Khả năng cùng Ngô Hi có liên quan." Dung Viễn chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là quyết định trước đem trên tay chuyện này làm xong, nói: "Khiến Noah điều động vệ tinh cùng theo dõi, theo dõi hắn. Còn có, Tra Tra Ngô Hi tung tích."

"Vâng."

Trong lòng treo sự, Dung Viễn cũng không lại chậm rì rì tản bộ, hắn từ phụ cận nhặt một chiếc xe đạp, thử xem còn có thể dùng, liền cười lên rời đi, không đến năm phút đồng hồ, liền đến hắn muốn tìm kia tòa cao ốc dưới đáy.

Hắn ngẩng đầu nhìn xem, chỉ là một đồng phố thông thương nghiệp đại lâu, ngăn nắp, ước chừng có hai ba mươi tầng, vẻ ngoài không có bất cứ chỗ đặc biệt.

Tầng một đại sảnh dưới đất, phân tán rất nhiều văn kiện cùng loạn thất bát tao vụn vặt này nọ, thập phần hỗn độn, hiển nhiên phía trước mọi người rời đi được thập phần vội vàng. Dung Viễn từ mặt đất nhặt lên một tờ giấy nhìn nhìn, phát hiện chỉ là phi thường phổ thông nghiệp vụ bảng thống kê, chung quanh phân tán cũng phần lớn đều là như vậy thứ cùng loại. Đây thành thị nơi nơi đều là như vậy cảnh tượng, Dung Viễn cũng không có

cảm giác ngạc nhiên, tại tìm tòi trên mặt đất tầng về sau không có phát hiện cái gì dị thường, Dung Viễn liền đi bãi đỗ xe ngầm, vốn tưởng rằng sẽ nhìn đến rất nhiều phủ đầy tro bụi chiếc xe, nào biết dạo qua một vòng sau, lại có ngoài ý muốn phát hiện.

Bãi đỗ xe cửa cầu thang phụ cận, có bên ngoài không có biểu hiện đăng thang máy, nhan sắc cùng vách tường giống nhau, thiết kế thập phần ẩn nấp. Sở dĩ có thể bị hẩn dễ dàng phát hiện, là vì cửa thang máy khép hờ, một bộ nữ nhân thi thể đổ ở cổng, hiện ra liều mạng hướng ra phía ngoài bò tư thái, dưới thân một bãi màu đỏ pha đen máu, vết máu phân bố có chút kỳ quái, ánh mắt lại vẫn mở to, lộ ra thâm thâm oán hận cùng không cam tâm.

Có điểm nhìn quen mắt. Dung Viễn trầm nghĩ, lại nghĩ không ra từng ở địa phương nào gặp qua nàng, hẩn cúi đầu nhìn nhìn, gặp thi thể trên người trang sức cùng loại thẻ thân phận như vậy gì đó, liền đội bao tay đem hái xuống. Vốn tưởng muốn đem nữ nhân thi thể tha đi ra ngoài, kéo đến một nửa lại cải biến chủ ý, đem nó kéo về thang máy, chính mình cũng đi vào. Cảm ứng được cổng đã không có trở ngại vật, cửa thang máy lập tức vô thanh khép lại.

Thực ra lúc này chính phủ đã đổi l thị đại bộ phận không người nơi đình chỉ cung cấp điện, bất quá trong tòa nhà này hẩn là có độc lập cung cấp điện hệ thống, bởi vậy này mấy công trình còn tại vận tác.

Trong thang máy sáng lên nhu hòa ngọn đèn, từ phải bên tay trên phím ấn có thể thấy được, này thang máy đi thông địa hạ, chinh chinh có hai mươi tầng. Dung Viễn trực tiếp ấn phía dưới cùng một ấn phím, đồng thời chuẩn bị sẵn sàng, phòng ngừa vừa mở cửa liền gặp được tập kích. Thế nhưng thang máy không có vận hành, mà là nhắc nhở cần nghiệm chứng thân phận. Hẩn dùng thi thể thẻ thân phận xoát một chút, lại muốn xem xét ánh mắt, Dung Viễn đem thi thể nhắc lên bắt lấy nàng tóc lôi kéo, khiến nhãn cầu nhắm ngay máy xem xét, qua vài giây về sau mới nghe được "Đích" một tiếng vang nhỏ, nghiệm chứng thông qua.

Thang máy hơi hơi chấn động, bắt đầu hạ xuống, một phần bốn mươi giây sau đình chỉ, môn lại im lặng trượt ra. Dung Viễn nhìn thấy trước mắt cảnh tượng, không khỏi trầm mặc.

Nơi nơi đều là vết máu,ucoc chứng cũng sẽ không tạo thành loại tình huống này, nhất là trên tường từng hàng vết đạn cùng kim chóc vỏ đạn, càng chứng minh nơi này phía trước từng xảy ra một hồi giết hại. Màu trắng hành lang bên trong, dọc theo đường đi đều là bị bắn chết mặc blouse trắng thi thể. Trên đầu đăng có chút bị đánh hỏng, một đường ngọn đèn minh minh diệt diệt, hằn đi ở vô số nhuộm đầy máu tươi thi thể trung gian, tâm tình phức tạp khó tả.

Hắn nguyên bản hoài nghi nơi này cùng trăm sắc linh lay nhiễm nguyên có liên quan, còn đợi muốn chi tiết điều tra, lại nhìn thấy như vậy một bộ giống như giết người diệt khẩu cảnh tượng.

Đây là một cùng 907 nghiên cứu sở rất giống địa phương. Xuyên thấu qua cửa sổ cùng có chút rộng mở cánh cửa, có thể nhìn thấy bên trong đều là đủ loại tựa như tồn tại ở khoa học viễn tưởng điện ảnh trung dụng cụ, chỉ là rất nhiều đều bị đánh hỏng . Tại một ít chủ yếu thừa trọng bộ vị trên tường, còn công khai trang bị bom, tựa hồ giết hại nơi này nhân nguyên bản tính toán muốn đem hết thảy đều tạc hủy mai táng, chỉ là không biết cái gì nguyên nhân không thể tới kịp, ngay cả thi thể cũng không có xử lý liền vội vàng rời đi.

Dung Viễn phỏng đoán, ngăn cản bọn họ tiêu hủy sở hữu chứng cứ nguyên nhân rất có khả năng chính là khi đó trăm sắc linh đột nhiên đại quy mô bùng nổ.

Hành lang chỗ cuối, là một cả một mặt tường đều dùng trong suốt thủy tinh chế tạo phòng thực nghiệm. Cái loại này thủy tinh tại Dung Viễn 907 nghiên cứu sở cũng có không thiếu, cho nên Dung Viễn biết nó cường độ không phải là nhỏ, súng máy bắn phá nửa giờ đều không nhất định có thể

đánh xuyên qua. Nhìn ra được đến kia vài đồ sắt giả cũng từng ý đồ công kích nơi này, dưới đất rơi xuống rất nhiều vỏ đạn, thủy tinh trên tường thậm chí đã xuất hiện thật nhỏ vết rạn, nhưng liền tại khi đó, bọn họ đột nhiên buông tay .

Cho nên người ở bên trong còn sống.

Đúng vậy, Dung Viễn ở trong này phát hiện một người sống -- cũng có lẽ đây chính là toàn bộ địa hạ phòng thực nghiệm cuối cùng người sống sót.

Thủy tinh tường sau, một trung niên nam nhân đang ngồi ở trên ghế "Tháp tháp tháp" gõ bàn phím, Dung Viễn đến tựa hồ một chút không có kinh động hắn. Hắn tóc đen hỗn độn, râu ria xồm xàm, trên mũi bắc một bộ thật dày màu đen kính mắt, từ khuôn mặt đến xem tựa hồ đã đói bụng thời gian rất lâu, thập phần tiêu tụy. Nhưng cả người tinh thần cũng không có vẻ uể oải, hết sức chăm chú nhìn chăm chăm trên màn hình chảy qua các loại con số ký hiệu, cho người ta một loại hẩn chường không thể giới cảm giác.

Loại này tư thái, Dung Viễn cũng không xa lạ.

Người kia mặt, tuy rằng trải qua mười mấy năm thời gian có không ít thay đổi, nhưng còn có thể nhìn ra ngày xưa quen thuộc dấu vết đến.

Dung Viễn nhìn một lát, trong lòng gợn sóng không nổi, nâng tay đặt tại trên thủy tinh, huyền lực chấn động, trong phút chốc, bị người dùng viên đạn đều không thể đánh xuyên qua thủy tinh tường tại hẩn chường hóa thành một đồng mảnh vụn, như thác nước rào rào một tiếng rơi trên mặt đất.

Này tiếng vang động rớt cuộc kinh động cái kia nam nhân, nhưng hắn chỉ là cũng không quay đầu lại nói: "Lại đợi một chút, ta này lý luận lập tức liền muốn hoàn thành ... Chỉ cần lại cho ta hai phút !"

Dung Viễn vượt qua thủy tinh mảnh vụn đi vào, đứng ở hắc phía sau nhìn một lát, đột nhiên nói: "Không có khả năng hoàn thành, người tính sai lầm."

"Cái gì?" Nam nhân quyền uy hiển nhiên không tha người nghi ngờ, thập phần tức giận nhìn qua, lúc này mới phát hiện Dung Viễn cũng không phải hắc trong dự đoán sẽ đến nhân, sửng sốt một chút, sau đó lập tức hỏi: "Chỗ nào tính sai lầm?"

Hắc tâm không tạp niệm, cũng không quan tâm Dung Viễn thân phận cùng lai lịch, nhưng lại vô cùng để ý hắc nói tính sai mà nói. Phảng phất trừ hắc nghiên cứu, hắc không quan tâm trên thế giới này bất cứ khác vấn đề.

"Nơi này." Dung Viễn thò tay điểm điểm trên màn hình một địa phương, nói: "Người thay sai lầm một vài."

Nam nhân nhìn thoáng qua, sau đó tháo xuống kính mắt xoa xoa, lại đội về sau năm sắp quá khứ một lần nữa nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức trầm xuống dưới.

Hiển nhiên, hắc bởi vì đói khát hoặc là uế oải linh tinh nguyên nhân, ánh mắt hoảng hốt, thân thể suy yếu, không cẩn thận đại sai lầm một con số, dẫn đến sau nghiên cứu đều thành lãng phí thời gian vô dụng công.

Nhưng loại này sai lầm, trên thế giới này có thể liếc mắt nhìn ra người đến ít ỏi không có mấy.

Nam nhân đứng lên xoay người, lần đầu tiên nhận nhận chân chân nhìn về phía Dung Viễn, hỏi: "Người là ai?"

Dung Viễn sớm được đến đậu Hà Lan nhắc nhở, biết bên trong này không có bất cứ theo dõi thiết bị, liền xốc lên mũ trùm, tháo xuống khẩu trang, nhẹ giọng nói: "Đã lâu không gặp, Nghê Tử Hạo."

"Người nhận thức ta?" Nghê Tử Hạo hồ nghi nhìn hắn một cái, sau đó nói:"Xin lỗi, ta không nhớ rõ người ."

Dung Viễn không có dùng nghĩ thái y thay đổi bề ngoài, hiện tại trên thế giới không biết hắn người không có mấy cái. Có thể nói được như vậy thân nhiên, tại hắn ngày xưa cổ nhân trong càn là chỉ có này một .

Nhớ tới lúc trước tại thi đua huấn luyện trong lúc ở tại cùng một phòng ngủ, mỗi khi bị đối phương lộ si cùng mặt mạnh làm vừa không nói gì lại không biết làm sao ngày, thoáng như kiếp trước. Dung Viễn cảm thấy cảm khái, hỏi:"Người không phải cùng quả hạch quốc Wheat gia ký hợp đồng sao? Như thế nào sẽ ở chỗ này?"

Nghê Tử Hạo vừa nghe quả nhiên là quá khứ nhận thức chính mình người, cũng quên hỏi thăm Dung Viễn thân phận, nói thẳng:"Wheat gia tộc vài năm trước cũng đã phá sản, ta tốt nghiệp về sau kinh đạo sư giới thiệu, vào này nghiên cứu sở." Hắn nhìn qua đối với loại này hàn huyên rất không kiên nhẫn, nhưng đến cùng so trung học thời kỳ tiến bộ vài phần, liền tính không thích nhưng vẫn là nhận nhận chân chân trả lời .

Dung Viễn vừa nghe liền minh bạch . Tại hắn mới từ Picchu tỉnh trở về thời điểm, Noah từng che che lấp lấp nói tại hắn không ở thời điểm, nó tiểu tiểu giáo huấn một chút phía trước nhằm vào Dung Viễn nhân, tỷ như Mạch Tử gia tộc lập, Dung gia lập, còn có một ít Dung Viễn cảm giác chính mình cũng không có nghe nói qua gia tộc, phỏng chừng là nhằm vào qua Viễn Dương công ty nhân. Chỉ cần Noah chọn dùng thủ đoạn không trái pháp luật không quá phạm, thay lời khác nói sẽ không dẫn đến hấn khẩu công đức, kia Dung Viễn cũng đối với này những sự không quan trọng, liền buông tay khiến Noah tùy ý đi làm.

Noah tên kia, tuy rằng bản nhân không thể lộ diện, nhưng hấn năm giữ tình báo cùng tiền tài hơn xa qua trên thế giới này bất cứ một người, bị nó toàn lực nhằm vào so với bị Dung Viễn nhằm vào còn muốn khủng bố hơn

nhieu. Ngày xưa cực lớn đến có thể tả hữu thế giới kinh tế Mạch Tử gia tộc bị hấn chinh đến tan thành mây khói, phỏng chừng Dung thị cũng hảo không đến chỗ nào đi.

Dung Viễn thực ra đã sớm liền không đem những người đó để ở trong lòng, bất quá biết Noah làm như vậy đều là vì hấn, vẫn là cảm giác trong lòng ấm áp.

Nghê Tử Hạo thân thể rất hư yếu, mới nói hai câu nói, liền lắc lư đứng không vững, không thể không đỡ ghế dựa ngồi xuống. Dung Viễn nhìn thấy hấn cái dạng này, nhúu nhúu mày, hỏi: "Người vài ngày chưa ăn cơm?"

Này người đều đối tinh thần hoảng hốt, không nhìn hấn nghiên cứu hạng mục, liên lực chú ý đều không thể tập trung, tựa hồ tùy thời đều có thể ngất đi. Mất một hồi lâu nhi hấn mới đem Dung Viễn vấn đề ở trong đầu qua một lần, sau đó liền giật mình, nhìn trần nhà suy nghĩ nửa ngày, cũng không nhớ nổi chính mình lần trước ăn cơm là thời điểm gì.

Dung Viễn trong lòng biết người này chính là sinh hoạt không thể tự gánh vác siêu cấp trạch nam, phóng mặc kệ đối chết cũng không kỳ quái, bởi vậy phía trước mặc kệ đi đến chỗ nào nàng mù mù đều theo bên người chiếu cố, liền hỏi nói: "Người mù mù đâu?"

"Nàng?" Nghê Tử Hạo hồi tưởng một chút, mới nói: "Kia vài kẻ tập kích đến thời điểm, nàng đến trên lầu đi lấy cơm, khả năng đã chết đi?" Hấn nói được phá lệ bình thản tùy ý, cũng có vẻ dị thường lạnh lùng, nhưng nói chuyện đồng thời, một giọt nước mắt từ khóe mắt trượt xuống đến.

Nghê Tử Hạo sờ sờ mặt, nhìn đầu ngón tay nước mắt, hiển nhiên có chút ngạc nhiên.

Dung Viễn bỗng nhiên nhớ tới trong bãi đỗ xe ngầm đỗ tại cửa thang máy bộ thi thể kia, rốt cuộc biết chính mình vì cái gì cảm thấy nàng có chút

nhìn quen mắt, đồng thời cũng nghĩ đến dưới đất kia vài dấu vết phân bố kỳ quái vết máu.

-- lúc sắp chết, nàng cũng không phải muốn đi ra ngoài cầu cứu, mà là cố gắng muốn bò lại đi.

"Nơi này... Đến cùng phát sinh chuyện gì? Vì cái gì người đều chết?"
Dung Viễn giọng có chút khô khốc hỏi.

Nghê Tử Hạo cố gắng nghĩ nghĩ, hắn bình thường cũng không quan tâm ngoại giới sự, nhưng tất cả mọi người bị giết như vậy đại sự vẫn là tại hắn trong lòng lưu lại một điểm dấu vết . Vì thế một lát sau, hắn nói:"Bọn họ lấy đến hai chi thuốc thử khiến chúng ta nghiên cứu, nghe nói là cái gì ngoại tinh đến này nọ. Sau này... Nghe nói kia bên trong là virus, giống như không cần thận tiết lộ, tạo thành cái gì đáng sợ tai nạn. Mặt trên không thể để người biết tai nạn cùng bọn họ có liên quan, liền phái bộ đội đem nơi này tất cả mọi người đều diệt khẩu. Về phần bọn họ vì cái gì đột nhiên rời đi, ta cũng không rõ ràng."

Quả nhiên là như vậy nguyên nhân !

Dung Viễn cũng không cảm giác ngoài ý muốn, chỉ là có chút uể oải. Hắn xem xem Nghê Tử Hạo gầy trơ xương linh đình bộ dáng, hỏi:"Bọn họ đều đi, người như thế nào không ly khai?"

"Ta đẳng mẹ ta trở về." Nghê Tử Hạo không cần nghĩ ngợi nói, ngẩn người, lại nói:"Ta này nghiên cứu còn chưa hoàn thành đâu !" Nói xong hắn lại ngồi trở lại đi, sửa chữa phía trước Dung Viễn chỉ ra cái kia sai lầm, đem mặt sau nội dung toàn san, một lần nữa bắt đầu công tác.

Dung Viễn nhìn hắn một lát, xoay người rời đi.

Đậu Hà Lan nói:"Vì cái gì không nói cho hắn, hắn mù mù đã sẽ không trở lại."

"Hắn biết."

"Nhưng là đem hắn một người lưu ở chỗ này, hắn sẽ chết."

"Ta biết."

Vì thế đệ Hà Lan không lại nhiều lời, trầm mặc một lát, lại nói: "Làm cho bọn họ nghiên cứu trăm sắc linh cùng hạ lệnh diệt khẩu, hắn là Đồ Tùng tử quốc thủ tướng. Hắn cũng chết tại phía trước tai nạn bên trong, cho nên không có một lần nữa phái người đem nơi này nhiệm vụ hoàn thành."

Dung Viễn đại khái tìm tòi một chút mặt khác tầng, không có tân phát hiện, lại về đến trong thang máy, nhìn dần dần bay lên con số, mới nói: "Hắn là phụ công đức."

"Ai?"

"Hơn nữa rất nhiều... Con số thiên văn."

Đệ Hà Lan giật mình: "Chính là hắn khiến virus tiết lộ? Vì cái gì?"

"Ai biết được?" Dung Viễn kéo kéo khóe miệng, nói: "Khả năng chỉ là nhất thời sơ sẩy, cũng khả năng..."

"Khả năng cái gì?" Đệ Hà Lan nhin không được truy vấn nói.

Dung Viễn lắc đầu, cũng không có nói ra trong đầu đột nhiên toát ra cái kia ý tưởng. Dù cho hắn từng đối mặt qua tiến sĩ người như vậy, cũng vô pháp tin tưởng, có người sẽ vì nghiệm chứng một suy đoán, liền dễ dàng làm ra sẽ khiến vô số người đi tìm chết quyết định.

Nhưng hắn lại nghĩ tới Nghê Tử Hạo tại trong màn hình gỗ xuống kia vài tự phù -- nếu không phải đối trăm sắc linh nghiên cứu thấu triệt đến nhất định tình cảnh, không viết ra được như vậy công thức đến.

"Nhưng người không có giết hắn." Đậ Hà Lan lẩm bẩm nói, "Vì cái gì đâu?"

Đậ Hà Lan vẫn lo lắng Dung Viễn tâm trở nên càng ngày càng mềm mại, nhất tâm nhuyển, cũng rất dễ dàng làm sai sự. Nếu Dung Viễn thủ hạ lưu tình là vì bọn họ từng nhận thức, hoặc là bởi vì kia một giọt nước mắt...

"Ai nói ta không có?" Dung Viễn hờ hững nói, hắn làm ra bãi đỗ xe, đi ra đại lâu, mới thản nhiên nói: "Chẳng qua, địa phương này không nên bị người khác nhìn thấy; Mà cùng sự kiện, cũng không cần lặp lại làm hai lần."

Vừa dứt lời, hắn phía sau trong kiến trúc liền truyền đến cự đại bạo phá thanh, bị trang bị tại đại lâu bên trong bom đột nhiên cùng nhau bạo tạc, đi theo xung thiên ánh lửa, lâu vũ tựa như bị nước ấm hòa tan tuyết tháp như vậy tầng tầng sụp đổ, cuộn cuộn khói đen cùng tro bụi nhanh chóng bành trướng ra, cuồng liệt phong mang theo hô hô thanh âm từ trên ngã tư đường thổi qua.

Dung Viễn một lần nữa đội mũ trùm, đi vào hắc ám đường tắt bên trong.

"Chúng ta hiện tại đi chỗ nào?" Đậ Hà Lan nhẹ giọng hỏi.

"Đi tìm cái kia... Khả năng cùng có liên quan gia hỏa Ngô Hi."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Khảo Vấn

Ngô Hi -- tuy rằng đổi thân thể, nhưng hãn vẫn là càng quen thuộc tên này -- về đến trong nhà, từ ngoài bộ mặt trong trong túi cầm ra mười mấy chai lọ, bên trong trên cơ bản đều trang từ người chết trên người thu thập khí quan hoặc bệnh biến thân thể tổ chức, trong đó thậm chí còn có chính hãn cố hiến một bộ phận.

Hãn kéo ra một tủ lạnh, chỉ thấy bên trong đặt đầy thứ này, mặt trên dán nhãn thuyết minh bên trong cái gì, nơi phát ra, bệnh biến thời gian, bệnh phát đặc thù đợi đã (vân vân), nội dung thập phần chi tiết, nhưng nếu có một người khác tiến vào, lại là xem không hiểu, bởi vì mặt trên văn tự không thuộc về trên địa cầu bất cứ một loại văn minh.

Đem mấy thứ này thu hảo về sau, Ngô Hi áp chế không được ho khan hai tiếng, kéo ra tay áo, chỉ thấy cánh tay bên trên lại xuất hiện lớn nhỏ hồng ban. Hãn theo thói quen buông xuống ống tay áo, mở ra chính mình phía trước dùng một điểm bạo lực mới nghĩ biện pháp lộng tới được một thứ sóng âm máy phát. Hãn phòng ở là toàn phong bế, sóng âm ở trong đó qua lại chiết xạ, ngoại giới một chút sẽ không nhận đến ảnh hưởng. Qua ba mươi giây về sau hãn mới đưa máy móc đóng kín, lại thoát toàn thân quần áo nằm vào quan tài như vậy máy trị liệu bên trong, vài phút sau, trên người hồng ban toàn bộ biến mất, thân thể cũng không cảm giác bất cứ khác thường, lúc này mới từ bên trong bò đi ra, nhẹ nhàng thở ra.

Ngô Hi xuyên lên áo ngủ, ngồi ở nhất trương ghế xoay phía trước, mở ra trên bàn một viên cầu hình giống như chuyển đăng như vậy gì đó, theo

màu vàng nhạt ngọn đèn chiếu sáng phòng một góc, Ngô Hi lúc này hư nghĩ hình ảnh cũng xuất hiện ở viên cầu trung tâm.

"Nhiệm vụ nhật ký: Độ 4342 hào." Ngô Hi mệt mỏi nói, phát âm lại cùng địa cầu bất cứ một loại ngôn ngữ đều không giống nhau.

"Địa cầu lịch xxxx năm 8 nguyệt 13 ngày, đi đến tinh cầu này đã mười lăm năm, rốt cuộc thấy được nhiệm vụ rạng đông, nhưng ta có lẽ không có cơ hội đi hoàn cuối cùng lộ."

Hắn dừng một chút, ngăn chặn trong giọng nói run rẩy, tiếp tục bình tĩnh nói: "Từ tám ngày trước người địa cầu bắt đầu khu trục virus về sau, trong nhân loại bệnh nhân lấy cực nhanh tốc độ hảo chuyển, virus uy hiếp cũng hoàn toàn bị áp chế, cho tới hôm nay, địa cầu 90% khu vực đã khôi phục bình thường vận chuyển. Dù cho sau lại có nhân phát hiện lây nhiễm bệnh trạng, cũng đều tại cực ngắn thời gian bên trong chiếm được chữa khỏi -- bao gồm trên địa cầu nhận đến virus uy hiếp sinh vật, chúng nó khôi phục tốc độ thậm chí so nhân loại càng nhanh. Nơi này sinh mệnh thể xác thật như trong truyền thuyết như vậy, là sinh vật giới kỳ tích."

"Mà phát hiện virus khu trục biện pháp, chính là ta phía trước theo như lời địa cầu khoa học gia Dung Viễn. Ta cho rằng, đầu não của hắn có thể so với đại liên minh trí tuệ chúng trong người nổi bật, này sức sáng tạo thậm chí càng tốt hơn. Dù cho địa cầu nhân loại thọ mệnh ngắn ngủi, nhưng này nhân đáng giá đại lực hấp thu, thỉnh thận trọng suy xét."

"Nhưng loại này virus, chúng ta bản linh tinh nhân cơ hồ không có đủ bất cứ sức chống cự. Phát bệnh tốc độ ít nhất là địa cầu nhân ba mươi lần, thương tổn cũng càng cường, hơn nữa chỉ cần có một vi khuẩn gây bệnh còn tồn tại, liền sẽ 100% bị lây nhiễm. Cho dù ở nhờ ở địa cầu nhân trong thân thể, cũng vô pháp trì hoãn bị lây nhiễm tốc độ. Bởi vì khuyết thiếu thực nghiệm thể, không thể biết được nó đối với mặt khác tinh cầu trí tuệ chủng tộc ảnh hưởng, nhưng ta đoán rằng, địa cầu sinh mệnh nhân này sinh

vật tự hợp thể đặc tính mới có nhất định sức chống cự, đối cái khác sinh mệnh thể, loại này virus uy lực tất nhiên sẽ càng thêm khủng bố."

"Này đã là ta đối thứ năm ký túc thể ." Ngô Hi khó nén tuyệt vọng nói:"Ta có thể cảm giác được, loại này virus tại ăn mòn nhục thể đồng thời, cũng tại thôn phệ của ta bản nguyên tinh thần. Ta cảm thấy suy yếu, thậm chí tử vong. Cầu viện tín hiệu chậm chạp không chiếm được hồi phục, ta biết ta đã đợi không được cứu viện . Chỉ hi vọng, tương lai có người phát hiện mấy thứ này thời điểm, có thể biết được ta sở làm hết thảy. Ta..."

Hắn nội tâm đang tràn ngập hi sinh cùng bi tráng chi tình, bỗng nhiên tại viên cầu máy quay phim biên giác phát hiện một kỳ quái thân ảnh, hơi mang ghen ngào thanh âm không khỏi tạm dừng một chút.

Ngô Hi thân thể lấy một loại không có khả năng góc độ bay nhanh bắn ngược lên, hai tay cầm một phen ngân sắc hình giọt nước súng laser chỉ hướng phía sau bên trái, khéo mắt dư quang nhìn thấy một hắc ảnh như thiểm điện từ trong tầm nhìn xẹt qua, tiếp theo giây trước mắt bỗng tối đen, thiên toàn địa chuyển, súng laser rời tay mà ra, thân thể tứ chi đều gắt gao bị khóa chặt, cũng liền đầu ngón tay còn có thể thoáng động một chút.

"Ba" một tiếng, đặng bị lụi tắt, gian phòng bên trong nhất thời rơi vào triệt để trong bóng đêm. Máy quay phim cũng bị đánh nghiêng, cô lỗ lỗ lăn đến dưới gầm bàn.

Ngô Hi trong lòng hoảng hốt.

Đây là nhà của hắn, cũng không phải là kia vài dùng cửa phòng trộm cùng mật mã khóa phòng hộ phổ thông dân cư, mà là một chiếc loại nhỏ tinh tế phi thuyền,ucoc chứng xuất hiện về sau tọa lạc tại l thị tối cao một đồng kiến trúc trên mái nhà, thủy chung mở ra ẩn hình, hơn nữa còn suốt ngày hướng ra phía ngoài tản ra một loại mỏng manh sinh vật ba, cam đoan

ngay cả ruồi bọ đều sẽ không muốn dừng ở mặt trên, lớn nhất hạn độ bảo chứng phi thuyền ẩn nấp cùng an toàn.

Cho nên đối với Ngô Hi đến nói, "Bị người tìm lên cửa" Không phải tìm tra bắt đầu, mà là hàng thật giá thật khủng bố cố sự.

Không kịp tự hỏi đối phương thân phận cùng mục đích, hăn mạnh cắn răng một cái, liền muốn thoát ly trầm trọng nhục thể phát động công kích, mỏng manh điện quang trong mắt hăn lấp lóe.

-- đây là hăn cuối cùng con bài chưa lật.

"Oành !"

Phía sau có chỉ thủ bắt lấy hăn đầu hướng mặt đất dùng sức va chạm, điện quang chột lóe rồi vụt tắt, Ngô Hi bị đâm cho choáng váng đầu hoa mắt, ấm áp chất lỏng từ trên đầu chảy xuống, hăn không tự giác phát ra tiếng rên rĩ.

Hăn đời này nếm qua lớn nhất đau khổ chính là trong khoảng thời gian này thân thể bị trăm sắc linh thôn phệ đau đớn, đương ngôi sao thời điểm trên tay sát phá khối da đều có đóng lớn phần ti đau lòng an ủi, về phần đến địa cầu phía trước, càng là chưa từng có thụ qua thương. Lúc này bị đâm cho đầu rơi máu chảy, đau được nước mắt đều không tự giác toát ra đến.

Nhưng đối với hăn mà nói, khủng bố nhất là -- hăn không thể thoát ly khỏi thân thể này !

Nhục thể đối với hăn chỉ là một kiện tùy thời có thể đổi mới quần áo -- đương nhiên muốn không phải nhiệm vụ cần thường xuyên đổi mới cũng là không được, đại liên minh một khi phát hiện sẽ phi thường nghiêm khắc chế tài, nhưng này chung quy không phải như vậy thứ trọng yếu. Đương nhiên bởi vì thần kinh liên tiếp quan hệ, thân thể thụ thương không riêng sẽ

đau, nghiêm trọng thời điểm thậm chí sẽ tổn thương bản nguyên tinh thần, nhưng hai người một khi thoát ly, đối với hãn liên không hề có ảnh hưởng .

Nhưng mà không thể thoát ly, đó chính là một loại khác cấp bậc vấn đề, tại tinh tế liên minh trung không mượn trợ đặc thù công cụ có thể làm đến điểm này chủng tộc cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ngô Hi liều mạng tưởng: Đây là ai? Là bọn họ tử địch Phệ Hồn tộc... Vẫn là đám kia hội quái dị pháp thuật vu sư... Hoặc là có thể nhìn thấy linh hồn năng lượng ám tinh nhân?

Sau đầu tay kia đứt khoát giống như là kim sắt như vậy cứng rắn hữu lực, hãn toàn thân đều bị áp chế đến gắt gao, một chút phản kháng cơ hội cũng không có. Đợi một lát, lại không gặp đối phương tiến thêm một bước động tác, Ngô Hi ẩn ẩn cảm giác đối phương cũng không muốn hạ sát thủ, vốn đã nhắm mắt chờ chết tâm tình lại bắt đầu quay lại, cố gắng suy đoán đối phương ý đồ.

Hãn cố gắng đấu tranh một chút, kết quả bị ép tới lợi hại hơn, mặt kề sát trên mặt đất, miệng đều chen được biến hình . Ngô Hi muộn thanh khó chịu nói:"Người là người nào? Người muốn làm gì?"

Hãn không cảm thấy có thể lên vào nơi này ngăn chặn hãn là người địa cầu, liền áp dụng đại liên minh thông dụng ngữ.

"Người không có nói hỏi tư cách." Đối phương nói:"Ta hỏi người đáp, có một câu nói dối, ta liền giết người."

Ngô Hi run lên một chút, đối phương ngữ khí bình thản, nhưng lại lộ ra không cho phép nghi ngờ cảm giác. Hãn tin tưởng này cũng không phải một câu uy hiếp, cũng tin tưởng, đối phương khẳng định không chỉ giết qua một hai cá nhân, tài năng như vậy lạnh nhạt nói ra lời kiểu này đến. Sợ hãi dưới, hãn thậm chí phân biệt không ra đối phương theo như lời là thông dụng ngữ vẫn là địa cầu ngữ.

Ở địa cầu mấy năm nay, hắn xem qua rất nhiều TV, cũng chụp qua cái loại này kẻ bị xâm lược bắt lấy khảo vấn anh hùng dân tộc. Vừa nghĩ đến cái loại này hình phạt có khả năng sẽ tại chính mình trên người trình diễn, Ngô Hi sợ được sắp tiểu . Hắn có thể bình tĩnh dũng cảm mà đối diện khả năng sẽ chết tình cảnh, nhưng hắn sợ đau.

Văn minh càng cao cấp, cá thể sinh mệnh giá trị lại càng bị coi trọng. Man Hoang thời đại bị địch nhân bắt được nghiêm hình tra tấn đều không cho để lộ ra một chữ, bằng không kết quả chỉ có tử, ngay cả địch nhân đều khinh thường người; Nhưng tại tinh tế văn minh thời đại, liên minh pháp luật trung minh xác quy định bị bắt giữ về sau cho phép lộ ra tình báo lấy bảo vệ chính mình sinh mệnh, nếu như bị hiếp bức hạ sát nhân hoặc là tổn hại công cộng an toàn, cũng có thể xét giảm hình phạt thậm chí vô tội.

Cho nên Ngô Hi một điểm áp lực tâm lý cũng không có nói:"Hảo." Sợ đối phương gây chuyện, hắn ngay cả một lời không dám nhiều lời.

Hắn loại này sáng khoái tựa hồ khiến đối phương ngẩn người, sau đó Ngô Hi liền cảm giác đặt ở hắn sau đầu thủ hơi chút buông lỏng tung, tuy rằng vẫn là khiến hắn không thể tránh thoát, nhưng ít ra mặt không có cái loại này sắp bị chen toái cảm giác, nói chuyện cũng thông thuận rất nhiều.

"Thân phận của người." Lại là cái loại này tràn ngập từ tính thanh âm. Dễ nghe ngược lại là rất dễ nghe, nhưng Ngô Hi thế nhưng nghe không ra đối phương nói đến là cái gì ngôn ngữ, kỳ quái là hắn thế nhưng có thể không hề có chướng ngại lý giải.

Hắn hiện tại đại não hỗn loạn, trong thân thể truyền đến một đợt một đợt kéo dài không ngừng đau đớn cũng khiến hắn không có thời gian đi tự hỏi, dưới tình huống như vậy liên nói dối đều tổ chức không nổi -- đương nhiên hắn vốn cũng không tính toán nói dối, chỉ cần hơi chút giấu diếm một vài sự thực là được.

"Ta là tinh tế liên minh, Landia đế quốc, phụ thuộc tinh, bản lĩnh tinh nhân... Kachuca. Hiện lệ thuộc vào đại liên minh giám sát điều tra cục, thứ mười một phân bộ, tam khoa nhị tổ." Hãn thở phì phò, một câu nhất đốn nói xong, tựa hồ vì khiến đối phương nghe được rõ ràng còn cần chữ đặc biệt rõ ràng, đầu quả tim lại tại phát run.

Hãn biết tinh tế trung rất có một ít cả gan làm loạn lưu lãng nhân, đối với liên minh quan phương nhân viên đều ôm đặc biệt đối địch cảm xúc, có rất nhiều cùng hãn như vậy ngoại phái nhân viên chính là như vậy ở trong nhiệm vụ không minh bạch chết. Ngô Hi vốn thâm nghĩ muốn nói rõ chính mình bản lĩnh tinh quan phương thân phận, đây là lừa không được nhân, mờ mịt vũ trụ, cùng nào đó một khóa đặc biệt tinh cầu có địch ý xác suất quá thấp. Nhưng không biết vì cái gì, một loại mặc danh kỳ diệu lực lượng khiến cho hãn đem mọi chuyện đều nói đi ra ngoài.

"Đến địa cầu mục đích là cái gì?" Phía sau thanh âm không có phập phồng, tựa hồ đối với hãn quan phương thân phận cũng không cảm mạo, lập tức lại hỏi một vấn đề.

"Ta là... Liên minh đặc phái điều tra viên, ở địa cầu mai phục, điều tra... Điều tra Kajuhl công ty hướng văn minh tinh cầu đưa lên virus đồn đãi hay không là thật, tùy thời sưu tập chứng cứ..." Ngô Hi vừa nói, một bên trong lòng một mảnh lạnh lẽo. Trong mắt của hãn, sẽ ở trên địa cầu xuất hiện "Ngoại tinh nhân", trừ hãn, cũng chính là Kajuhl công ty viên chức .

Trong khoảnh khắc, hãn đột nhiên ý thức được đối phương sở sử dụng loại này nghe không ra lịch, lại có thể để người lý giải "Ngôn ngữ" Là cái gì, nghĩ đến nào đó đồn đãi, thân thể không tự chủ được run rẩy lên.

...

Cho nên đây mới là Ngô Hi chân thật thân phận.

Bị hắc phụ thể người đều chết, không phải hắc không có thiện ác quan, mà là loại này hi sinh trong mắt của hắc vì cứu vãn địa cầu dân bản xứ là tất yếu .

Về phần thượng một chương Nghê Tử Hạo, hắc thực ra bản tính không xấu, hắc chỉ là một phi thường thuần túy nghiên cứu giả. Nhớ rõ phía trước xem [loại thần] thời điểm bên trong có khoa học gia, hắc biết chính mình tiếp tục quan sát nào đó trạng thái khả năng sẽ làm cho cả địa cầu đều diệt vong, nhưng đương nhân vật chính hỏi hắc có thể hay không đành chỉ quan sát thời điểm, hắc phi thường thống khổ tự hỏi, sau đó nói:"Không thể."

Nghê Tử Hạo cũng là loại này nhân, với hắc mà nói, theo đuổi chân lý, giải quyết trong lòng nghi vấn, so nhân loại tồn vong càng trọng yếu. Mà trăm sắc linh làm nào đó chưa biết, vượt qua địa cầu sinh mệnh thể hệ sinh vật, cũng có như vậy mị lực.

...

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Điều Tra Viên, Nhân Viên Quan Sát

Tại Dung Viễn bác ti trừu kén hỏi dưới, nguyên danh gọi "Kachuca" bản linh tinh nhân Ngô Hi rất nhanh liền đem chính mình lai lịch ngã sạch sẽ.

Hắn đến từ gọi là bản linh tinh tinh cầu, tinh cầu này tại hệ Ngân Hà khu vực biên giới, cự ly địa cầu ước chừng có ba vạn năm ánh sáng. Bản linh tinh là một khóa trạng thái khí tinh cầu, trừ hạch tâm có chút ít thiết than silic bên ngoài, tuyệt đại bộ phận đều do trạng thái khí vật chất tạo thành, quanh năm bao phủ tại cực quang dưới, nhìn qua là phi thường mỹ lệ, nhưng như vậy tinh cầu, vũ trụ trung tuyệt đại đa số sinh vật đều không thể ở trong đó sinh tồn, thậm chí phi thuyền nếu không có trải qua đặc thù cải trang, đều không thể thuận lợi tại tinh cầu mặt ngoài hạ xuống.

Tinh cầu thành phần bất đồng, dựng dục ra sinh vật tự nhiên cũng hoàn toàn bất đồng. Bản linh tinh người là để trứng sinh vật, tại sinh ra khi thân thể lấy chút ít Amoniac cùng Hydro vi chất môi giới cấu thành, cũng có thể lấy sóng vô tuyến điện truyền lại thần kinh tín hiệu. Tại bọn họ trưởng thành về sau, thậm chí có thể hoàn toàn thoát ly hóa học vật chất cơ sở, biến thành một loại nhân loại mắt thường nhìn không thấy, thuần năng lượng hình thức sinh mệnh thể.

Dựa theo nhân loại lý giải, bọn họ toàn bộ tinh cầu bên trên trí tuệ sinh vật đều là chỉ có linh hồn, không có nhục thể đặc thù tồn tại, bởi vậy bản linh tinh cũng có thể nói là một khóa hàng thật giá thật "U linh tinh" .

Bản linh tinh nhân đặc thù nhất năng lực chính là, bọn họ có thể ngăn chặn so với chính mình nhược tiểu sinh vật tinh thần thể, độc đối phương ký ức cùng tư tưởng, khống chế đối phương thân thể, thậm chí thay thế được hẳn tồn tại, loại năng lực này, được xưng là "Phụ thể" .

Như vậy năng lực dùng tại thỏa đáng địa phương, thậm chí khả năng sẽ so với một chi tinh nhuệ quân đội tác dụng càng cường đại. Bởi vậy, bản linh tinh nhân từ bị phát hiện về sau, vừa bị liên minh sở kiêng kị, lại tại rất nhiều địa phương bị cần, một lát chèn ép một lát đến đỡ, có khi bị bắt đi làm thí nghiệm, có khi lại bị uy bức lợi dụ làm một ít không thể đưa ra ánh sáng sự, khởi khởi phục phục, tình cảnh phi thường gian nan. Thăng đến sau này bọn họ lập xuống công lao hãn mã trở thành Landia đế quốc phụ thuộc tinh, ở trong liên minh tình cảnh mới rốt cuộc được đến cải thiện. Lại trải qua lâu dài cố gắng cùng tranh thủ về sau, giống Kachuca như vậy bản linh tinh người mới có thể thông qua khảo hạch trở thành liên minh quan phương chính thức viên chức, cũng lợi dụng chính mình năng lực ưu thế trở thành một danh ngoại phái điều tra nhân viên.

Thực ra địa cầu, tại rất nhiều năm trước cũng đã tại hệ Ngân Hà tinh tế liên minh tinh đồ trung lặng yên lưu lại dấu vết, thế nhưng Kajuhl công ty xảo diệu che lấp nó chân thật bộ dáng, lặng yên sửa chữa tương quan thăm dò tư liệu, đem từ một khóa [tồn tại tương đối đề đẳng cấp trí tuệ sinh vật [cổ đại xã hội nô lệ], văn minh bị vây ở này sinh giai đoạn nghi cư tinh] sửa thành [không có sự sống dấu hiệu, vô khoáng sản, mặt ngoài tràn ngập có độc khí thể, vô khai phá giá trị phế tinh]. Bởi vì địa cầu phụ cận không gian vũ trụ thập phần hoang vu, này khóa "Độc tinh" Cũng có rất lớn nguy hại, bởi vậy tại sở hữu tinh đồ trung thuận lý thành chương đem này một phiến tinh vực xếp vào cấm khu, đề nghị đi ngang qua một đoạn này phi thuyền tất yếu phải vòng đi.

Thăng đến có một vài người phát hiện, cái kia địa phương, là bọn họ sinh ra "Mẫu tinh" .

Những người này, là tại mờ mịt vũ trụ trung trải qua lâu dài phiêu bạt, cự đại hi sinh, tại không đếm được năm tháng bên trong từng đời truyền thừa sinh sản, như cũ khát vọng trở về cố hương "Người địa cầu" ; Cũng chính là tại hơn một vạn năm phía trước, địa cầu trải qua ngoại tinh giống loài xâm lược cùng thiên địa dị biến đã trở nên không thể sinh tồn, lựa chọn đi xa xôi vũ trụ tìm kiếm tân sinh cơ kia một bộ phận nhân. Trên thực tế bọn họ trải qua kỳ lạ quỷ dị vũ trụ hoàn cảnh cải tạo, lại từng cùng rất nhiều bất đồng ngoại tinh giống loài kết hợp, từ trong ra ngoài đều cùng từng "Nhân loại" Bộ dáng bất đồng, nhưng bọn họ thủy chung đem địa cầu trở thành là trong lòng thánh thổ cùng quy túc.

Cho nên, chẳng sợ mặt khác tất cả mọi người đem kia khóa không hề có giá trị "Độc tinh" Trở thành là phiêu phù ở vũ trụ bên trong một khối đại hào thạch đầu, bọn họ cũng sẽ không.

Nhưng ban sơ, này mấy tự xưng là "Viễn hành nhân" địa cầu hậu duệ không có hoài nghi này thăm dò kết quả, bởi vì tại bọn họ rời đi thời điểm, địa cầu hoàn cảnh tuy rằng cũng không phải như thế, nhưng đúng là không ngừng chuyển biến xấu. Bọn họ không biết sau địa cầu trong thời gian rất ngắn cũng đã một lần nữa khôi phục sinh cơ, chỉ cho rằng nó tại càng ngày càng kịch liệt tai biến trung biến hóa thành này phó bộ dáng, tuy rằng thất vọng bi thương, lại cũng tiếp nhận kết quả này, chỉ là so người khác càng nhiều một phần chú ý thủy chung khiến buộc ở trên viên tinh cầu này.

Có lẽ chính là bởi vì này một phần chú ý, dù cho lưu lãng "Viễn hành nhân" Dần dần ở trong liên minh đặt chân, dung nhập đến rất nhiều bất đồng xí nghiệp tổ chức hoặc là quốc gia tinh cầu trong, nhưng như cũ khiến cho bọn họ tại nhìn đến nào đó tên thời điểm sẽ nhin không được lại nhiều xem hai mắt, tại nghe đến nào đó danh thời điểm sẽ theo bản năng dừng chân lắng nghe, không tự giác liền sẽ thu thập tương quan tin tức... Rất nhiều rất nhiều vụn vặt tin tức mảnh vỡ dần dần tụ tập chinh hợp nhau đến, khâu ra một đáng sợ chân tướng.

-- kia cũng không phải một khóa độc tình, mà là một sơn thủy tú lệ phong cảnh di nhân nghi cư tình, là vài người nào đó, vì chính mình tà ác ích kỷ mục đích, mới đem nó nhân vi biến thành một khóa mỗi người e sợ tránh né không kịp "Độc tình" .

Lại trải qua không biết bao nhiêu cố gắng, này mấy viễn hành người địa cầu rốt cuộc tìm đến nguyện ý ngồi xuống lắng nghe bọn họ điều tra, hoài nghi cùng phỏng đoán, cũng có năng lực chủ trì đối Kajuhl công ty tiến hành điều tra liên minh cao tầng. Này công ty ở trong liên minh chương không rất nhiều quan viên, có rất nhiều người ủng hộ, như vậy tương ứng, tự nhiên có đồng dạng số lượng không quen nhìn chúng nó nhân.

Nhưng muốn tường triệt để vận ngã Kajuhl công ty, một ít như có như không gián tiếp chứng cứ là không đủ, nhất định phải có thẳng chỉ này hành vi phạm tội, vô cùng xác thực trực tiếp chứng cứ, vì thế liền có Kachuca chuyển đi địa cầu.

Mười lăm năm trước, hãn phụ thể địa cầu thiếu niên Ngô Hi, bắt đầu ra tay điều tra [Kajuhl công ty đối địa cầu đưa lên virus, cũng một mình bắt cóc, giam cầm địa cầu trí tuệ sinh mệnh thực nghiệm] sự kiện. Giống hãn như vậy ngoại phái điều tra viên tại dân bản xứ tình cầu tiến hành điều tra thời điểm có rất nhiều hạn chế, tỷ như không thể tùy ý thương tổn trí tuệ sinh vật, không thể ảnh hưởng địa phương khoa học kỹ thuật phát triển, không thể can thiệp tình cầu bên trong chính đờn đã (vân vân).

Ngô Hi vừa mới bắt đầu điều tra thời điểm, dù cho có rất nhiều siêu việt địa cầu khoa học kỹ thuật đạo cụ phụ trợ, nhưng vẫn là điều tra tiến triển thông thả, hãn thọ mệnh xa xa so nhân loại muốn dài, vì một điều tra tiêu tốn trăm mười năm là chuyện thường ngày, ngược lại cũng không nóng nảy. Tại sai sót ngẫu nhiên trở thành một đại minh tinh về sau, hãn thường xuyên có thể gặp được một ít quốc gia cao tầng nhân vật, Ngô Hi xâm nhập đối phương tinh thần thể, thôi miên hoặc là đọc ký ức về sau, điều tra có rất

lớn tiến triển, hắc sừng tập đến khá nhiều chứng cứ, đồng thời phát hiện trên địa cầu thể nhưng có Kajuhl công ty thường trú nhân viên quan sát.

Đó là thập phần giáo hoạt lại ngoan lạt gia hỏa, không hổ với hắc Kajuhl công ty xuất thân. Ngô Hi vừa bắt lấy hắc cái đuôi liền bị hắc giả chết thoát thân, trải qua giao phong về sau, chính thống xuất thân Ngô Hi trang bị hơn một chút, vị kia nhân viên quan sát mắt thấy liền muốn sa lưới, thể nhưng liền phát rồ dẫn động thêm lực địa chấn động khí, tuy rằng không phải tối cao cường độ, nhưng cũng cấp địa cầu tạo thành rất lớn phá hư, vì thế tại trong một đoạn thời gian địa cầu liên tiếp không ngừng mà phát sinh động đất, tử thương vô số.

Chuyện này Ngô Hi thoát không được can hệ, dù cho tương lai hoàn thành nhiệm vụ lập xuống công lao trở lại liên minh, cũng tất nhiên sẽ bởi vậy lọt vào trừng phạt. Ngô Hi tại biết địa chấn sinh ra nguyên nhân khi sắp tức điên rồi, dù cho Dung Viễn đúng lúc "Báo trước" địa chấn tin tức, tử thương giả cũng như cũ rất nhiều. Tại Ngô Hi bởi vì này ngôi sao thân phận bị địa chấn bám trụ thời điểm, cái kia nhân viên quan sát lại nhân cơ hội phá hủy hắc phi thuyền, phá huỷ hắc cùng liên minh liên hệ thiết bị, theo sau bỏ trốn mất dạng.

Ngô Hi biết liên minh công tác hiệu suất có bao nhiêu kéo dài, nhất là loại này nhìn qua cũng không khẩn cấp nhiệm vụ, khả năng cần rất nhiều năm mới có nhân phát hiện hắc mất liên lạc, sau đó dùng càng nhiều niên phân tài năng phái ra tân điều tra viên. Mặc kệ cỡ nào phần nộ bị thương, hắc đều không thể không nhận kết quả này.

Hắc còn tưởng rằng chính mình đời này liền muốn chết già ở trên địa cầu, thành thành thật thật làm mười năm ngôi sao về sau, rõ ràng cũng không phải địa cầu tự thân có thể diễn biến tai nạn tính bệnh độc hàng lâm !

-- đây chính là hắc vẫn chờ đợi chứng cứ ! nếu có thể chứng thực đây là Kajuhl công ty gây nên, bọn họ đem ở trong liên minh lại vô nơi sống

yên ổn !

-- hãn nhiệm vụ có thể hoàn thành !

Ngô Hi hưng phấn chớp mắt, theo sau ý thức được chính mình tình cảnh hiện tại, biết dù cho chính mình có đại lượng chứng cứ, nhưng hãn lại ngay cả một lời không thể truyền lại đến liên minh. Nhưng hãn không cam lòng ! trách nhiệm thúc giục, Ngô Hi cuối cùng vẫn là tại phòng hộ cũng không hoàn toàn tình huống xâm nhập đến tình hình bệnh dịch khởi nguyên, cẩn thận dè chừng triển khai điều tra -- cho dù hãn công tác hiện tại nhìn không tới hiệu quả, nhưng hãn tin tưởng, tương lai có một ngày liên minh phái người tiến đến thời điểm, hãn phát hiện sẽ ở chế tài Kajuhl công ty thời điểm phát ra rất quan trọng tác dụng !

Nhưng hãn không hề nghĩ đến, dù cho này cuối cùng công tác, hãn đều không thể hoàn thành.

Bị phía sau thần bí nhân chế trụ về sau, Ngô Hi vừa mới bắt đầu chỉ cảm thấy sợ hãi, sau này tại tự thuật trung chậm rãi tự hỏi đối phương thân phận, đột nhiên nghĩ đến, tinh cầu này trừ hãn cũng chỉ có Kajuhl công ty người viếng thăm qua.

-- chẳng lẽ đây là Kajuhl công ty phái tới xử lý hãn người?

Ngô Hi trong lòng lạnh một mảnh, tay chân băng lãnh, rốt cuộc không thể tâm tồn may mắn.

Đợi đến hãn đem có thể nói đều nói xong, thần bí nhân không biết làm cái gì, Ngô Hi bỗng nhiên liền mất đi ý thức ngất đi. Kia trong nháy mắt, hãn cho rằng chính mình đời này có khả năng nhìn thấy cuối cùng cảnh sắc, chính là trong bóng đêm bàn chân mơ hồ hình dáng.

Sau đó hãn lại tỉnh lại.

Băng lãnh sàn, cao lớn bàn, rơi trên mặt đất máy quay phim, sở hữu quen thuộc cảnh sắc -- đây là nhà của hân.

Người nọ đã ly khai?

Ngô Hi phỏng đoán, trong tay nắm chính mình súng laser cẩn thận dè chừng dạo qua một vòng, không có phát hiện người xa lạ, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra. Đang tại hân tự hỏi tối hôm qua có phải hay không chính mình làm một mộng thời điểm, bỗng nhiên nhận thấy được không đúng, mạnh bổ nhào vào phía trước cửa sổ, cơ hồ là tham lam nhìn về phía ngoài cửa sổ !

Ngoài cửa sổ một mảnh hắc ám, trong tối đen trải rộng một ít lớn nhỏ quang điểm. Kia khóa màu thủy lam tinh cầu đang tại dần dần đi xa, biến mất đến trong bóng đêm.

-- hân phi thuyền, đã tại vô số lần kiểm tra đo lường trung chứng minh viễn trình hàng hành hệ thống động lực cùng thông tin hệ thống đều bị hoàn toàn phá hư phi thuyền, lúc này đang vững vàng chạy hướng gần nhất trùng động. Không biết lúc nào, trên phi thuyền hư hao bộ phận đều đã chiếm được triệt để sửa chữa, nó lúc này đang lấy tốt nhất trạng thái, đem hân đưa đến về nhà trên đường !

...

Nhìn theo chiếc kia loại nhỏ tinh tế phi thuyền đi xa, đậu Hà Lan hỏi:"Dung Viễn, hân nói, người đều tin tưởng sao?"

"Ít nhất chính hân rất tin không nghi ngờ." Dung Viễn tự tin nói:"Ta còn không đến mức ngay cả điểm ấy đều nhìn không ra." Từ micromet nhân chỗ đó học được ý thức truyền âm thủ đoạn không chỉ có thể dùng tại truyền âm thượng, còn có thể công kích, có thể khống chế, có thể phát hiện nói dối. Dung Viễn cảm giác, chính mình sở khai phá mấy năng lực này mới bất quá là băng sơn một góc.

"Nhưng chúng ta biết, trong tay hãn mấu chốt nhất chứng cứ thực ra là giả . Muốn tưởng một lần vắn ngã Kajuhl công ty, có lẽ hoàn toàn ngược lại." Đậ Hà Lan lo lắng nói. Bọn họ cũng đều biết, cái gọi là trí mạng virus, tuy rằng đến từ Kajuhl công ty tiến sĩ, nhưng nó là bị người địa cầu chủ động, tự tay cấp mang về đến, ở trên địa cầu khuếch tán cũng hoàn toàn là địa cầu nhân hành động sở dẫn đến, cùng vô tội mang tiếng xấu Kajuhl công ty cũng không quan hệ.

"Chúng ta biết, nhưng bọn họ không biết, không phải sao?" Dung Viễn không cho là đúng nói:"Hơn nữa có được này virus, xác thật là Kajuhl công ty, bọn họ không hãn có thể bài xả rõ ràng. Cho dù lần này không có làm sụp bọn họ, cũng không quan hệ." Dung Viễn nhìn nhìn chính mình bàn tay, nắm chặt quyền đầu, nhẹ giọng nói:"Không dùng được bao lâu thời gian, ta cũng sẽ tự mình đi bãi phỏng bọn họ !"

"Đúng." Dung Viễn bỗng nhiên lại nghĩ tới một sự kiện, hỏi:"Hãn như thế nào sẽ nói ta là cái gì sao trung tử nhân?" Khi đó Ngô Hi sắc mặt đứt khoát như là thấy quỷ.

"Đại khái là vì người dùng ý thức truyền âm quan hệ, đó là một chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết chủng tộc trong truyền thuyết thủ đoạn." Đậ Hà Lan nói:"Ta phía trước tại ngoại tinh thu thập kỳ văn dị sự trông được đến qua tương quan nội dung, người muốn nghe sao?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 264: Quy Tắc Hai Mươi Sáu

Hệ Ngân Hà trung đã bị phát hiện sinh vật, lấy silicon sinh vật cùng sinh vật tự dưỡng làm chủ, nhưng cũng tồn tại rất nhiều mặt khác sinh mệnh hình thức, tỷ như giống Kachuca như vậy sóng điện năng lượng sinh vật, còn có trạng thái dịch sinh mệnh thể, khí thể sinh mệnh thể, kim chúc sinh mệnh thể, bán kim chúc bán sinh vật loại sinh mệnh thể đợi đã (vân vân), ở trong đó, còn có một loại chỉ tồn tại ở truyền thuyết trong, nhưng không có nghe nói có ai chính mắt gặp qua sinh vật -- neutron sinh mệnh thể.

Nghe nói loại này sinh vật sinh hoạt tại sao trung tử mặt ngoài, bởi vì này cự đại dẫn lực, dẫn đến hạt nhân nguyên tử ngoại bộ điện tử bị đè ép đến hạt nhân nguyên tử trung, nói cách khác loại này sinh vật thân thể tất cả đều do neutron cấu thành. Bởi tạo thành thành phần là mật độ cực cao vật chất, này liền khiến cho neutron sinh mệnh thể thể tích giảm nhỏ đồng thời tiến vào cao năng lượng trạng thái, cho nên bọn họ thân cao còn không đến một mm, thể trọng lại có trăm tám mươi kg, trong thân thể chủ yếu tiến hành cũng không phải phản ứng hoá học mà là phản ứng hạt nhân, hơn nữa sở hữu sinh mệnh hoạt động đều so nhân loại mau một trăm vạn lần !

Neutron sinh mệnh thể bởi vì này bản thân có phi thường đặc thù kết cấu thân thể, hơn nữa tư duy tốc độ nhanh như thiểm điện, ngôn ngữ trò chuyện đã không thể thỏa mãn bọn họ bình thường trao đổi. Bởi vậy loại này sinh mệnh thể sẽ trực tiếp sử dụng ý thức trao đổi, hơn nữa loại này trò chuyện phương thức hoàn toàn không có bất cứ loại ngôn ngữ cùng tộc khác hạn chế, mặc kệ là chủng tộc gì, nắm giữ như thế nào ngôn ngữ, bọn

họ đều có thể thông qua ý thức thoải mái không ngại khiến song phương thông thuận trao đổi.

-- trên đây nội dung hỗn tạp tại Dung Viễn từ Picchu tinh tải xuống vô số tư liệu trong, ghi lại vụ cùng loại việc ít người biết đến tạp đàm một loại trong sách, chân thật tính không thể khảo. Dung Viễn không có hứng thú, Đậ Hà Lan lại rút thời gian tất cả đều xem qua, vừa nghe Kachuca nói lên này danh từ, nó lập tức liền nhớ đến .

Bất quá neutron sinh mệnh thể sở dĩ chỉ tồn tại ở truyền thuyết trong, chính là bởi vì liên minh trung đám người từng thăm dò qua vô số vũ trụ bên trong sao trung tử, lại chưa từng có phát hiện qua loại này độc đáo sinh mệnh thể tồn tại dấu vết.

Đậ Hà Lan nói xong về sau, tổng kết nói:"Tổng thể mà nói, sao trung tử sinh mệnh thể đặc thù cùng micromet nhân phi thường tương tự. Bất quá chúng nó thể tích càng nhỏ, chất lượng cũng xa xa không có như vậy trọng -- một hạt tro bụi đều so micromet nhân càng nặng."

"Cho nên kia chỉ là truyền thuyết." Dung Viễn nói:"Bất quá không có lửa thì sao có khói, không hấn vô nhân, viết xuống này mấy ghi lại nhân có lẽ gặp qua micromet nhân tổ tiên. Có cơ hội mà nói, ta ngược lại là nghĩ đến sao trung tử đi lên xem xem."

"Chỉ là sao trung tử sao?" Đậ Hà Lan rất lý giải Dung Viễn, không yên lòng hỏi.

"Cáp." Dung Viễn nhin không được cười một tiếng, hứng trí bừng bừng nói:"Đương nhiên, nếu gặp được hắc động, ta cũng nguyện như phi nga phác hỏa dẫn thân vào đi vào nhất du. Người không hiểu kỳ sao? Hắc động có phải hay không thật có khiến thời gian yên lặng thậm chí thời không đảo lưu tác dụng."

Đậu Hà Lan bản mặt:"Ta đối sẽ khiến người toi mạng gì đó một điểm cũng không hảo kỳ." Đậu Hà Lan hiện tại rất hoài nghi Dung Viễn rời đi địa cầu quyết định có phải hay không chính xác, còn không có bắt đầu lữ hành, nó cũng đã lo lắng .

Dung Viễn cười to:"Yên tâm hảo, ta sẽ không xúc động -- ta nhất định sẽ chuẩn bị sẵn sàng lại đi. Nếu không thể làm việc, chỉ cần đúng lúc thoát ra rời đi là được. Lại nói..." Hãn hơi thoáng tạm dừng, tại đậu Hà Lan hảo kỳ ngửa đầu nhìn qua khi, hơi hơi mỉm cười nói:"Không phải còn có người tại ta bên cạnh sao?"

[có người tại, nhất định có thể ở ta gặp được nguy hiểm thời điểm đúng lúc làm ra bổ cứu.] Dung Viễn những lời này cũng không có nói xuất khẩu, nhưng đậu Hà Lan hoàn toàn nghe hiểu . Tuy rằng nó không có trái tim loại này khí quan, lại cũng bỗng nhiên minh bạch cái gì gọi là "Trong lòng nóng lên" .

Giờ này khắc này, đừng nói Dung Viễn chỉ là cùng nó dự định một hồi tương lai mạo hiểm, liền tính là khiến nó đi tìm chết, đậu Hà Lan cũng có thể cam tâm tình nguyện đáp ứng.

...

Kachuca rời đi sau, mặc kệ chúng nó cùng Kajuhl công ty là cái gì kết quả, Dung Viễn tạm thời đều không tính toán tiếp tục chú ý . Hãn theo thương thành hồi đoái đặc thù sinh mệnh thể máy xem xét, đem toàn bộ địa cầu đều xem xét một lần, xác nhận trừ hư hư thực thực ngoại tinh sinh vật micromet nhân hòa số lượng đã thập phần thừa thớt trăm sắc linh bên ngoài, trên địa cầu đã không còn có ngoại tinh giống loài di lưu.

Sau đó, hãn phá hủy liên thông Thái Dương hệ cùng ngoại tinh vũ trụ trùng độ.

Thái Dương hệ phụ cận không gian vũ trụ thập phần hoang vu, cách nó gần nhất hệ hằng tinh cũng có bốn năm năm ánh sáng, nếu chỉ riêng điều khiển phi thuyền vũ trụ hàng hành mà nói, cần thời gian liền càng dài lâu . Chung quanh tinh hệ trung, cũng không tồn tại có thể cùng nhân loại đem so sánh trí tuệ hình sinh vật. Có thể nói, hủy đi này trùng động, mặc kệ là Kajuhl công ty vẫn là tinh tế liên minh, mặc kệ là mang cái gì mục đích ngoại tinh phóng khách, lại nghĩ muốn đến thăm địa cầu liền sẽ trở nên phi thường khó khăn, đương yêu cầu trả giá đại giới quá lớn thời điểm, bọn họ tự nhiên sẽ buông tha tinh cầu này, cấp địa cầu một đầy đủ lâu dài không chịu quấy nhiễu phát triển thời kỳ.

Đương nhiên, cứ như vậy, nhân loại tương lai tiến vào tinh tế phát triển tốc độ cũng không thể không phóng hoãn, khả năng tại rất dài thời gian bên trong, bọn họ đều sẽ cho rằng nhân loại ở trong vũ trụ là cô độc, duy nhất .

Nhưng điểm ấy khác người tiểu cảm xúc không có bị Dung Viễn để ở trong lòng, hẳn cũng không cảm giác nhân loại làm tốt tiếp xúc ngoại tinh trí tuệ sinh mệnh chuẩn bị, so sánh với vũ trụ bên trong vô số sinh vật, bọn họ thật sự quá yếu ớt, nghiêm trọng nhất là, trong bọn họ đại bộ phận căn bản không có nhận thức đến chính mình có bao nhiêu nhỏ yếu.

Bất quá, địa cầu một ngày nào đó sẽ tử vong, tại xa sớm hơn nó tử vong phía trước thời gian bên trong, địa cầu có thể cung cấp cho nhân loại sinh tồn tài nguyên sẽ càng ngày càng thiếu, hoàn cảnh cũng sẽ trở nên càng ngày càng khó lấy sinh tồn. Nếu khi đó, nhân loại này chủng tộc như cũ không có diệt vong mà nói, như vậy bỏ qua địa cầu một lần nữa tìm kiếm tân gia viên là chuyện sớm muộn.

Vì tương lai, Dung Viễn hối đoái một khóa [trùng động chi chủng] đặt tại hỏa tinh phụ cận, ước chừng cần một ngàn năm tả hữu thời gian, này khóa hạt giống sẽ dần dần phát dục thành thực, trưởng thành một có thể khiến đại quy mô tinh tế hạm đội từ giữa thông hành ổn định trùng động.

Trùng động một chỗ khác xuất khẩu thiết trí tại lấy khoan dung công chính nổi tiếng hệ Ngân Hà, chủng tộc ngoại hình cũng cùng nhân loại cực kỳ tương tự Landia để quốc phụ cận.

Landia đế quốc cùng địa cầu ở riêng tại hệ Ngân Hà hạch tâm hai đầu, đường thẳng cự ly cũng có gần mười vạn năm ánh sáng. Vượt qua như thế xa xôi cự ly, này khóa hạt giống giá trị tự nhiên xa xỉ, Dung Viên công đức nháy mắt liền co lại một nửa.

Nói phía trước, tại theo thứ tự sóng âm khu trục trăm sắc linh khi, Dung Viên biết cứ việc hãm điều chỉnh tần suất hạ thấp lực sát thương, nhưng vẫn như cũ sẽ có đại lượng trăm sắc linh bởi vì không thể đúng lúc trốn thoát mà tử vong. Bởi vậy, hãm làm tốt sẽ bị khấu trừ đại lượng công đức thậm chí thiên lôi oanh đỉnh chuẩn bị. Nhưng kết quả là, công đức chẳng những không có giảm bớt, ngược lại bởi vì lại một lần nữa cứu thế mà gia tăng gấp ba có thừa.

Nguyên nhân, liền ở chỗ [công đức bộ] mới xuất hiện một điều quy tắc --

[quy tắc hai mươi sáu: Nếu lấy sinh tồn làm mục đích, hoặc đề cập đến chủng tộc tồn vong cùng kéo dài, đương khế ước giả hành vi dẫn đến mặt khác sinh mệnh thể tử vong khi, công đức trị tính toán kí thiện không kí ác, kí gia không kí giảm.] Dung Viên vẫn biết [công đức bộ] quy tắc còn không có khai phá hoàn toàn, nhưng hãm cho rằng ở trên địa cầu phía trước hai mươi lăm điều quy tắc cũng đã là chỗ cuối, còn lại, có lẽ muốn tại hãm rời đi địa cầu về sau, hoặc là hãm đem huyền lực khai phá rèn luyện đến càng cao giai đoạn về sau mới sẽ xuất hiện.

Mà tân tăng này quy tắc, có thể nói giải thích rất nhiều Dung Viên phía trước nghi vấn.

Hắn có thể nhìn thấy mọi người công đức, cho nên hắn biết rõ, nông dân thu gặt Tiểu Mạch bắp ngô, đồ tể giết trư ngư kê dương, có thể nói đều sát hại đại lượng sinh vật, nhưng bọn họ công đức cùng ăn chay niệm phật nhân không có bao nhiêu lớn khác biệt, như vậy có cao có thấp, lại cũng không có phụ đến thái quá hoàn cảnh. Còn có những người tại bình thường hành tẩu tọa nằm ở giữa, rửa tay lúc ấy giết chết trên tay vi khuẩn, phơi chăn lúc ấy giết chết vô số mẫn trùng, đi đường không cẩn thận sẽ đạp chết con kiến côn trùng, nếu đều phải khấu công đức mà nói, kia mọi người mặc kệ như thế nào hành thiện tích đức công đức đều khẳng định là giá trị âm, nhưng trên thực tế lại không phải như thế.

Nguyên nhân rất đơn giản, nhân loại như thế làm, đều là vì sinh tồn.

Vì sinh tồn, cho nên cần ăn quả sơ lương thực nhục loại, cho nên sát hại chúng nó lấy no bụng cũng không ảnh hưởng công đức cao thấp; Vì sinh tồn, nhân loại cần bảo trì vệ sinh vệ sinh, cần phải có bình thường sinh lý hoạt động, như vậy trong quá trình này "Bị giết hại" các loại sinh vật, cũng sẽ không dẫn đến khấu công đức.

Đồng dạng, đem quá trình này trái lại, hổ báo bởi vì đói khát mà ăn người, vi khuẩn nghỉ lại trên cơ thể người trung hấp thu dinh dưỡng, mẫn trùng ở nhờ tại nhân loại làn da tầng ngoài sinh sản, con kiến vì kiến trúc chính mình gia viên mà cắn phệ đê sông dẫn đến phát hồng thủy, cũng giống nhau sẽ không khấu trừ chúng nó công đức.

-- đều là vì sinh tồn mà thôi.

[công đức bộ] thứ tám điều quy tắc:[như khế ước giả không lấy sinh tồn làm mục đích mà có ý định gián tiếp dẫn đến mặt khác sinh mệnh thể tử vong, tắc khấu trừ công đức trị $50-\infty$; Như khế ước giả không lấy sinh tồn làm mục đích mà có ý định trực tiếp dẫn đến mặt khác sinh mệnh thể tử vong, tắc khấu trừ công đức trị $100-\infty$.] này "Có ý định", thật sự là hàm nghĩa sâu xa, nó sớm liền ánh xạ này tân quy tắc . Chẳng qua, Dung Viên

quá khứ vẫn cho rằng công đức tính toán đều là duy kết quả luận xử, nhưng hiện tại xem ra, nó cũng không tất không suy xét động cơ, chỉ là có thể được đến nó khoan dung lấy dãi "Hợp lý động cơ", thật sự là quá ít .

-- vì chính mình sinh tồn, hoặc là chủng tộc sinh tồn.

Cho dù là "Vì bảo hộ gia nhân cho nên mới sẽ sát hại người khác" Như vậy lý do, cũng sẽ không bị [công đức bộ] sở nhận, công đức khấu trừ thời điểm như vậy không có một chút nương tay.

Chỉ là, Dung Viễn thủy chung có một nghi vấn không có được đến giải quyết -- công đức bao nhiêu, đối với hãn này kế ước giả đến nói là rất trọng yếu, thế nhưng đối với mặt khác nhân có tác dụng gì sao?

Vì cấp [công đức bộ] lựa chọn kế ước giả thời điểm cung cấp một sàng chọn? Vẫn là vì làm kế ước giả là muốn cung cấp giúp vẫn là muốn vô tình sát lục chỉ hướng tiêu? Đối có được công đức bản nhân, hay không có ý nghĩa gì?

Đối người thường mà nói, công đức rất cao, khả năng nhất sinh nghèo khổ, chết oan; Công đức phi thường thấp, lại cũng có khả năng hưởng hết vinh hoa phú quý, thọ chung chính tẩm. Làm việc thiện hoặc là làm ác, công đức bao nhiêu, cái kia trị số đối với bọn họ có cái gì giá trị đâu?

Nhất định có.

Dung Viễn yên lặng cùng chính mình nói, tuy rằng hãn bây giờ còn không có phát hiện, nhưng hãn tương lai nhất định sẽ làm rõ.

[công đức bộ] trung, che giấu bí mật thật sự quá nhiều, hãn hôm nay chứng kiến lý giải hết thấy, chẳng qua băng sơn một góc mà thôi. Cho nên hãn một đời này muốn truy tìm, không chỉ là vô ngần vũ trụ, cũng có [công đức bộ] trung chất chứa vô số bí ẩn.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Thư Mời

b thị điện ảnh học viện nữ sinh khu ký túc xá dưới, một mập mạp nam sinh xả cổ họng lớn tiếng hô, kêu được toàn bộ lâu bên trong nữ sinh đều ghé vào trước cửa sổ xem. Béo nam sinh bên cạnh cách đó không xa còn ngồi một dáng người cân xứng đại nam hài, hắn đem túi sách đính ở trên đầu, giả bộ một bộ chính mình căn bản không biết hăn bộ dáng.

"Mèo béo, người kêu cái gì nha? Viên Tuyết Thiên là sẽ không để ý người !"

"Mèo béo, người hôm nay chiếu gương chưa?"

"Đại buổi sáng ồn cái gì mà ồn ! không biết nhân muốn ngủ mỹ dung sao?"

Trên lầu nữ hài ồn ào xôn xao nói, mặc kệ là bị chê cười vẫn là nói đùa, bị gọi là "Mèo béo" nam sinh đều không sinh khí, đem hai tay vây thành loa trạng khoát lên ngoài miệng khàn cả giọng kêu:"Viên Tuyết Thiên ! mau ra đây ! Viên Tuyết Thiên !"

Có người cầm ra di động đến đối với hăn chụp ảnh, cười hì hì đem đồ xứng với văn tự phát đến trường học trên diễn đàn, xứng với tiêu đề [cóc mà đòi ăn thịt thiên nga -- sáng sớm bảy điểm mèo béo đối Viên nữ thần lớn tiếng yêu đương !] nào biết không đến hai phút, tất cả mọi người ngạc nhiên há to miệng. Chỉ thấy một da trắng như tuyết, tóc dài tú mỹ, dáng người yếu điệu nữ hài một bên hô "Đến đến !", một bên nhẹ nhàng từ trên

thang lầu nhảy xuống đi, chạy đến cái kia dung mạo không đẹp béo nam hài bên cạnh.

Này nữ hài chính là Viên Tuyết Thiển, đồng thời nàng cũng là b thị điện ảnh học viện giáo hoa, tướng mạo cực mỹ, nhưng tính cách thanh lãnh, lại rất có tài hoa, tại mọi người trong cảm nhận đều là một đoá chỉ có thể xa xem không rời nhân gian Cao Linh chi hoa. Nhưng lúc này, trên mặt nàng nào có nửa phần thanh lãnh chi sắc?

Ánh mắt lờ lờ tỏa sáng như rơi tinh tử, má cười đến đỏ bừng khả ái cực, đi đường khi còn tung tăng nhảy nhót, giống như tuổi nháy mắt co lại hai phần ba. Nhất là nàng còn cố ý trang điểm qua, mi như viễn sơn hàm đại, thần tự đào hoa nhuận vũ, một bộ màu trắng Hy Lạp phong váy càng hiển được thuần khiết phiêu dật, đương nàng từ khu ký túc xá bóng ma dưới bước vào dương quang trong nháy mắt, cả người tựa hồ đều tại phát quang, người chung quanh tất cả đều nhìn xem ngây đại.

"Phanh !" Một bưng lấy thư từ dưới lầu đi qua nam sinh một đầu đụng vào trên cột đèn, kính mắt đều đụng nghiêng, vẫn không tỉnh lại được.

Nhưng kia mèo béo thật giống như ánh mắt mù như vậy, căn bản không có bị như thế nét mặt cấp chiếu rọi đến, ngược lại không kiên nhẫn nói:"Làm sao lại muộn như vậy a? Ta cùng Kính tử đều chờ ngươi cả buổi !" !"

Tất cả mọi người cho rằng cái này Viên Tuyết Thiển khẳng định muốn nổi giận, ai biết nàng lại đầy mặt mỉm cười nói xin lỗi nói:"Xin lỗi xin lỗi ! ta chẳng đầu mất chút thời gian. Chúng ta đi nhanh đi !"

-- tiểu tử này lợi hại a !

Hảo chút ngồi xổm nữ sinh dưới lầu đẳng bạn gái or xem mỹ nữ nam sinh nhin không được ở trong lòng nhất tề khen một tiếng, yên lặng nghĩ quay đầu nhất định phải cùng hân thỉnh giáo một chút thông đồng nữ thần

bí quyết. Còn có người một bên ở trong lòng cắn tiểu khăn tay, một bên măng gia súc, hạ quyết tâm hôm nay buổi tối muốn bộ người nào đó bao tải.

Mèo béo không để ý đến mọi người hâm mộ ghen tị hận tâm tình, yên lặng mắt nhìn Viên Tuyết Thiển giống như cùng trực tiếp phi xuống đến không có cái gì phân biệt kiểu tóc, sáng suốt nuốt xuống thiếu chút nữa thốt ra thổ tào, đá một cước ngồi xổm dưới bóng cây nam sinh, thôi nói: "Kính tử, đi !"

Kia nam sinh lấy xuống túi sách đứng lên, chính mặt lộ đi ra trong nháy mắt, ghé vào trên cửa sổ nữ hài trong lúc nhất thời tập thể thất ngữ.

Tiếp cận cửu đầu thân dáng người, hoàn mỹ ngũ quan tỉ lệ, màu da trắng nõn, ánh mắt sáng sủa, khoe miệng hơi hơi mỉm cười, phảng phất sủng nịch lại phảng phất tại làm nũng, má có một điểm viên, khiến cho hần nhìn qua còn mang theo vài phần tính trẻ con, có vẻ thập phần tuổi trẻ nhu thuận.

Lập tức liền có mấy nữ sinh che bang bang nhảy loạn trái tim, một nháy mắt này bỗng nhiên liền minh bạch cao lãnh nữ thần vì cái gì sẽ rơi xuống nhân gian.

Nhưng trên thực tế, Viên Tuyết Thiển tuy rằng cũng sửng sốt một chút, lại không có quá nhiều phản ứng, như cũ vẫn duy trì mê chi nhảy nhót nói: "Đi thôi đi thôi, lại muộn thật sự muốn đến muộn, vạn nhất nhân gia không để chúng ta đi vào nên làm cái gì bây giờ?"

"Sợ cái gì? Đây là một xem mặt xã hội. Người cùng chúng ta Kính tử đem mặt nhất xoát, còn có cái gì địa phương đi không được." Mèo béo đành đạc nói.

"Cút đi người đi !" Bị gọi là "Kính tử" nam sinh trợn trắng mắt, vừa mở miệng liền lập tức phá hủy hần kia khuôn mặt mang đến ấn tượng đầu

tiên, hăn trào phúng quét mắt mèo béo mập mập dáng người, nói:"Đến thời điểm hai ta đem người nâng lên đến đưng cửa còn kém không nhiều."

Mèo béo không thềm để ý:"Không phải ta nói, béo ca này dáng người, chỉ bằng người kia tay nhỏ chân mảnh, có thể nâng lên đến mới là lạ !"

"Nào dùng phải bắt tay vào nâng a? Lao tâm giả trị nhân, lao lực giả bị người trị hiểu hay không?" Kính tử nói:"Chúng ta làm tổ hợp ròng rọc, một sợi tóc nhi đều có thể đem người treo lên đến."

"Được rồi, hai người đừng bần ! lại như vậy dây dưa ta không đợi các người a !" Viên Tuyết Thiển không kiên nhẫn nói, xem xem thời gian, nhanh hơn cước bộ.

"Xem xem, đây chính là nữ nhân. Người đợi nàng hai giờ, nàng liên hai phút đều sẽ không chờ người !" Mèo béo vụng trộm cùng Kính tử nói, Kính tử cười mà không nói, bởi vì hăn phát hiện Viên Tuyết Thiển quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ liếc nhìn.

Ba người nói cười nhanh chóng đi ra trường học, ngồi trên xe bus, mất hơn một giờ mới đến b thị đại học. Không kịp cảm thán này tòa trăm năm danh giáo tao nhã, liền bị nhà ga cách đó không xa ba bước nhất đôi súng vác vai, đạn lên nòng giới nghiêm trận thế sở chấn nhiếp .

Mấy người tiểu tâm can đều không do tự chủ run run, rõ ràng không có làm cái gì chuyện xấu, nhưng nhìn thấy kia vài lạnh lùng ánh mắt, đột nhiên liền cảm thấy chột dạ .

Tại giới nghiêm binh lính sau lưng,b thị đại học cổng, có năm như là sân bay an kiểm như vậy thiết bị, phía trước xếp hàng thật dài đội ngũ, từng cái kiểm tra giấy chứng nhận cùng thư mời, sau đó đem tư nhân vật phẩm như di động túi xách bật lửa đợi đã (vân vân) đều tại đặt ở một hình chữ nhật chiếc hộp bên trong phong bế lên đến, đăng rời đi thời điểm mới có

thể lấy đi. Tiếp đi qua an kiểm môn, phàm là có nửa điểm khả nghi, đều sẽ bị lập tức thỉnh đến bên cạnh tiểu phòng ở bên trong đi soát người kiểm tra.

"Ngoan ngoãn, này trận thế..." Mèo béo líu lười, ngay cả nhất quán ba hoa đều quên.

Kính tử xem bọn họ ba người tại nhà ga bên cạnh đứng nhìn một lát, lập tức liền có binh lính cảnh giác nhìn bọn họ chăm chăm, vội vàng kéo một phen ngậy người mèo béo cùng Viên Tuyết Thiến. Mấy người đi đến đội ngũ mặt sau cùng, lấy ra tương quan chứng kiện chờ đợi, tim đập đều so bình thường nhanh vài phần.

Kiểm tra tuy rằng tinh tế tỉ mỉ, nhưng tốc độ cũng không chậm. Ước chừng hơn mười phút sau, mấy người liền thông qua an kiểm môn, mang tâm tình kích động, phảng phất là khiêu được theo đám đông hướng đi b thị đại học đại lễ đường.

Này lễ đường là b thị đại học gần hai năm tân kiến, có thể một lần dung nạp trên vạn nhân. Lúc này ngoài cửa còn bài hàng dài, nhưng lễ đường bên trong mạn chột vừa thấy đi giống như đã ngồi đầy nhân. Nhưng không có nhân ngủ hoặc là chơi di động -- mèo béo cảm giác này chủ yếu là bởi vì di động đều tại cổng bị bắt đi duyên cớ -- liền nói chuyện thanh âm đều không cao, có vẻ vừa náo nhiệt, lại không ồn ào hỗn loạn. Lúc này đang ngồi mọi người trong lòng tựa hồ đều mang giống nhau như đúc cảm xúc: Chờ mong, hưng phấn, hảo kỳ, hận không thể thời gian sưu một chút liền bay qua đi.

Mấy người ấn phiếu liền ngồi, vừa lúc là ba nổi cùng một chỗ chỗ ngồi. Viên Tuyết Thiến cao hứng nói:"Ta nghe nói lần này tuyên bố hội tham gia nhân viên tất cả đều là tại trên mạng báo danh rút thưởng, trúng thưởng tỷ lệ còn không đến năm ngàn phần có nhất, may mắn các người có phương pháp làm đến thư mời, bằng không ta liền không có cơ hội nhìn thấy ta nam thần !" Nàng hôm nay vẫn đều đặc biệt hưng phấn thậm chí cử

chỉ thất thố, lại không phải giống đồng học phỏng đoán như vậy là vì mèo béo hoặc là Kính tử, mà là vì có thể thấy đến cái kia chính mình từ nhỏ liền đặc biệt sùng bái thích người.

Mèo béo thoáng nhướn mi, nói: "Vậy người nên cảm ơn chúng ta Kính tử, nếu không phải hẳn, chúng ta cũng lấy không được này mấy phiếu, lại càng không cần nói ngồi ở như vậy hảo chỗ ngồi."

Viên Tuyết Thiên lộ ra nửa người trên, hỏi ngồi ở mèo béo bên kia Kính tử: "Kính tử, người là như thế nào làm đến? Ta nghe nói lần này là hoàn toàn là máy tính tùy cơ lựa chọn, trừ hàng đầu tiên các đại lãnh đạo bên ngoài, liên b thị thị trường muốn cho mình lộng một tấm vé đều phải trước báo danh sau đó đợi rút thưởng kết quả đâu!"

"Ta là mời ta ca bằng hữu giúp ta muốn mấy tấm phiếu." Kính tử hàm hồ nói.

"Ai? Ta như thế nào không có nghe nói người còn có ca ca?" Từ nhỏ cùng nhau lớn lên mèo béo kỳ quái hỏi.

Kính tử lắc đầu, không muốn nhiều lời, ánh mắt buông xuống đến chính mình trong tay thư mời thưởng, phía trước viết: "Tôn kính Dung Cảnh tiên sinh, ngài hảo! do Dung Viễn tiến sĩ chủ đạo [Phương Chu] tuyên bố sẽ đem vu xxxx năm 7 nguyệt 12 ngày 10:00 tại b thị đại học lễ đường tổ chức, thành yêu ngài quang lâm. Hội nghị có liên quan hạng mục công việc như sau:..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Phương Chu, Xuất Phát

"Bằng đường hồ lô xuyên nhi ai -- bằng đường hồ lô xuyên nhi ai --"

"Tân thành học viện sắp sửa chiêu sinh ! tân thành học viện chiêu sinh sắp tới ! muốn báo danh chú ý ! [tân thành học viện bao năm qua khảo đề tình tuyển], chỉ cần ba kim tệ liền có thể lấy đến tay ! ba kim tệ ! chỉ cần ba kim tệ liền có thể khiến người thuận thuận lợi lợi gia nhập tân thành học viện !"

"Tiên sinh, người vừa tới tân thành sao? Cần dẫn đường sao? Không phải ta cùng ngài thôi, ăn uống chơi, chỉ cần tại tân thành, không có ta không biết !"

Dung Cảnh đẩy ra bên cạnh cái kia không ngừng chen lại đây hướng hắc đề cử chính mình đen gầy thiếu niên, mờ mịt xem xem chung quanh, nhất thời không kịp chuyển nhĩ đến.

Người chung quanh tất cả đều mặc một thân Đường quốc cổ đại trang phục, ngay cả hắc chính mình cũng là giống nhau. Chung quanh kiến trúc hơn phân nửa đều là cổ phong dạt dào, liên cửa hiên dưới quả đèn lồng, trên đường bán ăn vặt, dưới chân trải Thanh Thạch sà, hết thấy mọi thứ, đều như là Đường quốc mấy trăm năm trước phong cảnh.

-- ta xuyên việt ?

Hắn nhin không được nghĩ như vậy đến, cúi đầu xem xem chính mình bàn tay, siết quyền đầu, không có bất cứ mới lạ cảm giác, thật giống như đây chính là tay hắn, thân thể hắn như vậy. Hắn dùng lực nhìn chính mình

cánh tay một phen, bén nhọn đau đớn cảm truyền đến, khiến không hề có phòng bị hăn đau được nhe răng trợn mắt.

Này đến cùng là sao thế này?

Cường liệt chân thật cảm, khiến Dung Cảnh trong lúc nhất thời đều có chủng thời không thác loạn cảm giác. Hăn nhất điểm nhất điểm hồi tưởng chính mình ký ức, muốn tìm ra trong đó đoạn liệt địa phương.

Hăn cùng mèo béo, Viên Tuyết Thiển ba người đi vào b thị đại học lễ đường, đợi hơn nửa giờ về sau, tuyên bố sẽ chinh điểm bắt đầu. Một b thị điện thị đài rất nổi tiếng người chủ trì trước lên đài, nói một phen cảm tạ mọi người quang lâm, thời tiết rất tốt, quốc gia rất tốt, tất cả mọi người rất tốt linh tinh lời vô nghĩa, sau đó lại giới thiệu một lần mọi người nghe nhiều nên thuộc Dung Viễn tiến sĩ một đường đi tới lịch trình, lại nói nói không quá bị người biết Dung tiến sĩ tại [Phương Chu] kế hoạch thưởng trả giá tâm huyết cùng kỳ vọng, đều là lộ số, nhưng người chủ trì khổng trường năng lực rất mạnh, chốc chốc than thở khi trào dâng, dùng từ cực kỳ đả động nhân tâm, để người cơ hồ hoàn toàn không nhận ra được thời gian trôi qua, ngược lại cũng nửa điểm không phụ hăn nổi danh.

Nhưng ngồi ở lễ đường bên trong người đều không phải vì thưởng thức hăn chủ trì năng lực cùng từ ngữ chi mĩ mà đến, bởi vậy này lời đạo đầu chỉ dùng mấy phút đồng hồ liền kết thúc, người chủ trì vung tay lên tiến vào chính đề, sau lưng trên màn hình chiếu đánh ra bốn cự đại chữ lệ tự thể:[Phương Chu xuất phát !]

Mặt sau còn có một loạt tiểu tự:[mười năm mài một kiếm, phong mang nay sơ thí].

Nhưng mà nói như vậy nửa ngày, trừ ngồi ở phía trước kia mấy cái quốc gia cao tầng bên ngoài, e vẫn là không ai biết [Phương Chu] đến cùng là cái gì.

Mọi người không chuyển mắt nhìn chăm chăm người chủ trì, chờ mong hăn kế tiếp sẽ đối [Phương Chu] tiến hành giải thích, hoặc là -- càng chờ mong là -- kế tiếp Dung Viễn tiến sĩ sẽ xuất tràng, tự mình vì bọn họ giới thiệu cái này chính mình dốc hết tâm huyết sản phẩm.

Nhưng kịch tình lại không có dựa theo bọn họ đoán tưởng như vậy phát triển, đánh ra hai hàng chữ về sau, một ít mặc mê thái phục trẻ tuổi binh lính [mèo béo thổ tào:"Ngay cả xuyên sườn xám mũ nữ cũng không có !"] dọc theo lối đi, cho mỗi cá nhân phát như là xe máy mũ giáp như vậy gì đó. Dung Cảnh đem lấy đến tay mũ giáp hủy đi đóng gói, nhìn từ trên xuống dưới, này mũ giáp nhìn qua dày, nhưng chất lượng cũng không tính phi thường trọng, vẻ ngoài thập phần giản khiết, không có quá nhiều biến hóa đa dạng trang sức, chỉ tại huyết Thái Dương vị trí có mấy cái đèn chỉ thị. Hăn thử đeo một chút, phát hiện nó có thể bao trụ hơn phân nửa đầu, chỉ có lỗ mũi cùng miệng lộ ở bên ngoài, hơn nữa che ánh mắt màu đen thấu kính cũng là hoàn toàn không lộ ra quang thiết kế.

"Ai." Mèo béo đảo hăn một chút, Dung Cảnh vừa quay đầu, liền nhìn thấy phát tiểu kích động được môi đều đang run run, bưng lấy mũ giáp hai tay vẫn phát run, hăn hạ giọng, dùng một loại vừa đầy cõi lòng kỳ vọng lại thập phần e ngại thất vọng ngữ khí nói:"Kia cái gì, này sẽ không chính là... Trong truyền thuyết, cái kia đi?"

Dung Cảnh biết hăn nói là cái gì, thực ra tại nhìn đến này mũ giáp trong nháy mắt, hăn cũng toát ra đồng dạng ý tưởng.

"Thế nhưng..." Đưa ra suy đoán mèo béo lại kinh hoảng, không khỏi lo lắng nói:"Không phải nói... Cái kia kỹ thuật còn không thành thực sao? Hơn nữa, ta nghe nói quả hạch quốc cùng hoa quốc đô có phương diện này nghiên cứu... Có thể khiến Dung tiến sĩ mất mười năm đi nghiên cứu, sẽ không cái loại này nửa thành phẩm đúng không? Chính là ta tưởng cái kia đúng không?"

"Kia đương nhiên ! cũng không xem xem này là ai phát minh đi ra !" Dung Cảnh tức giận đáp một câu, trong lòng yên lặng nói:"Kia nhưng là ta ca !"

Những lời này ở trong đầu dạo qua một vòng, hần lại nhìn này mũ giáp, liền cảm giác khả ái thân thiết không thiếu. Dung Cảnh tràn ngập trù mẩn đem mũ giáp từ trong ra ngoài đều sờ soạng một lần, phát hiện mũ giáp bên ngoài bóng loáng, nhưng bên trong có rất nhiều không dễ nhận ra tiểu nổi lên, như là... Điện cực?

Hần yên lặng buông tay, tâm phanh phanh phanh nhảy loạn, cảm giác chính mình đời này đã không uống .

Viên Tuyết Thiển xem xem mèo béo nhìn chăm chăm mũ giáp thèm nhỏ dãi như là muốn chảy nước miếng lại không dám đụng vào bộ dáng, đang nhìn xem Dung Cảnh khóe miệng vừa muốn nhếch lên lại bị cứng ngắt áp chế đến, muốn cười không cười vắn vẹo biểu tình, mặc danh kỳ diệu hỏi:"Các người đang nói cái gì?"

Mèo béo vừa muốn nói chuyện, lại đột nhiên kinh hoảng nói ra khỏi miệng liền không linh, ra vẻ thần bí chớp chớp mắt nhỏ, nói:"Không nóng nảy, đợi một hồi người liền biết !"

Giữa sân đồng dạng là nghị luận phân phân, bất quá không qua bao lâu, mọi người trong tay đều lấy đến một mũ giáp. Người chủ trì cũng không chậm trễ thời gian, trắng ra giản khiết biểu thị một chút như thế nào mở ra về sau, khiến mọi người đem mũ giáp đều đội.

Dung Cảnh làm theo, sau đó, hần liền phảng phất xuyên việt thời không đến nơi này.

"Kính tử ! Kính tử !"

Dung Cảnh đang tại gần người, bỗng nhiên nghe được xa xa có người lớn tiếng kêu hân, chốc người qua đường đều lần lượt bất mãn xem qua, hân vừa nhắc đầu, nhưng không chính là mèo béo tên kia sao? Mèo béo căn bản không để ý tới ven đường người là cái gì phản ứng, tung tăng nhảy nhót trên diện rộng vẫy tay, nhìn thấy rốt cuộc gọi ra Dung Cảnh chú ý, bận rộn cao hứng phấn chấn vẫy tay gọi hân qua.

Dung Cảnh nhìn hân tựa hồ rất sốt ruột, bận rộn vòng qua chen lấn đám người chạy qua, mèo béo không kịp giải thích, cầm chặt hân cánh tay kéo đến một cổ trang mỹ nữ trước mặt, nói: "Ba người, ba trương phiếu, cảm ơn !"

"Hào." Sơ song bình kể cổ trang mỹ nữ mỉm cười, cầm ra ba trương viên vàng in hoa thẻ bài nói: "Chúc ngài lễ đồ khoái trá."

Mèo béo cầm qua thẻ bài, kéo Dung Cảnh vội vàng bận rộn chui vào ven đường một đồng cùng tiệm tạp hoá không hai loại phòng ở, Viên Tuyết Thiên sớm liền chờ ở cạnh cửa, ba người xông vào đến thời điểm, Dung Cảnh nhìn thấy trên cửa treo một phễu trung cuối cùng một điểm cát mịn vừa vắn rơi xuống.

"Ca" một tiếng, môn ở sau lưng khép lại. Dung Cảnh vừa thấy, bên trong gian phòng đó đã có mấy chục người, bộ dáng đều có vài phần nhìn quen mắt, như là vừa rồi cũng ngồi ở lễ đường bên trong tham gia tuyên bố hội nhân. Trong phòng bố cục cũng cùng bên ngoài thoát nhìn hoàn toàn không giống nhau, nhìn qua giống xe lửa thùng xe, chỗ ngồi là hướng về cùng hướng sắp hàng, nhưng ghế dựa rộng mở thoải mái, trang sức cũng hoa mỹ tinh xảo, thể tích còn ít nhất tăng lên vài lần, cho nên ba năm mươi cá nhân chờ ở bên trong cũng không có vẻ chen lấn.

Ba người tìm một loạt dựa vào phía trước ghế trống vị ngồi xuống. Cửa đóng lại về sau, thùng xe phía trước đi ra một vị váy dài duệ mỹ nữ, nàng eo buộc hoàn bội, cầm trong tay hoa chi, mỉm cười nói: "Hoan nghênh

các vị du khách cười tinh tế du lịch xe lửa, thỉnh buộc lại dây an toàn, chúng ta xe lửa lập tức liền muốn xuất phát ."

Mọi người lúc này mới phát hiện trên chỗ ngồi còn có dây an toàn này một phôi trí, phân phân buộc lại. Mèo béo thăm dò nói khẽ với Dung Cảnh nói:"Nhìn thấy không có? Toàn tức hư nghĩ trò chơi mũ giáp, Dung tiến sĩ cư nhiên thật đem thứ này cấp làm đi ra ! nhất định là..." Hắn lắc đầu, liên thanh than nhẹ, hiển nhiên là không biết nên nói cái gì hảo.

Dung Cảnh nhất thời đem hỗn loạn suy nghĩ kéo trở về, trong lòng lại lần nữa dâng lên sục sôi kiêu ngạo chi tình. Khóe môi hắn mỉm cười, mất tự nhiên gật gật đầu, nói:"Ân."

"Ân cái gì nha, cũng không phải người làm ra đến." Mèo béo hừ một tiếng.

Bên cạnh Viên Tuyết Thiển hâm mộ ghen tị hận nhẹ giọng nói:"Kia nữ hài là npc đi? Nàng thật sự là xinh đẹp !"

Mèo béo cảm giác chính mình thật làm không hiểu nữ hài tử đều suy nghĩ cái gì, chú ý điểm tổng hòa hắn không giống nhau, hắn kinh ngạc nhìn thoáng qua Viên Tuyết Thiển, sau đó thành tâm thành ý nói:"Người so nàng xinh đẹp."

Đây là nói thật. npc mỹ nữ mỹ liền mỹ tại không hề có tì vết, nhưng kia mặt kia dáng người có thể nói là nhị thứ nguyên mỹ nữ đại chúng khuôn mẫu, cho nên đẹp thì rất đẹp, lại khuyết thiếu kia một loại khiến người ta động tâm thần diêu mị lực. Mà tam thứ nguyên đến du khách bộ dạng dáng người trên cơ bản cùng bản nhân chênh lệch không lớn, lại như là bị mỹ đồ phần mềm một kiện mỹ hóa qua như vậy, làn da nhẵn nhụi, sắc màu đều đều, cái gì vết sẹo đậu ẩn đốm lấm tấm nốt ruồi đen đơ đã (vân vân) tất cả đều nhìn không thấy, mập mập thịt mỡ cũng co lại, mỹ hình độ há chỉ đề cao gấp đôi. npc có thể ngàn nhân một mặt, nhưng nhân loại loại này tự

nhiên sinh vật trời sinh có các loại tì vết lại có thể làm cho bọn họ bất cứ hai người nhìn qua đều không hoàn toàn giống nhau, bởi vì sai biệt, bởi vì chỗ thiếu hụt, cho nên mới có vẻ càng sinh động.

Cầm hoa mỹ nữ tựa hồ một chút không có nghe đến mọi người khe khẽ nói nhỏ thanh âm, chờ bọn hắn đem dây an toàn tất cả đều buộc lại về sau, hoa chi ở trong tay dạo qua một vòng, nói:"Xe lửa hiện tại đi du lịch trạm thứ nhất -- Picchu tinh !"

...

Từng hàng cự đại giá sách cấu thành mê cung bố cục giống nhau, hướng thượng xem, nhìn không tới nóc nhà; Xuống phía dưới vọng, nhìn không đến Thâm Uyên, chỗ ánh mắt có thể đạt tới, có chỉ là vô số thư bốn. Trên gáy sách dùng rất nhiều bất đồng văn tự viết thư danh, nhưng mặc kệ là ai lấy đến nào một quyển sách, nhìn đến, nhất định là chính mình quen thuộc nhất văn tự.

Như thế cao lớn giá sách, tự nhiên cùng phổ thông giá sách bất đồng, mặt trên có một vòng một vòng bậc thang, đều là dùng từng khối cũng không tương liên ván gỗ cấu thành. Xuyên thấu qua ván gỗ trung gian khe hở, có thể nhìn thấy phía dưới nhìn không đến để hắc ám, người nhát gan e một bước đều bước không ra đi. Ván gỗ kiêu xoắn ốc hình bay lên, liếc nhìn xem qua để người có mắt hoa hồn loạn cảm giác, mặt trên khoảng cách rất xa, mới có một hơi chút rộng mở điểm nửa vòng tròn hình bình đài, mặt trên bày gỗ thô chế tác bàn cùng ghế, có còn có ấm trà cùng điểm tâm, có thể cung nhân hơi làm nghỉ ngơi. Cố tình thiết kế này đồ thư quán nhân xấu thật sự, mặc kệ từ cái gì nhập khẩu tiến vào, đều là ở giữa không trung mỗi đoạn trên cầu thang, lỗ măng một điểm nhân khả năng trượt chân liền rơi xuống ngã chết .

Lúc này nơi này lãnh lãnh thanh thanh, trừ một vị khoanh chân huyền phù ở không trung xem sách nhìn xem chính mê mẩn npc quản lý viên bên

ngoài, chỉ có nhất trường hình tròn tiểu trà bên cạnh bàn ngồi hai người.

"Đồ thư quán !" Trong đó một người cười thán một tiếng, nói:"Quả nhiên là người yêu nhất."

Một người khác cũng không có nói, nhưng giữa mi nhãn lại biểu hiện ra khó gặp nhu hòa đến.

Tiền một người -- cũng chính là Kim Dương lại nói:"Ta còn đang suy nghĩ, tuyên bố hội người như thế nào không có lộ diện, nguyên lai người đã sớm liền chạy đến nơi đây."

"Ta làm gì đó, đương nhiên muốn trước đến kiểm nghiệm một chút thành quả." Dung Viễn rót hai ly trà, thò tay ý bảo một chút, hỏi:"Hiện tại lúc này, một nửa người đi tham gia tình tế du lãm, nửa kia nhân ở trên địa cầu hạt đi dạo. Người như thế nào sẽ đến nơi này đến?"

"Ta cũng là hạt dạo qua đến." Kim Dương nói. Thực ra là vừa vào cửa nhìn thấy nhiều như vậy thư, hẳn nghĩ Dung Viễn khả năng sẽ ở bên trong, vì thế liền đi vào tới. Hẳn mang trà lên nhìn một lát, nhiều lần nhiệt khí mang theo thanh hương bổ nhào vào phía trên, sắc màu, mùi, nhiệt độ, không một chỗ không chân thật. Sau một lúc lâu ẩm một ngụm, hơi nóng nước trà nuốt vào trong miệng, liền theo cổ họng một đường dễ chịu đến trong dạ dày cảm giác đều cùng bình thường giống hệt nhau.

"Cực phẩm lục an chè xanh !" Hẳn bình luận.

"Ta không hiểu này, thiết kế tổ những người đó làm." Dung Viễn lung lay chính mình ly, không chút để ý nói.

"Như thế nào sẽ như vậy chân thật?"

Dung Viễn nói:"Chỉ là lừa gạt của người đại não mà thôi. Bất quá chúng ta còn có một loại giá càng sang quý trò chơi cabin, ở người chơi

tiến vào thế giới ảo hoạt động thời điểm có thể đồng thời kích thích thân thể tương ứng bộ vị, cơ bản sẽ không cảm thấy mệt nhọc, nhưng hiệu quả cùng có đường vận động rèn luyện không sai biệt lắm, quay đầu đưa người mấy bộ."

Kim Dương trầm mặc một lát, bỗng nhiên buông xuống chén trà đứng lên, từ trên giá sách tùy tiện rút ra một quyển sách lật ra -- vừa mới tiến nhập đồ thư quán nhìn thấy nhiều như vậy thư nhân phần lớn đều sẽ dựa theo trò chơi kinh nghiệm, cho rằng bên trong này không đếm được bộ sách thực ra đều là bối cảnh trang sức, chỉ có tại xúc phát đặc biệt nhiệm vụ thời điểm mới có thể từ bên trong đạt được chế định bộ sách. Nhưng lúc này, Kim Dương tùy ý lật ra một quyển sách, nhìn thấy bên trong rậm rạp dày đặc hắc giấy bạch tự nội dung, từng câu từng từ đều lộ ra một loại nghiêm cẩn, chăm chú, gắng đạt tới tinh chuẩn cảm giác, tuyệt không là trò chơi kế hoạch tổ vì phụ trợ một bối cảnh mà làm ẩu đi ra gì đó.

Đồng thời, này cũng không phải đem trên địa cầu đã xuất bản thư tùy ý phục chế tiến vào mới làm ra đến.

Hắn khép lại thư, nhìn thấy trên bìa một hàng thiếp vàng đại tự [tinh tế chiến hạm duy tu cơ sở giáo trình].

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trước mặt trên giá sách bộ sách:[mang người nhận thức một ngàn chủng tinh không cự thú],[tinh tế liên minh phát triển lịch trình],[Landia đế quốc toàn sử],[cơ giáp chế tác],[kỷ niệm -- kia vài bị hắc động thôn phệ cổ đại văn minh],[hệ Ngân Hà các tinh cầu kì ba tập tục]...

Hắn chậm rãi quay đầu, hỏi Dung Viễn:"Nếu ta không đoán sai mà nói, này mấy trong sách viết nội dung, tất cả đều là thật ... Đúng không?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Chân Chính Tài Phú

Dung Viễn cười, sau đó hắc hắc lắc đầu.

"Không đối?" Kim Dương ngạc nhiên, hắc đối với chính mình kết luận còn rất có tin tưởng đâu ! hắc lại rút ra một quyển về gieo trồng hoa cỏ thư nhìn nhìn, như cũ không có từ giữa phát hiện bất cứ giả tạo thành phần, không khỏi đem nghi hoặc ánh mắt ném về phía Dung Viễn.

Dung Viễn cũng đứng lên, đi đến hắc bên cạnh, nhìn kia nhiều không đếm xuể bộ sách nói:"Không phải không đúng, mà là không chỉ có như thế."

Kim Dương nghĩ nghĩ, bỗng nhiên giật mình:"Chẳng lẽ nói... Bên trong học viện giáo thụ, cũng là chân chính chương trình học?"

"Không sai, người theo ta đến." Dung Viễn rút ra Kim Dương trong tay thư tùy tay ném, lấy viết thành hướng tới giá sách trung gian không đầy trống rỗng rơi xuống đi, bỗng nhiên cái kia bưng lấy thư nửa ngày đều chưa động qua npc quản lý viên phát phát tay, kia bản đang tại hạ lạc viết thành "Hoa" một tiếng bay trở về giá sách, vững vàng cắm vào nguyên lai vị trí.

Cứ việc biết này mấy đều là số liệu, nhưng Kim Dương vẫn là nhìn xem chặc chặc lấy làm kỳ, tiếp theo giây, Dung Viễn kéo hắc, đã đối đến một địa phương khác.

Là trong truyền thuyết lập tức liền muốn bắt đầu chiêu sinh tân thành học viện.

Nơi này npc cùng người chơi có thể nói là vừa xem hiểu ngay. npc các học sinh đều mặc thống nhất nền trắng lam biên hán phục, các giáo sư còn lại là kiểu dáng tương tự nhưng một thân thuần trắng trang phục, chỗ nhỏ nhất có ruby làm điểm xuyết, cùng trang phục đều không giống nhau người chơi có rất đại phân biệt.

Học viện rất lớn, có học sinh tại đọc sách, có quần tam tụ ngũ tại biện luận, xa xem còn tưởng rằng bọn họ tại giảng giải kinh nghĩa, nhưng đến gần về sau mới nghe được bọn họ tranh luận là hai loại bất đồng thiết kế động cơ nào một loại trang ở trên cơ giáp đẩy vào tốc độ sẽ càng mau càng an toàn.

Hình ảnh trong tràn ngập nhân nhật hoang đường cảm.

Dung Viễn sờ sờ mũi, có chút ngượng ngùng nói:"Xem như của ta tư tâm đi... Địa cầu là dựa theo địa vực lấy tứ đại văn minh cổ quốc làm bản gốc tiến hành thiết kế -- thoát nhìn có phải hay không có điểm kỳ quái?"

Kim Dương lắc đầu nói:"Thói quen liên hảo." Thực ra cùng nó mang cho nhân chân thật tính thể nghiệm đem so sánh, mặt khác sở hữu đều là vụn vặt không đáng kể.

Hai người vẫn đi đến thư viện phía sau diễn võ trường, nhìn đến sư sinh đại đa số đều là một thân áo ngắn. Nơi này so hai trăm sân bóng cộng lại còn muốn lớn, hơn nữa chia làm rất nhiều khu vực, có luyện võ, phi ngựa, đá bóng, leo núi, xạ kích vân vân các loại bất đồng công dụng, phạm là trên địa cầu quân đội bên trong có thể nhìn thấy huấn luyện hạng mục đều có, quân đội bên trong không có huấn luyện hạng mục cũng có rất lớn, thế cho nên to lớn diễn võ trường đều có vẻ chen lấn . Nhưng bắt mắt nhất, người vây xem nhiều nhất, là tại ngoài cùng một mảng lớn hoàn toàn trống rỗng khu vực trung, hai đài chính đánh được khí thế ngất trời cơ giáp.

Kim Dương:... Họa phong có phải hay không có điểm không quá đối?

Khi bọn hắn đi qua thời điểm, cơ giáp chiến đấu đã đình chỉ, thắng lợi cơ giáp mặt trên đi xuống đến tựa hồ là lão sư, đang tại chỉ điểm thất bại cái kia học sinh. Đồng thời, một người chơi đang kéo một npc lão sư lớn tiếng nói: "Vì cái gì ta không thể đi lên?"

npc lão sư thái độ rất ôn hòa nói: "Nếu không có sơ cấp trên đây cơ giáp điều khiển tư cách chứng, là không thể tùy ý điều khiển cơ giáp ."

"Thảo, lão tử tại hiện thực thế giới muốn khảo giấy phép lái xe, đến hư nghị trò chơi thế giới cư nhiên còn muốn khảo chứng?" Người chơi khó có thể tin tưởng trừng lớn ánh mắt, hắn xem cái kia lão sư đầy mặt mỉm cười nhưng thập phần kiên quyết thái độ, ngược lại cũng không có dây dưa, hỏi: "Như thế nào mới có thể lấy đến cái kia chứng?"

"Muốn tưởng thi đậu cơ giáp điều khiển tư cách chứng, người cần học tập ít nhất một năm lý luận tri thức. Nếu có thể thuận lợi thông qua lý luận khảo hạch, còn cần tại hư nghị khoang điều khiển trung luyện tập ba tháng trên đây thao tác, đăng hư nghị thao tác trình độ đạt tới hai cấp về sau, mới có thể tiến hành thực tế thao tác luyện tập."

Người chơi: "... " Ngàn vạn thất thảo nê mã tại đầu trái tim bồn trì mà qua.

-- không phải hắn là dẫn đường sư giao thương vài đồng tiền sau đó kim quang chột lóe kỹ năng liền nắm giữ sao? Ít nhất học một năm ba tháng? Người là chăm chú sao? Nào trò chơi sẽ có như vậy xuân thiết kế?

Kim Dương nhất thời phốc xuy một tiếng cười: "Hư nghị trò chơi hư nghị khoang điều khiển?"

"Đây là chính quy lưu trình." Dung Viễn biết Kim Dương minh bạch hắn ý tứ, ngoại tình cầu bồi dưỡng chân chính cơ giáp điều khiển giả tất yếu trải qua như vậy lưu trình. Sau đó lại nói: "Hơn nữa... Tại [Phương Chu] bên trong, người chơi tử vong trừng phạt có thể so game online muốn

trọng hơn nhiều." Hần muốn bồi dưỡng là cũng không phải có thể thói quen tính đem tử vong trở thành trò chơi người chơi, mà là chăm chú đối đãi [Phương Chu], có thể từ giữa đào móc trong đó bảo tàng trí giả.

"Như vậy sẽ không ai nguyện ý học . Ai có thể đem hơn một năm thời gian hoa tại trò chơi một kỹ năng thượng? Còn không nhất định có thể học được." Kim Dương khách quan nói.

"Trên thực tế, một năm ba tháng chỉ là tối lạc quan phỏng chừng. Lấy nhân loại chia đều chỉ số thông minh, thông qua lý luận khảo hạch niên hạn nên là ba năm bảy tháng, hư nghĩ khoảng điều khiển luyện tập bình thường cũng muốn duy trì liên tục chừng một năm." Dung Viễn nói:"Bất quá [Phương Chu] tại thiết kế thời điểm suy xét đối đại não tiềm thức kích thích, người chơi tại học tập thời điểm sẽ so với trong hiện thực càng thêm chuyên chú, ký ức hiệu quả cũng càng rõ ràng, cho nên học tập thời gian mới sẽ áp súc đến không đủ một phần ba."

"Kia nếu về sau trường học tất cả đều nên tại [Phương Chu] trung lên lớp, dạy học hiệu suất chẳng phải là sẽ đại đại đề cao?" Kim Dương cười hỏi.

Hần chỉ là hốt phát kì tưởng, nhưng Dung Viễn chăm chú gật gật đầu, nói:"Ân, không sai. Hơn nữa tại [trường học] loại này đặc biệt trong kiến trúc, một khi bắt đầu lên lớp, như vậy phòng học trung sở hữu học sinh hội bị bắt tiến vào [học tập hình thức]-- không thể rời đi chỗ ngồi, không thể châu đầu ghé tai, không thể tùy ý nói chuyện, không thể đánh buồn ngủ, ý thức mơ hồ thời điểm sẽ đột nhiên có bị điện giật hoặc là một chậu băng thủy từ đầu tưới xuống đến cảm giác. Mặt khác, học sinh đẳng cấp tất cả đều không khác biệt tập trung đến 1 cấp, giáo sư đẳng cấp vi 100 cấp, có nghiên áp tính ưu thế, nhưng song phương không thể phát sinh trực tiếp thân thể tiếp xúc."

"Ta đại biểu quảng đại học sinh khinh bỉ ngươi ! ngươi chẳng lẽ quên chính mình đến trường thời điểm trong phòng học là cái dạng gì sao?" Thực ra trừ thành tích bên ngoài tối không giống hảo học sinh chính là đứng ở hần bên cạnh này một vị.

Dung Viễn nhún nhún vai, nói:"Đây là Chu Viên thiết kế, ngươi tìm nàng đi !"

Kim Dương không nói gì, ngược lại hỏi:"Nguyên lai tại ngươi bên trong trò chơi này còn có đẳng cấp chuyện này sao?" Đừng nói đẳng cấp, lực lượng, hp/mp đẳng này mấy bình thường trong trò chơi đều sẽ có thuộc tính biểu hiện, hần liên rời khỏi trò chơi cái nút cũng không có tìm đến.

"Tự nhiên có. Trên thế giới này cuối cùng vẫn là ngu nhân nhiều nhất, ngươi chính là nói cho hần phía trước có một tòa Kim Sơn, nhưng muốn không ở trên đường rải xuống điểm kim sa khiến hần thấy trực tiếp chỗ tốt, hần cũng không vui đi. Cho nên tuy rằng ta cho rằng đẳng cấp loại này cơ bản lại trực quan phần thưởng thủ đoạn thực ra phá hủy [Phương Chu] chinh thể mỹ cảm, nhưng vẫn phải có."

Dung Viễn rất ít nói như vậy khó đọc mà nói, cho nên vừa nghe, Kim Dương liền biết hần đối với này thiết kế oán niệm sâu đậm, cười đến nhin không được. Hần quyền đầu ngăn lại môi thanh khụ hai tiếng, vì tránh cho Dung Viễn then quá thành giận, nói sang chuyện khác hỏi:"Ở nơi nào? Ta như thế nào không thấy được?"

Dung Viễn nâng lên tay trái, trên ngón cái mang một màu đen ban chỉ -- người chơi tiến vào trò chơi đều đổi một thân trang bị, trừ cổ trang quần áo bên ngoài, trên người không thể tránh né sẽ có một ít ngọc bội băng tóc cây trâm linh tinh vật phẩm trang sức, Kim Dương vốn tưởng rằng này ban chỉ cũng là như thế, nhưng xem lúc này Dung Viễn đem dạo qua một vòng, trước mặt lập tức xuất hiện một hư nghi bảng thuộc tính, quả nhiên có như

vậy trò chơi bên trong sẽ có các loại thuộc tính, cũng có thể nhìn thấy [rời khỏi Phương Chu] tuyển hạng.

Kim Dương trầm mặc một lát, hỏi:"Người ngay cả cái này đều phải người chơi chính mình đi phát hiện?" Vạn nhất có người đột nhiên mót tiêu thể nhưng làm sao cũng lui không ra trò chơi nên làm cái gì bây giờ đâu? Người này thật là xấu chết.

Dung Viễn ngạc nhiên:"Người tiến vào trò chơi thời điểm không thấy được công kì bản sao? Mặt trên liền có cơ bản thao tác giới thiệu a !"

Kim Dương tâm nói:... Xin lỗi ta thật không có thấy công kì bản, hơn nữa ta tin tưởng đại đa số người đều cùng hiện tại ta giống nhau tại nguyên rủa của người ác thú vị người có biết hay không?

Dung Viễn còn khinh bỉ hắt:"Liên cơ bản thu thập tin tức đều không biết. Dương Dương người thật sự là càng sống càng trở về."

Kim Dương vốn đang tại oán thầm Dung Viễn nhất định là tại yêu cầu bọn họ mỗi người đều phải có bộ đội đặc chủng tổ chất, nghe đến mặt sau cái kia quen thuộc lại xa lạ xưng hô, bỗng nhiên ngưng một chút.

Dung Viễn lại không chú ý chính mình thốt ra nói lời nói. Bọn họ hai người đã đi ra học viện, đi đến tân thành học viện mặt sau trên một con đường. Trường học phụ cận cuối cùng sẽ có như vậy một địa phương, se sẽ tuy nhỏ ngũ tạng đều toàn, phảng phất dung nạp sở hữu người cần gì đó. Hắt hơi mang kiêu ngạo mà chỉ trên đường cửa hàng, mất tự nhiên nói:"Không riêng gì cơ giáp dạy học, người xem xem, nơi này duy tu điểm, ăn vặt, các loại hoa quả, sủng vật, gia dụng người máy, điện tử sản phẩm, năng lượng mặt trời huyền phù xe... Sở hữu hết thảy, trong hiện thực đều có nguyên hình, cũng đồng dạng có thể ở trong hiện thực hoàn toàn phục chế."

Hắn tùy tay cầm lấy bên đường một sửa chữa quang não tiêu điểm đặt ở ngoài cửa một căn đình ốc, đưa cho Kim Dương xem:"Cho dù là trong đó

bất cứ một không chớp mắt công cụ, cũng giống như này đỉnh ốc, nó quy cách, lớn nhỏ, hình dạng, độ cong, đều là trải qua thiên chuy bách luyện mới cuối cùng xác định thích hợp nhất bộ dáng, chẳng sợ chỉ là cải biến một chút, chỉnh thể thiết kế cũng sẽ trở nên không hợp điều, hoặc là thay đổi mặt khác sở hữu linh kiện, hoặc là sản phẩm sẽ trực tiếp báo hỏng. Thế giới này, bất cứ một góc trung, đều cất giấu khó có thể tưởng tượng tài phú."

Kim dương trong tay thưởng thức đỉnh ốc, nhưng ánh mắt không có dừng ở mặt trên, hắn vừa nhắc lên đầu, liền nhìn thấy Dung Viễn biểu tình tuy rằng như trước nhàn nhạt, nhưng trong mắt lại thần thái phi dương, tựa như... Tựa như một tiểu hài tử, tại cùng tiểu đồng bọn chia sẻ hắc tối âu yếm món đồ chơi... Không, phải nói, là triển lãm hắc phí thời gian rất lâu tự tay chất lên đến bờ cát thành bảo.

"Còn có kia vài ngoại tinh cầu." Dung Viễn dừng một chút, dừng càng thận trọng ngữ khí nói: "[Phương Chu] trung, hằng hành vệ tuệ tổng cộng có một trăm ức khóa tinh cầu, trong đó có một ngàn vạn khóa tinh cầu thiết kế thành có trí tuệ sinh vật cư trú. Trừ chúng ta dưới chân địa cầu bên ngoài, cái khác sở hữu ... Ở trong vũ trụ đều tồn tại giống nhau như đúc nguyên hình."

"Nhất... Ngàn vạn?" Kim Dương ngữ khí có chút chua xót. Hắn nghĩ tới ngoại tinh nhân tồn tại, nhưng chưa từng có nghĩ tới có nhiều như vậy.

"Trên thực tế, quang hệ Ngân Hà trung như vậy tinh cầu liền có mười ức nhiều, thời gian không đủ, ta chỉ là tuyển trong đó tối có đại biểu tính ." Dung Viễn ngữ khí rất đáng tiếc, phảng phất nói nếu có thời gian hắn sẽ đem là mười ức tinh cầu đều tại [Phương Chu] trung mô phỏng đi ra như vậy.

"Ta biết." Kim Dương nhìn về phía ngã tư đường trung đi dạo, cười nói, kinh ngạc với sở hữu cảm quan cảm giác được có bao nhiêu chân thật,

lại căn bản đối [Phương Chu] trung tâm chính rất giỏi địa phương làm như không thấy mọi người, hỏi: "Thế nhưng người xem, đại đa số nhân căn bản là không biết của người [Phương Chu] trung tâm chứa cỡ nào khổng lồ tài phú, chỉ là đem thời gian lãng phí tại ngoạn nhạc thượng. Cho nên... Người có hay không nghĩ tới, đem này mấy công khai?"

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Tài Phú Lớn Nhất

Dung Viễn lắc đầu, sau đó nói: "Vì cái gì muốn công khai? Liên phát hiện tài phú ánh mắt đều không có đủ nhân, không có có được nó tư cách."

-- cho nên nói người không cần bao giờ cũng đem chính mình trình độ đại nhập đến người khác trên người a !

Kim Dương cảm giác Dung Viễn thật cái gì cũng tốt, liền này một khuyết điểm thường xuyên làm cho người ta không nói được lời nào. Hắn tổng cảm giác người khác hẳn là có đủ cùng chính mình giống nhau trình độ chỉ số thông minh, sức quan sát, sức phán đoán cùng tri thức dung lượng, nhưng nếu không đạt được, hẳn tuy rằng rất ít nói cái gì, nhưng kia chúng "Này rất đơn giản người đều làm không được?", "Đây là thường thức người cư nhiên không biết?" Thần tình thật sự là đặc biệt nhận người hận.

"Hơn nữa..." Dung Viễn thần sắc nghiêm túc, ôn hòa tươi cười mạc danh nhiều vài phần trào phúng cùng lãnh liệt, "Người cảm giác, nếu thật công khai, sẽ phát sinh chuyện gì? Mọi người thật sẽ nhận thức đến [Phương Chu] trung ẩn chứa tri thức giá trị sao?"

Kim Dương suy tư một lát, im lặng.

Dung Viễn làm ra kết luận: "Không, bọn họ sẽ mở ra chiến tranh ! đến thời điểm, [Phương Chu] trong ngoài, đều sẽ tràn đầy khói thuốc súng chiến hỏa, nhất là có được [Phương Chu] Đường quốc hoài bích có tội, chỉ sợ sẽ cái thứ nhất bị mặt khác quốc gia liên hợp thế lực phá hủy. Này, mới là trực tiếp nhất hậu quả."

Nếu không phải phát rồ muốn đem sở hữu đứng ở mặt đối lập người đều giết, như vậy không ai có thể đối kháng toàn thế giới, Dung Viễn không thể, Đường quốc cũng không thể.

Hơn nữa [Phương Chu] trung sở có này mấy, thực ra phi thường khiêu chiến mọi người thường thức cùng bọn họ thế giới quan. Kim Dương bởi vì rất sớm liền đối Dung Viễn bí mật có điều phỏng đoán, thêm bản thân tính cách nguyên nhân, cho nên hẳn có thể rất dễ dàng rất thông dong liền nhận này hết thảy. Nhưng người bình thường, chân tướng đặt tới trước mặt cái loại này trùng kích rất có khả năng sẽ phá hủy bọn họ.

Cho nên bọn họ cần một thông thả, tiến hành theo chất lượng quá trình, đến chậm rãi phát hiện cũng nhận sự thật này. Nhưng bọn họ nhất điểm nhất điểm đào móc ra chân tướng thời điểm, cảm giác được liền sẽ không là thế giới bị đánh nát cái loại này sợ hãi cảm, mà là dần dần khai quật một bảo tàng vui sướng.

Dung Viễn cũng hi vọng, hẳn [Phương Chu] là một có thể khiến nhân tâm cam tình nguyện, tràn ngập hạnh phúc đi nhận thế giới, mọi người ở trong đó có thể hưởng thụ đến là sung sướng, là thăm dò, là chân chính có được tự do, có được chương không chính mình nhân sinh cái loại cảm giác này. Nhưng nếu công khai trong đó che giấu bí mật, cho dù sẽ không phát sinh hẳn trong dự đoán nghiêm trọng nhất tối thảm thiết cái loại này hậu quả, ít nhất cũng sẽ có người đương quyền cường chế tính yêu cầu quốc dân tiến vào trong đó, điên cuồng từ giữa đoạt lấy tài nguyên, hơn nữa không từ thủ đoạn ý đồ ngăn cản người khác từ giữa đạt được tài nguyên.

Bọn họ sẽ đem kia một ước khóa tinh cầu đều xem như chính mình đạt được tài nguyên một khối bàn đạp, đem Dung Viễn vì thế kiêu ngạo đồ thư quán xem như là chính mình sở hữu vật, là kẻ nhỏ yếu không thể đụng vào cấm địa. bọn họ sẽ không dùng thoải mái tâm tính đi dụng tâm thương thức cùng lý giải địa cầu bên ngoài kia hơn chín ngàn vạn khóa tinh cầu cùng các loại trí tuệ chủng tộc, sẽ không mở to mắt nhìn rộng lớn vũ trụ trung

muôn màu muôn vẻ thế giới, mà là sẽ dùng đem hết toàn lực đem [Phương Chu] biến thành một tràn ngập sát lục, cạnh tranh, âm mưu, hãm hại, câu tâm đấu giác hắc ám chi địa, thậm chí tại xung đột thăng cấp thời điểm hoàn toàn có khả năng sẽ đem loại này cạnh tranh quan hệ kéo dài đến hiện thực thế giới trong, kia liền hoàn toàn đi ngược lại Dung Viễn bốn ý.

Hơn nữa, địa cầu có một ngàn năm thời gian có thể độc lập tự do phát triển, nhân loại cũng không cần cấp bách một bước lên trời, hiện tại liền có được cùng ngoại tinh cầu đối kháng lực lượng. Bọn họ hoàn toàn có thể chậm rãi, thông dong đi phát triển, dự tốc bất đạt, lớn nhất khả năng là trưởng thành một không đâu vào đâu.

"Như vậy, cũng chỉ có chính phủ có thể lý giải tình huống, sau đó có ý thức dẫn đường người chơi đi lựa chọn sao?" Kim Dương theo như lời "Chính phủ", tự nhiên chỉ đan chỉ Đường quốc này một .

Dung Viễn khóe miệng không mang theo độ ấm nhếch nhếch, nói:"[chính phủ], chỉ là một ký hiệu, một tên gọi thay, nó cũng vô pháp cam đoan tuyệt đối công chính nghiêm minh, chỉ là do rất nhiều đồng dạng có tư tâm, có dự vọng, có lập trường người thường tạo thành một cơ cấu mà thôi, có đôi khi nó thậm chí chỉ là một người nào đó ý chí thể hiện. Người khác bởi vì cách khá xa không rõ ràng, người ta còn thấy không rõ điểm này sao? Cho nên, ta có lẽ có thể cho nhất thời tín nhiệm, nhưng không thể đem loại này quyền lực vĩnh viễn giao cho một cơ cấu."

"Vậy người lựa chọn 'Tuyệt đối công chính nghiêm minh' uỷ trị giả là ai?" Kim Dương hỏi.

"Người gặp qua ."

"Ta đã thấy?" Kim Dương theo bản năng hồi ức chính mình cùng Dung Viễn đều nhận thức mà có tư cách nhân --

Kim Nam? Không, hẳn sự nhiều người bận rộn, căn bản không có thời gian quản lý một khổng lồ hư nghĩ trò chơi thế giới; Đồng lý bài trừ Kim gia sở hữu trường bối; Emerald? Kia nữ hài thật sự rất thông minh, nhưng rất đơn thuần, cũng không có đủ quản lý [Phương Chu] yêu cầu nào đó tổ chất; Dung Viễn chính mình? Hẳn là không gì sánh kịp khai thác giả, hẳn có thể chế định quy tắc, cũng tuyệt đối không có kiên nhẫn đem lâu dài thời gian tiêu phí tại quản lý cùng kéo dài thượng.

Chẳng lẽ nói...

Linh quang chợt lóe, Kim Dương hỏi:"Đồ thư quán bên trong vị kia là ai?"

Dung Viễn khẽ cười một tiếng. Kim Dương đều không biết chính mình như thế nào sẽ đột nhiên liên tưởng đến cái kia chỉ thấy một mặt npc trên người, nhưng hẳn nhìn thấy Dung Viễn biểu tình, liền biết chính mình đoán đúng .

"Thật sự là hẳn?" Kim Dương chính mình đều có chút sửng sốt.

"Ân, nó gọi Hồng Quân, là đẳng cấp cao ai,[Phương Chu] thế giới chân chính quản lý giả."

Dung Viễn lần này không có lại cho nó thủ "Noah số ba" Như vậy danh tự, bởi vì Hồng Quân cũng không phải Noah phục chế thể, mà là Noah, Dung Viễn cùng Emerald ba người cộng đồng tâm huyết, so với Noah cùng Noah nhị hào, nó trên trình tự có rất nhiều cải biến, tính cách cũng không giống nhau. Nó giống như là một khoan hậu trưởng giả, đồng thời kiêm cụ Đạo gia vô vi cùng Pháp gia công chính, lại như là một hảo kỳ hài tử, mỗi thời mỗi khắc đều tại hấp thu tâm tri thức, thú vị dạt dào nhận thức thế giới này, nhưng vô luận lúc nào, nó đều biết chính mình nên cần thủ điểm mấu chốt là cái gì, nên vâng theo nguyên tắc là cái gì. Nó so tâm tư đa biến lại thọ mệnh ngắn ngủi nhân loại tốt hơn nhiều.

Hồng Quân ai trình tự trung, có một phi thường phức tạp lại nghiêm cần phân biệt cùng phán đoán hệ thống. Tuy rằng chỉ có tại đồ thư quán cái kia npc là Hồng Quân cho mình lựa chọn hình tượng, cũng chỉ có này một triển hiện ra đến là nó vốn tính cách, nhưng trên thực tế, [Phương Chu] thế giới sở hữu npc, đều có thể nói là Hồng Quân ý thức phân thân, nó ở thế giới này có được không đếm được ánh mắt cùng lỗ tai, nó có thể từ nhỏ bé nhất ngôn hành cử chỉ trong, phán đoán một người tâm tính như thế nào, có hay không nói dối, tiềm lực như thế nào, nguy hại tính có bao nhiêu lớn, có phải hay không đáng giá tín nhiệm, nó có thể phán đoán một người là nên đi cố ý bồi dưỡng, cần phải cảnh giác phòng bị.

Dung Viễn đơn giản cùng Kim Dương giới thiệu một chút vị này quản lý giả, Kim Dương xem xem chung quanh kia vài npc, có thô tục, có dịu dàng, có ôn trọng, có hoạt bát, có nội hướng ngại ngùng, có nhiệt tâm tiêu sái, thiên nhân thiên diện, hoặc có tương tự, nhưng cũng không hoàn toàn giống nhau, nếu không phải Dung Viễn nói cho hắn, hắn rốt cuộc không thể tưởng được, này mấy tính cách khác biệt npc, sau lưng thế nhưng đều là cùng một ai.

"Bất quá này [Phương Chu] trung, lớn nhất chỗ tốt người còn không có nói đến." Dung Viễn mang theo vài phần thần bí nói.

"Lớn nhất chỗ tốt? Đồ thư quán không phải?" Nhìn thấy Dung Viễn lắc đầu, Kim Dương suy nghĩ nửa ngày -- hiểu biết, hệ thống bồi dưỡng phương thức, biết người biết ta cái gì, cuối cùng xòe tay hỏi: "Là cái gì? Người vẫn là trực tiếp nói cho ta biết hảo."

Dung Viễn con mắt chuyển một chút, đột nhiên hỏi nói: "Nói như vậy nửa ngày, người đói bụng sao?"

Kim Dương sửng sốt, theo hắn đầu đề chăm chú xem xem, bỗng nhiên phát hiện chính mình không riêng đói, còn cảm giác khát, hắn lúc này mới ý thức được tiến vào [Phương Chu] đã ba bốn giờ, chỉ là trước mắt chứng

kiến đến hết thầy cùng Dung Viễn mà nói khiến hần căn bản không có ý thức được thời gian trôi qua.

"Của người tuyên bố hội !" Kim Dương có chút lo lắng nói:"Chúng ta có phải hay không cần phải trở về? Tuyên bố hội cuối cùng, vẫn là cần người ra mặt đi?"

"Không nóng nảy." Dung Viễn lại không coi trọng nói, nhìn thấy bên cạnh vừa lúc có hàng bánh bao, liền nói:"Ta mời người ăn bánh bao đi ! thuần thiên nhiên vô ô nhiễm, không có bất cứ chất phụ gia hoặc là biến chất nhục, tuyệt đối so với người phía trước ném qua bánh bao hương vị hảo một trăm lần."

Hần làm [Phương Chu] thế giới sáng tạo giả, chẳng sợ mặt khác toàn bộ người chơi đều nghèo rớt mồng tơi thời điểm, hần cũng có vô hạn lượng ba lô cùng vô thượng hạn tiền tài. Kim Dương một bên muốn hai cái thịt tươi bánh bao cùng một ly sữa đậu nành, một bên thổ tào nói:"Hàng bánh bao cho người quảng cáo phí sao?"

Dung Viễn nhướn mày:"Nó kiếm tiền chẳng lẽ không đều là của ta sao?"

Kim Dương phản ứng một chút, ngạc nhiên hỏi:"Người là chuẩn bị mở ra tiền tệ hồi đoái hệ thống sao?"

Theo Kim Dương lý giải, game online rất ít sẽ trực tiếp khiến trò chơi tệ cùng hiện thực tiền tệ có thể lẫn nhau hồi đoái, người chơi có thể dùng tiền mua trò chơi tệ, nhưng quá trình này không thể quay ngược. Vừa đến trong trò chơi kim tệ thường xuyên một đánh một đồng lớn, nếu đều đem nó đổi thành chân thật tiền tệ, như vậy trò chơi công ty khả năng sẽ một đến chết; Thứ hai trò chơi tệ làm một loại tiền ảo, không có chân thật tiền tệ tính chất, tỉ suất hồi đoái cũng vô pháp giống chân thật tiền tệ là căn cứ rất nhiều khách quan nhân tố tính toán điều chỉnh, hai người cũng không tại

cùng một tài chính hệ thống bên trong. Nó giá trị bao nhiêu trò chơi quan phương định đoạt, không có tính toán thống nhất tiêu chuẩn, lộng không tốt sẽ dẫn đến lạm phát, thị trường chứng khoán phá vỡ, bắt cóc chân thật tiền tệ giá trị đời đã (vân vân) một loạt vấn đề, ngoài ra còn có tỷ như tẩy tiền đen, tài sản chuyển dời đăng các loại vụn vặt pháp luật vấn đề.

Mấy vấn đề này, này mấy khó khăn, Dung Viễn đều biết, nhưng hăn vẫn là khẳng định nói: "Không sai, chính thức vận doanh về sau, [Phương Chu] sắp sửa mở ra cùng hiện thực thế giới tiền tệ hối đoái hệ thống, người chơi không những được cùng người chơi tiến hành giao dịch, cũng hoàn toàn có thể trực tiếp đem vật phẩm bán đến hệ thống cửa hàng, hoặc là cấp npc làm công đến kiếm lấy tiền lương, bất luận là cái gì con đường đạt được trò chơi tiền tệ, bất luận bao nhiêu, đều hối đoái thành hiện thực tiền tệ đến duy trì chính mình sinh hoạt. Đương nhiên, cụ thể tỉ suất hối đoái bao nhiêu, Hồng Quân sẽ căn cứ thực tế tình huống cùng [Phương Chu] cần đến tiến hành điều chỉnh."

Kim Dương chậm rãi đem trong miệng bánh bao nhai nát nuốt xuống đi, hương vị xác thật rất tốt, nhưng hăn lại vô tâm nhắm nháp. Hăn nói: "Phía trước ngân hàng quản lý gọi điện thoại nói cho ta biết, người đem chính mình trong tài khoản tiền tất cả đều đề không, là vì chống đỡ [Phương Chu] tiền tệ hối đoái?" Dung Viễn tại nghiên cứu dùng không đến tiền, cho nên hăn trong tài khoản tiền đều là Kim Dương tự cấp hăn người quản lý. Bởi vậy vừa có biến cố, quản lý trước cho hăn gọi điện thoại. Khi đó Kim Dương liền lòng có nghi ngờ, không biết Dung Viễn cần như vậy một bút to tiền là muốn làm cái gì, hiện tại hăn minh bạch .

Người chơi muốn theo [Phương Chu] trong trò chơi đưa ra tiền đến, đầu tiên đương nhiên [Phương Chu] chân thật tài khoản bên trong muốn có tiền, một hai trăm vạn là chống đỡ không nổi, thậm chí vài triệu khả năng đều không đủ. Dung Viễn đặt ở bên trong tiền, quang mỗi năm lợi tức đều là một con số thiên văn.

Đương nhiên, đợt đến [Phương Chu] bị rất nhiều người nhận, có càng ngày càng nhiều nhân hướng bên trong tiến hành đầu nhập thời điểm nó sẽ bắt đầu lợi nhuận, nhưng ban đầu, tất nhiên là Dung Viễn vẫn lỗ tiền.

"Chính xác mà nói, không phải toàn bộ, là ta cá nhân tài sản 99%." Dung Viễn nói. Thực ra làm ẩn hình thế giới thủ phủ, hẳn còn lại kia 1% tài sản, như cũ là rất nhiều người cố gắng một đời cũng không dám tưởng tượng cự đại tài phú. Về phần đầu nhập [Phương Chu] 99%, cũng không có đem sở hữu trứng gà đều đặt ở trong cùng một rổ.

Vì khiến này hồi đoái ở thế giới các quốc gia đều có thể không chịu hạn chế hành chi hữu hiệu, hẳn đem tài sản chia tách thành rất nhiều phân, cùng rất nhiều thế giới cấp ngân hàng hoặc là quốc gia ngân hàng đều có hợp tác, chi tiết quy định tài khoản quản lý cùng sử dụng,[Phương Chu] trung tiền tệ hồi đoái phần trăm, mỗi năm lãi suất cùng sản xuất đợt đã (vân vân), mỗi phân hợp đồng đều là thật dày một chồng lớn, hơn nữa tại quy tắc chi tiết thượng còn muốn suy xét địa vực, quốc gia, phong tục tập quán bất đồng mà làm ra thay đổi. [Phương Chu] kế hoạch cuối cùng hai năm, Dung Viễn nghiên cứu sở chuyên môn triệu tập trên trăm tên tinh thông các quốc gia pháp luật nhân tài, trải qua lâu dài nghiên cứu thảo luận cùng chỉnh sửa về sau mới xác định hợp đồng cuối cùng phiên bản, sau đó phụ trách cùng các ngân hàng câu thông đàm phán lĩnh hàm nhân vật, liền là Chu Viên, nữ hài lấy này sắc bén cường thế nhiều lần khiến đối phương tại ý đồ thiếu gánh trách nhiều được lợi thời điểm ứa ra mồ hôi lạnh, tin tức truyền lại Dung Viễn trong tai, hẳn thực ra không quá có thể tưởng tượng kia phó hình ảnh.

Kim Dương vốn cầm một tờ khăn giấy tại lau tay, sát đến một nửa hẳn đều quên chính mình đang làm cái gì, tiêu hóa tin tức này về sau, hẳn rốt cuộc biết Dung Viễn ý đồ:"Người tưởng đem [Phương Chu] tạo ra thành nhân loại một thế giới khác? Là như thế này sao?" Nếu không phải như thế, nếu là chỉ vì trong đó tri thức truyền thừa, toàn tức hư nghĩ trò chơi như thế

thứ vị, mọi người hoàn toàn có thể chậm rãi phát hiện, hoàn toàn không có tất yếu đầu nhập nhiều như vậy.

"Có gì không thể?"

"Thế nhưng... Nếu có quá nhiều người đều đầu nhập trò chơi, từ giữa vừa có thể hưởng thụ đến khoái hoạt lại có thể kiếm được tiền, hiện thực sinh hoạt bên trong sức sản xuất càng ngày càng ít, chúng ta đây chân chính nhân sinh nên như thế nào duy trì?"

Đến thời điểm, liền không lại là cha mẹ không cho phép hài tử chơi trò chơi, mà là cha mẹ mang theo hài tử cùng nhau chơi trò chơi -- Dung Viễn [trường học hệ thống] hoàn toàn có thể cho mặc kệ là cưỡng chiều hài tử vẫn là vi hài tử hảo cha mẹ đều chủ động duy trì chính mình hài tử đầu nhập đi vào. Nhưng khi đó, toàn dân chơi trò chơi, liền nên là khuyết thiếu sức sản xuất quốc gia đến mệnh lệnh rõ ràng cấm chỉ [Phương Chu] lưu thông .

"Chúng ta xã hội, thật cần nhiều như vậy nhân lực sao?" Dung Viễn hỏi ngược lại: "Nếu là một trăm năm trước, hoặc là năm mươi năm trước, thậm chí hai mươi năm trước, xác thật có khả năng sẽ xuất hiện người nói loại này vấn đề. Thế nhưng hiện tại, thực ra đại đa số người đều làm là giá trị rất thấp lặp lại tính lao động, tỷ như chủng, nuôi dưỡng, nhà máy gia công, thực ra đều có thể dùng máy móc đến thay thế. Mà giống nghệ thuật sáng tác, thiết kế, máy tính biên trình, khoa học nghiên cứu, pháp luật cố vấn, giáo dục, giao thông vi chương xử lý đợi đã (vân vân) này một loại sự tình, đem làm công địa điểm chuyển dời đến [Phương Chu] thế giới giống nhau có thể tiến hành, hơn nữa có càng đầy đủ điều kiện khiến người làm càng tốt, còn có thể tiết kiệm đại lượng tiêu phí tại trên giao thông thời gian. Chỉ có rất thiếu số công tác [Phương Chu] không thể thay thế, tỷ như thầy thuốc, đúng không? Nhưng người như thế cũng có thể rút ra bộ phận nghiệp dư thời gian ở thế giới này càng tốt rèn luyện chính mình kỹ năng." Hần tạm dừng một chút, lại nói: "Hơn nữa ta vẫn cảm giác, nếu đại đa số

người đều chờ ở trong nhà chơi trò chơi, tự do hoạt động ít người một điểm, đối với này thế giới không phải một chuyện xấu."

Kim Dương vốn sắp bị hấn phía trước mà nói cấp thuyết phục, nhưng cuối cùng một câu lại có vẻ tùy hứng, hấn bất đắc dĩ cười cười, nói:"Thế nhưng... Người chưa bao giờ làm không có ý nghĩa sự, cũng sẽ không miễn cưỡng người khác đi làm chuyện gì, hiện tại đầu nhập nhiều như vậy tâm tư, tựa hồ vì dụ hoặc càng nhiều nhân đầu nhập này thế giới ảo... Có cái gì... Tất yếu lý do sao?"

"Tự nhiên là có." Dung Viễn đột ngột hỏi:"Người bây giờ còn cảm giác đói sao?"

Kim Dương bị hấn thần biến chuyển làm đầu óc không kịp chuyển đến, hấn giật mình, phục hồi tinh thần cảm thụ một chút, cái loại này đói khát cảm giác sớm đã tiêu thất.

Hấn đói khát là cũng không phải nhìn thấy bảng thuộc tính thượng sinh mệnh trị hạ xuống sau đó trò chơi nhắc nhở hấn nói "Người cảm thấy đói khát" Loại này, mà là chính mình chân thật cảm thụ. Nhưng ăn hai bánh bao, chính xác mà nói là một đoạn số liệu, loại cảm giác này liền tiêu thất.

Kim Dương nhìn về phía Dung Viễn, chờ đợi hấn giải thích.

Dung Viễn nói:"Người muốn biết, loại này đói khát, cũng không phải xuất từ trò chơi thiết kế, cũng không phải dùng điện cực kích thích của người đại não mô phỏng ra đói khát cảm, mà là đại não tiềm thức dựa theo đồng hồ sinh học phán đoán ra người hiện tại hấn là ăn mà sinh ra ảo giác, trên thực tế thân thể của người nhưng không có loại này cần -- người hiểu sao?"

Kim Dương vừa mới bắt đầu không rõ, hấn cúi đầu tự hỏi một lát sau, mới chần chờ nói:"Người vừa rồi nói... [Phương Chu] trung có lớn nhất chỗ tốt, chẳng lẽ là nói... Thời gian?"

Đại não phán đoán cần, thân thể không cần, loại này mâu thuẫn xuất hiện duy nhất nguyên nhân, là bọn họ ở trong này vượt qua thời gian cùng hiện thực sinh hoạt thời gian là không nhất trí .

Dung Viễn khước miệng giường lên, từ từ tràn ra một nụ cười, hắc nói:"Nhân loại so với ngoại tinh trí tuệ chủng tộc, hoàn cảnh xấu thật sự là rất rõ ràng -- thể chất kém, chỉ số thông minh thấp, thọ mệnh đoản, học tập năng lực cũng không cường, như vậy phát triển đi xuống, đừng nói một ngàn năm, một vạn năm đều không kịp ! mà ta không có khả năng vĩnh viễn chiếu khán địa cầu, cũng vô pháp triệt để cải tạo nhân loại gien lấy kéo dài này chủng tộc thọ mệnh."

Dung Viễn rất tự nhiên đem toàn bộ địa cầu đều đặt ở "Bị chiếu khán" trên vị trí, đem chính hắc coi là có tư cách có năng lực "Chiếu khán" một phương, Kim Dương phát hiện điểm này thời điểm cả người đều không hảo, nhưng để cho hắc nhận đến đả kích là, hắc cư nhiên cảm giác rất có đạo lý.

"Cho nên..." Dung Viễn quay đầu đến xem Kim Dương, hắc ánh mắt, hắc thần tình trung đều như là lộ ra lớn lao lực lượng, hắc nói:"Ta lựa chọn, kéo dài nhân loại thời gian."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Thế Giới Xa Xôi

"Kéo dài thời gian?" Kim Dương nhớ tới mang ở trên đầu cái kia mũ giáp, nói: "Ta nhớ rõ phía trước từng xem qua như vậy một thuyết pháp, chính là nhân loại ước chừng có mấy trăm ức não tế bào, từng cái não tế bào đều tương đương với một đài đại hình máy tính, hơn nữa nhân não giải toán tốc độ xa xa vượt qua trên thế giới tiên tiến nhất máy tính, tồn trữ năng lượng cũng có thể cùng một vạn đài máy tính cùng so sánh. Mỗi một giây, nhân trong đại não đều tiến hành mười vạn chủng bất đồng phản ứng hoá học, nhận tin tức cũng thành thiên trên vạn. Người cái gọi là kéo dài thời gian, chính là căn cứ như vậy nguyên lý sao?"

"Ân." Dung Viễn khen ngợi gật gật đầu, "Nhân tư duy tốc độ xa xa nhanh hơn vận động tốc độ, cho nên chúng ta thường xuyên sẽ có ở trong mộng phảng phất vượt qua vài ngày thậm chí nhất sinh, tỉnh lại sau bất quá mới mười mấy phút. Người chơi tại đội mũ giáp về sau, trên thực tế cũng ở bán mộng bán tỉnh trạng thái, tin tức tại đại não thần kinh nguyên trung truyền lại, nếu thân thể nhận đến thương tổn, hẳn liền sẽ như đang ngủ trong mộng bị bừng tỉnh như vậy có điều phản ứng, nhưng tại không bị quấy rầy thời điểm giống như là tiến vào ngủ say như vậy, chỉ có tư duy phương diện vận động, bởi vậy sẽ cảm giác thời gian bị kéo dài rất nhiều. Nhưng cùng nằm mơ bất đồng là, hẳn tỉnh lại về sau sẽ đem trò chơi thế giới hết thảy đều nhớ rõ, ký ức hình ảnh thậm chí so bình thường tại hiện thực thế giới hoạt động càng rõ ràng."

"Kia này hư nghĩ trò chơi cùng hiện thực thế giới thời gian so là bao nhiêu?" Kim Dương hỏi.

"1:6." Dung Viễn nói, "Trước mắt là như thế này."

"Trước mắt? Về sau còn sẽ tăng lên sao?"

"Ân, trong dự đoán tối cao thời gian so là 1:64. Ngẫm lại xem, nhân sinh trăm năm, người tại [Phương Chu] thế giới liên tương đương với có 6400 năm sinh mệnh chiều dài, thời gian dài như vậy, muốn đạt thành cái gì thành tựu sẽ làm không đến?" Dung Viễn nhìn Kim Dương sững sốt thần sắc, có chút tiếc nuối nhún nhún vai, nói: "Chỉ tiếc, này trước mắt còn chỉ là thiết tưởng, tuy rằng [Phương Chu] trung có thiết kế, thế nhưng... Này đối tư duy yêu cầu rất cao. Lấy hiện tại nhân loại đại não chia đều tiêu chuẩn, tiếp thu như vậy thời gian so, cự đại tin tức lượng sẽ ở trong nháy mắt phá hủy đại não, tốt nhất kết quả cũng là biến thành thực vật nhân."

"Cho nên chúng ta có thể thừa nhận, chỉ có 1:6 thời gian chênh lệch?" Kim Dương cũng cảm thấy tiếc nuối, ai không hi vọng chính mình có thể trải qua càng dài thời gian, kiến thức càng nhiều phong cảnh đâu?"

"Đây là không tổn thương đại não thấp nhất hạn độ, trên thực tế, mỗi người cùng mỗi người đều là không đồng dạng." Dung Viễn nói: "Tại từng cái người chơi lần đầu tiên đăng nhập [Phương Chu] thời điểm, Hồng Quân cũng đã đối với hãn đại não tư duy giải toán thừa nhận năng lực làm qua thí nghiệm, nếu thấp hơn này tuyến, là không cho phép đăng lục. Tiểu hài tử đại não bởi vì phát dục không hoàn toàn, trên cơ bản mười hai tuổi trở xuống đều không thể đăng lục, cho nên [Phương Chu] này trò chơi chính thức đẩy ra về sau còn có tuổi hạn chế. Nhưng người trưởng thành thừa nhận năng lực liên cao hơn nhiều, tỷ như nói người, có thể đạt tới 1:21, tại nhân loại trong xem như phi thường cao trị số."

"Vậy người có thể đạt tới bao nhiêu?" Kim Dương hảo kỳ hỏi.

"Ta sao?" Dung Viễn cười cười nói: "Dựa vào [Phương Chu] thiết kế, còn trắc không ra của ta thượng hạn."

Hắn ngửi khí bình thản, nhưng kia chừng khoe ra ý vị vẫn là tại lơ đãng trung để lộ ra đến. Kim Dương xem không vừa mắt, mạnh cuốn lấy hắn cổ xoa nắn hai phát mới cam tâm. Dung Viễn đều bị hắn lỏng mộng, kịp phản ứng thời điểm Kim Dương đã đem hắn buông ra, một bộ chừng chắc dàng hoàng bộ dáng, giống như hắn vừa rồi cái gì cũng không có trải qua như vậy.

Dung Viễn thuận hai phát bị hắn nhu loạn tạp mao, khinh bỉ nói:"Ba mươi quá nửa người, còn như vậy ngây thơ ! thật nên khiến người nhi tử xem xem người hiện tại bộ dáng."

Kim Dương vô tình phất phất tay, nói:"Đại nam nhân, như vậy tính toán chi ly làm gì? Đúng, người đã có 1:64 thiết trí, nói vậy về sau cũng có có thể đạt tới phương pháp?" Hắn dường như không có việc gì trở lại phía trước đề tài.

Dung Viễn chán nản, trừng mắt nhìn hắn một lát, lại bỗng nhiên nhin không được muốn cười.

Hắn bên cạnh nhân rất nhiều, nhưng có thể như vậy đối với hắn, dám như vậy đối với hắn, cũng chỉ có một Kim Dương. Hiện tại ngay cả đã thân cư địa vị cao, phụ trách toàn bộ Đường quốc quốc gia an toàn Kim Nam, tại cùng hắn ngẫu nhiên liên lạc thời điểm tìm từ đều có vẻ cẩn thận rất nhiều.

Vì thế hắn cũng thu hồi giả vờ vẻ giận dữ, nói:"Hiện tại nhân loại đối đại não ứng dụng rất nhiều, não hoạt động cũng có vẻ thập phần trì hoãn -- cho nên mới có đám người đối đại não khai phá trình độ còn không đến 1% thuyết pháp."

"Trên thực tế cũng không phải của người đại não chỉ có 1% tại hoạt động, mà là người mỗi ngày nhận đại lượng tin tức, chỉ có không đến 1% trải qua đại não xử lý, còn lại 99% đều sẽ bị sàng chọn đi, thậm chí theo

thời gian kéo dài, này 1% cũng sẽ bị quên đi. Có thể tồn trữ tại trong trí nhớ tùy thời lấy ra, liền càng thiếu."

"Nhưng chúng ta biết, trên thế giới này có một chút được xưng là 'Thiên tài' nhân, có thể ở mấy chục giây dựa vào tâm tính tính toán ra bốn con số trên đây con số nhân chia giải toán, cũng có thể tại trong một giờ ký ức hơn một ngàn con số, hoặc là như là có nhìn qua là không quên năng lực như vậy xem qua mấy lần liền có thể đem bộ sách đọc lâu lâu -- trong bọn họ vài người nào đó cũng không có đủ cái gì thiên phú tài năng, mà chỉ là trải qua hệ thống huấn luyện liền có thể đạt tới loại trình độ này."

"Cho nên, nhân não bản thân tiềm lực thực ra phi thường lớn, nhưng tuyệt đại đa số người đều không thể rất tốt khai phá cùng lợi dụng, thật giống như người rõ ràng có được một chiếc chiến đấu cơ, cố tình muốn dùng xe bò kéo nó đi hoàn nhất sinh -- đây là bao nhiêu lớn lãng phí?" Dung Viễn cuối cùng tổng kết nói: "[Phương Chu] có thể xúc tiến nhân não tiềm năng khai phá. Đương chính thể người chơi đại não giải toán trình độ cùng tin tức xử lý trình độ đều xuất hiện rõ ràng tăng phúc thời điểm, [Phương Chu] trung thời gian so liền sẽ đề cao. Bất quá này dù sao cũng là quan lấy trò chơi chi danh thế giới ảo, cho nên đến thời điểm, chính là nào đó người chơi xúc phát chủ tuyến nhiệm vụ, tại nhiệm vụ hoàn thành thời điểm, trò chơi thế giới sẽ chinh thể thăng cấp."

"Nguyên lai như vậy." Kim Dương cười nói: "Ta còn là lần đầu tiên như vậy ngóng trông mọi người đều có thể hảo hảo chơi trò chơi. Đúng, [Phương Chu] trung nhiệm vụ hệ thống là như thế nào thiết trí ? Ta xem người này tựa hồ là lấy tinh tế chiến tranh vi chủ đi? Kia người chơi sơ kỳ không có giết quái thăng cấp linh tinh thiết lập sao?"

"Này ta cũng không biết, cụ thể nhiệm vụ lưu trình đều là phía dưới phụ trách ."

Dung Viễn chưa từng có quan tâm qua này mấy, hẳn cùng Emerald đẳng mấy người đều chỉ phụ trách hạch tâm nhất bộ phận trọng yếu nhất, rất nhiều chi tiết đều là trò chơi khai phá tổ tiên hành thiết trí, Noah phụ trách điều chỉnh cùng hoàn thiện. Đến sau này, Hồng Quân có đủ sơ hình về sau, chính là nó khiến này [Phương Chu] tiến hành tự động diễn biến sinh thành, thực ra kia một ước khóa nghi cư tinh, trăm ước khóa không có sự sống phổ thông tinh cầu, tuyệt đại đa số đều là như vậy đến.

"Đúng, cùng này hỏi ta, người không bằng đi hỏi Hồng Quân." Dung Viễn bỗng nhiên nghĩ đến chuyện này hẳn còn quên công đạo:"Người có được trừ ta bên ngoài tối cao quyền hạn, có thể cùng nó trực tiếp câu thông. Cho nên có cái gì nghi vấn, trực tiếp đi tìm nó sẽ tương đối mau, bất quá chuyện này tốt nhất đừng làm cho người khác biết."

"Nga, hảo." Kim Dương nhớ tới đồ thư quán kia phong phú bộ sách, xác thật có chút tâm động. Không cần Dung Viễn nói hẳn cũng biết, không phải ai đi vào đồ thư quán đều có thể nhìn thấy mỗi quyển sách bên trên nội dung, có lẽ đại đa số nhân nếu không phải đạt tới nào đó nhiệm vụ yêu cầu, kia vài bộ sách với hẳn mà nói liền chỉ là một trò chơi bối cảnh mà thôi, Hồng Quân cũng chỉ là phổ thông đồ thư quán quản lý viên.

Nghĩ đến đây, Kim Dương lại có chút lo lắng, hỏi:"Tiểu Viễn,[Phương Chu] máy chủ liền tại 907 nghiên cứu sở sao? Nếu có một ngày, cái khác quốc gia nhìn thấy [Phương Chu] giá trị muốn cưỡng hành cướp đoạt làm thế nào? Hoặc là phát sinh khác biến cố, tỷ như nghiên cứu sở phụ cận địa chấn làm thế nào? Đối [Phương Chu] sẽ có ảnh hưởng sao?"

"Này người không cần lo lắng." Dung Viễn dùng mười năm thời gian chỉ chuyên chú vào như vậy một sự kiện, tự nhiên sẽ đem nhiều mặt vấn đề tất cả đều suy xét đến:"Đầu tiên, ta cùng Kim Nam sớm có thương định, đương [Phương Chu] lực ảnh hưởng càng lúc càng lớn thời điểm, nếu trên quốc tế áp lực quá lớn, Đường quốc liền sẽ đem [Phương Chu] máy chủ giao do Liên Hiệp Quốc bảo quản, mượn này đổi lấy một ít ưu việt."

Kim Dương nhú mảy nói:"Thế nhưng..."

Dung Viễn dương tay ngắt lời hẳn, nói:"Tiếp theo, cái kia to con máy chủ, thực ra không có cái gì dùng. Tại [Phương Chu] sinh ra một khắc khởi, cũng chính là từ Hồng Quân triệt để chương quản nó kia trong nháy mắt bắt đầu, máy chủ đối với nó đến nói liền mất đi tồn tại ý nghĩa, chỉ cần có internet tồn tại,[Phương Chu] liền có thể tồn tại, nói đến cùng, mặc kệ thế giới này nhìn qua cỡ nào khổng lồ, nó cũng chỉ là số liệu lưu mà thôi."

"Còn nữa,[Phương Chu] quyền hạn đã khóa chặt, trừ ta bên ngoài, không có bất luận kẻ nào có thể sửa đổi nó. Cho nên vô luận là logic vẫn là số liệu đều không thể đổi mới, chỉ có Hồng Quân sẽ căn cứ cần làm ra điều chỉnh. Nếu thực sự có người muốn nhắm vào nó làm cái gì, Hồng Quân cũng không phải ăn chay ."

Phục chế thể Noah nhị hào tại bị Noah có điều hạn chế dưới tình huống, tại tinh tế liên minh internet trung đều có thể tung hoành qua lại tự do, Hồng Quân tiền thân Noah chỉ biết càng cường. Dung Viễn không biết hệ Ngân Hà trung có hay không so Noah càng cường đại trí não, nhưng hẳn biết, lấy nhân loại phát triển tốc độ, chỉ là mấy ngàn năm thậm chí trên vạn năm, đều không thể đột phá Hồng Quân tường phòng cháy. Trọng yếu nhất là, trí não sở dĩ thêm một "Trí" Tự, chính là bởi vì chúng nó giống nhân loại như vậy, có thể thông qua hấp thu tri thức tiến hành học tập cùng tiến hóa.

[trí năng phản loạn] bốn chữ đột nhiên xuất hiện ở Kim Dương trong đầu, hẳn đột nhiên ý thức được Hồng Quân cũng không phải không có lực công kích một đài máy tính, nếu nó tường, Dung Viễn cho nó quyền hạn thậm chí có thể khiến nó giết chết cho nên [Phương Chu] trung người chơi, mà không người có thể đối phó được nó. Hơn nữa từ Dung Viễn trong lời, hẳn có thể nghe ra hảo hữu sớm hay muộn muốn rời đi địa cầu ý tứ, mất đi hẳn ước thúc, không biết Hồng Quân có thể làm ra cái gì.

Cứ việc rõ ràng Dung Viễn đối Hồng Quân thập phần tín nhiệm, hơn nữa lấy hẳn tính cách không có khả năng không đối này làm ra phòng bị, nhưng Kim Dương vẫn là muốn chính tai nghe được hẳn xác nhận điểm này. Hẳn vừa muốn hỏi thăm, bỗng nhiên gặp Dung Viễn cước bộ ngừng lại.

"Làm sao?"

Dung Viễn hơi hơi nghiêng đầu, như là tại nghe người nào nói chuyện, hẳn nhúu mày nói: "Có người chơi gặp được tinh không cự thú, tử vong khả năng tính vượt qua 99. 9%, bởi vì này là lần đầu tiên thí vận doanh, người chơi tử vong chỉ sợ sẽ đối về sau thi hành tạo thành không tốt ảnh hưởng, cho nên Hồng Quân hỏi hay không cần cứu viện." Dung Viễn ngẩng đầu hỏi: "Muốn đi tận mắt chứng kiến xem sao?"

Kim Dương bị này một ngắt lời, cũng liền tạm thời buông xuống kia vài suy nghĩ. Hẳn phía trước nhìn thấy kia vài thứ thời điểm thực ra liền đối với loại này tung hoành tinh không các loại sinh vật thập phần hảo kỳ, nghe vậy tự nhiên gật đầu nói hảo. Dung Viễn giữ chặt hẳn, cũng không thấy làm cái gì, hai người liền lại đối đến một tân địa phương.

Thương mang hắc ám, hạo hãn tinh thần, này lộng lẫy tráng lệ cảnh sắc so với hẳn dự đoán còn muốn hảo. Tinh không cũng không giống hẳn phía trước suy nghĩ như vậy đơn điệu, xa xa gần gần, có thể nhìn thấy một ít tinh vân tạo thành thiên hình vạn trạng cảnh quan, bao khóa tại tinh vân trung gian đang tại sinh ra hằng tinh tản ra thôi xán quang, bị khí thể cùng trần ai chiết xạ ra siêu việt tưởng tượng mỹ lệ sắc thái.

Nếu không phải bọn họ thân ở hoàn cảnh, hẳn cơ hồ đều quên kia vài gặp nạn người chơi.

Kim Dương hai người lúc này xuất hiện vị trí là tại một chỉ tinh không cự thú trên lưng, nếu không phải dưới chân mặt đất hơi hơi phập phồng,

hắn thậm chí không nhận ra được bọn họ là đứng ở một sinh vật trên người. Đơn giản là nó thật sự là quá lớn -- lớn lên ước có mấy chục vạn km, khoan cũng ít nhất có hai ba vạn km. Kim Dương nhìn không tới nó đầu đuôi, chỉ từ dưới chân mặt đất hoa văn trung, suy đoán này nhìn qua giống một quảng trường địa phương, ước chừng là nó trên người một vậy.

Này chỉ tinh không cự thú tuy rằng cũng coi như được với Hồng Quân phân thân chi nhất, nhưng bình thường nó thực ra là dựa theo chính mình bị thiết lập sinh vật tập tính đến hoạt động,[Phương Chu] trung npc đều là như thế -- vâng theo thiết lập tiến hành hoạt động, sở nhìn thấy nghe được hết thấy đều sẽ hướng Hồng Quân truyền đạt, nhưng quá trình này sẽ không trái lại. Bởi vậy Dung Viễn đến phía trước, nó đang tại có hứng trí đánh giá một hoạt động tiểu trùng tử [tức một chiếc phi thuyền], tựa hồ đang suy xét từ địa phương nào hạ mệnh, Dung Viễn đến về sau, Hồng Quân ý thức cũng truyền đạt đến, nó quay đầu ôn hòa nhìn thoáng qua chính mình sáng tạo giả -- tại Kim Dương trong mắt chính là thiên địa chỗ cuối bỗng nhiên có một tòa đại sơn khuynh phúc lại đây, rất xin lỗi hắn ngay cả ánh mắt ở nơi nào cũng không có tìm đến, nội tâm trung trừ rung động dung không dưới bất cứ suy nghĩ.

Thân thể cao lớn từ bọn họ dưới chân xẹt qua, dùng thời gian rất lâu mới hoàn toàn rời đi. Đường kia cự thú bay xa về sau, Kim Dương mới ước chừng nhìn ra một tự long phi long bộ dáng. Nó thân hình như là không được lực như vậy tại vũ trụ trung du động, sau đó cái đuôi lơ đãng ngăn, một khóa không thể so mặt trăng tiểu trạng thái cố định tinh cầu liên bị chụp thành một đồng mảnh vỡ.

Kim Dương:...

Qua đã rất lâu, tâm tình mới chậm rãi bình phục xuống dưới, hắn che tại thể giới ảo tựa hồ cũng trở nên nóng bỏng ngực, nhẹ giọng hỏi:"Ở trong vũ trụ, như vậy cự thú thật tồn tại sao?"

"Ai biết được?" Trước mắt này mấy cũng vượt qua Dung Viễn thiết tưởng, hần nói:"Tại hệ Ngân Hà trung tuy rằng truyền lưu rất nhiều thuyết pháp, cũng có cùng một đời này đều tại nghiên cứu này mấy cự thú nhân. Nhưng tựa như Ness hồ thủy quái như vậy, chỉ có truyền thuyết cùng một ít giống như thật mà là giả chứng cứ, nhưng không có bất luận kẻ nào có thể chứng minh chúng nó thật tồn tại. Cho nên trò chơi khai phá tổ tại thiết kế thời điểm, tựa hồ có rất nhiều là tham chiếu địa cầu trong thần thoại truyền thuyết sinh vật."

"Nguyên lai là như vậy." Kim Dương đứng ở trong hư không, nhìn kia mỹ lệ được không thể ngôn dụ tình không, hỏi:"Người xem đến vũ trụ... Chính là như vậy sao?"

"Không hoàn toàn là." Dung Viễn chỉ kia vài tinh vân tạo thành đồ án, nói:"Ở trong vũ trụ, này mấy hần là không có như vậy dày đặc, cũng không có như vậy xinh đẹp. Người cách khá xa, liền thấy không rõ nó, cách đó gần, liền nhìn không tới nó toàn cảnh -- bất quá này cũng chỉ là của ta suy đoán, trên thực tế, lần trước ta cũng không có đi bao nhiêu xa."

"Cho nên nó đối với người mà nói cũng là xa lạ ... Bởi vì chưa biết, cho nên mới cụ bị càng lớn mị lực." Kim Dương nói.

Dung Viễn gật gật đầu, nói:"Chính là như vậy."

Kim Dương quay đầu nhìn hần, hỏi:"Kia... [Phương Chu] chính thức vận hành về sau, người là chuẩn bị ly khai sao? Đi xem cái kia chưa biết thế giới?"

"Ta là như vậy tính toán ." Dung Viễn không có phủ nhận, sau đó phảng phất rất tùy ý hỏi:"Người muốn nhìn sao?"

Kim Dương ngẩn ra.

Hắn nhìn thấy Dung Viễn trong mắt chăm chú, bỗng nhiên ý thức được -- đây là một lời mời.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Cánh Bay Cao

Nếu tại mười lăm tuổi thời điểm gặp được vấn đề này, hãn không cần suy nghĩ liền sẽ bỏ qua cùng nhau, đập lên không có chỗ cuối mạo hiểm; Nếu tại hai mươi lăm tuổi thời điểm, hãn sẽ trải qua thận trọng suy xét, thống khổ quyết biệt, sau đó thu thập hành lý cáo biệt gia nhân, tiêu sái đi một hồi; Nhưng hãn hiện tại, ba mươi lăm tuổi.

Cha mẹ đã dần dần lão đi, nhi tử còn nhỏ tuổi, trên vạn danh viên công dựa vào hãn dưỡng gia sống tạm. Hãn còn có một ái nhân, kết hôn khi hãn từng hứa hẹn muốn bầu bạn một đời bất ly bất khí. Kim Dương cùng Dung Viễn lớn nhất bất đồng, có lẽ chính là điểm này -- với hãn mà nói trọng yếu nhân rất nhiều, bỏ qua bất cứ một, đều khiến hãn đau triệt nội tâm.

Mà Dung Viễn là một chỉ võ cánh bay cao điều, nếu có thể phi ba vạn dặm, hãn tuyệt không nguyện đình chỉ tại hai vạn chín ngàn chín trăm chín mươi chín.

Hãn cũng biết, Dung Viễn tại như vậy nói thời điểm, cũng không phải khiến hãn tại mạo hiểm cùng cha mẹ tử nữ ở giữa làm ra lựa chọn. Phi thuyền vũ trụ trung, có thể nhiều tái một người, cũng liền có thể nhiều tái ba năm người, hãn thê nhi nếu nguyện ý, cũng không tất không thể cùng hãn cùng nhau rời đi. Thế nhưng, hãn yêu nhân, cũng tự có mặt khác yêu bọn họ người cùng bọn họ không thể bỏ qua nhân.

Trách nhiệm, nghĩa vụ, gia đình, tầng tầng quan hệ xã hội bện thành một cái lưới lớn, đem người vòng phược trong đó, không thể tránh thoát, cũng không nguyện tránh thoát, hãn không thể vì chính mình trong lòng rục

rịch niên thiếu giấc mộng liền buông tay này hết thấy, nhưng lựa chọn trách nhiệm cùng gia đình, nhất định phải buông tay bên kia.

Trong lòng giống đổ chì khối, trầm trọng bị đè nén; Trong cổ họng giống nhét bông, úc đở khó tả. Môi hăn ấp úng, thủ siết được thật chặt thế cho nên gân xanh bại lộ, lại chậm chạp nói không nên lời một câu "Xin lỗi" .

Dung Viễn nhẹ nhàng cười, hăn lười biếng nói:"Hỏi chơi . Ngu xuẩn nhân loại, muốn đi ta cũng lười mang người !"

Kim Dương ngơ ngẩn. Dung Viễn chỉ là cười nhẹ, nói trào phúng mà nói, ánh mắt lại thần kỳ ôn nhu bình tĩnh.

-- không cần khó xử, sớm liền biết người sẽ không đáp ứng.

Chỉ là không hỏi một câu, cuối cùng vẫn là không cam lòng, tương lai mặc kệ trải qua bao nhiêu thời gian, hăn đều sẽ hối hận.

Tại [Phương Chu] diện thế về sau, Dung Viễn liền phát hiện công đức thương thành bên trong cái kia tuyến bị hăn đẩy vào rất nhiều. Nếu nói phía trước hăn hối đoái một chiếc phổ thông ô tô có thể chuyển giao cho người thường đi khai, nhưng hối đoái một chiếc phi thuyền vũ trụ lại sẽ bởi vì vượt qua này sở tại thế giới khoa học kỹ thuật tối tăng trên cùng mà dẫn đến này nhân tử vong mà nói, tại vượt xa địa cầu khoa học kỹ thuật trình độ [Phương Chu] tại hăn thủ hạ sinh ra về sau, tại [công đức bộ] tính toán trung phi thuyền vũ trụ cùng ô tô cũng kém không nhiều, đều là người thường có thể tiếp xúc đến thương phẩm.

Hoặc là, chí không tốt, Dung Viễn từ số không bắt đầu chính mình tạo một chiếc phi thuyền, cũng không khó.

Hăn phát hiện điểm này thời điểm từng phi thường cao hứng, nhưng suy nghĩ cẩn thận vì cái gì cao hứng về sau, sở hữu tâm tình đều lắng đọng

lại xuống dưới.

Nhưng chỉ cần có như vậy trong nháy mắt chần chờ, cũng là đủ rồi.

Tương lai hẳn sẽ lựa chọn con đường này mặc kệ có bao nhiêu dài lâu tịch mịch, nhưng chỉ là "Ta cũng từng có tri kỷ hảo hữu" Như vậy một ý tưởng, liền đủ để an ủi sở hữu băng lãnh.

...

Tuyên bố hội chấm dứt, toàn bộ người chơi bất luận là ngoạn được bất diệc nhạc hồ, từ đầu đường ăn đến cuối hẻm, bị ngoại tình cầu trung quái thú đuổi giết, vẫn là thời gian quá dài đang lo lắng như thế nào rời đi trò chơi, đều tại trong nháy mắt bị [Phương Chu] cưỡng chế rời khỏi. Mọi người từ thế giới ảo trở về, cơ hồ là trong nháy mắt liền rơi vào nói năng lộn xộn thảo luận cùng cuồng nhiệt khát cầu, mọi người có vô số vấn đề muốn hỏi, có vô số cảm tưởng muốn nói, mỗi người đều cố gắng để cho người khác nghe được chính mình thanh âm, hội trường cơ hồ lập tức liền rơi vào ồn ào hỗn loạn trung.

Sau đó Dung Viễn rốt cuộc xuất hiện .

Hắn thân ảnh phảng phất tự động có chứa nào đó ma pháp hiệu quả, chỉ một thoáng cấp hội trường ảm xuống Tiêu Âm kiện, bất quá một lát, hội trường liền một lần nữa khôi phục im lặng cùng trật tự. Phóng nhãn nhìn lại, một vạn người, cơ hồ đều là đồng dạng tư thế: Chỉ có non nửa mộng còn đặt ở trên chỗ ngồi, nghiêng mình về phía trước, cổ kéo dài, hai mắt lấy ngang ngửa x quang nhiệt độ nhìn chăm chú vào trên đài người kia, lại đều cường hành khống chế được chính mình muốn nói chuyện dục vọng.

Dung Viễn xưa nay dứt khoát, hẳn thậm chí lược qua tự giới thiệu cùng "Cảm tạ mọi người quang lâm" Linh tinh bộ lời, chỉ nói hai chuyện: Đề nhất,[Phương Chu] trung có không chỉ một hạng hắn mấy năm nay nghiên cứu thành quả, nếu có người có thể phát hiện, vô luận là ai, như vậy

độc quyền cùng vinh dự đều đem thuộc về kẻ phát hiện; Về phần này hư nghĩ trò chơi cái khác hạng mục công việc, thỉnh mọi người tại [Phương Chu] chính thức đẩy ra về sau tự hành lý giải; Đệ nhị, Dung Viễn quyết định rời đi 907 nghiên cứu sở, xem xem đại thế giới vô cùng ảo diệu.

Trọng bàng bom !

Hư nghĩ trò chơi lại thần kỳ lại không thể tin, cũng so ra kém sau một điều tin tức tới rung động, rất nhiều người đều cho rằng chính mình nghe lầm, liên không hề có phòng bị người chủ trì đều ngốc lẫn đương trường ! đợi mọi người bừng tỉnh lại đây muốn cẩn thận hỏi thăm thời điểm, phát hiện trên đài Dung Viễn không biết lúc nào đã ly khai.

...

Một đồng một đồng nhân vây quanh ở hội trường nhỏ hẹp chỗ cửa ra, giống lẫn nhau truyền đạt cực độ rung động cùng hoài nghi, nơi nơi đều có nhân đang nói:"Tại sao có thể như vậy? Đây là thật sao?" Bảo an cố gắng duy trì trật tự nhưng cũng chỉ là như muối bỏ biển, mèο béo gian nan đẩy ra che ở phía trước chen chúc đám người, Dung Cảnh cùng Viên Tuyết Thiên cơ hồ là kẻ sát tại hãn phía sau lưng mới thốt ra đi.

Tại bọn họ bên cạnh, một người dùng lực vẩy tay, thiếu chút nữa phiến đến Dung Cảnh trên mặt cũng không có nhận ra. Người nọ xả cổ họng lớn tiếng hô:"Chủ biên, đặc đại tin tức ! khẩn cấp tin tức ! Dung tiến sĩ hôm nay ở trên tuyên bố hội tuyên bố muốn xuất ngũ... Không đúng, muốn về hưu... Đối ! người không có nghe sai ! đầu bản đầu đề..."

Thật vất vả chen ra đi, mèο béo lau đem hán, run run đã ướt đầm bối tâm, buồn bực nói:"Đây là làm sao? Dung tiến sĩ nói như thế nào lui liền lui? Trước đó một điểm tin tức cũng không có a !"

"Như thế nào không thể lui !" Viên Tuyết Thiên lập tức sang nói:"Hãn đều đã vì nhân loại sinh tồn phát triển cùng xã hội tiến bộ làm nhiều như

vậy cố gắng, người còn không cho nhân gia cảm giác mệt mỏi nghỉ ngơi một lát sao?"

Giống Viên Tuyết Thiên như vậy trẻ tuổi nhân, tuy rằng cùng Dung Viễn tuổi sai cũng liền mười tuổi thượng hạ, nhưng bọn họ cơ hồ đều là nghe Dung Viễn cố sự lớn lên. So với kia vài già nua, có lẽ đã mai một tại lịch sử trần ai trung qua đời vĩ đại khoa học gia, Dung Viễn tuổi trẻ, anh tuấn, thành tựu văn hoa lại tựa hồ ngay trong tầm tay, càng bị những người trẻ tuổi kia sở sùng bái cùng khát khao, hẳn là các cậu bé cố gắng phấn đấu mục tiêu, cũng là rất nhiều nữ hài [như Viên Tuyết Thiên] trong mộng ảo tưởng hoàn mỹ tình nhân.

"Không phải !" Mèo béo biết rõ các nữ hài đang nói đến "Dung tiến sĩ" Ba chữ này thời điểm sức chiến đấu có thể có bao nhiêu cường đại, nhanh chóng biện giải nói:"Ta đây không phải cảm giác quá đột nhiên sao? Gương, người thấy thế nào? Gương?"

Dung Cảnh vẫn không nói chuyện, hẳn cau mày ở trong đám người tìm tòi, bỗng nhiên tại xa xa nhìn thấy một quen thuộc thân ảnh, bận rộn thuận miệng đối hai người nói:"Các người về trước, ta đi tìm người !"

Nói xong về sau hẳn liền vội vàng rời đi, mèo béo cùng Viên Tuyết Thiên hai mặt nhìn nhau.

Nhìn thấy béo nam hài không tình nguyện thần sắc, Viên Tuyết Thiên hừ một tiếng, giống kinh kịch biến sắc mặt như vậy khôi phục cao lãnh bản sắc, nói:"Ta chính mình đi làm tàu điện ngầm, không cần người đưa."

"Kia liền quá tốt !" Mèo béo lập tức nhẹ nhàng thở ra, kia phó tựa hồ chạy thoát bộ dáng đem Viên Tuyết Thiên tức giận đến muốn đập hẳn một cước.

Bên kia, Dung Cảnh ba bước cũng làm hai bước chạy bước nhỏ qua, may mắn hẳn muốn tìm người cúi đầu đi đường tốc độ cũng không mau,

cho nên Dung Cảnh rất nhanh đuổi tới phía sau, hô:"Kim Dương ca !"

Kim Dương hoảng hốt ngẩng đầu, nhìn hẩn một cái, sau một lúc lâu mới nói:"Nga, Viên Viên."

"Kim Dương ca, người hay không là có cái gì tâm sự?" Dung Cảnh kinh ngạc hỏi, hẩn cơ hồ chưa từng có từng nhìn đến Kim Dương như vậy tâm sự tầng tầng bộ dáng, trói chặt trong ánh mắt, thậm chí cho người ta một loại ấn nhãn thống khổ cảm giác.

"Không có việc gì." Kim Dương nhu nhu mi tâm, hỏi:"Hôm nay ngoạn được vui vẻ sao?"

Dung Cảnh hơi mím môi, nhìn ra hẩn không muốn nhiều lời, nhân tiện nói:"Ân, rất tốt . Người biết không? Chúng ta còn tại vũ trụ trông được đến một con rồng ! người đều tưởng tượng không ra nó lớn bao nhiêu ! dứt khoát rất thần kì !"

-- chẳng lẽ hẩn lúc ấy tại kia chiếc phi thuyền bên trong?

Kim Dương trầm nghĩ: Này cũng quá trùng hợp .

Ở này đó năm trung, Dung Cảnh phụ thân công ty, mẫu thân sản nghiệp, tổ phụ mẫu sản nghiệp, đều như là tại bị một loại lực lượng thần bí thư sát như vậy, một đợt tiếp một đợt cạm bẫy cùng phiền toái cơ hồ đánh sập Dung thị. Tại khó khăn nhất thời điểm, bọn họ người một nhà tại mùa đông khắc nghiệt bị đuổi ra chính mình phòng ở, trừ trên người quần áo bên ngoài, chỉ có trong túi mấy tờ tiền lẻ cùng đã bị đông kết các loại thẻ tín dụng. Khi đó, nếu không phải Kim Dương đối với bọn họ vờn ra viện thủ, chính là đông chết đầu đường cũng không phải không có khả năng. Sau có lẽ là nhân sinh đã rơi xuống cốc địa, bọn họ số phận rốt cuộc chạm đáy bản ngược, Dung phụ dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng từ đầu dốc sức làm, tuy rằng không có lại sáng ra từng độc bá nhất phương Dung thị tập đoàn, nhưng cũng đạt tới tiểu phú tiêu chuẩn.

-- trên thực tế, đó là Noah nhìn thấy Kim Dương nhúng tay, sợ tiếp tục đi xuống sẽ dẫn lên Dung Viễn bất mãn, cũng là xem bọn họ đã đầy đủ đáng thương, cho nên mới bỏ qua một con ngựa.

Kim Dương đối với này những biết rõ trong lòng, chỉ là hắn không biết Noah hành động cũng không phải xuất từ Dung Viễn chỉ thị. Hắn vừa không nguyện Dung Viễn thật bức tử chính mình thân sinh phụ thân người một nhà, lại bởi vì rõ ràng Dung Viễn từng thụ qua khổ mà không muốn vì thế chỉ trích hắn, bởi vậy chỉ là hơi chút kéo Dung gia nhân một phen, nhìn thấy cái loại này không trừ một nơi nào giáo sát quả nhiên đành chỉ, trong lòng thật sự than thở rất nhiều.

Kim Dương làm chuyện này thời điểm trong lòng mang không đành lòng cùng áy náy, nhưng Dung Cảnh không biết này mấy. Hắn đem Kim Dương trở thành "Ca ca bằng hữu", mượn cơ hội kéo lên quan hệ, ca trưởng ca đoàn theo ở phía sau, nói ngọt đến mức như lau mật, nghĩ mọi cách quanh co lòng vòng hỏi thăm Dung Viễn tin tức, sống thoát thoát chính là một nảo tàn huynh khổng bộ dáng. Cứ thế mãi, Kim Dương cũng đối với hắn nhiều vài phần chăm sóc cùng yêu thương.

Bất quá lúc này, Dung Cảnh ngược lại không phải muốn hỏi thăm cái gì tin tức, hắn nhìn nhìn Kim Dương sắc mặt, tuy rằng cảm giác thời cơ không đúng, nhưng vẫn là cẩn thận dè chừng hỏi:"Kim Dương ca, người có thể theo ta ca liên hệ sao?"

"Ân. Làm sao? Lo lắng?" Kim Dương có chút mệt mỏi nói:"Yên tâm hảo, hắn không có cái gì sự, chỉ là nghĩ ra đi dạo dạo."

"Không phải này." Dung Cảnh chần chờ một chút, nói:"Ta ba muốn gọi hắn về nhà một chuyến." Xem Kim Dương sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hắn nhanh chóng giải thích nói:"Lục a di mau không được... Nàng... Muốn trông thấy ta ca..."

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Cảm Ơn Ngài

"Đã đến đăng ký thời gian, Kim Dương ca, ta ca thật sẽ đến sao? Hãn... Hãn có hay không lại không tưởng đi a?" Sân bay bên trong, Dung Cảnh nhìn thời gian, gấp đến độ xoay quanh, vốn chờ mong đều biến thành thấp thỏm bất an.

Kim Dương đang tại dặn dò nhi tử Kim Vân không thể nhìn chăm chăm ipad xem quá dài thời gian, nghe vậy trước đem máy tính bảng thu hồi đến, sau đó nói:"Yên tâm, Tiểu Viễn nếu đáp ứng, liền khẳng định sẽ đến. Bất quá hãn luôn luôn là đập lên điểm nhi đến, bây giờ còn có thời gian, chờ một chút đi." Dung Viễn luôn luôn là đối xếp hàng chờ loại chuyện này cảm thù đến tận xương tuỷ, phía trước không có điều kiện thời điểm có lẽ còn khoan nhượng một chút, khi hãn có thể tại bất cứ trường hợp đều có được chường khổng chính mình thời gian quyền lực về sau, hãn lại cũng không có tại đây mặt trên thỏa hiệp qua, nhiều nhất chỉ so hạn định thời gian sớm ba phút đến.

-- cho nên Kim Dương thê tử Liễu Đình vẫn rất ngạc nhiên, chẳng lẽ hãn ở trên đường luôn luôn cũng không có gặp gỡ qua kẹt xe, sửa đường, thời tiết không tốt linh tinh đột phát sự kiện sao?

Noah: Xong việc phất áo đi, ăn sâu thân cùng danh.

Dựa vào chính mình túi sách xòe tay chân ngồi ở trên băng ghế mèo béo tiện tiện cười nói:"Nói không chừng là Tiểu Viễn ca nhìn thấy người như vậy thiếu kiên nhẫn, cảm giác sâu sắc mất mặt, vì thế quay đầu liền đi

!" Hãn là dễ thân, từ biết Dung Viễn là phát tiểu cùng cha khác mẹ ca ca về sau,"Tiểu Viễn ca" Ba chữ gọi so Dung Cảnh còn lưu.

"Ta nào có thiếu kiên nhẫn !" Dung Cảnh phản xạ có điều kiện phản bác một câu, thở phì phì ngồi xuống, nhưng gót chân càng không ngừng điểm, cùng động kinh đường như.

Mèo béo mà nói tuy rằng vừa mới bắt đầu nghe cảm giác không có khả năng, nhưng ngồi xuống một hồi tưởng, lại chịu không được sinh ra lo lắng: Vạn nhất quạ đen miệng trở thành sự thật đâu?

Hãn tuy rằng trong lòng vẫn cảm giác Dung Viễn đặc biệt thân cận, nhưng hãn còn không có bản thân cảm giác lương hảo đến cho rằng Dung Viễn đối với hãn cũng có đồng dạng cảm tình, bọn họ hai người chưa từng có gặp qua mặt, thậm chí hãn ca có biết hay không hãn là ai đều không nhất định.

Theo Dung Viễn địa vị càng ngày càng cao, thanh danh càng lúc càng lớn, hãn quá khứ cũng bị đào phải càng thêm chi tiết, có chút tiểu báo phóng viên cho dù là phỏng vấn đến hãn quá khứ hàng xóm láng giềng gia một câu nhàn thoại, nhưng chỉ muốn cùng "Dung tiến sĩ" Kéo lên quan hệ, cũng có thể dễ dàng chiếm cứ đầu bản. Cho nên Dung Cảnh vẫn đều rất rõ ràng, hãn phụ thân, còn có Dung Viễn mẫu thân, từng là như thế nào đối đãi hãn vị kia ca ca, suy bụng ta ra bụng người, Dung Cảnh cảm giác Dung Viễn lại như thế nào hận hãn, chán ghét hãn tồn tại, đều là theo lý đương nhiên .

Nghĩ nghĩ, Dung Cảnh sắc mặt càng ngày càng ảm đạm, khí sắc càng ngày càng suy sút. Mèo béo ở bên cạnh mở hai câu vui đùa, đều không thấy hãn có đáp lại, cả người âm u đều sắp trường năm . Hãn biết rõ Dung Cảnh hiện tại như vậy thất thường là vì cái gì, thầm than một tiếng, không nói gì thêm.

Hai ngày phía trước, Kim Dương nghe Dung Cảnh nói ngọn nguồn về sau, liền liên hệ Dung Viễn. Điện thoại bên kia Dung Viễn ra ngoài ý liệu dứt khoát, chỉ trầm mặc một lát sau, liền sáng khoái đáp ứng. Chỉ là hắn tại nghiên cứu sở còn có một ít hậu tục công tác muốn xử lý, bởi vậy phải đợi hai ngày mới có thể xuất phát. Kim Dương nguyên bản là mang theo nhi tử đến b thị đi thăm tổ phụ mẫu đẳng một ít thân thích, hiện tại cũng đến nên trở về đi thời điểm, vừa lúc Dung Cảnh cũng đã được nghỉ hè muốn về gia, liền ước hảo cùng nhau đi.

Kết quả đến sân bay thời điểm, đội ngũ trong lại nhiều một chỉ mèo béo Triệu Khải Phàm, hắn là tại điện ảnh học viện đọc đạo diễn hệ, vốn định tại nghỉ hè trong lúc chụp một tiểu thành bản vi điện ảnh, nhưng nghe nói Dung Cảnh sự về sau, điện ảnh cũng không vẽ, mặt dày mày dạn quần hắn cùng nhau lại đây, còn một ngum một "Tiểu Viễn ca" Gọi được thân mật cực, đem Dung Cảnh tức gần chết.

Lại đợi một trận, mắt thấy lập tức liền muốn đến đình chỉ giải quyết đăng ký thủ tục lúc, mới nhìn đến một người không nhanh không chậm đi tới. Hắn đeo kính đen, mặc thập phần đơn giản, trên người trừ vé máy bay cùng tất yếu chứng kiện bên ngoài liên ví tiền cũng không có mang theo, tiêu sái cực kỳ.

Hắn bên cạnh không có như hai người trẻ tuổi dự đoán như vậy mang theo thành chuỗi bảo tiêu, toàn thân cũng không có một điểm thần kỳ gì đó, nhưng liền như vậy tìm tằm thường thường đi tới, từng bước một đều như là đạp ở trên tâm khảm, cả người hô hấp tựa hồ cũng bị hắn bóp chặt, để người không tự giác nín thở tức khí. Nguyên bản đã nằm ở trên ghế mèo béo cũng theo bản năng đứng lên, hai tay thùy đặt ở bên cạnh, trên nét mặt mang theo vài phần giam cầm bất an.

Dung Viễn đi tới, ánh mắt xẹt qua phảng phất đã đánh mất ngôn ngữ năng lực Dung Cảnh cùng hài tử ngoan khuôn mẫu mèo béo, đối Kim

Dương gật gật đầu, cúi đầu nhìn thấy đứng ở hắn bên cạnh Tiểu Kim Vân thời điểm, trên mặt mới lộ ra một điểm đậm nhạt tươi cười.

Kim Vân mới chỉ có năm tuổi, Viên Viên khuôn mặt trong trắng lộ hồng, hắc bạch phân minh mắt to ngập nước, chóp mũi hơi cong, miệng khéo léo, manh đến mức để người tâm đều hóa thành thủy. Hắn thập phần nghiêm túc đứng ở Kim Dương bên cạnh, chừng chặc đằng hoàng chào hỏi nói: "Tiểu Viễn thúc thúc hảo."

Tiểu hài tử vừa mất một khóa răng cửa, nói chuyện hở gió, vừa mở miệng, chung quanh người trưởng thành trên mặt đều mang theo tiểu ý. Đứa nhỏ này tính cách cùng Kim Dương tuyệt không giống, hắn từ còn không có thể nói khởi liền bao giờ cũng đầy mặt nghiêm túc chuyên chú biểu tình, cũng không yêu cười, lại cuối cùng sẽ đem người chung quanh đậu được ôm bụng cười cười to mà không tự biết. Càng lớn lên, hắn loại tính cách này khuynh hướng lại càng là rõ ràng, mặc kệ Kim Dương phụ thê hai suy nghĩ bao nhiêu biện pháp đậu hắn cũng không có dùng, ngược lại thường xuyên bị hắn một bộ "Ta liền lẳng lẳng gặp các người này quần đậu b giả ngây giả dại" ánh mắt nhìn xem không nói gì.

"Người hảo." Dung Viễn gật gật đầu đơn giản nói.

Tiểu Kim Vân rất nể tình hơi hơi vừa móc khóe miệng, xem như cho tươi cười. Ngoài miệng hắn không nói, trong lòng thực ra là thực thích này rất ít gặp mặt "Tiểu Viễn thúc thúc", bởi vì hắn chưa bao giờ sẽ thấy chính mình tựa như ngốc tử như vậy cười ha ha, lại càng sẽ không giống khác đại nhân như vậy nhu đầu của hắn, khắp hắn mặt, thậm chí đem nước miếng đồ đến trên mặt hắn.

Dung Cảnh đang muốn thấu lại đây chào hỏi, nhưng Dung Viễn đã xoay người hướng đi đăng ký xử, hắn vừa do dự, liền bỏ lỡ nói chuyện cơ hội. Nhận thấy được Dung Viễn đối với chính mình quả nhiên không thích, thiếu niên chán nản cúi đầu. Mèo béo vỗ vỗ bờ vai của hắn, cho một vô

thanh an ủi. Dung Cảnh suy sụp một lát, lại đẩy lên tâm đầu chí, vụng trộm nắm chặt quyền đầu cho mình cố gắng bơm hơi.

Chỉ tiếc, tại hướng đi phi cơ trong quá trình, Dung Cảnh vẫn không có tìm đến chính mình trong dự đoán "Thích hợp" Đáp lời cơ hội -- Dung Viễn cùng Kim Dương thấp giọng trò chuyện vài câu, nói được lại mau lại ngắn gọn, từng chữ hẳn đều biết là cái gì ý tứ, nhưng liên cùng một chỗ lắng là không biết bọn họ đang nói cái gì. Hẳn ở phía sau cố gắng vênh tai lắng nghe lại nghe được không hiểu ra sao, mắt bên trong đều sắp xoay quanh, bên cạnh mèo béo che mặt, một bộ không đành lòng thấy biểu tình.

Lên phi cơ, Kim Dương cho mọi người đều mua khoang hạng nhất vé máy bay, vị trí tại phía trước, cần đi qua một đoạn cự ly khoang phổ thông. Bây giờ cơ trong khoang đại đa số chỗ ngồi đều đã ngồi đầy, đột nhiên tại sắp cất cánh thời điểm lại có nhân lên máy bay, tự nhiên đều đem ánh mắt ném lại đây. Đoàn người trừ mèo béo bên ngoài nhan trị đều rất cao, mọi người nhìn không được nhìn nhiều vài lần, càng xem càng cảm giác có người nhìn quen mắt, cabin trung dần dần vang lên một trận tựa như nước nổ trầm thấp lại ồn ào hỗn loạn trò chuyện thanh.

Tại Dung Viễn sắp bước vào khoang hạng nhất thời điểm, quá đạo biên một hành khách bỗng nhiên đứng lên, mang theo vài phần kích động cùng thấp thỏm hỏi:"Xin hỏi... Ngài... Ngài là Dung tiến sĩ sao?"

Cabin trung chỉ một thoáng nhất tĩnh.

Dung Viễn khẽ nhíu mày, hẳn không thích bị người nhận ra thân phận về sau mang đến phiền toái, nhưng hẳn cũng chưa bao giờ cảm giác chính mình thân phận có cái gì nhận không ra người địa phương, bởi vậy tháo xuống kính mắt, khẽ gật đầu.

"Thật là Dung tiến sĩ !" Nam nhân kích động nói chuyện thanh âm đều biến tiêm, trong cabin nhất thời hất lên một trận hải triều sôi trào kinh hô,

rất nhiều người theo bản năng đứng lên đuổi cổ nhìn về phía phương hướng này, bọn họ trên mặt mang kính sợ cùng kích động, nhưng không có giống nhìn thấy cái gì ngôi sao như vậy lập tức vây lên đến muốn kí tên chụp ảnh chung. Vốn Dung Viễn phía trước một đem lui người đến trên lối đi nam nhân bá một chút đem chân thu hồi đi, như là bị điện đánh như vậy, vội vàng đứng lên.

Mọi người tất cả đều lưu lại chính mình trên chỗ ngồi, không có nhân ngăn chặn Dung Viễn đường đi hoặc là ý đồ kéo lấy hần quần áo, ngăn người kinh hô sau, thậm chí ngay cả dư thừa thanh âm đều nghe không thấy, nhưng trong mắt nhiệt độ lại không có một tia bởi vậy hạ thấp.

Mấy cái nguy trang thành phố thông hành khách đặc cần nhân viên đều lỏng khẩu khí, bọn họ phụ trách ngầm bảo hộ Dung Viễn, nếu hành khách trung gian ẩn tàng tâm hoài bất quỹ nhân viên, giả vờ nhiệt tình chế tạo ra hỗn loạn, ở loại này nhỏ hẹp hoàn cảnh trung muốn làm chút gì thật sự là khó lòng phòng bị.

Nam nhân hiển nhiên cũng ý thức được chính mình cấp Dung Viễn tạo thành phức tạp, lộ ra bất an áy náy thần tình, vội vàng xin lỗi nói:"Xin lỗi, Dung tiến sĩ. Ta vẫn tưởng cùng ngài nói một câu -- cảm ơn ngài !"

Hắn thâm thâm khom người chào, sau đó giải thích nói:"Nữ nhi của ta ba tuổi thời điểm từng không cẩn thận từ tầng bảy trên ban công rơi xuống, nếu không phải lúc ấy trên người vừa lúc đeo bông bông kẹo đường, khả năng ta liền không gặp đến nàng trưởng thành ! ta... Ta vẫn không biết nên như thế nào cảm tạ ngài." Nam nhân hơi hơi nghẹn ngào nói, sau đó ẩn bên cạnh một thiếu nữ bả vai nói:"Đây chính là của ta nữ nhi, nàng hiện tại đã mười bốn tuổi, học tập thành tích rất tốt, vẫn là trường học học sinh hội chủ tịch."

Điện mạo diễm mỹ thiếu nữ mở to mắt to ngửa đầu nhìn Dung Viễn, sắc mặt đỏ lên, không biết là kích động vẫn là khẩn trương, trong giọng nói

mang theo vài phần run rẩy nói: "Dung tiến sĩ ngài hảo ! ngài vẫn đều là của ta thần tượng ! ta... Ta sẽ hướng ngài học tập... Hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng về phía trước !" Nàng trong đầu trống rỗng, nhìn không được hô một câu sớm khẩu hiệu, theo sau lộ ra ảo não ánh mắt.

Dung Viễn đầy mặt cao thâm bí hiểm biểu tình, thâm thúy ánh mắt từ nữ hài trên mặt xẹt qua, khiến nàng nhìn không được rùng mình.

Thực ra Dung Viễn chỉ là không biết nên nói cái gì hảo.

Hắn gật gật đầu, miễn cưỡng đáp lại nói: "Ân, tiếp tục cố gắng."

"Dung tiến sĩ." Tại bọn họ bên tay phải trên chỗ ngồi lại có một trung niên nữ nhân mở miệng nói. Dung Cảnh cảm giác nàng xem lên hoàn toàn là nữ cường nhân cái loại này loại hình, dáng người hơi béo, trang điểm thời trang, tóc một tia không loạn khoanh lên, trong thần sắc có loại bất cận nhân tình, thật không tốt ở chung cảm giác. Nhưng nàng cũng thập phần cung kính khom người chào, nói: "Bốn năm trước uococ chứng bùng nổ, chúng ta cả nhà đều bị lây nhiễm, đang chờ chết thời điểm bị ngài cứu. Cảm ơn ngài."

Nàng nói chuyện trong giọng nói, lộ ra một loại có thể đem tâm móc ra đến thành khẩn.

Dung Cảnh hơi hơi ngần người, bỗng nhiên lại nghe đến có nhân nói:

"Dung tiến sĩ, cảm ơn ngài ! ta phía trước được tuyển dịch lim-phanam, nếu không phải ngài khai phá tân dược, ta đã sớm liền chết !"

"Dung tiến sĩ, của ta tôn tử từng bị tay buôn người bắt cóc, là thiên võng giúp ta đem hài tử tìm trở về ! nếu lại trễ một ngày, hài tử tay chân liền không có. Ngài cứu hắn, chính là đã cứu chúng ta một nhà a ! cảm kích chi tình, không lời nào có thể diễn tả được."

"Ta từng thiếu chút nữa đói chết thời điểm, là thiên võng người cứu viện tại cầu vượt dưới đây tìm đến ta, chiếu cố ta, hoàn cấp ta giới thiệu một phần công tác. Cho nên ta mới có thể tại hôm nay hỗn ra nhân dạng nhi đến ! cảm ơn ngài !"

"Dung tiến sĩ, liên tính ngài vẫn không có công khai, chúng ta cũng đều biết đó là ngài vẫn giúp chúng ta, cảm ơn ngài !"

Một lại một hành khách khom lưng cảm ơn, không có tranh đoạt, không có hỗn độn, Dung Viễn bên cạnh còn lại mấy người bất tri bất giác liền thối lui đến một bên, lối đi trung gian chỉ còn lại có hẵn một người. Đường Dung Cảnh ý thức được thời điểm, hẵn phát hiện toàn bộ cabin hành khách tất cả đều đứng lên, tất cả đều nhìn về phía phương hướng này, chính xác mà nói, là chỉ nhìn kia một người, trong ánh mắt là hoàn toàn cảm kích, tôn trọng, kính ngưỡng.

Cất cánh thời gian đã sớm liền qua, nhưng phi cơ như cũ dừng ở tại chỗ, tiếp viên hàng không một chút không có thúc giục ý tứ. Thậm chí ngay cả cơ trưởng đều từ phòng điều khiển đi ra đứng ở một bên, thần sắc kích động, cùng mặt khác hành khách không có cái gì phân biệt.

Dung Cảnh cho rằng chính mình góp nhặt rất nhiều tin tức, đã phi thường lý giải Dung Viễn này người, ít nhất so với người bình thường muốn lý giải hơn nhiều. Nhưng lúc này, hẵn mới phát hiện, chính mình thực ra cũng không từng chân chính nhận thức hẵn.

Tại mọi người ngoài tầm mắt, không có nhân chú ý Tiểu Kim Vân ngửa đầu nhìn cái kia quen thuộc lại xa lạ nhân, chớp động tính trẻ con mắt to dị thường sáng sủa.

Dung Viễn môi thoáng mím, luôn luôn lý trí nhanh nhẹn đại não phảng phất đình chuyển, hẵn trầm mặc hồi lâu, nhìn vô số tựa hồ phát ra quang mặt, cuối cùng nói:"Cảm ơn !"

Hắn hạ thấp người, xoay người đi vào bên trong cabin, Dung Cảnh vội vàng đuổi kịp.

"Ba, ba, ba, ba ba ba ba ba..."

Ở bên trong ngoại tầm mắt ngăn cách thời điểm, hắn nghe được phía sau truyền đến càng ngày càng vang, càng ngày càng nhiều, như thủy triều phô thiên cái địa tiếng vỗ tay, thật lâu không có ngừng lại.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Có Hận Hay Không

Trên phi cơ phát sinh một màn, cũng không phải ngẫu nhiên.

Nói lên, Dung Viễn đã rất lâu chưa từng giống như vậy -- không có nguy trang, không có trùng trùng điệp điệp nghiêm mật phòng thủ cách ly, không có nghiêm túc cảnh giác đẳng đẳng sát khí hắc diện bảo tiêu, xa cách nhiều năm, hẳn lại một lần nữa như vậy không gia nguy trang đi đến đám người trong, sở nhận đến hoan nghênh cùng sinh ra hậu tục phản ứng là khó có thể tưởng tượng .

Phi cơ còn không có hạ xuống đến a thị, nghe nói sân bay đã bị nghe tin đuổi tới mọi người vây đổ nước không ngấm qua được, thậm chí ảnh hưởng bình thường giao thông trật tự. Âm thầm đi theo Dung Viễn đặc cần nhân viên không thể không hiện thân, đầu tiên là đem tình huống này cùng Dung Viễn thuyết minh một chút, tại chính được hẳn đồng ý về sau lâm thời sửa đổi phi cơ hạ xuống địa điểm -- may mắn a thị cũng không chỉ có một sân bay. Tại đây một dân dụng sân bay công tác nhân viên dưới sự trợ giúp, cuối cùng là tại không có gọi ra bất cứ rối loạn dưới tình huống đề điều ly khai. Đã hiện thân đặc cần cũng không có lại làm bộ làm tịch rút về đi, mà là công khai theo tại Dung Viễn bên cạnh, hoàn cho bọn hắn an bài một chiếc trải qua cải trang xem như vũ trang đến tận rằng toàn hắc limousine xe hơi, một đường trực tiếp đem tất cả mọi người đưa đến Dung Cảnh gia dưới lầu.

Dung Lập Thành từng sinh hoạt có thể nói là nhất trà nhất cơm đều có chú ý, cực kỳ sống an nhàn sung sướng, nhiều năm tại Dung gia công tác người hầu đều có hơn mười, có cần mà nói còn sẽ ngắn hạn thuê, phô

trường phi thường lớn. Sau này tuy rằng suy tàn, nhưng một lần nữa bò lên sau, hẳn vẫn là trước tiên đem nơi ở từ cái kia hai phòng ngủ nhỏ hẹp không gian đối đến này độc đồng tiểu biệt thự, thậm chí còn mượn một người hầu Filipino. Tuy rằng biệt thự là thuê, địa điểm tới gần vùng ngoại thành, trang hoàng cũng không xa hoa, bất quá đối người thường đến nói, này đã là thập phần xa xỉ sinh hoạt.

Dung Viễn đứng ở dưới lầu, ngẩng đầu nhìn xem, trầm mặc một lát sau, mới cất bước đi vào.

Dung Cảnh ở phía sau mời Kim Dương cùng mèo béo đi lên tọa tọa, Kim Dương lắc đầu nói: "Người đi trước đi, chúng ta ở chỗ này đăng." Ngụ ý, hẳn lưỡng trước Dung Viễn cũng sẽ không cùng chính mình thân sinh cha mẹ ở chung quá dài thời gian.

Mèo béo vốn đã đứng dậy, nghe vậy lại ngồi trở về, giả vờ đứng đắn đối Dung Cảnh nói: "Được rồi, gương người mau đi đi ! ta cũng ở đây chờ." Nói chuyện đồng thời, hẳn còn chen chen vốn cũng rất ánh mắt, đầy mặt cổ quái thần tình.

Dung Cảnh trên một đường này suy nghĩ đều rất loạn, cũng không kịp nghĩ lại, thậm chí thực ra hai người mà nói hẳn đều còn không có kịp phản ứng, chỉ lung tung gật gật đầu, vội vàng đuổi theo Dung Viễn, giành trước một bước xông lên thang lầu cho hẳn mở cửa.

Khóa khẩu "Ca đất" Một tiếng vang nhỏ đồng thời, Dung Cảnh đột nhiên minh bạch, mèo béo là tại ám chỉ nếu Dung Viễn đàm được không như ý muốn bỏ xuống bọn họ trực tiếp rời đi thời điểm, hẳn ngồi ở trên xe còn có thể ngăn đón.

Dung Cảnh không khỏi cười khổ, mèo béo rất giảng nghĩa khí không sai, chính là tính tình tưởng vừa ra là vừa ra, tổng để người cảm giác không đáng tin. Vừa vào cửa, đang tại lau sàn người hầu Filipino trước chào đón,

dùng mang theo kỳ quái khẩu âm đường ngữ cùng hân chào hỏi, lại tưởng cho hân lấy dép lê đổi. Dung Cảnh phát tay khiến nàng tiếp tục làm việc, chính mình hạ thấp người từ từ giầy trêu hai đôi dép lê đi ra, cơ hồ là lấy lòng đặt tới Dung Viễn trước mặt.

Người hầu Filipino ngạc nhiên nhìn này bình thường rất ngạo khí tiểu thiếu gia, cảm cơ hồ rơi xuống đất, sau đó nàng nhìn kỹ xem Dung Viễn, tựa hồ rốt cuộc nhận ra hân là ai, cây lau nhà "Ba" một tiếng từ trong tay rớt xuống, ngốc ngốc ngốc nhìn hân, trợn tròn ánh mắt, miệng há to nói không nên lời nói, biểu tình như là bị sét đánh như vậy.

Trong sảnh hai người đều chưa để ý đến hân. Dung Viễn nhìn nhìn Dung Cảnh, bọn họ tướng mạo có sáu bảy phần tương tự, nhưng hân trên mặt, vĩnh viễn đều không khả năng xuất hiện như vậy biểu tình.

Dung Cảnh nhìn thấy Dung Viễn đối đãi, tựa hồ nhẹ nhàng thở ra, luống cuống tay chân nói: "Người tưởng uống điểm cái gì? Hồng tửu? Cà phê? Trà? Ta nhớ rõ trong tủ còn có ba ba lần trước mua Phổ Nhị cùng mao tiên..."

"Nhìn nàng." Dung Viễn ngắt lời hân nói.

"A? Nga." Dung Cảnh đành chỉ ở trong phòng khách xoay quanh bộ dáng, thấp thỏm nhìn nhìn hân mặt không chút thay đổi bộ dáng, nói: "Lục a di tại tầng ba, ta mang người đi lên."

Người hầu Filipino không dám nói lời nào, Dung Viễn cũng không mở miệng, Dung Cảnh nói chuyện thanh âm vừa đình chỉ, bỗng nhiên liền cảm thấy phòng yên tĩnh được đáng sợ, phảng phất liên tro bụi rơi xuống đất thanh âm đều có thể nghe được. Bất quy tắc tiếng bước chân "Tháp tháp tháp" vang lên, biểu hiện ra chủ nhân lo lắng tâm trạng, cùng phía sau cái kia thủy chung trầm ổn nhân so sánh đến, càng làm cho hân cơ hồ liên lộ đều sẽ không đi.

Dung Viễn liền đi tại hăn phía sau -- ý tưởng này vừa toát ra đến, Dung Cảnh liền cảm giác cả người chỗ nào chỗ nào đều không thích hợp -- cánh tay đông đưa biên độ hay không sẽ quá lớn? Đi đường tư thế có phải hay không đặc biệt cương ngạnh? Hăn phải chăng đang xem ta?

Trong tưởng tượng bị nhìn chăm chăm cái ót cơ hồ muốn thiêu cháy, trên lưng trong chớp mắt liền ra một tầng mồ hôi, Dung Cảnh cảm giác cả người đều như là bò con kiến như vậy khó chịu, rốt cuộc hăn nhìn không được quay đầu muốn nói điểm gì thời điểm, lại phát hiện Dung Viễn ánh mắt không có dừng ở hăn trên người, mà là nhìn tầng hai một gian đóng chặt cửa phòng.

Dung Cảnh nhẹ nhàng ra khẩu khí, nói không rõ là thả lỏng vẫn là thất lạc, hăn tập trung tinh thần nói: "Đó là cho ta mượn phòng, bất quá nàng xuất ngoại du lịch, đã rất lâu không có trở về qua."

Dung Cảnh không biết ngày xưa tại cha mẹ của mình cùng Dung Viễn cha mẹ ở giữa từng xảy ra chuyện gì, chỉ biết là từ hăn hiểu chuyện bắt đầu, hăn cha mẹ quan hệ vẫn là như vậy "Tương kính như tân". Muốn nói bọn họ không có cảm tình, nhưng trừ phụ thân Dung Lập Thành có mối tình đầu bên ngoài, bọn họ vài thập niên hôn nhân trung tại không có người thứ ba, liên gặp dịp thì chơi cũng không có; Nhưng muốn nói có cảm tình, giữa hai người lại liên quan tâm mà nói đều như là làm theo phép, bọn họ cự ly bao giờ cũng như vậy xa xôi, chưa từng có một người hướng phía trước đạp ra một bước.

Dung gia suy sụp trong đoạn thời gian đó, là hăn trong trí nhớ cha mẹ quan hệ thân mật nhất thời điểm, bọn họ lẫn nhau đến đỡ bất ly bất khí, cơ hồ muốn khiến Dung Cảnh cho rằng kia tầng vắt ngang tại hai người trung gian vô hình băng cứng rốt cuộc có thể đánh vỡ, còn vì thế vụng trộm cao hứng một trận. Nhưng tại Dung phụ một lần nữa tỉnh lại về sau lại khôi phục nguyên dạng, sau một ngày nào đó, Lục Yếu đột nhiên xuất hiện, Dung Cảnh mẫu thân Đỗ Xảo Tâm không nói hai lời, thu thập rương hành

lý liền đạp lên một hồi không biết lúc nào mới sẽ kết thúc lữ đồ, thậm chí ngay cả cáo biệt nói cũng không có cùng Dung Cảnh nói một câu.

Mà Dung Lập Thành tuy rằng sắc mặt khó coi, lại cũng không có giữ lại.

Bởi vậy nói lên này mấy, cứ việc Dung Cảnh cố gắng muốn biểu hiện được thoải mái, nhưng hậm hực cùng thương cảm vẫn là từ trong giọng nói để lộ ra đến.

Dung Viễn nhìn hắn một cái, hỏi: "Phòng của người đâu?"

"Cũng tại tầng hai, liền cách vách kia gian, người muốn nhìn một chút sao?" Dung Cảnh lập tức liền tinh thần, hai mắt lờ lờ tỏa sáng, vô cùng chờ mong nhìn Dung Viễn.

"... Miễn " Dung Viễn lãnh đạm nói.

"Được rồi, về sau có cơ hội lại nhìn cũng giống nhau." Dung Cảnh tiếc nuối nói, bất quá bởi vì Dung Viễn lần đầu tiên chủ động "Quan tâm" Hắn, bởi vậy mang đến cái loại này khoái hoạt thần sắc còn tàn lưu tại hắn đuôi lông mày khóe mắt, có vẻ phần chấn nhiều. Nhớ tới Dung Viễn còn không lý giải tình huống, lại thừa lên lâu thời gian, đối với hắn vội vã nói: "Ta nghe ta ba nói, Lục a di tình huống..."

Dung Viễn im lặng không lên tiếng nghe hắn nói, nhưng thực ra này mấy nội dung, Noah đã sớm liền nói với hắn qua.

Ngày xưa, Lục Yếu oán hận Dung Lập Thành, bỏ qua mới xuất sinh Dung Viễn, ở nhà còn không có tọa hoàn nguyệt tử liền xuất ngoại. Sau hết thấy giống như là một bộ cô bé lộ lem chuyên tâm kịch, nàng một bên đọc sách, một bên cố gắng khôi phục dáng người, đồng thời phát ngoan cố gắng học tập các loại tri thức cùng kỹ năng, ngày càng trở nên so trước đây càng thêm sắc sỡ loá mắt, hơn nữa tại hai năm sau thuận lợi khảo đến quả hạch

quốc một sở nổi tiếng đại học trung. Thông minh xinh đẹp nữ hài tại bất cứ địa phương đều là được hoan nghênh, huống chi Lục Yếu tại kia sở nhân tài đông đúc đại học trung cũng là chói mắt nhất nhân chi nhất. Tại đại học tốt nghiệp thời điểm, nàng tại chính mình phần đông người theo đuổi trong lựa chọn ưu tú nhất kia một, sau đó thập phần "Sừng sốt" biết được, người nọ dĩ nhiên là mỗ tài phiệt người thừa kế.

Lục Yếu nhất sinh, cũng là trải qua tầng tầng gợn sóng mới đi đến đại quyền nắm chắc, có thể hưởng thụ nhân sinh tình cảnh. Nhưng liền tại hết thảy đều trôi chảy vô cùng thời điểm, trăm sắc linh xuất hiện .

Kia một hồi tai nạn tạo thành tổn thất đến nay đều không thể đánh giá. Lục Yếu trọng phụ tại lây nhiễm sau đột tử, tài phiệt sụp đổ, cứ việc virus bị khu trục về sau nàng cố gắng vẫn hồi, nhưng tại quan hệ hảo bằng hữu hòa thân tín đều chết hơn phân nửa, ngoại giới còn có các lộ sai lang như hổ rình mồi thời điểm, loại này cố gắng tựa như châu chấu đá xe. Thấy thế không ổn, Lục Yếu cũng là quyết đoán, lập tức bỏ qua đại bộ phận lợi ích chuẩn bị về nước, lại tại cuối cùng thời điểm gặp ám toán. Tuy rằng may mắn chưa chết, lại cũng đã tiến vào sinh mệnh đếm ngược thời gian, sống một ngày thiếu một ngày.

Lục Yếu cha mẹ đã sớm liền chết, trước kia thân thích bằng hữu sau này đều gây liên hệ, nàng về nước về sau cũng có thể nói là không chỗ có thể đi. Đường Dung Lập Thành triển chuyển nghe nói mấy tin tức này, không nói hai lời bỏ xuống đỉnh đầu sở hữu sự, ngàn dặm xa xôi đi đem nàng tiếp trở về.

Dung Cảnh cố ý thả chậm cước bộ, khi hần nhẹ giọng nói chơi thời điểm, vừa lúc hai người cũng chạy tới tầng ba một gian cửa phòng ngủ. Hần gõ cửa, nghe được bên trong truyền ra một tiếng "Tiến vào" Về sau còn tưởng đi vào, lại tại Dung Viễn ánh mắt dưới rụt rụt cổ, nhu thuận đứng đến một bên.

Dung Viễn đi vào, môn bị nhẹ nhàng khép lại, tốt cách âm hiệu quả khiến Dung Cảnh rốt cuộc nghe không được nửa điểm thanh âm . Hắn ghé vào trên cửa thiếp một lát, cái gì cũng không có nghe đến, ảo não tại cổng đi tới đi lui, thường thường nôn nóng xem xem đồng hồ, cảm giác đọc giây như năm.

Nhưng trên thực tế, Dung Viễn không có khiến hắn đợi quá dài thời gian.

Hơn mười phút sau, môn lại lần nữa mở ra, Dung Viễn đi ra thời điểm về mặt cùng phía trước so sánh không có bất cứ biến hóa, ngược lại là cửa phòng đóng lại trong nháy mắt Dung Cảnh nghe được bên trong truyền đến một tiếng áp lực nước mắt ròn ròn.

"Các người nói gì đó?" Dung Cảnh nhìn không được hỏi. Hắn do dự mắt nhìn cửa phòng, không có đi vào, ngược lại xoay người cùng Dung Viễn đi xuống lầu.

"Không có cái gì." Dung Viễn như cũ thản nhiên nói.

Hắn đi vào thời điểm, đại khái là vì Dung Cảnh trước tiên thông tri qua, Dung Lập Thành cùng Lục Yếu đều tại. Bất quá Dung Lập Thành đại bộ phận lực chú ý đều đặt ở Lục Yếu trên người, nhìn thấy Dung Viễn, sắc mặt thậm chí so mười mấy năm trước kia một lần gặp thời điểm còn muốn lãnh. Tuy rằng hôm nay song phương địa vị sớm đã cách biệt trời đất, nhưng hắn thái độ luôn luôn liền không có dịu đi qua.

Mà Lục Yếu, nàng tái nhợt, suy yếu, khóe mắt có tinh tế nếp nhăn, nhưng như cũ đẹp đến mức khiến người ta không dời mắt được. Nàng xem Dung Viễn, trong ánh mắt không có cỡ nào thâm yêu hoặc là hận, chỉ là tinh tế đánh giá hắn, tựa hồ có thiên ngôn vạn ngữ, lại một câu cũng chưa nói.

Mà Dung Viễn, luôn luôn đều không là chủ động mở ra đề tài kia một.

Hắn thậm chí không có tới gần trước giường, liền tại cạnh cửa đứng một lát sau, gặp đối phương gọi hắn đến lại không nói chuyện, cũng lười lại đi phỏng đoán trong đó ý đồ, nói thẳng:"Nếu các người không có cái gì lời muốn nói, ta còn có chuyện, đi trước."

"Tiểu Viễn." Tại hắn xoay người giữ chặt tay nắm cửa trong nháy mắt, phía sau truyền đến một mềm nhẹ thanh âm. Lục Yếu hỏi hắn:"Người hận ta sao?"

Dung Viễn không có nửa phần do dự nói:"Không hận."

Dung Lập Thành ngón tay khẽ run lên.

Lục Yếu lãnh tĩnh thần tình tựa hồ bị này đơn giản hai chữ đánh sập, trong lòng tựa hồ có cự đại bi thương nháy mắt cuộn trào mãnh liệt mà đến, nước mắt không ngừng được trượt xuống.

Hận cũng là một loại cảm tình. Liên oán hận cùng chán ghét cũng không có, chỉ có thể thuyết minh bọn họ tuy rằng huyết mạch tương liên, ở giữa liên hệ so với người xa lạ đều càng không bằng.

Dung Viễn trở lại trên xe, Dung Cảnh theo sát ở phía sau chui vào đến, tự giác hai người quan hệ đã thân cận không thiếu, thò tay đem thấu lên đến mèo béo gạt đến một bên đi, hỏi:"Ca, người hiện tại cần đi chỗ nào?"

-- rốt cuộc đem "Ca ca" Gọi đi ra hảo kích động a làm thế nào?

Xem xem mặc danh kỳ diệu trên mặt phiếm hồng khỏa miệng mỉm cười Dung Cảnh, Dung Viễn tâm nói này cũng có thể cao hứng, xem ra hắn thật sự là đặc biệt không thích Lục Yếu, thuận miệng đáp:"Ta còn có một địa phương muốn đi." Hắn dừng một chút, nhìn chung quanh một đám trên mặt viết "Đi chỗ nào đi chỗ nào chúng ta cùng người cùng đi" nhân, có điểm làm không rõ này hai tiểu gia hỏa là như thế nào liền quần lên hắn, sau đó nói:"... e huyện, Tiêu thị Tàng Thư lâu."

Là thời điểm, đi giải quyết cuối cùng một nghi vấn .

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Tiêu Thị Tàng Thư Lâu

Này một đường thuận lợi được khó có thể tin tưởng, không có phát sinh bất cứ biến cố. Dung Viễn đã phát hiện,[công đức bộ] cho hẳn mang đến loại sự tình này cố thể chất, nếu gọi ra tiểu tai tiểu họa, kia liền hội liên tam tiếp tứ cuộn cuộn không ngừng phát sinh, thậm chí còn sẽ thăng cấp; Nhưng nếu một lần tính phát sinh đại tai họa, kia liền có thể đạt được một đoạn thời gian không song kỳ, cụ thể khi trưởng, kia liền cùng tai họa trình độ trực tiếp liên hệ.

Dung Viễn sắp sửa rời đi địa cầu tin tức, trừ Kim Dương bên ngoài chưa cùng mặt khác bất luận kẻ nào nói qua, nhưng bên cạnh những người này lại giống như ẩn ẩn có điều nhận ra, như Dung Cảnh cùng mèo béo, bọn họ không hẳn biết hẳn tính toán, lại toát ra một loại bản thân đều không có nhận ra bất an, tại thùng xe bên trong chọc cười nói giỡn, nhưng trong không khí vẫn là lưu động không thể bỏ qua khẩn trương cảm.

e huyện Tiêu thị Tàng Thư lâu, Dung Viễn cũng là xưa nghe kỳ danh, lại chưa từng có chính mắt lại đây xem qua. Hẳn trong đầu ánh tượng, hẳn là cổ kính rường cột chạm trổ mấy đồng mộc lâu, mấy trăm năm tàng thư, có lẽ là hình thành một mảnh lâu quần, đưa mắt nhìn xa xa đi nguy nga đứng lặng, khí phách hùng hồn; Cũng có lẽ là cùng loại với quốc gia đồ thư quán như vậy tràn ngập hiện đại hoá khí tức cao lầu, quý trọng bộ sách đều bị dùng công nghệ cao thủ đoạn trân quý lên, hồng ngoại tuyến áp lực cảm ứng khí linh tinh càng là ắt không thể thiếu.

Nhưng mà chân chính nhìn thấy thời điểm, Tàng Thư lâu bộ dáng vẫn là ra ngoài hẳn đoán trước.

Hai phiến cao tới hai mét năm Thanh Đồng đại môn, phía trên bốn mai môn trâm thượng phân biệt hội lấy mai lan trúc cúc, trung gian thú mặt hàm hoàn, nhưng kia thú mặt cũng không phải thường gặp hổ sư li phượng linh tinh, mà là đầu sinh hai chân, dưới có râu dài, chột vừa thấy giống chỉ sơn dương, nhưng thú mặt mặt sau lại có đơn giản thô chuyết bút họa phác thảo ra một sư thân đến.

Đó là Bạch Trạch, trong truyền thuyết trên biết thiên văn địa lý, dưới biết lông gà vỏ tỏi, thông quá khứ, hiểu tương lai Thần Thú.

Thanh Đồng môn mặt sau, lại không phải lầu, mà là một ngọn núi !

Tiêu gia Tàng Thư lâu, đúng là vết sạch nửa tòa sơn tu kiến ở bên trong !

Này tòa Tàng Thư lâu cũng không đối ngoại mở ra, ở trên mạng thậm chí ngay cả tấm ảnh chụp cũng tìm không thấy, cho nên Kim Dương đám người mặc dù có nghe thấy, lại cũng đều là lần đầu tiên tận mắt chứng kiến, tất cả đều lộ ra rung động sững sốt thần tình.

Dung Viễn lấy lại bình tĩnh, đi đến trước cửa, Kim Nam an bài cương vị công tác ở trong này nhân hiển nhiên đã sớm liên tiếp đến mệnh lệnh, tả hữu cùng nhau đem cửa đẩy ra, đoàn người đi vào, ngửa đầu bốn phía nhìn quanh.

Tàng Thư lâu tổng cộng có chín tầng, độ cao gần ba bốn mươi mét, xa xa đen nhánh, cũng thấy không rõ đến cùng có bao nhiêu rộng mở. Chỉ có thể nhìn thấy trước mặt đều là rậm rạp dày đặc giá sách, liên đọc sách bàn ghế đều chỉ có hai bộ mà thôi, còn có nhất trương đơn sơ tấm phản, có thể cung nhân lâm thời nghỉ ngơi, nhưng thoạt nhìn tuyệt không thoải mái, hiển nhiên kiến tạo này đóng Tàng Thư lâu nhân chỉ hi vọng hậu đại con cháu có thể ở nơi này chuyên tâm đọc sách, mặt khác hết thảy hưởng thụ đều miễn .

Tàng Thư lâu trên vách tường còn tàn lưu lần lượt cải tạo xây dựng thêm về sau lưu lại dấu vết, tựa hồ là bị người làm một loại ký ức cố ý bảo lưu lại đến. Ban sơ là đơn sơ thô thạch mộc chất kết cấu; Sau này đào đại khối Thanh Thạch cắt mài đánh, từng khối từng khối chấp nối lên trở thành vách tường và sàn nhà; Lại sau này đại khái là Tiêu gia kinh doanh có cách phú khả địch quốc, trên vách tường đúng là thiếp một tầng hàng thật giá thật kim tử, phóng nhãn nhìn lại cũng tính không ra bọn họ đến cùng ở trong này ẩn giấu bao nhiêu tài phú, chỉ là hôm nay đại bộ phận kim tử đều đã bị cạy đi, từ kia trên dấu vết đến xem, này có lẽ chính là trăm năm phía trước Tiêu Thanh Trừng làm.

Hôm nay Tàng Thư lâu vách tường đã đổi thành bê tông cùng giá thép kết cấu, còn xoát một tầng màu trắng sữa sơn bảo hộ. Giá sách cũng đổi thành đồ thư quán thường dùng cán nguội thép tấm vật liệu chất, hai bên dùng thủy tinh hoạt môn phong bế lên đến, chỉ là không có khóa lại, phía dưới còn trang có thể hoạt động vòng lăn. Đỉnh đầu là tia sáng làm người ta phi thường thoải mái đèn chân không, sáng sủa mà không chói mắt, công tắc dùng hồng ngoại cảm ứng hệ thống.

Từ Diêm Sách lưu lại tin tức trung, Dung Viễn biết chính mình muốn tìm gì đó liền tại tầng cao nhất trên lầu, hắn cùng Kim Dương nói một tiếng, liền một mình đi lên cầu thang.

Ngọn đèn từng loạt từng loạt mở ra lại lụi tắt, thượng đến tầng ba thời điểm, Dung Viễn bỗng nhiên nghe được phía trước có loáng thoáng tiếng hít thở. Hắn cước bộ dừng một chút, sau đó mặt không đổi sắc đi lên.

Đạp lên thang lầu, chuyển qua góc, tại sáng sủa ngọn đèn trung, hắn thấy được một ôm ấp thư bốn, Doanh Doanh đứng lặng thân ảnh.

Nàng tóc dài hơi xoắn, tế cao gầy chon, trời sinh nhất trương đồng nhan mơ hồ nàng tuổi, nhưng kia Thu Thủy như vậy tinh thuần ánh mắt

ngâm một loại tuế nguyệt tinh hảo cảm giác, phảng phất có ngưng trệ thời gian mị lực.

Đây là Thiệu Bảo Nhi. Nàng tuy rằng là Tiêu thị thu dưỡng cô nhi, nhưng trưởng thành về sau cũng có chính mình sinh hoạt, chỉ có tại Tiêu Tiêu có cần thời điểm mới sẽ ứng triệu hồi đi -- trên thực tế, trừ số ít mấy cái thể đại phục vụ Tiêu gia lão nhân bên ngoài, hòa bình niên đại đại đa số Tiêu thị thu dưỡng hài tử đều là đi như vậy lộ.

Thiệu Bảo Nhi nguyên bản là quốc gia an toàn ngành đặc thù hình nhân tài, nhưng tại Tiêu Tiêu qua đời, Diêm Sách mất tích về sau, nàng lại lựa chọn từ đi hết thầy chức vụ, trở lại nơi này xử lý này đồng Tàng Thư lâu, mặt khác còn có mấy người cũng làm ra cùng nàng đồng dạng lựa chọn, Dung Viễn nghe nói về sau, liền cũng đều đồng ý .

Cứ việc phía trước hai người đều đối với lần này gặp có điều đoán trước, nhưng mà mặt đối mặt nhìn nhau thời điểm lại đều nao nao, lâm vào trầm mặc.

Dựa theo lệ thường đến nói lúc này hẳn là hỏi một câu "Người hảo sao", nhưng mà bọn họ đối lẫn nhau tình huống thực tế đều phi thường lý giải, loại này lời khách sáo hiển nhiên không có tất yếu; Muốn nói cửu biệt gặp lại vui sướng, bọn họ quan hệ cũng không có thân mật kia phân thượng; Nói một câu "Tái kiến", lại có vẻ quá mức lạnh lùng.

Giảng co một lát, Thiệu Bảo Nhi bỗng nhiên "Phốc xuy" Cười, lộ ra cùng quá khứ như vậy mang theo vài phần khả ái cùng thiên chân tươi cười, hiện tại nàng xem đi lên dứt khoát tựa như mười mấy tuổi thiếu nữ . Nàng cười than nhẹ một tiếng, không biết nghĩ tới cái gì, trong ánh mắt mang theo vài phần hoài niệm cùng mềm mại, lại không nói gì, hơi hơi hạ thấp người, xoay người đi.

Dung Viễn nhìn theo nàng rời đi, đứng yên hồi lâu, mới tiếp tục đi lên lầu đi.

Bọn họ từng sinh tử gắn bó, cộng đồng đào vong; Nàng từng đánh bạc mệnh tới cứu hãn, kia cụ mềm mại thân thể tại hãn trong lòng dần dần đình chỉ hô hấp; Nàng từng là hãn trở thành [công đức bộ] khế ước giả thời cơ cùng động lực.

Nhưng mà, hãn đạp lên con đường này, giữa hai người lại cơ hồ không còn có giao tập. Hôm nay tái kiến, bất quá là nhìn nhau cười, các bên đông tây mà thôi.

Nói không rõ là phiền muộn vẫn là thương cảm, nhàn nhạt cảm xúc tại đầu trái tim như một luồng sương mù thổi qua, rất nhanh đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Tầng ba đến tầng chín, bất quá là ngăn ngui một đoạn cự ly, rất nhanh liền đi đến chỗ cuối. Dung Viễn thuận lợi tìm đến Tiêu Tiêu lưu lại gì đó -- này một tầng duy nhất một chiếc bàn học thượng, bày một hoàn toàn phong bế kim chúc hạp, tứ phía thậm chí ngay cả hoa văn cũng không có, cũng tìm không thấy lỗ khóa. Chiếc hộp đỉnh chóp, dùng xinh đẹp tự thể có khắc [công đức ghi lại bản chép tay] cùng một ngắn gọn thuyết minh, đại khái liền là nói chiếc hộp bên trong gì đó hữu duyên người mới có thể được chi, cảnh cáo hậu nhân không thể bạo lực mở ra này chiếc hộp, bằng không bên trong cơ quan sẽ đem sở hữu vật phẩm đều phá hủy.

Dung Viễn liếc nhìn liền nhìn ra được đến, này kim chúc hạp cũng không phải công đức thượng thành hối đoái vật, mà là nhân công đúc kim loại mà thành, chiếc hộp mặt ngoài còn tàn lưu chế tác giả cũng không tinh xảo công nghệ sở dẫn đến các loại dấu vết. Chiếc hộp bản thân không có bất cứ cơ quan có thể khiến nó mở ra, về phần bên trong... Dung Viễn dùng huyền lực thăm dò một chút, phát hiện bên trong trừ một quyển giấy chất sổ tay bên ngoài, còn có đại lượng bột phấn cùng dạng bông vật, chỉ cần có

một điểm hỏa hoa hoặc là cường liệt va chạm, số tay liền sẽ lập tức bị đốt thành tro.

Này thiết kế cũng không thập phần tinh diệu, hiện đại xã hội thực ra liền có vô số chủng biện pháp có thể lấy ra bên trong gì đó. Nhưng thật dày kim chúc vỏ ngoài ngăn cách cơ hồ sở hữu thăm dò thủ đoạn, tại không chân chính làm rõ bên trong thiết kế tiền đề dưới, nói vậy cũng không ai dám tùy tiện mở ra.

Nhưng này đối Dung Viễn đến nói cũng không tính cái gì nan đề, hần thủ hạ hơi hơi chấn động, kim chúc trong hộp gian bỗng nhiên xuất hiện một so sợi tóc càng mảnh khe hở, nếu không cần kính lúp mắt thường thậm chí nhìn không tới. Dung Viễn nhẹ nhàng đẩy, chiếc hộp phân thành hai nửa, màu trắng ti như vậy gì đó trào ra, lộ ra một quyển sách biên giác.

Dung Viễn đem này cuối cùng một quyển [công đức ghi lại bản chép tay] lấy ra, vẩy xuống mặt trên tạp vật, tại bên cạnh bàn ngồi xuống, tĩnh tĩnh tâm, sau đó mới lật ra.

Bản chép tay này thượng, ghi lại Tiêu Tiêu trở thành [công đức bộ] khế ước giả ban sơ một đoạn thời gian. Khi đó nàng còn gọi Tiêu Thanh Trừng, bất quá mới chừng mười tuổi, lại có thể ở trong chiến tranh khuynh tảo gia tài trợ giúp Đường quốc quân đội, càng là không chút nào keo kiệt cứu trợ rất nhiều người. Từng đường quân tại một tòa trọng yếu đầu mỗi then chốt thành thị bảo vệ chiến trung thất bại, thành thị luân hãm, địch quốc quân đội muốn đổi này thành khu phố đã buông xuống vũ khí quân dân thậm chí bao gồm chung quanh thôn trấn đều phải triển khai đại quy mô giết hại. Nhưng mà tại quân địch điên cuồng giết hại sáng sớm hôm sau, Tiêu Thanh Trừng đột nhiên kỳ tích xuất hiện ở dưới thành, cùng nàng cùng xuất hiện, còn có mấy chục tương kim ngân tài bảo, nấp đầy tất cả đều mở ra, chất đầy vàng ròng trang sức thậm chí từ thùng bên cạnh tràn ra đến, tại mới lên dương quang dưới lấp lóe đủ để khiến bất luận kẻ nào mất đi lý trí thôi xán kim quang.

Nàng dùng tiền tài mua xuống mọi người mệnh.

Quân địch nguyên bản thâm nghĩ đem tài bảo cướp đi, đối Tiêu Thanh Trừng cũng muốn làm loạn, nhưng vừa đến, Tiêu Thanh Trừng hứa hẹn chỉ cần đối phương tuân thủ lời hứa, sau còn có thể lại cho bọn họ gấp hai châu báu; Thứ hai, nữ hài tuy rằng chưa từng thanh sắc đều lệ khí thế bức nhân, nhưng nàng ánh mắt thanh chính tòng dung trấn định, ngữ khí kiên quyết lại đâu ra đó, đầy thân khí độ tao nhã sinh sinh chấn nhiếp giết người giết đến cơ hồ mất đi lý trí quân địch, chính là không ai dám thêm một chỉ thương tổn. Quân địch tư lệnh quan đối với nàng thủy chung thập phần cung kính có lẽ, lại có gấp hai tài bảo ở phía trước treo, giết hại vừa mở đầu liền bị ngạnh sinh sinh đình chỉ, Tiêu Thanh Trừng vì đường quân phản công tranh thủ nửa tháng thời gian.

Nửa tháng sau, hộ tống "Tài bảo" nhân viên vừa vào thành, liền đánh vỡ thùng, từ kim ngân châu báu phía dưới rút ra vũ khí, dùng bên ngoài mai phục bộ đội bên trong ứng ngoại hợp đoạt được cửa thành. Một ngày một đêm chém giết sau quân địch không thể không buông tay thành thị hướng đông chạy trốn, lúc gần đi còn thả một ngọn lửa, nhưng mà theo sau thiên hàng mưa to, bất quá vài phút liền tưới tắt hỏa diễm.

Này đoạn Truyền Kỳ cổ sự đến nay lại vẫn tại Đường quốc truyền lưu, chỉ là biến mất cổ sự trung Tiêu Thanh Trừng danh tự. Truyền thuyết phần sau, là quân địch tại chạy trốn trung lại vẫn không quên mang theo kia mấy chục thùng tài bảo, vì thế còn hi sinh rất nhiều người. Tại bọn họ chạy ra vài trăm dặm thật vất vả tìm đến đại bộ đội dàn xếp xuống dưới thời điểm, thủ trưởng hỏi trải qua, mở ra thùng, lại phát hiện bên trong tất cả đều là thạch đầu, căn bản không có trong tưởng tượng tám ngàn tài phú.

Nhưng thùng hoàn hảo không tổn hao gì, liên giấy niêm phong đều là nguyên khuông nguyên dạng, trông coi kho báu binh lính thành khẩn hứa hẹn tuyệt không có bất luận kẻ nào động qua. Kia giá trị không thể đánh giá tài bảo, cứ như vậy hư không tiêu thất .

Cố sự rất ly kỳ, nhưng lúc ấy mục kích chứng nhân rất nhiều, chân thật tính không thể nghi ngờ. Nghe nói quân địch tư lệnh quan vài thập niên sau làm tù chiến tranh bị thẩm phán, sắp qua đời tiền còn nhớ mãi không quên khi đó thiếu nữ, tại phóng viên phỏng vấn khi hân duy nhất thỉnh cầu chính là hi vọng biết nàng là ai. Đây đoạn cố sự truyền lưu đến hiện tại cơ hồ đã hoàn toàn thay đổi, bị cải biên thành các loại kháng chiến kịch trung cao trào giai đoạn, thiếu nữ cũng bị an lên đủ loại thân phận, như chính nghĩa dũng cảm mỹ lệ Đường quốc quân nhân, đường quân cao tăng tư sinh nữ, lưu học trở về quý tộc thiếu nữ, thần bí khó lường ẩn sĩ gia tộc, nam phần nữ trang con hát, nắm giữ tiên thuật tu chân giả, mảnh khoé bịp người nhất lưu hạ cửu lưu trung ái quốc giả đội đã (vân vân).

Dung Viễn biết, mượn dùng [công đức bộ] chi lực làm đến này mấy cũng không khó. Trọng điểm là, tại đây sự kiện sau, Tiêu Thanh Trừng công đức đạt tới trăm vạn, bởi vậy xuất hiện một điều tân quy tắc.

Mà này quy tắc, là Dung Viễn vĩnh viễn đều không thể nhìn thấy .

Bởi vì nó xuất hiện điều kiện có hai: Đệ nhất, kế ước giả mới bắt đầu công đức tất yếu là chính trực; Đệ nhị, trăm vạn công đức, tất yếu toàn bộ thông qua thiện hạnh mà được đến, nếu trong lúc này chủ động sát hại bất luận kẻ nào -- cho dù là phụ công đức đạt tới con số thiên văn ác nhân, này quy tắc cũng giống nhau sẽ không xuất hiện.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mật

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Cáo Biệt Cùng Bắt Đầu

Ngại với [công đức bộ] bảo mật quy tắc, Tiêu Thanh Trừng không có đem cụ thể nội dung từ đầu tới cuối viết xuống đến, chỉ là dùng tương đối mật mờ phương thức ám chỉ trong đó nội dung cùng nàng phỏng đoán. Dung Viễn nhìn hai lần, mới dần dần hồi qua vị đến.

Này một điều tân quy tắc, cùng này nói là quy tắc, không bằng nói là nhắc nhở, hơn nữa chỉ biểu hiện hơn một nửa.

Tại Tiêu Thanh Trừng ghi lại trung, này quy tắc nhắc nhở [công đức bộ] lai lịch, nếu kế ước giả có thể dựa theo nhắc nhở vẫn truy tìm đi xuống, cuối cùng có lẽ có thể thăm dò đến nó bản chất, chân chính trở thành [công đức bộ] chương không giả, mà không lại chỉ là bị [công đức bộ] hạn chế cùng ước thúc kế ước quan hệ.

[công đức bộ] trung qua đi cũng có qua khi một điều quy tắc nội dung đề cập tình huống tương đối phức tạp khi, cũng sẽ không một lần tính toán toàn bộ biểu hiện đi ra, mà là căn cứ kế ước giả xúc phát điều kiện từng cái xuất hiện tình huống. Này quy tắc cũng là như thế, cái thứ nhất nhắc nhở thực ra phi thường mơ hồ, Tiêu Thanh Trừng phỏng đoán, tại công đức đạt tới ngàn vạn, một ức, mười ức hoặc là càng nhiều thời điểm, còn lại càng thêm cụ thể minh xác nhắc nhở cũng sẽ từng cái hiển hiện ra, cuối cùng sẽ đem kế ước giả dẫn dắt đến [công đức bộ] khởi nguyên chi địa, khiến cho [công đức bộ] trở thành kế ước giả một bộ phận, trở thành hắc hoặc nàng trong tay một đạo cụ, trường ác dương thiện thu hoạch được công đức, cũng không lại là đơn thuần con số, mà sẽ biến thành kế ước giả bản thân lực lượng.

Nói cách khác, chính là lấy [công đức bộ] vi Thần Khí, thành thần !

Đồng thời, nàng còn suy đoán, nếu khế ước giả lựa chọn là triệt để trừu tượng ác chi lộ mà hoàn toàn ngăn chặn làm việc thiện mà nói,[công đức bộ] trung cũng sẽ có cùng loại nhắc nhở tính quy tắc, chẳng qua loại này quy tắc sẽ đem khế ước giả dẫn dắt lên hoàn toàn bất đồng đạo lộ -- tức buông tay truy tìm [công đức bộ] bản chất, mà là tìm đến có thể hủy diệt [công đức bộ] phương pháp, từ nay về sau triệt để thoát ly [công đức bộ] trói buộc, sẽ không lại bởi vì phụ công đức hoặc là giải trừ khế ước mà xúc phạm tới tự thân, nắm giữ cường đại lực lượng, cũng sẽ không bởi vậy nhận đến bất cứ ước thúc, làm việc thiện hoặc là làm ác đều tại này một niệm ở giữa.

Đây là ma chi đạo.

Bất quá người sau chỉ là Tiêu Thanh Trừng suy đoán, nàng dùng rất nhiều không xác định từ ngữ, biểu hiện ra này bản nhân tại viết xuống này đoạn văn tự thời điểm thực ra nội tâm cũng có rất nhiều nghi hoặc cùng mê mang.

Dung Viễn không biết Tiêu Thanh Trừng có phải hay không lúc ấy cũng từng nghĩ tới muốn dọc theo con đường này đi xuống, thẳng đến tìm kiếm đến mọi bí mật ngọn nguồn. Bản chép tay mặt sau ghi lại thập phần rải rác hỗn loạn, hãn bán mộng bán đoán, đem năm đó phát sinh sự khêu ra một hình dáng.

Vì ngăn cản đồ thành, Tiêu Thanh Trừng vận dụng rất nhiều công đức thương thành bên trong hắc khoa học kỹ thuật. Đề cập nhân viên quá nhiều căn bản không thể phong tỏa tin tức, sự tình truyền ra đi về sau, lời đồn càng truyền càng thái quá, khi đó mọi người tuy rằng tin tức bề tấp sinh hoạt đơn điệu, nhưng não động tuyệt không kém hơn trăm năm sau hiện đại nhân. Bách tính ngu muội, lời đồn càng hoang đường, bọn họ truyền được càng cao hứng, thực ra ở sâu trong nội tâm tín nhiệm độ cũng lại càng thấp,

có thức chi sĩ càng thêm sẽ không tin tưởng như vậy truyền thuyết, mà là dùng các loại xảo diệu cơ quan cùng sách lược đến giải thích chuyện này.

Nhưng cự ly Tiêu Tiêu càng gần nhân, càng người thông minh, càng trở nên rõ ràng tại nàng quyết định độc thân đi đàm phán thời điểm, trên thực tế căn bản không có bất cứ hậu viên cùng giúp đỡ, cũng lại càng lý giải nàng ở trong sự kiện này biểu hiện ra như thế nào thần kỳ lực lượng.

Cho nên, sự kiện kia sau không lâu, Tiêu Thanh Trường liền gặp phải yêu nhất nhân hòa tín nhiệm nhất nhân đồng thời phản bội, bên cạnh thân tín cơ hồ bị giết hại hầu như không còn, còn sót lại mấy cái Tiêu thị bàng chi tất cả đều chết, vẫn coi là đồng bọn đường trong quân cũng có một vài người bắt đầu đánh nàng chú ý. Nàng một độ tại không hề có phòng bị dưới tình huống thân thụ trọng thương tần lâm tử vong, này trong lúc nữ hài trải qua như thế nào tâm lý lộ trình Dung Viễn không thể hiểu hết. Chỉ là tại kia phía trước, Tiêu Thanh Trường tuy rằng cũng trải qua chiến hỏa cùng tử vong, nhưng bởi vì [công đức bộ] quan hệ trên thực tế không có nhận đến bao nhiêu đau khổ, bởi vậy đáy lòng trung vẫn giữ lại nhân tính tối quang huy một mặt cùng thâm thâm tín nhiệm; Tại kia sau, nàng hóa thân báo thù Tu La bí mật giết chết sở hữu thương tổn nàng chí thân nhân, đồng thời đối với chiến tranh trợ giúp cũng có sở giữ lại, chỉ cần tinh lực đều đặt ở nghiên cứu chế tạo toàn phảng chân trí năng người máy cùng vì chính mình chuẩn bị đường lui bên trên.

Bởi vì báo thù, Tiêu Thanh Trường mất đi tiếp tục đạt được hậu tục nhắc nhở tư cách, nàng bản nhân tựa hồ cũng không có thăm dò đi dục vọng. Bởi vậy tại báo thù sau khi kết thúc, nàng đem này bản [công đức ghi lại bản chép tay] phong ấn tại này kim chúc trong hộp, có lẽ vẫn là ôm có thể cấp hậu nhân một điểm nhắc nhở kỳ vọng, nhưng khi đó, đáy lòng nàng có lẽ cũng đã tồn hủy diệt [công đức bộ] ý tưởng -- từ nàng giữ lại bản chép tay này, lại đem phong ấn được như thế nghiêm mật loại này tràn

ngập mâu thuẫn tính hành vi trung, không khó nhìn ra trong đó xung đột không ngừng ý tưởng.

Tại kia sau, Tiêu Thanh Trùng tựa hồ không còn có ghi lại qua liên quan [công đức bộ] đôi câu vài lời. Bởi vậy Dung Viễn đối với nàng tương đối lý giải, chính là sau đó nàng tên giả là Tiêu Tiêu bắt đầu cùng chính mình tiếp xúc lúc. Chỉ là khi đó, bởi vì tin tức lượng không ngang hàng, hẳn bản thân lịch duyệt cùng năng lực cũng đều tương đối nông cạn, bởi vậy hẳn xem Tiêu Tiêu thủy chung như trong sương xem hoa xem không rõ ràng, nội tâm địch ý cùng cảnh giác làm cho bọn họ luôn luôn cũng không có qua chân chính tương đối tín nhiệm cùng thân mật tiếp xúc, hẳn liên Tiêu Tiêu bốn danh đều không biết, tự nhiên cũng không khả năng lý giải càng thêm bí ẩn tin tức .

Dung Viễn lật ra bản chép tay trong đó một tờ, tràn đầy nhất trường thượng, đều là Tiêu Thanh Trùng vẽ tay một bộ tranh vẽ -- này hình thể tựa hồ là Thần Thú Bạch Trạch, nhưng nàng đem Thần Thú thân thể họa được thập phần quái dị, trên đầu Dương Giác biến thành hình dạng kỳ quái sừng hươu, còn tăng thêm một ít quái dị hoa văn, phía sau lưng nhiều một đôi trong thần thoại truyền thuyết căn bản không tồn tại cự đại cánh, cuối cùng đem Thần Thú họa thành một chỉ không đâu vào đâu. Nhưng từ kia cực độ chăm chú bút pháp xem ra, này bức họa cũng không phải nàng tùy tay loạn miêu đi ra, mà là vì gắng đạt tới đạt tới nào đó tinh chuẩn miêu tả mà không thể không như thế.

Này bức họa, chính là Tiêu Tiêu lưu lại "Nhắc nhở quy tắc" .

Dung Viễn tin tưởng nguyên bản quy tắc nội dung hẳn là so này đơn giản trắng ra rất nhiều, nhưng căn cứ vào bảo mật nguyên tắc cùng với loại này đặc thù quy tắc hạn chế, nàng thậm chí không thể dùng tương đối mơ hồ chữ đem viết xuống dưới, chỉ có thể họa ra như vậy một không đâu vào đâu đồ án đến. So với Tiêu Thanh Trùng lúc trước, Dung Viễn được đến này nhắc nhở càng thêm mật mờ, hẳn cũng không khả năng được đến cái

kia quy tắc hậu tặc nội dung. Nhưng không thể phủ nhận, tại nhìn qua này mấy văn tự về sau, hẳn nội tâm dĩ nhiên rục rịch, khẩn cấp muốn đập lên tìm kiếm đáp án lộ trình.

...

Mèo béo loạn phiên một trận thư về sau, bị rậm rạp dày đặc văn tự nhìn xem thiếu chút nữa ngủ đi. Hẳn trông mắt chuyển chuyển, buông xuống thư tay chân rón rén cọ đến Kim Dương bên cạnh, xoa xoa tay hỏi:"Kim Dương ca, Tiểu Viễn ca đi lên phân nửa ngày cũng không có tin tức, người nói... Chúng ta có phải hay không có tất yếu đi lên xem xem?"

Cách đó không xa Dung Cảnh sớm liền đợi nóng lòng, lập tức đem lỗ tai dựng lên đến, ngóng trông nhìn qua.

Kim Dương vừa tìm một quyển tập tranh cấp Kim Vân xem, hoàn cấp hẳn giảng thuật tập tranh trung miêu tả lịch sử cố sự, nghe vậy bất đắc dĩ cười một thoáng, vừa muốn mở miệng, bỗng nhiên gặp ôm vào trong ngực Kim Vân ngẩng đầu nhìn hướng thang lầu, ánh mắt chuyên chú trình độ tựa hồ đã muốn quên hẳn này phụ thân tồn tại.

Nhẹ nhàng tiếng bước chân truyền đến, Kim Dương ôm lấy nhi tử đứng lên xoay người, chỉ thấy Dung Viễn từ trên lầu đi xuống đến, nhìn qua tựa hồ cùng phía trước không có còn cái gì biến hóa, nhưng hẳn vừa mở miệng, liền ném một đại lồi.

"Ta phải đi, chúng ta như vậy cáo biệt đi."

Mọi người kinh hãi, Dung Cảnh thốt ra:"Đi? Ca người muốn đi chỗ nào?"

"Như vậy gấp gáp?" Kim Dương nhú mày nói:"Trong nhà Đình Đình làm cơm, ta ba mẹ, Chu Viên, còn có phía trước đồng học bằng hữu... Người không tưởng tái kiến một mặt sao?" Nói chuyện đồng thời, chính

hắn cũng hiểu được này lý do tái nhợt vô lực -- Dung Viễn chưa bao giờ là sẽ để ý cái gì cáo biệt nghi thức nhân.

Dung Viễn nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Không có tất yếu. Mọi chuyện tất yếu phải làm đều đã làm xong, chậm hai ngày sớm hai ngày, cũng không có cái gì phân biệt, không bằng hiện tại liền đi."

Ly biệt tất có đau đớn, đau dài không bằng đau ngắn. Huống chi, lưu lại trên địa cầu mỗi phút mỗi giây, hắn đều tương đương với là một khóa tù thời sẽ bị dẫn bạo bom. Cùng này lo lắng đề phòng lưu lại, không bằng sớm rời đi.

"Các người này đề tài nhi, ta như thế nào nghe cảm giác như vậy không đối vị đâu?" Mèo béo chớp mắt nhỏ nói: "Nghe ý tứ này, như thế nào liền cùng Tiểu Viễn ca rời đi về sau lại cũng không trở về như vậy."

"Ca..." Dung Cảnh cầu xin nhìn về phía Dung Viễn, lại không biết nên như thế nào giữ lại hắn.

Dung Viễn chần chờ một chút, thò tay xoa nhẹ một phen Dung Cảnh đầu, xoay người đối Kim Dương nói: "Đứa nhỏ này không sai, về sau ta không có cơ hội, người thay ta chiếu cố một hai đi." Giữa bọn họ nói chuyện, đã sẽ không dùng cái gì thỉnh cầu ngữ khí.

"Không cần người nói, ta cũng vẫn đem Viên Viên trở thành của ta đệ đệ." Kim Dương thở dài nói.

Bên cạnh Dung Cảnh nước mắt bỗng nhiên liền đi xuống đến.

Dung Viễn lại đối cùng vào đặc cần nhân viên nói: "Này tòa Tàng Thư lâu, về sau liền để lại cho Thiệu Bảo Nhi, tương quan văn kiện tại nghiên cứu sở, ta đã ký qua tự, quay đầu Chu Viên sẽ cho các người đưa qua."

Hắn chỉ mang đi bản chép tay kia, còn lại tại thể nhân trong mắt có lẽ vô giá trên quý bộ sách, với hắn mà nói lại không có cái gì nuốt chiếm ý nghĩa.

Hai danh đặc cần hai mặt nhìn nhau, bọn họ tại Dung Viễn bên cạnh chỉ phụ trách bảo hộ, lại không có quyền lực can thiệp hắn lựa chọn, chỉ có thể gật đầu nói: "Vâng !" sau đó trong đó một người đi đến bên cạnh, đầy đầu mồ hôi hướng thượng cấp hội báo tình huống.

Kim Nam thu đến tin tức, chỉ gật gật đầu nói:"Biết." Không có bất cứ chỉ thị cấp không hiểu ra sao hội báo nhân viên liền đem nhân đuổi đi, hắn đi đến bên cửa sổ, quan sát bao phủ tại trong sương mù b thị, ánh mắt nặng nề.

Rời đi sự, Dung Viễn đã sớm liền cùng hắn câu thông qua. Ẩn ẩn phỏng đoán ra Dung Viễn mục đích Kim Nam, sớm liền rõ ràng chính mình không thể ngăn trở người kia cước bộ.

Nghiên cứu sở bên trong, so bất luận kẻ nào đều sớm hơn biết tin tức này Chu Viên ghé vào trên bàn gào khóc, chỉ cảm thấy toàn thân khí lực đều bị vét sạch . Nàng khóc được như vậy thương tâm như vậy tuyệt vọng, lộ ra một loại phảng phất linh hồn bị xé nứt thống khổ, thế cho nên các đồng sự bằng hữu không ai dám tiến lên tới hỏi một câu vì cái gì.

Dung Viễn cuối cùng đối Kim Dương nói:"Noah sẽ theo ta cùng nhau đi, sau này thiên võng quản lý ta cũng sẽ không lại nhúng tay, may mà hiện tại kết cấu đều đã đáp lên đến, cơ bản điều lệ chế độ cũng hoàn thiện, sau này trên cơ bản hắn là có thể tự chủ vận hành, nhưng thiếu giám sát, khẳng định sẽ xuất hiện một ít không hợp pháp hiện tượng."

Đây là Dung Viễn lần đầu tiên đối ngoại công khai thừa nhận hắn cùng thiên võng quan hệ, cứ việc Dung Cảnh hai người sớm liền đoán

được, lúc này vẫn là có một loại nghe được thiên đại bí mật cảm giác, hận không thể trường ra tám đôi tai đến.

Dung Viễn nhìn bọn họ hai liếc nhìn, hai người lập tức sợ tới mức quay đầu. Sau đó Dung Viễn lại nói: "Kim Nam đáp ứng sẽ giúp ta chiêu khán điểm, nhưng hãn rất bận, người khác ta cũng không yên tâm, người nếu có thời gian liền thay ta tốn nhiều điểm tâm. Về sau..."

Hãn cúi đầu nhìn nhìn vẫn nhu thuận không nói lời nào, lại im lặng lắng nghe Tiểu Kim Vân, hãn trong thần sắc còn lộ ra vài phần cùng tuổi không hợp suy tư, hiển nhiên hãn không chỉ nghe hiểu, còn có ý nghĩ của mình.

Trên phi cơ, Kim Vân thần sắc cũng tất cả đều dừng ở Dung Viễn trong mắt. Hãn chờ một chút, cuối cùng vẫn là quyết định tin tưởng chính mình cảm giác, đối Kim Dương nói: "Đăng tiểu vân trưởng thành, không ngại đem thiên võng giao cho hãn."

"Tiểu vân?" Kim Dương ngạc nhiên, "Hãn còn quá nhỏ..."

"Hiện tại tiểu, không có nghĩa là về sau sẽ vẫn tiểu đi xuống." Dung Viễn lắc đầu nói: "Về sau sự, ai có thể nói được chuẩn đâu? Nếu hãn tương lai không muốn, coi như ta chưa nói qua đi!"

Hãn nói giống như thiên võng là một loại gánh nặng, nhưng chung quanh mấy người đều biết hãn loại này phó thác ý nghĩa cái gì. Thiên võng không chỉ có riêng đại biểu cho một phần trách nhiệm cùng vô tư giúp, nó tuy rằng là một không hoàn toàn không lợi nhuận cơ cấu, nhưng này sở bệ Bàng đại nhân tế mạng lưới quan hệ lạc, toàn thế giới vô số người dân ý khuynh hướng, khó có thể đánh giá tin tức con đường, lại là vô số người tình nguyện táng gia bại sản cũng muốn đạt được, lại bị Dung Viễn nhẹ nhàng như vậy phóng tới một năm tuổi hài tử trong tay.

Trọng bàng bom một tiếp một đập vào trên đầu, đánh được mọi người cơ hồ mất đi phản ứng năng lực. Dung Viễn nghĩ nghĩ, lời muốn nói đã sớm liền đều nói xong, nếu có cái gì để sót... Hắn về sau cũng không phải hoàn toàn không lại trở về, kết thúc trước mắt trong kế hoạch lữ trình, mười năm hai mươi năm về sau khẳng định còn muốn trở về xem xem, đến thời điểm lại nói cũng là giống nhau.

Vì thế hắn phát phát tay nói: "Kia liền như vậy, ta đi, đừng lại cùng."

"Tiểu Viễn !"

Hắn mới vừa đi ra hai bước, phía sau liền truyền đến Kim Dương có chút thất không tiếng hô. Dung Viễn xoay người, gặp Kim Dương buông xuống Kim Vân, bước đi lại đây hung hăng ôm một chút, dùng run nhẹ nhẹ thanh âm ghé vào lỗ tai hắn nói: "Hảo hảo sống, đừng chết ! chớ quên ở trên địa cầu người còn có ta này ca ca."

Dung Viễn thất thần một chút, Kim Dương sinh nhật chỉ so với hắn đại một tháng linh một ngày, mới trước đây thường xuyên bởi vì nguyên nhân này tự xưng là hắn ca ca, hai người còn vì thế tranh chấp qua vài lần, trưởng thành về sau lại rất lâu không có lại nghe được qua.

Hôm nay nghe tới, đây là một câu "Ta sẽ che chở người" hứa hẹn.

Dung Viễn hồi ôm một chút, sau đó buông ra. Gặp Kim Dương thò tay ý đồ lấy xuống treo tại trên cổ ngọc điệp, lắc đầu ngăn lại hắn, nói: "Không cần, người để, tương lai cấp tiểu vân cũng được." Dù sao công đức ngọc điệp bảo vệ có liên quan hiệu dụng, mặc kệ mang tại ai trên người, đều giống nhau sẽ bảo hộ bọn họ người một nhà.

Kim Dương sửng sốt, nhìn nhìn bị hắn buông xuống Kim Vân, không có lại kiên trì.

"... Bảo trọng." Dung Viễn trầm mặc hồi lâu, sau đó nói, xoay người rời đi.

"Ca !" Mắt thấy Dung Viễn kéo ra Tàng Thư lâu đại môn, dương quang từ ngoài cửa chiếu vào, có vẻ đứng ở cổng bóng người kia cơ hồ muốn hòa tan tại quang mang trung. Dung Cảnh đột nhiên có loại rối cuộc nhìn không thấy hấn dự cảm, hốt hoảng hô:"Người muốn đi chỗ nào? Không thể mang ta cùng đi sao?"

"Kính tử !" Mèo béo đại kinh thất sắc quát.

Dung Cảnh cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ đột nhiên toát ra như vậy một câu đến, hấn cũng ngây ngẩn cả người, nhưng phục hồi tinh thần về sau, trong lòng lại cũng không hối hận, ngược lại ần ần cảm giác thập phần thoải mái.

Nhưng đi tới cửa Dung Viễn thân ảnh chỉ là hơi thoáng tạm dừng, sau đó phất phất tay, không có bất cứ đáp lại ly khai.

Đại môn khép lại trong nháy mắt, Kim Dương đột nhiên nhìn thấy Emerald không biết lúc nào đứng ở ngoài cửa, bên cạnh còn phóng một màu trắng bạc, giống trứng gà như vậy gì đó, đỉnh chớp tựa hồ còn hơi hơi chuyển nửa vòng.

"Ca tháp."

Thanh Đồng môn khép kín thanh âm bưng tỉnh Dung Cảnh cùng đặc cần nhân viên, bọn họ vọt tới cạnh cửa kéo ra đại môn, lại phát hiện bên ngoài thủ môn hai người đã hôn mê, tầm nhìn rộng lớn mà trống trải, không có cách trở vật, cũng không có bọn họ muốn thấy bóng người.

Tác giả có lời muốn nói:

Vì thế chính văn kết thúc.

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Phiên Ngoại - Bọn Họ Sau Đây

Lớn nhỏ mấy trăm tấm ảnh chụp dán tại một bức có mười hai mét vuông trên tường, các loại nhan sắc ký hiệu bút họa dài ngắn không đồng nhất liên tuyến, đem này mấy ảnh chụp nối tiếp lên, có một chút mặt trên còn làm ngăn gọn dấu hiệu. Lúc này nếu có một ngoại nhân nhìn thấy này mặt ảnh chụp tường, nhất định sẽ phi thường sửng sốt, bởi vì ảnh chụp trung những người này đại đa số đều thanh danh hiển hách, hơn nữa nhìn như không chút nào tương quan, nhưng trên mặt tường này, lại dấu hiệu ra bọn họ ngàn tia vạn luồng liên hệ.

Tỷ như nói, ở mặt trên nhất một loạt chính giữa kia tấm ảnh chụp trung, là một tuổi chừng bảy mươi lão nhân, hăn thon gầy mà tái nhợt, bạch phát cũng không có cố ý nhuộm hắc, nhìn qua thân thể không phải rất tốt, nhưng lưng cử được thẳng tắp, ánh mắt ôn hòa trung lộ ra sắc bén, không có nửa phần lão nhân suy nhược, cũng không ai dám đem hăn xem như một tuổi già lão nhân đến đối đãi. Cách ảnh chụp, đều có thể để người cảm giác được bộ thân thể kia trung cường đại lực lượng.

Hăn là Kim Nam, cũng là Đường quốc này chiếc cự luân chương đà giả. Tại hăn chấp chính mấy năm nay trung, Đường quốc vô luận quân sự, giáo dục, nghiên cứu khoa học, kinh tế, liêm khiết độ, xã hội trị an đẳng đều vừa nháy trở thành thế giới đệ nhất, mà Kim Nam cũng bị xưng là trên thế giới tối có ảnh hưởng lực nhân. Nhưng mà vô luận ngoại giới cho hăn tiến hành bao nhiêu ca ngụy, ca tụng hoặc là sùng bái, sợ hãi, hăn đều trước sau như một, không kiêu không nóng nảy, vững vàng, kiên định, dẫn dắt Đường quốc đi tới phương hướng.

...

Kim Nam phía dưới, là một trung niên nam nhân ảnh chụp, hắc ngũ quan thâm thúy, môi khê mím, hơi nhú mào, tựa hồ đối chụp ảnh chuyện này cảm thấy không vui, thoáng hiển lạnh lùng trong ánh mắt để lộ một loại "Các người này quần phàm nhân" không thèm chú ý đến cảm, có vẻ diện mạo bất phàm, cũng cao không thể phàn. Nam nhân phía sau, là một mi mục như họa, tươi cười xán lạn như Triều Dương thiếu niên, hắc không chút nào sợ hãi nam nhân mặt lạnh, ôm hắc cổ thò tay cấp hai người chụp một tấm ảnh, tuyết trắng răng nanh chẳng sợ ở trong ảnh chụp tựa hồ đều rạn vỡ lóe sáng.

Nếu nói Kim Nam ở thế giới lực ảnh hưởng thượng còn có một uy hiếp giả, đó chính là này tấm ảnh chụp trung trung niên nam nhân Kim Vân. Hắc tuy rằng là Kim Nam cháu, nhưng lại hoàn toàn không có đặt chân chính đàn, cũng không có kế thừa cha mẹ khổng lồ xuyên quốc gia xí nghiệp, mà là lựa chọn đem suốt đời tinh lực đầu nhập đến thiên vông viện trợ tính sự nghiệp trong. Hắc giúp một ít lạc hậu ngu muội địa khu bị nô dịch nữ tính đạt được ứng có quyền lực cùng tôn trọng, khiến trên thế giới không có cái nào hài tử bởi vì thiếu tiền mà không thể đọc sách, khiến chân chính ổn định giá thậm chí miễn phí chữa bệnh trái rộng sở hữu lạc hậu quốc gia, dẫn dắt đoàn đội cải thiện thế giới 80% hoang mạc hóa khu vực... Kim Vân cùng loại như vậy công tích nhiều không kể xiết, khiến rất nhiều người đều tưởng không rõ, vì cái gì hắc có thể làm tốt nhiều như vậy sự tình, trọng yếu nhất là hắc không có vì thế mà hoang phế thân thể mình, nhàn dư thời gian, còn rất biết hưởng thụ sinh hoạt.

Tại hắc phía sau cái kia thiếu niên, chính là Kim Vân nhi tử Kim tiểu, bởi vì hiển hách thân thế, hắc từ vừa xuất sinh liền bị toàn thế giới chú ý cùng sùng ái. Nhưng tại tốt gia giáo dưới, này thiếu niên một điểm cũng không có trưởng oai, hắc đơn thuần thiện lương, tính cách ôn nhu hòa thiện, trong mắt không mang theo nửa điểm âm trầm. Mọi người đều nói, bị

cặp kia trong veo như thủy ánh mắt nhìn, hấn bất cứ yêu cầu người đều sẽ không nhần tâm cự tuyệt.

...

Này tấm ảnh chụp xuống chút nữa di hai ba hàng, là một màu da rất hắc, mày rậm mắt to nam nhân, hấn đối với màn ảnh giơ ngón tay cái lên, lộ ra đắc ý tươi cười -- nhưng mà này lại là hấn khi còn sống lưu lại cuối cùng một tấm ảnh chụp.

Ảnh chụp trung nam nhân tên là Hạ Vũ Long, nghe nói từng là người kia đồng học, nhưng hấn trong cuộc đời chưa từng dùng điểm này đến quảng cáo rùm beng cùng thối phồng chính mình; Cũng có người nói này nhân phía trước bất quá là côn đồ, nhưng lại ít có người tin tưởng. Mọi người chỉ biết là, này hào sảng thẳng thắn, nhiệt tình chính trực nam nhân là nổi tiếng từ thiện gia, thiên vông bài danh top 5 viện trợ giả. Hai mươi năm trước Đường quốc đại bộ phận địa khu liên hàng mưa to, rất nhiều địa phương đều phát sinh hồng tai, Hạ Vũ Long đem trên người cứu viện bao đều cho mấy cái hài tử, sau đó tại tham dự cứu viện thời điểm bị nộ trưởng sóng biển cuốn đi, lưu lại cực kỳ bi thương cha mẹ cùng một đôi năm vừa mới bảy tuổi song bào thai nữ nhi. Tại hấn trên lễ tang, có vài ngàn nhân tự phát đi phúng viếng. Cho đến ngày nay, mỗi năm tiết Thanh Minh cùng Hạ Vũ Long ngày giỗ khi, như cũ có rất nhiều nhân tiến đến tặng hoa tảo mộ.

...

Hạ Vũ Long ảnh chụp chung quanh, màu đỏ đường cong nối tiếp hai ba mươi tấm ảnh chụp, người ở bên trong có niên thiếu, có thương lão, màu da bất đồng, tướng mạo khác nhau, có một thân tình anh phạm nhi, có nhìn qua giống lão nông... Mà bên trong này mỗi người, đều là thiên vông nổi tiếng viện trợ giả, bọn họ lấy cộng đồng lực lượng từng cải biến rất nhiều người chú định bi thảm vận mệnh, cũng bất tri bất giác cải tạo thế giới này.

Tại viện trợ giả ảnh chụp trong, có nhất trường phi thường đặc thù, bởi vì nó là nghịch quang quay chụp, trừ phi màu đỏ tịch dương ngoại, chỉ có thể nhìn đến một màu đen nam tính cắt hình. Này nhân ngồi nghiêng, một bàn tay khoát lên trên đầu gối, chỉ gian mang theo một điều thuốc. Hãn dung mạo cùng tính danh tại thiên vông trong là độ cao cơ mật, về sự tích của hãn, chỉ có một ít giống như thật mà là giả truyền thuyết. Nghe nói hãn nguyên bản là một danh cảnh sát, tại tiếp đến thiên vông thông báo tuyển dụng về sau thay hình đổi dạng, lấy muôn hình muôn vẻ thân phận mai phục tại bất đồng phạm tội đội -- khí quan mua bán, buôn bán nhân khẩu, thuốc phiện giao dịch, quân hỏa buôn lậu, từng cái dẫn đến bọn họ hủy diệt. Bởi vì hãn tồn tại, trong một đoạn thời gian rất dài kia vài đội không dám tuyển nhận tân nhân, không dám lẫn nhau tín nhiệm, thậm chí có chút ở bên trong hao tổn trung liên chính mình hướng đi diệt vong. Không có biết hãn là ai, mọi người chỉ biết là thế nhân đưa cho hãn biệt hiệu -- cú mèo.

...

Ánh mắt tiếp tục xuống phía dưới, có nhất trường tựa hồ là chụp lên ảnh chụp, màu đen gia trường xe dừng ở ven đường, đoàn người đang từ mặt trên đi xuống đến. Bị hơn mười mặc màu đen tây trang, đeo kính đen nam nhân bảo hộ ở trung gian, là một thân hình nhìn qua giống thiếu niên nam nhân. Làn da của hãn có loại trong suốt tái nhợt, tựa hồ rất lâu không có gặp qua Thái Dương, hốc mắt hãm sâu, hai mắt híp lại, má lõm vào, nếu không phải ánh mắt thập phần đậm đặc, hãn nhìn qua dứt khoát giống bất trị kẻ nghiện.

Này nhân gọi Bạch Nhược Mộc, có người nói hãn là cái kia trong truyền thuyết từng tung hoành Vô Kỵ, trường gian trừ ác "Quạ đen" Trung một thành viên, nhưng loại này thuyết pháp lại không có được đến chứng thực. Ở mặt ngoài tư liệu trung, Bạch Nhược Mộc tại thiếu niên thời kỳ là dựa vào chính mình cao siêu máy tính kỹ thuật tùy ý xâm nhập các cổng thông tin trang web lớn đùa dai, xâm nhập ngân hàng hệ thống chuyển dời

tài sản, trộm lấy xí nghiệp cơ mật văn kiện nổi tiếng hacker. Sau này bị truy nã về sau mai danh ẩn tích thời gian rất lâu, kia trong lúc chính là quạ đen thanh danh lên cao thời điểm. Quạ đen ẩn nấp sau đó không lâu, Bạch Nhược Mộc trở thành phụ trách quốc gia internet an toàn một danh cổ vấn.

...

Tại quạ đen trung, giống Bạch Nhược Mộc như vậy thân phận nửa công khai nửa ẩn nấp cũng không nhiều, tuyệt đại bộ phận thành viên mọi người đến nay lại vẫn không biết bọn họ rốt cuộc là thần thánh phương nào. Chụp xuống ảnh chụp nhân cũng là trải qua nhiều mặt tin tức tìm kiếm cùng nghiệm chứng, mới cuối cùng xác định trong đó một hai nhân thân phận.

Tỷ như tại Bạch Nhược Mộc ảnh chụp trắc phía trên, là nhất trường ba khí chất đều rất nổi bật nhân tại một nhà tiểu tiểu lỗ quán phía trước chụp ảnh chung, trong đó một nam một nữ rõ ràng là phu thê, trong lòng còn ôm một khoẻ mạnh khá khinh tiểu nam hài, mặt khác nghiêng thân mình đứng ở bên cạnh nam nhân mang một bộ viền vàng kính mắt, khoe miệng nhoẻn cười, nho nhã trung lại mang theo một loại để người cảm thấy nguy hiểm khí chất. Đôi phu thê kia tên là Chu Đông cùng Cung Lam, đều từng là quạ đen một thành viên, nhưng hiện tại đã thoái ẩn, lấy người thường thân phận kinh doanh bọn họ phía sau kia đồng cực cụ dân tộc phong tình lỗ quán. Về phần cái thứ ba nam nhân, chụp ảnh giả từng truy tìm rất lâu, cũng không biết hẳn cụ thể thân phận.

...

Tầm mắt chuyển qua bên trái, có một tóc vàng mắt xanh, như là điện ảnh ngôi sao nam nhân đứng ở trao giải trên đài, tươi cười thập phần xán lạn, nhưng hãn trong tay cầm, lại là tượng trưng cho tối cao khoa học giải thưởng cúp.

Hắn là Colwyn • Taylor, Dung Viễn sau, trên thế giới tối nổi tiếng khoa học gia, nhưng hắn rộng nhất làm người biết sự tích, là hắn cái thứ nhất phát hiện [Phương Chu] trung bí mật.

Mấy năm nay, các quốc gia chính phủ vì giành trước một bước đào móc ra kia cái gọi là bị Dung tiến sĩ lưu lại [Phương Chu] trung nghiên cứu thành quả, có thể nói là đa dạng chồng chất thủ đoạn dùng hết, nhưng bị bọn họ ký thác kỳ vọng cao trò chơi cao thủ quân đội các tinh anh lại không có một có điều thành tựu, duy nhất thu hoạch chính là nghiệm chứng này trò chơi phòng hộ cấp bậc là cỡ nào khó có thể đột phá, cùng với nó miêu tả thế giới có bao nhiêu to lớn. Tại mọi người cơ hồ muốn hoài nghi cái kia thuyết pháp có phải hay không chỉ là một mở rộng trò chơi mảnh lối khi, nguyên bản chỉ là lợi dụng [Phương Chu] trung nghĩ chân hoàn cảnh tiến hành một ít nguy hiểm thực nghiệm Colwyn • Taylor công bố hắn phát hiện -- hắn từ trong trò chơi chiếm được nhất trương kiểu mới chiếc xe thiết kế đồ, hao tổn có thể giảm bớt vì hiện tại thông dụng chiếc xe 30%, nhưng các phương diện hiệu năng lại đều có ít nhất gấp hai đề cao. Hơn nữa loại này theo lý phải chỉ tồn tại ở trong trò chơi chiếc xe, hắn trong hiện thực hoàn toàn phục chế đi ra !

Colwyn • Taylor theo sau tuyên bố hết thấy vinh dự hắn là quy công ở Dung Viễn tiến sĩ, hắn chỉ là một kẻ phát hiện, đồng thời hắn tuyên bố sẽ đem loại này kiểu mới chiếc xe sở hữu ích lợi đều hiến cho thiên vãng. Nhưng đối với mặt khác người đến nói này mấy đều không trọng yếu, quan trọng là trong trò chơi thật cất giấu viễn siêu hiện đại khoa học kỹ thuật phát minh tư liệu ! vì thế, tại một đợt mới đa dạng chồng chất dùng hết thủ đoạn sau, lại qua hơn nửa năm mới có một người may mắn chiếm được tân kỹ thuật, bằng này rất nhanh nhảy vọt đến ngàn vạn phú ông hàng ngũ. Lại qua mấy năm, mọi người mới dần dần phát hiện một sự thật -- tại [Phương Chu] trung nếu muốn có lớn nhất thu hoạch, tất yếu ở trong trò chơi ảo trường mầm non bắt đầu, lấy đối đãi học lên khảo thí chăm chú khắc khổ, một tiết khóa không rơi lên xuống đến.

-- ai có thể nghĩ đến chơi trò chơi trọng yếu nhất mục đích cư nhiên vẫn là đến trường?

...

Ảnh chụp tường bên trái đại bộ phận đều là tại [Phương Chu] này hư nghĩ trong trò chơi lấy được trọng đại thành tựu, hơn nữa có tương đương một bộ phận phản hồi đến trong hiện thực nhân; Về phần bên phải, thì đa số đều là từng cùng "Dung Viễn" Đây nhân bản thân có liên quan nhân.

Hắn đồng học, lão sư, viên công, cộng sự qua thực nghiệm viên cùng quân nhân, nương "Từng cùng Dung Viễn hiểu biết" Mà trở thành tân võng hồng người quen. Trong đó bắt mắt nhất nhất trường, là một danh khố mắt cùng trán đã xuất hiện tế văn, nhưng cao quý ưu nhã, trí tuệ cứng cỏi khí chất lại khiến cho nàng thập phần mỹ lệ động nhân, để người không thể điều khiển tự động bỏ qua nàng tuổi cùng nàng sở đại biểu tài phú vinh dự, chỉ vì nàng bản nhân mà khuynh đảo.

Mặc cho ai cũng tưởng không đến, này đạt được toàn thế giới tán dương mỹ lệ nữ tính, từng là béo được không đành lòng nhìn thẳng, trung học khảo thí thành tích thậm chí một độ té đơn vị, bình thường vô kì người thất bại, nhưng đây chính là sự thật, nàng bản nhân cũng thập phần bằng phẳng, cũng không lảng tránh điểm này thần đình. Nàng nói nàng là một khối ngoan thạch, chỉ là gặp tốt nhất Bá Nhạc, mới sẽ bị tạo hình thành hiện tại ngọc thạch bộ dáng, kia đoạn thời gian mặc dù có phá kén mà ra rất nhiều thống khổ, nhưng cũng là nàng nhất sinh trân quý nhất ký ức.

Cho nên, cho đến ngày nay, mọi người như cũ đối một thế giới tính nan đề suy nghĩ nát óc vẫn không nghĩ ra được -- năm đó hiện nay Vô Trần Dung Viễn tiến sĩ, vì cái gì tại muôn nghìn chúng sinh trung tuệ nhân nhìn trúng lúc đó không chút nào thần kỳ béo nữ hài Chu Viên, cũng ở trên người nàng cho lớn như vậy tinh lực cùng kiên nhẫn đâu?

Có người phỏng đoán giữa bọn họ có không thể nói ái muội cảm tình, nhưng tại nhìn qua hai người tại trung học thời kỳ ảnh chụp về sau, tất cả đều trầm mặc .

Thực ra, kia chỉ là bởi vì một người thiện lương, cùng một người khác bao dung mà thôi.

...

Ánh mắt xuống chút nữa đi, có một tấm ảnh chụp trung là một tuổi già lão nhân, hắc tóc trắng xoá, nhú chặt mày trung mang theo giãn không ra sâu khổ, một mình một người ngồi ở hoa viên biên trên ghế dài. Trong hoa viên bách hoa tranh kì khoe sắc, xán nhược vân hà, chung quanh có hồ điệp nhanh nhẹn phi vũ, lại có bồ câu trắng dừng ở lão nhân bên cạnh mồi dưới đất hạt bắp. Ảnh chụp trung hình ảnh sắc màu diễm lệ giống như thập phần náo nhiệt, nhưng lại trở nên có vẻ ngồi ở trung gian cái kia lão nhân như thế cô độc thừa thốt.

Hắn là Dung Viễn thân sinh phụ thân Dung Lập Thành, nửa đời trước ý khí phong phát, lúc tuổi già lại thể lương cơ khổ, thể tử ly dị về sau theo đuổi chính mình sinh hoạt, nhi tử một năm trung hơn phân nửa thời gian đều tại toàn quốc các nơi bốn ba, mặc dù hắn có được tuyệt bút tiền tài, lại mua không đến gia đình ấm áp cùng làm bạn. Hắn một đời đều không hề đề cập tới chính mình trưởng tử, vừa vô tán dương kiêu ngạo, cũng không chửi bới nhục mạ, thậm chí so người khác càng chán ghét nhắc tới giữa bọn họ quan hệ, phảng phất hai người là toàn không quan hệ người xa lạ. Mãi cho đến lâm chung phía trước, hắn tại càng ngày càng mơ hồ trong tầm mắt nhìn thấy canh giữ ở bên cạnh tiểu nhi tử, lại phảng phất thấy được một người khác, môi đột nhiên mấp máy hai phát, dùng cực kỳ hàm hồ thanh âm nói một câu: "Tiểu Viễn, xin lỗi..."

Một giọt trọc lệ từ khóe mắt trượt xuống.

Chỉ tiếc, hân chân chính muốn sám hối nhân, lại vĩnh viễn không có khả năng nghe được này một câu .

Đi theo "Đích --" một tiếng, điện tâm đồ biến thành một đường thẳng tắp. Dung Cảnh nắm tay hân, bỗng nhiên liền rơi lệ đầy mặt.

...

Trong bóng đêm bóng người, vuốt ve này tấm ảnh chụp trầm mặc một lát, mới cảm ra tận một tấm ảnh chụp dán tại một bất mắt vị trí.

Ảnh chụp trung là một đôi lão niên vợ chồng, tóc đều đã hoa bạch, nhưng kia chủng phảng phất tản ra phần hồng bọt khí ân ái cảm như cũ không kém bất cứ một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung trẻ tuổi người yêu. Đây là Kim Dương phu thê hai, bọn họ tại con trai độc nhất thành gia lập nghiệp sau, liền bắt đầu hoàn du thế giới chi lữ, dấu chân không riêng đập biến trong thế giới hiện thực sơn sơn thủy thủy, liên hư nghĩ trò chơi [Phương Chu] trung cảnh sắc đều du lãm hơn phân nửa.

Đây là nhất trương người qua đường từ xa xa quay chụp ảnh chụp, có lẽ là ý đồ lưu lại loại này dặt tay đầu bạc tốt đẹp, nhưng thiếp ảnh chụp người này chú ý điểm lại hoàn toàn bất đồng.

Hân nhìn thấy, Kim Dương cùng Liễu Đình đều đứng ở một con thuyền đầu thuyền, Kim Dương một tay ôm lấy thê tử, trong một tay còn lại bưng một chỉ cao chân chén rượu cũng hướng phía sau vươn ra, tựa hồ tại mời người nào; Tại người qua đường tự lại màn ảnh bên cạnh, ảnh chụp góc hẻo lánh, mơ hồ chỉ lấy vào tới người nào đó một bàn tay.

Này trương mơ hồ ảnh chụp trải qua lặp lại xử lý về sau, mới rốt cuộc có thể thấy rõ trên cái tay kia mang một chỉ phảng phất làm ấu thạch đầu nhẫn, bình bình vô kì vẻ ngoài, cực kỳ đặc thù tài chất. Đặc thù đến, từng chỉ có một người đem như vậy nhẫn ngày đêm không rời thân mang, thậm

chỉ hình thành một cỗ thời trang triều lưu, nhưng lại như thế nào chân thật phỏng chế phẩm, cũng bắt chước không ra như vậy thô chuyết cảm giác.

...

Nhìn chăm chăm kia cái nhẵn... Hoặc là nói tay mang nhẵn kia nhìn hồi lâu, trong bóng đêm bóng người mới như là thả lỏng lại như là mệt mỏi thở dài một hơi, ngồi xuống, mở ra một chiếc đèn bàn. Ngọn đèn sáng lên khi, Dung Cảnh mở ra trên bàn một Notebook, nhắc tới một chi bút, trầm tư một lát, sau đó bắt đầu viết.

Ở trước mặt hần trên giá sách, phóng chình chình hai hàng như vậy Notebook, trên bìa viết như vậy một hàng chữ:[một người Truyền Kỳ -- Dung Viễn truyện].

CÔNG ĐỨC BỘ

Dữ Mạt

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Phiên Ngoại - Chân Chính Biệt Ly (End)

Vô số lớn nhỏ, hình thù kỳ quái đá tảng hình thành một điều dạng băng, phiêu phù ở vũ trụ chân không trung, lấy gần như đều đều tốc độ vòng quanh xa xa mỗi khóa hằng tinh tại xoay tròn. Lâu dài thời gian trung này mấy đá tảng không ngừng mà phát sinh va chạm, tại chúng nó mặt ngoài hình thành rất nhiều khanh cốc cùng cái khe, thể tích đá tảng có đôi khi tại xoay tròn trung liên sẽ chính mình giải thể, phân liệt thành đại lượng mảnh vỡ.

Tại đây tiểu hành tinh khu vực lớn nhất trên một hành tinh, đình chống một cơ hồ cùng nó như vậy đại phi thuyền vũ trụ. Tĩnh lặng chân không trung không có thanh âm, chỉ có thể nhìn đến trên chiếc phi thuyền kia tựa hồ bao phủ một tầng vô hình phòng hộ, đem tới gần nó lớn nhỏ vẫn thạch tất cả đều tiêu giải thành thật nhỏ đá vụn tro bụi, mà phi thuyền phía dưới cùng hành tinh mặt ngoài trung gian có một đạo khe hở, xuyên thấu qua khe hở, có thể nhìn thấy phi thuyền dưới có một hố sâu, bên trong có rất nhiều cơ giáp thượng hạ xuyên toa, còn có một ít ngoại hình giống như tri thù như vậy chiếc xe bận rộn vận chuyển cái gì.

Phi thuyền bên trong, nhìn một đám thùng liên tục không ngừng mà bị vận chuyển tiến vào, lớn lên giống bạch tuộc như vậy Pari cao hứng vung xúc giác, muộn thanh khó chịu nói: "Quá tốt ! không nghĩ tới ở loại này hoang vu địa phương cư nhiên có đại lượng trân quý thanh thiết quáng thạch, thật sự là không thể tưởng được. Có này mấy khoáng thạch, ta liền có thể đem chúng ta cơ giáp đều cải trang một lần, lực phòng ngự ít nhất có thể đề cao gấp đôi, nhanh nhẹn tính cũng có thể đề cao 15% tả hữu. Thuyền trưởng thật sự là quá lợi hại, loại địa phương này đều có thể tìm đến !

không được, ta muốn nói với hân, này mấy khoáng thạch tất yếu cho ta lưu tám thành, không thể đều cấp phòng thực nghiệm đám kia đập hư ... Amy, thuyền trưởng ở nơi nào?"

Tại thân cao đã dài đến hai mét năm, toàn thân đều lộ ra thành thực khí tức Emerald bên cạnh, vừa mới trưởng thành khẩn lý nhiều nhất chỉ tới nàng phần eo, không có biện pháp, bạch tuộc nhân chỉ có thể dùng một chỉ xúc giác cuốn nàng căng chân, ngửa đầu hỏi.

Emerald vốn đang xem trên màn hình theo dõi số liệu biến hóa, nghe vậy cúi đầu, cười cười nói: "Hân đi thăm cổ hương."

Mỗi khi nhìn thấy tiểu Pari, nàng đều sẽ nhớ tới lúc trước cái kia tuy rằng ở chung ngăn ngủi lại dùng sinh mệnh tại nàng trí nhớ lạc hạ dấu vết Picchu tinh nhân Parco, cho dù đã qua đi vài thập niên, nhưng lúc trước cảm động cùng đau lòng còn giống như hôm qua. Vài năm trước bọn họ phi thuyền lại trải qua Picchu tinh, hân cùng Dung Viễn hai người phát hiện Picchu tinh chấp chính thánh đã vì Parco chính danh, tại thủ đô Anh Hùng điện trung còn có bọn họ ba người pho tượng.

Mặt khác, còn phát hiện này kỹ thuật trò giỏi hơn thầy, lại không tình nguyện vẫn sinh hoạt tại thúc thúc Parco anh hùng aura dưới, vội vàng khát vọng thành lập thuộc về chính mình mạo hiểm Truyền Kỳ tiểu bạch tuộc. Lúc đó tại hệ Ngân Hà trung đã thanh danh hiển hách Dung Viễn liền đem tiểu bạch tuộc mang theo, phí hảo một phen công phu điều giáo, hôm nay hân đã là phi thuyền chế tạo bộ trung số một kỹ thuật viên. Bởi vì Parco quan hệ, Emerald đối Pari vẫn nhiều có chiều cố, hai người quan hệ rất tốt.

"Thuyền trưởng cổ hương?" Pari chớp chớp mắt to, hảo kỳ hỏi: "Đó là chỗ nào? Ta như thế nào chưa từng có nghe nói qua?"

"Nghe nói là một khóa Nguyên Thủy tinh, bất quá thuyền trưởng chưa từng có đề cập qua, cho nên người tốt nhất cũng đừng hỏi nhiều." Một hắc

ánh đột nhiên từ trên nóc nhà đối chiều xuống dưới, hai đôi vũ mao thừa thốt cánh tại hăn phía sau mở ra. Hăn nói chuyện ngữ điệu có chút âm thâm thâm, vẻ mặt cũng thập phần băng lãnh, bất quá ở chung lâu ngày tất cả mọi người biết người này mặt lãnh tâm nhiệt, bởi vậy ngay cả tân nhân cũng không sợ hăn.

"Bồi dưỡng ra thuyền trưởng Nguyên Thủy tinh a? Thật muốn biết là cái dạng gì ." Văn Đạt thập phần hướng tới nói.

Văn Đạt chính là vừa lên thuyền tân nhân, hăn có một đôi đại đại lỗ tai, vừa nhọn vừa dài mũi, phía sau còn kéo một điều lông xù trường đuôi, chợt vừa thấy dứt khoát giống như là hồ ly biến nhân còn chưa biến hảo bộ dáng. Hăn còn không có chính mắt gặp qua thuyền trưởng Dung Viễn, bất quá vừa nhắc đến vị này thuyền trưởng đến, hăn liền có lời nói không xong.

"Ta là thuyền trưởng siêu cấp phần ti người biết không? Từ tiểu ta liền nghe hăn -- đương nhiên còn có các người -- cố sự lớn lên . Hủy diệt Diệt Tuyệt nhân tính tinh hệ cự phách Kajuhl công ty, hộ tống Serinda công chúa ba vạn năm ánh sáng huyết chiến, ngăn cản Hume tinh vân hệ cùng Đạt tri tinh hệ chiến tranh, cứu lại thiếu chút nữa bị vẫn thạch va chạm hủy diệt huyền Sa tinh..."

Văn Đạt lải nhải liệt kê từng cái này chi không thuộc về hệ Ngân Hà trung bất cứ một thế lực, lại xông ra hiển hách thanh danh đội thuyền mỗi một đủ để sặc sỡ Thiên Thu sự tích, có rất nhiều cố sự tại truyền lưu trong quá trình đã bị khoa trương đến khó có thể tin tưởng tình cảnh, nhưng hăn rất tin không nghi ngờ cũng vì này kích động vạn phần, trên phi thuyền các lão thuyền viên cho nhau xem xem, vừa cảm giác buồn cười, lại cảm thấy kiêu ngạo, có đôi khi nhin không được xen mồm sửa chữa một chút Văn Đạt thuyết pháp... Ân, đại đa số đều là cố gắng cất cao chính mình tại đủ loại đại sự kiện bên trong sở phát ra tác dụng.

Giống khối cự đại nham thạch như vậy im lặng ngời canh giữ ở góc hẻo lánh Đôn Khắc tính cách trầm ổn nhất, hẳn không có nhận đến mọi người thảo luận ảnh hưởng, căn cứ phía trước kinh nghiệm biết Dung Viễn tại khoáng thạch khai thác hoàn phía trước nhất định sẽ trở về, bọn họ cần ở trước đó làm tốt tiếp theo viễn hàng chuẩn bị, liền thấp giọng hỏi Emerald:"Thuyền trưởng có hay không nói qua, chờ hẳn trở về sau chúng ta muốn đi chỗ nào?"

"Ta nghe hẳn đề cập qua một câu, hình như là tính toán đi sáng sinh chi trụ."

Emerald lời nói chưa lạc, vừa rồi còn tràn ngập tiếng cười cùng tiếng nói chuyện trong khoang thuyền nhất thời nhất tĩnh. Qua vài giây sau, Văn Đạt bưng mặt thét to:"Sáng sinh chi trụ? Hệ Ngân Hà trung mười đại hiểm địa đứng đầu sáng sinh chi trụ?"

"A !" Đối chiều hắc ảnh bỗng nhiên phát ra băng lãnh khàn khàn tiếng cười, hỏi:"Như thế nào, sợ?"

Văn Đạt căn bản không có nghe được hẳn cố ý đè thấp thanh âm, hẳn sắc mặt đỏ bừng, toàn thân run rẩy, cái đuôi ở sau người dùng sức diêu, kích động nói năng lộn xộn:"Ta ta ta... Ta liền biết ! đây chính là trong truyền thuyết Phi Viêm đội ! đây mới là Phi Viêm đội ! a a a... Ta liền biết của ta nhân sinh nhất định sẽ không giống bình thường ! thiên a thiên a... Sáng sinh chi trụ ! mù mù ta muốn đi sáng sinh chi trụ ! chúng thần a..."

Tất cả mọi người bị hẳn bộ dáng làm cho tức cười, nguyên bản còn có chút khẩn trương cảm xúc nhất thời nhất tán mà không, bắt đầu đối với này đoạn chú định trở thành tân Truyền Kỳ lữ trình chờ mong lên đến. Nhìn mọi người khôi phục nhiệt tình bộ dáng, Emerald không đành lòng nói cho bọn họ -- bởi vì sáng sinh chi trụ ở tình vực quá mức nguy hiểm, Dung Viễn chỉ biết mang theo đội thuyền ở bên ngoài thăm dò một chút, chân

chính xâm nhập bộ phận, hẳn chỉ biết mang theo đậu Hà Lan bọn họ mấy người cùng nhau đi.

Nàng biết Dung Viễn nắm giữ thập phần thần kỳ lực lượng, cho nên hẳn mới có thể làm được rất nhiều người căn bản làm không được sự. Cũng giống như hiện tại, bọn họ đội thuyền đóng quân tại cự ly địa cầu ít nhất mười năm ánh sáng địa phương, chung quanh cũng không có có thể lợi dụng trùng động, nhưng Dung Viễn chỉ cần một hai tháng, là có thể thoải mái đi tới đi lui một chuyến.

Emerald than nhẹ một tiếng, phiền muộn tưởng: Lúc nào, Dung Viễn tài năng giống tín nhiệm đậu Hà Lan như vậy tín nhiệm nàng đâu?

...

Mưa phùn phiêu phiêu dật dật, màu xanh đen mộ bia im lặng đứng lặng, bình phàm phổ thông, một chút không có bởi vì mộ bia sở đại biểu người kia thân phận thêm bất cứ đặc biệt trang sức. Mặt trên trừ ít ỏi mấy hàng chữ bên ngoài, chỉ có cỡ bàn tay một tấm ảnh đen trắng, ảnh chụp trung người kia như cũ tiêu ý vui vẻ thập phần ấm áp, lại dĩ nhiên vĩnh biệt cõi đời.

Một luồng bạch hoa đặt tại mộ bia phía trước trên đài đá, bén mỏng trên cánh hoa treo nước mưa, tựa như từng chuỗi nước mắt, trong không khí cái loại này khác thường ẩm ướt, để người hô hấp ở giữa đều cảm giác được chua xót cùng đau đớn.

Một người ngồi xổm ở trước mộ bia, ngưng mắt nhìn ảnh chụp trung kia trường quen thuộc lại xa lạ mặt, bỗng nhiên liền cảm thấy đau đến không thể hô hấp.

Tâm thần thất thủ dưới, khống chế được thân thể tế bào hiển lộ ra thương lão bộ dáng nháy mắt liền mơ hồ, bạch phát biến hắc, nếp nhăn vuốt phẳng, trên làn da màu nâu đốm lấm tấm biến mất, mu bàn tay lồi ra mạch

máu bình phục, thoáng có chút đục ngầu ánh mắt cũng khôi phục Thanh Minh. Trong nháy mắt, trước mộ bia này nguyên bản nhìn qua gần đất xa trời lão nhân bỗng nhiên liền biến thành một bộ hai mươi xuất đầu thanh niên bộ dáng, nhưng hãn chính mình lại hoàn toàn không có chú ý điểm này.

Hãn ngừng mắt nhìn ảnh chụp, Kim Vân những lời này tại trống trải trái tim trung qua lại vang.

"Gia phụ ba năm trước đây liền qua đời."

"Hãn đi được không có thống khổ."

"Một khắc trước còn nằm ở trên xích đu phơi nắng, nói năm nay trong viện vật vong ngã khai được đặc biệt hảo, muốn chụp xuống dưới đợi ngài trở về sau xem xem, ngay sau đó liền đình chỉ hô hấp."

"Mộ bên trong chỉ có một bộ quần áo cũ, tro cốt... Dựa theo hãn khi còn sống lưu lại di chúc, hoá táng sau tro cốt đều vấy vào đại hải."

"Gia phụ từng nói qua, nếu hãn qua đời, liền đem này chiếc hộp giao cho ngài. Hãn nói... Con cháu tự có con cháu phúc, hãn biết tại hãn sống thời điểm ngài tuyệt sẽ không đáp ứng đem thứ này thu hồi đi, nhưng tại hãn chết sau, hi vọng nó có thể trở thành thủ hộ ngài lực lượng. Ngài đi con đường này, tiền đồ nhiều hung hiểm, vạn mong ngài trân trọng."

"Hãn đi được... Rất gấp gáp, ngoài ra, không có lưu lại lời gì."

Thân thể hãn lung lay, rất nhanh lại ổn định. Dung Viễn nhắm chặt mắt, dùng thân thể ngăn trở nước mưa, cẩn thận mở ra chiếc hộp.

Mặt trên cùng, là hãn từng đưa cho Kim Dương [công đức bộ] bạn sinh Thần Khí điệp mạch thẻ đánh dấu sách, phía dưới là một ít linh linh toái toái gì đó, bao gồm từng viết qua thư từ, sinh nhật khi đưa đồng hồ linh

ting . Dung Viễn từng kiện lật xem, trước đây ký ức ở trong đầu một chút thức tỉnh lại đây, có chút tùy tay đưa ra thủ công khóa quà tặng chính hẳn đều sắp quên, không nghĩ tới Kim Dương lại tất cả đều để, nhưng dù vậy, như vậy tiểu tiểu một cái hộp, cũng còn không có chứa đầy.

Chiếc hộp tầng chót, phóng một ngón cái lớn nhỏ, phai màu rất nghiêm trọng giá rẻ màu lam plastic tiểu cá heo, Dung Viễn bỗng nhiên ngẩn ra, chuyện cũ như thủy triều mà đến --

"Tiểu hài tử, người gọi cái gì?"

"Kim Dương, người có thể bảo ta Dương Dương."

"Không cần lưu lại ta một người... Tiểu Viễn ! Tiểu Viễn ! không cần đi..."

"Người là ta tốt nhất bằng hữu ! độc nhất vô nhị ! ai cũng so ra kém !"

"Một đời người, hai huynh đệ, mặc kệ người là người tốt vẫn là bại hoại, ca ca đời này cuối cùng sẽ tráo người -- ai khiến người so với ta tiểu một tháng linh một ngày đâu !"

"Lại không ăn cơm ! tính ta cầu người, hảo hảo yêu quý thân thể mình không được sao? Thực nghiệm có thể so sánh chính người mệnh đều trọng yếu?"

"Người gần nhất... Có phải hay không gặp cái gì phiền toái? Nếu có ta có thể giúp đỡ được địa phương... Ta không cần người theo ta giải thích toàn bộ tình hình thực tế, chỉ cần nói cho ta biết nên làm như thế nào là được."

"Ta tin người. Nếu ngay cả người đều không thể tin tưởng, trên thế giới này, liền không có có thể tín nhiệm người !"

"Thật sự hi vọng có một ngày, ta cũng có thể thấy đồng dạng phong cảnh."

"Đây là con ta, khả ái đi? Đến đến đến, ôm một chút... Đừng sợ đừng sợ... Đem cổ nâng... Cảm giác có phải hay không rất kỳ diệu?"

"Tiểu Viễn, người có hay không suy xét qua kết hôn sinh con? Được rồi, ta biết người không có ý tưởng này, thế nhưng... Người biết không? Tại nhìn đến đứa nhỏ này trong nháy mắt, ta cảm thấy toàn bộ thế giới đều bất đồng, ta hi vọng người cũng có thể biết loại cảm giác này. Gia đình, gia nhân, hài tử, không có người tưởng như vậy có cũng được mà không có cũng không sao, khi người chân chính có được nó thời điểm, người liền biết nhân sinh có bao nhiêu cự đại bất đồng."

"Ta rất lo lắng người, Tiểu Viễn."

"Hào hảo sống, đừng chết !"

"Hoan nghênh trở về. Ha ha, mười năm không thấy, ta đã già đi, có phải hay không có điểm không nhận ra được?"

"Đã lâu không gặp... Tiểu Viễn, ta như thế nào cảm giác người lão phải có điểm mau?"

"Ô ! đột nhiên toát ra đến làm ta sợ nhảy dựng ! ta vừa cắt dưa hấu, muốn hay không đến một khối?"

"Nếu có một ngày ta chết, đừng quên cho ta đưa bó hoa... Tuyệt tình như vậy? Trà cũng đừng uống, đưa ta !"

"Lần này rời đi bao lâu mới có thể trở về? ... Chú ý an toàn, đừng tổng đem chính mình mệnh không coi trọng."

"Tái kiến... Ai, ta phát hiện người một lần cũng không có theo ta nói qua tái kiến a, này không công bình ! ... Ân? Còn có 'Lại cũng không gặp' ý tứ? Ha ha ha ha... Thông minh như người, lúc nào bắt đầu tin tưởng trên mạng loại này loạn thất bát tao thuyết pháp ? Được rồi... Tha thứ người ... Ha ha ha..."

Ký ức cuối cùng, đứng hình tại ngày xưa nào đó buổi chiều trên sân thể dục, thiếu niên đầy đầu là mồ hôi, tươi cười lại xán lạn như Triều Dương.

Nước mưa bất tri bất giác đình chỉ.

Dung Viễn một tay che ánh mắt, dĩ nhiên rơi lệ đầy mặt.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Chương 1: Số Công Đức](#)

[Chương 2: Mất Công Đức, Được Công Đức](#)

[Chương 3: Cày Điền](#)

[Chương 4: Không Vốn Vạn Lợi](#)

[Chương 5: Bạn Thân, Túc Địch](#)

[Chương 6: Hồi Ưc](#)

[Chương 7: Trừ Điền](#)

[Chương 8: Trừng Ác](#)

[Chương 9: Thường Ngày](#)

[Chương 10: Dũng Vi](#)

[Chương 11: Thân Thế](#)

[Chương 12: Khí Linh](#)

[Chương 13: Đậu Hà Lan](#)

[Chương 14: Đồng Phạm](#)

[Chương 15: Trang Nham](#)

[Chương 16: Nguyên Vọng](#)

[Chương 17: Thư Tình Nhật Ký](#)

[Chương 18: Chu Viên](#)

[Chương 19: Ngăn Lại Phương Pháp](#)

[Chương 20: Treo Giải Thưởng Truy Nã](#)

[Chương 21: Ba Loại Khả Năng](#)

[Chương 22: Dừng Ngay](#)

[Chương 23: Kế Hoạch B](#)

[Chương 24: Bắt Giữ](#)

[Chương 25: Lấy Danh Chính Nghĩa](#)

[Chương 26: Trắc Viết](#)

[Chương 27: Té Xiu](#)

[Chương 28: Hậu Tục](#)

[Chương 29: Trí Lực](#)
[Chương 30: Ngoại Giáo](#)
[Chương 31: Alan - Neal](#)
[Chương 32: Hòa](#)
[Chương 33: Một Điểm Công Đức](#)
[Chương 34: Mưa Gió Sắp Đến](#)
[Chương 35: Mười Một, Mười Hai](#)
[Chương 36: Hạn Chế](#)
[Chương 37: Nhanh Chóng](#)
[Chương 38: Màn Chỉ Treo Chuông](#)
[Chương 39: Tập Trung](#)
[Chương 40: Mộ Viên](#)
[Chương 41: Giao Tình Đồng Sinh Cộng Tử](#)
[Chương 42: Học Bổng](#)
[Chương 43: Thổ Bát Thử](#)
[Chương 44: Kim Linh](#)
[Chương 45: Trinh Sát](#)
[Chương 46: Hiềm Nghi](#)
[Chương 47: Chân Tướng](#)
[Chương 48: Huyết Án](#)
[Chương 49: Giao Thừa](#)
[Chương 50: Theo Đuôi](#)
[Chương 51: Truy Đuổi](#)
[Chương 52: Thằng Thẩn](#)
[Chương 53: Nguyên Do](#)
[Chương 54: Vũ Toa](#)
[Chương 55: Hủy Diệt](#)
[Chương 56: Tiếng Súng Vang Lên](#)
[Chương 57: Kim Nam](#)
[Chương 58: Lữ Hành](#)
[Chương 59: Nguyệt Hành](#)
[Chương 60: Hang Đá](#)

[Chương 61: Tranh Chấp](#)
[Chương 62: Hạ Vũ Long](#)
[Chương 63: Vấn Đề](#)
[Chương 64: Thay Đổi](#)
[Chương 65: Tổ Điều Tra](#)
[Chương 66: Tìm Thân](#)
[Chương 67: Mạnh Mỗi Thứ Nhất](#)
[Chương 68: Hoài Nghi](#)
[Chương 69: Học Sinh Chuyển Trường](#)
[Chương 70: Thẻ Đánh Dấu Sách](#)
[Chương 71: Thân Phận](#)
[Chương 72: Tiêu Thi](#)
[Chương 73: Quyết Định](#)
[Chương 74: Đối Chọi Gay Gắt](#)
[Chương 75: Buông Tay](#)
[Chương 76: Chuyện Cũ](#)
[Chương 77: Quen Biết](#)
[Chương 78: Tập Huấn](#)
[Chương 79: Trò Khôi Hài](#)
[Chương 80: Án Mạng](#)
[Chương 81: Ý Tưởng](#)
[Chương 82: Môi Thực](#)
[Chương 83: Nguyên Ủy](#)
[Chương 84: Đầu Mối](#)
[Chương 85: Nghi Vấn](#)
[Chương 86: Uy Hiếp](#)
[Chương 87: Yên Hòa](#)
[Chương 88: Chim Non](#)
[Chương 89: Cứu Cùng Sát](#)
[Chương 90: Ba Vấn Đề](#)
[Chương 91: Một Quyển Sách](#)
[Chương 92: Tiêu Dật Phi](#)

[Chương 93: Ngọc Diệp](#)
[Chương 94: Lệnh Khởi Quỹ Đạo Lộ Tuyển Xe Bus](#)
[Chương 95: Một Đường Sinh Cơ](#)
[Chương 96: Dạ Tập](#)
[Chương 97: Một Đêm](#)
[Chương 98: Nguyên Do, Dịch Nhân](#)
[Chương 99: Kẹo Đường](#)
[Chương 100: Thế Giới Vĩ Mô](#)
[Chương 101: Cùng Cá Voi Phi Hành](#)
[Chương 102: Mọc Xúc Giác Micromet Nhân](#)
[Chương 103: Độ Cao So Với Mặt Nước Biển Một Vạn Mét](#)
[Chương 104: Bình Tĩnh Thông Dong](#)
[Chương 105: Năm Phút Đồng Hồ](#)
[Chương 106: Tại Tha Hương](#)
[Chương 107: Thi Đua](#)
[Chương 108: Quán Quân Phong Ba](#)
[Chương 109: Wuli Viễn Viễn](#)
[Chương 110: Đánh Cuộc](#)
[Chương 111: Ghép Hình](#)
[Chương 112: Tin Tức](#)
[Chương 113: Là Đúng Hay Sai](#)
[Chương 114: Biến Hóa](#)
[Chương 115: Chuyện May Mắn Nhất](#)
[Chương 116: Mặt Trái Của Mặt Trăng](#)
[Chương 117: Tiểu Bàn Tử](#)
[Chương 118: Nguyệt Tâm Đô Thị](#)
[Chương 119: Ngàn Vạn Giao Nang](#)
[Chương 120: Đại Tai Biến](#)
[Chương 121: Gia Viên? Mộ Viên](#)
[Chương 122: Ngoại Tình Nhân](#)
[Chương 123: Dung Viễn Một Ngày \[1\]](#)
[Chương 124: Dung Viễn Một Ngày \[2\]](#)

[Chương 125: Đối Bình](#)
[Chương 126: Thanh Minh](#)
[Chương 127: Tân Trợ Thủ](#)
[Chương 128: Học Tập](#)
[Chương 129: Thực Nghiệm](#)
[Chương 130: Kẹo Đường Cuồng Tưởng](#)
[Chương 131: Thi Đại Học](#)
[Chương 132: Chờ Người Lên Mặt Trăng](#)
[Chương 133: Phòng Vấn 1](#)
[Chương 134: Phòng Vấn 2](#)
[Chương 135: Phòng Vấn 3](#)
[Chương 136: Danh Văn Thiên Hạ](#)
[Chương 137: Khắp Nơi Phản Ứng](#)
[Chương 138: Ánh Dao](#)
[Chương 139: Cha Mẹ](#)
[Chương 140: Chín Người](#)
[Chương 141: Xác Định Địa Điểm NPC Dung Viên](#)
[Chương 142: Khuynh Thành Loạn](#)
[Chương 143: Tốc Chiến](#)
[Chương 144: Phân Tranh](#)
[Chương 145: Đường Vòng](#)
[Chương 146: Chạy Trốn](#)
[Chương 147: Nguy Cơ Trí Mạng](#)
[Chương 148: Được Đến Cùng Mất Đi](#)
[Chương 149: Bạch Kỳ](#)
[Chương 150: Hắc Kỳ](#)
[Chương 151: Chính Minh Địa Bàn](#)
[Chương 152: Kiểu Mới Trí Não](#)
[Chương 153: Sắt Thép Quái Vật](#)
[Chương 154: Cá Bạc](#)
[Chương 155: Khách Không Mời Mà Đến](#)
[Chương 156: Giấy Thông Hành](#)

[Chương 157: Biển](#)
[Chương 158: Giải Khảo](#)
[Chương 159: Tân Quý Tắc](#)
[Chương 160: Trời Cao Biển Rộng](#)
[Chương 161: Không Có Giá Trị](#)
[Chương 162: Bảo Hộ Cùng Sát Hại](#)
[Chương 163: Bị Tập Kích](#)
[Chương 164: Tinh Đồ](#)
[Chương 165: Nhiệm Vụ](#)
[Chương 166: Wheat](#)
[Chương 167: Tập Sát](#)
[Chương 168: Tín Nhiệm](#)
[Chương 169: Bạn Thân](#)
[Chương 170: Cáo Biệt](#)
[Chương 171: Cốc Thủy Tinh](#)
[Chương 172: Nay Không Nên Làm](#)
[Chương 173: Kha Kha](#)
[Chương 174: Ngủ Đông](#)
[Chương 175: Viện Trở Giả](#)
[Chương 176: Xuất Phát](#)
[Chương 177: Tinh Tế Liên Minh](#)
[Chương 178: Tinh Tế Lữ Trình](#)
[Chương 179: Thẩm Mỹ Quan Bất Đồng](#)
[Chương 180: Picchu Tinh](#)
[Chương 181: Nguy Hiểm Tồn Tại Khắp Nơi](#)
[Chương 182: Âm Dương Ngư Đồ](#)
[Chương 183: Bạch Tuộc Xám](#)
[Chương 184: Emerald](#)
[Chương 185: Hộp Bí Tàng](#)
[Chương 186: Trung Thành](#)
[Chương 187: Hi Sinh Cùng Phong Tỏa](#)
[Chương 188: Hồi Hận Cùng Tinh Ngộ](#)

[Chương 189: Chấp Chính Quan](#)
[Chương 190: Đã Quyết Định Vận Mệnh](#)
[Chương 191: Đi Qua](#)
[Chương 192: Hạ Xuống Phi Thuyền](#)
[Chương 193: Tin Vắn](#)
[Chương 194: Đưa Ra Lựa Chọn Chính Xác](#)
[Chương 195: Quyền Chủ Động](#)
[Chương 196: Thủ Hộ](#)
[Chương 197: Khốn Thú](#)
[Chương 198: Do Đấu](#)
[Chương 199: Bí Thước Là Cái Gì](#)
[Chương 200: Tự Do Chi Dực](#)
[Chương 201: Công Khai Bưu Kiện](#)
[Chương 202: Cảnh Cáo](#)
[Chương 203: Thành Linh Đến Tập Kích](#)
[Chương 204: Tiến Sĩ](#)
[Chương 205: Sinh Hóa Thú](#)
[Chương 206: Nghịch Tập](#)
[Chương 207: Truy Kích](#)
[Chương 208: Trên Đồi Chú Mục](#)
[Chương 209: Cơ Giáp](#)
[Chương 210: Ký Sinh Trùng](#)
[Chương 211: Khắp Nơi Vận Động](#)
[Chương 212: Tiếp Ứng](#)
[Chương 213: Ngộ](#)
[Chương 214: Huyền Lực](#)
[Chương 215: Adiab](#)
[Chương 216: Thời Gian](#)
[Chương 217: Thời Gian Như Nước Chảy](#)
[Chương 218: Cái Gọi Là Trọng Yếu Nhất](#)
[Chương 219: Thế Không Thế Đỡ](#)
[Chương 220: Ác Mộng](#)

[Chương 221: Cảm Giác Khác Thường](#)
[Chương 222: Đường Về Xa Xa](#)
[Chương 223: Gặp Lại](#)
[Chương 224: Cự Ly](#)
[Chương 225: Chi Lan Chi Giao](#)
[Chương 226: Giữa Hồ Tiểu Đảo](#)
[Chương 227: Giáp Ất Bình](#)
[Chương 228: Hiệp Nghị](#)
[Chương 229: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 1](#)
[Chương 230: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 2](#)
[Chương 231: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 3](#)
[Chương 232: Công Viên Giải Trí](#)
[Chương 233: Huyền Thanh](#)
[Chương 234: Lời Vàng Ngọc](#)
[Chương 235: Phố Cổ](#)
[Chương 236: Khảo Hạch](#)
[Chương 237: Phong Cảnh](#)
[Chương 238: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ 4](#)
[Chương 239: Cáo Biệt](#)
[Chương 240: Chinh Đồn Sở Nghiên Cứu](#)
[Chương 241: Vương Hiếu Hải](#)
[Chương 242: Phương Chu](#)
[Chương 243: Ucoc Chứng](#)
[Chương 244: Khuếch Tán](#)
[Chương 245: Hủy Diệt Đếm Ngược Thời Gian](#)
[Chương 246: Suy Đoán Cùng Giả Thiết](#)
[Chương 247: Trong Truyền Thuyết Phi Chi Một Tộc](#)
[Chương 248: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 1](#)
[Chương 249: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 2](#)
[Chương 250: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 3](#)
[Chương 251: Phiên Ngoại - Song Song Vũ Trụ \[Nhị \] 4](#)
[Chương 252: Tai Nạn](#)

[Chương 253: Viên Cầu, Viên Cầu](#)
[Chương 254: Bất Lão Tộc](#)
[Chương 255: Ôn Nhu Cùng Thương Tôn](#)
[Chương 256: Cúng Bái](#)
[Chương 257: Tin Tức](#)
[Chương 258: Lốc Xoáy](#)
[Chương 259: Vật Vong Ngã](#)
[Chương 260: Hắc Là Dung Viễn](#)
[Chương 261: Gặp Lại Cổ Nhân](#)
[Chương 262: Khảo Vấn](#)
[Chương 263: Điều Tra Viên, Nhân Viên Quan Sát](#)
[Chương 264: Quy Tắc Hai Mươi Sáu](#)
[Chương 265: Thư Mời](#)
[Chương 266: Phương Chu, Xuất Phát](#)
[Chương 267: Chân Chính Tài Phú](#)
[Chương 268: Tài Phú Lớn Nhất](#)
[Chương 269: Thế Giới Xa Xôi](#)
[Chương 270: Cánh Bay Cao](#)
[Chương 271: Cảm Ơn Ngài](#)
[Chương 272: Có Hận Hay Không](#)
[Chương 273: Tiêu Thị Tàng Thư Lâu](#)
[Chương 274: Cáo Biệt Cùng Bắt Đầu](#)
[Chương 275: Phiên Ngoại - Bọn Họ Sau Đây](#)
[Chương 276: Phiên Ngoại - Chân Chính Biệt Ly \(End\)](#)